

17.900

Mrs Vinaka Ramalingam
—

THE ACADEMY OF SANSKRIT RESEARCH
MADHURAH-511001,
KARNATAKA STATE

Shagavad Vishayam 1-2

ஸ்ரீஸுலக்திமாலா

ஸ்ரீ :

மலர்—29

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

ப்ரபந்தஜந கூடஸ்தாரான நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழி மூலமும்

அதன் வ்யாக்யானங்களராவ

ஆருயிர்ப்படி, ஒன்பதீரூயிர்ப்படி, பன்னீராயிர்ப்படி,
இருபத்துநாலாயிர்ப்படி, ஈடு முப்பத்தாருயிர்ப்படிகளும்,
சட்டிற்கு அடையவளைந்தான் - ஜீயர் அநம்பதவுரைகளும்,
ப்ரமாணத்திரட்டும், த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்குதி, (வ்யாக்யானத்துடன் கூடிய)
த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளியும் த்ரமிடோபநிஷத் ஸாரமும்,
(வ்யாக்யானத்துடன் கூடிய) திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி,
தனியன் வ்யாக்யானங்கள் ஆகியவையும் அடங்கிய

பகவத் விஷயம்

முதலீண்டு திருவாய்மொழிகள்

(ஸ்ரீபுராஷ்ய த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளியும் த்ரமிடோபநிஷத் ஸாரமும் இணைந்தது)

கிடைக்குமிடம் & பதிப்பாசிரியர்:—

ஸ்ரீ. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், ஸ்தாராபதி,

ஆசிரியர், "ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்தாராபதி"

3, புத்தூர் அக்ரஹாரம்,

திருச்சி-17.

UNIVERSITY OF SANSKRIT RESEARCH
LIBRARY
3, PUTHUR AKRANAR, TIRUCHI-17,
KARNATAKA STATE

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ ஸ்ரீமந் நாராயண

ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமியால் ஸ்தாராபிக்கப்பட்ட

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ க்ரந்த, ப்ரகாசந ஸமிதி வெளியீடு.

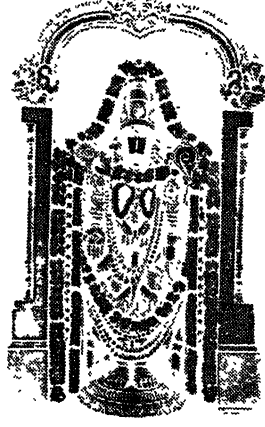
விலை:- முழு லைட் (1975க்குள் செலுத்துபவர்களுக்கு) ரூ. 200-00.

முதலீண்டு திருவாய்மொழிகள் ரூ. 25-00. தபால் செலவு ரூ. 5-00.

ஸ்ரீநிவாஸம் அச்சுக்கூடம், புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-17.

3. 12/1/41

12/1/41

ஸ்ரீமான்

Dr. R. ஸம்பத், B. Sc., M. B. B. S. (சென்னை-94.)

அவர்களால்

இந்த பகவத் விஷயப் பதிப்புக்கு ரூ. 5000
நன்கொடை அளிக்கப்பட்டது. இவருக்கு சீரிய:பதி
யான எம்பெருமான் எல்லா மங்களங்களையும் அருள
வேண்டும் என்று எம்பெருமானைப் பிரார்த்தித்து
இவருக்கு மங்களாசாஸனம் செய்கிறோம்.

இங்ஙனம்,

ஸ்ரீமந் நாராயண ராமாநுஜ ஜீயர்.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பதிப்பாசிரியரின் முன்னுரை

பரம வைதீகமான விஸிஷ்டாத்வைத ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தூதாந்தத்தை விளக்கி நிலைநிறுத்தவந்த நூல்கள் ஆழ்வார்களாலும், ஆசார்யர்களாலும் அருளிச்செய்யப்பட்டவையாக ஏராளமாய் உள்ளன. அவற்றில் நம்மாழ்வாரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட திருவாய்மொழியும், அதற்கு வ்யாக்யானங்களாகவும், விளக்கங்களாகவும் ஆசார்யர்கள்-தமிழிலும், வடமொழியிலும், இரண்டும் கலந்த மணிப்ரவாள நடையிலும் அருளிச்செய்த பற்பல நூல்கள் “புகுவத் விஷயம்” என்னும் தனிப்பெயர் பெற்றவையாகத் திகழ்கின்றன.

ப்ரபங்ஜநகூடஸ்தூராய், மற்றையாழ்வார்களை அவயவங்களாகக்கொண்டு, தாம் அவயவியாகத் திகழ்பவராய், வேதம் தமிழ் செய்தவரான நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்தவை நாலு திவ்யப்ரபுந்தங்கள். அவற்றில் நூறு பாசுரங் கொண்ட திருவிருத்தம் ருகுவேது ஸாரமாகவும், ஏழு பாசுரங்கொண்ட திருவாசிரியம் யஜுர்வேது ஸாரமாகவும், எண்பத்தேழு பாசுரங்கொண்ட பெரிய திருவந்தாதி அதூர்வணவேது ஸாரமாகவும், சரமப்ரபுந்தமான (1102 பாசுரங் கொண்ட) திருவாய்மொழி ஆயிரமும், ஆயிரம் ஸாகைகளுடைய ஸாமவேது ஸாரமாகவும் உள்ளன. இவற்றில் மிகப்பெரியதும், மிகப்பெருமைபெற்றதும் திருவாய்மொழியாகும். இவ்வாழ்வார் ஸர்வேஸ்வரனை நெஞ்சாரக்கண்டு இதில் அநுபூவித்ததுபோலே, உலகில் வேறு எவருமே எந்த நூலிலும் அநுபூவித்த தில்லை என்று ஸபதூமிட்டுச் சொல்லலாம்.

இதனுடைய இத்தகைய பெருமைக்கேற்ப, தென்மொழி வடமொழி வேது ஸாஸ்த்ர நூல்களைக் கரைகண்ட பேராசிரியர்கள் பலராலே வியாக்கியான நூல்களும், விளக்க நூல்களும் இடப்பெற்ற பெருமையும் இதற்கேயுரிய தனிச் சிறப்பாய்த் திகழ்கின்றது. அத்தனை வியாககியான விளக்க நூல்களோடும் பிரமாணத்திரட்டு முதலான பலவிதமான பரிஷ்காரங்களோடும் கூடியதாக இந்த புகுவத் விஷயத்தை ஓர் ஒப்புயர்வற்ற பதிப்பாக வெளியிட வேணும் என்னும் அவா நமக்கு நெடுநாட்களாக இருந்துவந்தபோதிலும், ‘பெரிய அளவில் சுமார் 10,000 பக்கங்கள் வரக்கூடிய இப்பதிப்பை நம்மால் தனித்துநின்று வெளியிட இயலாதே’ எனும் தயக்கமும் இருந்துவந்தது. இத்தயக்கத்தை—செயற்கரிய பல செய்யும் பெரியவரான ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி ஸ்ரீமந் நாராயண ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமியின் பேருதவியானது நீக்கிற்று. அதன் விளைவாக—ஸ்வாமியின் க்ரந்த ப்ரகாஸந ஸமிதியின் ஆதரவிலும், உலகம் நிறைந்த புகழாளராய், தம் உடல், பொருள், ஆவி முதலான அனைத்தையும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ துர்ஸனத்திற்கே

அர்ப்பணித்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்ஸனத்தையும், ஸ்ரீ ஸூக்திமாலையையும் பூலமான அஸ்திவாரத்தில் ஸ்தாபித்த பெருந்தகையான எந்தையாரான ஸ்ரீ உ. வே. கி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ஸ்வாமியால் நிறுவப்பெற்ற ஸ்ரீ ரா. ஸ்ரீ. கி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்காரின் குடும்ப தூர்ம சொத்துக்களின் ஆதரவிலும் இப்பதிப்பு வெளிவரத் தொடங்குகிறது.

இத்திருவாய்மொழிக்கு, விஸிஷ்டாத்வைத ஸ்ரீவைஷ்ணவ தூர்ஸந ஸ்தாபகரான எம்பெருமானானருடைய நியமனத்தாலே, அவரது அன்பிற்குப் பாத்திரரான ஸிஷ்யரான திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளானாலே அருளிச்செய்யப்பெற்ற சுருக்கமான முதல் வியாக்கியானம், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணக் கணக்கிலே ஆரூயிரம் * க்ரந்தங்கள் கொண்டதாகையாலே “ஆரூயிரப்படி” என வழங்கப்படுகிறது.

எம்பெருமானானருடைய ப்ரதூந ஸிஷ்யரான கூரத்தாழ்வானுடைய குமாரராய், அவரது பரம கருணைக்குப் பாத்திரரான எம்பார் எனப்படும் கோவிந்த ஜீயருடைய ஸிஷ்யரான ஸ்ரீபராஸரபூட்டரின் ஸிஷ்யரான வேதாந்தநஞ்சீயராலே ஒன்பதினாயிரம் * க்ரந்தங்கள் கொண்டதாக அருளிச்செய்யப்பெற்ற திருவாய்மொழி வ்யாக்யானம் “ஒன்பதினாயிரப்படி” என்று பெயர்பெற்றுத் திகழ்கின்றது.

இந்த நஞ்சீயருடைய ஸிஷ்யராய், “ஸூக்தி மஹார்ணவர்” என்று புகழ்பெற்றவரான நம்பிள்ளையின் ப்ரதூந ஸிஷ்யராய், அவர்க்கு வலதுகரம்போல் இருந்து நாலாயிர திவ்யப்ரபுந்தங்களுக்கும் ஒப்புயர்வற்ற வ்யாக்யானங்களையும், ஸ்ரீராமாயண பூரதாதி தனிஸ்லோக வ்யாக்யானத்தையும், ஸ்தோதரகூத்ய வ்யாக்யானங்களையும், பரந்தரஹஸ்யம், மாணிக்கமலை முதலான பல அரிய பெரிய ரஹஸ்ய நூல்களையும், அருளிச்செய்த வ்யாக்யான சக்ரவர்த்தியான பெரியவாச்சான்பிள்ளையால் நம்பிள்ளையின் நியமனத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீ ராமாயணக் கணக்கிலே இருபத்துநாலாயிரம் * க்ரந்தங்கள் கொண்டதாக அருளிச்செய்யப்பெற்ற திருவாய்மொழி வ்யாக்யானம் “இருபத்துநாலாயிரப்படி” என்று புகழ்பெற்று விளங்குகிறது.

நம்பிள்ளையின் மற்றொரு ஸிஷ்யராய், பிள்ளையுலகாசிரியரின் தந்தையான வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை—ஒருமுறை நம்பிள்ளை செய்த திருவாய்மொழியின் அர்த்தோபந்யாஸத்தைப் பகலெல்லாம் கேட்டு தூரித்துநின்று, ஓரெழுத்தும் விடாமலும், மாற்றாமலும் இரவெல்லாம் முயன்று எழுதிவைத்ததாய், ஸ்ரீபூஷ்யத் திற்கு ஸ்ருதப்ரகாஸிகைபோலே முப்பத்தாருயிரம் * க்ரந்தங்கள் கொண்டதாய் விளங்கும் அத்பூத வ்யாக்யான க்ரந்தமே “ஈடு முப்பத்தாருயிரப்படி” என்று பாரோர் போற்றத் திகழ்கின்றது.

உயிரெழுத்துக்களும், உயிர்மெய்யெழுத்துக்களுமாக முப்பத்திரண்டு அக்ஷரங்கள் கொண்டது ஒரு க்ரந்தம் எனப்படும்.

III

தமது நியமனமில்லாமல் எழுதப்பெற்றதாகையாலே, வடக்குத்திருவீதிப் பிள்ளையிடமிருந்து ஈடு ஸ்ரீ கோஸத்தை வாங்கி ப்ரசாரமில்லாமல் தம்மிடமே வைத்திருந்தார் நம்பிள்ளை. அவரது மற்றொரு ஸ்ரீஷ்யரான ஈயுண்ணிமாதுவர் அவரை மிகவும் அநுவர்த்தித்து அந்த ஸ்ரீ கோஸத்தைப் பெற்றுத் தாம் அநுஸந்தித்துக்கொண்டிருந்து, தமது புத்ரரான ஈயுண்ணிபத்மநாபுரிடம் அளித்தார். அவர் தாம் அநுஸந்தித்துக்கொண்டிருந்து, தமது ஸ்ரீஷ்யரான நாலுராப்பிள்ளைக்குக் கொடுத்தார். அவரும் தமது குமாரரான தேவராஜரான நாலுராச்சான் பிள்ளைக்கு அளித்தார். தேவப்பெருமானின் நியமனத்தாலே அவரும் திருவாய் மொழிப்பிள்ளை முதலான பல ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு ப்ரசாரம் செய்தார். திருவாய் மொழிப்பிள்ளையிடமிருந்து **மணவாளமாமுனிகள்** ஈட்டைப்பெற்று, நூற்றுக்கணக்கான ஸ்ரீஷ்யர்களுக்கு உபதேஸித்து முப்பத்தாறுபிரப்பெருக்கர் என்னும் பெயரைப் பெற்று, பெரியபெருமானின் நியமனத்தாலே அவர் திருமுன்பே ஒரு வருஷ காலம் இந்த ஈட்டை உபந்யசித்து, அவரிடமிருந்து ஸ்ரீ ஸைலேஸத் தனியனையும் பெற்றார். இத்தகைய பெருமைபெற்ற ஈட்டிற்கு மணவாளமாமுனிகள் ஓர் ப்ரமாணத்திரட்டையும் சேர்த்தருளினார். ஈட்டில் விவரிக்கப்பட்டபடி—திருவாய் மொழியின் ஒவ்வொரு துஸகத்தின் பொருளையும் எளிய தெளிவான வெண்பாவில் அமைத்துக் கூறும் “**திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி**” என்னும் அருமையான தமிழ் நூலையும் மாமுனிகள் அருளிச்செய்தார். திவ்யப்ரபுந்தத் தனியன்களுக்கு வ்யாக்யானம் செய்த பிள்ளைலோகம் ஜீயர் இத்திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதிக்கும் அழகியதொரு வ்யாக்யானம் செய்திருக்கிறார்.

பெரியவாச்சான் பிள்ளைக்கும், அவரது குமாரராய் இருபத்துநாலாயிரப்படியின் ப்ரவர்த்தகரான நாயனராச்சான் பிள்ளைக்கும் ஸ்ரீஷ்யரான **வாதிடேசுலரி அழகியமணவாளச்சீயர்** திருவாய்மொழிக்குப் பதவுரையாகப் பன்னீராயிரம் க்ரந்தங்கள் கொண்டதாக அருளிச்செய்த உரை **பன்னீராயிரப்படி** என்று பெயர் பெற்று விளங்குகிறது. பல க்ரந்தங்களை அருளியவரான இவ்வாதிடேசுலரி அழகியமணவாளச்சீயர் திருவாய்மொழியின் ஒவ்வொரு துஸகத்தின் பொருளையும் ஒவ்வொரு வடமொழி ஸ்லோகங்களாலே சுருக்கிக்கூறும் “**த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்குதி**” என்னும் நூலையும் அருளிச்செய்திருக்கிறார்.

பிள்ளையுலகாசிரியர், அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனார், நாயனராச்சான் பிள்ளை ஆகிய மஹாசார்யர்களின் காலத்தில எழுந்தருளியிருந்தவராய், “வேதாந்தாசார்யர்” “கவிதார்க்கிகலிமஹம்” என்று ஸ்ரீரங்க திவ்ய தும்பதிகளிடம் விருதுபெற்றவராய், நூற்றுக்கணக்கான தென்மொழி வடமொழி நூல்களை அருளியவரான **ஸ்ரீ வேதாந்ததேஸிகர்**—ஒவ்வொரு வடமொழி ஸ்லோகங்களில் திருவாய்மொழியின் ஒவ்வொரு பாசரத்தின் பொருளையும் உள்ளடக்கியதாய்,

ஒவ்வொரு துஸகத்தின் பொருளையும் கூறுவதான “ துரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி ” என்னும் கிரந்தத்தையும், வடமொழி ஸ்லோகங்களில் ஒவ்வொரு ஸுதகத்தின் (பத்தின்) பொருளையும் கூறுவதான “ துரமிடோபநிஷத் ஸாரம் ” என்னும் கிரந்தத்தையும் அருளியுள்ளார். பிற்காலத்தில்வந்த “ வேங்கடாசார்யர் ” என்னும் பெரியவர் ரத்நாவளிக்கும், “ ஸ்ரீஸைல ஸ்ரீநிவாஸதேஸிகன் ” என்னும் பெரியவர் ஸாரத்திற்கும் மணிப்ரவாள வ்யாக்யானமிட்டார்கள்.

மாமுனிகளுக்குப் பிற்பட்ட பல பெரியோர்கள் திருவாய்மொழியின் மிகப் பெரிய வ்யாக்யானமான ஈட்டிற்கு அரும்பதவுரையிட்டனர். ஆத்தான் ஜீயர் என்னும் பெரியவர் அவ்வரும்பதவுரைகளிலுள்ள ஸாரார்த்தங்களையெல்லாம் ஒன்றுதப்பாமல் முழுவதும் (அடைய வளைததுத்) திரட்டி “ அடையவளைந்தான் அரும் பத விளக்கம் ” என்னும் அற்புதமான அரும்பதவுரையைச் சேர்த்தருளினார். அநந்தாழ்வான் வம்ஸஸ்தூரான குணகரம்பாக்கம் ராமாநுஜ ஜீயர் என்னும் பெரியவர், இவ்வடையவளைந்தான் அரும்பதவுரையையே பெரும்பாலும் பின்பற்றி, அதிலுள்ள கடுமையான விசாரபூகங்களை நீக்கி, நடையை எளிமைப்படுத்திச் செய்தருளின அரும்பதவுரை “ ஜீயர் அரும்பதவுரை ” என்று பிரஸித்திபெற்றதாய், சே. கிருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமியின் பதிப்பின் மூலம் இப்போது பிரசாரமபெற்று விளங்குகிறது. ஸ்ரீ காஞ்சீபுரத்தில் உள்ள வாதிசேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர் மடத்தின் அதிபதியாக எழுந்தருளியிருந்தவராய், உபபூயவேதாந்தங்களையும் கரைகண்டவராய், ஸ்ரீகாஞ்சியிலும், ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலும் வாதுலகோத்தரத்தில் அவதரித்த இரண்டு வேங்கடாசார்யர்களை ஆஸ்ரயித்தவரான வாதிசேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர், ஈட்டின் “ வீடுமின் ” ப்ரவேஸத்தொடக்கத்திலும், தாத்பர்யரத்நாவளியின் அவதாரிகை ஐந்தாம் ஸ்லோகத்திலும் அருளிச்செய்திருப்பவற்றை அடியொற்றி, ஸ்ரீ பூஷ்யத்தில் விவரிக்கப்பட்ட ரீதியில் பூரஹ்ம ஸூத்ரார்த்தத்திற்கும், திருவாய்மொழியின் முதல் இரண்டு துஸகங்களின் அர்த்தத்துக்கும் ஐக்கண்ட்யத்தை(ஒற்றுமையை)—“ ஸ்ரீபூஷ்ய துரமிடோபநிஷத் ஆத்யதுஸக த்வந்த்வ ஐக்கண்ட்யம் ” எனும் விரிவானதொரு நூலிலே நிரூபித்திருக்கிறார். இவர் பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் ஸிஷ்யரான வாதிசேஸரிஜீயரின் ஸிஷ்யபரம்பரையில் வந்திருக்கக்கூடியவர் என்று பெயரொற்றுமையிலிருந்து விளங்குகிறது.

இப்போது பிரசாரத்திலுள்ள பகவத் விஷயப் பதிப்பான சே. கிருஷ்ண மாசார்ய ஸ்வாமியின் பதிப்பில் அடையவளைந்தான் அரும்பதவுரையும். துரமிடோபநிஷத் ஸாரமும், ரத்நாவளிக்கும் ஸாரத்துக்குமுள்ள வ்யாக்யானங்களும், திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி வ்யாக்யானமும், ஐக்கண்ட்யநூலும் சேர்க்கப்படவில்லை. பத்தி—வேங்கட க்ருஷ்ணஸ்வாமி நாயுடு அவர்களால் சென்னை ஸ்ரீநிகேதந முத்ராக்ஷரஸாலையில் கி. பி. 1901ல் பதிப்பிக்கப்பட்ட தெலுங்குலிபி பகவத்விஷயப் பதிப்பிலும், அறுபது வருடங்களுக்கு முன் காஞ்சீபுரம் ப்ர. ப. ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய

ஸ்வாமியால் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ க்ரந்த்முத்ரபகஸ்பா பண்டிதர்களைக்கொண்டு தமது ஸ்ரீநிவாஸ அச்சுக்கடத்தில் தமிழ்லிபியில் பதிப்பிக்கப்பட்ட பகவத்விஷயப் பதிப்பிலுமே இவை எல்லாம் இடம் பெற்றிருந்தன. ஆயினும் இப்பதிப்புகள் கிடைப்பது மிக அரிது.

இக்குறைதீர, இந்த எல்லா க்ரந்தங்களுக்கும், விஷயஸூசிகை, தமிழர்த் துத்தோடு கூடிய ப்ரமாணத்திரட்டு முதலான பலவிதமான பரிஷ்காரங்களோடு வெளியிடவேண்டும் என்னும் எண்ணத்தில் இப்பதிப்பு வெளியிடப்படுகிறது. ஒவ்வொரு பத்தும் இரண்டு இரண்டு பாகங்களாகவும், தமிழர்த் துத்தோடு கூடிய ப்ரமாணத்திரட்டு ஒரு பாகமாகவும் ஆக இருபத்தொரு பாகங்களாக இப்பதிப்பு வெளிவரும். பத்தாயிரம் பக்கங்களுக்குமேல் வரக்கூடிய இப்பதிப்பிற்குப் பல லக்ஷ ரூபாய்கள் செலவாகும் என்பதும், தனியாக எந்தவொரு மனிதராலும், ஸ்தாபனத்தாலுங்கூட இதை எளிதில் அச்சிட்டுவிட முடியாதென்பதும் அனை வர்க்கும் விளங்கும். அதன்பொருட்டு, ஆஸ்திகதானிகர்களிடமிருந்து ஒவ்வொரு பத்திற்கு ரூ. 5000/- பெற்று, அவர்களுக்கு ரூ. 5000 விலையுள்ள முழுப்பதிப்பின் பிரதிகளை அளிப்பது என்னும் திட்டத்தை ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸேத்யாதி, ஸ்ரீமந் நாராயண ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி வெளியிட்டுள்ளார். அதன் விபரங்கள் விஷய ஸூசிகையை அடுத்துக்கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த முதல்பத்திற்கு— திருவல்லிக்கேணி பார்த்துஸாரதிஸ்வாமி தேவஸ்தாந தூர்மகர்த்தாவாக விளங்கும் ஸ்ரீ உ. வே. K. R. ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமி ரூபாய் ஐயாயிரம் (Rs. 5000) அளித் துள்ளார். மற்றும் ஒரு பத்துக்கு T. V. S. ஸ்தாபனத்தாரும், மேலும் ஒரு பத்துக்கு சென்னை-94 குளேமேடு நெடுஞ்சாலையிலுள்ள Dr. R. ஸம்பத் அய்யங்கார் ஸ்வாமியும் தலா ரூபாய் ஐயாயிரம் அளித்துள்ளனர். மேலும் ஏழு பத்துகளுக்கு ஏழு உதாரர்கள் தலா ரூ. 5000 அளிக்க முன்வந்தால் இப்பதிப்பு விரைவில் வெளிவரும். ஆஸ்திக தானிகர்களை இவ்வரிய வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

அச்சிடப்படும் காகிதம், அச்சிடும் எழுத்துக்கள், அச்சிடும் முறை முதலான பல விஷயங்களில் முன் பதிப்புக்களைக் காட்டிலும் இப்பதிப்பு ஆழ்வாருடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே மிகவும் வீறுபெற்று விளங்குகிறது. தமிழ் மேற்கோள்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் அந்தந்தப் பக்கத்தில் ஆகரம் தரப்பெற்றுள்ளது. வடமொழி மேற்கோள்களுக்கும் ஸ்லோகங்களுக்கும் அந்தந்தப் பக்கங்களில் தொடர் இலக்கம் தரப்பெற்றுள்ளது. கடைசியில் வெளியிடப்படும் இருபத்தோராவது பாகத்தில் இவை அனைத்துக்கும் தமிழில் அர்த்தமும் ஆகரமும் தரப்படும். ஈட்டில் எந்தப் பதம் அல்லது வாக்யம் அரும்பதவுரைகளில் எவ்விடத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைக் காட்டி 'உ' 'ந' 'உ' 'உ' முதலான ஆங்கிலச் சிறிய எழுத்துக்களைக்கொண்டு அடையாளமிட்டுக் காட்டப்

பட்டுள்ளது. இப்படி அடையாளமிடுவதிலும் தொடர்ச்சிவிட்டுப்போகாமல் கவனித்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. Proof-ல் விட்டுப்போனதாகத் தெரிந்த சில இடங்களில் தொடர்ச்சி விடாமெக்காக a_2, a_3, b_2, b_3 முதலான எழுத்துக்கள் அடையாளமாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் பிரமாணங்களுக்கு 'A' 'B' முதலான ஆங்கிலப் பெரிய எழுத்துக்கள் அடையாளமாகக் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன. தமிழில் எடுக்கப்படும் வடமொழிப் பதங்களிலும், ப்ரமாணங்களிலும் உள்ள மெய்யெழுத்துக்களின் உச்சரிப்பை நன்குணர 'கூ' 'பூ' 'டூ' முதலான அந்தந்த வர்க்குங்களைக் காட்டும் எண் குறிகள் இடப்பெற்றுள்ளன. 'ஸ' 'ஸி' முதலான புதிய எழுத்துக்கள் பயன்படுத்தப்பெற்றுள்ளன. ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் உள்ள முக்ய விஷயங்களின் விஷயஸூசிகை தரப்பெற்றுள்ளது. இவை இந்த க்ரந்தத்தை ஸேவிப்பவர்களுக்குப் பரமோபகாரகமாயிருக்கும் என்பது வெளிப்படை. இதுபோன்ற மற்றும் பல பரிஷ்காரங்களையும் ஒவ்வொரு பத்தின் முடிவிலும் தரப் பாரித்திருக்கிறோம். இவை விரைவில் நிறைவேறுவது அன்பர்கள் இப்பதிப்பிற்கு அளிக்கும் ஆதரவைப் பொறுத்துள்ளது.

இப்பதிப்பை அச்சிடப் புதிய ஸிலிண்டர் மிஷினை நிறுவவதற்கும், காகிதம் வாங்குவதற்கும் உறுப்பாகப் பெருந்திட்டங்கள் வகுத்துப் பொருளிட்டி உதவிவரும் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ ஸ்ரீமந்நாராயண ராமாநுஜ ஜீயர்ஸ்வாமி திறத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ வுலகம் முழுவதும் நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளது. பழைய பதிப்புக் களைப் பரிஷ்கரித்துத் தரும் ஸ்ரீ உ. வே. ஸ்தாபிஷேகம் கோவிந்தநரஸிம் ஹாசார்ய ஸ்வாமி திறத்திலும், பிழைகளை ஊன்றிப்பார்த்துத் திருத்திப் பல பரிஷ்காரங்களைச் செய்துதரும் ஸ்ரீ உ. வே. கோழியாலம் ரங்கநாதாசார்ய ஸ்வாமி திறத்திலும், ஸூக்ஷ்ம விஷயஸூசிகையை எழுதி உதவிய வாக்யம்ருத வர்ஷீ ஸ்ரீ உ. வே. வேளுக்குடி வரதாசார்யஸ்வாமி திறத்திலும், இத்தகைய அருஞ்செயல்களை ஸாதிக்க அடிப்படையான ட்ரஸ்டையும் அச்சுக்கூடத்தையும் நிறுவியருளிய பரமதூர்மிகரான எந்தையாரான (கீர்த்திமூர்த்தி) கி. ஸ்ரீநிவா ஸயங்கார்ஸ்வாமி திறத்திலும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவவுலகம் நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளது. பெரியபிராட்டியாருடையவும், பெரியபெருமாளுடையவும், ஆழ்வாருடையவும், ஆசார்யர்களுடையவும் நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே இப்பதிப்பு விரைவில் நிறைவேறப் பிரார்த்தித்து நிற்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

ராக்ஷஸ-ஸ்ரீ
வைகாசி விசாகம்
(24-5-75)

ஸ்ரீ. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,
ஆசிரியர்,
ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸூத்ரர்சனம்.

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

பகவத்விஷயம் - விஷயஸூசிகை

பக்கம்

விஷயம்

1. ஸ்ரீஸைலேஸபத்ய வ்யாக்யாநம்.
2. யதீந்த்ரரும் யதீந்த்ர ப்ரவணரும். ஸாத்ய விவ்ருத்தி சரமபர்வம். வேத்யாந்தாசார்யர். ப்ரதிவாதிப்யங்கரம் அண்ணன். சேஷஸேஷிகளின் ஸத்தா ஸம்ருத்திகள். வேதத்துக்கு ஓம் என்னுமதுபோல ஸ்ரீஸைலேஸத்தனியன்.
3. பெரியஜீயர் அவதாரம் ஆழ்வார்திருநகரியிலே. பெரியஜீயர் அவதாரம் முப்புரியூட்டியது. ஸ்ரீஸைலேஸத்தனியன் ப்ரணவார்த்துபரம்.
4. யதீந்த்ர ஸப்த்யார்த்தம். ராமாநுஜஸப்தம் ப்ரணவார்த்துபரம். ரம்ய ஜாமாத்ரு ஸப்தம் ப்ரணவார்த்துபரம். யதீந்த்ர யதீந்த்ரப்ரவணவதார திவ்யதேஸங்கள் — கோயிலுக்கு வடக்கும் தெற்கும். “யோநித்யம்” “ஸ்ரீஸைலேஸ”த் தனியன்களின் வைபவம்.
5. இராமாநுசனும் மாமுநிகளும். இவர்கள் நரநாராயணவதாரம்போலே. இராமாநுசனில் மாமுநிகள் ஏற்றம். மதுரகவிகளைவிட எம்பெருமானார்க்கு ஏற்றம். ஆழ்வானைவிட மாமுநிகளுக்கு ஏற்றம். “லக்ஷ்மீநாத” பத்ய வ்யாக்யாநம். ஆழ்வான் வைபவம். ப்ரதம் குரு ஸ்ரீய:பதி.
6. ஸர்வேஸ்வரனுடைய ப்ரதமாசார்யத்வம். லக்ஷ்மிக்கு ப்ரபத்தி ப்ரவர்த்தகத்வம். ஸமாரம்பு ஸப்த்யார்த்தம். கஜாநாதிசுக்கு ப்ரபத்த்யுபதேஷ்டா ஸ்ரீவிஷ்வக்ஸேநர். ஆழ்வார் வைபவம் மார்கண்டேய புராணத்தில்.
7. நாத்யாமுநர் பரமஹம்ஸர். ஸ்ரீஸேநாபதியே ஆழ்வார். லக்ஷ்மீநாத ஸ்லோகச்சூயாஸ்லோகம். பெரியநம்பி ஸைசநம். யமுனைத்துறைவர். இணையடி பெரியநம்பி. திருநாராயணபுரத்தில் திருவாய்மொழி ஆசார்யர். ஆழ்வான் திவ்யஸூக்தி வைபவம்.
8. ஸ்வாசார்யாதித்யம். அநுக்தஸகலாசார்யஸைசநம். ஸுத்தஸம்ப்ரத்யாயம். ஸத்குரு அஸத்குரு விபூகம். ப்ரமேயரத்ந உபாத்யாநம்.
9. வாதிசேஸரி ஸூக்தி உபாத்யாநம். விவரணமாலை. தத்வதீப உபாத்யாநம். ஆரோஹண அவரோஹணக்ரமத்தில் குருபரம்பராநுஸந்த்யாநம். குருபரம்பராதிடிலே புகுவான்.

10. குருபரம்பராதியில் ஆசார்யன். ஆச்சான்பிள்ளை மாணிக்கமாலை உபா தூநம். ஸரண்ய ஸரணாகுதர் குறைதீருவது. நாவகாரியம். “யோநித்யம்” ஸ்லோக வ்யாக்யாநம். ஆழ்வான் சரித்ரம்.
11. ஆழ்வான் சரித்ரம். ராமாநுஜ கல்யாண குணங்கள். உடையவருடைய முக்தி ப்ரதூத்வ ஸக்தி. உடையவருக்கு “வைதிகோத்தமர்” என்ற ப்ரஸித்தி.
12. அச்யுத ஸப்ஸூதார்த்தம் “பேரருளாளன்”. அச்யுத ஸப்ஸூதார்த்தம். உடையவர் மயல் கொண்டிருக்கும் திருவடிகள்.
13. பஞ்சப்ரகாரவிஸிஷ்டன் திருவடிகளில் உடையவர்க்குப் ப்ரேமம். புக்தி விரக்திகளைக்கண்டு ஆசார்யவரணம். உடையவர் ப்ரதூம ஸிஷ்யன் ஆழ்வான். நரநாராயணர்கள்போலே ராமாநுஜகூராதிபர்கள். “ஒருமகன் தன்னை உடையேன்” விஸேஷார்த்தம்.
14. “புக்யவாந்” எனும் ஸப்ஸூதம் ஜ்ஞாநபரம். உடையவருடைய க்ருபை. நாராயண சரண ஸரண வரணம். ராமாநுஜ சரண ஸரண வரணம்.
15. “வெல்லுமே மற்றவரைச் சாத்தியிருப்பார் தவம்” விஸேஷார்த்தம். புக்திவிரக்தி ஜ்ஞாப்தி காருண்யாதிகளுக்கு உபயோகம். நாராயணபதும் போலே ராமாநுஜபதும் குணசதுஷ்டயபரம். ஜ்ஞாநஸக்தி ப்ராப்தி பூர்த்தி களும் ராமாநுஜ ஸப்ஸூதார்த்தம். ஆஸ்ரயண ஸௌகர்யபாதக ஆஸ்ரித கார்யபாதக குணபேதம்.
16. ஏதத்விவரணம். அசதுர சதுர சதுரக்ஷீ விபாக்யம். ராமாநுஜநாமம் யுக்யந்தோறும் உள்ளது.
17. ராமாநுஜத்ரய விசாரம். ராமராமாநுஜ ஸரணாகுதி. க்யூயமும் பத்யமும். த்ரிவித்யுப்ரபத்தி. “ப்ரபத்யே” என்ற வர்த்தமான நிர்தேஸ தாத்பர்யம்.
18. இராமாநுசன் தீர்க்கபூந்து. உடையவர் சரமகாலத்தில் பண்ணின சரம ப்ரபத்தி சரமபர்வநிஷ்டார்த்தம். “நசேத்” ஸ்லோகரஹஸ்யம். இராமாநுசனுடைய உத்தாரகத்வ நிருபணம். இராமாநுசனைத் தொழும் பெரியோர் ஆழ்வான். “மாதா பிதா” ஸ்லோக வ்யாக்யானம்.
19. ஆழ்வார் பெருமை. தாய்ப் பெருமை. ஆழ்வார் கேடாத்ர ரிஷி. துளஸி மாலையும் மகிழ் மாலையும்.
20. ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீ. ப்ரதூந த்வார ஸேஷிகள். யாக்யமும் புரோடாஸமும். ஸோபாதிக்க நிருபாதிக்கஸேஷிகள். ஸ்தோத்ரரத்ந ஆதிம்ஸ்லோக பஞ்ச கார்த்தம். ஸிஷ்யாசார்ய க்ரம ஸீமாபூமி ஆழ்வான். உடையவரும் விரும்பும் ஆழ்வான் ஸம்பூந்தம்.
21. ஸாம்ப்ரதூயிக ஐதிஹ்யங்கள். அஷ்டாக்ஷரதீபிகை. ஸாரஸங்க்ரஹம். லோகாசார்யஸிஷ்யர் எம்பெருமானார் — கூரகுலோத்தமதூஸர் இநே.

21. “பூதம் ஸரஸ்ய” ஸ்லோக வ்யாக்யாநம். “பூதம்” “நீளா” ஸ்லோகத்வய அவதார ரஹஸ்யம். ஆழ்வாரில் அந்தர்பூதர் மதுரகவிகள். “பூத” ஸப்ஹார்த்தம்.
22. “பூதம் ஸரஸ்ய” அடைவு. முதலாழ்வார்களின் பரபுக்தி பரஜ்ஞாந பரம புக்திகள். “புட்டநாதஸ்ரீ” பத்யவிபாக்யவிசாரம். ஆழ்வார்களின் திரு நாமங்களுக்கு அர்த்தம்.
23. ஆழ்வார்களின் திருநாமங்களுக்கு அர்த்தம். பரகால வைபவம். “மிஸ்ர” ஸப்ஹார்த்தம் பூஜ்யவாசி. “யதீந்த்ரமிஸ்ர” ஸப்ஹார்த்தம்.
24. ஆழ்வார் வைபவம். “பராங்குஸ” ஸப்ஹார்த்தம். “முநி” ஸப்ஹார்த்தம். பராங்குஸ ஸூசிதர் பரகால யதிவரர்கள். பராங்குஸ பரகால யதிவரர் அடைவு.
25. திரிவிக்கிரமன் அடியிணையில் மூவர் ப்ரபத்தி. எம்பெருமானார் வரம்பறுத்தது. ஸ்ரீபூஷ்யமும் திருவாய்மொழியும். இராமானுசன் பெருமை. “யோநித்யம்” “மாதா பிதா” ஸ்லோகத்வய ப்ராத்யாந்யம்.
26. ஆழ்வார்களைத் தொடங்கி ஸேவிக்கும் க்ரமம். ஈட்டு ஸம்ப்ரத்யாயத் தனியன்கள் வ்யாக்யாநம்.
27. ஸ்ரீமந் நாதமுநி வைபவம். ஸத்வாரக அத்வாரக புகுவத் ப்ரஸாதங்கள். ஆழ்வாரும் முனிவர்களும். வ்யாஸர் அநுபாஸ்யர். ஸாஸ்த்ர ஸாஸ்த்ர தாத்பர்யங்கள்.
28. உய்யக்கொண்டார் சீர்மை. குருகைக் காவலப்பனும் உய்யக்கொண்டாரும். ஸீதையும் ஸ்ரீராமமிஸ்ரரும். “மணக்கால் நம்பி” ஸப்ஹார்த்தம். யாமுநா சார்ய வைபவம். பச்சையிட்டுப் பச்சையிலே மூட்டிற்று.
29. மாலாத்ரவைபவம். “மாலாத்ரர்” என்று ஆழ்வார் திருநாமம். பிள்ளான் வைபவம். உபயவேத்யாந்த்ரவர்த்தகர் பிள்ளான். நடாதூர் ஆழ்வா னுக்கு ஸ்ரீபூஷ்ய ஸிம்ஹாஸநம். எம்பார், ஆழ்வான் ப்ரபத்தி ஸாஸ்த்ர ப்ரவர்த்தகர். எம்பார் ஆழ்வான் த்ர்ஸந த்ருஷ்டி பூதர். ஆழ்வான் திவ்யஸூக்திகள் ஆழ்வார் திவ்யப்ரபந்தங்களை அடியொற்றியவை. பட் டருக்கு ஆசார்யர் கோவிந்த க்ராதீபர்.
30. ப்ரமேயாத்ந உபாத்யாநம். தனித்வய உபாத்யாநம். பட்டருக்கு ஆசார்யன் இன்னார் என்ற விசாரம். பட்டர் வைபவம். நஞ்ஜீயர் வைபவம். நஞ் ஜீயர் ஸதாபிஷேகம் செய்தருளியது. நம்பிள்ளை வைபவம்.
31. நம்மாழ்வாரும் நம்பிள்ளையும். நம்பிள்ளைக்கு நயநத்வயம். நயநத்வயத் தனியன்களின் அடைவு. ஆச்சான்பிள்ளை — பெரியவாச்சான்பிள்ளை.

“ஆசாராய ஸமமதி” உபாத்யாநம் ஆசசானபிளளை ஸநநிதியில் வடக்குத் திருவீதிப்பிளளை சில கேட்டாரா

- 32 புந ஸலோக த்வய விசாரம் மாத்ரு பத்மநாபு விசாரம் ஈடு ஸ்ரீகோஸம் பெருமாள் கோயில் பட்டாக்கள் திருவீதியிலே ஸுரக்ஷிதம்
- 33 கோலாலாபம் நாலுராப்பிளளை வைபுவம் பேரருளாளன் ஈட்டு பரவாத தகா ஸ்ரீவசந பூஷண பரவாததகா பேரருளாளன்
- 34 பெரிய திருமொழிகும் பெரியாழ்வாரா திருமொழிகும் நாலுராபிளளை வயாக்யாநம் ஈட்டு ஸம்பரத்யாநம்
- 35 “தேவாதிபாந” பஹுவசநாததம் நாலுராசசானபிளளை சிஷ்யாக்கள் திருவாயமொழிப் பிளளைக்கு நாலுராசசானபிளளை திவ்யபரபூநத்யாததத் உபதேஷ்டா திருவாயமொழிப் பிளளையருளிய பெரியாழ்வாரா திருமொழி வயாக்யாநம்
- 36 பிதா புதரர்களுக்கு ஸிஷ்யாசாராயதவம் கண்ட இடம் திருவாயமொழிப் பிளளை வைபுவம் பெரிய ஜீயா வைபுவம் முப்பத்தாருயிர்ப் பெருக்கா மாமுனிகளின் பரத்யுமோபாதத ஸிஷ்யா பட்டாபிரான ஜீயா
- 37 அநதிமோபாய நிஷ்டை உபாத்யாநம் ஐதிஹயங்களும வராததைகளும்
- 38 வானமாமலை ஜீயா வைபுவம் கோயிலண்ணன் வைபுவம் கோயிலண்ணன் ஆசாராய பௌதராகு ஈடு பரஸாதிததது பரதிவாதி பூயங்கரம் அண்ணன் வைபுவம் வேத்யாநதாசாராயா ஸ்ரீவைஷ்ணவ த்யாஸா—பர அண்ணன் நஞ்ஜீயா முதலானோ வைபுவம்
- 39 பிள்ளான முதலானோ தனியன உரை
- 40 பெரியவாசசானபிளளை முதலானோ தனியன உரை
- 41 நாயனாராசசானபிளளை முதலானோ தனியன உரை
- 42 பிளளை உலகாரியன தொடக்கமானாகும் ஈடுகும் ஸம்பூநதம்
- 43 திருவாயமொழிப்பிளளை பெருமை மாமுனிகள் தனியன உரை பெரிய ஜீயா பெருமை
- 44 திருவாயமொழித் தனியனகள் உரை “புகதாமருதம்” ஸலோக வயாக்யாநம்
- 45 கடலும், ஆழவாரா சொல்லும் இராமாயணமும் திருவாயமொழியும்
- 46 “திருவழுதி நாடென்றும்” தனியன வயாக்யாநம் வேத்யாததிலே ஓதப்பட்ட நாடும் ஆறும் நகரமும் திருவடிகளும்

- 47 அசசையில் நாடும நகரமும் ஆறும் திருவடிகளும் திவ்யதேஸ பரஸ்தாவத்திலே திவ்யதேஸ திவ்யநகர திவ்யநதீ பரதாஸநம் “மனததாலும் வாயாலும்” தனியன வயாக்யாநம்
- 48 “ஏயநத” தனியன வயாக்யாநம்
- 49 ஆழ்வாரும் உடையவரும் “வானதிகமும் சோலை” தனியன வயாக்யாநம்
- 50 திருவாயமொழி பததுப பததுககளின ஸாராராததும் பததாததும் “கங்குலும் பகலும்” பதிகத்தில் “மதிளரங்கா வணபுகழ்மேல் ஆனற தமிழ்மறையாயிரம்” நிருபணம்
- 51 பரமான பரமேயங்களுக்கு ஈனற தாயும் இதததாயும் உடையவா திருவாயமொழியை வளாதத பரகாரம் திருமநதாராததும் அாதத்பஞ்சகம் திருவாய மொழியில் அாததும்
- 52 “மிகக இறை நிலை” தனியன வயாக்யாநம் அாதத்பஞ்சக நிருபணம் பரஸவருப தத்யாத்ாதமய நிருபணம் ஜீவஸவருப தத்யாத்ாதமய நிருபணம்
- 53 உபாய ஸவருப தத்யாத்ாதமய நிருபணம் விரோதி ஸவருப தத்யாத்ாத்ாதமய நிருபணம் பூல ஸவருப தத்யாத்ாத்ாதமய நிருபணம்
- 54 “முநயஸச மஹாதமாந” விசேஷாராததும் அாதத்பஞ்சக பரமான பாசரங்குள திருமநதாராதத்பரமான பாசரங்குள திருமநதரத்தில் அாதத்பஞ்சகம்
- 55 ஒன்பதினாயிரப்படி அவதாரிகை பனனீராயிரப்படி அவதாரிகை இருபத்தநாலாயிரப்படி அவதாரிகை ஸமஸாரிகளின தூகாதி நிருபணம் * (9) (24) தூராவிடுவேத வைபுவம் * (12)
- 56 முமுக்ஷா தூரலப்தவம் (9) (24) பாகுவதஸேஷதவம் அதிதூரலப்தம் (9) (24) தூராவிடுவேத வைபுவம் (12)
- 57 ஆழ்வார வைபுவம் (9) (24) தூராவிடுவேத சதுஷ்டயாராததும் (12) இளையபெருமானும் நமமாழ்வாரும் (9) (24) அாஜுநதஸரதூதிகளும் ஆழ்வாரும் (9) (24)
- 58 ஆழ்வார வைபுவம் (9) (24) அாதத்பஞ்சகபரதிபாதக ஸலோகம் (12)
- 59 பரபுநதசதுஷ்டய ஸாத்ஞாநயம் (9) (24) வேதாதிக்களில் ஆழ்வார அருளிச்செயல் வாசி (9) (24) பரபுநதலக்ஷண விஷயக ஸங்காபரிஹாரங்கள் (9) (24) திருவாயமொழியின் மஹாவாக்யாராததும் (12) ஸகல வேதஸாஸதரதாத்பாயம் அாதத்பஞ்சகம் (12)

- 60 அவயுதபநா செய்யம் பரஸநங்க ஓனபது (9) (24) ஸமாதாநங்க ஓனபது (9) (24) “ஸ்ரீபதே” ஸலோகத்தில் அாதத்பஞ்சகம் (12)
- 61 அறிவுகேடா பண்ணும் பரஸநங்க ஏழு (9) (24) பத்துபத்துக்களின் விபாகம் (12)
- 62 அறிவுகேடா பரஸநங்களுக்கு ஸமாதாநம் (9) (24) திருவாய்மொழியில் ஸித்தஸாத்யரூபாதத்பேதம் (12)
- 63 அறிவுகேடா பரஸநங்களுக்கு ஸமாதாநம் (9) (24) ஸதகாதத்பேதம் (12)
- 64 புகுவதஸம்ஸலேஷ விஸலேஷ கூடநாநிருபணம் (9) (24) ஸதகாதத நிருபணம் (12)
- 65 சிந்தயநதிபடி ஆழவாருக நிதயம் (9) (24) ஆழவாருடைய புகுவத குணகதாரகதவ உபபாதம் (9) (24) புகுவதஸம்ஸலேஷவிஸலேஷ நிருபணம் (9) (24) ஸதகாததநிருபணம் (12)
- 66 பரதம்ஸதகாததநிருபணம் (12) ஆழவாரு ஸோக மோஹ நிருபணம் (9) (24) ஆழவாருடைய அனயாபதேஸபேசு (9) (24) திருவாய்மொழி அாதத பஞ்சக பரதிபாதம் (9) (24) திருவாய்மொழியின் பரதாநாததம் பூலம் (9) (24) பரபூநதசதுஷ்டயாததம் (9) (24)
- 67 திருவாய்மொழியில் பரமேயம் (9) (24) பரதம்ஸதகாததம் (12)
- 68 புகுவததவ நிருபணம் (9) (24) முதல்திருவாய்மொழியின் அாததம் (9) (24) முதல்திருவாய்மொழியின் அாததம் (12)
- 69 முதல துஸகத்தின் விவரணம் மேலில் துஸகங்கள் (9) (24) முதல துஸகத்தின் பரமேயம் (12) முதற்பாட்டுக்குக் கருத்து (24) முதல திருவாய்மொழி 4, 5, 6, பாட்டுக்களின் பரமேயம் (12)
- 70 ஸாமாநாதிகரணய வையதிகரணய பேதம் (12) பரதவஸதீரீகரணபரம் முதல துஸகம் (12) முதற்பாட்டின் பரமேயம் (24) பரபூநதாரம்பததில் மங்குளாசரணம் (24) மங்குளாசரண துவைவித்யம் (24) புந பரபூநத சதுஷ்டயாததநிருபணம் (24) திருவாய்மொழிக்கெல்லாம் ஸங்கரஹம் முதல்திருவாய்மொழி (24)
- 71 அடையவ்ளநதான அருமபத விளக்கத தொடக்கம் ஜீயா அருமபத உரை தொடக்கம் வயாக்யாநங்களின் ஸங்கரஹ விஸதர பூரவம் ஸ்ரீவைகுண்டநாதவாணநம்
- 72 நிதய முகதாநத நிருபணம் ஸமஸாரிகளின் பரிபூரண பூரஹமாநுபூவ யோக்யதை ஸமஸாரிகள இழவு புகுவத கருபை ஸமஸாரிகள் அநீதி- ஈஸவர கருஷி பரமாதம் துஸகம் ஸரீர பரதாநம்

- 73 ஸாஸ்தர பரதூநம் ஸாஸ்தர ஸாஸ்தரஸார விஷயபேதூதம் விஸிஷ்ட நிஷ்கருஷ்ட வேஷங்கள அகிலபாபஹேது ஆதமாபஹாரம் ராமகருஷ்ண த்யவதாரஹேது நிருபணம் விபுவாவதார காலத்தில் அநுஷ்டூநம்
- 74 பாராவைவதது மருகம் பிடிப்பது ஆழவாரை அவதரிப்பித்தபடி தென திசை பள்ளமடை நியை ஸம்ஸாரி ஆழவார ஆழவாரும் மதுர கவிகளும் ஆழவார வைபவம் *(ஜீ அ)
- 75 மதுரகவி பரஸநம் ஆழவார ஸமாதூநம் “ செத்தத்தின வயிறறிலே ” இதயாதிஃ வாக்யம் “ கானலோடிய காடடிலே ” இதயாதிஃவாக்யம் ஆழவார மதுரகவிகளுக்கு பஞ்ச ஸம்ஸகாரம் பரஸாதிஃததார மதுரகவிகளா பட்டோலை கொள்ளல் ஆழவார திருவாககின பெருமை சோகவேக்ய ஜநித ஸலோகம் அநுபுவ பரீவாஹமான அருளிச்செயல்
- 76 ஈடு வயாக்யநாரமபூம் வகதரு விஷய பரபூநதஃ வைலக்ஷணய கதூநம் மஹாபரவேஸம் மூனறுககும் விஷய நிருபணம் (ஜீ அ) முதல ஸரிய பதியில் வாக்ய விபூக்யகரம் (ஜீ அ) மஹாபரவேஸ பரமேய விசாரம் “பரிஷ்கார” உபாதூநம் வைலக்ஷணயதரயம் ஆழவாருக்கு விவக்ஷிதம்
- 77 ஸ்ரீராமாயணத்தின வைலக்ஷணயதரயம் வாலமீகி பரோகதம் ஆபத்தம் ஸப்ததூராததம் ரிஷிகளிறகாடடில ஆழவாருக்கு ஏற்றம் பூகுவத கடாக்ஷ விஸேஷ லப்தஃ ஜஞாநதவம் ஆழவார வைபவம் ஸ்ரிய பதியாய இதயாதிஃ விஸேஷண சதுஷ்டயகதூந பரயோஜநம் விஸேஷண சதுஷ்டயகதூநம் கடாஷோபயோகிதவேந விஸேஷண சதுஷ்டயகதூநம் பூலாவயபிசார உபயோகிதவேந
- 78 விஸேஷண சதுஷ்டயாராததஃ நிருபணம் வாதஸலயஹேது ஸவாமிதவம் ஸாவேஸவரபதூம் ஸம்பூநதபரம் ஸாவேஸவரபதூம் ஸவாதநதாயபரம் ஸ்ரிய பதியாய இதயாதிஃககு ஆரோஹண கரமேண அதததம் ஸரிய பதியாய இதயாதிஃககு அவரோஹண கரமேண அதததம் கடாக்ஷ ஹேது தவேந விஸேஷண சதுஷ்டய உபபாதூநம்
- 79 பூலாவயபிசார ஹேதுதவேந விஸேஷண சதுஷ்டய உபபாதூநம் ஸவாதநதாய ஸப்ததூராததம் த்விதீய நாவாஹே஽பி ஆரோஹ அவரோஹ கரமகதூநம்
- 80 விஸேஷண சதுஷ்டயம் பரதவ ஸௌலப்யபரம் ஸரிய பதியாய இதயாதிஃ நிராதேஸ பௌவாபாய பரயோஜநம் நானகு விஸேஷணங்களில் ஒவ்வொன்றும் பரதவ ஸௌலப்யபரம்
- 81 ஏதந நிருபணம் ஆஸரயண ஸௌகாயாபாதூக காயாபாதூக குணக்ஷணம் உபயலிங்க விஸிஷ்டதவேந பராபய பராபகதவங்கள் ஸரிய

- பதியாய் என்ற வாக்யம் அாதத்பஞ்சகபரம் “அகிலபுவன” ஸலோகமும் “ஸரிய பதியாய” என்ற வாக்யமும்
- 82 “ஸரிய பதியாய” என்ற வாக்யம் துவயாராதது விவரணம் “ஸரிய பதியாய” என்ற வாக்யம் தரிவித்து மங்குளாசரணபரம் புந விசேஷண சதுஷ்டய கத்நஸய ஸபரயோஜநதவ நிரூபணம்
- 83 நிதய ஸமஸாரிகளிலே ஒருவா ஆழ்வாரா புகுவத கடாசு நிர்ஹேதுகதவம் ஆழ்வாரா நிதயமுகதரிலே ஒருவா என்பது பரபுவாதிசயநிபுநதநம்
- 84 “பரிஷ்கார” உபாத்நாநம் “அதது” நிராததக அவயயம் ஆழ்வாரா பரபுநததுக்கு க்யாதயாதிமூலதவாபுவம் “ஈறில் இன்பம்” - ஐஸவாய கைவலய வயாவருத்தி பரமபத்துததில் வாராததை ஆழ்வாருக்கு இங்கேயே அமைநதது பரமபத்துஸோபாநம்
- 85 முதலடி ஸாதநதஸை புருஷகாரமும் மிகையாமபடியான உபாயத்தின வைபவம் ஆசாராய பராபதி ஹேது ஷடகம் லக்ஷமீபுருஷகாரதவ பர யோஜந வாணநம் ஸ்ரீ விஷ்வகஸேநா புருஷகாரம் புகுவதுபராதம் புகுவதுபிராயேண விசேஷ கடாசு ஸபுதாராதது விசாரம் கடாசு விசேஷ கடாசு பேதநிரூபணம்
- 86 ஆழ்வாரா க்யாபபு ஸ்ரீமாந மறையாமழவாராகளிறகாடடில் ஆழ்வார வயா வருத்தி புத்திஸமாத்நாநாததம் துருஷ்டாநதோபநயாஸம் “புருநதா வநம்” ஸலோகாராததம் புருநதாவநம் நெறிஞ்சிறகாடு கருஷண ஸபுதாராததம்
- 87 “உதபநந நவ ஸஷபாடியம்” ஸலோகாராததம் இநத ஸலோக உதா ஹரண பரயோஜநம் “ஆடியம்” என்ற நபுமஸக பரயோக தாதபாயம் புருநதாவந கடாசேஷாதாஹரண பரயோஜநம் விஸத்ஸமாக அறிகை புகுவத கடாசு பூலம்
- 88 ஸங்கா ஸமாத்நாநங்கள் (அ உரை) பரமத நிராகரணவஸயகதை ததவ நிரூபணததில் வாதிவிபரதிபத்தி மதபேதமும் ததவபேதமும்
- 89 விபரதிபத்தி ஸபுதாராததம் ததவவிபரதிபத்திகத்நம் உபாயபூலவிபரதி பத்திகத்நோபலக்ஷகம் விபரதிபத்தி வாதிவிபரதிபத்தி லோகாயதிகமத நிரூபணம் சாரவாகமதததில் பூதசதுஷ்டயபூதபஞ்சகவாத்நவயம்
- 90 சாரவாகமதாநுஞ்ஞ ஸவாகக்நரகங்கள் ஸித்தித்ரயததில் சாரவாகமத நிரூபணம் ததவத்ரய விவரண உபாத்நாநம் ததவ விசாரண உபாத்நாநம் ஸாவ ஸித்தித்நத ஸங்கரஹ உபாத்நாநம் தேஹததில் சைதநயம்
- 91 ஹைநமதநிரூபணம் லோகாயத ஸபுதாராததம் சாரவாகமதம் ஸாவ மதாநதராபேக்ஷயா ஹேயம்

- 92 ஸபதபுஙகீ நிருபணம் பாயாய ஸபுதாராததும் யாதுவபரகாஸனுடைய ததவ விசாரணை
- 93 ஜைநமதத்தில் தேஹபரிமாணம் ஆதமாவுக்கு ஜைநமதாநுகுணமோக்ஷ ஹேது ஜைநதூரம் ஜைநமதத்தில் ஜஞாநகாம ஸமுச்சயம்
- 94 வைபுராஷிகமத நிருபணம் பெளதத்தமதத்தில் பரமானுகாரணவாதும் பெளதத்தமத சதுஷ்டய பேத நிருபணம் பெளதத்தமதாநுகுணஸம் ஸார மோக்ஷஹேதுக்கள்
- 95 ஸௌதராநதிக மத நிருபணம் யோகாசார மத நிருபணம் மாத்யமிக மத நிருபணம்
- 96 புத்த ஸம்மதம் ஸூநபவாதும் வைபுராஷிகாதி மதோபநயாஸம்—ஸிஷ்ய புத்தி யோக்யதாநுகுணம்
- 97 நையாயிக வைஸேஷிக மத நிருபணம் ஸம்ஸாராநாதிதவம் ஸாவ ஸித்ததூரநத ஸம்மதம்
- 98 மேறபடி மதத்தில் ஏகவிமஸ்திபேத பிநநத கக நிருபணம் ஸுகுமம் து ககமே பாஷாணகலப மோக்ஷ
- 99 நையாயிக வைஸேஷிக உபயாப்யுபேதாராததங்கள் பாஸுபத மத நிருபணம் பாஸுபதமத அவாநதரபேதம் ஸருதபரகாஸிகா விரோத பரிஹாரம் முதூரிகாஷ்டகதூரணாதி நிருபணம்
- 100 ஸாங்க்ய யோக மத நிருபணம் ஸாங்க்ய யோக பரவாததகா ஸைவ ஆக்யமோகத காமாநுஷ்டார நிருபணம் ஸாங்க்யயோக உபயாப்யுபே தாராததங்கள் அநுமான ஆக்யம் பராமாணய விசாரம் ஸருதபரகாஸிகா ஸம்வாதம்
- 101 ஸாங்க்ய மத நிருபணம் பரகருதிபுருஷ விவேக ஸபுதாராததம் பரதூர காரணவாதம் “பேதூரநாம பரிமாணாத” ஸலோகாராததம்,
- 102 புடட பராபாகர மத நிருபணம் குதூருஷ்டி மத நிருபண பராரம்பம் புடட பராபாகர மதத்தில் ஜீவாதம் விபுதவம் புடட பராபாகர உபயாப்யுபேதாராததங்கள் புண்டரீக நாரத ஸம்வாதம் ஆதமநிதயதவ பூஹுதவ ஸாவக்யத்தவங்கள் ஸாங்க்யமதாநுகுண ஜஞாநாஜஞாநங்கள்
- 103 ‘அபூவ’ நிருபணம் அபூவ துவைவித்யம் மீமாம்ஸகமதத்தில் ஈஸவர ஸத்பூவம் இலலை பூவபூக குதூருஷ்டிமதம்—புடட பராபாகர மதம் காமததுக்கு அபூவதூவாரக மோக்ஷஹேதுதவ நிருபணம் மீமாம்ஸக மதத்தில் மோக்ஷம்

- 104 உததரபுராசு குதுருஷ்டிமதம் ஸாங்கராதி ஸங்கராதுவைத நிருபணம் ஸஜாதீய விஜாதீய ஸவக்த பேதூராஹிதய நிருபணம் பராபய ஸவருப நிருபணம்
- 105 மாயா துவைவித்யம் த்யாநஸய அநுபாயதவே யுகதி நிவாதய நிவாததக நிருபணம்
- 106 புாஸகர மத நிருபணம் புாஸகர மதத்தில்-புரஹ்மம் ஸகுணம், உபாதி, ஸத்யதவம், பரபஞ்ச ஸத்யதவம், பூநத, மோக்ஷங்கள் புரஹ்மததுககே
- 107 புாஸகர மதாநுகுண உபாய உபேய நிருபணம்
- 108 யாத்வபரகாஸ மத நிருபணம் புரஹ்ம பரிணம் வாதும் யாத்வ மதத தில் புரஹ்மம் ஸவிசேஷம் ஜ்ஞாந காம ஸமுச்சய வாதும்
- 109 புாஸகர ராமாநுஜ மத பேதூ நிருபணம் “வித்யாயம் ச அவித்யாயம் ச” வாக்யாததும் ஸாத்யதூவிதவ ஸாத்யதூவிதவ நிருபணம் மாயா உபாதி, விகாரவாதிகளா—ஸங்கர புாஸகர யாத்வாகள ஏகாயந ஸபூதூராததம்
- 110 ஏகாயந மத நிருபணம்
- 111 பதினேழு மதங்கள் புாஹய குதுருஷ்டி மதங்கள் பதினேழில் புாஹய குதுருஷ்டி பேதூ நிருபணம் புாஹய குதுருஷ்டி ஸபூதூராததும் ததவதரய வாதும் ஏக ததவவாத ததவதரயவாத ஸாமஞ்ஜஸ்யம் பரகாயதூவைத நிருபணம்
- 112 பேதூபேதூ விசாரம் ஸாவஸருதி ஸாமஞ்ஜஸ்ய நிருபணம் ஸவருபத பேதூமும், விசேஷவேஷேண ஜகயமும் சிதூபகரம் அசிதூபகரம் நிருபணம் பேதூம்
- 113 குணதரயாதமக ஸபூதூராததும் அசிதததவ நிருபணம் ஸாங்க்ய ராமாநுஜமத பேதூம் “விபூ” ஸபூதூராததும் அசிலக்ஷணம் ததவதரய நிருபணஸம்பததில் ஈஸவர நிருபணம் இல்லாமைக்கு ஹேது
- 114 “ஸ விசுவகருத” ஸலோகாததும் ‘மாயா’ ஸபூதூராததும் ஈஸவர லக்ஷணம்
- 115 மாயா விமோசனோபாயம் “தைவீ ஹயேஷா” ஸலோகாததும்
- 116 பிளீன திருநறையூர் அறையா வாததை சேதநததவ நிருபணம் ஹரஸபூதூராததும் — ஜீவன ஜீவாதம் தூமங்கள் அமருதாக்ஷர ஸபூதூராததும்
- 117 ஜீவலக்ஷணம் புரஹ்ம ஸபூதூம்—ஜீவவாசகம் காம ஸபூதூராததும் கைவலய நிருபணம்

- 118 ஈஸவர லக்ஷணம் “ ஒருவனையே நோக்குமுணாவ ” யோஜநாபேதும்
 119 “ஸமஜஞாயதே” ஸலோகாந்ததும் “ஸமஜஞாயதே” ஸலோச பாட்பேதும்
 120 “ ததகாம ” ஸலோகாந்ததும் “ செருபுகுததக கற்றவோபாதி”
 ஆழ்வார்க்கு எவரும் ஒப்பல்லா
 121 ஆழ்வார நிருபமா என்ற நிருபணம் ஆழ்வாருடைய நிருபமதவே ஹேது
 பேதநிருபணம் ஆழ்வார வைபவம் அபரிசுச்சிந்நம் அதற்கு ஹேது
 122 நிதயநிறகாடடில ஆழ்வார ஏற்றம்
 123 கலியுக்தேதாஷ நிருபணம் “ கலெள ஜகத்பதிம் ” ஸலோகாந்ததும்
 ஜகத்பதிதவாதி விசேஷண ஸாரததகயம் பாஷணட ஸப்தாராததும்
 ஸமஸாரததில் புகுவதருசித்ராலபதவம்
 124 வைகுண்ட ஸபரிதாஸந ஸப்தாராததும் பரகரணநுகுணய விசாரம்
 புகுவத சேஷதவ துாலபதவம்
 125 “ மநுஷ்யாணம் ஸஹஸரேஷு ” ஸலோகாந்ததும் ஆழ்வார அவதாரம்
 சேதநஸுகருதபலம் ஸருதபரகாஸிகோதூஹரணம் பராங்குஸணம்
 பூஷயகாரணம்
 126 “ பரிஷ்கார ” உதூஹரணம் “ ததோடகில ” ஸலோகாந்ததும் ஜகத்ச
 சப்தாராததவிசாரம் “ சேதநஸுகருதபலம் ” எனகிற வாக்யத்தில்
 சேதநஸப்தாராததும் நிதயமுகதாநாம் பேராத்ஜநகதவவிசாரம் பதூதா
 நாம் பேராத்ஜநகதவமாவது
 127 அசயுதபூநு ஸப்தவிக்ரஹவிசாரம் அசயுதபூநு வைபவம் நிதய
 முகதாக்க அஜஞாநம் ஈஸவரனுக்கு அஜஞாநம் “ தமோ பூஹயம்”
 ஸலோக உதூஹரணம்
 128 ஆழ்வாரால் நனமை யதூயோக்யம் ஸாவதர ஸாவேஷாம்
 129 ஸ்ரீ கருஷ்ணாவதாரததிறகாடடில ஆழ்வார அவதாரத்தின் ஏற்றம் ஏதத
 பரபூநத உபாதேயதவே யுகதிதவயம் பரபூநதஸய ஸாவோபஜீவயதவ
 ரூபம் வைபவம் ஆழ்வார ஜஞாந புகதி விரகதி நிருபணம் பரிஷ
 காரோபாதாநம் ரிஷிகளில் ஏற்றம் ஆழ்வார்க்கு ஹஸிதம் - ஸப்த
 வயுதபதி, அராததும் ஆஷ திவ்யஜஞாந தாரதமயம்
 130 ஜஞானிநாம் அகூரேஸர ஆழ்வார ஆததோ ஜிஜ்ஞாஸு ஸலோகாந்ததும்
 “மே ஆதமா” விசேஷாராததும் உதூர ஸப்தாராததும் தநநிருபணம்
 131 நிரதிஸயபுகதியுத்தவம் ஆழ்வார வைபவம் ஆழ்வார பரபதி புகதி
 காரயை இளையபெருமாளுக்கும் ஆழ்வார்க்கும் பஞ்சவித ஸாமயம்
 ஆழ்வார புகதி

- 132, ஆழ்வாருடைய ததேகதூரகதவம் “நச ஸீதா” ஸலோகாந்ததும் “அபி” யத்யாததது நிபாததவய ஆவருத்தி “முஹூாததம் ஜீவாவ” விஸேஷாராததும்
- 133 அததலை நினைவாலே இததலை ஜீவிபபது ஏதநநிருபணம் “அகைபபில மனிசா” பாசராராததும்
- 134 ஆழ்வார வைராக்ய நிபுணம் “ந தேவலோகாகரமணம்” ஸலோகாந்ததும் “தேவலோக” ஸப்தாராததும் வீடு நலவீடு பேதும் “ஜஞாநீ து ஆதமைவ” இதயதர வைராக்யம் ஆாததும் “ந தேவலோகாகரமணம்” இதயதர வைராக்யம் ஸாப்தம் நலவீடும் தயாஜயம் ஸவாராதததவே
- 135 ஆழ்வாருடைய ததேகபுநதுதவ நிபுணம் புகுவதைகாந்தயஸீமா ஸப்தாராததும்
- 136 ஆழ்வாருடைய கைங்காயைக தூரகதவம் “கரிஷ்யாமி” பரஸமைபத பரயோக தாதபாயம் “ஒழிவில் காலமெல்லாம்” பரதிபதாராததும் அநுபுவததில் தருபதியிலலாமை கைங்காயம் இல்லையேல் ஸததையிலலை
- 137 ஆழ்வாரும் அாஜுந துஸரதூதிகளும் எடுத்த ஸலோகங்களுக்கு உதத ராராததததிலே நோக்கு
- 138 ஆழ்வார ஸாவோபமாநபூமி ஸ்ரீபரஹலாத வைபவம் “அஹம் ஸாவம் கரிஷ்யாமி” ஸவருபகருததூஸயம் “அஹம் அஸய” குணகருத தூஸயம்
- 139 பரபுநதுவைலக்ஷணய நிபுணம் வகதருவைலக்ஷணயகதந பராதமயே ஹேது பரபுநதுவைலக்ஷணய கதநதுவிதீயதவே ஹேது பரதிபாத்ய வைலக்ஷணய கதநதருதீயதவே ஹேது ஆழ்வாருடைய பரபுகதி பர ஜஞாந பரமபுகதி நிபுணம் புகுவான ஸாதமயபேடாகுபரதன பரபுகத யாதி ஸப்தாராததும் பரபுகதயாதி பரதிபாதக ஸதலங்கள்
- 140 வயாக்யாந லக்ஷணம் பிரமணம் ஆழ்வாரும் அஸவததமும உதும் பரமும “அததிககாயில் அறுமானபோலே” விவரணம்
- 141 ஜிஜ்ஞாஸுபரஸநங்கள் ஒன்பதின நிபுணம் ஸாஸதர பரதூந பரதிபாத்யம் வேதம் பரதூநகோடயநதாபூதம் உபபுருமஹணம் அங்குகோடயநதா பூதம் ஸாஸதர வைவித்யம் ஒளபதேஸிக ஜஞாநம் ஒளதபரேக்ஷிக ஜஞாநம் திவ்யபரபுநதேதாதபததிகாரண விசாரம்
- 142 அதிகாரி பேராகதரு ஸப்தாராததும் திவ்யபரபுநதததினுடைய மோக்ஷ ஸாதநதவ ஸவயம் பேராக்யதவங்கள் விரோதபரிஹாரம் ஸவாராதத பராராதத கைங்காய நிபுணம்

- 143 அவயுதபாக பரமந உததரநிருபணம் ஸவவஸதவமாவது என? கந்தாடை நாயன நாவாஹம் “ஸவர வசந” பாட்யுபேத்ய விசாரம் ஸிஷ்டா யாவா? வேத்யம் ஸவத பரமாணம் எனபா ஸிஷ்டா
- 144 சிரோபாஸித ஸத்யருத்யத்ய ஸப்யத்யாராதத்யம் மோர முனனா ஐயன பராதத்யகைங்காயம் ஸாஸதரநதரேஷு அஸபஷ்டம் விஜிகீஷு பரமநங்கள் ஏழு
- 145 அவைத்யக ஸப்யத்யாராதத்யம்
- 146 க்யரநத்யோபாதேயதவே ப்யாஷை அபரயோஜகம் ப்யாஷையே பரயோஜக மாகில வரும் அநிஷ்டம் ப்யாஷாக்யாந விசாரம் மாதஸயபுராணஸலோகம்
- 147 இதிஹாஸ புராணத்ய பரவருததிப்யலம் - சதுரதத்யவானோஜஜீவநம் கலியுக்ய கருத்யுக்ய நிருபணம் யுக்யவாண பரயுகத ஜனாநமாநத்யய ஸங்கா பரிஹாரம்
- 148 ஆழ்வார்க்கு உபதேஷ்டருதவம், தநநிருபணம் தீவய பரப்யநத்யததின் நனமை வித்யூர ஸப்யீ ஸூத த்யாமவயாத்ய வைலக்ஷணயம் ஆழ்வாருக்கு வைத்யக பரிக்யூரஹ ஸஹித அவைத்யக பரிக்யூரஹம் ஸலாக்யாஹேது
- 149 குட்யஜிஹவிகா நபாயம் ஸவபக்ஷ ஸாத்யக ஹேதவஷ்டக நிருபணம் தீவய பரப்யநத்ய வைப்யவம் “யஸயாகியிலாமீவஹபி” ஸலோகாதத்யம் ஐஸவாய கைவலய த்யோஷங்ககள் ஸுஸபஷ்ட பரதிபாத்யநம் நாம கிம்?.
- 150 விஸிஷ்டே ஸாத்யே விஸேஷணமஸ ஸாத்யக ஆழ்வார அருளிச செயலில வேத்யஉத்யாஹரண ஸத்யலங்ககள் வேத்யாநத விஜயோபாத்யாநம் “ருத்யூர யத தே ஜநிம்” ஸருதயாதத்யம்
- 151 அருளிசசெயலில ப்யூரஹம் காரண வாத்யம் ஆழ்வாருக்கு ப்யூவத விஸலேஷ ஸங்கா ஸமாத்யாநங்ககள் ஸமஸலேஷ விஸலேஷ நிருபணம்
- 152 “பரமாத்மநி யோ ரகத” ஸலோகம் ‘க்ஷதே பரஹாரா’ ஸலோகம். அபேக்ஷிதாதத்ய அலாப்ய நிமிததம்
- 153 ஸமஸலேஷ விஸலேஷ பரதிபாத்யக வாகயங்ககள் பரகருதி ஸமப்யநத்ய ஸமரண ஜநித ஆாததி பரதிபாத்யக க்யாத்யா விஷயஸமரணஜநித ஆாததி பரதிபாத்யக க்யாத்யா ஸமஸாரஸமரண ஜநித ஆாததி பரதிபாத்யக க்யாத்யா- ப்யூவத்ய வைலக்ஷணய ஸமரண ஜநித ஆாததி பரதிபாத்யக க்யாத்யா
- 154 ஸமஸலேஷ விஸலேஷ சரமாவதி
- 155 “நனனாடு” (8 5 2) பிள்ளான நாவாஹம் மயாவற மதிநலம் பெற்ற ஆழ்வார்க்கு ப்யூரவிஸமருதி நிருபணம்
- 156 தீயாகக்யசினதயநதீ—ஆழ்வார அங்குளயக்யூரே ஹஸதிபூத்யஸதம் கோஸல சராசர ஸவப்யாவ நிருபணம்

- 157 ஸம்ஸலேஷ விஸலேஷ ஸப்தாராதத்வம் துவேதூ ஸம்ஸலேஷ விஸலேஷ நிருபணம் பராங்குஸாநுபுவாவிச்சே து ஹேது சதுஷ்டயம்
- 158 தாதாசாராய வயாக்யநம் ஆழ்வார ஸோகமோஹ நிருபணம் கோஸல கோகுல விஸலேஷ ஹேது நிருபணம் நிதயவிபூதியில் விஸலேஷம் இல்லாமைக்கு ஹேது
- 159 மோஹ ஸப்தாராதத்வம் மோஹ ஹேது நிருபணம் கலவியில் அநயாப தேஸுப பேச்சு பிரிவில் அநயாபதேஸுப பேச்சு ஸதூண நிக்நந நயாயம் பரதிபாத்ய வைலக்ஷணய நிருபணம்
- 160 ஏகைகாராதத்வ பரதிபாத்ய துஸக சதுஷ்டய நிருபணம் பலம் பரதூந பரதிபாத்யம் ததுபயுக்தாராதத்வ சதுஷ்டயம்
- 161 பரபுநத்சதுஷ்டயாராதத்வம் கடிக்காசலத்திலுள்ள அக்காரக்கனியின பரா தூநயம் தாதபாயலிங்குஷ்டகம் “தவதுநுபுவ” என்றதில் “தவத்” என்றதின் பூர்வம் கேவலனுக்கும் ஜ்ஞானிக்கும் வாசி கலம்பகன் மாலே “எம்மா வீடு” ஸாவபரபுநத்பரதூநம்
- 162 “உள்ள சுடாமிகு சுருதி”—எது ஸருதியாக ஆழ்வார திருவுள்ளம் திரு வாயமொழி ஆயிரத்தின் அாததுஸங்குரஹம் பரத்வம் துஸகாராதத்வம்
- 163 பரமபத்யத்திலே புகுவான இருபு பாஞ்சராதரத்தினபடி பரத்வம் துஸகாராதத்வம் ஈடில் பரமாதம் வாணநம் புகுவதுவாணந பரமான பரமான வாக்யங்களும் பாசுரங்களும் (பக்கம் 164ல் தொடர்ச்சி)
- 164 தருதீய துஸகாராதத்வம் வாதஸலய ஸப்தாராதத்வம் அவதாரஹேது - வாதஸலயம் பரமகருபாநிருபணம் கூரபபூநிபூக்ய ஸப்தாராதத்வம்
- 165 கூரபபூநிபூக்ய ஸப்தாராதத்வம் சதூதத்வதுஸகாராதத்வம் ஷஷ்டதுஸகாராதத்வம் அஷ்டம் துஸகாராதத்வம் துஸம் துஸகாராதத்வம் மற்ற துஸகாராதத்வம் ஸாவேஸவரதவத்துக்கு ஏகாந்தமான படிகள்
- 166 ஆஸரிதாநுகுரஹத்துக்கு ஏகாந்தமான படிகள் பரத்வம் துஸகாராதத்வம் ஸங்குரஹம் அாததுபேதூத ஸதக துஸகபேதும்
- 167 பரத்வம் துஸகாராதத்வம் ஸங்குரஹம் முதற்பதிகத்துக்கு முதற்பாடில் கரியாபத்யம் முதல் துஸகத்துக்கு துஸகாநதரங்கள் ஸேஷம் ஸங்குரஹ விஸதரூபேண பரபுநதீகரணம்
- 168 பரபுநத ஸப்தாராதத்வம் பரஸவரூப நிருபணம் பரதபரீகதவ துவை வித்யம் அகிலஹேயபரதபரீகதவ நிருபணம் தரிவித்ய சேதநாசேதந நிருபணம் தரிவித்ய அசேதந ஹேய நிருபணம்
- 169 தரிவித்ய சேதந ஹேய நிருபணம் அவித்யாதி பஞ்ச கலேஸ நிருபணம் அகிலஹேய ஸப்தாராதத்வம் ஈஸவரனுக்கு பாரதநதாயம் ஹேயம் கலயாணை

- கதாநதவ நிருபணம் ஏகதாந ஸப்தாராததம் கலயாணைகதாந ஸப்தம் விஸேஷாததம் தரிவித பரிசேஷத் ராஹிதய நிருபணம் விபுஸப்தாராததம்
- 170 வஸதுபரிசேஷத்ராஹிதயம் துவிவிதம் ஜ்ஞாநாநதம்யதவ நிருபணம் ஆநத கலயாண ஸப்தாராததம்பேதம்
- 171 திவ்யவிக்ரஹ வாணநம் புஷ்பஹாஸ ஸப்தாராததம் “ரங்கபூராத்ரபி” ஸலோகாராததம் சேஷிதவம் ஸரீரிதவேந
- 172 பரகருதி ததவ நிருபணம் ஸமஷ்டி வயஷ்டி ஸருஷ்டி மருதபு ஸப்தாராததம் ஸங்கலபபூவகம் அதிஷ்டாநம் “அஜாமேகம்” ஸருதயாததம்
- 173 ஆதம் ஸவரூப நிருபணம் ‘உநமாந’ ஸப்தாராததம் “வாலாக்ர” ஸருதயாததம் “ஆராக்ரமாதர” ஸருதயாததம்
- 174 ஜீவஸவரூப நிருபணம் ஜ்ஞாதருதவம் ஸவஸமை ஸவயம்பரகாஸதவம் ஜ்ஞாநாவஸ்தா விஸேஷம் ஆநதம் த்ரவய ஸப்தம் பராத்ரநயபரம் திருமதநர பரதிபாத்யம் ஆகாரதரயம் ஜீவனுக்கு வஸதுபரிசேஷத் ராஹிதயம் பருதுகனித்தி பருதுங் நிரதேஸ அநாஹதவ நிருபணம்
- 175 சேஷதைகரஸ ஸப்தாராததம் ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம் — அாததபஞ்சக பரதிபாத்யம் பரஸவரூப நிருபணம்
- 176 பரஸவரூப நிருபணம் நாராயண ஸப்தாராததத்ரயம் ஸமாஸதவ்ய ஸித்தாராதத நிருபணம் “உயா திண அணை ஒன்று” அாததம்பேதம் அணைவது பதிகம் உபலக்ஷிதம் எனல
- 177 நாராயண நாமத்தின ஏற்றம் நாராயண நாமத்தில் ஆழ்வார ஆத்ரம் விஷ்ணு வாஸுதேவ ஸப்தங்கள் திருவாய்மொழியில் அஸகருதுகதி ஆத்ர காராயம் தாதபாய லிங்க நிருபணம்
- 178 ஸ்ரீமானான நாராயணனே பரததவம் எனல விஷ்ணு வாஸுதேவ ஸப்தங்களுக்குக் குறை நாராயண ஸப்தத்துக்கு ஏற்றம் தவய பூவோததர வாகயஸ்த ஸ்ரீ ஸப்தாராததம்பேதம்
- 179 ஆஸரயணவேனையோடு பேராக்ரவேனையோடு வாசியற ஒரு மிதுநமே உதேஸயம் ஸவஸவரூப நிருபணம் ஸரீராதம் பூவ பூலம் - அநயாஹ சேஷதவம் முதற்பதிகம் ஸவாநுபூவபரம் வீடுமின தொடங்கி பரோபதேஸம் ஸவாநுபூவ பரோபதேஸங்களான எல்லாவிடங்களிலும் ஸரீராதம்பூவ கதநம்
- 180 ததீய சேஷதவமுண்டானால் தசசேஷதவஸித்தி பயிலும், நெடுமாற கடிமைகளில் பூகுவத சேஷதவ விவரணம் அநயதர ஸங்க்ரஹம் புருஷாதத ஸவரூப நிருபணம் திருவாராத்ரனுவஸயகதை

- 181 கைங்காய கரண ஹேது நிரூபணம் விரோதி ஸ்வரூப நிரூபணம்
- 182 “வீடு சொன்னால் ஒரு கொண்ட” துஸக சதுஷ்டயாராதது பேதும் ஐஸவாய கைவலய தயாஜயதவ நிரூபணம் தயாக் பரகார நிரூபணம்
- 183 ஸௌபுரிதபஸஸு நீருக்குள்ளே அஹங்கார மமகார தயாக்மே தயாக்ம ஸ்ரீஜநகமஹாராஜ ஸ்ரீகுலஸேக்ர வைபவம் ஸ்ரீஜநக வைபவம்
- 184 ஸ்ரீஜநக ஸுக ஸமவாதம் ஸ்ரீஜநக யாஜஞவலகய ஸமவாதம் உபாய நிரூபணம் விஸிஷ்ட நிஷ்கருஷ்டவேஷ விஷய பேதும் பரயதபாணி ஸப்ததாராததம் பரபத்தியே உபாயம்
- 185 உபாய நிரூபணம் பரபத்தி — ஸஸவர “நயாஸ இதி பூரஹம்” நாராயண ஸப்தத்தினுடைய அமஸம் நாமஸஹஸரம்
- 186 பரோபதேஸததில் ஸரணாக்ரதி உபாய பூததி பரபதயதிகாரம் ஆகிஞ்சநயம் ஆழ்வாருக்கு ஸாத்நபுகதயநதிகாரம் உபாய பூததி யாவது என? ஆகிஞ்சநயமாவது என? ஸங்காநுததநாஸங்கா பரிஹாரம்
- 187 பரபத்தி ஸாவாதிகாரம் உபாயஸவீகாராவஸயகதா ஸாங்கபரபதத யநுஷ்டாநம் ஸவீகாரஸித்தி அவனாலே ஸவீகாததாவினுடைய அத் யவஸாயவேஷம்
- 188 உபாயஸௌகாயம் பரபத்தியின ஸபரகாரதவநிரூபணம் பரபநக காலகேஷபம் பூலநிரூபணம்
- 189 பரதம்பூல சரமபூல நிரூபணம் புகத பரபநக பேதும் ஸகல பூல பரதத்வ நிரூபணம்
- 190 அதத்பஞ்சகஸங்க்ரஹம் “பராபயஸய பூரஹமண” ஸலோகம் ஹாரீத ஸமஹிதா பராபதே பரதநாதவாத ஸாவதர பராபதிஸப்தாநுஷங்க்
- 191 பெரியவங்கிபுரததுநம்பி நாவாஹம் “முநி” ஸப்ததாராததம் ஆழ்வார ஏதநநிரூபணம் “பராபயஸய” ஸலோகத்தில் உபாய பூல நிரதேஸ பெளவாபாயதாதபாயம்
- 192 இரண்டாம் ஸரிய பதி திருவாயமொழி துவயவிவரணம் என்று நிரூபித்தல். முதல ஸரிய பதி திருமநதாராதத்பரம் இரண்டாம் ஸரிய பதி துவயாராதத பரம் மூன்று ஸரிய பதிகளுடைய அதத்பேத நிரூபணம் ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணதி பரமேய நிரூபணம் மத்யேமத்யே வநத ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளுக காக அவதாரிகாதரயம் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் அதத்பஞ்சகபரம் ஸ்ரீராமா யணம் பரபத்திபரம் ஸ்ரீபாஞ்சராதரம் புகதிபரம் திருவிருதம் திருவாசிரி யம் திருமநதர விவரணம் பெரியதிருவநதாதி சரமஸலோக விவரணம் திருவாயமொழி துவயவிவரணம்

- 193 திருவாய்மொழியின துவயவிவரணதவ நிரூபணம் உபதேயஸ்துஸாயாம பூலம் பூவபூவி துவயததில் ஸாதநம் பூவோகதம், தததாதபாயம் துவயவிவரணதவ நிரூபணம்
- 194 ஈடடிலே துவயவிவரணதவ நிரூபணம் ஷடவித தாதபாயலிங்க நிரூபணம் பரதம்ஸதகாரதத் நிரூபணம் துவிதீயாதித்யஸகாநாம் புருஷாதத் உப யுகத குணபரதவம்
- 195 துவிதீயஸதகாரதத் நிரூபணம் ஓடவைதத புருஷாதத் மூனரூம் பததின அதத்நிரூபணம் “வாயுமதிரை” பரபுருதி துஸகாரதத் நிரூபணம்
- 196 நாலாமபததின அதத்நிரூபணம் “முடிசசோதி” பரபுருதி துஸகாரதத் நிரூபணம் “இறுகல இறப்பு” ஸப்தகாரதத்
- 197 அஞ்சாமபததின அதத் நிரூபணம் “ஒருநாயகம்” பரபுருதி துஸகாரதத் நிரூபணம் சதுரதத்ஸதக பிண்டிதாரதத் நிரூபணம் “கையா” பர புருதி துஸகாரதத் நிரூபணம் பஞ்சமஸதக பிண்டிதாரதத் நிரூபணம் ஷஷ்டஸதக பிண்டிதாரதத் நிரூபணம் பரகூதஸவீகாராநதரபூவி ஸவகூதஸவீகாரம் முக்யம் அதிகாரிவிசேஷணம் பரபததி
- 198 ஆரூம்பததின அதத் நிரூபணம் ரக்ஷணபேக்ஷிதம் ரக்ஷயதவாநூமதி மாதரம் அதிகாரபூததி பகுவநமுகோலலாஸாரதத்மேவ ஏழாம பததின அதத்நிரூபணம் எட்டாமபததின அதத்நிரூபணம்
- 199 ஒன்பதாமபததின அதத்நிரூபணம் பததாமபததின அதத்நிரூபணம்- துவயததின பிண்டிதாரதத்
- 200 மூனரூம் ஸரிய பதி திருவிருததம் ததவதரயபரம் ஸ்ரீபுரதாழ்வானம் ஆழ்வாரும் ஆழ்வாருடைய துஸாசதுஷ்டயம்
- 201 புரதனுடைய துஸாசதுஷ்டயம் “ஏபிஸச ஸசுவை” ஸலோகாரதத் நிரூபணம்
- 202 “ஏபிஸச” ஸலோகாரதத் நிரூபணம் புரதனுகு¹ மநதரஸம்பநதம் எங்கே என்ற விசாரம் ஸுதாஸநாவதாரதவம் புரதஸய “அஹஸி” “அஹதி” பாட்பேதம்.
- 203 திருவாய்மொழியின ஸங்கரஹ விஸதரபூவம் முதலபாட்டு முதலடியிலே விகரஹ விபூதி கதநநிரூபணம் முதலடி மூன்று ஸரிய பதிகும் ஸுசகம்.
- 204 துரமிடோபநிஷத் தாத்பாயரத்நாவளி தொடக்கம் தேஸிகன அவதார ரஹஸ்யம் தேஸிக வைபவம் பகுவதுவைபவம் “ஸார ஸாரஸவ- தாநாம்” ஸலோகம்

- 205 “ஸார ஸாரஸவதாநாம” ஸலோக வயாக்யாயா ஸாநதிரஸபரதூநம் திருவாயமொழி “பரஜஞாக்யே” ஸலோக ஸலோகாராததுங்கள் ஸமுத்ஸர மதுநம் ‘பாஞ்சாலீக்யாதரஸோபுரா’ ஸலோக ஸலோகாராததுங்கள்
- 206 ஆழ்வாருடைய ஸதரீதவத்திலே ஸங்கையும் ததபரிஹாரமும் ஆழ்வாருடைய புகுவதுவிரஹ நிருபணம் “பூஷாகீதி” ஸலோக ஸலோகாராததுங்கள் வேதோபபூருமஹணம் திருவாயமொழி வேதுஸதூருஸம் திருவாயமொழி “ஆதேஸ ஸாரீகாராததுகரமம்” ஸலோக ஸலோகாராததுங்கள் ஸாரீரகஸாஸதரமும் திருவாயமொழியும்
- 207 “பராசயே” ஸலோக ஸலோகாராததுங்கள் மோக்ஷோபாயதவம் பரதும் ஸதகாராததும் முகதபராபயதவம் துவிதீயஸதகாராததும் திவ்யவிக்ஸர ஹவததவநிருபணேந பராபயபராபகதவஸ்திரீகரணம் மூனருமபததில் நாலாமபததில் அநநயபராபயதவ நிருபணம் அஞ்சாமபதது தொடக்கமாக அநநயோபாயதவ நிருபணம் “தேவ ஸ்ரீமாத” ஸலோக ஸலோகாராததுங்கள் திருவாயமொழியில் ஸதக துஸக க்யாதூபேத தூதபாயம்
- 208 ‘ஸேவயதவாத’ ஸலோக ஸலோகாராததுங்கள் திருவாயமொழியின பரமேயம் அர்த்ததுஸகம் “புருதே” ஸலோக ததூராததுங்கள் “இசசூர ஸாரத்ய” ஸலோகம்
- 209 “இசசூரஸாரத்ய” ஸலோகாராததும் பரபததி பரபூவம் தாமரபாணீ பரபூவம் தூரமிடோபநிஷதஸங்கீதி தொடக்கம் கோஸல கோகுல வருததாநதம் புகதியும் ஸநேஹமும்
- 210 தூரமிடோபநிஷத ஸங்கீதி அநுபூவபரீவாஹம் திருவாயமொழி வேதுசதுஷ்டயமும் பரபூநதுசதுஷ்டயமும் பேசுபபாக்கில் கள்ளபபொய நூலகளும் க்ரஹயங்களாம் ஆழ்வாருடைய நாயிகாபூவம் காமுக வாக்யபூங்கீ ஸம்ஸலேஷ விஸலேஷ நிருபணம் பரபூநதுசதுஷ்டயாராததுநிருபணம் திருவாயமொழியின ஏகைக ஸதகாராதது நிருபணம் திருவாயமொழி நூற்றநதாதித தனியனகள்
- 211 உயர்வற வயாக்யாநாரம்பும் ஆறுயிரம், ஒன்பதினாயிரம் முதற்பாட்டுக்குக கருத்து குணங்களுக்கு நிறங்கொடுக்கவற்றன திவ்யதேஹம்
- 212 வஸதுநிராதேஸ நமஸகாரரூப மங்குளாசரணம் ஆதிதயஸநநிதியில் நக்ஷத்ராதிகளபோலே குணநிரபேக்ஷமாக பரமாதமஸவரூபம் விலக்ஷணம் ஸதநநத்யபரஹை முலையிலே வாயவைக்குமாபோலே
- 213 முதற்பாட்டாலே நிரஸதமான மதங்கள் வாக்யபேத்யோஜநா பனணீ ராயிரம் “நலம்” ஸபூதூராததும்

- 214 வாகயைகவாகயபோஜநா திருமநதரமும முதறபாட்டும இருபததுநாண்
யிரப்படி உயாவற வயாக்யானத தொடக்கம
- 215 பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வானுகு ஆழ்வான் பணிதத வாராததை முலைகடும்
பாலே தரையிலே பீச்சுவாரைப்போலே நித்யஸ்ரீகளுககு மரணமாவது
அதிபதி அதிகளுன பதி ஈஸ்வரதவ ஸாதக தரிதயம
- 216 ஈடு உயாவற வயாக்யானத அவதாரிகை திருவுள்ளத்தைக்குறித்து அருளிச்
செய்ய ஹேது புகுவதகருத உபகாரங்கள் ஸவருப ரூப குணவிபூதிகள்
ஜ்ஞானவிஷயங்கள்
- 217 நிரஹேதுக உபகாரகதவம் ஆழ்வான் “குணயத்த” ஸலோகோதாஹரணம்
ஹேமாரவிந்த பரிமள நயாயம் “குணயத்தம்” ஸலோகாராததம்
- 218 குணேத்யரேகததுககுத தொழுகையே பராபதம் நோநின்ற மரமும கீர்
வஞ்சிக கொடியும் வைதஸீ வருத்தி குணகருத தூஸய துருஷ்டாநதம்
- 219 “அஹம் அஸய” ஸலோகாராததம் லக்ஷ்மண வநவாஸ ஹேது நிரூபணம்
“நையாயிகஸய வாயுரபரதயக்ஷ”, பூராதருதவ தூஸதவங்கள் ஏகாஸ்ர
யத்திலே கூடுமபடி எங்ஙனே? பூராதருதவ தூஸதவ நிரூபணம்
ஸ்ருதிபரகரியையும் கத்யபரகரியையும் முற்பட குணங்களிலே இதி
கைககு அடி
- 220 துதுஸஸை குணத்தையிடிறே வணங்குவிப்பது ஸ்வதநதரஸய அபா
யநுபோஜயதவம் வேதமும ஆழ்வாரும் ஸாக்நாதரங்களிலும் ஆநந்த
ஸத்யபூவம் “யுவா ஸயாத” ஸருதயாததம்
- 221 குணவிபூதயோ ஆநந்ததவ நிரூபணம் ஆநந்ததவ பரிஷ்காரம்
க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஆநந்தமும புகுவதூநந்தமும புகுவதூநந்த பரிச்சித்தி
விசாரம்
- 222 “உபாயுபரி” ஸலோகாராததம் “மாதயோததூயம்” ஸலோகாராததம்
- 223 ஆழ்வாருடைய ஜ்ஞானவைபூவம் உயாவு தமிழ் நிகண்டு உதூஹரணம்
“யுவா ஸயாத” ஸருதயாததம் நிரூபணம் ஆநந்ததவம் குணவிபூதயோ
- 224 ‘அற’ ஸபூதூராததம் அதயலபதவம் தேவதாநதரங்களுக்கு உதகாஷ்
லாபுஹேது நிரூபணம் ஆளவநதார சநதை
- 225 தூரவய குண உச்சூராய பேதம் “ஸாவே க்ஷயாநதா” ஸலோகம்
ஆக்ஷேப்பரிஹாரம்
- 226 “நல” ஸபூதூராததம் குணங்களுக்கு ஸவருபாநுபூநதிதவம் ஆழ்வான்
வாராததை ஆநந்தவாசி ஸபூதம் ததகாரண விபூதிலக்ஷகம் மதுபூத
தங்கள் குணவிபூதிகள் ஒளபாதிக்கங்கள் என்ற பக்ஷநிராஸம்

- 227 “ஸமஸ்த கல்யாண குணாதமகோடஸௌ” ஸலோகாராததும்
- 228 ஜஞாந விஜஞாந ஸபுதாராததும் “நிவாஸ வருக்ஷ” ஸலோகாராததும்
- 229 ஆளவந்தாரா அருளிச்செய்யும் சந்தை ஆளவந்தாரா வாககும் ஆழ்வாரா வாககும் பிழம்புபரதிபிழம்புருபேண ஸதஸம்பரத்யாய பரவாததகா ஆள் வந்தாரா “ஸமஸ்த கல்யாண” ஸலோகாராததும்
- 230 குணபேக்ஷயா ஸவ்ருபவைலக்ஷணயம் “யத்யா ஸைந்தவக்ஷந” ஸருத யாததும் “யத்யா ஸைந்தவக்ஷந” ஸருதி ஜீவபரமா? பரமாதம்பரமா? என்ற விசாரம்
- 231 “யத்யா ஸைந்தவக்ஷந” ஸருதயாததும் விசாரம் “நருஸிம்ஹமூர்த்தி புகூவாந ஸவேத”
- 232 குணநிரபேக்ஷ ஸவ்ருப பரஸித்தி, தோளபடி, கொள்ளுகை “பரேதய” ஸபுதாராததும் விசாரம்
- 233 “மயாவ” நிருபணம் ஜஞாநாநுத்யாதி, நிருபணம் ததவதரயகூரந்த விலக்ஷணபரகரியயா தேஹாதமாபிமானஸய ஜஞாநாநுத்யயருபதவ நிரு பணம் தேவதாநதர சேஷதவபுத்தி, ஜஞாநாநுத்யமனறு அநயத்யா ஜஞாநம்—ஸவபூவ விபாயாஸம் அநயத்யா ஜஞாந விபரீத ஜஞாந நிருபணம் கேவலனுடைய ஜஞாநம் விபரீதஜஞாநம் ஏதநநிருபணம் பூட்டா நிரவாஹத்தில் ஸவாரஸயத்யவயம்
- 234 ஆழ்வாருடைய புகதிகு ஹேதுநிருபணம் ஆழ்வாரா பரபநரோ புகதி நிஷ்டரோ? என்ற விசாரம் எம்பரா ஜிதிஹயம் புகதி தேஹயாதரா சேஷம் ஏதநநிருபணம் ஏததும் விஷயக ஸங்கா பரிஹாரங்கள்
- 235 ஆண்டாறுமாஸ ஸபுதாராததும் தேவமாதருகம் நதீமாதருகம் தண டூலமும் புகதியும் நிரஹேதுகதவ த்வைவித்யம் ஆழ்வாருக்கு புகத் பரபந வயாவருத்தி
- 236 முலைககடுபபாலே தரையிலே பீச்சவாரைப்போலே “த்யாது பரஸாத்யாத” ஸருதயாததும் “யம் பரஜாபதிர் வேத ஸ புணயோ புவதி”
- 237 “அம்புஸயபாரே” அநுவாகமும் நாராயணநுவாகமும் “அருளினை” பத்ய ஸாமாத்ய லபுத்யாததும் சதுஷ்டயம் பிளீனே நிரவாஹம் அதிபதி அருளே அமரதவஹேது அயோக்யவயவச்சேத்யமும் அநயயோக்யவயவச்சேத்யமும்
- 238 பராகூபூவ அதயநதாபூவ இதி அண்ணா நிரவாஹம் தொலகாப்பிய உத்யாஹரணம் முகதரும் நிதயரும் பராகூபூவ பரத்யவமஸாபூவங்கள் அமரஸபுத்ய பாயாயம் தேவஸபுத்யம் ஈஸ்வரஸய தேவதவ பரதிபாத்யக பரமாணம் நிதயாகு விஸமருதிராஹிதயம் கிம்? புகூவத்யுபூவ ஸபுதாராததும்

- 239 ஸூரிகளிறகாட்டில் புகுவானுசகு வாசி அதிக பதி அதிபதி இதி “குவாம கருஷ்ண கௌ” — கோதவேந ஸாமயம், கருஷ்ணதவேந வாசி அமராகள அதிபதி — அமரதவேந ஸாமயம், ஆதிகயத்தால வாசி தேவஸப்துவாசயதவம் நிதயாகும ஈஸ்வரனுக்கும உண்டு தேவதவம் - த்யோதமாதவம் அபு நிரவாஹம் ராமாநுஜம் பிள்ளை நிரவாஹம் அழகப்பங்கார நிரவாஹம் லக்ஷிதலக்ஷணை “மலயஜு ஸ்ரீ லிபதம்” விஸேஷாராததும் “கமுககாணிக கண்ணன்” விஸேஷாராததும் பிராட்டி ஸ்ரீகௌஸ்தபும் இரண்டு கூறியதின பூவம்
- 240 ஆண்குக்கு குதிரை வைததல — ஏதநநிருபணம் விக்ரஹ வைலக்ஷணய கதநம் அதிபதி ஸப்தாராததும் விவரணம் குலுககி — தூநயாத்யாஸரய பேடிகாசாலநம்
- 241 துயரறு — முனபுள்ள முதலிகள் எம்பெருமானா நிரவாஹங்கள் அகில ஹேய பரதயநீகனுக்கு து கக நிருபணம் “வயஸநேஷு” ஸலோகாராததும்
- 242 பஞ்சஸகதி நிருபணம் பஞ்சோபநிஷததுக்கள் பஞ்சஸகதிகள் பராபதி யாலும் பேக்யுயதையாலும் திருவடிகள் உத்யேஸயம்
- 243 புகுவதும் விஷயீகாரததால ஸததா ஸித்தி துரோண துருபதும் சரிதம்
- 244 துவிதீயபாதம் பூலித மோக்ஷபரததவம் ஈஸ்வராஸாதாரணம் ஏகைக பாதேயாகதாசாரம் ஈஸ்வரதவ ஸத்யாபகம்
- 245 ஆவருததயா போஜனை — அநாவருததயா போஜனை “கிநநாம வாகயதவம்” என்ற விசாரம் வாகயபேதம் வாகயைக யோஜநாதுவயம் தொழுகை — ஸரணவரணம்
- 246 துவிதீய பாதாவஸர ஹேது நிருபணம் “அதுவிதீயம்” ஸருதயாததும் விசாரம் மாயி நையாயிக ஸேஸ்வராஸங்க்ய பக்ஷ நிராஸம் நெற செயயப புல தேயகை நிருபணம்
- 247 முதற்பாட்டு அாததும் பஞ்சகபரம் அதிகாரி நிருபணம் முதற்பாட்டின் அாததும் பஞ்சகபரதவ உபபாதநம், அநுபூநத சதுஷ்டய நிருபணம் வஸ்து நிராதேஸ நமஸகார ஆஸீஸஸுகுகள் உகதம் முதற்பாட்டில்
- 248 மங்குளதரய நிருபணம் இரண்டாம் பாட்டு வயாக்யாநம் (8000, 9000) உபய லிங்குதவ பரயுகத வைலக்ஷணயம் அசேதந வைலக்ஷணயம்போலே சேதந வைலக்ஷணயம் ஸோபாந கரமத்தாலே அநுபூவம்
- 249 விரோத பரிஹாரம் (9000) அசேதந வைலக்ஷணயகதநம் துருஷ்டாநத மாக மிககாரிலலாமை சொல்லுவது துருஷ்டாநதமாக
- 250 ஸோதக வாகயமும் “மனனகம்” பாசுரமும், விரோதபரிஹாரம் (12000)

- 251 விரோதபரிஹாரம் (24000) ஸ்ருதிபரகரியா, க்ருத்யபரகரியா (36000)
- 252 ஸ்வரூப விபூதிஞ்ஞ கத்நகரம் தாதபாயம் ஸ்வரூபத்தால திருத்தம் யோகிகளுக்கு குணங்களால் திருத்தம் ஆழ்வாருக்கு குணகத்ந பராத்மயஹேது
- 253 முதல இரண்டு பாசுரங்களின் பிண்டிதாததம் வயாவாதயாதிசயமும் வயாவருத்தாதிசயமும் தொலகாப்பியம் விரோத பரிஹாரம்
- 254 ஸித்ததாதத சோதநம் தொலகாப்பியம் “மன்னக” ஸப்தததுக்கு விலக்ஷ ணாததம் அவித்யா காம வாஸநா ருசி நிருபணம் அவித்யாத்யாஸரய விசாரம் அவித்யாதிகளுக்கு தோஷதவ நிருபணம் மனததுக்கு மலங்கள்
- 255 பரகாரபரதிபுநதம் கரணதோஷம் அவித்யாதிகள் ஆதமதோஷமா ஜ்ஞாததோஷமா மனோதோஷமா? அவித்யாதிகள் மனோதோஷங்கள் “ஸ்வரூபக்த” — க்ருதஸப்ததாததம் ஸங்கா ஸமாதநங்கள் யம் நியமாதி ஸ்வரூப நிருபணம் யம் நியமாதிக்களில் பூஹ்யாப்யநதர விபூகம்
- 256 பூரஹமசாயாதி நிருபணம் ஸ்வஸ்திகாதி ஆஸந நிருபணம் பராண யாம் நிருபணம்
- 257 தாரண நிருபணம் பஞ்சவித்யாநம் தயாநததாலே ஸமாதி புந பூரஹமசாயாதி நிருபணம்
- 258 விக்ரஹகாலபகிதவ விசாரம் ஸங்கா பரிஹாரங்கள்
- 259 பொன்னும் கரியும் விஸுத்த மனோக்ரஹயதவ விசாரம்
- 260 “நேதி நேதி” ஸ்ருதயாததம் “மநஸா து” — ‘து’ ஸப்ததாததம்
- 261 மன்னகம் பாசுரம் உபதேஸகூபபம் மன்னகம் பாசுரதாதபாயம் உப நிஷத்தம் அருளிச்செயலும்
- 262 பூக்ஷவத்விஷயததை அறிவது எப்படி என்ற விசாரம்
- 263 “கடீசோ நாறததுள்ளால்” பாசுராததம் கடீசோ பாசுரத்தின் தாதபாயம்
- 264 நிருபமதவ நிருபணம் “நத்ருஸாய ஸவாஹா” ஸ்ருதயாததம் ஸௌஸாத்ருஸயம் வைத்யர்மயாபூவ நிபுநதநம்
- 265 ஸாதாமயவைதாமய த்ருஷ்டாநத நிருபணம் அந்வயவயதிரேக த்ருஷ்டாநதங்கள் மாக் காவய ஸலோக உதாஹரணம்
- 266 “ய ஆதமநி திஷ்டுந” ஸ்ருதயாததம் “ஆதமநி திஷ்டுந ஆதமந அநதர” அதத்யேதம்
- 267 கீழோடே அநவயம் முதல திருவாயமொழிக்கு கரியாபதம் “ந தஸய கார்யம்” ஸ்ருதயாததம் சோதக வாகயாரததம்

- 268 “இலனது” (3) வயாக்யானம் (6000, 9000, 12000) ஸ்ரீபுரதனும் ஸ்ரீபராங் குஸனும் “இலனது” பாசுராததும் பரிசுசேத்துவயராணிதயம்
- 269 “இலனது” பாடடில முறகூறு பிறகூறு அாததும் (12000)
- 270 லீலாவிபூதி உத்யேசயம் “ஸ ததர பாயேதி” ஸருதயாதத ம
- 271 லீலாவிபூதி ஸப்தாராததும் லீலாவிபூதி அஸமரண ஹேதுத்துவயம் லீலாவிபூதி ஹேயதவ உபாதேயதவங்கள் “ஜக்ஷத கரீடந” ஸருதயாதத ம
- 272 அநுபபநஸமரணம் அபுரஹமாதமகவஸது ஸஸவிஷாண துலயம்
- 273 லீலாவிபூதிஸவாமி நிாணயம் “ பதிம விஸவஸய ” ஸருதயாததும் பதிஸப்து சேஷிணி ரூட
- 274 அநுபரவேஸத்துவயம் ‘ஸத’ ‘தபத’ ஸப்துத்துக்கு விலக்ஷணாததும் “தருஸயதே ஸருயதே” ஸருதயாததும்
- 275 “தவா ஸுபாண” ஸருதயாததும் ஸ்ரீமத வேங்கடாசாய வயாக்யானம்
- 276 பிரிநிலை ஏகாரம் ஸீதையும் ஆழவாரும் தொலகாப்பியத்தில் ஏகாராததும்
- 277 ஏகாராதத நி்ரூபணம் ஈறறசை ஏகாரம் ஸவரம் உநமாத்வாதகூதி நி்ரூபணம் ஆழவார பூவநிலை
- 278 ஆழவாரும் புரதனும் கீழ வயிறறுக கழலை குஹனும் புரதனும் துண்டிவாகயம்
- 279 குஹவசநத்தை புரதவாஜ வசநமாக உத்யாஹரித்தது ஸுகூர்வனும் ஆழவாரும் “வாநராணம் நராணம் ச” ஸலோகாரத்தும்
- 280 “ஸமஜாயத” விஸேஷாததும்
- 281 மூன்று பாட்டுக்கு சேஷம் மேலிறபாட்டுக்கள் பூவஸேஷம் ஸவரம் ஏகார விசாரம் சோதக வாகயாததும் “நாமவன்” (4) வயாக்யானம் (6000, 9000)
- 282 காதாதரயஸாராததும் (12000) யோக்ய யோஜநா ஸிஷ்ட காதாத் தாதபாயம் (24000)
- 283 (36000) நிதயவிபூதியும் லீலாவிபூதியும் பரோபதேஸ ஸவாநுபூவங்கள் ஸங்காபரிஹாரங்கள்
- 284 லீலாவிபூதியின தனமை ஸிஷ்ட துஸகாரத்தும் ஸமஸாரி துடாககூதி பரதும்துஸகம் பரோபதேஸகூப்பம்
- 285 பரபூ துவயம் நாலு மூன்று ஸப்தாராததும் ஸங்காபரிஹாரங்கள்
- 286 பூதபூவிஷயத்துக்களிலே வாததமாநத்துக்கு அநதாபூவம் “ஆயநிநற” அாதத்துவயம்

- 287 ஸாமாநாதிகரணய நிருபணம் “ஸாவம க்ஷு” ஸருதயாததம் “ததவ மஸி” ஸருதயாததம்
- 288 சூநாதேக்யமும திருவாயமொழியும ஸாமாநாதிகரணயலக்ஷணம ஸப்தததரவித்யம
- 289 புருகதி பரிஹாரம் ஸாமாநாதிகரணய நிரவாஹம் “அவரவர்” (5) வயாக்யாநம் (8000)
- 290 ஸாவதேவதாநதராதமதவே பரமாணங்கள் (8000) ஸாவகாமபுலபரததவே பரமாணங்கள் (8000) வையதிகரணயோகதி (12000)
- 291 “விதிவழியடைய” விலக்ஷணாததம் (12000, 24000) ரக்ஷகாநதர ஸருதயதவம் (36000)
- 292 புருஷோத்தம ஸப்தாராததம் ஹரி ஸப்தாராததம் ஸருதே பூவம் புராண உதாரஹரண தாதபாயம் புருஷ ஸப்தாராததம் உததம் ஸப்தாராததம் ஹரி ஸப்தததுக்கு விலக்ஷணாததம்
- 293 “யதவேதாதே” ஸருதயாததம் பரணவம் உச்சரிககபபடாவிடடால ஏறபடும அநிஷ்டம்
- 294 சேதநபேதமும ருசிபேதமும குணபேதமும மாகக்ஷபேதமும
- 295 குணபேதததால வநத புலபேதம் ஷ்ஷட்யாததம் விஷயதவம் தேவதாநதர துராராததவம்
- 296 “கருதாபராதஸ்ய” ஸலோகாததம் “யசசீல ஸவாமீ தசசீல தாஸ” உபாலம்ப தாதபாயம்
- 297 அஞ்ஜலிதான மிகை ஸாவஸவாமிதவம்
- 298 “யோ யோ யாம யாம” ஸலோகாததம் நிரவாஹதவய பிண்டிதாராததம்
- 299 ஐயன பாழியில ஆணை இராமடம் ஊட்டுகை “நின்றனர்” (6) வயாக்ய யானம் (8000)
- 300 அருணாதிகரணயாயம் (9000) ஸங்கா ஸமாதாநங்கள் (12000)
- 301 ஸங்கா பரிஹாரங்கள் - அருணாதிகரண விஷயம் (24000) தாமிவாசகஸ்ய தாம வாசகதவே ஹேதுநிருபணம் (36000)
- 302 ஸ்ரீபுஷ்யகார மதததாலே அருணாதிகரண நிருபணம் அபாயவஸாந வருதநிருபணம் பராபுரகர மதததாலே அருணாதிகரண நிருபணம்
- 303 அருணாதிகரண விசாரம்
- 304 ஸாமாநாதிகரணய புலம் புடட மதம் ராமாநுஜ மதம்
- 305 வருஷல விவாஹ மநதரம் பரவருததிபோலே நிவருததியும ஸகதிமத தீநை ஸாவ பரகார அபரிசேத்யதவ உபலக்ஷணம்

- 306 “திடவிசம்பு” (7) பாசுர வயாக்யாநம் (6000) பரமாத்ம நிருபணம் (6000).
சுடாமிகு சுருதி நிருபணம் (6000)
- 307 சுடாமிகு சுருதி உத்யாஹரணம் (6000)
- 308 சுடாமிகு சுருதி உத்யாஹரணம் (6000)
- 309 வேதவிருத்தி மதங்களை ஸ்ருதி ஸாஷ்கிதந புலம்
- 310 “விசம்பு எரி” பெளவாபாய கதநஸ்வாரஸ்யம் லோகாயத மதநிராஸம்.
- 311 ஸ்ருதி பராபுலயம் புவி பரதிஸந்தாந நயாயம்
- 312 பேத்யாபேத்ய க்டகஸ்ருதயாதத்ய பரதிபாதுகங்களான பாசுரங்கள் ஸ்ருதி
யும் அருளிச்செயலும் ஸாமாநாதிகரணய நிரதேஸ தாதபாயம் ததவ
ஸார உத்யாஹரணம்
- 313 பஞ்சீகரணபரகாரியை “அநேந ஜீவேந” ஸ்ருதயாதத்யம்
- 314 ந்ருபநபேய வயாவருத்தி ஸரீராத்மலக்ஷணம்
- 315 ஸரீர லக்ஷணதரயம்
- 316 அவயாபதி அதிவயாபதி நிருபணம் ஸரீர லக்ஷணதரய நிருபணம்
- 317 புகுவத்யவயவஹித வயாபதி ஸரீராத்மலக்ஷண துளபரயோஜநம்
- 318 “திடம்” எனற த்யாட்யததை த்ரேத்யா நிருபணம் பூதசதுஷ்டயவாத்
லோகாயதிகன
- 319 பாசுரத்தில் வைத்யு நிரதேஸம் வயாபதி பூததி சுருதியின சுடா.
- 320 பரமாணுநதரங்களின குறை ஸப்தமய ஸ்ருதியின நிதயதவம் வேத
நிதயதவம் கட்டோபநிஷதத்யம் திருவாயமொழியும்
- 321 குத்யுருஷ்டி நிராஸம் யாத்யவீய நிராஸம் சாரவாகநிராஸம் ஸங்கா பங்.
ஹாரங்கள் ஏழாமபாட்டில் ஸ்ருஷ்டி. ஸம்ஹார கதநதாதபாயம் பரபக்ஷ
நிராஸம் ஸவபக்ஷ ஸத்யாபநம் வேதநிதயதவம்
- 322 “சுரநி” (8) பாசுர வயாக்யாநம் தேவதாநதர ஸ்ருஜயதவே பரமான்னோபந
பாஸம் ஸவருபேண தாத்யாத்மய வாதீய யாத்யவீய
- 323 குத்யுருஷ்டி நிராஸம்
- 324 விண—மூலபரகருதி காராகிவித்யை
- 325 பூரஹமாதிர்களுக்கு ஸவதநதரகாதருதவம் இலலை விண—பரகருதி—
ஏதநநிருபணம்
- 326 “அக்ஷரம் அம்புராதத்யுருதே” ஸுதராதத்யம்
- 327 “ஆகாஸ ஓதஸச பரோதஸச” ஸ்ருதயாதத்யம் பாசுரத்தில் ஸ்ருதிச்சூவை

- 328 “யஸ்ய பூரஹம் ச க்ஷத்ரம் ச” ஸ்ருதயாததும் உபஸேசந ஸ்பூதூராததும்
- 329 ரூபவாணாதிஹித ஸ்பூதூராததும் ஸம்ஷ்டி வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டி காத
ருதவ விசாரம்
- 330 தரிபுர துஹந்ததவம் ஸர நாராயணப பெருமாள் ருத்ரன தலையறுநத
சரிதரம்
- 331 பூரஹம் ருத்ரததவம் “யோ பூரஹமாணம்” ஸ்ருதயாததும் ஆதமபூதூதி
பரஸாத் ஸ்பூதூராததும் ஸாவஸம்ஹாதருதவ ஸா வ ஸ ர ஷ ட ரு த வ
நிருபணம்
- 332 “உளனெனில்” (9) பாசுர வயாக்யாநம் ஸூநயவாதீ நிராஸ பரகரியை
- 333 ஸூநயவாதீ நிராஸ விவரணம்
- 334 ஆழவான போஜநா
- 335 ஸாவதூநுபபததயதிகரணம்
- 336 பூநீபூஷயததில் ஸாவஸூநயவாதீ நிரஸநம்
- 337 ஸாவ ஸூநயவாதீ நிராஸம்
- 338 “பரதீதிஸசேத” ஸலோகாததும் ‘கூடோ நாஸதி” வாக்யாததும்
- 339 பெளதூதூனுக்கு வாதூநாதிகாரம் பூட்டவசநம்
- 340 ஸோபாதிக நிருபாதிக நிகேஷத விசாரம்
- 341 அஸதிதவ நாஸதிதவ நிருபணம்
- 342 “உளன, இலன” ஸ்பூதூராததும் ஸவிபூதிதவ ஸமாததூநம்
- 343 “பரந்ததண்” (10) பாசுர வயாக்யாநம் “பரநத” பாட்டில் அநதாவயாபதி
பூஹிாவயாபதி கதூநம்—வயாபதி ஸௌகாயம்
- 344 க்ரநதூகார பக்ஷம்
- 345 விபூதவஸய ந ஹாநி பரநததண பரவை—ஏகாரணவம்
- 346 ஆகாஸம் ஸாவயவம்
- 347 ‘கரவிசுமபு’ (11) பாசுர வயாக்யாநம் “கரவிசுமபு” பாட்டில் உபயவிபூதி
ஸம்பூநதூதூநம் பரதூமதூஸகாததும் அதூபூத ஸகதிநிருபணம்
- 348 ஸடூகோப ஸ்பூதூராததும் லீலாவிபூதிகதூநேந நிதயவிபூதி உபலக்ஷணம்
- 349 வாலமீகியும் ஆழவாரும் முதலதிருவாயமொழி கலிவிருததம்
- 350 பஞ்சபூதஸவபூவங்காள்
- 351 உபலக்ஷணதவம் “பராபத ராஜ்யஸய” ஸலோகாததும் உததரகாண்டூ
காததாவும் வாலமீகியே “பாடூயே கேயே ச” ஸலோகாததும்

- 352 தொடக்கத்தில் “ஆயிரம்” என்றதின் தாத்பாயம் “பாட்யே கேயே ச”
 ஸலோகாராததும் “பரமாணைஸதரிபிரநவிதம்” ஸலோகாராததும் ஸபத
 ஜாதி நிருபணம் அஷ்டாத்ஸஜாதி
- 353 “ஆயிரம்” என்றதின் தாத்பாயதவயம்
- 354 த்ரமிடோபநிஷதஸங்குதி த்ரமிடோபநிஷததாத்பாயரதநாவளி
- 355 திருவாயமொழி நூற்றநதாதி வயாக்யாநாவதாரிகை ஆழ்வார வைபவம்
- 356 ராமா நுஜபத்யாமபேஜ ஸமாஸரயணஸாலிகள நம்பிள்ளை தொடக்கமாக
 வயாக்யாந விஸதரம் நம்பிள்ளை — லோகாசாரயன நம்பெருமாள் பெரிய
 ஜீயரிடத்தில் ஈடுகேட்டு உகந்தது
- 357 திருவாயமொழி நூற்றநதாதியின் ஐநது நிரப்பநதங்கள் உடையவா
 நூற்றநதாதியும் ஆழ்வார நூற்றநதாதியும் ஆழ்வார புகள்
- 358 “உயாவே பரநபடியை” பாசர வயாக்யாநம் ஏகாராததும்
- 359 உயாவேதும் வேதமும திருவாயமொழியும்
- 360 வேதமும திருவாயமொழியும் முதற்பதிகத்தில் பிராட்டியைச் சொல்
 லாமைக்கு ஹேது ஸூகதியும் முகதியும் குருகாச சடகோபன சொல்
- 361 வீடுமின த்ஸக ஸாராரததும் விஷயாநதர தேஜாஷம் பக்யவத்விஷய
 குணம் பக்யவதேக பேராக்யதவோபாயமான புகதியோக்யம்
- 362 மோக்ஷ ஸாஸதர விஷய விபாக்யம் ஸூதர க்ரநத் த்விக பேதும்
 ஸூதர க்ரநத் பரதும் த்விகாராததும்
- 363 ப்ரஹ்ம ஸூதரமும திருவாய மொழியும் “ஸவஸேஷாஸேஷாராதத் ”
 ஸலோகாராததும் உபாஸந ஸப்தாராததும்
- 364 புகதி பரபத்திபர யோஜநாபேதும்
- 365 ஆழ்வாருடைய புகதி பரபதிகள்
- 366 “மதிநலம்” ஸப்தாராததும் புகதி பரபத்தி பரதவ உபபத்தி “உப்யபரி
 காமித்” வாக்யாராததும்
- 367 ஸாத்ய ஸாத்யநபுகதி விசாரம் ஆழ்வார புகதி ஜாநஸருதி உபாக்யா
 நம் அபஸூத்யாதிக்கரணம்
- 368 அபஸூத்யாதிக்கரணம்
- 369 யாமுந ராமா நுஜ நிரவாஹங்கள் ஸாத்ய புகதிபர யோஜனை
- 370 ஸங்கா பரிஹாரங்கள் புகதித்வைவித்யம் பரபத்தித்வைவித்யம்
 பரோபதேஸ உபபத்தி
- 371 க்யாதி லாப்யூஜா நிரபேக்ஷதவம் “பரோவாச” ஸப்தாராததும்

- 372 ஸ்வாநுபூவ பரகாஷ நிருபணம் ஸ்ரீ வைஷ்ணவதவ நிருபணம் பரோப தேஸு அநுபபத்தி பரிஹாரங்கள்
- 373 ஸமஸாரிகளைத் திருத்தும் முறை துஸகாதத் ஸங்குரஹம் கண்ணழ கிலே ஈடுபட்டவரைக் கண்ணழகாலே திருத்திய கதை
- 374 “வீடுமின” (1) பாசுர வயாக்யாநம் ஸமாபபண ஸவரூப நிருபணம்
- 375 அஹங்கார மமகார சண்டாளன்
- 376 தயாஜயாத பூவம் தயாக்யஸய கதநே தாதபாயம் ஸமஸாரியும் ஸ்ரீ விபீஷணஹவானும் நீட்டல் குறுக்கல் விகாரம் அக்யநிநா துஹயமாந க்யுஹாநதாவாத்தி ஸமாதி
- 377 பஹுவசநாததம் தயாஜய நிருபணம்
- 378 நஞஜீயா நிரவாஹங்கள் அமுகு சிறை
- 379 ஜநமேஜய வைஸம்பாயந கதை “துவாவிமௌ புருஷௌ மூடௌ” ஸலோகம்
- 380 “யமோ வைவஸவத” ஸலோகார்த்தம் வைவஸவத ஸபுத்ராததம் ஆடசி தொடாசசி நிருபணம் ஆடசியில் தொடாசசி நன்று
- 381 பராயஸசித்த விசாரம் ஆதமாபஹார கரௌயம்
- 382 “மினின” (2) பாசுர வயாக்யாநம் வீடு செயமமினே பாடவிசாரம் ஆதமாபஹார ஆதம் ஸமாபபண ததவ நிருபணம் வீடுமின பதிகத்தின பரமேயம் வீடுமின பாட்டின பரமேயம்
- 383 ஏகவசந பஹுவசந தாதபாயம் “இறை” ஸபுத்ராததம் (12000) “ஸமபத்” ஸலோகம்
- 384 ஜநதாம் வேற்றுமைக்கு அாததம் பஞ்சமிகு உபமாததத்தவம் மரணங் கள பலவிதம்
- 385 ஸமஸாரியின பரநாதி ஸங்கா பரிஹாரங்கள்
- 386 மகிழலகு பாசுராததம் வகுள பீஜ துருஷ்டாநதகதந தாதபாயம்
- 387 “நீர்நுமது” (3) பாசுர வயாக்யாநம் பூவோததர க்யாதாநுகுணயேந “இறை” ஸபுத்ராததம்
- 388 அநயோநயாஸரய பரிஹாரம் கெடுமரக்கலம் கரை சோநதாபபோலே வோமுதல மாயததலாவது என
- 389 ஸமஸார பீஜ பேஷஜ நிருபணம் ஸமஸார பீஜதவயம் “நீர்நுமது” என்று ஸமஸார பீஜ கதநம் “வோ முதல மாயதது” என்று ஸமஸார பேஷஜ கதநம்

- 390 அஹங்கார தயாக்ய அநுபபத்தி ஸங்கா பரிஹாரங்கள் மோக்ஷத்திலும் அஹங்கார அநுவருத்தி தயாஜயாஹங்கார நிருபணம் தயாக்யாங்குகதவே நிரபேக்ஷதவ ஹானி ஸங்காபரிஹாரங்கள் பிறா ஸப்தாராதத்ம
- 391 ஸங்காபரிஹாரங்கள்
- 392 விஷயாநதர புகுவத்யவிஷயங்களின வாசி
- 393 விஷ்ணுபோத நிருபணம் காம நிவருத்தி பரங்களான பாசுரங்கள் ஸாத்ய புகதி ஸப்தாராதத்ம உபாய புகதி வயாவருத்தி
- 394 “இலலது” (4) பாசுர வயாக்யாநம் ஏகவசந பஹுவசந விசாரம்
- 395 “இலலது, உள்ளது” ஸப்தாராதத்ம சித்சித் தோஷங்கள் உபய வேத்யாநத ஐக்கண்ட்யம் ஸூந்யவாதித்யம் மாயாவாதித்யம்
- 396 ஸருதி ஸமருதி திவ்யபரபுநத ஐக்கண்ட்யம் துச்சுதவ மித்யாதவங்கள் “ஸத்யம் ச அநருதம் ச” ஸருதயாதத்ம “ஜ்யோதீமஷி விஷ்ணு” ஸலோகம்
- 397 சேதநாசேதநங்களின்படி “ஸமஸ்த கலயாண குணாதமக” ஸப்தாராதத்ம
- 398 இருகரை “இலலது” பாட்டுபரமேயம்
- 399 “அற்றது” (5) பாசுர வயாக்யாநம் கைவலய பரமான பாட்டு
- 400 அநதராய பரிஹாரம், நிருபணம் தருஷ்ண வைபவம்
- 401 கைவலயத்தை வீடு எனனக காரணம் யோக்யாப்யாஸமாவது என
- 402 கைவலய நித்யதவம் “மனனுறில்” ஸப்தாராதத்ம கேவலனுக்கும் புகுவத்யுபவேசசை பிறக்கும் கதவாஸத்யாநத்திலே திங்
- 403 “பற்றிலன்” (6) பாசுர வயாக்யாநம் ஸாவ ஸமதவம் “மங்கையா தோள கைவிட்டு” விலக்ஷணாதத்ம “அற்றது” பாட்டின் பரமேயம்
- 404 ஸங்கஸவப்யாவதவம் பட்டா நிரவாஹம்
- 405 “அபி” ஸப்தாராதத்ம
- 406 “பரஸாத்யபரமென்” ஸலோகாராதத்ம “உபாக்யதென்” ஸப்தாராதத்ம
- 407 “தந்ய” ஸப்தாராதத்ம “சூட்டு நனமாலைகள்” பாசுரார்தத்ம மாலைக்குத் தூயமை
- 408 “ஸமோஹம் ஸாவபூதேஷு” ஸலோகாராதத்ம
- 409 ஸீதா வைபவம்
- 410 “அனநீனற கனநின்” இதயாதி வாக்யாராதத்ம “தவயி கிஞ்சித ஸமாபநநே” ஸலோகாராதத்ம “ஸவஸரீரேண” விசேஷநாதத்ம
- 411 கரியும் மாணிகமும்

- 412 “அடங்கெழில்” (7) பாசுர வயாக்யாநம் ஸம்புநதூ நுஸந்தூநம் “பற்றி
லன்” பாடின் பரமேயம்
- 413 கூடக கருதயம் கடலில் துருமபு
- 414 வயாபாரி தேஸாநதரம் போன கதை ஆசாராய கருதயம்
- 415 “பிபுநதெள்” ஸபுதூராததும் ஸம்புநதூ ஜனாநம் கிமரூபம்
- 416 ராஜபுதர ஸமாதி
- 417 “ஸேஷ பரராதததவாத” ஸுதரராததும் பராபிமத யோஜநா ராமானுஜ
யோஜநா
- 418 ஸேஷதவலக்ஷணம்
- 419 “உள்ளமுரை” (8) பாசுர வயாக்யாநம் அடங்கெழில் பாடின் பரமேயம்
- 420 பூஜநபரகார நிருபணம்
- 421 “இதோ பூஹி” ஸலோகாராததும்
- 422 “அரணயே ஸந்தி பதராணி” “பதரேஷு புஷ்பேஷு” ஸலோகங்கள்
- 423 மெல்லொற்று வல்லொற்று “தாமுளரே” பாசுரராததும் தனிசு-கடன
- 424 பூகுவான காலத்தை உண்டாக்கியதற்கு பரயோஜநம் “திருமருவுதான்”
விஸேஷாராததும்
- 425 “ஒடுங்க” (9) பாசுர வயாக்யாநம் “நாவாயிலுண்டே” பாசுரராததும்
ஸஹஸராஷ்டீமாலா மந்தரம் “கூதி” ஸபுதூராததும்
- 426 “எண்ணே” விஸேஷாராததும் (12000)
- 427 மெல்லொற்று வல்லொற்று “பூஜந விரோதி” ஸபுதூராததும்
- 428 “வானோ மறிகடலோ” பாசுரராததும் “மாதே வரப்பெறுவராம்” பாசு
ரராததும்
- 429 ஆண்டாள சரிதரம்
- 430 “கருத கருதய” ஸபுதூராததும் ஸித்தூஸாதந பரிக்ரஹ வைபவம்
- 431 “என்பெருக்கு” (10) பாசுர வயாக்யாநம் குணதது ஜீயா எம்பெருமானா
ஐதிஹயம் எம்பா ஐதிஹயம் ஏகாராததும் தொலகாபியம் “ஒடுங்க”
பாடின் பரமேயம்
- 432 ஆஸரயணம் பூஜநபரபதூந ஸாதாரணம் ஸாராதத மூலமந்தரகூதூ
- 433 உபாஸக பரபநாகளுக்கு வாசி அராததூ நுஸந்தூநம் மோக்ஷஹேது-
அராததும் முனனாக ஸபுதும் ஸபுதும் முனனாக அராததும் ஸவரூபாநு-
ஸந்தூநம்
- 434 ஆழ்வான பூடா ஐதிஹயம் “நாராயணபர” ஸபுதூராததும்

- 435 ஜீவாநந்தயம் மந்தர ஸரவணபரகாரம் ஆழவான வாராததைகளுக்கக
கருத்து பரணவததில் மகாராததம்
- 436 ஜனாதருதவம் ஸவபரகாஸதவருபம் என்று ஸருதபரகாஸிகை ஜீவஸவ
ருபநிருபணம் ஜீவனுக்கு நனமை
- 437 ஸ்ரீவைகுண்டே ஸதவஸலோக உதூஹரணம் நாராயணதவ நிருபணம்
- 438 “சோத்த” (11) பாசுர வயாக்யாநம் ஏகவசந பஹுவசந தாதபாயம்
“எண்பெருக்கநலத்து” பாடபின பரமேயம்
- 439 “வீடுமின” திருவாயமொழி வஞ்சிததுறை துஸகாதத ஸங்குரஹம்
- 440 “எழுததசை சீபநதம்” இதயாதி விவரணம்
- 441 ஏகவசந பஹுவசந தாதபாயம் துரமிடோபநிஷத ஸங்குதி
- 442 துரமிடோபநிஷத தாதபாய ரதநாவளி
- 443 “வீடு செயது” [தி நூ 2] பாசுரவயாக்யாநம்
- 444 ஆழவாருடைய நீடுபுகழ்

முதலிரண்டு திருவாயமொழி ஸூசும் விஷயஸூசிகை முற்றிற்று

“ஐக்கண்டயம்” ஸூசும் விஷயஸூசிகை

- 1 ஸாரீரகாததம்
- 2 ஆசசானபிளீனே ஸலோகம் — “புரா ஸூதரை” இதயாதி “ஆதெள
ஸாரீரகாதத கரமமிஹ” தேஸிக ஸலோகம் முதல திருவாயமொழியும்
பரதம் துவிசமும் முதற பாசுரமும் சதுஸஸைதரியும் முதற்பாட்டு
முதலடியும் (1) ஜிஞஜாஸாதிகரணமும் பராபூகர பூவபக்ஷம்
- 3 விஸிஷ்ட ஹேதவஸிததி நிருபணம் பரதமாதிசுரண ஸிததூநதம்
பராபூகரமத க்ஷண்டம் விஸிஷ்டஹேதுஸிததி நிருபணம் இரண்டாம்
பாதமும் (2) ஜநமாத்யதிகரணமும்
- 4 ஜநமாத்யதிகரணாதத நிருபணம் விஸேஷணதவ உபலக்ஷணதவ
பக்ஷங்கள் விஸேஷண பேதாத விஸேஷயபேதம் விஸேஷண
பேதேஹி விஸேஷயைகயம் ஜநமாத்யதிகரண ஸிததூநதம் உப
லக்ஷண உபலக்ஷய விலக்ஷண தருதீயாகார நிருபணம் அபியுகதா
வாராததை “பரயநதி” “அபிஸமவிஸநதி” ஸபுதூராததபேதம்
ஜநமகாரணதவாதி ஸமுதூயம் லக்ஷணமா என்ற விசாரம் ஏகைகம்
புரஹமலக்ஷணம் என்ற ஸிததூநதம் மோக்ஷ காரணதவமாதர வசந
தாதபாயம்

- 5 ஆகேஷப ஸமாதாநங்கள் ஸருஷ்டி காரணதவாத்வி கதநதாதபாயம் (3) ஸாஸ்தர யோநிதவாத்விதகரண பூவபக்ஷம் முதற்பாட்டு மூனருமபாதமும் மூனரும் அதிகரணமும் ஸாஸ்தரஸவபூவம் ஸாதக பூாதக பரமாண விரோதம் ஸாஸ்தர யோநிதவாத்விதகரண ஸித்ஸ்தாநதம் ஸாதக பூாதக பரமாண விரோதாபூவம் ஸூரி ஸேவயதவம் பரமாணாதராரபாதம்
- 6 “தத ஸாமாத்ய” நயாயம் அதிபதி ஸப்தாராததம் நிமிததோபா தூநைக்யம் நானகாமடியும் (4) ஸமநவயாத்விதகரணமும் ஸமநவயாத்விதகரண பூவபக்ஷம் ஸமநவயாத்விதகரண ஸித்ஸ்தாநதம்
- 7 முதற்பாட்டும் சதுஸஸூதரியும் ஈக்ஷதயதிகரணாதிவிசாரம் பேடிகா பேதம் நிரூபணம் அவாநதரபேடிகா பேதம் நிரூபணம் பரதம்பாதததில் ஈக்ஷதயதிகரணாதி அதிகரண ஸபதகாராததம் மனனகம் பாட்டும் ஈக்ஷதயதிகரணாதி அதிகரணதரயமும் (5) ஈக்ஷதயதிகரண பூவபக்ஷம் ஈக்ஷதயதிகரண ஸித்ஸ்தாநதம்
- 8 அநுமநாவயவங்களில் பரதாநாவயவம் ஹேது (6) ஆநநதம்யாத்விதகரண பூவபக்ஷம் ஆநநதம்பாத்விதகரண ஸித்ஸ்தாநதம் பூக்ஷவத ஸாரீரதவ நிரூபணம் (7) அநதராத்விதகரண பூவபக்ஷம் அநதராத்விதகரண ஸித்ஸ்தாநதம் ‘மனனகம்’ பாசுர ஸங்கமநம்
- 9 பாராஸாயனம் ஸ்ரீ பராங்குஸனம் ஆழ்வார அருளிச்செய்த கரமம், வயாஸா அருளிச்செய்த கரமம்
- 10 இலனது பாசுரமும் ஆகாஸாத்விதகரணாதி அதிகரண சதுஷ்டயமும் (8) ஆகாஸாத்விதகரண பூவபக்ஷம் ஆகாஸாத்விதகரண ஸித்ஸ்தாநதம் “பராயண” ஸப்தாராததம் “ஆகாஸ” ஸப்தாராததம் (9) பராணாத்விதகரண பூவபக்ஷம் பராணாத்விதகரண ஸித்ஸ்தாநதம் (10) ஜயோதிராத்விதகரண பூவபக்ஷம் ஜயோதிராத்விதகரண ஸித்ஸ்தாநதம் (11) இநதரபராணாத்விதகரண பூவபக்ஷம்
- 11 இநதர பராணாத்விதகரண ஸித்ஸ்தாநதம் ‘இலனது’ பாசுராததம் ‘உருவினன்’ அருவினன் ஸப்தாராததம் விசாரம் ஸங்கா ஸமாதாநங்கள் காரயதவமும் ஸேஷதவ பரகாரம்
- 12 நாலாமபாட்டுத தொடங்கி மூன்றுபாட்டும் தரிபாத்விதம் நாலாமபாட்டும் த்விதீயபாதமும் த்விதீயபாதாராததம் ஜக்ச்சூரீரதவம் (1) ஸாவதர பரஸித்ஸ்தாத்விதகரண பூவபக்ஷம் ஸாவதர பரஸித்ஸ்தாத்விதகரண ஸித்ஸ்தாநதம் (2) அததராத்விதகரண ஸித்ஸ்தாநதம்
- 13 (3) அநதராத்விதகரண பூவபக்ஷம் அநதராத்விதகரண ஸித்ஸ்தாநதம் “த்ருஸயதே” என்ற அபரோக்ஷாபிதாநாபிபராயம் (4) அநதாயாமயதிகரண பூவபக்ஷம் அநதாயாமயதிகரண ஸித்ஸ்தாநதம் (5) அத்ருஸயதவாத்வித குணகாத்விதகரண பூவபக்ஷம் அத்ருஸயதவாத்வித குணகாத்விதகரண ஸித்ஸ்தாநதம்.

- 14 (8) வைஸ்வாநராதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்ததூநதங்கள் த்விதீய பாதாராதத்ஸாங்கதய நிருபணம் 'நாமவன்' பாசுரமும் ஜக்ச்சுரீரதவமும்
- 15 "அவரவா" பாசுரமும் தருதீயபாதமும் தருதீயபாதாராதத்ஸாவாதமதவம் (1) த்யுபபுவாத்யதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்ததூநதங்கள் (2) பூமாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்ததூநதங்கள் (3) அக்ஷராதிகரண பூவபக்ஷம்
- 16 அக்ஷராதிகரண ஸித்ததூநதம் (4) ஈக்ஷதிகாமாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்ததூநதங்கள் கவிஸப்து வாசயா நிதபஸூரிகள் (5) த்ஹராதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்ததூநதங்கள் (6) பரமிதாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்ததூநதங்கள் (7, 8, 9) பராஸங்கிகாதிகரணதரயம்
- 17 (10) அாததூநதரதவாத்வி வயபதேஸாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்ததூநதங்கள். தருதீய பாதாராதத்ஸாங்கதய நிருபணம் நிரதிஸயாநதம் ஸாவாதமதவ பரகாரம் மாதருதவ பிதருதவ நிருபணம் "அவரவா" பாசுரமும் தருதீய பாதமும்
- 18 "இறையவா" ஸப்தாராதத்விபுல நிருபணம் ஸாவஸேஷிகு நிரதிஸயாநதம் ஸாவஸேஷிதவ பரயுகதம் நிரதிஸயாநதம் "தஸ்யேயம் பருதிவீ" ஸருதிகு விஸேஷாராதத்ஸவய உததரவாகயததில் நாராயண ஸப்தாராதத்ஸ தேவதாநதாயாமிதவ கதூநததாலே நிரதிஸயபேடாக்யதவ ஸூசனம் "அவரவா" பாசுரமும் தருதீயபாதமும்
- 19 "நின்றனா" பாசுரமும் சதுராததபாதமும் சதுராதத்ஸ பாதாராதத்ஸம். (1) ஆநுமாதிகரணாதத்ஸம் (2) சமஸாதிகரணாதத்ஸம் (3) ஸங்க்யோபஸங்க்யஹாதிகரணாதத்ஸம்
- 20 (4) காரணதவாதிகரணாதத்ஸம் (5) ஜகத்வாசிதவாதிகரணாதத்ஸம் (6) வாகயாநவயாதிகரணாதத்ஸம் (7) பரகருதயதிகரணாதத்ஸம் (8) ஸாவயாக்யாநாதிகரணாதத்ஸம் "நின்றனா" பாசுரமும் சதுராததபாதமும். முதல ஆறு பாடமும் பரதமாந்யாயமும்
- 21 த்விதீயாத்யாய பரதம்பாதமும் "திடவிசுமபு" பாசுரமும் பரோதபூவித தேஷாஷபரிஹாரம் பரதம்பாதாராதத்ஸம் த்விதீயாத்யாய பரதம்பாதத்தில் பரதயதிகரணம் பூவபக்ஷமும் ஸித்ததூநதமும்
- 22 "திடவிசுமபு" பாசுரமும் பரதம்பாதமும் "சுடாமிகு சுருதி" விஸேஷாராதத்ஸம் ஸாங்க்யாபிமதம் ஆழ்வாரும் பூபூஷயகாரரும்

- 23 ஸங்கா ஸமாதாநங்கா “தூருஸயதே” “தூராஸாத” ‘தூருஷ்ட’ ஸபு தூராததங்ஸள வைதிசுதூருஷ்டாநதம் பூரஹமவிஷயத்தில் பரிக் ராஹபம் சுரன—ஆஸசாய ஸகலீபுகதன
- 24 ஸுரஸபுதுபாயாயம தேவஸபுதும “தம பரே தேவ ஏகீ புவதி” ஸருத யாததம் தாககபாதூபரமேயம் தாககபாதூததின பரதயதிசுரணம் அராததம் பரதூநகாரணவாதிபும பரமாணுகாரணவாதிபும பெளதூத மத பேதூ நிநுபணம்
- 25 துவிதீயாதயாய துவிதீய பாதூராததம் பூரஹபமததுவைவித்யம் ஸாநகய வைஸேஷிக பாஸுபத ஸாமயம் பெளதூத ஜைந ஸாமயம் “சுரரறி வருநில” பாசுரமும் ஸாநகயாதி நிராஸமும் “உளன” பாசுரமும் பெளதூதாதி நிராஸமும்
- 26 பாராஸாயனும் ஸ்ரீபராங்குஸனும் ருதூரபாரமய நிஷேதூமும் சதுரமுக பாரமய நிஷேதூமும் மஹாமல்ல நிரஸந நயாயம் மநதூவிஷநயாயம் “உளன” பாசுரமும் பெளதூதாதி நிராஸமும் வைபூஷிசமத நிநுபணம் தத க்ஷண்டூநம்
- 27 ஸௌதூரநதிகமத நிநுபணம் ததகண்டூநம் யோகூசாரமத நிநுபணம்
- 28 யோகூசாரமத க்ஷண்டூநம் விரோத பரிஹாரம், நம்பிள்ளையும் நமமாழ வாரும நம்பிள்ளை திருவுள்ளம்
- 29 பாராஸாயனும் ஸ்ரீபராங்குஸனும் பாஞ்சராதர பராமாணய ஸமாததநம் பராஸங்கிகும துவிதீயாதயாய தருதீய துரீயபாதூராதத விசாரம் வியதபாத பரமேயம் (1) வியதூதிசுரண பூவபக்ஷ ஸிதூதூநதங்ககா (2) தேஜோதிசுரண பூவபக்ஷ ஸிதூதூநதங்ககா (3) ஆதமாதிகுரண பூவபக்ஷ ஸிதூதூநதங்ககா (4) ஜ்ஞாதிசுரண பூவபக்ஷ ஸிதூதூந தங்ககா
- 30 (5) காதரதிசுரண பூவபக்ஷ ஸிதூதூநதங்ககா (6) பராயததாதிசுர ணாததம் (7) அமஸாதிசுரணாததம் (1) பராணோதபதயதிசுரண பூவபக்ஷ ஸிதூதூநதங்ககா (2) ஸபதக்யதயதிசுரணாததம் இநதூரிய ஸங்கயா நிரணயம் பராஸங்கிகும (3) பராணோதவாதிசுரண பூவபக்ஷ ஸிதூதூநதங்ககா (4) வாயுகரியாதிசுரணாததம் (5) ஸரேஷ்டூ ணுதவாதிசுரணாததம் (6) ஜயோதிராதயதிசுரணாததம் (7) இநதூரியாதிசுரணாததம் (8) ஸமஜஞாமாததி கலுபதயதிசுரணாத தம் “பரநத” பாசுரமும் பாதூதூவபாததமும்

- 31 திருநாமப பாட்டின உததராதது அததுபேதம் வியதபாத்மும
“பராத” பாசுரமும
- 32 ஆழ்வார பாசுரத்தில் ஆதமநிதயது பரதிபாத்நம கீதோபரிஷதாசாரா
யனும், த்ரமிடோபரிஷதாசாராயனும் “திகழ்பொருள்” விசேஷாததம்
ஜஞாநபதம் உபயபரம
- 33 “பராதது தத ஸருதே” என்ற ஸூதர விவக்ஷிதஸருதி பராஸங்கிகாராததம்
துரியபாத்மும “கரவிசம்பு” பாசுரமும ஸங்கா ஸமாத்நங்களை அநுபரவே
சோகதயா ஸருஷ்டி கதநம பூவததுவிசாராதது ஸங்குரஹம
- 34 உததரதுவிகமும “வீடுமின” திருவாயமொழியும விரோது பரிஹாரம
உபாஸந ஸப்துஸய பல்பரதவ ஸமாததநம ரஹஸ்யதரயஸார உதா
ஹரணம உபாயபராத்நாம உபேயகதநம அபரதாராம மீமாமஸ
கரும நம்பிளனையும வீடுமின பதிகப பாசுரங்களும் உததரதுவிசாராத
தநங்களும்
- 35 நிகமநபாட்டின பரமேயம (1) ததநதர பரதிபதயதிகரண பூவபக்ஷ
ஸிததுதநதங்கள் (2) கருதாதயபாதிகரண பூவபக்ஷ ஸிததுதநதங்கள்
(3) அநிஷ்டாதிகாராயதிகரண பூவபக்ஷ ஸிததுதநதங்கள் (4) தத
ஸவாபூவயபததயதிகரண பூவபக்ஷ ஸிததுதநதங்கள்
- 36 (5) நாதிசிராதிகரண பூவபக்ஷ ஸிததுதநதங்கள் (6) அநயாதிக்ஷடிக
தாதிகரண பூவபக்ஷ ஸிததுதநதங்கள் வைராக்யபாத்மும “வீடுமின”
பாசுரமும பாராஸாயனும் ஸ்ரீபராங்குஸனும்
- 37 ஆழ்வார சாதூயம ஸங்கா பரிஹாரங்கள் வைராக்யஸய அங்குதவம
வைராக்ய துவைவித்யம “வீடுசெயது” லயபவிசேஷாததம்
(1) ஸநதுயாதிகரண பூவபக்ஷ ஸிததுதநதங்கள் (2) ததபூவாதிக்ஷரண
பூவபக்ஷ ஸிததுதநதங்கள் (3) காமாநுஸமருதி ஸப்துவித்யதிகரண
பூவபக்ஷ ஸிததுதநதங்கள் (4) முகதுயாதிகரண பூவபக்ஷ ஸிததுதந
தங்கள் (5) உபயலிங்குயாதிகரண பூவபக்ஷ ஸிததுதநதங்கள்
- 38 (6) அஹிகுண்டலாதிகரண பூவபக்ஷ ஸிததுதநதங்கள் (7) பராதிகரண
பூவபக்ஷ ஸிததுதநதங்கள் ஸேதுதவவயபதேஸஹேது (8) பூலாதிகரண
பூவபக்ஷ ஸிததுதநதங்கள் அதிசரண சதுஷ்டயதவயமும ததாதத
மும ஸங்காஸமாத்நங்கள் பாத் ஸங்குதி நிருபணம
- 39 “மினனின நிலையில்” பாசுரமும வைராக்யபாத்மும “இறை” ஸப்து
விசேஷாததம் வாதிகேஸரி ஜீயா வயாக்யாத்ரம “நீநுமது”
பாசுரமும உபயலிங்குபாத்மும

- 40 உபயலிங்கத்தவததாலே சித்துசித்து வைலக்ஷணயம் “இறை” ஸப்தம் ஈஸாந ஸப்தப்பாயாயம் ஆராத்யனுடைய பரீதியே பூலபரதம் குணோப ஸமஹார பாது நிருபணம் (1) ஸாவவேத்யாநத பரதயயாதிக்கரணாததம்
- 41 (2) அநயத்யாதவாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தத்யாநதங்கள் (3) ஸாவாபேத்யாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தத்யாநதங்கள் (4) ஆநத்யாத்யயதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தத்யாநதங்கள் (5) காயாக்யாயாநாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தத்யாநதங்கள் (6) ஸமாநாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தத்யாநதங்கள் (7) ஸம்பநத்யாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தத்யாநதங்கள் (8) ஸம்பநுதயதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தத்யாநதங்கள்
- 42 (9) புருஷ வித்யாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தத்யாநதங்கள் (10) வேத்யாத்யயதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தத்யாநதங்கள் (11) ஹாநயதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தத்யாநதங்கள் (12) ஸாமபராயாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தத்யாநதங்கள் (13) அநியமாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தத்யாநதங்கள் (14) அக்ஷரத்யயதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தத்யாநதங்கள் (15) அநதரதவாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தத்யாநதங்கள் (16) காமாத்யயதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தத்யாநதங்கள்
- 43 (17) தநநிதத்யாரண நியமாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தத்யாநதங்கள் (18) பரத்யாநாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தத்யாநதங்கள் (19) லிங்கபூயஸதவாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தத்யாநதங்கள் (20) பூவலிகலபாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தத்யாநதங்கள் (21) ஸரீரேப்யாவாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தத்யாநதங்கள் (22) அங்காவபத்யாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தத்யாநதங்கள் (23) பூமஜயாயஸதவாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தத்யாநதங்கள் (24) ஸப்தத்யாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தத்யாநதங்கள்
- 44 (25) விகலபாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தத்யாநதங்கள் (26) யத்யாஸரயப்யாவாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தத்யாநதங்கள் குணோபஸமஹார பாதுராதத சதுஷ்டய நிருபணம் ஆறும் இருபதம் இரண்டும் ஒன்றும் பதினேழும் குணோபஸமஹார பாதுராதத சதுஷ்டயமும் ஆழ்வாநாலு பாடும் “இல்லதும்” பாசுரம் ஸாவவித்யாநுயாபித்யாம நிருபணபரம்
- 45 க்ஷுத்ரோபாஸந ஸவருபமும் “அறதது” பாசுரமும் அபூரஹமோபாஸநங்கள் ஸவாதநதாயேண பரிதயாஜயங்கள் பரவித்யாபேத்யாபேத்யமும் “பறநிலன்” பாசுரமும் நயாஸவித்யாவேத்யாகாரம் பாராஸாயனும் ஸ்ரீபராங்குஸனும்
- 46 ஆழ்வாந சாதூயம் பாராஸாயனும் ஸ்ரீ பராங்குஸனும் லிங்கபூயஸதவாதிக்கரணமும் “அடங்கெழில்” பாசுரமும் (1) புருஷாதத்யாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தத்யாநதங்கள்

- 47 (2) ஸதுதிமாதராதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (3) பாரிபலவாத தூதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (4) அக்ஷநீநதூநாத்யதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (5) ஸாவாபேக்ஷாதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூ தூநதங்கள் (6) ஸமதூமாத்யதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (7) ஸாவாநாநுமத்யதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (8) விஹி ததவாதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (9) விதுராதிகரண பூவ பக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள்
- 48 (10) ததூபூதாதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (11) ஸவாமயதி கரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (12) ஸஹகாராயநத வித்யதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (13) அநாவிஷகாராதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (14) ஐஹிகாதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (15) முகதி பூலாதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் மூன்றும் பததும் இரண்டும் அங்குபாதூததில் மூன்று அதிகரணங்கள் பராஸங்கிகங்கள் பதது அதிகரணங்கள் அங்குவிசாரபரங்கள்
- 49 இரண்டு அதிகரணங்கள், பரதிபூநதூபூவே அங்குததாலே அங்கி நிஷபததி நிரூபணபரங்கள் அங்குபாதூம “உள்ளம்” பாசரமும் ஸீதூதூபாய ஸவீகாரூபமான ஜனூநவிஸேஷமே தஞ்சம ததததூதி காராநுக்ஷண அங்குநுஷ்டூநம் ஒரு தூமததுக்கே விதூயாங்குதவமும் ஆஸரமாங்குதவமும்
- 50 அங்குபாதூம “உள்ளம்” பாசரமும் சதுரததூதூயாயமும் ஒன்பதாம பாட்டும பததாம பாட்டும ஒன்பதாம பாட்டும நான்காமதூயாயம முத லிரண்டு பாதுங்களும் பததாமபாட்டும நான்காமதூயாயம மேலிரண்டு பாதுங்களும் (1) ஆவருதத்யதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (2) ஆதமதவோபாஸநாதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (3) பரதீ காதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (4) ஆதிதயாதியுமத்யதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (5) ஆஸீநாதிகரண பூவபக்ஷம்
- 51 ஆஸீநாதிகரண ஸீதூதூநதம் (6) ஆபரயாணாதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூ தூநதங்கள் (7) ததூதிகுமாதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (8) இதராதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (9) அநாரபூதூ காயாதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (10) அக்ஷிஹோதராத்யதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (11) இதர க்ஷபணாதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (1) வாகுதிகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள் (2) மனோ஽திகரண பூவபக்ஷ ஸீதூதூநதங்கள்

- 52 (3) அதியக்ஷாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் (4) பூதாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் (5) ஆஸருதபுபகரமாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் (6) பரஸம்பததயதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் (7) அவிபுரகாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் (8) ததேதூகோததிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் (9) ரஸமயநுஸாராதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் (10) நிஸாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள்
- 53 (11) துக்ஷிணயாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் ஆறும ஐந்தும் சதுரத்தூதயாப பரதம்பாது பேடிசாபேதும் பரதம்பாது பூவபேடிகையும் “ஒடுங்க அவனகண” சந்தையும் ஸாத்ய ஸாத்ய புகதிவிசாரம்
- 54 புகதித்வய ஸவருப பேதம் நிருபணம் புகதிக்கு ஸாங்கதவ நிருபணம் “ஒடுங்கலும் எல்லாம் விடும்” என்ற சந்தையும் பரதம்பாது உததரபேடிகையும் “ஆகசை விடும்பொழுதென்னே” சந்தையும் உதகரநதி பாதுமம் எட்டும் மூன்றும் பததாம்பாட்டும், சதுரத்தூதயாப தருதீய சதுரத்தூதயாபாதுங்களும (1) அசசிராத்யதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள்
- 55 (2) வாயவதிக்கரணாததம் (3) வருணதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் (4) ஆதிவாஹிகாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் (5) காரயாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் (1) ஸம்பத்யாவாபுராதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் (2) அவிபுரகேந துருஷ்டதவாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் (3) பூராஹமாதிகரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் (4) ஸங்கலபாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள்
- 56 (5) அபுரவாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் (6) ஜகதூவயாபாரவாஜாதிக்கரண பூவபக்ஷ ஸித்தூதநதங்கள் சரமஸூதரம் அதிக்கரணாதரம் என்ற பக்ஷம் பாதுதூவயமும் “எண்பெருக்கு” பாசுரமும் “நலம்” ஸபூதூராததம் “ஒண்பொருள்” ஸபூதூராததம் “நாரணன்” ஸபூதூராததம் பொருளுக்கு ஒண்மை
- 57 ஸதயகாமதவ நிருபணம் ‘திண்கழல்’ ஸபூதூராததம் உததரதூவிகாராததம் ஸங்குரஹம் “சோதத” பாசுரம் ஸாரீரகமும் திருவாயமொழி ஆதூய துஸகதூவயமும் முதலிரண்டு திருவாயமொழிகளுக்கு விவரணம்—மேலில திருவாயமொழிகள்

முதல இரண்டு திருவாய்மொழி

ஸதூல விஷயஸூசிகை

ஸவயாக்யாநங்களான தனியன்கள் (1 54)

I பிள்ளைலோகம் ஜீயா வயாக்யாநத்தோடு கூடிய பொதுத் தனியன்கள் (1 38)

விஷயம்	பக்கம்
1 “ஸ்ரீஸைலேஸ” தனியன வயாக்யாநம்	1 5
2 “லக்ஷ்மீநாத” தனியன வயாக்யாநம்	5 10
3 “யோ நிதயம்” தனியன வயாக யாநம்	10 18
4 “மாதா பிதா” தனியன வயாக்யாநம்	18 21
5 “பூதம் ஸரஸய” தனியன வயாக்யாநம்	21 26
6,7 “நாதம் பங்கஜ” “திருவருளமால்” தனியன வயாக்யாநம்	26 38

II பொழிப்புரையோடு கூடிய தனியன்கள் (38 44)

1 திருக்குருகைப்பிரான பிள்ளான தனியன (பொழிப்புரையுடன்)	39
2 நஞ்சீயா தனியன (பொழிப்புரையுடன்)	39
3 நம்பிள்ளை தனியன (பொழிப்புரையுடன்)	39
4 பெரியவாசசானபிள்ளை தனியன (பொழிப்புரையுடன்)	40
5 வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை தனியன (பொழிப்புரையுடன்)	40
6 பிள்ளைலோகாசாயா தனியன (பொழிப்புரையுடன்)	40
7 நாயனராசசானபிள்ளை தனியன (பொழிப்புரையுடன்)	41
8 அழகியமணவாளப்பெருமாளநாயனா தனியன (பொழிப்புரையுடன்)	41
9 வாதிக்கேஸரி அழகியமணவாளசீயா தனியன (பொழிப்புரையுடன்)	41
10 நாலுராசசானபிள்ளை தனியன (பொழிப்புரையுடன்)	42
11 திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தனியன (பொழிப்புரையுடன்)	42
12 மணவாளமாமுனிகள் தனியன (பொழிப்புரையுடன்)	43 44

III பிள்ளைலோகம் ஜீயா வயாக்யாநத்தோடு கூடிய

திருவாய்மொழித் தனியன்கள் (44 54)

1 “புகதாமருதம்” தனியன வயாக்யாநம்	44
2 “திருவழுதிநாடு” தனியன வயாக்யாநம்	46
3 “மனத்தாலும்” தனியன வயாக்யாநம்	47
4 “ஏயந்தபெரும” தனியன வயாக்யாநம்	48
5 “வானதிகழும்” தனியன வயாக்யாநம்	49
6 “மிககவிழைநிலை” தனியன வயாக்யாநம்	52

பகவதவிஷய வ்யாக்யாநங்கள்

I அவதாரிகைகள் (55 210)

1	முதல திருவாய்மொழி வ்யாக்யாநாவதாரிகைகள் (ஒன்பதினாயிரப்படி, பன்னிராயிரப்படி, இருபத்துநாலாயிரப்படி)	55 70
2	அருமபதவுரைகளின் அவதாரிகைகள்	71 78
3	ஈடு மஹாபரவேசம்—முதல ஸரிய பதி (அருமபதவுரைகளுடன்)	76 191
4	ஈடு மஹாபரவேசம்—இரண்டாம் ஸரிய பதி (அருமபதவுரைகளுடன்)	192 199
5	ஈடு மஹாபரவேசம்—மூன்றாம் ஸரிய பதி (அருமபதவுரைகளுடன்)	200 203
6	தூரமிடோபநிஷத தாதபாய ரதநாவளி அவதாரிகை (வ்யாக்யாநத்துடன்)	204 209
7	தூரமிடோபநிஷத ஸங்குதி உபோதூக்யாதம்	209 210
8	திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி தனியன்கள்	210

II முதல திருவாய்மொழி வ்யாக்யாநங்கள் (211 360)

1 முதல் பாசரம்—உயாவற (211 248)

1	“உயாவற” ஆரூயிரப்படி வ்யாக்யாநம்	211
2	“உயாவற” ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம்	211 213
3	“உயாவற” பன்னிராயிரப்படி வ்யாக்யாநம்	213 214
4	“உயாவற” இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம்	214 216
5	“உயாவற” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	216 248

2 இரண்டாவது பாசரம்—மன்னகம் (248 267)

1	“மன்னகம்” ஆரூயிரப்படி வ்யாக்யாநம்	248
2	“மன்னகம்” ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம்	248-249
3	“மன்னகம்” பன்னிராயிரப்படி வ்யாக்யாநம்	249 250
4	“மன்னகம்” இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம்	250 251
5	“மன்னகம்” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	251 267

3 மூன்றாவது பாசரம்—இலனது (268 281)

1	“இலனது” ஆரூயிரப்படி வ்யாக்யாநம்	268
2	“இலனது” ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யாநம்	268
3	“இலனது” பன்னிராயிரப்படி வ்யாக்யாநம்	268 269
4	“இலனது” இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம்	269 270
5	“இலனது” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	270 281

4 நாலாவது பாசுரம்—நாமவன (281 289)

1	“ நாமவன ” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	281
2	“ நாமவன ” ஒன்பதினாயிரப்படி வயாக்யாநம்	281-282
3	“ நாமவன ” பன்னீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	282
4	“ நாமவன ” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	282 283
5	“ நாமவன ” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	283 289

5 ஐந்தாவது பாசுரம்—அவரவர் (289 299)

1	“ அவரவர் ” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	289 290
2	“ அவரவர் ” ஒன்பதினாயிரப்படி வயாக்யாநம்	290
3	“ அவரவர் ” பன்னீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	290 291
4	“ அவரவர் ” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	291
5	“ அவரவர் ” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	291 299

6 ஆறுவது பாசுரம்—நினைநன் (299 305)

1	“ நினைநன் ” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	299
2	“ நினைநன் ” ஒன்பதினாயிரப்படி வயாக்யாநம்	300
3	“ நினைநன் ” பன்னீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	300
4	“ நினைநன் ” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	300 301
5	“ நினைநன் ” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	301 305

7 ஏழாவது பாசுரம்—திடவிசுமபு (306 322)

1	“ திடவிசுமபு ” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	306-309
2	“ திடவிசுமபு ” ஒன்பதினாயிரப்படி வயாக்யாநம்	309
3	“ திடவிசுமபு ” பன்னீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	309 310
4	“ திடவிசுமபு ” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	310-311
5	“ திடவிசுமபு ” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	311-322

8 எட்டாவது பாசுரம்—சுரரறி (322 332)

1	“ சுரரறி ” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	322-323
2	“ சுரரறி ” ஒன்பதினாயிரப்படி வயாக்யாநம்	323
3	“ சுரரறி ” பன்னீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	323 324
4	“ சுரரறி ” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	324-325
5	“ சுரரறி ” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	325-332

9 ஒன்பதாவது பாசுரம்—உள்ளெனில் (322-343)

1	“ உள்ளெனில் ” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	332
2	“ உள்ளெனில் ” ஒன்பதினாயிரப்படி வயாக்யாநம்	333-334
3	“ உள்ளெனில் ” பன்னீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	334

4	“உளனெனில்” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	334 335
5	‘உளனெனில்’ ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	335 343

10 பததாவது பாசரம்—பரந்ததண் (343 347)

1	“பரந்ததண்” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	343
2	“பரந்ததண்” ஒன்பதினாயிரப்படி வயாக்யாநம்	343
3	“பரந்ததண்” பன்னீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	343 344
4	“பரந்ததண்” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	344
5	‘பரந்ததண்’ ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	344 347

11 பதினேராவது பாசரம்—கரவிசமபு (347 354)

1	“கரவிசமபு” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	347
2	“கரவிசமபு” ஒன்பதினாயிரப்படி வயாக்யாநம்	348
3	‘கரவிசமபு’ பன்னீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	348 349
4	“கரவிசமபு” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	349
5	“கரவிசமபு” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	350 354
12	தூரமிடோபநிஷத் ஸங்குதி—உயாவற	354
13	தூரமிடோபநிஷத் தாதபர்ய ரதநாவளி-உயாவற (வயாக்யாநத்துடன்)	354 355
14	திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி—உயர்வேபரன (வயாக்யாநம்)	355 360

III இரண்டாம் திருவாய்மொழி வயாக்யாநங்கள் (361—444)

அவதாரிகைகள்—(361 374)

1	ஆரூயிரப்படி அவதாரிகை	361
2	ஒன்பதினாயிரப்படி அவதாரிகை	361
3	பன்னீராயிரப்படி அவதாரிகை	361
4	இருபத்துநாலாயிரப்படி அவதாரிகை	362
5	ஈடு அவதாரிகை	362 374

1 முதல் பாசரம்—வீடுமின (374 382)

1	“வீடுமின” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	374
2	‘வீடுமின’ ஒன்பதினாயிரப்படி வயாக்யாநம்	374
3	“வீடுமின” பன்னீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	374
4	“வீடுமின” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	375
5	“வீடுமின” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	375 382

2 இரண்டாம் பாசரம்—மின்னின (382 387)

1	“மின்னின” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	382
2	“மின்னின” ஒன்பதினாயிரப்படி வயாக்யாநம்	383
3	“மின்னின” பன்னீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	383
4	“மின்னின” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	383 384
5	“மின்னின” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	384 387

3 மூனரும் பாசுரம்—நீாநுமது (387 393)

1	“ நீாநுமது ” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	387
2	“ நீாநுமது ” ஒனபதினூயிரப்படி வயாக்யாநம்	387
3	“ நீாநுமது ” பனனீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	387
4	“ நீாநுமது ” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	388
5	“ நீாநுமது ” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	388 393

4 நாலாம பாசுரம்—இலலதும் (394 398)

1	“ இலலதும் ” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	394
2	“ இலலதும் ” ஒனபதினூயிரப்படி வயாக்யாநம்	394
3	“ இலலதும் ” பனனீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	394
4	“ இலலதும் ” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	395
5	“ இலலதும் ” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	395 398

5 ஐந்தாம பாசுரம்—அறறது (399 403)

1	“ அறறது ” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	399
2	“ அறறது ” ஒனபதினூயிரப்படி வயாக்யாநம்	399
3	“ அறறது ” பனனீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	399
4	“ அறறது ” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	399
5	“ அறறது ” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	400 403

6 ஆறாம பாசுரம்—பறறிலன (403 412)

1	“ பறறிலன ” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	403
2	“ பறறிலன ” ஒனபதினூயிரப்படி வயாக்யாநம்	403
3	“ பறறிலன ” பனனீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	403 404
4	“ பறறிலன ” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	404
5	“ பறறிலன ” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	405 412

7 ஏழாம பாசுரம்—அடங்கெழில் (412 419)

1	“ அடங்கெழில் ” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	412
2	“ அடங்கெழில் ” ஒனபதினூயிரப்படி வயாக்யாநம்	412
3	“ அடங்கெழில் ” பனனீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	412 413
4	“ அடங்கெழில் ” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	413
5	“ அடங்கெழில் ” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	413 419

8 எட்டாம பாசுரம்—உள்ளமுரை (419 425)

1	“ உள்ளமுரை ” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	419
2	“ உள்ளமுரை ” ஒனபதினூயிரப்படி வயாக்யாநம்	419
3	“ உள்ளமுரை ” பனனீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	420
4	“ உள்ளமுரை ” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	420
5	“ உள்ளமுரை ” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	420 425

9 ஒன்பதாம் பாசரம்—ஒடுங்க (425 431)

1	“ஒடுங்க” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	425
2	“ஒடுங்க” ஒன்பதினாயிரப்படி வயாக்யாநம்	425
3	“ஒடுங்க” பன்னீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	426
4	“ஒடுங்க” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	426
5	“ஒடுங்க” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	426 431

10 பத்தாம் பாசரம்—எண்பெருக்கு (431 438)

1	“எண்பெருக்கு” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	431
2	“எண்பெருக்கு” ஒன்பதினாயிரப்படி வயாக்யாநம்	432
3	“எண்பெருக்கு” பன்னீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	432
4	“எண்பெருக்கு” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	432
5	“எண்பெருக்கு” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	433 438

11 பதினோராம் பாசரம்—சேர்த்தட (438 441)

1	“சேர்த்தட” ஆரூயிரப்படி வயாக்யாநம்	438
2	“சேர்த்தட” ஒன்பதினாயிரப்படி வயாக்யாநம்	438
3	“சேர்த்தட” பன்னீராயிரப்படி வயாக்யாநம்	439
4	“சேர்த்தட” இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாநம்	439
5	“சேர்த்தட” ஈடு (அருமபதவுரைகளுடன்)	439 441
12	தீரமிடோபநிஷத் ஸங்கதி—வீடுமின	441
13	தீரமிடோபநிஷத் தாதபாயரத்நாவஸீ—வீடுமின	442
14	திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி—வீடுசெய்து (வயாக்யாநம்)	443 444

முதல இரண்டு திருவாய்மொழி வயாக்யாநம் ஸதூல விஷயஸூசிகை முற்றிற்று

ஐக்கண்டயம்-ஸதூல விஷயஸூசிகை

1	அவதாரிகை	1 2
2	“உயாவற” முதற்பாடும்—சதுஸஸூதரியும்	2 7
3	“உயாவற” 2, 3 பாட்டுகளும்—முதற்பாத்ஸேஷமும்	7 12
4	“உயாவற” 4, 5, 6 பாட்டுகளும், அத-1-2, 3, 4 பாத்ஸங்களும்	12-20
5	“உயாவற” ஏழாம் பாட்டும் இரண்டாம் அததியாயம்-முதற்பாத்ஸமும்	21-24
6	“உயாவற” 8, 9 பாட்டுகளும்—(2 2) பாத்ஸமும்	24 29
7	“உயாவற” 10, 11 பாட்டுகளும் (2-3, 4) பாத்ஸங்களும்	29-34
8	“வீடுமின” முதற்பாட்டும் (3 1) பாத்ஸமும்	34 37
9	“வீடுமின” 2, 3 பாட்டுகளும் (3 2) பாத்ஸமும்	37 40
10	“வீடுமின” 4, 5, 6, 7 பாட்டுகளும் (3 3) பாத்ஸமும்	40 46
11	“வீடுமின” எட்டாம் பாட்டும் (3 4) பாத்ஸமும்	46-50
12	“வீடுமின” ஒன்பதாம் பாட்டும் (4 1, 2) பாத்ஸங்களும்	50 54
13	“வீடுமின” பத்தாம் பாட்டும் (4-3, 4) பாத்ஸங்களும்	54 57
14	நிகூமநம்	57 58

ஐக்கண்டய ஸதூல விஷயஸூசிகை முற்றிற்று

வேண்டுகோள்

இவ்வரிய தீவய க்ரந்தத்தில் மேல பாகுங்கள் வீரையில் நிறைவடைய,
ஒரு பததுக்கு ரூபாய ஐயாயிரம் (Rs 5000) வீதம் கீழ்க்கண்ட
விலாஸத்திற்கு அனுப்பி, இப்பெருமபணியில் பங்குகொள்ளுமாறு
ஆஸ்திக தனிகாக்களை அழைக்கிறோம் ரூ 5000 பெறுமான
முள்ள பகவதவிஷய முழு ஸெட்டுகள் அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும்
தொகை அனுப்பவேண்டிய விலாசம் —

ஸ்ரீமத பரமஹம்ஸ ஸ்ரீமந் நாராயண ராமாநுஜ ஜீயா ஸ்வாமி,
13 தெற்கு உதகரவீதி,
ஸ்ரீரங்கம், திருச்சி-6

குறிப்பு — திருச்சி தென்னார் இந்தியன பாங்கில் ஜீயர் ஸ்வாமியின் S B அக்கவுண்ட்
நம்பர் 4363க்கு M T மூலமும் ரூ 5000/ அனுப்பி, ஸ்வாமிக்கோ, அல்லது
ஸுதர்ஸனம் காரியாலயத்திற்கோ அனுப்பிய விபரத்தைத் தெரிவிக்கலாம்

இதுவரை ஒவ்வொரு பததுக்கு ரூ 5000 ஸம்பித்திருக்கும் உதூரர்கள் —

(1) ஸ்ரீ உ வே K R ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ஸ்வாமி M A

தர்மகர்த்தா

ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி தேவஸ்தானம்

24 தாண்டவராயமுதலிதெரு

திருவல்லிக்கேணி சென்னை 5

(2) T V S ஸ்தாபனத்தார்

(3) Dr R ஸம்பத் அய்யங்கார் ஸ்வாமி

பதமா நர்ஸிங் ஹோம்

29 A குளைமேடு ரெடுஞ்சாலை

சென்னை 24

விஷயஸ்சிகை - பிழைதிருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
5	8	மறையாயிரம்	மறைகளாயிரம்
6	14	அனயா	அநயா
19	25	உயாவு-தமிழ்	உயாவு-வருத்தம் தமிழ்

பகவதவிஷயம் - பிழைதிருத்தம்

6	6	சூருஸவதவ	சூருஸதவ
11	2	க ஸ	கரீஸ
19	9	ரணம்	ஸரணம்
19	22	* உததேஸப	உததேஸப
20	35	§ கரது சாகுாதி	§ (பா) கரது சாகுாதி
21	2	புவத	புவத
22	11	* விளககை	விளககை
22	28	* எனறிநே	எனறிநே
54	22	u “அகாரததாலும	அகாரததாலும
54	28	l “பூபதி	u “l “பூபதி
55	10	நடககவும	கடககவும
72	2	சேராமே	சோராமே
75	21	வயாவருதப	வயாவாதப
82	27	▣ அவாபதேதயாதி	அவாபதேதயாதி
88	9	விருதுதகாரம்	விருதுதகாரம்
93	15	இதயாதி	இதயாதி
95	8	பரதயக்ஷம்	பரதயக்ஷம்
101	15	कायभूत ।	कायभूत
112	12	பரகாரைகயம்	பரகாரையகயம்
191	22	* இவவாததபஞ்சகமென	இவவாதத பஞ்சகமென
199	30	தவயராதத	தவயாராதத
224	37	* ஜயோதீம்	ஜயோதீம்
245	21	(ப 244 e)	(ப 219 t)
265	14	மஹாநஸ	மஹாநஸ
293	1	போலேஸம் ஸாரி	போலே ஸமஸாரி

ஐக்கண்டயம் - பிழைதிருத்தம்

45	14	ஆழவாரும்	ஆழவாரும்
----	----	----------	----------

* இவைபோல—ஒற்றுக்களில் மேலே புள்ளி போன்று, சரியாக விழாதவை சில இங்கு கொடுக்கப்படவில்லை கவனித்துத் திருத்திக் கொள்ளவும்

ஸ்ரீ

மணவாளமாழனிகள்— நமமாழ்வாரைப்பற்றியும்,
திருவாய்மொழியைப்பற்றியும், அதன வயாக்யாநங்களைப்பற்றியும்,
அதை அருளியவர்களைப்பற்றியும் உபதேசரத்தினமாலையில
அருளிச்செய்த பாசுரங்கள்

ஏரார்வைகாசி விசாகத்தினேற்றத்தைப்
பாரோரறியப்பக்கினேன—ஓராரும
வேதந்தமிழ்செய்த மெய்யனெழில்குருகை
நாதன அவதரித்தநாள 14

உண்டோவைகாசி விசாகத்துக்கொப்பொருநாள ?
உண்டோ சடகோபாகொப்பொருவா ?—உண்டோ
திருவாய்மொழிக்கொப்பு தென்குருகைக்குண்டோ
ஒருபாாதனி லொக்குழர் 15

பிள்ளானநஞ்சீயர் பெரியவாச்சானபிள்ளை
தெள்ளார்வடகுத்திருவிதிப—பிள்ளை
மணவாளயோகி திருவாய்மொழியைக்காத்த
குணவாளரென்று நெஞ்சே கூறு 39

முந்துறவே பிள்ளான முதலானோர் செய்தருளும்
அந்தவியாக்கியைக் ளன்றுகில—அநதோ
திருவாய்மொழிப்பொருளைத் தோந்துரைக்கவல்ல
குருவார் இக்காலம் நெஞ்சே கூறு 40

தெள்ளாருமஞானத் திருக்குருகைப்பிரான
பிள்ளான எதிராசர்பேரருளால்—உள்ளாரும
அனபுடனே மாறனமறைப்பொருளையன றுரைத்தது
இனபமிகு மாறயிரம 41

தஞ்சீரைஞானியாகள தாமபுகழும் வேதாநதி
நஞ்சீயர்தாம படடர் நல்லருளால்—எஞ்சாத
ஆர்வமுடன மாறனமறைப்பொருளை யாய்ந்துரைத்தது
ஏரொனபதினாயிரம 42

நம்பிள்ளை தமமுடைய நல்லருளாலேவியிட
பின்பெரியவாச்சானபிள்ளை யதனால்—இனபா
வருபத்தி மாறனமறைப்பொருளைச்சொன்னது
இருபத்துநாலாயிரம 43

- தௌளியதா நம்பிள்ளை செபு நெறிதனை
வள்ளல வடக்குத் திருவீதிப—பிள்ளைஇந்த
நாடறிய மாறனமறைப்பொருளை நனகுரைத்தது
ஈடு முப்பத்தாறாயிரம் 44
- அனபோடழகிய மணவாளச்சீயா
பினபோருமகற்றறிந்து பேசுக்கைகா—தம்பெரிய
போதமுடன மாறன்மறையின பொருளுரைத்தது
ஏதமில்பனனீராயிரம் 45
- பெரியவாச்சானபிள்ளை பின்புள்ளவைக்கும்
தெரிய வியாக்கியைகள் செய்வால்—அரிய
அருளிச்செயற்பொருளை யாரியாகடகிப்போது
அருளிச்செயலாய்த் தறிநது 46
- நஞ்சீயர்செய்த வியாக்கியைகள் நாலிரண்டுக்கு
எஞ்சாமையாவைக்கு மில்லையே—தமசீரால்
வையகுருவின தம்பி மன்னுமணவாளமுனி
செய்யுமவைதாமும சில 47
- சீரார்வடக்குத் திருவீதிபிள்ளை எழு
தேரார் தமிழ்வேதத்திடுதனைத்—தாருமென
வாங்கிமுன நம்பிள்ளை ஈயுண்ணிமாதவர்க்குத்
தாமகொடுத்தார் பின்னதனைத்தான 48
- ஆங்கவாபால் பெற்ற சிறியாழ்வானபிள்ளை
தாமகொடுத்தார் தமமகனார் தமகையில—பாங்குடனே
நாலூர்பிள்ளைக்கவர்தாம நல்லமகனாக்கவாதாம
மேலோராக்கிநதாரவரே மிகு 49
- நம்பெருமான நமமாழ்வார் நஞ்சீயர் நம்பிள்ளை
யெனப்ர் அவரவர் தமஏற்றத்தால—அனபுடையோர்
சாற்றுதிருநாமங்கள் தானென்று நன்னெஞ்சே
ஏத்ததனைச் சொல்லிநீ யினறு 50
- துன்னுபுகழ்க் கந்தாடைத்தோழப்பர் தமமுகப்பால்
என்னவுலகாரியனோ வென்றுரைக்க—பின்னை
உலகாரியனெனுமபேர் நம்பிள்ளைக்கோங்கி
விலகாமல் நின்றதெனறுமமேல் 51

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம

பகவத் விஷயம்

தனியன்கள்

oooooooo

1 அழகியமணவாளானருளிச்செய்தது

१ श्रीशैलेश्वरपात्रं धीमक्त्यादिगुणार्णवम् ।
यतीन्द्रप्रवण वन्दे रम्यजामातरं मुनिम् ॥

1 ஸ்ரீஸைலேஸ தயாபாத்ரம் தீபக்தயாதி, குணார்ணவம் ।
யதிந்த,ரபரவணம் வந்தே, ரமயஜாமாதரம் முனிம் ॥

பரமகாருணிகரான பிள்ளைலோகம் ஜீயர் அருளிச்செய்த
தனியன் வயாக்யாநம்

(ஸ்ரீஸைலேஸேதயாதி,) 2 “நமஸஸ்ரீஸைலநாதாய குந்தீநக,ரஜநமநே ।
பரஸாத்,ஸபுத, பரமபராபய கைங்கர்ய ஸாலிநே ॥” என்றும், 3 “பரமபராபய பராங்குஸ
சரணபங்கஜ விஷய விவித, கைங்கர்யகரண சாதூய துர்ய ஸ்ரீஸைல வரதே,ஸிகாதி,ஸ1”
என்றும், ௩ “அநநதன திருமலையாழ்வானென வநதவதரிதது” என்றும் அவதார
வினோஷமாகச் சொல்லப்படுமவராய, சரமபாவமான ஆழ்வா திருவடிகளில்
கைங்கர்யத்தை அவருளாலே லபி,தது வாழும்வராய, அதிலும் அவர் திருவடிக
ளான எதிராசாசெமபொறபாதம் இரவுபகல மறவாமலிற்றஞ்சியேத்தும் எழிலை
புடைய b திருவாயமொழிப்பிள்ளைசீரருளுககு ௦ ஏற்றகலமாயுள்ளவரை 4 “புவய

a

b ஆர்த்தி 21 c திருப்பாவை 21

ப—1

ஸ்ரீஸைலநாதாரிய பரிபூர்ணக்ருபாஜுஷே” எனனககடவதிநே ஸ்ரீஸைலபூணா கருபையாலும், ஸ்ரீஸைலதேஸிகா த்யையாலும் & இராமாயணமென்னும் பததி வெள்ளமும், b தீர்த்தங்களாயிரமான திருவாயமொழியும், யதீந்தர ததபரவண ரிடங்களிலே குடிக்கொண்டு தேங்கிறறு இவரும் o தனபத்தியென்னும் வீட்டின கண வைத்தபினபிறே பெருகி வெள்ளமிட்டு விளைந்தது, 1 “ஸ்ரீராமாயணதுக், த, லிந்து, ” d “பாலோடமுதன்னவாயிரம்” இராமாநுசனிறே யிவரும் (தீ, ப, கத யாதி, கு, ணாணவம்) மதிநலங்கள் இவருக்குப் பிள்ளையருளால் உண்டாயிற்று 2 “பரக்ருஷ்டவிஜ்ஞாநபுல்கதாமநி” என்றும், 3 “லக்ஷ்மணஸய ச தீ, மத ” 4 “ந தே, வலோகாக்ரமணம்” என்று தொடங்கி, 5 “தவயா விநா ந காமயே” என்றுமிறே ஏத்தபூவாவதாரங்களிலும் ஜ்ஞாநபு, கதயாதி, கள பூணமாயிருப்பது e ஆராவனபிளையவனிறே அசயுதபத்யாம்பு, ஜயுகம் ருகம் வயாமோஹாதி, க ண்ணடிநேயிங்கே, அவவவதாரத்திற்குறைகளும் தீரக்க அவதரித்தவிடத்திலும், பெரியபெருமாள் விஷயத்துக்கருபமாகப் பெரியஜீயருடைய அந்த பரேமாதிகள் இரட்டத்திறே யிருப்பது 6 “நிர்மலகு, ணமணிகு, ணவருணலய, 7 “யத்யா ரத்நாநி ஜஸதே, ” 8 “கு, ணாநாமாகர ” எனனககடவதிநே, 9 ஸௌமிதிரிர்மே ஸ க, லு ப, க, வாந் ஸௌமயஜாமாதருயோகீ, ” என்றும், 10 “யதிவர புநரவதார ” என்றுஞ சொல்லக்கடவதிநே

இனி, நமபெருமாள்ிடத்தில் பராவணயம், எல்லையான எம்பெருமானாரளவும் வாததி, ததபடி சொல்லுகிறது, ஸாத்யவிவருத்தியாயக்கொண்டு சரம்பாவம் வரக கடவதாயிருக்கும் (யதீந்தரபரவணம்) அந்த பராவணயந்தான, 11 “யதிந்த்ர பரவணயாலமத்யு, ரவே கு, ணாஸாலிநே” என்று விஸேஷஜ்ஞான வேத்யாநதாசாய ரும் விகருதராயப்பேசி அநுப, விசுகுமபடியாயிருக்கும் இவாதாம் 12 நிஜதே, ஸிக ஸந்த்ர, ஸித ஸமயமிது, ரந்த்ர நிஹித ஸகல நிஜப, ர வரவரமுநிவரரிநே அவா பராங்குஸ்பாத, ப, கதா, இவா யதீந்தரபரவணா, அந்த பராவணயமிறே இவரை அனைவரும் கால கட்டுகிறது (வந்தே, ரமயஜாமாதரம் முநிம்) 13 “வந்தே, முகுந்த், பரியாம்” எனகிறதெல்லா மிவாகு இவவிஷயத்திலேயாயிற்று 14 “ஸ்ரீ மதே ரமயஜாமாத்ரு முநயே வித்யே, நம்” எனனுமாபோலே திருநாமத்தை அநு ஸந்தி, தத்துத திருவடிகளிலே விழுகிறா இவருடைய அநுஸந்த்யாந விஷயமான மந்தரமும் ஸதுதி பரணமமுமிருசுகுமபடி இதுவாயிற்று 15 “வவந்தே, நியதோ முநிம்” எனகிறபடியே ரேஷுரேஷிகளுடைய ஸத்தாஸமருத, திகள் இவா ஸங்கலபாதீ, கைகளாயிருக்கும்படியைப்பற்ற (முநி) பென்கிறது

இப்படிகளால் ஏற்றங்கனையுடைய இவாஸதுதிருபமான இவாதனியன்தான, 16 “யத், வேத்யாதெ, ஸவர பரோக்த வேத்யாந்தே ச பரதிஷ்டி, த ” என்று

a இரா-நா 37 b 7 10-11 c இரா நா 29 d 1 8 6 11 e பெரு திரு 8 5

* ஆகர எண் மாத்திரம் உள்ளவை திருவாயமொழியிலுள்ளவை எனக் கொள்க,

உ வேதத்துக்கோமென்னுமாபோலே, துராவிடவேதத்தங்கேபாங்குங்களுள்ளன, ஏதத்துவயாக்யபாந விஸேஷங்களுள்ளன, ஏததஸாரபூதமான ரஹஸ்யங்களுள்ளன, இவற்றினுடைய ஆத்யநதங்களிலே அகில திவ்யதேஸூவிலக்ஷணராலும் அநு ஸந்திக்கப்படும்தாயிருக்கும் இவருடைய ஸகல திவ்யபரபூநதபரவாததகதவம் பண்டு பலவிடங்களிலே கண்டு கொள்வது அதுக்குமேலே b உபயபரத்யாந பரணவமான உறைகோயிலிலேயிறே இவருதித்தருளிறு, இவருக்கிவவைபவம் ஜநமஸித்தம் இது பரணவாததமாகிறது, பிதாபுதர ரக்ஷயரக்ஷக ஸேஷஸேஷி ஸம்பூநததரபமும இவரிடத்திலே துாஸிககையாயிருக்கையாலே 1 ‘அகாரஸ சிதஸவருபஸ்ய விஷ்ணோ வாசக இஷ்யதே | உகாரஸசிதஸவருபாயா ஸரியோ வாச தத்யா விது || மகாரஸது தயோர்த்யாஸ இதி பரணவ லக்ஷணம் ||’ என்கையாலே அகாரம் புகுவதுவாசகமாயும், மகாரம் சேதநவாசகமாயும், உகாரம் உபயஸம்பூநத, பரகாஸிகையைஞ்சொல்லும், c “அவவானவாகு மவவானவரெல்லாமுவவான வரடிமையென்றுரைத்தா” என்ககடவதிறே விளக்குப்பொன்போலே நடுநிலைத் தீபமிறே 2 “மங்குளதீபரேக்யாம்” 3 “ஸரியோ கடகபாவத” 4 “ஸரியா கடிகயா” என்று ஏததஸாபேக்ஷமாயிறேயிருப்பது 5 “ஜக்தோ ஹித சிந்தாயை ஜாக்ரதஸஸேஷஸாயிந | அவதாரேஷவநயதமம் வித்தி, ஸௌமயவரம் முநிம் ||” 6 “ஆத்மா ஸேஷ பவஸி பகவந்நாந்தரஸ ஸாலிதா த்வம் |” 7 “தேவீ லக்ஷ்மீர் பவஸி த்யயா வத்ஸஸத்வேந ச த்வம்” 8 “ஸௌமித்ரீர் மே ஸ க்ஷு பகவாந் ஸௌமய ஜாமாத்ருயோகி” என்ககடவதிறே இப்படி முப்புரியூட்டி யிறே இவரவதாரவைபவமிருப்பது

இன்னமுமிஸலோகத்திலே பதங்கள்தோறும் இவ்வாததம் காணலாயிறே யிருப்பது எங்ஙனெனெனில், ஸ்ரீஸுலோகவென்கையாலே அகாரவாச்யனான ஸாவேஸவரணைச்சொல்லி, த்யாபாதரமென்கையாலே - புகுவதுநயாஹ ஸேஷ பூதனானசேதந - அவன கருபைக்குப் பாதரமென்னுமத்தைச் சொல்லுகிறது அடியில் பதத்தில் ஆசாயணை அவனருகைச் சொல்லுகிறது விஸேஷாதிஷ்டா நததாலே, 9 தத்குணஸாரதவாததத்வயபதேஸம் போலே, 10 “அஜ்ஞாநத்வாந்ந ரோதாத” இதயாதி, 11 “ஆசாயஸஸ ஹரிஸஸாக்ஷாத்” தீபுகதயாதிக்குணாணவ மென்கிறவிப்பதத்தாலும்-12 “தாமரையாள கேளவனொருவனையே நோக்குமுணர்வு” என்றும், e “ஆதியாஞ்சோதிககேயாராத காதல,” என்றும், f “உன்னிதது மற்றொரு தெய்வநதொழாள” என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஜ்ஞாநபகதிவைவராக் யங்களை பரதிபாதிக்கையாலே அகாரோதித்த பகவச்சேஷதவத்தை புகதியாலே சொல்லுகிறது ஸ்லோபமும g உன்னிணைத்தாமரைகடகன்புருகி நிறகுமதிறே, 12 அகிஞ்சித்கரஸ்ய ஸேஷத்வாநுப்பததே ஜ்ஞாநமாவது 13 ததஜ்ஞாநமிறே, பக,

வதேகாவலம்பி,யாயிறே ஜஞாநமிருப்பது, வைராக்யமாவது தேவதானதரதயாக, பரதானமாயிறே யிருப்பது

(யதீந்தரபரவணம்) யதீந்தரராகையாவது ஸ்வஸ்வரூபத்தை அநுஸந்தித்துத் துருமபுநறுக்காதிருக்கும்வாக்ளைத் உதிருத்தித்திருமகள் கேளவனுககாககி அடிமைசெயவிககை தமமளவிலும்-யதி ஸப்தம் அவிஸ்ஷடமாகையாலே,ததீந்தர ராகையைப்பற்ற பரவணராகிரா, பகுவதநநயாஹே ஸேஷதவம் ததீயபாயநதமிறே அனறிககே, (யதீந்தரபரவணம்) அஸாதாரணமான ராமாநுஜ ஸப்தப்பாயாய வாசகமாயிறே இதகிருநாமமிருப்பது, அதுவும் பரணவாரததம், ராமஸப்தத்தாலே- அகாராரததமும, அநுஜஸப்தத்தாலே தசசுநதா நுவாததியாயிருக்கிற ஆதம் ஸ்வ ரூபமுமிறே சொல்லுகிறது 1 “ராமாநுஜம் யதிபதிம் பரணமாமி மூதநா”என்றிறே பராவணயமிருப்பது (வந்தே ரமய ஜாமாதரம் முநிம்) இததாலும் - உகதாரத தமே சொல்லுகிறது ரமயஜாமாதருஸப்தத்தாலே அகாரவாசயனைச்சொல்லி, முநிஸப்தத்தாலே ததநநயாஹேஸேஷதவஜ்ஞாநததையுடைய பரமசேதநனைச் சொல்லுகிறது 2 ரமயஜாமாதா மநநம் கரோதிதி—ரமயஜாமாதருமுநி ஆக இவை பெல்லாவறறும் பரணவாரததமாக அநுஸந்திக்கத்தடடிலை

3 “அயோத்யா மதுரா மாயா” என்றும், b “வடதிசைமதுரை அயோததி” என்றும் அவதாரஸ்துலத்தைச் சொல்லுகிறபடியே, கோயிலுக்கு வடக்கா யிருக்கிற வடதிருவேங்கடநாட்டில் c ஏரார பெருமபூதூரிலே எம்பெருமானா வட மொழியையும் தெனமொழியையும் வெளியிட அவதரித்தருளினா, d “நாரணனைக் காட்டிய வேதங்களிப்புறந்து தென்குருகைவள்ளல் வாட்டமிலா வண்டமிழ மறை வாழநதது” என்னக்கடவதிறே, e “அரங்கநகரம் மேவுதிருநகரியும் வாழ்வநதமண வாள்மாமுனி” என்கிறபடியே f தெனனாடுத்திலதமான தென்குருகூரிலே பெரிய ஜீயா தெனமொழியை வெளியிடவே அவதரித்தருளினா, g “விரவுதமிழ மறை மொழியும் வடமொழியும் வெளியாய்ச்செய்யும் விசிதர வயாகயாந சேஷன்” என்னக்கடவதிறே, 4 “ஆயாச்சுரீஸைலநாதாத” இதயாதி, இவ ருக்கும் இரண்டினுடைய பரவாததகதவமுண்டேயாகிலும், ஊற்றததைப்பற்ற ஒன்றிலேயோதுகிறது உடையவருடைய அவதாரவிஸேஷமாகையாலும், மற்றும் ஸாவதாஸாமயததாலும் 5 யதிவரபுநரவதாரமாகையாலே, தீாகக,ஸ்ரண க்தியை * ஈனறமுதறருயினுடைய * மாதாபிதாபோலே * யோநிதயமும * ஸ்ரீ ஸைலேஸமும நடந்துசெல்லுகிறது

இவரும் ஜநமபூமியைவிட்டு வந்து h காவிரிநடுவுபாட்டிலே 1 கருமணியைக் கண்டு தநமத்யஸ்தராய, வைஷணவஸ்ரீயோடே வாழ்ந்துகொண்டிருந்து,

a இரா 78 b பெரியா 4 7-9 c உப 88 d இரா 54 e f 10-6 7 g
h திருமாலை 28 i பெரு 1-1 * தனியன்கள்

ஸ்ரீரங்கபுரீயையும் ஸ்ருதிஸாக்ரததையும் த்ராவிடவேதஸாக்ரததையும் பெருகப்பண்ணிப் பெருமானை நோக்கிப்போந்தாரா, அவர் உ எல்லாவுயிரகட்கும் நாதனரங்கனென்னும் பொருளசுரந்தாரா, இவர் b பலலுயிரகட்கும் விண்ணினதலை நின்று வீடளிப்பான c அனைத்துலகும் வாழப்பிறந்த எதிராசமாமுனிவனென்னும் மாதததையருளசுரந்தாரா, ஜீயரவதரித்து வெளியிடாதபோது கண்ணெந்தாரக மாயிறே உடையவர் வைபவமிருப்பது, d இராமாநுசமுனிசெய்யகுன்றிலேற்றிய தீபமிறேயிவர் நரநாராயணவதாரம்போலேயிறே இவர்களுடைய அவதாரமும் 1 “நாராயணம் நமஸ்கருதய நரஞ்சைவ நரோததமம்” 2 “ஸாக்ஷாந்நாராயணே தேவ க்ருத்வா மர்த்யமயீம தநும்” 3 “யோத்யாபி சாஸதே” 4 “தஸ்யாம் ஹி ஜாக்ரத்தி” இரண்டுக்குமுண்டான தாமசைகயமுமப்படியே, ஸம்பந்தமுமப்படியே, அவர் நாராயண வைபவ பரகாஸகா, இவர் ராமாநுஜ வைபவபரகாஸகா

அவ்வவதாரத்திலுமிவ்வவதாரத்துக்கேற்றமுண்டு, e “பிறப்பாபொளிவரு” “நாராயண, ராமாநுஜ” என்றிறே சதுரக்ஷரிகளின் வாசியிருப்பது இவர் சதுரரில தலையாகையாலே சரமசதுரக்ஷரியிலே நிலைநின்றார், f “ஏத்தியிருப்பாரை வெல்லுமே மற்றவரைச சாததியிருப்பார் தவம்” 5 “தஸமாந்மத்யபுகதபக்தாஸச பூஜநீயா விஸேஷத g அடியேன சதிராததேனினறே, h ‘நமபுவாரபதி வைகுந்தங காணமினே” ஆழவாரக்கு மதுரகவிகளிலும் சரமமான திருவடிகள் ராமாநுஜ னாபாபோலே, அந்த ராமாநுஜனான இவர்கட்கும் ஸ்ரீவதஸாங்காசாராயரிலும் சரமமான சரணங்களை யதீந்தர்பரவணரிறே, ஆகையால் சரமபாவமான ஜீயா விஷயமான இததனியனும் ஸகலவேதஸாரமான பரபத்திபோலே நிரந்தரானு ஸந்தேயமாகக்கடவது 1

2 கரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது

6. लक्ष्मीनाथसमार्म्भां नाथयामुनमध्यमा।

असदाचार्यप्यन्ता वन्दे गुरुपरम्पराम्॥

6 லக்ஷ்மீநாதஸமாஈரம்பாரம் நாத்யாமுநமத்யமாம் ।

அஸ்மத்யாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே, குருபரம்பராம் ॥

(லக்ஷ்மீநாதஸமாஈரம்பாரமிதயாதி,) இததனியனதான், ஸாவாதமஹிதைஷி யாய ஆபததமராய குருததமரான க்ரததாழ்வான் அனைவர்கட்கும் குருபரம்பரானு ஸந்தாந்ததாலே உஜ்ஜீவநமுண்டாமபடி அருளிச்செய்ததாயிருக்கும், ஆகையால் லிறே ஸாவஸிஷ்டாக்களும் இதை அங்கீகரித்து அநுஸந்தித்துக்கொண்டு போருகிறது

(லக்ஷ்மீநாதஸமாஈரம்பாரம்) அதில முற்பட 7 “ஸ்ரீதராயாதி, குரவே” என்று, ரஹஸ்யதரயபரதிபாதகதவததாலே பரத்யமகுரு, ஸாரிய பதியான் எம்பெருமா

னாகையாலே முறபட அருளிச்செய்கிறார் உ “நரநாரணனாயுலகத்தறநூல் சிங்காமை விரித்தவன்” என்றும், b “தன்னடியார திறத்தகத்துத் தாமரையாளாகிலும் சிதகுரைக்குமேல் என்னடியாரது செய்யார செபதாரேல் நன்று செயதாரென்பா” என்றும், c “பாரத்தனுககன்றருளிப் பாரத்ததொரு தோ முன்னின்று” d “குருமுகமாய” e “பண்டே பரமன் பணித்த பணிவகை” என்றுஞ்சொல்லக் கடவதிறே 1 “சூருஸவத்வமேவ” 2 “சூருரபி” 3 “புக்த முகதக முக்தாஹாரம் மம சூரும” f “பீதகவாடைப்பிராநா பிரமகுருவாகி வந்து” g “அறியாதனவறிவித்த அததா” h “என்கைதீமனங்கெடுத்தாய” i “மருவித்தொழும மனமே தந்தாய” என்றும் யிறறு அநுஸந்தித்துப்போருவது பெரியபிராட்டியாருக்கு முறபடவாயிறறு ஸா வேசுவரன் ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகத்திலே தவயத்தை அருளிச்செய்தது 4 “த்வத்த ஏவ மயா ஸருத” என்றோ, அவனதானும் 5 “புரா மந்தரதவயம் பரஹ்மந் விஷ்ணுலோகே மஹாபுரே | தஸமிந்நந்த புரே லக்ஷமயை மயா தத்தம் ஸநாதநம் ||” என்றருளிச்செய்தானிறே, அததாலும், கட்டகதவத்திலே முறபாடுடையளாகையாலும், மறையாரக்கு கட்டகதவம் அவளடியாகையாலும், “லக்ஷ்மீநாதஸமா ரம்பாம” என்று மிதுநச சோத்தியாக அருளிச்செய்தது, j “இறையுமகலகில லேன” என்றிருக்கையாலே பிரிந்து நிலையிலலை, லக்ஷ்மிக்கு லக்ஷ்மீதந்தரத்திலே பரபத்திபரவாததகதவமுண்டிறே

ஸமாரம்பாமென்று இவர்கள் தொடக்கமாக சூருபரமபரையைச்சொல்லு கையாலே, ஸ்ரீவிஷ்வகஸேந ஸமஹிதையிலே புகுவானாலே பரபதயுபதேசம் பண்ணப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுமவருமாய், 6 “தத்ததவஸதேசித பரிசர்யாயாம் ஆஜ்ஞாபயந்த்யா” என்று k பூவளருமதிருமகளாலேயருளபெற்று, அததாலே 7 “ஸ்ரீமதி விஷ்வகஸேநே” எனனுமபடி கைங்காயஸ்ரீயையுடைய ஸேனைமுதலியாரும் l “திருமாலாலருளப்பட்ட சடகோபன” m “திருமாமகளாலருளமாரி” எனனும படியான பரபநஜநகூடஸதரும ஸூசிதா ஸேனைமுதலியாரும், விஷ்வகஸேந ஸமஹிதாதிட்களிலே கஜாநாதிட்களுக்கு பரபத்தியை வெளியிட்டருளினாரிறே, இப்படி வெளியிட்ட பரகாரத்தை 8 “இத்யுத்தவாந் ஜகந்நாதே தவிரதநாந் மாம பரதி” என்று தாமே அருளிச்செய்தார், அததைப்பறவாயிறறு 9 நமஸ ஸேநாதிபதயே ஜ்ஞாநயாதாத்மய தாயிநே” என்று அத்யாதமசிந்தையிலே அருளிச்செய்தது அவ்வளவன்றிக்கே, ஆழ்வாரவதாரவைபுவத்தை ஸந்தகுமாரா மாகக்கண்டேய புராணத்திலே ஒரு அத்யாயமெல்லாஞ்சேர அருளிச்செய்தார் ராகையாலே இவர்களவ்வு விவக்ஷிதம்

இந்த சூருபரமபரையில் ஆதிமத்யாவஸாநங்களை அருளிச்செய்கிறவ ராகையாலே நாத்யாமுநாகளை மத்யமபத்யஸத்யராக அருளிச்செய்கிறார், (நாத்ய

a பெரிய 10 6 1 b பெரிய 4 9 2 c பெரிய 9 9 8 d பெரிய 4 8-8 e 10-4-9 f பெரிய 5 2-8 g 2 3 2 h 2 7 8 i 2 7 7 j 6 10 10 k பெரிய 11 6 10 l 8 8-11 m பெரிய 8 6 10

யாமுநமத்யமாம) என்று நாத்யாமுநாகள நாத்முனிகளும் யாமுந முனிகளும், அவர்கள்தான் பரமஹம்ஸரிதே, ஊ “நாத்யாமுநாபோலவாரை அன்னமென்றும் என்றிறே ஆசாராயஹருத்யததிலே அருளிச்செய்தது, அவனும் b அன்னமா(கி) யிறே அருமறைகளை அருளிச்செய்தது ஏவமவித்யரான இவாதான் மதுரகவி களினுடைய திவ்ய பரபுநத்யாநுஸந்த்யாநததாலே ஆழவாருடைய o அருள பெற்ற நாதமுனியானா, அந்த நாத்முநியருளாலேயிறே யமுனைத்துறைவா அவதரித்து த்யாஸந்ததையாளவந்தாரானது, 1 “நாதேத்யாபஜனம் பரவருத்தம் பஹுமிருபசிதம் யாமுநேய பரபுநத்ய” என்னக்கடவதிறே அவ்வளவன்றிச்சே 2 “விஷ்ணுபக்திபரதிஷ்டாபத்தம் ஸேநேஸோடவதரிஷ்யதி” என்று ஸ்ரீஸேநாபதி யாழ்வாரவதாரமாக நமமாழ்வாரைச் சொல்லிறிறே ஆளவந்தாருக்கு பரபத்த யாததேத்யாபதேஸம் பண்ணுகைக்கடியான உயபக்கொண்டாரும் மணக்காலநம்பி யும் இவாகளிடையிலே அடைபடக கடவராயிருப்பாகள “நாத்யாமுந மத்யமாம” என்று ஆழவான நுஸந்த்யாந கரமமாயிற்று இது, இவரையொழிந்த மறறையா 3 “அஸ்மத்யுருஸமாரம்ப்யாம யதிலேக்யமத்யமாம | லக்ஷ்மீ வல்லப, பர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம் ||” என்றுமிதே அநுஸந்தித்துப்போருவது

உடையவாதாம் குருபரம்பரைக்கு நடுநாயகமிதே அவாதாம் ஆழவா னுக்கு ஸாக்ஷாத்யாசாராயராகையாலே அஸ்மத்யாசாராயபாயநாமென்கிறது 4 “அஸ்மத்யுருரோப்யுவதோஸ்ய த்யையகலிந்தே, ராமாநுஜஸ்ய” என்னக்கடவ திறே, 5 “ராமாநுஜாங்கிரீஸரேனாஸமி” என்றும்நுஸந்தித்தாரா இதிலே d யமுனைத்துறைவனிணையடியாம கதி பெற்றுடைய இராமானுசனாகையாலே ஆளவந்தாருக்கு சரணத்யவயமென்னலாமபடியான பெரியநம்பியும் ஸூசிதா ‘இளையாழ்வாரை விஷயீகரித்த அநந்தரததிலே, ‘இளையாழ்வார, பெருமாள் ஸ்ரீ தண்டகாரணயத்துக்கெழுந்தருளும்போது e மறவடிபைத் தம்பிகு வானபண் யம் வைத்துப்போய வானோவாழ எழுந்தருளிப்போலே, மேலவானோவாழ இவரும் தமக்கடியான அடியேனை, அப்படியுமக்கு வைத்துத் திருநாடுகெழுந தருளினா’ என்று அவருளிச்செய்தாரா, அதைப்பற்றி d ‘யமுனைத்துறைவனிண் யாம் கதி பெற்றுடைய இராமாநுசன்’ என்று அமுதனாருளிச்செய்தாரா” என்று திருநாராயணபுரத்தில் திருவாயமொழி யாசாராயருளிச்செய்தாரா உடையவரை குருபங்கதிஹாரநாயகமாக நடுவே அநுஸந்திக்கவேண்டியிருக்க, யத்யாபாட்யமெல லாரும் அநுஸந்திக்கிறது “ஆழவான திவ்யஸூகதி” என்னுமது எல்லாரு மறிகைக்காக

இதிலே, ஆசாராயபிமாநயுகதராய இவருகிலுமுண்டான அனைவரும் ஸவாசாராயபாயநமாக அநுஸந்திக்கும்போது நாத்யாமுநாகளை நடுவாகச்

சொன்னது யதிவராககுமுபலக்ஷணமாகிறதென்று கண்டு கொள்வது “அஸமதூசார்யபாயந்தாம் வந்தே, குருபரமபராம்” என்கிறவிததால் 1 “ராமா நுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞா வாத்ததாம் அபிவாத்ததாம்” என்று எம்பெருமானா திவ்ய ஸங்கலபத்தாலே வாததிததுக்கொண்டுபோருகிற ஆசாராயபரமபரையானது ஸவாசாராயபாயந்தம் வேவிககப்படுமதென்கிறது, 2 “எம்பெருமானிறகாட்டில் குரு பரமபரை அதிகம், குருபரமபரையைக்காட்டில் ஸவாசாராயன அதிகன்” என்ககடவதிதே “அஸமதூசார்யபாயந்தாம்” என்கைபாலே இவ்வருகுள ளாராககு உத்யேசாயராய பரபத்திமாகக், பரவாததகரான கூரததாழ்வான, 3 அவா செலவததிருமகனாரான பட்டா ஈஞ்ஜியா, நம்பிளீ, வடக்குத்திருவீதிப பிளீ, பிளீலோகாசாராயா, கூரகுலோத்தமதூளநாயன, திருவாயமொழிப்பிளீ, பெரியஜீயா முதலாக 2 “ஸாவகுருபுய” எனனுமவாகளெல்லாருமநுளநதேய ராமபடி ஸூசிதா

வேதூநதாசாராயரான அண்ணாவும 3 “பத்யுஸரிய பதூப, ஜாப, யாம பரயுஞ்ஜாநாய மங்குளம் | ஸீய க்ருபாமய ஸுதூலிந்து, ஸரோதோவக, ஹிதே || அஸது மங்குளமாயாய ரமயஜாமாதருயோகிதே |” என்று தொடங்கி, 4 “யதிந்த்ர பரவனாயாஸமத்யுரவே குணஸாலிதே | பரயுஞ்ஜே மங்குளம் ரமயஜாமாதரு வரயோகிதே |” என்று நடுவாகவும், 5 “பூவாசார்யேஷு ஸர்வேஷு பூணபரோமாநு பத்யுநதே | மங்குளம் ரமயஜாமாதரு முநீந்த்ராய த்யாளவே || புவய ஸீஸைல நாதூய பரிபூணக்ருபாஜுஷே | ரமயஜாமாதருமுநயே மஹாபாகூய மங்குளம் ||” என்று ஸீய பதியைத் தொடங்கி, ஸீமதூராமாநுஜாராயா நடுவாகவும், ஸீஸைலேஸ த்யாபாதரரான பெரியஜீயரளவாகவும் சேகூரிககைபாலே இதுவே ஸுத்யுஸமபர தூபம் மநுவிபரீதம்போலே, இதுக்குப்புறம்பானது அஸமபரதூபம் உபாயாநதரோபதேஷ்டாக்கள ஸவ்ருபநாஸகரான குருக்கள், ஆகையாலிதே 6 “குருந் ஸர்வதூர்மாமஸச ஸந்தயஜ்ய” என்றது ஸாக்ஷாதபூலகலக்ஷயதவ பரதிபத்தியாலே மநதரரதநதை உபதேஸிககுமவாகளிறே ஸத்யுருக்களாகிறா 6 “தவயததினுடைய அாதத்யுததையும திருவாயமொழியினுடைய அாதத்யுததையு முபதேஸிக்கிறுன யாவனெருவன, அவனுககேயிறே ஆசாராயதவ பூரத்தியுள்ளது” என்று பரமேயரதனத்திலே அருளிச்செய்தார ஏவமவிதமான குருபரமபரையிறே ஸேவயமென்கிறது

மேலும், குருகுலதூயரான வரவரமுநிவாயருடைய பரமபரயா “அஸமதூசார்ய பாயந்தாம்” என்று நடநது செல்லுவது 7 “அஸமத்யுரும பரம காருணிகம் நமமி” என்று தொடங்கி 8 “ஸௌமயோபயந்த்ருமுநிம்” என்றிறே தலைக்கட்டியருளினா 9 “நமஸத்வஸமத்யுருபுயஸச” என்று தொடங்கி,

- 1 “நமோ ராமாநுஜாயேதும் பூனாய மஹதே நம” என்று நடுவாகவும்,
- 2 “ஸ்ரீதிராயாதிசூரவே நமோ பூயோ நமோ நம” என்று எம்பெருமானளவாகவும் வாகய சூருபரமபராகரமத்தாலே வாதிசூஸரி அழகியமணவாளசசீய ரருளிச்செய்தது, இந்த கரமத்தை ௩ “முநதை வினையகல முன்னருளுமாரியனால எந்தையெதிராசனினருளசோநது அநதமில்சீரப பொறபாவை தன்னருளால் பொன்னரங்கா தாளபணிநது, நறபாலடைநதுயநதேன நான” என்று ௪,
- 3 “அஸமத்சூருத்யாயாஸது ய தீ ந்து ராங் கீ க ரி யா ந் வ ய | லபேய லபுத, விஜ்ஞானோ லக்ஷமீபதி பத்யத்யவயம்” என்று விவரணமாலையினடியிலும் ததவ தீபாதிடிலும் அருளிச்செய்தார

இந்த கரமம், 4 “ஆசார்யானம் அஸாவஸாவிதயா புகுவத்த ஸ சாசார யவமனோ ஜ்ஞேய” என்கிற ஸருதியையும் 5 “சூருபரமபரயா பரமசூரும புகுவந்தம பரணமய” என்கிற பூஷயகாரவசநததையும் பற்றியிருக்கிறது 6 “ஆசார்யா நஸமதீயாநபி பரமசூருந ஸர்வமாசார்யவாக்கம் ஸ்ரீமத்யுராமாநுஜாயம் முநி மகி, லஜ்ஞோத்தாரணயாவதீர்ணம் | பூனார்யம் யாமுநேயம் முநிவரமத, தெள ராம ராஜீவநேதரெள வந்தே நாதம் முநீந்தரம் வகுளத, ரசமுநாத, லக்ஷமீமுகுநதநாந ||” என்கைகடவதிறே “லக்ஷமீநாத, ஸமாரம்பயாம்” என்கிற இததனியனில் சூருபரமபரா கரமத்தையும், ௭ “தென்னரங்கனருந திருமகளுமாதியா, அன்னவபல பூதூர மன ஆங்கிடைபா என்கை அருள, ஆரியனே தானளவா அன்னகுரு முறையின, சீரியதாள சோநதுயநதேனே” என்றும் அவாதாமே அருளிச் செய்தார இந்த கரமம், ௮ “திருவருள மால சேனைமுதலி சடகோடன” 9 “நாதம் பங்கஜநேத்ர” என்கிற தனியன்களிலும், ௧௦ “ஆதிமுதலமாயன மலாமங கைசேனைத் தலைவன” என்றும், ௧௧ “சேனைநாதன அருள மாறன நாதமுனி தாமரைக்கண்ணி ராமா வாழ, சீரிசிறநத யமுனைத்துன்றக்கிறைவா செநதொடைக்கதிப ரருளினால, தானமாநத வெதிராசா கரமவருதலைவா நீதிபுனைபட்டாபின, தலைமையான மாதவசசீயா நமபிள்ளை தழைத்தகண்ண ரிருவகையினா, ஈனமின்றி யருளுலக வாசிரிய ரினியகூரகுலதாதருக்கு, இனபமேவு திருவாயமொழிப்பிள்ளை யிவாககுத தானடிமையாகவே, ஆன வாழவுபெற வருளவா கோலமணவாளாமுனிவன” என்றும் சொல்லிற்றிறே

இப்படி ஆரோஹாவரோஹ கரமங்களிரண்டாலும் சூருபரமபரையை அநுஸந்திக்கக் குறையிலலை 8 “ஸ்ராவஸய ச ஸௌஹார்தம்” இதயாதி்யாலே எம்பெருமான செயத ஆசாரய ஸம்புகத, பாபநதமான உபகாரபரமபரையை அநுஸந்தித்ததால், சூருபரமபரைக்குத் தலையான எம்பெருமானை முநதுறப் பற்ற

அடுக்கும், 1 “ஆத்மநோ ஹயதிரீசஸ்ய” இதயாதி,யாலும், 2 “நாராயணன் திருமால்” இதயாதி,யாலும் ஆசாராயன் பண்ணின் பகுவதஸம்பந்த, கௌரவத்தை அநுஸந்தி,ததால் 2 ‘அஸமத,கு,ருப,யோ நம்” என்று ஆசாராயனை முந்திற அநுஸந்தி,ககவடுக்கும் 3 “கு,ருபரம்பரையை முன்னிடவே ஸரணகூதன குறை தீரும், பிராட்டியை முன்னிடவே ஸரணயன் குறை தீரும்” என்றிறே ஆசசானபிள்ளை மாணிக்கமாலையிலே அருளிச்செய்தது 4 “ஜபதவயம் கு,ருபரம்பரையும் தவயமும” என்றிறே அருளிச்செய்தது கு,ருபரம்பரா பூவகமல்லாத தவயாநுஸந்த,நாமும் 5 நாவகாரியமிறே இப்படி ஆதி,மத,யாவஸாந ஸஹிதைபானஸ்த,கு,ருஸந்தி, ஸாவஸ்ததுககளாலும் ஸத,நுஸந்தேய மெனருபிறறு 2

3 இதுவும் ஆழவானருளிச்செய்தது

3. यो नित्यमच्युतपदाम्बुजयुग्मरुक्मव्यामोहतस्तदितराणि तृणाय मेने ।

असद्गुरोर्भगवतोऽस्य दयैरुसिन्धो रामानुजस्य चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥

3 யோ நித்யமச்ச்யுத பதாமபு,ஜயுக,மருக்ம வயாமோஹதஸ்ததி,தராணி த்ருணாய மேநே ।
அஸ்த,கு,ரோர் பக,வதோஸ்ய த,யைகலிந்தே,ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ
ஸரணம் பரபத்யே ॥

(யோ நித்யமிதயாதி,) 6 ஸ்ரீராமாவரஜமுநீநத,ரலப,த,பே,த,ராய, “ஸ்ரீவதஸிஹநா” என்று நிருபகததையுடையரான கூரத்தாழ்வான், ஸ்ரீராமாநுஜத,ர,ஸந்ததை ரக்ஷிக்கவேண்டி ராஜகோஷடியிலே சென்று 4 “நாராயணபரம்பரஹம்” என்றும், 5 “நாராயணபரா வேத,ர” என்றும், 6 “நாரணனைக்காட்டிய வேதம்” என்றும், 7 “நாராயண தவயி ந மருஷ்யதி வைதிக க” என்றும், 8 “நாரணனையாவதீதனறென்பாரா” என்றும், “அநயாயமநயாயம்” என்று அறைகூறிவென்று, 9 “கலையறகதற மானதா காணபரோ கேடபரோ தான” எனனுமபடி அவர்கள் த,ர,ஸநம் அஸஹயமாய, அதத,ர,ஸந்ததை வேண்டாதே மீண்டெழுந்தருளி, த,ர,ஸநபரவாததகரான எம்பெருமானா த,ர,ஸந்ததை அபேக்ஷித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்க, அவரும் 1 “இனியறிந்தே ஸீசறகும் நான முகறகும் தெயவம்-நறகிரிசைநாரணன் நீ” என்று 2 திருவிலலாத தேவரெல்லாககும் மேலாக மேலநாட்டிலே திருநாராயணனை ஸத,ரபித்து மீண்டெழுந்தருளி, “அரங்கனல்லால் தெயவமில்லை” என்றறுதியிட்டு 3 அரங்கனாக்காட்செயது கொண்டிருக்கிறவா, ஆழவான் கண்ணழிவுகண்டு கண்கலங்கியருளி, “பேரருளாளா, நேதரபுதராதிகளான ஜஹிக புருஷராதத,ததையும், பெரியவிசம்பாகிற ஆமுஷ்மிக புருஷராதத,ததையும் கொடுக்கும்வராகையாலே நேதரவிஷயமாக ஒரு ஸதோதரததைச செய்யும்” என்று நியமிக்க,

a ஆர்த்தி 45 b மாணிக்கமலை c ஸ்ரீவசந-274 d பெரியாழ 4-1 e ஸுந்தரபாஹு 1
f இராமாதுச 54 g தான 72 h திருமலை 7 i தான 96 j தான 53 k திருமலை 27

அபபடியே “அஸது” என்று ஸமமதிபூவகமாக ஸதவமபண்ணுகிறவா,
1 “நேத்ரஸாத்தூரு கரீஸ ஸதூமே” என்றும், 2 “கஸ பஸயேம பரஸஸதம
ஸமா” என்றும், அங்குததையில் அநுபுவ பரிகரமான அபராகருதசக்ஷுஸஸை
அபேக்ஷிகக, அபபடியே பேரருளாளரான பெரியபெருமானும், 3 “பஸயந்தி ச
ஸதூ தேவம நேத்ரைர் ஜஞானேந வாமரா” 4 “ஸ்வம் ஹ பஸய பஸயதி” என
னுமபடியான இமையாதகண்ணை இவா பெறுமபடி பெரியவீட்டுக்கு விடை
கொடுத்தருள, அவரும் அதிபரீதராய ஆழ்வாரா திருபரங்கபபெருமாளரையா
திருமாளிகையிலே புறவீடுவிட்டிருக்க, இததை எமபெருமானா கேட்டருளி,
“அறபதறினா” என்று பதறிகொண்டு இவரிருந்தவிடத்தேற வெழுந்தருள,
அவரும் உபரந்தாமமென்னும் திவந்தருகைக்காக அவாககு மறுகசவொண்ணதபடி
அவாவிஷயத்தில் பரபத்தியான இஸலோகத்தை “ராமாநுஜஸய சரணௌ
ஸரணம பரபத்யே” என்று விண்ணப்பஞ்செயது திருவடிகளிலே விழ, அவரும்
இவரபிபராயமறிந்து தமமுடைய ஸவமமான பரபத்தியை b “திருநாரணனதாள
காலமபெறச சிந்தித்துயமமினே” எனனுமபடி 5 “ஸ்ரீமந்நாராயண தவ சரணா
விந்த்யுக்யஸம ஸரணமஹம பரபத்யே” என்று குறைவற அவாவலத்திருசெவி
யிலே பரஸாதித்தருளினாரிநே அதடியாக, ஸ்ரீ வைகுண்டக்யத்யததிலே அவா
பராததித்தருளின பேறறை இவரும் ஸ்ரீ வைகுண்டஸதவத்திலே பராததித்துப
பேறறேடே தலைக்கட்டினா, அபபேறுதான ஆசாயாதீநமாகையாலே அவரை
அடியிலே ஸரணம புகுகிருா

(யோ நிதயம) இதில் புகதிவிரகதிஜஞபதி குருதவாநுகமபாதிகய குணத
தாலே முகதிபரத்யதவஸுகதியையுடைய உடையவா திருவடிகளை உபாயமாகப
பற்றுக்கிருா (யோ நிதயம) c “திசையனைத்து மேறுங்குணன” என்று சொல்லப
படுகிற குணவததாபரதையைய யுடையராய, நாளதோறும் ஆஸரிதரை நழுவு
தலினறிககே ரக்ஷித்துக்கொண்டுபோருகிற ஸாவேஸவரனுடைய சரணாவிந்த்யுக்யள
வயாமுக்யததையாலே தத்யவயதிரிகத ஸமஸதவஸதுக்காயும் தருணவத பரதி
பத்தி பண்ணியிருப்பாராய, அடியேனுக்கு அஜஞாதஜஞாபநமபண்ணும் ஆசாய
ராய, அதுக்கடியான ஜஞாநாதிக்யததை யுடையருமாய, அக்யதிகள விஷயங்
களில் “ஐயோ!” என்றிரங்கும் ஆநருஸமஸயததையுடையருமாய, சரஸுபியாய
முனவநதுநிறகிற இந்த ராமாநுசனுடைய சரணங்களை ஸரணமாக அடைகிறே
னென்கிருா

(யோ நிதயம) “ய” என்று “வைதிகோ ததமா” எனனும பரஸித்தியைப
பற்றசசொல்லுகிறது (நிதயமசயுத பத்யாமபுஜயுக்யம் ருகம வயாமோஹத) என்று
6 “ஸாவேஷு தேஸகாலேஷு ஸ்வாவஸத்யாஸு சாசயுத | கங்கரோஸமி” என்றும்,
7 “அச்யுத புகதிதவ ஜஞாநாமருதாயதி,” என்றும் சொல்லுகிறபடியே

உபரணதாராததிஹராசபுதரான பேரருளாளா ஸபருஹணீயமான திருவடித்தாமரைகளிலே நிரவதிகபரேமததாலே, 1 “தவத்பாதுகமலாதந்யநந மே” என்கிறபடியே திருவடிகளுக்கு அசலான அணைத்தையும் தருணஸமமாக எண்ணியிருப்பரென்கிறது 2 “நிரஸதேதர பேராகுபோ வரதும் ஸரணங்குத” 3 “தென்னத்தியூரா கழலிணைக்கீழ்ப பூண்டவனபாளனிராமானுசன்” என்று வரதநாராயணனை யாயிற்று, 3 “யோ நிதயம் ஸததம் தயாயேத் நாராயணமநநயதி” என்று நிரவதிகபரேமததுடனே நிதய திருவாராதநமாக நடத்திப்போருவது, அந்த புக்தையஸவாயமத்ததாலே, 4 “தருணீகருதாநுததமபுக்திமுத்திபி” 5 “கொளவதெண்ணுமோ தெள்ளியோ குறிப்பு” எனனுமபடி பண்ணியிருப்பாராயிற்று, 5 “கதாஹம் புகுவத்பாதாமபுஜதவய பரிசாயாஸயா நிரஸத் ஸமஸதேதரபேராகுஸ அபக்த ஸமஸத ஸாமஸாரிக ஸவபாவ” என்றயிற்று இவா ஸ்ரீஸூகதியுமிருப்பது (ய) 6 “திக்குறற கீரத்தி பிராமானுசன்” என்று பரஸித்தரானவா (நிதயம்) நாடோறும்

(அசபுத பத்யாமபுஜயுகமருகம் வயாமோஹத) அசபுதனாகையாவது குணவிகாரஹ விபூதிகளை நமஸுதலின நிககேயிருக்கும்வென்னுதல், ஆஸரிதரை நமஸுவிடாதவென்னுதல், ஆஸரிதரக்ஷணத்தல் நின்றும் நமஸுவிடாதவென்னுதல் 6 “வீவிலிபம் மிகவெல்லை நிகழநத நமஸசுதன வீவிலசீரன மலாககண்ணன விண்ணோபெருமான” என்றும், 7 “ஆதுமில் காலத்தெனதை யசசுதனமலன்” என்றும், 8 “அயரவாங்கு நமனறமாகரு நஞ்சினை அசசுதனறனை” என்றும், 9 “ந த்யஜேயம்” என்றும் சொல்லப்படுகிற குணங்களிலேயாயிற்று இவா பரவணராயிருப்பது அந்த அசபுதபத்யாமபுஜயுகமருகம்வயாமோஹம், அசசுவதாரகதொடங்கி பரபாயநதமாக எங்கும் நிதயமாகவுண்டாயிறே இவாககிருப்பது அநெங்ஙனெயெனினில், 10 அததிகிரிப்பசசை நிறததசசுதனுடைய பத்யாமபுஜங்குளிலும், 11 வேங்கடத்தசசுதனுடைய 12 தாங்குதாமரையன்ன பொன்னாடியிலும், 13 அரங்கமாநகரசசுதன 14 உலகமளநத பொன்னடியிலும், 15 நண்ணித்தொழுமவா 16 நசசுவா முன்னிறகும் நாராயணசசுதனுடைய 17 துளங்குசோதித்திருப்பாதத்திலும், 18 தயரதற்கு மகனெவசசுதன 19 காடுறைநதபொன்னடியிலும், 20 கோவிந்தசசுதன பொற்றாமரை யடியென்று பேசும்படியாய் 21 கானிலகன்றின பின்போன பொன்னடியிலும், 22 அசசுத னனநதசயன்ன செம்பொற்றிருவடியிணையிலும், 23 வீவிலிபம் மிகவெல்லைநிகழநத நமஸசுதன 24 விண்ணோ பிரானா மாசினமலரடியிலுமாயிற்று இவா மயலகொண்டிருப்பது

இதுதான 25 “ஆவமொடு நிசசநினைவா” எனனுமபடியிறே நிதபேசசை, நடநதுசெல்லுவது 26 “தென்னத்தியூரா கழலிணைக்கீழ்ப பூண்டவனபாளன்”

a தேவராஜாஷ்டகம் 1 b இராமா 31 c திருவாசிரியம் 2 d இராமா 26 e 4 5 3 f 3-4 4 g 3 6-8 h i j பெரிய 7 3-5 k பெரிய 5-7 l பெரிய 5 8 9 m பெரியாழ் 2 3 2 n பெரியாழ் 1 9 11 o 8 5 5 p பெரிய 11 5 1 q r பெரியாழ் 3 3-4 s திருச்சுந்த 65 t திருவி 54 u பெரிய 2-4 8

உ “அரங்கனகழல் சென்னிவைத்துத் தானதில் மன்னும்” b “பஞ்சித்திருவடிப
பின்னைதன் காதலன் பாதமண்ணை” c “நின்றவண் கீர்த்தியும் நீளபுனலும்
நிறைவேங்கடப் பொற்குன்றமும் வைகுந்தநாடுங் குலவிய பாற்கடலும் உன்றனக்
கெத்தனையினபந்தரும்” என்னக்கடவதினே அவாதாமும் 1 “பரணதார்த்தினர்”
2 “புரஹ்மணி ஸ்ரீநிவாஸே” 3 “ஸ்ரீரங்குலாயிநம்” என்றும், 4 “ஆத்மாநஞ்ச
ஸாரதியும்” என்றும், 5 “காகுத்தலும்” 6 “ஸேஷிணே ஸேஷ ஸாயிநே”
7 “ஸ்ரீவைகுண்டநாத” என்றும்இதே அருளிச்செய்தது ஆகையாலே d பூவார
கழல்களிலும், e கண்ணன்கழலினையிலும், f காகுத்தனனனடியிலும், g பாற்
கடலுடையததுயின்ற பரமனடியிலும், h வைகுந்தசேஷடியிலும் ஸாவாந்தா
யாமியான 1 நாராயண சரணங்களிலுமாயிற்று வயாமுகுதராயிருப்பது இப்படி
பஞ்சாவஸ்துவஸ்தித்தனை ஸாவேஸவரனுடைய சரணரவிநத்யுகுள மகரந்த,
ரஸாஸவாத்மதுவரதமாய அநுபவித்தது அதிலே மகநராய, அததாலே, ததித்த
ரங்களாய j ஆவிரிஞ்சாத்மங்குளமான பாஞ்சபௌதிக விஷய பஞ்சகததை
யும், அதுக்கு மேலான ஆத்மாநுபவத்தையும் தருணவத பரதிபத்தி பண்ணி
யிருப்பாராயிற்று இப்படி புகதி விரகதியுடைய இவா திருவடிகளைத் தாமும்
அப்படி பரதவாதிகுளெல்லாமாக அறுதியிட்டு அடையப் பாகசிறா

(அஸமத்யுக்ரோ) கீழ்ச்சொன்ன அசபுத்தபுகதியாலே ததித்தரங்களைத் தருண
வதகரிகையாலு மாயிற்று இவரை ஆசாரயவரணம் பண்ணுகிறது 8 “சித்தி
பரததவாநாம் ததவயாத்மயத்யாயிநே” எனனுமபடி ததவதரயத்தையும் உப
தேயகையாலே அலக்காக ஆராய்ந்து 9 “பேயாகு இமே விதி, ஸிவாதி,
பத்யஞ்ச கிஞ்ச ஸவாத்மாநுபுத்திரிதி யா கில முகதிருகதா! ஸர்வம் தத்யுஷ்ணஜலஜோஷ
மஹம் ஜுஷேய” என்று ததவத்யவய விஷயவைராக்யத்தையும், 9 “தவ த்யாஸ்ய
மஹாரஸஜஞ” என்று ததவைகவிஷயபுகதியையுமுடையராகையாலே, தமக்கநு
குணமாக (அஸமத்யுக்ரோ) என்கிறா 10 ஜ்ஞாநதீபபரதே, குரௌ”
11 “அந்தகார நிரோதி, தவாத்யுருநித்யபித்தியதே” இவாக்கும் இரண்டுக்கும் அடி
எம்பெருமானாரிதே, 12 ‘ஸ்ரீமத்ய ராமாநுஜாயாத ஸமதி, கத ஸம்ஸதாத்மவித்ய”
என்றாயிற்றிருப்பது இவரையாயிற்று பரத்யாநஸ்யராக பரத்யம் பெரியதிரு
மந்தரம் முதலான ரஹஸ்யங்களை பரஸாதித்தது அபிமாநித்தருளிறு நர
நாராயணவதாரம் என்னலாமபடியிதே ராமாநுஜகராதிபாகள் கூட்டரவிருப்பது
எல்லாருமொருதடும் இவரொருதடும்மாகவிதே எம்பெருமானா எண்ணி
யிருப்பது அததைப்பற்ற, k “ஒருமகள்தன்கையுடையேன” என்றாரிதே இப்படி
அத்யவீத்யமாயாயிற்று இரண்டு விஷயமுமிருப்பது

l “கலையறக்கற்ற மாந்தா” என்னலாமபடியான இவாசகு ஸகலாதத்யுமம்
பரஸாதிகுமபடியான ஜ்ஞாநவைபவத்தைச் சொல்லுகிறது,— (புகுவத) என்று

a இராமா 49 b இராமா 28 c இராமா 76 d 6 10-14 e 10 5 1 f பெரு 8 11

g திருப்பாவை 2 h நான 75 i த்வயம் j புகுவதம் 11 19 18 k பெரியாழ் 3 8 4 l திருமாலை 7

a “சொல்லா தமிழொரு மூன்றும் சுருதிகளானகும் எல்லையிலாவறநெறி பாவும தெரிந்தவன்” b “உண்மைநனஞானமுரைத்த” c “இராமா நுசன மெயமமதிகசடல” எனனுமபடியிறே ஜஞாநவைப,வமிருப்பது 1 “ஸ்ர்வகலயாண ஸம்பூரணம் ஸர்வ ஜஞாநோபப,ருமஹிதம் | ஆசார்யமாஸரயேத,தி,மாந் ஸரேயோததி, ஸுஸமாஹித ||” எனனககடவதிறே ப,க,வசச,ப,த,ம ஸாவகலயாண குணங்கூடியும் பரிபூரண ஜஞாநததையும் சொல்லுகையாலே அவற்றால் குறைவற்ற விஷயமாயிருக்க இததால் தமக்கு அஜஞாதஜஞாபநம் பண்ணுகைக்குடலான ஜஞாநவைப,வத தைப்பேசினா இனிததம்முடைய தூக்க,திகண்டு இரங்குமபடி த,யாபூரத்தியை அருளிச்செய்கிறா —(அஸ்ய த,யைகலிந்தே,ர) என்று ஈடுபடுகிறா (அஸ்ய ராமா நுஜஸ்ய) என்று மேலில் பத,ததோடே சோததி (த,பைகாநித,ய) என்று கேவலகருபாமாதர பரஸநாசாரயரென்றபடி d “பயனனருகிலும் பாங்கலாசிலும் செயலனருகத திருத்திப் பணிகொளவான குயில் நினராபொழிலஞ்ஞ குருகூ நம்பி” என்றிறேயிருப்பது e “பாடினானருளகண்டா இவவுலகினில் மிககதே” f “எண்டிசையுமறிய வியம்புகே னெண்டமிழ்ச சடகோபனருளை” எனனுமாபோலே g “நிகரின்றி நின்ற என்னீசதைககுன்னருளினக னின்றிப் புகலொன்று மிலலை யருட்கும் டேத புகல்” என்றும், h “உன்பெருங்கருணைதனை” என்றும், i “வண்மையினாலும் தனமாதகவாலும்” என்றுமிறே இவாகருபையின் பெருமையிருப்பது, j அருளாழியமமாய, 2 “த,யாஹிந்தே,ர ப,நதே,ர” எனனுமபடியுடன் ஸாவேஸவரன கருபை மறுத்த காலத்திலும் ஒதுங்கலாமபடியான கருபை, அவன்கைவிட்ட ஸம்ஸாரிகளையும் 3 ‘வருத,வ ப,வதோ யாதா ப,யஹீ ஜநமஸந்ததி | தஸ்யாமந்ய தம்ம ஜநம் ஸஞ்சிந்தய ஸரணம் வரஜ ||’ என்று உபதே,சித்தது திருநதுமபரிதேற

கீழ்ச்சொன்ன ஜஞாநப,கதிவைராக்யம், நிரவதி,கத,யையாகிற இந்த குணங்களெல்லாம் கேட்டே போகாமே கண்ணாலே கண்டநுப,விககலா மபடி பரதயக்ஷமாய முன்வந்த நிறகுவரை (அஸ்ய ராமா நுஜஸ்ய) என்றநுப,விககிறா ‘இந்த ராமா நுஜனுடைய’ என்று - இவாகு ஈடுபாட்டுக்கு விஷயமிருக்கிறபடி | (ராமா நுஜஸ்ய சரணௌ ஸரணம் பரபத,யே) என்று நாராயண சரண,ரண வரணத்திற்காட்டிலும் ராமா நுஜ சரண ஸரணவரணம் ஸவருபா நுகுணமுமாய அமோக,முமாயிருக்குமாகையாலே, அவா திருவடிகளை ஸரணமாகப் பற்றுசிறா k “பழுதாகாதொன்றிறதேன” இதயாதி, l “மாருயதானவனை—வேருகவேத்தியிருப் பாரை வெல்லுமே மற்றவரைச சாத்தியிருப்பாரா தவம்’ m “பாறகடலுமுன்றனக கெத்தனையின்பதரும்” என்று n செழுந்திரைப்பாறகடல் கண்டுமில் மாபன திரு வடிககீழ் விழுந்திருப்பாரிறே o வாராதவெங்கோபமடங்கலொன்றாயன்று வாள் வுண்ண கிளாந்த பொனனாகவகிழித்தவன் கீரத்திப்பயிரெழுந்தது விளைந்திடும் சிந்தை

a இராமா 44 b இராமா 73 c இராமா 58 d கண்ணி 10 e கண்ணி 8 f கண்ணி 7 g இராமா 48 h இராமா 70 i இராமா 73 j ‘ 4 6 k நான 39 l நான 18 m இரா 76 n இரா 105 o இரா 103

யிராமாநுசனைக கண்டிறைஞ்சி மற்றவரைச்சாததியிருக்கப்பாக்கிரா, எம்பெரு
மானா தவம் - தபஸுபுதுவாசையையான பரபத்தி இவா தவம் - 'எம்பெருமானா
திருவடிகளே ஸரணம்' எனனுமாசாராயபிமாநம், 1 "ராமாநுஜாய விஷயீகருதம்"
எனருரே அவா தவத்தைக்காட்டிலும் இவா தவம் வென்றதாயிற்று, அவாகு
முன்னேயிறே இவாகுப பேறு ஸித்தி, ததது, 2 ஸித்தி, புவதி வா நேதி ஸம்
ஸயோத்சபுதஸேவிநாம்! /நிஸஸம்ஸயஸது ததபு, கத பரிசாயாரதாதமநாம்! 3 "நம்புவா
பதி வைகுநதங்காணமினே" எனனுமபடி, 4 வைகுண்ட, பரிபத்யாஸநம் பண்ணினா

இந்த ராமாநுஜ பரபத்தியிலே நாராயண பரபததயாததமெல்லாம் அநுஸந
தேயம் கீழ புகதி விரகதி ஜஞபதி கருணிதையாகிற இவை - முகதிபரத்யுகதி
ஸாத, நங்களாயிருக்கும், இதிறே புருஷசார பாவததுக்கு அநுகுணமான மீமத
பத்யாததமும், இவையும ஸ்வரவஸீகரணஹேதுவான குணமிறே, புருஷகாராதர
நிரபேக்ஷமாயிறே இவ்விஷயமிருப்பது இனி, வாதஸலய ஸவாமிதவ ஸௌஸீலய
ஸௌலப்யாதி, கள, ஸௌகாயாபாதகங்களாயிருக்கும் நாராயண பத, ததிறபோலே,
3 "மாதா பிதா பராதா நிவாஸஸரணம் ஸஹருதுக்திா நாராயண" என்று, இஸ
ஸம்பநத, ததாலே வாதஸலயாதி, கள நுஸநதேயமங்கு, 4 "இதததாயிராமாநுசன"
5 "எந்தையிராமாநுசன" 6 "எம்மையனிராமாநுசன" 7 "ஏலப்புனைந்தென்கைமா"
என்கைமா ஆணுடனபிறநதவாகளெனனுமாபோலே இங்கு, எல்லாரோடுமுண்டான
ஸௌப்யாதரம், 8 "கோயிலண்ணனிராமாநுசன" 9 "அடியேனுகிருப்பிடம்"
10 "இராமாநுசன சரண" 11 "இராமாநுசன சரணேகதி" என்கையாலே தே, ஷ
பே, க்யதவமாகிற - வாதஸலயமும், ஸவததினுடைய லாப, லாப, ம ஸவாமியதாமபடி
யாய ஸவததை நோக்குகிற - ஸவாமியதவமுமாகிற இவை ராமாநுஜபு, ததாலும்
அநுஸநதேயம், தாழநதவாகளோடே தனபேருக்க கலககையாகிற ஸௌஸீலயமும்,
ஆஸரியப்பாக்கு துருஷ்டிகே, சரமாய புரோவாததியாய நிறகிற ஸௌலப்யமும்

ஜஞாநமாவது ஆஸரிதாகு தயாக, ஸவீகாரங்களுக்குறுப்பான இஷ்டாநிஷ
டங்களை அறிகைக்குடலான அறிவு, ஸகதியாவது அநிஷ்டங்களைப்போக்குகை
கும் இஷ்டங்களைக கொடுக்கைக்கும் உடலாய, அஸகதரானவர்களை அக்கரை
யேற்றவல்ல ஸகதி, பூததியாவது இவ்விடத்து கொண்டு தருபதனாக வேண்டாத
பூததி, பராபதியாவது தனபேருக்கசெய்து தலைக்கட்டுகைக்கு உடலான ஸம்
பநதம், காருணிகதவமாவது ஸம்பநத, மில்லாவிடிலும், குருடன் குழியிலே
விழுந்தால் எடுக்கைக்கு ஸம்பநதம் வேண்டாதாப்போலே, பிறாநோவுகண்டால்
"ஐயோ!" என்னவேண்டுமபடியான த்யை 4 'அந்த, பதந்நபி ஸவபுரே
கேவலந்த்வங்குமபயா' என்னக்கடவதிறே ஓளதாராயமாவது கொளவாரைத
தேடிக் கொடாவிடில் துரியாமல, கொடுக்கும் கொடையுடைமை, இந்த ஸௌகாயா
பாதக்குண சதுஷ்டயமும், காராயபாதக்குணஷ்டகமும் இங்கும் அநுஸநதேயம்

/ (பா) ந ஸம்ஸயோஸதி a கண்ணி 11. b பாக்யவதம் 11-2 29 c தனியன் d இரா 69.
e இராமா 102 f திருவிரு 40 g h இரா 105 i j இரா 13

அதெநங்ஙனே யென்னில, **h** “இப்படியைத்தொடருமிராமா நுசன” எனனுமபடி **b** அவாபின்படரும் குணனாய **o** “தீமபனிவனென்று நினைத்தெனனை யிகழாரெதிராசா அன்றறிநது அங்கீகரிககையால” எனகிற வாதஸலயமும், **d** “அண்ணலிராமா நுசன” எனனுமபடி உடையவராகையாலே **e** பலலுயிராகும் வீடளிப்பாளுய, விண்ணினதலைநின்றும் மண்ணினதலத்துதித்தபடியாலே ஸவதது இருந்தவிடத்தே வந்தது நோக்குமபடியான ஸவாமிதவமும், **f** “என்னருவினையின திறஞ்செற்றிரவும பகலும் விடாதென்றன சிந்தையுள்ளே நிறைந்தொப்பறவிருந்தான” எனனுமபடி ஒருநீராக்ககலந்த ஸௌஸீலயமும், **g** “என கண்ணுள்ளும் நெஞ்சுள்ளும் நின்ற” என்றுசொல்லுமபடி ஸௌஸீலயமும், **h** “மெயஞ்ஞானத்திராமா நுசன” **1** “கதி ராமா நுசன” **j** “உணமைநனஞானமுரைத்த விராமா நுசன” என்று **k** அறியாதன அறிவிகைக்கும் அவாகளுக்குச் செயபவேண்டுமதுவும் தவிராகவேண்டுமதுவும் அறிகைக்கும் ஈடான ஜஞானமும், **l** நிலத்தைச்செறுத்துணனும நீசகலியை நினைப்பரிய பலத்தைச்செறுத்தும் என பெயவினை தென்புலத்தில் பொறித்தவப புத்தகச்சுமமை பொறுக்கியும்போருகிற பாபவிமோசகதவ ஸுகதியும், **m** “சலியாப பிறவிப்பவந்தருநீவினை பாற்றித்தரும் பரந்தாமமென்னும் திவந்தரும்” எனனும படி - விரோதி, விவருத்திபூவக புகுவதபராபதியை உண்டாக்கிக்கொடுக்கும்தான ஸுகதியும், புகுவதவிஷயத்தை அண்டைகொண்ட பூதத்தியும், **n** “எந்தையிராமா நுசன வந்தெடுத்தனனின்றெனனை” எனகிற பராபதியும், **o** “காரேயகருணை” என கிற காருணிகதவமும், **p** “கொண்டலையவணமை” **q** உன்னுடைய காரகொண்ட வணமை” **r** “உனவணமையென்பாலென வளாந்ததுவே” என்று அபேக்ஷாநிர பேக்ஷமாக உபகரிக்கும் ஓளதாராய ஸவபாவமுமாகிற பரபதயபேக்ஷிதகுணங்க ளெல்லாம் **s** குணநதிகழகொண்டல இராமா நுசனிடத்திலே கண்டு அநுபவிகக லாமபடியாயிருக்குமிதே

இப்படி கோடிதவயகுணயுகதரான ராமா நுஜனுடைய சரணங்களை உபாய மாக ஸவீகரிக்கும்படி சொல்லுகிறது (ராமா நுஜஸய சரணௌ ஸரணம் பரபத்யே) என்று **t** குலந்தரும் நலந்தரும் சொல்லான நாராயணவென்னும் நாலெழுத்துப போலே ஸகலபுருஷாரத்த, ஸாத்நமன்றிககே, கேவலம் மோகைக்ஷக ஹேதுவாயா யிற்று இந்த சதுரக்ஷரியிருப்பது, **1** “சதுரா சதுரக்ஷி” என்றரே இவா தாமே **2** “யதா நாராயணயேதி ஜகாத, சதுரக்ஷரம்” “நாராயண, ராமா நுஜ” என்றிறே ஷிகலபிககலாயிருப்பது இததிருநாமந்தான யுகந்தோறுமுண்டாயிருக்குமாயிற்று, இனையபெருமாளிடத்திலும், நமபி மூத்தபிரானுகுத தம்பியான கருஷணனிடத் திலும், இப்போது இனையாழவாரான இவரிடத்திலும் போபெற்றிறே இருப்பது

a இரா 63 b இரா 36 c ஆர்த்தி 39 d இரா 41 e இரா 95 f இரா 47 g இரா 92.
h இரா 24 i இரா 13 j இரா 73 k 2 3-2 l இரா 34 m இரா 94 n இரா 69.
o இரா 25 p இரா 74 q இரா 83 r இரா 102 s இரா 60 t பெரிய 1-1 9

ஏத்தபூவாவதாரதவயமும, ஸாதுபரிதராணததுக்கும துஷ்கருதுவிநாஸததுக்கு முடலாயிருக்கும, இவவவதாரமும, வைதிகமார்க்கததை ஸ்தூபிககைக்கும, அவைதிகமார்க்கததை நிரோதிககைக்கும, பரபத்திமார்க்கததைப் பெருக்கி வளாககைக்குமுடலாயிருக்கும, அவவவதாரங்களிலுமப்படியே 1 “ஸ ப்ராதுஸ சரணௌ க்ஷாட்யம்” 2 ‘மாமேகம ஸரணம வரஜ’ 3 “நிரஸதேதரபேடாக்ஷாஸோ வரத ம ஸரணங்கத’ என்றிறே இவாகள பரபத்தியை வாததிப்பித்தது அவா, ஸ்ரீமந்நாராயண விஷயத்தில் பரபத்தியை க்ஷத்யமுகேந வெளியிட்டாரா, இவா, ராமாநுஜவிஷயத்தில் பரபத்தியை இப்பத்யமுகேந வெளியிடுகிறா அங்கு பரமேய பூதா வெளியிட்டார்கள, இங்கு, பரமாதாவானவா வெளியிட்டாரா,—(ராமாநுஜஸய சரணௌ ஸரணம பரபத்யே) என்று “அஸய ராமாநுஜஸய சரணௌ” என்று ௩ “இராமாநுசன பரன பாதமுமென செனனித தரிககவைததான” எனனுமபடி திரு வடிகளிலே தலையை மடுத்தது ஸீரஸா யாசிககிறா ராமஸரணாக்ஷி, 4 ‘ஸிரஸா யாசதஸதஸய வசநம ந க்ருதம மயா என்று புலித்ததிலலை, ராமாநுஜஸரணாக்ஷி அவயபிசரிதமாகப் புலிகுமிறே

1 “ஸ ப்ராதுஸசரணௌ” எனனுமபடி, (ராமாநுஜஸய சரணௌ) என்று வேறு தவயம வேண்டாதே, அடியே தவயமாயிருக்கை b லோகவிகராத சரணமபோலே c மாறிநடப்பனவாயிறே இராமாநுசனறனனிணையடி இருப்பது நாராயண சரணங்களளவும செல்ல வேண்டாத பூததி விக்ரஹைகதேஸததைச சொன்னது - விக்ரஹததுக்கும உபலக்ஷணமாக d “கையில கனியென்னக கண்ணைக்காட்டித்ததிலும உனறன மெப்பில் பிறங்கிய சீரனறி வேண்டிலன யான” எனனுமபடியாயிருக்கும (சரணௌ ஸரணம) e “இராமாநுசன நமமை நம வசததே விடுமே சரணமெனருல்” எனகிற உபாயாத்யவஸாயததைச சொல்லுகிறது “பரபத்யே” என்று உபாயஸவீகாரஞ்சொல்லுகிறது f “நையும் மனமுன குணங்கனையுனனி என்னாவிருநது எமமையனிராமாநுசனென்றழைக்கும அரு வினைபேன கையுனதொழும” 5 “வாசா யதிந்த்ர மநஸா வபுஷா ச யுஷ்மத்பாதார விந்த்யுக்ஷம ப்ஜதாம குருணாம கூராதிநாத” எனனுமபடி தரிவித்கரணத தாலும பறறுகிறா g “இராமாநுசனை உன்னுந திணமை” என்று எல்லார்க்கும மாநஸாத்யவஸாயமாகலாம, இவா பூணாதி,காரியாகையாலே தரிவித்கரணத தாலும பூணபரபத்தி பண்ணுகிறா இநத ஸவீகாரம பராபயமாகையாலே, h “ஏயநத பெருங்கீரத்தியிராமாநுசமுனிதன வாயநத மலாப்பாதம வணங்குகின்றேன” என்று வாததமாநமாய நடக்கிறது

a இரா-4 b க்ஷத்ய c இரா 50 d இரா 104 e இரா-98 f இரா 102
g இரா-73 h தனியன

இவா தீராககபுநது வாகையாலே, எல்லார்க்கும் தாம் பண்ணின பரபத்தியே தஞ்சுமாமபடி கொழுநதுவிட்டுப் படருமபடி பண்ணுகிறா அததைப்பற்றவிடே 1 “பரயாணகாலே ராமாநுஜாயம் நமத” என்றது இததால் இவா சரமகாலத்திலே பண்ணின சரமபரபத்தியே ௨ இவா சரணகூடின சரமபாவ நிஷ்டட்டாககெல்லாம அவயபி,சரிதமான உபாயமாயப் பேற்றோடே தலைக்கட்டுமென்றதாயிற்று “பரபந் ஜககூடஸததூரான எம்பெருமானா, தமமுடைய பெருகிப்போருகிற பெருங்கருணையாலே பெரியபெருமாள் திருமுனபே சென்று பெரியபிராட்டியாரை முன்னிட்டு, ‘பரபந் ஜநங்களான பெரியோர்களிடத்திலே பேதைகளானவர்கள் செய்யும் பெருமபிழைக்கும் பரபத்தியே ௩ இவா சரணகூடின சரமபாவநிஷ்டட்டாக கெல்லாம பராயஸித்தமாகக்கடவது’ என்று பராததி,கக, புருஷகார பூலத்தாலே ‘பொறுத்தோம்’ எனன், இந்த பராததநாபாகாரத்தை ௪ இராமானுசனைத்தொழும் பெரியோரான கூரத்தாழ்வான ஏகாந்தத்திலே ஸேவித்து, அனைவாக்கும் தஞ்சு மாக 2 ‘நசேத்’ இதபாதி, ஸலோகத்தை அருளிச்செய்தார்” என்று பெரியோர்கள் அருளிச்செய்வார்கள் வாதி,கேஸரி அழகியமணவாளச்சீயரும் 3 ப,கூ,வந்தம் யதிவரம் பரணிபத்ய யதிந்த,ராங்கீ,கரியாநவயராநா, அததைப்பற்றப் பின்புள்ளாரும் 4 “பரஸாதூசகூ,ஸஸ்ய” என்றார்கள், ஈட்டுக்கு பரவாததகரான ஈயுண்ணி மாதவப் பெருமாள் பரஸீஷ்யரான நாலுராபிள்ளையும் ராமாநுஜதூஸரிநே, யதிவரபுநரவ தாரமாய, யதீந்தர பரவணரான ஜீயரும் தம் ஸீஷ்யபுதராகளுக்கு ராமாநுஜ நாமத்தை உண்டாககி நடத்தியும், நூற்றநதாதியை அநுகரித்தருளிச்செய்த யதிராஜவிமஸ்தியிலே ஸ்ரீவதஸிஹநாடியாக, 5 “வாசாமகோசர மஹாகு,ண தே,ஸரிகாகூர்ய கூராதி,நாத” என்றும், 6 “குருத்தமகூரநாத, பட்டாகூ,யதே,ஸரிக வர” என்றும், ஸ்ரீஸைலநாதரிடத்திலே ஸேகூரித்தது ஏவமவித, ஸம்ப,நத, ஈபுகதராய குருகுலதூயரான பெரியஜீயா ஸம்ப,நத,மேயிநே பரப,லம், இததால்- விஸீஷ்ட,பக்ஷத்திலே ஊன்றின ஸீஷ்டராய, அததாலே ஸரேஷ்ட,ருமாய, ஸாவ பரகாரத்தாலும் அஹங்காரரஹிதரான ஆசாராயர்கள் ஸம்ப,நத,மே ஆத்,ரணீய மென்றதாயிற்று 3

4 ஆளவந்தாரருளிச்செய்தது

௭. - माता पिता युवतयस्तनया विभूतिस्सर्वं यदेव नियमेन मदन्वयानाम्।

आद्यस्य नः कुलपतेर्वकुलामिराम श्रीमत्तद्विद्युगलं प्रणमामि मूर्धा॥

7 மாதா பிதா யுவதயஸு தநயா விபூ,திஸு ஸர்வம் பதே,வ நியமேந மத,ந்வயாநாம்।

-ஆத்யஸ்ய ந குலபதேர்வகுளாமி,ராமம் ஸ்ரீமத ததுங்கூ,ரியுக,ளம் பரணமாமி

மூர்த்த,நா॥

(மாதேதயாதி,) இந்த ஜஞாநம் அதிகருதாதி,காரமாயப போகாமே ஸாவாதி, காரமாமபி. உ து,ராமிடியான பூரஹமஸமஹிதையை b “மயாவறமதிநலம்” என்கிற புகதியாலே வாசிகமாகி, c “மரங்களுமிரங்கும் வகை” என்கிற தமமுடைய ஆகாஷ்கமான ஈரச்சொல்லாலே அருளிச்செய்கையாலும் பெரியமுதலியாககு இந்த ஜஞாநத்துக்கு உபாதாநம் ஆழ்வாராகையாலும் அவா திருவடிகளிலே விழுகிறா d “உரலிநோடிணைநதிருநதேங்கிய எளிவு எத்திறம்” என்றும், e “நெய்யுணவாராததையுள்ளினை கோல்கொள்ள” என்றும், f “எல்லாங்கண்ணன்” என்றும், பெரியமுதலியாரையும் ஸ்ரீபராஸர புகுவாணையுமபோலே கருஷண விதத்தாபிருக்கிறபடியையும் நீனைத்து ஆழ்வார திருவடிகளிலே ‘ரணம் புகுகிறா

(மாதா) உதபததிக்கு முன்னே வரங்கிடந்து, பெறுகைக்கு வருந்தி, பதது மாஸம் கராபப,தாரணமபு னணி பரஸவஷேதந் அநுபவித்து, அருத திகளையும் மதியாதே பாலயத,ஸூயிலாத்ரித்து வளாத்து, பகவனனால் பின்பு பருஷபாஷணம் பண்ணினாலும் அவற்றைப் பொறுத்து, அகல இசையாதே இவன பரியத்தையே வேண்டியிருக்கும் மாதாவைப்போலே உபகாரகராயிருக்கை

(பிதா) அவள் பாதரமாதரமென்னுமபடி உதபாத்களும், என்றுமொகர் ஹிதைஷியான பிதா பண்ணுமுபகாரத்தைப் பண்ணுமவரென்கை, 1 “கூரியாந் பூரஹ” மத, பிதா² (யுவதய) இவவிருவரையும் மறந்து விழுந்தும் யுவதிகளைப்போலே நெஞ்சுக்கினியராயிருக்கை, (தகயா) அவாகளுஷ்டியு யெளவநத்தை அழியமாறிப் பெற்றவராய, பாலயத்தில் ஸுகூரராய, புகழ்த,ஸூயில் ரக்ஷகராய — நிரய, நிஸதாரகரான புதரா பண்ணும் உபகாரத்தைப் புண்ணுமவரென்கை (விபு,தி) விபுவமில்லாதபோது இவைபெல்லாம் அஸதஸமமாகையாலே, இவையெல்லா வற்றையும் நனருக்கும் ஜாவாயம் போலே உதேதேஸயராயிருக்கும்வரென்கை (ஸாவம்) அநுகதமான ஸாவைஹிகங்களுமாயிருக்கை அதாவது மோக்சோபாய மும் முகதபராபயமும் (யதேவ) அவதாரணத்தால் g “சேலேய,கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நனமக்களும் மேலாததாய தந்தையும்வரே” என்றிருக்கும் ஆழ்வாரா நினைவுககே (நியமேந) என்றுமொகக் அவாகு பரியமென்று போம் தொழிய, பராமாதி,கமாகவும் புறம்பு போகக்கடவதன்றிககேயிருக்கை (மதுநவயா நாம்) 2 “வித்யயா ஜந்மநா வா என்கிற உபயஸநதாந ஜாதாககு

(ஆத்யஸய ந) வைஷணவஸநதாநத்துக்கு பரதமாசாராயரென்கை (குலபதே) ஸதரீக்கு பாதருகுலம்போலே கோதாரரிஷியுமவரே (வகுளாபிராமம்) திருமகிழ்மாலையாலே அலங்கருதமாயுள்ளதை இததால் — திருவடிகளில் பரிமளத்தால் வந்த பேக்யத்தைசை சொல்லுகிறது திருத்துழாயாலே அலங்

கருதமான புகுவசசரணரவிநதுங்களை வயாவாததிககிறது ௩ “நல்லடிமேலணி நாறு துழாய” (ஸ்ரீமத) ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயோடே நித்யஸம்யுகதமாயிருக்கை, 1 அந்தரீகக் கத ஸ்ரீமாந” 2 ‘ஸது நாகுவரஸஸ்ரீமாந’ என்று புகுவதபரதயாஸத்தியை ஐஸ்வாய மாகசசொல்லக்கடவதிறே என்னுடைய ஸம்பததுக்கு ஊற்றுக ஐஸ்வாயததை உடையவரென்னவுமாம் (ததங்குரியுள்ளம்) அதுவென்னுமத்தையொழியப் பேசி முடியவொண்ணாதென்கை (யுகுள்ளம்) சோததியால் வந்த அழகை உடைத்தா யிருக்கை (பரணமாமி மூர்தநா) ஆழ்வாருடைய புகளை நினைத்தவாறே, 3 “நம” என்று நிறகமாட்டாதே அவா திருவடிகளிலே தலையசசோக்கிருா

கீழ் உபகாரகரை ஆஸ்ரயித்தவிததால் செயததாயற்றது — முமுக்ஷுவுக்கு உபகாரகா ஸேஷிதவ பரதிபத்தி விஷயபூதநம ஸதுதயருமென்னுமிடஞ்சொல்லு கிறது ஒருவனுக்கு ஸேஷிகள் இருவருமாமபடி எங்ஙனையென்னில் § கருதிஸேஷித வம் யாகுரதிகளுக்கும் புரோடாஸாதிசுக்குமுண்டாபுபோலே, ஈஸ்வரன பரதநாஸேஷியாய், பாகுவதாதுவாரஸேஷிகளாமிடத்தில் விரோதமிலலை, அத்வா, ஈஸ்வரன நிருபாதிகஸேஷியாய், ததஸம்பநதமடியாக வந்ததாய்காலே பாகுவத ஸேஷிதவம் x பேராகுளபாதிசும என்றுமாம் “தமக்கு ஸதோதராரம்ப ஹேதுவான புகதயாதிகள் பிதாமஹோபாததநம்” என்கைக்காக முதலிலே பெரியமுதலியா ருடைய ஜஞாநபுகதிகளுடைய ஆதிசுயஞ்சொன்னா நாலாம் ஸலோகத்தாலே இவ்வாததம் தரைவிதயவருத்தாநுமதமென்கிறது அஞ்சாம் ஸலோகத் தாலே - இந்த ஜஞாநம் இவாகு ஆழ்வாராலே வந்ததென்கை

4 “அக்யாயம் யதிந்தர ஸிஷ்யாணம் ஆத்யம் வேதாந்த வேதிநாம்” என்று ஆழ்வான அகரகணயராகையாலே - “அஸமதுகுரோ” என்றா அப்படிப்பட்ட பாரதநதாயததை “இவ்வாதமவஸது அவாகு ஸேஷமாகில் அவருடைய விரியோகபரகாரங்கொண்டு காயமென” என்றா, ஏவமவிதஸவருபராகையாலே, உடையவரும் b “ஒருமகள் தனையுடையேன” என்றா இப்படி ஸவாசாய விஷயத்தில் பாரதநதாயததாலும், “நான பெற்ற லோகம் நாலுரானும் பெற வேணும்” என்று பராததிகையாலும், “ஸிஷ்யாசாய கரமத்துக்கு ஸீமாபூமி கூரத்தாழ்வான” என்றாகள, 5 “ஆசார்யவாயவிபவஸ்ய ச ஸிஷ்யவ்ருத்தேஸஸீமேதி தேஸிகவரை பரிதுஷ்யமாணம்” என்னக்கடவதிறே, அததைப்பற்ற உடையவரும் 6 “யத்ஸம்பந்தாத்” என்று பராததித்தருளிநா, நூற்றநதாதியிலும் c மொழியைக்கடக்கும் பெருமபுகழானடியாக விரும்பியருளிநா மறறை யாரான இவ்வருகிலுள்ளாரும், c அல்லாவழியைக் கடப்பது அவாகளாலே யிறே அவாகளதான d யோ நித்யம் 7 தரைவிதயாதிகளடியாக அடி யுடையராயிருப்பார்கள, e “மாறனடிபணிநதுயந்தவன” 8 “ராமாநுஜாங்குரி-

a 4-2 2 b பெரியாழ 3-8 4 c இரா-7 d தனியன e இரா 1

x (பர) ஸோபாதிகம் § கருதுஸேஷிதம் - சாகுரதி

ஸரணோஸ்மி” இதயாதி, மதுரகவிகளடிப்பாட்டிலே நடக்கிற கருபாமாதரபர ஸநாசாராயாகள ஆழவானடியாயிருப்பார்கள, 1 “ஸ்ரீவதஸசிஹந புவத” இதயாதி, ௨ “ஆரியாகாள கூறும” எனகிற எழுபததுநாலு முதலிகளுக்கும் உடையவரடியான ஆசாராயதவம, அதில முக்யம ஆழவான ஸம்புநத,ம, பட்டரடியாகவிதே அஷ்ட ஸலோகீமுகேந ரஹஸ்யதரயாதத, ஸம்புநத,ம திருவாயமொழியும அடியாயிருக கும, ஒன்பதினாயிரம பன்னீராயிரத்திலே பாயவஸித்தது, பெரியபட்டருடைய பரஸ்ரிஷ்யரான நம்பிள்ளை திருவடிகளிலேயிறே நடுவில திருவீதிப்பிள்ளைபட்டா ஆஸரயித்தது, அவரும ராமா நுஜநாமாவிறே, அஷ்டாக்ஷரதீபிகை அவரடியாயிருக கும, நம்பிள்ளை குமாரரும ராமா நுஜனிறே, அவரும ஸாரஸங்க,ரஹஞ்செயதருளி னா, தத,வமஸ்யரும கோபிலுடையவாகஞ்ச சிறிது கைங்காயங்களுஞ்செயதார்கள வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை குமாரரான பிள்ளை லோகாசாராயரும வகுள பூஷண ஸாஸ்தரஸாரமான வசநபூஷணதி, ரஹஸ்ய பரபுநத,காததாவாய, தம முடைய பரத,நா ஸ்ரிஷ்யரான எம்பெருமானாககு “கூரகுலோததமத,நாஸா” என்று திருநாமஞ்சாததினா, ௨ “என்னுரியாககாக எம்பெருமானாககாக” என்றிறே அக்கோஷ்டியில பரிமாற்றமிருப்பது 4

5 பட்டரருவிச்செய்தது

௨. भूत सरस-महदाह्वय-भट्टनाथ-श्रीभक्तिसार-कुलशेखर-योगिवाहान् ।

भक्ताह्विरेणु-परकाल-यतीन्द्रमिश्रान् श्रीमत्पराङ्मुखानि प्रणतोस्मि नित्यम् ॥

2 பூ,தம ஸரஸய மஹத,ஹவய பட்டநாத, ஸ்ரீப,க்திஸார குலசேக,ர யோகி,வாஹாந் |

புகதாங்க,ரினோ பரகால யதிந்த,ரமிஸராந் ஸ்ரீமத்பராங்குஸமுநிம

பரணதோஸ்மி நித்யம ||

[பூ,தம ஸரஸய] பட்டா திருக்கோட்டியூரிலே எழுந்தருளியிருக்கச்செயதே, நஞ்சீயா புருஷகாரமபிறக அவாககாக ஆழவாகளை அநுஸந்தி,தததாயிருக்கும் இஸலோகம ஆண்டாளை ௦ “நீளா” என்று தனிதது ஸரணமபுகுகிறதாயிருக்கும் அஸலோகம d ஆழவாகள தஞ்செயலை விஞ்சியிறே அவள வைய,வமிருப்பது

(பூ,தம ஸரஸயேதயாதி,) நிரவதிக ப,க,வதபரேமபுகதரான ஆழவாகள பதினமரையும், அவாகளுக்கு ஸேஷபூ,தரான மதுரகவியதிவராளிருவரையும் தாம நிதயஸேவை பண்ணுமபடியை அருளிச்செயகிறா ௦ “மேவினேனவன பொன்னடி மெயமமையே” எனனுமவராகையாலே ஆழவாரைச்சொன்னபோதே அதிலே அவருமநதாபபூ,தா

(பூ,தம) பூதததாராகிறா f “மாதவன பூதம” என்று நிரூபிக்கும்படியான மஹததையையுடையராய, மாமலலையில் மாத,வீகுஸுமத்திலே அவதரிககை

யாலே a “கடலமலைப் பூதத்தாரா” என்று நிருபகமானவரென்கை (ஸரஸ்ய) என்று- b “மலையாய மதிடகச்சியூராய” என்கிறபடியே மலலைக்கு அநந்தரபாவி யாக எடுப்பதான c கச்சிவெ ஷாவில் பொய்கையிலே, d “பூவிலநானமுசனைப் படைத்த” என்கிறபடியே பொற்றூபரைப்பூவிலே அவதரித்த பொய்கையாரென்ற படி மஹதூஹவயராகிரா e “மாடங்களுக்குநதழகாய கச்சி” எனனுமபடியான அத தே, f ததுக்கு ஸமமாயிருப்பதான g மா மமயிலையில் h மாவலலிககேணியில் செவ்வலிப்பூவிலே அவதரித்து i “யானுமோபேயன்” j “பித்தரென்றேபிறாகுற” என்று பேசுமபடியான பேயரா இவாகள மூவரும் பரவிஷயத்தில் பரபுகதி பரஜஞாந பரமபுகதிகளையுடையராயிறேயிருப்பது, அதில் சரமதூயான பரம புகதியையிறே இவா பராபதரானது பட்டநாதூராகிரா j “வேதாநதவிமுப்பொரு ளின் மேலிருந் விளக்கை விட்டுசித்தன விரித்தனன்” என்கிறபடியே வித, வதூகோஷடியிலே சென்று, அவாகளை வென்று பரத்தவநிரான்யமுதே, k “பட்டாபிரான்” என்று போபெற்றவரென்கை இவரும் l “சோராதகாதல பெருஞ் சுழிப்பால் தொலைமாலை யொன்றும் பாராதவண்ப பலலாண்டென்று காப்பிடும்” எனனுமபடி நிரவதி, k புக வதபரேமயுகதராயிறே யிருப்பது “பட்டநாத, ஸ்ரீ” என்று பி, நபதூமாய லக்ஷமீதுலையையான ஆண்டா ளென்னுதல, அன்றிககே, பட்டநாதஸ்ரீயென்று பெரியாழ்வாருக்கு ஸ்ரீயான ஆண்டாளென்றதுஸநதி, ககவுமாம y “திருமகளபோல வளாததேன்” என்றிரிறே மேல z (புகதிஸார) என்கிறது அன்றிககே பட்டநாதூரககநதரம் “ஸ்ரீபுகதிஸார” என்று சொல்லுகிறது n “பெற்றகரிய நின்னபூத பத்தியான பாசனம் பிறாககரிய மாயனே எனக்கு நலக வேண்டுமே” என்று பராததி, தது புகதியைப்பெற்று “புகதிஸாரா” என்று நிருபகமானவரென்கை சயைப்பற்ற வாபிறறு, o “பொன்னிருழரங்கமேய பூவைவண்ண” என்றிறே இவருடைய p முடிந்த அவாவுக்கு விஷயமிருப்பது குலசேகரராகிரா q “அங்கையாழி அரங்கன்டியினைத் தங்கு சிந்தைத் தனிப்பெருமபித்தன்” எனனுமபடி பெரியபெருமாள விஷயத்திலே நிரவதி, k பரேமத்தையுடையரான, ஸ்ரீ குலசேகரப்பெருமாளென்கை r மாலடி முடிமேல கோலமாங்குலசேகரனிறே s “எம்பெருமானறனசரிதை செவியாற கண்ணாறபருகுவோமின்னமுதமதியோமனறே” என்றிறே பெருமாள விஷயத்திலும் இவா பரேமமிருப்பது யோகி, வாஹராகிரா முனிவாஹநரான t பாணபெருமா ளென்கை இவரும் u “இலங்கைக்கிறைவனதலை பத்துதிரவோட்டி ஓர் வெங்களை யுயத்தவனோதவண்ணன், அரங்கத்தமமான” என்றும், v “அணியரங்கனென்ன முதினைக கண்ட கண்கள் மறருென்றினைக காணவே” என்றும், அவவிஷயத்தில்

a இரா-திருவ தனியன் b திருநெடு 9 c மூன திருவ 64 d 2 2 1 e பெரியதிரு 2 9-3
f பெரியதிரு 2 3 9 g நானதிருவ 35 h பெரு 3 8 i 3 5 8 j பெரியாழ 4 3 11 k பெரியாழ 4-4-11 l இரா 15 m பெரியாழ 3 8 4 n திருச்சந்த 100 o திருச்சந்த 119 p 10 10-10
q பெரு 3-9 r பெரு 7 11 s பெரு 10-8 t இரா 11 u அமல 4 v அமல 10

அஸதமிதாநயப, அவராயிருக்குமபடியாயிற்று இவா புகதியும் புகதாங்குரிநேனு வாகிரா ௩ “எலையிலடிமைததிறத்தினிலென்றும் மேவுமனததனும்” என்றும், ௪ “அடியார்க்கு (என்கை) ஆடபடுததாய” என்றுஞ சொல்லுகிறபடியே எலையான ததீய சேஷதவமே நிலைநின்ற ஸவருபமென்று அறுதியிட்டு, அதுவே நிருபகமான தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரெனகை, ௫ “துளவததொண்டாயதொலசீர்த தொண்டரடிப்பொடி” என்றும், ௬ “தொடையொத்த துளவமும் கூடையும் பொலிநது தோன்றிய தோள தொண்டரடிப்பொடி” என்றும் தாமே அருளிச்செய்தாரிறே இவாதாம ௭ “தனபாலாதரம பெருகவைத்த அழகன” என்று பேசுகையாலே புகுவதபரஸாதாயத்த புகதியை யுடையவரென்னுமது தோற்றுகிறது

பரகாலராகிரா ௧ “மருவலா தமுடலதுணிய வாளவீசம் பரகாலன” என்கிற படியே - புகுவததுவிட்டுக்களான புாஹயாகள கேளாராகைபாலே அவாகளைத் தோளவலியாலும் நிரஸிதது அதுக்கு மேலே ஸாஸதரீயமாகக், பரவாததகராய வந்த ஸதருக்களை ஸவோகதிஸுஸதரங்களாலும் நிரஸிதது 1 “ரங்குபுரே மணி மண்டபவபரக, ணாந விததே, பரகாலகனி” எனனுமபடி காமிககைங்காயங்கையும, ௨ “அரங்கமாலேச சொல்லினேன தொலலைநாமம்” ௩ “என்னுடைச்சொற்களென்னும் தூயமாமாலை கொண்டு சூட்டுவன தொண்டனேன” என்று—வாசிககைங்காயங்கையும செயது போந்தவரெனகை ௪ “காமபினா திருவேங்கடப்பொருப்ப நின காதலையருளெனகை” என்று பராததிதது, ௫ “பத்திமைக்கனபுடையேனுவதே பணியாபெந்தாய” எனனுமபடி ஆசைதான பெரியதாயிற்று, ௬ “அரங்கமென்பதிவள தனககாசை” எனனககடவதிறே, ததீயசேஷதவததிலும் 1 “நினதிருவெட்டெழுத்தும் கற்றுநானுறறது முன்னடியார்க்கடிமை” என்றிறேயிருப்பது

யதீநத, ரமிஸரராகிரா 2 “ஸமஸேவிதஸ ஸமயமிஸ்பதஸுதயா” எனனுமபடி யதிகளாலே ஸேவிககப்படும ௩ எதித்தலைநாதன எம்பெருமானாரெனகை மிஸர ஸபுத, ம பூஜயவாசி, “ராமாநுஜாசாயா” எனனுமபோலே, “மிஸராக” என கிற பஹுவசநம் எல்லாரையுஞ்சொல்லுகிறதாய, இதிலே அநுகதரான மது, ரசவிகையுங்கூட்டி அநுஸந்திகிறதாகவுமாம் ௪ “மதுரகவியாழ்வாரெதிராசரா மிவாகள” என்றிறே சோத்தியிருப்பது அனறிககே, மிஸரஸபுத, ம பெரியோரைச சொல்லுகிறதாய, அததாலே ௫ சடகோபனைச சிந்தையுள்ளே பெயதற்கிசையும் பெரியவரான மதுரகவிகளைச சொல்லுகிறதென்னுதல், அனறிககே இவரும று பொன்னரங்கமென்னில் மயலே பெருகுமிராமாநுசனாய, ரங்கே, ஸ கைங்காய து, ரநத, ரராயிறேயிருப்பது, ௭ அசயுதபத, ரமபு, ஜயுக, மருகமவயாமோஹம் இவாகுது முண்டிறே

a பெரு 2 10 b திருப்பள்ளி 10 c திருமலை 45 d திருப்பள்ளி 10 e திருமலை 16 f பெரியதிரு 3 9 10 g திருக்குறு 12 h திருக்குறு 16 i பெரியதிரு 5 3 4 j திருக்குறு 10 k பெரியதிரு 8-2 7 l பெரியதிரு 3 10 3 m இரா 50 n உபதேச 21 o இரா 18 p இரா 35 q தனியன

(ஸ்ரீமதபராங்குசுமுநிம்) “யதீந்தரமிஸராக” என்று கீழ்க்கதரானவாகளெல்லாரும் ஒருதடமும், ஸ்ரீமதபராங்குசுமுநி என்கையாலே ஆழ்வாரொருவருமொரு தட்டுமென்னுமது தோற்றுகிறது எல்லாரையும் அவயவபூதராயுடையராயிதே ஆழ்வாராதாமிருப்பது “ஸ்ரீமத” என்கையாலே - a ஒழிவில் காலத்தில் பராததிததத கைங்காயரூபஸம்பததை யுடையவரென்கை பராங்குசுரென்கையாலே—b “மதூ வலிபதாக்கங்குசமிட்டு” எனனுமபடியிருக்கை, 1 “வித்யாமதேதூ தநமதஸத்ரு தீயோ஽பிஹநாந்த” என்று சொல்லப்படுகிற முககுறுமபையறுகும் அங்கு¹⁰ மாயிதே இவரிருப்பது c “ஓதியுணாந்தவா முனனா எனசவிப்பாரா மனிசா” என்றும், ததூராஹிதயமுடையவாகளை d “முழுதுணாநீரமையினா” என்றும் e “கொள ளென்று கிளாந்தெழுந்த பெருஞ்செலவம் நெருப்பாகக் கொள்ளென்று தமம் மூடும்” என்றும், f “பெருஞ்செலவமுமவரே” என்றும், g “பரமனைப்பயிலுநதிரு வுடையாரா யவரேலும்” என்றும், h “சண்டாள சண்டாளாகளாகிலும் வலந்தாங்கு சகசரத்தண்ணை மணிவண்ணறகாளென்றுள கலந்தாரடியாதம் அடியாரெம் மடிகள்” என்றுமிப்படி ஸ்வஸூகதயங்குஸுததாலே அஜ்ஞருடைய முமமதங்களை 1 அருளென்னுநதண்டால் துமிதது ஓட்டிப்படி அனறிககே பராங்குசுரென்று நிரங்குஸ ஸ்வதந்தரனா ராஸவரனை ஸ்வஸூகதயங்குஸுததாலே வசீகரிககவல்ல ரென்னவுமாம், j “வலக்கையாழி யிடக்கைச்சங்க மிவையுடை மால்வண்ணனை மலக்கு நாவுடையேறகு” என்று தாமு மருளிச்செய்தாரா, 2 “சக்ரஹஸதேபுச்சக்ரம்’ என்று பின்புள்ளாரும் பேசினார்கள்

முநிஸுபுதததாலே மந்தசீலரென்கிறது k எண்ணுதன்களெண்ணும் நன் முனிவரிதே பரரக்ஷணமேயாயிற்று இவா சிந்தாமூலத்திலே சிந்தித்திருப்பது ஸாவேஸுவரனுடையவும் ஸமஸாரிகளுடையவும் ஸமரக்ஷணத்திலேயாயிற்றிவா திருவுள்ளமுற்றிருப்பது l “ஆளுமாளாரா” m “தனிமையும் பெரிதுனக்கு” n “அவத தங்கள் விளையுமென சொறகொள” o “உலகினதியிலவே” p “இவையென்னவுல கியறகை” என்றும், இவர்கள் தூக்கத்தியைக்கண்டு q “மற்றெனறிலலை சுருங்கச் சொன்னோம் மாநிலத்தெவவுயிராகும்” என்றும் உபதேசித்தது திருத்திப்போரு மவரிதே, இவரும், r மதிநலமருளப்பெற்று s ஆராதகாதலையுடையராயிதே யிருப்பது “பரகால யதீந்தரமிஸராக ஸ்ரீமதபராங்குசுமுநிம்” என்கையாலே, t “கலியுங்கெடும் கண்டுகொணமின” என்று ஆழ்வாராலே இருவரும் ஸூசித ரென்னுமதுவும், “பராங்குச பரகால யதிவராதிகள்” என்கிற பரபந்ஜநகூடஸ துதவமும தோற்றுகிறது u “திருவிககிரமனடியிணைமிசை” என்றும், v “எநாளே நாம் மண்ணாளந்த இணைத்தாமரை” என்றும் நிரதேயிதது, w “உன்னடிக் கீழ

a 3-3 1 b ஆசார்யஹகு93 c 3 5-5 d 3 5 6 e 4 9-4 f 5 1-8 g 3 7 1 h 3 7-9
 l பெரிய திருவ 26 j 6 4-9 k 10 7 5 l 8 3 3 m 10 3-10 n 10 3 6 o திருவாசி 6
 p 4-9-1 q 9-1 7 r 1 1-1 s 2 1-11 t 5 2 1, u 5 7 11 v 6 10-6 w 6 10 10

மாநதுபுகுநதேனே” என்றும், a “உலகமளந்த பொன்னடியேயடைநதுயநதேன” என்றும், 1 “லோகவிகராந்த சரணௌ ஸரணம தேவரஜம் விபே” என்றுமிதே இவர்கள் பரபத்திபண்ணும் கரமமிருப்பது இந்த கரமம் ஆழ்வார்களெல்லார்க்கும் ஒக்குமிதே 2 “தரிவிகரம் க்ரமாகராந்த” இவர்கள்தாம் ஸாவேஸ்வரனபகல தாங்குகள கற்றதையிதே பேசி ஒதச்சொல்லுகிறது, b “பேசுமின திருநாமமெட்டெழுததும்” c “மனமுடையீர் மாதவனென்றேதுமின” என்று 3 த்வயமாததாநு ஸந்தாநேந ஸஹ ஸதைவம் வக்தா’ என்று உடையவரும் பெரிய பெருமாளிடத்திலே கேட்டு உபதேஸித்ததும், d “பாருலகில ஆசையுடையோர்க்கெல்லாம் ஆரியாகாரா கூறும்” என்று பேசியும் வரம்பறுத்தசெய்தருளிஞாமிதே உடையவாதாம் த்வயத்தை ஜஞாநாதிகாக்கு பரீதயதிஸயத்தாலே புந புந பரஸாதிக்கையும, அஜஞாக்கு அவர்களாத்த த்ராஸநத்தாலே அருளவிஞ்சி பரஸாதிக்கையுமாகிற ஆகார த்வய முண்டிதே, e எட்டுமிரண்டுமறிவித்த எம்பெருமானாரிதே,

(யதிநத்யரமிஸராந ஸ்ரீமத்பராங்குஸமுநிம்) என்கையாலே — திருவாயமொழி முதலான த்வயபரபுகநதுங்களாலும், ஸ்ரீபாஷ்யாதி, ஸ்ரீ ஸூகதியாலும் த்ராஸநத்தை நடத்திப்போருமவர்களாய், ஆழ்வாருக்கு சர்ணவத பரதநதரராய, f “மாறனடிபணிக துயநதவன” என்றும், g “சடகோபததேமலாத தாடகேயநதினிய பாதுகமாமெநதையிராமாநுசன” என்றும் ஆழ்வார திருவடிகளுக்கு அதயநதம் அநதரங்கரான ஆகாரத்தைப்பற்ற அணமையாக அருளிச்செய்தது ஆழ்வானும் 4 ‘ராமாநுஜஸய சரணௌ ஸரணம பரபத்யே” என்று, அநதரஸலோகத்திலே 5 “ததஸ்மஸரயேம வகுளாபரணாங்குரி யுக்யம்” என்று ஆழ்வாரை அநுஸந்தித்தருளிஞா 6 “யதிநத்ய ராய ஸட்யவிஷே” என்றிதே சோததியிருப்பது

“பூதம் ஸரஸய” என்று தொடங்கி ஆழ்வார்களோடு அவர்களையும் “யதிநத்யரமிஸராந ஸ்ரீமத்பராங்குஸமுநிம்” என்று ஸஹபடித்தது — இவர்கள் பராத்நாயகதோற்ற “யோ நிதயம்” “மாதா” என்கிற இரண்டு தனியனாலும் விஸேஷித்தது ஆசாராயர்களாநுஸந்தித்தாராகள குருபரம்பரையிலும் த்வயத்திலும் எம்பெருமாளை அநுஸந்திக்குமாபோலே அதிலும் உடையவா பராத்நாயக தாலே “யோ நிதயம்” முறப்பட்டிருக்கும், ஆகையால், யதிவரசரமராய, அவ ரோடும் த்ஸ்மரான தேஸிகாக்கையும, தேஸிகுலகூடஸ்தரான ஸட்யிபுசரணங்களை யும் பரணதோஸமி நிதயமென்று நிதயஸேவை பண்ணும்படி சொல்லுகிறது உபகாரத்துக்காகில 7 “தஸ்மை நம்” என்று ஒருகாலநுஸந்திக்குமதேயுள்ளது பராபயபூத்யா ஸத்யாவிதே 8 “பராங்குஸாத்யையர் பக்தைரபயாசார்யைஸஸமுப

a பெரியதிரு 5 8 9

b பெரியதிரு 1 8-9 c

d உபதேஸ 37 e

f இரா 1 g ஆர்த்தி 10

ஸ்திதம்” 1 “அத்ர பரதர சாபி” என்று அங்கும் அநுவாததநமுண்டாகவிதே அருளிச்செய்தது “பரணதோஸமி” என்று ததீயவிஷயத்தில் 2 “நிபிருத பரணத பரஹவ” என்கிறபடியே தரிவிதுகரண பரவணதையாலே பரணமம் பண்ணுகிறேனென்கிறா இததால புகதிபாரவஸய பரபநகரான ஆழவார்களும், அவர்களோடு விகலபிக்ருமபடியான ஸ்ரீபுராஷயகாரரும், ஸாவதூர பஜநீயரென்ற தாயிறறு 3 “ஸடூரிபு கலிஜித ஸரோ பூத வேதாள கோதா குருந முநிவஹ குல ஸோகரௌ புக்தபத்ரேணு புக்தயாணவெள | மதுரகவிமதேய யதிநதரம தத்யாநயாந ஸோஷாந குருந ஸ்ரியமபி வஸுதாஞ்ச நீளாஞ்ச வைகுண்டநாதம் ஸரயே எனறிறே ஆழவார்களைத் தொடங்கி ஸேவிக்ரும கரமமிருப்பது 5

பிள்ளைலோகம் ஜீயா திருவடிகளே ஸரணம்

ஸ்ரீமதே ஸடூகோபாய நம

திருவராயமொழி வயாக்யாநமரண

௭௮ முப்பத்தாருயிரப்படியின ஸம்பரத்யாயத தனியனகள்

6 திருமலையாழ்வாரருளிச்செய்தது

४ नाथ पङ्कजनेत्र-राम-यमुनावास्तव्य-मालाधरान्
योगीन्द्र कुरुकेशचन्द्रजलधि गोविन्द-कूराधिपौ ।
भङ्गार्यं निगमान्तयोगि-जगदाचार्यौ सकृण्णद्वयौ
वन्दे माधव-पद्मनाभ-सुमनःकोलेश-देवाधिपान् ॥

4 நாதம் பங்கஜநேத்ர ராம யமுநாவாஸ்தவய மாலாத்ராத
யோகீந்த்ரம் குருகேஸசந்த்ர ஜலதிம கோவிந்த்ர கூராதிபௌ |
பட்டார்யம் நிகுமாந்தயோகி ஜகதாசாரயௌ ஸக்ருஷணத்வயௌ
வந்தே மாத்வ பத்மநாப, ஸுமந கோலேஸ தேவாதிபாந் ||

7 மணவாளமாமுனிகள்ருளிச்செய்தது

திருவருண்மால் சேனைமுதலி சடகோபன நாதமுனி சீருய்யக்கொண்டார

மணக்காலநம்பி செனருமானவந்தார

குருமாலாதரர் குருகைப்பிராற்கனபாமெதிராசர் கோவிந்தர்கூரேசர்பட்டர் வேதாந்திமுனி
இருகண்ணாக்கனபுடையநம்பிள்ளை யிவரீடளித்தற்கேய்ந்தமாதவர்

பறபனாபரிவரருளாளர்

திருவடியுன்றிய தேவபபெருமான கைக்கொண்டருளும் திருமலையாழ்வார்புதங்கள்

முனபென்னுடசோந்தனவே

பிள்ளைலோகம் ஜீயா அருளிச்செய்த ஈடு தனியன் வயாகயாநம்

“நாதும் பங்கஜநேதர” என்கிற தனியனிலும், “திருவருளமால்” என்கிற திருநாமத்திலும் திருவாயமொழியின்பின்புள்ள ஸம்பரதூயத்தை அடிபெத்தொடங்கித் திருவாயமொழிப்பிள்ளையளவும் தூய்மைப்பித்தபடி சொல்லுகிறது, 1 “நமோஸு ஸமதூசாயபரம்பராய” “வந்தேசு குருபரம்பராம்” என்கிறபடியே, நாதூதியாக தேவாதிபுரளவுமுண்டானவாகளை ‘வந்தேசு’ என்று குருபங்கதி நமஸ்காரத்தைச்சொல்லுகிறது (நாதூமிதயாதிபால)

நாதூராகிருா “பூரீரங்கநாதூ” எனனும் நாமதேயத்தைபுடையராய், 2 “ஆதூயாய குலநாதூய” எனனுமபடியான ஆழவாரை நாதூராகவுடையராய், 3 ‘வயோமந பரஸமாத ஸவிதூய ஸமேதய லக்ஷமயா நியோகராத குருகாதிராஜ’ ஸமந்தரராஜதூவயமாஹ யஸமை நாதூய தஸமை முநயே நமோஸது||’ என்று, 4 திருமாலாலருளப்பட்டசடகோபன 5 “அருள கொண்டாயிரமின தமிழ் பாடினான்” என்கிறபடியே அந்த ஆழவாருடைய 6 அருளபெற்ற நாதமுனிபென்கை ஆழவாரைத் திருப்புளியடியிலே 7 மயாவறமதிநலமருளி விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணினா போலே, அவவிடந்தன்னிலே ஆழவாரும் விசேஷகடாக்ஷம் செபதருளிநா, 8 “தாம் மயாவறமதிநலமருளி புகுந்ததிலே சோககிருா” என்னக்கடவதிறே ஆழவாருடைய புகுதியோடு விகலபிக்கலாமபடியான 9 அகூதாபுகூவதூ புகுதியிறே இவரது இத்தால் 10 “முனிவரையிடுக்கியும்” எனனுமபடி ஸதூவாரக புகூவத பரஸாதூமடியாக நடந்துவந்த ஸாஸ்தரங்களிறகாட்டில், அதூவாரக புகூவத பரஸாதூமடியாக ஆழவாராலே அவதரித்த ஏற்றத்தைபுடைய திருவாயமொழியை அவா பரஸாதூதாலே பெற்ற ஏற்றத்தைச்சொல்லுகிறது ஸாஸ்தர பரவாத நத்துக்கடி வயாஸபரஸாதூமாகையாலே-ஆஷமூலமாயிருக்கும் 11 அது, 12 “நாதேந யாமுநம் வயாஸம்” என்றதிறே, 13 “புரஹ்ம ருத்ரார்ஜுந வயாஸ” என்று அது பாஸ்யராக எடுக்கப்பட்டதிறே அவர்களை அதின தாதபாயமான இதுக்கு “திருவருளமால் சேனைமுதலி சடகோபன” என்கையாலே, ஸாவேஸவர பரஸாதூ ஸாக்ஷாதகருத ஜனாநரான ஆழவாரடியாயிருக்கும், ஆகையாலிறே “லக்ஷமீநாதூ ஸமாரம்பராய” “திருவருளமால்” என்று அடியிலே எடுத்தருளிறு நாதூமுனிகள் தாம் 14 தண்டமிழக கண்ணிருணசிறுத்தாமபைப பண்டையருவால் பன்னீராயிர முருவுரைசெய்ய, 15 ஒண்டமிழமாறன திருவுள்ளமுகது தீவய ஞானம் நாத முனிகு நயந்தருள புரிந்தாரிறே

பங்கஜநேதரராகிருா “சீருயபக்கொண்டா” எனனுமபடியான சீரமையை புடையவா அவாதாம் புண்டூரீகாக்ஷுநிறே 16 “புண்டூரீகத்ருஸே நம்” என்று

a 8 8-11 b கண்ணி 8 c உபதேச 36 d 1 1-1 e ஆசார்ய 219

f ஸதோ 1 g ஆசார்ய 17 h

யிறறருளிச்செய்தது அவாககு சீராவது ஸ்ரணாகுதிகும தீராககு ஸ்ரணாகுதிகும பரவாததகராமபடியான பெருமை, 1 ஸா ஹி ஸ்ரீரமருதா ஸதாம் ' என்னக்கடவதி'ற பரமயோகிகளான ஸ்ரீமநாத்முனிகள், குருகைக காவலப்பனை யோகூரஹஸ்யத்திலே ஊனறுவிதது, இவரை பரபத்தி பரவாததநத்திலே நியோகித்தருளிநாரிறே

ராமராகிரா ஸ்ரீராமமிஸரர அவாதாம் 2 / “ஸமா துவாத்ஸ ததராஹம் ராகு வஸ்ய நிவேஸநே” எனனுமபடி, பன்னிரண்டாண்டு ஆசாராயா திருமாளிகையிலே ஸேவைபண்ணி உபடியாயக்கிடந்து “மணக்காலநம்பி” எனனும திருநாமத்தை உடையரானவரெனகை

யமுநாவாஸதவயராகிரா “b தூயபெருநீர் யமுனைத்துறைவா திருநாமத்தை இங்கே நமமுடையபேர்களை ‘யமுனைத்துறைவா’ என்று உமமுடையருளால் உகந்து சாததும்” என்று நாத்முனிகளாலே நாமநிராதேயம் பண்ணப்பெற்று, அவரை 3 ‘ஐநமநா வித்யயா ச’ பிதாமஹராக உடையவரெனகை, அவரும் 4 ‘பிதாமஹம் நாத்முநிம் விலோக்ய’ என்றா இப்படி அவராலே சாததப்படட திருநாமம், 0 “எதிகடகிறைவன யமுனைத்துறைவன்” என்று பின்பும போபெற்றது d அடியாக கினபமாரியும், e நாத்முநிநாம ஜீமூதமும் வாஷிததால், b “தூயபெருநீர் யமுனைத்துறைவன்” எனனுமபடியான f யாமுநதீராததம் எல்லார்க்கும் அவகூரஹிககலாமிறே, 5 “யாமுநாாயஸுதாமபேரதிமவகூரஹ” g “ஞானத்துறைபடிநதாடி” என்னக்கடவதிநே, இவரும் 6 “நாதாய நாத்முநயேதர பரத்ர சாபி நிதயம் யதீயசரணௌ ஸரணம் மதீயம்” என்றும் 7 “ஆத்யஸ்ய ந குலபதேர் வகுளாபி, ராமம் ஸ்ரீமதததங்க்ரி யுகுளம் பரணமாமி மூர்த்நா” என்றும்-உபகாரஸமருதயதிஸ்யததாலே திருவடித் தொழுகையால் அடியுடையராயிறே இருப்பது யமுநாவாஸதவயரெனறத்தை— “மணக்காலநம்பி செனருமாள்வந்தாரா” எனகிறது மணக்காலநம்பி செனருமாள் வந்தாராவது வாதத்திலே (ஆககி)யாமுவானவாயை அடக்குகையாலே “ஆள வந்தாரா” என்று திருநாமதையுடையராய — தூஸநதையாளவந்தாராயிருககையாலே இதை மணக்காலநம்பி கேட்டு இவாபாடு பலகால நடந்து பச்சையிடிறே இவரை h பச்சைமாமலைபோல மேனியிலே மூட்டிறு, ஆகையாலே அவா யதநவிஸேஷததாலே ஆனவரெனறபடி, ‘பூவதநமிது, புகுநதநுபு வியும்” என்று i ஆறுபுடை சூழரங்கரைக காட்டினாரிறே அவரும் j “மதிளரங்கா வண்புகழ்மேல ஆனற தமிழ் மறைகளாயிரமும்” எனனுமபடி திருவாயமொழி முதலானவறையும திருமாலையாண்டான முதலானாககு பரஸாதித்தருளிநா, k “நடமினோ நமாகளுள்ளீர்” என்று அபிநயிக்குமபடியிறே அக்காலத்திலே நடந்து போந்தது

/ (பா) உஷிதவா துவாத்ஸ ஸமா இஷ்வாகூணம் நிவேஸநே

a பெரு 4 9 b திருப்பாவை 5 c இரா 21 d 4 5 10 e ர-ஸத 1 5

f யதிராஜஸபத்தி 8 g திருவிரு 98 h திருமால் 2 i

j தனியன k 10 2 8

மாலாத்ரராகிரா “குருமாலாதரா” எனனுமபடியான திருமாலையாண்டான “குருமாலாதரா” எனகிற விசேஷணம் திருவாயமொழி பரவாதததாலுண்டான குருதவதைச சொல்லுகிறது, உடையவாகுத திருவாயமொழியின அததததை உபதேஸித்ததாரிறே இவாதாம, இது உ அறியாககாலத்திலே அறியலாம மாலாத்ரரென்று உ நாடசமழ மகிழமலை மாவரான ஆழவார திருநாமமாயிறு, உ “செநதொடைக்கதிபா” என்றிறே பாயாயநாமமிருப்பது, சொல்லுக்கள சொல்லுமபடிக்கு மாலையிட்டபடி.

(யோகீசநதரம் குருகேஸசநதரஜலதிம) அதாவது — குருகைப்பிராற்கள பாமெதிராசரென்றபடி திருக்குருகைப்பிரான பிள்ளை, ஆழவார திருநாமஞ சாததுகையாலேயும், 1 “புதீகருதோ பூஷயகருதா ஸவயம் ய” எனகிறபடியே குமாரராக அபிமானித்தருளுகையாலேயும், 2 “யதிராஜாபுதி சநதரமா” என்று அவரைக்கண்டபோதெல்லாம் சநதரோத்யயத்தில் மஹோத்யதிபோலே பரீதிபரகாஷத்தை உடையராயிறே உடையவாதாம இருப்பது 3 மாறனடிபணிந்துயந்தவன உ உறுபெருஞ்செல்வமுதிதயாதி — அறிதரகின்ற இராமாநுசனிறே, 4 வளாதத இதத்தாய இராமாநுசனாகையாலே, ஆழவார திருவடிகளில் தமக்குண்டான ஸம் பூநதம் பிள்ளானளவும் வெள்ளமிட்டது இப்படி திருவாயமொழியின அததததை இவரிடத்திலே தேக்கின்படியையும், அது அப்பால் புறவெள்ளமிட்டபடியையும் 5 “தெள்ளாருளுனத திருக்குருகைப்பிரான பிள்ளாநெதிராசா பேரருளால்” என்று தொடங்கி 6 “அன்றுரைத்த தின்பமிகுமாருயிரம்” என்றருளிச்செய்தாரிறே ஸம்ஸ கருதத்ராவிடவேதங்களான உபயவேதாநதததுக்கும் பரவாததகராயிறு இவாதாம, ஆகையாலிறே 7 “குருகேஸவரபூஷயகருதென” என்றது

கோவிந்தகூராதிபராகிரா “கோவிந்தா, கூரேசா” எனனுமபடி தூஸநததுக்கு தருஷ்டி பூதரானவாகளாய, உடையவாக்கும் அததாலே அதயநதம்அபிமத விஷயமானவாகள இவாகளையாயிறு பரபத்திஸாஸதர பரவாததகராகக் கறபித்தருளிறு பூநபூஷய ஸம்ஹாஸநததுக்கு நடாதுராமழவாணையிறே அதிஷ்டாதாவாககியருளிறு, ஆழவான திவ்யஸூகதிகளெல்லாம் பரபத்தயாதத பரகாஸகமான ஆழவார்கள திவ்யபரபூநதங்களை அடியொற்றியாயிறுபிறுபது இங்கிவவிருவரையும் இடுக்கிச் சொன்னது இருவரும் பட்டருக்காசாயாகளாகையாலே பட்டாகுத திருவாயமொழியில் ஆழவானோடுண்டான ஸம்பூநதம் 8 எண்பெருக்கநகலத்தினீட்டிலே கண்டுகொள்வது எம்பார பட்டாகு பூக்ஷசரணவரணுஷ்டாந பரகாஸகமான தவயோபதேஸ முகேந ஆசாயரென்னுமது 9 “மத்ஸிஸரமஸ்தஸி” எனகிற அவாஸூகதியிலே காணலாம் 10 “பட்டா ஆழவானதிருவடி

களிலே ஆஸ்ரயிதது எம்பாரபககலிலே ஜஞானோபஜீவநம் பண்ணினா” என்றும் பரமேயரதநத்திலே பேசிறறு, a “பட்டாதாம எம்பாரபாடு ரஹஸ்யங்கேட்டாரா யிறே யிருப்பது” என்று தனிதவ்யத்திலே அருளிச்செய்தார இவாககு அவா பககல திருவாயமொழியில் அவயமுண்டென்னுமதுககு, b “பூவியல பொழிலும் தடமுமவன கோயிலுங்கண்டாவிடகுளிர” எனகிறவிடத்துககு வபாக்யாநஞ்செய தருளுகையில் சீராமபிள்ளை அருளிச்செய்த வாராததையை ஸமரிப்பது அது தோன்ற 1 “ஸ்ரீவதஸிஹந மீஸ்ரேப்ய” 2 “ராமாநுஜ பத்யசூயா” என்றிரண்டு ஸலோகத்தையும் ஸஹபடித்தருளிறறு, 3 “பட்டாயாய பரபத்திம் ஹ்யத்யூத த, வரம் த்ராவிடாமநாயமௌளேராததம் ஸ்ரீபுஷ்யமநயாநபி ச யதிவராதேஸுதோர்த தாந ரஹஸ்யாந்। யஸகோகதோ தேஸிகேந்த்ரோ யதிவரசரணசக்யநாமாயவாடல தம் க்ரோவிந்த்யாய மஸமத்ஞலக்ருமமிதஜ்ஞாநவைராக்யமீடே” எனசசடவதிநே

(பட்டாயயம்) அவராகிரா “பட்டா” எனனுமபடியான “ஸ்ரீபராஸ்ரபட்டா” எனனும அபித்யாநத்தை உடையராய, 4 “ஸ்ரீரங்கராஜ கமலாபத்ய லாலிதநம்” எனனுமபடி பெரியபெருமானுக்கும ஸ்ரீரங்கநாயகியாக்கும குமாரராய, அதுககு மேலே, உடையவரும் “இவனை நமமுடையாரெல்லாரும் நமமைககண்டாப்போலே கண்டுவாருங்கோள்” என்று பெருமாள் ஸநநிதியிலே விஸேஷாபிமானம் பண்ணுமபடியான பெருமையையுடையவரெனகை இவாதாம c அஹஸரம் ஸஹஸர கீதயநுஸந்தாந த த ப ர ராய பக்யவத்யக்ருணங்களை அருபுவித்துக்கொண்டு திருநெடுநதாண்டகத்திலும் மணடியிறேயிருப்பது, இவருடைய தியவ்யஸூகதிகளும் அருளிச்செயலை அடியொற்றியிறேயிருப்பது அருளிச்செயல நாலாயிரத்துக்கும பட்டா நிர்வாஹமேயிறே அதிஸுமித்திருப்பது

நிகுமானதயோகியாகிரா வேத்யாநதிமுனியான வேத்யாநதிநஞ்ஜீபரெனகை 5 ‘நமோ வேத்யாநதவேத்யாய’ எனனககடவதிநே பட்டா நெடுநதூரஞ்சென்று தேடித் திருத்தி எடுத்த விஷயமாயிறறு இவாதாம “ஏவமவித்யாரான இவா “d பட்டா நல்லருளாலேயாயிறறு ஒன்பதினாயிரமாகத் திருவாயமொழிககு ஒரு வபாக்யாநமும செயதருளி, நூறுரு திருவாயமொழியை நிர்வஹிதது அததாலே ஸுதாபிஷேகமுஞ் செயதருளினா” எனனுமது ஜகத்பரஸித்த்யுமிநே,

ஜகத்யாசாராயராகிரா e “துன்னுபுகழ்க் கநதாடைத்தோழப்பா” இதயாதியிற படியே உண்டான திருநாமத்தினேற்றத்தையுடையரான, இருகண்ணாககன புடைய நம்பிள்ளையெனகை “நமமுடையபிள்ளை திருக்கலிகனறிதாஸா” என்றிறே நஞ்சீயராலே இவா நாமநிாததேஸும பண்ணப்பட்டது 6 “காருண்யபூர்ணம் கலிவைரித்யாஸம்” எனனககடவதிநே இவா தோற்றியிறே திருவாயமொழி முத

லான திவ்யபரபுநதங்களுக்கெல்லாம் வயாக்யாநமுண்டாயிற்று “‘இவா தாமாழ்வாரவதாரம்’ எனனுமது தோற்ற, காராததிகையில் காராததிகைத்திருநக்சு தரத்தினநாள கலியன திருமங்கையாழ்வார, திருவீதி எழுநதருளும்போது, திருக்கலிகனறிதூஸரான இவா திருமாளிகை வாசலிலே திருக்காவணமிட்டலங் கரிகக, அங்கே எழுநதருளித் திருப்பணியார வகைகளும் அமுதுசெய்தருளி, ஸ்ரீவைஷ்ணவாக்களுக்கு பரஸாதித்தது அவரை அத்யாபி உபலாலித்து, அவருகே யெழுநதருளுவா” என்று பெரியோர்களுள்செய்வாகள, ஆகையாலிதே “நம மாழ்வார” எனனுமோபாதி, “நமபிள்ளை” என்று போருகிறது, அவரை “பரதூ மாசாராயா” எனனுமோபாதி, இவரை “லோகாசாராயா” என்றும், அவரை “திருநாவீறுடையிரான” எனனுமோபாதி, இவரை “வீறுடையார” என்றும் போருகிறது, “ஆழ்வாரதமமுடைய அவதாரம்போலே ஓர்வதாரவிஸேஷமாய்ப் பெருமாளுக்கு பராணபூதரான நமபிள்ளையை” என்றிறே ஜஞாநாதிகையான தோழப்பா தேவிகளும்ருளிச்செய்தது 1 “வார்த்தோஞ்சுவருதயாபி” என்று தொடங்கி, 1 “தஸமை நமஸ ஸகிதம்ஹார்ணவாய” என்றிறே நமபிள்ளை வைபவமிருப்பது

(ஸசருஷணத்வயெள) அவர்களாகிரா “இருகண்ணா” எனனுமபடி ஸௌ பராதரததையுடையராய, “நமபிள்ளைக்கு நயநதூவயம்” எனன்னலாமபடி ஸூக்ஷ்ம தூஸிகளாயிருக்கிற பெரியவாசசானபிள்ளை, வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையென்கை இருகண்ணாக்கன்புடைய நமபிள்ளையென்கையாலே, 2 “ஸநேஹேநக்ருபயா வாயி” என்கிறபடியே-ஸநேஹபூவகமான கருபையாலேயாயிற்று ஸகலாததங்களுக்கும் பரஸாதித்தருளிறு இவார்களும்படியே, 3 “மாறனமறைப்பொருளைச்சொன்னது இருபத்து நாலாயிரம்” 4 “நனகுரைத்த ஈடு முப்பத்தாருயிரம்” எனனுமபடியிறே திருவாய்மொழிகு வயாக்யாநமுண்டாமருளிச்செய்தது, அதைப்பற்ற, 3 “ஸ்ரீக்ருஷணத்வயாத்யாபுஜே பஜே யத்யநுகமயா | விபாதி விஸத்யம் லோகே துராவிடபுரஹம் ஸமஹிதா ||” என்றநுஸந்தித்தாராகள 4 “பெரியவாசசானபிள்ளை பின்புள்ளவைக்கும்” எனனுமபடி மற்ற முவாயிரத்துக்கும் வயாக்யாநஞ்செய்தருளினாரிறே, திருவாய்மொழிகு வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையிலும் பரதூமபரவாத தகா ஆசசானபிள்ளையாகையாலே 4 “ஸ்ரீமத் கருஷண ஸமாஹவாய” என்றும் 5 “ஸ்ரீக்ருஷண பாத்யாபுஜே” என்றும் இரண்டுதனியனும் அடைவேயிருவருக்கு முண்டாயிற்று, அதுதோன்ற “முநதினதனியன ஆசசானபிள்ளையது” என்றருளிச்செய்வாகள, 4 “பெரியவாசசானபிள்ளை தெள்ளார வடக்குத்திருவீதிப் பிள்ளை” என்றிறே எடுத்தருளிறு, ஆசசானபிள்ளை ஸகந்தியிலே தாம் சில ஆராதவிஸேஷங்கள் கேட்டதாகவும் அருளிச்செய்தாரிறே வடக்குத்திருவீதிப் பிள்ளை “ஆசாராயஸமதி” என்கிற ரஹஸ்யத்திலே

/அங்ஙனனறிககே, முநதின தனியன வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையதாகவும், பறறைத்தனியன ஆசசானபிள்ளையதாகவு மருளிச்செயவாகள, திருவாயமொழி யிடடின பராதாநயத்தாலும், வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை செயதருளின ஆசாராய ஸமமதியினடியிலும் 1 “ஸ்ரீமத கருஷண ஸமாஹவாய எனறெழுதியிருக்கையா லும், இத்தை வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை தனியனாகவும், 2 “ஸ்ரீகருஷணபாத்யபாத்ய பஜே” எனகிறது ஆசசானபிள்ளையதாகவுமே ஸித்ததாநதம், அப்போது, 2 “ஸாவஸித்திரபூந்மம்” எனகிறது ஸரஸமாயிருக்கும் அவா ரஹஸ்ய பரபூநத்யங் களினடியிலே எழுதியிருக்கிறதும்படியே /

மாதவ பத்மநாபர்களாகிரா இவரீடளித்தற்கேயந்த மாதவா பறபநாப ரெனகை, இவர்களில் ஸ்ரீமாதவராகிரா- a “சீமாதவனடிக கனபுசெய்யும் தஞ்சத தொருவன்” என்றும், 3 “மாதவஸிஷ்யபாதேள” என்றும் சொல்லும்படியான நம்பிள்ளை, தம்முடைய ஆசாராயரான நஞ்சீயருடைய திருநாமம் சாததும்படியான பெருமையையுடையராய், அவா க கு அதயநதம் பரீதிவிஷயமாயிருக்கிற ‘ராயுண்ணிச்சிறியாழ்வானப்பிள்ளை’ என்று நிருபகத்தை யுடையரான ஸ்ரீமாதவ ரெனகை, 4 யத்வசஸஸகலம் ஸாஸ்தரம் யதகரியா வைதினோ விதி, | யதகடாகேஷா ஜகத்ரக்ஷா தம் வந்தே மாதவம் முநிம் ||” 5 “ஸ்ரீபராஸர பட்டார்ய ஸம்ஸரயதநாய ஸ்ரீமாதவம்ஸரய நம்” எனனககடவதினே ஏவமவிதரான இவாக்கு ஈடுவந்த வரலாறறை b “சீரார வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை” என்று தொடங்கி அருளிச்செய தாரினே, அதைப்பற்ற 6 “வரத்யார்யத்யாபாத்ரம் ஸ்ரீமாதவகுரும ஸரயே | குருகாதீஸ வேதாநத ஸேவோநமீலித வேதநம் ||” எனகிற தனியனுண்டாயிற்று

பத்மநாபராகிரா c “ஆங்கவா பாலபெற்ற சிறியாழ்வானப்பிள்ளை தாங் கொடுத்தார தம்மகனா தங்கையில்” என்றும், 7 “மாதவாத்மஜஸ்ய” என்றும் பேசும்படி ஸ்ரீமாதவப்பெருமாள் குமாரரான பத்மநாபப்பெருமாளெனகை இப்படி நம்பிள்ளையாலே மஹைஸவாயமான திருவாயமொழியினீடடை பராபத ரான ஸ்ரீமாதவா, தம் குமாரரான பத்மநாபாக்கு ஈட்டை பரஸாதித்தது, நம்பிள்ளை நியமநத்தின்படியே d ஓராணவழியாயுபதேஸீ ததுப்போருமபடி உப தேஸீகக, அவருமபடியே அநுஸந்தித்தது ஸ்ரீகோஸத்தைக்கோயிலாழ்வாரிலே திருவாராதநமாக ஏறியருளப்பண்ணி நிதியை நோக்குமாபோலே நோக்கிக் கொண்டு போநதாரினே, பெருமாள்கோயிலில் பட்டாக்கள் திருவீதியிலே திரு

/ இந்தப் பாரா முன் சொன்னதற்கு முரணியிருக்கையாலும் அநுஷ்டாந விருத்தியா யிருக்கையாலும் பெரியதிருமுடியடைவு முதலானவற்றில் பெரியவாசசானபிள்ளையையே யாமுந புத்ரராகக்குறித்திருக்கையாலும் இது பரக்ஷிபதமாயிருக்கலாம்

a இயலசாத்து b உபதேஸு 48 c உபதேஸு 49 d உபதேஸு 37

மாளிகையிலே 1 “யேநாவகாஹய விமலோஸமி ஸடாரிஸூரோ வாணிக்ஞாதத்
பரிபோத, ஸுதாபக்யாயாம் | ஸ்ரீமந்முகுந்த, சரணபஜமது, வரதாய ஸ்ரீபத்மநாப, குரவே
நம ஆசராம் ||” என்றிறே சோலாலாபமிருப்பது

(ஸுமந கோலேஸதேவாதிபாந) கோலேஸராகிருா “கோலவராஹப பெரு
மாள்” என்று திருநாமததையுடையரான நாலூராபிள்ளைபென்கை இவருளாளா
திருவடியுனறியவரென்றிறே இவாககு நிரூபசம் அதாவது பத்மநாபபெரு
மாள் திருவடிகளை ஆஸரயித்து, அவரை பரணிபாத நமஸ்கார பரியவாககுக
ளாலே உருகுகளுக்கருகூலராய மிகவுமுகசகப்பண்ண, இப்படி பூலஸாதந
ஸுஸுருஷையைய யுடையராபிருக்கிற நாலூராபிள்ளைககு, பரணிபாத பரஸநரா
யிருக்கிற அவா, ஈடடை இவரொருவாககுமே ஓராணவழியாக முனடி நடந்து
போகதடியே பரஸாதிப்பதாக இவரைப பேருளாளபெருமாள் திருமுன்பே
கொண்டுபுகு “பரமாணபுரஸஸரமாகச சூழறவுகொண்டு சொல்லவேணும்”
என்று ஸ்ரீஸட்கோபனை அாசசகமுகேந இவா திருமுடியிலே ஊன்றுவிகக,
அவா இதை வெளியிடாமெககு ஊன்றுவிககிற ஆகாரத்தை பூவஜஞரான
இவரறிந்து பெருமாள் திருமுகமண்டலத்தைப பாதது, தம் திருமுடியிலே
வைத்த ஸ்ரீஸட்கோபனை “அருளாளா திருவடியுனறினவா” எனனுமபடி தம்
திருக்கையாலே ஊன்றி ஸமஜஞைபண்ண, அது ஸாவஜஞரான பெருமாள்
திருவுள்ளத்திலேயுற்று “இதை நீரெல்லார்க்கும் பரகாசிப்பியும்” என்று அாசசக
முகேந தீவயாஜஞையிட்டருள, அதைக்கேட்ட பத்மநாபரும எண்ணின
வாருகாமையாலே “திருவுள்ளமானபடி” என்று பினடி உகப்புடனே பரஸாதித்த
தருளிஞரென்கை, b “பாங்குடனே நாலூராபிள்ளைக்கவாதாம்” என்ககடவதிறே.

இவா “இதையெல்லார்க்கும் வெளியிடவேணும்” என்கிற தம்முடைய
பரஸமருத்தியேகபரயோஜநதாருபமானதிருவுளக்கருத்தாலே பேருளாளப பெரு
மானைச குறித்து பரதூக்ஷிண நமஸ்காராதிக்களைப பண்ணியும், அநதிகரமணேஹது
வான சரணகூரஹணத்தைபண்ணியுமாயிற்று இவா அததித்தது, அவரும
0 அததித்தாதத், பரிதூந தீக்ஷிதராமபடி செயதருளிஞா இப்படி வகுள
பூக்ஷணவாகுமருதமாதரமனறிககே, வசநபூக்ஷணத்துக்கும் பரவாததகா பேரு
ளாளப பெருமாளிறே நாலூராபிள்ளைதான இப்படி ஈடடை அததித்ததுபெற்ற
படியாலே - “ஸுமந கோலேஸ” என்று ஸவிஸேஷணமாக அருளிச்செய்தது.
2 “சதுர்க்ராமோத்பபுவம் ஸ்ரீமதராமாவரஜ கிங்கரம் | ஸாவதா தவயஸந்திஷ்டம்
கோலாஹவயமஹம் பஜே ||” 3 “ஸ்ரீமதராமாருஜதாஸ பாத்யுகுமமுபாஸமஹே |
ஸட்கோபாய வாணிநாமர்த்த, தாதபர்யஸித்தயே ||” என்றிறே இவா விஷயது

தில் தனியன்களிருப்பது இப்படித் திருவாய்மொழிகு பரவாததகரான மாதர மனறிககே, பெரியாழ்வாதிருமொழி, பெரியதிருமொழி முதலானவற்றுக்கும் ஸப்தாப்ததவ்யாக்யாநமுஞ் செயதருளிநா, அதிலே ஸ்ரீவசநபூஷண வாக்யத னையும் ஸமமதியாக எடுத்தருளிநா 1 “ய பதம்நாப, குருதஸ ஸடஹிந முநீந்தர ஸீஸகதி பரஷயமதி,க்யம ஸமருத்,தபேத, | தததேவராஜகுரவே ஹயதி,ஸசசதுஷ்பூவாஸேதத, கோலவர தேஸிகமாஸரயே தம || ’ என்றுமிதே இவா ஸம்பரத்யாப கரமமிருப்பது

தேவாதி,பராசிநா தேவபெருமான, அவாதாம ராமாநுஜாய தூஸ ஸுதரான தேவராஜா, நாலுராபிள்ளைதாம தம்முடைய திருவுள்ளக்கருத்தின படியே பெருமான தலைக்கட்டியருளுகையாலே, பெற்றுப்பெரிடுமபடியான அந்த உபகாரத்துக்கு, தமக்குக் குமாரா திருவவதரித்தவுடனே “தேவபெருமான” என்று திருநாமஞ்சாதத, இப்படிப் போபெற்று ஸகலகலாபூணராய வளநது போருகிற குணஸாலியாய உநலமகருரான நாலுராசசானபிள்ளைக்கு, “இததை வாததி,பிததுக்கொண்டுபோரும்” என்று ஈட்டை பரஸாதி,ததருளிநா, 2 ‘ஸுதம கோலவராஹஸய குருகாதி,ஸ பூர்வஹம் | ஸாநதம ஸதவருத்தநிரதம தேவராஜ மஹம் ப,ஜே || ’ b “நமோஸது தேவராஜாய” எனனுமபடியிதே நாலுராசசான பிள்ளை வைபவமிருப்பது அனறிககே, “இவருளாளா திருவடியுன்றினவா” எனகிறதுக்கு, “இவரென்று கீழ்பரஸதுதரான பதம்நாப,ரைச சொல்லி, அருளாள ரென்று - அவருடைய அருளையுடையவரென்று நாலுராபிள்ளையைச் சொல்லி, திருவடியுன்றின தேவபெருமானென்று ஈட்டை பரகாசிக்கும்படி பேருருளாளப் பெருமானாலே திருவடியுன்றப்பட்ட நாலுராசசானபிள்ளையைச் சொல்லி, அப் படித் திருவடியுன்றின தேவபெருமான கைக்கொண்டருளும் திருமலையாழ்வா ரென்று - திருவாய்மொழிப்பிள்ளையைச் சொல்லுகிறது” என்றுமருளிச்செய்து போருவாகள், இந்த யோஜனையே உ “மேலோககீநதாரவரே மிகு” எனகிறத் துக்கு மிகவும் சோததியாயிருக்கும் “தேவாதி,பாந” எனகிற ப,ஹுவசநததாலே கீழுகதரானவாகளையெல்லாஞ் சொல்லுகிறது, (திருமலையாழ்வா பதங்கள் முன்பென்னுட சோநதனவே) என்னக்கடவதிதே

“நாதம் பங்கஜநேதர்” எனகிற தனியனும் “திருவருளமால்” எனகிற தமிழத திருநாமத்தனியனும், ஈட்டுக்கும் மற்ற அருளிச்செயல் வயாக்யாநங் களுக்கும் தனியனாக, முப்பத்தாருயிரப் பெருக்கரான பெரியஜீயர நுஸநதி,ததுப் போருமதாயிருக்கும் “நாதம்” என்று தொடங்கி, திருவருளமால் - திருமலை பாழ்வாரிலே சாற்றும்படியாயிருக்கும் ரஹஸ்யங்களினுடைய வரலாற்றையும், 3 “லோககுரும குருபி, ” என்றுதொடங்கி, 3 “தீபரஸ்யாந குரும ச ப,ஜேஹம்” என்று

தலைக்கடடின் தனியனாலே அநுஸந்தித்தருளினா “தேவாதிபாந” என்று சொல்லுகிறவிடத்திலே ஈட்டிலாததுதற்கு உபயுக்தமாக—வகுளபூஷணஸாஸத்ர ஸாரமான ஸ்ரீவசநபூஷணம், “தவயாததம் தீரகக்ஸரணாகுதி என்றது ஸார ஸங்க்ரஹத்திலே” எனனுமடியான ஸாரஸங்க்ரஹம் முதலானவற்றை அருளிச் செய்த லோகாசாராய குருவும், திருவாயமொழி வயாக்யாநமிருபத்துநாலாயிரத்துக்கு பரவாததகரான அப்யபரதரஜ புதரரும், அவா ஸீஷயராய, திருவாய மொழிக்குரை பன்னீராயிரமாக அருளிச்செய்த ஸுநதரஜாமாதரு முனியும், தராவியுமாயவஹருத்யதாஸியான ஸுநதரஜாமாதருதேவரும் ஸூசிதா ஆகையாலிறே மேல இவாகை தனியனகை அநுஸந்திக்கிறது, இவைகளுக்கு மேலாக வாயிறு a “நமோஸது தேவராஜாய” b “நமஸ ஸ்ரீஸைலநாதாய” என்று நடத்திப் போருவது தேவாதிபரான நாலுராசசான பிள்ளை c மேலோககையாவது கீழிலவாகைப்போலே d ஓராணவழியாய ஆழவாரைத் திருப்புடகுழியிலே கைக கொண்டருளி, அங்கு நின்றும் திருநாராயணபுரத்திலே எழுந்தருளி அவா தொடக்கமாக ஆயி, பிள்ளை உள்ளிட்டாராகும் பரஸாதித்தருளினபடி பெனகை, அதைப்பற்ற 1 “கோலாதிபாத பிதரவாய ஸஹஸரகீதோ பூஷயம் ஹி பூவதர தேஸிக வாய குபதம் | தரேதா பரவாதய புவி ய பரத்யாஞ்சகார தம் தேவராஜ குருவாய மஹம் பரபத்யே ||” 2 “ஸ்ரீஸைலநாதகுரு மாதருகுருத்தமாயாம ஸ்ரீஸக்தி தேஸிகவரேண ச யஸ தரிதைவம் | வயக்தஸ ஸடாரிக்ருதி பூஷய ஸுஸம்பரத்யாயோ விஸதாரமேதி ஸஹி வைஷ்ணவ பங்குவேஷு ||” 3 “தேவாதிபாத ஸந்திக்மய ஸஹஸர கீதே பூஷயம் நிகூடமத்ய ய பரத்யாஞ்சகார | குந்திபுரோத்யவமமும் ஸரணம் பஜே தம் ஸ்ரீஸைலநாதமுருபுகதிபுருதம் ஸடாரெள ||” 4 தேவாதிபாதிக்மம் பூஷயம் பாராங்குஸருதே | பராவாத்யத்யஸஸேவே தம் ஸடாஜித் ஸகித்தேஸிகம் || 5 “ஸ்ரீதேவராஜகுருதோ தரவிடாகுமாந்தபூஷயம் ஹயவாய புவி ய பரத்யாஞ்சகார | தம் யாத்வாதரிபதிமாலயஸம்ப்ரணைகநிஷ்டம் பஜே ஜநநீகுருமஸமத்யாயம் ||” என்னக்கடவதிறே

இப்படி நடந்து போருகிற ஈட்டின் வரலாற்றை e “சீரா” f “ஆங்கவாபால்” என்கிற இரண்டுபாட்டிலும் விஸ்தமாக அருளிச்செய்தருளினாரிறே பெரியஜீயா, அவவளவுமனறிககே, திருவாயமொழிக்கும் மூவாயிரத்துக்கும் திருவாயமொழிப் பிள்ளைக்கு நாலுராசசானபிள்ளை அாததம் பரஸாதித்தருளினதுக்கு தயோதகமாக, f “மாற்றுத்தாய” என்கிற பாட்டின் வயாக்யாநத்திலே பெரியஜீயாதாமே ஸூசிப் பித்தருளினா பிள்ளை செய்தருளின பெரியாழ்வாரா திருமொழிவயாக்யாநம் பல விடங்களிலும் “நாலுராபிள்ளை பரஸாதித்ததாக ஆசசானபிள்ளை அருளிச்

செய்வா” எனறிநே அருளிச்செய்தது, பிதாபுதராகளுக்குத் திருவாயமொழி முகேந உண்டான ஸ்ரீஷபாசாராயஸம்பநதம், கூராதிபபட்டாராயாகளிடங்களிலும், அப்யபரத்யராஜ ததபுதராகளிடங்களிலும், கருஷணபாத்ஸோகாசாராயரிடங்களிலும், மாத்வ பத்யமநாப்யாகரிடங்களிலும், கோலேஸதேவாதிபரிடங்களிலும், த்யாஸ்ரீசகலாபிருசுகும

இப்படி தேவாதிபராலே அதிகுதபரமாதத்யூரான ஸ்ரீஸாலாதீஸ தேஸ்ரீகரும 1 ஸ்ரீஸைலநாத்யமுருபுக்திபருதம் ஸடாரெள’ எனனுமபடி ஆழ்வார திருவடிகளிலே அதிபரவணராய, 2 “பரஸாத்ஸபத, பரமபராய கைங்காய ஸாலிநே’ என்று சொல்லுகிறபடியே ஆழ்வார திருவடிகளில் அஸேஷஸேஷ வருத்தியிலும் அநவயிதது, அவருடைய அமுதமெனமொழியான திருவாய மொழியே தமக்கு த்யாரகாதீகௌல்லாமாக அநுபவித்துக்கொண்டு வாழ்நது போராரிதிக, அப்படி அநுபேகதாவான அநதத் ௩ திருவாயமொழிப்பிள்ளை மாதகவால வாழுமணவாளமாமுனிவனென்றும், ௪ “ஸ்ரீஸைலேஸத்யாபாதரம்” என்றும் பேசுமபடி பெரியஜீயரும அவா திருவடிகளை ஆஸரயிதது, 5 ‘அஸ்ரி ஸரயத்யயம் பூய ஸ்ரீஸைலாதீஸதேஸிகம் | அஸேஷாநஸருனோத்யிவயாந பரப்யந்த்யாந் பந்த்யந்சகித்ய” எனசிறபடியே திருவாயமொழி முதலான அஸேஷ திவ்ய பரப்யந்த, தாதபாயததையும அவருபதேஸ முக்ததாலே லபித்தருளிணரிநே

பின்பு, ஸாவலோக பரசாரமுண்டாமபடியிநே இவா ஈடடை நடத்தி யருளிற்று அதுக்கு மேலே இவாக்குப பெருமாள் அருளபாடிட்டருளித் தம் திருவடியுனறுவித்திநே திருவாயமொழியினீட்டை பரவாததிப்பித்ததும் 4 “சர ணபஜஸமாபயனாத், த்யர்ஸயந த்யர்க்ரஹாநாதத்யாந் த்யரமீடோபநிஷத்யகிராம” எனனக கடவதிநே அததாலே முப்பததாருயிரப பெருக்கரெனருயிற்று இவா போ பெற்றது 5 “ஆயாச்ச்ரீஸைலநாத்யாதிகுதஸடஜிதஸகிதி ப்யாஷயோ மஹிமநா யோகிந்த்ய்ரஸயாவதாரோத்யமிதி ச கதிதோ யோ ரஹஸ்யபரப்யந்த்யாந் | வயாக்யாத் வானாத்யிரியோகிபரவரவரத்யநாராயனாத்யஸைஸவஸிஷயஸசாதாநீத ஸம்பரத்யாயம் வரவரமுநிபம் நௌமி தம் துங்க்யேதம்” எனனுமபடியிநே பெரியஜீயா பர ப்யாவமிருப்பது பின்பும், 6 “யேவபய ஸௌமயவரயோகி வராச்ச்யடாரி ஸ்ரீஸகிதி ப்யாஷயமத்ய ததபரதிதம் விதேநு | தாந் பட்டநாத்யமுநிவாநமஹாத்யிரியோகி வாத்யாலவமஸயவரத்யார்யமுக்யாந் ப்யஜாம் ||” எனனுமபடி ஸௌமயஜாமாதருமுனி வாயா ஸம்பரத்யாயம் நடநதுபோருமபடி இதுவாயிற்று

6 [தூந பட்டநாத்யமுனி]யென்று இவர்களில் பரத்யமோபாததரான பெரிய பட்டாபிரான ஜீயரும ஸகலதிவ்யபரப்யந்த, வயாக்யாநங்கனையும் ஸவாசாராய

௩ வாழிதிருநாமம் ௪ தனியன

முகேந லபி, தது, அதுக்கு த்யோதகமாக—அத்தை ஸவபரபுநதமான அநதிமோ பாயநிஷ்டையிலே a “பணிமானம் பிழையாமே அடியேனைப் பணிகொண்ட மணி மாயன்” என்கிறவிடத்திலே கிடாமபியாசசான கதையைபும, b “பொன்னுலகாள்ரோ” என்கிற பாட்டினீட்டிலே அருளாளப்பெருமாமொப்பெருமானா சதையைபும, c “நாவகாரியம்” என்கிற பாட்டின வயாக்யாநத்திலே திருக குருகைப்பிரானபிள்ளான, வடுகநம்பி, இவாகளருளிச்செய்த வாரததைகளையும், அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாரருளிச்செய்த திருப்பாவை வயாக்யாநத்திலே, நஞ்ஜியா ஸ்ரீபாதத்தை அகன்றுபோவானொரு வைஷ்ணவன் விஷயமாக ததஸம்புநதமுடையராயிருப்பாரொரு ஜனாநாதிகரைக்குறித்தது, ஜனாநாதிகையான அமமையாரருளிச்செய்த வாரததையைபும, “நமமாழ்வாரை புகுவதுவ தாரமாக ஆளவந்தாரருளிச்செய்துபோருவா — எனனுமது திருவிருத்தவயாக்யாநத்திலே ஸுஸபஷ்டம்” என்றும் d “நமபுவார பதி வைகுந்தம்” என்கிறவிடத்தில் “கூரததாழ்வான் திருமகனா அவதரித்தபின்பு ஸம்ஸாரததுக்கும பரமபததுக்கும இடைச்சுவாதளளி ஒருவிபூதியாயிற்று” என்றும்—கண்ணிருணசிற்றுத் தாமபுவயாக்யாநத்திலே திருவமுதிவளநாடு தூஸரருளிச்செய்த வாரததையைபும, “அவா பாசுரங்கொண்டறுதியிடக்கடவோம்” என்று “பிள்ளைலோகாசாராயா தாமவதாரவிஸேஷம்” எனனுமத்தை ஸவாசாராயா ஸ்ரீவசநபுஷணவயாக்யாந பரவேஸத்திலே பரதிபாதித்தபடியையும், e “வாணதாமிகள தூஸவருத்திகள்” என்கிறவிடத்துக்குத் திருநாராயணபுரத்திலாயி அருளிச்செய்த ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரப் பகவா துறைவேறிட்ட கதையைபும, மற்றும் தாம் ஐதிஹயமாக அருளிச்செய்யும் அஸேஷரஹஸ்ய வாக்யங்களையும் “அஸமதூசாராயோகதம்” என்று பரகாசிப்பித்தருளினாரிதே

ஏவமவிதமான அாததூவிஸேஷங்கள் எல்லாவற்றையும் தம் திருவடிகளை ஆஸரயித்ததுத் திருவடிகளல்லதொரு தெய்வமறியாத மதுரகவிதூஸரணணன் முதலானாகு பரஸாதித்தருளினா, அவரும் 1 “பூயோவதீணமிவ ஸௌமயவரம் முநீந்தூரம்” எனனுமபடி வரவரமுனிவாயாபராவதாரமாய தகநாமபுஜநராய, தமக்கு ஸபூரஹம்சாரிகளான அழகியமணவாளச்சீயருக்குத் திருவாயமொழியொழிந்த அணைத்தாழ்வார்களருளிச்செயல மூவாயிரத்துக்கு வயாக்யாநமும் ஆசாராயாக்கள் துவ்யஸூகதிகளான அஸேஷரஹஸ்ய வயாக்யாநமும் தாமே பரஸாதித்தருளினா “பெரியதிருமொழிக்கு அணணன் மேல நாட்டிலே எழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே அவா ஸநநிதியிலே அாததூம் அநுஸந்தித்தருளினா” என்று அஸமதூசாராயோகதம்

அநந்தரம் [வாநமஹாத்ரிபோகியென்று] பரஸ்துதரான வானமாமலை ஜீயரும் தமமுடைய ஸ்ரீபாதத்தை ஆஸரயித்த ராமாநுஜனபிள்ளைக்கும், கோயில பெரியசநதாடையண்ணன் ஸ்ரீபாதத்திலாஸரயித்த ஸுததஸ்தவமண்ணனுக்கும் ஈடுமுதலான திவ்யபரபுநதவயாக்யாநங்களை பரஸாதித்தருள, அவாகளுமப படியே தநதாம ஸிஷ்யபுத்ராகளுக்கு பரவாததகராமபடி பரஸாதிக்க, அததாலே அத்யாபி நடநதுசெல்லுகிறது இனி, ஃருசிரஜாமாதருயோகீநதூர பாதாஸரய ராய, வாநூலவமஸய வரதூராயரான பெரியவண்ணனும், ஆசாரய நியமநத்தின படியே ஆசாரயபௌதரரான நாயனரை அநுவாததித்தது திருவாயமொழியினை பரஸாதித்தருளினா

வேதூநதாசாரயராய, பின்பு “ஸ்ரீவைஷ்ணவதூஸா” என்று பெரியஜீய ராலே நிருபகததையுடையரான பரதிவாதி, ப்யங்கரவண்ணமும், பட்டாபிரான ஜீயா ஸ்ரீபாதத்திலவராய, ‘அழகியமணவாளபபெருமாள நாயனா’ என்று திருநாமததையுடையரான திருபபதியிலழகியமணவாளசீயா முதலானாககு ஈட்டையும ஸ்ரீபாஷ்யததையும பரஸாதித்தருளி, “திருவாயமொழிநாயனா” எனனுமதுவே நிருபகமாமபடி ஜீயரை விஸேஷாபிமானம் பண்ணியருளினா முன்பு திருவாயமொழியினை ஏகமுகூமாய, அநந்தரம் தரேதூவாய, பெரிய ஜீயராலே பராகசதூததூவாய, அநந்தரம் ஸஹஸரமுகூமாய பரவஹிக்கும்படியாயிற்று மற்றுமுண்டான ஆசாராயாகள ஸம்பரதூயங்ளையும் அவவவ ஸம்பரதூயஸ்தூருபதேஸ மூலமாகக் கண்டுகொளவது இப்படி உபதேஸமாலையாய துறையுண்டுவருகிற இததனியனகளிரண்டையும், திருவாயமொழி முதலான திவ்யபரபுநத, வயாக்யாநாரமப, வேளையிலும் அவைசாற்றும் ஸம்பத்திலும் அநுஸந்தித்துக்கொண்டுபோருமபடி அருளிச்செய்தாராயிற்று

இந்தத் தனியனில், “நிகுமாநதயோகி, ஐகதூசார்யௌ ஸக்ருஷ்ண த்வயௌ” என்று - நஞ்ஜீயரையும், நம்பிள்ளையையும், பெரியவாசசானபிள்ளையையும் வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையையும் எடுத்திருக்கச்செய்தேயும், இனிமேல் பரத யேகமாகவுமிவாகள தனியன்களை அநுஸந்திக்கிறதுக்குக் கருத்து — நஞ்ஜீயா ஒன்பதினாயிரப்படி வயாக்யாநமருளிச்செய்கையாலும், நம்பிள்ளை ஈடு முப்பத்தாருயிரத்துக்கு பரவாததகராகையாலும், பெரியவாசசான பிள்ளை இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்யாந மருளிச்செய்கையாலும், b வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை இந்த நாடறிய மாறன மறைப்பொருளை நன்குரைத்ததீடுமுப்பத்தாருயிரப்படியாகையாலும்

1 /திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் தனியன்

१ द्राविडागमसारज्ञ रामानुजपदाश्रितम्।

रुचिर (सर्वज्ञं) कुरुकेशाय नमामि शिरसाऽन्वहम्॥

१.

1 த்ராவிடாகுமஸாரஜஞம் ராமானுஜபதாஸரிதம் |

ருசிரம் (ஸர்வஜ்ஞம்) குருகேசாயம நமாம் ஸிரஸா஽நவஹம் ||

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானுடையதான இததனியனுக்கு அாததும்—
தமிழ் வேதமான திருவாயமொழியினு ஸாராதத ததை அறிந்தவராய, எம்பெரு
மானுருடைய திருவடிகளை ஆஸரயித்தவராய, அழகியவரான (அல்லது எல்லாற்றிந
தவரான) திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளாளை தினந்தோறும் தலைபாடு வணங்குகிறேன்

2 நஞ்சீயர் தனியன்

२ नमो वेदान्तवेद्याय जगन्मङ्गलहेतवे।

यस्य वागमृतासारपूरित भुवनत्रयम्॥

२.

2 நமோ வேதாந்தவேத்யாய ஜகந்மங்குளஹேதவே |

யஸ்ய வாகுமருதாஸாரபூரிதம் புவநதரயம் ||

2

நஞ்சீயரதான இநதததனியனுகாததும் யாவரொருவருடைய ஒன்பதின
பிரபபடி வயாகுயாநமாகிற அமருதபரவாஹததினலே லோகமெல்லாம் பரிபூரண
மாயிறறது, ஜகததுக்கு மங்குளாவஹராயக கொண்டிருக்கிற அநத வேதாநதி
நஞ்சீயரின் பொருட்டு நமஸ்காரமாகக்கடவது (2)

3 நம்பிள்ளை தனியன்

३ वेदान्तवेद्यामृतवारिशेर्देवार्थसारासूत्रमग्नम्।

आदाय वर्षन्तमहं प्रपद्ये कारुण्यपूर्णं कलिवैरिदासम्॥

३.

3 வேதாந்தவேத்யாமருதவாரிசாஸேர்தேவார்தசாராமூத்ரமகர்ந்யம் |

ஆதாய வர்ஷந்தமஹம் பரபத்யே காருணயபூரணம் கலிவெரிதாஸம் || 3

நம்பிள்ளையதான இநதத தனியனுகாததும் வேதாநதி நஞ்சீயராகிற
அமருதமயமான ஸமுதரத்தில் நினறும் வேதத்தினுடைய ஸாராததமான
திருவாயமொழியாகிற அமருதததை வாங்கிக்கொண்டு, லோகத்தில்வா களெல்
லாரும் உஜ்ஜீவிகுமபடியாக வாஷியாகிறகிற, கருபாபூரணரான, திருக்கலிகனறி

/ குருகேசந்தாஜலதிம குருகைப்பிரானகனபாம் எதிராசர் என்று ஈட்டுத தனி
யனகளில் அனுஸந்திதகப்பெற்றவரும் ஆரூயிரப்படியை எம்பெருமானாது நியமனததாலே
அருளியவருமான திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானது தனியனும் அவர்யம் அனுஸந்திதக்கத
தக்கதாகையால் பழையபதிப்புகளில் இல்லாவிடினும் இததனியன முதலில் அச்சிடப்படுகிறது

தூஸராகிற தூஸநாமத்தை யுடையரான நம்பிள்ளையை, பரபத்யே பற்று
கிறேன் (3)

4 பெரியவாச்சானபிள்ளை தனியன்

४. श्रीमत्कृष्णसमाह्वय नमो यामुनसुनवे ।

यत्कटाक्षणलक्ष्याणा सुलभश्श्रीधरस्सदा ॥

४.

1 ஸ்ரீமத்கருஷ்ணஸமாஹ்வாய நமோ யாமுநஸுநவே ।

பதகடாக்ஷணலக்ஷ்யாணாம் ஸுலப:ஸ்ரீத:ரஸஸ்தா ।

4

பெரியவாச்சானபிள்ளையதான இந்தத் தனியனுக்காததும் யாவரொருவ
ருடைய கடாக்ஷததுக்கு விஷயபூதரானவாக்களுக்கு ஸ்ரீய பதியான ஸாவேஸ
வரன் ஸாவகாலமும் ஸுலப:னுயிருக்கிருள், யாமுநருடைய குமாரராய், கருஷ்ண
னென்கிற திருநாமததையுடையரான பெரியவாச்சானபிள்ளையின் பொருட்டு
நமஸ்காரமானது ஆக்ககடவது (4)

5. வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை தனியன்

५. श्रीकृष्णपादपादाब्जे नमामि शिरसा सदा ।

यत्प्रसादप्रभावेन सर्वसिद्धिरभून्मम ॥

५.

5 ஸ்ரீகருஷ்ணபாதபாதபாஜே நமாமி ஸிரஸா ஸ்தா ।

யத்பரஸாதபரப:ாவேந ஸாவஸித்:தி:ரபூ:நமம் ॥

5

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையதான இந்தத் தனியனுக்காததும் யாவரொருவ
ருடைய பரஸாதபாதபாதபாஜே எனக்கு ஸமஸத புருஷாததஸித்:தி: உண்டா
யிறறது, அபபடிபட்டிருக்கிற வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளை ஸாவ
காலமும் தலையாலே ஸேவியாநிறுகிறேன் (5)

6 பிள்ளைலோகாசார்யர் தனியன்

६. लोकाचार्याय गुरवे कृष्णपादस्य नमः ।

ससारभोगिसन्दष्टजीवजीवातवे नमः ॥

६.

6 லோகாசார்யாய கு:ரவே க்ருஷ்ணபாதஸ்ய ஸநவே ।

ஸமஸாரபே:ாகி:ஸந்த:ஷ்ட ஜீவஜீவாதவே நம ॥

6

பிள்ளைலோகாசார்யரதான இந்தத் தனியனுக்காததும் ஸமஸாரமாகிற
ஸாபபத்தினாலே கடிக்கப்பட்டிருக்கிற சேதநரை உஜ்ஜீவிப்பிக்கிறவராய், வடக்குத்
திருவீதிப்பிள்ளையுடைய குமாரரான பிள்ளை லோகாசார்யரின் பொருட்டு நமஸ
காரமானது ஆக்ககடவது (6)

7 (அழகிய மணவாளபெருமாள்) நாயனூராச்சான்பிள்ளை தனியன்

७. श्रुत्यर्थसारजनकं स्मृतिचालमित्र पञ्चोच्छसद्भगवद्विप्राणवन्धुम्।

ज्ञानाधिराजमभयप्रदराजपुत्रमसद्गुरु परमकारुणिकं नमामि ॥

७.

7 ஸருத்யர்த்ததுஸாரஜநகம ஸமருதிபாலமித்ரம

பத்யமோல்லஸத்யபக்யவத்யங்க்யரி புராணப ந்த்யம

ஜனாநாதி,ராஜ மப்யபரத்யராஜபுத்ரம அஸமத்யக்யூரும பரமகாருணிகம

நமாமி || 7

நாயனூராச்சான்பிள்ளையதான இநதத தனியனுக்காதத்யம ஸருதிஸமருதீதி ஹாஸங்களுக்கு ஸாராதத்யபரதிபாதகராய, ஸமருதிக்கு பாலமித்ரராய, விகஸத பத்யமஸ்த்யூரு பக்யவசசரணங்களுக்குப் புராதந பந்த்யவாய, ஜனாநஸாமராய ஸமருத்யராய, பெரியவாச்சான்பிள்ளை குமாரராய, பரமகாருணிகராய, அஸமத்யக்யூருவுமான நாயனூராச்சான்பிள்ளையை ஸேவிககிறேன (7)

8 அழகியமணவாளபெருமாள் நாயனூர் தனியன்

८. द्राविडाम्नायहृदयं गुरुपर्वकमागतम्।

रम्यजामातृदेवेन दर्शितं कृष्णसनुना ॥

८.

8 த்யாவிடாமநாயஹருத்யம குருபர்வக்ரமாகதம |

ரமயஜாமாத்ருதேவேந த்யாஸிதம க்ருஷணஸநுநா ||

8

பிள்ளைலோகாசாராயா திருததமபியாரான அழகியமணவாளபெருமாள் நாயனூருடைய இநதத தனியனுக்காதத்யம வடக்குததிருவீதிபிள்ளை குமாரரான அழகியமணவாளபெருமாள் நாயனூராலே ஆசாராயபரம்பராபராபதமான ஆசாராய ஹருத்யமானது ஸாக்ஷாதகரிப்பிக்கப்பட்டது (8)

9 (வாதிகேஸரி) அழகியமணவாளச்சீயர் தனியன்

९. सुन्दरजामातृमुनेः प्रपद्ये चरणाम्बुजम्।

ससारणिवसम्मयजन्तुसन्तारपोत्तरम् ॥

९.

9 ஸுந்த்யராஜாமாதருமுநே பரபத்யே சரணம்புஜம |

ஸமஸாரார்ணவஸமமக்யநஜந்துஸநதாரபோதகம ||

9

வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயரதான இநதத தனியனுக்காதத்யம ஸமஸாரமாகிற ஸமுத்யரததிலே அமுநதாரநிறகிற சேதநரை அககரைப்படுததுகிற ஓடமாயக்கொண்டிருக்கிற, வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயருடைய திருவடிகளைப்பறறுகிறேன (9)

“பிள்ளைலோகாசாராயா, நாயனூராசசானபிள்ளை, அழகியமணவாளப பெருமாள் நாயனூ, வாதிக்கேஸரி அழகியமணவாளசசீயா, இவர்கள் நாலவரும ஈட்டு ஸம்பரத்யாயத்துக்கு பரவாததகராகாமலிருக்கசெயதேயும், பிள்ளைலோகா சாராயா ஈட்டிலாதத்துக்கு உபயுகதமாக * வகுளபூஷணஸாஸ்தரஸாரமான ஸ்ரீ வசநபூஷண திவ்யஸாஸ்தரத்தை அருளிச்செய்கையாலும், நாயனூராசசான பிள்ளை, பெரியவாசசானபிள்ளை அருளிச்செய்த இருபத்துநாலாயிரப்படி வயாக்ய யாந்தத்துக்கு பரவாததகராகையாலும், அழகியமணவாளபெருமாள் நாயனூ, திருவாயமொழியினுடைய சந்தத்திரட்டான ஆசாரியஹருத்யமருளிச்செய்கையாலும், வாதிக்கேஸரி அழகியமணவாளசசீயா பன்னீராயிரப்படி யுரையும், திரு விருத்தத்துக்கு ஸ்வாபதேஸுமு மருளிச்செய்கையாலு மிவர்களுடைய தனியன சஞ்ஞம் அனுஸந்திக்கிறார்கள் நம்மாசாராயர்கள்” என்று சிரோபாஸித ஸத்வருத்த, ஸம்பரத்யாயஸ்தூக்கருளிச்செய்வார்கள்

10 நாலூராசசானபிள்ளை தனியன்

१०. नमोस्तु देवराजाय चतुर्ग्रामनिवासिने।

रामानुजार्यदासस्य सुताय गुणशालिने॥

१०.

10 நமோஸ்து தேவராஜாய சதுர்க்குராமநிவாஸிநே ।

ராமானுஜாரயத்யாஸஸ்ய ஸுதாய குணஸாலிநே ॥

10

நாலூராசசானபிள்ளையதான இந்தத் தனியனுகாததும் “ஸ்ரீராமானுஜ த்யாஸா” என்கிற நாலூரப்பிள்ளையுடைய குமாரராய, ஸமத்யுமதி, குணங்க ளாலே விளங்குகிறவராயக்கொண்டிருக்கிற நாலூரா தேவராஜரென்கிற ஆசசானபிள்ளையினபொருட்டு நமஸ்காரமானது ஆக்ககடவது

10

11 திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தனியன்

११. नमश्चीशैलनाथाय कुन्तीनगरजन्मने।

प्रसादलब्धपरमप्राप्यकैश्यशालिने॥

११.

11 நமஸ்சுரீஸைலநாதாய குந்திநகரஜந்மநே ।

பரஸாத்யுபத, பரமபராய கைங்காயஸாலிநே ॥

11

உ “தொண்டாக்கமுதுண்ணச சொனமாலைகள் சொன்னேன்” என்கிற படியே பூஸூரரான ஸ்ரீ வைஷணவர்களுக்கு பேராக்யமாக அவதரித்த திருவாய மொழியிலே அவகாஹிதது, அதில் ஸப்தரஸம், அரத்தரஸம், பாவரஸம், இவற்றையநுபவித்தது ததேகநிஷ்டராய, தத்யவயதிரிகத் ஸாஸ்தரங்களை தருண வத் பரதிபத்தி பண்ணியிருக்கையாலே திருவாயமொழியோடடை ஸம்பநத்யை தையே தமக்கு நிருபகமாகவுடைய திருவாயமொழிப்பிள்ளையதான இந்தத்தனிய

னுக்காததும் - ஆழ்வாரா, மலையாளத்திலே அறுபது ஸமவதஸரம நமபெருமாள் முதலான ஸவாமிகளோடே சேரத் துலுக்கவலசையாக எழுந்தருளியிருந்து, துலுக்கன் முடிந்தபோனவாறே திருநகரியைநோக்கி மீண்டெழுந்தருள்கிறவா, “திருக்கணுமபி” என்கிற க்ராமத்திலே எழுந்தருளினவாறே, திருநகரியுரினன விடமென்றும், கோயிலினனவிடமென்றும் தெரியாதபடி காடாயப்போனபடியைக் கேட்டருளி, “நமக்கும் நமமடியார்க்கும் படைவீடும் திருவிருப்பும் சமைத்துத் தருவது” என்று பிள்ளைக்குத் திருமுக மனுப்பியருள, பிள்ளையும், சிஷ்யாகளும் தாமுமாக எழுந்தருளி, காடுவெட்டி நாடாக்கி, ஊரிலே குடியேற்றி, ஆழ்வாரையும் ஊரிலெழுந்தருளப்பண்ணி ஸகலவித்யைகங்காயங்களும் பண்ணுகையினாலே மிகவும் விளங்காநிற்பாராய, குருதீந்ருத்திலே திருவவதரித்தருளினவராய, “திருமலையாழ்வாரா” என்கிற திருநாமத்தையுடையவருமான திருவாயமொழிப்பிள்ளையின் பொருட்டு நமஸ்காரமானது ஆக்க கடவது 11

12 மணவாளமாமுனிகள் தனியன்

१२. श्रीशैलेशदयापात्र धीमक्त्यादिगुणार्णवम्।

यतीन्द्रप्रवण वन्दे रम्यजामातर मुनिम्॥

१२.

12 ஸ்ரீஸைலேஸத்யாபாத்ரம தீபகத்யாதிஃகுணாணவம் ।

யதீந்த்ரபரவணம் வந்தே ரமயஜாமாதரம் முனிம் ॥

12

a “வாழி திருவாயமொழிப்பிள்ளை மாதகவால் வாழமணவாளமாமுனிவன்” என்று பேசும்படி பெரிய ஜீயரும் 1 “அஸிஸரயத் ஸ யஸஸேஷ ஸ்ரீஸைலாதீஸ தேஸிகம் । அஸேஷாநஸருனோத்யதிவயாந் பரபந்தாந பந்தநச்சித்ய ॥” என்கிற படியே திருவாயமொழிப்பிள்ளை திருவடிகளை ஆஸரயித்து, திருவாயமொழி முதலான திவ்யபரபந்தாதபாயத்தையும் அவருபதேஸமுகத்தாலே லபித்தருளி, “தாமதிகரித்த அாதத்ததை எல்லாருங் கேட்டு உஜ்ஜீவிக்கும்படியாக நடத்தவேணும்” என்று உத்யோகித்துக்கொண்டிருக்கிற இவரை, நம பெருமாள் அாசசகமுகேந அழைத்தருளி, ‘ திருவாயமொழியின் அாதத்ததை நாமும் நமமடியாருங் கேட்டு வாழும்படி பெரியதிருமண்டபத்திலே தொடங்கி நடத்தும்” என்று தமதிருவடிகளை ஊன்றுவித்து அருளபாடிட்டு நியமித்தருள இவரும்படியே நடத்துகிறவளவிலே பெரியபெருமானும், ஈடுதொடங்கினவனும் சாறுகிறவனும் தாமெழுந்தருளி, b உயாவறவுபாநலநதொடங்கி, c “அவாவறசகுழ” என்கிற சாறுபாடடளவாக இவருபநயஸிககிற உபநயாஸத்தைக் கேட்டருளி மிகவுமுகந்து “முபபததாருயிரபபெருக்கா” என்று இவருக்குத் திருநாமஞ் சாத்தியருளித் தனியனும்ஸுஸந்தித்தெழுந்தருளினா இப்படி பெரிய பெருமாள் நிரஹேதுக்கமாகத் தமமை விஷயீகரித்து நியமித்தருளினதுக்கு ஜீயருளிச்செய்த திருநாமம் d “நாமாா பெரியதிருமண்டபமாா நமபெருமாள்

தாமாக நமமைத தனிததழைத்து நீ மாறன, செந்தமிழ் வேதத்தின் செழும் பொருளை நாளுமிங்கே, வந்துரைபென்றேவுவதே வாய்நது”

இப்படி நம்பெருமாள்ருளிச்செய்த பெரியஜீயர்தான இந்தத் தனியனுக்கு அாததும்—திருவாய்மொழிப்பிள்ளையினுடைய கருபைக்கு விஷயபூதராய, ஜனாந புகதி வைராக்ய மஹோத்தியாய, ஸ்ரீபாஷ்யகாரா விஷயத்தில் பராவணயத்தை யுடையராயக்கொண்டிருக்கிற கோயில் அழகியமணவாளசசீயரை ஸேவிககிறே னென்றபடி.

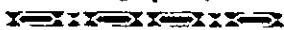
(12)

பிள்ளைலோகம் ஜீயா திருவடிகளே ஸரணம்

—*—

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம

திருவாய்மொழித் தனியன்கள்

1 நாதமுனிகளருளிச்செய்தது

१. भक्तमृतं विश्वजनानुमोदन सर्वार्थद श्रीशठोपवाच्यम् ।

सहस्रशाखोपनिषत्समागम नमाम्यह द्राविडवेदसागरम् ॥

१.

1 பக்தாமருதம் விஸ்வஜநானுமோதநம் ஸர்வார்த்ததம் ஸ்ரீஸ்டுக்ஷோபவாக்யம் | ஸஹஸ்ரஸாக்ஷோபநிஷத்ஸமா஑ம் நமாமயஹம் த்ராவிட வேதஸாக்ஷரம் || (1)

பரமகாருணிகரான பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த

திருவாய்மொழித் தனியன வயாக்யானம்

(பக்தாமருதம்) a “பத்தராகககூடம்,” b “தொண்டாககமுது” என்றபடி (விஸ்வஜநானுமோதநம்) c “பாபரவினகவி” d “அடியாக்கினபமாரி” என்கிறத் தைச சொன்னபடி (ஸாவராதததம்) e “எல்லாப்பொருளும் விரித்தானை” என்னும் படி ஸகலராதததபரத்யுமாயிருக்கை f மிககவிதையிலை தொடங்கி, g “மிகக் வேதியா வேதத்தினுட்பொருள், நிறகப்பாடி என்னெஞ்சுள் நிறுத்தினான்” என்கிறபடியே, அறிய வேண்டுமாதததமெல்லாவற்றையும் அறிவிப்பிக்குமென்றபடி (ஸ்ரீஸ்டுக்ஷோப வாக்யம்) h “குருகாச சடகோபன சொல்” என்றபடி (ஸஹஸ்ரஸாக்ஷோபநிஷத் ஸமாக்ஷம்) ஸஹஸ்ரஸாக்ஷ ஸாமவேதமாய, ததஸாரம் சூநதேக்யோபநிஷத் தாய, அதின் ஸாரம் உத்யூதமென்றதாய, அதையாயிறு இப்படிப் பாடி யருளிறென்றபடி i வேதவருமபொருள் நூலகளை d வண்டமிழ் நூலாககினபடி j எய்தறகரிய மறைகளை ஆயிரமின்றமிழாற செயதற குலகில் வரும சடகோப

a 8 6 11 b 9-4 9 c 7-9 4 d 4 5 10 e 4 5 5, f தனியன g கண்ணி 9 h 1-1-11
4 9 8 8 j இரா 18

னிதே (நமாமயஹம் த்ராவிடுவேத ஸாக்ரம்) உ அளவியன்ற வந்தாதியாயிரத்
தை b பத்தா பரவுமபடி சொல்லிற்று

கடலையும் சட்கோபன சொல்லையும் ஸமாநமாகச சொல்லுகிறது (புகதாம
ருதம்) c “விண்ணவரமுதுண” எனனுமபடி d விண்ணினமீதமராகடகாய தேவ
போக்யமமான அமருதத்தையுடைத்தாயிருக்கும் அது, இது e “பாலோடமுதன்ன
வாயிரம்” எனனுமபடி f அவனித்தேவரான பூஸுராககு போக்யமமான அமருத
மாய, g ஆராவமுதத்தையுடைத்தாயிருக்கும் (விஸ்வஜநாநுமோத்நம்) ஸாவஜநா
பிமதபரதமாயகைபாலும், த்ராஸீயமாயகைபாலும், ஸமுத்ரம் ஸாவஜநஸநதோஷ
வேஷத்தையுடைத்தாயிருக்கும், இதுவும் h “முதலபத்தாவானவரென்னமமான
பாபரவ எனனுமபடி ஸேஸவரவிபூதி போக்ய”மாயிருக்கும் (ஸ்ரீஸட்கோபவாங்
மயம்) அதில் அமபஸஸ அகஸதய வாங்மயமாயிருக்கும், இதில் சநதஸஸ
ஸட்கோபவாங்மயமாயிருக்கும், திருவாயமொழியிதே (ஸஹஸரஸாகோ
பநிஷத் ஸமாக்ரம்) அது ஸாவஸாக்ரஸாரமான சநதஸாக்ரஸமாக்ரத்தை
ஸமீபத்திலே யுடைத்தாயிருக்கும், இது, ஸாவவேதஸாக்ரஸாரமான உபநிஷத்தி
னுடைய திரட்சியாயிருக்கும் (நமாமயஹம் த்ராவிடுவேத ஸாக்ரம்) அநத
ஸாக்ரம் 1 “அஞ்ஜலிம் பராங்குக் கருத்வா” எனனுமபடி அஸரணயனுக்கு ஸரணய
மாயிருக்கும், 1 வண்டமிழ நூல்களான இது, சட்கோபன பாடடென்றவாறே
நாட்டையக கையெடுக்கும்படியாயிருக்கும், “நமாமயஹம்” என்று நாடெல்லாம்
அநுஸந்திக்கக்கடவாகளிறே 2 “வந்தே ராமாயணாவம்” எனனுமாபோலே

2 “ஸலோக ஜால ஜலாகீணம் ஸர்க்குக்லலோல ஸங்குலம் | காண்ட்குராஹ
மஹாமீநம் வந்தே ராமாயணாவம் ||” அங்கு “சதுர்விமஸதஸஹஸரம்” இங்கு
3 சீரத்தொடையாயிரம் 1 தீரத்தங்களாயிருக்கும் அங்கு ஐநநூறு ஸாக்ரம், இங்கு
1 “பத்தநூறு” எனனுமபடியாயிருக்கும் அங்கு ஷட்காண்டமாயிருக்கும், இங்கு
ஷடபத்யாதத பரதிபாத்மாய, பத்தபுபத்தாயிருக்கும் அது ராமாயணாவம்,
இது த்ராவிடுவேதஸாக்ரம் அது ரகு்வம் சரிதமாயிருக்கும், இது m “முகில்
வண்ணனடி மேற்சொன்ன சொன்னமாலையிரம்” என்னலாயிருக்கும் அது
3 “வாலமீகீர் புகுவாந் ருஷி” எனனுமபடியான வாலமீகீபரோகதம், இது n குரு
கூசசட்கோபன சொல்லாயிருக்கும் அது *மஹாபாதக நாஸநமாயிருக்கும் இதுவும்
o அருவினை நீறுசெய்யுமதாயிருக்கும் அது 4 “ஸமஸாரம் ஸ விஹாய கச்சுதி
புமாந் விஷ்ணே பத்ம ஸாஸவதம்” என்று ப்லமாயிருக்கும் இதுவும் p “வானின
மீதேற்றியருளசெய்து முடிகும் பிறவிமாமாயக்கத்தினையே” என்று q திருவடியே
யடைவிகும் 1

a 1 4 11 b 1-5 11 c பெரிய 6 1-2 d பெரியாழ்திரு 3 4 10 e 8 6 11 f 8 4 10 g 2-5 5
h ஆசாயஹரு 187 i 4 5 10 j 1 2-11 k 7 10-11 l 6 7-11 m 7 2 11 n 9 6-11
o 8 5 11 p 8-4 11 q 4 9-11

2 (திருவழுதி நாடென்றும் தென்குருகூரென்றும்) “ஆழ்வாரா திருவடிகளை—
அவா ஸம்பநதமுடைய நாட்டோடும் ஊரோடும் ஆற்றோடும் வாசியற எல்லா
வறறையும சோதது, பரஸந்மான மநஸஸே! அநுஸந்திததுப போரு”
என்கிறது உவைகுநதசசெலவனா சேவடி யோபாபாதி b வைகுநத வானுடும்
c இறந்தால் தங்குமூரான d கண்ணன விண்ணாரும் e அமுதவிரசையாறும்
உத்யுதேஸயமாமாபோலே, இங்கும் இவை உத்யுதேஸயமாகிறபடி.

2 ஈஸ்வரமுனிகளருளிச்செய்தது

2 திருவழுதிநாடென்றும் தென்குருகூரென்றும் மருவினிய வண்பொருநலென்றும்
அருமறைகளந்தாதி செய்தானடியிணையே யெப்பொழுதும் சிந்தியாய நெஞ்சே

தெளிநது 2

(திருவழுதி நாடென்றும்) இதயாதி்யாலே ஆழ்வாரா திருவடிகளைச்
சிந்திக்கும்படி சொல்லுகிறது, f “கவளயாணைக் கொம்பொசித்த கண்ணென்றும்”
என்று தொடங்கி, f “பாரததன் பள்ளிபாடுவாள” எனனுமாப்போலே (திருவழுதி
நாடென்றும்) g “வாயநத வழிதி வளநாடன்” என்று நிருபகமாகவிதே அதுதா
னிருப்பது அவா ஸம்பநதத்தால் அவரோபாதி அதுவும் அநுஸந்தேயமா
யிருக்குமாயகையால், திருவடிகள் நாட்டோடே நடக்கிறது (தென்குருகூ
ரென்றும்) h “குருகூராகரான” என்று அவரிருக்குமூராகையாலே அதுவு
மப்படியேயாயிருக்கை (மருவினிய வண்பொருநலென்றும்) மருவ இனி
தான் வண்பொருநலென்றபடி. i பொருநல் சங்கணி துறைவனிறே
இதுவுமிவா இறங்கும் துறை, அவா திருவடிகளும் இறங்குநதுறை
j நன் ஞானத்துறையிறே k வணசடகோபணைப்போலே இதுவும் வண்மை
யுடைத்தாயிருக்கை l “ஸவிதீ முகதாநாம்” இப்படி விலக்கணமான நாடும்
நகரும் துறையுமென்றநுஸந்திதது (அருமறைகளந்தாதி செய்தானடியிணையே
யெப்பொழுதும் சிந்தியாயநெஞ்சே தெளிநது) அதாவது l எய்தறகரிய மறைகளை
ஆயிரமின்றமிழாறசெய்தறகுல்கில் வரும் சடகோபணைச் சிந்தையுள்ளே சிந்தித்
துப போருவென்கை 2 ‘குருபாதாமபுஜம் த்யாயேத்’ என்கிறபடியே திருவடி
களையே சிந்தித்துப்போரு, m நறென்றிலே மருளாதே தெளிநது அவவடியையே
அநுஸந்திக்கப்பாரா

அனறிககே, வேத்துதிலே 3 “வைகுண்ட புவநலோகம்” என்று நாட்டை
யும், 4 “யோவைதாம் பரஹ்மணோ வேது அமருதேநாவருதாம் புரீம்” என்று
அமருதவாஹிநியான விரஜையாறருலே ஆவருதமான வைகுண்ட நகரத்தையும்
5 “விஷ்ணோ பதே பரமே மத்வ உத்ஸ” என்றும், 6 “தத்யுவிஷ்ணோ பரமம் பதம்”

a நான்திருவ 75 b பெரியதிருவ 68 c பெரியதிரு 10 2 10 d திருவிரு 47 e ஆர்த்தி 20
f பெரிய 4-8 1 g 5 6-11 h திருவிரு 100 i 10 9 11 j திருவிரு 93 k 2-4 11 l இரா 18-

என்றும் அவன திருவடிகளையும் உபநிஷதது ஓதினாபோலே, அந்த அருமறை யின தாதபாயமான அாசசாவதாரமான ஆதிபிரானதான திருவழுதித்திரு நாட்டையும், a “திருக்குருகூர்தனுள் நின்றவாதிபிரான” எனனுமபடி அவன வாததிககிற ஊரையும், ஊருக்கு வடக்கான வண்பொருநலாறறையும், அங்கே b நின்றவாதிபிரானுடைய b நீளகழலையுமிதே கிருவாயமொழியிற சொல்லிறறு, இது-மறறை உகந்தருளின நிலங்களிலாறறுததுறைக்கும், ஊருக்கும் நாட்டுக்கும் உபலக்ஷணம் c “குட்டநாடு” என்றிறே நாட்டையும் அருளிச்செய்துபோருவது, d “தேறுநீர்ப்பம்பை வடபாலை திருவணவண்ணா” என்றும், e “தண்புனல் சூழ திருவரங்கத்துள்ளாய” என்றும் ஊரையும் ஆறறையும் அருளிச்செய்தது இப்படியாயிறறு திவ்யதேஸ திவ்யநகர திவ்யநதிகளின வைபுவத்தையும் திருவாயமொழிமுகேந தாபிபித்தது f ஆக மூர்த்தியில பண்ணியதமிழானபடி திருநாமப பாட்டுக்களதோறும் தமக்கு நிரூபகமாகவும் ஊரையும் நாட்டையும் ஆறறையும் பாடுகையாலே அதுதான g மிக்கவேதியா வேதத்தினுட்பொருளாக அருளிச்செய்கையாலே, அததைப்பற்ற “திருவழுதிநாடென்றும் தென்குருகூ ரென்றும் மருவினிய வண்பொருநலென்றும் அருமறைகளந்தாதி செயதான” என்றிங்ஙனே சொல்லுகிறதாகவுமாம் திருவழுதிநாடென்றும் சிந்தியா பென்னுதல், திருவழுதிநாடென்றும் அருமறைகளந்தாதி செயதானென்னுதல், ததீயவைபுவமிதே வேததாதபாயமாயுவது இப்படி வேதத்தை த்ராவிட, மாகச செயத த்ரவிடேபநிஷதாசாராயருடைய h அங்குரியுள்ளங்களை i “தெளி வுற்ற சிந்தையா” j “தெளிந்தவென சிந்தை” எனனுமாபோலே, “உபாயோ பேயம்” என்று தெளிந்தது மநஸஸே ஸந்ததம் ஸமரிததுப்போரு” என்று ஆழவார திருவடிகளே அநுஸந்தேயமாகச சொல்லிறறு 2

3 (மனத்தாலும் வாயாலும்) இதில் ஆழவார திருவடிகளே பராபகமும் பராபயமுமாகிறபடியை அவய வயதிரேகங்களிரண்டாலும் தாபிபிக்கிறது

3 சொட்டை நம்பிகளருவிச்செய்தது

3 மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர்பேணு மினத்தாரை யல்லாதிறஞ்சேன தனத்தாலுமேதுங்குறைவிலே நெந்தைசட்கோபன பாதங்கள யாமுடையபற்று 3

(மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர்பேணுமினத்தாரை யல்லா திறஞ்சேன) மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர்பேணுகையாவது k “திருக் குருகூர்தனை யுளங்கொள ஞானத்துவைமமின” l “திருக்குருகூர்தனைப்பாடியாடிப் பரவிச்செனமினகள்” என்று ஆழவாருபதேஸங் கேட்டபடியே, மநஸஸாலே நினைத்தும், வாயாலே சொல்லியும் போருகை, பேணுகை விருமபுகை,

a 4-10 1 b 1 9 11 c 8 9 1 d 6 1-10 e 7-2 6 f ஆசார்யஹரு g கண்ணி 9

h தனியன i 7 5 11 j 9 2 4 k 4-10 9 l 4-10 2

1 “யத்ஃதி, மநஸா த்யாயதி தத்வாசா வத்ஃதி” எனனககடவதிறே இபபடி ஆழ்வார ஸம்பநத,முடைய தே து ஸ த தி லே விருப்பமுடையவாகனையடைய ப,ஜிததேன ஆழ்வார ஸம்பநதி, ஸம்பநதிகளை யொழிய அநயரை ஆத்ரிதது ப,ஜியேன (வண்குருகூர பேணுமினத்தாரா) உ நலலார நவில குருகூரிதே (இனத்தாரா) ஸமூஹமாபுள்ளவாகள அன றிக கே, ஸஜாதீயரெனருகவுமாம இததால - b குருகூரசசடகோபன பாட்டான திருவாயமொழியிலே அந வ ய மு டை ய ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமூஹத்தை என்றபடி, c குழாங்கொள தென்குருகூரிதே இததால திருவாயமொழியிலே அதி பரவணரானவாகளை யொழிய அந ய ரை ஆத்ரியேனென்றதாயிற்று இபபடி அநயரை அநாத்ரிககைக்கு அடியுடைமை சொல்லுகிறது, (தனத்தாலுமேதுங்குறைவிலேன) என்று 2 “த,நம மதீயம் தவ பாத,பங்கஜம்” என்கிறபடியே ஆழ்வார திருவடிகளைப்பற்றின நமக்கு d “விபூ,திஸ ஸாவம்” எனனுமபடி, தனத்தாலும் ஏதுங்குறைவிலேன - ஒன்றுங் குறையுடையே னலலேன (எந்தை சடகோபன) e “அனனையாயத்தனாய” f “மாதா பிதா எனனுமபடி எனக்கு ஜநகரான ஆழ்வார (பாதங்கள்) பராபதஸேஷியானவா திருவடிகள், (யாமுடையபற்று) தசசேஷபூ,தரான நமமுடைய பற்று, g “தனக யான சரணம் தமாகடகோர பற்று” யாமுடைய பற்று இதுவாயிற்று 3

4 இனி, “சடகோபன பாதங்கள்” என்றத்தை விவரியாநின்றுகொண்டு, திருவாயமொழி ஹருத,க,தமாமபடி, ஆழ்வாராகுப பரதநதரரான உடையவா திருவடிகளைத் தொழாநின்றேன என்கிறது,—(ஏயநத பெருங்கீரத்தியிராமா நுசமுனிதன வாயநத மலாபபாதம் வணங்குகின்றேன) என்று

4 அதந்தாமுவானருளிச்செய்தது

4 ஏயநத பெருங்கீரத்தியிராமா நுசமுனிதன வாயநதமலாபபாதம் வணங்குகின்றேன ஆயந்தபெருஞ் சீராரா சடகோபன செந்தமிழேதந்தரிக்கும் பேராதவுள்ளம்பெற 4

(ஏயநத பெருங்கீரத்தியிராமா நுசமுனிதன) g “ஏறகும் பெருமபுகழ வான வரீசன” எனனுமாபோலே அங்குத்தைக்கு அநுருபமாயப பொருநதியிருக்கிற பெரிய புகழையுடைய எ ம பெ ரு ம ா ன ா த ம மு டை ய (வாயநத மலாபபாதம் வணங்குகின்றேன) ஒன்றுக்கொன்று பொருநதியிருப்பதாய மலாபோன்ற திருவடிகளை பரணதிபண்ணாநின்றேன h “ராமா நுஜஸ்ய சரணௌ ஸரணம் பரபத்யே” என்கிறபடியே, பராபயபூ,த,த்யா - வாதத மாநமாயச செல்லுகிறது இபபடி வணங்குகிறது எதுக்காகவென்னில,— (ஆயநத பெருஞ்சீரார சடகோபன செந்தமிழ் வேதநதரிக்கும் பேராதவுள்ளம் பெற) (ஆயநதபெருஞ்சீரார சடகோபன) i “ஆயகொண்டசீ” என்றும், j “ஆய பெருமபுகழ” என்றும், சொல்லுகிறபடியே, ஆயப்படும—விலக்கணமாய, நிரவதி,க

மான கலயாணகுணங்களால் பூணரான ஆழவாருடையதாய அதிஸுலபுமான த்ராவிடுவேதத்தை த்ரிகுமபடி நிஸசலமான மநஸஸைப்பெற

அனநிககே, ஆயநதபெருஞ்சீராரென்று - * செநதமிழ வேதத்துக்கு விசேஷணமாகவுமாம a சீரத்தொடையாயிரமிதே இந்த பரபுநதத்ராணாதது மாக வாயநத மலாப்பாதம் வணங்குகின்றேன b தீமனங்கெடுத்து c மருவித் தொழும் மனத்தை ஆசாராயன தரவேணுமிதே ஆகையால் d “தங்குமனம் நீயெனக்குத்தா” எனனுமபடி, பேராதவுள்ளம்பெறவென்று எம்பெருமானாரை பராராததிக்கிறது அதாவது இவாதான, e மாறனடி பணிநதுயநதவராய f “மாறன்பணித்த மறையுணாநதோன” என்றும், g “தென்குருகைப்பிரான பாட டென்னும் வேதப்பசுநதமிழ தனனைத் தனபத்தியென்னும் வீட்டின்கணவைத்த இராமாநுசன” என்றும், h பண்டரு மாறன பசுநதமிழானதம் பாய மதமாகவுடைய ராய, i திருவாயமொழியினமணநதருமின்னிசை மன்னுமிடநதொறுமிருக்குமவராய, j உறுபெருஞ்செல்வமும் மாறன விளங்கியசீர நெறிதரும் செநதமிழென்றறிதர நிறகுமவராகையாலும், அவா திருவடிகள் ராமாநுசனாகையாலும் இவரை அாததிக்கிறது, “மறறையாழ்வார்கள திவ்யபரபுநதங்களை அங்கேபாங்குமாக வுடைய இவருடைய த்ராவிடுவேதமான திவ்யபரபுநதமொழிய ததிதர க்ரநதங்களில் சபலமான மநஸஸு சலியாமல இதொன்றிலுமேயுற்று நிலைநிற்க வேணும்” என்று அவரை அாததிக்கிறதென்கை (4)

5 இனி, இதில் - திருவாயமொழியினுடைய உதபாத்கரையும் வாதத் கரையுஞ்சொல்லுகிறது — (வானநிகழுஞ்சோலை) என்று

5 படரருளிச்செய்தது

5 வானநிகழுஞ்சோலை மதிளரங்காவணபுகழமேல், ஆனறதமிழமறைகளாயிரமும—
நன்ற

முதறறும் சடகோபன மொயம்பால் வளாதத இதத்தாயிராமாநுசன

(வானநிகழுஞ்சோலை)யாவது—வானிலே ஆகாஸத்திலே திகழுகிற பரகா ஸிகுகிற சோலையென்றபடி 1 “வருக்ஷண்டம்தோபூதி” 2 “வானேநது சோலை” 3 சோலையணிதிருவரங்கமிதே (மதிளரங்கா) 4 “திடகொடி மதிளசூழ” 5 “மதிள திருவரங்கம்” அதுவும் 6 வாணையுநதுமதிளாயிருக்கை (வானநிகழுஞ்சோலை) உயாநத சோலையையும், மதிளையுமுடைய கோயிலே நிரூபகமான பெரியபெருமா ளுடைய ஸலாக்யமான கலயாணகுணவிஷயமாய விஸ்தருதமாயிற்று ஆயிரம திருவாயமொழியும் p “முகிலவண்ணனடிமேற சொன்ன சொனமாலையாயிரம்”

a 1 2 11 b 2-7 8 c 2 7 7 d பெரியதிருமொழித்தனியன e இரா 1 f இரா 46 g இரா 29
h இரா 64 i இரா 60 j இரா 19 k l திருமாலை 14 m 7 2 3 n திருமாலை 42
o 9 10 4 p 7 2 11

எனனககடப திறே ஁துதான ஁ சீர்ததொடையாயிரமென்று சீரகலநதசொல
லாயிறே இரபபது b “நலமுடையவன்” e “ாறில வணபுகழ நாரணன்” என்று
உபகரமிதது, d “வாழபுகழ நாரணன்” எனறிறே தலைகடடியருளினா பெரிய
பெருமா ளதா ன e நலநதிகழ நாரணனிறே 1 “நாராயண பரம பரஹ்ம
2 “நாராயணபரா வேதூர எனனககடவதிறே, அததாலே (மதிளரங்கா வணபுகழ
மேலானற தமிழ் மறைகளாயிரமும) எனகிறது

இனிததான திருவாயமொழி பததுபபததாலும் பரதிபாதிக்கிற—f “பரபரன்”
எனகிற பரதவமும, g “சோராதவெப்பொருட்குமாதி” எனகிற காரணதவமும,
h “முழுதுமாய முழுதியனருய” எனகிற வயாபகதவமும, i “மறுகலிலீசன்” எனகிற
நியநதருதவமும, j “ஆவாவென்றருளசெயது” எனகிற காருணிகதவமும, k “ஏறு
சேவகனாககெனையுமுளள்” l “வரங்கொள் பாதமலலாலிலலை யாவாக்கும
வனசரண” எனகிற ஸரணயதவமும, m “எண்ணிலாப பெருமாயனே” எனகிற
ஸகதிமததவமும, n “தேவிமாராவா திருமகள் பூமியேவ மறறமரராட்செயவாா’
எனகிற ஸதயகாமதவமும, o “எனடிசைபும கீழும் மேலும் முறறவுமுண்டிரான்”
எனகிற ஆபதஸக்தவமும, p “சுரிசுழ நகமலககடகனிவாயக காளமேகம்” என்ற
ஆததி ஹரதவமுமாகிற அதில பததாததமும பெரியபெருமானே பரதிபா
திக்கிற q கங்குலும் பகலிலும் காணலாயிருக்கும் r “வடிவுடைவானோ தலைவனே”
என்று பரதவமும, s “முனசெயதிவவுலகம்” t “விண்ணோ முதல” என்று காரணத
வமும, u “கடகிலீ” v “என்னுடையாவி” என்று வயாபகதவமும, w “பாலதுன்பங்க
னினபங்கா படைத்தாய” x “காலசக்கரத்தாய” y “மூவுலகாளி” எனகையாலே-
நியநதருதவமும, z “இவள திறததருளாய” என்று காருணிகதவமும, aa “பற்றிலா
பற்றினருளே” என்று ஸரணயதவமும, ab “அலைகடல கடைநத வாரமுதே”
என்று ஸகதிமததவமும ac “என திருமகள் சோமாரபனே” ad “நிலமகளகேளவனே”
ae “ஆயமகளன்பனே” என்று ஸகதியாலே நிதயமாகக கறபிதத பதநீபரிஜநாதிக்களை
புடைய ஸதயகாமதவமும, af “இவவுலகமுண்டுமிழநதளநதாய” என்று ஆபதஸ
க்தவமும, ag “முகிலவண்ணடியையடைநதருள சூடியுயநதவன்” என்று ஆததி
ஹரதவமும அருளிச்செய்தாரிறே, ஆக, எல்லாவறருளும் “மதிளரங்கா வணபுகழ
மேலானற தமிழ் மறைகளாயிரம்” எனனததடடிலையிறே ஆழவாாகளில
நமமாமழவாா அதிகரானுபபோலே, எம்பெருமானகளில நம்பெருமாள் அதிகரா
யிறேயிருபபது, அததைப்பறறவுஞ சொல்லிறறு

இப்படிப பெரியபெருமாள் விஷயமாகவே பரதிபாதித்த திருவாயமொழியை
(ஈனற முதறருய சடகோபன மொயமபால வளாததவிததாயிராமா நுசன)

a 1 2 11 b 1 1-1 c 1 2 10 d 10-9-1 e பெரு 10 11 f 1 1 8 g 2-1-11 h 9 1-8
i 4 1-10 j 5 1-6 k 6-1 10 l 6-8-7 m 7 1 1 n 8 1 1 o 9-1-1 p 10-1 1 q 7 2-1
r 7 2-10 s 7 2 2 t 7 2 8 u 7 2 8 v 7 2 9 w 7 2-7 x 7 2 5 y 7 2 11

நெடுங்காலமும் நோற்றுப்பெற்ற முந்தின மாதா ஆழ்வார்; உ “வண்டமிழ் நூற்க
நோற்றேன்” என்றாரிதே; வருந்திப்பெற்ற பிள்ளையை வளர்த்தெடுக்கும் மாதாவைப்
போலே, திருவாய்மொழியை வளர்த்த இதத்தாய் - வர்த்திப்பித்த மாதா எம்பெரு
மாராயிற்று. b ஞானக்கலையான திருவாய்மொழிக்கு ஜந்மபூமி ஆழ்வார், தத்
வர்த்தகர் எம்பெருமானார்; இப்படியாயிற்று ஜ்ஞானஸந்தானம் வளர்த்தியோடே
நடந்து செல்லுவது. c “பெற்றார் பெற்றொழிந்தார் பின்னும் நின்றடியேனுக்குற்றொய்
வளர்த்து” என்னுமாபோலே. மொய்ப்பால் வளர்த்த இதத்தாயாவது - ஈன்றதாய்
பெற்றுப்பொகட்டுப்போனால் வளர்க்குந்தாய் தன் மிடுக்காலே காத்து நோக்குமா
போலேயாயிற்று இவரும் அதைக் காத்து வளர்த்தபடியும். d தேவகிபெற்ற
வருவுகரியவொளிமணிவண்ணை வளர்க்குந்தாயான யசோதை தன்மிடுக்காலே
யெடுத்து, e “ஏதேனுஞ்சொல்லி யசலகத்தாரேதேனும் பேச நான் கேட்கமாட்டேன்.”
என்றும், f “தூசனஞ்சொல்லும் தொழுத்தைமாரும் தொண்டரும் நின்றவிடத்
தினின்று” e “போதர்கண்டாய்” f “தாய்சொல்லுக்கொள்வது தன்மங்கண்டாய்”
என்று குற்றஞ்சொல்லுமவர்களையும் தன்சொல்லாலே வாய்ப்புடை புடைத்துத் தன்
வசமாக்கி, g “தீயபுந்திக்கஞ்சன்” என்று கருத்தைக் குலைத்து h “காப்பாருமில்லை”
என்று இரந்து i “அசோதை வளர்க்கின்ற செய்த்தலை நீலநிறத்துச்சிறுப்பிள்ளை”
என்னும்படி நிறம்பெற வளர்த்து ப்ரமேய ஸாரத்தை வர்த்திப்பித்தாப்போலே,
ப்ரமாணஸாரத்தை வர்த்திப்பித்த ப்ரகாரமும். அதெங்ஙனெயென்னில்; இங்கும்
ஆழ்வார் அவதரித்து j அவாவற்றுவிடுபெற்றெழுந்தருளினபின்பு, பூஹ்ய
குத்ருஷ்டிகளாலே, * பூஷாகூராமான திருவாய்மொழி அபிபூதமாய் வருகிற
படியைக்கண்டு, பூஷ்யஸூக்திகளாலே அதை நிரோதித்து அதையிதுக்குக்
காவலான வேலியாகக் கற்பித்துத் திருவாய்மொழியைத் தன் கைவசமாக்கி, திருக்
குருகைப்பிரான் பிள்ளாணைக்கொண்டு இதினர்த்தத்தை வெளியிடுவித்து வர்த்திப்
பித்துக்கொண்டு போந்தாரிதே, k “மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன்” என்னும்படியான
அடியாராகையாலே. ஆண்டவனிட்ட பயிரை வர்த்திப்பிக்கவேணுமிதே.
5.

6. (மிக்கவிதைநிலையித்யாதி) 1. “ஸ்ரீபதிஸ்சேதநஸ்யாஸ்ய ஹேதுத்வேந ஸமாஸரித: |
அநிஷ்டஹாநி மிஷ்டஸ்ய ப்ராப்திஞ்ச குருதே ஸ்வயம் ||” என்று ஸகலவேதஸங்க்ரஹ
மான திருமந்தரத்தில் பத்யத்ரயத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற அர்த்தபஞ்ச
கத்தை, l “திருமாலாலருளப்பட்ட சடகோபன்” என்னும்படி ஸ்ரீய:பதியான ஸர்
வேஸ்வரனாலே m மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்ற ஆழ்வாரருளிச்செய்த n திருமால
வன் கவியான திருவாய்மொழி ப்ரபுந்த்யம் ப்ரதிபாதித்த ப்ரகாரத்தை இத்தனி
யனிலே சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது—(மிக்கவிதைநிலையும் மெய்யாமுயிர் நிலையும்

a 4.5-10 b 1-9-8 c பெரியதிரு 8.9.7 d பெரியாழ் 1-3-17 e பெரியாழ் 2-9-6
f பெரியாழ் 2-9-8 g பெரியாழ் 2-2-5 h பெரியாழ் 2-3-1 i பெரியாழ் 1-3-12 j 10.10-11
k இரா-1 l 8-8-11 m 1-1-1 n திருவிரு 48.

தகச நெறியும் தடையாகித் தொக்கியலு மூழவினையும் வாழவினையும் குருகையா
கோன யாழினிசை வேதத்தியலோதும்) என்று

6 இதுவும் பட்டரருளிச்செய்தது

6 மிக்கவிற்றைநிலையும் மெய்யாமுயிரினிலையும் தக்கநெறியுந் தடையாகித்-தொக்கியலும்
ஊழவினையும் வாழவினையு மோதும்குருகையர்கோன யாழினிசை வேதத்தியல் 6

மிகக்கவிற்றைநிலையாவது q “இறைநிலை யுணர்வரிது” எனனுமபடியான ஸாவஸ
மாத பரதவம் 1 “தபீஸவராணம் பரமம் மஹேஸவரம் தம் தேவதாநாம பரமஞ்ச
தேவதம் 2 நாராயண பரோஜயோதி ’ என்றும், 3 தத்வம் நாராயண பர ’
என்றும், ௨ “மனிசாக்ருத தேவாபோலத் தேவாக்ருத தேவாவோ” என்றும், ௪ “தேவ
தேவனை” என்றும், ௫ “பரஞ்சோதி நீ பரமாய” என்றும், ௬ “மிகுஞ்சோதி” என்றும்,
௭ “முழுதுண்டபரபரன்” என்றும், ௮ “வானோரிறை” என்றும், ௯ “கழிபெருந்தெய்வம்”
என்றும், 10 “பெருந்தெய்வம்” என்றும், 11 “பெரியவப்பனை பரிமனப்பனை உருத்தி
ரனப்பனை” என்றும், 12 “திருவுடையடிகள்” என்றும், 13 ‘ திருமகளார தனிககேளவன்
பெருமைபுடையபிரானா” என்றும், 14 “திருமாமகள் கேளவா தேவா” என்றும்
சொல்லப்படுகிற ஸாவஸமாதபரணையாபிறறு (மிகக்க விற்றை) என்கிறது 15 “திருமங்கை
நின்றறஞ்சுந்தெய்வம்” 16 “திருமாலையல்லது தெய்வமென்றேததேன” 17 “திருவிலலாத
தேவரைத் தேறேனமின தேவு” என்கக்கடவதிறே இதுவாயிற்று பரஸவரூபம்
இறை நிலையாவது ஸௌலபடியததுகசவருகிலலாதபடி முடிந்த நில மான
ஆஸ்ரிதபரதநதாயத்தோடே நிற்கிற அாச்சாவதாரமென்கை, அதையாயிற்று
௧ “எளிவரும் ’ இதயாதியிற சொன்னது இதிறே ஈஸ்வர ஸவரூபயாதாதமயம்

மெய்யாம உயிரினிலையாவது q “உருவியந்த விந்நிலைமை” என்றும், 1 “எண்
பெருக்கநலத்தொண்பொருள்” என்றும், 2 “உணர்வைப்பெறலூநது” என்றும்,
3 “நின்றவொன்றை” என்றும், 4 “உயிரவீடுடையான்” என்றும் பரகருதே பரஞய,
ஜஞாநாநதஸ்வரூபஞய, ஜஞாநஞ்ஞகஞய, நிதயஞய, ஈஸ்வரனுக்கு ஸரீரவத்
பரதநதரஞனபடியைச் சொல்லுகிறது மெய்யாமுயிரென்கையாலே 4 “ஸதயஞ்சு”
என்றும், 5 “உள்ளதும்” என்றும், 6 “மெய்யமமையை” என்றுஞ் சொல்லுகை
யாலே பரகருதி ஸவபூவத்திறகாட்டில் ஆதமஸ்வரூப நிதயதவஞ் சொல்லிற்று,
அன்றிககே, மெய்யாமுயிரென்கையாலே 5 “யஸயாத்மா ஸரீரம்” என்கிறபடியே,
6 “உள்ளதவனுரு” என்று ஸரீரஸரீரி பூவஞ் சொல்லிறருகவுமாம் உயிரினிலை
யாவது-7 “மெய்யமமையை மிகவுணர்நது” என்கிறபடியே, 8 “தமமடியாரடியோங்குள்”
என்றும், 9 “தொண்டன சடகோபன்” என்றும், 10 “சிறுமாமனிசரா யென்கையாண்
டார” என்றும், ததீயபாயநதமான நிலை இதிறே ஸவஸவரூபயாதாதமயம்

a 8-1 5 b 3 6 2 c 3 1 3 d 2 2 5 e 1 1-8 f 1 5 1 g திருவிருத்தம் 20 h 4 6 2 i 8 1 11
j 1 3 8 k 1 6-9 l 6 10 4 m இர திருவ 57 n முதல்திருவ 64 o நான திருவ 53
p 1 3 2 q 1 3 6 r 1 2 10 s 8 8 3 t 8-8-4 u 1 2 1 v 1 2 4 w திருமால் 38
x y 3 7 10 z 7 1 11 || 8 10 3

தக்கநெறியாவது அதயநத பரதநதர ஸவருபத்துக்கு அநுருபமான உபாயம் அல்லாதது தகாத நெறியாயிறே யிருப்பது, a “நெறிகாட்டி நீக்குதியோ” எனனக்கடவதிறே b “நீயமமா காட்டும நெறி” c “கண்ணனல்லாலிலலை கண்டா சரண” ஸரீரரக்ஷணம் ஸரீரிககே புரமிறே 1 [மாஸுச] எனனுடம்பிலமுககை நாணே போகக்கொள்ளேனோ என்றிறே அவன வாததை d ‘எம்மையாளும பரமா’ என்று ததீயசேஷதவம் ஸவருபமானால், e “நனமை பெறுததெமமை நாளுயபக்கொள்கின்ற நம்பா” என்றவாகளே உபாயமாகவும் வேணுமிறே, (தக்கநெறி) ததீயோபாயமாகவுமாம் உபாய யாதூதமபமிதுவிறே

(தடையாகித தொக்கியலும் ஊழவினையாவது) விரோதியாயத திரண்டு வாததிகிற பராகதநகாமமெனகை f “முனசெயத முழுவினை” g “பாரமாய பழவினை” எனனக்கடவதிறே, ஊழமை-பழமை வினை காமம் h “பொயநநின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுகும் அழுகுடம்பும்” 1 “அவித்யாகாமவாஸநாருசிபரகருதி ஸம்பநதம் 2 புகுவதஸவருபதிரோதூராகரியிறே தேஹம் விரோதியஸவ ரூபயாதூதமயம் அஹங்காரமமகாரங்கன, k “யானே என்கையறியகிலாதே யானே பென்றனதே பென்றிருந்தேன’ l ‘நீநுமதென்றிவை வோமுதலமாயதது” 2 “பீஜமேதத் துவிதா ஸதிதம்’ m ‘முன்னமே’ எனனுமபடி அநாதியாயிறே போருவது இதுதான n அநுகூலாபக்கல அநாதூரததைப பிறப்பிகுமதாயிருக்கும், அதுதான தேஹாதம்புரம் மூலமாகையாலே ஸ்வைஷணவாகள திறத்தில ஜநமிருபணத்திலே மூட்டி அநாததத்திலே பாயவஸிகும், o “அதிலே ஒன்று அவாகளபக்கல ஜநமிருபணம்” என்றிறே p “மனபக்கல சேவிப்பாக்கனபுசெய வார சனமிருபணமு மாவிகு நேரேயமுகு’ என்றயிறு அதின கரௌய மிருப்பது, q “அமரவோரங்சம்” இதயாதி

வாழவினையாவது வாழ்வையென்றபடி வாழவினையென்று - முழுசெசால் வாழ்வாவது 1 நினதாளிணைக்கீழ வாழ்ச்சியைப்பெற்று, s “வாழ்வெயதி ஞாலம் புகழ வாழ்வா” என்றபடி t ‘தனசகேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே’ u “உன்றன திருவுள்ளமிடா கெடுந்தோறும் நாங்கன வியக்க வினபுறுதும்” என்று அவனுகநத படியைச்செயது ஆநதிகுகை அனறிககே, v “அவனடியார நனிமாககலவி யினபமே நாளுமவாயகக நங்கடகே” எனகிறபடியே, w ‘அநதமில் பேரினபதத்திய ரோடிருநதமை’ என்றுஞ சொல்லுகிற சரம்பராயமாகவுமாம் இதிறே பராப யத்தின எல்லைநிலம்

(குருகையாகோன யாழினிசை வேதத்தியலோதும்) இந்த அாதத் பஞ்சகத தையும் ஓதுகையாவது 3 ‘பராபயஸய புரஹமணோ ரூபம்’ இதயாதியில் 3 ‘முநயஸுச மஹாதமாநோ வேதே வேதார்த்த ஷேதிந வதந்தி’ எனகிறபடியே,

a பெரியதிருவ 6 b பெரியதிருவ 6 c 9-1 10 d 3 7 1 e 3 7 7 f 1 4 2 g அமல 5 h திருவிரு 1 | முமுக்ஷுப்படி 250 | ஸரணகூதிகூத்யம் 12 k 2 9 9 l 1 2 3 m திருவிரு 95 n ஸ்வீவசத 243 o ஸ்வீவசத 195 p ஸபதகதை 5 q திருமலை 33 r 3 3 4 s 3 3 11 t 2 9 4 u 10 3 8 v 8 10 7 w 10 9 11

ஸட்கோபமுனியான இவா திவ்யஸூகதியும் ன' இமையோரதிபதி அடியேன மனனே பொய மயாவு பிறந்தருளினன விண்ணப்பம் தொழுதெழு என்று பஞ்சகததையும் அடியிலே யாயிற்றுச் சொல்லிற்று" b "உயா திண்ணையொன்று பயிலேறு கண கரு வீடு சொன்னாலொருக்கொண்ட நோற்றநாலும் எம்மாவொழி வில் நெடுவேயெனகிற இருபதிலே விஸ்துமாககி எண்பதிலே பாபபுகைபாலே அஞ்சையும்" என்றிறே ஆசாரயஹருத்யுததிலே அருளிச்செய்தது குருகையா கோன யாழினிசை வேதமாவது ஸமஸ்கருத வேதம்போலே தானருளறி யனறிககே, c "எயதற்கரிய மறைகளை யாயிரமின்றமிழாறசெய்தற குலகில வரும் சட்கோபன்" எனனுமபடி ஆழ்வாராலே அருளிச்செய்யப்பட்ட அதிஸயத்தை யுடைத்தாய, d "யாழினிசையே" என்று கூநலவருபியான ஸாவேஸவரலை பரதிபாதிக்கையாலே e "பண்ணா பாடல்" f "பண்புரை யிசைகொள வேதம்" என ன லா ம படி g "பண்கொளாயிரம்" என்று ஸாமவேதம்போலே ஸரஸமா பிருககை இதினுடைய வேது ஸாமயமெல்லாம் ஆசாரயஹருத்யுததிலே விஸ்து மாக அருளிச்செய்தார, அதிலே கண்டுசொள்வது

h "விண்மீதிருப்பாய" என்கிற பாடடிலே பரஸவருபம் காணலாம், ஆதம் ஸவருபம் i அடியாநதவையத்திலே காணலாம் உபாயஸவருபம் j உழலையிலே காணலாம் விரோதிஸவருபம் k "அகற்ற நீ வைத்த" என்கிறத்திலே காணலாம் புலம் l உறறேனிலேயுணரலாம் அாததுபஞ்சக ஜஞாநததாலேயிறே m "அநத் மிலபேரினபத்தினபுறுகையும்" என்று அறுதியிட்டருளிறு n எண்பெருக்கநலத் திலும், o "எனக்கேயாட்செய" p "ஒழிவில் காலம்" q "வேங்கடங்கா" r "சீல மிலலா" s "களைவாய" t "ஞாலத்தூடே" என்கிற பாட்டுக்களிலும்—திருமந்தராத தும் காணலாயிருக்கும் u "அகாரத்தாலும், மகாரத்தாலும் ரக்ஷகையும், ரக்ஷயத் தையும் சொல்லி, சதுரத்தாயாலுமுகாரத்தாலும் ரக்ஷணஹேதுவான பராபதியை யும் புலத்தையுஞ்சொல்லுகிறது, ஸவிபுகதிகமான நாராயணபத்துத்திலே ஸாவஸ மாதபரன் திருவடிகளில் கைங்காயத்தைச்சொல்லுகையாலே திருமந்தரம்—அாதது பஞ்சக பரதிபாதுகமென்னுமிடம் பைஷ்டமிதே ஆகையாலே திருவாயமொழியில் பரதிபாதிக்குமாததுமெல்லாம் அாததுபஞ்சக பரதிபாதுகமான திருமந்தராதது மென்னத்தடடிலை, 1 "ஸ்ரீபதிஸேதநஸயாஸய" என்கிற ஸலோகத்திலே அருளிச்செய்த அாததுபஞ்சகமும், இதிலிரண்டிரண்டு பததாலே ஓரோவாதத ம பரதிபாதிக்கப்படுகிறது" என்று திருவாயமொழியின் உரை பரவேஸத்திலே வாதிகேஸரி அழகிய மணவாளச்சீயருளிச்செய்தாரிறே 6

திலதமுலகுகான திருவேங்கடத்தானே, அலகிலபுகழந்தாதியாயிரமும் — உலகில உரைத்தான சட்கோபனுத்தமர்கள நெஞ்சில, விரித்தான பெருமபூதாவேந்து

பிள்ளைலோகஞ்ஞீயர் திருவடிகளே ஸரணம்

த னி ய ன் க ள் வ ய ர க, ய ர ன ம மு த் தி த் து

a ஆசாரயஹருத்யும 212 b ஷட 411 c இர 18 d 536 e 1075 f ஆசாரயஹருத்யும 50
g 3611 h 695 i 8710 j 5811 k 578 l 10810 m n 1210
o 294 p 331 q 336 r 471 s 598 t 698 u பன்னிராயிரப்படி பரவேஸம்

ஸ்ரீ

ஆழ்வார் திருவடிகளே ஸரணம்

மதுரகவியாழ்வார் திருவடிகளே ஸரணம் நாதமுனிகள திருவடிகளே ஸரணம்

எம்பெருமானார் திருவடிகளே ஸரணம்

திருவாய்மொழி வயாக்யானங்கள்

பரமகாருணிகரான நஞ்சீயா அருளிச்செய்த
ஒன்பதினாயிரப்படியின அவதாரிகை

இந்த ஐக்யத்தில், சித்சித்தீஸ்வரர்களுடைய ஸ்வரூபஸ்வபூவங்களொன்றையும் அறியாதே, புருஷாததே பாயாங்குளொன்றிலும் மூளாதே, ஸப்ததூதி விஷயங்களிலே மிகவும் மண்டி, பொறுக்கவும் நடக்கவும் ஒண்ணதிருக்கிற ஸமஸாரது கக்யஸாக்ய ரத்திலே அழுந்தாநின்ற சேதநருக்கு, 1 “बुद्धो मातुषो देहो देहिना क्षणमद्वय । तत्रापि बुद्धिर्मा मन्ये वैकुण्ठमियदर्शनम्॥” (கூலபேடா மாநுஷோ தேஹோ தேஹிநாம் க்ஷண

அன்போடு அழகிய மணவாளச்சீயா அருளிச்செய்த

பன்னீராயிரப்படியின அவதாரிகை

२ अभिवन्द्य शठायिमाचार्यैतमागतम् ।

द्रुमिडोपनिषद्भाष्य दर्शयिष्ये यथाश्रुतम्॥

2 அபிவந்த்ய ஸடாயாமாசாரயாதுருதமாகுதம் ।

த்ரமிடோபநிஷத்பாஷ்யம் தூஸயிஷ்யே யதாஸருதம் ||

ஸாங்ககோபபுருமஹண ஸகலவேதுவேதூநத ஸாராராதத பரகாஸகமாய, ஸமஸதகலயாணகுணாதமகஸவிபூதிக புகுவதுநுபுவ பரவருதது பரபுகதிஸிநது பரிவாஹரூபமாய, ஸாமஸாரிக ஸகலதாபதூவாநல நிரவாபண ஸரஸாமருத

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சார்பிள்ளை அருளிச்செய்த

இருபத்துநாலாயிரப்படியின அவதாரிகை

இந்த ஐக்யத்தில் சித்சித்தீஸ்வரர்களுடைய ஸ்வரூபஸ்வபூவங்களொன்று மறியாதே, புருஷாததே பாயாங்குளொன்றிலும் மூளாதே, ஸப்ததூதிவிஷயங்களிலே மிகவும் மண்டி, பொறுக்கவும் கடகசவுமொண்ணாதேயிருக்கிற ஸாமஸாரிக மான தூ கக்யஸாக்ய ரத்திலே அழுந்தாநின்றுள்ள சேதநருக்கு, 1 “बुद्धो मातुषो देहो देहिना क्षणमद्वय । तत्रापि बुद्धिर्मा मन्ये वैकुण्ठमियदर्शनम्॥” (கூலபேடா மாநுஷோ

ஒ— புகுங்குர | ததராபி துர்லபும மந்யே வைகுண்ட பரியதூஸநம் || என்கிறபடியே புருஷாததோபயோகியான மநுஷ்யஸரீரம் துர்லபும இப்படி துர்லபுமான ஸரீரத் தைப பெற்றாலும் மோகேஷசை பிறக்கையரிது, மோகேஷசை பிறந்தாலும் நிரதி ஸய ஸுகுருபமாய புகுவத்குருநுபுவகாரிதமான தத்கைங்காயபராபதிருப மோகேஷசை ஒருவாகும் பிறக்கிறதல்ல புகுவதேசேஷதைகரதிதவாபுவம கிம்புநர்நயாயஸித்தம் 1 “कलौ जगत्पतिम्” (கலௌ ஜகத்பதிம்) இதயாதி, ஸலோ கததிறபடியாலே மிகவும் கலிகாலத்தில் புகுவத்குருசி ஒருவருக்கும் பிறக்கிறதல்ல இதனமையை 2 “मनुष्याणा सहस्रेषु” (மநுஷ்யாணம் ஸஹஸரேஷு) இதயாதி, ஸலோகத்தாலே எம்பெருமானதானும் அருளிச்செய்தான இப்படியிருக்கிற ஸமஸாரத் திலே 3 “ततोऽखिलजगत्पति” (ததோ஽கிலஜகத்பதிம்) இதயாதி, ஸலோகத்திற சொல்லு கிறபடியே ஜகதிலஜஞாநாநதகாரமெல்லாம் நீங்கி லோகமெல்லாம் வாழும்படி யாகச் சேதநர் பண்ணின புகாயத்தாலே ஆழ்வார திருநகரியிலே வந்து திருவவ

ப— பரவாஹபூராதமகமாய, நிதய பரதயகுர நிரவதிகாதிஸய பரமானந்தஸந தேஹ ஸமவாதத்சமாய, ஸகலஜநோஜஜீவநாதத மாக ஸாவேஸவரன, தன பரம காருணிகதவததாலே ஸவஹருத்யததிலே பரவாததிபபிகக, ஸாவாதிகாரியோக்ய மான துராமிட பூஷா ஸந்தாப்பததாலே பரதமாசாராயரான நமமாழ்வார

இ— தேஹோ தேஹிநாம் க்ஷணபுகுர | ததராபி துர்லபும மந்யே வைகுண்டபரிய தூஸநம் || என்கிறபடியே புருஷாததோபயோகியான மநுஷ்யஸரீரம் துர்லபும இப்படி துர்லபுமான ஸரீரத்தைப்பெறிலும் மோகேஷசை பிறக்கையரிது, 4 “मानुष्य प्राय लोकेऽस्मिन्मूकोऽवधिरोपि वा। नापक्रामति ससारात् स खलु ब्रह्मा भवेत्॥” (மநுஷ்யம் பராய லோகேஸமிந்நமூகோ஽புதிரோபி வா | நாபகராமதி ஸம ஸாராத ஸ க்ஷு பூரஹமஹா புவேத ||) என்கிறபடியே இந்த லோகத்திலே மநுஷ்ய ஸரீரத்தைப்பெற்று மூகபுதிர்மனறிககேயிருக்கிறவன் ஸமஸாரா துத்தீண னாகாதவன் பூரஹமஹாதாவாகக் கடவனிறே மோகேஷசை பிறந்தாலும் நிரதிஸயஸுகுருபமாய, புகுவத்குருநுபுவகாரிதமான தத்கைங்காயபராபதிருப மான மோகேஷசை ஒருவாகும் பிறக்கிறதல்ல புகுவதேசேஷதைகரதி' தவாபுவம கிம்புநாநயாயஸித்தம் இவ்வாததத்திலே பூரபராஸரபூரஹமாஷியம் 1 “कलौ जगत्पति” (கலௌ ஜகத்பதிம்) இதயாதி, ஸலோகத்தில் சொல்லுகிறபடி யாலே, மிகவும் கலிகாலத்தில் புகுவத்குருசி ஒருவருக்கும் பிறக்கிறதல்ல இத தனமையை 2 “मनुष्याणा सहस्रेषु” (மநுஷ்யாணம் ஸஹஸரேஷு) இதயாதி, ஸலோகத்தில் சொல்லுகிறபடியாலே எம்பெருமானதானும் அருளிச்செய்தான இப்படியிருக்கிற ஸமஸாரத்திலே 3 “ततोऽखिलजगत्पति” (ததோ஽கிலஜகத்பதிம்) இதயாதி, ஸலோகத்தில் சொல்லுகிறபடியே இஜகதில அஜஞாநாநதகார மெல்லாம் நீங்கி லோகமெல்லாம் வாழும்படியாகச் சேதநா பண்ணின புகாயவஸததாலே ஆழ்வார — திருநகரியிலேவந்து திருவவதாரம்

ஓ— தாரம் பண்ணியருளி, 1 “ஐசிட் மாவிடம்” (ஹலிதம் பூஷிதம்) இதயாதி, ஸலோ கத்திற்படியாலே புகுவதபரஸாதூத்தாலே ஸாக்ஷாத்கருதமான புக வதஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளையுடையராய், 2 “ஐனி த்யாவே மீ மதம்” (ஜ்ஞாநி த்வாத்மைவ மே மதம்) என்று எம்பெருமானருளிடச்செய்த ஜ்ஞாநிகளுக்கு அகரேஸரராய், 3 “வால்யாத்மசி சூசிஷ” (பூல்யாத் பரபுருதி ஸுஸநிக்ருத) 4 “ந ச சீதா த்வா ஹிநா” (ந ச ஸீதா த்வயா ஹிநா) என்று சொல்லுகிறபடியுடைய இளையபெரு மானப்போலே ஜநம்பரபுருதி எம்பெருமானையே தூரகாதிக்களாகவுடையராய், அவனைப் பிரியில் தூரியாத தனமையருமாய், நிரஸதநிக் ஸாமஸாரிக ஸவபூவருமாய் 5 “ந நேஷ லோகாஹ்மண” (ந தேவலோகாஹ்மணம்) இதயாதி, ஸலோகத்தில் சொல்லுகிறபடியே புகுவதவ்யவதிரிகத புருஷாதத பரஸதாவதிலே வெருவும் ஸவபூவருமாய் 6 “விஸ்தரேணாஹ்மனோ யோகம்” (விஸதரேணாத்மனோ யோகம்) 7 “ந சத்ய சமாயாந்தம்” (ந ததர்பய ஸமாயாந்தம்) இதயாதி, மில் சொல்லுகிறபடியே புகுவதவ்யவதிரிகத புருஷாதத பரஸதாவதிலே வெருவும் ஸவபூவருமாய் 6 “விஸ்தரேணாஹ்மனோ யோகம்” (விஸதரேணாத்மனோ யோகம்) 7 “ந சத்ய சமாயாந்தம்” (ந ததர்பய ஸமாயாந்தம்) இதயாதி, மில் சொல்லுகிறபடியே புகுவதவ்யவதிரிகத புருஷாதத பரஸதாவதிலே வெருவும் ஸவபூவருமாய்

ப— அருளிச்செய்த திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், திருவந்தாதி, திருவாய்மொழி யாகிற பரபுகருதங்களில், திருவிருத்தத்திலே ஸமஸாரஸம்புகருத நிவருத்தியை அபேக்ஷிதது, திருவாசிரியத்திலே நிவருத்தஸமஸாராககு அநுபூவயமான ஸௌந்தர யாதிகளை அநுபூவிதது, திருவந்தாதியிலே அநுபூவ ஜநிதமான அபிநிவேஸாதி ஸயததைப்பேசி, திருவாய்மொழியிலே அபிநிவேஸாநுருபமாகப் பூரணமான புகுவத நிவருத்தியை அநுபூவிதது இவ் கருதாதததூராகிரா

இ— பண்ணியருளினா 1 “ஐசிட் மாவிடம்” (ஹலிதம் பூஷிதம்) 2 “மசாத்” (பரஸாதூத்) இதயாதி, ஸலோகங்களிற்படியே புகுவதபரஸாதூத்தாலே ஸாக்ஷாத் கருதமான புகுவதஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளையுடையராய், 2 “ஐனி த்யாவே மீ மதம்” (ஜ்ஞாநி த்வாத்மைவ மே மதம்) என்று எம்பெருமானருளிடச்செய்த ஜ்ஞாநிகளுக்கெல்லாம் அகரேஸரராய், 3 “வால்யாத்மசி சூசிஷ லோகாஹ்மண” (பூல் யாத் பரபுருதி ஸுஸநிக்ருத ஸாக்ஷாத்மனோ ஸாக்ஷயிவாத்மந) 4 “ந ச சீதா த்வா ஹிநா” (ந ச ஸீதா த்வயா ஹிநா) என்று சொல்லுகிறபடியுடைய இளையபெரு மானப்போலே ஜநம்பரபுருதி எம்பெருமானையே தூரகாதிக்களாகவுடையராய், அவனைப் பிரியில் தூரியாத தனமையருமாய், நிரஸதநிக் ஸாமஸாரிக ஸவபூ வருமாய், 5 “ந நேஷ லோகாஹ்மண” (ந தேவலோகாஹ்மணம்) இதயாதி, ஸலோ கத்தில் சொல்லுகிறபடியே புகுவதவ்யவதிரிகத புருஷாதத பரஸதாவதிலே வெருவும் ஸவபூவருமாய், 6 “விஸ்தரேணாஹ்மனோ யோகம்” (விஸதரேணாத்மனோ யோகம்) 7 “ந சத்ய சமாயாந்தம்” (ந ததர்பய ஸமாயாந்தம்) இதயாதி, ஸலோகங்களிற சொல்லுகிறபடியுடைய அரஜுந தூரதூதிகளைப்போலே காலததவமுள்ளதையும் எம்பெருமானு

ஒ— த்ருபதி பிறவாதே மேனமேலெனக் கடலபோலே பெருகுகிற தமமுடைய அபி, நிவேஸத்தாலே கபுளீகருதசித்ஸித்ஸிஸவரத்தவத்ரயததையுமுடையருமாய், பிராடடிமா பக்கலாதல், அந்த லக்ஷமண புரதாதிக்கள பக்கலாதல், ஸ்ரீகோபிமார் பக்கலாதல், தம முடைய இப்படிக்கு ஸாவதாஸாமயம் காணவொண்ணாதபடியான பரபூவத்தையு டையருமாய், 1 ‘‘धर्ममा सत्यशौचादिगुणानामाकरस्तथा’’ (தர்மாதமா ஸத்யஸௌசாதி, குணநாமாகரஸ ததா) இதயாதி, ஸலோகத்தில் ஸ்ரீபரஹலாதாழ்வானை ஸாதுக் களுக்கெல்லாம் உபமாநபூமியாகச் சொன்னாப்போலே எல்லாருக்கும் தமமுடைய ஓரோ வகைகளாலே உபமாந பூமியுமாய், 2 ‘‘गुणैर्दस्यमुपागत’’ (குணைர்தாஸயமு பாகுத) என்னுமபடியாலே புகுவத்குணங்களுக்குத் தோற்று அடிமைகொள்ளுவது யுருவதும்செய்து, 3 ‘‘अहं तावत्’’ (அஹம் தாவத்) இதயாதி, ஸலோகத்திற்படியே புகுவதைக்காந்தயவலீமையுமாய், 4 ‘‘अहं सर्वं करिष्यामि’’ (அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி) என்னுமபடியாலே எப்போப்பட்ட அடிமையும் செய்தலல்லது தூரியாதபடியையுடையரு மாய், தமமுடைய ஸந்நிதிமாத்ரத்தாலே எல்லாருடைய அஹங்காரமகாரரூபமான அவித்யாக் யதமஸஸைப் போக்கி ஜஞாநபுக்திகளைப் பிறப்பித்து அவாகளை புகுவத்

ப— இதில் சரமமான திருவாயமொழியாகிற திவ்யபரபுகநதம் 5 ‘‘श्रीपतिश्चैतनस्यास्य हेतुर्वेन समाश्रित । * अनिष्टहानिसिद्ध्यै प्राप्तिञ्च कुरुते स्वयम्॥’’ (ஸ்ரீபதிஸசேதநஸயாஸய ஹேதுதவேந ஸமாஸரித । * அநிஷ்டஹாநிமிஷ்டஸய பராபதிஞ்ச குருதே ஸவயம் ||)

இ— அநுபூவியாநினருளும் த்ருபதிபிறவாதே, மேனமேலெனக் கடலபோலே பெருகுகிற தமமுடைய அபி, நிவேஸாதிஸயததாலே கபுளீகருதமான சித்ஸித்ஸிஸவர ததவத்ரயததையுடையருமாய், பிராடடிமாபக்கலாதல் நித்யஸூரிகளபக்கலாதல் லக்ஷமண புரதாதிக்களபக்கலாதல் ஸ்ரீகோபிமார்களபக்கலாதல் தமமுடைய இப்படிக்கு ஸாவதா ஸாமயம் கொள்ளவொண்ணாத பரபூவத்தையுடையரு மாய், 1 ‘‘धर्ममा सत्यशौचादिगुणानामाकरस्तथा । उपमानमशेषाणा साधूना यस्सर्वाऽभवत्॥’’ (தர்மாதமா ஸத்யஸௌசாதி, குணநாமாகரஸததா | உபமாநமஸேஷாணம் ஸாதூ, நாம யஸஸ்தாஸபுவத் ||) இதயாதி, ஸலோகத்தில் ஸ்ரீ பரஹலாதாழ்வானை ஸாதுக்க ளுக்கெல்லாம் உபமாநபூமியாகச் சொன்னாப்போலே எல்லாருக்கும் தமமுடைய ஓரோவகைகளாலே உபமாநபூமியுமாய் 2 ‘‘गुणैर्दस्यमुपागतः’’ (குணைர்தாஸய- முபாகுத) என்னுமபடியாலே புகுவத்குணங்களுக்குத் தோற்று அடிமைபுகு வதுஞ்செய்து 3 ‘‘अहं तावन्महाराजे’’ (அஹம் தாவந்மஹாராஜே) இதயாதி, ஸலோகத் திற்படியும் x ‘‘சேலேயகண்ணியரும’’ இதயாதி, பபடியேயும் புகுவதைக்காந்தய வலீமையுமாய், 4 ‘‘अहं सर्वं करिष्यामि’’ (அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி) என்கிறபடி யாலே எப்போப்பட்ட அடிமைகளுஞ்செய்தலல்லது தூரிககமாட்டாதபடியையு முடையராய், தமமுடைய ஸந்நிதிமாத்ரத்தாலே எல்லாருடைய அஹங்கார மகாரரூபமான அவித்யாக்யதமஸஸைப்போக்கி அவாக்களுக்கு ஜஞாநபுக்திகளைப்

ஒ— கைங்கர்யலக்ஷண மோக்ஷத்துக்கு நிலவராக்கும் ஸ்வபூவத்தையுடையராய்க் கொண்டு வளநதருளுகிற காலத்திலே, இவருடைய புகுவத்குணநுபுவமுள்ளடங்காமை வேதங்குளிலும் வேதோபபுருமஹணமான இதிஹாஸபுராணதிகுளிலுமுண்டான ஸம்ஸயங்களை அறுக்கைக்கீடான ஸாத்ஞுண்யத்தையுடைத்தான திருவிருத்தம் திருவாசிரியம், திருவந்தாதி, திருவாய்மொழி ஆகிற பரபுநதங்குளாய்க்கொண்டு பரவருத்தமாயிற்று இப்படி x “அவாவிலந்தாதிகளாலிவையாயிரமும என்று ஆழவாராதாமே அருளிச்செய்தார

இது இங்ஙனாகில், இபரபுநதங்குளுக்குப் பாட்டும ஸங்க்யையும் பாட்டுக்கள நாலடியாகையும், அக்ஷரங்கள் ஸம்மாகையும் தொடக்கமான இபரபுநதலக்ஷணங்கள் சேரவிழுந்தபடி எங்ஙனே? எனனில், சோகவேகத்தாலே பிறந்த 1 “मा निषाद” (மாநிஷாத்) இதயாத்ஞுஸலோகமானது 2 “मञ्जु वादेव” (மச்சந்தூதேவ) எனகிற ஸலோகத்தினபடியே பூரஹ்மாவின் பரஸாத்ஞுததாலே ஸர்வலக்ஷணேபேதமானுபபோலே, புகுவத்பரஸாத்ஞுமடியாகப் பிறந்த இபரபுநதங்குளுக்கு இவற்றில கூடாததிலை

ப— என்று ஸாரிய பதியானவன சேதநனுக்கு உபாயதவேந ஆஸரிதனாய்க் கொண்டு அநிஷ்டநிவருத்தியையும் இஷ்டமான ஸ்வபராபதியையும் தானேபண்ணிக் கொடுக்குமென்று அநுபாயியான மஹாவாகயாராத்ஞுததை பரதிபாதிக்கிறது

இபரபுநதம் ஸாவஸாஸதரஸாரோபபுருமஹணம் பண்ணுகிறதாகையாலே, ஸகலவேதூஸாஸதரதாபாயமான அதத்பஞ்சகமும இபரபுநதத்தி

இ— பிறப்பித்து அவாகளை புகுவத்கைங்காய லக்ஷணமோக்ஷத்துக்கு நிலவராகும் ஸ்வபூவத்தையுடையராய்க்கொண்டு வளநதருளுகிற காலத்திலே, இவருடைய புகுவத்குணநுபுவமுள்ளடங்காமை வேதங்குளிலும் வேதோபபுருமஹணமான இதிஹாஸபுராணதிகுளிலுமுண்டான ஸம்ஸயங்களை அறுக்கைக்கீடான ஸாத்ஞுண்யத்தையுடைத்தாய்க்கொண்டு வேதூஸங்க்யையிலே திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், திருவந்தாதி, திருவாய்மொழியாகிற பரபுநதங்குளாய்க்கொண்டு பரவருத்தமாயிற்று இப்படியை x “அவாவிலந்தாதிகளாலிவையாயிரமும” என்று, ஆழவாராதாமே அருளிச்செய்தார

இங்ஙனாகில் இபரபுநதங்குளுக்குப் பாட்டும ஸங்க்யையும் பாட்டுக்கு நாலடியாகையும், அக்ஷரங்கள் ஸம்மாகையும் தொடக்கமான பரபுநத லக்ஷணங்கள் சேரவிழுந்தபடி எங்ஙனெனெனில், சோகவேகத்தாலே பிறந்த 1 “मा निषाद” (மாநிஷாத்) இதயாத்ஞுஸலோகமானது 2 “मञ्जु वादेव” (மச்சந்தூதேவ) எனகிற ஸலோகத்தினபடியே ஸ்ரீவாலமீகிபுகுவானுக்கு பூரஹ்மாவின் பரஸாத்ஞுததாலே ஸாவலக்ஷணேபேதமானுபபோலே, இவ்விடத்திலும் புகுவத்பரஸாத்ஞுமடியாகப் பிறந்த இபரபுநதங்குளுக்குக் கூடாததிலை

ஓ— ‘இவையென்ன கோடியிலே அடைக்கப்பட்ட பரபூந்நுங்கள்? இவை பிறந்தபடி எங்ஙனே? இவற்றுக்கு மூலமென்? ஒன்றை மூலமாகச் சொன்னால் அது மூலமென்றியும்படி எங்ஙனே? இவை பரமாணமென்றறிவதெத்தாலே? இவற்றுக்கு பரதிபாத்யரா? இபரபூந்நுங்கள் கற்கைக்கு அதிகாரிகள் யா? இவற்றுக்கு பேசுதல்களா யா? இவை எதுக்காகப் பண்ணப்பட்டன?’ என்று சில அவயுத பங்நா கேட்கில், இவை புருஷாதத பரகாஸகமான பரபூந்நுங்களில் பரதூநாந பரபூந்நுங்கள் பூகூவதூக்ஷுணூபூவ லாதிதஹாஷபரகாஷ பூலாதகாரம் சொல்லு விகப பிறநதன, பூகூவதபரஸாதூலபூதூமான தூவய சக்ஷுஸஸு மூலமாகப் பிறநதன என்னுமிடம் ஸ்வர வசந வயகதிகளாலே அறியலாம், வேதூராதத விததுக்களான ஸாவ ஸிஷ்டாகளும் பரிகூரஹிகையாலும், ஸமஸாரததில் உதூ வேகூம் பிறநதாருக்கு ஜஞாதவயமான வேதூராதத நுகளை இபரபூந்நுங்களிலே காண்கையாலும் இவை உதகருஷ்டமமான பரமாணங்களென்றறியலாம், எல்லாருக்கும் பரமபராபயபூதான ஸரிய பதியான இபரபூந்நுங்களுக்கு பரதிபாத்யன ஸமஸாரததில் ரூசியற்று எம்பெருமான

ப— இவையென்ன கோடியிலே அடைக்கப்பட்ட பரபூந்நுங்கள்? இவை பிறந்தபடி எங்ஙனே? இவற்றுக்கு மூலமென்? ஒன்றை மூலமாகச் சொன்னால் அது மூலமென்றறியும்படி எங்ஙனே? இவை பரமாணமென்றறிவதெத்தாலே? இவற்றுக்கு பரதிபாத்யரா? இபரபூந்நுங்கள் கற்கைக்கு அதிகாரிகளா? இவற்றுக்கு பேசுதல்களா? இவை எதுக்காகப் பண்ணப்பட்டன?” என்று சில அவயுத பங்நா கேட்கில், இவை புருஷாதத, பரகாஸகமான பரபூந்நுங்களில் பரதூநாந பரபூந்நுங்கள், பூகூவதூக்ஷுணூபூவஜ்நிதஹாஷபரகாஷ பூலாதகாரம் சொல்லு விகப பிறநதன, பூகூவதபரஸாதூலபூதூமான தூவய சக்ஷுஸஸு மூலமாகப் பிறநதன என்னுமிடம் ஸ்வர வசந வயகதிகளாலே அறியலாம், வேதூராதத விததுக்களான ஸாவஸிஷ்டாகளும் பரிகூரஹிகையாலும், ஸமஸாரததில் உதூ வேகூம் பிறநதாருக்கு ஜஞாதவயமான வேதூராதத நுகளை இபரபூந்நுங்களிலே காண்கையாலும், இவை உதகருஷ்டமமான பரமாணமென்றறியலாம், எல்லாருக்கும் பரமபராபயபூதான ஸரிய பதியான இபரபூந்நுங்களுக்கு பரதிபாத்யன, ஸமஸாரததில் ரூசியற்று எம்பெருமான திருவடிகளிலே

ஓ— திருவடிகளிலே எப்போப்பட்ட அடிமைகளும் செய்யவேண்டுமென்றிருக்கும்வன் - இவை கற்கைக்கடிகாரி முழுக்கூக்களும் முகதரும் நிதயரும் ஸரிய பதியான எம்பெருமானதானும் இவற்றுக்கு பேராக்தாக்கள் புகுவதற்கையாமகிற நிரதிஸ்யபுருஷராத் தம் இன்னப்படிப்பட்டருக்குமென்று அறிவிகைக்காகப் பிறந்த பரபுநதபுகளிலை — என்று சிரோபாஸிதஸ்துவருதபுராயிருப்பார பரிஹரிததாரகள்

நிஷித்தபுராணையாயிருக்கையாலும் இபரபுநதபுகளை ஸதீஸிதபுராதிகளும் அபுயலிக்கக்காண்கையாலும் இக்காலத்திலே ஐஞாநதுக்கு அடைவிலலாத சதூரத்த வாணத்திலே பிறந்தாரொருவராலே நிமிதங்களாகையாலும், தேஸாந்தரங்குமிலின நிகசே பராதேஸிகங்களாகையாலும், அவைதிகா கருவிக்கையாலும் ஸருதிஸமருதி லிருத்தபுமான காமபுருஷராத் ததைப பலகால பேசுகையாலும், ஸருதிஸமருதி லில் புருஷார்த்த தயா சொல்லப்படுகிற ஐஸவாயகைவலயங்களை காரகடைக்கொள்ளுகையாலும், இபரபுநதபுகள் பரமானமாகமாட்டாவென்று வைதிசுக்ஷோஷி யில் பழககமில்லாதா லில் அறிவுகேடர் பரதயவஸ்தூநம் பண்ண, மாதஸ்யபுராணத்திலே புராணாதரத்திலே பாடாநின்றுள்ள கைஸிகாதிக்களைத் தன் நாட்டிலினும் போகவிட்ட ராஜாவைக்

ப— இபரபுநதத்தில் முதலிட்டு நாலுபத்தாலே ஸித்தபுருபமான பராஸ்வராத்ம யாதூதமயத்தை பரதிபாதிக்கிறது முடிவிட்டு நாலுபத்தாலே ஸாத்யபுருப மான அறிவுடநிவருத்திபூவக இஷ்டபராபதியை பரதிபாதிக்கிறது நடு விட்டிரணடுபத்தாலே ஸித்தபுருபமான நிரபாயோபாயவரணத்தை பரதி

இ— எப்போப்பட்ட அடிமைகளும் செய்யவேண்டுமென்றிருக்கும்வன் - இவை கற்கைக்கு அதிகாரி முழுக்கூக்களும் முகதரும் நிதயரும் ஸரிய பதியான எம்பெருமானதானும் இவற்றுக்கு பேராக்தாக்கள், புகுவதற்கையாமகிற நிரதிஸ்யபுருஷராத் தம் இன்னப்படிப்பட்டருக்குமென்று அறிவிகைக்காகப் பிறந்த பரபுநதபுகள் இவை—என்று சிரோபாஸிதஸ்துவருதபுராயிருப்பார பரிஹரிததாரகள்

இனி நிஷித்தபுராணையாயிருக்கையாலும், இபரபுநதபுகளை ஸதீஸிதபுராதிகளும் அபுயலிக்கக்காண்கையாலும் கலிகாலத்திலே ஐஞாநதுக்கு அடைவிலலாத சதூரத்த வாணத்திலே பிறந்தாரொருவராலே நிமிதங்களாகையாலும், தேஸாந்தரங்களிலின நிகசே பராதேஸிகங்களாகையாலும், அவைதிகா ருங்கூடப் பரிகுரஹிக்கையாலும், ஸருதி ஸமருதி லிருத்தபுமான காமபுருஷராத் ததைப பலகாலும் பேசுகையாலும், ஸருதி ஸமருதிகளில் புருஷார்த்த தயா சொல்லப்படுகிற ஐஸவாய கைவலயங்களை காரகடைக்கொள்ளுகையாலும், இபரபுநதபுகள் பரமானமாகமாட்டாவென்று வைதிசுக்ஷோஷி யில் பழககமில்லாதா லில் அறிவுகேடர் பரதயவஸ்தூநம் பண்ண, மாதஸ்யபுராணத்திலே புராணாதரத்தாலே பாடாநின்றுள்ள கைஸிகாதிக்களைத் தன் நாட்டிலினும்

ஓ— வைலக்ஷணயததைக்கேட்டு “இவற்றை அப்யஸிக்கைக்கீடான இப்பாஷை நடையாடும் தேஸுத்திலே பிறக்கப்பெற்றிலோமே!” என்றிருக்கையாலும், இவற்றின் நனமையைக் கண்ட அவைதிகளுங்கூடப் பரிக்ரஹிக்கை ஸலாக்யதாஹேதுவாகையாலும், வேதநமென்றும், உபாஸநமென்றும் உபநிஷத்துத் தன்னில் சொல்லப்படுகிற புக்தியை இவற்றில் காமமாகச் சொல்லுகையாலும், ஐஸுவாய கைவலயங்களை தூஷித்தது அல்பாஸ்திரதவாத் தோஷத்தாலே யாகையாலும், பரதிபாத்யனா எம்பெருமானுடைய மாஹாத்மயத்தாலும், அவனை ஸுஸபஷ்டமாக பரதிபாதிக்கையாலும், புக்திகளும் உத்பாத்யகங்களாகையாலும், உத்பநநையான புக்திக்கு வாதத்யகங்களாகையாலும், ஸரவணாதிசயங்களில் அப்போதே நிரதிஸ்ய பரீதி ஜநகங்களாகையாலும், இவற்றில் சொல்லுகிற பொருளுக்குப் பலவிடங்களிலும் வேதத்தை ஸாக்ஷியாகச் சொல்லுகையாலும், பூரஹமகாரணவாதத்தாலும், பூரஹம் ஜனாநாநமோக்ஷத்தைச் சொல்லுகையாலும், புருஷார்த்தவிஷயமான பரபூநத்யங்களைல்லாவற்றிலும் இப்பரபூநத்யங்களை த்ருட்டிர பரமாணங்களாக உபபாதித்து வைதிககோஷ்டிகளில் அபிபுத்தரானவர்கள் பரிஹரித்தார்கள்

ப— ஸவருபத்தை பரதிபாதிக்கிறது அஞ்சாம் பததும் ஆறாம் பததும் பராபத்யுபாய ஸவீகாரத்தை பரதிபாதிக்கிறது ஏழாம் பததும் எட்டாம் பததும் பராபதிவிரோதி நிவருத்தியை பரதிபாதிக்கிறது ஒன்பதாம் பததும் பத்தாம் பததும் பராபதிபுலஸித்தியை பரதிபாதிக்கிறது அதில் முதற்பதது பரனா ஸேஷியினுடைய ரக்ஷகதவததையும், இரண்டாம்பதது போக்யதவததையும் சொல்லு

இ— நின் வைலக்ஷணயததைக்கேட்டு “இவற்றை அப்யஸிக்கைக்கீடான இந்த பூாஷை நடையாடும் தேஸுத்திலே பிறக்கப்பெற்றிலோமே” என்றிருக்கையாலும், இவற்றின் நனமையைக்கண்டு அவைதிகளுங்கூடப் பரிக்ரஹிக்கை ஸலாக்யதாஹேதுவாகையாலும், வேதநமென்றும் உபாஸநமென்றும் உபநிஷத்துக்களில் சொல்லப்படுகிற புக்தியை இவற்றில் காமமாகச் சொல்லுகையாலும், ஐஸுவாய கைவலயங்களை தூஷித்தது அல்பாஸ்திரதவாத் தோஷத்தாலேயாகையாலும், பரதிபாத்யனா எம்பெருமானுடைய மாஹாத்மயத்தாலும், அவனை ஸுஸபஷ்டமாக பரதிபாதிக்கையாலும், புக்திக்கு உத்பாத்யகங்களாகையாலும், உத்பநநையான புக்திக்கு வாதத்யகங்களாகையாலும், ஸரவணமாதரத்தில் அப்போதே நிரதிஸ்ய பரீதிஜநகங்களாகையாலும், இவைதனன்றி சொல்லுகிற பொருள்களுக்குப் பலவிடங்களிலும் வேதத்தை ஸாக்ஷியாக எடுக்கையாலும், பூரஹம் காரண வாதத்தாலும், பூரஹம் ஜனாநாநமோக்ஷத்தைச் சொல்லுகையாலும், புருஷார்த்த விஷயங்களான பரபூநத்யங்களைல்லாவற்றிலும் இப்பரபூநத்யங்களை த்ருட்டிர பரமாணங்களாக உபபாதித்து வைதிககோஷ்டிகளில் அபிபுத்தராயிருப்பார்கள் பரிஹரித்தார்கள்

ஒ— புகுவத்பரஸாதூத்தாலே பரிபூணமாக அவனை அநுபூவிததுப பூணராயிருந்த ஆழ்வாருக்கு எம்பெருமானைப் பிரிகையும், பிரிவாலே நோவுபட்டுக் கூப்பிடுகையும் கூடினபடி எங்ஙனேயெனினில் ஓரோசூணத்தை அநுபூவிததால் அநுபூதஞ்ஞங் களிலுண்டான பரிதிபரகாஷம் க்ஷுத்ரவிஷயங்களில் வைராக்யத்தைப் பிறப்பித்து குணநதரங்களிலே ஸபருஹையை பிறப்பிக்கும் அக்ருணங்களில் கரம்பராபதி பறந்து யாதொருபோது ஆசைமிகத்து அப்போது ஆசைப்பட்ட பொருள் கிடையாமையாலும், புகுவதுநுபுவ விரோதியான பரகருதி ஸம்பந்தது ஸமரணதிகளாலுமாக புகுவது விஷயத்தில் அநுபூவித அமஸததையுமிருந்து நோவுபடாநிற்பா பஹு குணானை எம்பெருமானைப்போலே நிரதிஸப் புகுதிமானகராய, ததஸமஸலேஷ விஸலேஷைக் கராய, அவ்நயலதறியாதபடியாய் புகுவது புகுவஸும மிககபோது இதர பதாராததங்களுமெல்லாம் தமமைப்போலே எம்பெருமானைப் பெற்று ஸுகிகின்றனவாக நினைத்தும், விஸலேஷமெனறொரு பதாராததமுண்டென்று மறியாதே லோகயாதரையோடொக்க மறந்துபோருவா விஸலேஷவயஸநம் மிககால் ஸமஸலேஷமுண்டென்றுமறியாதே அநயபரமான இதர பதாராததங்களு

ப— கிறது மூன்றாம் பதது புகுவதேசஸேஷபூதனை ஆதமாவின்னுடைய தீக்ஷ காநுபூவதவததையும், ராலாம் பதது ததேகபரியதவததையும் சொல்லுகிறது அஞ்சாம் பதது நிரபாயமான உபாயவேஷததையும், ஆறாம் பதது ததூவரணபர காரததையும் சொல்லுகிறது ஏழாம் பதது அநிஷ்ட மான விரோதிபரகாரததையும், எட்டாம் பதது தநகிவருத்திபரகாரததையும் சொல்லுகிறது ஒன்பதாம் பதது

இ— புகுவத்பரஸாதூத்தாலே பரிபூணமாக அவனை அநுபூவிததுப பூணராயெழுந்தருளியிருந்த ஆழ்வாருக்கு எம்பெருமானைப் பிரிசையும், பிரிவாலே நோவுபட்டுக் கூப்பிடுகையும் கூடினபடி எங்ஙனேயெனினில், ஓரோசூணத்தை அநுபூவிததால் அநுபூத குணங்களிலுண்டான பரிதிபரகாஷம் க்ஷுத்ர விஷயங்களில் வைராக்யத்தைப் பிறப்பித்து குணநதரங்களிலே ஸபருஹையை பிறப்பிக்கும், அந்த குணங்களில் கரம்பராபதி பறந்துபடி யாதொருபோது ஆசை மிகத்து, அப்போது ஆசைப்பட்ட பொருள் கிடையாமையாலும், புகுவதுநுபுவ விரோதியான பரகருதி ஸம்பந்தத்தின் ஸமரணதிகளாலுமாக புகுவது விஷயத்தில் அநுபூவித அமஸததையுமிருந்து நோவுபடாநிற்பா பஹுகுணானை எம்பெருமானை பககலிலே நிரதிஸப் புகுதிமானகராய, ததஸமஸலேஷ விஸலேஷைக் கராய, அவ்நயலதறியாதபடி புகுவதுநுபுவ ஸுசம் மிககபோது இதர பதாராததங்களுமெல்லாம் தமமைப்போலே எம்பெருமானைப் பெற்று ஸுகிகின்றனவாக நினைத்தும், விஸலேஷமெனறொரு பதாராததமுண்டென்று மறியாதே லோகயாதரையோடொக்க மறந்துபோருவா விஸலேஷவயஸநம் மிககால் ஸமஸலேஷமுண்டென்றுமறியாதே அநயபரமான இதர பதாராததங்களு

ஒ— போலே எம்பெருமானைப் பிரிந்து நோவுபடுகிறனவாகக்கொண்டு அவற்றுக்குமாகத் தாம் நோவுபடாநிற்பர் இவருக்கு பரியாபரியங்களொருகாலும் முடியாதே, பாயாயேண உண்டாயிருக்கையாலே சிந்தயநதியுடைய படி நிதயமாய்ச்செல்லுமென்று சொல்லுவர்

சேதநருக்கு ஸதாயந்த பாநாதிக்களே தூரகபோஷக பேடாக்யங்களாய்ச் செல்லா நிறக, இவரை புகுவத்குணைகதூரகரெனனக கூடுமோவென்னில், திருவயோத்யையிலும் கோஸலஜநபத்துத்திலுமுள்ள ஸதாவரஜங்குமங்களடைய ராமகுணைகதூரகங்களாயிருக்கும்படியை அநுஸந்தித்து இதுவும் கூடுமென்று கொள்வது இப்படியிருக்கிற இவர்க்கு எம்பெருமானோடு ஸமஸலேஷமாவது பரதயக்ஷ ஸமாநாகாரமான ஜனாநஸாக்ஷாதகாரம் விஸலேஷமாவது பூஹயஸமஸலேஷாபேக்ஷை பண்ணி அது பெருமையாலே மாநஸாநுபுவத்துக்கு வந்த கலக்கம் ஸாவஜஞ்ஞய, ஸாவஸகதயை ஸாவநியநதாவாய, நிரவதிக்கருபாவானாயிருந்த எம்பெருமான இவருடைய இவவநுபுவத்தை உருவ நடத்தாதே விசசே தீபிதத்துக்கு பரயோஜநமென்னெனவில, திருவயோத்யையிலும் திருக்குரவையிலும் பிரிந்த பிரிவிறபோலே இவர்க்கு அநுபூத

ப— ப லபரகாரததையும், பததாம் பதது ததூவாபதி பரகாரததையும் சொல்லுகிறது ஆக இவவாதத,பஞ்சகத்தினுடைய அவாநதராததூ பேடூததாலே இப்பரபூந தூததில் பததுப பததுக்கும் வாகயாததும் சொல்லிறறியிற்று அதில் சேஷிபினுடைய ரக்ஷகதவபரமான முதற்பததில் முதல திருவாயமொழி ரக்ஷகதவோபயுக்த

இ— மெல்லாம் தம்மைப்போலே எம்பெருமானைப் பிரிந்து நோவுபடுகிறனவாகக் கொண்டு அவற்றுக்குமாகத் தாமே நோவுபடாநிற்பர் இவருக்கு பரியாபரியங்கள் ஒருகாலும் முடியாதே பாயாயேண உண்டாயிருக்கையாலே இவருக்குச் சிந்தயநதியுடைய படி நிதயமாய்ச் செல்லாநிற்கும் என்பார்கள்

சேதநருக்கு அநபாநாதிக்களே தூரகபோஷக பேடாக்யங்களாய்ச் செல்லாநிறக, இவரை புகுவத்குணைக தூரகரெனனக கூடுமோவென்னில், திருவயோத்யையிலும் கோஸலஜநபத்துத்திலுமுள்ள ஸதாவர ஜங்குமங்களடைய ராமகுணைகதூரகங்களாயிருக்கும்படியை அநுஸந்தித்து இதுவும் கூடுமென்று கொள்வது இப்படியிருக்கிற இவர்க்கு எம்பெருமானோடு ஸமஸலேஷமாவது பரதயக்ஷஸமாநாகாரமான ஜனாநஸாக்ஷாதகாரம், விஸலேஷமாவது பூஹயஸமஸலேஷாபேக்ஷை பிறந்து, அது பெருமையாலே மாநஸாநுபுவத்துக்கு வந்த கலக்கம் ஸாவஜஞ்ஞய, ஸாவஸகதயை, ஸாவநியநதாவாய, நிரவதிக்கருபாவானாயிருந்துள்ள எம்பெருமான இவருடைய இவவநுபுவத்தை முடிய நடத்தாதே விசசே தீபிதத்துக்கு பரயோஜநமென்னெனவில, திருவயோத்யையிலும் திருக்குரவையிலும் பிரிந்த பிரிவுபோலே

ஐ— குணங்கள் ஸாதமிக்கைக்கும் மேனமேலென தருஷணை பிறககைக்கும் எம் பெருமான பகவத பிறந்த ஆசை முதிர்ந்து நினைத்தபடி பெருவிட்டவாறே சோகமோஹங்கள் பிறக்கும் இப்படியுள்ள கலவியாலும், பிரிவாலும் ஆழ்வாருக்கு வந்த துஸை அநயாபதேஸப பேச்சைப் பேசுவிக்கும் இப்படிநததுங்களில் ஸூகதிகள் பராபயனான எம்பெருமானுடைய ஸவருப பரதிபாதுகங்களாயிருக்கும் சில, பராபதாவான பரதயகூர்தம்ஸவருப விஷயமாயிருக்கும் சில, பராபத்யுபாயத்தைச் சொல்லாநிறகும் சில பூலத்தைச் சொல்லாநிறகும் சில, பராபதி விரோதிகளைச் சொல்லாநிறகும் சில அவஸிஷ்டமானவை இவ்வாததுங்களுக்கு உபபாதுகங்களாயிருக்கும் இவற்றிலுத் தேஸயம் பலம் ததூர்ததுமாக மறுறுள்ள நாலர்த்துமும் சொல்லுகிறது

இவற்றில் பரதம் பரபுநததுமான திருவிருத்தத்தில் 'தவதுநுபுவ விரோதி யான ஸமஸாரஸம்புநததுத்தை அறுத்துத் தநதருளவேணும்' என்று எம்பெருமானை அர்த்தி ககிறா திருவாசிரியத்தில் நிவருத்தஸமஸாரர்க்கு விஷயமான எம்பெருமானைப் பரிபூர்ணமாக அநுபூவித்து பரீதராகிறா பெரிய திருவந்தாதியில் நிரதிஸயபோக்ய

ப— மான ஸாவ ஸமாதபரதவததையும், இரண்டாம் திருவாயமொழி ஸாவஸமாஸ ரயணீயதவததையும், மூன்றாம் திருவாயமொழி ததுநுகுணமான ஸௌலப்யததையும், நாலாம் திருவாயமொழி ஆஸரிதாபராதுஸஹதவததையும், அஞ்சாம் திருவாய மொழி ஸௌஸீலயாதிஸயததையும், ஆறாம் திருவாயமொழி ஸவாராதுததையும்,

இ— இவாககு அநுபூத குணங்கள் ஸாதமிக்கவும், மேனமேலென தருஷணை பிறககவும், இவாககு எம்பெருமானபகவத பிறந்த ஆசை முதிர்ந்து நினைத்தபடி ஸமஸ லேஷிக்கவும் பெருவிட்டவாறே சோகமோஹங்கள் பிறககும் இப்படியுள்ள கலவியாலும் பிரிவாலும் ஆழ்வாருக்குப் பிறந்த துஸை அநயாபதேஸபபேச்சைப் பேசுவிக்கும் இப்படிநததுங்களில் ஸூகதிகள் சில பராபயனான எம்பெருமானுடைய ஸவருப பரதிபாதுகங்களாயிருக்கும், சில பராபதாவான பரதயகூர்தம் ஸவருபவிஷயமாயிருக்கும், சில பராபத்யுபாயத்தைச் சொல்லாநிறகும், சில - பூலத்தைச் சொல்லும், சில பராபத்யுபாய விரோதிகளைச் சொல்லாநிறகும், அவஸிஷ்டமானவை இவ்வாததுங்களுக்கு உபபாதுகங்களாயிருக்கும் இவற்றிலுத் தேஸயம் பூலம், அதாவது கைங்காயம் ததூர்ததுமாக மறுறுள்ள நாலாத துமும் சொல்லுகிறது

இனி இவற்றில் பரதம் பரபுநததுமான திருவிருத்தத்தில் 'தவதுநுபுவ விரோதியான ஸமஸார ஸம்புநததுத்தை அறுத்துத் தநதருளவேணும்' என்று எம்பெருமான திருவடிகளிலே அததிக்ககிறா திருவாசிரியத்தில் நிவருத்த ஸமஸாரர்க்கு விஷயபூதனான எம்பெருமானைப் பரிபூர்ணமாக அநுபூவித்து பரீத-ராகிறா பெரிய திருவந்தாதியில் நிரதிஸயபோக்யனான எம்பெருமானை அநுபூ

ஓ— யனான எம்பெருமானை அநுபூவிகையாலே, தத்துவகுணமாக தருஷணை பிறந்து தருஷணாகுணமாக அவனைப் பேசியும் நினைத்தும் தூரிக் கிருா திருவாய்மொழியில் இவருடைய தருஷணாகுணமாக ஸரிய பதியாய், ஸமஸதகலயாணகுணாதமகனும், தனக்குத் தகுதியான திவ்யதேஹதையுமுடையனும், திவ்யபூஷணபூஷிதனுமாய், ஸங்குச்சுராதி திவ்யாயுதனுமாய், பரமவயோமததில் ஆநநதம்மயமான திவ்யாஸ தாந ரதநமண்டபத்திலே பிராட்டிமாரோடே கூட திவ்யஸிமஹாஸநத்திலே வீற்றிருந் தருளி, அஸ்தூநே ப்யஸங்கிகளான * அபாவறுமமரர்களாலே அநவரத பரிசாயமாண சரணநளிநனய்க்கொண்டு அங்கு அங்கனே செல்லாநிறக, ஸவஸங்கல்பாயததஸவ ருபஸதி தி பரவருத்திகமான ஸவேதர ஸமஸதத்தையும் ஸரீரதயா சேஷமாகவுடையனும், அநதராத்தமதயா சேதநாட்சேதநங்கனையடைய வயாபிதது, தத்குததேஹ ஷைரஸமஸபருஷ்டனும், நாராயணதி நாமங்களைத் தனக்கு வாசகமாகவுடையனும் ஏவம வித்குனக உபநிஷத பரஸிததனுமாய், இப்படி விஸஜாதீயனும்பிரநதுவைத்து ஆஸரிதவாதஸலயத்தாலே தேவமநுஷயாதி ஸஜாதீயனும் வநது திருவவதாரம

ப— ஏழாம திருவாய்மொழி ஆஸரயணததில் அதயநத ஸாரஸயததையும், எட்டாம திருவாய்மொழி - ஆஸரிதவிஷயமான ஆஜவகுணததையும், ஒன்பதாம திருவாய்மொழி - ஸாதமயபேகபரததவததையும், பததாம திருவாய்மொழி - நிரஹேதுகமஹோபகாரிதவததையும் சொல்லுகையாலே, பரமசேஷியினுடைய

இ— விகையாலே தத்துவகுணமாக தருஷணை பிறந்து தருஷணாகுணமாக அவனைப் பேசியும் நினைத்தும் தூரிக் கிருா திருவாய்மொழியில் இவருடைய தருஷணாகுணமாக, ஸரிய பதியாய், ஸமஸத கலயாணகுணாதமகனும், தனக்குத் தகுதியான திவ்யமங்குள் விகுரஹ வைலக்ஷணயததையுமுடையனும், திவ்யபூஷண பூஷிதனுமாய், ஸங்குச்சுராதி திவ்யாயுததனுமாய், பரமவயோமததில் ஆநநதம்மயமான திவ்யாஸதூந ரதநமண்டபத்திலே 1 “ஷீகூஷே ஸு” (வைகுண்டே து) என்கிறபடியே பிராட்டிமாரோடே கூட திவ்ய ஸிமஹாஸநத்திலே வீற்றிருந் தருளி அஸ்தூநே ப்யஸங்கிகளான * அபாவறுமமரர்களாலே அநவரதபரிசாய மாண சரணநளிநனய்க்கொண்டு, அங்கு அங்கனே செல்லாநிறக, ஸவஸங்கல்பாயதத ஸவரூபஸதி திபரவருத்திகமான ஸவேதர ஸமஸதத்தையும் தனக்கு ஸரீரதயா சேஷமாகவுடையனும் அநதராத்தமதயா சேதநாட்சேதநங்கனையடைய வயாபிதது, தத்குததேஹ ஷைரஸமஸபருஷ்டனும், நாராயணதி நாமங்களைத் தனக்கு வாசகமாகவுடையனும், ஏவமவித்குனக உபநிஷதபரஸிததனுமாய், இப்படி ஸாவவிஸ ஜாதீயனும்பிரநதுவைத்து, அபராகருதமான தன்னுடைய திவ்யவிகுரஹததை இதர ஸஜாதீயமென்னலாமபடியாககி, ஆஸரிதவாதஸலயத்தாலே தேவமநுஷயாதி ஸஜாதீயனும் வநது திருவவதாரம பண்ணியருளும் ஸவபூவனுமாய், தன்னுடைய

ஓ— பண்ணும ஸ்வபூவனுமாய், தன்னுடைய திருவவதாரங்களிலும் உதவுகைகூடான பூக்யமில்லாதாக்கும் இழக்கவேண்டாதபடி ஸாவாபராத, ஸஹனாய, பதரபுஷ்பாதி, களாலே ஸவாராத, னுமாயக்கொண்டு ஆஸரிதர்க்கு அத்யந்தபராதிநனயம், அவாகளுடைய இச்சாநுகுணமான பேராஜந ஸயநாதிக்கையுடையனாய், ஸம்ஸதகலயாணகுண பூணானுன தானே ஆஸரித ஸுலப்தவார்த்தமாக்கக் கோயில்களிலே வந்து நின்றருளியும், இப்படியுள்ள ஸர்வேஸ்வரதவத்துக்கும் ஆஸரிதாநுகூரஹத்துக்கும் ஏகாந்தமான படிகளால் பரிபூர்ணான எம்பெருமான, தனனை நிரஹேதுகமாகக் காட்டியருளக் கண்டபுவிததுத தம்முடைய பரக்ருதிஸம்பந்தமாகிற பரதிபுந்தகமுமற்றது எம்பெருமானைப் பெற்று முடிக்கிறார் இனிச்சொல்லவேண்டுவன அவ்வவ திருவாய் மொழிகள்தோறும் சொல்லக் கண்டுகொள்வது

முதல் திருவாய்மொழியிற சொல்லிறையிறு நானாரதநபூணமாய அபரிச சேத்யமான கடலை முநதுறத திரளக்கண்டாபபோலே ஸவருபருகுணவிபூதிகளால்

ப— ரக்ஷதவபூததியை பரதிபாதித்ததாயிறு அதில பரதவபரகாஸகமான முதல் திருவாய்மொழியில் ததுப்பாதுகமான விலக்ஷணகுணவிபூதி விகூரஹ யோகத்தையும், ததாஸரயமான ஸவருப வைலக்ஷணயதையும், அபரிசசிநந

இ— திருவவதாரங்களிலும் உதவப்பெருத பூக்யவஹீநருக்கும் இழக்கவேண்டாத படி ஸாவாபராத, ஸஹனாய, பதரபுஷ்பாதி, களாலே ஸவாராத, னுமாயக்கொண்டு, ஆஸரிதாக்கு அத்யந்தபராதிநனமாய, அவாகளுடைய இச்சாநுகுணமான பேராஜந ஸயநாதிக்கையுடையனாய், ஸம்ஸதகலயாணகுண பரிபூணானுமாயிருக்கிற தானே ஆஸரிதஸுலப்தவார்த்தமாகக் கோயில் திருமலைதொடக்கமான தீவய தேஸ்ரங்களிலே வந்து நின்றருளியும், அவ்வளவு செல்லமாட்டாத ஸம்ஸாரிகளும் இழவாதபடி தன்னுடைய நிரஹேதுக்கருபையாலே க்ராமங்களிலும் க்ருஹங்களிலும் எழுந்தருளியும், விஷயபரதநதரண இவன செயதவறறை ஸாங்க்ய ஸமாராத, நமாகக் கைக்கொண்டருளி ருசியைப் பிறப்பித்து, இவனுக்கு இவ்விடந தன்னிலையிருக்கச்செய்தே பேராக்யமோக்ஷங்களைக்கொடுத்தும், இப்படியுள்ள ஸாவேஸ்வரதவத்துக்கும் ஆஸரிதாநுகூரஹத்துக்கும் ஏகாந்தமான படிகளால் பரிபூர்ணான எம்பெருமான தனனைத்தானே நிரஹேதுக்கருபையினாலே காட்டியருளக் கண்டு அநுபுவிததுத தாம் முதலிலே அபேக்ஷித்தபடியே தம்முடைய பரக்ருதிஸம்பந்தமாகிற பரதிபுந்தகத்தை ஸவாஸநமாக அறுத்துக்கொடுக்கையாலே, நிதயவிபூதியிலே நிதயஸ்ரீகளோடே எம்பெருமானைப் பெற்று கருதாரத்தூராகிறார் இனிச் சொல்லவேண்டுவன வெல்லாம் அவ்வவ திருவாய் மொழிகள்தோறும் சொல்லக் கண்டுகொள்வது

முதல் திருவாய்மொழியிற சொல்லிறையிறு எனனென்னில், நானாரதநபரி பூணமாய, அபரிசசேத்யமான கடலை முநதுறத திரளக் கண்டாபபோலே

ஓ— பரிபூரணனாய், எல்லாப்படியாலும் எல்லாரிலும் மேறபட்டு, ஸர்வேஸ்வரனாய், ஸாரிய பதியாக அபௌருஷேயமாய்க்கொண்டு ஸுதூருட்பரமாணமான ஸருதிகளாலே பரதிபாதிக்கப்பட்ட எம்பெருமானே, பூரஹயகுதூருஷ்டிகளால் அவிசாலயமாமபடி அவன பரஸாதத்தாலே ஸாக்ஷாதகரித்து அநுபூவித்து, அநுபூவஜநித பரீதியுள்ளடங்காமை அநுபூவித்தபடியே ஸவிபூதிகளுள் எம்பெருமானைப் பேசி, ஏவமவிதானவன திருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவியென்று தம திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அருளிச் செய்கிறார் கடலைத் திரளக்கண்டானொருவன் அதில் திரைகளையும் மற்றும் அங்குண்டான ரதநாதிக்களையும் தனித்தனியே காணுமாபோலே, முதல்திருவாய்மொழியில் திரள அநுபூவிக்கப்பட்ட எம்பெருமானுடைய ஓரோவகைகளிலே ஓரோ திருவாய்மொழியாய்ச் செல்லுகிறது இரண்டாம் திருவாய்மொழி தொடங்கி மேலெல்லாம் இப்படி செய்தாரிவரேயல்ல, பூரதராமாயணங்களைப் பண்ணின வயாஸாதிக்களும் ஸங்க்ஷேப விஸதரங்களாலே தங்கள் பரபூந்நுங்களை பரபூநதீகரித்தார்கள்

ப— மான் லீலாவிபூதிஸம்பநதூததையும், அநந்தரம் மூன்று பாட்டாலே விபூத யந்தாகூத ஸமஸ்தபதூராததுங்களினுடைய ஸவருபஸதி தி பரவருதயாதிக்கள ஸவாதீநங்களென்னுமிடத்தையும், அதில் முதற்பாட்டில் ஸமஸ்தபதூராததுங்களினுடைய ஸவருபம் ஸாமாநாதிகரணயத்தாலே ததூதீநமென்னுமிடத்தையும்,

இ— ஸவருபருபகுணவிபூதிகளால் பரிபூரணனாய், எல்லாப்படியாலும் எல்லாரிலும்மேறபட்டு ஸர்வேஸ்வரனாய், ஸாரிய பதியாய், அபௌருஷேயமாய்க்கொண்டு ஸுதூருட்பரமாணமான ஸருதிகளாலே பரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ள எம்பெருமானே பூரஹயகுதூருஷ்டிகளால் அவிசாலயமாமபடி அவன பரஸாதத்தாலே ஸாக்ஷாத கரித்து அநுபூவித்து அவவநுபூவஜநித பரீதி உள்ளடங்காமையாலே அநு பூவித்தபடியே ஸவிபூதிகளுள் எம்பெருமானைப் பேசி, ஏவமவிதானவன் அவன திரு வடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவியென்று தமமுடைய திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அநுஸாஸிக்கிறார் கடலைத் திரளக்கண்டானொருவன், அதிலுள்ள திரைகளையும் மற்றும் அங்குள்ள ஸ்தவங்களையும் ரதநாதிக்களையும் தனித்தனியே காணுமாபோலே முதல திருவாய்மொழியில் திரள அநுபூவிக்கப்பட்ட எம்பெருமானுடைய ஓரோவகைகளிலே ஓரோ திருவாய்மொழியாய்ச் செல்லுகிறது, இரண்டாம் திருவாய்மொழி தொடங்கி மேலெல்லாம் இப்படி செய்தாரிவரே யல்லா, பூரதராமாயணங்களைப் பண்ணின வயாஸாதிக்களும் ஸங்க்ஷேப விஸதரங்களாலே தந்தாமுடைய பரபூந்நுங்களை பரபூநதீகரித்தார்களிறே

முதற்பாட்டுக்குக் கருத்து “அகிலஹேயபரதயநீக கலயாணகுணதமகனாய், அக்குணங்களுக்கும் நிறங்கொடுக்கவற்றான் திவ்யதேஹபுக்தனாய், ஸாரிய பதியாய், இந்த ஸௌந்தரதூயாதிக்களுக்கு பேராகதாக்களான அயாவ்றுமமரர்களுக்கு

ப— (மேலே) ரக்ஷணரூபையான ஸ்திதி வையதிகரணயததாலே ததூதீநை யென்னுமிடத்தையும், (மேலே) ஸாவபரவருத்தி நிவருத்திகளும் ஸாமாநாதிகரண யததாலே ததூதீநங்களென்னுமிடத்தையும், ததூபபாதூகமான ஸரீராதம்பூவ ஸம்பூநதூதத்தையும், அநநயேஸ்வரதவதத்தையும், அவைதிகரால் அபரகம்பயதவததை யும், அகிலவயாபகதவதத்தையும் சொல்லி, அஸேஷஸேஷிதவருபமான பரத வததை ஸ்திரீகரித்தருளுகிறார்

இ— அதிபதியாயிருந்துவைத்துத் தன்னுடைய நிரவதிககருபையாலே என னுடைய தோஷாகரதவததைப் பாராதே என்னுடைய அஜ்ஞாநமெல்லாம் நீங்கும் படி ஸவவிஷயபுக்திருபாபநஜ்ஞாநத்தை நிரஹேதுகமாக ஸாதூரஸ்யககொண்டு தந்தருளினான், ஆனபின்பு அவன் திருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிப் போம்” என்று திருவுள்ளத்தோடே கூட எம்பெருமானுக்கு அடிமைசெய்கையிலே பரவருத்தராகிறார் இதனால் பரபூநதூரம்புத்திலே வஸ்துநிராதேஸ்வர நமஸ்காரங்க ளும் பண்ணப்பட்டனவாய் விழுந்தது

திருவிருத்தத்தில் தேவரீரை அநுபூவிககைக்கு விரோதியான தேஹ ஸம்பூநதூதத்தை அறுத்துத்தந்தருளவேனுமென்கிறார், இப்படி ஸமஸாரம் அத்ய ஸஹயமென்று கைவிட்ட இவரைக்கொண்டு ஸ்வரன் நாட்டுக்கு ஒரு / வெளிச் சிறப்பைப் பண்ண நினைத்திருக்கிறருளெருவனாகையாலே, அஸ்பருஷ்ட ஸமஸார கூநதூரான நித்யஸ்வரிகளுக்கு விஷயமான தன்னுடைய ஸவருபாதிகளைத் தானே இவர்களுக்கு காட்டிக்கொடுக்கக் கண்டு அநுபூவித்து பரீதராகிறார் திருவாசிரியத்தில், அவவிஷயாநுகுணமாக தருஷணை பிறந்து அந்த தருஷணாகுணமாகப் பேசியும் நினைத்தும் தூரிககிறார் திருவந்தாதியில், இவ்விடாயக்கு அநுகூலமாக ஸாரிய பதி யாய், நித்யவிபூதியிலே * அயாவறுமமரர்களுக்கு அழகோலக்கங் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற பெரியமேனமையையும், இப்பால் லீலாவிபூதி நிரவஹ்ணாததூ மாக வபூஹவிபூவாசசாவதாராநதாயாமிதவ பாயநதமாகத் தன் அநுகூரஹத் தாலே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற நன்மையையும், அவன் நிரஹேதுகமாகக் காட்டிக்கொடுக்கக் கண்டு அநுபூவித்து அதுக்குமேலே தமக்கு பரபூகதயாதிகளைப் பிறப்பித்துத் தாம் ஆசைப்பட்டபடியே தம்முடைய பரகருதிஸம்பூநதூதத்தையும் ஸவாஸநமாக அறுத்து எம்பெருமான பெரியதிருவடையை மேற்கொண்டருளி, நாபசசிமாநம் தானுமாக வந்து தோற்றி தன்படிகளொன்றும் குறையாமை வந்து, 1 “न्यासि (நயாமி) என்கிறபடியே இவரைப் பரம்பதூததேஹக் கொண்டுபோய், இவா முதலிலே அபேக்ஷிதபடியே நித்யகைங்காயத்திலே அவயிககப் பெற்று கருதாததூராகிறார் திருவாயமொழியில், திருவாயமொழிக்கெல்லாம் ஸங்கூரஹம்- முதல் திருவாயமொழி

१. सस्कृतद्राविडचस्सन्दर्मानन्दवर्धिनी ।

कृतिर्विराजते नानाव्याख्यासम्मेलनादियम् ॥

- 1 ஸமஸகருத த்ராவிட்ய வசஸ ஸந்த்ர்ப்பநாநந்துவர்த்திநீ ।
க்ருதிர் விராஜதே நானாவயாக்யாஸமமேளநாதியம ॥

२. श्रीमद्द्राविडवेदभाष्यविष्टौ संक्षेपतो विस्तरात्

तत्तद्वक्तविभेदतः प्रतिपदव्याख्याविशेषात्पुनः ।

स्वार्थार्थविशेषतो मतिमतामानन्दसन्दोहदम्

पौनःपुन्यमिहास्तु तत्तु वरमित्यात्तान्यतेराशयः ॥

- 2 ஸ்ரீமத்த்ராவிட்யவேத்ய பூஷய விவருதௌ ஸங்கேஷபதோ விஸ்தராத்
தததத்யவக்த்ருவிபேத்யத் பரதிபத்யவயாக்யாவிசேஷாத் புந ।
ஸவாரஸயார்த்த்யவிசேஷதோ மதிமதாமாநந்த்ய ஸந்தேஹத்யம்
பௌந புந்யமிஹாஸது தத்து வரமித்யாத்தாந்யதேராஸய ॥

3 “वैकुण्ठे तु परे लोके श्रीसद्वायो जनार्दन । उभाभ्या भूमिनीलाभ्या सेवितः परमेश्वरः ॥”

(வைகுண்டே து பரே லோகே ஸ்ரீஸஹாயோ ஜநார்தந்யந । உபாபயாம பூமிநீளாபயாம
ஸேவித பரமேஸ்வர ॥) என்றும், 4 “वैकुण्ठे तु परे लोके श्रिया सार्धं जगत्पतिः । आस्ते विष्णु-
रचित्यात्मा भक्तभगवतैस्सह ॥” (வைகுண்டே து பரே லோகே ஸாரியா ஸார்த்த்யம் ஜகத்பதி ।
ஆஸதே விஷ்ணுரசிந்த்யாதமா புக்தைர் பூக்யவதைஸஸஹ ॥) என்றும் a “சுடரொளி
யாயநின்ற தன்னுடைச்சோதி” என்றும் b “தெளிவிசுமபு” என்றும் 5 “अत्यर्कानल
दीप्तं तस्यानम्” (அத்யாக்காநலதீபதம் தத் ஸத்யாநம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே
பரமபத்யத்திலே உபயவிபூதியும் தொழிலாக வகுப்புண்டு c கோப்புடைய சீரிய
சிங்காசனத்தினமேலே, d உடனமா காதல மகளிர் திருமகள மணமகள ஆயா
மடமகளாகிற ஸ்ரீபூமிநீளாகளோடே கூட e “வீற்றிருநதேமுலகும் தனிககோல

அநந்தகுலதீலகரான குணகரமபாககம ராமாநுஜஜீயா செயதருளின

அருமபதவிளககம - அவதாரிகை

ஸ்ரீய பதியாய அவாபத ஸமஸதகாமனாய ஸமஸதகலயாண குணாதமகனா ஸாவேஸ்
வரன 3 4 வைகுண்டே து பரே லோகே இதயாதிப்படியே ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே
ஆநந்தமயமான தீவயாஸத்யந மண்டபத்திலே தீவய ஸிமஹாஸநத்திலே e ஏழுலகும் தனிக

அ— செல்ல” என்றும் a “பொங்கோதம் சூழ்நத புவனியும் விண்ணுலகும் அங்காதுஞ்சேராமே ஆள்கின்ற” என்றும் சொல்லுகிறபடியே உபயவிபூதிக்கும் நிரவாஹுகனாககொண்டு எழுந்தருளியிருந்து, 1 “**स्वेतरसमस्तवस्तुविलक्षणाऽनन्त ज्ञानान्वैकस्वरूप**” (ஸவேதரஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷணா஽நந்த ஜஞாநாநந்ததுக ஸவ்ரூப) என்கிறபடியே தானும் நிரதிஸ்யாநந்த்யுகதனாய், b “அயாவறுமமராகள்” என்கிற படியே நிதபாஸங்குசிதஜஞாநராயிருந்துள்ள அநந்தகூருடூவிஷ்வகஸேந பரமுசு ரான நிதபஸூரிகளையும் c “இயக்கெலாமறுதது” என்கிறபடியே நிவருத்த ஸம் ஸாரருமாய், நிதயரோபாதி லப்யதூகைங்காயருமான முகதரையும் 2 “**एष ह्येवान्वयाति**” (ஏஷ ஹயேவாநந்த்யாதி) 3 “**रसो वै स रस ह्यय लब्ध्वाऽऽनन्दी भवति**” (ரஸோ வை ஸ ரஸம் ஹயேவாயம் லப்யதூவா஽஽நந்தீ புவதி) என்று ஆநந்திப்பித்துக் கொண்டு போராநின்றும்,

“இவாகளோபாதி ஸம்ஸாரிகளும் நமமை அநுபூவிதது இவ்வநுபூவஹரித பரீதிகாரிதா ஽ஸேஷாவஸதே ரசிதாஸேஷேஷதைகரதிருப நிதபநிரவத்யுபநிரதிஸ யாநந்தூருப மதகைங்காயமாகிற மஹாஸம்பததைப்பெற்று வாழ்கைக்கு யோக யதை யுண்டாயிருக்க, இததை இழந்திருப்பதே” என்று அங்குறற அநுபூ வங்ஸளொன்றும் உண்டதுருக்காட்டாதே அவன தனியரைப்போலே 4 “**स एकाकी न रमेत**” (ஸ ஏகாகீ ந ரமேத) என்கிறபடியே போர நொநது, இவாகள் கரணகளேபுர ஸூநபராய இறகொடிந்த பக்ஷிகளைப்போலேயிருக்கிறபடியைக்கண்டு, 5 “**करण क्लेशैर्दयितुं दयमानम्ना**” (கரணகளேபுரர் க்யுடயிதும் துயமானமநா) என்றும் d “பல்லுயிரக்கு மாக்கைகொடுத்தளித்த” என்றும் சொல்லுகிறபடியே பரம த்யுயாளுவாயக்கொண்டு ஸகலாதமாக்களுக்கும் கரணகளேபுரபரத்யூராமபணனி, ஸமிதையைத் தரிக்கக்கொடுத்த கததியைக்கொண்டு பசுவினவாலைத் தரிப்பார போலே 6 “**विचित्रा देहसपत्तिरीश्वराय निवेदितुम्। पूर्वमेव कृता ब्रह्मन् हृत्पद्मादिसंयुता।**” (விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீஸவராய நிவேதிதும்। பூர்வமேவ கருதா பூரஹ்மந் ஹஸத பாத்தூதிஸமயுதா ||) என்றும், e “நாடாத மலாநாடி நாடோறும் நாரணனறன வாடாத மலரடிகீழ் வைக்கவே வகுகின்ற” என்றும், f “மாயவனறனனை வணங்கவைத்த கரணமிவை” என்றும் சொல்லுகிறபடியே g “தேனே மலருந

ஜீ— கோல செல்ல வீற்றிருந்தருளி அஸ்தூநே ப்யஸங்கிகளான b அயாவறுமமராகளாலே அநவரத பரிசாயமாண சரணநளிநனாய நிதயமுகதரை ஆநந்திப்பித்துக்கொண்டு தானும் நிரதி ஸயாநந்தியாயப் போராநிற்க

அநத நிதயமுக்தரோபாதி லீலாவிபூதியிலுள்ளாரும் தன திருவடிகளை ஆர்ரயிதது அடிமை செயது வாழலாயிருக்க அத்தையிழந்தது நோவுபடுகிறபடியைக்கண்டு வயாகுலனாய ஸவசரண கமல ஸமார்ரயணத்துக்குடலாகக் கரணகளேபுரங்களைக் கொடுத்தும் ஸாஸ்தரபரத்யூநம்

a நாச் 113 b 111 c திருச்சந்த 120 d நான 93 e 14-9 f இரா 67 g 155

அ— திருப்பாதம்” என்கிற ஸ்வசரணகமல பரிசரணத்திற்கு உறுப்பாசக கரசரண த்யவயவ ஸங்கராத்தாமகமான ஸரீரத்தைக் கொடுக்க, அதினவழியே செய்யாதே & ஆகையின் வழியுமுன்று ஸபதாதிஷ்டிய பராவணயத்திற்கு உறுப்பாககி அநாததூபபடுகிறபடியைக் கண்டு,

1 “शासनाच्छास्त्रम्” (ஸாஸநாச்சூஸ்தரம்) என்றும், 2 “हृत् तमस्सदसती च विवेक्षुमीशो मान प्रदीपमिव कारुणिको ददाति” (ஹர்த்தும தமஸஸதுஸதீ ச விவேகது மீஸோ மாநம பரதீபமீவ காருணிகோ துதுதி) என்றும், b ‘கலைகளும் வேதமும் நீதிநூலும் கற்பமும் சொற்பொருள் தானும் மறறை நிலைகளும் வானவாக்கும் பிறாக்கும் நீர்மையினிலுள்ள செயது” என்றும் c “தொழுது வழியொருகப் பண்டே பரமன பணித்த பணிவகை” என்றும் சொல்லுகிறபடியே சேதநருடைய விஸிஷ்டவேஷ விஷயமான ஸாஸதரத்தை வெளியிட்டருளி, அந்த ஸாஸதரபு யாஸம் அநேக யோக்யதாஸாபேக்ஷமாய், சிரகால ஸாத்யமாயிருக்கையாலே துஷ்கரமாயிருக்கிறபடியைத் திருவுள்ளம்பற்றி, தாதுருஸயோக்யதாநிரபேக்ஷ தாதிஷ்யாலே ஸுகரமுமாய், சேதநநிஷ்கருஷ்ட வேஷவிஷயமுமான திருவஷ்டாக்கூர பூரஹ்மவித்யையை ஸவயமேவ வெளிப்படுத்தினவிடத்திலும், அதினபடிசெய்யாதே 3 “योऽन्यथा सन्तमात्मानं अन्यथा प्रतिपद्ये। किं तेन न कृत पापं चोरेणात्मापह्वारिणः॥” (யோஃந் யதா ஸந்தமாத்மாநம் அந்யதா பரதிபத்யதே। கிம் தேந ந க்ருதம் பாபம் சோரேனாத் மாபஹாரிணஃ॥) d “கொலவனமுதலாவலன முயலும் இனைய செய்கை” என்கிற படியே அகிலபாபஹேதுவாய், ஸவஸவாதந்தாய ரூபமான ஆதமாபஹாரத்தைப் பண்ணி அநாதிகாம வாஸநா தூஷிதராபிருக்கிறபடியைக்கண்டு,

ஒலைப்புறத்தில் செல்லாத ராஜ்யத்தை எடுத்துவிட்டுக் குறும்பறுசும் ராஜாக்களைப்போலே, ஸாவேஸவரன இவர்களை வாரிப்பிடியாகப் பிடித்துக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று ராமகருஷ்ணத்யவதாரவானுய வந்தவதரித்து, 4 “मया दानाञ्च लोकस्य कर्ता कारयिता च स” (மர்யாதாநானாஞ்ச லோகஸ்ய கர்த்தா காரயிதா சஸ) 5 “यदि ह्यहं न वनेयं जातु कर्मण्यतन्द्रितः। सङ्कशस्य च कर्ता स्यामुपह्वयासिमा प्रजा॥” (யதி ஹயஹம் ந வர்த்தேயம் ஜாது காமண்யதந்த்ரீத। ஸங்கரஸ்ய ச கர்த்தா ஸயாமுபஹநயாமிமா பரஜா॥) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸாஸதரீய மாயாதைகளைத் தான் அநுஷ்டித்தும், அநுஷ்டிப்பித்தும், உபதாநபட்டுத் திருத்தப்பாராதவிடத்திலும், 6 “आसु-रि योनिमपन्ना मूढा जन्मनि जन्मनि। मामप्राप्यैव कौन्तेय ततो यान्त्यधमा गतिम्॥” (ஆஸுரீம யோநிமா பநநா முடா ஜந்மநி ஜந்மநி। மாமபராபயைவ கௌந்தேய ததோ யாந்தயதுமாம் கதிம்॥)

ஜீ— பண்ணியும் ராமகருஷ்ணத்யவதாரங்களைப்பண்ணி வடிவழகைக்காட்டியும் தூரம் ஸமஸ்தாபநம்பண்ணியும் செய்தவிடத்திலும் கார்யகரம் உலாமையாலே ‘விஜாதாரான நமமால

a 3 2 1 b பெரியதிரு 2 8 5 c 10 4 9 d திருவாசிரியம் 6 e 7 5 2
ப—10

அ— எனசிறபடியே ஆஸுரபரகருதிகாராய, துண வந்து கிடடாதே 1 “**ईवरोहसं
शर्**” (ஸாவரோஹமஹம போகீ) என்று எதிரிட்டு அதும்மான கூதிகளிலே விழுகிற
படியைச் சாந்து, ஆமளிசரும் மற்றும முற்றுமாய் மாயப் பிறவிபிறந்த தனிப்
ஞாயலிலே, விஜாதீயரான நமக்கு இது ஸாத்யமன்று, / இணக்குப் பாவை
பிட்டு மருசும் பிடிப்பாரைப்போலே ஸஜாதீயரைக்கொண்டே காராயங்கொள்ள
வேணும்” என்றறுதியிட்டு, அதுக்கு b ஆமமுதலவரை உண்டாகக்கூகக்காக
உலாவ்ப்புதஸுஹருததான் தன்னுடைய நிரஹேதுகபரஸாத்யதாலே எங்கும்
பாராதது இலகதக காணாமல் வாராநிறக, அந்தப் பாவை தனக்குப் பள்ளமடை
யான தென்றிசையிலேயானவளவிலே—d “மாநிமாநிப் பலபிறப்பும் பிறந்து”
எனசிறபடியே ஜநமபரமபரைகளிலே தோளமாநி நிதயஸமஸாரியாயப் போருகிற
இவாமேலே பட, அந்த நிரஹேதுக்கடாக்ஷவிசேஷலப்துதிவயஜஞாந புக்தி
கரான ஆழவார திருப்புளியாழவாரகீழே ததஸவருபருபஞ்ஞவிபூதிகளை அநு
பூவிததுக்கொண்டிருக்கிற காலத்திலே,

ஸ்ரீமதுரசவிகள் தீர்த்த யாதரையாக எழுந்தருளி, கங்கைக்கரையிலேயெழுந்
தருளியிருக்க, ஒருநாள ராதரி தெற்கு தீக்கிலே ஸூரபோத்யமாஹப்போலே
ஒரு தேஜஸஸு தோற்ற, இதேதென்று விஸமிதராயிருக்க, மறறைநாளும்
அப்படியே தோற்ற, “தெற்கு ஓரதிசயமுண்டாகவேணும்” என்று திருவுள்ளம்
பற்றி எழுந்தருளாநிறக, பயணநதோறும் தெற்கேதெற்கே அந்ததேஜஸஸு
தோற்றத் திருநகரியளவிலே வந்தவாறே அவவருகு தோற்றக காணமையாலே
“இங்கே ஆகவேணும்” என்று பாராதது, “இங்கு ஏதேனும் புதுமைகளுண்டோ?”
என்று கேட்க, ஆழவார திருவவதரித்தருளித் திருப்புளியாழவார கீழே எழுந்தருளி
யிருக்கிற வருத்தநாதத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, இவரும் ஆழவார ஸநநிதியிலே
எழுந்தருள, ஆழவார புகுவதுநுபுவம் பண்ணிக்கொண்டு, இவரைக்கடாக்ஷித்தல,
ஒரு ஸ்ரீஸூகதி அருளிச்செய்தல செய்பககாணமையாலே, “இவருக்கு ஸரவ
ணைதிருளுண்டோ! இல்லையோ!” என்று பரீக்ஷிக்கக்கூகக்காக ஒருகலலைத் திருமதிளிலே
எறிய, அந்த ஓசையைக்கேட்டுப் புரிந்து பாராதருள “இவா ஸாவஜஞராயிருந்

ஜீ— இவர்களைத் திருத்தவெண்ணது ஸஜாதீயரைக்கொண்டு திருத்தவேணும் என்று பாராதது
தன்னுடைய நிரஹேதுக கருபையாலே ஸஜாதீயபூத்தி பண்ணலாமபடியான ஆழவாரைத்
திருவவதரிப்பித்தருளின

இவ்வாழவாராகிருா ருஷிகளையும் மறறையாழவாரகளையும்போலே காமாத்வி ஸாத்ய
ஜஞாநாதிகரனறியே லௌகிக ஜஞாநம் நடையாடாநிறக புகுவதபரஸாத்யதாலே ஒரு கால
விசேஷத்திலே பிறந்த ததவஜஞாநருமனறியே திருத்தமுாய் பரிமளத்தோடே அங்குரிக்குமா
போலே புகுவந் நிரஹேதுக கடாக்ஷலப்து ஸஹஜ ஜஞாந புக்தி வைராக்யாதிருகளை

/ இணக்கு ஸஜாதீயம் a 3 5 6 b 7 9 3 c கீழை 5 29 d 2 6-8

அ— தாரா, இவருடைய ஸ்ரீஸூகதி கேட்கவேணும்' என்று சொண்டு, "செத்த தின வயிறறிலே சிறியது பிறந்தால் எததைத்தின்று எங்கே கிடக்கும்" என்று கேடச, ஆழ்வாரும் x "கானலோடிய காட்டிலே சிறியது பிறந்தால் அததை தின்று அங்கே கிடக்கும்" என்று அதுக்கு உததரமருளிச்செய்ய, அவ்வளவிலே ஸ்ரீமதுரகவிகளும் ஹருஷ்டராய, ஆழ்வாரா திருவடிகளிலே விழுந்து "அடியேனை அங்கீகரிக்கவேணும்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் அவரை விசேஷ கடாக்கம் பண்ணியருளி, பஞ்ச ஸமஸ்காரமும் பரஸாதித்தருளி "நாம புகுவதுபுவதுக்குப் போக்குவீடாகச் சொல்லும் பாசுரங்களை நீர் பட்டோலை கொள்ளும்" என்று அருளிச்செய்தருளினார்

அநந்தரம் ஸாவேஸுவரன் பெரிய பிராட்டியாரோடு கூடப் பெரிய திருவடி நாயனாமேல ஆழ்வாரை மீளவும் விசேஷ கடாக்கம்பண்ணி உமயாவறமதி நலமருள, ஸாவேஸுவரனுடைய ஸவருப ரூப குண விபூதிகளை விசத்து விசத்துத் தர விசத்துதமமாக அநுபூவித்து, அவ்வநுபூவ பரீவாஹரூபேண பேசுகிற பாசுர மானது, சேராசவேகஜநிதமான 1 "मानिषा" (மாநிஷாது) இதயாதி, ஸலோகம் பூரஹமாவின் பாஸாத்துத்தாலே லக்ஷணேபேதமானாப்போலே, புகுவதபரஸாது மடியாக ஸாவலக்ஷணேபேதங்களான பரபூநதுங்களாய்த தலைக்கட்டிற்று இப்ர பூநதுங்களதான் b "நண்ணுவசுரா நவி(லி)வெயத நல்லவமரா பொலிவெயத எண்ண தனகளெண்ணும் நனமுனிவரினபம் தலைச்சிறப்ப" என்கிறபடியே விரோதி, நிரஸ நாராதத் மாகவும், அநுகூல ஸமருத்துயாதத்துமாகவும், மங்குளாஸாஸந பரருக்கு மனோரத் பூராததிதுவாரா ஸநதோஷ ஸமநமேஷாராதத்துமாகவும், c "தொண்டாக கமுதுண்ண" என்கிறபடியே பூசதஜநபுஷ்டயாதத்துமாகவும், d "கேட்டாராரா வான வாகள்" என்கிறபடியே நிதயமுகதாகு நிரதிசய பேராக்யமாயும், 2 'सर्वे मयूरम्' (ஸம்ஸரவே மதுரம்) என்கிறபடியே d செவிககினிய செஞ்சொல்லாயும், e அவா விலநதாதி" என்கிறபடியே புகதிபுலாதகாரஜநயங்களாயுமிறையிருப்பன

அவதாரிகை முற்றிற்று

ஜீ— உடையராகையாலும் 3 ஆத்யஸய ந குலபதே: என்று ததவஜஞாந பரவர்த்ததத்தில் பரத்யமாசாராயராக விலக்ஷண பரிசுருஹீதராகையாலும் ஈஸ்வரனதானே 'லோகோஜ்ஜீவநாநத்யு மாக இவராவர் என்றங்கீகரித்து இவரைக்கொண்டு இப்பரபூநதுங்களை பரவர்த்திப்பிக்கையாலும் அதயநத விலக்ஷணராயிருப்பா ரொருவராயிற்று

/ 4 'மமயோநிாமஹத பூரஹம தஸமிந் கார்ப்பகம் துத்யாமயஹம் ஸம்பூவஸஸர்வபூதாநாம் ததோ பூவதி என்கிற கீதாபரகரியையாலே அசேதநமான பரகருதிக்குள்ளே அனுவான ஜீவன ஸரீரமெடுத்தால் அவனுக்கு பேராக்யமென்ன? பேராக்யஸ்தூநமென்ன? எய்லாததும் x ம?சி நக (கானல நீர்) போரிருத்தம் விடியுங்களே பரசரமரீர ஸஸாராரண்யத்திப ஜநிதத ஜீவன அநத பரகருதியையே பூஜிதது அதிலே இருப்பன என்றத்ததும்

a 1 1 1 b 10 7-5 c 9 4 9 d 10 6 11 e 10 10-11

**தெளளியதா நமயிளனை செப்பு நெறிதனை வளளல
வடககுததிருவிதிபயிளனை அருளிச்செயத
ஈடு மஹாபரவேசம் - முதல சரிய.பதி**

a ஸரிய பதியாய், b அவாபத ஸம்ஸதகாமனாய்,
c ஸம்ஸதகலயாண குணத்தமகனா d ஸர்வேஸ்வரன,

அ அ முதல் ஸரிய பதி

a இப்படி ஸர்வோஜ்ஜீவநாததாமாக பரவருத்தமான பரபூந்தபூங்களிலே திருவாயமொழி பரபூந்தபூதைப் பரமகாருணிகரான நமயிளனை வயாக்யாநம் செய்யத்திருவுள்ளமபற்றி இப்பரபூந்தபூம் ஸாவாக்கும் பரிக்ரஹயமெனக்கைக்காக பரபூந்தபூ ததூவகதரு தத்பரதிபாத்தூய வைலக்ஷணயங்களை உபபாதிக்கக்கோலி பரதூமம் வகதரு வைலக்ஷணயத்தை அருளிச்செய்கிறார்— ஸரிய பதியாய் இதயாதிஃ துயரறு சுடரடி தொழுதெழென மனனே எனகிறார் எனனுமளவாக பரிஷ்காரத்திலே மஹாபரவேஸததுக்கு பரபூந்தபூ வைலக்ஷணயத்திலே நேரே நோக்காக அருளிச்செய்தாரா அது அங்கங்கே மஹாதாதபாய பேதும் கண்டுகொள்வது இவவைலக்ஷணய தரயம் ஆழ்வாருக்கு விவக்ஷிதமென்று x மாதவனபாற சடகோபன எனகிற பாட்டிலே பூவா

இப்படி விவக்ஷணரான ஆழ்வார் பூகூவத்ஸவரூப ரூபகுண விபூதயாதிஃகளை விஸதூதம் மாக அநுபூவித்து அவவநுபுவ பரீவாஹரூபேண பேசுகிற பாசுரமானது 4 மாநிக்ஷாது ' இதயாதிஃ ஸ்லோகம்போலே திருவிருத்தம், திருவாசிரியம் திருவநதாதி திருவாயமொழி எனகிற நாலு பரபூந்தபூமாய பரவருத்தமாயிற்று

அவதாரிகை முற்றிற்று

ஜீ அ முதல் ஸரிய பதி

இவற்றில சரமபரபூந்தபூமான திருவாயமொழிக்கு பரமகாருணிகரான நமயிளனை வயாக்ய யாநம் பண்ணியருளுவதாகத் திருவுள்ளமபற்றி இப்பரபூந்தபூம் ஸாவாக்கும் பரிக்ரஹய மெனக்கைக்காக பரபூந்தபூ ததூவக்தரு தத்பரதிபாத்தூய வைலக்ஷணயங்களை அருளிச்செய்கிறார் மஹாபரவேஸததாலே a அதில பரதூமம் வகதருவைலக்ஷணயத்தை அருளிச்செய்கிறார் ஸரிய பதியாய் என்று தொடங்கி தொழுதெழெனமனனே யெனகிறார் எனனுமளவாக மேல ' இப்படி பூகூவத்ஸவரூப ரூபகுண விபூதிகளை என்று தொடங்கி அநயாபதேஸுப பேச்சைப் பேசுவிக்கும் எனனுமளவாக பரபூந்தபூ வைலக்ஷணயத்தை அருளிச்செய்கிறார் அநந்தரம் ' இப்பரபூந்தபூங்களில் ஸூகதிகள் என்று தொடங்கி பெரியவங்கிபுரத்துநம்பி திருவாய மொழிக்கு வாக்யாராததூமாக அருளிச்செய்தார் எனனுமளவாக பரதிபாத்தூய வைலக்ஷணயத்தை அருளிச்செய்கிறார் அநந்தரம் இரண்டாம் ஸரிய பதியாலே திருவாயமொழியினுடைய தூவயார்த்தது விவரணரூபதவததை அருளிச்செய்கிறார் மூன்றாம் ஸரிய பதியால் இப்பரபூந்தபூ சதுஷ்டயத்துக்கும் முக்யதாத்தபாயார்த்தது கதூநபூர்வகமாக இப்பரபூந்தபூ சதுஷ்டயத்திலுமிலாக் குணடான தூஸையை ஸதூருஷ்டாநதமாக அருளிச்செய்கிறார் ' மஹாபரவேஸத்துக்கெல்லாம் பரபூந்தபூ வைலக்ஷணயமொனறிலே நோக்கு என்று சொல்லுவாருமுண்டு இவவைலக்ஷணய தரயமும் ஆழ்வாருக்கு விவக்ஷிதமென்று x மாதவனபாற சடகோபன எனகிற பாட்டில் x 16 11 a ஈட்டிலுள்ள பகுதிகளுக்கும் அவற்றுக்கு அருமபதூவுரைகளில் விவரணமுள்ள பகுதிகளுக்கும் a முதலான ஏகரூபமான குறிகள் இடப்படுகின்றன

அ— சாராயாகளாலே வயாக்யாதமிறே 1 பாட்யே கேயே ச மதுரம் 'இத்யாதி்யாலும் 2 'வாலமீக்யே மஹர்ஷயே இத்யாதி்யாலும் 3 வேத்யவேத்யே பரே புமஸி' இத்யாதி்யாலும் ஸ்ரீராமாயணததுக்கு இம்முன்று வைலக்ஷணயம் சொல்லுமிறே — எனறதை இங்கு உத்யாஹரணமாக அருளிச்செய்வா

ததர பரதும்ம புகூவந் நிரஹேதுக கடாஷு லப்யஜ்ஞாந வைபுலத்வரூப வைலக்ஷணய முச்யதே அநேந வாக்யேந அநேந ஆபததமத்வமபி பூலதி ஆபததமத்வம் நாம்—யதூராதது துர்லிதவே ஸதி யதூராத்ருஷ்டார்த்தவாதித்வம் இத்தால—ஸவதபோ மாஹாத்மயததாலும் பூரஹமாதி்களுடைய வரபரதூநத்தாலும் ஜ்ஞாநாதி்கரான ரூஷிக்ஷைப் போலனறிக் கே 4 நானெள புருஷகாரேண இத்யாதிப்படியே கேவல புகூவந் நிரஹேதுக கடாஷுலப்யஜ்ஞாநராகையாலே வந்த ஆபததமத்வத்தைச் சொல்லுகிறது 5 நிர்ஹேதுக கடாஷேண மதி்யேந மஹாமதே! ஆசாய விஷயீகாராத் பராபநுவந்தி பராங்குதிம் || 'என்னகடவதிறே மறறவாகளுக்குப் /பகலவிளக்கும் மினமினியுமாக்கும்' என்றும் x பூலஸாதூந தேவதாந்தரங் களில் இவாகள நினைவு பேச்சிலே தோன்றும்' என்றும் சொல்லக்கடவதிறே z 'மயர்வற மதிநல மருளினன இதி அஜ்ஞாநாதி நிரஸந பூர்வகம் புகூவந்பரஸாதூ லப்யஜ்ஞாந வைபுலதவாதி்கூரேந யதூராத்ருஷ்டார்த்தவாதித்வமபி பூலிதம் * 'இவரைத் தனனாகக் லோகமாகத் தமமைப் போலே ஆக்கும்படியானா அதாவது மயாவறமதிநலமருளுகை' இதி ஹயுகதம்

அஸமிந வாக்யே விஸேஷ கடாஷுஸய ததபூலபூதாபரிசேஷ்யாநந்தூ பரவாஹாவ கூரஹநஸய சாடிக்கூநாத் ஸ்ரிய பதியாய' இத்யாதி விஸேஷண சதுஷ்டயம் கடாஷுப யோகித்வேந தத் ப் லாவயபிசாரோபயோகித்வேந சாதயந்தோபயுகதம் a நித்யஸம்ஸாரி விஷயே நித்யஸூரிஸேவய ஸவதந்த்ரேஸ்வரகடாஷு லக்ஷமீபுருஷகாரேண விநா நோபபத்யதே அத உகதம் (ஸ்ரிய பதியாய) இதி அத்ர—6 'யஸயா விஷய முகூ 7 பிதேவ த்வதபரே யாந் இத்யாதி்கமநுஸந்தேயம் b லக்ஷமயாம புருஷகாரபூதாயாமபி சேதநபரதிஷ்டோப

ஸீ— பூர்வாசார்யர்களாலே வயாக்யாதமாயிறிறிறே இவவைலக்ஷணய தரயமும் 1 பாட்யே கேயே ச மதுரம் இத்யாதி்யாலும் 2 வாலமீக்யே மஹர்ஷயே இத்யாதி்யாலும் 3 வேத்யவேத்யே பரே புமஸி' இத்யாதி்யாலும் ஸ்ரீராமாயணத்திலும் சொல்லிறிறிறே

a அதில பரதும்ம ஸாவேஸ்வரன ஆழவாரை விஸேஷ கடாஷும் பண்ணியருளினபடியை யருளிச்செய்கிறா (ஸ்ரிய பதியாய) இத்யாதி முதல வாக்யத்தாலே இவவாக்யத்தால, புகூவந்நிரஹேதுககடாஷுலப்யஜ்ஞாநவதவரூப வைலக்ஷணயம் சொல்லப்பட்டது இத்தால ஆபததமத்வம் பூலிதம் ஆபததமத்வம்நாம் யதூராதது துர்லிதவே ஸதி யதூராத்ருஷ்டார்த்தவாதித்வம் இநத் வாக்யத்திலே விஸேஷ கடாஷுமும் ததபூலபூதாபரிசேஷ்யாநந்தூ பரவாஹாவகூரஹநமும் சொல்லுகையாலே ஸ்ரியபதியாய இத்யாதி விஸேஷண சதுஷ்டயமும் கடாஷுபயோகித்வேநவும் கடாஷுத்தினுடைய பூலாவயபிசாரோபயோகித்வேநவும் அநு ஸந்தேயம் எங்ஙனையெனனில் a நித்யஸம்ஸாரி விஷயத்தில் ஸவதந்தரண ஸர்வரனுடைய கடாஷும் லக்ஷமீபுருஷகாரமினறியிலே கூடாது அத்தாலே சொல்லிறறு (ஸ்ரிய பதியாய) என்று இவ விடத்தில் 6 யஸயா விஷய முகூ 7 பிதேவ த்வதபரேயாந் இத்யாதி்கமநு ஸந்தேயம்

/ ஆசாயஹருத்யம் 23 x ஆசாயஹருத்யம் 62 z 1 1 1 * ஆசாயஹருத்யம் 96 97

அ— ஹாரேண விநா பூரணே ந புவதி சேத நிரஹேதுக கடாஷோ நோபபத்யதே அத உகதம் (அவாபதஸம்ஸதகாமனாய) இதி c ஏவம் பரிபூரணதவேபி தேஷாஷத்யாஸீ பூதவா லக்ஷமீ முக்யோலலாஸாராததம் வைத்யம் நிர்பூநத்ய ரூபேண கடாஷம் கரோதி கிம்? இதயதராஹ (ஸம்ஸதேதி) தேஷாஷ பேபாக்யதவரூப வாதஸலய பரயோஜந விஷயீகரணாநுஞ்ஞ ஸௌஸரீல் யாதிஸ்ஸம்ஸத கலயாண குணாத்தமக இதயாதத்ய d தேஷாஷ பேபாக்யதவாதிஸ்ஸ ஹேது பூதம் ஸம்பூநத்யமாஹ— (ஸாவேஸ்வரன) இதி ஸ்வாமிதவம் ஸம்பூநத்ய ஈஸேஸிதவய ஸம்பூந் தேஷா வா 1 ஈஸேஸிதவய ஸம்பூநத்யாத இதி ஹயுசயதே யத்ஸவா புருஷகாராதிஸ்ஸ த்யுபூரவேபி தஸய ஸாவ ஸாதாரணதவாத வயக்தி விஸேஷே நிர்ஹேதுக கடாஷஸ ஸம்பூநத்ய கிம்? இதயதர நிரங்குஸ ஸவதந்தரதவாத் ஸம்பூவதீதயாஹ (ஸாவேஸ்வரன) இதி அதர x பட்டததுக்குரிய ஆனையும் அரசம் செய்யுமவையாராயாது 2 நாலெள புருஷகாரேண இதயாதிஸ்ஸநுஸந்தேய c ஸ்வாதந்தராயம் காமாநுஞ்ஞேபேஷாயா அபி ஹேது க லு இதயதர தத்யக் கருதயோத்யுபூத்யாதிஸ்ஸ குணவிஸிஷ்ட இதயாஹ— (ஸம்ஸதேதி) b ஏவம் த்யாதிஸ்ஸகுணவிஸிஷ்டதவேபி அபூர்ணதவேந சேதநதீயமா நோபஹாரம் வாஞ்சுதி கிம்? இதயதராஹ— (அவாபத ஸம்ஸத காமனாய) இதி a பூரத்தோ ஹேதுமாஹ (ஸ்ரிய பதியாய) இதி யத்ஸவா பூர்த்தே காத்யாசிதகதவே புநஸஸாபேஷதவம் ஸயாதேவேதயதர பூரத்தி நிதயதாஹேதுபூத ஸரிய பதிதவமாஹ (ஸ்ரிய பதியாய) இதி யத்ஸவா உகதாக்கார விஸிஷ்ட ஏவேஸ்வர ஏதாவத காலம் கர்மாண்யாலோசய அதயஜத இதயேதத ஹருதிஸ்ஸ நித்யாய சேதநோ பூக்யவதஸ்ஸ விஷயீகார த்யுபாயாமபயபஸரதி சேத் தத்ர கடாஷ கதம் ஸம்பூவேதித்யாஸங்காயாம் ததர லக்ஷமீம் புரஸகருத்ய விஷயீகரோதி இதயாஹ (ஸ்ரிய பதியாய) இதி ஏவம் கடாஷேஹேதுதவே ஆரோஹாவரோஹ வயாவருதய சோத்யாநி த்யர்ஸிதாநி

ஸ்ரீ— b பிராட்டி புருஷகாரமானாலும் சேதநநிடும பசையை அபேஷித்திருக்கும் அபூரணானகில நிர்ஹேதுக கடாஷம் கூடாதே! எனன அதுநகாகச சொல்லுகிறது (அவாபதஸம்ஸதகாமனாய) எனறு c இப்படி பூர்ணானாலும் இததஸிலே தேஷாஷம் கண்டிருக்கச்செய்தே இவளுக்காக வைத்யமாக நிராபபூநத்யரூபேண கடாஷிக்குமோ? எனன அதஉகதம்—(ஸம்ஸதேதி) தேஷாஷ பேபாக்யதவரூப வாதஸலயஸௌஸரீல்யாதிஸ்ஸ கலயாணகுணாத்தமகனென்றபடி d தேஷாஷபேபாக்யத வாதீஸ்ஸ ஹேதுபூதஸம்பூநத்யம் சொல்லுகிறது (ஸாவேஸ்வரன) எனறு ஸ்வாமிதவம் ஸம்பூநத்யம் 1 ' ஈஸேஸிதவய ஸம்பூநத்யாத் எனனககடவதிநே d யத்ஸவா வயக்திவிஸேஷத்திலே நிரஹேதுக கடாஷம் கூடுமோ? எனன நிரங்குஸஸவதந்தரணகையாலே கூடுமெனகிருா (ஸாவேஸ்வரன) எனறு இவ்விடத்தில் x ' பட்டததுக்குரிய ஆனையும் அரசம் செய்யுமவை ஆராயாது 2 நாலெள புருஷகாரேண இதயாதிஸ்ஸநுஸந்தேயம், c ஸ்வாதந்தராயம் காமாநுஞ்ஞேபே ஷைக்கும் ஹேதுவனரே? எனனுமிடத்தில் அததைக் கீழ்ப்படுத்தி உத்யுபயிநின்றுள்ள த்யாதிஸ்ஸகுண விஸிஷ்டனெனகிருா(ஸம்ஸதேதயாதிஸ்ஸாலே) b இப்படி த்யாதிஸ்ஸகுண விஸிஷ்டனா லும் அபூரணதவேந சேதநநிடும பசையை அபேஷிக்கமோ? எனனில அதுவேண்டா பூர்ண னெனகிருர் (அவாபதேத்யாதிஸ்ஸாலே) a பூர்த்திக்கு ஹேது சொல்லுகிறது (ஸ்ரிய பதியாய) எனறு இப்படி கடாஷோபயோகிதவத்தில் ஆரோஹாவரோஹவயாவர்தயசோத்யங்கள் கணடுகொள்வது

அ— d அது 'ஸ்ரிய பதி இதயாதி' விசேஷனுதி கடாஷுஸ்ய ப லவயாபததவோபயுக்தாநீதி அஸ ரித பசேஷ கடாஷுஸ்ய பூல வயாபததவே ஹேது ஸவேச்சூகருத காரயே பரவருத்தி விஹிதி ரஹித நிரங்குஸ ஸவாதநதாயம இதயாஹ (ஸாவேஸ்வரன)இதி c கேவல ஸவாதநதாயம காரயகரம ந பூவதி கஷ்ண பூல பரத,தவெளபயிச ஜஞாந ஸகதயாதிபூர் பூவயம கஷ்ண — இத யதராஹ (ஸமஸத கலயாண குணத்தமகன) இதி b அதுபி சேததபரிஷ்டோபஹாரேண விநா பூரேண ந பூவதி சேத நிரஹேதுக பூல பரதூநம நோபபத்யதே தஸமாத பூல பரதூத வோபயோகி ஸாவபரகார பூததி தஸயாஸதி கிம்? இதயதர ஸாவபரகாரபரிபூர்ண இத யாஸ (அவாபத ஸமஸத காமனா) இதி a இயம பூததி காதூசிதகா சேத் தநமூல ஸாவா பூஷ்ட பூல பரதூதவஸயாபி காதூசிதகதவாத கடாஷுப லம அநியதம பூவேதிதயதர பூததி நிதயதாஹேது லக்ஷமீ வைஸிஷ்டயமாஹ (ஸ்ரிய பதியாய) இதி

a அதுவா ஸ்ரிய பதிதவஸய ஸர்வாதி,க லக்ஷணதவாத் ஸாவாதி,க கடாஷுஸ்ய பரதி ஹதயபூவாத கடாஷு பூல வயாபத இத்யபி,பராயேணஹ(ஸ்ரிய பதியாய)இதி ஸ்ரிய பதிதவம ஸாவாதி,கத்வே பரயோஜகமிதயதர பரமாணம் 1 ஸரத்த்யா தேவோ தேவத்வமஸ்ருதே ' 2 'அபரமேயம் ஹி தததேஜ' இத்யாதி b ஸாவாதி,கத்வேத தக்கடாஷுஸ்ய பூலவயாபத தவேபி தீயமாநம பூலம பரிமிதம பூவதி கிம்? இதயதர / வேண்டிறறெல்லாம் தரும் இதி பாகாரேணஸய ஸாவாபேக்ஷித பரதூதவாநுகுண ஸிபூதி தூவயவததவாயாத பூர்ததிமாஹ (அவாபத ஸமஸதகாமனா) இதி c அதுபி பரதிபூநத, நிரஸந பூர்வக பூலபரதூதவாநுகுண ஜஞாநஸகதயாதி குணஸிஷ்டதயா பூவயம கூலஸிதயதராஹ (ஸமஸத கலயாண குணத்தமக ன) இதி d ஏவம ஜஞாந ஸகதயாதி விஸிஷ்டத்வேபி ஸ்ரிய பதிதவபரயுகத ஸர்வாதி,கத்வேபி உபயனிபூதி நாயகத்வேபி ஆஸ்ரித பரதந்த்ரதவாத ஆஸ்ரிதை பரதிருக்த, கடாஷோ ந பூலிஷ்

ஜி— d அநந்தரம் ஸ்ரிய பதிதயாதி விசேஷணங்கள் கடாஷுத்தினுடைய பூலவயாபதத்வோப யுகதங்களான பக்ஷத்திலே கடாஷும் பூலவயாபதமாகைக்கடி ஸவேச்சூகருதகார்யததில பரவருத்தினிஹிதி ரஹிதநிரங்குஸஸவாதநதாயமெனகிருா (ஸாவேஸ்வரன) என்று c கேவலம் ஸவாதநதாயம கார்யகரமாகாதே! ப லபரதூதவெளபயிசஜஞாந ஸகதயாதி,கனம வேணுமே! என்ன சொல்லுகிருர் (ஸமஸதேதயாதி) b ஆனாலும் அபூர்ணானுகில நிரஹேதுக பூலபரதூ, நம கூடாதே! என்ன அது வேண்டா ஸாவபரகார பரிபூர்ணனெனகிருா (அவாபதேத்யாதி,யாலே) a இந்தப பூததி காதூசிதகையாகில தநமூல பூலபரதூதவமும் காதூசிதகமாகையாலே கடாஷுபூலம நியதமாகாதே? என்னுமிடத்தில் பூததிநிதயதா ஹேதுபூ,க லக்ஷமீவைஸிஷ்டயம சொல்லுகிறது (ஸ்ரிய பதியாய) என்று

a அதுவா ஸ்ரிய பதிதவம ஸாவாதி,கலக்ஷணமாகையாலே, ஸர்வாதி,க கடாஷுததுக்கு பரதிஹதியிலலாமையாலே கடாஷும் பூலவயாபதமெனகிருா (ஸ்ரிய பதியாய) என்று ஸ்ரிய பதிதவம ஸாவாதி,கத்வே பரயோஜகம்—என்னுமிடத்தில் பரமாணம் 1 ஸரத்த்யா தேவோ தேவத்வமஸ்ருதே ' 2 'அபரமேயம் ஹி தததேஜ இத்யாதி b ஸர்வாதி,கத்வேத தக்கடாஷும் பூலவயாபதமானாலும் தீயமாநபூலம பரிமிதமாயிருக்குமோ? என்னில அதுவேண்டா / 'வேண்டிறறெல்லாந்தரும் இத்யாதி,பபடியே ஸர்வாபேக்ஷித பரதூதவாநுகுண விபூதி தூவயவததவாயாத பூர்ததிமா,னெனகிறது— (அவாபதேத்யாதி,யாலே) c ஆனாலும் பரதிபூந்த, நிரஸந பூர்வக பூலபரதூதவாநுகுண ஜஞாநஸகதயாதி விஸிஷ்ட—னாகவேணுமே! என்ன சொல்லு கிறது (ஸமஸதகலயாணேதி) d பூர்வோக்தாகாரதரய விஸிஷ்ட—னாலும் ஆஸ்ரிதபரதந்தரனாக

அ— யதி கிம்? இத்யதர—1 ந தயஜேயம் கதஞ்சந இதி வதந் நிரங்குஸ ஸ்வதநதர இத் யாஹ (ஸாவேஸ்வரன) இதி ஆஸ்ரித பாரதநதாயே ஸதயபி 2 ஆநயைநம் ஹரி ஸ்ரேஷ்ட இதிவத் ஆஸ்ரிதாநதுஸருதயாபி சேதநா விஷயீகாததவயா இதி நிரப்பந்நதவத்வாத யதாமநோ ரதம் ஸேகரயந ஸ்வதநத்ர இதி யாவத ஏவம் விரேஷண சதுஷ்டயஞ்ச கடாஷோப யோகித்வபக்ஷே ஸௌஸ்ப்யபரம் கடாஷஸ்ய ப லாவயபிசாரிதவோபயோகித்வபக்ஷே பரதவ பரஞ்ச புவதி இதி வதந்நி

a அதர வஸதுந பரதந நி்ரூபகதவாத ஸாவ பரகாராதிஸ்ய ஹேதுதவாத் புருஷகார தவேந புகூவத் கடாஷே தத் ப லாவயபிசாரே ச பரதந பரயோஜகத்வாத் பராரிபஸித பரப்பந்நதஸ்ய நிஷ்பரதபூஹ பரிஸமாபதி க்டகதயா மங்குளரூபதவாசச (ஸ்ரிய பதியாய) இத யஸ்ய பராதமயம் b விபூதித்வஸ்ய மிதுந்ரேஷத்வாத் விபூதி துவய யோக்யரூபாவாபத ஸமஸத காமதவஸ்ய ததந்நதாயம் அவாபத ஸமஸதகாமதவம் நாம்—அவாபத ஸமஸத காமோ யேநேதி வயுத்பத்தயா ஸதயகாமதவமித்யாதத ஏவஞ்ச யஸமிந கஸமிம்சித கார்யே கர்த்தவயே ஸதி ததர ததந்நிமேவ ஸங்கலபாதேவ ஸமுதபூதஸாவவிதேரூபகரணவதவம் c பூர்ணஸ்யைவ குண கலயாண நிரஹேதுகம கார்யகராஸச புவநதீதி ததந்நதாயம் ஸமஸத கலயாண குணதமகதவஸ்ய d உகதா காரத்ரய நி்ரூபயதவாத் விரேஷய ஸமாபபகதவாசச ஸர்வாநதாயம் ஈஸ்வரத்வஸ்யேதி கரம்

a d இத்திருவாயமொழிதான துவயவிவரணமாகையாலே தீராககூரணகூதியெனருயிறு நம் முதலிகளருளிச்செய்வது ஆகையாலே ஸரிய பதியாய அவாபதஸமஸதகாமனாய ஸமஸத கலயாண குணதமகனான ஸர்வேஸ்வரன என்கிற நாலு குணங்களும் பூாவவாகயத்தில் சொல்லு கிற உபாயதவோபயோகியான ஸௌஸ்ப்யததுக்குமுடலாய உத்தரவாகயத்தில் சொல்லுகிற

ஜீ— யாலே ஆஸ்ரிதராலே பரதிருத்தமாய் கடாஷம் ப லியாதிருக்குமோ? எனனில அதிலை 1 ' ந தயஜேயம் கதஞ்சந எனனும் நிரங்குஸ ஸ்வதந்நரனென்கிறது (ஸாவேஸ்வரன) என்று அதாவது ஆஸ்ரிதபரதநதரனானும் 2 ஆநயைநம் ஹரிஸ்ரேஷ்ட, இதயாதீவத் ஆஸ்ரிதரைய நுஸரித்தும் காயம் செய்யும் ஸ்வதந்நரனென்று கருதது ' இப்படி குணசதுஷ்டயமும் கடாஷோபயோகித்வபக்ஷத்தில் ஸௌஸ்ப்யபரம் கடாஷத்தினுடைய பூலாவயபிசாரிதவோப யோகித்வபக்ஷத்தில் பரதவபரம் எனபாகள

a இவவாகயத்தில் பிராட்டி ஈஸ்வரனுக்கு பரதநநி்ரூபிகையாகையாலும் ஸாவபரகாராதி ஸயஹேதுவாகையாலும் புருஷகாரதவேந புகூவதகடாஷத்திலும் ததபூலாவயபிசாரிதவத்திலும் பரதநபரயோஜகையாகையாலும் பராரிபஸித க்ரநத ததினுடைய நிஷ்பரதபூஹ பரிஸமாப திக்டகதயா மங்குளரூபையாகையாலும் (ஸ்ரிய பதியாய) என்கிறதுக்கு பராதமயம் b விபூதி துவயமும் மிதுந்ரேஷமாகையாலே விபூதித்வயவததாரூபாவாபத ஸமஸதகாமதவததுக்கு ததந்நதாயம் c பூர்ணனுடையவே குணங்கள் கலயாணகுணங்களாயும் நிரஹேதுகமாகக் கார்ய கரங்களமாகின்றனவென்று ததந்நதாயம் ஸமஸதகலயாண குணதமகதவத்துக்கு d உகதா காரத்ரயநி்ரூபயமாகையாலும் விரேஷய ஸமாபபகமாகையாலும் ஸர்வாநதந்நாயம் (ஸாவேஸ் வரன) என்கிறதுக்கென்று விரேஷண சதுஷ்டயததுக்கும் கரம்

a d இன்னமுமிந்நாலு குணங்களும் உபாயதவோபயோகியான ஸௌஸ்ப்யததுக்குமுடலாய உபேயதவோபயோகியான ஜ்ஞாநஸகதயாதி குணேபேதமான பரத்வத்துக்குமுடலாயிருக்கும் "

அ— உபேயதவோபயோகியான ஜஞாநஸகதயாதி கலயாணகுணேபேதமான பரதவத்துக்கும் பரகாஸகங்களாயிருக்கும் எங்ஙனேயெனனில் ஸ்ரிய பதித்வமும்—1 லக்ஷமயா ஸஹ ஹருஷீ கேஸோ தேவயா காரூணய ரூபயா 2 யஸ்யா வீக்ஷய என்று ஸௌஸ்ப்யத்துக்குமுடலாய 3 யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா—அபரமேயம் ஹி தத்தேஜ: 4 யஸ்யா: கடாக்ஷ என்று பரதவத்துக்கும் உடலாயிருக்கும் அவாபதஸம்ஸதகாமதவமும் பூர்த்தி கைவாங்காதே மேல விழுகைக்கு ஹேதுவாமிததனையாகையாலே ஸௌஸ்ப்யத்துக்குமுடலாய பரதவத்துக்குமுடலாயிருக்கும் ஸம்ஸதகலயாணகுணாதமகதவமும்—ஜஞாநாதிசுணங்கன் பரதவஹேதுவாய வாதஸலயாதிசு ணங்கன் ஸௌஸ்ப்யத்துக்கும் உடலாயிருக்கையாலே பரதவஸௌஸ்ப்யங்க ளுக்கு உடலாயிருக்கும் 5 குணேஷ்டுபிஸத்வேதை பரதமதரமூர்த்தி இதயாதி 6 யதி: தவபுக்தோபயகுணேபி இதயாதி, ஸாவேஸ்வரத்வமும் - 7 ஈஸேஸிதவய ஸம்பந்நதாத் என்று ஸம்பந்நதவகொண்டு கிட்டுகைக்குமுடலாய ஸர்வாதிசுணங்கையாலே பரதவத்துக்கு முடலாயிருக்கும் இததால ஆஸரயண ஸௌகர்யபாபாதுக்முமாய காயாபாதுக்முமான குண க்ஷணத்தைச் சொல்லிற்று ஆகவிததால உப்யஸிங்கு விஸிஷ்டனெனறதாய பராயபராயபக பூதேஸ்வரஸவரூபம் சொல்லிற்று

e மாறிமாறி' இதயாரப்ய h நிதயஸம்ஸாரியாயப போந்தவிவரை இத்தயந்தேந விரோதிஸவரூபம் சொல்லிற்று, i அடியையடைந்து இதயாரப்ய i மூழ்கினன இதயந தேந பூலஸவரூபம் சொல்லிற்று, h இவரை என்றும் i யான் என்றும் சொல்லுகையாலே ஆதமஸவரூபம் சொல்லிற்று p விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணி என்றும் q அருளிண ' என்றும் சொல்லுகையாலே உபாயஸவரூபம் சொல்லிற்று ஆக * அகிலேதயாதிஸ்லோகம் ஸாஸ்தர

ஜீ— எங்ஙனே? எனனில் ஸ்ரிய பதித்வம் 1 லக்ஷமயா ஸஹ ஹருஷீகேஸ: 2 யஸ்யா வீக்ஷய ' இதயாதிபபடியே ஸௌஸ்ப்யத்துக்குமுடலாய 3 அபரமேயம் ஹி தத்தேஜ இதயாதிப படியே பரதவத்துக்குமுடலாயிருக்கும் அவாபதஸம்ஸதகாமதவமும் பூர்த்தி கைவாங்காதே மேல விழுகைக்கு உடலாமத்தனையாகையாலே ஸௌஸ்ப்யத்துக்குமுடலாய, பரதவத்துக்குமுடலாயிருக்கும் ஸம்ஸத கலயாணகுணாதமகதவமும் ஜஞாநாதிசுணங்கன் பரதவஹேதுவாய வாதஸலயாதிசு குணங்கன் ஸௌஸ்ப்யத்துக்கும் உடலாயிருக்கையாலே பரதவஸௌஸ்ப்யங்க ளுக்குடலாயிருக்கும், ஸாவேஸ்வரத்வமும் 7 ஈஸேஸிதவய ஸம்பந்நதாத் என்று ஸம்பந்நதந் கொண்டு கிட்டுகைக்குடலாய ஸர்வாதிசுணங்கையாலே பரதவத்துக்குமுடலாயிருக்கும்

இன்னமும் * அகிலேதயாதிஸ்லோகம் ஸாஸ்தர ஸங்க்ரஹமானாபபோலே இசுக்ரானையும் இத்திருவாயமொழியால பரதிபாதிக்கப்படுகிற அர்த்தபஞ்சகத்தையும் துவயாராதததையும் ஸங்க்ரஹேண சொல்லுகிறது எங்ஙனேயெனனில் a d' ஸ்ரிய பதியாய இதயாதிசுயாலே பராய பராய பூதபரஸவரூபம் சொல்லிற்று e மாறிமாறி என்று தொடங்கி h நிதயஸம் ஸாரியாயபபோந்த் எனனுமளவாலே விரோதிஸவரூபமும் i அடியையடைந்து என்று தொடங்கி i மூழ்கினன எனனுமளவாலே பூலஸவரூபமும் h இவரை' என்றும் i ' யான் ' என்றும் சொல்லுகையாலே ஆதமஸவரூபமும், p விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணி என்றும் q அரு ளிண ' என்றும் சொல்லுகையாலே உபாயஸவரூபமும் சொல்லிற்று அபபடியே a d ஸ்ரிய பதி

* ஸ்ரீபுஷ்யமங்குளம்

அ— ஸங்கரஹமானுபேரலே இச்சூக்ஷணயாலே 1 பராயஸய புரஹணே ரூபம் எனகிற படியே ஸஹஸரகூதாரபரதிபாத்யார்த்தபஞ்சகத்தையும் சொல்லிற்று

a ஸ்ரிய பதியாய இதயநேந அஸயோக்த ஸகல நிர்வாஹ பாயாலோசநாயாம பூர்வோததா வாக்யகூத பூர்மத பதார்த்த b அவாபதஸம்ஸதகாமனய இதயநேந உபயவிபுதி ஸேஷித்வஸய பூலிதத்வாத உததர வாக்யகூத நாராயண ஸப்யதாராததூர்ச c d ஸமஸுகல்யாணகுணதமகணுன ஸர்வேஸ்வரன இதயநேந பூவவாக்ய கூத நாராயணஸப்யதூர்த்ததூர்ச e மாநிமாநி இதயாரப்ய h ஸமஸாரியாயப போநதவிவரை இதயநேந நமஸ்ஸப்யதூவயாவாத்யாஸித்யாதி பூஹயவிரோதிநஸ | அடியை ' இதயநேந சரண ஸப்யதூராததூர்ச | அடைந்து இதயநேந க்ரியாபத்யாராததூர்ச p q ' விஸேஷ கடாஷும் பண்ணியருளின இதி ஸரணஸப்யதூர்த்த ஸ | யான ' இதயநேந பர பத்யே இதயுத்தம புருஷாஷிபத அதிகாரி ச k | ஈறிலின்பத்திருவெள்ளம் மூழ்கின இதி சதுரத்யாததூர்ச | உள்ளந்தேநி இதயநேந ஸவபேரகத்ருதவபூததி ராஹித்யரூப நமஸஸப்யதூராததூர்ச ஸுசயதே — இதி தூவயாதத விவரணதவம் சாஸய வாக்யஸய a ' ஸ்ரிய பதியாய இதயாரமபூணத் வயாக்யேய பரபந்தஸய தூவயார்த்த பரதி பாதுகதவாச்சாஸமாததூர்த விவக்ஷிதோ புவதி

ஸாஸதராதத ஸங்க்ஷேப ரூபதயா வஸது நிர்தேஸ்ஸய பூலிதத்வாத | அடியை யடைந்து இதயநுஸந்தாரநேந நமஸகாரஸய பூலிதத்வாத | | அடியையடைந்துள்ளந்தேநி ஸ்ரிலின்பத்திருவெள்ளம் யானமூழ்கின இதி ஸவலாப்யுஸநத நஸய பரோபதேஸகூர்பப தயா பூகூவச் சரணஸநதம் ஸமாஸிதய நிர்மலாந்த கரண பூத்வா நிதயாபரிச்சேத்யா நந்த பரவாஹாவகூஹிநோ புவந்து இதயாஸிஷோபி பூலிதத்வாச்ச தரிஸிதம் மங்குளமா சரிதம் புவதி a (ஸ்ரிய பதியாய இதயாதி) வகதுர்பத்யுப்பாதநம் a 2 யத்பாத்யுஹநஸ தரந்தி எனகிறபடியே பரத்வசிஹதயா பரதூந நிருபிகையாகையாலும் 3 ஆத்ம வித்யா ச தேவி தவம் விமுக்திபூலதாயிநீ என்று வித்யாதிதேவதையாகையாலே அவளோடே ஸம்பநதம் ஜனாநதேஹி விஸேஷகடாஷுத்துக்கு ஹேதுவாகையாலும் 4 அபரமேயம் ஹி தததேஜோ யஸய ஸா ஜநகாத்மஜா எனகிறபடியே மேல சொல்லபுதுக்ற குணங்களுக கெல்லாம நிதூநமாநகையாலும் 5 புவதிஸம்பநத துரஜடயா எனகிற ந்யாயத்தாலும் முந்துற ஸ்ரிய பதி ' எனகிறா b c d (அவாபதேத்யாதி) ஸாபேஷணுகில இவனிடும / பச்சையின

ஜீ— யாய இதயாதி விஸேஷணசதுஷ்டயத்தாலே பூரவோத்தரவாக்யகூத ஸ்ரீமந்நாராயண ஸப்ய தூராததூம e மாநிமாநி இதயாதிஸாலே நமஸ்ஸப்ய நிவர்தயாஸித்யாதி பூஹயவிரோதி களும் | அடியை ' என்று சரணஸப்யதூர்த்ததூம | அடைந்து என்று க்ரியாபத்யார்த்ததூம p q ' விஸேஷ கடாஷும் பண்ணியருளின இதி ஸரணஸப்யதூராததூம | யான என்று ' பரபத்யே எனகிற உத்தமபுருஷனால ஆஷிபதனுன அதிகாரியும், k | ஈறிலின்பத்திருவெள்ளம் மூழ்கின ' எனது சதுரத்யாததூம | உள்ளந்தேநி என்று ஸவபேரகத்ருத்வ பூததி ராஹித்யரூப நமஸ்ஸப்யதூராததூம சொல்லிற்று

இன்னமும் இச்சூக்ஷணயாலே a ' ஸ்ரிய பதியாய இதயாதிஸால வஸதுநிர்தேஸ்ஸமம் | அடியையடைந்து என்கையாலே நமஸகாரமும் k | ஈறிலின்பத்திருவெள்ளம் யான மூழ்கின என்று ஸவலாப்யுஸநதநம் பரோபதேஸகூர்பபமாகையாலே எம்பெருமான திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்து நிர்மலாந்த கரணராய நிதயாபரிச்சேத்யாநந்த பரவாஹதில மூழ்குங்கள்

/ பச்சை உபஹாரம் (காணிக்கை)

ஈ—e A “மாறிமாறிப்பலபிறப்பும் பிறந்து” எனகிறபடியே [ஐநம்பரம்பரைகளிலே gதோள மாறி h நித்ய ஸமஸாரியாயப்போந்த இவரை, A “1 அடியையடைந்து j உள்ளந்தேறி k ஈறிலின்பத திருவெள்ளம் l யான முழுகினன” என்று

அ— தாரதமயாநுதூணமாய கடாஷுதாரதமய முண்டாமென்றும் கடாஷுக்கும்போது ஐஞாநாதி களும் துயாதிர்களும் வேண்டுமென்றும் இவருடைய ஸம்பந்தமும் இவா ளிஷயத்தில் கடாஷு மும் ஜகதூஜஜீவநாராததமாயகையாலே ஸாவரோடும் ஸம்பந்தமும் வேணுமென்றும் திருவுள்ளம்

e ஆழவாரா ஸவவைபுவத்தாலே நித்யஸூரிகளிலே ஒருவராயிருக்க இப்போது கடாஷுக்கவென்றோராத முண்டாவென்ன (மாறிமாறியித்யாதி) B பெயரில் பாடலென்று திருவுள்ளம் e h கடாஷுதாதகாஷஸி துத்யுர்த்தமாய ததபூவாவஸதைத்யில் இவருடைய ஆகாரத்தை அருளிச்செய்கிறா (மாறிமாறியித்யாதி நித்யஸமஸாரியாயப் போந்தவித்யநதம்) என்றுமாம் அதேநாஸய கடாஷுஸய நிரஹேதுகதவம்பி ஸூசயதே e இவரை கடாஷுத்தது நிர்ஹேதுக மெனகிறதென? ஹேதுவில்லையோ? எனன (மாறிமாறியித்யாதி) எனனவுமாம் அதாவது- பிறக்கையே ஹேதுவென்றபடி இததாலும் நிரஹேதுகமென்று தாதபர்யம் g (தோளமாறி) யதூ சதுரந்தயாநா S S ந்தேஜாளிகாதிவாஹகா மநுஷயா ஏகஸமிநதமஸே அதிபீடாயாம ஸதயாம அமஸாந்தரேன வஹந்தி தத,வதேகஸமிந ஜநமநயபக்யதே ஸதி ஜந்மாநதரம் பராபயே தயாதது 1 அநேக ஜநமஸாஹஸரீம் 2 வாஸாமஸி ஜீர்ணாநி இதயாதிருநுஸந்தேய h (நித்யஸமஸாரியாயப் போந்தவிவா) என்கையாலே நித்யமுக்தேஸ்வரர்களிலே ஒருவா ஆழவாராக அவதரித்தாரென்னுமது இவருடைய பரபூவாதியயநிபந்தமென்று கருத்து

l n கடாஷுபுலத்தையருளிச்செய்கிறார் (அடியையடைந்து இத்யாதி சொல்லவல்லராமபடியாக) என்னுமளவும் l j அடியையடைந்துள்ளந்தேறி என்கையாலே கர்மாநுஷ்டாந்ததாலே மநஸஸு நிர்மலமாய ஈஸ்வரனை ஸாஷுதாதகரித்தவர்களில் வயாவருத்தி இதுக்கு துருஷ

ஜீ— என்று ஆரீஸஸும பூலிதமாயகையாலே அவிசுநபரிஸமாபதி பரசயகூமநார்த்ததமாய பரபுந் தூரயபுத்தில் பண்ணக்கடவ வஸதுநிரதேஸநமஸகாராரீஸஸுக்களாகிற தரிவித்யுஸங்குளமும ஆசரிக்கப்பட்டது d ஸாவேஸ்வரன p q விஸேஷ கடாஷும் பண்ணியருளினான் என்றநவயம்

e h கடாஷுதாத்ரஷஸி துத்யுர்த்தமாய ததபூவாவஸதைத்யில் இவருடைய ஆகாரத்தை அருளிச்செய்கிறா (மாறிமாறி இத்யாதி-போந்த இவரை என்னுமளவாக) இததால கடாஷுத்தி னுடைய நிர்ஹேதுகதவமும் ஸூசிதம் g தோளமாறுகையாவது-சினியா ஒருதோள நொந்தால மறநெரு தோளிலே மாற்றிக்கொள்ளுமாபோலே ஒருஜநமம் போனவுடனே ஜந்மாந்தரத்தை அடைகை இவ்விடத்தில் 1 அநேக ஜநமஸாஹஸரீம் 2 வாஸாமஸி ஜீர்ணாநி இதயாதிருநுஸந்தேயம் h (நித்யஸமஸாரியாயப்போந்த இவர்) என்கையாலே-நித்ய முக்தேஸ்வரர்களிலே ஒருவர் ஆழவாராக அவதரித்தாரென்னுமது இவருடைய பரபூவாதியயநிபந்தமென்று கருத்து

l n கடாஷுபுலத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அடியையடைந்து இத்யாதி - சொல்லவல்லராமபடியாக) என்னுமளவும் l j அடியையடைந்து உள்ளந்தேறி என்கையாலே கர்மாநுஷ்டாந்ததாலே மநஸஸு நிர்மலமாய ஈஸ்வரனை ஸாஷுதாதகரித்தவர்களில் வயாவருத்தி இதுக்கு துருஷ

ஈ— m முதலிலே தமதிருவாயாலே n சொல்லவல்லராமபடியாக

அ— டாநதமாக 1 ஸா தம ஸமாஸாத்ய விஸுத்ஸுதவா ரோகேந ஸம்புராநதஸரீரபுரவா | மநஸவிநீ வாக்யமுவாச தாரா ராமம் ரணோத்காஷணலபுத்யுலக்ஷம் || என்றதையைருளிச்செய்வா | உள்ளதேறி என்று ஜஞாநத்தைச சொல்லுகையாலே பராமாண்யமும் | மூழ்கினன என்று குமிழ்நீருண்ணும்போதில் ஸபுதும்போலே இப்பரபுநத்யுமென்று ஸுசிதமாகையாலே புக்தி வழிந்த சொல்லென்று தோற்றுக்கையாலே க்யாதயாதிமூலத்வாபுரவமும் ஸித்யுதிக்கிறதென்று திருவுள்ளம் என்று பரிஷ்காரம்

k ஈநிலின்பவிருவெள்ளமிதயந்வய அத்து இதி நிராததகாவயயபதும் ததராபயகார லோப ஈநில இதி ஸவர்க்குரத்யுயைஸ்வாயவயாவருத்தி அபரிச்சேத்யதாவாசிநா இரு இதி பதேந கைவல்யவயாவருத்தி இருவெள்ளமென்கையாலே | மூழ்கினனென கிறது m (முதலிலே) முதல ஸமஸாரம் புக்தயங்குரத்யுஸையாகவுமாம் கரமாத கர்ம ஜஞாந புகதி பரபுகதி பரஜஞாந பரமபுகதி மூர்த்த்யநாட்யுதக்ரமணாச்சிராதிக்கூதிபராபதி தேஸு விஸேஷபராபதி புகுவத்பராபதி கைங்காயபராபதயந்தரம் வக்ஷயமாணம் வசநம் பரத்யுமத் ஏவ—ஸவிக்ரஹத்தேந அவஸ்தாநத்யுஸாயாமேவ, ததர ச பரபுகதித்யுஸாயாமேவ ததர ச பரபுந த்யாதாவேவேதயர்த்தம் n யத்யவா (முதலிலே) என்றது பரபுக்தி பரஜஞாநபரமபுகதியாய பின்பு ஆநந்தாநுபூவமாயைனறிக்கே முதலிலேதானே அநுபூவோபகரணமான பரமபுக்தியா யெனறபடி n (வல்லராமபடி) என்று விஸரம்புதியாய் சொன்னபடி ஒருவனுக்கொரு ஸம்ருத்யுதியுண்டானால் அவன அதில் விஸரம்புயிலலாமையாலே தனக்கிந்த ஸம்ருத்யுதி யுண்டாயிறென்று ஜ்யுதி சொல்லமாட்டானிறே ஆகையாலிப்படி சொல்லுகிறது விஸரம் புரதியதாலேயிறே

ஜீ— டாநதமாக 1 ' ஸா தம ஸமாஸாத்ய விஸுத்ஸுதவா ரோகேந ஸம்புராநத ஸரீரபுரவா | மநஸவிநீ வாக்யமுவாச தாரா ராமம் ரணோத்காஷணலபுத்யுலக்ஷம் || என்றதையை அருளிச்செய்வா ' | உள்ளதேறி என்று - ஜஞாநத்தைச சொல்லுகையாலே பராமாண்யமும் | மூழ்கினன என்று குமிழ்நீர் உண்ணும்போதில் ஸபுதும்போலே இப்பரபுநத்யு என்று ஸுசிதமாகையாலே புக்தி வழிந்த சொல்லென்று தோற்றுக்கையாலே க்யாத்யாதிமூலத்வாபுரவமும் ஸித்யுதிக்கிறது என்று திருவுள்ளம் ' என்று பரிஷ்காரம்

k ஈநிலின்பவிருவெள்ளம் என்றநவயம் அத்து என்று நிராததகாவயயபதும் ஈறு நாயம் இல இல்லாமை ஆக நியமெனறபடி இத்தால ஸவர்க்குரத்யுஸையவயாவருத்தி இரு என்று - பெருமையாய அபரிச்சேத்யதாவாசி இத்தால கைவல்யவயாவருத்தி இருவெள்ள மென்கையாலே | மூழ்கினனெனகிறது m (முதலிலே) ஸமஸாரத்திலே புக்தயங்குர த்யுஸையாகவுமாம் கரமேண—காமம் ஜஞாநம் புகதி பரபுகதி பரஜஞாநம் பரமபுகதி மூர்த்த்யநாட்யுதக்ரமணம் அர்ச்சிராதிக்கூதிபராபதி தேஸுவிஸேஷபராபதி, புகுவத பராபதி கைங்கர்யபராபதி, ஏதத்யுநந்தரம் சொல்லும் வார்த்தையை பரத்யுமத் ஏவ விக்ரஹத தோடே ஸமஸாரத்திலேயிருக்கச்செய்தேதானே - அதிலும் புக்தயங்குர த்யுஸையிலேதானே - அதிலும் பரபுநத்யுதியிலேதானே என்றபடி n (சொல்லவல்லராமபடி) என்றது விஸரம்புதியாயம் சோனனபடி

ஈ— 0 முதலடியிலே p விசேஷகடாக்ஷமபண்ணி q அருளிஞன ,

அ— 0 (முதலடி) முழுச்சொல்லு கார்யத்துக்கு முதலடி ஸாதநதஸ்ஸை நிர்ஹேதுகத்வே தாதபர்யம் இங்கே 1 நாலெள புருஷகாரேண ' 2 நிரஹேதுககடாக்ஷண' இத்யாத்யநு ஸந்தேயம் இத்தால 3 ஈஸ்வரஸ்ய ச ஸௌஹார்தம் ' இத்யாதிபபடியே நிரஹேதுக கடாக்ஷ பாத்ரமானவர்க்களையும் A கலபாதியில் தோற்றிற்று வர்ணிகம இத்யாதிபபடியே ஸத்ஸ்வாரக புகுவதகடாக்ஷ பாத்ரமானவர்களையும் வயாவர்த்திக்கிறது 3 ஈஸ்வரஸ்ய ச ஸௌஹார்தம் ' இதி— ஈஸ்வரஸ்ய ச ஸௌஹார்தம் யத்யுச்சுஸாகருதம் ததூர் விஷ்ணு கடாக்ஷ அத்வேஷ ஆபிமுக்ஷயம் ச ஸாத்விகை | ஸம்பூஷணம் ஷடேதாநி ஹயாசாய பராபதிஹேதவ || அநந்தரம் 4 ஆசாயவாந் பநஷோ வேத ' இதி ஆசாயபரஸாதாத் புகுவதகடாக்ஷவிசேஷ இதி க்ரமேண விநா நிரஹேதுகமேவாஸ்ய பூலித இதி பூவ புகுவதகுருணபாயாவோசநாயாம் லக்ஷீபுருஷகாரோபயதிடிகோ பூவதி 1 நாலெள புருஷ காரேண இத்யாதி 8 தன்னடியார திறத்தகத்து இத்யாதி அதர்—ஈஸ்வரஸ்ய தேதேந அவாஜநீயஸம்பநதே ஸதயபி சேதநகூதாபராதூநேவ பரிஸங்க்யாய அநாதிக்காலம் ஸ ஏவ அதயஜதிபதி யத், ஏதாத்ருஸம்பராதம் ஸமயிதம் புருஷகாரதவேந ஸ்ரியம், ஸமஸதகாமோ— பலக்ஷித விபூதித்வயநிவாஹுகஸேநாபதிம் ச கட்டகத்வேந புரஸ்கருதய விசேஷகடாக்ஷம் சகாரேதயநுஸந்தேயம் குருபரம்பரா கரமானிரோதூத ஏதாவதகாலவிஷயீகரணம் புகுவதோபராத இதயயஞ்ச புகுவதபூபராயேண நசேத C 'எதிர்குழல புககெனைததோர் பிறப்பிமெனக்கே இத்யாதிநா நிரோதூத் ஸ்ரியஞ்சாபுரஸ்கருதய ஸவயமேவ விஷயீகரோதி இதயேதச கஸமிம்ஸித் கஸமிம்ஸித்வயக்திவிசேஷே வயவஸதிதம் 1 'நாலெள புருஷ காரேண இத்யாதெள ததூர் தர்ஸநாத

p q (விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளிஞன) விசேஷகடாக்ஷகரணம் நாம் D ' மயர்வறமதி நலம் இதியுதபரகாரேண புகுத்திருப்பந் ஜனாநவாந் யதூர் பூவதி ததூர் ஸங்கலபநம் யத்வா, E எங்கும் பக்கம் நோக்கறியான F ' அமலங்களாக விழிக்கும் ' இதயுச்சமாநகடாக்ஷ கரணம் வா அதர் ச கடாஷோ நாம் - 5 ஆஜநமநஷோடூஸாபதூத ஸதந்யாத்யநபி லாஷிண G உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தினனுமெவற்றிலையு மெலலாங்கண்ணன் ' ' இதி இதரவிஷயவிராக்யபூவக புகுவதநுபூவைகபரத்வருப ஸவோஜஜீவநமாத்ரஹேது விசேஷ கடாஷோ நாம் - பரபநத நிரமாணமுகேந அகிலலோகோஜஜீவயித்ருதவாபாதக கடாக்ஷ யத்வா ஸுக்குதமூல கடாக்ஷ கடாக்ஷ, நிரஹேதுககடாக்ஷ விசேஷகடாக்ஷ; H பகக நோககற்பபண்ணின விசேஷகடாக்ஷம் இத்தயர வரவரமுநிவயாக்யாயாம் அயமாத்ஸ்ஸபூட

ஐ— 0 (முதலடியிலே) முழுச்சொல்லு கார்யத்துக்கு முதலடி - ஸாதநதஸ்ஸை நிர்ஹேதுகத்வே தாதபர்யம் இங்கே 1 நாலெள புருஷகாரேண' இத்யாதிகமநுஸந்தேயம்

p q (விசேஷ கடாக்ஷமபண்ணியருளிஞன) விசேஷகடாக்ஷமபண்ணுகையாவது-D மயர்வற மதிநலமருளின ' எனகிறபடியே புகுத்திருப்பந் ஜனாநத்தை உடையராமபடி ஸங்கல்பிகை யத்வா, கடாக்ஷமாவது இதரவிஷய வைராக்ய பூவகமாக புகுவதநுபூவைகபரத்வ ருபஸவோஜஜீவநமாத்ர ஹேதுவாயிருக்கும்தாய விசேஷகடாக்ஷமாவது-பரபநத நிரமாண முகேந அகிலலோகோஜஜீவயித்ருதவாபாதகமாயிருக் தமது என்னவுமாம்

A ஆசார்யஹருத்யம் 55 B பெரியாழ 4 9 2 C 2-7 6 D 1 1 1 E 2 2 2 F 1 9 8 G 6-7 1
H ஆசார்யஹருத்யம் 94

ஈ— 1 “**बृन्दावनं भगवता कृष्णाक्षिप्रकर्मणा। शुभेन मनसा ध्यातं गवा वृद्धिमभीप्सता॥**
(புருந்தாவநம் பகுவதா கருஷ்ணேநாக்ஸிஷ்டகாமனா | ஸுபேந மநஸா த்யாதம் குவாம வருத்யதிமபீபஸதா ||) எனகிறபடியே ப்ரீபுருந்தாவநத்தை,

அ— 0 அஸமிந பக்ஷே முதலடியிலே இத்யஸ்ய 2 க்ஷாபபேபிஷிகதோ யஸ்தஸமை இதி பரகாரேண க்ஷாபபுவஸ்தூநத்யஸாயாமேவேதயாததஃ ஏதேந ஜநநாநந்தரம் காலவிஸேஷேஷு விஷயீகருதா ஸரோஹிதாதி நாமாந பரபந்தஜநா வயாவர்தயந்தே

r இப்படியவன கடாஷுத்தால பூலிததவிடமுண்டோவென உண்டெனகைக்கும் கடாஷுகைக்கு ஹேதுவையுமருளிச்செய்கிறா (புருந்தாவநமித்யாதி) பூக்ஷதிஸமாதானாததேநா த்ருஷ்டாந்தோபந்யாஸ அஸ்ய சிரகாலாநுபுவயகாமஸு ஸதஸு நிரஹேதுக: கடாஷு எவம் பூலவயாபதிகஸ ஸம்பவதி கிம்? இத்யதராஹ (புருந்தாவநமித்யாதி) என்னவுமாம் பூருந்தாவநா—நெறிஞ்சிறகாடு பகுவதா—விசிதரஸகதிமதா அக்லிஷ்டகாமனா—க்லேஸம் விநா பூலவதகர்மஸாதிகேந கருஷ்ணேந— 3 க்ருஷிபூவாசகஸஸபுதோ ணஸ்ச நிரவருதிவாசக: | விஷ்ணுஸதத்யூவயோகூச்ச க்ருஷ்ண இத்யபித்யதே || இத்யுகத குண்யோகுவதா ஸுபேந—அவயாஹதேந மநஸா—ஸங்கலபருப ஜனாநேந த்யாதம்—விஷயீ கருதம் அத்வா மநஸா—க்ருபயா த்யாதம்—ஸங்கலபருபஜனாநவிஷயீகருதம் அத்வா மநஸா சித்தேந ஆத்யாதம் ஸங்கலபிதம் ஆத்யாதம் ஸங்கலப குவாம வருத்யதி மபீபஸதா அபிஸ்ததபரிசாரகபர ஜாதயுகிதம் கோபரதூநகதவம்நேநோகதம் தேந ரக்ஷணதிரயே மாநத்யாதிஸயோ ஹேதுரிதி வயஜ்யதே இத்தால கோவருத்யதியே பூல மெனதாயிறறு

ஜீ— r இப்படி அவன கடாஷும் பூலிததவிடமுண்டோ? என்ன உண்டெனகைக்கும் கடாஷும் பண்ணினது இன்னதுக்காகவென்றும் பின்பு அவாதாம் இன்னபடியானாரென்றும் அருளிச்செய்கிறார் (புருந்தாவநமித்யாதி) பூக்ஷதிஸமாதானாததேந த்ருஷ்டாந்தோபந்யாஸ அயம் ஸ்லோக ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே பஞ்சமாமஸே ஷஷ்டே த்யாயே இந்த ஸ்லோகததுக்காததம்— பூருந்தாவநம் நெறிஞ்சிறகாடு பகுவதா விசிதரஸகதிமானாய அக்லிஷ்டகாமனா—க்லேஸம் விநா பூலவதகாம ஸாதிகேந கருஷ்ணேந 3 க்ருஷிபூவாசகஸஸபுதோ ணஸ்ச நிரவருதி வாசக: | விஷ்ணுஸதத்யூவயோகூச்ச க்ருஷ்ண இத்யபித்யதே || என்று சொல்லப்பட்டிருநதுள்ள குண்யோகூத்தையுடைய க்ருஷ்ணனாலே ஸுபேந அவயாஹதேந மநஸா ஸங்கலபருபஜனாநேந த்யாதம் விஷயீகருதம் குவாம வருத்யதிம பஸுவருத்யதியை அபீபஸதா அபிமுக்யேந ஆசைப்படுபவனெனறபடி இத்தால கோவருத்யதியே பலமெனதாயிறறு

பரமகாருணிகரான மனவாளமா முனிகள் அருளிச்செய்த

ஈட்டின பரமாணத்திரட்டு

1 (बृ दारनमित्यादि) वंशने पुा णे पञ्चमंशो षष्ठ्याये “**बृन्दावनं भगवता कृष्णाक्षिप्रकर्मणा। शुभेन मनसा ध्यातं गवा वृद्धिमभीप्सता॥ ततस्तत्रातिरुक्षेऽपि घर्मकारे द्विजोत्तम। प्रावृत्काल इवाद्भूत नशश्च समन्तः॥**(२९) (87)1 उत्पन्नवशष्पाद्या शक्रगापास्तता मही। स्थली मारत्कीयासीपवरागकुन्त्रा॥ (३७)

ஈ— 8 1. “उपनिषद्” (உத்பந்நதவஸஷ்பாட்யம்) எனனுமபடி கடாகுத்தாப போலே t தத்வங்களை u விஸத்யமாக அறியவல்லராமபடி கடாகுத்தான

அ— 5 (உத்பந்நதயாதி) உத்பந்நஸப்து கோமலத்வாநுவருகதிபர அநுத்பந்நஸஷ்பவிர ஹேண தந்நிருபணீயத்வ விவக்ஷயா உத்பதயந்நதரகாலாவஸத்யா க்ஷாப்யோக்யஸ்ய சிரகாலபூனிதவேபி ததபாயநதாநுவருததே உத்பந்நபதேந லாப்யாத நவஸப்து அநயத்ர அதுருஷ்டத்வபரஸஸந் ஸதூலாந்நீயகோமலஸஷ்பாந்நதராத வைலக்ஷணயம் வயஞ்ஜயதி இந்த வசநததை இங்கே எடுக்கையாலே இவருடைய ஜ்ஞாநத்துக்கு வயாஸாதி பரமரிஷிகளுடைய ஜ்ஞாநத்திற்காடடில் வைலக்ஷணயமும் அநத ஜ்ஞாநத்துக்கு புகுவ துதுராக்ஷாநத்திரதத்வமும் தோற்றுகிறது ஸஷ்பாட்யமென்று தத்யாதத்யாநுவாதம் யதூவா 1 ‘உத்பந்நதவஸஷ்பாட்யா’ இதிபரமாணவசநே வாததமாநேபி ப்ருநத்யாவநவிஸேஷண கவலிவக்ஷயா நபுமஸகலிங்குபரயோக்ய இதி அத்ர 2 நமோ பூரஹ்மணயதேவாய / ‘கோவருத்ஸ்திவத் நெறிஞ்சியைப் புல்லாககினவன இதயாதிபுநஸந்தேய நிரஹேதுக தவபரகாஸநாராததம் கோவருத்ஸ்திவத் ஜகதூரக்ஷணஞ்ச ஈஸ்வரஸ்யாபிமதம் புவதீதி ச கோவருத்ஸ்தியர்த்தம் ப்ருநத்யாவநகடாகு ஏவ த்ருஷ்டாநதத்வேநோபாதத

u ப்ருநத்யாவநகடாகுஸயீயவ பரமபரயா பரயோஜநம் த்யாஷ்டாநதிகே அஸ்திகிம்? இதி சேத ததராஹ (விஸத்யமாகவிதி) பரோபதேஸாநுஞ்ஞவஸத்யயுக்தம் யத்யா புவதி ததேத யர்த்தம் ஏதேத பராங்குஸாயோபதேஸமுக்ஷேந ஸம்ஸாரிணம்பித்தவஜ்ஞாநமுத்பாத்ய ததுஜ் ஜீவநருபஸவபரயோஜநலாப்யா ச A எனதைக்குமெனனை B தென்னவென்னும் இதயாதி பரகாரேண ஸவஸ்ய பராங்குஸாயபரணீத பரபுநத்யூரவணஜாநதத்யா ச C தொண்டாகமு துண்ண இதி ஏததபரபுநத்யுக்ஷேந ஸ்வாஸரிதாந் கருதார்த்தத்யமிதம் சேதி பரஸ்ஸயோததரம்

ஜீ— 5 (உத்பந்நதயாதி) உத்பந்நஸப்து கோமலத்வாநுவருகதிபர நவஸப்து அநயத்ரா த்ருஷ்டத்வபரஸஸந் ஸதூலாந்நீய கோமலஸஷ்பாந்நதர வைலக்ஷணயம் வயஞ்ஜயதி இந்த வசநததை இங்கே எடுக்கையாலே இவருடைய ஜ்ஞாநத்துக்கு வயாஸாதி பரம ருஷிகளு டைய ஜ்ஞாநத்திற்காடடில் வைலக்ஷணயமும் அநத ஜ்ஞாநத்துக்கு புகுவதுதுராக்ஷாந்நரி தத்வமும் தோற்றுகிறது ஸஷ்பாட்யமென்று தத்யாதத்யாநுவாதம் யதூவா ப்ருநத்யாவந விஸேஷ ணத்வ விவக்ஷயாவாதல் நபுமஸகலிங்கு பரயோக்ய நிரஹேதுகதவபரகாஸநார்த்தமாகவும் கோவருத்ஸ்திவத் ஜகதூரக்ஷணம் ஈஸ்வரனுக்கபிமதமெனக்கைகாகவும் கோவருத்ஸ்தியாததம் ப்ருநத்யாவந கடாகுமே த்ருஷ்டாநதத்வேநோபாததம்

t u ப்ருநத்யாவந கடாகுததுக்குப்போலே பரமபரயா பரயோஜநம் த்யாஷ்டாநதிகத்திலுண் டோ? எனன அருளிச்செய்கிறா (தத்வங்களை விஸத்யமாகவென்று) விஸத்யமாக அறிகையாவது - பரோபதேஸாநுஞ்ஞவஸத்ய யுக்தமாமபடி அறிகை இததால ஆழ்வாருக்கு ஜ்ஞாநத்தையுண் டாககி, தந்நமுக்ஷேந ஸம்ஸாரிகளுக்கும் தத்வஜ்ஞாநத்தை உண்டாககி ததுஜ்ஜீவநருப ஸவபரயோஜந லாப்யாததமாகவும் B தென்னவென்னும் இதயாதிப்படியே தனக்கு ஆழ்வா ருருளிச்செய்த பரபுநத்யூரவணஜநிதாந்நத்யாதத மாகவும் C தொண்டார்கமுதுண்ண இத் யாதிப்படியே தத்பரபுநத்யுக்ஷேந ஸ்வாஸரிதர்களை கருதார்த்தமாககுகைக்கும் கடாகுத்தா னென்றபடி

ஈ— a இதரதூர்ஸநங்களில் தத்வங்களைப் b பதினொன்பதா, c ஆறென்பாராய் d பூஹு பரகாரங்களிலே விபரதிபத்தி பண்ணுவார்கள்

அ—லப்யதே ஸாஸ்தர வஸ்யத்வதத்பூவாப்யாயம் த்ருஷ்டாநததூராஷ்டாநதிகயோரா வைஷ்ணவ மஸதீதி சேந்ந 1 நானெள புருஷகாரேண ந சாபயநயேந ஹேதுநா | கேவலம் கருபமைய வாஹம் பரேசேஷ கஞ்சித் கதூர்சந || இதி பக்யவதுகதே , பக்யவநநிரவகுஸஸவாதநதாயாசச

a தத்வங்களை (ப 87 t) இத்தியுகதம் தாநி தத்வாநி கதீத்யதர ஸ்வஸிதூதூநதம் வகது காம “யாவத பரமதம் ந நிராக்ரியதே தாவத ஸ்வமதம்பரதிஷ்ட்யதம்” இதி ந்யாயேந பரமதநிர ஸநாய தாநயுபநயஸிதம் உபகரமதே (இதர தூர்ஸநங்களிலிதி) b c ஆறு பதினாறு எனறது வக்ஷ்யமாண தத்வதரய விருத்தூகாரம் பரமாண பரமேய ஸமஸய பரயோஜந த்ருஷ்டாநத ஸிதூதூநத அவயவ தாக்க நிர்ணய வாத்து ஜலப விதண்டூ ஹேத்வாபூஸ சூல ஜாதி நிகூர ஹஸ்தூநங்களாகிற தத்வங்கள் பதினொன்பதாவன நையாயிகள தூரவய குண காம ஸாமாநய விசேஷ ஸமவாயங்களாகிற தத்வங்கள் ஆறு எனகிறவன வைசேஷிகள்

d (பூஹுபரகாரங்களிலே) வக்ஷ்யமாணதத்தந்மதபரகாரேணேத்யாததூ — அதேந பஞ்ச விமஸதி தத்வவாதித ஸாங்க்யா ஷ்டுவிமஸதிதத்வவாதிதோ யோகித ஷ்டதரிமஸத தத்வவாதித நஸ்ஸைவா அந்யே ச தத்வஸங்க்யா விவாதூகா அதர விவக்ஷிதா அதாவது இருபத்தஞ்சென் பார ஸாங்க்யா இத்தோடே ஸர்வரணையுங்கூடிக் இருபத்தாறென்பார் யோகிகள் இவ்விருபத் தஞ்சோடே, நியதி காலம் ராக்யம் வித்யை கலை மாயை ஸூதூதூவித்யை, ஸர்வரண ஸதூரஸிவன ஸகதி ஸிவன எனகிற பதினொன்பதாயுங் கூடிக் கொண்டு முப்பத்தாறென்பர் பாஸுபதர் பஞ்சஸகந்தும் துவாதூஸாயதனம் அஷ்டாதூஸதூதுககள் தத்வமென்பார்கள் பெளத்தூ ஜைநர் ஜீவனும தூமாதூர்மங்களும் புத்ரகூலமும், காலாகாஸங்களும் தத்வ

ஜீ— a ‘தத்வங்களை விஸதூமாக அறியவல்லராமபடி (ப 87t u) எனகைக்கு தத்வங்களில ஸந தேஹமுண்டோ? எனன தத்வ விஷயமான விபரதிபத்திகளை அருளிசெய்துகொண்டு ‘நம தூர்ஸ நத்துக்குத தத்வங்கள் மூன்று எனறு ஸ்வஸிதூதூநதத்தையும் அருளிசெய்கிறார் (இதர தூர்ஸ நங்களிலித்யாதி) b c பதினாறு ஆறு எனறது வக்ஷ்யமாண தத்வதரயவிருத்தூகாரம் பரமாண பரமேய ஸமஸய பரயோஜந த்ருஷ்டாநத ஸிதூதூநத அவயவ தாக்க நிர்ணய வாத்து ஜலப விதண்டூ ஹேத்வாபூஸ சூல ஜாதி நிகூரஹஸ்தூநங்களாகிற தத்வங்கள் பதினொன்பதா பாகள நையாயிகள தூரவய குண காம ஸாமாநய விசேஷ ஸமவாயங்களாகிற தத்வங்கள் ஆறெனகிறவன வைசேஷிகள்

d (பூஹுபரகாரங்களிலே) வக்ஷ்யமாண தத்தந்மதபரகாரங்களிலே இததால இவ்விடத்தில் பஞ்சவிமஸதி தத்வவாதிதகளான ஸாங்க்யா இத்தோடு ஸர்வரணையும் கூடிக் ஷ்டுவிமஸதி தத்வ வாதிகளான யோகிகள் அந்த இருபத்தஞ்சோடே நியதி, காலம் ராக்யம் வித்யை, கலை, மாயை, ஸூதூதூவித்யை, ஸர்வரண ஸதூரஸிவன ஸகதி ஸிவன’ எனகிற பதினொன்பதாயுங் கூடிக் கொண்டு முப்பத்தாறு தத்வமெனகிற பாஸுபதா ‘பஞ்சஸகந்தும் துவாதூஸாயதனம், அஷ்டாதூஸதூதுககள் தத்வம்’ எனகிற பெளத்தூ ஜீவன தூமாதூர்மங்கள் புத்ரகூலம், காலாகாஸங்கள் தத்வமெனகிற ஜைநா—முதலாக மற்றுமுண்டான தத்வஸங்க்யா விவாதூகர்ச

ஈ— எங்ஙனையெனனில், e லோகாயதிகன, “பருதிவயாதி பூதங்கள் நாலினுடைய
f கூட்டரவிலே g சைதந்யமென்றொரு தூர்மம் பிறக்கும் ,

அ— மெனபார்கள் (விபரதிபத்தி) விருத்தபுரதிபத்தியாதல விவிதபுரதிபத்தியாதல ததவ
விபரதிபத்தியதிதூர்மம் புருஷார்த்ததோபாயவிஷயவிபரதிபத்தீநாமபயபலக்ஷணம் உபபாதூந
க்ஷரந்தூநுருணயாத் தத்வங்களினுடைய ந்யூநாதிரேகங்களைப்பற்றி வருகிறது - விருத்தபு
ரதிபத்தி 1 ஸமாநாநேகதூர்மாயாம விமதேஸச ததுத்தபுலா என்று சொன்ன
ஸாதாரணஸாதாரணதூர்ம விபரதிபத்திருபஸம்ஸயேஹதுக்கள முனறிலும் வைத்துக்கொண்டு
இங்கு வாதிவிபரதிபத்தியைச் சொன்னபடி.

e (லோகாயதிகன) சார்வாகன தந்மதஸதேஷு கேசந ஆகாரேந ஸஹ பூதபஞ்சக
வாதிநோபி ஸநதி அதஸத்தவசதுஷ்டய பஞ்சக விஷயயோ கரந்த யோரவிரோதா:
f (கூட்டரவு) ஸமுதூரயம் g (சைதந்யமிதயாதி) கிணவாதிபுயோ மதுரகதிவத் கரமுகபல
தாமபூலதூளாத்யவயவஸமுதூரயே ராகோத்யவத் பூதசதுஷ்டய ஸமுதூரயே சைதந்யம் நாம
கஸசந தூர்மோ ஜாயதே இத்யாத்நா:

ஜீ— னெல்லாரும் விவக்ஷிதர் (விபரதிபத்தி) விருத்தபுரதிபத்தியாதல விவிதபுரதிபத்தியாதல
இங்கு ததவவிபரதிபத்தி சொன்னவிது - உபாயோபேய விஷய விபரதிபத்திகளுக்கு உப
லக்ஷணம் மேலுபபாதூநக்ஷரந்தூநுருணமாக இங்கு விபரதிபத்தி வாதிவிபரதிபத்தியைச்
சொன்னபடி.

e (லோகாயதிகன) சார்வாகன அவன மதத்தில் ஆகாஸத்தோடேகூட பூதபஞ்சகவாதிகளு
முண்டு ஆகையாலே ததவசதுஷ்டய பஞ்சகவிஷய க்ஷரந்தூங்களுக்கு விரோதமில்லை f (கூட்ட
ரவு) ஸமுதூரயம் g (சைதந்யமிதயாதி) கிணவாதிபுயோ மதுரகதிவத் கரமுகபல
தாமபூலதூளாத்யவயவஸமுதூரயே ராகோத்யவத் பூத சதுஷ்டய ஸமுதூரயத்தில்
சைதந்யமென்றொரு தூர்மம் பிறக்குமென்றபடி.

புர— e (லோகாயதிகனியாதி) “அथ लोकायतम्। पृथिव्यापस्तेजोवायुरिति तत्त्वानि,
तेभ्यश्चैतन्यं किण्वादिभ्यो मदशक्तिवत्” इति बार्हस्पत्यसूत्रम्। अस्यायमर्थः —अत्रायमथशब्दः
आरम्भार्थे वर्तते। “यावज्जीवं सुखं जीवेन्नास्ति मृत्योरगोचरं। भस्मीभूतस्य देहस्य पुनरागमनं
कुतः” ‘यावज्जीवं सुखं जीवेत्’ इति लौकिकमिममताथोपदेशात् अर्थकामयोः पुरुषार्थत्वप्रतिपादकमिति
कामशास्त्रविरुद्धत्वात् अलौकिकार्थप्रतिषेधाच्च लोकेष्वायतम् - विस्तृतमिति लोकायतमित्युच्यते।
एव लोकेषु विस्तृतमितीदं मत आरभ्यते - प्रस्तूयते इत्यर्थः। तन्मतप्रतिपाद्यमर्थविशेषमाह
(पृथिवीति)। गगनव्यतिरिक्तं भूतचतुष्टयमेव तत्त्वं, तेषु प्रत्येकमविद्यमानमपि अन्योन्यसंसर्ग-
विशेषात् तत्समुदाये देहे चैतन्यमुत्पद्यते इत्यर्थः। तदेतत् दृष्टान्तेनोपपादयति (किण्वादिभ्य इति),
किण्—सुराप्रकृतिद्रव्यम्।

ஈ— h அதுககுண்டான ஸுக து கக ங்களே ஸவாக்கநுரகங்கள், அவற்றினுடைய பிரி

அ— h (அதுககுண்டான இதயாதி) 1 ஸவாககா நுபூதி மருஷடாஷ்டா துவயஷ்டவாஷ்வதூ கம | ஸுகிஷமவஸத்ர ஸுக நத ஸரகசந்த நாதி நிஷேவணம் || நரகா நுபுவோ வைரிஸஸத்ர வயாத

ஜீ— h (அதுககுண்டான இதயாதி) ஸவாககா நுபூதி மருஷடாஷ்டா துவயஷ்டவாஷ்வதூ கம | ஸுகிஷமவஸத்ர ஸுக நத ஸரகசந்த நாதி நிஷேவணம் || நரகா நுபுவோ வைரிஸஸத்ர வயாத

பா— एमात्मसिद्धावपि भगवद्यामुनाचार्यपादैः तन्मतोपन्यासावसरे निपुणतरमभ्यधायि । “देहमेवात्मानं प्रत्यक्षतः प्रतिपद्यामहे, जह जानामीति ज्ञाता ह्यात्मा अहमिति चक्रास्ति । देह आहकारगोचरः, स्यूलोह कुशोह इति दर्शनात् । देहस्य हि स्योल्यादियोगः । अत तत्समानाणि करणतया अयमहकारः शरीरालम्बनः इत्यन्याश्रयणीयम् ।” इत्यारभ्य “क्रमुरुफलताम्बूल दलावयगादिषु प्रत्येकमविद्यमानस्यापि रागस्येगावयविनि सयोगविशेषात्, देहारम्भरूपरमाणु संश्लेषविशेषादेव देहे चैन्यस्याप्याविर्भावो नानुपपन्नः । ननु चर्वणजनितद्रुतवहसयोगसपादित पाटलिमवद्धिः परमाणुभिः द्व्यणुकादिक्रमेण कारणगुणपूर्वक एव तत्र रागोदय इति चेन्न प्रमाणाभावात् । अपिच सितासितादितन्तुषु प्रत्येकमविद्यमानमपि चित्ररूप विशेषगुण तदारब्धे पटे स्फुटमुपलभमानाः कथं कारणगुणपूर्वकत्वमुक्तगुणस्याध्यवस्येयम् । ननु दृश्यस्य देहस्य कथं द्रष्टृत्वमिति चेत्—को विरोधः ? । अयमेव यदेकस्यां क्रियाया एकस्य कर्मत्व कर्तृत्व च न घटत इति । यद्येव व्यतिरेकपादे वा कथं आत्मन्यहप्रत्ययः ? । रूपमेवादिति चेत्, समानमिदं देहात्मवादेपि । अपिच परसमवायिक्रियाफलभावि कर्म । स्वसमवेतज्ञानफलभाविनश्शरीरस्य कर्मत्वमेव नास्तीति न पर्यनुयोगावकाशः । अतो देह एवात्मेति बार्हस्पत्या” इत्येवमन्तेन ॥

तच्चत्रयविग्रहे “भूतपञ्चक्रमेव तत्र इति चार्वाकाः प्राहुः” इति भूतपञ्चकस्यापि तदभिमतत्वं मौन्यवराधिपदेशिकैः प्रतिपादितम् । तत्रविचारणायाञ्च भूतपञ्चकस्वीकारः, “पृथिव्यापस्तेजोऽपराकाशस्तत्त्वानि” इति सूत्रस्य पाठभेदश्चोक्तः । आत्मसिद्धौ यामुनाचार्यैः भूत चतुष्टयस्यैव तदभिमतत्वं प्रतिपादितम् । सर्वसिद्धान्तसंग्रहे (प्र. १) शक्रेणापि तथोक्तम् । एवमाचार्यैरन्यैश्च द्वैविध्यप्रतिपादनात् तेष्वेव केषांचित् एवमप्यभिमतमित्यविरोधो नेयः ।

h (அதுககு) இत्यादिवाक्यशेषेणोक्तप्रकारः सर्वसिद्धान्तसंग्रहे शक्रेणोक्तः— “प्रत्यक्षमन्यमेवास्ति नास्त्यदृष्टमदृष्टत । अदृष्टादिमित्राणि नादृष्ट दृष्टमुच्यते ॥ २७ ॥ कापि दृष्टमदृष्ट चेददृष्टं ब्रूते कथम् । नित्यादृष्टं कथं सन्त्यात् शशशङ्खादिसन्निभम् ॥ २८ ॥

II— விலே 1 சைதநயம் நஸிக்கும ; அவவருகொன்றுமிலலை ”] எனபது அவனுடைய ஸித்தூதாநதம் k ஆஹதன, “1 காராய காரணரூபத்தாலே ஐகூதது நித்யாநித்யமும் பிநநா஽பிநநமும் m ஸத்யாஸத்யமுமாயிருக்கும் ,

அ— யாத்யுபத்ரவ ||' என்றதைப்பற்ற (அதுக்கு) கூட்டரவுக்கு i (சைதநயம் நஸிக்கும) ததூச சைதநயநாஸ ஏவ மோஷு இதி பூாவ (அவவரு கொன்றுமிலலை) என்ற அநநகரம் எனருன என்று ஸேஷம் இலலையாகில லோகாயதிகனெனகிற பரதூமாநதஸபூதூம் அநவமியாது] இப்படி அவன சொன்னது பரவயாமோஹாராததூமோ? எனன அருளிச்செய்கிறார் (எனபதவனுடைய ஸித்தூதாநதம்) என்று (எனபது) என்றது - அவவருகொன்றுமிலலை இதயந்தமாக அவன சொன்னதைப் பராமாஸிக்கிறது இத்தைப்பற்றவிறே அவனுக்கு லோகாயதிகனென்று பேரா மிறறு லோகே ஆயதம் விஸதருதம் ஸாவதர பரதயக்ஷதூருஷ்டமேவ மதம் யஸய ஸ லோகாயதிக இதி வ்யுதபத்தே] எனபதவனுடைய ஸித்தூதாநதம் என்றது இப்படி சொன்னான் காணுமென்று ஸாவ மதாநதராபேக்ஷயாபி ஹேயதாதூயோதநபரம்

k (ஆஹதனித்யாதி) ஆஹதன - ஐஜநன m ஸத்யாஸத்யம் என்றது விகாரிதவா விகாரிதவங்களைச் சொல்லுகிறது ஸதவாஸதவ மெனனவுமாம் இலலையாகில நித்யாநித்யம்

ஜீ— யாத்யுபத்ரவ ||' என்றதைப்பற்ற (அதுக்கு) கூட்டரவுக்கு i (சைதநயம் நஸிக்கும) சைதநயநாஸமே மோஷுமெனறபடி (அவவருகொன்றுமிலலை) என்ற அநநகரம் எனருன' என்று ஸேஷம் இலலையாகில லோகாயதிகனெனகிற பரதூமாநதஸபூதூமநவமியாது] இப்படி அவன சொன்னது பரவயாமோஹாராததூமோ? எனன அருளிச்செய்கிறார் (எனபதவனுடைய ஸித்தூதாநதம்) என்று இத்தைப் பற்றவிறே அவனுக்கு லோகாயதிகனென்று பேராமிறறு லோகே ஆயதம் - விஸதருதம் ஸாவதர பரதயக்ஷ பரிதூருஷ்டமேவ மதம் யஸய ஸ லோகாயதிக - என்று வ்யுதபத்தியாகையாலே

k (ஆஹதனித்யாதி) ஆஹதன ஐஜநன m (ஸத்யாஸத்யம்) விகாரிதவாவிகாரிதவங்கள் ஸதவாஸதவமெனனவுமாம் இலலையாகில நித்யாநித்யமெனறத்தோடு புநருகதமாம்

பர— न कल्पो सुखदुःखाभ्या धर्माधर्मा परैरिह । स्वभावेन सुखी दुःखी भवन्नान्यद्वि कारणम् ॥
॥ २९ ॥ शिखिनश्चित्रयेत्को वा कोकिलान्कः प्रकूजयेत् । स्वभाव्यतिरेकेण विद्यते नास्य कारणम् ॥ ३० ॥ इहलोकात्परो नान्यस्स्वर्गोऽस्ति नरको नवा । शिवलोकादयो मूढैः कल्पन्तेऽन्यैः प्रतारकैः ॥ ३३ ॥ स्वर्गानुभूतिर्मृष्टादिद्वयवर्षयूगम् । सूक्ष्मवस्त्रसुगन्धसूक्ष्मचन्दनादिनिषेवणम् ॥
॥ ३४ ॥ नरकानुभवो वैरिशस्त्रव्याध्याद्युपद्रवः । मोक्षस्तु मरण प्राणसञ्ज्ञायुनिवर्तनम् ॥ ३५ ॥
अतस्तदर्थं नायास कर्तुमर्हति पण्डितः ॥ ३५ ॥

k (ஆஹதனித்யாதி) श्रीमान् “सर्वं च वस्तुजातं सत्त्वासत्त्वनित्यत्वानित्यत्वं भिन्नत्वाभिन्नत्वादिभिः अनैकान्तिकमिच्छन्ति । (१) स्यादस्ति, (२) स्यान्नास्ति, (३) स्यादस्ति च

அ— என்றதோடு புந்ருகதம் । 1 ஸாலம வஸதுஜாதம் தூரவயபாயாயாத்மகமிதி தூரவயாத்மநா ஸத்வைகத்வ நித்யத்வாத்யுப்பாத்யந்தி பாயாயாத்மநா ச தத்வீபரீதம் । பாயாயாஸ்ச தூரவயஸய அவஸதூஷிமேஷா என்றருளிச்செய்த பூஷயகார திவ்யஸலுக்தியை ஹருதீகரித்ததுக்கொண்டு அவன மதத்தை உபந்யஸிககிருர் (கார்யகாரண ரூபத்தாலே இதயாதி)

ஜீ— । 1 ஸாலம வஸதுஜாதம் தூரவயபாயாயாத்மகமிதி தூரவயாத்மநா ஸத்வைகத்வ நித்யத்வாத்யுப்பாத்யந்தி பாயாயாத்மநா ச தத்வீபரீதம் பாயாயாஸ்ச — தூரவயஸயாடவஸதூஷிமேஷா என்ற பூஷயகாரர் திவ்ய ஸலுக்தியை ஹருதீகரித்ததுக்கொண்டு அவன மதத்தை உபந்யஸிககிருர் (கார்யகாரணரூபத்தாலே இதயாதி)

பர— नास्ति च, (४) स्यादवक्तव्यम्, (५) स्यादस्ति चावक्तव्यं च, (६) स्यान्नास्ति चावक्तव्यश्च, (७) स्यादस्ति च नास्ति चावक्तव्यश्च” इति सर्वत्र सप्तभङ्गीनयावतारात् । सर्वं वस्तुजातं द्रव्यं पर्यायात्मकमिति द्रव्यात्मना सत्त्वैकत्वनित्यत्वाद्युपपादयन्ति । पर्यायात्मना च तद्विपरीतम् । पर्यायाश्च द्रव्यस्यावस्थाविशेषाः । तेषां च भावाभारूपत्वात् सत्त्वासत्त्वादिकं सर्वमुपपन्नम्” (श्रीभा. २ २ ३१) इति, नैकस्मिन्नसम्भवात् (शा. मी. २ २-३१) इत्यस्य सूत्रस्य पूर्वपक्षोपन्यासनिगमने भाष्यकारेणाभिहितम् । “स्यादस्ती”त्यादिसप्तभङ्गीनयस्य अर्थस्तत्त्वविचारणायां यादवप्रकाशेनोक्तः—“अस्तित्वं विवक्षन् स्यादस्तीति ब्रूयात् । स्याच्छब्दोऽयमव्ययः कथंचिदित्येतस्मिन्नर्थे । कथंचिदस्तीति ब्रुवन् अस्तित्वप्रतिपक्षं नास्तित्वमपि सूचयति । एव नास्तीति विवक्षन् स्यान्नास्तीति ब्रूयात् । अत्रापि स्याच्छब्देन नास्तित्वप्रतिपक्षं अस्तित्वमपि सूचयति । यदि पूर्वसिन् क्षणे अस्तित्वं उत्तरसिन् क्षणे नास्तित्वं च विवक्षेत्, तदा स्यादस्ति च नास्ति चेति ब्रूयात् । अत्रापि स्याच्छब्दस्य प्रतिपक्षसूचनमेवार्थः । यद्येकसिन् क्षणे अस्तित्वं नास्तित्वं च विवक्षेत्, तदा वाचः क्रमवर्तितात्वात् युगपदुभयस्य वक्तुमशक्यत्वात्, अवक्तव्यमिति ब्रूयात् । तत्रापि स्यादवक्तव्यमिति स्याच्छब्दः प्रयोक्तव्यः, तत्र उभयोः अस्तित्वनास्तित्वयोः उक्तत्वात् स्याच्छब्दः अनुज्ञामात्रपरः । अनुज्ञयापि उक्तस्यैव अनैकान्तिकत्वस्य न्याय्यत्वं सूच्यते । यदि पूर्वसिन् क्षणे अस्तित्वं उत्तरसिन् अवक्तव्यत्वं विवक्षेत्, स्यादस्ति चावक्तव्यं चेति ब्रूयात् । एतेन स्यान्नास्ति चावक्तव्यश्चेति व्याख्यातम् । तथा “स्यादस्ति च नास्ति चावक्तव्यश्चेति” इति । “एव नित्यत्वादिष्वपि सप्तभङ्गीमिमां नयेत्” इति च तेनैवोक्तम् । “अङ्गीकृत्य तु सप्तभङ्गिकुसृतिं स्यादस्ति नास्त्यादिकां विश्वं त्वद्विभवं जगज्जिनमतेऽनेकान्तमाचक्षते ।” (श्रीरग. सू. २ १२) इति श्रीपराशरभट्टाचार्यैरभिहितम् ।

n जीवाश्च स्वकर्मानुगुणेन परिगृहीतशरीरपरिमाणा भवन्तीत्येतदपि भाष्यकारेणोक्तम्—
“जीवोऽसख्यातप्रदेशो देहपरिमाण इति हि भवता स्थितिः” (श्रीभाष्ये २ २ ३२) इति । “जीवोऽसख्यात-

ஈ— n ஆத்மாக்கள், காமாநுருபமான ஸரீரங்களினுடைய பரிமாணத்தையே o தனக்குப் பரிமாணமாகக் p கொண்டிருக்கும், ஸமஸாரம் அநாதி, q மலதாரணதிகளாலும் ஆத்மஜ்ஞாநத்தாலும் r பரக்ருதிவிநிர்முகதராய ஊர்துவகூதியை பராபியாநிறகை மோக்ஷமாகிறது” எனருள

அ— n (ஆத்மாக்களிடையாதி) 1 ஜீவோடஸங்க்யாதபரதேஸோ தேஹபரிமாண இதி ஹி புவதாம் ஸதிதி இதயாதி த்ரஷ்டவயம் o (தனக்கு) தமக்கு p (கொண்டிருக்கும்) கொண்டிருப்பார்கள q (மலதாரணதிகளாலும்) எனகிறவிடத்தில் ஆதிஸபுத்தாலே ஹிமஸா நிவருத்தி திக்மபுரத்வ விஷயவைராக்ய பாணிபாத்ரபேஜந கேஸோலலஞ்சுந வாங்நிய மாதிக்களை நினைக்கிறது q (மலதாரணதிகளாலும் ஆத்மஜ்ஞாநத்தாலும்) எனறது 2 ' மலதாரணதிக்: காமபி: ஆத்மஜ்ஞாநேந ச மோக்ஷபராபதி: எனகிற ஜ்ஞாநகர்மஸமுச்சயத்தினாலே எனறபடி q ஆத்மஜ்ஞாநமாவது தேஹாதிரிகதாதமஜ்ஞாநம் r 3 மோக்ஷாநாம் - பரக்ருதி ஸமபுநதநிவருத்திபூர்வ ஊர்துவகூதிபராபதிரேவ எனறதைப்பற்ற (பரக்ருதி விநிர்முகதராயிதயாதி)

ஜீ— n (ஆத்மாக்களிடையாதி) 1 ஜீவோடஸங்க்யாதபரதேஸோ தேஹபரிமாண இதி ஹி புவதாம் ஸதிதி ” இதயாதி த்ரஷ்டவயம் o (தனக்கு) தங்களுக்கு p (கொண்டிருக்கும்) கொண்டிருப்பார்கள q (மலதாரணதிகளாலும்) எனகிறவிடத்தில் ஆதிஸபுத்தாலே ஹிமஸா நிவருத்தி திக்மபுரத்வ விஷயவைராக்யாதிக்களை நினைக்கிறது q (மலதாரணதிகளாலும் ஆத்மஜ்ஞாநத்தாலும்) எனறது 2 ' மலதாரணதிக்: காமபி: ஆத்மஜ்ஞாநேந ச மோக்ஷ பராபதி எனகிற ஜ்ஞாநகர்ம ஸமுச்சயத்தினாலே எனறபடி q ஆத்மஜ்ஞாநம் - தேஹாதிரிகதாதம ஜ்ஞாநம் r 3 'மோக்ஷாநாம் பரக்ருதிஸமபுநதநிவருத்திபூர்வகோர்துவகூதி பராபதிரேவ எனறதைப்பற்ற (பரக்ருதிவிநிர்முகதராயிதயாதி)

பர— प्रदेशो देहपरिमाणस्सकोचविकासधर्मा क्षुद्रशरीरे सकोचमृच्छति महति विकासम्, प्रदीप इव घटमठयोः” इति तत्त्वविचारणायां यादवप्रकाशेनाप्युक्तम्। सर्वसिद्धान्तसंग्रहे (प्र. २) शक्रेणाप्युक्तम्, ‘खदेहमाना ह्यात्मानो मोहादेहाभिमानिनः। (५१) क्रिमिकीटादिहस्त्यन्तदेहपञ्जरवर्तिनः (५२)’ इति। q(மலதாரணதிக்:) அநாதிசब्देன ஹிசாவிதூர்த்வ-திஹ்வர்த்வ-விஷயவீராக்ய-பாணிபாத்ரபேஜந-கேஸோலலஞ்சுந-வாஹ்நியமானாதயோ ஸூக்யந்தே। ததோக்த் சர்வசித்தாந்தஸங்க்ரஹே (ப்ர. 3) “பாணிஜாதமஹிஸந்தோ மனோ வாகாயகர்மம்”। (५३) திஹ்வராத்ரவந்தேயேவ யோகினோ ப்ரஹ்மசாரிண:। மயூரபிஞ்ஜஸ்தாஸ்தே கூதவீராஸநாதிகா:॥ (५४) பாணிபாத்ரே ஸூக்யானா லக்ஷணா மூர்தின:। சதா க்ஷணகார்த்திகூதம-ந்ருராஸதா:॥ (५५)” இதி। எவமுக்தீர்மலதாரணாதிக்: கர்மம்: ஆத்மஜ்ஞானேன ச மோக்ஷபாதி:। தத்யுக்த் சக்ரேண (ச சி. ச. ப்ர 2) “ஸூரபதிமாரீண ஜ்ஞானகர்மஸமூக்யாத்॥ (४८) மோக்ஷோ ந-நிவிரக்தஸ்ய ஜாயதே ஸுவி ஸ்யசித்॥ (४८)” இதி। மோக்ஷோ நாம்-ப்ரகृतிஸவ-நிவிரக்திபூர்வகோர்துவகூதிபராபதிஸிவே॥

ஈ— s பெள்ளத்து மதங்களில் வைத்துக்கொண்டு வைபுள்கன, “t பரமானுஸங்காதமாய், u பரதயக்ஷ லித்துமாயிருக்கும் ஜகத்து, தத்விஷய v ஜஞாநமும க்ஷணிகம் w வேறோ ஆதமாவிலை, x இதில் ஸதி ரதவபுத்து, y ஸம்ஸாரம், z க்ஷணிக புத்தி, a மோக்ஷம்” எனருன

அ— s (பெள்ளத்து மதங்களில்) நாலுவிதமான பெள்ளத்து மதத்திலே என்றபடி. t (பரமானுஸங்காதமாய்) பாரததிவாயய தைஜஸ் வாயவீய பரமானுஸங்காதருபமாய u (பரதயக்ஷலித்துமாய்) v க்ஷணிகமுமாயிருக்கும்’ என்று அத்யாஹரிப்பது (ஜஞாநமும) இதயதர சஸபுத்ததால w (வேறோராதமாவிலை) ஜஞாந ஸநதாநமே ஆதமாவென்றபடி y (ஸம்ஸாரம்) ஸம்ஸாரஹேது z (க்ஷணிகபுத்தி) க்ஷணிகதவபுத்தி x இதில் இதி அநுஷங்கிப்பது இதில் ஜகத்திலே a (மோக்ஷம்) மோக்ஷஸாதநம் ஜகத்விஷயகக்ஷணிகதவபரகாரகபுத்திர் மோக்ஷஸாதநம் இதுபலாச இதயர்தத்

ஜீ— s (பெள்ளத்து மதங்களில்) நாலுவிதமான பெள்ளத்து மதங்களில் t (பரமானுஸங்காதமாய்) பாரததிவாயயதைஜஸ் வாயவீய பரமானுஸங்காதருபமாய u (பரதயக்ஷலித்துமாய்) v க்ஷணிகமுமாய் இருக்கும் என்றத்யாஹாரயம் (ஜஞாநமும) எனகிறவிடத்தில் சஸபுத்ததாலே w (வேறோ ஆதமாவிலை) ஜஞாநஸநதாநமே ஆதமா என்றபடி y (ஸம்ஸாரம்) ஸம்ஸாரஹேது z (க்ஷணிகபுத்தி) க்ஷணிகதவபுத்தி x இதில் என்றதை அநுஷங்கிப்பது இதில் ஜகத்தில் a (மோக்ஷம்) மோக்ஷஹேது ஜகத்விஷயகக்ஷணிகதவபரகாரகபுத்திர் மோக்ஷஸாதநம் எனருனென்றபடி.

பா— s (பெள்ளத்து மதங்களில் வைத்துக்கொண்டத்யாதி) श्रीभाष्ये [२२१७] “परमाणुकारणवादिनो वैशेषिका निरस्ताः। सौगताश्च जगतः परमाणुकारणत्वं अभ्युपगच्छन्तीति अनन्तरं तन्मतेषु जगदुत्पत्तिद्वयहारादिकं नोपपद्यत इत्युच्यते। ते चतुर्विधाः, केचित्पार्थिवाप्य तैजसवायवीयपरमाणुसघातरूपान् भूतभौतिकान् बाह्यान्, चित्तचैत्तरूपाश्चाभ्यन्तरानर्थान् प्रत्यक्षानुमानसिद्धान् अभ्युपयन्ति। अन्ये तु बाह्यार्थान् सर्वान् पृथिव्यादीन् विज्ञानानुमेयान् वदन्ति। अपरे त्वर्थशून्य विज्ञानमेव परमार्थसत्, बाह्यार्थास्तु स्वामार्थकल्पा इत्याहुः। त्रयोप्येते स्वाभ्युपगत वस्तु क्षणिकमाचक्षते। उक्तभूतभौतिकचित्तचैत्तव्यतिरिक्तमात्माकाशादिकं स्वरूपेणैव नानुसन्वते। अन्ये तु सर्वशून्यत्वमेव सङ्गिरन्ते। तत्र ये बाह्यार्थास्तित्ववादिनः ते तावन्निरस्यन्ते।” इत्यारभ्य, “ते चैव मन्यन्ते—रूपरसस्पर्शगन्धस्वभावाः पार्थिवाः परमाणवः, रूपरसस्पर्शस्वभावाश्च आप्याः, रूपस्पर्शस्वभावाश्च तैजसाः, स्पर्शस्वभावाश्च वायवीयाः पृथिव्यप्तेजोऽायुरुपेण सहन्यन्ते। तेभ्यश्च पृथिव्यादिभ्यः शरीरेन्द्रियविषयरूपसघाता भजन्ति। तत्र च शरीरान्तर्बर्ती ग्राहकाभिमानारूढ विज्ञानसन्तान एव आत्मत्वेनावतिष्ठते। तत एव सर्वो लौकिको व्यवहारः प्रवर्तते” इति वैभाषिकमतमुपन्यस्तम्॥

ஈ— ஸௌதராந்திகனுக்கும் லித்தூதநதம் அதுவேயாமிருக்கச்செயதே b 'அநுமாந லித்தூதம் ஜகூதது' என்றான அதுவே அவனுக்கு விசேஷம் போகாசாரன — ஜனாத்ருஜஞேயங்கள் c பரமம், ஜனாநமேயுள்ளது அதுவும் க்ஷணிக மென்றிருக்கை d மோக்ஷம்—என்றான மாத்யமிகள் 'பரமானமும் பரமேயமும், பரமாதாவும் இவையுண்டென்றறிகை பரமம்,

அ— b (அநுமாநலித்தூதம் ஜகூதது) கட்டம் ஸவாகாரத்தை ஜனாநத்திலே கொடுத்துப்போகையாலே ஜகூதது ஜனாநவைசிதாயாநுமேயமென்றபடி 1 யோகாசாரோ ஜகத பலபத்யதர ஸௌதராந்திகஸதத தீவைசிதாயாதூநுமிதிபதம் வகதி வைபுராக்ஷஸது | பரதயஷம் தத க்ஷணிகயதி தே ரவகூராஜ த்ரயோபி ஜனாநாதமதவ க்ஷணபிதூரதே சக்ஷதே தாந க்ஷிபாம் || என்றது அநுஸநதேயம் c (பரமம்) பரமலித்தூதங்கள் d (மோக்ஷம்) மோக்ஷதேஹது

ஜீ— b (அநுமாநலித்தூதம் ஜகூதது) கட்டம் ஸவாகாரத்தை ஜனாநத்திலே கொடுத்துப் போகையாலே ஜகூதது ஜனாநவைசிதாயாநுமேயமென்றபடி இவ்விடத்திலே 1 யோகாசாரோ ஜகத பலபதி இதயாதூயநுஸநதேயம் c (பரமம்) பரமலித்தூதங்கள் d (மோக்ஷம்) மோக்ஷதேஹது

பர— तथोत्तरत्र “एव तावद्वैभाषिकसोत्वान्तिकयोर्वाह्यार्थास्तित्ववादिनो साधारणानि दूषणान्युक्तानि। तत्र यदुक्तं सप्रयुक्तस्यार्थस्य ज्ञानोत्पत्तिकाले अनवस्थितत्वात् न कस्यचिदर्थस्य ज्ञानविषयत्वं संभवतीति; तत्र सौत्रान्तिकः प्रत्यवतिष्ठते। न ज्ञानकाले अनवस्थानं अर्थस्य ज्ञानविषयत्वे हेतुः, ज्ञानोत्पत्तिहेतुत्वमेव हि ज्ञानविषयत्वम्। न चैतावता चक्षुरादेः ज्ञानविषयत्वप्रसङ्गः। स्वाकारसमर्पणेन ज्ञानहेतोरेव ज्ञानविषयताभ्युपगमात्। ज्ञाने स्वाकार समर्प्य विनष्टोऽप्यर्थ ज्ञानगतेन नीलाद्याकारेण अनुमीयते। नच पूर्वपूर्वज्ञानेन उत्तरोत्तरज्ञानाकारसिद्धिः, नीलज्ञानसन्ततौ पीतज्ञानानुत्पत्तिप्रसङ्गात्। अतः अर्थकृतमेव ज्ञानवैचित्र्यम्” (श्रीभा २२२५) इति सौत्रान्तिकमतमप्यभिहितम्।

तथैवोत्तरत्र “विज्ञानमात्रास्तित्ववादिनो योगाचाराः प्रत्यवतिष्ठन्ते-यदुक्तमर्थवैचित्र्यकृत ज्ञानवैचित्र्यमिति, तन्नोपपद्यते-अर्थयत् ज्ञानानामेव साकाराणां स्वयमेव विचित्रत्वात्। तच्च स्वरूपवैचित्र्यं वासानाशदेवोपपद्यते। वासना च-विलक्षणप्रत्ययप्रज्ञा एव। यद्घटाकार ज्ञानं कपालाकारज्ञानस्योत्पादकम्, तस्य तथाविधस्योत्पादकं तत्पूर्वघटज्ञानम्। तस्य च तथाविधस्योत्पादकं तत् पूर्वघटज्ञानम्, इत्येवंरूपं प्रज्ञा एव वासनेत्युच्यते। रुधं नहिष्ठसर्पं महीधरादेराकारः आन्तरस्य ज्ञानस्येत्युच्यते? इत्थम्, अर्थस्यापि व्यवहारयोग्यत्वं ज्ञानप्रकाशायत्तम्, अन्यथा स्वपरवेद्ययोः अनतिशयप्रमगात्। प्रकाशमानस्य च ज्ञानस्य साकारत्वं अवश्याश्रयणीयम्।

ஈ— e சூந்யததாலே சூந்யமெனற்றிகை மோக்ஷம்” என்றான

அ— e (சூந்யததாலே) எனறது - ஜஞாநமும் சூந்யமாகையாலே ஸூந்யத்வஸாதூகதேஹது ஸத்தாங்கிகாரே ப்ராதூத சூந்யத்தாலே’ இதயுகதம் ஸூந்யேந ஸாதூதேதேதயாதது

ஜீ— e (சூந்யததாலே) ஜஞாநமும் சூந்யமாகையாலே, ஸூந்யத்வ ஸாதூக தேஹது ஸத்தாங்கிகாரத்தில் ப்ராதூதாலே சூந்யத்தாலே என்று கருதது சூந்யேந ஸாதூதேந என்றபடி

॥१॥ — निराकारस्य प्रकाशयोगान् । एकश्चायमाकारः उपलभ्यमानो ज्ञानस्यैव; तस्य च बहिर्वदवभासोऽपि भ्रमकृतः । ज्ञानार्थयोः सहोपलम्भनियमाच्च ज्ञानादव्यतिरिक्तः अर्थः । किञ्च बाह्यमर्थं अभ्युपगच्छिरपि ‘घटपटादिविज्ञानेषु ज्ञानस्य तत्तदर्थसाधारण्यम्, तत्तदर्थसारूप्यमन्तरेण नोपपद्यते इत्यवश्यं ज्ञाने अर्थसरूप रूपमास्थेयम् । तावतैव सर्वव्यवहारोपपत्तेः तद्व्यतिरिक्तार्थकल्पना निष्प्रामाणिका । अतो विज्ञानमात्रमेव तत्त्वम्, न बाह्यार्थोऽस्ति ।’ (श्रीभा २ २-२७) इति योगाचारमतमपि उपपादितम् । एतत्तत्त्वम्, “योगाचारो जगदपलपत्यत्र सौत्रान्तिकस्तद्धीवैचिष्यादनुमितिपदं वक्ति वैभाषिकस्तु । प्रत्यक्षं तत्क्षणिकयति ते रङ्गराज त्रयोपि ज्ञानात्मत्वक्षणमिदुरते चक्षते तान् क्षिपामः ॥” (श्रीर. स्त. २ ८) इति पराशरभट्टार्यैः सग्रहेणोपन्यस्तम् ॥

“अत्र सर्वशून्यवादी माध्यमिकः प्रत्यवतिष्ठते, शून्यवाद एव हि सुगतमतकाष्ठा, शिष्यबुद्धियोग्यतानुगुण्येनार्थाभ्युपगमादिना क्षणिकत्वादयः उक्ताः । विज्ञानं बाह्यार्थाश्च सर्वे न सन्ति । शून्यमेव तत्त्वम् । अभावापत्तिरेव च मोक्षः — इत्येव बुद्धस्याभिप्रायः” इत्यारभ्य श्रीभाष्ये “सर्वथानुपपत्तेश्च” (शा. मी. २ २ ३०) इत्यस्य पूर्वपक्षतया माध्यमिकमतश्च विस्तरेणोपपादितम् । तथा यादवप्रकाशविरचिताया तत्त्वविचारणाया “तत्र माध्यमिका नाम बोद्धा मन्यन्ते, ‘न सत्त्वासन्न सदसन्न चाप्यनुभयात्मकम् । चतुष्कोटिविनिर्मुक्तं तत्त्वं माध्यमिका विदुः ॥’ तत्र प्रतीत्या उत्पन्न-सत् । नष्ट, उत्पत्त्यमान च-असत् । उभयात्मक-सदसत् । सदसद्विलक्षणात्मकं सम्प्रतिसत्याख्य-अनुभयात्मकम् । एभिश्चतुर्भिः प्रकारैः विनिर्मुक्तं सर्वथा निस्स्वभावं शून्यं असत् तुच्छमिति व्यवहृतं तत्त्वम् । तथाहि-सत्तावत् तत्त्वं न भवति उत्पत्त्यनिरूपणात् । किं सदेवोत्पद्यते, किंवाऽसत् । न तावत् सत् उत्पद्यते, पूर्वमेव सतः उत्पत्तिप्रयोजनाभावात् । नाप्यसदुत्पद्यते, उत्पन्नस्याप्यसत्त्वे जन्मप्रयोजनाभावः समानः । सत्त्वे कथं असत् सद्भवति? नहि विलक्षणयोः सदसतोः तादात्म्यं युक्तम् । अथ पूर्वस्थितमसत्त्वं परित्यज्य सद्भवतीति चेत्, असत्त्वपरित्यागे स्वरूपमेव परित्यक्तं स्यादिति नासत् सद्भवति ।

4-13

‘ஈ—1 ஈஸ்வரோபாஸ்தியாலே] ஸுகூது, க்குஜஞாநங்களநஸிக்கை மோக்ஷம்” என்றார்கள்

அ—ஐயுக்கள எனறபடி. ஸம்ஸாரநாதித்வம் ஸாவஸித்த்யந்நத ஸம்மதம் । (ஈஸ்வரோபாஸ்தியாலே)ஆநுமாநிகேஸ்வரோபாஸ்தியாலே] ஸுகூது, க்குஜஞாநங்கள் ’என்று பாடும்மானபோது ஸுகூமும் து, க்குமும் ஜஞாநமும் நஸிக்கை மோக்ஷமென்றுபொருள் ’ஸுகூது, க்குங்கள் நஸிக்கை மோக்ஷம்’ என்றது । ஏகவிமஸ்திபரபேத்யபிநநது, க்குத்வமஸோ மோக்ஷ:’ என்றதைபபற ஸுகூது, க்குஜஞாநங்கள் நஸிக்கையாவது - பாஷாணகலபமெனறபடி.

ஜீ—1(ஈஸ்வரோபாஸ்தியாலே)ஆநுமாநிகேஸ்வரோபாஸ்தியாலே] ஸுகூது, க்கு ஜஞாநங்கள்’ என்று பாடும்மானபோது ஸுகூமும் து, க்குமும் ஜஞாநமும் நஸிக்கை மோக்ஷமென்று பொருள் ஸுகூது, க்குங்கள் நஸிக்கைமோக்ஷம் என்றது । ஏகவிமஸ்திபரபேத்யபிநநது, க்குத்வமஸோ மோக்ஷ:’ என்றதைபபற ஸுகூது, க்கு ஜஞாநங்கள் நஸிக்கையாவது - பாஷாணகலபமெனறபடி.

பா —இதி “महदीर्घवद्वा ह्यपरिमण्डलाभ्याम्”(शा.मी.२ २ १०)इत्यस्य सूत्रस्य पूर्वपक्षे कणभृग्गृहीत-मततया परमाणुकारणवादः प्रतिपादितः । सोऽक्षपादस्य च समानः । “निमित्तकारणभूतस्येश्वरस्य अनुमानसिद्धत्वं च, जगतस्सावयवत्वे सति कार्यत्वात्, कार्यस्य च स्वोपादानोपकरणसंप्रदान-प्रयोजनाद्यभिज्ञकर्तृकत्वात् जगन्निर्माणचतुरः कर्मपरवशपरिमितशक्त्यादिक्षेत्रज्ञविलक्षणः सर्वज्ञः सर्वशक्तिः सर्वेश्वरोऽनुमानसिद्धः” इति “शास्त्रयोनित्वात्” इत्यस्य सूत्रस्य पूर्वपक्षतया दीपे (११-३) अभिहितम् । ससारस्थानादित्वं सर्वेषामभिमतम् ॥

1 ईश्वरोपास्त्या अपवर्गसिद्धिरित्यत्र शङ्करवचनम् (स. सि. सं. प्र. ४) “त्रिधा प्रमाण प्रत्यक्षमनुमानागमाविति ॥ १५६ ॥ त्रिमिरैतैः प्रमाणैस्तु जगत्कर्ताऽवगम्यते । तस्मात्तदुक्तकर्माणि कुर्यात्तस्यैव तृप्तये ॥ १५७ ॥ भक्त्यैव चार्चनीयोऽसौ भगवान् परमेश्वरः । तत्प्रसादेन मोक्ष स्यात् करणोपरमात्मकः ॥ १५८ ॥ करणोपरमे त्वात्मा पाषाणवदवस्थितः । दुःखसाध्यसुखोच्छेदो दुःखोच्छेदवदेव नः । अतस्ससारनिर्विण्णो मुमुक्षुर्मुच्यते जन ॥ १५९ ॥” इति । तथोत्तरत्र नैयायिकपक्षोपन्यासावसरे च ईश्वरोपासनात् अपवर्गसिद्धिरित्युक्तम् (स. सि. सं. प्र. ५) — “वेदैकविहितं कर्म कुर्यात्तेश्वरतृप्तये ॥ १९९ ॥ तत्प्रसादात्प्रयोगेन मुमुक्षुर्मोक्षमाप्नुयात् ॥ २०० ॥” इत्यारभ्य “मोक्षो हि शिवभक्त्यात्प्रयोगेनेति पुरोदितम् । अष्टावङ्गानि योगस्य यमोऽथ नियमस्तथा ॥ २०३ ॥ आसन पवनायामः प्रत्याहारोऽथ धारणा । ध्यान समाधिरित्येवं तत्साङ्ख्ये विस्तरिष्यति ॥ २०४ ॥” इति । मोक्ष—अपवर्गः । स च एकविंशतिप्रभेदभिन्नस्य दुःखस्य आत्यन्तिकी निवृत्तिः । एकविंशतिप्रभेदस्तु—शरीर, षडिन्द्रियाणि, षड्विषयाः, षड्बुद्ध्यश्च, सुख दुःखं चेत्येकविंशतिः । गौणमुख्यभेदात् सुखं च दुःखमेव, दुःखानुपपन्नात् ।

ஈ—k பாஸுபதன் “பரமானுக்கள் ஜகத்துக்கு உபாதாநகாரணம், ஆகும்ஸித் தேஸ் வரன் நிமித்தகாரணம், ஸம்ஸாரம் அநாதி, | ஆகும்மோகதமான ம் கர்மாநுஷ்டாந நததாலே பாஸுபதி ஸாநுபயத்தைப் பெறுகை மோகும்” எனறான்

அ— k (பாஸுபதன்) பாஸுபதிமதநிஷ்டுன் இவர்களிலே சிலா பரமானுக்களே ஜகத்துக்கு உபாதாநகாரணமென்கையாலே பரகருதி உபாதாநகாரணமென்கிற ஸ்ருதபரகாரிகையோடே ஸிரோதியாது பரமானுபுஞ்ஜமே ததபக்ஷதில பாதாநமெனறமீபராயத்தாலே இப்படி சொல்லலாமென்னவுமாம் அப்படியே ஆகும்ஸித் தேஸ்வரன் நிமித்தகாரணமென்று அவர்களிலே சிலா சொல்லுகையாலே ஆநுமாநிகேஸ்வரன் நிமித்தகாரணமென்கிற வேதாந்த தீபததோடும் ஸிரோதியாது அநுமாநஸித் தாதாகும்மக்ருஹிதேஸ்வரன் நிமித்தகாரண மெனறமீபராயமென்று சொல்லவுமாம் | (ஆகும்ம) பாசுபதாகும்மம் ம் (கர்மாநுஷ்டாந நததாலே) முத்ரிகாஷ்டகதாரணதீயாலே அதாவது - 1 கண்டிகா ருசகம் சைவ குண்டூலஞ்ச ஸிகுமணி: | பஸம் யஜஞோபவீதம் ச முத்ராஷ்டகம் பரசக்ஷதே || இதயாதி கண்டு கொள்வது

ஜீ— k (பாஸுபதன்) பாஸுபதிமதநிஷ்டுன் இவர்களிலே சிலா பரமானுக்களே ஜகத்துக்கு உபாதாந காரண மென்கையாலே பரகருதி உபாதாநகாரணமென்கிற ஸ்ருதபரகாரிகையோடு ஸிரோதீயிலலை அப்படியே ஆகும்ஸித் தேஸ்வரன் நிமித்தகாரணமென்று அவர்களிலே சிலா சொல்லுகையாலே ஆநுமாநிகேஸ்வரன் நிமித்தகாரணமென்கிற வேதாந்த தீபததோடும் ஸிரோதீயிலலை | (ஆகும்ம) பாசுபதாகும்மம் ம் (கர்மாநுஷ்டாந நததாலே) முத்ரிகா ஷ்டகதாரணததாலே 1 கண்டிகா ருசகஞ்சைவ இதயாதி கண்டுகொள்வது

பா—அநுபக்ஷ:—அவிநாभाव:। स चायमुपचारः, मधुनि विषसयुक्ते, मधुनोपि विषपक्षनिक्षेपवत् इति मोक्षस्वरूपं नैयायिकैरेवोक्तम्। परमाणूनां जगदुपादानत्वे, निमित्तकारणभूतस्येश्वरस्य अनुमानसिद्धत्वे, समारखानादित्वे, ईश्वरोपासनात्मोक्षसिद्धौ, मोक्षस्य च पाषाणकल्पत्वे, नैयायिक-वैशेषिकयोरुभयोरपि अविगीतत्वात् अत्र तन्त्रेणोक्तिः॥

k (பாஸுபதனித்யாதி) श्रीभाष्ये दीपे च जगदुपादानकारणं प्रधानमेवेति पाशुपत-स्यामिमततयोक्तम्। प्रधानकारणत्वाभ्युपगमसाम्यात् साङ्ख्यनिरामानन्तरभावित्वे पाशुपतनिरासस्य प्राप्तेऽपि सौगताहितमतनिरासानन्तर तत्प्रतिक्षेपः तस्य अत्यन्तवेदब्रह्मज्ञापनाय कृत इति हि श्रुतप्रकाशिकाकारैः “पत्युरसामञ्जस्यात्” (शा. मी. २ २ ७) इत्यस्याधिकरणस्य सङ्गतिश्चोक्ता। अत्र परमाणूनामेव उपादानकारणत्वं तदमिमतत्वेनोच्यते। एवमाचार्यैः उभयविधस्याप्युक्तत्वात् तेष्वेव केषाञ्चित् अमिमतमिदमित्यविरोधो नेयः। तथा “अनुमेयेश्वराभ्युपगमेन हि प्रधानस्याधिष्ठानमीश्वरस्योच्यते॥” इति निमित्तकारणभूतस्येश्वरस्य अनुमानसिद्धत्वं च भगवता भाष्यकारेण दीपे [२ २ ३६] अमिहितम्। अत्र तु आगमसिद्धस्येश्वरस्य निमित्तकारणत्वमुच्यते;

ஈ—n ஸாங்க்ய ஃ யோகிகள் “பரக்ருதியே ஸ்வதந்தரமாயக்கொண்டு ஐக்யத்தாரணமாகிறது ,

அ—n (ஸாங்க்யர்) கபிலாக்ஷ்மநிஷ்டர் ஃ (யோகிகள்) பதஞ்ஜலிமதநிஷ்டர் n நிர்ஸ்வரஸாங்க்யனையும் ஸேஸ்வரஸாங்க்யனையும் சொன்னபடி ஃ யக்ஷ்வா யோகிகள் - ஹிரண்யக்ஷாபபூக்ஷ்மநிஷ்டர் 1 ஸாங்க்யஸய வக்தா கபில பரமாஷி புராதந: | ஹிரண்யக்ஷாபபேயா யோக்ஷஸய வக்தா நாநய: புராதந || எனனக்கடவதிதே

ஜீ—n (ஸாங்க்யர்) கபிலாக்ஷ்மநிஷ்டர் ஸேஸ்வரஸாங்க்யனையும் நிர்ஸ்வர ஸாங்க்யனையும் சொன்னபடி ஃ (யோகிகள்) பதஞ்ஜலிமதநிஷ்டராதல ஹிரண்யக்ஷாபபூமதநிஷ்டராதல 1 ‘ஸாங்க்யஸய வக்தா கபில: பரமாஷி புராதந: | ஹிரண்யக்ஷாபபேயா யோக்ஷஸய வக்தா நாநய: புராதந || எனனக்கடவதிதே

11—अत्रापि पूर्ववत् केषाचिदभिमतमिति वा, आगमानुग्राहकत्वं अनुमानस्य अभ्युपगम्य तदनुगृहीतस्यागमस्य ईश्वरविषये प्रामाण्याभ्युपगमेन वा एवमभिहितमिति अविरोधो द्रष्टव्यः । ईश्वरस्य आगमगम्यत्वं अनुमानस्य तदनुग्राहकत्वं च श्रुतप्रकाशिकाकारैः शास्त्रयोन्यधिकरणे प्रतिपादितम्—“ अनुमानादिभिरपि ईश्वरस्य आगमगम्यत्वं अङ्गीकृतम्, आगमानुग्राहकतया अनुमानमुच्यते” [११-३] इति । आगमश्च सर्वो रुद्रप्रोक्तो ग्रन्थराशिः । संसारानादित्वं सर्वसिद्धान्तसम्मतम् ।

l, m आगमोक्तकर्मानुष्ठानश्च — मुद्राष्टकधारण - भगासनस्थात्मध्यान-सुराकुम्भस्थापन-तत्स्थदेवतार्चन - गूढाचार - श्मशानभस्मस्नान - प्रणवपूर्वध्यानादिकम् । तथोक्तं शैवागमेषु—“मुद्रिकाष्टकतत्त्वज्ञः परमुद्राविशारदः । भगासनस्थमात्मानं ध्यात्वा निर्वाणमृच्छति ॥ कण्ठिका रुचकं चैव कुण्डलञ्च शिखामणिः । भस्म यज्ञोपवीतञ्च मुद्राष्टकं प्रचक्षते ॥ आभिर्मुद्रितदेहस्तु न भूय इह जायते । रुद्राक्षकङ्कणं हस्ते जटा चैका च मस्तके ॥ कपालं भस्मना स्नानं ध्यानं प्रणवपूर्वकम् । दीक्षाप्रवेशमात्रेण ब्राह्मणो भवति क्षणात् ॥ कापालं व्रतमास्थाय यतिर्भवति मानवः ।” इत्यादिभिरागमोक्तकर्मानुष्ठानैरेव जीवस्य मलमयकर्मभिः तिरोहितस्य अणुस्वरूपस्य तन्निष्ठत्वात् पशुपतिसारूप्यं संभवतीति पशुपतिसारूप्यलाभो मोक्षः । “सोऽनादिमुक्त एको विज्ञेय पञ्चमन्त्रतनुः, मुक्तात्मानोपि शिवाः, किंवेते तत्प्रसादतो मुक्ताः” इत्युक्तत्वात् ।

n, o (ஸாங்க்யயோகிகள் இத்யாக்ஷ) சாஹ்யா:-காபிலா: | யோகின:-பாதஜ்ஜலா: | தेषாஜ்ஜீபா प्रधानकारणादे ससारमोक्षयोश्च न विप्रतिपत्तिरिति अत्र तन्त्रोक्तं । श्रीभाष्ये [२२१] ‘ते चैव वर्णयन्ति’ इत्यारभ्य “कृत्स्नस्य जगतः एकमूलत्वं अवस्थाभ्युपगमनीयम्, अनेकेभ्यः

ஈ— p அந்த பரகருதியோடு ஆத்மாவுக்குண்பான அநாதிஸம்பந்தம் ஸமஸாரம், p₂ பரகருதிபுருஷவிவேகம் மோகம” என்றாகள்.

அ—p₂ (பரகருதி புருஷவிவேகம்) பரகருதிநிர்முக்த புருஷவிவேகம் பரகருதே புருஷஸய விவேகம் விவேக - பரகருதி ஸம்பந்தச்சேதநம்

ஐ—p₂ பரகருதி புருஷவிவேகம் - பரகருதி விநிர்முக்த புருஷவிவேகம்

யா—कार्योत्पत्त्यभ्युपगमे कारणानवस्थानात्। तन्तुप्रभृतयो हि अवयवाः स्वाशभूतैः षड्भि पाशैः परस्पर सयुज्यमाना अवयविनमुत्पादयन्ति, ते च तन्त्वादयः स्वावयवैस्तथाभूतैः उत्पाद्यन्ते। ते च तथाभूतैः स्वावयवैरिति परमाणुभिरपि स्वकीयैः षड्भिः पाशैः सयुज्यमानैरेव स्वकार्योत्पादन मभ्युपेत्यम्। अन्यथा प्रथमानुपपत्तेः। परमाणवोऽप्यंशित्वेन स्वाशैस्तथैवोत्पाद्यन्ते। ते च स्वाशैरिति न कचित्कारणव्यवस्थितिः। अतः कारणव्यवस्थितिर्द्वयैकद्वयं विविधविचित्र परिणामशक्तियुक्तं स्वयमप्रच्युतस्वरूपमेव महदाद्यनन्तावस्थाश्रय कारणमाश्रयणीयम्। तच्चैकं कारणं गुणत्रयसाम्यरूपं प्रधानमिति तत्कल्पने हेतुनोपन्यस्यन्ति—(सां. का.) “भेदानां परिमाणात् समन्वयाच्छक्तितः प्रवृत्तेश्च। कारणकार्यविभागात् अविभागाद्वैश्वरूप्यस्य॥ कारणमस्त्यव्यक्तम्॥ १६॥” इति। अयमर्थः—विश्वरूपमेव—वैश्वरूप्यम्। विचित्रसन्निवेशं तनुभुवनादि कृत्स्न जगत्। तच्च जगत् विचित्रसन्निवेशत्वेन कार्यभूत। तत्सरूपाव्यक्तकारणकम्, कुतः? कार्यत्वात्। कार्यस्य हि सर्वस्य तत्सरूपात् कारणविशेषाद्विभागः, तस्मिन्नेवाविभागश्च दृश्यते। यथा घटमकुटादेः कार्यस्य तत्सरूपमृत्सुवर्णादेः कारणाद्विभागः तस्मिन्नेव चाविभागः। अतो विश्वरूपस्य जगतः तत्सरूपात् प्रधानादुत्पत्तिः, तस्मिन्नेव लयश्चेति प्रधानकारणकमेव जगत्। गुणत्रयसाम्यरूपं प्रधानमेव जगत्सरूप कारणम्, सत्त्वजस्तमोमयसुखदुःखमोहात्मकत्वात् जगतः; यथा मृदात्मनो घटस्य मृद्वद्रव्यमेव कारणम्। तदेव हि तदुत्पत्त्याख्यप्रवृत्तिशक्तितम्, तथा दर्शनात्। अव्यक्तस्य गुणसाम्यरूपस्य देशतः कालतश्च अपरिमितस्यैव कारणत्वं, भेदानां—महदहंकारतन्मात्रादीनां परिमितत्वादवगम्यते। महदादीनि च घटादिवत् परिमितानि कृत्स्नजगदुत्पत्तौ न प्रभवन्ति। अतः त्रिगुण जगत् गुणत्रयसाम्यरूपप्रधानैककारणक इति निश्चीयते” इति, “रचनानुपपत्तेश्च नानुमानं प्रवृत्तेश्च” इति सूत्रस्य पूर्वपक्षतया प्रधानकारणवादः प्रतिपादितः।

p (तेन प्रधानेन आत्मनोऽनादिसम्बन्धः—ससारः) एवमेव हि आत्मस्वरूपविषये बन्धमोक्षविषये च तेषां प्रतिपत्तिप्रकारः भाष्यकारेणाभ्यधाति — “पुरुषस्तु निष्परिणामत्वेन न

ஈ— q பூட்ட பராபுகரர்கள் “ r நித்யராய, அநேகராய, ஸர்வகூதராய அநாதி, காமத்தாலே ஸமஸரிக்கிறார்கள் ஆத்மாக்கள் ,

அ— q பூட்டபராபுகரர்கள் இத்யாதியான குதூருஷ்டிமதோபநயாஸ கரியதே r 1 ‘ பூத் திநத்ரியஸரீரேபயோபிநந ஆத்மா விபுர் தருவ ! நானாபூத பரதிசேத்ரமர்த்தஜஞானேஷு பூஸதே || எனறத்தைப்பற்ற (நித்யராய அநேகராயித்யாதி) 2 ஆத்மானோ பஹுவ பரோக்தா நித்யாஸ ஸாவகூதாஸ்ததா ! அந்யா மதிமதாம ஸ்ரேஷ்ட ! தத்வாலோகந தத்பரை || என்று இதிஹாஸஸமுச்சயத்திலே ஸ்ரீநாரதபுகுவான நிதயதவத்தையும் பஹுதவத்தையும் ஸர்வகூதத்வத்தையும் அவர்கள் சொல்லுகிறதாக அநுகூரணித்தான

ஜீ— q பூட்டபராபுகரர்கள்” இத்யாதியாலே குதூருஷ்டிமதோபநயாஸம் பண்ணுகிறார் r 1 பூத்திநத்ரிய ஸரீரேபயோபிநந ஆத்மா விபுர்தருவ ! நானாபூத பரதிசேத்ரமர்த்தஜஞானேஷு பூஸதே || ” எனறத்தைப்பற்ற (நித்யராய அநேகராயித்யாதி)

பர—कस्यचित्प्रकृतिः, न कस्यचिद्विकृतिः। तत एव निर्धर्मकः, चैतन्यमात्रवपुः, नित्यः, निष्क्रियः, सर्वगतः प्रतिशरीर भिन्नश्च। निर्विकारत्वात् निष्क्रियत्वाच्च तस्य कर्तृत्वं भोक्तृत्वं च न सम्भति। एवभूतेऽपि तत्त्वे, मूढाः प्रकृतिपुरुषसन्निधिमात्रेण पुरुषस्य चैतन्य प्रकृतौ अध्यस्य, प्रकृतेश्च कर्तृत्वं स्फटिकमणाविव जपाकुसुमस्य अरुणिमान पुरुषे अध्यस्य, अह कर्ता भोक्तेति मन्यन्ते। एवमज्ञानाद्भोगः तत्त्वज्ञानाच्चापवर्गः” (श्रीभाष्ये २२१) इति।

p (प्रकृतिपुरुषविवेको मोक्ष इति) अत्र प्रकृतिपुरुषविवेको नाम-प्रकृतेः पुरुषस्य विवेकः प्रकृतिपुरुषविवेकः-प्रकृतिविनिर्मुक्ततेत्यर्थः।

q (पूटपरापुकराकलीतयाति) भट्टमतानुसारिणः-भाट्टाः। प्रभाकरमतानु सारिणः-प्राभाकराः। यद्यपि तेषामेषां च बाह्यविप्रतिपत्त्यस्सन्ति, तथाप्यात्मविषये जगद्विषये ससारमोक्षतद्वेतुषु ईश्वरसद्भावानभ्युपगमे च विप्रतिपत्त्यभावः इति अत्र तन्त्रेणोक्तिः। आत्मनां नित्यत्वं, सर्वगतत्वं, बहुत्वं च तैरभ्युपगतमिति तन्मतत्वेन शङ्करेणोक्त सर्वसिद्धान्तसंग्रहे (प्र.६)- “बुद्धीन्द्रियशरीरेभ्यो भिन्न आत्मा विभुर्ध्रुवः। नानाभूतः प्रतिक्षेत्रमर्थज्ञानेषु भासते॥२०९॥” इति। एव इतिहाससमुच्चये पुण्डरीकनारदसंवादे, कुट्टिमतोपन्यासावसरे भगवता नारदेनोक्तम्- “आत्मानो बहवः प्रोक्ता नित्या सर्वगतास्तथा। अन्यैर्मतिमता श्रेष्ठ! तत्त्वालोकनतत्परैः॥” इति। एतेषामात्मनां अनादिकालसंचितानन्तपुण्यपापादिरूपकर्मसमूह एव ससारहेतुः। अत्रापि शक्रेणोक्तम् (स सि स प्र. ६) प्राभाकरमतोपन्यासावसरे — “बध्यते स हि लोकस्तु यः काम्यप्रतिषिद्धकृत् ॥२०९॥” इति। तथा भाट्टमतं चाधिकृत्योक्तम्—(स सि स प्र. ७)

ஈ—8 ஜகத்து பரவாஹருபேண நித்யம், t காமாபூர்வமே ஆத்மபராபதிருப மோக்ஷ ஹேது, u ஈஸ்வர ஸத்பூவம் இலலை” என்றார்கள்

அ—s (ஜகத்து பரவாஹருபேண நித்யமிதி) அதர 1 ‘இத்யாநீமிவ ஸாவத்ர த்ருஷ்டம் நாதிக்மிஷ்யதே’ 2 ந கதாசித்யநீத்ருஸம் ஜகத் இத்யாதி த்ருஷ்டவ்யம் t (காமாபூவம்) கர்ம ஜந்யாபூர்வம் தத்மதே அபூர்வம் த்விவிதம் நித்யாபூர்வம் அநித்யாபூவருசேதி நித்யாபூர்வம் நாரம் - பூலாபிஸநதிவைதுயேண அநுஷ்டித நித்யகாமஜந்யாபூர்வம் பூலாபிஸநத்யதுஷ்டித காமயகாம ஜநித்யாபூர்வம் - அநித்யாபூர்வம் தயோர்மத்யே, நித்யாபூவம் அதர கர்மாபூர்வ ஸபூதேநோச்யதே u (ஈஸ்வரஸத்பூவமிலலை) 3 காமமாத்தரைக ஸரணு: ஸ்ரேய: பராபஸ்யநத்யநுத்தம்ம | ந தேவதா சதுர்த்யந்த விநியோகாத்ருதே பரா || ‘ என்றததைப பறற (ஸத்பூவம்) ஸத்தை ஏவம் பூவபூக குத்ருஷ்டிமதமுபந்யஸதம்

ஜீ—s (ஜகத்து பரவாஹருபேண நித்யம்) என்றவிடத்திலே 1 ‘இத்யாநீமிவ ஸாவத்ர த்ருஷ்டம் நாதிக்மிஷ்யதே’ 2 ந கதாசித்யநீத்ருஸம் ஜகத் இத்யாதிகள கணடுகொளவது t (கர்மாபூவம்) கர்மஜந்யாபூர்வம் அவாகள் மதத்திலே அபூவம் இரணடுவிதம் — நித்யாபூவம் என்றும் அநித்யாபூர்வம் என்றும் நித்யாபூர்வமாவது - பூலாபிஸநதிருஹிதமாக அநுஷ்டிதமான நித்யகாமஜந்யாபூவம் அநித்யாபூவமாவது பூலாபிஸநத்யநுஷ்டிதமான கர்மஜந்யாபூர்வம் அவற்றில நித்யாபூர்வம் இவ்விடத்தில காமாபூவஸபூதத்தால சொல்லப்படுகிறது u (ஈஸ்வர ஸத்பூவமிலலை யெனார்கள்) என்றது- 3 கர்மமாதரைக ஸரணு ஸ்ரேய: பராபஸ்யநத்யநுத்தம்ம | ந தேவதா சதுர்த்யந்த விநியோகாத்ருதே பரா || ‘ என்றததைபபறற (ஸத்பூவம்) ஸத்தை

பர—“காம்யகர்மாणि குர்வாணீ காம்யகர்மானுரூபத || 220 || ஜனित्वैவோபமோக்தவ்ய் பூய காம்யफलं नरै । कृमिकीटादिरूपेण जनित्वा तु निषिद्धकृत् || 221 || निषिद्धफलभोगी स्यात् अधोऽधो नरकं प्रजेत् || 222 ||” इति.

s जगत' प्रवाहरूपेण नित्यत्वं च तन्मतत्वेनाह नारद —(इ, स) “यथाद्य जगतो वृत्ति तथा कालान्तरेष्वपि । प्रवाहो नित्य एवैष क कर्तेति च केचन” इति । फलामिसन्धिवैधुर्येण अनुष्ठितवेदविहितयज्ञादिकर्मसञ्जातापूर्वमेव कर्मसंबन्धनिवृत्तिपूर्वककेवलात्मप्राप्तिरूपमोक्षहेतु । वेदैक-विहितस्य कर्मण एव अपूर्वद्वारेण मोक्षहेतुत्व तदभिमतत्वेन शङ्करेणोक्त (स-सि स ६) “वेदैक-विहित कर्म मोक्षदं नापर मतम् || 204 ||” इति । अत्र कर्ममात्रस्य मोक्षहेतुत्वे प्रतीतेऽपि अपूर्वद्वारेणैव तद्वत्तुत्वमपि प्रतिपत्तव्यम् । तथैव तेषामिष्टत्वात् । अतो निष्कृष्टात्मस्वरूपप्राप्ति-लक्षणस्य मोक्षस्य वेदविहितयज्ञादिकर्मानुष्ठानसाध्यापूर्वमेव प्रापकमित्युक्तं भवति । तद्व्यति-रिक्तेऽनरसञ्ज्ञावानभ्युपगमे च शङ्करवचनम् (स सि स प्र. ६) — “कर्ममात्रैरुशरणा श्रेयः प्राप्स्यन्त्यनुत्तमम् || 219 || न देवता चतुर्थ्यन्तविनियोगादृते परा || 220 ||” इति.

ஈ—v மாயாவாதியு “wநிர்விசேஷ சிந்மாத்ரமே மாயாஸப்யஸமாய்க்கொண்டு பூரமிக்கை ஸமஸாரம் ,

அ— v அதேதர பூகூகுதூருஷ்டி மதாநயபநயஸயதி (மாயாவாதீத்யாதியநா) w (நிர்விசேஷ சிந்மாத்ரம்) விசேஷமாவது பேதும் அதாவது - ஸஜாதீய விஜாதீய ஸவகூதபேதமென்றபடி ஸஜாதீய பேதமாவது ஜீவபூரஹமபேதும் விஜாதீயபேதமாவது-அசித்பூரஹமபேதம் ஸவகூதபேதமாவது பூரஹமததுக்கும் ஜ்ஞாநஸக்த்யாதீததூணங்களுக்கும் உண்டான பேதம் நிர்விசேஷமாவது - இவைகளினறிககேமிருககை ஸஜாதீயவிஜாதீயஸவகூத பேதமில்லையென்று 1 ஸதேவ ஏகமேவ அதுவிதியம் என்கிற ஸ்ருதியிலே சொல்லுமென்னும் அவன x (சிந்மாத்ரமிதி) அதர சிச்சுபூதேந ஸவயம்பரகாஸதவம் மாதரசா ஸவயம்பரகாஸதவரூபதூர்மாவ பூவ ஏகதேஸேபி ஜடூத்வராஹித்யம் சோச்யதே காதஸநயேந ஸவயம்பரகாஸமிதி யாவது இப்படி பூரஹம நிர்விசேஷமானால் ஸஸனிஷாணம்போலே துச்சுதவம் பரஸங்கியாதோ? என்கிற ஸங்கையிலே சிந்மாத்ரம் என்கிறது அதுதான் துச்சுதவத்தை தளளிக

ஜீ— v இப்படி பூவபூகூகுதூருஷ்டி மதோபந்யாஸம் பண்ணி மேல உததரபூகூகுதூருஷ்டிமதோ பந்யாஸம் பண்ணுகிருா (மாயாவாதீத்யாதியாலே) w (நிர்விசேஷ சிந்மாத்ரம்) விசேஷமாவது பேதும் அதாவது - ஸஜாதீய விஜாதீய ஸவகூதபேதங்கள் ஸஜாதீயபேதமாவது ஜீவபூரஹமபேதம் விஜாதீயபேதமாவது-அசித்பூரஹமபேதம் ஸவகூதபேதமாவது பூரஹமததுக்கும் ஜ்ஞாநஸக்த்யாதீததூணங்களுக்கும் உண்டான பேதம் நிர்விசேஷமாவது - இவையினறிககேமிருககை இமஸுனறு பேதமும் இல்லையென்று 1 ஸதேவ ஏகமேவ அதுவிதியம் என்கிற ஸ்ருதியிலே சொல்லுமென்னும் அவன x (சிந்மாத்ரம்) என்கிறவிடத்திலே சிச்சுபூதேதாலே ஸவயம்பரகாஸதவமும் மாதரசா ஸவயம்பரகாஸதவரூப தூர்மாவபூவமும் ஏகதேஸேபி ஜடூத்வராஹித்யமும் சொல்லப்படுகிறது இத்தால் காதஸநயேந ஸவயம்பரகாஸமென்றபடி இப்படி பூரஹம் நிர்விசேஷமானால் ஸஸனிஷாணம்போலே துச்சுதவம் பரஸங்கியாதோ வென்கிற ஸங்கையிலே சிந்மாத்ரம் என்கிறது அதுதான் துச்சுதவவயா

பர— v (மாயாவாதீ இத்யாதீ) w நிர்விசேஷத்வ-மஃலவிசேஷரஹிதத்வம் । विशेष-भेद । सोऽपि सजातीयविजातीयस्वगतरूपेण ति विध । अचिद्ब्रह्मणोर्भेद विजातीयभेद । चिद्ब्रह्मणोर्भेद सजातीयभेद । व्यावृत्त्यनुवृत्तिरूप स्वगतभेद । अनृतव्यावृत्त्यादय -व्यावृत्तिधर्मा । नित्यत्वादय - अनुवृत्तिधर्मा । एवरूपैर्विशेषै रहितत्वं निर्विशेषत्वमित्यर्थ । अनेन “सदेव” (छां २ ६ २) इत्यादिवाक्यस्यार्थ उक्त । x ब्रह्मणो निर्विशेषत्वे शशविषाणादिवत् तुच्छत्वं प्रमज्येतेत्याशङ्क्यामाह- (चिन्मात्रमिति)स्वयप्रकाशत्वं हि चित्तम् । तत् तुच्छत्वनिवर्तकमित्यर्थ । मात्राच्चा ज्ञातृत्वज्ञेयत्वे व्यापत्येते । एतेन “न दृष्टर्दृष्टार पश्ये” (बृ. २ ५ ४) “यस्यामतं तस्य मतम्” (केन. २ २) इति वाक्ययुगलार्थो विवक्षित । यद्वा मात्रशब्देन कचिदंशे न जडत्वव्यावृत्ति ; कात्स्न्येन ज्ञानमित्यर्थ । “स यथा सैन्धवघ्नः” (बृ. २ ६ ५) इत्यादिश्रुत्यर्थोऽत्राभिप्रेत । एवं निर्विशेषज्ञप्तिमात्र ब्रह्मेति उपेयस्वरूपमुक्त भवति ॥

ஈ—2 1 “तत् त्वमसि” (தத தவமஸி) இதயாதி, வாக்யஹநய ஜஞாநததாலே அநத பரமம போகை மோக்யம்” எனருன

அ—கொண்டிறேமிகுப்பது y (மாயாஸபுளம்) மாயாமிஸ்ரம் அத்வா மாயயா நாதாவாண பூரகாகையாகவுமாம் மாயை அவித்யை இதுதான ஆச்சாரதிகாவித்யை என்றும் விக்ஷேபி காவித்யை என்றும் தவிவித்ய ஆச்சாரதிகா வித்யையாவது பூரஹமதிரோதாநததைப பண்ணு மது விக்ஷேபிராவித்யையாவது அநத திரோஹிதமான பூரஹமததை தேவாதிநாதா ரூபபூரகாகப பண்ணுமது

2 (தததவமஸிதயாதிவாசயஜநயஜஞாநததாலே) தத அநத பரஹமம் தவம நீ அஸி ஆகாநிறகிருய என்று அவர் சொல்லுகிற ஐகயஜஞாநததாலே என்றபடி ஆதி, ஸபுத்யததாலே 2 தவம் வா அஹமஸமி எனகிற வாகயமும் 3 தத்யோஹம் ஸோஸௌ யோஸௌ ஸோஹம் எனகிற வாக்யமும் முதலானவை

ஜீ—வந்ததகமிதே y (மாயாஸபுளம்) மாயாமிஸ்ரம் மாயை அவித்யை இதுதான-ஆச்சாரதிகா வித்யை என்றும் விக்ஷேபிகாவித்யை என்றும் தவிவித்ய ஆச்சாரதிகாவித்யையாவது - பூரஹமதிரோதாநததைப பண்ணுமது விக்ஷேபிகா வித்யையாவது - திரோஹிதமான பூரஹ மததை தேவாதிநாதாரூபபூரகாகப பண்ணுமது

2 (தததவமஸிதயாதி, வாகயஜநயஜஞாநததாலே) தத அநத பரஹமம் தவம் நீ, அஸி - ஆகாநிறகிருய என்று சொல்லுகிற வாகயஜஞாநததாலே என்றபடி ஆதி, ஸபுத்யததாலே 2 தவம் வா அஹமஸமி 3 தத்யோஹம் ஸோஸௌ யோஸௌ ஸோஹம் இதயாதி, வாக்யங்கள் சொல்லப்படுகிறது

॥— y नन्वेव सति ब्रह्मव्यतिरेकेण जगदवभासः कथमित्यब्राह्म (मायाशबलमिति), परमार्थतो ब्रह्मणो निर्विशेषत्वे सत्यपि तस्यैव मायासबन्धशत जगदवभासो युज्यत इति भावः। माया च—स्वरूपतिरोधानविविधविचित्रलक्षेपकरी सदसदनिर्वचनीया अनाद्यविद्या। शबलस्य नाम—मायाश्रितत्वम्। मायया नानावर्णभावस्य वा। तच्च देवादिरूपनानाभेदावयत्वम्। भ्रमो नाम—अनाद्यविद्याकृतविविधभेददर्शनजनितजन्मजरामरणादिदुःखभावत्वम्।

2 एव निवर्त्य उक्तम्। अथ निवर्तकस्वरूपमाह—(तत्त्वमसीत्यादि) अत्र आदिशब्देन “अयमात्मा ब्रह्म” “आत्मेत्येवोपासीत” (बृ. २ ३ ४) “त्व वा अहमसि भगवो देवते अहं वै त्वमसि भगवो देवते, तद्योह सोमो योसो सोहम्” इत्यादिवाक्यानि विवक्षितानि। एवंभूतवाक्य-जन्यज्ञानेन तस्यैतस्य भ्रमस्य निवृत्तिरेव मोक्षः। अविद्यायाः तत्कार्यभूतभेददर्शनहेतुकस्य बन्धस्य च मिथ्यात्वात् “तत्त्वमसि” (छा. २ ६ ८) इत्यादिवाक्यजन्यनिर्विशेषब्रह्मात्मैकत्वविज्ञानमेव तन्निवर्तकम्। नतु ध्यानादिरित्यभिप्रायः। नहि मिथ्यासर्पो गरुडध्याननिवर्त्यः। अपितु

ஈ—உ பூஸ்கரீயன, ‘ b அந்த பூரஹமந்தானே c ஸதயோபாதி மிஸரமாயக்கொண்டு புரமிக்கை ஸமஸாரம்,

அ— b அந்த பரஹமந்தானே எனற தச்சுபூதத்தாலே - பூரஹமஸவரூபமாதரததையே பராமர்ஸிகிறதொழிய நிராஸேஷதவாதி களைப் பராமர்ஸிகிறதனறு பூரஹமம் ஸகுணமென்று அவனங்குகிரிகையாலே c உபாதிபாவது தேஹாதிசுகள உபாதிக்கு ஸதயதவமாவது - பாரமார்த்திகதவம் உபாதியெனறது - அவித்யை என்றுமருளிச்செயவா ஸவாபிமதாரத்தத ஸாதக பரமாணஸித்தியாதத்ததம் பூந்தாமோக்ஷாதிவயவஸத்தாஸித்தியாதத்ததஞ்ச உபாதே தத காராயபூதபரபஞ்சஸய ச பாரமாரத்திகதவம் அங்கிக்குதம் பூஸ்கரீயன

ஜீ— b அந்த பூரஹமந்தானே’ எனற தச்சுபூதத்தாலே பூரஹமம் வரூப மாதரததையே பராமர்ஸிகிறது நிராஸேஷதவாதிகளைப் பராமர்ஸிகிறதனறு, பூரஹமம் ஸகுணமென்று அவன அங்குகிரிகையாலே c உபாதிபாவது தேஹேந்த்ரியாதிசுகள உபாதிக்கு ஸதயதவ மாவது பாரமாரத்திகதவம் ஸவாபிமதாரத்தத ஸாதக பரமாணஸித்தியாதத்ததம் பூந்தாமோக்ஷாதி வயவஸத்தாஸித்தியாதத்ததஞ்ச உபாதிக்கும ததகாராயபூத பரபஞ்சததுக்கும பாரமார்த்திகதவம் அங்கிகரித்தான பூஸ்கரீயன

பர—नाय सर्प इति ज्ञानमात्रनिवर्त्यः । ब्रह्मस्वरूपस्य नित्यप्राप्तत्वेन असाध्यत्वात्, साध्यत्वाभ्युपगमे स्वर्गादिवदनित्यप्रसङ्गाच्च समूलभेदभ्रमनिवृत्तिरेव मोक्षः इत्यर्थः । अतः वस्तुतः नित्यमुक्त स्वप्रकाशमपि, जीवैक्यस्य “ तत्त्वमसि ” (छा. २ ६ ८) इत्यादिसामानाधिकरण्यवाक्यावगतत्वात् ब्रह्मैव अविद्यातिरोहित भेदभ्रममनुभवतीति कल्प्यम् । अत एव बन्धमोक्षावुभावपि तस्यैरोपपद्येते- इत्येतदभिप्रायेणाक्तम् ।

a(பூஸ்கரீயன் இந்யாதி) bஅந்த பூரஹமந்தானே-इत्यत्र तच्छब्देन प्रकृत ब्रह्ममात्र परामृश्यते, नतु निर्विशेषत्वादिकम्; प्रमाणसिद्धस्य बाधोऽनुपपन्न इति ब्रह्मणः सगुणत्वस्य तैरङ्गीकृतत्वात् । तदुक्तं भाष्यकारेण वेदार्थसंग्रहे भास्करमतोपन्यासान्तरे “अपरे त्वपहतपाप्मत्वादि-समस्तकल्याणगुणोपेतमपि ब्रह्म तेनैव ऐक्यावबोधेन केनचिदुपापिविशेषेण सवध्यते, मुच्यते च” इति । c उपाधिर्नाम-बुद्धीन्द्रियदेहादि । तस्य सत्यत्वं-पारमार्थिकत्वम् । “उपाधेः तत्कार्यभूतप्रपञ्चस्य च पारमार्थ्य-स्वाभिमतार्थसाधकप्रमाणसिद्धयर्थं बन्धमोक्षादिव्यवस्थसिद्धयर्थं च भास्करेणाभ्युपगतम्” इति हि श्रुतप्रकाशिकाकारैः वेदार्थसंग्रहव्याख्यानं अभिहितम् । एतेन मृषावाद्यभिमतमित्याभूताऽविद्यान्यत्वं निवक्षितम् । सचायमुपाधिः ब्रह्मण उत्पद्यते । उपाधि युक्तब्रह्माशो जीवः । तथोक्तं भाष्यकारेण समन्वयाधिकरणे “यद्यपि ब्रह्म निरन्तरं सर्वगतं च, तथाप्याकाश इव घटादिना बुद्ध्याद्युपाधिना ब्रह्मण्यपि भेदः सम्भवत्येव । नच भिन्ने ब्रह्मणि बुद्ध्याद्युपाधिसंयोगः बुद्ध्याद्युपाधिसंयोगात् ब्रह्मणि भेद इति हतरेतराश्रयत्वम् । उपाधे :

ஈ—d வர்ணஸ்ரமதூர்மோபேதமாய், e வாக்யஜந்யஜ்ஞாந பூர்வகமாயுள்ள f உபாஸநாத்மக ஜ்ஞாநததாலே g உபாதி நஸிககை மோக்ஷம்” எனறன

அ— d வர்ணஸ்ரமதூர்மமாவது வர்ணஸ்ரமோசிதமான தூர்மமென்றபடி. e வாக்யஜந்யஜ்ஞாநமாவது தத தவமஸி இதயாதி வாக்யஜந்யஜ்ஞாநமென்றபடி. f உபாஸநாத்மகஜ்ஞாநமாவது - 1 ஸ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்வயாஸிதவய இதயாதிவாக்ய ஸ்ஹிதமாய ஜீவபூரஹம பேதே ஹேது பூதோபாதி நிவாததகமாய அவிச்சிந்நஸமருதி ஸந்தாநருபமாய வேதேந தூயாநாதி ஸபூதவாச்யமான ஜ்ஞாநமென்றபடி. g (உபாதி நஸிககை மோக்ஷம்) என்றது உபாஸநததாலே அவித்யாத்யுபாதி நஸித்து அதினுலே உபஹிதாமஸமான ஜீவததவததுக்கு அநுபஹிதாமஸமான பூரஹமத்தோடே ஏகீபூரவம - மோக்ஷமென்றபடி. உபஹிதாமஸமாவது - கட்டாகாஸம்போலே உபாதியினுலே அவச்சிந்நமான அமஸம

ஜீ— d வர்ணஸ்ரமதூர்மமாவது - வர்ணஸ்ரமோசிதமான தூர்மமென்றபடி. e வாக்யஜந்யஜ்ஞாநமாவது தத தவமஸி இதயாதி வாக்யஜந்யஜ்ஞாநம f உபாஸநாத்மகஜ்ஞாநமாவது - 1 ஸ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்வயாஸிதவய இதயாதிவாக்ய ஸ்ஹிதமாய ஜீவபூரஹம பேதே ஹேது பூதோபாதி நிவாததகமாய அவிச்சிந்நஸமருதி ஸந்தாநருபமாய வேதேந தூயாநாதி ஸபூதவாச்யமான ஜ்ஞாநமென்றபடி. g (உபாதி நஸிககை மோக்ஷம்) என்றது - உபாஸநததாலே அவித்யாத்யுபாதி நஸித்து அதினுலே உபஹிதாமஸமான ஜீவததவததுக்கு அநுபஹிதாமஸமான பூரஹமத்தோடே ஏகீபூரவம - மோக்ஷமென்றபடி. உபஹிதாமஸமாவது - கட்டாகாஸம்போலே உபாதியினுலே அவச்சிந்நமான அமஸம

II—तत्सयोगस्य च कर्मकृतत्वात्, तत्प्रवाहस्य च अनादित्वात्। एतदुक्तं भवति-पूर्वकर्मसंवद्वात् जीवात् स्वसंबद्धे एव उपाधिरुपपद्यते। तद्युक्तात् कर्म, एव बीजाङ्कुरन्यायेन कर्मोपाधिसंबन्धस्य अनादि-त्वाददोषः” (श्रीभा. ११४) इति। एवरूपोपाध्युपहितं ब्रह्मैव कर्मवज्यजीवभाव अनुभवतीति, तस्य तथाविधभ्रम एव ससारः।

d वर्णाश्रमधर्मोपेतत्वं नाम स्ववर्णस्वाश्रमोचितधर्मसहितत्वम्। e (वाक्यजन्यज्ञानपूर्वकमिति) अत्र वाक्यानि-ब्रह्मात्मैकत्वप्रतिपादनपराणि पूर्वोक्तानि। एवरूपवाक्यजन्यज्ञानपूर्वकत्वं ज्ञातार्थ-स्मृतिसन्ततिरूपस्य उपासनस्य अवर्जनीयमिति अभिप्रेत्य “वाक्यार्थज्ञानपूर्वकम्” इत्युक्तम्। f उपासनात्मकज्ञानं नास्ति - “आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्यः” (बृ. २४४) इत्यादिवाक्यविहितं जीवब्रह्मभेदहेतुभूतोपाधिनिवर्तकं अविच्छिन्नस्मृतिसन्तानरूपं वेदनशब्दवाच्यं ज्ञानम्। बन्वस्य पारमार्थिकत्वेन ज्ञानमात्रनिवर्त्यत्वाद्योगात्, स्ववर्णाश्रमोचित-कर्मानुगृहीत उपासनरूपं ज्ञानमेव उपाधिनिवर्तकमित्यर्थः। g तेन ज्ञानेन उपाधिनाश एव मोक्षः इति वदत अयभावः, घटकरकाद्युपाध्यपगमे तदवच्छिन्नस्याकाशस्य महाकाशेन एकीभाववत्त्वं

ஈ—h யாதுவபரகாஸன “1 அந்த பூரஹமந்தானே] ஸத்யமான சித்சிதீஸ்வராத்மக
மாயக்கொண்டு k பூரமிகிறது, l அதுக்கு உண்டான பேதஜ்ஞாநம ஸம்ஸாரம ,
m ஜ்ஞாநகாம ஸமுச்சயத்தினாலே

அ— l (அந்த பூரஹமந்தானே) என்ற தச்சுபூதத்தாலே - பூரஹமாதரத்தைப் பராமர்ஸிக
கிறது நிர்ஸேஷத்தவததைப் பராமர்ஸிககிறது என்று அதுககடி அந்த பூரஹமம் சித்சிதீஸ்வர
ரூபேண பரிணமிகிறதென்று பரிணமரூபவிசேஷமங்கீகரிகையாலே அந்த பூரஹமந்தானே
என்றவிடத்தில் தச்சுபூதாததம் பூரஸகரமதவத ஜகத்பூரஹமனோரேகத ரவயதவாத ஈஸ்வ
ராமஸேந பூரஹமம் ஸாராவஜ்ஞயாதிக்ஞுண விஸிஷ்டமாகையாலே பூரஹமம் ஸவிசேஷமென்று
யாதுவபரகாஸனுக்குப் பக்ஷமாகையாலே இவ்வு விசேஷமெனது - விகாரமென்று விவக்ஷிதம்
] ஸத்யமான சித்சிதீஸ்வராத்மகமாய இதயுகதி ஸநமாதரபூரஹமபரிணம: பரபஞ்ச இதி
தத்யுமத்தவாத (ஸத்யமான) பரமார்த்தமான k (பூரமிகிறது) பூரமமாவது - ஸவஸமாத்
யிந்நமான சித்சிதீஸ்வராகளிதத்திலே பேதஜ்ஞாநமையென்படி l (அதுக்குண்டான இத்யாதி)
அந்த பூரஹமத்துக்குண்டான தாத்ஞுஸமான பேதஜ்ஞாநமே ஸம்ஸாரஹேதுவென்படி
m 1 வித்யாஞ்சாவித்யாஞ்ச எனறத்தைப்பற்ற (ஜ்ஞாநகாம ஸமுச்சயத்தினாலே) எனந்து
(ஸமுச்சயத்தினாலே) இதயதர—ஸம்ஸமுச்சயோ விவக்ஷித , நத்வங்காங்கிபூரவேத ஸமுச்சய
காமணு பரதிபூநதநிவருத்தி ஜ்ஞாநேந பூரஹமபராபதிரிதி ஹி தேஷகாம பரகரியா அதோ

ஜீ— h (யாதுவபரகாஸனித்யாதி) l அந்த பூரஹமந்தானே என்ற தச்சுபூதம்-பூரஸகரமத்ததிற
போலே பூரஹமாதரத்தையே பராமர்ஸிககிறது நிர்ஸேஷத்தைப் பராமர்ஸிககிறது என்று
அதுககடி அந்த பூரஹமம் சித்சிதீஸ்வரரூபேண பரிணமிகிறதென்று பரிணமரூப விசேஷம்
அவனங்கீகரிகையாலே] (ஸத்யமான சித்சிதீஸ்வராத்மகம்) எனகிறது - ஸநமாதர பூரஹம
பரிணமம் பரபஞ்சமென்று அவனுக்கடியுமதாகையாலே (ஸத்யமான) பரமார்த்தமான
k பூரமமாவது ஸவஸமாத்யிந்நமான சித்சிதீஸ்வராகளித்தே பேதஜ்ஞாநம l (அதுக்குண்
டான இத்யாதி) அந்த பூரஹமத்துக்குண்டான தாத்ஞுஸமேதஜ்ஞாநமே ஸம்ஸாரஹேதுவென்ற
படி m (ஜ்ஞாநகாம ஸமுச்சயத்தினாலே) எனந்து 1 வித்யாஞ்சாவித்யாஞ்ச ' எனறத்தைப்
பற்ற (ஸமுச்சயத்தினாலே) எனகிறவிடத்தில் - ஸம்ஸமுச்சயம் விவக்ஷிதமல்லது அங்காங்கிபூர
வேத ஸமுச்சயமன்று ' கர்மணு பரதிபூநதநிவருத்தி, ஜ்ஞாநேந பூரஹமபராபதி

பர—तेनैव ज्ञानेन उपाधिविनाशे सति, तदुपहितांशस्य जीवस्य अनुपहितांशेन ब्रह्मणा एकीभाव
एव मोक्षः इति।

h (யாதுவபரகாஸனித்யாதி) l (அந்த பூரஹமந்தானே) इत्यत्र ब्रह्मणः
प्रकृतत्वात् तच्छब्दप्रयोगः, नतु निर्विशेषत्वविवक्षया ।] चिदचिदीश्वराणां सन्मात्रब्रह्मपरिणाम-
त्वाभ्युपगमात् त्रयाणामपि सत्यत्वं-पारमार्थिकत्वमङ्गीकृतम् । एतेन मायाशबलत्वं-उपाधिमिश्रत्व-
निबन्धनापारमार्थिकौपाधिकभेदौ व्यावर्त्येते । k तत्र भ्रमो नाम-स्वामिभेषु भिन्नत्वबुद्धिः । l तस्य
ब्रह्मणः तथाविध भेदज्ञानमेव संसारः । m ज्ञानिकर्मसमुच्चयो नाम तदुभयसमुच्चयः । नत्वङ्गाङ्गिभावेन

ஈ—n பேதுஜனாநம் போகை—மோக்ஷம்' என்றான

அ—விஸிஷ்டஸ்ய ப லதவாத ஜனாநம் காம ச ஸம்ஸமுச்சிதமேவ ஸாத்யநம் புவதீதி பூாவ அஸ
மிநநாததேஃ பரமாணம் 1 வித்யாஞ்சாவித்யாஞ்ச யஸததஃ வேதோப்யம ஸஹ | அவித்யயா
மருத்யும தீர்தவா வித்யயாடமருதமஸநுதே || என்ற ஸருதி ததர பூாவக்ஷண்டஃ ஸாத்யநதஃவிதவபர
உத்தரக்ஷண்டஃ ஸாத்யநதஃவிதவபர இதி யாக்ஷவபரகாஸமதம் அதர பூாவக்ஷண்டோசயமாந
ஜனாநகாமஸமுச்சய: அங்க்யாங்ஷிபூாவேந இதி பூாஷ்யகாரஸ்ய பூாஸ்கரஸ்யாபயபிமதம்
ததர பரயாஜாதிவத நிஷ்பநநஸ்ய ஜனாநருபகரணஸ்ய பூலோதபாத்நதஃஸாயாம அநுகூரா
ஹகதவேந காம அங்க்யமிதி பூாஸ்கரஸ்ய மதம் பூலகரணபூதஜனாநோதபாத்நதஃஸாயாம ததஃங்க்யமிதி
பூாஷ்யகாரஸ்ய மதம் n (பேதுஜனாநம் போகை—மோக்ஷம்) காமஸாத்ய பரகருதி ஸம்பந்நத
நிவருததிபூாவிகயா ஜனாநஸாத்யயா பூரஹமண ஏகீபூாவருப பராபதயா பேதுஜனாநா
பக்யமோ மோக்ஷ இதி யாவத

ஜீ—என்றிறே அவாகள் பரகரியை ஆகையாலே விஸிஷ்டம பூலமாகையாலே ஜனாநமும் கர்மமும்
ஸமுச்சிதமாகவே ஸாத்யநமாகிறதென்று கருத்து இவ்வாதததததில் பரமாணம் 1 ' வித்யாஞ்சா
வித்யாஞ்ச யஸததஃவேதோப்யம ஸஹ | அவித்யயா மருத்யும தீர்தவா வித்யயாடமருத
மஸநுதே || ' என்கிற ஸருதி இதை ஸருதியில் - ஸாத்யநதஃவிதவபரம் பூாவக்ஷண்டஃ உத்தர
க்ஷண்டஃ ஸாத்யநதஃவிதவபரமென்று யாத்ஷவபரகாஸமதம் அதில் பூாவக்ஷண்டோசயமாந
ஜனாநகர்ம ஸமுச்சயம் அங்க்யாங்க்ஷிபூாவேநவென்று பூாஷ்யகாரருக்கும் பூாஸ்கரனுக்கும்
அபிமதம் அதில் பரயாஜாதிக்கைப்போலே நிஷ்பநநமான ஜனாநருபகரணத்துக்குப் பூலோத்
பாத்ந தஃஸயிலே அநுகூராஹகதவேந காமம் அங்க்யமென்று பூாஸ்கரமதம் பூலகரணபூத
ஜனாநோதபாத்நதஃஸாயாம ததஃங்க்யமென்று பூாஷ்யகாராமதம் n (பேதுஜனாநம் போகை—மோக்ஷம்)
எனறது - காமஸாத்யபரகருதி ஸம்பந்நத நிவருததி பூாவிகையாய ஜனாநஸாத்யயையான
பூரஹமைகீபூாவருப பராபதியாலே பேதுஜனாநம் போகை மோக்ஷமென்றபடி

பர—சमुच्चयः। कर्मणा बन्धनिवृत्तिः ज्ञानेन ब्रह्मप्राप्तिरिति हि तेषां प्रक्रिया। अस्मिन्नर्थे प्रमाण
“विद्याश्चाविद्यां च” (ई ११) इत्यादिवचनम्। तत्र पूर्वखण्डं साधनद्वित्वपरम्, उत्तरखण्डं तु
साध्यद्वित्वपरमिति हि तैरभ्युपगतम्। n अनेन कर्मज्ञानसमुच्चयेन तस्यैव भेदज्ञानस्य अपगम
एव मोक्ष इत्यत्र—कर्मसाध्यप्रतिबन्धनिवृत्तिपूर्वकं ज्ञानसाध्यब्रह्मैकत्वप्राप्त्यैव तस्य भेदस्य
अपगमसिद्धिरित्यभिप्रायः। अतः स्वपरिणामरूपत्वात् स्वांशभूतेषु चिदचिदादिषु स्वस्य
अनुवर्तमानभेदज्ञाननिवृत्तिरेव मोक्ष इत्युक्तं भवति। एव मायोपाधिविकारवादिनां त्रिविधकुदृष्टीना
मत्युक्तम्।

p (ஏகாயநன் இந்தயாதி) o (பூரஹ்மம் ஜகத்காரணமித்யாதி)
அந் “यतो वा इमानि” (தீ. ஸ். 2) इत्यादिश्रुतयो विवक्षिताः। मिथुनशेषत्वानभ्युपगमात् एनं
एकायन इति मिथुनायना वदन्ति। अयमपि कश्चित् कुदृष्टिः। q कतिपयशक्तिविशिष्टत्वं नाम—

ஈ— o பூரஹமம் ஜகத்காரணமென்கிற வைதிக ஸித்தூதாந்தத்திற்காட்டில், p ஏகாயநன பூரஹமத்தைக் q கதிபயஸக்தி விஸிஷ்டமாகக் கொண்டானததனை, r அதுவே அவனுக்கு s விஸேஷம்

அ— p (ஏகாயநன) லக்ஷமீவிஸிஷ்டனான நாராயணன பராபயனென்றங்கீகரியாமையாலே ஏக ஏவாயநம் - பராபயம் யஸ்ய ஸ இதி வ்யுத்பத்த்யா மாத்ருவமதநிஷ்டுனென்றபடி மிதுநுநுஸேஷத்வம் அங்கீகரியாமையாலே இவனை ஏகாயநனென்று யதுநாயநா சொல்லுவர்கள் r (அதுவே) அநதப பிராடடியோடடை ஸம்பநத்யுமிலையெனறதுவே s (விஸேஷம்) நமமுடைய ஸித்தூதாந்தத்தைப்பற்ற q (கதிபயஸக்தி விஸிஷ்டமாகக்கொண்டான) 1 நாயிகா ஸாவஸக்தி நாம் ஸர்வலோகமஹேஸ்வரீ என்று ஸகதிஸப்தூவாச்சயையான இவனையொழிய ஸருஷ்டயாதி ஸக்த்யந்தர விஸிஷ்டமாக அங்கீகரித்தானென்றபடி

t உதூரஹருதேஷு (மதேஷு?) பரதயேகதூஷணை தூஷயமானேஷு க்ரந்த்விஸதரபர ஸங்க்ராத்பூஷயாதிஷு தத்ததூஷணநாம உகதத்வேந தேஷு தூஷணம் ஸகயதவாச்ச ததததூ

ஜீ— p (ஏகாயநனித்யாதி) லக்ஷமீ விஸிஷ்டனான நாராயணன பராபயனென்று அங்கீகரியாமையாலே ஏக ஏவாயநம் பராபயம் யஸ்ய ஸ ஏகாயந இதி வ்யுத்பத்த்யா மாத்ருவமதநிஷ்டுனென்றபடி மிதுநுநுஸேஷத்வம் அங்கீகரியாமையாலே இவனை ஏகாயநன என்று மிதுநாயநர் சொல்லுவர்கள் r (அதுவே) என்றது பிராடடியோடடை ஸம்பநத்யுமிலை எனனுமதுவே s (விஸேஷம்) என்றது-நமமுடைய ஸித்தூதாந்தத்தைப்பற்ற q (கதிபயஸக்தி விஸிஷ்டமாகக்கொண்டான) என்றது 1 ' நாயிகா ஸர்வஸக்திநாம் ஸாவலோகமஹேஸ்வரீ என்று ஸகதி ஸப்தூவாச்சயையான இவனையொழிய ஸருஷ்டயாதி ஸக்த்யந்தர விஸிஷ்டமாக அங்கீகரித்தானென்றபடி

t உதூரஹருத மதங்களை பூஷயாதிஷுகளிலே தூஷிக்கையாலும் க்ரந்த்விஸதரபயத தாலும் அவற்றில் தூஷணங்களை விட்டு தத்தூஷணபுலிதார்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்

பர—अपूर्णशक्तिविशिष्टत्वम् । ब्रह्मणो या याः शक्तयस्सन्ति, तासां सर्वासां लक्ष्मीरेव हि प्रधानशक्तिः । तस्याः शक्तिशब्दवाच्यत्वं शक्त्यन्तराणामपि निर्वाहकत्वम् । सृष्ट्यादिसर्वकार्येषु अधिकृतस्य पुरुषोत्तमस्य एतत्सबन्धेन उत्कर्षवत्त्वं च लक्ष्मीतन्त्रे अहिर्बुध्न्यसहितायां च स्पष्टतरपुण्यपादितम्—“शक्तिमिस्सेविता नित्यं सृष्टिस्थित्यादिभिः परा । द्वात्रिंशच्छतसाहस्रसृष्टिशक्तिभिरावृता । श्रुता तद्द्विगुणामिश्र दिव्याभिः स्थितिशक्तिभिः । ततस्तद्द्विगुणामिश्र पूर्णा सहतिशक्तिभिः । नायिका सर्वशक्तीनां सर्वलोकमहेश्वरी ।” [ल. त. १७ ३२ ३४] “एक तन्परमं ब्रह्म षाड्गुण्यस्तिमितं महः । भावाभावमयी तस्य शक्तिरेकानपायिनी । तद्धर्मधर्मिणी दिव्या ज्योत्स्नेव हिमदीधितेः ।” [अहि ९ ३८, ३९] “नैव शक्त्या विना कश्चित् शक्तिमानस्ति कारणम् । न च शक्तिमता शक्तिविना काप्यवतिष्ठते । तत्तद्द्वौरेवमाश्रित्य तन्त्रवेदान्तपारगैः । जगद्धेतुतया देवावेकैकाविव दर्शिते” [अहि ६ ३, ४] इति । एवं ब्रह्मणः सर्वभावानुगामिनीं सृष्ट्यादिसर्वशक्तीनां नायिकां लक्ष्म्याख्यशक्तिमनादित्य ब्रह्मणः सृष्ट्यादिशक्ति-विशिष्टत्वमात्रमङ्गीकुर्वता कतिपयशक्तिविशिष्टमेव हि ब्रह्माङ्गीकृतम् ।

ஈ—b ஆக ஸித்தூதாந்தங்கள் பதினேழும் u பூரஹயங்களும் குத்ருஷ்டிகளுமாகையாலே
v வயாத்தூங்குங்

உ நம தூர்ஸநத்துக்குத் ததவங்கள் மூன்று b அவையாவன, — சித்தும்,
அசித்தும், ஈஸ்வரனும் c பரகாரபரகாரிகள் d ஐகயத்தாலே ஒன்றெனனலாய

அ) தூஷணபுலிதமாத் த ம ஹருதி, நித்யாஹ(ஆக ஸித்தூதாந்தங்களிதி) u(பூரஹயங்களும் குத்ருஷ்டிகளும்) ஸகலலோக ஸகலஸாஸ்தர பரூதிதூத வேதபுராணமாயமநவகீக்ருதய ததூகத ஸசலாநாதந பரித்யஜய ததூர்த்ததூதயநத விருதூதூதயநதாபுரஸார்த்ததூநதர கலபநாத வேதபூரஹயாநிலோகாயதமதபரபுருதி யோகிமதபாயந்தாநி மதாநி வேதபுராணயாநவகீ, காரகசூலேந வேதோதிதூதாத்தூதயநத விருதூதூபுரஸகலபநாத பூரட்டமதபரபுருதி ஏகாயந மதபாயந்தாநி மதாநி குத்ருஷ்டிநி v (வயாத்தூங்குங்) 1 யா வேதபூரஹயா ஸமருதய யாஸ்ச கார்ச குத்ருஷ்டய | ஸாவாஸதா நிஷ்புலா பரேத்ய தமோநிஷ்டா ஹி தாஸ ஸமருதா || எனகிற மநுவசநம ஸூகிதம பரேத்ய நிஷ்புலா பாரலெளகிகபரயோஜநஸூநயா இதி யாவத் 2 பூரஹயா குத்ருஷ்டய இதி தூவிதேயபயபாரம கேரம தமஸ ஸமுபயாநதி ந ஹீக்ஷஸே தாந | ஐகதூஸய காநநமருகூர மருகூதருஷணிகேபஸோ காஸாரஸதவ நிஹதஸய ச கோ விஸேஷ || ' இதயாதி, அநுஸந்தேயம்

a ஏவம பரமதம நிரஸய பூர்வபரகருதஸய தத்வாநி சுதீதி பரஸ்நஸய உததரமாஹ (நம தூர்ஸநத்துக்கு இதி) பரமவைதூகதவேந பூரஹயகுத்ருஷ்டிமதேபுயோ வயாவருததா ஸமத்தூரஸநஸயதி யாவத் b தாநி காநீதயதர 3 பேராக்தா பேராக்யம பரேரிதாரஞ்ச மத்வா ' இதி ஸ்ருதிசசாயயோத்தூதிஸதி (அவையாவனவிதி) ஸூகூதிபேராகூத்துக்கு த்வாரபூதமாகையாலே அசித்தை பேராக்ய ஸபூதத்தாலே சொல்லிற்று

c 4 ஸாவம கலவிதம் பூரஹம்' என்று பூரஹமதேதோடே ஸமாநாதிகரித்து பூரஹம மொனறே ததவமொனறும் 6 ஸதேவ ஸோமயேதமக்ர ஆஸீதேகமேவாதூவிதீயம் இதயாதியாலே ததவமேகமொனறஞ் சொல்லாநிறக மூனறெனகிறதெனெனன (பரகாரேத் யாதி) d ஐகயம் - அபருதூக்ஸிதூதி, பரகாரவாசி ஸபூதம் பரகாரிபாயந்தம போகையாலே

ஜீ—(ஆக ஸித்தூதாந்தங்களிதயாதி) u(பூரஹயங்களும் குத்ருஷ்டிகளும்) லோகாயதமதம தொடங்கி யோகிமதபாயந்தம பூரஹயமதங்கள் பூரட்டபரபுருதி ஏகாயநமதபாயந்தமகுத்ருஷ்டி மதங்கள் v (வயாத்தூங்குங்) 1 யா வேதபூரஹயாஸ ஸமருதய யாஸ்ச கார்ச குத்ருஷ்டய | ஸர்வாஸதா நிஷ்புலா பரேத்ய தமோநிஷ்டா ஹி தாஸ ஸமருதா || எனகிற மநுவசநம இவஸிடத⁴⁶ தில் அநுஸந்தேயம் பரேத்ய நிஷ்புலா பாரலெளகிக பரயோஜந ஸூந்யங்கள்

a ஏவம பரமதம நிரஸய ஸவஸித்தூதாந்தமாஹ (நம தூர்ஸநத்துக்கிதயாதி) (நம தூர்ஸநத்துக்கு) பரமவைதூகதவேந பூரஹயகுத்ருஷ்டி மதவயாவருததமான நம தூர்ஸநத்துக்கு b அவையெவை எனனும் அபேக்ஷமிலே 3 பேராக்தா பேராக்யம பரேரிதாரம் இதயாதி ஸருதிசசாயையாலே உதூதேரிக்किருர் (அவையாவனவிதயாதி)

c 4 ஸாவம கலவிதம் பூரஹம் 5 ஏகமேவாதூவிதீயம் இதயாதியாலே ததவமொனறென்று சொல்லாநிறக மூன்று எனகிறதெனெனன அருளிச்செயகிருர் (பரகாரேத்தயாதி) d(ஐகயம்) அபருதூக்ஸிதூதி, பரகாரவாசிஸபூதம் பரகாரிபாயந்தம போகையாலே 4 ஸாவம

ஈ ஸவரூபபேதத்தாலே பலவென்னலாயிருக்கும் அசித்தாகிறது [சூனதரயாதமகமாய்,

அ— ஸாவம் பூரஹம் என்றும் ஏகமேவ என்றும் சொல்லலாமென்றபடி யத்யபி ஏகவிஜ்ஞாதேந ஸாவவிஜ்ஞாத பரதிஜ்ஞாதாத 1 யத்யா ஸோமயைகேந மருதபிண்டேந ஸாவம் மருணமயம் விஜ்ஞாதம் ஸயாத இத்யாதி; த்ருஷ்டாந்தை தத்துப்பாத்யநாத பரளயஸமயே 2 பருதி வயபஸு பரஸீயதே இதயாரப்ய 2 தம்; பரே தேவ ஏஃபிவதி இதயபித்யாநாத தத்யாநம் 3 ஸதேவ ஸோமயேத்யுமகூர ஆஸீத் இதயேகதவாவத்யாரணாத ஸருஷ்டித்யஸாயாம் 4 பூஹஸ்யாம் இதயேகஸஸயவ பூஹஸ்யவநஸங்கலபாபித்யாநாத ஸருஷ்ட பத்யாராதத்யாநாம் பூரஹமணஸச ஸாமாநாதிகரணயேந அபித்யாநத்யாஸநாத் 5 நேஹ நாநாஸதி கிருசந இதி பூரஹமவயதிரிக்த வஸத்வந்தர நிஷேத்யாத 6 மருத்யோஸ ஸ மருத்யுமாபநோதி ய இஹ நாநேவ பஸ்யதி இதி பூரஹமவயதிரிக்த வஸத்வந்தரமஸதீதி பஸ்யத பரத்யவாயாபித்யாநாசச பூரஹமைகமேவ தத்வம் இதயபித்யத்யுபி வேத்யாந்த வாகயை விரோத்ய பரஸஜயதே தத்யாபி அதரைகயம் பரகாரைக்யமிதி தாத்பாயம் ஸுதத்யைகயவாக்யீகாரே 6 பருத்யுத்யாத் மாநம் பரேரிதாரஞ்ச மத்வா 7 த்யவா ஸுபாண ஸயுஜா ஸக்யாயா ஸமாநம் வருஷம் பரிஷஸவ ஜாதே 8 நித்யோ நித்யாநாம் சேதநஸ்சேதநாநாம் 9 ஸோஸ்ருதே ஸாவாந காமாந ஸஹ பூரஹமண விபஸ்சிதா இதயாதி; பேத்யுஸருதி விரோத்ய ஸயாத உப்யவதிருதிவிரோத்யுச 10 ய பருத்யுவயாம் திஷ்ட ந பருத்யுவயா அநதரோயம் பருத்யுவி ந வேத்யு யஸய பருத்யுவி பரீரம் ஸ த ஆதமா அநதாயாமயமருத; இத்யாரப்ய 10 ய ஆத்மநிஷ்ட ந ஆத்மநோநதரோயமாதமா ந வேத்யு யஸயாத்மா ஸரீரம் ஸ த ஆதமா அநதாயாமயமருத இதயந்தாயாமி பூரஹமணதி; க்டகஸ்ருதய பரகாரபரகாரிபூரவேந ஸவரூபதோபேத்யம் விஸிஷ்டவேஷேண ஐகயஞ்ச வத்யுநதயஸ்ஸமயந்தி அதோ ஜாதிசூணவிஸிஷ்டக்டஸ்யேவ பரகாரவிஸிஷ்டபரகாரிண ஏகதவாத் பரகாரபரகாரிணோரவாநதரபேத்யுஸய ஸதத்வாசச 2 தத்வங்கள மூன்று இதி வக்தும் ஸக்யத இதி பூாவ

உ அநந்தரோத்யுதிஷ்டதயா புத்ஃதி;ஸத்யமான அசிததை முநதுற நிருபிக்கிரா (அசிததாகிற தென்று) ஸஸ்வரணை பருத்யு நிருபியாமையாலே நிருபணீயங்களில் ஸந்நிஹிதமிதுவேயிதே அத்வா தேஷாம் ஸவரூபஸவபூவா கீத்யுசூதா இத்யாகாங்க்யாயாம் 11 ஸ்ரம் பரத்யாந மருதாசுரம் ஹர சுராத்மாநாஸீஸதே தேவ ஏக; 12 அநநமய பராணமய; 13 பரத்யாந சேஷதரஜ்ஞபதிர்குணேஸ இதயாதி;ஸ்ருதயநுஸாரேண ஸங்க்ரஹேண தாந விவிசய த்யாஸயதி—(அசித்தாகிறது) இத்யாதி; அசித்யுஸஸதுதி ஹேயதயா ஸஸ்வரஸவரூபே உபாதேயதயா ச ஜ்ஞாதவயே ஸதி தத்துப்யஜ்ஞாதரா பரத்யும பூவத்வயமிதி சித்யுபகரமோத்யுத்யுஸ—ஸயோபபததி பரகருதே பரத்வேந ஆதமஸவரூபே ஜ்ஞாதவயே ஸதி பரகருதிஜ்ஞாதாபூரவே தத்யுஸமபூவாத பரத்யும பரக்ருதிஜ்ஞாதேந பூாவயம் இதி அசித்யுபக்ரமவிவரணஸய உபபத்திரிதி வா திரிவித்யாசித்ஸவரூபஸய ஸாமாந்யேநோத்யுதிஷ்டத்வேபி ஹேயதயா அவஸயம்

ஜீ—பூரஹம்' என்றும் ஏகமேவ என்றும் சொல்லலாம் ஆகையாலே ஜாதயாதி; விஸிஷ்டக்டமபோலே பரகாரவிஸிஷ்ட பரகாரியொனருகையாலும் பரகாரபரகாரிகளுக்கு அவாந்தரபேத்யும உண்டாகையாலும் ஒன்றென்றும் மூன்றென்றும் சொல்லலாமென்றபடி.

உ அநந்தரோத்யுதிஷ்டமாகையாலே புத்ஃதி;ஸத்யமான அசிததை முநதுற நிருபிக்கிரா (அசிததாகிறதுதயாதி; ஸஸ்வரணை பரதயேகம் நிருபியாமையாலே நிருபணீயங்களில் ஸந்நிஹிதம்

ஈ—g நித்யமாய, h விபுவாய், i ஸததபரிணாமியாய், j ஹேயதயா ஜனாதவயமாயிருக்கும் k இப்படியிருக்கிற அசித்திலே போக்யதா பூத்ஹிபண்ணி, ஸம்ஸாரத்தை துருடமாகக்கொள்ளவேண்டுமென்றிருக்கும்வனுகும் ஸர்வேஸவரணே ஆஸரயிக்கவேண்டும்,

அ—ஜனாதவயதவாத மிர்ஸத்வலக்ஷணமிதி போத்யம f (குணதரயாத்மகமாய) குணதரயஸவபூவமாய 1 ஆதமா ஜீவே தருதேன தேஜே ஸவபூவே பரமாத்மநி இதயபித்யாதகோஸ குணதரயஸவரூபமென்று சொல்லும்போது ஸாங்க்யமதபரஸங்க்யம் வரும் 2 திரிசூணம் தத ஜகத்யோநி 3 திரிசூண கர்மிணம் ச்ஷேதரம் இதயாதி, g (நித்யமாய) 4 அஜாமேகாம் 5 க்ஷேனரநாத்யநதவதி ஸா ஜநிதீ பூதபூவிநீ 3 அசேதநா பராததா ச நிதயா ஸதத விகரியா இதயாதி, h (விபுவாய்) 7 அநநதஸ்ய ந தஸ்யாநதஸ ஸங்க்யாநம் வாபி வித்யதே இதயாதிநா காரயபூதமஹத்யாதிபூய காரணபூதபரகருதிக்யுத பரிமாணாதிநயம் அவலம்பூய வா ஸவகாரயேஷு ஸர்வேஷு வ்யாபதிமவலம்பூய வா விவித்யம் புவத்யஸமாக காரயஜாதமிதி வ்யுதபததிமவலம்பூய வா விபூ இதயுச்யத இதி போத்யம i (ஸததபரிணாமியாய்) 3 ஸததவிகரியா ஏதே ஸவபூவா தரிவிதேஷு அசிதபத்யாத் தேஷு யதாயோக்யம ஸந்தீதி வா யோஜநீயம் பரிணமிதவம் அசிததவம் இதி ஸாவதாராகூதம் லக்ஷணம் j 4 ஜஹாத்யேநாம் புகதபோக்யாம் அஜோந்ய இதயாதிநயைப்பற்ற (ஹேயதயா ஜனாதவயமாய) என்றது

k z உத்யேத்யுக்ரமநுஸாரேண மேல ஸர்வர ஸவரூபத்தை லக்ஷியாதொழிந்தது - சித்சித ஸவரூபஜனாததாலே ததுபூய நியந்தருதவேந அர்த்ததாத ஸர்வரஸவரூபமும் ஜனாதமாகையாலே என்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கிற அசித்திலே) இதயாதிநயாலும், (இப்படியிருக்கிற ஆதமானினுடைய) இதயாதிநயாலும் k இப்படியிருக்கிற இதயாதிநய வாக்யம் அசித்தினுடைய தாத்ஹீந்யபரம் z இப்படியிருக்கிற ஆதமானினுடைய இதயாதிநய வாக்யம் சித்தினுடைய தாத்ஹீந்யபரம் இத்தால அசித்து ஸவாநுவருத்தி நிவருததிகளில் பூக்யவத்யேந மென்றும் சிதது பூக்யவதேகநிவாஹயமென்றும் தாதபாயம் k z யத்யவா பரபூநத பரத்யாந பரதிபாத்ய புருஷார்த்த பரத்யேந ஸர்வரஸவரூபஸ்யாபி பரபூந்தபரதாந பரதிபாத்யத்வாத பரபூந்த வலைக்ஷணயகதநாநந்தரம் ஸர்வரஸவரூப ஸவபூவாந விஸதரேண வதிஷ்யந ஸந தத்ர தத்வோத்யேஸஸ்ய பரஸகததவாத உத்யதிஷ்டஸ்ய ஸர்வரததவஸ்ய

ஜீ—இதுவேயிறே f (குணதரயாத்மகமாய) குணதரயஸவபூவமாய ஆதமஸபூதம் ஸவபூவ பரம் குணதரயஸவரூபமெனனில் ஸாங்க்யமதபரஸங்க்யம் வரும் 2 திரிசூணம் தத 3 திரிசூண கர்மிணம் ச்ஷேதரம் இதயாதிநய பரமாணம் g (நித்யமாய) என்றது 4 அஜாமேகாம் 3 'நிதயா ஸததவிகரியா இதயாதிநயைப்பற்ற h (விபுவாய்) என்றது ஸவகாரய பூதமஹத்யாதி ஸாவகாரயவர்க்கு வ்யாபதியை அவலம்பூததாதல விவித்யம் புவத்யஸமாக காரயஜாதமெனகிற வ்யுதபததியை அவலம்பூததாதல i (ஸததபரிணாமியாய்) என்றது - 6 ஸததவிகரியா என்றத்தைப்பற்ற j 4 ஜஹாத்யேநாம் புகதபோக்யாம் இதயாதிநயைப்பற்ற (ஹேயதயா ஜனாதவயமாய) என்றது

k, z உத்யேத்யுக்ரமநுஸாரேண மேல ஸர்வரஸவரூபத்தை லக்ஷியாதொழிந்தது சித்சித ஸவரூப ஜனாததாலே ததுபூய நியந்தருதவேந அர்த்ததாத ஸர்வரஸவரூபமும் ஜனாதமாகையாலே யென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கிற அசித்திலே) இதயாதிநயாலும், (இப்படியிருக்கிற ஆதமானினுடைய) இதயாதிநயாலும் k இப்படியிருக்கிற அசித்திலே 2 ப—15

ஈ இது தயாஜயமெனானும் பரதிபத்தியுண்டாய், இதைக் கழித்துக்கொள்ள வேனுமென நிருகுகுமவனுக்கும் ஸாவேஸவரணே ஔஸரயிககவேனும 11 “समाखन्धस्थितिमोक्षहेतुः” (ஸம்ஸாரபுநத்யஸ்தித்ரிமோக்ஷஹேது) என்றும் m 2 “दैवी ह्येषा गुणमयी मम माया

அ—வகதவயதவாச்ச 3 கூராதமாநாவீஸதே தேவ ஏக இதயுகதபரகாரேண சித்சிநநிர வாஹகதவம் - ஈஸ்வரதவம் இதி ஈஸ்வரலக்ஷணம் ஹருதி நிகராய அசிநநிரவாஹகதவ மீஸ்வரதவம் சேதநஸமாஸ்ரயணீயதவ தததததிகாராநுஞ்ஞ ப லபரததவருபசேதந நிரவாஹ கதவம் ஈஸ்வரதவம் இதி ஹருதி நிகராயாஹ (இப்படி இத்யாதி வாக்யதவயததாலே)

1 உகதாரத்தத்துக்கு பரமானங்களைக் காட்டுகிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதி) மீவதாஸ்வதரே 1 ஸ விஸ்வகருத்யவிஸ்வகருத்யாதமயோநிர் ஜஞ காலகாலோ குணீ ஸாவவித்ய: | பரத்யாந சேஷ்தரஜ்ஞபதிர் குணேஸ ஸம்ஸாரபுநத்யஸ்தித்ரிமோக்ஷ ஹேது இதி ஸ —பரமபுருஷ விஸ்வகருத் - விஸ்வகர்த்தா ஸமஷ்டி ஸருஷ்டி விஸ்வகருத்யாதமயோநி விஸ்வகருத்யுககளான பூரஹமாத்யாதமாககருகுக காரணபூதன வயஷ்டிஸருஷ்டி ஜஞ என்றும் ஸாவ வித என்றும் சொன்னது ஸவருப ஸவபூவ ஜஞாததைப்பற்றவாதல ஸர்வவித— வித்யுல்லாபே எனகிற த்யாது பரகரியையாலே அவாபத ஸம்ஸதகாமதையைச் சொல்லுகிற தென்னுதல் இப்பக்ஷத்திலே ஸாவவித எனகிற ரூபநிரவாஹம் கடிநம் காலகால:— காலநியந்தா குணீ கலயாணகுணவிரிஷ்டன பரத்யாநசேஷ்தரஜ்ஞபதி என்று பரத்யாந புருஷாகளுக்கு நியாமய கவமும் பரமாதமாவுக்கு நியநதருதவமும் சொல்லுகிறது குணேஸ என்று — ஸதவரஜஸ்தமோநியநத்ருதவம் ஸம்ஸாரபுநத்யஸ்ய ஸ்தித்ரி — ஸ்தித்தியெனறது ஸம்ஸாரம் பூணகட்டிக்கொள்ளுகை ஸம்ஸாரபுநத்யவயவஸ்தித்திக்கும் மோக்ஷத்துக்கும் காரண

ஜீ—இத்யாதி வாக்யம் - அசித்தினுடைய தாத்ஸதீந்யபரம் 2 ‘ இப்படியிருக்கிற ஆதமாவி னுடைய இத்யாதி வாக்யம் சித்தினுடைய தாத்ஸதீந்யபரம்

1 உகதார்த்தே பரமானம் த்யாஸ்யதி (ஸம்ஸாரேத்யாதி) 1 பரத்யாநசேஷ்தரஜ்ஞபதிர் குணேஸ ஸம்ஸாரபுநத்யஸ்தித்ரிமோக்ஷ ஹேது என்று ஸம்ஸாரபுநத்ய வயவஸ்தித்திக்கும் ஸம்ஸாரபுநத்யமோக்ஷத்துக்கும் ஹேதுவென்று சொல்லுகிறது ஸ்தித்தியாவது ஸம்ஸாரத்தைப்

பர — 1 श्वेताश्वतरे [अ. ६] “स विश्वकृद्विश्वकृदात्मयोनिर्ज्ञः कालकालो गुणी सर्वविद्यः। प्रधान-क्षेत्रज्ञपतिर्गुणेशस्ससारबन्धस्थितिमोक्षहेतुः॥” प्रधानक्षेत्रज्ञपतिरिति - प्रकृतिपुरुषयोः नियाम्यत्व, परमात्मनो नियन्तृत्व चोच्यते। (गुणेशः) गुणाना-सत्वरजस्तमसां नियन्ता। m श्रीभगवद्गीताया सप्तमेऽध्याये “दैवी ह्येषा गुणमयी मम माया दुरत्यया। मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेता तरन्ति ते॥” अस्य श्लोकस्यार्थो भाष्यकारेणामिहितः — “ऋथ स्यत एव अनवधिकातिशयानन्दे नित्ये सदैकरूपे लौकिकवस्तुभोग्यताप्रकारैश्चोत्कृष्टतमे त्वयि स्थितेऽपि, अत्यन्तनिहीनेषु गुणमयेषु अस्थिरेषु भावेषु सर्वस्य भोक्तृर्गस्य भोग्यत्वबुद्धिरुपजायते इत्यत्राह—(दैवी ह्येषेति)। ममैषा गुणमयी-सत्वरजस्तमोमयी माया, यस्मादैवी-देवेन क्रीडाप्रवृत्तेन मयैव निर्मिता, तस्मात् सर्वदुरत्यया - दुरतिक्रमा। अस्या मायाशब्दवाच्यत्व आसुरराक्षसास्त्रादीनामिव विचित्रकार्यकरत्वेन, अस्या कार्य भगवत्स्वरूप-

ஈ—**बुरत्या। मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेता तरन्ति ते॥** (தெவீ ஹயேஷா குணமயீ மம மாயா துரதயயா | மாமேவ யே பரபத்யந்தே மாயா மேதாம் தரந்தி தே ||) என்றும் சொல்லுகிறபடியே p 'நான பிணைத்த பிணை ஒருவராலவிழக்கப் போகாது ; எனனையே காலகட்டி அவிழததுக்கொள்ளவேணும் எனருவிறே o அதுதனனையே இவரும p A 'பொல்லாவாகக்கையின புணர்வினையறுக்கலறு சொல்லாய யானுனைச் சாவதோர் சூழ்ச்சி' எனருவிறே

அ—மெனகை n(தெவீ)என்றது-கரீடூரபரவருததனான எனனாலே நிர்மிக்கப்பட்டது (துரதயயா) அநதக காரணத்தாலே ஸாவராலும் தயஜிக்கை துஷ்கரம் (குணமயீ) ஸ்தவரஜஸ்தமோகுண பரசுரை மாயா விசிதரகாரயகரீ மாயாவிமோசநோபாயம சொல்லுகிறது (மாமேவேதயாதி) n தெவீயெனகிற ஸ்லோகத்ததுக்காததம் (நானபிணைத்ததயாதி) நான பிணைத்த பிணை - தெவீ மாயா அவிழதகப்போகாது - துரதயயா காலகட்டி - பரபத்யந்தே அவிழததுக்கொள்ளவேணும் - தரந்தி

o q உபாத்தபரமாணுதுகுணமாக அநுஷ்டூரநோபபத்திகளைக் காட்டுகிறார் (அது தனனையே இவருமியாதி வாகயத்யவத்தாலே) p (பொல்லாவிதயாதி) துஷ்டமான ஸரீரத்தின துருட ஸம்ஸ்லேஷத்தை அறுக்கவேணுமெனருவ எனனாலறுக்கப்போகாது இனி நானுனைச் சாவதோர்

ஜீ—பூண்கட்டிக்கொள்ளுகை n (தெவீ ஹயேஷேதி) கீதாயாம ஸபதமே அத்யாயே தெவீ கரீடூர பரவருததேந மயா நிர்மிதா குணமயீ-ஸ்தவரஜஸ்தமோகுண பரசுரா மமைஷா மத்ஸம் பூநதி, இயம் மாயா விசிதரகாரீயகரீ துரதயயா - ஸாவரபி துஸ்தரா மாயாதரணோபாயமாஹ (மாமேவேதயாதி) n தெவீத்யாதி ஸ்லோகார்த்தமாஹ (நான பிணைத்த பிணையிதயாதி) நான பிணைத்த பிணை தெவீ மாயா அவிழக்கப்போகாது - துரதயயா காலகட்டி - பரபத்யந்தே அவிழததுக்கொள்ளவேணும் - தரந்தி

o q உபாத்தபரமாணுதுகுணம் அநுஷ்டூரநோபபத்தி துர்ஸயதி (அதுதனனையே இவருமியாதி வாகயத்யவயேந) p (பொல்லாவிதயாதி) பொல்லாவாகக்கையின புணர்வினை-பொல்லாத ஸரீரத்தின துருடபூந்தநத்தை அறுக்கலறு அறுக்கவேணுமெனருவ எனனாலறுக்கப்போகாது யானுனைச் சாவதோர் சூழ்ச்சி சொல்லாய இனி நானுனைக்கிடடுவதோருபாயம் நியே

॥—**तिरोधानं, स्वस्वरूपभोग्यत्वबुद्धिश्च। अतो भगवन्मायया मोहित सर्वं जगत् भगवन्तं अनवधिका-तिश्यानन्दस्वरूपं नामिजानाति॥ मायाविमोचनोपायमाह (मामेवेति), मामेव-सत्यसङ्कल्प परमकारुणिकं अनालोचितविशेषाशेषलोकशरण्यं, ये शरणं प्रपद्यन्ते, ते एता - सदीया गुणमयी मायां तरन्ति - मायास्तृज्य मामेव उपासते इत्यर्थः॥** इति।

ஈ—q “ஒரு 1 குருவி பிணைத்த பிணை ஒருவரால் அவிழ்க்கப் போகிறதில்லை, ஸாவ
ஸகதி 8 கர்மாநுஞ்ஞமாகப் பிணைத்த பிணையை அவனையே காலகட்டி அவிழ்த்துக்
கொள்ளுமித்தனைகாண்” என்று பிள்ளை திருநறையூரறையர் வார்த்தை

சேதநன t நிதயனய, u அனுவாய் v ஜனாநாநந்த்லக்ஷணனய, w ஜனாந
ஞ்ஞனகனய, x ஏகரூபனய, y புகுவச்சேஷபூதனயிருக்கும்

அ—ருபாயம் நியே சொல்லாயென்று பொருள் r (குருவி) பக்ஷிவிசேஷம் s வைஷ்ணவாதிடிகள்
வாராமைககாக (கர்மாநுஞ்ஞமாகவிதி)

t (நிதயனயிதயாதி) 1 நித்யோ நித்யாநாம் இதயாதி u (அனுவாய) 2 ஏஷோணு
ராத்மா சேதஸா வேதிதவய: 3 ஸவரூபமணுமாத்ரம் ஸயாத 4 தரஸரேணு பரமா
ணஸதே இதயாதி v (ஜனாநாநந்த்லக்ஷணனய) 5 ‘விஜனாநமய: 6 விஜனாநம
யஜனம் தநுதே 7 ஜனாநாநந்த்லக்ஷணம் 8 ஜனாநாநந்த்லமயஸத்வாத்மா
இதயாதி ஜனாநாநந்த்லக்ஷணமாவது அநுகூலமான ஜனாநமே ஸவரூபமாகவுடையன
யிருக்கை ஜனாநத்வாநந்த்லவங்கன் ஸவரூபநிரூபக தூர்மங்களாகவுடையவென்னுமாம்
9 ‘அநுகூலம் ஸுகூம தூக்ஷம் பரதிசூலமிதி ஸதிதி: ஸவாத்மா ஸவஸயாநுகூலோ ஹீத்
யாத்மஸாஷிக ஏவ ஸ: 10 ஆஸ்சாய்வத பஸ்யதி கஸ்சிதேநம் 11 ஆதாரம் ஜவலதி’
12 நிர்வாணமய ஏவாயம் ஆத்மா இதயாதியாலே ஆத்மானினுடைய ஆநந்த் ஸவரூபதவம்
ஸுஸ்பஷ்டம் w (ஜனாநஞ்ஞனகனய) 13 ‘விஜனாதாரமரே கேந விஜாநீயாத 14 ஜாநாத்யே
வாயம் புருஷ: 15 அத் யோ வேதேதம் ஜிக்ரானீதி ஸ ஆத்மா 16 ‘மநஸை
வைதாந காமாந பஸ்யந் ரமதே 17 ந பஸ்யோ மருதயம் பஸ்யதி 18 ‘ஏஷ ஹி
த்ய்ரஷ்டா ஸ்ரோதா க்ராதா ரஸயிதா மநதா ப்ரோத்தா கர்த்தா விஜனாநாத்மா புருஷ:
19 ஏவமேவாஸய பரித்ரஷ்டுரிமாஷ்ஷோடூஸகலா:’ இதயாதி x (ஏகரூபனய) 20 அம்ருதா
ஷ்ரம் ஹர: இதயாதி இநதூரியாணி ஸவபூகோபகரணாதவேந ஹரதீதி ஹர – ஜீவ
அம்ருதஸ்சாக்ஷர்ஸ மரணரஹிதோ விகாரரஹிதஸ்ச x ஏகரூபத்வமாவது நிதயதவாணுதவ
ஜனாநாநந்த்ல ஸவரூபத்வ ஜனாநாநந்த்ல புகுவச்சேஷதவாதிடா ஸாவாத்மாக்களும் ஏகாகாரங்
களாயிருக்கை அத்வா நிர்விகாரமாயிருக்கை அதாவது-அசிததுபோலே விகரிக்கையின்றிக்கே
ஸதைக் ரூபனயிருக்கை ஆகன்றே 21 அலிகார்யோயம்’ என்று கீதாசாராயனருளிச்செய்தது
y (புகுவச்சேஷபூதனய) 22 யஸ்யாஸ்மி ந தமந்தரேமி 23 சேஷோ ஹி பரமாத்மந்”

ஜீ—சொல்லாயென்படி r (குருவி) பக்ஷிவிசேஷம் s வைஷ்ணவாதிடிகள் வாராமைககாக (கர்மாநு
ஞ்ஞமாக) என்றது

t 1 ‘நித்யோ நித்யாநாம்’ என்றதைப்பற்ற (நிதயனய) என்றது u (அனுவாய)
என்றது 2 ஏஷோணுராத்மா 3 ‘ஸவரூபமணுமாத்ரம் ஸயாத இதயாதியைப்பற்ற
v (ஜனாநாநந்த்லக்ஷணனய) என்றது 5 விஜனாநமய’ 7 ஜனாநாநந்த்லக்ஷணம்’ என
றத்தைப்பற்ற ஜனாநாநந்த்லக்ஷணனய – ஜனாநத்வாநந்த்லவங்கனை ஸவரூபநிரூபக தூர்மங்
களாக உடையனய w (ஜனாநஞ்ஞனகனய) என்றது 13 விஜனாதாரம் 14 ஜாநாத்யே
வாயம் புருஷ’ இதயாதியைப்பற்ற x (ஏகரூபனய) அசிததுபோலே விகரிக்கையின்றிக்கே
ஸதைக் ரூபனய 21 அலிகார்யோயம்’ இதயாதி y (புகுவச்சேஷபூதனய) என்றது
24 ‘தூர்ஸக்தாஸ ஸவதஸ ஸாவே ஹயாத்மாந என்றத்தைப்பற்ற

ஈ—z இப்படியிருக்கிற ஆதமாவின்னுடைய வைலக்ஷணயத்தை அநுஸந்தித்து 1 “ஜராமரணமோக்ஷாய (ஜராமரணமோக்ஷாய) என்கிறபடியே ஆதமாநுபுவமமையுமென்றிருக்கும்வனுக்கும், ஸாவேஸவரனை உபாவிகதையும் அந்திமஸமருதியும் வேணும், 2 ஆதமாநுபுவத்தை நெகிழ்ந்து ஸாவேஸவரனுடைய குணநுபுவம் பண்ணவேணுமென்றிருக்கும்வனுக்கும் அவனறையையே உபாயமாகப்பற்றவேணும்

அ—2 ஈஸவரேண ஜகத ஸாவம யதே ஷடம விரியுஜயதே 3 பரவாநஸமி காகுதஸ்து த்வயி வாஷஸதம ஸத்ரதே 4 ஸவோஜஜீவநேச்சூயத்ரதே ஸவஸத்தாயாம ஸபருஹாயத்ரதே | ஆத்மதூஸயம் ஹரேஸ ஸவாமயம் ஸவபூவம் ச ஸதூஸமர || 5 தூஸபூதாஸஸவ தஸஸாவே ஹயாத்மாந: பரமாத்மந 6 ஸவதவமாத்மரி ஸஞ்ஜாதம் இதயாத்ரி இததால ஸேஷத்வே ஸதி ஜஞாதருத்வம் ஜீவலக்ஷணமெனறதாரிற்று

z புகுவதேக நிரவாஹயத்வரூபம் ஸவபூவாததரமாஹ (இப்படியிதயாத்ரி) 1 ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஸிரீத்ய யதநதி யே | தே பூரஹம் தத்வ வித்ரு: கருதஸநம் அத்யாத்மம் காம சாக்ஷிலம் || ஜராமரணங்களிரண்டும் ஷட்பூவவிகாரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் தத்வ பூரஹம் அத்யாத்மம் அக்ஷிலம் காமச வித்ரு: என்றநவயம் பூரஹம்ஸபூதத்தாலே ஆதமாவைச சொலலி தச்சபூதத்தாலே ஆத்மஸ்வரூப வைலக்ஷணயத்தையும் அத்யாத்மம் ஆதமநி ஸம் பூத்யமாநம் அத்யாத்மமெனறு பூதஸலக்ஷணத்தவாஸனைகளையும், அக்ஷிலம் கர்ம் என்று த்யுபா ஜந்யாத்ரிசுரமததையும் சொல்லுகிறது இததால ஆதம் வைலக்ஷணயத்தையும் ததபராபதி விரோத்யையும் அறிவர்களைனறபடி a (ஆதமாநுபுவத்தை இதயாத்ரி) பராஸங்கிகமாதல, த்ருஷ்டாந்தாராததமாநதல

ஜீ— z புகுவதேக நிரவாஹயத்வரூபஸ்வபூவாத்மம் அருளிச்செய்கிறா (இப்படியிருக்கிற இதயாத்ரி) 1 ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஸிரீத்ய யதநதி யே | தே பூரஹம் தத்வ வித்ரு: கருதஸநம் அத்யாத்மம் காம சாக்ஷிலம் || இதி கீதாஸு ஸபதமேத்யாயே ஜராமரணங்களிரண்டும் ஷட்பூவவிகாரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் ஆக ஜராமரணமோக்ஷாயம் என்றது - பரகருதிவியுத்தாதம்ஸ்வரூப தூஸநாய என்றபடி ‘ஆத்மஸ்வரூபதூஸநாய மாம் ஆஸ்ரித்ய யே யதந்தி தே தத்வபூரஹம், கருதஸநம் த்யாத்மம் அக்ஷிலம் காம ச வித்ரு:’ என்று அநவயம் இவ்விடத்தில் பூரஹம்ஸபூதம் பரகருதிவிநிர்முகதாதம்ஸ்வரூபவாசி அத்யாத்மம் மெனறது ஆதமநி ஸம்பூத்யமாநம் அத்யாத்மமெனறு பூதஸலக்ஷணத்தவாஸனைகளையச் சொல்லுகிறது காம என்று த்யுபாஜந்யாத்ரிசுரமேன 2 பஞ்சமயாமாஹுதாலாப இதயாத்ரிஸித்தத்யோஷிதபுருஷ ஸம்பூததம் சொல்லுகிறது ஆக, பரகருதிவியுத்தாதம் ஸ்வரூபத்தின பொருட்டு யாவர் சிலா எனனை ஆஸ்ரிதது யத்னம் பண்ணுகிறார்கள அவர்கள் அநத பருக்ருதிவியுத்தாதம் ஸ்வரூபத்தையும் ஆத்மநி ஸம்பூந்தித்ததிருக்கிற பூதஸலக்ஷணத்தவாஸனைகளையும் அக்ஷிலமான த்யுபாஜந்யாத்ரி சுரமததையும் அறிவர்கள் என்றபடி, இததால ஆத்மவைலக்ஷணயத்தையும் ததபராபதி விரோத்யையும் அறிவர்கள் என்றபடி a (ஆதமாநுபுவத்தை நெகிழ்ந்து) இதயாத்ரி வாக்யம் - பராஸங்கிகமாதல த்ருஷ்டாந்தாராததமாநதல

பர— z अस्मिन्मध्याये उपरिष्ठात् “जरामरणमोक्षाय मामाश्रित्य यतन्ति ये। ते ब्रह्म तद्विदुः कृत्स्नमध्यात्म कर्म चारिलम्॥” असाप्यर्थो भाष्यकारेणामिहितः—“जरामरणमोक्षाय - प्रकृति-

ஈ b இவற்றிலொன்றை அறியிலும் cA “ஒண்டாமரையாள கேள்வ னொருவனையே நோக்கு முணாவு” என்கிறபடியே d ஸாவேஸ்வரனளவிலே பாயவஸித்தனறி நிலலாது e ஜஞாந் மாகில ஸீய பதியைப் பற்றியலலது நிலலாது f புகுவதூவயதிரிகத் விஷயங்களைப்பற்றிப்

அ — b (இவற்றிலொன்றை) இதயாதிஃ வாக்யம் சிதூசிததுக்களினுடைய அபருத் க்ஸிதூத், பரகாரதவபரம் அதாவது பரகாரவாசிஸபூதம் பரகாரிபாயநத் ஸவாத்தூட்டிதூநம் பண்ணுகையாலே என்றபடி அசிதஸவருபோபநயாஸாவஸரே சிதஸவருபோபநயாஸாவஸரே ச k z ‘ இப்படியிருக்கிற இதயாதிஃ வாக்யதூவயோகதபூவநிவாஹே சிதூசித் பரகாரதவம் ஈஸ்வரதவமிதி ஈஸ்வரஸய லக்ஷணபிதூநபரம் இவற்றிலொன்றையறியிலும் இதி வாக்யம் தூவீதீயநிவாஹே லக்ஷணந்தரபரம் c (ஒண்டாமரையாள இக்யாதிஃ) ஸுந்தூரியாய பத் ம வாஸிநியான பெரிய பிராட்டியாருக்குத் தேஜஸவிநாயகனான ஸாவேஸ்வரனொருவனையே நோக்கு முணாவென்று பொருள் உணாவு தாமரையாள கேள்வனாய் } சிதூசிதபரகார விஸிஷ்ட ஸ்வஸீஸை வேஷேண அகூவீதீயனானவனை நோக்கும் இத்தயநவயோக்த்ர விவக்ஷித் d (ஸாவேஸ்வரனளவிலே பாயவஸித்தனறி நிலலாது) ஈஸ்வரஸய பரகாரிதவாதிஃதி பூவ e உபாததபரமாணுர்ததூம் (ஜஞாநமாகிலிதி)

f ‘ஒருவனையே நோக்குமதேயுணர்வு’ என்றநவயித்து அவதூாரணததுக்காததூம் (புகுவதூ வயதிரிகதேதயாதிஃ) ஈஸ்வரபர்யநதாவகூஹ்ரஹிதம் சிதூசிதூரூபபரகாரமாத்ராவகூஹி ஜஞா நஞ்ச தூரூப்யதே க லவித்யதர ‘தாமரையாள கேள்வனொருவனை நோக்குமுணாவே உணர்வு

ஜீ — b ஆனால் ஈஸ்வரஸவருபத்தை பரத்யேகமருளிச்செய்யாதே இப்படி அருளிச் செய்கிறதென னெனன (இவற்றிலொன்றையிதயாதிஃ) இந்த வாக்யம் சிதூசிததுக்களினுடைய அபருதூக் ஸிதூத், பரகாரத்வ பரதிபாதூநபரம் அதாவது பரகாரவாசிஸபூதம் பரகாரிபாயநத் ஸவாத்தூட்டிதூநம் பண்ணுகையாலே என்றபடி c (ஒண்டாமரையாளிதயாதிஃ) ஸுந்தூரியாய பத்ம வாஸிநியான பெரியபிராட்டியாருக்கு நாயகனான ஸாவேஸ்வரனொருவனையே நோக்குமுணா வென்று பொருள் d (ஸாவேஸ்வரனளவிலே பாயவஸித்தனறி நிலலாது) ஈஸ்வரன பரகாரியாகை யாலே என்று கருத்து e உபாதத பரமாணுர்ததூம் (ஜஞாநமாகிலிதயாதிஃ)

f ஒருவனையே நோக்குமதேயுணர்வு என்றநவயித்து அவதூாரணததுக்காதத ம (புகுவதூ வயதிரிகதேதயாதிஃ) g உக்தார்த்தததுக்கு ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணத்தில் ஷஷ்டாமஸ்தத்தில் பஞ்ச மாத்யாயத்தில் பரவிதூய்யஸிலே வசந்ததையும் பரதூமாமஸ்தத்தில் பத்தொனபதாமத்யாயத்தில்

பர—वियुक्तात्मस्वरूपदर्शनाय, मामाश्रित्य ये यतन्ते, ते तत् ब्रह्म विदुः। अत्र प्रकृतिवियुक्तात्मस्वरूपमेव ब्रह्मशब्देन निर्दिश्यते। (अध्यात्मं च कृत्स्न विदुः) आत्मनि सर्वध्यामानं—अध्यात्मम्। तच्च भूतसहस्रतद्वासनादिरुम्। तदुभय ग्राप्यतया त्याज्यतया च मुमुक्षुभिर्ज्ञातव्यम्। (कर्म चाखिल विदुः) “पञ्चम्यामाहुतावापः पुरुषवचसो भवन्ति” इति श्रुतिसिद्धो योपि पुरुषसम्बन्ध-कर्म। तच्चाखिलं-सानुबन्धमुद्वेजनीयतया परिहरणीयतया च मुमुक्षुभिर्ज्ञातव्यम्॥” इति।

ஈ பிறகுகும் ஜனாநமெல்லாம் அஜனாநகல்பம், g1 “सत् ज्ञानमज्ञानमतोन्यदुक्तम्” (தத ஜனாந

அ—இதி யோஜநாந்தரமபிபரேதயாஹ (புகுவதுவயதிரிக்தேதயாதி)எனறுமாம் gஉகதார்த்ததுத
துக்கு ஆரஷ்வசநங்களை பரமாணமாச அருளிச்செய்கிறா (தத ஜனாநமதயாதி) யேந ஜனா
நேந ஸர்வேஸ்வரோ ஜனாயதே ததேவ ஜனாநம் அதோந்யத அஜனாநமதிகுதமிகுயாதது
ஸிஸதரோதத ம பராணததிரட்டிலே ஸங்கருஹிதம் அதிலே கண்டுகொளவது யத் பூந
தாய ந புவதி ததேவ காம யா மோக்ஷாய புவதி ஸைவ வித்யா எனறந்வயம் ‘ஆயா

ஜீ—பரஹலாதசரிதத்தில் வசநததையும் பரமாணமாக அருளிச்செய்கிறா (தத ஜனாநமதயாதி)
1 ஸமஜனாயதே யேந ததுஸததேஜாஷம் ஸுததும பரம நிர்மலமேகருபம் | ஸநதுருய்யதே
வாபயதி,கூமயதே வா தத ஜனாநம்ஜனாநமதோந்யதுகதம் || இதுக்காததம் -அஸததேஜாஷம்
விகாரரூபதேஜாஷரஹிதம் இத்தால பரகருதிவயாவருததி ஸுததும காமவஸயதவாதய
ஸுததுரஹிதம் இத்தால காமவஸயாஸுதது பூததுஜீவவயாவருததி பரம நிர்மலம் மல
ஸமபூநதாராஹதவதேஜாஷரஹிதம் இத்தால முக்தவயாவருததி ஏகரூபம் ஸமாப்யதி,கூரஹிதம்
இத்தால நிதயஸிததுவயாவருததி ஏவமஸிததும தத பூரஹம் யேந ஆகமோததஜனாநேந
ஜனாயதே யேந ஸாக்ஷாத்காரலக்ஷணேந ஜனாநேந துருய்யதே யேந பரமபுகதிதஸாபநநேந
பராபயதே தத் ஜனாநம் ததேவ ஜனாந ஸபூதாபிதேயம் ததோந்யத அஜனாநமெனறபடி
ஸ ஜனாயதே எனறு பாடும்மாஸு ஸ ஸஸவர யேந தத்ததுஸாபநநேந ஜனாநேந
ஜனாயதே ஸாக்ஷாத்கரியதே பராபயதே தத் ஜனாநம் அஸத தேஜாஷம் ஸுததும பரம நிர்மலம்
ஏகரூபம் ஏகரூபமாயிருகுகும் தத் ததேவ ஜனாநம் ஜனாநஸபூதவாசயம் அதோந்யத
அஜனாநமுத்தம் இத்தநவய அஸததேஜாஷதவாதிசுகம் பூரஹமததுக்கு விஸேஷணமானபோது
ஏகவாக்யம் ஜனாநததுக்கு விஸேஷணமானபோது வாக்யபேதேந யோஜநீயம் 2 அத்
தேநைவ விஸேஷோஹி நிராகாரதயா தியாம் எனகிற நயாயததாலே ஜனாநததுக்கு அஸத

II— g षष्ठो पञ्चमे परविद्याया “संज्ञायते येन तदस्तदोष शुद्धं परं निर्मलमेकरूपम्।
सदृश्यते वाप्यधिगम्यते या तत् ज्ञानमज्ञानमतोन्यदुक्तम्॥” अस्यार्थः श्रुतप्रकाशिकाकारैरभिहितः
(पुराणघट्टे)–“अस्तदोष-विकाररूपदोषरहितम्, अनेन प्रकृतिव्यावृत्तिः। शुद्धम्-कर्मवश्यत्वाद्य-
शुद्धिरहितम्, अनेन कर्मवश्याशुद्धबद्धजीवव्यावृत्तिः। परं निर्मल-मलसंबन्धाह्वितरूपदोषरहितः ;
अनेन मुक्तव्यावृत्तिः। एकरूपम् - समाभ्यधिकरहितम् ; अनेन नित्यसिद्धव्यावृत्तिः।
एवविधं ब्रह्म येनागमोत्थज्ञानेन ज्ञायते, येन साक्षात्कारलक्षणेन ज्ञानेन सदृश्यते, येन
परमभक्तिदशापन्नेन ज्ञानेन प्राप्यते, तत् ज्ञान-तदेव ज्ञानशब्दामिवेयम्। ततोऽन्यदज्ञानमित्यर्थः।
“स ज्ञायते” इति पाठे अयमर्थः-स-ईश्वरः येन-तत्तदशापन्नेन ज्ञानेन ज्ञायते, साक्षात्क्रियते,
गम्यते, तत् ज्ञानम् अस्तदोष शुद्धं परं निर्मल एकरूपम्, तत् ज्ञान, तोन्यदज्ञानमिति
वाक्यभेदेन योजनीयम्। “अर्थेनैव विशेषा हि निराकारतया विद्यतः” इति न्यायान्
ज्ञानस्यास्तदोषत्वादिकं विषयविशेषकृत्तम्” इति।

ஈ—மஜ்ஞாநமதோந்யதுக்தம்) 1 “तत् कर्म यन्न बन्धाय सा विद्या या विमुक्तये। आयासायापर कर्म विद्यान्या शिष्यनैपुणम्॥” (தத் காம யநந ப்நத்யாய ஸா வித்யா யா விமுக்தயே | ஆயாஸாயாபரம் காம வித்யாந்யா ஸிலபநைபுணம் ||) எனசிறப்படியே
h புகுவதூவிஷயததையொழியக்கற்றவை எல்லாம் செருப்புக்குததக் கற்றவோபாதி

1 இப்படியிருக்கிற சித்திசித்திஸ்வராகள ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை 2 அறியக்கடவா
ரொருவருமில்லை k இவற்றையுள்ளபடியறிவாரில் தலைவராயிறு இவ்வாழ்வார்

அ—ஸாயாபரம் கர்ம் எனறவிடத்திலே 2 ஆமநாயாப்யஸநாநயரணயருதிதம் வேதுவரதாநயந
வஹம் மேதூர்சே த்நபூலாநி பூரத்தவித்ய ஸாலே ஹுதம் ப்ஸம்நி | திரத்தூநாமவக்ஷாஹநாநி
ச க்ஷஸநாநம் விநா யத்பத்யூவந்தூவாமபேருஹஸம்ஸம்ருதிம் விஜயதே தேவஸ ஸ
நாராயண || எனறது அநுஸந்தேயம் அபரம் காம பரவருத்திருபம் 3 பரவருத்தி
லக்ஷணம் தாமம் பரஜாபதிரத்யாபூரவீத | நிவருத்திலக்ஷணம் தாமம் ருக்ஷிநாராயணே
பூரவீத || வித்யாந்யா - அர்த்த ஸாஸ்தராத்வித்யா h வித்யாந்யா ஸிலபநைபுணம்
இதயஸ்யார்த்தமாஹ (புகுவதூவிஷயத்தை யொழியினிதி) பரகாரமாத்ராவக்ஷாஹிஜ்ஞாநம்
அஜ்ஞாநகலபிதி யாவத

1 இது பரம் வைலக்ஷணயாநதரம் வக்துகாமஸ ஸந தத்வங்களை விஸதூமாக அறிய
வல்லராமபடி (ப 87) இதி பூர்வோகதஜ்ஞாநாதிக்யம் நிகுமயதி (இப்படியிருக்கிற இதயாதி)
2 (அறியக்கடவார்) ஸவயதநததாலே யென்று ஸேஷம் k ஸந்தி ஹி ஸரோபூதாத்வித்ய பரபந்தஜநா
இதயத்ராஹ (இவற்றையித்யாதி) 4 தஸ்யைஷ ஆத்மா விவருணுதே தநூம் ஸலாம்
என்பாரில் தலைவரெனறபடி.

ஜீ—தோஷாதிருகதவம் விஷயவிஸேஷக்குதம் 1 தத் காம யநந ப்நத்யாய ஸா வித்யா யா
விமுக்தயே | ஆயாஸாயாபரம் கர்ம் வித்யாந்யா ஸிலபநைபுணம் || இதுக்கர்த்தம் - கா தாஹி
வித்யேயதயதராஹ (ததகாமேதி) யா விமுக்தயே ஸா வித்யா அநயா வித்யா அர்த்ததூஸாஸ்தராத்வித்ய
வித்யா ஸிலபநைபுணம் யநந ப்நத்யாய வித்யாங்க்யதவேத மோக்ஷாய யத தத் காம அபரம்
பருவருத்திருபம் காம ஆயாஸாய எனறபடி இவ்விடத்திலே 2 ‘ஆமநாயாப்யஸநாநி இதயாதி
கமருஸந்தேயம் h ‘ வித்யாந்யா ஸிலபநைபுணம் எனறதுக்கு அர்த்தம்ருளிச்செய்கிறார் (புகு
வதூவிஷயத்தை யொழியினித்யாதி) பரகாரமாத்ராவக்ஷாஹிஜ்ஞாநம் அஜ்ஞாநகலபமெனறபடி.

1 மேல வைலக்ஷணயாநதரம்ருளிச்செய்வாராக தத்வங்களை விஸதூமாக அறியவல்ல
ராமபடி (ப 87) எனறு முன்பே சொன்ன ஜ்ஞாநாதிக்யத்தை நிகுமிககிருா (இப்படியிருக்கிற
யாதி) k முதலாமவார் முதலான ஜ்ஞாநாதிகருமுண்டே? எனன (இவற்றையித்யாதி) 4 ‘ தஸ
யைஷ ஆத்மா விவருணுதே தநூம் ஸலாம் என்பாரில் தலைவரெனறபடி.

பர— விष्णुपुराणे प्रथमेशे एकोनविंशोऽध्याये प्रह्लादचरिते “तत् कर्म यन्न बन्धाय सा विद्या
या विमुक्तये। आयासायापर कर्म विद्यान्या शिष्यनैपुणम्॥” अस्यार्थः श्रीविष्णुचित्तार्थैरभिहितः—
“का तर्हि विद्येत्यत्राह (तत्कर्मैति) या विद्या मुक्तये, सा विद्या; अर्थशास्त्रादिविद्या शिष्यनैपुणम्॥
तत् कर्म यन्न बन्धाय, अपितु विद्याज्ञत्वेन मोक्षाय। अपरं कर्म-प्रवृत्तिकर्म” इति ॥

ஈ— 1 இவர்க்கு ஒப்புச்சொல்லல்லாவா ஸம்ஸாரிகளிலுமில்லை நித்யஸூரிகளிலுமில்லை. ம தம படி தாமுமறியார், ஸம்ஸாரிகளுமறியார்கள் ஸாவேசுவரனுமறியான ம ஒரு ஸாத்நத்தை அநுஷ்டித்து இந்த நன்மை நமக்கு வருமென்றிருக்க வந்ததல்லாமை யாலே தாமுமறியார், இவரைப்போலே இருப்பாரை ஸம்ஸாரத்தில் காணாமையாலே ஸம்ஸாரிகளுமறியார்கள் ம தன குணங்கள் புறம்பொரு வயக்தியில் இப்படி ப விககக காணாமையாலே ஸர்வேசுவரனுமறியான p ஸம்ஸாரிகளில் வயாவருத்தரானவோபாதி நித்யஸூரிகளிலும வயாவருத்தா

அ— 1 பூர்வோததரகூரந்த பரதிபாத்ய ஸாவபரகார பரிபூரணதவாத அநுபமத்வரூபம் வைலக்ஷணயமாஹ (இவாக்கித்யாதி) இவாகு - தத்வதரயயாத்ராத்மய ஜனாநபூராவகம் புகுவதுபுவாநநதுஸாகூராவகூராத்ராம அநேந அநுபமத்வே கஸ்சந ஹேதுருகத அதர A மலககுநாஷுடையேறகு மாறுளதோ இமமணணின மிசையே B யாவா நிகரகலவானத்தே இதயாதி ம அத்தையுப்பாதி ககிரா (தம்படி) என்று தொடங்கி (ஸாவேசுவரனுமறியான)என்னு மளவாக ஸாவைரபயபரமேய வைபுவதவாசச அநுபம இதயாஹ (தம்படியித்யாதி) என்றாமம் தாமும - புகுவதபரஸாத்ரூபத்த ஜனாநஸேஷவந்த ஸவயம்பி பரிச்சித்ய ஜனாதும் ந ஸகநு வந்தீதயர்த்தம் ம உபபாத்ரம் (ஒரு ஸாத்நத்தையித்யாதி) C வரவாருனறிலையால வாழ்வினி தால இதயாதி அயம் மஹிமா காமஜநித்யசேத அலபஸகதிக ஜீவகருதகாமஜநித்யவேந பரிச்சி நந்தவாத் பரிச்சி த்ய ஜனாதும் ஸக்யதே அபரிச்சிந்நமஹிமநா பரமபுருஷேண ஸவமஹி மாநுருணயேந பரத தத்தவாத் அபரிச்சேத்யத்வேந பரிச்சித்ய ஜனாதும் ந ஸகயத இதயாத்ர இநத வாக்யததிலும் அப்படி நிர்ஹேதுக விஷயீகாரம் பூலித்தவிடம் வேறிலலை யென்று தாதபாயம் ம (தன குணங்கள்) ஸவகுணநாம பூஹி ஏதாதுருஸாபரிச்சிந்நமஹி மாவகூரஹிதவாத்ராத ஏதத்பரயுகத ஏவமஜாதீயக இதி ஸாவரோபி ந ஜாதாதீயாத்ர

p நநு நித்யேஷு புகுதேஷு ச அஸ்ய ஸம் கஸ்சித் நாஸதீதயுக்தம் புகுதேப்ய- அதிஸயிததவம் ஸம்பவேத நித்யேப்ய அதிஸயிததவம் ஸம்பவதி கிம்? இத்யதராஹ (ஸம்ஸாரிகளிலிதி) ஏதச்ச ஸம்பவதயேவேத்யாத்ர யதவா ஸூரிப்யோ வயாவருத்தாவுக் தாயாம ஸம்ஸாரிப்யோ வயாவருத்தி வகதவயா கிம்? கைமுதயந்யாயாத ந ஸித்த்யதி கிம்? இத்யதராஹ (ஸம்ஸாரிகளிலிதி) த்ருஷ்டாநதத்வேநோக்தமிதி தாதபாயம் யதவா இவர்க்கு

ஜீ— 1 பூர்வோததர கூரந்த பரதிபாத்ய ஸாவபரகார பரிபூரணதயால வந்த அநுபமத்வரூபம் வைலக்ஷணயத்தை அருளிச்செய்கிரா (இவாகு இதயாதியால) இவாகு தத்வதரயயாத்ராத்மய ஜனாந பூராவக புகுவதுபுவாநநது ஸாகூரத்தில் முமுகின இவாக்கு இவ்விடத்தில் A' மலககுநாஷுடையேறகு மாறுளதோ இமமணணின மிசையே ' B யாவா நிகரகலவானத்தே' இதயாதி கணடு கொளவது ம அத்தையுப்பாதிக்கிரா (தம்படியித்யாதி) யதவா தூர்ஜனேயதவரூப வைபுவாத்ரம் (தம்படியித்யாதி) தாமும புகுவதபரஸாத்ரூபஜனாந ஸேஷத்தையுடைய தாமும பரிச்சேத்யத்தறியமாடடாரெனறபடி ம உபபாத்ரம் (ஒரு ஸாத்ந தத்தை இதயாதி) C வரவாருனறிலையால இதயாத்யநுஸந்தேயம்

p நித்யஸூரிகளில் வயாவருத்தரெனறபோதே ஸம்ஸாரிகளில் வயாவருத்தரெனனுமிடம் கிம்புநர்ந்யாயஸித்த்யமாயிருக்க இப்படி விசேஷிததது த்ருஷ்டாந்தார்த்தமெனகிரா (ஸம்ஸாரி

A 6 4 9 B 4-5 8 C பெரியதிருவ 56

ப-16

¶— qA “அடியார் நிலாவினற வைகுந்தமோ வையமோ நும நிலையிடம்” என்று உபுய விபூதிமில்லுமடங்காதிருப்பா 1B விண்ணுளாரிலும் சீரியர்’ எனனுமபடியாவிறறு இவர் நிலை புகுவதுபுவத்துக்குப் பாங்கான தேசுத்திலே இருந்து அநுபுவிக்கிறவர்களைப் போலன்றே, அவ்வநுபுவத்துக்கு மேட்டு நிலமான ஸமஸாரத்திலே இருந்து அநுபுவிக்கிறவர்கள்

அ— ஒப்புச் சொல்லலாவா ஸமஸாரிகளிலுமில்லை நித்யஸூரிகளிலுமில்லை என்று ஸமஸாரிகளையும் நித்யஸூரிகளையும் ஸமாநகோடியாகச் சொல்லலாமோவென 1 கோ மஜ்ஜதோரணுகுலாசலயோ விசேஷ: எனகிருா (ஸமஸாரிகளில்) என்று தொடங்கி (அருளிச்செய்தான [ப 125] x எனனுமளவாக) q உகதேசாததே பரமாணமாஹ (அடியார் நிலாகின்றனிதி) தூஸபூதா வாததிககிற வைகுண்டமோ பூமியோ உங்களுடைய வாஸஸ்தானம் ர நந்ஸமிந வாகயே ஸூரிபூயோததிஸயதே இத்யேதாவநமாதரம் பரதிபந்நம் ஸோததிஸய கேநாகாரேணேதி ந ஜஞாயதே இத்யதராஹ (விண்ணுளாரிலுமிதி) B பாறகடல பாம்பணை மேற பள்ளிகொண்டருளும் சீதனையே தொழுவார இதயமிகுதாநாத வைகுண்டவாஸிகளான நித்யஸூரிகளிலும் சீரியராயிருப்பார்கள் ஸரேஷ்டராயிருப்பார்களென்படி C தெளிவிசம்பு இதிபரகாரேண ஸவத ஏவ புகுவத்பராவண்யவாததிகே தேசுத்திலே ஸதித்வா புகுவதுபுவம் குர்வத்புய ஸூரிபுய D இருளதருமாஞாலம் இதிபரகாரேண ஸவருபதிரோதாநகர் லீலாவிபூதெள ஸதித்வா புகுவதுபுவம் குர்வந்த அதிஸயிதா இத்யர்ததா s எடுத்த பாசரத்துக்கு அர்த்தம் (புகுவதுபுவத்துக்கிதி) ஸமஸாரிகளுக்கு அநநபாநாதிகளே தாரகாதிகளாகையாலே ஸமஸாரிகளைப்பற்ற வயாவருத்தராயிருக்கிருா நித்யஸூரிகளைப்பற்ற வயாவருத்தரானபடி எங்ஙனையென அருளிச்செய்கிருா (புகுவதுபுவத்துக்கித்யாதி) என்றுமாம்

ஜீ—களிலித்யாதி) qf உக்தார்த்தத்துக்கு அடைவே பரமாணதுவயம் (அடியாரித்யாதி) இந்தப் தில் பரமாணதுவயத்தாலே கலவியும் பிரிவும் மாறிமாறி வருகையாலும் மேட்டுநிலத்திலே புகுவதுபுவம் பண்ணுகையாலும் என்று நித்யஸூரி வயாவருத்ததிக்கு ஹேதுதுவயம் பூலிதமாகிறது r அத்வா இவா இவவிபூதியிலேயிருக்க உபுய விபூதியிலும் அடங்காத தனமையராகக் கூடுமோவென (விண்ணுளாரித்யாதி) யாதல அடியாரித்யாதிக்கு-தூஸபூதர் வர்த்திககிற ஸ்ரீவைகுண்டமோ பூமியோ உங்களுடைய வாஸஸ்தானமென்று பொருள் C ‘பாறகடல பாம்பணைமேற பள்ளிகொண்டருளும் சீதனையே தொழுவார விண்ணுளாரிலுஞ் சீரியர் என்கிற பாசரத்துக்குத் திருப்பாறகடலிலே திருவநந்தாமவானாகிற படுக்கைமேலே கணவளாதருளும் சீதனாத தொழுவாகள நித்யஸூரிகளிலும் ஸரேஷ்டராயிருப்பார்களென்று பொருள் s எடுத்த பாசரத்துக்கு அர்த்தம் (புகுவதுபுவத்துக்கு இத்யாதி) அத்வா ஸமஸாரிகளுக்கு அநநபாநாதிகளே தாரகாதிகளாகையாலே அவர்களைப்பற்ற வயாவருத்தராகுவார நித்யஸூரிகளைப் பற்ற வயாவருத்தரானபடி எங்ஙனையென அருளிச்செய்கிருா (புகுவதுபுவத்துக்கித்யாதி) எனனவுமாம்

A திருவிரு 75 B திருவிரு 79 C 9 7 5 D 10 6 1 (பா) வயாவருத்தராகிருர்

ஈ—t1 “⁴कलौ ⁵जगत्पतिं ⁶विष्णु ⁷सर्वस्यधारमीश्वरम्। ⁸नार्चयिष्यन्ति ¹मैत्रेय ³पाषण्डोपहता ²जनाः॥ (கலௌ ஜகத்பதிம் விஷ்ணும ஸாவஸரஷ்டாரமீஸ்வரம்| நார்ச்சயிஷ்யந்தி மைத்ரேய பாஷண்டோபஹதா ஜநா ||) எனகிறபடியே கலிகாலத்திலே புகுவதற்கு ஒருவாக்கும் பிறசகிறதல்ல

u 2 “¹दुर्लभो ²मानुषो ³देह ⁴देहिना ⁵क्षणभङ्गुर । ⁶तत्रापि ⁷दुर्लभ ⁸मन्ये ⁹पैकुण्ठप्रियदर्शनम्॥” (துரலபோ மாநுஷோ தேஹோ தேஹிநாம க்ஷணபங்குர । ததராபி துரலபம மந்யே

அ—tகேவலம் தேஸ ஏவ புகுவதுபுவவிரோதீதி ந கிநது காலோபீதயாஹ (கலானிதி) யதுவா ஏவம் தேஸதேஸாஷஸ்ய பரஸ்துததவேத [ப125] y இப்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே ஆழ்வார் வந்தவநீரணரானவிது சேதநர்பண்ணின ஸுகருதப லமாயிறறு இதி வக்யமர னாததஸ்ய உபோக்யகூதத்வேந காலதேஸாஷஸாஹ (கலானிதி) கலிஸப்த காலபர புகுவத நபுவத துகரு மேட்டுநிலமோ ஸம்ஸாரமெனன (கலானிதியாதி) எனனவுமாம் ஜகதபதிதவாதி ஸேஷேணாநி பரதயேகம் அரச்சநஹேதுகூபபுரணி அபராபததவ தேஸகாலாதீததவ உபகரணஸம்பத்தயபாவ — கரணஸிஷ்ணுஸாமாத்யரூப — அநாச்சநஹேதுநிவாரகாணி ச பாஷண்ட பாஷண்ட யதவா பாவபரதானோ நிர்தேஸ பாஷண்ட நவேந நாஸதிக புகுத்யா உபஹதா இதயர்கத யதவா 3 காணுத ஸாக்ய பாஷண்ட 4 பாஷண்ட த்ருமஷண்டத்ய வதஹந இத்யாதிபரகாநீரண பாஷண்டரூபஹதா ததஸஹ வாஸாதிநா பரதிஹதபுகுத்ய இதயர்கத 5 யே து ஸாமாநயபாவேந மநயந்தே புருஷோத்தமம் | தே வை பாஷண்டநோ ஜஞேயா ஸர்வகர்மபுஹிஷ்கருதா: || இதி ஹி பாஷண்டலக்ஷணம்

u கலானிதி கிமாததம் விஸேஷணீயம் ஸாமாந்யேந ஸம்ஸாரமண்டலே புகுவதற்கு துரலபேதி தத்ர பரமானமாய (துரலப இதி) 2 துரலபோ மாநுஷோ தேஹ இக

ஜீ—t தேஸதேஸாஷததாலே புகுவதுபுவததுக்கு மேட்டுநிலமானவளவனறிதகே காலஸவ பாவததாலும் மேட்டுநிலமெனகிருா(கலௌ ஜகதபதிமியதாதி) அதவா [ப125]yஏவம்புதமான ஸம்ஸாரத்திலே ஆழ்வார் வந்தவநீரணரான இது சேதநஸுகருதபுலமெனகைக்காக ஸம்ஸார தேஸாஷ பூயஸதையை புகுமுமாக உபபாதிக்கிருா (கலானிதியாதி)யாதல இந்த வசநம் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே ஷஷ்டேஹே பரதமேத்யாயே ஜகதபதிதவாதி ஸேஷேணங்கன பரதயேகமர்ச்சந ஹேதுகூபபுங்களாய அபராபதத்வ தேஸகாலாதீததவ உபகரண ஸம்பத்தய பாவ கரணஸிஷ்ணுஸாமாத்யரூபநாச்சந ஹேதுநிவாரகங்கன பாஷண்ட பாஷண்ட யதவா காணுதஸாக்யாதி பாஷண்டரூபஹதா ததஸஹவாஸாதிநா பரதிஹதபுகுத்ய எனறபடி 5 யே து ஸாமாநயபாவேந மநயந்தே புருஷோத்தமம் | தே வை பாஷண்டநோ ஜஞேயாஸ ஸர்வகர்மபுஹிஷ்கருதா: || இதயாதி

u கலௌ என்று விஸேஷிக்கவேணுமோ? ஸாமாந்யேந ஸம்ஸாரத்தில புகுவதற்கு துரலபை எனனுமிடத்தில் புகுவதே ஏகாதஸஸகந்தே துவிதீயேத்யாயே ஸதிதம்

பர— t तत्र षष्ठे प्रथमे “कलौ जगत्पतिं विष्णु सर्वस्यधारमीश्वरम्। नार्चयिष्यन्ति मैत्रेय पाषण्डोपहता जनाः॥” u श्रीभागवते एकादशस्कन्धे द्वितीयेऽध्याये “दुर्लभो मानुषो देहः देहिना

ஈ வவைகுண்ட பரியதூஸநம்) என்கிறபடியே முதலதன்னிலே மநுஷ்யஸரீரம் கிடையாது, V₂ பெற்றாலும் ஸர்வேஸ்வரன பராபயமென்று அவனைப் பெறுகைக்கு அநுருபமாயிருப்ப தொரு உபாயத்தைப் பரிகூரணிகக் வேனுமென்னும் ருசி ஒருவருக்கும் பிறவாது, W இதுண்டாகிலுமுண்டாம், புகுவதஸேஷதவம் உண்டாகாதென்னுமிடம் சொல்ல வேண்டாவிடே

அ— யதர 1 அதர ஜநம்ஸஹஸராணம் ஸஹஸரைரபி ஸத்தம் | கதாசில லபுதே ஜநது மாநுஷ்யம் புணயஸஞ்சயாத || இத்யாதி (க்ஷணபுகூர இதி) A மினனின நிகமில் இத்யாதி V வவைகுண்டோ நாம் லோக ஸ பரியோ யஸ்யேதி வ்யுத்பத்தயா வவைகுண்டபரியன ஸாவேஸ்வரனய அவனுடைய தாஸநமென்று லோகபரமான இரண்டாம் யோஜனை அது புகுவதருசி துர்லபுமென்கிற பரகரணத்துக்கு அநுகுணமாகையாலே அதுவே இவ்விடத்திலே விவக்ஷிதம் அதினுலே அது ஸாப்தம் வைகுண்டபுத்தம் புகுவதபரமென்கிற பரதம் யோஜனைமில் அவ்விடத்திலே பரியமான தாஸநமென்னுதல் அவனுக்கு பரியமான துர்ஸந மென்னுதல் அவனுக்கு பரியமான தாஸநத்தையுடைத்தானவனை என்னுதல் அவ்விடத்திலே பரீதியுடைய புகுவதருடைய துர்ஸநம் ததூஷியக் ஸேஷதவஜ்ஞாநமென்னுதல் இப்படி நாலு யோஜனைகள் முதலிரண்டும் பரகரணநுஞ்ஞனங்கள் மூன்றாம்து புகுவததெள்ளுள்லபுய பரம் நாலாமது தச்சேஷதவதெள்ளுள்லபுயபரம் ஆகவிரண்டும் பரகரணநுஞ்ஞனமாகையாலே அர்த்தாத ஸீததூமெனறபடி V₂ அவனுக்கு பரியமான தாஸநத்தையுடைத்தானவனை யென்கிற யோஜனைமில் வவைகுண்ட - ஸாவேஸ்வர பரிய - பராபய இதி ததூருபோபாயபரிகூரஹேண பூவயம் இத்யேவமரூபம் தாஸநம் - ருசிருபஜ்ஞாநம் யஸ்ய ஸ ததேகாகத இதி கிகூரஹ தமபிபரேதயாஹ (பெற்றாலுமிதி) W (இதுண்டாகிலுமுண்டாமிதி) கைமுதயந்யாயஸிகீதம் வயாக்யாந்ருவாக்யம் அஸமிந் பகோ (ததராபி) அதிதூலபுகூரதேஹயோகிஷு மநுஷ்யேஷவபீதயர்த்தம்

ஜீ— ஸ்லோகம் பரமாணயதி (தூரலபு இத்யாதி) இவ்விடத்தில் 1 அதர ஜநம்ஸஹஸராணம் ஸஹஸரைரபி ஸத்தம் | கதாசிலலபுதே ஜநது மாநுஷ்யம் புணயஸஞ்சயாத || என்றது அநுஸந்தேயம் V 'வவைகுண்டபரியதூஸநம்' என்றதுக்கு அர்த்ததூவயம் அதாவது வவைகுண்ட னென்று ஸாவேஸ்வரனய ஸர்வேஸ்வர விஷயமான பரியமான தாஸநம் அதாவது அவனே உபாயோபேயமென்கிற ஜ்ஞாநமென்னுதல் வவைகுண்டபரியா ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாய அவர்கள் விஷயதாஸநம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸேஷிகளென்கிற ஜ்ஞாநமென்னுதல் தாஸநம் ருசிருபஜ்ஞாநம் V₂ இவ்வர்த்ததூவயத்தையுங் கூட்டி அருளிச்செய்கிறா (ஸர்வேஸ்வரன பராபய னித்யாதி) இன்னமும் வவைகுண்டபரியன ஸாவேஸ்வரனய அவன் விஷயமான துர்ஸந மென்றும் வவைகுண்ட ன விஷயமான பரியமான துர்ஸநத்தை உடைத்தானவனென்றும் புகுவத தெள்ளுள்லபுயபரமாகவும் அர்த்ததூவயமுண்டு அந்த அர்த்ததூவயமிங்கே அருளிச் செய்யவில்லை கீழ்ச்சொன்ன அர்த்ததூவயமும் ஸாப்தம் (ததராபி) அகிதூலபுகூரதேஹயோகிஷு மநுஷ்யேஷவபீ

பர-क्षणभङ्गरः। तत्रापि दुर्लभं मन्ये वैकुण्ठप्रियदर्शनम्॥” (26) xगीतासु सप्तमे “मनुष्याणा सहस्रेषु कश्चिद्यतति सिद्धये। यततामपि सिद्धाना कश्चिन्मा वेत्ति तत्रतः॥३॥ अस्यार्थः मनुष्याः शास्त्राधिकारयोग्याः,

॥—२ 1 “मनुष्याणा सहस्रेषु कश्चिद्यतति सिद्धये । यततामपि सिद्धानां कश्चिन्मा वेत्ति तत्त्वतः॥”
(மனுஷ்யாணாம் ஸஹஸரேஷு கஸ்சித்யததி ஸித்தயே । யததாமபி ஸித்தயாநாம கஸ்சிந்மாம் வேததி ததவத ॥) என்று ஸர்வேஸ்வரனதானுமருளிசெய்தான
y இப்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே ஆழ்வார் வந்தவதிர்ணரான இது 2 சேதநா பண்ணின^(சு)
ஸுகருத ப்லமாயிறு

அ— x ஸம்ஸாரசுகரே புகுவதூர்யணருச்சயஸம்புவே புகுவதுகதிம பரமானயதி (மதுஷ்யாணாம் இதி) ஸாஸதராதிக்காரயோக்யாநாம ஸஹஸரேஷு கஸ்சித ஸித்திபாயந்தம யதநம கரோதி ஸித்தயாநாம யததாமபி - ஸித்திபாகாங்குமாணநாம ஸதாம யததாமபி ஸித்திபாயந்தம கஸ்சித யததே ஸித்திபாயந்தம யததாம மதுயேடபி கஸ்சித் மாம பராப கதவேந பேததி மாம பராபகத்வேந வித்திவா மத்தஸ ஸித்திபாயே யதநம கரோதீதி யாவத புந தத்வத இதி விஸேஷணத் மதுவேததருணம் ஸஹஸரேஷுவபி கஸ்சித மாம ததவதோ வேத்தி—பராபயதவேந பராபகதவேந ச வேததி ந கஸ்சித்தியபிபராய 2 வாஸுதேவஸ ஸா வமிதி ஸ மஹாதமா ஸுதுலபு 3 மாநது வேதந கஸ்சந இதி ஹி வக்ஷயதீதயாதத

y கலெள ஜகத்பதிம இதி வாகயஸய உக்தபூவநிர்வாஹே ஏவமபூதே ஸம் ஸாரே நிர்நிபுநத பரவருதயா ஸ்ரிய காந்தஸய கருபயா க்ஷாபபேயிஷிகதஸய பராங் குஸாயஸய அவதரணஹேதவாகாங்கும ஸமயந புவப்யாபிதபதஜநபாகுதேய வைபுவ பூவிதாவதரணதவருபம் வைலக்ஷண்யமாஹ — (இப்படியிருக்கிறனிதி) த்விதீயநிர்வாஹே ஸங்குதி ஸபஷ்டா 4 புவப்யாபிதபதஜந பாகுதேய வைபுவபூவிதாவதரணேந பரம காருணிகேந புகுவதா பூஷயகாரேண' இதி ஸ்ருதபரகாஸிகாசார்யவசநாத ஸ்ரீமத் பராங்குஸாசாரயாவதாரஸய புகுவதபூஷயகாராவதாரஸாமயஞ்ச ஸஞ்சயதே யதுவா அயம சேதநஸபுதேயா புகுவத்பர்யநத ஸகலசேதநபர ஸுகருதஸபுதூஸ்ச யதுயோக்யம

ஜீ— x ருசிதௌர்லபயததுக்கு பரமானந்தரம் (மதுஷ்யாணமித்யாதி) இதம் கீதாஸு ஸபத மேடத்யாயே அஸயார்த்தது மதுஷ்யாணம் ஸாஸதராதிக்கார யோக்யாநாம, ஸஹஸரேஷு கஸ்சிதேவ ஸித்திபர்யந்தம யதநம கரோதி ஸித்தயாநாம யததாமபி ஸித்திபாயந்தம யதமாநாநாம ஸஹஸரேஷு கஸ்சிதேவ மாம பராபகத்வேந வேததி மாம பராபகதவேந வித்திவா மத்தஸஸித்திபாயே யதநம கரோதீதி யாவத் புந “ததவத” இதி விஸேஷணத் மதுவேத் தருணம் ஸஹஸரேஷு கஸ்சிதேவ மாம ததவதோ வேத்தி பராபயதவேந பராபகதவேந ச வேததி ந கஸ்சித்தியபிபராய 3 மாம துவேதந கஸ்சந' இதி ஹி வக்ஷயதீதயாத்த

y ஏவமபூதமான ஸம்ஸாரத்திலே ஆழ்வார் திருவவதரிக்கைக்கு அடியேதெனன சேதநரு டைய ஸுகருதமெனகிருர் (இப்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே இத்யாதி) ஸுகருத ப்லமாயிறு றெனறவிடத்திலே 4 புவப்யாபிதபதஜநபாகுதேய வைபுவபூவிதாவதரணேந பரமகாருணிகேந புகுவதா பூஷயகாரேண என்றது அநுஸந்தேயம் யதுவா அயம சேதநஸபுதேயா

प्र—तेषा सहस्रेषु कश्चिदेव सिद्धिर्पश्यन्त यतते; मिद्धिर्पश्यन्त यतमानानां सहस्रेषु कश्चिदेव मां विदित्वा मत्तस्सिद्धये यतते। मद्धिदां महस्रेषु कश्चिदेव तत्पत-यथावस्थित मां वेत्ति-न कश्चिदित्यमिप्राय.।
“स महात्मा सुदुर्लभ”॥१९॥ “सा तु वेद न कश्चन”॥२०॥ इति हि वक्ष्यतीति॥

ஈ—௩ 1 “ततोऽखिलजगत्पद्मबोधायच्युतभानुना” (ததோ஽கிலஜகத்பத்மபோதாயாச்யுத பூநாநா) எனகிறபடியே ஸர்வோஸ்வரன வந்து அவதரித்தாப்போலேயாயிறு, ஆழ்வார்

அ—ஸோபுநகாமபர [ப 125] γ இப்படியிருக்கிற ஸமஸாரத்திலே என்று தொடங்கி (ப 128) | எல்லாக்குண்டாமபடி பண்ணிக்கொண்டாயிறுபபது எனனுமளவுக்கு பரபுந்தத்தினுடைய ஸாவோபஜீவயதையிலே நோக்கு—என்று பரிஷ்காரம்

a ஸுகருதப லமெனறத்தை ஸத ருஷ்டாநதமாக அருளிச்செய்கிறா (ததோகிலேதி) z பூவ வாகயே சேதநஸபுதஸய ப துத்சேதநபரத்வே அதர் ஜக்ச்சபுதேநாபி கச்சுதி நஸயதீதி வயுதபததயா விஸேஷணபூத ஸரீரநாஸாயாத விஸிஷ்டநாஸவந்த பூதூத்சேதநா உசயநதே தஸய புக வதபாயநதாகிலசேதநபரத்வே அயம ஜக்ச்சபுதேநாபி ததை வாகிலசேதநபர க ச்சுதி-ஸவாபிஷ்டாந பராபநோதீதி வயுதபததி அஸயிந பகேஷ துரஷ்டவயா போத பத்மபகேஷ விகாஸ சேதநபகேஷ ஆஹலாத்ருபஜ்ஞாநம் போதஜநகதவஞ்ச-புதூத்சேதந விஷயே ரஜஸதமோமூல பாபநிபூஹணபூர்வக ஸதவவிவாததேந சீ தாபரப நதூதிபிசுநிதயமுத்தவிஷயே து மங்குளாஸாஸநபரஸம்பாதநேந குணசேஷடி தாதிபிசுநிதயஸயாஹ லாதூகரநவந்து சேதநோஜ்ஜீவயிதருதவமுகேந b ஸுரியனிலும் இவனுக்கேற்றமுண்டென்று

ஜீ—புகுவதபாயநத ஸகலசேதநபர ஸுகருத ஸபுதமும யதூயோக்யம ஸோபுநகாமபரம் γ இப்படியிருக்கிற ஸமஸாரத்திலே என்று தொடங்கி (ப 128) | ‘ எல்லாக்குண்டாமபடி பண்ணிக்கொண்டாயிறுபபது எனனுமளவுக்கு பரபுந்தத்தினுடைய ஸாவோபஜீவயதையிலே நோக்கு—என்று பரிஷ்காரம்

a ஸுகருதபுலமெனறத்தை ஸதருஷ்டாநதமாக அருளிச்செய்கிறா (ததோகிலேதயாதி) 1 தேவகிபூவஸந்தயாயாமாவிபபூதம் மஹாத்மநா ‘ இதயுத்தராததம் இதம் ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணே பஞ்சமே஽மஸே தருதீயே஽த்யாயே z சேதநர் பண்ணின ஸுகருதபுலமாயிறெனறவிடத்திலே சேதநஸபுதம் பூதூத்சேதந பரமானுல ஸிலோகத்தில் ஜக்ச்ச பூதமும பூதூத்சேதநபரம் அது புகுவதபாயநதாகிலசேதநபரமானுல இதுவும் கச்சுதி பராபநோதி ஸவாபிஷ்டாந எனகிற வயுதபததியாலே அகில சேதநபரம் போத —பத்மபகேஷ விகாஸ சேதநபகேஷ ஆஹலாத்ருபம் ஜ்ஞாநம் போதஜநகதவம் பூதூத்சேதநவிஷயே ரஜஸதமோமூல பாப நிபுநிஹணபூர்வக ஸதவவிவாததேந சீதாபரபநதூதிபிசுநிதயமுத்தவிஷயே மங்குளாஸாஸநபரஸம்பாதநாத குணசேஷடி தாதிபிசுநிதயஸயாஹலாதூகரநவம் சேதநோஜ்ஜீவ யிதருதவமுகேந b ஸுரியனிலும் இவனுக்கு ஏற்றமுண்டென்று ‘ மஹாத்மநா என்றபதத்தைக்

பர— a श्रीविष्णुपुराणे पञ्चमेशे तृतीये श्रीपराशरः—“एव संस्तूयमाना सा देवैर्देवमधारयत् । गम्येण पुण्डरीकाक्ष जगत्स्त्राणकारणम् ॥ १ ॥ ततोऽखिलजगत्पद्मबोधायच्युतभानुना । देवकी— पूर्वसन्ध्यायामाविर्भूते महात्मना ॥ २ ॥

ஈ—வந்தவதரிததபடி b ஆதித்யன் பூஹயமான அந்துகாரத்தைப் போக்கும், இவன
ஆந்தரமான அந்துகாரத்தைப் போக்கிக்கொண்டாயிறறிருபயது d அபபடியே இவரும்
eA “ஊரும நாடும் உலகமும் தன்னிப்போல்” fB “மரங்களுமிரங்கும் வனக என்றும்

அ—‘ மஹாதமநா’ என்ற பதங்களைக் கடைக்கிதருளியசெய்கிறா (ஆதித்யனிடையாகி) பூநுரி
வாசயுத இதயுபமிதிஸமாஸ அநயதூ அசயுத ஏவ பூநுரிதி ரூபகஸமாஸே மஹாதமநா
இதி விஸேஷணநவயாநுபபததே விஸேஷணநாம பரதூநாநவயவயுத்தே ஏவருச எத
தூநுருணயேந பதூமமிவ ஜகத் பூவஸநதயேவ தேவகீதி பேராக்யம் ததா சாத்ர
மாஹாதமபம் ததூநிவாத்பாநதூரநிவாதகத்வமேவேதி தூநபாயம் c (ஆந்தரமான அந்தூ
காரத்தை இதி) பூதூதூசேதநபரதவே பரகருதிஸம்பூந்தூயாத அஜனாநாநதூகாரோ
விவக்ஷித நிதயமுத்தபரதவே அகாலகாலயம் வஸது காலாதீநே விரோதிபூஹுள தேஸே
வர்த்ததே C அசுராகள் தலைப்பெயமிலெவனகொல இதயேவமபரகாரேண ஸருஜாத பரேம
காராயாந்தூயம் ஸௌயஸீரயபராகரமாதூபி கிரஸய வர்த்ததே இதயாத்தூ பூகூவந
விஷயே து மதீயா சேதநோஜஜீவநாததூ ஜகத்ஸருருபா கருஷி பூலிஷயதி நவா இதயா
குலஹருதூயத்வரூபம் அந்தூகாரம் நிரஸய வாததத இதயாதத :

d (அபபடியே இவருமிதி) அதர 1 தமோ பூஹயம் விநய்யேது பாலகாதித்யஸநநிதெள
ஸபூஹயாப்யநதரம் சைவ விஷணுபுகதார்க்க ஸநநிதெள II இதிபரகாரேண பூஹயாபு
யந்தர தமோநிரஸநபூவகம் ஸவாதிரயம் ஸாவதர ஜநயதீத்யாத்தூ தூரஷ்டவய தூருஷ்டாந
தாநுருணயாத பூஹயதமோ நாம - ரஜஸ்தமோமூலதயா அஜனாநகலபம் யதூர்த்த ஜனாந
விரோதிபூதம் ச பூஹயகுதூருஷ்டநாம ஸாஸ்தரஸ்ரவணஜம் ஜனாநம் e I (ஊருமநாடுமித்
யாதி) உகூராமஸதூரும தேஸஸதூரும லௌகிகஜநமும் பூகூவத்ஜனாந பரேமாந்தூரான தம்மைப

ஜீ—கடைக்கிதருளியசெய்கிறா (ஆதித்யனிடையாகி) பூநுரிவாசயுத இதயுபமிதிஸமாஸ அநயதூ
அசயுத ஏவ பூநுரிதி ரூபகஸமாஸே ‘ மஹாதமநா’ எனகிற விஸேஷணத்துக்கு அநவயம்
வரும் விஸேஷணநாம பரதூநாநவய வயுத்ததே இனி இவ்விடத்தில் மாஹாதமயமாவது
ததூநிவாதயாந்தூகார நிவாதகத்வமே என்றபடி c (ஆந்தரமான அந்துகாரத்தையிதி) பூதூதூ
சேதநபரதவே பரகருதி ஸம்பூந்தூயாத வந்த அஜனாநாநதூகாரம் நிதயமுத்தபரதவே
அகாலகாலயமான வஸது காலாதீநே விரோதிபூஹுளதேஸத்திலிருக்கிறதே! என வருகிறதோ!
என்னும் பரேமகார்யாந்தூகாரம் அதனை ஸௌயஸீரயபராகரமாதூகளாலே நிரஸித்துக்
கொண்டிருப்பனென்றபடி பூகூவதபரதவே என்னுடைய சேதநோஜஜீவநாததூ ஜகத்
ஸருஷ்டிரூபகருஷி பூலிக்கிறதோ! இலையோ! என்னும் ஆகுலஹருதூயத்வரூபாந்தூகாரம்
அதனை நிரஸித்துக்கொண்டிருப்பனென்றபடி

d (அபபடியே இவரும்) எனகிறவிடத்தில் 1 தமோ பூஹயம் விநய்யேது பாலகாதித்ய
ஸநநிதெள I ஸபூஹயாப்யநதரஞ்சைவ விஷணுபுகதார்க்க ஸநநிதெள II’ எனகிறபடியே
பூஹயாப்யநதரதமோ நிரஸந பூவகமாக ஸவாதிரயத்தை எங்குமுண்டாகிக்கொண்டிருப்ப
ரெனகிற அாததூங்கண்டுகொளவது தூருஷ்டாநதாநுருணமாக இவ்விடத்தில் பூஹயதம்ஸ
ஸாவது ரஜஸ்தமோமூலதயா அஜனாநகலபமான யதூர்த்தஜனாந விரோதிபூதபூஹய குதூ
ருஷ்டி ஸாஸ்தரஸ்ரவணஜநயஜனாநம் e I (ஊருமநாடுமித்யாதி) உகூராமஸதூரும தேஸஸதூரும
லௌகிகஜநமும் பூகூவத் ஜனாநபரேமாந்தூரான தம்மைப்போலே கஜஜனாந பரேமாந்தூராமபடி

ஈ—gA பாலேய தமிழிசைகாரா பத்தர்பரவுமபடியாயும் hB “கேடடாரார் வானவர்கள்” எனறும் iC ‘பண்ணார் பாடலினகவிகள் யானுய்த் தனனைத் தான பாடித்தெனனுவென னும எனனமமான’ j எனனுமபடியே k தமமுடைய நனமை எங்குமுண்டான l எல்லார்க்கும் உண்டாமபடி பண்ணிக் கொண்டாயிறிறிருப்பது

அ—போலே ததுஜனாந பரேமாநத்யுரம்படி. fஅசேதநங்கனான வருஷங்கனும் ஜனாந பரேமாநத்யு யததாலே ஆர்த்யுரமாய ஸிதி லமாயக கூப்பிடுமபடி g பாலபோலே பேயாக்யமமான தமிழிலே நிருப கராய ஸவரராக்யாபிஜனானவரும் புகதரும் ஜனாநபரேம நிரதிரியாநநத்யுதாலே ஸதுதிக்கு மாயிரம் h இபரபுநத்யுததைக கேட்டு நித்யரும் முக்தரும் தருபதராகார i ஸவரத்தினாலே பூணமான பாட்டுகள் ரூபமான பேயாக்ய கவிகளைத் தனக்கு பரகாரபூதனான யானுயக்கொண்டு ஸதவயனான ஸதவபரியனான தனனை ஸதோதாவாயக்கொண்டு தானே பாடி திருமாலிருஞ் சோலையானுய நிறுகிற என ஸவாமியானவன தன மேனமை பாராதே பாட்டில் ரஸாதிரியாத தாலே தெனன தெனனுவென்று ஆளத்தை வையாநிறகுமென்று பொருள் j (எனனமமர னெனனுமபடியிதி) என்று சொல்லுமபடி என்று யோஜிப்பது

k (தமமுடைய நனமை) D சொனமரேகனேறற நோநநேறகிளியெனன குறையெழுமை யுமே E மாறறமாலே புனைந்தேத்தி நாளும் மகிழுவையதினேன இதயாதிபிருகத பரபுநத்யு நிர்மாணஜநிதாசியை l ஸ சாதிரியோ நாகூர ஜாநபத்யு லௌகிகஜநவிஷயே ஸத்யாவரவிஷயே ச ஜனாநபரேமரூப நித்ய முகதேஸ்வரவிஷயே நிரதிரியாநநத்யுரூப புகதவிஷயே ஜனாந நிரதிரியாநநத்யுரூப த்யுரவிடஜனாநாகூநிஷ்டுவிஷயே ஜனாநபரேமநிரதிரியாநநத்யுரூப ஏதேந ஸ்வபரபுநத்யு நிர்மாண ஜநிதம் ஜனாநபரேம நிரதிரியாநநத்யுரூபம் ஸவஸம்பந்த்யுதிரியம யத்யுயோக்யம் ஸாவதேஸ்வராதிஸகலசேதநாநாம ஜநயந வாத்தத இத்யுகதம் புவதி k யத்யுவா (தமமுடைய நனமை) ஸவஸமிந வாத்தமாந ஜனாநபரேம நிரதிரியாநநத்யுஸஜாதீய ஜனாநபரேம நிரதிரியாநநத்யு இதி (ப 125) y இப்படியிருக்கிற ஸமஸாரத்திலே இதிவாக்ய கூத z சேதநஸப்த்யுஸய (ப 126) a ததோகிலே இதிவாக்யகூத ஜக்சுசப்த்யுஸய ச ப தத்யுசேதந

ஜி—fஅசேதநமான வருஷங்கனும் ஜனாந பரேமாநத்யுயததாலே ஆர்த்யுரமாய ஸிதி லமாயக கூப்பிடும படி g பாலபோலே இனியதமிழில் நிருபகரும் இசையறியுமவாகனும் புகதருங்கொண்டாடுமாயிரம் h இபரபுநத்யுததைககேட்டு நித்யரும் முக்தரும் தருபதராகார i ஸவரத்தால பூணமான பாட்டு ரூபமான இனிய கவிகளைத் தனக்கு பரகாரபூதனான யானுயக்கொண்டு ஸதவயனான தனனை ஸதோதாவாயக்கொண்டு தானே பாடி திருமாலிருஞ்சோலையானுமிருக்கிற என ஸவாமியானவன பாட்டில் ரஸாதிரியாததாலே தெனனுவென்று ஆளத்தை வையாநிறகுமென்று பொருள் j (எனனுமபடி) என்று சொல்லுமபடி

k தமமுடைய நனமையாவது பரபுநத்யுநிர்மாணத்தால் வந்த அதிரியம் அது l எல்லார்க்கு ம உண்டாமபடி பண்ணுகையாவது அந்த அதிரியம் நாகூர ஜாநபத்யு லௌகிக ஜநவிஷயத்திலும் ஸத்யாவர விஷயத்திலும் ஜனாநபரேமரூபம் நித்யமுகதேஸ்வர விஷயத்தில் நிரதிரியாநநத்யு ரூபம் புக்தவிஷயத்தில் ஜனாநநிரதிரியாநநத்யுரூபம் த்யுரவிடஜனாநாகூநிஷ்டுவிஷயத்தில் ஜனாந பரேமநிரதிரியாநநத்யுரூபம் இப்படி ஸ்வபரபுநத்யு நிர்மாண ஜநிதமான ஜனாநபரேம நிரதிரியாநநத்யுரூபஸவஸம்பந்த்யுதிரியம் யத்யுயோக்யம் ஸகலதேஸ்வரத்தி ஸகலசேதநாக்கும் உண்டாமபடி பண்ணிக்கொண்டிருப்பவரென்படி (ப 125) z சேதனர்பண்ணின ஸுகருதப்யுலம்'' எனகிறவிடத்திலே சேதநஸப்த்யுமும் a''ததோகிலே''இத்யாதி லாக்யகூத ஜக்சுசப்த்யுமும் பத்யுதத்யு

A 15 11 B 10 6 11 C 10 7-5 D 4 5 1 E 4 5 5

¶—m1 “हसित भाषिन्चैव गतिर्या यच्च चेष्टितम्। तत्सर्वं धर्मवीर्येण यथावत्सम्पद्यति॥” (ஹஸிதம் பூஷிதம் சைவ கட்டிர்யா யச்ச சேஷ்டிதம் | தத் ஸர்வம் துர்மவீர்யேண யதாவத் ஸம்பர பஸ்யதி ||) என்கிறபடியே / (புரஹ்மாவின் பரஸாதூததாலே n ஸ்ரீவாலமீகே புகுவான ஸாவத்தையும் ஸாக்ஷாதகரிததாபபோலே இவரும்) புகுவத்பரஸாதூததாலே ஸாக்ஷாத் கருதமான புகுவத் ஸவ்ருபருபுருண விபூதிகளையுடையராயிருப்பா

அ—மாதரபரதவே B கேட்டாரா வானவர்கள் C தெனனுவென்னுமெனமமான இதயேதது துவயருச அதிஸயபரம் அஸமிந பகேஷ் கருஷ்ணவதாரஸாமயம் ஸ்ரீமத்பராங்குஸாராயாவதாரஸய வத்துமுத்யமய அதிஸயமேவோகதவாநாஸிதி துரஷ்டவயம்

இப்படி 76a ஸ்ரிய பதியாய என்று தொடங்கி 120k இவ்வாழ்வார என்னுமளவாலே பரபுந்தததுக்கு ததவஜ்ஞாந மூலதவமும் க்யாதயாதியுமூலதவாபூவமும் சொல்லிவர பரபுந்த துத்தினுடைய உபாதேயதையை ஸமாததித்து 120l இப்படியிருக்கிற என்றுதொடங்கி 128l பண்ணிக்கொண்டாயிறுபபது என்னுமளவாலே ஸர்வோபஜீவயதையை ஸமாததி தது நினரூர் n இனிமேல் பரபுந்தமூலதயா பரதமவாகய விவக்ஷிதங்களான ஜ்ஞாநபுக்திகளுடைய வைபவதையுப்பாதிக்கிரூர் (ஹஸிதமித்யாதி) —என்று பரிஷ்காரம் உபாஸகை ருஷிபி ஸாமயம் தேபயோதீஸயம் சாஹ (ஹஸிதமித்யாதி) என்னவுமாம் தமக்குண்டான நனமையை எல்லாக்குமுண்டாகுகைக்கு ஹேதுவேதெனன (ஹஸிதமித்யாதி) என்கிறாராகவு மாம் ஹஸிதம் ஹஸநம் பூஷிதம் பூஷணம் நபுமஸகே பூவே கத: துர்மவீர்யேண: சதுர்முகு ஸங்கலபாநுகுருஹீத தபோபுலேந n வாலமீகயபிதூநம் ருஷிமாதரேபலக்ஷணம் : ஆர்ஷஜ்ஞாநஸய அவதாரமாதரவிஷயதவாபிதூநேந ஸங்குசிததவபரகாஸநாத (துர்மவீர் யேண) இதி ஸவயதநஸாத்யதவாபிதூநாத பராங்குஸாராய ஜ்ஞாநஸய புகுவத்பரஸாதூ ஸபூதவாநவச்சிந்ந விஷயத்வாபிதூநாசச ததுரதிக்க்யமேவ ஹி பரகாஸ்யதே

ஜீ—சேதநமாதர பரமானபோது B கேட்டாரா வானவர்கள் C தெனனுவென்னு மெனமமான என்கிற இரண்டும் அதிஸயபரம்

இப்படி 76a ஸ்ரிய பதியாய என்று தொடங்கி 120k இவ்வாழ்வார என்னுமளவால இப்பரபுந்தததுக்கு ததவஜ்ஞாந மூலதவமும் க்யாதயாதியு மூலதவாபூவமும் சொல்லி பரபுந்த துத்தினுடைய உபாதேயதையை ஸமாததித்து 120l இப்படியிருக்கிற என்று தொடங்கி 128l பண்ணிக் கொண்டாயிறுபபது என்னுமளவாக ஸர்வோபஜீவயதையை ஸமர்த்தித்து நினரூர் n இனிமேல் பரபுந்தமூலதயா பரதமவாகய விவக்ஷித ஜ்ஞாநபுக்தி வைபவத்தை உப்பாதிக்கிரூர் (ஹஸிதமித்யாதி) —என்று பரிஷ்காரம் யதவா ஜ்ஞாநவைபவத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் (ஹஸிதமித்யாதி) பூலகாண்டே தருதீயஸாக்கே ஹஸிதம் - ஹஸநம் பூஷிதம்—பூஷணம் நபுமஸகே பூவே கத துர்மவீர்யேண—சதுர்முகு ஸங்கல பாநுகுருஹீததபோபுலேந

¶—m श्रीबालकाण्डे तृतीये ब्रह्मणि प्रयाते सति वात्मीकिः “रामलक्ष्मणसीताभिः राज्ञा दशरथेन च। सभार्येण सराशेण यत्प्राप्तं तत्र तत्त्वतः॥३॥ हसितं भाषितं चैव गतिर्या यच्च चेष्टितम्॥

ஈ—o 1 “ज्ञानी त्वामैव मे मतम्” (ஜ்ஞானீ தவாத்மைவ மே மதம்) p ஐஸ்வாயம், q ஆதம் லாப்யம், ஏதேனுமொரு புருஷாதத்யுமாகவுமாம் நம் பகவதிலே கொள்ளும்வாக்கள் r உதாரர், ஜ்ஞாநியானபன் எனக்கு தூரகன் என்று ஸாவேஸ்வரன் அருளிச் செய்த ஜ்ஞாநிகளுக்கு அக்ஷேரஸராயிருப்பா

அ— o உத்தஸாஷாதகாரப லப்யத புகுவதபராபதிகாமநாம அக்ஷேரஸரவமாஹ (ஜ்ஞானீதி) ஜ்ஞானீ—புகுவத பராபதிகாம p1 ஆத்தோ ஜிஜ்ஞாஸுராதத்யுராத்ஜ்ஞானீ ச பூரதாஷப்ய | உதாராஸ ஸாவ ஏவைதே என்றதைக கடாஷிதது (ஐஸ்வர்யமிதயாதி) p ஆாதத — பூரஷ்டைஸ்வாயகாம, அாதத்யுராத்ஜ் அபூவைஸ்வாயகாம என்றாத்த மாகையாலே (ஐஸ்வாயம்) என்றது q ஜிஜ்ஞாஸு ஆதம்பராபதிகாம என்றாதத்யுமாகையாலே (ஆதம்லாப்யம்) என்றது r (உதாரர்) ஸாவ ஏவ மாமேவோபாஸத இத்யுதாரா வத்யுநயா யே மதத யதகிஞ்சித்யு க்ருஹணந்தி தே ஹி மம் ஸாவஸவத்யுமிந o [ஜ்ஞானீ தவாத்மைவ மே மதம் | ஆஸ்திதஸ ஸ ஹி யுக்தாதமா மாமேவாநுத்தமாம் க்ருதிம்] தத்யுயததத்யுரணோஹம் இதி மந்யே யஸ மாத மயா விநா ஆதமத்யுரணஸம்பூவநயா மாமேவாநுத்தம் பராபயமாஸ்தித அத தேந விநா மமாயாதமத்யுரணம் ந ஸம்பூவதீத்யதோ மமாதமா ஸ இதயர்த்த

ஜி— o அநநயபரயோஜநதவருப வைபுவத்தை அருளிச்செய்கிறா (ஜ்ஞானீ த்வித்யாதி) அன றிககே, ஜ்ஞாநாதிக்யததால் ப்லிதாமஸத்தை அருளிச்செய்கிறாதல் (ஜ்ஞானீ த்வித்யாதி) 1 ஆத்தோ ஜிஜ்ஞாஸுராத்ஜ்ஜ்ஞானீ ச பூரதாஷப்ய | உதாராஸ ஸாவ ஏவைதே ஜ்ஞானீ தவாத்மைவ மே மதம் || இதி க்ருதாஸு ஸபதமே ஜ்ஞானீ—புகுவதபராபதிகாம p ஸிலோகததையெல்லாங் கடாஷிதது அாதத்யுராத்ஜ்அருளிச்செய்கிறா (ஐஸ்வர்யமிதயாதி) ஆாதத — பூரஷ்டைஸ்வாயகாம அர்த்தத்யுராத்ஜ்—அபூவைஸ்வாயகாம p ஆக இரண்டும் ஏகாகாரமாகையாலே ஐஸ்வாயமென்கிறார் q ஜிஜ்ஞாஸு -ஆதம் பராபதிகாம என்றாதத்யுமாகையாலே (ஆதம் லாப்யம்) என்கிறது r [உதாரா] ஸாவ ஏவைதே மாமேவோபாஸதே இத்யுதாரா -வத்யுநயா யே மததோ யதகிஞ்சித்யு க்ருஹணந்தி தே ஹி மம் ஸாவஸவத்யுமிந o [ஜ்ஞானீ த்வாத்மைவ மே மதம் | ஆஸ்திதஸஸஹி யுக்தாதமா மாமேவாநுத்தமாம் க்ருதிம்] தத்யுயததத்யுரணோஹம் இதி மந்யே யஸமாத் மயா விநா ஆதமத்யுரணஸம்பூவநயா மாமேவாநுத்தம் பராபய மாஸ்தித அதஸதேந விநா மமாயாதமத்யுரணம் ந ஸம்பூவதீத்யதோ மமாதமா ஸ இதயர்த்த

पर-तत्सर्वं धर्मवीर्येण यथावत्संप्रपश्यति ॥ ४ ॥ स्त्रीवृत्तियेन च तदा यत्प्राप्तं चरता वने । सत्यसन्धेन रामेण तत्सर्वं चान्ववैक्षत ॥ ५ ॥

o श्रीगीतासु सप्तमे “उदारास्सर्व एवैते ज्ञानी त्वामैव मे मतम् । आस्थिनः सहि युक्तात्मा मामेवानुत्तमां गतिम् ॥ १८ ॥” अस्यार्थः—“सर्व एव मामेवोपासते इत्युदाराः-वदान्याः, ये सत्तो यत्किञ्चिदपि गृह्णन्ति ते हि मम सर्वस्वदायिनः । ज्ञानी त्वामैव मे मतम्—तदायत्त-धारणोऽहमिति मन्ये - यस्मान्मया विना आत्मधारणासम्भावनया मामेवानुत्तमं प्राप्यमास्थितः, अतस्तेन विना ममाप्यात्मधारण न सम्भवति । ततो ममात्मा हि सः ॥” इति ॥

ஈ— s 1 “वाल्यात्मभृति सुसिग्धो लक्ष्मणो लक्ष्मिवर्धनः” (பூலயாத் பரபுருதி ஸுஸ நிக்ஸ்தோ லக்ஷமணோ லக்ஷமிவர்தந) என்று பூலயம்தொடங்கி பெருமான திருத் தொடடிலோடு அணையத் திருத்தொடடில இடாதபோது பள்ளிகொள்ளாத இளைய பெருமானைப்போலே இவரும் பருவம் நிரம்புவதற்கு முன்பே புகுவதற்குக் கண்கதாரகராயிருப்பா டுA ‘அறியாககாலத்துள்ளே அடிமைக்கண் அனபு செய்வித்து என்றும்,

அ—s ஏவம் ஜனாநாதிகய ததகாரயருப வைலக்ஷணய மபிஹிதம் (1)அது நிரதிரய புகதியுத்த தவருபம் வைலக்ஷணயமாஹ (பூலயாத் பரபுருதீகயாதி) இதி மஹாவாகயஸங்குதி ஸாக்ஷாக பூர்வவாகயேந ஸங்குதிஸ்து -பூர்வவாகயே ஸ்ரீமதபராங்குஸாராய பரபதி நிஷ்டா அபிஹிதா அக்யுரேஸரபதேந ஸாச ஜனாநகாரயபூதா புகதிகாரியபூதா ச B C எனனை செய கேன—எனகிறவிடத்திலே இம்முன்றுமுண்டு D புகதிபாரவரீய பரபநநராமுபார்க்கள் இதி ச அபித்யாநாத் தஸமாத பூவவாக்யேகாத பரபதிதேஹதுதவேந பரஸதுத புகதிவைலக்ஷண யமாஹேதி இவருடைய புகதிவைபுவததை அருளிச்செய்கைக்காக புகுவதவிஷயத்திலே அதி பரவணராயிருக்கிற இளையபெருமான தொடக்கமானருடைய படிகளெல்லாம் இவாக்குண்டென்று அருளிச்செய்யக்கோலி பரத மம் (1)புக்திகும (2)ததேகதாரகத்வததுக்கும (3)வைராக்யததுக்கும (4)ததேகஸர்வவிதபூநதுதவததுக்கும (5)கைவகாயமநோரத ததுக்கும இளையபெருமானோடு ஸாமயத்தை அருளிச்செய்கிறா (ப136) r(தூரியாத தனமையராயிருப்பர்) என்னுமளவும் (லக்ஷமிவர் தந)கைங்காயவாதந: t’ ஸுஸநிக்ஸ்து இதிபத்குதோபஸாக்ஷாராத் தமாஹ (பெருமாள் திருத் தொடடிலோடிதி) ஏததுப்பாதகக்ஷரந்தே 2 ந ச தேந விநா நித்யராம லபுதே புருஷோத்தம இதி ஹி வக்ஷயதே ததராபி 1 பூலயாத் பரபுருதி இதிபத்குமநுஷஜயதே u(அறியாவிதயாதி) இநத ஸேஷத்வமறிகைக்கு ஸம்பூரவநையிலலாத காலத்திலே ததபூலமான ஸேஷவருத்தியிலே ஆதாரத்தைப் பிறப்பித்து v(முலையோவிதயாதி) யௌவந ஸூசகமான முலையானவை மிகவும்

ஜீ s (1)இனிமேல (1)புகதிகும (2)ததேகதாரகத்வததுக்கும (3)வைராக்யததுக்கும(4) ததேக ஸாவவிதபூநதுதவததுக்கும (5)கைவகாயமநோரதததுக்கும இவாக்கு இளையபெருமானோடுள்ள ஸாமயத்தை அடைவேயருளிச்செய்கிறார் (பூலயாத் பரபுருதி) என்று தொடங்கி (136)r(எல்லாவடி மைகளுஞ்செய்தலலது தூரியாத தனமையராயிருப்பர்)என்னுமளவாக 1 ராமஸய லோகராமஸய பூராதா ஜயேஷ்டஸய நித்யஸ: இதயுத்தராதாம் இதம் பூலகாண்டே3 அஷ்டாதஸே லக்ஷமி வாதந -கைவகாயவாதந t ஸுஸநிக்ஸ்து இதிபத்குதோபஸாக்ஷாராத் தமாஹ (பெருமா ளிதயாதி) 2 ந ச தேந விநா நித்யராம லபுதே புருஷோத்தம ’ என்று ஏததுப்பாதகக்ஷரந்தே திலே சொல்லுகிறதிறே u (அறியாவிதயாதி) ஸேஷத்வ ஜனாநததுக்கு ஸம்பூரவநையிலலாத காலத்திலே ததபூலமான ஸேஷவருத்தியிலே ஆதாரத்தைப் பிறப்பித்து v (முலையோவிதயாதி)

பர— s श्रीबालकाण्डे अष्टादशे सर्गे “वाल्यात्मभृति सुसिग्धो लक्ष्मणो लक्ष्मिवर्धनः। रामस्य लोकरामस्य भ्रातुर्ज्येष्ठस्य नित्यशः॥ २७॥ सर्वप्रियकरस्तस्य रामस्यापि शरीरतः। लक्ष्मणो लक्ष्मिसम्पन्नो बहिः प्राण इवापरः॥ २९॥

ஈ— vA “முலையோ முழுமுற்றும் போந்தில - பெருமான மலையோ திருவேங்கடமென்று கற்கின்ற வாசகம் என்றும் சொல்லுகிறபடியே, w 1 “न च सीता त्वया हीना न चाहमपि राघव । मुहूर्तमपि जीवो जलान्मत्स्याविवोद्धृतौ॥” (ந ச ஸீதா த்வயா ஹீநா ந சாஹமபி ராகுவ । முஹூர்த்தமபி ஜீவாவோ ஹலாந்மத்ஸயா விவோத்ஹுத்ருதௌ ॥) “உமமை ஒழிந்தவனறு x பிராடடியுமில்லை, அடியேனுமில்லை, y ஜீவித்தோமோ, முஹூர்த்தம் எனப்போலே என்றால், ஹலாந்ஹுத்ஹுத்ருதமான மதஸ்யம் z நீர் நசையறும்ளவும் ஜீவிகுமாப்போலே நீர் நிறுத்திப் போகிறோமென்கிற வார்த்தை உமமுடைய திருவுள்ளத்திலே உண்டென்றறியுமளவுங் காலும் நாங்கள் ஜீவிப்பது” என்றாரிறே

அ— முழுக்கத தோற்றினவிலலை முழுமுற்றும் என்று மீமிசையாய் மிகுதியைக் காட்டுகிறது ஸ்வாமியானவனுடைய மலையோ திருவேங்கடமென்று சந்தை சொல்லுவாரைப்போலே பல காலும்படியளிக்கிற பாசரம் இவள்தலையிலே கிடப்பதொன்றே ! (2) w ததேகதாரகதவமாஹ (ந ச ஸீதேதி) ஸீதா ச நேதி த்ருஷ்டாநதத்வேநோகதம் த்விதீயஸ் சகாரோ஽வதாரணே அபியத்யயர்த்தத் ஹே ராகுவ ! த்வயா ஹீநா ஸீதா ச ந அஹமபி தைவ யகி ஜீவாவோ முஹூர்த்தம் இதயநவய x பிராடடியுமில்லை அடியேனுமில்லை என்று வாக்யபேதேந யோஜனைக்கும் y ஜீவித்தோமோ என்று அபியினுடைய யத்யர்த்தத்துக்கும் ‘அஹமபி முஹூர்த்தமபி என்கிற நிபாதத்வயாவருத்தி நிமித்தம் z நீர்நசை ஆர்த்ரதை

ஜீ— யெளவநஸூசகமான முலையானவை மிகவும் முழுக்கத தோற்றினவிலலை ஸ்வாமியானவனுடைய மலையோ திருவேங்கடம் என்றபடியளிக்கிற பாசரம் இவள்தலையிலே கிடப்பதொன்றே ! (2) w ததேகதாரகதவமாஹ (ந ச ஸீதேதயாதி) அயோத்யாகாண்டே த்ரிபஞ்சாஸே ஸீதா ச நேதி த்ருஷ்டாநதத்வேநோகதம் த்விதீயஸ் சகாரோ஽வதாரணே அபியபேதேந யத்யாததத்க ஹே ராகுவ, த்வயா ஹீநா ஸீதா ச ந அஹமபி தைவ யகி ஜீவாவ முஹூர்த்தமபி இதயநவய x பிராடடியுமில்லை அடியேனுமில்லை என்று வாக்யபேதேந யோஜனைக்கும் y ஜீவித்தோமோ என்று அபியினுடைய யத்யர்த்தத்துக்கும் ‘அஹமபி, முஹூர்த்தமபி’ என்கிற நிபாதத்வயாவருத்தி நிமித்தம் z நீர்நசை ஆர்த்ரதை

பர—w श्रीमदयोध्याकाण्डे [५३-सर्गे] शृङ्गिवेरपुरे राम प्रति लक्ष्मणः—“नैतदौपयिक राम यदिद परितप्यसे । विषादयसि सीतां च माञ्छेव पुरुषर्षभ॥ ३० ॥ न च सीता त्वया हीना न चाहमपि राघव । मुहूर्तमपि जीवो जलान्मत्स्याविवोद्धृतौ॥ ३१ ॥ नहि तात न शत्रुघ्न नसु मित्रा परतप । द्रष्टुमिच्छेयमद्याह स्वर्गं चापि त्वया विना॥ ३२ ॥

ஈ— a அததலையில நினைவாலேயிறே இத்தலை ஹிவிபயது, bA “எத்தேவா வாலாட்டு மெவவாறு செய்கையும்பபோதொழியும்” எனகிறபடியே அவன நினைவிலலாதவனறு c இவையுமில்லையிறே d அபபடியே இவரும் eB “நினைவாலிலேன காண்” எனறிருப்பாரொருவர்

அ— a ததிலுதும் புகுவததுருதுயாதீநஸ்ததாகவம கேவலம் பரேம திஸயேநோசயதே இதி ந கிறது தகவஸ்தி திரமி த கதலேயிலிதி 1 ஏதஸய வா அசுரஸய பரஸாஸநே காராகி ஸுலாயாசநத்ரமஸௌ வித்ருதென திஷ்டத் இதயாதிபரமாண பரஸிததுரகர விவக்ஷிதா ததேகரக்ஷயதாக்கோசரதா நிமிததகமான ஜ்ஞாத வைபுவத்தைக கேவலதாராஷ்டாநதிகததிலே அருளிச்செய்கிறா (அததலையிலிதயாதிஸயலே) எனனவுமாம b உகதாரத்ததுக்கு பரமாணம் (எத்தேவரிதயாதி) நாலாம திருவந்தாதி (38) —A அகைப்பில மனிசரை ஆறுசமயம் புகைத்தான பொருதடல நீர வண்ணன உகைக்குமேல எத்தேவா வாலாட்டு மெவவாறு செய்கையும் அபபோதொழியுமழைப்பு அளவிலலாத மனிசரை ஆறு சமயத்தாலும் மதிக்கெடுத்தான—திரைகளாலே ஸபர்த்திசுகிற ஸமுதூரஜலம்போலே நீலவாணான ஸர்வேஸ் வரன அவன ரக்ஷகனனறிககே உபேக்ஷித்தேறவாங்கினபோது வாலாட்டு-புச்சுதூநம் அததாலே காவத்தை லக்ஷிக்கிறது எவ்வாறு செய்கையும்—அவாகனைக் குறித்துப் பண்ணுகிற ஸாதநாநுஷ்டாநமும் அழைப்பும்—2 இந்த்ர ஆக்சுச்சு ஹரிவ ஆக்சுச்சு’ எனகிற ஆஹவா நமும் இவையெல்லாம் அபபோது—உபேக்ஷிக்குமபோது ஒழியும்—அதாரோததரமாமெனறபடி c கார்வாதி ராஹித்யாதிதூநம் ஸத்தாதி ராஹித்யஸ்யாபயுபலக்ஷணம் இதயபிராயேணாஹ (இவையுமில்லையிறேயிதி) d(அபபடியே) அந்த பரமாணத்தினபடியே அத்வா இனையபெருமானைப் போலே e (நினைவாலிலேன காண்) இப்படி நிரதிஸயபேக்ய பூதனன உளையொழிந்தால எனக்கு ஸத்தையிலலைகாண்!

ஐ— a இவா ஸநேஹத்தாலே ததேகதாரகராயிருக்கிற மாதரமனறு ததவஸ்திதியும்பபடியே யெனகிறா (அத்தலையிலிதயாதி) அததலையில நினைவாலேயிறே என்கிறவிடத்தில் 1 ஏதஸய வா அசுரஸய பரஸாஸநே காராகி ஸுலாயாசநத்ரமஸௌ வித்ருதென திஷ்டத் இதயாதி பரமாண பரஸிததுரகர விவக்ஷிதம் b உகதாரத்ததுக்கு பரமாணம் (எத்தேவரிதயாதி) எவ்வகைப் பட்ட தேவதைகளுடைய காவமும் அவாகனைக் குறித்துப் பண்ணுகிற ஸாதநாநுஷ்டாநமும் 2 ‘இந்த்ர ஆக்சுச்சு ஹரிவ ஆக்சுச்சு’ எனகிற ஆஹவாநமுமிவையெல்லாம் அபபோதே யொழியும் ஸர்வேஸ்வரனுபேக்ஷிக்குமாகில் என்றபடி பாட்டடி A ‘அகைப்பில மனுசர்’ இதயாதி அகைப்பு ஜ்ஞாதம் உகைக்குமேல உபேக்ஷிக்குமாகில் c கார்வாதி ராஹித்யஞ சொன்னது ஸத்தாதி ராஹித்யததுக்கும உபலக்ஷணம் எனனுமபிராயத்தாலே அருளிச்செய கிறார் (இவையுமில்லையிறே) என்று d (அபபடியே) அந்த பரமாணத்தினபடியே யத்வா இனைய பெருமானைப்போலே e (நினைவாலிலேன காண்) நிரதிஸய பேக்யனன உளையொழிந்தால எனக்கு ஸத்தையிலலைகாண்

III—[तत्रैव एरुविशे गमं प्रति लक्ष्मणः “यदि गन्तु कृता बुद्धिः वन मृगगजायुतम् । अहं त्वानुगमिष्यामि वनमग्रे वनुर्धरः ॥ ३ ॥ मया समेतोऽरण्यानि बहूनि विचरिष्यसि ।

ஈ— f1 “न देवलोकक्रमण नामरत्त्वमह वृणे। ऐश्वर्यं वापि लोकानां कामये न त्वया विना॥”
(ந தேவ லோகாக்ரமணம் நாமரத்வமஹம் வருணே! ஐஸ்வர்யம் வாபி லோகாநாம
காமயே ந த்வயா, விநா ||) g ‘வானவர் நாடு என்கிற பரமபதம், ஆத்மலாபம், லோகா
நாமஸவாயம் இவையிதனையும் h உமக்குப் புறம்பாய் வருமன்று வேண்டேன
என்ற இனையபெருமான்போலே, இவரும் 1A “திருவொடுமருவிய இயற்கை மாயாப
பெருவிறலுலகம் மூன்றினொடு நலவிடு பெறினுங் கொளவதெண்ணுமோ? என்றும்

அ—(3)fஅதே வைராக்யாதிஸ்யமாஹ (ந தேவலோகேத்யாதி) ப்ருஷாததநதர வைதருஷண்ய
ஹேதுதா நிபுநதந்மான ஜஞாநவைபவபரம் (ந தேவலோகேத்யாதி) எனனவுமாப 2 தேவா
நாம பூரயோத்யா 3 யத்ர, பூரவே ஸாத்யாஸ ஸந்தி தேவா: என்று சொல்லப்படுகிறவாகளைக்
காட்டுகிறது தேவ ஸப்தம் அவாகளுடைய லோகம் பரமபதம் அமரத்வம் கைவலயம்
g ஸ்லோகாகாததம் (வானவாநாடித்யாதி) h உமக்குப் புறம்பாயிதி தவயா விநா தவக்ஷேஷ்ய
ஸேஷத்வ ஸஹக்ருத பாரதந்தர்யம் விநேத்யாதத பூர்வம் (130) o ஜஞாநீ தவாதமைவ மே
மதம் இதயதர: ஆததத்யா வைராக்யமுக்தம் அதரைவ கண்டதோடபித்யதே 1 திருவாசிரி
யம்(2)—திருவொடு - ஐஸ்வரயததோடே மருவிய யுக்தமான இயற்கை ஸமயக ஸவபூரவம்
மாயா நிதயமாய பெருவிறல் ஐஸ்வரயாத்யபேக்ஷயா மஹத்தாய ஆத்மாவுக்கு நிதய: விநாஸ
ரூபமான கைவலயம் யதவா மாயாபெருவிறல் பேரகதாவினுடைய நிதயகுராடபரிமித
பேரகதருதவ ஸகதியையுமுடததான உலகமென்று அதுக்கு விஸேஷணமாகவுமான இப்பக்ஷத்
தில் நலவிடு என்கிறவிடத்தில் விடு நலவிடு என்று கைவலயபுகுவல்லாபுங்களைச் சொல்லு
கிறது உலகம் மூன்றினொடு தரைலோக்யைஸ்வரயத்தோடே ஆக ஐஹலெளகிக பாரலெளகிக
கைஸ்வர்ய கைவலயங்களோடே நலவிடுபெறினும் - இவற்றிற்காட்டில் விலக்ஷணமான விடுண்டு
பரமபதம் அது லபிததாலும் அது நனளுந புகுவதபராபதியன்று 2 தனக்கேயாக எனைக்
கொள்ளும்தே என்று நிர்ணயித்த ப்ருஷாததமொழிய அஹங்காரகூர்ப்புமான புகுவத
பராபதியும் அப்ருஷாததமென்கை தெளளியோர் குறிப்பு ஸாராஸாரவிவேகஜ்ஞருடைய
ஸூக்ஷ்மவிசார பரிகரமான மநஸஸு கொளவதெண்ணுமோ இவற்றை ஸவீகரிக்க

ஜீ—(3)f வைராக்யாதிஸ்யமாஹ (ந தேவலோகேத்யாதி) அயோத்யாகாண்டே ஏகதரிமஸே 2 தேவாநாம
பூரயோத்யா என்றத்தைப்பற்ற தேவலோகமென்று பரமபதத்தைச் சொல்லுகிறது
அமரத்வம் கைவலயம் g ஸ்லோகாகாததம் (வானவர்நாடித்யாதி) h உமக்குப் புறம்பாயிதி
தவயா விநா தவக்ஷேஷத்வ ஸஹக்ருதபாரதந்தாயம் விநா 1 (திருவொடித்யாதி) ஐஸ்வரயத்
தோடே கூடின ஸமயக்ஸவபூரவம் மாயா நிதயமாய பெருவிறல் ஐஸ்வரயாத்யபேக்ஷயா
மஹத்தாய, ஆத்மாவுக்கு நிதய: விநாஸரூபமான கைவலயம் உலகம் மூன்றினொடு தரை
லோக்யைஸ்வர்யத்தோடே, ஆக ஐஹலெளகிக பாரலெளகிகைஸ்வர்ய கைவலயங்களோடே
நலவிடு பெறினும் - இவற்றிற்காட்டில் விலக்ஷணமான பரமபதம் லபிததாலும் தெளளியோர்
குறிப்பு - தெளிந்தவர்களாய ஸாராஸார விவேகஜ்ஞராயிருக்கும்வாகளுடைய விசாரபரிகரமான

PA—पश्चिमिर्भूयैश्च संघुष्टानि समन्ततः ॥ ४ ॥ न देवलोकक्रमण नामरत्त्वमह वृणे। ऐश्वर्यं वापि
लोकानां कामये न त्वया विना” ॥ ५ ॥

ஈ—A “எமமா வீட்டுத் திறமும் செபபம்” என்றும், kB “பாவியேனைப் பல நீகாட்டிப்படுப பாயோ” என்றும் இதர புருஷார்த்தபுரஸ்தாவத்திலே | வெருவும் ஸ்வபூவருமாயிருப்பர் m 1 “अह तावन्महाराजे पितृष्व नोपलक्ष्ये । आता भर्ता च बन्धुश्च पिता च सम राघवः ॥” (அஹம் தாவந்மஹாராஜே பித்ருத்வம் நோபலக்ஷயே | பூராதா பூராதா ச பூந்துஸ்ச பிதா ச மம ராகுவ ||) என்று பெருமானையே n எல்லாவுறவுமாகப் பற்றின இளைய பெருமானைப் போலே, இவரும் oC “சேலேய கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன்மகளுமேலாத் தாய்தந்தையுமவரே” என்று p புகுவதைக்காந்தயவீமையாயிருப்பா

அ நினைக்குமோ? |(எமமாவீட்டுத்திறமுஞ்செபபம்)எவ்வகையாலும் உதகருஷ்டமான மோக்ஷபரகாரமும் சொல்லக்கடவோமல்லோம வீடு மானீடு எமமாவீடு இதி ஐஸ்வரய கைவலய புகுவலலாபுகள சொல்லப்படுகிறன k பல பூஹுமுகூமான சிறுநின்பங்களை - ஐஸ்வரய கைவலயாதிசுளை காட்டி - பரகாஸிப்பித்தது நீ - அவற்றைக் கழிக்கவல்ல சுகதியுடைய நீ, பாவியேனை - நிரதியாரநந்த்யோக்யுனய வைத்து நித்ய து ககூலயதேஹத்திலே வாததிக்குமபடியான பாபத்தைப் பண்ணின எனனை படுபபாயோ முடிக்க நினைக்கிறாயோ? | (வெருவும்) பூயப்படும (4)n ததேகபூந்துதவமாஹ (அஹம் தாவதித்) புகுவதைக்காந்தய பரயோஜகதாருபமான ஐஞாநவைபூவபரம் (அஹம் தாவதித்யாதிசு) எனனவுமாம் n (எல்லாவுறவுமாக) ஸாவனித பூந்துவுமாக o (சேலேய கண்ணியருமித்யாதிசு) ஒளபாதிசு பூந்துகளைப்போலன்றியே விலக்ஷண த்ருஷ்டிகளான ஸதீர்களும் அதிசயிதமான ஐஸ்வரயமும் குணாதிசுரான புதரர்களும் பரியஹிதங்களால் மேறப்பட மாதாபிதாக்களும் அவனை ஆஸ்ரயித்தபின்பு ஆவாரவரே p (புகுவதைக்காந்தய வீமையாயிருப்பர்) புகுவாதேக ஏவ பராபய இதி அந்த - நிம்சயோ

ஐ—மநஸஸு கொளவதெண்ணுமோ-ஸனீகரிக்க நினைக்குமோ? |(எமமாவீட்டுத் திறமும் செபபம்) எவ்வகையாலும் விலக்ஷணமான மோக்ஷ பரகாரமும் சொல்லக்கடவோமல்லோம k பல - பூஹுமுகூமான சிறுநின்பம் ஐஸ்வரய கைவலயாதிசுள் காட்டி - பரகாஸிப்பித்தது நீ - அவற்றைக் கழிக்கவல்ல சுகதியுடைய நீ பாவியேனை பாபத்தைப்பண்ணின எனனை படுபபாயோ முடிக்க நினைக்கிறாயோவென்றபடி | (வெருவும்) பூயப்படும (4)n ததேக பூந்துதவமாஹ (அஹம் தாவதி தயாதிசு) இத்யுமேத்யாகாண்டேஷ அஷ்டபஞ்சாஸே ஸ்ருங்கிபேரபுராநாகூத ஸுமந்த்ரேண த்ஸுரதம் பரத்யுத்தம் q அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி இதயபி ததகாண்டேஷ ஏவ ராமம் பரதிலக்ஷமண n எல்லாவுறவுமாக ஸாவனித பூந்துவுமாக o (சேலேய கண்ணியருமித்யாதிசு) மத்ஸயம் போன்ற கண்களையுடைய ஸதீர்களும் அதிசயிதமான ஐஸ்வரயமும் குணாதிசுரான புதரர்களும் பரியஹிதங்களால் மேறப்பட மாதாபிதாக்களும் இனி அவனை ஆஸ்ரயித்தபின்பு அவரேயாவாரென்றபடி p (புகுவதைக்காந்தயவீமையாயிருப்பா) புகுவாதேக ஏவ பராபயஇதி

பர—m तवैव [५८] राममनुष्य प्रत्यागतस्सुमन्त्रो दशरथ प्रत्याह—असमीक्ष्य समाख्य विरुद्धं उद्विलाघगात् । जनयिष्यति सक्रोश राघवस्य विवासनम् ॥ ३० ॥ अह तावन्महाराजे पितृष्व नोपलक्ष्ये । आता भर्ता च बन्धुश्च पिता च सम राघवः ॥ ३१ ॥ सर्वलोकप्रिय त्यक्त्वा सर्वलोकहिते रतम् । सर्वलोकोऽनुरज्येत कथ त्वानेन कर्मणा ॥ ३२ ॥

ஈ—q1 “अह सर्वं करिष्यामि जाग्रतस्स्वपतश्च ते। भवास्तु सह वैदेह्या गिरिसानुषु रस्यते” (அஹம்
ஸர்வம் கரிஷ்யாமி ஜாக்ரதஸ ஸ்வபதஸ்ச தே | புவாஸ்து ஸஹ வைதேஹ்யா க்ரி
ஸானுஷு ரமஸ்யதே) என்று இளையபெருமான ஸர்வவித்ய கைங்கர்யங்களும் செய்தலலது
தூரியாதாபபோலே இவரும் 1A ஒழிவில் காலமெல்லாம் உடனாய் மனனி வழுவிலா
அடிமை செய்யவேண்டும் ” என்று எல்லாவடிமைகளும் செய்தலலது தூரியாத தனமை
X | யரா யிருப்பா ||s 2 “विस्तरणात्मनो योगं विभूतिं च जनादेन (விஸ்தரேணாதமநோ யோக்யம்

அ—யஸ்ய ஸ -புகுவதேகாந்த தஸ்ய பூாவ -புகுவதைகாந்தயம் தஸ்ய ஸீமா புகுவதை
காந்தயே பராவகுராயாதூதிக கஸ்சிநநாஸதீதி யாவத

(5)q கைங்கர்யைகதூரகத்வரூப வைலக்ஷண்யமாஹ (அஹம் ஸர்வமிதி) கைங்கர்யபரார்த்
தநாருப கைங்கர்யமுகூததாலே ஜஞாந புகதிகளினுடைய வைபுவத்தை அருளிச்செய்கிறார்
(அஹமிதயாதி) என்னவுமாம் [ஜாக்ரத ஸ்வபதஸ்ச தே இதி] ஸாவாவஸ்தூபுவகைங்கர்ய
முச்யதே ஸாவஸ்பூதூத ஸாவதேஹ ஸாவகாலபுவ கைங்கர்ய முச்யதே கரிஷ்யாமி இதி
பரஸமைபதூபரயோகூத த்வயோத்திர வாகயகூத நமஸஸ்பூதூதாத பூத கைங்கர்யதேஹ
நிராஸ கரியதே r (ஒழிவிதயாதி) அஸாதூரண ஸேஷபூதரான நாங்கள் ஒழிவில்லாத கால
மெல்லாவற்றிலும் ஸர்வதேஹததிலுமுடனாய் ஸாவாவஸ்தேஹிலும் பிரியாது நின்று ஒன்றும்
நமுவாதபடி ஸாவஸேஷ வருத்திகளையும் பண்ணவேணும் ஒழிவில் காலமெல்லாம் இதி
ஸாவகால உச்யதே உடனாய் இதயநேந-ஸாவதேஹேஷவிதயாததேஹ லப்யதே மனனி
இதயநேந-ஸர்வாவஸ்தூஸவிதயாததேஹ லப்யதே வழுவிலா இதயநேந நம் பதேஹகத
தேஹஷ நிராஸ கரியதே வேண்டுமிதி - பராததூநாயா ஆஸாதிரேகரூபத்வாத கைங்கர்யா
லாபே, ஸத்தாதூரணஸாமர்த்த்யம் பூலிதம் s அருபுவததில் தருபதியல்லாதபடியைக காட்டு
கிருா (விஸ்தரேணேதயாதி) 2 பூய கதூய தருபதிா ஹி ஸ்ருணவதோ நாஸதி மேடமருதம்

ஜீ—அநத -நிஸ்சயோ யஸ்ய ஸ புகுவதேகாந்த தஸ்ய பூாவ புகுவதைகாந்தயம் தஸ்ய
ஸீமேதி யாவத

(5)qகைங்கர்யைக மநோரதூதவரூப வைலக்ஷண்யமாஹ (அஹம் ஸர்வமிதயாதி) ‘ஜாக்ரத
ஸ்வபதஸ்ச என்று ஸாவாவஸ்தூ ஸம்புவத் கைங்கர்யம் சொல்லுகிறது ஸாவஸ்பூதூத்
தால ஸாவதேஹ ஸாவகால ஸம்புவத் கைங்கர்யம் சொல்லுகிறது r (ஒழிவிதயாதி) அஸா
தூரண ஸேஷபூதரான நாங்கள் ஒழிவில்லாத காலமெல்லாவற்றிலும் ஸாவதேஹததிலுமுடனாய்
ஸாவாவஸ்தேஹிலும் பிரியாமல் நின்று ஒன்றும் நமுவாவிடாதபடி ஸர்வஸேஷ வருத்திகளையும்
பண்ணவேணும் வேண்டும் எனகிற பராததூணே ஆஸாதிரேக கர்யமாகையாலே
கைங்கர்யாலாபுததில் ஸத்தாதூரணஸாமர்த்த்யம் பூலிதம் s கூணே கூணே அபூர்வவதூருபு
X | விக்கைககு தூருஷ்டாநதம் (விஸ்தரேணேதயாதிநா) இதும் கீதாஸு தூஸமே 2 “பூய

பர—q तत्रैव [३१] सीताया विश्लेषासहत्ववचनात् पश्चाद्रामं प्रति लक्ष्मणः—आहरिष्यामि
ते नित्यं मूलानि च फलानि च। वन्यानि यानि चान्यानि स्वाहाराणि तपस्विनाम्॥ २४॥
भवास्तु सह वैदेह्या गिरिसानुषु रस्यते। अह सर्वं करिष्यामि जाग्रतस्स्वपतश्च ते॥ २५॥

ஈ—விபூதிஞ்ச ஐநாநாந s 1 “न तर्प समायान्तं पश्यमानो नराधिप” (ந ததாபப ஸமாயாநதம பஸயமானோ நராதிப) என்றும் சொல்லுகிற t அர்ஜுநததுஸரதாதிஃகளைப்போலே கால ததவமுள்ளதையும் அநுபுஷியாநினரூலும் uA ‘ அபபொழுதைக்கப்பொழுதெனனாராவமுதம்” எனனுமபடி v மேனமேலெனப் பெருசிவருகிற wB *ஆராத காதலையுடையராயிருப்பா

அ—எனகிற உததராததத்திலே தாதபாயம் யோக்யமெனறது - ஸருஷ்டயாதிஃகுணயோக்யம் எனறபடி விபூதிம் விபூதிநியமநய அமருதம் தவநமாஹாதம்யாமருதம் t (அர்ஜுந ததுஸரதாதிஃகளைப்போலே) விஸதருதமாக குணயோக்யாதிஃகளைக கேடடும் தருபதியிலலை எனற அர்ஜுநன போலவும் s₁ ந ததாபப என்று வெயயிலிலே அடிபட்டவனுக்கு வாஷுக வலாஹகஙகண்டால் தருபதி பிறவாதாபபோலே பெருமானே ஸேவித்தால் அதருபதனுமிருக்கும் சகரவாதததையப்போலேயும் இவரும் எனறபடி u (அபபொழுதைக்கப்பொழுதெனனாராவமுதம்) அபபொதைக்கப்போது எனனுள்ளே கலநது அதருபதிகரமான அமருதம் v (மேனமேலென) உததரோததரம் w (ஆராத) அபூர்ணமான (காதல்) புக்தி

ஜீ—கத்ய தருபதிஹி ஸருணவதோ நாஸதி மேடமருதம் இதயுகதராதததம் s₂ 1 [ந ததாபப] இத யயோத்யாகாண்டே தருதியே 1 காமாபிதபதா பாஜநயம் ஹலாத்யநதயிவ பரஜா இதயுகத ராராததம் ஆதமநோ யோக்யம் தவ ஸருஷ்டயாதிஃ கலயாணகுணயோக்யம் விபூதிம் விபூதிநியம் நஞ்ச பூய விஸதரேண கத்ய தவயோசயமாநம் தவநமாஹாதம்யாமருதம் ஸ்ருணவதோ மே தருபதிநாஸதி ஹீத்யாதத t அர்ஜுநததுஸரதாதிஃகளைப்போலே) எனகிறதுக்கு, கீழிரண்டு ஸலோ கததிலும் உததராததத்திலே நோகசு விஸதருதமாக குணயோக்யாதிஃகளைக கேடடும் தருபதி யிலலையெனற அர்ஜுநனைப் போலவும் s₁ ந ததாபப என்று வெயயிலிலே அடிபட்டவனுக்கு வாஷுகவலாஹகங்களைக கண்டால் தருபதி பிறவாதாபபோலே பெருமானே ஸேவித்தால் அதருப தனுமிருக்கும் சகரவாதததையப் போலவும் இவருமெனறபடி u (அபபொழுதைக்கப்பொழுதெனனாராவமுதம்) அபபொதைக்கப்போது எனக்கு அதருபதிகரமான அமருதம் v (மேனமேலென) உதத ரோததரம் w (ஆராத) அபூர்ணமான (காதல்) ஆகை

பர— s श्रीगीतासु दशमे “विस्तरेणात्मनो योग विभूतिं च जनार्दन । भूयः कथय तृप्तिहि शृण्वतो नास्ति मेऽमृतम्॥१८॥” अस्यार्थः—“अह सर्वस्य प्रभवो मत्तस्सर्वं प्राप्नोते” [१९ ७½] इति सक्षेपेणोक्तं तव सृष्ट्यादिगुणयोग विभूतिनियमनश्च भूयः—विस्तरेण, कथय । त्वयोच्यमान त्वन्माहात्म्यामृतं शृण्वतो मे तृप्तिर्नास्ति हि ; ममाऽतृप्तिः त्वयैव विदितेत्यभिप्रायः—इति.

s. अयोध्याकाण्डे तृतीये “चन्द्रकान्ताननं राममतीव प्रियदर्शनम् ॥ २८ ॥ रूपौदार्यगुणैः पुसां दृष्टिचित्तापहारिणम् । घर्माभितप्ताः पर्जन्य ह्लादयन्तमिव प्रजाः ॥ २९ ॥ न तर्प समायान्तं पश्यमानो नराधिप. ॥ २९½ ॥

ஈ— x 1 “धर्मात्मा सत्यशौचादिगुणानामाकरस्तथा। उपमानमशेषाणा साधूना यस्सदाऽभवत्॥” (தர்மாத்மா ஸத்யஸௌசாதி, குணநாமாகரஸ ததா | உபமானமசேஷாணாம் ஸாதூநாம் யஸஸ்தாஸபவத்) என்று, ஸ்ரீ பரஹ்லாத்நாமவாணீ, ஸாதூக்களுக்கெல்லாம் உபமானபூமியாகச் சொல்லுகிறபோலே எல்லார்க்கும் தம்முடைய y ஓரோவகைகளாலே உபமானபூமியாயிருப்பர்

z 2 “अहमस्यावरो भ्राता गुणैर्दस्यमुपागत” (அஹமஸ்யாவரோ ப்ராதா குணைர் தூஸ்யமுபாக்யத) என்று குணங்களுக்குத்தோற்று a அடிமைபுக்க இனையபெருமானைப் போலே இவரும் புகுவத்ய குணங்களிலே தோற்று bA “உயாவறவுயர்நலமுடையவன் - துயரறுசுடரடி தொழுதெழென் மனனே” என்றார்

அ— x ஸர்வோபமான பூமித்வத்துக்குத் துருஷ்டாந்தம் (தர்மாதமேத்யாதி) y (ப121) ! இவருக்கொப்பு ஒருவருமில்லை என்று கீழருளிச்செய்து இப்படி சிலரை உபமானமாகச் சொல்லுகிற தென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஓரோவகைகளாலே) என்று ஏகைக் குணத்தாலே என்றபடி பரஹ்லாத்நாமவாணீ அப்படி சொல்லக் கூடுமோவென்னில் கர்ப்புத்திலே நாரதேஜாபதேஸுத்தாலே வந்த ஜஞாநமாகையாலும் அதுதான் ஒருபடிப்பட்டிராமையாலும் சொல்லக் குறையிலலை யென்று கண்டுகொள்வது x அதிலா கிம்பஹுநா ஸவருபநுருபதயா பரஸித்ஸதேஷு குணேஷு அஸமிந்நவித்யமாந கஸ்சிநநாஸதீதயபிபராயேணஹ (தர்மாதமேதி) விரோதப்ரிஹாரஸது ஆநுஷங்கிக

z (ப 136) q ‘அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி இதி வாக்யே பராங்குஸார்யஸ்ய ஸவருபபரயுகத தூஸ்ய மாஹாதமயமபிஹிதம் அதா குணக்குததூஸ்யமாஹ (அஹமஸ்யேதி) a (அடிமைபுக்க) தூஸ்யத்திலே அகப்பட்ட b (உயாவறவித்யாதி) இதரோச்சுராயமறுமபடி உச்சுரிதமான

ஜீ— x ஸர்வோபமான பூமித்வத்துக்குத் துருஷ்டாந்தம் (தர்மாதமேத்யாதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே பரஹ்லாத்ஸரிதே அயம் ஸ்லோக கீழே y (ப121) ! இவருக்கொப்புச் சொல்லலாவா ‘இத்யாதி வாக்யத்திலே உபமானராவ்ரித்யத்தைச் சொல்லிவைத்து இங்கே சிலரை உபமானமாகச் சொல்லுகை வயாஹதமனரே? என்கிற ஸங்காபரிஹாரார்த்தமாக (ஓரோவகைகளாலே) என்றது ஏகைக் குணத்தாலே என்றபடி

z குணக்குத் தூஸ்யத்துக்குத் துருஷ்டாந்தம் (அஹமஸ்யேத்யாதி) கிஷ்கிந்தாகாண்டே ஹநுமந்தம் பரதி லக்ஷ்மணேக்த ஸ்லோகோதயம் 2 கருதஜஞஸ்ய பஹுஜஞஸ்ய லக்ஷ்மணே நாம நாமத இத்யுத்தரார்த்தம் (ப136)q அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி இத்யாதி வாக்யத்தில் ஸவருப பரயுகத தூஸ்யம் இங்கு குணக்குததூஸ்யமென்று கண்டுகொள்வது a(அடிமைபுக்க) தூஸ்யத்திலே அகப்பட்ட b(உயர்வறவித்யாதி) இதரோச்சுராயமறுமபடி உச்சுரிதமான ஆநந்தத்தை

பர— x श्रीमति वैष्णवे पुराणे प्रह्लादचरिते [१-१५] “धर्मात्मा सत्यशौचादिगुणाना माकरस्तथा। उपमानमशेषाणा साधूना यस्सदाऽभवत् ॥ १५ ॥

z किष्किन्धाकाण्डे चतुर्थे, पम्पातीरे हनुमन्त प्रति लक्ष्मण-“राज्याब्ध्रष्टो वने वस्तुं मया सार्वमिहागतः॥१०॥ भार्यया च महातेजास्सीतयाऽनुगतो वशी। दिनक्षये महातेजाः

ஈ இப்படி d புகுவதஸ்வரூப d ரூபகுண விபூதிகளை e விஸத், விஸத்ர விஸத், தமமாக அருபுவித்து, அது உள்ளடங்காமை வழிந்து புறப்பட்ட சொல்லாயிற்று இப்படித்தங்கள்

அ-ஆநததத்தையுடையனான ஸர்வேஸ்வரனுடைய புகதகலேஸங்களாகும் நிரதியயதீபதியுத்த மான திருவடிகளை ஸேவிதது உஜஜீவி

c வகதரு வைலக்ஷணயத்தை நிக்மியாநின்றுகொண்டு பரபுந்த, வைலக்ஷணயத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிதயாதி) பரபுந்த, நிராமாணே வகதருகூத ஜனாநேந புகதயாதே, பரயோஜகதவாத பரபுந்த, ஹேத்வவலம்பி, வகதருவைலக்ஷணயம் பரதும்பி, ஹிதம் அநததரம் பரபுந்த, பரதிபாத்யாபேஷ்யா பரபுந்த, ஸ்ய நிருபகதவாத நிருபகஜனாநேந விநா நிருபயஜனாநாஸம்புவாத நிருபயஜனாந காரணபூத நிருபகஜனாந விஷய பரபுந்த, வைலக்ஷணயம் பரதிபாத்யதே அநததரம் பரபுந்த, பரதிபாக ய வைலக்ஷணயமிதி கரம் அவயவஹிதபூவாவாகயேந ஸங்க்யதிஸது-bA உயர்வறவுயாநஸம் இதயாதி, நா பரபுந்த, ஸங்க, ரஹபூத ஆதிக்காதயா பரஸதுததவாத தத்பரஸங்கேந பரபுந்த, வைலக்ஷணயமாஹேதி c (இப்படி) ஏவம் பரகாரேணேதயாத்த, d (புகுவதிதயாதி) புகுவநநிராஹேதுககடாஷல்பபூத, இதரவிஷய வைராக்யஸஹகருத பரபுகதிபரஜனாநபரமபுக்தயவஸதா, ந்த ஜனாநவிஸேஷ யுத்தஸஸந இதி யாவத் B பொயநநிநற ஞானமாரப்ய பரபுக்தயாதி, தரயமபயஸதி ததர ததர ததததகாரயத்யாஸநாத C கமலக்கண்ணெனென்று தொடங்கி கண்டு களிப்பவளவும் 'இத யாதி, நா ஆசார்யஹருத்யே பரதேஸனிஸேஷவயவஸதாபநம் ததர ததர ததததெளதகடயாபி, பராயாதி, தி ஸம்பரத்யா, ஸங்கர்ஷணதிஷு, பரத்யாநருணத்யவயம் குணந்தரஞ்ச யத்யா வாதததே தத்யவத d ரூபம் திவயமங்குளங்கூரஹ e பரபுகதி, காரயம் விஸத், த்வம் பரஜனாந காரயம் விஸத், தரதவம் பரமபுகதி, காரயம் விஸத், தமதவம் நநவயம் க்ரம் ஸவயதநஸித்ய, தவாபூவாத கத, முபபத்யத இதி சேத் புகுவத ஸாதமயபேகூபரத்யதவாத D இவையுமவையும் இதயாதி, E ஆறந லலவகை காட்டுமமமாணே இதயாதி, அநேந ஹேதுஜம் வைலக்ஷணயம்பி, ஹிதம் பரபுகதி பரஜனாந பரமபுகதிகளாலே விஸத், விஸத், தர விஸத், தமமாக அருபுவித்தெனறபடி, பர புகதியாவது-ஸம்ஸ்லேஷ, விஸ்லேஷைக் ஸுகூது, க்கூதவம் 1 யஸதவயா இத்யாத்யநுஸந் தேயம் பரஜனாநமாவது மாநஸஸாஷாத்காரம் பரமபுகதியாவது 2 ந ச ஸீதா' இதயாதி, ப படியே F நினனலாலிலேன எனநிருக்கை G குழனிசுமபணிமுதிலுக்குக் கிழெல்லாம் பரபுகதி G 'குழனிசுமபணிமுகில பரஜனாநம் H முனியே நானமுகன பரமபுகதி

ஜீ-உடையவனுடைய து, ககூநிவர்த்தகமாய நிரவதி, க தேஜோரூபமான திருவடிகளை ஆஸ்ரமித்து உஜஜீவி என்றர்த்தம்

c வகதருவைலக்ஷணயத்தை நிக்மியாநின்றுகொண்டு பரபுந்த, வைலக்ஷணயத்தை பரஸங் கிர்க்கிறார் (இப்படி, புகுவதஸ்வரூபேத்யாதி) (இப்படி) ஏவம் பூர்வோக்தபரகாரேண e (விஸத், விஸத், தர விஸத், தமம்) பரபுகதி பரஜனாந பரமபுகதிகள் ஸம்ஸ்லேஷ, விஸ்லேஷைக் ஸுகூது, க்கூதவம் பரபுகதி ஸபூடஸாஷாத்கார பரஜனாநம் விஸ்லேஷத்தில ஸததாஹாநி பிறக்கை - பரமபுகதி ஆக, விஸத், த்வாதி, கள பரபுக்தயாதி, காரயமாகையாலே பரபுகதி பரஜனாந பரமபுகதிகளாலே விஸத், விஸத், தர விஸத், தமமாக அருபுவித்து என்றபடி.

பா-प्रभयेय दिवाकरः ॥ ११ ॥ अहमस्यावरो आता गुणैर्दास्युपागतः । कृतज्ञस्य बहुज्ञस्य लक्ष्मणो नाम नामतः ॥ १२ ॥ सुखार्हस्य महार्हस्य सर्वभूतहितात्मनः । ऐश्वर्येण विहीनस्य वनवासाश्रितस्य च ॥ १३ ॥

A 1 1 1 B திருவிரு-1 C ஆசார்யஹருத்யம் 290 D 1-9-1 E 4 5 5 F 2-3 7 G 10-9 H 10-10

ஈ— f இங்ஙனேயாகில இரபயந்தங்களுக்கும் பாடமே, ஸங்க்யையும், பாட்டுக்கு நாலடியாகையும், அக்ஷரங்கள் ஸம்மாகையும் gA “எழுததசை சீர் பந்தமடி தொடை பாவினம்” என்றபுறமே சொல்லுகிற பரபந்தலக்ஷணங்கள் சேரவிழுந்தபடி எங்ஙனேயெனவில, ஸோகவேகத்தாலே பிறந்த 1 “மானிஷாத” (மாநிஷாத) இதயாதி ஸலோகமானது h 2 “மச்சுந்தாதேவ” (மச்சுந்தாதேவ) என்கிற ஸலோகத்தின்படியே 1 அததிககாயிலறுமானபுறமே புகுவதவிஷயத்தில் ஏகதேஸஸத்யானை பூரஹமாவின்

அ— f3 பதச்சேத பதார்த்ததோகத்திர் விக்கரஹோ வாக்யயோஜநா | ஆக்ஷேபஸ்ய ஸமாதாநம் வயாக்யயாநம் பஞ்சலக்ஷணம் || ஆகையாலே ஆக்ஷேப ஸமாதாநங்களைப் பண்ணுகிறார் (இங்ஙனேயாகிலிதயாதி) இங்ஙனேயாகில ஸவாதீநதவ வயதிரேகேன கேவலம் அநுபுவ பரவாஹரூபாஸ்சேத் இதயாத் து எழுதது அக்ஷரங்கள் அசை அவயயம் சீர் கணங்கள் பந்தம் - பூந்தங்களை அடி பாதுங்கள் தொடை ஸந்தார்ப்பு விஸேஷங்கள் பா - வருத் தங்கள் இனம் - சூந்தஸஸமுஹம்

h (மச்சுந்தாதேவ) மதபரஸாதாதேவ 14 ஊர்த்வமலமத்யுஸாக்யம் அஸவததம் பராஹுரவயயம் | ச நத்யாமஸி யஸய பாணாநி யஸதம் வேத ஸ வேதவித || இதயாதிநா மூலபரக்குதே அஸ்வததவேதநாபித்யாதாத் ததவத உதுமபூரமஸக பத இதயாதி பரஸித்யயா தாம் உதுமபூரதவேந, அண்டாநி ததபூலத்வேந ச, பூரஹமாதீத் ததநதாககத மஸகத்வேந ச ஹருதி நித்யாஹ — (அத்திககாயிலிதி) அததிககாயில உதுமபூரபூலத்தில (அறுமான) கொசு மஸகவிஸேஷம்

ஜீ— f3 பதச்சேத பதார்த்ததோகத்திர் விக்கரஹோ வாக்யயோஜநா | ஆக்ஷேபஸ்ய ஸமாதாநம் வயாக்யயாநம் பஞ்சலக்ஷணம் || என்கையாலே ஆக்ஷேப ஸமாதாநங்களைப் பண்ணுகிறார் (இங்ஙனேயாகிலிதயாதி) புகுவத துபுவ பரவாஹரூபமாகில து எழுதது அக்ஷரங்கள் அசை - அவயயம் சீர் - கணங்கள் பந்தம் பூந்தங்களை அடி - பாதுங்கள் தொடை ஸந்தார்ப்பு விஸேஷம் பா சூந்தஸ இனம் *சூந்தஸஸமுஹம் பூரலகாண்டே த்விதீயே 1 மாநிஷாத பரதிஷ்டாம் த்வமக்யுஸ ஸாஸ்திஸ் ஸமா | யத்கரௌஞ்சமிதுநாதேகமவதி காமமோஹி தம் ||” ததரைவ h2 ‘மச்சுந்தாதேவ தே பூரஹந பரவருத்தேயம் ஸரஸவதி | ராமஸய சரிதம் ஸர்வம் குரு த்வம் ருஷிஸத்தம் || மச்சுந்தாதேவ மதபரஸாதாதேவ | உதுமபூர மஸகவத்’ என்றத்தைப்பற்ற (அத்திககாயிலறுமான) என்றது அறுமான கொசு

பர—f बालकाण्डे द्वितीये, ब्रह्मणोऽन्तर्धानानन्तरं वाल्मीकिशिष्याणां सहर्षवचनम्—“समाक्षरैः चतुर्भिः पादैर्गीतो महर्षिणा। सोनुव्याहरणाद्भूयःशोकः श्लोकत्वमागतः॥४०॥” 1 अस्मिन् सर्गे पुरस्तात् “ततः करुणवेदितात् अधर्मोऽयमिति द्विजः। निशम्य रुदतीं क्रौञ्चीमिदं वचनमब्रवीत्॥१४॥ मानिषाद् प्रतिष्ठा त्वमगमश्चाश्वतीस्समाः। यत्क्रौञ्चमिथुनादेकमवधीः काममोहितम्॥१५॥” h 2 अतैव तदुपरि वाल्मीकिं प्रति ब्रूयात्—“क्षुधायां ततो ब्रूया प्रहसन् मुनिपुङ्गवम्। श्लोक एव त्वया बद्धो नात्र कार्यं विचारणो॥३०॥ मच्छन्दिदेव ने ब्रह्मन् प्रवृत्तेयं सरस्वती। रामस्य चरितं सर्वं कुरु त्वमृषिमत्तम॥३१॥

f/(பா)தேவ சீர் நிரையசைகள் * (பா)சூந்தஸஸமுஹம், அவை தாழிசை துறை விருத்தம் எனபன

ஈ பரஸாதூத்தாலே ஸர்வலக்ஷணேபேதமானுபபோலே புகுவத் பரஸாதூமடியாகப் பிறந்த இரபபுந்தங்களுக்கு இவற்றில் கூடாததிலை

j இவை k என்ன கோடியிலே அடைக்கப்பட்ட பரபுந்தங்கள் ?
l இவை பிறந்தபடி எங்ஙனே ? m இவற்றுக்கு மூலமென் ? n ஒன்றை மூலமாகச்சொன்னால் அது மூலமென்றறியுமபடி எங்ஙனே ? o இவை

அ - j அதே காமஸீகித வைலக்ஷணய விசேஷாத—ஜிஜ்ஞாஸு பரஸநோததரத்வேந பரவருத்த சிரோபாஸித ஸத்யவருத்துத வாகயமுக்ஷேநாஹ — (இவையென்ன கோடியிலேயிதயாதிஃநா) ஸவருபோபாய புருஷார்த்தநாம ஸாஸத்ரபரதூந பரதிபாத்யதவாத ஸவருபபரதிபாதக பரபுந்தேஷ்வந்தர்பூதா வா? உபாயபரதிபாதக பரபுந்தேஷு அந்தர்பூதா வா? புருஷார்த்த பரதிபாதக பரபுந்தேஷ்வந்தர்பூதா வா? ததராபி வேதூவத பரதூந கோடயந்தர்பூதா வா? உபபுருமஹணவத அங்குகோடயந்தர்பூதா வா இதயர்த்த k (என்ன கோடியிலே) அாததவாதுகோடியிலே அடைக்கப்பட்டதோ? தத்வோபதேஸகோடியிலே அடைக்கப் பட்டதோ? என்றபடியென்னவுமாம் அத்வா காமஸாஸத்ரம் நீதிஸாஸத்ரம் தூர்மஸாஸத்ரம் மோக்ஷஸாஸத்ரமென்று ஸாஸத்ரங்களான அநேகவர்க்குங்களாயிறே யிருப்பது இதெந்த வர்க்குத்திலே அநதர்பூதிதது? என்றபடி l (இவை பிறந்தபடி எங்ஙனே?) என்றதுக்கு— இரபபுந்தம் நாமிடவேனுமென்று புத்ஸ்தியூர்வகமாக இவாபககல நின்றும் பிறந்தவையோ? அனறிககே புகுவதூருணுபூவ பரீவாஹததாலே அவஸமாகப் பிறந்தவையோ? என்றபடி இதுக்கு உததரம் (ப143) புகுவதூருணுபூவ எனகிற வாகயம் யத்வா க்யாதிஸிப ஸாதிஃ பரஸந m (இவற்றுக்கு மூலமென்) என்றது - இரபபடி அநுபூவபரீவாஹருபேண பிறந்த பரபுந்தங்கள் லக்ஷணேபேதங்களாகைக்கு மூலம் தமமுடைய ஸுக்ருதமோ? ஈஸ்வர பரஸாதூமோ? என்றபடி ஒளபதேஸிக ஜஞாநமூலமோ? நாடகாதிசுள் போலே ஒளத் பரேஷிக ஜஞாநமூலமோ? என்றபடி என்றுமாம் n (ஒன்றை மூலமாகச் சொன்னால் அது மூலமென்றறியுமபடி எங்ஙனே) என்றது - இந்த ஹேதுதூவயததிலும் வைத்துக்கொண்டு ஈஸ்வர பரஸாதூமாகிற ஒன்றை இரபபுந்தங்கள் லக்ஷணேபேதமாக வாய்க்கைக்கு ஹேது வாகச் சொன்னால், அது இவற்றுக்கு ஹேதுவென்னுமிடம் எத்தாலே அறிவோமென்றபடி.

o (இவை பரமானமென்றறிவதெததாலே) என்றது ஸவருபேரபாய புருஷார்த்தங்களில் ஜஞாதவயாமஸங்களை நிர்ணயித்து பரதிபாதிக்கிற இவை ஆபதபரமானமென்று எந்த ஹேது வாலே அறிவோமென்றபடி இதுக்குத்தரம் (ப143) w 'வேதூர்த்த விததுக்களான' எனகிற வாக்

ஜீ - j இனிமேல் சில வைலக்ஷணய விசேஷங்களை ஜிஜ்ஞாஸு பரஸநோத்தர முகூத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் j (இவையென்ன கோடியிலே இதயாதிஃ) l பரதிவசந பரகாரேண ஹி பரஸநார்த்தோ லர்ணநீய ' எனகிற ந்யாயததாலே தத்வ ஹித புருஷார்த்த பரதிபாதக பரபுந்தங்களில் வைத்துக் கொண்டு என்ன கோடியிலே என்றபடி l (இவை பிறந்தபடி எங்ஙனே) ஸவஸமாயோ? பரஸமாயோ? பிறந்தபடி எங்ஙனே? என்றபடி m (இவற்றுக்கு மூலமென்) ஸவதபோபூலமோ? புகுவத் பரஸாதூமோ? என்றபடி n (ஒன்றை மூலமாகச்சொன்னால் இதயாதிஃ) புகுவத் பரஸாதூமாகிற ஒன்றை மூலமாகச்சொன்னால் இவற்றுக்கு இது மூலமென்னுமிடம் எத்தாலே அறியலாமென்றபடி.

புதிதான
புதிதான

ஈ—பரமாணமென்றறிவதெத்தாலே? p இவற்றுக்கு பரதிபாத்யரா? இபரபூநத்யங்கள் கறகைக்கு q அதிகாரிகளார்? இவற்றுக்கு r பேடாக்தாக்களார்? s இவை எதுக்காகப் பண்ணப் பட்டன? என்று சில அவயுதபந்தர் கேட்க, அந்நிஷயமென்று

அ-யம் p(இவற்றுக்கு பரதிபாத்யரா) எனறது ஏகாயநனைப்போலே ஈஸ்வரனோ? ஸரிய பதியான வஸதுவோ? இதுககா பரதிபாத்யா? எனறபடி இபரபூநத்யங்கு உத்தரம் (ப149) எல்லார்க்கும் பரமபராபய பூதானை 'எனகிற வாகயம் ஸரிய பதி பரதிபாத்யனென்னுமத்தை A திருமாலவன் கனி யாதுகறறேன என்று இவ்வாமுவார்தாமே அருளிச்செய்தாரிறே q அதிகாரிகள் அராதத் ஜிஜ்ஞாஸுக்கள் r - பேடாக்தாக்கள் ஸபூதாராததூரளிகர் q கறகைககதிகாரிகள் என்று வைத்துத் திரிய r பேடாக்தாக்களார்' எனகிறதுகருக் கருத்தென? கறகைதவிர புஜிகைகையும் உண்டோ? எனன இபரபூநத்யத்துக்குத்தான மோஷஸாத்யநவமும் ஸவயம் பேடாக்யத் வமுமாகிற இரண்டாகாரமுமுண்டு B திருவடியே யடைவிகும் எனகையாலே ஸாத்யநவ மும், C கேட்டாரார்' என்றும் D தொண்டாக்கமுதுண்ண' என்றுஞ்சொல்லுகையாலே பேடாக்ய யதவமுமுண்டாகையாலே ஸாத்ய புத்த்யா கறகைககு அதிகாரிகளாரெனறது கீழ இதிலே பேடாக்யத்வபூத்த்யா இழிகிறவாகளைப்பறற பேடாக்தாக்களார் எனகிறது ஆகையாலே விரோத்யமிலே

s (இவை எதுக்காகப்பண்ணப்பட்டன) புருஷார்த்தபரகாஸகமான பரபூநத்யங்கள் பலவுமுண்டாயிருக்க இவை எதுக்கு எனறபடி யத்யா (ப141) | இவை எனன கோடியிலே 'எனறதுககு புருஷார்த்தபரகாஸகமான பரபூநத்யங்களில் பரத்யாநபரபூநத்யங்களென்று உத்தரமாயிருக்க s இவை எதுக்காகப் பண்ணப்பட்டன எனகிறதுகருக் கருத்தெனென்னில, புருஷார்த்தப் பரதிபாத்ய பரபூநத்யங்கள்' எனருல் புருஷார்த்தநதான பல்வகைப்பட்டிருக்கையாலே எந்தப் புருஷார்த்தப் பரதிபாத்யதயா பண்ணப்பட்டதென்றும் ஒரு பரந்நமுதிக்கும் ஆகையாலே அதைக் கடாஷித்து எதுக்காக' எனகிறது அதாவது - t 'இவை புருஷார்த்தப் பரதிபாத்யமான எனகிற வாகயத்தில் நிர்ணீதமான கைங்கர்யம் அபிமதவிஷயபரிசர்யைபோலே ஸவ ரஸத்துக்குடலாயிருக்குமென்னுமத்தை பரதிபாதிக்கிறதோ? இவனுடைய பாரதநத்யாநு குணமாக அததலைக்குறுப்பாக விநியோகிக்கிற கைங்கர்யத்தை பரதிபாதிக்கிறதோ? எதுக காகப் பண்ணப்பட்டது? எனறபடி

ஜீ— p (இவற்றுக்கு பரதிபாத்யரா) ஏகாயநனைப்போலே கேவலேஸ்வரனோ? ஸரிய பதியோ? எனறபடி q (அதிகாரிகள்) அராதத்ஜிஜ்ஞாஸுக்கள் r (பேடாக்தாக்கள்) ஸபூதாராததூரளிகர் q 'கறகைககதிகாரிகளார்' என்று வைத்துத் திரியவும் r பேடாக்தாக்களார்' எனகிறதென? கறகை தவிர புஜிகைகையுமுண்டோ? எனன, இபரபூநத்யத்துக்கு B 'திருவடியே யடைவிகும்' எனகையாலே மோஷஸாத்யநவமும், C கேட்டாரார்' என்றும் D 'தொண்டாக்கமுதுண்ண' என்றும் சொல்லுகையாலே பேடாக்யத்வமும் உண்டாகையாலே ஸாத்யநபூத்த்யா கறகைககு அதிகாரிகள் ஆரெனறது கீழ இதிலே பேடாக்யதாபூத்த்யா இழிந்து பேடாக்தாக்களாயிருக்கு மவர்கள் ஆரெனகிறது; ஆகையாலே விரோத்யமிலே

s (எதுக்காகப்பண்ணப்பட்டன) எனறது 'தர்மார்த்தகாம மோஷாக்ய புருஷார்த்த உத்யாஹருத' என்று புருஷார்த்தங்கள் பூஹுவித்யங்களாகையாலே எந்தப் புருஷார்த்தத்தை பரதிபாதிக்கக்காகப் பண்ணப்பட்டன எனறபடி

A திருவிரு 48 B 4 9 11 C 10 6 11 D 9 4 9

ஈ-ஓ இவை t_2 புருஷாத்தது பரகாஸகமான பரபுநத்துங்களில் பரதூந பரபுநத்துங்கள், புகூ வதூகுணாதுபுவ ஜநிதஹாஷபரரர்ஷபுலாதகாரம சொல்லுவிக்கப்பிறந்தன, u புகூவத பரஸாத லபுதமான திவ்யசகஷா மூலமாகப் பிறந்தனவென்னுமிடம் v ஸவரவசந வயக்திகளாலே அறியலாம் w வேதூர்த்து விததுக்களான ஸாவஸிஷ்டாகளும் பரிகூர ஹிகையாலும், ஸம்ஸாரத்தில் உத்வேகம் பிறந்தார்க்கு x ஜனாதவயமான வேதூர்த்து துங்களை இபரபுநத்துங்களிலே காண்கையாலும் இவை உதக்ருஷ்டமமான பரமானமென றறியலாம் $+$ எல்லார்க்கும் பரமபராபயபூதனான ஸரிய பதி இபரபுநத்துங்களுக்கு பரதிபாத் யன ஸம்ஸாரத்தில் ருசியற்று எம்பெருமான திருவடிகளிலே எப்பேர்ப்பட்ட அடிமைகளும் செய்யவேனுமென்றிருக்குமவன இவை கறகைக்கு அதிகாரி y முமுக்ஷுக்களும்,

அ- t கீழ பண்ணின பரஸ்நங்களுக்குத்தரம் (இவை மிதயாதி) t_2 (புருஷாத்தது பரகாஸகமான) புருஷாத்ததுபுகூ ததவஹிதங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் இததை புகூவதூகுணாதுபுவ ஜநித மெனறது ஸவவஸமனறிக்கே பரவஸமென்கிறது ஸவவஸமாவது சூயாதிஸாபூதிஸாபேக்ஷதை u 'இவற்றுக்கு மூலமென? ஒன்றை மூலமாகச்சொன்னால் அது மூலமென்றறியுமபடி எங்ஙனே?' (m n) என்கிற பரஸ்நத்துவயத்துக்கும் தந்தரேண பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறார் (புகூவதபரஸாத லபுத் மான இதயாதி) v (ஸவரவசநவயக்திகளாலே) A மதிநலமருளினன் B 'திருமாலாலருளப பட்ட' C 'என்றைக்குமெனனை' D 'யானாயத் தனனைத்தான பாடித் தெனனாவென்னும்' E என சொல்லால யான சொன்ன இனகளியென்பிததுத் தன சொல்லால தான தனனைக் கீர்த்திதத மாயன்' இதயாதி v (ஸவரேதி) 'ரேபும் பரதும் புஸ்தகலேகூக தேராஷத்தாலேயே வந்ததென்று கந்தாடை நாயன நிர்வஹித்தான' என்றருளிச்செய்வார் விசாயமானே ஸவராஸச அஸயாராத துஸய ஜனாபகா புவந்தீதி யதூர்ஸுத பாடூஸ ஸமீரீந எனனுதல் பகாரத்தைக் கூட்டி ஸவபரவசந வயக்திகளாலே எனனுதல்

w (வேதூர்த்துவிததுக்களான இதயாதி) வேதும் பரத: பரமானமென்கிற அஸிஷ்டரைப போலன்றிக்கே, ஸவத பரமானமென்கிற ஸ்ரீ லோகஸாரங்குமஹாமுதி நாதமுதி பரபுருதி களான ஸிஷ்டாகளென்றபடி x (ஜனாதவயமான வேதூர்த்துங்களை) அர்த்தபஞ்சகாதிக்களை y (முமுக்ஷுக்களுமித்யாதி) F தொண்டர்க் கமுதுண்ண 'என்கையாலே முமுக்ஷுக்களும், G கேட்டா

ஜீ- t கீழ பண்ணின பரஸ்நங்களுக்கு உததரம் (இவை புருஷாத்தது பரகாஸகமான இதயாதி) u இவற்றுக்கு மூலமென (m) இதயாதியில் சொன்ன ஸங்காத்துவயத்துக்கும் தந்தரேண பரிஹாரம் (புகூவதபரஸாதேதயாதி) v (ஸவரவசந வயக்திகளாலே) எனறது 1 'ஸவரதோபயர்த்து நிர்ணய என்கிறபடியே ஸவரததாலும் வசநவயக்திகளாலுமென்றபடி வசநவயக்திகளாவன- தம்முடைய ஸ்ரீஸூக்திகள் அவையாவன A அருளினன் B திருமாலாலருளபபட்ட D 'யானாயத் தனனைத்தான பாடி' E 'தானதனைக் கீர்த்திதத மாயன்' இதயாதிக்கள் (ஸவரேதி) ரேபும் பரதும் புஸ்தகலேகூக தேராஷத்தால வந்ததென்று கந்தாடைநாயன நிர்வஹித்தான

w வேதூர்த்துவிததுக்களான ஸிஷ்டராவார் வேதூததுக்கு ஸவத பரமானய வாதிக்களான ஸ்ரீ லோகஸாரங்கு மஹாமுதி நாதமுதிபரபுருதிகள் x (ஜனாதவயமான வேதூர்த்துங்களை) அர்த்தபஞ்சகாதிக்களை H திருமாலவனகி' என்றத்தைப்பற்ற ஸரிய பதி பரதிபாத்யனென்றது F தொண்டாக்கமுதுண்ண என்கையாலே முமுக்ஷுக்களும் G கேட்டாரா என்கையாலே

A 1 1 1 B 8 8 11 C 7-9 1 D 10 7 5 E 7 9 2 F 9-4 9 G 10 6 11 H திருவிரு 48

ஈ முக்தரும், நிதயரும், எம்பெருமான தானும் இவற்றுக்கு போக்தாக்கள், z புகுவத கைங்காயமாகிற நிர்திஸய புருஷார்த்தம் & இன்னபடி பட்டிருக்குமென்று b அறிவிககைக காகப பிறந்த பரபூந்தங்குளியை—என்று c சிரோபாலித ஸத்வருத்தூராயிருப பாரகள் பரிஹரித்தார்கள்

d நிஷித்ஸூபாஷையாகையாலும், இப்பரபூந்தங்களை e வேதத்தில் அநதிகாரிகள் அப்யவிககைக் கான்கையாலும், f கலிகாலத்திலே g ஜனாந்தத்துக்கு h அடைவிலலாத

அ) - ரார வானவர்கள் என்கையாலே முக்தரும் நிதயரும் A தென்னவென்னும் என்கையாலே எம்பெருமானும் போக்தாக்களென்கிறது z (புகுவதகைங்காயேதி) B அடிதொழுதெழு C ' உறேறெனுகந்து பணிசெய்து D வழுவிவாவடிமை செய்யவேண்டும் நாம் E ஆளாயு யலலால் F கண்ணன கழலினை நன்னும் மனமுடையீர் இதயாதிசுள அபிபுரேதங்கள் a (இன்னபடி பட்டிருக்குமிதி) G ' தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே இதயுத்தபரகாரேன ஸவபோகத்தருதவ கூந்தூரஸஹ ஸாவதேஸ ஸாவகால ஸாவாவஸதூரஸ வர்க்கந்த இத யர்த்தது அயம் புருஷார்த்தது ஏவம்பரகார இதி ஸாஸத்ராததரேஷுவதிஸபூடோ ந புவதீதி பூவ c (சிரோபாலித ஸத்வருத்தூர) எனறது சிரோபாலிதாஸ ஸத்வருத்தூர யைஸதே - சிரகால முபாஸிக்கப்பட்ட ஸத்வருத்தூரையுடையவர்களெனறபடி அவர்களாகிரூ - மோமுனனாக முப்பதினாண்டு ஆசாயஸுஸ்ருஷை பண்ணினவர்கள் எனறருளிச்செய்வா

d விஜிக்ஷு பரஸ்நததை அநுவதிக்கிரூ (நிஷித்ஸூபாஷையாகையாலும்) யதூவா பூஷாருபதவாதிசுளா கஸயசிநமததூதிய விஸ்வாஸதெளாபுலயம் ஜாயேதேதயாஸங்கய ஏதே பரபூந்தூர ஸுத்ருடபரமாணந்தீதி ஸாவேஷாம ருசிவிஸ்வாஸஜநாய ஏததபரமாண யாதிஸயம் ஆக்ஷேபஸமாதூதமுக்ஷேந தூருடிகரோதி (நிஷித்ஸூபாஷையாகையாலும்) (ப 141) o இவை பரமாணமென்றறிவதெத்தாலே இதி பரஸ்நோததர (ப 143 w) கூரநதேஷ அஸய மஹா வாகயஸய ஸங்குதி 1 ' 'பூஷாகூரம் ந கூரதவயம் இதயாதிசுளா நிஷித்ஸூபாமாகையாலே நிஷித்ஸூபாஷை என்கை e (வேதத்தில் அநதிகாரிகள்) ஸதீஸூதிதூராதிகள் வேதத்தில்

ஜ) - முக்தரும் நிதயரும் A தென்னவென்னும் மென்னமமான என்கையாலே எம்பெருமான தானும் எனறபடி & புருஷார்த்தமின்னபடி பட்டிருக்குமெனறது G தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே எனறத்தையபற்ற b அறிவிககைககாகப பிறந்த பரபூந்தங்குளியை எனறததுக்கு இந்த புருஷார்த்தம் ஏவம்பரகாரமாயிருக்குமென்று ஸாஸத்ராததரங்களிலே அதிஸபூடமாகாதெனறு கருத்து c சிரோபாலித ஸத்வருத்தூரென்றது சிரம உபாஸிதாஸ ஸத்வருத்தூர யைஸதே ததேதகதா என்று சிரகாலம் ஸேவிககப்பட்ட ஸத்வருத்தூரையுடையவர்களெனறபடி அவர்களாகிரூ மோமுனனாக முப்பதினாண்டு ஆசாயஸுஸ்ருஷை பண்ணின ஐயன போவ்வார்

d விஜிக்ஷு பரஸ்நததை அநுவதிக்கிரூ (நிஷித்ஸூபாஷை இதயாதிசுளாலே) யதூவா பூஷா ருபதவாதிசுளாலே சில மந்தூமதிசுளா விஸ்வாஸமாந்தூயம் பிறக்குமெனெண்ணி அவர்களுக்கு ருசி விஸ்வாஸங்களை பிறக்கைககாக இப்பரபூந்தங்களை ஸுத்ருட பரமாணங்களென்று இதினுடைய பரமாணயாதிஸயத்தை ஆக்ஷேப ஸமாதூதமுக்ஷேந தூருடிகரிகிரூ (நிஷித்ஸூபாஷை இதயாதிசுளாலே) என்னவுமாம் (ப 141) o ' 'இவை பரமாணமென்றறிவதெத்தாலே ' என்கிற பரஸ்நோததர (ப 143 w) கூரநததூதோடே இந்த வாகயத்துக்கு ஸங்குதி 1 ' 'பூஷாகூரம் ந கூரதவயம் இதயாதிசுளா நிஷித்ஸூபாமாகையாலே நிஷித்ஸூபாஷையென்கை e வேதத்தில்

ஈ சதுர்த்துவாணததிலே பிறந்தாரொருவராலே நிர்மிதங்களாகையாலும்,] தேவாந்தரங் களிலினறிககே பராத்தேவிகங்களாகையாலும், k அவைதிசுக் பரிசுரஹிக்கையாலும், ^{அவைதிசு} l ஸருதி ஸமருதி விருத்தமான மகாம புருஷாததத்தைப் பலவிடங்களிலும் பேசுகை யாலும், n ஸருதி ஸமருதிகளிலே புருஷாததத்தையா சொல்லப்படுகிற ஐஸ்வர்ய கைவல யங்களைக் காறகடைக் கொள்ளுகையாலும், இரபுந்தங்கள் பரமானமாக மாட்டா ^{புருஷாததம்}

அ—அநதிகாரிகள் அப்யஸிக்கிறது வேதவிருத்தார்த்தமாகையாலேயன்றே என்றபடி யதவா இதுககுத் தாதபர்யம்—இவர்களப்யஸித்தபோதே இவை வேதார்த்தங்களாகமாட்டாவென்று நிர்மிதமாகையாலேயே என்று இவவாகயததுக்கு இப்படி தாத்பர்யமாகையாலே மேல k' அவை திசுக் பரிசுரஹிக்கையாலும் என்றது புநருத்தமன்று f (கலிகாலத்திலே) இதயஸய l பிறந தார இதயநேநாந்வய g h ஜஞாநத்துக்கடைவிலலாத இதி கலிகாலஸயாபி விஸேஷணம் 1 கலெள ஜகூத்தபிம் விஷணும் இதயாதி h (அடைவு) யோக்யதை 2 'வேதாந்தஸ்ரவணேந ஹி வ்யுத்தபதி பூயதே தாத்ருஸவேதாந்த ஸ்வணயோக்யதவாதித்யாதத கலிகாலமாகை யாலும் வர்ணத்தாலும் ஜஞாநத்துக்கு அடைவிலலையென்று ஸங்காஹருத்யமாகக்கொள்வது

] (தேவாந்தரங்களிலிதி) பரமானஞ்சேத ராமாயணவத் ஸர்வதர புவேதிதி பூவ k அவைதிசுக் — வைதிசுகவிரோதிந — வேதபூஹயா — வராதயபாஷண்டாத்ய: , யதவா அவைதிசுகரென்றது மாயிகள முதலானாரை அவர்களும் விஜயார்த்தமாக A "ஆழியெழுச்சங்கும்" முதலானவை அப்யஸிப்பார்களிறே என்றபடி, l (ஸருதிஸமருதி விருத்தமான இதி) 3 "ஸாந்தோ தாரந்த" 4 காமிநோ வர்ணயந் காமாந் லோப்யம் லுப்யத்யஸய வாணயந் | நர கிம் பூலமாப நோதி கூபேந்நத்யமிவ பாதயந் || இதயாதி h (ஸருதிஸமருதி விருத்தமானவென்றபடி n (காம புருஷாததத்தை) B "அஞ்சிறையமடநாரை தொடக்கமாக, மடலெடுக்கை, தூதுவிடுகை முதலான காமபுருஷாததத்தை என்றபடி n (ஸருதிஸமருதிகளிலேயித்யாதி) காமம்போலே காமோபயுக்த மான ஐஸ்வர்யம் நிஷித்தமேயாகிலும் தேவஹயாத்ராத்யுபயுக்தமான ஐஸ்வர்யம் 6 ஷண்ணம் து கர்மணம் என்றும் 6 'பரதிசுரஹாதிநா தநமாஜயேத்' என்றும் விஹிதமென்றபடி.

ஜீ—அநதிகாரிகள் அப்யஸிக்கிறது வேதவிருத்தார்த்தமாகையாலேயன்றே என்றபடி, g ஜஞாநத்துக்கு h அடைவிலலாதவென்றது—2 வேதாந்த ஸ்வணேந ஹி வ்யுத்தபதி: பூயதே எனகிற வேதாந்தஸ்ரவணஜநிதஜஞாநத்துக்கு யோக்யதையிலலாத — என்றபடி, கலிகாலமாகை யாலும் வர்ணத்தாலும் ஜஞாநத்துக்கு அடைவிலலையென்று ஸங்காஹருத்யம்

] (தேவாந்தரங்களிலிதி) பரமானமானால் ஸ்ரீராமாயணாதிசுகளைப்போலே ஸர்வதர உண்டாக வேணுமென்று கருத்து k அவைதிசுக் — ஸாக்யாதிசுகள் அவர்களும் விஜயார்த்தமாக A "ஆழி யெழுச்சங்கும்" முதலானவற்றை அப்யஸிப்பார்களிறே என்றபடி l (ஸருதிஸமருதி விருத்த மான இதி) 3 "ஸாந்தோ தாரந்த" 4 'காமிநோ வாணயந் காமாந்' இதயாதி h (ஸருதிஸமருதி விருத்தமான — என்றபடி n (காம புருஷார்த்தத்தை) B அஞ்சிறையமடநாரை தொடக்கமாக தூதுவிடுகை மடலெடுக்கை முதலான காமபுருஷாததத்தை என்றபடி n (ஸருதி ஸமருதிகளிலே இதயாதி) காமம்போலே ததுபயுக்தமான ஐஸ்வர்யம் நிஷித்தமேயாகிலும் தேவஹயாத்ராத்யுபயுக்தமான ஐஸ்வர்யம் 6 'ஷண்ணம் து கர்மணம் என்றும் 6 பரதிசுரஹாதிநா தநமா

ஈ என்று வைதிக்கேஷாஷ்டியில் ௦ பழககமில்லாதார சில p அறிவுகேடர் வந்து பரதய வஸதூநம் பண்ண,

82 ஆவது
கருவியுள்ள
புறிக்
2/90

1 q மாதஸய புராணத்திலே, பூஷாநதரத்தாலே பாடாநினுள்ள கைஸிகாதிக்களைத் தன நாட்டினினும போகவிட்ட ராஜாவைக்குறித்து, 11 'हरिकीर्तिं विनैवान्यद्वाहणेन नरोत्तम । भाषागान न गातव्य तस्मात्पाप त्वया कृतम्॥' (ஹரிகீர்த்திம் விநைவாநயத புராஹமணேந நரோததம் | பூஷாகூநம் ந காதவயம் தஸமாத் பாபம் தவயா க்ருதம் ||) 8 என்று யமவசநத்தினபடியே பூஷாநிஷேதம் பூஷவத்வயதிரிகத விஷயங்களிலேயாகையாலும், ௧ அங்ஙனன்றியே பூஷாமாத்ராவதியாக விதிநிஷேதங்களை அங்ஙனிகில ஸம்ஸக்ருத பூஷையான ௩ புரஹய ஸாஸத்ராதிகளபயவிகக

அ-2 'ஸவர்க்குகாமோ யஜேத 3 இதரயா யஜேத பஸுகாம ' 4 ' ஜராமரணமோக்ஷாய' 5 யோகிநாமமருதம் ஸதூநம் A ' கண்டுகேடடுறமுமோந்து இதயாதிக்கள யும கண்டுகொள்வது ௦ (பழககம்) பரிசயம் p (அறிவுகேடர்) அஜ்ஞாநிகள்

b q பரதமஹேதோரஸித்திமாஹ (மாதஸயேதி) ' மாதஸயபுராணத்தில் இதயஸய s என்ற யமவசநத்தினபடியே இதயநேநாவய: r நரோத்தம் ஹரிகீர்த்திம் விநைவ புராஹமணேந ஸம்ஸக்ருத வயதிரிகத பூஷாகூநம் ந காதவயம் இதயாதத: t அல்லாதபோது அதிஷ்ட பரஸங்குகாட்டுகிரா (அங்ஙனன்றியே மித்யாதி) 'இப்படி ஸாஸத்ரமர்யாதை யிலே நிலலாதவனறு ஸம்ஸக்ருதமுபாதேயம், பூஷாநதரமநுபாதேயம் எனவரும் ததவ பரதிபாத: க ஸம்ஸக்ருதமுபாதேயம் அதத்வபரதிபாத: கமான ஸம்ஸக்ருதமநுபாதேயம் ததவ பரதிபாத: கமேயாகிலும் பூஷாநதரமாத்ரம் உபாதேயம் எனவராது கௌவாத' என்று தாத்பர்யம் அங்ஙனன்றியேயிருந்தால் பூஷாமாத்ராவதியாக விதிநிஷேதங்களைக் கொள்ள வேண்டுகை பர்யவஸிக்கையாலே என்று யோஜதை ௩ (புரஹயஸாஸத்ராதிகள்) எனனுமாத: ஸபத: த்தால் குத்ருஷ்டி ஸாஸத்ரங்களைச் சொல்லுகிறது

ஜீ-ஜயேத் என்றும் விஹிதமெனறபடி 2 ஸவர்க்குகாமோ யஜேத 3 இதரயா யஜேத பஸுகாம 4 ஜராமரணமோக்ஷாய 5 யோகிநாமமருதம் ஸதூநம் 6 யோகிநாமமருதம் ஸதூநம் இதயாதிக்களும் கண்டு கொள்வது ௦ (பழககம்) பரிசயம் p (அறிவுகேடர்) அஜ்ஞாநிகள்

b q பரதம ஹேதோரஸித்திமாஹ (மாதஸயேத்யாதி) (மாதஸயபுராணத்திலே) எனகிற துக்கு s (யமவசநத்தினபடியே) இதயநேநாவய: r ஹே நரோத்தம் ஹரிகீர்த்திம் விநைவ புராஹமணேந ஸம்ஸக்ருதவயதிரிகத பூஷாகூநம் ந காதவயமிதயாதத: t அல்லாதபோது அதிஷ்ட பரஸங்குகாட்டுகிரா (அங்ஙனன்றியே மித்யாதி) ௩ (புரஹய ஸாஸத்ராதிகள்) ஆதிஸபத: தாலே குத்ருஷ்டி ஸாஸத்ரங்களைச் சொல்லுகிறது

பர-१ मात्स्ये-हरिकीर्तिं विनैवान्यद्वाहणेन नरोत्तम । भाषागान न गातव्य तस्मात्पाप त्वया कृतम्॥

ஈ-வேண்டுகையாலும், v ஆழ்வார் தம்முடைய க்ருபாதிசயத்தாலே வேதத்தில் அநதிகாரிகளான ஸ்திரீ ஸூத்ராதிகளும் w இழுவாதபடி வேதார்த்தத்தைத் தூராவிடப் பூனையாலே அருளிச்செய்கையாலும், xA எதிர்க்குழல்புக்கு y அநேக ஐந்தம்ங்கள் எம்பெருமான் z தானே தொடர்ந்து a விஷயிகரிக்கைக்கடியான பூக்யத்தை யுடையராய், b நிரந்தர பூக்யத் கடாசுபாத்ர பூதருமாய், c தத்வஹிதங்களில் நிபுணராய், d அவற்றினுடைய உபதேசுத

அ- e v த்விதீயஸய ஆக்ஷேபஸ்ய உத்தரமாஹ (ஆழ்வார் தம்முடைய இதி) w (இழுவாதபடி) நாயியாதபடி. 1 ஸ்ராவயேச்சதுரோ வானூந் கருத்வா பூராஹமணமக்ரத இதி பரகாரேண சதுர்த்துவர்ணஜீவநாய க்ருபயா பரவருத்தேதிஹாஸபூராணாநி யதூர பரமாணதமாத்ரி பூவத்தி தத்வதிபி பூவ ஏதேத-வேதூததி,காரிபி, அப்யாஸ பரபூத்தஸய ஹிதயா த சித்து ஹிதஜம்மநாமபி உஜ்ஜீவநாச்சதம் க்ருபாதிசயேத ததூர கரணத் இத்தியுத்தம் பூவதி.

f, x (எதிர் குழல் புக்கித்தயாதி) த்ருதீயஸய ஆக்ஷேபஸ்ய உத்தரம் y அஸயார்த்த (அநேக ஐந்தம்ங்களிலிதி) xA (எதிர் குழல் புக்கு) அவதரித்து z தானே 'இத்யவதூரணத் ஸுக்ருதஹேதுத்வம் வயாவர்த்தயதே a (விஷயிகரிக்கைக்கடியான பூக்யத்தை) A 'விதி குழ்த்ததால்' இத்தியுத்தமாத்ர பூக்யவத்த்ருபா பூக்யத்தை யுடையராய் ஸுக்ருத விஸேஷத்தை யுடையராய் வென்னுமதித்தால் நிர்ஹேதுகமென்கிறதெல்லாம் இவர் பன்னிள ஹேது பூலாநதரும மாகையாலே என்று கொள்வது bB 'எங்கும் பக்கம் நோக்கறியான் இத்யேதத் ஹருதி, திதூர' யாஹ (நிரந்தரபூக்யத்த்கடாசுபாத்ரபூதருமாயிதி) அத ஏவ c தத்வஹிதங்களில் திபுணராய்' இத்தயதூரஹ்ருத்ய யேஜநீயம் ஏதேத ஸஹேதுகம் பரவ்ருஸாய் யூராதாதி,கயா பிதூராத் பூக்யவ்ரண பரயுத்த ஜூராதமாத்ரியஸங்க பரிஹ்ருதா அத்ர 2 கலென க்ருத பூக்யம் தஸய கலிஸ்தஸய க்ருதே யுகே, y ஸ்ய சேதஸி கே, ஸிந்தே, ஹுத்யே யஸ்ய' நாச்யுத II' இத்தயாதி, d (அவற்றினுடைய உபதேசுதத்திலும் பரவ்ருத்தான இதி) ஏதத் பரவ்ருஸாய்ஸயைவ விஸேஷணம், e த்ரைவரணிகாதாமேவ ஹி உபதேசுஷ்டருத்வம் இதி.

ஜீ- e v இரண்டாமாக்கேபத்துக்கு உத்தரம் (ஆழ்வார் தம்முடைய வித்யாதி) w (இழுவாதபடி) நாயியாதபடி. 1 'ஸ்ராவயேச்சதுரோ வானூந் கருத்வா பூராஹமணமக்ரத என்கிறபடியே சதுர்த்துவநாய க்ருபயா பரவ்ருத்தேதிஹாஸபூராணங்கள் போலே இதுவும் பரமாணதமங்கள் இத்தால் வேதூததி,காரிகள் அப்யஸிக்கிறது பரபூத்தத்துக்குக் குரையன்று, ஹிதஜம்மநாமக்ரணம் உஜ்ஜீவிக்கைக்காக க்ருபாதிசயத்தாலே அபபடி பண்ணுகையாலே என்றபடி.

f x முன்னுமாக்கேபத்துக்கு உத்தரம் (எதிர் குழல் புக்கித்தயாதி) xA எதிர் குழல் புக்கு திருவவதரித்து z 'தானே' என்கிற அவதூரணத்தாலே ஸுக்ருதஹேதுத்வம் வயாவர்த்திக்கப்படுகிறது a (பூக்யத்தை யுடையராய்) A 'விதி குழ்த்ததால்' என்று சொல்லப்பட்ட பூக்யவத் க்ருபையை உடையராய் bB 'எங்கும் பக்கம் நோக்கறியான் என்றத்தைப்பற்ற (நிரந்தர பூக்யத்த்கடாசுபாத்ரபூதருமாயென்று) அத ஏவ, c தத்வஹிதங்களில் திபுணராய்' என்று அத்யாஹரித்துக் கொள்வது இத்தால் பூக்யவ்ரணபரயுத்தஜூராதமாத்ரிய ஸங்கை பரிஹ்ருதையாசிற்று இவ்விடத்திலே 2 'கலென க்ருதபூக்யம் தஸய கலிஸ்தஸய க்ருதே யுகே, y ஸ்ய சேதஸி கே, ஸிந்தே, ஹுத்யே யஸ்ய நாச்யுத III' என்றது அதுஸந்தேயம் e த்ரைவரணிகர்க்கள்கு உபதேசுஷ்டருத்வம்

ஈ—திலும /பரவருத்தராய், விதுர ஸபுர்யாதிசுளில் விலக்ஷணரான ஆழ்வார பக்கலிலே இபரபுநதயுங்கள பிறக்கையாலும், ¹f இப்பாஷை நடையாடி ஸிஷடபரசரமான தேஸங்கு ளெங்குமுண்டாய் g புஷாந்தரங்களிலே பிறந்து h விலக்ஷணராயுள்ளாரும் இவற்றின் வைலக்ஷணயததைக் கேட்டு “இவற்றை அபுயலிக்கைக்கீடான இப்பாஷை நடை யாடும் தேஸத்திலே பிறக்கப் பெற்றிலோமே” எனறிருக்கையாலும், இவற்றின் i நனமை யைக்கண்டு வேதார்த்த ஜ்ஞாநத்துக்கு அடைவிலலாத j அவைதிசுருங்கூடப்பரிக்ரஹிக்கை

அ—மத்யே ஸங்கா ஜாதா தத்ரோத்தரம் (விதுரஸபுர்யாதிசுளில் விலக்ஷணரான இதி) ஆதிசு ஸபுதேந ஸூதததாரமவயாதாத்யோ விவக்ஷிதா தேபுயோ வைலக்ஷண்யம் (147) x ‘எதிர் குழல் புகு’ இதயாதிசுநா உகதபரகாரேண d / (உபதேஸத்திலும் பரவருத்தராய்) என்று பாடலானால் உசிதம் 1 த்ரவிடேரபரிஷத் த்ரஜ்ஞஸய யாதாதம்யமத்புதம் | ஸமயக் ஸ்ருதவதாம் நாத்ர ஸங்கநீய உபபலவ || 2 ‘கிம்பயத்ராபிஜாயந்தே யோகிநஸ ஸர்வ ஜந்மஸு | பரதயக்ஷிதாத்ம் நாத்ரநாம நைஷாம் சிந்தயம் குலாதிசும ||’ உபபலவ உபதூரவ, குலாதிதேஷமெனறபடி. g (புஷாந்தரங்களிலேயிதி) புஷாந்தரவத் தேஸேஷு இதயர்தது ஏதத்புஷாரஹித தேஸேஷு இதி யாவத h (விலக்ஷணா) ஸ்ரீலோக ஸாரங்கு மஹாமுநி பரபுருதிகள் i (நனமை) சேதநருசயதுருண பூலபரதத்வம் அந்யாபதேஸருபதயா பேராக்யதவம், ஸர்வ லக்ஷண ஸம்பநததவம், ஸமஸ்தராக்ரோஹிகவஞ்ச சேதநருசயதுருண பூலபரததவம் – A “ஆழியெழச்சங்கும்” B “வீற்றிருந்தேழல்கும்” இதயாதிசுஷு பரஸிதததம் j (அவைதிசுருங் கூட இதி) வைதிசு பரிக்ரஹமினறிகேயிருக்க, அவைதிசு பரிக்ரஹித்தாலாயிற்று தேஷாஷ மாவது வைதிசு பரிக்ரஹமுண்டாயிருக்க அவைதிசு பரிக்ரஹமுண்டானால், பரதயுத அதிஸயா வஹமேவ எப்படி ஸஹஸரநாமாதிசுகளை ஸமஸாரிகள் வயாதிபரிஹாரார்த்தமாகவும் பரிக்ரஹித்ததால அதுகததிஸயமாச்சது அப்படியெனறபடி வைதிசு பரிக்ரஹே ஸதி அவைதிசுபரிக்ரஹோபி ஸ்ரீராமாயணதிவத ஸ்லாக்யதாஹேதுமிதி பூாவ

ஜீ—மென்ன (விதுரேதயாதிசு) ஆதிசுஸபுதேந ஸூதததாரமவயாதாத்யோ விவக்ஷிதா: விதுராதிசு களில் விலக்ஷணரெனறது சதுர்த்தவசீணஜர்க்கும் ஜ்ஞாநயோக்யதையும் ததுபதேஸ யோக்ய யதையும் உண்டெனகைக்காக 2 “கிம்பயத்ராபிஜாயந்தே யோகிநஸ ஸர்வயோரிஷு | பரதயக்ஷிதாத்ம் நாத்ரநாம நைஷாம் சிந்தயம் குலாதிசும || 1 த்ரவிடேரபரிஷத் த்ரஜ்ஞ ஸய யாதாதம்யமத்புதம் | ஸமயக் ஸ்ருதவதாம் நாத்ர ஸங்கநீய உபபலவ ||” இதயாதிசுத்ம் த்ரஷ்டவயம் உபபலவ உபதூரவ குலாதிதேஷமெனறபடி f ‘தேஸாந்தரங்களின் றிக்கே’ (ப145) இதயாத்யாஷேபத்துக்கு உத்தரம் (இப்பாஷை நடையாடி யித்யாதிசு) g (புஷாந்தரங்களிலே) புஷாந்தரவத் தேஸேஷு ஏதத்புஷாரஹித தேஸங்களிலே எனறபடி h (விலக்ஷணா) லோகஸாரங்குமுநி பரபுருதிகள் i (நனமை) சேதநருசயதுருண பூலபர தத்வம் அந்யாபதேஸருபதயா பேராக்யதவம் ஸர்வலக்ஷண ஸம்பநததவம் முதலானவை j (அவைதிசுருங்கூட இதி) வைதிசுபரிக்ரஹமினறிகே அவைதிசு பரிக்ரஹித்தாலாயிற்று தேஷாஷமாவது வைதிசு பரிக்ரஹமுண்டாயிருக்கச்செய்தே அவைதிசு பரிக்ரஹமுண்டானால் ஸ்ரீராமாயணதிசுகளைப்போலே பரதயுத ஸ்லாக்யதாஹேதுவெனறபடி.

A 7 4 B 4 5 / (பா)முனபகக பரதீகத்தினபடி பரவருத்தரான என்று அ அரும்பதவுரைப பாடம்

ஈ ஸலாக்யதா ஹேதுவாகையாலும், வேதநமென்றும் உபாஸநமென்றும் உபநிஷத்துக் க்களிறு சொல்லுகிற k_2 புக்தியை இவற்றில் காமமாகச் சொல்லுகையாலும், k_3 ஐஸ்வர்ய கைவல்யங்களை சூட்சிதத்து 1 அல்பாஸ்திரதவாத்விதே தோஷத்தாலேயாகையாலும், m பரதிபாத்தியனா n எம்பெருமானுடைய மாஹாத்மயத்தாலும், o எம்பெருமானே ஸுஸ

அ— k (வேதநமென்றுமிகயாதி) 1 யஸ்தத்வேத யத் ஸ வேத 'இத்யாதெள வேதநம 2 ஆத்மேத்யேவோபாஸீத' இத்யாதெள உபாஸநம் k_2 புக்திம் காமத்வேந கிமர்த்தமாஹ இதி சேத, உத்தமஸத்ரியா உத்தமநாயக விஷயாநுராகுவத ஸவஸய புகுவதவிஷய பராவண் யாதிஸயாத், குடஹிஹவிகாநயாயேந மோக்ஷஸாஸதரே விஷயபரவண சேதநாகாஷண ஹேதுத வாத, பரமபுகுஷாபேஷ்யா 3 'ஸத்ரீபராயமிதரத் ஸர்வம் இதி ந்யாயாச்ச 4 'காமமஷ்ட குணம் புகேத்' எனனக்கடவதிதே 1 (அல்பாஸ்திரதவாத்விதே தோஷத்தாலே) ஐஸ்வர்யத்துக்கு இரண்டாடு தோஷம், கைவலயத்துக்கு அல்பத்வதோஷம் வேதம் தரைகுண்ய விஷயமாகையாலே ஐஸ்வர்ய கைவலயங்களை விதித்ததெனறபடி.

m பரதிபக்ஷதிராஸக ஹேதுந் அபித்யாய ஸ்வபக்ஷஸாதகஹேதுநாஹ (பரதிபாத்தியனா இத்யாதிதா) n (எம்பெருமானுடைய மாஹாத்மயத்தாலும்) என்றவிடத்தில 6 'யஸ்யாக்ஷிலாமீவஹபிஸஸுமங்க்யுனீர் வாசோ விமிஸ்ரா குணகர்ம ஜந்மபி 1 பராணந்தி ஸும்புந்தி புநந்தி வை ஜகத் யாஸ்தகூவியுத்தாஸ்ஸவஸோபுநா மதா: 11' என்றது அநுஸந்தேயம் அமீவம் - பாபம் அததைப போக்குமவை அமீவஹங்களைன்று குணகர்ம ஜந்மங்களுக்கு விஸேஷணம் குணகர்ம ஜந்ம விமிஸ்ரா வாச ஜகத் பராணந்தி, ஸும்புந்தி புநந்தி— பூரஹம் ஜஞாந்ரூப ஸததாம் ஜநயந்தி, புக்திவைராக்யரூபஸோபுநாம் ஜநயந்தி, பரக்ருதி விதிர்முத்தம் குாவந்தீதயர்த்தம் ஏதேந பூலர்ருதிஷு அர்த்தவாதோ நாஸதீத்யுத்தம் புவதி ஏகாமஸேபி அததவாதூஸங்கா நாஸதீதி அஸய ஹேதோர் பூவ o (எம்பெருமானே ஸுஸபஷ்டமாக இதி) அவிமபேஷ பரமோதபாதகரூப அதிஸய அஸய ஹேதோராத்ம

ஜீ— k 'ஸருதி ஸமருதி விருததமான காமபுகுஷார்த்தத்தை (ப 145) 1 m என்றதுக்கு உத்தரம் (வேதநமென்று மிகயாதி) 1 'யஸ்தத்வேத யத் ஸ வேத இத்யாதிசுளில் வேதநம 2 ஆத்மேத்யேவோபாஸீத' இத்யாத்ராவாஸநம் k_2 புக்தியை காமத்வேந சொல்லுகிறதுக்கு பரயோஜநம் உத்தமஸத்ரிக்கு உத்தமநாயக விஷயாநுராகும்போலே, தமக்கு புகுவத்பராவண்யாதிஸயஸூச நாராத்மகவும் குடஹிஹவிகாநயாயேந விஷய பரவணருக்கு மோக்ஷஸாஸதரத்திலே ருசி பிறக்கைக்காகவும் k_1 'ஸருதி ஸமருதிசுளிலே (ப 145) n இத்யாதிக்குத்தரம் (ஐஸ்வர்ய கைவலயங்களை இத்யாதி) வேதம் தரைகுண்ய விஷயமாகையாலே ஐஸ்வர்யகைவலயங்களை விதித்ததெனறபடி.

m விஜிக்ஷுபரஸ்ந பரிஹாராதந்தரம் ஸ்வபக்ஷஸாதகமாகப் பிள்ளையும் சில வைபுவாதி ஸயத்தை அருளிச்செய்கிறார் (பரதிபாத்தியனா இத்யாதி) n (எம்பெருமானுடைய மாஹாத்மயத்தாலும்) என்றவிடத்திலே 5 'யஸ்யாக்ஷிலாமீவஹபிஸஸுமங்க்யுனீர்' இத்யாத்யநுஸததேயம் இத்தால் இப்பரபுநத்தில் ஏகாமஸதிலும் அர்த்தவாதூஸங்கையிலையென்று இந் க ஹேதுவுக்கு பூவம் o (எம்பெருமானே ஸுஸபஷ்டமாக பரதிபாதிக்கையாலும்) எனகிறதுக்கு அவிமபேஷ பரதிதி ஜநகத்வம் அததம்

ஈ பஷ்டமாக பரதிபாதிக்கையாலும், புகதிக்கு உதபாதகங்களாகையாலும், ட உத்பநநையான புக்திகு வாத்நகங்களாகையாலும், 1 ஸரவணாதிசுளில் அபபோதே 1 நிரதிசய பரீதிஜநகங்களாகையாலும், இவற்றில் சொல்லுகிற அாததங்களுக்கு 8 வேதத்தில் பல விடங்களிலும் ஸாக்ஷியாகச் சொல்லுகையாலும், ௧ பூரஹமகாரண வாத்நதாலும்,

அ— p (புகதிக்கு உதபாதகங்களாகையாலும்) A இப்பத்தாற்பததராவர் துவளினறியே 'எனறத்தபபறற ஏதேந காயபர்யதத பரமோதபாதகதவம் உகதம் q (உதபநநையான இத்யாதி) B உருகாநிறபா நீராயே எனறத்தைபபறற இதுஞ்ச வேதுதுவயம் பரமபரயா புருஷார்த்தபர்யவஸாயிதவபரம் விஸிஷ்டே ஸாத்யே விஸேஷணமஸ ஸாத்ய இதி யாவத r (ஸ்ரவணாதிசு) ஆதிசுபபுதேந உசாரணாதிசு அபிதீயதே அதர கரதலாமலகவத் ஸ்ரவணாதிசு வேளாயாமேவ ஸவராததாவபோதாஜநநதவாரா பரீதிஜநகதவம் விவக்ஷிதம் தேந ஜடதி பரமஜநகதவரூப பராமான்யாதிசய உசயதே C கேட்டாரா வானவாகள D எங்ஙனே சொல்லிலுமினபம் பயகருமே இத்யாதி

s (வேதத்தில்) வேதத்தை யதவா இவற்றிற்சொல்லுகிற அர்த்தங்களுக்கு ஸாக்ஷியாக வேதத்திற் பலவிடங்களிலுஞ்சொல்லுகையாலும் இதயந்வய E உளனசுடாமிகுசருதியுள் என்று உகதவக்ஷயமான குணவிஸிஷ்டன ஸ்ருதி பரஸிதததுன்னையாலே ததததகுணவிஸிஷ்ட புகுவதபரதிபாதுக வேதவாக்யங்கள் உதூஹருத பராயங்கள்ளு திருவுள்ளம் F ஓதம்போற கிளாவேதநீரன G 'வேதனை வெண்புரிதூலனை' H ஈட்டவெறிகொண்ட தணடுழாயவேதியனை I முழுவேழலகுக்கும் நாதன வேதமயன J மதுவார தண்ணநதுழாயான முதுவேத முதலவ னுக்கு K மிக்கஞானமூர்த்தியாய வேதவிளக்கினை L மறையாயநால வேதததுள்ளினற உதயாதிசயிலும் இவ்வாத்நம் கண்டுகொள்வது F ஓதம்போறகிளர் வேதநீரன என்கிறவிடத் திலே 1 தீர்ணி பதூ விசகரமே 2 விசகரமே திரிர் தேவ 3 ருத்ர யத தே ஜநிம சாரு சிதரம் தவ ஸ்ரியே மருதோ மாஜயநத I பதம் யதவிஷேணுருபம் நித்யாதி தேந பாஸி குஹயம் நாம கோநாம இத்யாதிசுள விவக்ஷிதங்கள் 3 ருத்ர யததே இத்யாதி ஸ்ருதயர்த தங்கள் வேதூரந விஜயத்திலே கண்டுகொள்வது — ருத்ரஸய புகுவதூயததமுநீகதவமாவஹ (ருத்ரோதி) வேற ருத்ர யத - யஸமாத தே - தவ ஜநிம ஜநம் சாரு ரமணியம் சிதரம் அத்யத்புகுஞ்ச, தஸமாத தவ ஸ்ரியே - ஐஸவர்யாய மருத தேவா, மாஜயநத

ஜீ— p (புகதிக்கு உத்பாதகங்கள்) எனறது A இப்பத்தால் பததராவா எனறத்தைபபறற qB உருகாநிறபா நீராயே 'எனறத்தைபபறற (உதபநநையானவித்யாதி) இந்த வேதுதுவய மும் பரமபரயா புருஷார்த்தபாயவஸாயிதவபரம் r (ஸ்ரவணாதிசுளிலிதி) ஆதிசுபபுதேந உசாரணாதிசுரபிதீயதே இவ்விடத்திலே ஸ்ரவணாதிசுவேனையிலேதானே கரதலாமலகவத் ஸபஷ்டார்த்த பூரதா ஜநநதவாரா பரீதிஜநகதவம் விவக்ஷிதம் இத்தால் ஜடதி பரமஜநகதவரூபபரா மான்யாதிசயம் சொல்லுகிறது r₂ C 'கேட்டாரா' D இனபம்பயகரும 'எனறத்தைபபறற (நிரதிசயபரீதி ஜநகங்களெனறது)

s (வேதத்தில்) வேதத்தை யதவா இவற்றில் சொல்லுகிற அாததங்களுக்கு ஸாக்ஷியாக வேதத்தில் பலவிடங்களிலும் சொல்லுகையாலுமியந்வய அதாவது E சுடர்மிகுசருதி யுள் J 'முதுவேதமுதலவன' F வேதநீரன இத்யாதிசய நினைக்கிறது

A 6 4 11 B 6 8 11 C 10-6 11 D 7 9 11 E 1 1 7 F 1 8 10 G திருவிரு 79
H பெரியதிரு 66 I 2 7 2 J 1 6 2 K 4 7 10 L 3-1 10

ஈ—u பூரஹமஜனாநாநமோக்ஷத்தைச் சொல்லுகையாலும், புருஷார்த்தவிஷயமான பரபூந்த்ருங்குள எல்லாவற்றிலும் இபரபூந்த்ருங்குளை துருடாதர பரமாணங்களாக உபபாதித்து வைத்துக்கொண்டிருப்பில் அபிபுத்தரானவர்கள் பரிஹரித்தார்கள்

v புகுவதபரஸாதூத்தாலே w அவனை அநுபுவித்துப் பரிபூர்ணராயிருக்கிற இவர்க்கு எம்பெருமானைப் பிரிகையும், பிரிவாலே நோவுபடநிக் கூப்பிடுசையும் கூடினபடி எவ்வளவெனினில் x ஓரோருணத்தை அநுபுவித்தால் அநுபூதகுணங்களிலுண்டான

அ—மார்ஜயநதி ஷுளரிதவநத கிம மாஜயநதீதயபேஷாயாமாஹ (பத்மிதி) உபமம மேயதுலய மாநம யதுவா மாஸபுதோ பூமிபர 1 மா விஸ்வா பருதிவீ இதிவைஜயநதயாமஅபிக்ஷாநாத உபமமித்யவயயீபூவ பூமயாஸஸமீபே திவி கரமஸௌகர்ய பரதிபாதநாய உபமம இத்யுகதம தேந துவிதீய கரமோலப்யதே யதுவிஷ்ணோ பதும் நித்யாமி கிஞ்ச தேந—புணயேந ஜந்மநா கோபநாம கியூராம பரகருதஸய விஷ்ணோ நாம்நாம மத்யே குஹயம அத்யநத ரஹஸயம நாம - தாரகாக்யம பாஸி ஸாவதூ கோபாயஸீதயாதது

t (பூரஹமகாரணவாதூத்தாலும்) A தானோருருவே தனிவித்தாய B 'வேர் முதலாய வித்தாய C முனிமாபிரமமுதல வித்தாய D திடவிசம்பெரிவளி' E 'கரவிசம்பெரிவளி' F முந்தீர் ஞாலம் படைத்த G ஒன்றுந்தேவும் இதயாதிசயைப்பற்ற u (பூரஹமஜனாநாநமோக்ஷத்தைச் சொல்லுகையாலும்) H சிருநாரணனதாள காலம்பெறச சிந்தித்துயம்மினோ ' I சிந்திப்பேயமையும் ' இதயாதிசயைப்பற்ற

v பூர்வோக்த மஹாவாக்யே (ப 147) x 'எதிர்குழலபுகு இதயாத்யமஸம்வலம்புய ஸங்கதே (புகுவதபரஸாதூத்தாலே) இதி கனிககிற இடங்களிலும் ஸம்ஸிலேஷம் மாநஸாநுபுவமே மிறே அது காமமடியாக வந்ததனறிக்கே புகுவதபரஸாதூ மடியாக வந்ததாகையாலே விச்சேதும் கூடாதென்று ஸங்காதாத்தபாயம் w கீழே விஸதூவிஸதூதர விஸதூதமமாக அநுபுவித்து (ப139) e என்று சொன்னதைப்பற்ற (அவனை அநுபுவித்துப் பரிபூர்ணராயிருக்கிற இவர்க்கு) என்றது

x (ஓரோருணத்தையித்தயாதி) 'ஓரோருணத்தை அநுபுவித்தால் என்றது ஸமுதாயேந குணங்களை அநுபுவித்தவளவனறிக்கே தனித்தனியே அநுபுவிக்கவேண்டுமென்று ருசி பிறந்தது

ஜீ— t (பூரஹமகாரணவாதும்) என்றது A' தானோருருவே தனிவித்தாய' B 'வேர்முதலாய வித்தாய' இதயாதிசயை நினைத்து u (பூரஹமஜனாநாநமோக்ஷம்) என்றது H சிந்தித்துயம்மினோ ' I சிந்திப்பேயமையும் இதயாதிசயைப்பற்ற

v பூர்வோக்த மஹாவாக்யத்திலே (ப 147)x 'எதிர்குழலபுகு ' இதயாத்யமஸத்தை அவலம் பித்தது ஸங்கிக்கிரூர் (புகுவதபரஸாதூத்தாலே) இதயாதிச (ப139)eவிஸதூ விஸதூதர விஸதூதமமாக அநுபுவித்துப் பரிபூர்ணரான இவர்க்கு என்றபடி இததால்—' இவருக்கு ஸம்ஸிலேஷமாவது மாநஸாநுபுவமேமிறே இது கர்மமடியாக வந்ததனறிக்கே புகுவதபரஸாதூமடியாக வந்ததாகையாலே விச்சேதும் கூடாது'' என்று ஸங்காதாத்தபாயம்

x (ஓரோருணத்தை இதி) ஸமுதாயேந அநுபுவித்தவளவனறிக்கே தனித்தனியே அநுபுவித்தாலென்றபடி z(ஸபருஹைய)ஸபருஹையையும் a b உகதததுக்கு பரமானம்(பரமாத்மநி

A 1 5 4	B 2 8 10	C 8 10 7	D 1 1 7	E 1 1 11	F 3-2 1	G 4 10 1	H 4 1 1
j 9 1 7							

ஈ பரியத்வ பரகர்ஷம் y ஸ்ஹுத்ர விஷயங்களில் வைராக்யத்தைப் பிறப்பித்து, குணநதரங் களிலே z ஸ்பருஹையைப் பிறப்பிக்கும் a 1 “**परमात्मनि यो रक्तो विरक्तोऽपरमात्मनि**” (பரமாத்மநி யோ ரக்தோ விரகதோऽபரமாத்மநி) என்றும் bA “**माहृपात् मन्त्रं सुप्रिय**” மங்கையா தோள் கைவிட்டு” என்றும் சொல்லுகிறபடியே, c பின்னை அககுணங்களில் கரம்பராபதி பற்றாது, யாதொருபோது ஆசைமிககது, அப்போது ஆசைப்பட்ட பொருள் கிடை யாமையாலும், புகுவதூறுபுவ விரோதியான d பரக்ருதி ஸம்பநத₄ ஸமரணாதி₅களாலும்

அ—ஒரு குணத்தை அநுபுவித்தாலென்றபடி யத்வா, B காதல கடல்புரைய விளைவிகைக்காக குணவைஸத்யத்திலே தாரதமயத்தை ஸங்கலபிக்குமென்று கருத்து y குணநதரத்தில் வைஸத்யம் லபியாத் போது விஷயாநதரங்களிலே போதுபோக்கலாகாதோ? என்கிற ஸங்கை வாராமைக்காக (ஹுத்ர விஷயங்களில் வைராக்யத்தைப் பிறப்பித்து) என்றது z (ஸ்பருஹையை) ஸ்பருஹையையுமென்றபடி a b உக்தத்துக்கு பரமானம் (பரமாத்மநி மாஹபாலித்யாதி₅) a (அபர மாத்மநி) புகுவதூவயதிரிகத ஹுத்ரவிஷயே b திருவநதாதி (மாஹபாலித்யாதி₅) ஸாவேஸ் வரன பக்கலிலே ஹருத்யம் பரவணமாக போக₄யகளான ஸதீகளுடைய ஸௌந்தரயததில் நசையற்று (சுழிப்பவீதி) அத்ர குணந்தரஸ்பருஹாஜநகத்வமபி ஸூசயதே குணநதராநு புவஸ்ச ததூறுபுவயிதீஸ்வராதி₅ந இதவத்யாஹராயம் c அநத குணங்களில் ஸ்பருஹாமாத்ர மொழிய அநுபுவயிலையோ பின்னை? எனன அருளிச்செய்கிருர் (பின்னை அக் குணங்களில் கரம்பராபதி பற்றாது) என்று கரம்பராபதிபற்றாது இதயஸயாநந்தரம் ‘இதரவிஷய வைராக்ய யத்தைப் பிறப்பிக்கையாலே விஷயாநதரை காலக்ஷேபஸ்ச காத்தும் ந ஸகயதே’ இதி த்ரஷ₄ டவயம்

d (பரக்ருதிஸம்பநத₄ ஸமரணாதி₅களாலுமிதி) 2 ‘**अपेक्षे पराहारा निपतन्त्यप्रीक्षणम्** தநக்ஷயே குபயதி ஜாடூராக்ஷி | ஆபத்ஸ₄ வைராணி ஸமுத்₅புவந்தி ஸுத்ரேஷவநாத் த்ரா பஹுஸீபுவந்தி || இதி பரகரேண அபேக்ஷிதார்ததூலாப₄ஸய நிமித்தம் கிமிதயாகாங் ஸூரியாம் பரக்ருதிஸம்பநத₄ஸமரணாத்யோ புவநதீதி புவ ‘ஸமரணாதி₅களாலும் என்கிறவிடத்தில் ஆதி₅ ஸபதூததாலே ஸமஸார ஸமரணம் விஷயஸமரணம் தொடக்கமான

ஜீ—மாஹபாலித்யாதி₅) 3 ஸாவேஷண விநிமுகதஸஸ பைக்ஷம் போக்துமாஹதி” இதுயுத்த ரார்த்தம் இதும் பூாஹஸபத்யஸம்ருதௌ a (அபரமாத்மநி) புகுவதூவயதிரிகத ஹுத்ர விஷயே b (மாஹபாலித்யாதி₅) ஸாவேஸவரன பக்கலிலே ஹருத்யம் பரவணமாக ஸதீகளுடைய தோளிணைகளில் நசையற்று இதயாதத₄ சுழிப்பவென்று குணந்தர ஸ்பருஹாஜநகத்வமும் ஸூசிதம் c ஸ்பருஹாமாத்ரமொழிய அநுபுவயிலையோவெனன (பின்னையித்யாதி₅)

d (பரக்ருதிஸம்பநத₄ ஸமரணாதி₅களாலுமிதி) அதர ஆதி₅ஸபதேந ஸமஸார ஸமரணம் விஷயஸமரணம் தொடக்கமானவறறைச் சொல்லுகிறது இவ்விடத்திலே 2 “**अपेक्षे पराहारा निपतन्त्यप्रीक्षणम्** தநக்ஷயே குபயதி ஜாடூராக்ஷி | ஆபத்ஸ₄ வைராணி ஸமுத்₅புவந்தி ஸுத்ரேஷவநாத் த்ரா பஹுஸீபுவந்தி || என்கிறது அநுஸந்தேயம் f பரக்ருதிஸம்பநத₄ஸமர ணத்துக்கும் விஷயஸமரணத்துக்கும், ஸமஸாரஸமரணத்துக்கும் புகுவதூவைலக்ஷணயத்தை

பர—**a बाईस्पत्यस्मृतौ, “परमात्मनि यो रक्तो विरक्तोऽपरमात्मनि। सर्वेषां विनिर्मुक्तः स भिक्षं भोक्तुमर्हति।” इति.**

ஈ—மாக புகுவது விஷயத்தில் அநுபூவிதத அமஸ்ததையும் e இழந்து f A “எந்நாள் யானுனனை இனிவந்து கூடுவன”, என்றும், gB “பல நீ காட்டிப் படுபாயேன்” எனறும், hC “போர வைத்தாய் புறமே” என்றும், iB “கூவிக்கொள்ளும் காலமினனம் குறுகாதோ” என்றும் கூப்பிடாநிற்பா

j அவனை அநுபூவிககப்புககால kD “அடியேனடைந்தேன முதன்முன்னமே” எனறும், lE “பருகிக்களித்தேனே” என்றும், mF “உண்டுக்களித்தேற்குமபரென குறை” என்றும், nG “தொண்டிரெல்லீரும் வாரீர் தொழுதுதொழுது நினரூர்த்தம்” என்றும்,

அ-வறறைச் சொல்லுகிறது e ‘இழந்து எனகிறது அநுபூதருணங்களில் (ப151)xஎனறத்தைப் பற்ற f i பரக்குதிஸம்பூநதஸுமரணததுக்கும் விஷயஸுமரணததுக்கும் ஸமஸார ஸமரணத்துக் கும் புகுவத்யுவைலக்ஷணயத்தை ஸமரித்து அது கிடையாமையாலே வந்த ஆரத்திக்கும் அடைவே நாலு சந்தை (எந்நாளித்யாதி) fA (எந்நாள யானுனனை இனிவந்து கூடுவன) அநுகூலிககத தந்த கரணங்களை பரதிகூலிக்கைக்கு உறுப்பாககின நான பரதாமோபகாரகனை உனனை இப்படி க்ருதகூநனபின்பு இந்நிலையைவிட்டு வந்து கூடுவது எந்நாளாயிருக்கிறது? நான அறியிலும் தூரிக்லாமென்று கருத்து gB (பல நீ காட்டியித்யாதி) லிகிதம்(ப135)k hC (போரவைத்தாய புறமே) உனக்குப் புறம்பான விஷய பரசுர ஸமஸாரத்திலே போரவிட்டு வைத்தாய நீ நினைத்தால விடுவிககலாமென்று கருத்து iB கூவி நான அந்வயிகுமபடி எனனை அழைத்து கொள்ளும்- அங்கீகரிக்கிற காலம் ஸமயம் இன்னம் விஷயாந்தரத்யாஸநம் விநாஸவேறுதுவென்னும் அவஸதை பிறந்தவளவிலும், குறுகாதோ ஸமீபியாதோ எனகை

j உகதவிலேஷதஸாவருத்தாந்த பரதிகோடிதவேந உபஸதித ஸமஸிலேஷ துஸாவருத் தாததமாஹ (அவனை அநுபூவிககப்புககாலிதி) kD அடியேன உனக்கு ஸேஷபூதமான ஸவ ரூபத்தை உடையான நான முதல்முன்னம் முதலுக்குமுன்னே பரபரதம்மென்றபடி அடைந்தே னல்லவோ H மயாவறமதிநலமருளுவதுக்கு முன்னே பராபதியுடையேனல்லவோ? என்று கருத்து lE பருகி பெருவிடாயன தண்ணீர் குடித்தாப்போலே நிரம்ப புகுஜித்து களித்தேன நிரதிரயமான ஆநந்தத்தைப் பெறேன nF உண்டு இப்படி நித்யாநுபூவம் பண்ணி, களித்தேற்கு ஆநந்தித்த எனக்கு, உமபா-மேலொரு தேஸ விஸேஷத்திலே போய்ப பண்ணும் அநுபூவதில் என குறை- குறைகிடந்ததேது? nG தொண்டி புகுவத்யுபுகுவதவிஷயத்தில் அநுகூலரானவாகளே! எல்லீரும்

ஜி-ஸமரித்து அது கிடையாமையால் வந்த ஆரத்திக்கும் அடைவே நாலு சந்தை (எந்நாளித்யாதி) “fA நானுனனை இனிவந்து கிட்டுவதெந்நான? gB பல விஷயங்களை நீ காட்டி முடிக்கப்பாாக கிருயோ? hC உனக்குப் புறம்பான விஷய பரசுரஸம்ஸாரத்திலே போரவிட்டுவைத்தாய iB எனனை அழைத்துக்கொள்ளுங்காலம் இன்னம் ஸமீபியாதோ’ தித்யாத்த

j விஸிலேஷ பரஸங்காத உபஸதிதம் ஸமஸிலேஷமாஹ (அவனை அநுபூவிகக இத்யாதி) kD அடியேனித்யாதிக்கு — ஸேஷபூதனை நான் முதன்முன்னமே பரபரதம்மே அடைந்தேன், lE பருகி நிரம்ப புகுஜித்து களித்தேன் நிரதிரயாநந்தத்தைப் பெறேன mF உண்டுக்களித்தேற்கு நித்யாநுபூவம்பண்ணி ஆநந்தித்த எனக்கு உமபா-மேலொரு தேஸ விஸேஷத்திலே போய்ப பண்ணும்நுபூவத்தில் என குறை குறை கிடந்ததேது? nG தொண்டி புகுவத்யுபுகுவத விஷயத்

ஈ—oA “எமா கீழ்மேலெழுபிறப்பும் மாசதிர் இது பெற்று நமமுடை வாழ்வு வாய்க்கினா றவா’ என்றும் தாமும தமமுடைய ஸம்புந்தி ஸம்புந்திகளுமாய்க் கூடக்களிப்பர்

p இப்படி பூஹுஞ்ஞான எம்பெருமான பகவதிலே நிரதிசய q புக்திமாண களாய், தத்ஸம்ஸலேஷ விஸ்வலேஷைக் ஸுகுதுக் கராப், r அவனை யல்லதறியாதபடியாய், புகுவதுநுபுவ ஸுகும மிக்கபோது இதர பதூர்த்துங்களுமெல்லாம் s தமமைப்போலே எம்பெருமானைப்பெற்று t ஸுகிக்குறனவாகவும், u விஸ்வலேஷமென்றெரு வகை உண்

அ—வாரீர் இப்பேரூயதை இழவாதே எல்லாரும் வாருங்கோள் தொழுது தொழுது நின்று - இந்த பரீதிபரவஸராயக்கொண்டு நிரந்தராவருத்தி பண்ணிநின்று ஆர்த்தும ஸஹர்ஷ கோலாஹலம் பண்ணுவோம் oA (எமரித்யாதி) கீழேழு கீழேழு தரத்தாலும் மேலேழு-மேலேழு தரத்தாலும் அரத்தாத் மத்யே ஏழு தரத்தாலும், எமர் மத்யேரானவாகள் எழுபிறப்பும் ஸபத ஜந்மங்களிலும், கேசவனதமர் கேஸிமதநனவனுக்கு தூஸபூதரானா அத்தாலே இது - இந்த மாசதிர் - மஹததான நிர்ஹேதுக் புகுவதுங்கீகாரமாகிற அதிசயத்தை பெற்று - அடைந்து அததாலே தம்முடை வாழ்வு ஸ்வைஷணவ ஸ்ரியானது வாயக்கின்ற வளா கிறது ஆ - ஆஸ்சர்யம்

p உக்த ஸம்ஸலேஷ விஸ்வலேஷஜித ஸுகுதுக் கராய் சரமாவதிமாஹ (இப்படி பூஹு ஞ்ஞான இத்யாதி) q ‘புக்திமான்களாய்’ இய்யுத்தி குருஷு பூஹுவசநமிதி ந்யாயாத் புக்திமான்களாய் இத்யஸ்யாநந்தரம் ‘அத ஏவ இதி r அவனையல்லதறியாதபடியாய் இத்யஸ யாநந்தரம் இருக்கிற இவர்’ இதிச அதுயாஹார்யம், யதூஸதிதமேவ வா s (தமமைப் போலே எம்பெருமானைப் பெற்று) இத்யாதி - B வாயுந்திரையுகளிறபடியே விஸ்வலேஷதூஸையிலே இதர பதூர்த்துங்களினுடைய இழவு தோற்றினால் ஸம்ஸலேஷதூஸையிலும் ஸமருத்யதி தோற்றத் தட்டிலலையிறே ஆகையாலேயிறே C ‘உருமநாடும் உலகமும் தனைப்போல அவனுடைய பேரும தார்களுமே பிதறறக் கறபுவான்’ என்றது ஏவம த சேத் புகுவதுநுபுவோபயஸதகலப் ஏவ ஸ்யாதிதி பூவ t (ஸுகிக்குறனவாகவுமிதி) அதர ‘‘நினைத்தும்’ இத்யத்யாஹார்யம்

ஜீ—தில சபலரானவர்களே! எல்லீரும் வாரீர் இப்பேரூயத்தை இழவாதே எல்லாரும் வாருங் கோள் தொழுது தொழுது நின்று பரீதிபரவஸராயக்கொண்டு நிரந்தர புகுவதுநுகூல வருத்திகளைப் பண்ணிநின்று ஆர்த்தும ஸஹர்ஷகோலாஹலம் பண்ணுவோம் oA (எமரித யாதி) கீழேழு மேலேழு அரத்தாத் மத்யே ஏழு ஆக இருபத்தொரு ஜந்மங்களிலும், எமர் மத்யே ரானவர்கள் கேசவனதமரானார்கள் இது மாசதிர் பெற்று நிர்ஹேதுக் புகுவதுங்கீகாரமாகிற இந்த மஹாதிசயத்தைப் பெற்று, தம்முடை வாழ்வு தம்முடைய ஸ்வைஷணவ ஸ்ரியானது வாயக்கின்றவா வளருகிறபடி என்!—என்று பொருள்

p உக்த ஸம்ஸலேஷ விஸ்வலேஷங்களினுடைய சரமாவதியை அருளிசெய்துகொண்டு நிக்ஷ மிக்கிரா (இப்படியித்யாதி) q (புக்திமான்களாய்) என்ற அநந்தரம் ‘அத ஏவ’ என்று அதுயாஹாராயம் r (அவனையல்லதறியாதபடியாய்) என்ற அநந்தரம் இருக்கிற இவர் என்றும் அதுயாஹாராயம் விஸ்வலேஷதூஸையிலே D நீயும் திருமாலால நெஞ்சுக்கோடப்படாயே’’ என்றி ருக்கையாலே ஸம்ஸலேஷ தூஸையிலும் s t ‘தமமைப்போலே எம்பெருமானைப்பெற்று ஸுகிக்கு

ஈ—டென்னுமறியாதே லோகயாத்ரையோடொக்க மறந்து, விஸ்வேஷ வயஸநம் மிக்லால்
 v ஸம்ஸலேஷரஸம் உண்டென்னுமறியாதே இதர பதார்த்தங்களுமெல்லாம் தமம்மப
 போலே எம்பெருமானைப் பிரிந்து நோவுபடுகிறனவாகக்கொண்டு WA “நீயும் திருமாலால்
 நெஞ்சங்கோடபட்டாயே” இத்யாதியாலே அவற்றுக்குமாகத் தாம் நோவுபடாநிற்பா

அ B மாயக்கூத்தனில் இரண்டாமபாட்டில் C நனனுடு என்ற பதத்துக்குப் பிள்ளானநிர்வாஹம்—
 எம்பெருமானைப் பெற்றநுபுவிக்கிற நாடுகாண்—என்னுமாம் இலலையாகில் கூப்பிடார்களோ’
 [8-5 2 ஈடு] என்றிருக்கையாலே தம்மைப்போலே எம்பெருமானைப் பெற்று ஸுகிச்சினறன்
 (s t) என்று ஸாப்தம், D ‘உன கைதவம் மண்ணும் விண்ணும் நனகறியும்’ என்றவிடத்திலே
 ‘வாயுந்திரையுகளில் வாஸநையாலே ஜகத்தெல்லாம் தமம்மபபோலே நினைத்திருக்குமென்றிருக்
 கிருர்’ [6 2 5 ஈடு] என்றிருக்கையாலே தம்மைப்போலே (s t) இத்யாதி ஆர்த்தமென்றும்
 கண்டுகொளவது

u, v நநு-அத்ர உசயமாநபுரமவிஸ்பருதீ E ‘மயர்வற இத்யதேந விருத்யேதே இதி
 சேநந கர்மக்குத்தவாபுரவேந விஷயக்குத்தவாத் யதவா இப்படி பூஹுஞ்ஞான (154)p
 இத்யாதிக்கு—‘புகுவதஸம்ஸலேஷம் வந்தபோது இவருக்கு ஸுகிச்சக கூடாது எங்ஙனே
 யெனனில் அப்போது துக் கிடுக்கிறனவான சில வஸதுக்களுண்டாகையாலே அவற்றைக் கண்டு
 துக் கிடுக்க பராபதமாகையாலும் வந்த ஸம்ஸலேஷம் அநித்யமாகையாலே விஸ்வேஷம் வரப்
 போகிறதென்று துக் கிடுக்க பராபதமாகையாலும் விஸ்வேஷம் வந்தபோது வயஸநப்படவும்’
 கூடாது, எங்ஙனேயெனனில் அப்போது புகுவதநுபுவிவ்ரோதியான பர்க்ருதி ஸம்பந்த
 ஸம்ரண்திகளுண்டாயிருந்ததேயாகிலும் ஸுகிச்சுகிறனவான சில வஸதுக்களைக் காண்கையாலே
 அதுகளைப்போலே தமக்கு வந்த விஸ்வேஷம் அநித்யமாகையாலே அதுபோய பூவம்மபோலே
 ஸம்ஸலேஷம் வருமென்று தேறியிருக்க பராபதமாகையாலே’ என்கிற ஸங்கையை தமக்குண்
 டான புகுவதஸம்ஸலேஷ விஸ்வேஷபரயுக்த ஸுகித் துக் கிடுக்களினுடைய உத்கூலதையினுலே
 ஸவவயதிரிக்த ஸம்ஸதவஸதுக்களும் புகுவதஸம்ஸலேஷவிஸ்வேஷைக் ஸுகித் துக் கிடுக்களாயிருக்கு
 மென்றிருப்பா’ என்று விஸ்வேஷைத் தமக்குத்தாலே பரிஹாரம் பண்ணிக்கொண்டு பரஸுதார்த்
 துத்தை நிகழிக்கிருர்—என்று அவதாரிகை இததால் ‘புகுவதஸம்ஸலேஷம் வந்தபோது ஸுகிச்
 கவுங்கூடும், தத்விஸ்வேஷம் வந்தபோது துக் கிடுக்கவுங்கூடும் எங்ஙனேயெனனில், தமக்கு
 உண்டான புகுவதஸம்ஸலேஷ விஸ்வேஷபரயுக்த ஸுகித் துக் கிடுக்களினுடைய உத்கூலதையினுலே
 ஸவவயதிரிக்த ஸம்ஸதவஸதுக்களும் புகுவதஸம்ஸலேஷவிஸ்வேஷைக் ஸுகித் துக் கிடுக்களாக
 நினைத்திருக்கிறவராகையாலே தமக்கு ஸம்ஸலேஷம் வந்தபோது துக் கிடுக்கிற வஸதுவைக்
 காணுமையாலும், விஸ்வேஷமென்றொரு வகை உண்டென்றறியாமையாலும் விஸ்வேஷம் வந்த
 போது ஸுகிச்சுகிற வஸதுவைக் காணுமையாலும், ஸம்ஸலேஷரஸமுண்டென்றறியாமையாலும்’
 என்றதாயிற்று WA நீயும் அதுக்கு அடைவற்றிருக்கிற நீயும், ஆஸக்திமாத்ரமே ஹேதுவாக, திரு
 மாலால் ஸரிய பதியாலே, நெஞ்சம் மனஸஸை, கோடபட்டாயே பறித்துக்கொள்ளப்படடாயோ?

ஜி கிறனவாக ‘என்று அர்த்தாத் ஸித்திமாதல, யத்வா B மாயக்கூத்தனில் C ‘நனனுடு என்ற
 துக்கு எம்பெருமானை அநுபுவிக்கிற நாடுகாண், இலலையாகில் கூப்பிடார்களோ’ [8 5 2 ஈடு]
 என்ற பிள்ளான நிர்வாஹத்தைப்பற்ற முக்யமாகவுமாம் t(ஸுகிச்சுகிறனவாகவும)என்ற அநந்தரம்
 ‘நினைததும்’ என்று அத்யாஹாரம் WA [நியந்திருமாலாவிதி] நீயும் ஸரிய பதியாலே நெஞ்ச
 பறித்துக்கொள்ளப்படடாயே—என்றபடி

ஈ— x இவருக்கு பரியாபரியங்கள் ஒருகாலும் முடியாதே பர்யாயேண உண்டர் யிருக்கையாலே, இவர்க்கு சிந்தயநதிபபடி நித்யமாய்ச் செல்லுகையாலே இவரை ? தீர்க்குகிந்தயநதி யென்றாயிற்று நம y முதலிகள் அருளிச்செய்தது

z ஆனால் சேதநர்க்கு & ஸத்ரயந்தபாநாதிகளே தூரகபோஷக பேடாக்யங்களாய்ச் செல்லாநிற்க, இவரை புகுவத்குணைகதூரகரென்னக்கூடுமோ? எனனில, b திரு வயோத்யையிலும், கோஸலஜநபதத்திலுமுள்ள ஸதூவரஜங்குமங்களைய b ராம குணைகதூரகங்களாயிருக்குமபடியை அநுஸந்தித்து இதுவும் கூடுமென்று கொள்வது

அ— x இவருக்கு பரியாபரியங்கள் மாறாதே செல்லுகையாலே சிந்தயந்தியில் இவர்க்கு வயா வருத்தி காட்டுகிறார் (இவருக்கு பரியாபரியங்களிடையாதி) 1 'தச்சித்தவிலாஹலாத்ஷண புணயசயா ததூ! ததூபராபதிமஹாது கக்யவிலீநாடேஷபாதகா||' இதயாதி பரியாபரியங்கள் பர்யாயேண நடக்கையைப் பற்றவிறே A 'வலவியே மாராதோ' என்று இவர்தாம் அருளிச் செய்தது y (முதலிகள்) ஆசாராயா

z தது 'தத்ஸம்ஸீலேஷஸீலேஷைக ஸுகூதுக் கராய அவணையல்லதறியாதபடியா யிருக்கிற இவர் (ப154) q r இதுயுத்தம், 'அங்குளயக்ரே ஹஸதியூதூஸதமாஸதே' இதிவத் கதூமித்யுமுபபத்யதே? 2 y ஏவ லௌகிகாஸத ஏவ லைத்யுகா 'அனரே லோகத்யுஷ்டாகார விருத்த்யுமாக B எல்லாங்கண்ணை' எனகிற இவருகதியைக்கொண்டு புகுவத்குணைகதூரக ரென்னக் கூடுமோ? இதயபிராயேண ஸங்கதே (ஆனால் சேதநர்க்கு இதி) a (ஸத்ரயந்தபாநாதிக் களிதி) ஸதரீகன பேடாக்யைகள், அந்தம் தூரகம், பாநம் - போஷகம் என்று யதூயோக்யம் அந்வயித்துக்கொள்வது b நஹி த்ருஷ்டேடநுபபந்நம் நாம் இதயபிராயேண பரிஹரதி (திருவ யோத்யையிலுமிதி) ஸதூவர ஜங்குமேஷவயமாகாரோ த்ருஷ்டஸ்சேத பராங்குஸாயஸய கிமுதேதி பூவ 3 அகாலபுலிநோ வருஷா: 4 'பரிஸுஷகபலாஸாநி வநாநயுபவநாநி ச' 5 'மம தவஸ்வா நிவருத்தஸய ந பராவர்த்தந்த வர்த்மநி! உஷணம்ஸு விமுஞ்சந்தோ ராமே ஸம்பரஸத்யே வநம்||' 6 வயஸருஜந் கபுளாந நாகூர் காவோ வத்ஸந் ந பாயந! பக்ஷிணோபி பரயரசநதே ஸர்வபூதா நுகம்பிநம் || 7 நிர்ஸேஷ்டாஹார ஸஞ்சாரா

ஜி— x சிந்தயந்தியில் வயாவருத்தி (இவர்க்கிடையாதி)

z தத்ஸம்ஸீலேஷஸீலேஷைக ஸுகூதுக் கராய, அவணையல்லதறியாதபடி இருக்கிற (ப154) q, r என்று புகுவத்குணைகதூரகதவம் சொல்லிற்று அங்குளயக்ரே ஹஸதியூதூஸதமாஸதே ' எனகிறப்போலே லோகத்யுஷ்டாகார விருத்த்யுமாக புகுவத்குணைகதூரகரென்னக்கூடுமோ? எனகிற அபிராயததாலே ஸங்கிக்கிறார் (ஆனலிடையாதி) b நஹி த்ருஷ்டேடநுபபந்நம் நாம்' இதயபிராயேண பரிஹரதி (திருவயோத்யையிலுமிதி) ஸதூவரஜங்குமங்களிலே இந்த ஆகாரங்கண்டால் ஆழவர்க்கு கிமுத என்று கருதுது b (ராமகுணைகதூரகங்கள்) எனகிற இடத்திலே 8 அபி வருஷா பரிமலாநா 4 'பரிஸுஷகபலாஸாநி 5 'மம தவஸ்வா நிவருத் தஸய ந பராவர்த்தந்த வர்த்மநி! உஷணம்ஸு விமுஞ்சந்த 6 வயஸருஜந் கபுளாந நாகூர்

ஈ— c இப்படி இருக்கிற இவர்க்கு எமபெருமானோடு ஸமஸலேஷமாவது d பரத்யக்ஷ ஸமாநாகாரமான e ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரம் விஸலேஷமாவது பூஹய ஸமஸலேஷா பேணை பண்ணி அது பெருமையாலே மாநஸாநுபுவத்துக்கு வந்த கலக்கம்.

f//ஸர்வஜ்ஞாய், ஸாவஸக்தியாய், ஸர்வநியந்தாவாய், நிர்வதிகக்ருபாவாநு யிருந்த எமபெருமான இவருடைய அநுபுவத்தை முடிய நடத்தாதே, இவ்வநுபுவத்தை

அ—ஏகைகஸத்யாநநிஷ்டிதா 1 'அலமத்ய ஹி புக்தேந பரமார்த்தைரலஞ்ச ந | யத்யா பஸ்யாம நிர்யாந்தம் அபிஷித்தம் ரக்ஷத்தமம் || இதயாதி;

c ஏவம் புகுவதபரஸாத்யுலப்யத பரிபூர்ணநுபுவஸ்யாஸ்ய புகுவத்யஸில்லேஷோபபததி கத்யம் ததகார்யத்வேந ஆக்ரோஸோபபததிர்ச கத்யமிதி ஸங்காயாம விஸ்லேஷோபபததிம ததகார்யத்வேந ஆயாத ஆகரோஸபரகாரம் தத்பரதிகோடிதவேந உபஸதித ஸமஸலேஷ காலீந ஸந்தோஷாதிஸயம் ததுப்ய சரமாவதிம ததபரயுக்த நாமவிஸேஷம், தத்ர பரஸக தாயாஸ் ஸங்காயா பரிஹாரஞ்ச ஜக்யாத், அது புகுவத் பரஸாத்யுலப்யத பரிபூர்ணநுபுவஸ்ய அஸ்ய ஸமஸலேஷவிஸ்லேஷெள நாம காவித்யதராஹ (இப்படியிருக்கிறதயாதி) குணநு புவம் ஸமஸலேஷம், குணந்தராநுபுவாலாப்யம்-விஸ்லேஷமென்று ஓரோ குணத்தை ' (ப 151) x இதயாதி்யாலே கீழருளிச்செய்தபடியன்றிகே, மாநஸாநுபுவம் ஸமஸலேஷம் பூஹய ஸமஸலேஷாபேணை பிறந்து அது பெருமையாலே மாநஸாநுபுவத்துக்கு வந்த கலக்கம் விஸ்லேஷமென்று யோஜநாததர மருளிச்செய்கிறா (இப்படியிருக்கிற இவர்க்கியாதி) என்னவு மாம் c (இப்படியிருக்கிற இவர்க்கு) என்றது புகுவத்யுணைகத்யாரக்யாருக்கிற இவருக்கு என்றபடி d (பரத்யக்ஷதயாதி) பரத்யக்ஷஸப்யத்யம் சாஷுஷஜ்ஞாநபரம் ஸபெளடயாதிஸயே தாதபர்யம் e ஜ்ஞாநபத்யம் மாநஸதவபரம்

f (ஸர்வஜ்ஞாய் இதயாதி) விஸேஷண சதுஷ்டயம் விஸேஷயஞ்ச அவிச்சேதேந அநுபுவ பரவர்த்ததே ஹேதுக்யர்ப்பயம், அஜ்ஞத்வ அஸகத்தவ பரதந்தரத்வ நித்யயத்வ நிஸஸம்பநத்யத் வங்கள் விச்சேத்யுஹேதுக்களாகையாலே அறிகைகமும், அறிநதபடியே தலைக்கடடுகைகமும் ஸக்தியுண்டானாலும் பரதந்தரானால் பரயோஜநமிஸ்யேநே, அதுககாக நியமிகைகமும் அதுக குறுப்பாக இரங்குகைக்கும் நிபப்யமாக ஸம்பநதிகைக்கும் உபயுக்தங்களிதே இக்குணங்கள்

ஜீ—காலோ வத்ஸந ந பாயயந் | பக்ஷிணோபி பரயாசந்தே' 1 'அலமத்ய ஹி புக்தேந பரமார்த்தைரலஞ்ச ந | யத்யா பஸ்யாம நிர்யாந்தம்' 2 'நஷ்டம் த்ருஷ்டவா நாப்யநந்த்ய விபுலம் வா துநாக்யம்' இதயாத்யநுஸததேயம்

c குணநுபுவம் - ஸமஸலேஷம், குணந்தராநுபுவாலாப்யம் - விஸ்லேஷமென்று ' ஓரோ குணத்தை' (ப 151) x இதயாதி வாக்யத்தாலே கீழருளிச்செய்தபடியன்றிகே மாநஸாநுபுவம்- ஸமஸலேஷம், பூஹய ஸமஸலேஷாபேணை பிறந்து அது பெருமையாலே மாநஸாநுபுவத்துக்கு வந்த கலக்கம்-விஸ்லேஷமென்று பரகாராந்தரேண விசுரஹ பரயுகத ஸமஸலேஷவிஸ்லேஷங்களை அருளிச்செய்கிறா (இப்படியிருக்கிற இதயாதி) c இப்படியிருக்கிற இவர்க்கு புகுவத்யுணைக த்யாரக்யாருக்கிற இவர்க்கு

f 'ஸர்வஜ்ஞாய்' இதயாதி விஸேஷணங்களுக்குக் கருத்து — அஜ்ஞத்வ அஸகத்தவ பரதந்தரத்வ நித்யயத்வ நிஸஸம்பநத்யத்வாதிகளானருவிச்சேத்யுஹேதுக்களென்று

ஈ விச்சேத்யுத்தததுக்கு பரயோஜநமென்னென்னிலி || ௨ திருவயோத்யையிலும் திருக்குரலையிலும் பிரிந்த 'பிரிவுபோலே இவர்க்கு h (அநுபூதகுணங்கள் ஸாத்மிகைக்காகவும்) 1 மேனமேலென தருஷணை பிறக்கைக்காகவும்)

j எம்பெருமானபகல பிறந்த ஆசை முதிர்ந்து, நினைத்தபடி பெருவிடவாரே k ஸோக மோஹங்கள் பிறக்கும்

அ— தாதாசார்யாஸது — மயர்வற மதிநலமருள்ப பெற்றவராகையாலே உபயவித்யுமான விஸ்வேஷமும் இவருடைய துஷகர்மமூலமாக வந்ததென்கை அநுபபந்தமாகையால், ஸ்ரீராமே இவற்றை உண்டாக்கினென்று திருவுள்ளமபற்றி இவர்படுகிற வயஸந்ததை அறியாதிருக்கையன்றிக்கே ஸாவஜ்ஞனாயிருந்தான அறிந்தாலும் போகமாட்டாதிருக்கினென்ன வேண்டாதபடி ஸாவஸக்தியாயிருந்தான ஜ்ஞாநஸக்திகளுண்டானாலும் பரதந்தரணுகையாலே அவர்கள் சொன்னது கேட்கிருக்கிறான் எனனவேண்டாதபடி ஸாவதியந்தாவாயிருந்தான அவன இவையெல்லாமுண்டானாலும் உத்யஸீநனாயிருக்கிறெனனானதே நிரவதிக கருபாவானாயிருந்தான, இப்படிப்பட்ட குணங்களுடையவன அநுபபவத்தாலே இவரை மேன்மேலென பரீதராக்காதே இவ்வதுபபவத்தை விச்சேத்யுத்தததுக்கு ஹேதுவேதெனபாருடைய ஸங்கையை அநுவதிக்கிறா (ஸாவஜ்ஞனாயித்யாதி) ௨ இப்படி பண்ணின ஸங்கைக்கு இரண்டு வகையாக உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (திருவயோத்யையிலித்யாதி) ' உந்மஸதகமான அநுபபவம் ஸாத்மிகைக்காகப் பிரிந்தானென்றிறே இதுக்கு உத்தரமருளிச்செய்தது இப்படியானால் நியயிபூதியில் பிறக்கும் பரிபூரணபூவம் ஸாத்மிகைக்காக அங்கும் பிரியவேண்டி வாராதோ? அதிலலாமையாலே அங்குதையில் அநுபபவம் அஸாதமயமாய முடியும்படியான துணை வினாயாதோ? ' என்று ஸ்ரீபாதத்தில் முதுலிகள் கேட்க, அந்த ஸங்கையை ' க்ஷுத்யவயாக்யாநத்திலே பிள்ளையும் பரிஹரிதருளினார் ' என்று பிள்ளை அருளிச்செய்த இரண்டு ஸ்லோகத்தையும் அருளிச்செய்வார் 1 'மஹாநந்தமஹிம்நா ச பராக்ஷுத்ய க்ஷாபேஷுணுத்யபி | மோஹதுக்ஷே தத்யா ஸயாதாம இதி மூடாவிஜலபிதம் || ஸுகூஸ்ய மோஹநந்தம் ஹித்ராமஸத்வாத்யுபாதிபி | * நஸுகூய புவேத் க்வாபி பூர்வதுக்ஷாபி மாஸநம் || ' * நஸுகூம்-துக்ஷுப்—இதி வயாக்யாநம் சகரு

hA ' ஆற்றநல்லவகை காட்டுமமமான இதயேதத் ஹருதி நியாயாஹ (அநுபூத குணங்கள் ஸாத்மிகைக்காகவுமிதி) IB 'காதல கடலின மிகப் பெரிதால்' C 'காதல கடல் புரைய விளைவித்த' இத்யாதிகம ஹருதி நியாயாஹ (மேனமேலென தருஷணை பிறக்கைக்காகவுமிதி) பிறக்கைக்காகவும் என்ற அநந்தரம் விச்சேத்யுப்பித்தான்' என்று கருத்து,

| ஏவம் ஹிதபூத்யா புகூவாதேவ கரோதி சேத ஸோகமோஹௌ கதம் புவத, இதயதராஹ (எம்பெருமானபக்கலிதி) இவவாகயத்தின அடியிலே ஆகையாலே ' என்று

ஜீ— ௨ கீழ ஸங்கைக்கு இரண்டு வகையாக உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (திருவயோத்யையிலும் மித்யாதி) h (அநுபூதகுணங்கள் ஸாத்மிகைக்காகவும்) என்றது A 'ஆற்ற நல்ல வகை காட்டுமமமான' என்றத்தைப்பற்றி IB காதல கடல்புரைய விளைவித்த' இத்யாதியைப்பற்றி (மேனமேலென தருஷணை பிறக்கைக்காகவும்) என்றது (பிறக்கைக்காகவும்) என்ற அநந்தரம் விச்சேத்யுப்பித்தான் என்று கூட்டுவது

| இப்படி ஹிதபூத்யா செயதானாகில ஸோகமோஹங்கள் உண்டானபடி எங்கனே என்ன (எம்பெருமான பக்கலித்யாதி) இவவாகயத்தின அடியிலே 'ஆகையாலே' என்று கூட்டுவது

A4 5 5 B7:3-6 C5 3 4 • 'ஸுகூய ச புவேத்' என்று க்ஷுத்யபூஷத்தில் காணும் பாடும் உசிதம்.

ஈ— 1 இப்படியுள்ள n கலவியாலும் n பிரிவாலும் ஆழ்வாருக்கு வந்த துஸை
2 அந்யாபதேஸபேசைப பேசவிக்கும்

o இப்படிந்தாங்களில் ஸகீக்திகள் p பராயனான எம்பெருமானுடைய ஸவருப
பரதிபாதிபரமாயிருக்கும் சில, q பராபதாவான பரத்யகூர்தம் விஷயமாயிருக்கும்

அ—கூட்டுவது k ஸோகமோஹங்கள் பிறக்கும்'' எனறவிடத்தில் மோஹமாவது அவனுடைய
ரக்ஷைதவத்தையும், தம்முடைய ரக்ஷைதவத்தையும் உணரமாட்டாத துஸை ஸோகமோஹங்க
ளுக்கு ஹேது விஷய வைலக்ஷண்யமென்றபடி.

1 பிராட்டிமார் துஸையை பராபதராய, அவர்கள் பாசரங்களாலே சொல்லுகிறதுக்கு ஹேது
அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியுள்ள இத்யாதி) 1 m n கீழே ஸம்ஸ்லேஷமும் பரஸக்தமாகையாலே
அத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு (இப்படியுள்ள கலவியாலும் பிரிவாலும்) எனகிறார் n கலவியால்
வந்த துஸையாவது அத்தயவஸத்தை n பிரிவால் வந்த துஸையாவது ஸோக மோஹா
வஸதைகள் கலவியில் அந்யாபதேஸம் A கருமாணிகமலையும் B வேயமருதோளிணையும் C அஞ்
சிறைய மடநாரை தொடக்கமானவையெல்லாம் பிரிவில் அந்யாபதேஸம் 1 யத்வா (இப்படியுள்ள
விதி) இப்படிப்பட்டிருக்கிற கலவியினுடைய விச்சேத்யுமாகையாலே என்று தாற்பாயம் ஏவம்
''இப்படி புகுவத்ஸவருப ருபகுணவிபூதிகளை'' (ப 139) c இத்யாதிவாக்யேந பரபுத்தாவை
க்ஷண்யம் பரஸதாவய, பரஸதுதம் பரபுத்தாவைலக்ஷண்யம் இங்ஙனேயாகில்'' (ப 140) f இத
யாதிநா பரஸ்நோத்தரத்தேவ ஆகேப ஸமாத்யாந முகேந ச ஸத்ருணநிகுந ந்யாயேந த்ருட
க்ருத்ய ''புகுவதபரஸாததாலே'' (ப 151) v இத்யாதிநா விஸ்லேஷோபபததிம் தத்கார்ய
பூத ஆக்ரோஸபரகாரம் தத்பரதிகோடித்வேந உபஸதிதஸம்ஸ்லேஷகாலீநஹர்ஷபரகாரம்
ததுப்யசரமாவதி, பர்யாயேன ததுப்யாநுவருத்தயா ஆகதநாமவிஸேஷம் தத்ப பரஸகத-
ஆஸங்காபரிஹாரம் ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷஸவரூபம், ததுப்யாபரி பரஸக்தாஸங்காநாம பரிஹாரம்
ச ஐக்யாநா

o t இனிமேல இப்படிந்தாங்கள் அர்த்தபஞ்சகத்தையும் பரதிபாதிக்கிறன எனகிறார் (இப்படிந
தங்களிலித்யாதி) pD உயாவற வ்யாநஸமும் E திண்ணன வீடும F அனைவதரவணையும் G ஒன்றுந

ஜீ— 1 இந்த ஸம்ஸ்லேஷ விஸ்லேஷங்களே அந்யாபதேஸப பேசுக்கும் ஹேதுவெனகிறார்
(இப்படியுள்ளவித்யாதி) கலவியில் அந்யாபதேஸம் A கருமாணிகமலையும் B வேயமருதோளிணை
யும் C அஞ்சிறையமடநாரை தொடக்கமானவை பிரிவில் அந்யாபதேஸம் ஆக 'இப்படி புகுவத
ஸவருபருபகுண விபூதிகளை' (ப 139) c இத்யாதி வாக்க்யம் தொடங்கி இவ்வளவாலே பரபுத்தா
வைலக்ஷண்யத்தை பரஸதாவித்து பரஸதுதமான வைலக்ஷண்யத்தை ஆகேப ஸமாத்யாந முகேந
த்ருடிகரித்து அநந்தரம் விஸ்லேஷோபபதி, தத்கார்யாகரோஸபரகாரம், தத்பரதிகோடித்வேந
உபஸதித ஸம்ஸ்லேஷஹர்ஷம், ததுப்யசரமாவதி, ததுப்யாநுவருத்தயா S S கதநாமவிஸேஷம்
ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷ ஸவரூபம் ததுபரி பரவருத்த ஸங்காபரிஹாரங்களுமெல்லாம் அருளிச்
செய்து நிகுமித்தார்

o t இனிமேல இப்படிந்தாங்கள் அர்த்தபஞ்சகத்தையும் பரதிபாதிக்கிறன என்று பரதி
பரத்ய வைலக்ஷண்யங்களை அருளிச்செய்கிறார் (இப்படிந்தாங்களிலித்யாதி) ' சில சில
என்றது H உயா திண்ணனையென்று இத்யாத்யாசாரயஹருத்யோக்தியிலே விஸத்யம்
அதாவது ப்ரூயாவற E திண்ணனவீடு F அனைவது G ஒன்றுநதேவுமாகிற நாலு திருவாயமொழி

A 8 9 B 10 9 C 1 4 D 1 1 E 2 2 F 2 8 G 4-10 H ஆசார்யஹருத்யம் 211

ஈ—சில, r பராபத்யுபாயத்தைச் சொல்லும் சில, s பூலத்தைச் சொல்லும் சில, t பராபதி
 விரோதியைச் சொல்லும் சில u அவஸிஷ்டமானவை இவற்றுக்கு உபபாதகங்களா
 யிருக்கும் v இவற்றில் உத்ஸேஷயம் பூலம், w ததூர்த்துமாக மற்றுள்ள நாலர்த்த
 மும் சொல்லுகிறது

அ—தேவுமாகிற நாலு திருவாயமொழிகளிலும் பரஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகையாலே (பராபயனான
 எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூப பரதிபாதநுபரமாயிருக்கும் சில) எனகிருா qA பயிலும்சுடரொளி
 B ஏறாறுமிறையோன C கண்களசிவநது D கருமாணிக்கமலையாகிற நாலு திருவாயமொழிகளிலும்
 ஆதமஸ்வரூபத்தை பரதிபாதிக்கையாலே (பராபதாவான பரதயக்ஷாதம் விஷயமாயிருக்கும்
 சில) எனகிருர் rE நோற்றநோனபு F ஆராவமுது G மானேயநோக்கு H பிறந்தவாறும் எனகிற நாலு
 திருவாயமொழியில் உபாயஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகையாலே (பராபத்யுபாயத்தைச் சொல்லும்
 சில) எனகிருா sI எம்மாளிடு J ஒழிவிலகாலம் K நெடுமாறகடிமை L வேயமருதோளினை எனகிற
 நாலு திருவாயமொழியும் பூலத்தைச் சொல்லுகையாலே (பூலத்தைச் சொல்லும் சில)
 எனகிருர் tM வீடுமினமுற்றவுடி N சொன்னால் விரோதம் O ஒரு நாயகம் P கொண்டபெண்டி
 எனகிற நாலு திருவாயமொழியும் விரோதி ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகையாலே (பராபதி
 விரோதியைச் சொல்லும் சில) எனகிருா, u மற்ற எண்பது திருவாயமொழியும் இவவர்த்த
 பஞ்சகத்தினுடைய விஸ்தரமாகையாலே (அவஸிஷ்டமானவை இவற்றுக்கு உபபாதகங்களா
 யிருக்கும்) எனகிருா

v நறு அர்த்தபஞ்சக பரதிபாதகாஸ்சேத் 'புருஷார்த்த பரகாசமான பரபூந்தங்குளில்
 பரதாத பரபூந்தங்கள்' (ப 143) t இதி பூர்வோகத வாக்யேத, 'புகுவத கைங்கர்யமாகிற திரதியு
 புருஷார்த்தம் இன்னப்படிப்பட்டிருக்கும் என்றறிவிக்கைக்காகப் பிறந்த பரபூந்தங்கள்'' (ப 144) z
 இதி வாக்யேதச விருத்தியேத இத்தயதராஹ (இவற்றிலுத்தேஸ்யமிதி) அதாவது கைங்கர்யத்துக்கு
 ஆஸ்ரயபூதனான பரதயக்ஷாதம் ஸ்வரூபம் சொல்லவேணும் கைங்கர்யவிஷயதயா பரஸ்வரூபம்
 சொல்லவேணும் கைங்கர்யாவர்பதௌ தத்துவரூப உபாயஸ்வரூபம் சொல்லவேணும் இப்படிப

ஐ—கனும் பராபயபுகூவத்ஸ்வரூப பரதிபாதநுபரம A பயிலுஞ்சுடர் B ஏறாறும் C கண்கள D கரு
 மாணிக்கமாகிற நாலும் பரதயக்ஷாதம் விஷயம் E நோற்றநோனபு F ஆராவமுது G மானேய
 நோக்கு H பிறந்தவாறுகளாகிற நாலும் உபாயபரம் I எம்மாளிடு J ஒழிவிலகாலம் K நெடுமால
 L வேயமருதோள்கிற நாலும் பூலபரதிபாதகம் M வீடுமின N சொன்னால் O ஒருநாயகம் P கொண்ட
 பெண்டிர் எனகிற நாலும் விரோதி ஸ்வரூப பரமௌறபடி u மற்ற எண்பது திருவாயமொழியும்
 இவவர்த்த பஞ்சகத்தினுடைய விஸ்தரமாகையாலே (அவஸிஷ்டமானவை இவற்றுக்கு உபபாத
 கங்கள்) எனகிருா

v புருஷார்த்த பரதிபாதகமென்று கீழே (ப 143) t சொல்லிவைத்து, இங்கே அர்த்தபஞ்சக
 பரதிபாதகமௌரூப வயாஹதமௌரோவெனன (இவற்றிலுத்தேஸ்யமிதியாதி) உத்ஸேஷயம் -
 ஆகாங்கிதம் w (ததூர்த்தமாகனிதி) கைங்கர்யத்துக்கு ஆஸ்ரயபூத பரதயக்ஷாதம் ஸ்வரூபம்
 சொல்லவேணும் கைங்கர்ய விஷயதயா பரஸ்வரூபம் சொல்லவேணும் கைங்கர்யாவர்பதௌ
 தத்துவரூபோபாயஸ்வரூபம் சொல்லவேணும், ஏதாத்ருஸகைங்கர்யத்தின் விரோதி ஸ்வரூபம்
 சொல்லவேணும், ஆகையாலே மற்ற நாலாததும் ஏததூபயுக்த்தயா வந்ததென்றபடி

A 97 B 48 C 88 D 89 E 57 F 58 G 59 H 510 I 29 J 88 K 8-10.
 L 108 M 12 N 89 O 41 P 91.

ஈ— x இவற்றில் பரதம பரபுந்தமான திருவிருத்தத்தில் y தவதுநபுவவிரோதியான ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தை அறுத்துத் தந்தருளவேனுமென்று எம்பெருமானை அரத்திக்கிறார்

திருவாசிரியத்தில் நிவருத்த ஸம்ஸாரர்க்கு பேராக்யமான தன்னுடைய z வடிவழகை உகலம்பகன மாலையை b பணியாக எடுத்துக் காட்டுமாபோலே காட்டிக் கொடுக்கக் கண்டு அநுபூவித்தார் பூர்ணமாக

அ—பட்ட கைங்காயத்தின விரோதிஸவருபம் சொல்லவேனுமே ஆகையாலே மற்ற நாலாத்தரும் உபயுக்தையா வந்தது என்றபடி அனறிக் கே யோஜநாத்தரபாகவுமாம் v (உத்துதேஸ்வம்) ஆகாங்கிதமென்றபடி இத்தால் பராப்யம் பரதாநம்மகையாலே தந்திஷுகர்ஷாரததுமான A எம்மாவிலே ஸாவபரபுந்த பரதாநமென்றபடி ஆகையாலே B கடிகைததடங்குன்றினமிசையிருந்த அக்காரக்களியினுடைய பரதாநம்மம் விதேதம்

x பரபுந்தாநாம் பரத்யேகபுரதிபாத்யஜிஜ்ஞாஸாயாமாஹ (இவற்றில் பரதம பரபுந்தமான இதயாதி) உபக்ரமே C 'இந்நின்ற நீரமை இனியாமுருமை' இதி ஸ்வயம் ஸம்ஸார திவ்ருத்தி பரார்த்துநாத், D 'அமுந்தார்' பிறப்பாம் பொல்லாவருவினை மாய வன சேற்றனவத் பொயந்நிலததே' இதயுபஸம்ஹாரே பூலத்வேதாபிதாநாச்ச 1 'உபக்ரமோபஸம்ஹாராவப்யாஸோ஽பூர்வதா பூலம் | அர்த்தவாதோபபத்தி ச லிங்கம் தாத்பாயநிர்ணயே ||' இதி ந்யாயேத ஸம்ஸாரநிவருத்தென பரபுந்தஸ்ய தாத்பாயமிதி பூவ y அநுபூவ விரோதி எனனதே தவத் எனது விசேஷிக்கிறதுக்குக் கருத்து கேவலனுக்கும் ஸவாத்மாநுபூவ விரோதியான ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தை அறுத்துத் தரச்சொல்லுகை ஸமாதமகையாலே தத்யவயாவருத்தயர்த்துமாக (தவதுநபுவ) என்கிறது

z (வடிவழகையிதி) அதர் அவயவஸௌந்தர்யம் ஆபுரணஸௌந்தர்யம் சோச்யதே. aE 'செக்கர் மா முகிலுடுத்து' இதயாதிநோக்தாவயவாபுரணாதாம் பரஸபரபுராக்யதவவிவக்ஷண உச்யதே - (கலம்பகனமாலை) நாநாபுஷ்பக்ரதிததவேந தாத்வாணஸர்க் b (பணியாக) வகுப்பாக, பேராக்யமாக என்றபடி யத்வா கர்த்தவ்யமாக அஸ்ய பரதாநநீயம் இக்ஷ வஸிகர்த்தவ்யபூக்ஷ்யேதி யாவத் உபஹாரத்வேதேதி வா அத்வா, ஆபுரணதவேத-ஆபுரணவத் பேராக்யதவேதேதி யாவத்

ஈ— x இபரபுந்தங்களுக்கு பரதமேகம் பரதிபாத்யபாத்தம் ஏதெனன (இவற்றில் பரதம பரபுந்தமான இதயாதி) 1 உபக்ரமோபஸம்ஹாராவப்யாஸோ஽பூர்வதா பூலம் | அர்த்தவாதோபபத்தி ச லிங்கம் தாத்பாயநிர்ணயே || ' என்கிறபடியே C இனியாமுருமை' D அமுந்தார்' எனது உபக்ரமோபஸம்ஹாரங்கனிரண்டிலும் பரக்குதி ஸம்பந்த நிவருத்தியைச் சொல்லுகையாலே, இதுவே திருவிருத்தத்துக்கு பரதாநதாத்பாயம் y (தவதுநபுவவிரோதியான) என்றது—கைவல்யவயாவருத்தயர்த்துமாக

z (வடிவழகை) என்கிறவிடத்தில் அவயவ ஸௌந்தர்யமும் ஆபுரண ஸௌந்தர்யமும் சொல்லுகிறது aE 'செக்கர் மா முகிலுடுத்து' இதயாதியைப்பற்ற - (கலம்பகனமாலை) நாநா வர்ணங்களான புஷ்பங்களைத் தொடுத்த மாலை b (பணியாக) வகுப்பாக; பேராக்யமாக என்றபடி

ப—21 A 2 9 B பெரியதிருமொழி 8 9 4 C திருவிரு 1 D திருவிரு 100 E திருவாசிரியம்—L

ஈ— பெரிய திருவந்தாதியில் o நிரதிசயபேராக்யனான எம்பெருமானை d அநுபூவிக் கையாலே, ததுநுஞ்ஞமாக e த்ருஷணை பிறந்து த்ருஷணாகுணமாகப் f பேசியும் நினைத்தும் துரிக் கிறார்

g திருவாய்மொழியில் இவருடைய g த்ருஷணாகுணமாக—h ஸரிய பதியாய், i ஸமஸத கலயாணகுணாதமகனாய், தனக்குத் தகுதியான j திவ்ய தேஹத்தை யுடையனுமாய் k திவ்யபூஷண பூஷிதனுமாய், l ஸங்கசக்ராதி திவ்யாயுத, துரனுமாய், m பரம

அ—cA நற்பூவைப் பூவின்ற வண்ணை இதயாதிசயம் ஹருதி நித்யாயாஹ (நிரதிசயபேராக்யனான இதி) d (அநுபூவிக் கையாலே) அநுபூவிததுப் பிரிகையாலே என்றபடி e (த்ருஷணை பிறந்து) என்றது B அனபே பெருகும் மிக விதுவென பேசீர் என்றதைப்பற்றி A வண்ணைப் புகழ் நயப்படுதல் நரவீன தொடைக்கிளவி உட்பொதிவேம நீ எம்மொடு கூடி இயற்றுவாய் C நின்புகழில் வைகும் தம் சிந்தையிலும் மறநிறிதோ D ஏத்தமுயல் E நீ கதியா நெஞ்சே நினை இயாதிசயைப்பற்றி (பேசியும் நினைத்தும்) என்றது

g (த்ருஷணாகுணமாக இதி) அஸய 'தனை நிர்ஹேதுகமாகக் காட்டியருளக்கண்டு' (ப166)q இதுததரேன அந்வய h (ஸரிய:பதியாய்) என்றது F உன்ன சுடர்மிகு சுருதியுள் என்றதைப்பற்றி 1 ஹரிஸ்ச தே லக்ஷமீஸ்ச பத்ந்யெள 'இத்யாத்யுக்தமான ஸரிய பதிவத்தை நினைத்து F' உன்ன சுடர்மிகு சுருதியுள் 'என்றது—என்றிரிறே ஆருமிரத்திலே பிள்ளான h (ஸரிய பதியாயிதி) அந்ர உததரத்ர ஸ்ரீமக்ஷண நாராயணனே பரததவம்' (ப168) இதி பரதிபாதுக்ஷாகயகூத லக்ஷமீ ஸம்பூத, பரதிபாதுக் ஸர்வகூதாஸ்சாதர விலக்ஷிதா IG 'நலமுடையவன என்றதைப்பற்றி (ஸமஸத கலயாணகுணாதமகனாய்) என்றது—G' சுடரடி என்றதைப்பற்றி (திவ்யதேஹத்தை யுடையனுமாய்) என்றது k IG சுடரடி என்ற விக்ரஹயோகூதத்திலே திவ்யபூஷண திவ்யாயுதங்கள் அந்தர்ப்பூதங்கள் k யதுவா H அந்தாமதகனபு இத்யாதிசயம் ஹருதி நித்யாயாஹ (திவ்யபூஷணைதி) II' சங்கு வில வான் தண்டு சக்கரக்கையறகு'] ஞ்சங்கதை' இத்யாதிசயம்

ஜ—cA நற்பூவைப் பூவின்ற வண்ணை இத்யாதிசயைப்பற்றி (நிரதிசய பேராக்யனான) என்றது d (எம்பெருமானை அநுபூவிக் கையாலே) அநுபூவிததுப் பிரிகையாலே என்றபடி e (த்ருஷணை பிறந்து) என்றது - B' அனபேபெருகும் மிக என்றதைப்பற்றி A' 'நரவீன தொடைக்கிளவியுட்பொதிவேம் இயற்றுவாய் எம்மொடுகூடி' D ஏத்தமுயல் E நீ கதியாய் நெஞ்சே நினை இத்யாதிசயைப்பற்றி (பேசியும் நினைத்தும்) என்றது

g (திருவாய்மொழியிளிதி) இவருடைய g த்ருஷணாகுணமாக என்றதுக்கு 'நிர்ஹேதுகமாகக் காட்டியருளக் கண்டு' (ப166)q என்கிறததோடந்வயம் h ஸரிய:பதியாய் என்றது F உன்ன சுடர்மிகு சுருதியுள் ' என்றதைப்பற்றி 1 ஹரிஸ்ச தே லக்ஷமீஸ்ச பத்ந்யெள 'இத்யாத்யுக்தமான ஸரிய பதிவத்தை நினைத்து F' உன்னசுடர்மிகு சுருதியுள் என்றது—என்றிரிறே ஆருமிரத்திலே பிள்ளான IG' நலமுடையவன என்றதைப்பற்றி (ஸமஸத கலயாணகுணாதமகனாய்) என்றது IG சுடரடி' என்றதைப்பற்றி (திவ்ய தேஹத்தை உடையனுமாய்) என்றது k, l G' சுடரடி என்ற விக்ரஹயோகூதத்திலே திவ்யபூஷணயுதங்கள் அநதாபூதங்கள் k யதுவா H அந்தாமதகனபு இத்யாதிசயைப்பற்றி (திவ்யபூஷணைதி) II சங்கு வில வான் தண்டு சக்கரக்கையறகு'

A பெரியதிருவ 1 B பெரியதிருவ 8 C பெரியதிருவ 53 D பெரியதிருவ 87 E பெரியதிருவ 46, F 117 G 111 H 251 I 662 J 881

ஈ வயோமத்திலே ஆநந்தம்மயமான திவ்யாஸத்தாந ரத்நமண்டபத்திலே n பெரியபிராடபி யாரும் தானும், பிராடபிமாருங்கூட திவ்ய லிமஹாஸநததிலே ஏழுலகும் o தனிக் கோல்செல்ல வீற்றிருந்தருளி, அஸ்தாநேப்யஸங்கிகளான அயாவறும் p அமரர்களாலே அநவரத பரிசாயமான சரணநளிநனூய்க்கொண்டு, அங்கு அங்ஙனே செல்லாநிற்க, q ஸவஸங்கல்பாயத்த q ஸவருப r ஸதிதி s பரவருத்தி நிவருத்திகமான t ஸவேதர ஸமஸ தத்தையும் தனக்கு u ஸரீரதயா ஸேஷமாகவுடையனாய், அந்தராத்மதயா சேதநாசேதநஸ

அ—ஹருதி நித்யாயாஹி (ஸங்குச்சக்ரேதி) n (பரமவயோமத்திலே) என்றது A மாக வைகுந்தம் B அந்தமில் பேரினபதது இதயாதிசயைப்பற்ற n (பெரிய பிராடபியாரும்) என்றது C தேவீஷ ராவா திருமகள் பூமி என்றதைப்பற்ற o (தனிக்கோல்) ஏகாஜனை p (அமரர்களாலே) என்றது C மறமரராட்சையவார் D''அயர்வறும் அமரர்கள அதிபதி இதயாதிசயைப்பற்ற

இவ்விடத்திலே 'ஸ்ரீஸாஸத்ரத்திலே ஈஸ்வரன் பரமபத்யத்திலே இருக்கும் இருப்பெல்லாம் விஸதரேண சொலவிறறு' என்று அருளிச்செய்வார் 1 வைகுண்டே து பரே லோகே ஸ்ரீஸஹாயோ ஜநாத்ந | உபாப்யாம பூமிநீளாப்யாம ஸேவித பரமேஸ்வர || மஹாயோஜே ஜகத்யாதா திவ்யஸம்ஹாஸநோபரி | திவ்யஸம்ஸதரஜேபேதே ஸேஷாஹிபுணிமண்டிதே || பஞ்சோபநிஷதாமநாத திவ்யம்மங்குள விக்ரஹ | அபராகருததநர் தேவ நித்யாக்ருதித்யோ யுவா | நித்யாதீதோ ஜகத்யாதா நித்யைர் முக்தைர்ச ஸேவித: | பக்த்யாஜுஜிபுண்டா ஹருஷடை நிாமலோ ருபதரவை | சதுர்புஜ ஸ்யாமளாங்கு ஸ்ரீபூப்யாம நீளயா ஸஹ || விமலேர் பூஷிணேர் நித்யை: பூஷிதோ நித்யங்குரஹ | பஞ்சாயுதைய ஸேவயமாந ஸங்கு சக்ரத்யோ ஹரி: | ஸஹஸரஸதுண ஸமயுக்தே மண்டபே பரமேஸ்வர: | விந்யஸய வரம் பூாஹும் ச ஆஸநே வாமபாஸங்கே | த்ஷுணிணம் ஜாநுகே ந்யஸதம் மமப்யந ஜகதாம பதி || 2 ஸவயம் பாதம் பரஸார்ய ஸ்ரிததுரிதஹரம் த்ஷுணிணம் குருசயித்வா ஜாநுநயாத்ய ஸவயே தரம் இதரபுஜம் நாக்யோபாக்யே நித்யாய | பர்சாத் பூாஹுத்வயேந பரதிபுடஸமநே த்யாயந் ஸங்குச்சகரே தேவீபூஷாதிஜுஷ்டோ ஜநயது ஜகதாம ஸர்ம வைகுண்டநாத || இதயாதிநி த்ரஷ்டவயாநி

q E ஆமவை ஆயவையாய நின்ற அவர் என்றதைப்பற்ற (ஸவருப) என்றது rF''அடைய நின்றனரே' என்றத்தைப்பற்ற (ஸதிதி)என்றது sG' நின்றனரிருந்தனர் இதயாதி யைப்பற்ற (பரவருத்திநிவருத்தி) என்றது t (ஸவேதரேதி) ஸமஸதஸப்தஸய அந்யத் ஸங் கோசகம நாஸதீதி ஜனாபநாாத்நம் u (ஸரீரதயா சேஷம்) என்றது H 'உடல்மிசை உயிரெனக் கரந்தி' என்றதைப்பற்ற v (வயாபிதது) என்றது I புலனெடு என்றதைப்பற்ற

ஜீ—] ஒண்சங்கதை 'இத்யாதிசயைப்பற்ற (ஸங்குச்சக்ரேதி) ஆதல n பரமவயோமநிலயதவரும் n திவ்யமஹிஷீ விஸிஷ்டத்வமும் D''அயர்வறும்மரர்கள் என்றத்திலே ஸித்தும் o தனிக் கோல்- ஏகாஜனை p(அமரர்களாலே) என்றது - C மறமரராட்சையவார் இத்யாதிசயைப்பற்ற

q (ஸவஸங்கல்பாயத்தேதி) ஸவருபாதிசயினுடைய ஸங்கல்பாயத்தத்வம் நாலாம பாட்டுத் தொடங்கி மூன்று பாட்டிலே கணடுகொள்வது u (ஸரீரதயா ஸேஷம்) என்றது H 'உடல்மிசை உயிரென'' என்றத்தைப்பற்ற v வயாபதியும் w தேவாஷாஸபர்ஸமும் I''புலனெடு புலனஸன்''

A 9 3 7 B 10 9 11 C 8-1-1 D 1 1 1 E 1 1 4 F 1 1 5 G 1 1 6 H 1 1 7 I 1 1 8 J 8 8 1

ஈ களை v வயாபித்து, w தத்கூததேஹைஷரஸமஸ்பருஷ்டனாய், x நாராயணதி நாமங்களைத் தனக்கு வாசகமாகவுடையனாய் y ஏவமவித்யுகை zD 'உள்ளன சடாமிகு சுருதியுள்' என்கிறபடியே உபநிஷத்ஸித்த்யனுமாய், ஐ இப்படி விஸஜாதீயனுமாயிருந்துவைத்து ஆஸ்ரித o வாதஸலயத்தாலே தேவ மதுஷ்யாதி ஸஜாதீயனாய் வந்து தன்னுடைய d பரமக்ருபையாலே e திருவவதாரமபண்ணும் ஸவபூவனுமாய், f தன்னுடைய அவதாரங்களி

அ- w (தத்கூததேஹைஷரஸமஸ்பருஷ்டனாய்) என்றது- A புலனலன்'' என்றதைப்பற்ற xB வண் புகழ்நாரணன் ' C செலவநாரணன் ' இத்யாதி'கம் ஹருதி' நித்யாயாஹ (நாராயணதீ'தி) y(ஏவமவித்யுகை) என்று கீழேயும் மேலேயும் கடாஷித்து zD(உள்ளன சடாமிகு சுருதியுள்) என்றது உத்தததையும் வக்ஷ்யமானதையும் கடாஷித்து உள்ள-உளனாவான் கடர் நிரதீயதீபதி யாலே மிகு - மிகுந்த சுருதியுள் ஸ்ருதியிலே aE அளிபொறையாய் என்றதைக் கடா ஷித்து (இப்படி விஸஜாதீயனுமாயிருந்துவைத்து) என்றது b கீழ் பரத்வத்தைச் சொல்லிற்று இனி விபூவத்தைச் சொல்லுகிறது (ஆஸ்ரிதவாதஸலயத்தாலே) என்று தொடங்கி (ஆஸ்ரித வாத ஸலயத்தாலே) என்றது ஆஸ்ரிதரோடு ஸமஸ்ஸேஷித்தலத்து நிறகவொண்ணாத வயாமோஹாதி யத்தாலே என்றபடி 1 வரத' தம் ஸமாஸிலேஷுக ' இதே b e' ஆஸ்ரிதவாதஸலயத்தாலே யும் தன்னுடைய பரமக்ருபையாலேயும் தேவமதுஷ்யாதி ஸஜாதீயனாய்வந்து திருவவதாரம பண்ணும் ஸவபூவனுமாய் ' இத்யந்தவய F நிலைவரம்பில் பலபிறப்பாய ஒளிவருமுழு தலம் G அரணயனென'' H பத்துடையடியவாக்கெளியவன்' இத்யாதி' c வாதஸலயம் தேஷஷ்பேராக்யதவம் இத்யேவார்த்ததே ஸத்யபி தேஷஷதூர்ஸநேந ருதஸாயாம் ஸத்யாம் அவதாரணுப்பததே பரதிபூந்தகாபூவருபேண அவதாரணேஹுத்துதவம் ஸம்பூவதி d பரமக்ருபா தாம் சேதநகூததி' ககூதூர்ஸநேந ததூது' ககூநிரஸந பூவக ததுஜஜீவநைக பரயோஜநதயா உத்தி'தர உத்தகூலகருபா eF ' எளிவருமியலவினன்'' என்றதைப்பற்ற (திருவவதாரம் பண்ணும் ஸவபூவனுமாய்) என்றது

f இனி I அஞ்சிறைய மடநாரை தொடக்கமான திருவாயமொழிகளில் அர்த்தம் சொல்லிக் கொண்டு போகச்செய்தே அர்ச்சாவதாரத்தையும் சொல்லுகிறது (தன்னுடைய அவதாரங்களிலும் என்று தொடங்கி) g கூர்ப்புநிர்ப்பபூக்யா கூர்ப்பே'டி பூக்யஹீநா சக்ஷூர்விஷயாவதாரேபி ததூர்ஸநாலாபூர்த் J' கருவிலே திருவிவாதீர்'' இதயுத்தரீத்யா கூர்ப்பூவஸதூரபரபூருதி அதயந்த

ஈ-என்றதைப்பற்ற x நாராயணதி நாமவாச்யத்வம் B 'வண் புகழ் நாரணன்'' என்றத்தைப் பற்ற y ஏவமவித்யுள் என்றது கீழேயும் மேலேயும் கடாஷித்து zD (சுடர்மிகு சுருதியுள்ளன்) காத்தி மிக்க ஸ்ருதியிலே உளனவெனென்றபடி aE 'அளிபொறையாய் நின்று பரன்'' என்றத்தைப் பற்ற (இப்படி விஸஜாதீயனுமாய்) என்றது b கீழ் பரத்வத்தைச்சொல்லி o மேல் விபூவத்தைச் சொல்லுகிறது b e 'ஆஸ்ரிதவாதஸலயத்தாலேயும் தன்னுடைய பரமக்ருபையாலேயும் தேவ மதுஷ்யாதி ஸஜாதீயனாய் வந்து திருவவதாரம்பண்ணும் ஸவபூவனுமாய்' இத்யந்தவய eK பத்துடையடியவரில் ப்ரமேயம் (திருவவதாரம்பண்ணும் ஸவபூவனுமாய்) என்றது

f இனி I அஞ்சிறைய மடநாரை தொடக்கமான திருவாயமொழிகளின் அர்த்தம் சொல்லிக் கொண்டு போகச்செய்தே அர்ச்சாவதாரத்தையும் சொல்லுகிறது (தன்னுடைய அவதாரங்களிலும்) என்று தொடங்கி g (கூர்ப்புநிர்ப்பபூக்யா) என்றது J' கருவிலே திருவிவாதீர் ' என்கிற

A 113 B 1-2 10 C 1108 D 1-17 E 1111 F 132 G 118 H 131
I 14 J திருமாலை 11 K 13

ஈ—லும உதவப்பெறுத டகூர்ப்புநிபபபுக்யுர்க்கும h இழக்க*வேண்டாதபடி, i ஸர்வா யராத்ஸஹனாய், பதரபுஷ்பாதிசுளாலே j ஸவாராத்ஸஹனாய்க்கொண்டு k ஆஸரிதர்க்கு அத்யந்தபரதந்தரனாய், அவர்களுடைய l இச்சூாநுஞ்ஞமான பேராஜநஸ்யநாதிசுளே உடையனாய், m ஸமஸ்தகலயாணஞ்ஞ பரிபூாணஞ்ஞ தானே n ஆஸரிதஸுலபுத்வார்த்து மாகக o கோயிலகளிலே வந்து நின்றருளியும், p இப்படியுள்ள ஸர்வேஸ்வரத்வத்துக்கும

அ பூக்ய ஹீநா இதி யாவத் 'ராமக்ருஷ்ணாதி கடாஷ்பாத்ரபூதா யா வயகதய தாஸாம கூர்ப்பே வர்த்திதும்பி அநுருப்பூக்யஹீநா இதி வா இதி வதூநதி h (இழக்கவொண்ணாதபடி) இத்த்யஸ்ய o "கோயிலகளிலே வந்து நின்றருளியும்" இத்த்யுத்தரேணநவய l (ஸாவாபராத்ஸஹ னாய்) எனறது A அஞ்சிறையமடநாரையில பரமேயம் j (ஸவாராத்ஸஹ) எனறது B பரிவதிஸீசனில் பரமேயம் k (ஆஸரிதர்க்கு அத்யந்தபரதந்தரனாய்) எனறதுவும் B பரிவதிஸீசனில் பரமேயம் யத்வா C "அவரால் புடையுண்ணும்" என்றததைப்பறற l (இச்சூாநுஞ்ஞமான பேராஜநஸ்யநாதிசுளே) எனறது D ஒடுமபுள்ளேறி பரமேயம், 1 'ததிச்சூயா மஹாதேஜா புங்க்தே லை புகதவதஸல l ஸநாநம் பாநம் ததூா யாத்ராம் குருதே லை ஜகத்பதி ll 'இதயாதி mE' நமபியைத தெனகுறுங் குடி நின்ற" F கிளரொளியிளமை G ஒழிலிகாலமித்தயாதிசுளம் ஹருதி ந்தியாயாஹ (ஸமஸ்த கலயாணேத்தயாதிசு) H வளவேமூலகித்தயாதிசுளகத ஸௌஸீலயாத்யயஸ் சாதர விவக்ஷிதா n (ஆஸரிதஸுலபுத்வார்த்துமாக) ஆஸரிதசுக்ஷர்ஷிஷயத்வருப ஸௌஸப்ய ஸிதூத்யே oI பொரு மா தீந் படைமில் பரமேயம் (கோயிலகளிலே வந்து நின்றருளியும்) எனறது அனறிக்கே j தண்ணூர் வேங்கட விண்ணூர் வெற்பளில் என்றுமாம்

p ஆக ஆயிரததுக்கும ஸங்க்ரஹமான அர்த்தத்தை அருளிச்செயதுகொண்டு K அவாவறறு வீடுபெற்ற" எனறத்தோடே நிகுமிககிருர் (இப்படியித்தயாதிசு) ஆக, ஆயிரததுக்கு ஸங்க்ரஹ மான முதல பததில் அர்த்தத்தை அருளிச்செயதுகொண்டு K "அவாவறறு வீடுபெற்ற" எனறத் தோடே நிகுமிககிருர் (இப்படியித்தயாதிசு) எனறும் சொல்லுவர் அதுவும் இதிலே ஸங்க்ர ஹிக்கப்பட்டது (ப162) h 'ஸரிய பதியாய' என்று தொடங்கி (ப164) a இப்படி விஸஜாதீயனுமா யிருந்துவைத்து' என்னுமளவும் ஸர்வேஸ்வரத்வத்துக்கு ஏகாந்தமான படிகள் சொலவிறறு, (ப164) b, c "ஆஸரிதவாதஸலயத்தாலே" என்று தொடங்கி o "கோயிலகளிலேவந்து நின்றருளி

ஜீ—படியே கூர்ப்புபரபுருதி நிர்பூக்யுரென்னுதல் அவதார காலத்திலே கூர்ப்புஸ்துதையாகிற பூக்யுமில்லாதவர்களுன்னுதல் h (இழக்கவேண்டாதபடி) எனறதுக்கு o வந்து நின்றருளியும்' எனறத்தோடு அந்வயம் l அபராத்ஸஹதை A அஞ்சிறையமடநாரையிலும், j ஸவாராத்ஸஹ B பரிவதிஸீசனிலும், k அத்யந்த பாரதந்தாயம் D ஒடுமபுள்ளிலும், o அவஸிஷடங்கள் l பொருமாநீந் படையில் E "நமபியைத தெனகுறுங்குடி நின்ற" எனறதிலும் கண்டுகொளவது

p ஆக, ஆயிரததுக்கும ஸங்க்ரஹமான முதலபததில் அர்த்தத்தை அருளிச்செயது K அவா வற்றுவிடுபெற்ற" எனறத்தோடே சோத்து நிகுமிககிருர் (இப்படியுள்ளித்தயாதிசு) (ப162) h "ஸரிய பதியாய" என்று தொடங்கி (ப164) a 'இப்படி விஸஜாதீயனுமாயிருந்துவைத்து' என்னுமளவும் ஸாவேஸ்வரத்வத்துக்கு ஏகாந்தமான படிகள் சொலவிறறு (ப164) b c "ஆஸரிதவாதஸலயத் தாலே" எனறதொடங்கி o கோயிலகளிலே வந்து நின்றருளியும்' என்னுமளவும் ஆஸரிதாநு

ஈ—ஆஸரிதாநுகூரஹததுக்கும ஏகாந்தமான படிகளால் பரிபூர்ணனான எம்பெருமான, தனனை q நிரஹேதுகமாகக் காட்டியருளக் கண்டநுபுவிதது, தம்முடைய பரக்ருதி ஸம் பூந்த்யமானிற பரதிபூந்த்யமற்று எம்பெருமானைப் பெற்று r முடிக்கிறார் s இனிச சொல்ல வேண்டுமவையெல்லாம் அவ்வவ திருவாய்மொழிகள் தோறும் சொல்லக்கண்டுகொள்வது

t முதல திருவாய்மொழியில் சொல்லிறறுவது - நாநாரத்த பரிபூர்ணமாய், அபரிச் சேத்யமான கடலை முந்திற u திரளக்கண்டாப்போலே v ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளாலே பரிபூர்ணனாய், w எல்லாப்படியாலும் எல்லாரிலும் மேற்பட்டு, x ஸாவேஸ்வரனாய், y ஸ்ரிய பதியாக, அபௌருஷேயமான ஸுத்ருடமான ஸருதிகளாலே பரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ள

அ—யும் 'என்னுமளவும் ஆஸரிதாநுகூரஹததுக்கு ஏகாந்தமான படிகள் சொல்லிறறு qA வரவா ருளறில்லையால் B 'வெறிதேயருள்செய்வார்' C 'எனவாயமுதல்பனை' D 'என்னவாவறச் சூழந்தாயே இதயாதிசும ஹருதி; நித்யாயாஹ (நிர்ஹேதுகமாக இதயாதி) r (முடிக்கிறார்) தலைக்கட்டுகிறார் s நநு அர்த்தபேதாத் கஷ்ட ஸதகத்யாகத்வமாயாதம், தேடர்த்தா கே? தேஷாம ஸங்குதிரிச கதும்? இதயாகாங்குஷாயாமாஹ (இனிச் சொல்லவேணுமவையெல்லாமிதி)

t v முதல திருவாய்மொழி எல்லாவற்றுக்கும் ஸங்கூரஹமென்று விவக்ஷித்து, தத்துவகுண மாக த்ருஷ்டாந்தமும் தூர்ஷ்டாந்திகமும் அருளிச்செய்கிறார் (நாநாரத்த பரிபூர்ணமாய் என்று தொடங்கி பரிபூரணனாயென்னுமளவும்) u (திரள) ஸமுதூரயாகாரேண v பரத்யுக்ஷாதூரபரமேயம் (ஸ்வரூபரூபகுணேதயாதி) E 'யவன' என்கையாலே ஸ்வரூபமும் E 'சுடரடி' என்கையாலே ரூபமும் E 'உயர்வற' இதயாதித்யாலே குணங்களும் E 'அயர்வறுமமரர்களதிபதி' என்கை யாலே விபூதியும் சொல்லுகிறது w துவித்யகூதூரபரமேயம் (எல்லாப்படியாலும் இதயாதி) F 'மிகுநரையிலன என்கையாலே (எல்லாப்படியாலும் எல்லாரிலும் மேற்பட்டு) என்கிறது x தருதீயகூதூரமாரபுய கூதூரசதுஷ்டயபரமேயம் (ஸ்ரவேஸ்வரனாயிதி) ஸகலவஸதுக்களி னுடையவும் ஸ்வரூபஸ்திதி பரவருத்திகள் முதலானவையெல்லாம் ஸவாதீநமாயிருக்கையாலே (ஸாவேஸ்வரனாய்) என்கிறது yG உளன சுடர் மிகு கருதியுள்' என்கையாலே (ஸ்ரிய:பதியாக

ஜீ—கூரஹததுக்கு ஏகாந்தமான படிகள் சொல்லிறறு qA 'வரவாருளறில்லையால் B வெறிதே அருள் செய்வார் D என்னவாவறச்சூழந்தாய்' இதயாதியையப்பற (நிர்ஹேதுகமாக இதயாதி) r (முடிக்கிறார்) தலைக்கட்டுகிறார் s முதற்பத்தில் பரமேயகத்யம் போருமோ? மற்ற திருவாய் மொழிகளுக்கு அர்த்தம் ஏதெனன (இனிச்சொல்லவியதயாதி)

t v முதல திருவாய்மொழி எல்லாததுக்கும் ஸங்கூரஹமென்று விவக்ஷித்து, தத்துவகுணமாக த்ருஷ்டாந்தமும் தூர்ஷ்டாந்திகமும் அருளிச்செய்கிறார் (முதல திருவாய்மொழியிலித்யாதி) u (திரள) ஸமுதூரயாகாரேண v முதற்பாட்டில் பரமேயம் (ஸ்வரூபரூபகுணேதயாதி) E 'யவன' என்று ஸ்வரூபமும் E 'சுடரடி' என்று ரூபமும் E 'உயர்வற' இதயாதித்யாலே குணங்களும் E 'அயர்வறுமமரர்களதிபதி' என்று விபூதியும் சொல்லுகிறது wF 'மிகுநரையிலன என்றத் தைப்பற (எல்லாப்படியாலும் எல்லாரிலும் மேற்பட்டு) என்கிறது x மூன்றும்பாட்டு தொடங்கி நாலுபாட்டிலும் ஸகல வஸதுக்களினுடையவும் ஸ்வரூபஸ்தித்யாதிடிகள் புகுவததிருமென்கை யாலே (ஸ்ரவேஸ்வரனாய்) என்கிறது yG உளன சுடர் மிகு கருதியுள்' என்கையாலே (ஸ்ரிய:-

f எம்பெருமானை பூரணம் உருவாக்கியிருக்கின்றான் அவிசாலயமாமபடி அவனபரஸாதத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்து அருபுவித்து, அவவருபுவலுநிதபீதி உள்ளடங்காமை அருபுவித்த படியே b ஸவிபூதிகளுள் எம்பெருமானைப் பேசி, c ஏவமவிதானவன திருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவியென்று தம் திருவுள்ளத்தைக்குறித்து அருளிச்செய்கிறார்

d கடலைத் திரளக் கண்டானொருவன் அதிலுண்டான முத்துமானிககாதுகளையும் தனித்தனியே காணுமாபோலே முதல திருவாய்மொழியிலே திரள அருபுவிக்கப்பட்ட எம்பெருமானுடைய குணங்களை e ஓரோவகைகளிலே ஓரோதிருவாய்மொழியாய்ச் செல்லுகிறது இரண்டாமதிருவாய்மொழி தொடங்கி மேலெல்லாம்

f இப்படிச் செய்தாரிவரேயல்லா பூரத ராமாயனாதுகளினை பண்ணின வயா ஸாதிகளும் ஸங்க்ஷேபவிஸ்தரங்களாலே தங்கள் பரபூந்திருங்களை g பரபூந்திருக்கரித்தார்கள

அ இத்யாதி z a மேலிரண்டுபாட்டைக கடைக்கித்து (பூரணயகுத்ருஷ்டிகளால் அவிசாலயமாமபடி) என்றது zA உளனெனிலுள்ள 'என்றத்தைப்பற்ற பூரணம்' என்றது aB 'சுரறிவருநிலை' இத்யாதிசையப்பற்ற குத்ருஷ்டிகளென்றது x வயாபதி ஸௌகர்யத்தைச் சொல்லுகிற பத்தாம் பாட்டில் பரமேயமும் 'ஸர்வேஸ்வரன்' (ப 166)x என்றத்தாலே ஸூசிதம் bC அளிப்பொதையாய நின்ற பரன்'' என்கையாலே (ஸவிபூதிகளுள் எம்பெருமானைப் பேசி) என்கிறது c (ஏவமவிதானவன திருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவியென்று தம் திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அருளிச்செய்திருர்) என்கையாலே பாட்டுக்களுக்கெல்லாம் முதற்பாட்டுக்கியையோடே அந்வயமென்று தோற்றுகிறது'' என்று அருளிச்செய்வார்

d பரதமதஸ்வகேதவ ஸவருபருபகுணவிபூதீதாம் பரதிபாதித்தவாத் பரபூந்திருஷ்டிய விஷய க இதயத்ராஹ (கடலைத்திரளவிதி) e (ஓரோவகைகளிலே) என்றதுப் பரத்வம் பூஜநீயதை ஸௌலப்யமென்கிற வகைகளிலே என்றபடி ''ஓரோவகைகளிலே'' என்ற அநந்தரம் சொல்லியென்று ஸேஷம்

f இவரிப்படி ஸங்க்ஷேபவிஸ்தர ரூபேண சொல்லுவானென்னென்ன (இப்படிச் செய்தார் நியாதி) இது ஸிஷ்டாசாரமென்று கருத்து ஸங்க்ஷேபவிஸ்தரரூபேண பரபூந்திருநீரணம் ம்ரோத்ரு

ஜி பதியாகவித்யாதி z aB 'சுரறிவருநிலை' A'' உளனெனிலுள்ள 'என்கிற இரண்டு பாட்டையும் பற்ற (பூரணயகுத்ருஷ்டிகளால் அவிசாலயமாமபடி) என்றது x வயாபதிஸௌகர்யபரதி பாதகமான பத்தாம்பாட்டில் பரமேயமும் ''ஸர்வேஸ்வரனாய'' (ப 166)x என்றதினாலே ஸூசிதம் bC அளிப்பொதையாய நின்ற பரன்'' என்றத்தைப்பற்ற (ஸவிபூதிகளுள் இத்யாதி) c' ஏவம்- விதானவன திருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவியென்று தம் திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அருளிச்செய்கிறார்'' என்கையாலே 'பாட்டுக்களுக்கெல்லாம் முதற்பாட்டில் க்ரியையோடே அந்வயமென்று தோற்றுகிறது என்று அருளிச்செய்வார்

d ஸவருப ரூபாதிக்களை முதல திருவாய்மொழியிலேதானே சொன்னால் குறை திருவாய் மொழிகளுக்கு விஷயமேதென்ன (கடலைத்திரளவிதி) e (ஓரோவகைகளிலே) என்றது - பரதவம், பூஜநீயதை, ஸௌலப்யமென்கிற வகைகளிலே என்றபடி

f இப்படி ஸங்க்ஷேபவிஸ்தர ரூபேண சொல்லுவானென்னென்ன (இப்படி செய்தாரித்யாதி) இது ஸிஷ்டாசார விசுத்தமென்று கருத்து g (பரபூந்திருக்கரித்தார்கள்) பண்ணினார்கள், ஸங்க்ஷேப

அதிபுத்தூதிஸ்மாதூநார்த்தம் 1 பரஸித்தம் ஹிஸ்ரோது: பரநிபத்திலெஸகர்யாய வக்துராத் து பரநிபாதூநஸய ஸங்க்ஷெப்யூலகதவம்' இதி ஹயசயதே 2 விஸ்தீர்யைதந்மஹத் ஜஞாநம் ருஷிஸஸங்க்ஷிபய சாபுரவீத் | இஷடம் ஹி விதுஷாம லோகே ஸமாஸவயாஸதூரணம் || ' இதி ச ௫(பரபூந்தீக்ரித்தாரகள) எனறது பண்ணினூர்க்களெறறபடி. அளறிகே வானஸஸூஹம் பதம் பதூஸஸூஹம் வாக்யமாகையாலே பரபூநதூங்க்களென்று வாக்யங்க்ளாய தங்க்களுடைய வாக்யங்க்களை பரபூந்தீக்ரித்தாரகளென்றபடி ஏவம்—ஸ்ரோதருபுத்தூதிஸ்மாதூநாராததம் புகுவத் பரஸாதூஸபுத், தத்வஜஞாநவத் பராங்குஸர்யாத் புகுவதநுபுவபீர்வாஹத்வேந பரபூந்தூ பரவருத்தா இதயபிதூய தே ச அர்த்தபஞ்சகபரா இதி ஸமுதூயாபேஷ்யா விஷயபரதி ஜஞாமாத்ரம் க்ருதவா ததத்தபரபூநத பரமேயோபதயாஸஞ்ச ஸங்க்யரஹேண க்ருதவாத்

ஜி-விஸ்தரஞ்சேன பரபுத்திகரணம் ரோதகுபுத்தி ஸமாதாநார்த்தம், இவிவிடததில்2 விஸ்திரையதந்ஹத் ஜ்ஞாநம் ருஷிஸ ஸங்ஷய சாபுரவீத் | இஷ்டம் துரி விதுஷாம் லோகே ஸமாஸவயாஸதரணம் || எனகிறது அநுஸந்தேயம்

h முன்பு ஸங்கீரமேன சொன்ன ததவத்யத்தையும் புதற்ச விவரிக்கக்கோலி முன்பு பரஸவ ரூபத்தை விஸ்துமாக அருளிச்செய்யாமையால் அத்தை முத்து அருளிச்செய்கிறார் (பரஸவரூபமித் யாதி)। r கத்யத்திலே 3 அகிலமேயபரத்யநீக 'இத்யாதி' சூர்ணியை ஹருதீகரித்துஅருளிச் செய்கிறார் (ஜ்ஞாதாநத்தமயமாய) எனனுமளவும் । அகிலரென்று தன்னை ஆஸ்ரயித்தவர்களைச் சொல்லி அவர்கள்] மேயஙகளுக்கு k பரத்யநீகன் நிராஸகனென்று புராத்யபுராத்யபுராவ லக்ஷண விசேதம் சொல்லுதல், । | அகிலமான மேயமென்று, திரிபிதாசேதகதஸவரூபவிகாரம்,

ஈ-ரஹிதமாய், n நித்யதவாத் காலத் பரிசசேதுரஹிதமாய், o ஸர்வமும் தனக்கு p பரகார

அ—ருபேண பரிணதமாகையாலே ஹேயமுண்டு தரிவிதசேதநரில் பூத்துருக்கு ஹேயமாவது-அவி தூய முதலான க்லேஸங்கள், 1 அவித்யா ஸமிதாராகுத்வேஷாபிநிலேஸா: பருச கலேஸா ' அநித்யாஸுசிது ககூநாதமஸு நித்யஸுசிஸுகூதமக்யாதி அவித்யா, அஸமிதா-அஹமபி மாந ராகுத்வேஷௌ - பரஸிதௌ அபிநிலேஸமாவது - இதர விஷயங்களைப் பெற்றலது தூரியாமை முக்தாகு ஹேயமாவது ஏறிக்கழிந்தது நித்யாகு ஹேயமாவது அணுவ பாரதந்தர்யங்கள் அணுவம் ஹேயமானபி எனென்னில விபுவாயிருக்கிற ஈஸ்வரனை அபேக்ஷிததால் அணுவமும் ஹேயமிறே பாரதந்தர்யம் ஹேயமானபி எனென்னில- புருஷனுக்கு ஸதநோத்பேதம் போலேயும் ஸதரீகளுக்கு ஸம்ஸ்குலோமங்கள்போலேயும் ஸ்வதந்தரான ஈஸ்வரனை அபேக்ஷித்து ஹேயமென்னத்தடிலையென்றபி அதாவது பரதந்தரனுக்கு ஸ்வாதந்தர்யம் ஹேயமானபோலே, ஸ்வதந்தரான ஈஸ்வரனுக்கும் பார தந்தர்யமும் ஹேயமென்றபி ஆக இப்படிப்பட்ட ஹேயங்களுக்கு பரதிபுடனாயிருக்கும் என்றபி. அகிலரென்று தனை ஆஸ்ரமிததவர்களைச் சொல்லி அவர்களுடைய ஹேயங்களைப் போக்கும்வ ன்னென்று பூத்ய பூத்ய பூவ லக்ஷண விரோதத்தைச் சொல்லுதல்

1 கலயாணகதாநத்வம் நாம - கலயாணகுணகதாநத்வம் யத்வா பூவபரதூந நிர்தேஸ கலயாணதவஸ்ய - ஆநந்ததவஸ்ய ஏகாஸபத்யத்வம் கலயாண ஸபுத்யத்தாலே - கலயாணபரத்யதவதை விவக்ஷித்து ஆஸ்ரிதர்க்கு கலயாண பரத்யதவதில் ஜாக்ருக னென்னுதல் 2 ஆஸ்ரிதநாம கலயாணபரத்யதே ஜாக்ருக இதி ஹி க்யவயாக்யாநத் தில் ஸ்ருதபரகாஸிகாகாரர் அருளிச்செய்தார் [ஜாக்ருக] ஏகாகூர: 3 ஏகதாநோடந்ய வுத்திரேகாகூரகாயநாவபி இதயமர n n o 4 நித்யம் விபும் ஸர்வகூதம் ' எனகிற ஸ்ருதி பர க்ரியையாலே அநந்த ஸபுத்யார்த்தமான த்ரிவிதபரிச்சேதராஹித்யத்தை அருளிச்செய்கிருர் (விபுவாதேஸத பரிச்சேத) என்று தொடங்கி விபுவாத் - ஸர்வகூதத்வாத் என்றபி n 4 நித்யம் ' எனகையாலே காலபரிச்சேத ராஹித்யமும் o 4 'விபும்' என்று விபு பரபு எனருய அத்தாலே நியதந்தருதவத்தைச் சொல்லி அது அந்த பரஸிய் செயயுதாஸையாலே அநந்தர்யமித்வம் சொல்லி அவவழியாலே ஸாவஸது ஸாமாநாதிசுரணயரூப வஸது பரிச்சேத ராஹித்யமும் n 4 ஸாவகூதம் ' என்று தேஸபரிச்சேதராஹித்யமும் சொல்லுகிறது o வஸது

ஐ-தரிவிதசேதநகூத ஜஞாநஸங்கோச ஸுகூதவது ககித்வங்கள் சேறுதோயந்து கழுவின ஆகா ரம் அணுவபாரதந்தர்யங்கள் ஆகிறஇவற்றைச்சொல்லி ஏதப்பரதயநீகனென்று ஸஹாநவஸதூந லக்ஷண விரோதத்தைச்சொல்லுதல் பாரதந்தர்யம் ஆத்மாலங்காரமாகிலும், ஸதரீகும் புருஷ னுக்கும் ஸம்ஸ்குஸதநோத்பேதங்களைப்போலே ஸ்வதந்தரேஸ்வராபேக்ஷயா ஹேயமரகலாமிறே

1 கலயாணகதாநத்வமாவது கலயாணகுணநாம ஏகாஸபத்யதவமென்னுதல், யத்வா, பூவபரதூந நிர்தேஸமாய கலயாணதவஸ்ய ஆநந்ததவஸ்ய ஏகாஸ்ரயமென்னுதல் கல யாணஸபுத்யத்தாலே கலயாணபரத்யதவதை விவக்ஷித்து ஆஸ்ரிதர்க்கு கலயாணபரத்யத்வத் தில் ஜாக்ருகனென்னுதல், 2 'ஆஸ்ரிதநாம கலயாணபரத்யதே ஜாக்ருக ' இதி க்யவயாக்ய யாநத்தில் ஸ்ருதபரகாஸிகாகாரர் அருளிச்செய்தார் ஜாக்ருக ஏகாகூர 3 'ஏகதாநோடந்ய வுத்திரேகாகூரகாயநாவபி இதயமர n, n o 4 நித்யம் விபும் ஸர்வகூதம் எனகிற ஸ்ருதி

சுவாமிநாதர்
பிரபந்தம்

ஈ-மாகத் தான பரகாமியாய், q தனக்கொரு பரகாரயந்தரமில்லாமையாலே வஸதுபரிசேஷத்தே
ரஹிதமுமாய், r ஜனாநாநந்தம்மயமாய் s ஜனாநபுலேஸ்வரீயாய் ஸீலாத்யநந்த கல்யாணஞ்ஞா
கூண மஹோத்தியாய், t ஸ்ரீய பதியாய், ஸவேதரஸமஸ்தத்தையும் வயாபிக்குமிடத்தில-
u அபராக்ருதமாய், v ஸூத்ரதுஸத்வமயமாய், w ஸவாஸாதாரணமாய், x புஷ்பஹாஸ ஸுரு

அ-பரிசேஷத்தூரஹித்யமாவது ஸாவஸது ஸாமாநாதிகரணயாரஹதவமும் தத்புலிதஸதுருஸ
வஸத்வந்தர ராஹித்யமுமாகையாலே அதிலே பரதும்த்தை அருளிச்செய்கிறா (ஸாவமுமித
யாதியு) p (பரகாரமாக) அபருதுக்ஷித்துத் விசேஷணமாக 1 'ஸாகம் கூலவிதும் புரஹம்'
இதி ஸர்வவஸதுபரகாரத்வம் ஸித்திமாமாகையாலே ஸாவஸது ஸாமாநாதிகரணயார்ஹத
வேத வஸதுபரிசேஷத்தூரஹித்யம் ஸித்திமாமென்று கருத்து q த்விதீயத்தை அருளிச்செய்கிறா
(தனக்கித்யாதியு) 2 'ந தத்ஸம்ஸாப்யதிகரணத் துருஸ்யதே' 3 'ந தஸயேஸே கஸ்சந
இத்யாதியு

r (ஜனாநாநந்தம்மயமாய்) ஜனாநாநந்தம்மயத்வம் நாம ஆநந்த்ருபஜனாந ஸவருபத்வம்
4 'அநநயாதீந பரகாஸத்வ ஆஹலாதுகரதவருப ஜனாநத்வமேவ யஸ்ய ஸவருபம் ஸ ஹி
ஜனாநாநந்தம்ஸவருப இதி ஹயுத்தம் அதஸ்தாத் (ப 168) | கல்யாணைகதாநதவததாலும்
இத்யதர பூரவபரதூநதிராதேஸோ விவக்ஷிதந்சேத் r ஜனாநாநந்தம்மயமாய் 'இதி தத்
விவரணம் பூவேத அத்வா, 5 'ஆநந்தம் கல்யாண ஸபுதேஸ ஸவபராபேஷ்யா அநு
கூலத்வபரௌ இதி கத்யவயாக்யநே ஸ்ருதபரகாஸிகாகாரோகத விஷயவிபூக்யோ
த்ரஷ்டவய ஜனாநமயமுமாய் ஆநந்தம்மயமுமாயென்னுதல் s கல்யாணஸபுதேஸ (1) குணபர
இதி பகேஷ் (ஜனாநபுலேஸ்வரீயேத்யாதியு) தத்விவரணம் பூவேத t உக்தாகாராணம் வநசந்தூரி
காத்வநிவருதயர்ததும் தேஷாம் பேராக்ரீமாஹ (ஸ்ரீய பதியாயிதி)

u (அபராக்ருதமாய்) அத ஏவ v (ஸூத்ரதுஸத்வமயமாய்) 6 'ந தஸய பராக்ருதா மூர்த்தி
மாம்ஸமேதேஸாஸதிஸம்பூவா 7 'ந பூதஸங்குஸம்ஸதூநோ தேஷோஸ்ய பரமாத்தம: '
8 'ஸித்யே ஸித்திதே ததூகாரே தத்பரத்வே ச பெளஷகர' இத்யாதீநி துரஷ்டவயாநி

ஜி-பரக்கியையாலே அநந்தஸபுதூர்ததம்மான தரிவிதபரிசேஷத்தூரஹித்யத்தை அருளிச்செய்கிறார்
(விபூதவாதியுத்யாதியு) o q வஸதுபரிசேஷத்தூரஹித்யமாவது ஸதுருஸவஸதவநதரஹித்யமும்
ஸர்வவஸது ஸாமாநாதிகரணயாரஹத்வமுமாகையாலே உபயுத்தையும் தந்தரேன அருளிச
செய்கிறார் (ஸர்வமுமித்யாதியு)

r ஜனாநாநந்தம்மயத்வமாவது ஆநந்த்ருபஜனாந ஸவருபத்வம் அநநயாதீந பரகாஸ
த்வஹலாதுகரதவருப ஜனாநதவததையே ஸவருபமாக உடைத்தானவென்றபடி கீழ
கல்யாணைகதாந (168) | என்று பூரவபரதூந திராதேஸமானபோது r ஜனாநாநந்தம்மயமாயென
றுது தத்விவரணமாதல், ஸவபராபேஷ்யா அநுகூலத்வபரமாக விஷயவிபூக்யமபண்ணுதல்
கல்யாணஞ்ஞாபரமானபோது s (ஜனாநபுலேத்யாதியு) தத்விவரணம் t கீழ்ச்சொன்ன ஆகாரம்
காட்டிலெரித்த நிலாவாகாமைக்காக தத்பேராக்ரீயைச் சொல்லுகிறது (ஸ்ரீய பதியாயிதி)

u (அபராக்ருதமாய்) அத ஏவ v (ஸூத்ரதுஸத்வமயமாய்) என்றபடி 6 'ந தஸய பராக்ருதா
மூர்த்தி' இத்யாதீநி பரமாணுநி துரஷ்டவயாநி w (ஸவாஸாதாரணமாய்) ஏதாதுருஸ

ஈ—மாறமாய், y புண்யகூந்த, வாலிதாநநததிக்கூந்தராளமாய் z ஸர்வாபாஸ்யமாயிருந்துள்ள உ திவ்யவிக்ரஹமபோலே b வயாபித்து துரித்து நியமித்து, இப்படி ஸாவபரகாரத்தாலும் ரக்ஷகமாய்க்கொண்டு o ஸேஷியாயிருக்கும்

அ w (ஸவாஸாதாரணமாய) தாதுருஸவிக்ரஹம் ஒருவாக்கும் இலலையெனறபடி x வேதார்த்து ஸங்க்ரஹோக்த திவ்யாங்ககூவரணநபரகாரேணஹ (புஷ்பஹாஸேத்யாதி) புஷ்பஹாஸமாவது - புஷ்பத்தினுடைய விகாஸம் அது புஷ்பத்திற்காட்டில் ஸுகுமாரதரம் யதுவா புஷ்பத்தினுடைய பர்யந்ததேயுத்திலே பரஸுத்தங்குளாயிருக்கிற புஷ்பாவயவங்குள புஷ்பஹாஸஸப்தம்துக்குப் பொருள் விகாஸாஸ்யதவத்தாலே ஹாஸஸப்தமும் அவயவபரம் அவைகள் போலே மருதுவெனறபடி இவ்விடத்திலே 1 ரங்குபூர்த்துரபி லோசநசாச்சாம் ஸாஹஸாவளிஷு லேக்யமாநம்! புஷ்பஹாஸ இதி நாம் துஹாநம் ஸௌகுமாயமதிவாங்மநஸம் ந: ||' எனறது அருஸந்தேயம் ந அஸமாகம் அதிவாங்மநஸம்-வாங்மநஸாகோசரம் புஷ்பஹாஸ - புஷ்பனிகாஸ ஸ ச புஷ்பாத்வி ஸுகுமாரதர ஸ்ரீரங்குநாயகஸ்ய தாதுருஸௌகுமார்ய யோகாத 2 ஆதாரலியோ தாதா புஷ்பஹாஸ பரஜாகூர ' இதி கௌணஸஹஸர நாமஸதோதரே வயாஸோகதரீதயா 2 புஷ்பஹாஸ இதி பரஸிதேதம - நாம் துஹாநம் ஸம்பாத்யமாநம் ரங்குபூர்த்து - ஸ்ரீரங்குநாயகஸ்ய ஸௌகுமாயம், லோசநசாச்சாம்பி - இதர ஜநவீக்ஷாமபி, ஸாஹஸாவளிஷு - ஸாஹஸபங்கதிஷு லேக்யமாநம் க்ஷணயமாநம்-வீக்ஷாமபி ந ஸஹதே மலாயத இதி பூவ யதுவா ரங்குபூர்த்துரபி லோசநசாச்சாம் லோசநேந க்ரிய மாணம் பரீக்ஷாம், ரங்குநாத்ஸௌகுமாயம் விஸ்வவிலக்ஷணம் இதயேவமருபாம் ந ஸஹதே, கிந்து பரீக்ஷயமாணம் ஸவயம் மலாயத இதி பூவ

y 3 'ஸர்வகூந்த' இதயாதி்யைப்பறற (புண்யகூந்தேத்யாதி) z (ஸாவாபாஸ்யமாய) 4 ' பர்யைகாத்ஸ மே ருத்ராந தக்ஷிணம் பார்ஸ்வமாஸரீதாந் இதயாதி்யைப்பறற அஸதரபூஷணத்தயாயத்திற்படியே ஸர்வவஸ்தவபிமாநிகளான அஸதரபூஷணதிகளுககு ஆதாரமெனனவுமாம் a (திவ்யவிக்ரஹமபோலே) திவ்யமங்குள விக்ரஹத்தைப்போலெனறபடி b 5 யோ லோகத்ரயமாவிர்ய பிபூர்த்தயவய ஈஸவர ' இதி பரகாரேணஹ (வயாபித்து துரித்து நியமித்து இதி) 6 வயாபநபுரணஸவாமயைராத்நததயா இதி ஹி தத்ர பூஷயம் c (ஸேஷியாயிருக்கும்) இப்படி ஸரீரிதவேந ஸேஷியாயிருக்கும் எனறபடி

ஜீ—விக்ரஹம் ஒருவாக்கும் இலலையெனறபடி x (புஷ்பஹாஸஸுகுமாரமாய) புஷ்பஹாஸமாவது புஷ்பத்தினுடைய விகாஸம் அது புஷ்பத்திற்காட்டில் ஸுகுமாரதரம் ஆக, புஷ்பத்தினுடைய விகாஸம்போல ஸுகுமாரமாயெனனுதல் யதுவா, புஷ்பஹாஸஸப்தம் - விகாஸாஸ்யதவத தாலே புஷ்பத்தினுடைய பர்யந்தத்திலுண்டான அவயவபரமாய அவைகள் போலே ஸுகுமார மெனறபடி இவ்விடத்தில் 1 ரங்குபூர்த்துரபி லோசநசாச்சாம் இதயாத்யருஸந்தேயம்,

y3 ஸர்வகூந்த ' இதயாதி்யைப்பறற (புண்யகூந்தேத்யாதி) z (ஸாவாபாஸ்யமாய) எனறது - 4 பர்யைகாத்ஸ மே ருத்ராந் தக்ஷிணம் பார்ஸ்வமாஸரீதாந் ' இதயாதி்யைப்பறறவாதல், அஸதரபூஷணதிக்ஷேநவாதல் a (விக்ரஹமபோலே) விக்ரஹத்தைப்போலே எனறபடி b 5 யோ லோகத்ரயமாவிர்ய ' இதயாதி்ய பரகாரேணஹ (வயாபித்து துரித்து நியமித்து இதி) c (ஸேஷியாயிருக்கும்) இப்படி ஸரீரிதவேந ஸேஷியாயிருக்குமெனறபடி

௨௪௮௨

ஈ—d பரக்ருதி ஸவருபம் e மஹதூதி லிகாரங்கோபுடைத்தாய், f நிதயமாய், g தரிசுணத் மிகையாய், h ஸுக்லக்ருஷண ரகதவர்ணையாய், i அநேக பரஜைகளுக்கு j பரஜநநபூதையாய், எம்பெருமானுக்கு k ஸரீரதயா சேஷமாய், l சேதநர் காமாநுஞ்ஞமாக இச்சிசுக்க,

அ— d லோஷியாயிருக்கும் (c) என்று நிகழிக்கையாலே உக்தஸேஷிதவஸய ஸபரதியோகிசுகத வரக பரதியோகிசுகதவேநோபஸ்தித - அசிஜஜீவஸஸருபே ச — தயோ பூர்வோகதாக்காரேஷு மத்யே கைசிதூகாரை தத்ராநுகதாக்காராந்தரைஸ்ச ஸஹ அபிதூதாதி (பரக்ருதி ஸவருபமித் யாதியூநா) e (மஹதூதீதி) ஆதிஸபுதேந - அஹங்காரதத்மாநாத்ர பூதாத்யோ விவக்ஷிதா f l1 அஜாமேகாம் என்கிற ஸ்ருதியைப்பற்ற (நித்யமாயித்யாதி) g (தரிசுணத்மிகையாய்) இத யாதியூயாலே ஸத்ரீலிங்க தவேந நிரதேஸித்தது பரக்ருதி ஸபுதூபேஷ்யா g h பாட்யாநதரத்தில் த்ரிசுணதமகமாய அத ஏவ ஸுக்லக்ருஷணரகத வர்ணமாய இதி h ஸுக்லக்ருஷணரகத ஸபுதூங்கள l1 ' லோஹித ஸுக்ல கருஷணம் எனற ஸதவ ரஜஸ தமோஞ்ஞங்களைச் சொல்லுகின்றன l1 பஹுமீம் பரஜாம ஜநயந்நிம் ஸருபாம இதயாதிகம் ஹருதி தித்யாயாஹ (அநேகபரஜைகளுக்கு இதி) அநேந வயஷ்டிஜநகதவமுச்சயதே e ' மஹதூதிஸிகா ரங்களை உடைத்தாய் ' இதி ஸமஷ்டிஜநகதவமுச்சயதே 2 ' ஜநித்ர பூதபூமிநீ இதி ஹயுச்சயதே j பரஜநநபூதையாய் ' என்றவநதரம் ' என்கிற ஸ்ருதிபரதிபாத்த்யமாய் ' என்று சேஷம்

k3 ' யஸ்யாவயக்தம் ஸரீரம் யஸ்ய மருத்யுஸ்ஸரீரம் ' இத்யாதிகம் அவலம்ப்யாஹ (ஸரீரதயா சேஷமாய இதி) மருத்யுஸபுதூ தமோவஸதூசித்வாசீ l (சேதநர் கர்மாநுஞ்ஞமாக இச்சிசுக்க இதி) சேதநாதாம் கர்மாநுஞ்ஞயேந புருஷார்த்தேதூபயோகி கரணகளேபுராணி ஸம்பூரவயிதவயாநீதி ஸவயமிச்சுந் ஸத் தாத்ருஸேச்சூநுஞ்ஞம் புகுவாத் ஸவயமேவ 4 ' பஹு ஸ்யாம் ' இதி ஸங்கல்பத இதி தேந சதுர்விமஸதி ததவதயா விகரோதீத்யர்த்தே சேதநர், கர்மாநுஞ்ஞமாக இச்சிசுக்க ததூநுஞ்ஞமான புகுவாத் ஸங்கல்பத்தாலே என்னவுமாம், சேதநா பூர்வஸருஷ்டியாலே பூர்வகர்மாநுருபமாக தேவத்வ மறுஷயத்வ-ஸவர்க்கு ஸவாராஜய யுரஹமபதூர்ஹ-ஸரீரங்கள தனக்குண்டாகவேனுமென்று இச்சிசுத்து அதுக்கருஞ்ஞமான காமத் தைப பன்னிவைக்க ததூநுஞ்ஞமான ஸர்வஜ்ஞான புகுவானுடைய ஸங்கல்பத்தாலே என்றபடி அதாவது-புகுவதூதிஷ்டூநத்தாலே விகரிக்கக்கடவதாய் என்றபடி m அதிஷ்டூநம் ஸங்கல்ப

ஜீ— d அநதரம் பரக்ருதி ஸவருபத்தை அருளிச்செய்கிறார் (பரக்ருதீதி) e ஆதிஸபுதூததாலே அஹங்கார தத்மாநாத்ராதிகள் விவக்ஷிதங்கள் f g l1 அஜாம்'' இதயாதியைப்பற்ற (நித்யமா யித்யாதி) h அத ஏவ (ஸுக்லக்ருஷணரகதவாணமாய) இதி விவரணம் (ஸுக்லக்ருஷணேத யாதி) ஆதல் l1 ' பஹுமீம் பரஜாம ஜநயந்நிம் ' இத்யாதியைப்பற்ற (அநேக பரஜை களுக்கு இதி) e ' மஹதூதிஸிகாரங்களை யுடைத்தாய் ' இதி ஸமஷ்டிஸருஷ்டி l1 ' அநேக பரஜைகளுக்கு'' இத்யாதியூநா வயஷ்டிஸருஷ்டி

k 3 யஸ்யாவயக்தம் ஸரீரம் யஸ்ய மருத்யுஸ்ஸரீரம் ' இத்யாதியைப்பற்ற (ஸரீரதயா சேஷ மாய) என்றது l (சேதநர் காமாநுஞ்ஞமாக இதி) சேதநருடைய காமாநுஞ்ஞமாகப புருஷாரத் தேதூபயோகி கரணகளேபுராநாதிகள் உண்டாயிருக்கவென்று ஈஸ்வரன ஸவயமிச்சியாநின்று கொண்டு, தாத்ருஸேச்சூநுஞ்ஞமாக ஸவயமேவ 4 ' பஹு ஸ்யாம் ' என்று ஸங்கல்பிக்க,

ஈ—இந்த இச்சூாநுஞ்ணமாக புகுவத் n ஸங்கல்பததாலே n சதுர்விம்ஸதி தத்வமாய்க் கொண்டு விகரிக்கக்கடவதாய், இப்படி எம்பெருமானாகு o இஷ்டவிநியோகாரஹமாயிருக்கும்

p ஆதமஸவருபம் p₂ அனுபரிமாணமாய், q தேஜோத்ரவயமாய், r ஜ்ஞாதாவாய், s ஜ்ஞாநாநதத் குணகமாய், நிதயமாகையாலே காலபரிச்சேதூரஹிதமாய், ஜ்ஞாநத்ரவய

அ—பூவகமாகையெப்பற்ற (ஸங்கல்பததாலே) எனறது n(சதுர்விம்ஸதீதயாதி) A பொங்கைமபுலனும் பொறியைநதும் கருமேந்திரியம் ஐம்பூதம் இங்கிவவுயிரேய பிரகிருதி மாணங்காரமனங்கள் என்கிறபடியே சதுர்விம்ஸதித்தவங்களுள்படி o (இஷ்டவிநியோகாரஹமாயிருக்கும்) 1 பரதூநசேத்ரஜ்ஞபதி 2 ஜகத் ஸர்வம் ஸரீரம் தே 3 தத் ஸர்வம் வை ஹரேஸதநு 4 தாநி ஸாவாணி தத்வபு இதயாதிசுளில் ஸரீரமென்று சொல்லுகையாலே ஸேஷதவம் ஸரீரலக்ஷணம் இஷ்டவிநியோகாரஹதவம் ஸேஷதவம் எனறபடி

p₂ (அனுபரிமாணமாயிதி) முளபுத்தையில் லக்ஷணவாக்யத்திலே (ப 116) u 'அணுவாய' எனறுவைத்து இங்கே அனுபரிமாணமாய் எனறது—5 'ஸவஸபுதோந்மாநாபுயாய்' என்கிற ஸுத்ரஸித்தமான 6 ஏஷோணுராத்மா என்கிற ஸவஸபுதும், உத்ஸுருத்ய மாநம் உந்மாநம் எனரூய 7 வாலாக்ரஸதபுகுஸ்ய ஸததா கலபிதஸ்ய ச | புகோ ஜீவஸஸ விஜ்ஞேய ஸ சாநததயாய கலபதே || 8 ஆராக்ரமாத்ரோ ஹயவரோபி த்ருஷ்ட இதயாத்யுகதமான உந்மாநமும் ஆகிற அணுவஸாதக ஹேதுத்வயத்தைப்பற்ற அத அணே பரிமாணமிய பரிமாணம் யஸ்யேதி வயுதபத்தயா உந்மாநஸ்ருதி அத்ர விவக்ஷிதா, 6 'ஏஷோணு' இதி ஸ்ருதி ததர விவக்ஷிதேத்யநுஸந்தேயம் வால -நெல்லுமூக்கு ஆரம் ஆயுதாக்ரம் q (தேஜோத்ரவயமாய்) எனறது ஜ்ஞாநஸவருபத்வம் சொன்னபடி. 9 'அத்ராயம் புருஷஸவயம் ஜ்யோதிர் புவதி' இதயாதி: r (ஜ்ஞாதாவாய்) ஜ்ஞாந குணகரூய என்றபடி. 10 விஜ்ஞாதாரமரே கேந விஜாநீயாத்' இதயாதி: s (ஜ்ஞாநாநதத் குணகமாய்) 'ஜ்ஞாதாவாய்' (r) எனறு ஜ்ஞாநகுணகத்வம் சொல்லியிருக்க, திரியவும ஜ்ஞாநாநதத் குணகமாயென்னும்போது புறகதமனரே? எனரூல, 'ஜ்ஞாதாவாய்' (r) எனறு ஜ்ஞாநகுணகத்வமாத்ரம் சொல்லுகையாலே ஆநந்தகுணகத்வம் சொல்லுகைக்காகத் திரியடமும் அநுவதிக்கிறாரென்று நிர்வஹிக்கக்கடவது

ஜீ—அந்த ஸங்கல்பததாலே சதுர்விம்ஸதி தத்வமாய்க் கொண்டு விகரிக்கக்கடவதாயிருக்கும் எனறபடி 1 'பரதூநசேத்ரஜ்ஞபதி 2 ஜகத் ஸர்வம் ஸரீரம் தே' இதயாதியைப்பற்ற (இஷ்டவிநியோகாரஹமாயிருக்கும்) எனறது

p அநந்தரமாதமஸவருபமாஹ (ஆத்மேதி) p₂ (அனுபரிமாணமாய் இதி) முளபுத்தையில் லக்ஷணவாக்யத்திலே (ப 116) u 'அணுவாய' எனறுவைத்து, இங்கே அனுபரிமாணமாய் எனறது 5 'ஸவஸபுதோந்மாநாபுயாயுச' என்கிற ஸுத்ரஸித்தமான 6 'ஏஷோணுராத்மா' என்கிற ஸவஸபுதும் உத்ஸுருத்ய மாநம் உந்மாநமெனரூய 7 'வாலாக்ரஸத புகுஸ்ய 8 'ஆராக்ரமாத்ர: ' இதயாத்யுகதமான உந்மாநமுமாகிற அணுவஸாதக ஹேதுத்வயத்தைப்பற்ற வாலாக்ரம் வாலநெலலிள துளி ஆராக்ரம் ஆயுதாக்ரம் q (தேஜோத்ரவயமாய்) எனறு - ஜ்ஞாநஸவருபத்வம் சொன்னபடி. 9 'அத்ராயம் புருஷஸவயஞ்ஜ்யோதிர் புவதி' இதயாதி: r (ஜ்ஞாதாவாய்) ஜ்ஞாநகுணகரூய 10 'விஜ்ஞாதாரமரே கேந விஜாநீயாத்' இதயாதி: s (ஜ்ஞாநாநதத் குணகமாய்) கீழ் ஜ்ஞாதாவாய் என்கிற ஜ்ஞாந

1 பஞ்சாப
2 அபிஷேக
3 சிவ

ஈ மாகையாலே வஸதுபரிச்சேதூரஹிதமாய், u அபருதுகலித்தூயாஹ v பருதுங்நிர்தேஸாநாஹ v₂ அநநயார்ஹஸேஷமுமாய், w பரஸேஷதைகரஸமுமாய், w₂ அதயந்தபரதநதரமுமாய் இருக்கும் எம்பெருமானுக்கு, x இத்தையுள்ளபடி அறிவாரில தலைவராயிற்று இவா.

அ—q, r யதூவா, q (தேஜோதூரவயமாய) என்று விஷய பரகாஸகதவம் சொல்லிற்று r அந்த பரகாஸகதவந்தான பரதீபாதிக்களைப் போலனறிக்கே ஜனாநாஸ்யதயா என்கிறது (ஜனாதாவாய) என்று s ஜனாநாநந்த பதூங்கன பூவபரதூநங்கன r யதூவா, தேஜோதூரவயதவம் ஸவயம் பரகாஸதவம் தத்ர ஹேது—(ஜனாதாவாயிதி) ஜனாதருத்வம்—ஜனாநஸவருபதவம் q r, s யதூவா தேஜோதூரவயமாயிதி பரகாஸ ரூபத்வமபிதூய தீபாதிவத் ஜடூத்வ வயாவருத்தயர்த்ததும் ஜனாதாவாயிதி—ஜனாந ஸவருபதவமபிதூய, தூர்மபூதஜனாந வயாவருத்தயர்த்ததூமாஹ (ஜனாநாநந்தகுணகமாயிதி) r' ஜனாதாவாய' இத்யஸ்ய ஸபூதஸ்ய ஜனாநஸவருபதா வாசிதவம்—1 ' ஏவம் ஹி ஸுபதோத்திதஸ்ய பராமாஸ ' இதயாதி பூஷ்யே 'அஹமாத் தஸ்ய ஆத்மந ஸுஷித்வம் ஜனாநருத்வஞ்ச ஜனாயதே' இதி ஜனாநருத்வ ஸபூதஸ்யேவ உபபத்யதே பூஷ்யததில ஜனாநருத்வமாவது—தூர்மபூதஜனாநாஸ்யத்வமாகையனறிக்கே ஸவஸமை ஸவயம் பரகாஸத்வமே ஜனாநருத்வமென்று ஸித்திதூக்கையாலே, இவ விடத்திலும் 'ஜனாதாவாய' என்றதுக்கே ஸவஸமை ஸவயம் பரகாஸத்வம் அர்த்ததூமாகக் குறையிலை யென்றபடி ஜனாநருஸபூதஸ்ய குணவாசித்வபகே ஜனாநாநந்த குணகமாய' (s) இதயதர ஜனாநஸபூதோ தூருஷ்டாநதாராததூ, ஜனாநாவஸ்தூவிஸேஷபூதாநந்தோ குணேயஸ்யேதிவா ஜனாநாநந்தபதூங்கன பூவபரதூநங்கனையாய், அனுக்ஷஜனாநகவருபமாநந்ததூத்வம், குண ஆகாரோ யஸ்யேதிவா

t (ஜனாநதூரவயமாகையாலே வஸது பரிச்சேதூரஹிதமாய) தூரவயஸபூதம் பராதூந்ய பரம் சித்தாகையாலும், தூர்மபூதஜனாநத்துக்கு ஆஸ்ரயமாகையாலும், அசித்தாலும் தூர்மபூதஜனாநத்தாலும் பரிச்சிந்தமன்றென்றபடி அசித்ததூர்மபூதஜனாநாபேஷ்யா உத்தகாஷேதாத்பர்யம் u பதூத்யஸித்ததூமான அநநயார்ஹஸேஷத்வாதிக்களை வயுத்த்ரமமாக அருளிச்செய்கிறார் (அபருதுக்ஸித்தூயர்ஹேத்யாதி) அதாவது பரணவோகதமான அநநயார்ஹஸேஷதவத்தை முதலுத்சொல்லி அநந்தரம் நாராயணபதூஸித்ததூமான அநந்யபேதூகூத்வத்தைச் சொல்லி அநந்தரம் நம பதோகதமான அநந்யஸரணத்வத்தைச் சொல்லுகிறார் என்றபடி u பருதுக்ஸித்தூயர்ஹமனறியிலேயிருக்கையாவது பிரிந்திருக்கைக்கு யோக்யமனறியிலேயிருக்கை v பருதுங்நிர்தேஸாநாஹமாகையாவது பிரியச்சொல்லுகைக்கும் யோக்யமனறி'

ஜீ—குணகத்வமாத்ரம் சொல்லுகையாலே ஆநந்தகுணகத்வமும் சொல்லுகைக்குத் திரியடும் அநுவதிக்கிறா என்றபடி, ஆகையாலே புநருத்தியிலை

t (ஜனாநதூரவயமாகையாலே) ஜடூவஸதுக்களில வயாவருத்தமென்றபடி இததால் சித்தென்றபடி u w₂ திருமந்தரத்தில் பதூத்யாநதூத்தையும் வயுத்த்ரமமாக அருளிச்செய்கிறார் (அபருதுக்ஸித்தூயர்ஹேத்யாதி) v₂ அநநயார்ஹ ஸேஷமுமாயென்று பரணவாததும் w பரஸேஷதைகரஸமுமாயென்று சரம்பதூர்த்தம் w₂ அதயநதபரதநதரமுமாயென்று நமஸ்ஸபூதூர்த்ததும், u அபருதுக்ஸித்தூயாஹமாவது பிரிககைக்கு யோக்யமனறியிலேயிருக்கை v பருதுங்நிர்தேஸாநாஹமாகையாவது பிரியச்சொல்லுகைக்கு யோக்யமனறியிலேயிருக்கை w ஸேஷதைகரஸத்வம்—

ஈ— y இவ்வாழ்வார் திருவாய்மொழி பரபுநதூத்தால் z செய்ததாயற்ற அர்த்தம் ஏதெனினில, a முதல திருவாய்மொழியிலே bA “உயாவற வுயர்நல முடையவன” என்று தொடங்கி, cB “உணாமுமுதலம்—மிகுநரையிலன” dC “நிலனிடெ விசும்பிடை உருவினன

அ—யிலேயிருக்கை W ஸேஷதைகரஸ்தவம் கைங்காயைகபேபாகுதவம் ஸேஷதா கைங்காயம் X ததவ பரஸங்கூரத ததவிஷய ஜனாநாதிகயருபம் வகத்ருவைலக்ஷணயம் ஸமாரயதி (இத்தை யுள்ளபடியிதி) இத்தை ததவதரயத்தை

y அதஸ்தாத் “இபரபுநதூங்களில் ஸமூக்திகள்” (y159) oஇத்யாதிவாக்யை ஸாமாதயேந பரபுநதூசதுஷ்டயஸ்ய ச அரததபஞ்சகபரத்வம் பரதிஜனாதம் ததுபபாதூநஸ்ய பூஹுக்ரத்தூ ஸாதயத்வாத விஸதரபயாத தத்ததூவயாக்யாரநேஷு தேஷாம் அர்த்தபஞ்சகபரத்வஸ்ய தூரஷ்டம் ஸக்யகுவாச்ச இதரபரபுநதூநாம் அரததபஞ்சக பரதிபாதூநபரதவேபபாதூநம் விஹாய தத்ததபரபுநதூஸாதாரணபரதிபாதூயமாதரம் அபிதூய, ஸ்வவயாக்யேய பரபுநதூ பரதிபாதூய ஸ்வரவைலக்ஷணயம், ததூகூத ஸேஷிதவபரதிஸம்பந்திதயா பரஸத்திதூசித்ஸவ ரூபம் ச அபிதூய, இதூதீம் வயாக்யேயஸ்ய பரபுநதூஸ்ய அர்த்தபஞ்சக பரதிபாதூந பரத்வம் ஆக்யாதுமுதூயமய ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணதிஷ்வபி அர்த்தபஞ்சகஸ்ய அபிஹிதவாத அர்த்தபஞ்சகவிஷயே ஏதத்பரபுநதூஸாதாரணக்ருத்யம் கிம்? இத்யாஸவகாபூர்வகம் தத்ததூ யாதூராதூயநிரணய, ஏததபரபுநதூஸாதாரணக்ருத்யம் இதுததரம் ஹருதி நிதூய உபநயஸ்யதி (இவ்வாழ்வாரித்யாதி) z (செயததாயற்ற அர்த்தம்) பரதிபாதிதமாயத் தீர்ந்த பொருள்

a அதில் முதல பரஸவருபத்தை நிருபிக்கக் கோலி அநதப பரனாகிருன நாராயணனென கைக்காக நாராயணா ஸபுதூர்த்தத்தை முதல் திருவாய்மொழியாலே அருளிச்செய்தாரென்று காட்டுகிறார் (முதல திருவாய்மொழியிலே) என்று தொடங்கி D “உயாதிண்ணனை” என்று ஆசார்ய ஹருதயத்திலே வகையிட்டருளிச்செய்ததுக்கும் அடி இதுவாயிற்று bA “உயர்வற” இத்யாதிக்கு பூர்வமேவ(ப188)bவிக்கிதம் cB(உணாமுமுதலம்) முமுவுணர்வும் முமு நலமுமான (மிகுநரையிலன) மிகுந்திருப்பாரையுடையனலனனவன, dC நிலனிடெ பூமியிலும் விசும்பிடை ஊர்துவலோகத்

ஜீ—கைங்கர்யபேபாகுதவம் ஸேஷதா கைங்கர்யம் x ததவபரஸங்கூரத ததவிஷயஜனாநாதிக்ய ரூபவத்தருவைலக்ஷணயத்தை ஸமரிபபிககிருர் (இத்தையுள்ளபடியித்யாதி) இத்தை - ததவ த்ரயத்தை y1 ‘ஸங்கூரிபதஸ்ய ச விஸதாரோ விஸதரஸ்ய ச ஸங்கூரஹ’ எனகிற நயாயத் தாலே கீழ் ஸங்கூரஹேனோகதமான அர்த்தபஞ்சகத்தை விஸதரிககிருா (இவ்வாழ்வாரித யாதிநா) z (செயததாயற்ற அர்த்தம்) பரதிபாதிதமாயத் தீர்ந்த பொருள்

a அதில் முதல் பரஸவருபத்தை நிருபிக்கக் கோலி அநதப பரனாகிருன நாராயணனென கைக்காக நாராயணாஸபுதூர்த்தத்தை முதல் திருவாய்மொழியிலே அருளிச்செய்தாரென்று காட்டுகிறார் (முதல திருவாய்மொழியிலே) என்று தொடங்கி D “உயாதிண்ணனை” இத்யாதி யாலே ஆசார்யஹருதயத்திலே வகையிட்டருளிச்செய்ததுக்கும் அடி இதுவாயிற்று cB(உணாமுமு நலம்) முமுவுணர்வும் முமுநலமுமான (மிகுநரையிலன) மிக்காரையுடையனலன, dC நிலனிடெ பூமியிலும், விசும்பிடை ஊர்துவலோகத்திலுமுண்டான, உருவினன அருவினன ரூபவத்தான

A 1-11 B 1 1 2 C 1 1 3 D ஆசார்யஹருதயம் 211

ஈ—அருவினை” eA “ஆமவை ஆயவையாய் நின்ற அவா” என்று சொல்லிக்கொண்டு போந்து, fB “கரவிசம்பெரிவளி நீர் நிலிமவைமிசை வரனவில் திறல் வலி அளி பொறையாய் நின்ற பரன்” என்று தலைக்கட்டுகையாலே, நாராயணனே பரதத்வமெனக்கைக்காங் நாராயணஸப்தார்த்தத்துத்தை அருளிச்செய்தார், g ஸர்வாதிக்கத்வமும் ஸமஸ்த கல்யாணாக்ருணத்தம்மகத்வமும் உபயவிபூதிநாதத்வமுமிதே நாராயணஸப்தார்த்தம் h இதினுடைய ஸேஷமிதே iC ஒன்றுந்தேவும் D திண்ணன்வீடும

அ திலும், உருவினை அருவினை ரூபவததான அசித்தையும் ரூபரஹிதமான சித்தையும் பரகாரமாக உடையவனாய் eA (ஆமவை ஆயவையாய் நின்ற அவா) ஆகாமிகளாயும் அத்தீதங்களாயுமுள்ள வஸ்துக்களும் தாமேயாய் நின்றவர் fB (கரவிசம்பித்யாதி) ஸ்லக்ஷமமாகையாலே கரத்தலையுடைய ஆகாசம், அகாசி வாயு, ஜலம் பூமி இவற்றை ஆஸ்ரயமாக உடையவையாய் இவற்றுக்கு ஸ்வபூரவங்களாயுள்ள ஸ்ரேஷ்டமான ஸப்தம் தூஹகதவம் பூலம், தண்ணளியான குளிர்ச்சி, தூரகத்வம் இததூர்மங்களோடு தூர்மிகளோடு வாசியறத் தனக்கு பரகாரமாம்படி நின்ற ஸர்வஸமாத்த பரனுடைய g எடுத்த பாகரங்களாலே நாராயண ஸப்தார்த்தம் சொல்லப்படுகிறதென்றறியும்படி எங்கனெனென, அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாதிக்கத்வமுமென்று தொடங்கி) பூஹுவரீ ஹிபூலிதம் ஸர்வாதிக்கத்வம் அது E ‘மிகுநரையிலன் என்றதாலே சொல்லப்பட்டது F ஈறில் வண்புகழ் இதி திதயக்ருணத் அபித்யாய அநந்தரம் F “நாரணன்” இத்யபித்யாராத் ஸப்தஸாமர்த்தயாச்ச கல்யாணாக்ருணாயோக்யஸ்ச நாராயணஸப்தார்த்தம் ஏவ அதை G உயர்நலம்” என்று சொன்னார் உபயவிபூதிநாதத்வம் தத்புருஷஸித்தம் அது A ஆமவையாயவை” இத்யாதி யாலும் B “கரவிசம்பெரிவளி இத்யாதி யாலும் G அயர்வறுமமரர்களதிபதி’ என்கையாலும் உக்தம் h தர்ஹி D திண்ணன்வீடும இத்யாதிக்கம் புநருகதம் ஸயாத் இதயதராஹ (இதினுடைய ஸேஷமிதே இதி) பரதத்வமே ஸ்ருதிச்சுராயோகதஸ்ய பரத்வஸ்ய இதிஹாஸ புராணாதி பரக்ரியாய உபபததிபிஸ்ச தக்ர ஸ்திஹிக்ரணத் ஏதச்சேஷபூதே இதி பூரவ, i (ஒன்றுந்தேவும் திண்ணன்வீடுமிதி) ஏதத H “அனைவதரவணை இத்யஸ்யாபயுபலக்ஷணம்

ஜி-அசித்தையும் ரூபரஹிதமான சித்தையுமுடையவன் eA (ஆமவை ஆயவையாய் நின்ற அவர்) ஆகாமிகளாயும் அத்தீதங்களாயுமுள்ள வஸ்துக்களும் தாமேயாய் நின்ற அவர் fB (கரவிசம்பித்யாதி) ஸ்லக்ஷமமாகையாலே கரத்தலையுடைய ஆகாசம் அகாசி வாயு ஜலம் பூமி, இவற்றின் மேலே யுண்டாய், இவற்றுக்கு ஸ்வபூரவமான ஸ்ரேஷ்டஸப்தம் தூஹகதவ ஸக்தி, பூலம், குளிர்ச்சி தூரகதவம் இததூர்மங்களோடு தூர்மிகளோடு வாசியறத் தனக்கு பரகாரமாம்படி நின்ற ஸர்வஸமாத்த பரனென்று பொருள் g இவை நாராயண ஸப்தார்த்தமானபடி எனெனென (ஸர்வாதிக்கத்வம் இத்யாதி) E மிகுநரையிலன் இத்யாதி யாலே ஸாவாதிக்கத்வமும், G உயர்வற உயர்நலமுடையவன் இத்யாதி யாலே ஸமஸ்தகலயாண குணத்தம்மகத்வமும், A ‘ஆமவை ஆயவையாய்’ இத்யாதி யாலும் B ‘கரவிசம்பெரிவளி’ இத்யாதி யாலும் G அயர்வறுமமரர்களதிபதி என்கிறதாலும் உபயவிபூதிநாதத்வமும் சொல்லிறறிதே hD திண்ணன்வீடிலும் C ஒன்றுந்தேவிலும் பரத்வஞ்சொல்லுகிறதே எனென (இதினுடைய இத்யாதி) D திண்ணன் வீடு என்றது H அனைவதரவணைக்கும் உபலக்ஷணம்

ஈ— அநநதரத் திருவாய்மொழியிலே—] இவவர்த்துததுக்கு வாசகமான திருநாமத் தனனை kA “வண்புகழநாரணன்” என்று அருளிச்செய்தா, l வயாபகாந்தரங்களிலும் இவவர்த்துததை அறியலாயிருக்குமே, n அங்ஙனனறிக்வே, n இதுவே வாசகமென்று தம் திருவுள்ளத்திலே அறுதியிட்ட ஆகாரநதோற்ற oB “செல்வநாரணன்” pO “திருநாரணன்” qD “நாரணன் முழுவேழுலகுக்கு நாதன்” rE “காராயின காள நனமேனியின நாராயணன்” sF “திண்ணம் நாரணம்” என்று ஆதாரிததுக்கொண்டுபோந்து tG “வாழ் புகழ நாரணன்” என்று, u வழிப்போக்கில் வார்த்தையும் இதுவேயாய்த் u தலைகட்டுகையாலே இதுவே வாசகமெனகிற நிர்ப்புநததுததை அருளிச்செய்தார்

அ—](இவவர்த்துததுக்கு) ஸர்வாதிதவமும் (ப176) g இய்யாத்யுத்தாரத்ததுக்கு kA (வண்புகழ நாரணன்) கலயாணஞ்ஞங்களை உடையனுகையாலே நாராயண ஸப்துவாச்யனான னுடைய ! அர்த்தமருளிச்செய்தால போராதோ? வாசகஸப்தமும் காட்டுவானென்ன (வயாபகாந்தரங்களிலும் இத்யாதி) வயாபகாந்தரங்களிலும் இவவர்த்துமிருக்க நாராயண ஸப்தமே வாசகமெனகிறது என்கொண்டென (வயாபகாந்தரங்களிலும் இத்யாதி) என்னவு மாம் வயாபகாந்தரங்கள் வாஸுதேவவிஷ்ணுநாமநீ mH ‘வல்லனமபிரான விட்டுவே I மணிவண்ணன் வாசுதேவன் வலையுளே’ இதி விஷ்ணுவாஸுதேவநாமநீ ச உவாச கில, தாப்யாம ச அயமாத்தோ ஜனாதும் ஸக்யதே சேத த ஏவ நாமநீ ஸயாதாம் இதயத்ராஹ (அங்ஙனனறிக்வே இதி) n இதுவே எனகிற அவதாரணம் பராதாநயபரம் o t அலகருதுக்தி ஆதாரகாரியமென்று தோற்றுக்கக்காகப் பல சநதைகளையும் எடுக்கிறார் (செல்வநாரண னித்யாதி) oB செல்வநாரணன் ஸ்ரீமநநாராயணன் pC திருநாரணன் நிதயஸ்ரீயாய நிருபாதிசு மேஷியான நாரணன் qD (நாரணன் முழுவேழுலகுக்கு நாதன்) நாராயண ஸப்துவாச்யன ஸமஸ்தலோகநாதனுனவன் rE (காராயின இத்யாதி) காளமேகம்போலே ஸ்யாமளமாய அபராகருதமான திவ்யவிக்ரஹத்தையுடையனான நாராயணனுடைய sF (திண்ணம் நாரணம்) நிர்சிதமாக திருநாமமான நாராயண ஸப்தமே எண்ணுங்கோள் tG (வாழ்புகழ நாரணன்) ஆநததாவஹமான குணங்கையுடைய நாராயணனுக்கு u (வழி)அர்சிராதிமார்த்தம் u, u’ வழிப் போக்கில் வார்த்தையும் இதுவேயாய்த் தலைகட்டுகையாலே இதி) 1 உபகரமோபஸம்ஹாரா-

ஜீ—](இவவர்த்துததுக்கு) ஸர்வாதிதவமும் (ப176) g இய்யாத்யுத்தாரத்ததுக்கு kA (வண்புகழ நாரணன்) அழகிய குணங்கையுடைய நாரணன் ! அர்த்தமருளிச்செய்தால போராதோ? வாசகஸப்தமும் சொல்ல வேணுமோ? என்ன (வயாபகாந்தரங்களிலும் இத்யாதி) வயாபகாந்தரங்கள் - வாஸுதேவ விஷ்ணுநாமங்கள் n’ இதுவே ‘எனகிற அவதாரணம் பராதாநயபரம் o t அலகருதுக்தி ஆதார காரியமென்று தோற்றுக்கக்காகப் பல சநதைகளையும் எடுக்கிறார் (செல்வநாரணனித்யாதி) o p (செல்வநாரணன் திருநாரணன்) ஸ்ரீமநான நாராயணன் qD (நாரணன் முழுவேழுலகுக்கு நாதன்) நாராயண ஸப்துவாச்யன ஸமஸ்தமான ஏழுலகுக்கும் நாதனுனவன் rE (காராயின இத்யாதி) காளமேகம்போலே ஸ்யாமளமாய, அபராகருதமான திவ்யவிக்ரஹத்தை உடையனான நாராயணன் sF (திண்ணம் நாரணம்) நிர்சிதமாக திருநாமமான நாராயணஸப்தமே எண்ணுங்கோள் tG (வாழ் இதி) ஆநததாவஹமான குணங்கையுடைய நாராயணன் u வழி அர்சிராதிமார்த்தம் u, u’ (தலைகட்டுகையாலே) எனகிறதுக்கு 1 உபகரமோபஸம்ஹாரே’ இத்யாதியிலே நோக்கு

A 1 2 10 B 1 10 8 C 4 1 1 D 2 7-2 E 9 3 1 F 10 5-1 G 10 9 1 H 2 7 4 I 5 3 6
ப—23

ஈ—v இனி wA “மலாமகள் விருமபும நம அருமபெறலடிகள்” என்று தொடங்கி xB “திருவுடையடிகள்” என்றும் yC “மையகண்ணாள் மலர்மேலுறைவாளுறைமொபினன்” என்றும் zD “நமக்கும பூவினமிசை நங்கைக்கும இனபன்” என்றும் eE “கோலத்திருமாமகனோடுனனைக் கூடாதே” என்றும் சொல்லிக்கொண்டுபோந்து, bF “திருவாணை” என்றும் cG “கோலமலர்ப்பாவைக்கனபாடிய என்னனபே” என்றும் தலைக்கட்டுகையாலே ஸ்ரீமானுன நாராயணனை பரதத்வமென்றும் சொல்லிற்று d இத்தால் நமமாசாரியர்கள்

அ வப்யாஸோட்யாவதா பூலம் | அர்த்தவாதோபபத்தி ச லிங்கம் தாதபர்யநிர்ணயே || 'இதயத்ரஹகுத்யம் ஏதேந இதுமேவ வாசகத்வேத அதுஸந்தேயமிதி நியமவித்யநாததம் விஸிஷ்ய அவேசத் இத்யுத்தம் புவதி நத்வயம் நியாமக க இதி சேத வாஸுதேவவிஷ்ணுநாமநோ அஸிஷ்டபரிக்ரஹோ வயாபயாத்யாஹாராத்யஸாபேக்ஷதவருபாபூததிஸச அஸதி, நாராயணநாம் தஸது வயாபயாத்யாஹாராத்யநபேக்ஷயா ஜ்ஞாதவயஸகலார்த்த பரதிபாத்ஸதவம் இத்யயமர்த்த ரஹஸயத்ரயே அபிஹித

v(இனி) அஸ்யோபரி w c வஸதுவுக்குப் பரத்வம் சொல்லுமளவில் ஸ்ரிய பதித்வம் அதுக்கு உடலாகச் சொல்ல வேண்டுகையாலே அதை அருளிச்செய்கிறார் (மலர்மகளென்று தொடங்கி) wA தாமரைப் பூவைப் பிறந்தகமாகவுடைய பிராட்டி விருமபுமபடியான பெறுதற்கரிய நம ஸ்வாமியானவன xB (திருவுடையடிகள்) ஸ்ரீமானுன ஸ்வாமியினுடைய பேராக்யமான திருவடிகளை yC(மையகண்ணாள் தியாதி) அஸிதேக்ஷணையான ஸவபுவதத்துக்கு மேலே மையணிந்ததென்னலாம் படியான கண்ணை உடையளாய் இந்த ஆபிரூபயத்துக்கு மேலே தாமரைப்பூவில் பிறப்பாலும், வாஸததாலும் அபிஜாதையுமாய் பேராக்யபூதையுமான பிராட்டி நித்யவாஸம் பண்ணுகிற மார்பையுடையவனாய் zD (நமக்குமித்யாதி) நித்யஸம்ஸாரிகளுக்கு இவ்வருகான நமக்கும நித்யஸூரிகளுக்கும் அவ்வருகான பிராட்டிக்கும் ஆதந்த ஜநகனுனவன eE (கோல இத்யாதி) உன் வடிவழகருக்கு ஈடான ஆபிரூபயத்தையுடையளான பெரியபிராட்டியாரோடே கூடியிருக்கிற உன்னைக்கிடடி அதுபுவியாதே bF(திருவாணை) அதயந்த பேராக்யபூதையான பிராட்டியுடைய ஆணையானது ஸமஸத ஜகத்தையும உன்னுணையாலே நிர்வஹிக்கிற உனக்கு ஆணைகான் cG(கோலமலரித்யாதி) வடிவழகையும பேராக்யதையையும் உடையளாய் பத்மவாஸநிதியாய், அதிஸுந்த்ரியான பிராட்டிக்கு அன்புன அத்தாலே, எனபக்கலிலும் அதிபராவணயதையுடையவாய் d (இத்தால் நமமாசாரியர்களிட்யாதி) ஆகையாலே த்வயததில் பூர்வோத்தர வாக்யங்

ஈ—v(இனி)இதுக்குமேலே w c வஸதுவுக்குப் பரத்வம் சொல்லுமளவில் ஸ்ரிய பதித்வமும்அதுக்கு உடலாகச் சொல்லவேண்டுகையாலே அதையருளிச்செய்கிறார் (மலர்மகளிட்யாதி) இப்பாகரங் களுக்கார்த்தம்—wA தாமரைப் பூவிற்பிறந்த பிராட்டி விரும்பும்படியான, பெறுதற்கரிய நம ஸ்வாமியானவன xB (திருவுடையடிகள்) ஸ்ரீமானுன ஸ்வாமியினுடைய yC(மைய இத்யாதி)மையணிந்த கண்ணையுடையவளாய் தாமரைப்பூவில் வளிக்குமவளான பிராட்டி நித்யவாஸம் பண்ணுகிற மார்பையுடையவன் zD (நமக்குமித்யாதி) நித்யஸம்ஸாரியான நமக்கும பத்மவாஸநிதியான பிராட்டிக்கும் ஆதந்தஜநகனுனவனை eE(கோல இத்யாதி) அழகிய பிராட்டியோடே கூடியிருக்கிற உன்னைக் கிடடாதே bF (திருவாணை) பிராட்டியுடைய ஆணை cG (கோலமலரித்யாதி) அழகிய பத்மவாஸநிதியான பிராட்டிக்கு அன்புன, அத்தாலே எனபக்கலிலும் அனபையுடையவனே! d (இத்தால் நமமாசாரியர்கள் இத்யாதி) e (ரஹஸயத்தில) த்வயததில் e2 (பத்மத்வயததாலும்)

A 1 3 1 B 1 3 8 C 4 5 2 D 4 5 8 E 6 9 3 F 10 10 2 G 10 10 7

ஈ—(ரஹஸ்யத்தில்) e பதத்துவயத்தாலும் f அருளிச்செய்துகொண்டுபோரும் அர்த்தத்துக்கு அடி இவ்வாழ்வாராயிருக்கும் என்றதாயிற்று, g ஆசுரயண வேளையிலே A “மலர் மகள விரும்பும் நம அரும்பெறலடிகள்” என்று தொடங்கி, பேராகுவேளையிலே B “கோல மலர்ப்பாவைக்கண்பாகிய எனனனபே” என்று சொல்லுகையாலே, ஆசுரயண வேளையோடு பேராகுவேளையோடு வாசியற ஒரு மிதுநமே உதத்தேசயம் எனனுமிடம் சொல்லிற்றாயிற்று

h இப்படி பரஸ்வரூபம் நிர்ணயமாயிற்று, || (1 பரஸ்வரூபபரதிஸம்பந்தியான ஸ்வஸ்வரூபமிருக்கும்படி எனனெனனில, kC “உடனமிசை உயிரெனக கரந்தெங்கும் பரந்து” என்று, ஸரீராதம்பூவத்தைத் தாம அநுஸந்தித்துப் பிறருக்கு உபதேசிக்கிற விடத்திலே mD “உமமுயிர வீடுடையானிடை” என்று அந்த ஸரீராதம்பூவத்தனையே உபதேசித்து, இந்த ஸரீராதம்பூவத்தால் பூலிக்கிறது அநநயார்ஹசேஷத்வமெனனு மிடத்தை nE “தனக்கேயாக என்க கொளளுமீதே” என்றும் oF “அடியேனுள்ளான

அ—களில் ஸ்ரீபதத்துக்கு அரத்தம் புருஷகாரத்வமும் உபேயத்வமும் என்றதுக்கு அடி இவ்வாழ்வாராயிற்று என்றபடி e (ரஹஸ்யத்தில்) த்வயத்தில் f (அருளிச்செய்துகொண்டுபோரும் அரத்தம்) புருஷகாரத்வ பராயத்வங்கள் g உகதவிவரணம் (ஆஸ்ரயணவேளையிலே இதயாதி)

h ஸ்ரீரோதருபுத்தி ஸமாதாநாதத்தம் ஸங்குதிஸ்பூரணர்த்தகஞ்ச வருத்தம் திகுமயத் வர்த்திஷ்யமாணகாங்கக்ஷாம் உபக்ஷிபதி (இப்படி பரஸ்வரூபம்) இதயாதி வாகயத்துவயேந | (ஸ்வஸ்வரூபமிருக்கும்படி எனனெனனில) ஸ்வஸ்வரூபமிருக்கும்படியைச் சொன்னபடி எங்கனெனெனனில என்றபடி kC (உடனமிசையிதயாதி) ஸரீரத்தில் ஆத்மா வயாபிக்ருமாபோலே கரந்து - வயாபித்து, இப்படி ஸகல பதாரதத்துங்களிலும் வயாபதனய | பரதம் துஸகஸ்ய ஸவாநுபூவரூபதவாத (தாமநுஸந்தித்து) இதயுத்தம் mD (உமமுயிரித்தயாதி) உங்களுடைய ஆத்மாவை வீடாகவுடையவன் nE (தனக்கேயாக இதயாதி) பிறாகும் அன்றியே, எனக்கும் அன்றியே, எனக்கும் தனக்குங்கூடவும் அன்றியே தனக்கே பரதந்தரமாயிட்டு எனனை அங்கீகரிக்கும் இதுவே oF (அடியேனுள்ளானுடனுள்ளான) சேஷத்வைகநிருபணீயமான அஹமர்த

ஜி—பூர்வோததரகூண்டாதிமில் ஸ்ரீமது ஸ்ரீமதே என்கிற பதத்துவயத்தாலுமென்றபடி f (அருளிச் செய்துகொண்டு போருமர்த்தம்) புருஷகாரத்வ பராயத்வங்கள் g உகதவிவரணம் (ஆஸ்ரயணவேளையிலே இதயாதி)

h ஸ்ரீரோதருபுத்தி ஸமாதாநாதத்தமாகவும் ஸங்குதிஸ்பூரணர்த்தமாகவும் வருத்தத்தை திகுமியாநினறுகொண்டு வர்த்திஷ்யமாணகாங்கக்ஷையை உதக்ஷேபிக்கிறார் (இப்படி பரஸ்வரூபம்) இதயாதி வாகயத்துவயத்தாலே | (ஸ்வஸ்வரூபமிருக்கும்படி எனனெனனில) என்றது - ஸ்வஸ்வரூபமிருக்கும்படியைச் சொன்னபடி எங்கனெனெனனில என்றபடி kC (உடனமிசையிதயாதி) ஸரீரத்தில் ஆத்மா வயாபிக்ருமாபோலே மறைந்து எங்கும் வயாபதனய | முதல திருவாயமொழி ஸவாநுபூவரூபமாகையாலே (தாமநுஸந்தித்து) என்றது mD (உமமுயிரித்தயாதி) உங்களுடைய ஆத்மாவை வீடாகவுடையவன் nE (தனக்கேயித்தயாதி) எனக்கும் தனக்கும் பொதுவாகை அன்றிக்கே தனக்கே பரதந்தரமாயிட்டு எனனை அங்கீகரிக்கும் இதுவே

ஈ—உடனுள்ளான ' என்றும் சொல்லி, இது தசசேஷதவத்தளவிலே நிறுப்தொனறல்ல, ததியேசேஷத்வ பர்யநதமாளுலாயிறு தசசேஷத்வ லித்யுதியென்னுமிடத்தை Aயிலுளு கடரொளி B நெடுமாறகடிமையிலே p பரக்க அருளிச்செய்து, qC "அடியார்கள குழாங்களை உடனாக ஓவதெனறுகொலோ" என்று பராத்தித்து, பராத்தித்தபடியே rD "அடியரோடிருந்தமை" என்று தலைக்கட்டுகையாலே, பாகுவதசேஷத்வ பாயந்த மான பாகுவசசேஷதவமே ஸவருபமென்னுமிடம் சொல்லிறறு

8 ஸவருபாநுரூபமான t புருஷார்த்தம் இருக்கும்படியென்னெனினில் H "தனக் கையாக எனைக்கொள்ளுமீதே" என்று தொடங்கி, F "வழுவிலா அடிமை செய்யவேண்டும் நாம்" என்றும் uG "பணிமானம் பிழையாமே அடியேனைப்பணிகொண்ட" என்றும், vH "முகப்பே கூவிப் பணிகொள்ளாய்" என்றும் இப்படிக்களாலே அடிமையே புரு ஷார்த்தம் wஎன்னுமிடத்தை நிாணயித்து, "இதுதான x ஸாஸ்தரவிஹிதமென்று செய்யு

அ—ததுதினுடைய அகவாயிலே அந்தராதமதயா நிலலாநினருள அத்யத்தஹேயமான ஸரீரத்தி னுடைய ஹருத்யாமஸததிலேயும் வாத்தியாநினருள pI கொளறுயிருண்ணும் விசாதி' இத்யாதிஸதலாததரேஷவபி ஸங்க்ரஹேண பாகுவதசேஷதவாபிக்ரநாத்ரஹ (பரக்க அருளிச்செய்து இதி) qC (அடியார்கள் இதி) நித்யத்யாஸயைக நிருபணீயரான ஸலிரிகளுடைய ஸங்க்ரங்களை ஒருநீரம்படி உடன்பட்டுக் கூடுவதெனறே? rD (அடியரோடிருந்தமை) ஸலிரிக ளோடே கூடியிருந்த பரகாரத்தை

t(புருஷார்த்தம் இருக்கும்படி என்னெனினில்) புருஷார்த்தம் இருக்கும்படியை அருளிச் செயதபடி எங்ஙனையென்னிலெறபடி uG(பணிமானமித்யாதி) கைங்கர்ய வருத்திகளில் ஓர் அளவு தப்பாதபடி அடியேனுள ஸவருபத்தையுடைய எனை, அதுக்கீடாக அடிமைகொண்ட vH (முகப்பே கூவிப் பணிகொள்ளாய்) உள் திருமுனபே அழைத்து அடிமை கொண்டருளவேணும் w (என்னுமிடத்தை) புருஷார்த்தம் கைங்கர்யமென்னுமிடத்தை x (ஸாஸ்தரவிஹிதமென்று செய்யுமளவல்ல) என்றவிடத்தில் 1 யோ மோ ஹாத்யத்யவாலஸ்யாத்கருதவா தேவதாச்சநம் ।

ஜி- o (அடியேனிட்யாதி) சேஷத்தைக நிருபணீயமான என ஆதமாவிடத்திலும் அந்தராத்மாவாய நிலலாநினருள ஹேயமான ஸரீரத்தினுடைய ஹருத்யாமஸததிலேயும் வாத்தியாநினருள qC (அடியாதித்யாதி) நித்யத்யாஸயைக நிருபணீயரான ஸலிரிகளுடைய ஸங்க்ரங்களை ஒரு நீரம்படி உடனகூடுவதெனறே? rD (அடியரோடிருந்தமை) நித்யஸலிரிகளோடு கூடியிருந்த பரகாரத்தை

s மேல் புருஷார்த்த ஸவருபமாஹ (ஸவருபாநுரூபேதி) t(புருஷார்த்தமிருக்கும்படி என்னெனினில்) புருஷார்த்தமிருக்கும்படியை அருளிச்செய்தபடி எங்ஙனையென்னில் என்றபடி uG (பணிமானமித்யாதி) அடிமையிலே ஓரளவும் தப்பாதபடி அடியேனை அடிமை கொண்டு vH(முகப்பேமித்யாதி)திருமுனபே அழைத்து அடிமை கொண்டருளவேணும் x(ஸாஸ்தர விஹிதம்) என்றவிடத்திலே 1 யோ மோ ஹாத்யத்யவாலஸ்யாத்கருதவா தேவதாச்சநம்! புங்கதே

A 3 7 B 8 10 C 2 3 10 D 10 9 11 E 2 9 4 F 3 3 1 G 4 8 2 H 8 5-7 I 5 2 6

ஈ மனவல்ல y ஸவரூப பராபதமென்று செய்யுமளவல்ல, ராக்யபராபதம்" என்று சொல்லு கைக்காக, அடியிலே A "உயர்வற வ்யாநஸமுடையவன்" எனறுகொண்டு 2 பராபய மான குணங்களைச் சொல்லி, B "சுவையன் திருவின மனான" என்றும், bC "தூய பராபய அமுதைப் பருகிப்பருகி" என்றும், குணவிஸரிஷ்டவஸதுவினுடைய பேராக்யதையையும் சொல்லி, D "அப்பொழுதைக்கப்பொழுது எனஞராவமுதம்" என்றும், E "ஆராவமுதே" என்றும், F "ஆராவமுதானயே" என்றும் இந்த பேராக்யத்தினுடைய நித்யாபூர்வதை யைச்சொல்லி, dG "உகந்து பணிசெய்துனபாதம் பெற்றேன்" என்று குணநுபுவ ஹநிதபீதிகாரித கைங்காயமே புருஷாத்தமெனனுமிடத்தைச் சொல்லி, இதுதான் யாவதூதம்பூர்வியான புருஷாத்தமெனக்கைக்காக eG "ஈதே இனனம வேண்டுவதெந் தாய்" என்று தலைக்கடிகையாலே புகுவத்குணநுபுவஹநித பீதிகாரித கைங் காயமே புருஷாத்தமென்று அருளிச்செய்தார்

f இப்புருஷாத்தத்துக்கு g இடைச்சுவரான விரோதிவேஷத்தை இரண்டாம் திருவாய்மொழியிலே hH "வீடுமின முற்றவும்" என்று 1 கட்டடங்கு சொல்லி, அது

அ புங்கதே ஸ யாதி நரகாந ஸுகரேஷுபிஜாயதே||' என்றது அநுஸந்தேயம் 1 ஸா கிமாத் தம் ந ஸேவயதே என்றதுவும் விவக்ஷிதம் y (ஸவரூபபராபதமென்று இதி) அத்ர 2 நாகிஞ்சித குாவதஸ் ஸேஷத்வம் ' 3 அகிஞ்சித்கரஸய ஸேஷத்வாநுபபத்தி: இதயாதி: z (பராபய மான)-பேராக்யபூதமான B (சுவையன் திருவின மனான) ரஸிகனான லக்ஷமீபதியானவன் bC (தூய இத்யாதி:) ஸுத்யத்யாம்ருதமானவனை நிரந்தரமாக அநுபூவித்து cE (ஆராவமுதே) நிரந்தரம் அநுபூவியாநினரூபம், அநுபூவிதாவான எனக்கு த்ருபதி பிறவாதபடி அமருதவத பேராக்ய பூதனானவனே! dG (உகந்து பணிசெய்துனபாதம் பெற்றேன்) பீதிபரேரிதனாகக்கொண்டு வாசிக மான அடிமைசெய்து பரம்பராபயபூதனான உன திருவடிகளைப் பெற்றேன் eG (ஈதேயினனம் வேண்டுவதெந்தாய்) இவ்வடிமையே இவ்வாத்மாவுள்ளதனையும் அபேக்ஷிதம் எனக்கு நிரு பாதிபூந்நதுவானவனே!

g (இடைச்சுவா) மத்ய பிததி பரதிபூநதகமெனறபடி hH (வீடுமினமுற்றவும்) பஜநீய வயதிரித்தங்களான ஸாத்யஸாத்யநங்கள் எல்லாவறையும் ஸவாஸநமாக விடுங்கோள 1 (கட்டடங்க) ஸாகலயேந ஸமுத்யாயாகாரேணேதி யாவத I ஒருநாயக பரவேஸே ' அஹம்

ஜீ ஸ யாதி நரகாந ஸுகரேஷுபிஜாயதே||' என்றது அநுஸந்தேயம் z (பராபயமான) பேராக்ய மான B (சுவையனித்யாதி:) ரஸிகனான லக்ஷமீபதியானவன் bC (தூயவித்யாதி:) பரிஸுத்யத மான அமருதமானவனை நிரந்தரமாக அநுபூவித்து cF (ஆராவமுதானய) த்ருபதி பிறவாத அமருதம் ஆனய dG (உகந்தித்யாதி:) பீதிபரேரிதனாகக்கொண்டு அடிமைசெய்து உன திருவடி பெற்றேன் eG (ஈதேயித்யாதி:) இவ்வடிமையே இவ்வாத்மாவுள்ளதனையும் அபேக்ஷிதம் எனக்கு நிருபாதிபூந்நதுவானவனே!

f விரோதி ஸவரூபமாஹ (இப்புருஷாத்தத்துக்கு இத்யாதி:) g (இடைச்சுவா) மத்ய குட்யம், பரதிபூநதகம் என்றபடி 1 (கட்டடங்க) ஸாகலயேந I ஐஸ்வரய கைவலயங்களை

A 1 1 1 B 1 9 1 C 1 7 3 D 2 5 4 E 5 8 1 F 10 10 5 G 10-8 10 H 1 2 1 I 4 1

ஈ—தனனையே மேல் மூன்று திருவாய்மொழியாலே விஸ்தரித்து அருளிச்செய்தாரா, அவையெவை? என்னில, —அஸேவயஸேவை - தயாஜயமெனறார் A சொன்னால் விரோத்திலே, ஐஸவர்ய கைவல்யங்கள் தயாஜயம் எனறார் B ஒரு நாயகத்திலே, ஸாரீரஸம்பந்த, நிபந்த, நமக வரும் பரிக்ரஹங்கள் தயாஜயமெனறார் C கொண்ட பெண்டிரிலே அங்ஙனே சொல்லலாமோ? ஸாஸத்ரஸித்தமான ஐஸவர்ய கைவல்யங்கள் புருஷாரத்த, மாகத தடடென்னென்னில, பரமபுருஷார்த்த, லக்ஷண மோக்ஷத்திலே அதிகரித்தவனுக்கு D ஐங்கருவிகண்ட வினபமாகையாலும், D தெரிவரிதாய் k அளவிறந்திருந்ததே யாகிலும் புகுவதுபுலத்தையபற்ற D சிறறினபமாகையாலும் முமுகுஷுகு இவை தயாஜயம் எனறா ஆக தயாஜயவேஷத்தை அருளிச்செய்தாரா.

1 தயாகுபரகாரமிருக்குமபடி எங்ஙனெனெனினில், n தயாஜயமெனறால் விடுமத்தனையனறே, தயாகுபரகாரமிருக்குமபடி அறிய வேணுமோ? என்னில, வேணும், n விஷயங்களில நினறும் தான கடக்க வரத்திக்கவோ? அன்றியே விஷயங்களை நஸிப பித்து வரத்திக்கவோ? என்றால், இரண்டும் ஒண்ணது, கடக்க வரத்திக்கவென்று நினைத்தால் லீலாவிபூதிக்கு அவவருகே போகவேணும், நஸிபபித்து வரத்திக்கவோ? என்றால், புகுவதுவிபூதியை அழிக்கையாய்விடும், இரண்டுமொழிய விஷய ஸந்திதியில் நினறும் நிர்மாநுஷயமான காடடிலே வரத்தித்தாலோ என்றால், ஸர்வததையும் விடடுக் காடடிலே இருந்த ஆதிபுரதனுக்கு o மானிபககலிலே ஸங்கும் உண்

அ—காரமகாரங்கள் தயாஜயமெனறா வீடுமின முற்றத்திலே ' இதயாதிசும் வர்த்ததே, தததர ந விவக்ஷிதம் அதோ ந விரோத' D ஐஸவர்ய கைவல்யே கரமேண ஹருதி நிட்யாஹ— (ஐங்கருவி மிட்யாதிசு) ஐங்கருவி - பஞ்சேநத்யூரியங்கள் k அளவிறந்தது அபரிச்சிதநம்

1 ஜிஜ்ஞாஸு பரஸ்நம் (தயாகுபரகார மிட்யாதிசு) n தடஸத பரஸ்நம்—(தயாஜயமெனறவித்யாதிசு), n விவரணம் (விஷயங்களில நினறுமித்யாதிசு) o o (மானிப பக்கலிலே ஸங்குமுண்டாய ஜஞாந பூரமஸம் பிறந்தது) 1 யம் யம் வாபி ஸமரந் பூரவம் தயஜத்யநதே கலேபூரம் | தம் தமேவைதி கௌந்தேய ஸதூர தத்பூரவபூரவித || எனகிற நயாயததாலே என்றபடி p (ஸௌபூரீத்யாதிசு) 2 நிரவேஷுகாமோஸமி நரேந்த்ர கநயாம் பரயச்சு மே மா பரணயம் விபூரங்ஷீ | ந ஹயாத்திந கார்யவஸாதுபேதா கருத்ஸத்யவமஸே விமுகா பரயாநதி ||

ஜீ கரமேண அருளிச்செய்கிருா (ஐங்கருவி மிட்யாதிசு) D ஐங்கருவி பஞ்சேநத்யூரியம் k (அளவிறந்தது) அபரிச்சிதநம் D ஐங்கருவிகண்ட இனபமெனறது பஞ்சேநத்யூரியங்களாலே அநுபூவிக்கப்பட்ட ஜஹிக ஸுகுமெனறபடி.

1 ஜிஜ்ஞாஸு பரஸ்நம் (தயாகுபரகார மிட்யாதிசு) n தடஸத பரஸ்நம் (தயாஜயமெனறவித்யாதிசு) n விவரணம் (விஷயங்களில நினறுமித்யாதிசு) o (ஜ்ஞாநபூரமஸம் பிறந்தது) என்றவிடத்திலே— 1 ' யம் யம் வாபி ஸமரந் பூரவம் தயஜத்யநதே கலேபூரம் | தம் தமேவைதி கௌந்தேய ஸதூர தத்பூரவபூரவித || என்றது அநுஸந்தேயம் q (விஷயபரவணஞான) என்றது 2 நிர்வேஷுகாமோஸமி நரேந்த்ர கநயாம் பரயச்சு மே மா பரணயம் விபூரங்ஷீ என்றதைப்

ஈ டாய், o₂ ஜஞாநபுரமஸம் பிறந்தது, p ஸௌபுரி நீருக்குள்ளே முழுகிக்கிடக்கச்செய்தே, அங்கே சில மதஸய ஸஞ்சாரததைக் கண்டு q விஷயபரவணஞான, ஆகையாலே த்யாகுபரகாரம் இவையலல ஆனால் ஏதாவதென்னில், rA “நீாநுமதெனறிவை வேர் முதல மாயத்து இறைசேர்மின” என்று தேஹததில் ஆத்மபுத்தியையும், தேஹாநு பூந்திகளான பதார்த்தங்கனில் மமதாபுத்தியையும் தவிருகை த்யாகுபரகாரமென்று பிறருக்கு உபதேஸித்தார், sB “யானே எனனை அறியகிலாதே யானேயென்றானதே எனறிருந்தேன” என்று தாமும் அநுஸந்தித்ததா ஸௌபுரியம் பூத்தியம் தவிருக்கை

t 1 “निवृत्तरागस्य गृहं तपोवनम्” (நிவருத்தராகஸய க்ருஹம் தபோவநம்) என்று- நிவருத்தராகுஸயிருக்குமவனுக்குத் தானிருந்த தேஸமே தபஸ்ஸுக்கு ஏகாந்தஸ்துல மென்றதாயிற்று u இப்படி எங்கே கண்டோமென்னில், v ஸ்ரீ ஜநகராஜன பக்கலிலும் v₂ ஸ்ரீ குலஸேகரபெருமான பக்கலிலும் கண்டுகொளவது, ஆகையாலே புத்தி, யு த்யாகுமே த்யாகுமென்றபடி

அ—இதயாதியைப்பற்ற rA (நீாநுமதிதயாதி) ஆதமாதீயங்கனிலுண்டான அஹங்காரமும் மமகாரமுமாகிற இவற்றை ருசிவாஸனைகளாகிற பக்கவேரோடே முதலறுத்து sB (யானேயிதயாதி) நான்தானே என விஷயத்தில் யாதார்த்தய ஜஞாநமில்லாமையாலே நான ஸ்வதந்தரனையாகவும் எனையொழிந்தவை எனனுடைமையாகவும் அஹங்கார மமகாரங்களைப் பண்ணி, முடிந்து போகாதே ஆத்ம நித்யதவமும் அநர்கதாவஹமாம்படி இருந்தேன்

t இப்படி அஹங்கார மமகாரங்கன இல்லாதவனுக்கு வஸதவ்யதேஸ நியமமில்லை என கிறது (நிவருத்தராகுஸயேத்யாதி) u (இப்படியிதயாதி) உபாஸகாத்துவிஷ்ணு பூலபரஸ்ர பரம v (ஸ்ரீ ஜநகராஜனிதயாதி) ஸ்ரீ ஜநகராஜம் காம்ஸ்சித்ருஷீமர்ஸ உத்தியூர்ய ஸுகே ஜஞாநோபதேஸம் பரகுர்வதி ஸதி ஸ்ரீ ஜநகராஜமுகுமவலோக்யைவ உபதியுதி ஸுக, ததார ராஜ தவராத த்ருஷ்டோபகாராபேக்ஷயா தந்ருகும்வலோகையேவோபதியுதி இதி ருஷீணம் விசாரே ஸதி, ஸுக கயாசிதமாயயா ‘ஜநகபுரீ ஆஸ்ரமாஸச தஹயததே’

ஜீ—பற்ற rA (நீாநுமது இதயாதி) நீங்கள், உங்களது எனகிற அஹங்காரமமகாரங்களாகிற இவற்றை வேரோடே முதலறுத்து sB (யானே இதயாதி) நான்தானே எனனுடைய யாதார்த மயத்தை அறியமாட்டாதே நான ” எனனது ” என்று அஹங்காரமமகாரங்களைப்பண்ணி அநர்கதாவஹமாம்படியிருந்தேன்

t திவருத்தாஹங்கார மமகாரனுக்கு வஸதவ்யதேஸநியமாபூவததை அருளிச்செய்கிறா (நிவருத்தராகுஸயேத்யாதி) இதிஹாஸஸமுச்சயே தரயோதஸாத்யாயே இதம் வசநம் 1 “வநேபி தேஷாஷா பரபூவநதி ராகிணம் க்ருஹேஷு பஞ்சேநத்ஸூரிய நிக்ரஹஸதப: | அருத லிதே காமணி ய பரவர்த்ததே இத்பூர்வாமஸ v (ஸ்ரீ ஜநகராஜன பக்கலிலும்) எனகிற

ப்ர—t 1 इतिहाससमुच्चये त्रयोदशाध्याये—“वनेऽपि दोषाः प्रभवन्ति रागिणा गृहेषु पञ्चेन्द्रिय- निग्रहस्तपः। अकुत्सिते कर्मणि यः प्रवर्तते निवृत्तरागस्य गृहं तपोवनम्॥”

ஈ— இவ்வினோதி, நிவருத்திகுகும டுருஷார்த்தது ஸித்திக்கும உபாயமெனெனில் ;
 w தரைவரணிகாதி,காரமான புக்தியும் x அகிஞ்சநாதி,காரமான பரபத்தியுமெனறு
 y இரண்டிறே ; z வேதாந்த ஸித்தி,மன உபாயம் , உஇதில் பரபத்தியே உபாயமென்று
 தமக்கு ஸித்தி,நாதமெனனும ஆகாரந்தோற்ற உபாயவேஷத்தை அருளிச்செய்தார்

அ இதி தேஷாம் பரதிபூருசகார, ததூரூஷய 1 ' மம க்ருஷ்ணஜிநம் தக்ஷதம் மம தக்ஷதக்ஷமணடூஷி ' இதயாதிநா ' கமண்டூலூாதக்ஷத , க்ருஷ்ணஜிநம் தக்ஷதம் வலகலா தக்ஷதா விஷ்டரோ தக்ஷதா ' இதி அயதிபாயாகுலா ஸவாஸ்ரமேஷு கதவா ததர தூரஹம் அபர்யநத புநராக்ஷய லஜ்ஜாஷ்டாஸ ஸதிதா ஸ்ரீ ஜநகராஜஸது நவதிதி பரிபூரண ஸவகோஸக்ருஹாநத புராதிக்ஷாஹாவபூரஸேபி 2 மிதிஸாயாம் பரதீபதாயாம் ந மே கிருசித் பரதூஹயதே இதி ஸவஸ்தோர்வஸதித , ததூரீம் ' வைராக்யாதிசயரூப அதிகாரி பூரதயாதிசயாத் ததூர்வோசம் ' இதியுவாச ஸாக யாஜஞவலகயேந ஜ்ஞாநமுப திஷ்டமிதி சவதூந்தி 3 ஸ்ரீகுலசேகரஸது A' ஊனேறு செலவததுடறிபிறி யான வேண்டேன' ' இதயாரப்ய B ' இனபமருஞ்செலவமும இவவரசும யான வேண்டேன' ' இதயாத்யவோசத் அதஸதயோர் தூரஷ்டும ஸகயதே

w (த்ரைவர்ணிகாதிக்காரமான புக்தியும்) விஸிஷ்டவேஷ விஷயமாகையாலே என்றபடி
x (அகிஞ்சநாதிகாரமான பரபத்தியும்) நிஷ்கருஷ்டவேஷ விஷயத்வேந ஸாவாதிகாரமாகையாலே
என்றபடி பரபத்தே அகிஞ்சநாதிகாரத்தவே பரமானம் 3 பரயதபாணிஸ் ஸரணமஹம்
பரபத்யே இதி பரயதபாணி — 'உபாயாநதர ஸபாஸ ராஹித்யாத் — விஸுதஹஸத் '
இதயாத்த 4 பூரஹமக்ஷதர விஸஸ்ஸிதூரா ஸத்ரியஸ்சாந்தரஜாதய ! ஸாவ ஏவ பரபத்
யேரந ஸாவதூதாரமச்யுதம் || இதயாத்யஸ் y (இரணடிதே) என்றவிடத்திலே 5 'புகத்யா
பரமயா வாயி பரபத்த்யா வா மஹாமுநே ! பராபயோஹம் நாந்யதூ பராபயோ மம் கைங்கர்ய
விபஸுபி: || ' இதயாத்யநுஸந்தேயம் z (வேதூரநதஸித்யுமான உபாயம் இதி) 6 'ஸாநதோ
தூநத உபரதஸதிதிஷு ' 7 காரணம் து த்யேய 8 ஆத்மாநமேவ லோகமுபாஸித்"
இத்யாதிக்கா 9 ' தஸ்மாநந்யாஸமேஷாம் தபஸாம் திரிகதமாஹு ' 10 ஒமிதயாத்மாநம்
யுஞ்ஜீத 11 முமுக்ஷுர் வை ஸரணமஹம் பரபத்யே இதயாதிக்காஸச் ச்ருதயோட்பிபரேதா

ஸ்ரீ-விடத்திலே 2 மிதிவாயாம பரதீபதாயாம ந மே கிஞ்சித் பரதஹயதே ' என்றதைக கண்டு கொள்வது V_2 (ஸ்ரீகுலசேகரபெருமான பகவதிலும்) என்றது A "ஊனேறு செல்வத்துடற பிறனி இத்தயாதிகளைப்பற்ற

x (அகிஞ்சுதாதி,காரமான பரபததியும்) இவ்விடத்திலே 3 'பரயதபாணி'ஸ் ஸரணமஹம் பரபத்யே ' 4 பூரஹமக்ஷத்ர விஸ்ஸம்உத்தா ஸத்ரியஸ்சாந்தரஜாதய | ஸர்வ ஏவ பரபத்யேந ஸர்வதூதாரமச்ச்யதம் || இதயாத்யநுஸந்தேயம் பரயதபாணி - உபாயாந்தரஸ்பாஸாரஹித் யாத் விஸுதத்யஹஸத இதயர்தத y (இரணடிதே) என்ற இடத்திலே 5 புகத்யா பரமயா வாயி' பரபதத்யா வாம மஹாமுநே | பராபயோ஽ஹம் நானயதூ பராபயோ மம கைவகர்யஸிபஸுபி ||''இதயாதிஃ அநுஸந்தேயம் z (வேதூரந்தஸித்த்யுமான) என்றது - 12 'நிதித்யாஸிதவய' 8 'ஆத்மாநமேவ லோகமுபாஸித 11 முகக்ஷார்வை ஸரணமஹம் பரபத்யே இதயாதியைம

Aபெரு 4 1 B பெரு 4-5

ஈ— bA “நோற்ற நோன்பிலேன” என்று தொடங்கி, cB “ஆறெனக்கு நினபாதமே”² சரணாகத் தந்தொழிந்தாய” என்றும், dC “உழலையெனபின் பேய்ச்சி முலையூடு அவனை உயிருண்டான கழல்களவையே சரணாகக்கொண்ட” என்றும், eD “நாமங்களாயிரமுடைய நம்பெருமானடிமேல் சேமங்கொள தெனகுருகூர்ச் சடகோபன” என்றும், fE “நாகணையிசை நம்பிரான சரணே சரண் நமக்கு” என்றும் சொல்லிக்கொண்டு போந்தது, gF “ஆவிக் கோப பற்றுக்கொம்பு நின்னலாலறினிறிலேன” என்று தலைக கடடுகையாலே திருவடிகளே உபாயமென்று அருளிச்செய்தார்

அ—a (இதில் பரபததியே உபாயமென்று தமக்கு ஸித்தூர்த்தம்) என்கையாலே புகுதி அநுபாயம் என்றபடி பரபததி - ஈஸ்வர

b g கதாமுவாசேதயதராஹ (நோற்ற நோன்பிலேனியாதி) bA நோற்ற நோன்பிலேன-புல வயாபதமாம்படி அநுஷ்டிதகாமயோகமுடையேனலலேன cB (ஆறெனக்கு இதயாதி) எனக்கு பராபதிகு வழி உன திருவடிகளே புகலிடமான உபாயமாகத் தந்துவிட்டாய dC (உழலையித்யாதி) உழலை கோததாபபோலே இருக்கிற எலும்புகளையுடைய பேய்ச்சிமுலையின் அகவாயிலே அவனை பராணபஹாரம்பண்ணின விரோதி, திரஸந ஸவபூரவணை கருஷணனுடையவையாய் தமக்கு உபாயமாக முனடி பரகாஸிபித்த திருவடிகளையே அபிமதஸித்திக்கு உபாயமாக புத்தூதிபண்ணிக் கொண்ட, eD (நாமங்களித்யாதி) நாராயண ஸபுத்தூதினுடைய அம்ஸமான நாம ஸஹஸரதையும் உடையனாய் அவற்றை அதுபுவித்து நம ஸவாயியென்று ஸாவரும் பற்றும்படியான ஸர்வேஸ்வரனுடைய திருவடிகளினமேலே ஷேமங்கரத்வ புத்தூதிருப வயவ ஸாயத்தையுடையராய், கட்டளைப்பட்ட திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார் fE (நாகணை இதயாதி) 'திருவநந்தாழ்வானமேலே கண்வளாந்தருளின நமமுடைய ஸவாயியானவன திருவடிகளே உபாயம் நமக்கு' என்று என்றுமொக்க மநோரத்ததை உடையராய்க்கொண்டு ஆழ்வார் தாமுனராகைக்காக அருளிச்செய்த அந்தரதியான ஆயிரத்துள் அத்ஸிதீயமான இப்பத தையும் gF (ஆவிக் கோரித்யாதி) எனனாத்தமாவுக்கு அபாஸ்யமாய் இருப்பதொரு உபகூநமானது உனனையொழிய நானறிகிலேன

ஜீ—பற்ற a (இதில் பரபததியே உபாயமென்று தமக்கு ஸித்தூர்த்தம்) என்கையாலே புகுதி உபாயம் அன்று என்றபடி பரபததி - ஈஸ்வர 1 'ந்யாஸ இதி பூரஹம(ா) என்றிருக்கையாலே

bA (நோற்ற இதயாதி) புலவயாபதமாம்படி அநுஷ்டிதகாமயோகமுடையேனலலேன என்றபடி cB (ஆறெனக்கு இதயாதி) எனக்கு உபாயம் தருமிடத்தில் உன திருவடிகளையே உபாயமாகத் தந்துவிட்டாய dC (உழலையித்யாதி) உழலைத்தடி கோததாபபோலே இருக்கிற எலும்புகளை உடைய பேய்ச்சிமுலையின் அகவாயில் அவள் பராணைகளை உண்ட கருஷணனுடைய அந்தத் திருவடிகளையே உபாயமாக புத்தூதிபண்ணிக் கொண்ட eD (நாமங்களித்யாதி) நாமஸஹஸரதையு முடைய நமமுடைய ஸவாயியான ஸாவேஸ்வரனுடைய திருவடிகளினமேலே ஷேமங்கரத்வ புத்தூதிருப வயவஸாயத்தையுமுடையராய் அழகிய திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார் fE (நாகணை இதயாதி) திருவநந்தாழ்வானாகிற படுகையினமேலே கண்வளாந்தருளின நமமுடைய ஸவாயியுடைய திருவடிகளே உபாயம் நமக்கு gF (ஆவிக் கோரித்யாதி) என ஆத்மாவுக்கு அபாஸ்யமாய் இருப்பதொரு உபகூநம் உனனையொழிய நானறியேன

சேஷன்

ஈ— h இத்தைப பிறர்க்கு உபதேஸிக்கிறவிடத்திலும் 1A “திருநாரணனதான காலம் பெறச் சிந்தித்துயமமினே” என்றார், B “ஆறெனக்கு நின் பாதமே” என்றும், C “கழல்களவையே” என்றும், D “சரணே சரண் நமக்கு” என்றும் j அவதூரிகையாலே, k உபாயபூர்த்தியை அருளிச்செய்தார், l இவவுபாயத்துக்கு அதிகாரிகளாவாராரென்னில், E “மயாவற மதி நலமருளினன்” என்ற இடத்தில் எனக்கருளினன் எனக்கெக்குத m தம்மைக் காணாமையாலே ஆகிஞ்சந்யத்தையே புரஸ்கரித்து, n உபாய நிர்ணயவேளையிலே F “நோற்ற நோனமிலேன நுண்ணறிவிலேன” என்று த்ரைவாணிகாதிக்காரமான உபாயாந்தரங்களில் அநந்வய முகூத்தாலே ஆகிஞ்சந்யத்தைப பேசி, ஆஸரயணவேளையிலே oG “புகலொன்றில்லாவடியேன” என்று சொல்லி, பேராகூவேளையில தமக்கு உண்டான தடங்க புகூவத பரஸாதூஸபூதமெனக்கெக்காக pH “நீசனேன நிறையொன்றுமிலேன”

அ—h ஸவயம் சதுர்த்தவர்களுவதீர்ணத்தேவே ஸாதூதபூக்தாவநதிகாராத் பரபத்திநிஷ்டோட்பூச சேத், ஏதேந ‘பூக்திருபாயோ ந பூவதி, பரபத்திரேவோபாய: இத்தயமகார ஸபூரதி கிம்? இத்தயதராஹ (இத்தைப பிறர்க்கு இதி) 1A (திருநாரணனித்யாதி) நித்யபூநீயாய் நிருபாதிக்க ஸேஷியான நாராயணன திருவடிகளைக் காலவினமபூம் பிறவாமல சடக்கென அநுஸந்தித்து உஜ்ஜீவியுங்கோள் j (அவதூரிகையாலே) அவதூரணமாக அருளிச்செய்கையாலே என்றபடி k (உபாயபூர்த்தியை இதி) உபாயபூதஸயேஸ்வரஸய ஸஹாயாந்தரஸமஸாக்கூஸஹதவருபாம பூர்த்திமித்யாததா அயமேகஸபூதார்த்தா l (இவவுபாயத்துக்கு அதிகாரிகளாவாராரென்னில்)இதி ஸங்கா - ஸஹஸரகூதார பரபூத்தமலம்பூயோதூபூதா, தஸமாத் ‘ த்ரைவர்க்காதிக்காரமான பூக்தியும் அகிஞ்சநாதிகாரமான பரபத்தியும்’ (ப 184) w, x இதி வாக்யேந அஸயாஸ்ஸங்க்யா நாரூததாரஸங்காவகாலம் n (தம்மைக் காணாமையாலே) என்றது - ஹேதுவிலையெனகிருர் n ஆகிஞ்சந்யம் நாம் உபாயாந்தரஸூந்யத்வம் கூத்யநதரஸூந்யதவருசேதி விவக்ஷித்வா உப்யயம் க்ரமேணஹ (உபாயநிர்ணயவேளையிலே இத்யாதி) oG (புகலொன்றில்லாவடியேன) கூத்யநதரமொன்றுமில்லாத தூஸபூதனான நான pH (நீசனேன நிறையொன்றுமிலேன)

ஜீ—h தாம் சதுர்த்தா வாணத்திலே அவதூரிகையாலே புகத்தில அதுகாரமில்லாமல பரபத்தி நிஷ்டாராணல அததாலே பூக்தி உபாயமன்று, பரபத்தியே உபாயம் என்று தோன்றுமோ? ‘என்ன (இத்தைபபிறர்க்கு இத்யாதி) 1A (திருநாரணனித்யாதி) பூநீமானான நாராயணனுடைய திருவடிகளை காலவினமபூம் பிறவாமல சடக்கென அநுஸந்தித்து உஜ்ஜீவியுங்கோள் j (அவதூரிகையாலே) அவதூரணமாக அருளிச்செய்கையாலே k (உபாயபூர்த்தி) என்றது ஏகஸபூதார்த்தத்ததைக் கடாஷித்து உபாயபூதனான ஈஸ்வரனுடைய ஸஹாயாந்தர ஸமஸாக்கூஸஹதவருப பூர்த்தியை என்றபடி l கீழ் “அகிஞ்சநாதிகாரமான பரபத்தியும்” (ப 184) x என்கையாலே, இங்கே (இவவுபாயத்துக்கு அதிகாரிகளாவாராரென்னில்) என்கிற ஸங்கைக்கு உத்தித்தியிலையென்னில், அங்கு ஸாஸ்தரார்த்தத்தை அவலம்பித்து ததஸவருபகதூநம் பண்ணினபடி இந்த ஸங்கை திருவாயமொழியை அவலம்பித்து உண்டானது, ஆகையாலே ஸங்கிக்கலாம் n ஆகிஞ்சந்ய மாவது - உபாயாந்தர ஸூந்யதையும் கூத்யநதர ஸூந்யதையும் என்று விவக்ஷித்து உப்யயத் தையும் க்ரமேண அருளிச்செய்கிருர் (உபாய நிர்ணயவேளையிலே இத்யாதி) oG (புகலொன்றில்லாவடியேன) கூத்யநதரமொன்றுமில்லாத தூஸபூதனான நான pH (நீசனேன நிறை

ஈ—எனறு, q கருந் தரையைப பேசி, rA “ஒபிலாத் திவினையேனை உயயக்கொண்டு” எனறு, ஸாபராத் ஐந்துக்களுக்கும் புகுரலாமெனறு தோறறுகையாலே ஸர்வாதிக்கார மெனறதாயிறறு

8 அதிகாரியைப பெறறுலும், உபாயம் ஸித்துமாநாலும், t ஸலீகாரமிலலாதபோது u ஜீவிககையாகாமையாலே, அந்த ஸலீகாரவேஷத்தை B “கழல்களவையே சரணாகக கொண்ட” எனறும, இதினுடைய ஸாங்காநுஷ்டாநவேனையிலே O “அடிக்கிழ் v அமர்ந்து புகுந்தேன” எனறும அருளிச்செய்தார், w இந்த ஸலீகாரஸித்துதிதானும் அவனாலே எனனுமிடத்தை D “நின்பாதமே சரணாகத் தந்தொழிந்தாய்” எனறும, xE “அதுவுமவனதினனருளே” எனறும அருளிச்செய்தார், இந்த ஸலீகாத்தானினு டைய அதுவுமவஸாயவேஷத்தை yF “கனாவாய துன்பங் கனையாதொழிவாய கனகண மற றிலேன” எனறும, zG “நாடொறும் ஏகசிந்தையனாய்” எனறும அருளிச்செய்தார்

அ—அதயந்த நீசனான நான குணபூர்த்தி ழுனறுமிலலாதவன் q (கருந்தரையை) பாழான பூமியை, ஸூந்யதாமியர்த்த, rA (ஒபிலாத் திவினையேனை உயயக்கொண்டு) ஒப்பறறிருப்ப தாய், க்ருரமான பாபததையுடையனான எனனை உஜ்ஜீவிககுமபடி கைக்கொண்டு

5 இது, ஸாவாதிக்காரமாயிருக்க உபாயம் ஸித்துதோபாயமாயிருக்க ஸாவருக்கும் முக்தி வரவேண்டாவோவென்னில் (அதிகாரியைப பெறறுலும்) இதயாதி, அருளிச்செய்கிறா t (ஸலீகாரமிலலாதபோது) எனறவிடத்திலே 1 ‘ஸர்வஜ்ஞோடி ழி ஸாவேஸ ஸதா காருணிகோடி ஸந்! ஸம்ஸாரதந்த்ர வாழித்வாத் ரக்ஷாபேக்ஷாம் பரதீக்ஷதே ||’ எனறது அநுஸந்தேயம் u (ஜீவிககையாகாமையாலே) ஜீவந ழேதுவாகாமையாலே v (அமர்ந்து) அநந்ய பரயோஜநையப பொருந்தி w யதுயேவம், தர்ழி நிரழேதுகதவபுங்க, இதயதராழ (இந்த ஸலீகாரஸித்துதிதானும் இதி) xE (அதுவும் அவனதினனருளே) அந்த இச்சைதானும் அவனுடைய நிர்ழேதுகக்ருபையடியாக உண்டானதே yF (கனாவாயித்யாதி) துக் கும் போக்குவாய், போக்காதொழிவாய் கத்யந்தரம் இலலாதவனாயிருந்தேன zG (நாடொறும் ஏக சிந்தையனாய்) நாள்தோறும் ஏகபரகாரமான சிந்தையையுடையனாய்

ஜீ—யொனறுமிலேன) அதயந்த நீசனான நான குணபூர்த்தியொனறும இலலாதவன் q (கருந் தரை) பாழநிலம் ஸூந்யதை எனறபடி rA (ஒபிலா இக்யாதி) ஒப்பறறிருக்கிற க்ருர பாபததையுடைய எனனை உஜ்ஜீவிககுமபடி கைக்கொண்டு

5 இது ஸாவாதிக்காரமாயிருக்க உபாயம் ஸித்துதோபாயமாயிருக்க ஸாவாகும் முக்தி வர வேண்டாவோ? எனன (அதிகாரியை இக்யாதி) t (ஸலீகாரமிலலாதபோது) எனறவிடத்திலே 1 ‘ஸர்வஜ்ஞோடி ழி ஸாவேஸ ஸதா காருணிகோடி ஸந்! ஸம்ஸாரதந்த்ர வாழித்வாத் ரக்ஷாபேக்ஷாம் பரதீக்ஷதே ||’ எனறது அநுஸந்தேயம் u (ஜீவிககையாகாமையாலே) ஜீவந ழேதுவாகாமையாலே v (அமர்ந்து) அநந்யபரயோஜநையப பொருந்தி w இப்படியானால் நிர்ழேதுகதவபுங்கும் வாராதோவென்ன (இந்த ஸலீகாரஸித்துதிதானும் இதி) xE (அதுவுமவனதின னருளே) அந்த இச்சைதானும் அவனுடைய நிர்ழேதுக க்ருபையடியாக உண்டானதே yF (கனாவாயித்யாதி) துக் கும் ததைப்போக்குவாய், போக்காதொழிவாய் கத்யந்தரம் வேறிலலாதவனாயிருந்தேன் zG (நாடொறும் ஏகசிந்தையனாய்) நாள்தோறும் ஏகபரகாரமான சிந்தையையுடையனாய்

ஈ— இவ்வுபாயத்தைப் பிறர்க்கு உபதேசிக்கிறவிடத்திலே aA 'சிறறவேண்டா சிந்திப் பேயமையும்' என்று உபாயஸௌகர்யத்தை அருளிச்செய்து, இதுதனை b ஸ்பரகாரமாக அருளிச்செய்கிற இடத்திலே “இது புக்த்யங்க்யமன்று, ஸ்வதந்தரோபாயம்” எனக்கைகர்க oB “சரணமாகும்” என்று தொடங்கி, oB “மரணமானால் வைகுந்தங் கொடுக்கும் பிரான்” என்று பரபதிபர்யந்தமாக முடிய நடத்தும் என்றருளிச்செய்தார், d இவ்வுபாயாத்யவஸாயம் பண்ணியிருக்கும்வனுக்குக் e காலக்ஷேப பரகாரமிருக்கும்படி எனனெனனில், fC “தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொனமாலைகள் சொன்னேன்” என்று திருவாய்மொழிதானே காலக்ஷேபபரகாரம் என்று அருளிச்செய்தார்

இப்படி g உபாயத்தை ஸவீகரித்து, h இதுவே i போதுபோக்காகத் திரியும் அது, காரிகுப j பூலவேஷமிருக்கும்படி எனனெனனில், விதேந்தூரியத்வம் பரதும்மாய்

அ— aA (சிறறவேண்டா இத்யாதி) பரக்க ஆயாஸிக்கவேண்டா சிந்தாமாதரமே அமையும் 1 'ஆயாஸ ஸமரணே கோஸய' என்று பரஸித்தமன்றே b (ஸ்பரகாரமாக) ஸாவாதி, காரத்வ அதிஷ்ட நிவாததகதவ இஷ்டபரபகதவாநி பரகாரா cB (சரணமாகுமிய்யாதி) தன் திருவடிகளை குறித்து பரபத்திபண்ணின ஸர்வாதிகாரிகளுக்குத் தானே உபாயபூதனாயக்கொண்டு அவர்களுடைய மிரியமானதூஸையிலே அபுநராவருத்திலக்ஷணமான தேசத்தைக் கொடுக்கும் d புகுவதூதுபுவஜநித பரீதிகாரித கைங்காயமே புருஷார்த்தம் (ப181 d) என்றும் அதுக்கு உபாயம் அவன் திருவடிகளே (ப185) என்றும் அருளிச்செய்தார் இனி திருவாய்மொழி எதுக்காக? என்று (இவ்வுபாய) இத்யாதி, ஸங்காவாக்யத்துக்குத் தாதபர்யம் e (காலக்ஷேப பரகாரம்) என்றது காலக்ஷேப ஸாதூநம் என்றபடி fC (தொண்டாக்கு இத்யாதி) அவனடியார்க்கு உகந்து அநுபூவிக் கலாமபடி ஸபூதூஸந்தூர்ப்பபூருபமான வாகிக கைங்காயத்தைப் பண்ணினேன்

g (உபாயத்தை) ஸித்தூஸாதூநத்தை h (இதுவே) இத்திருவாய்மொழியே i (போது போக்காக) காலக்ஷேபஸாதூநமாக j பரீதிகாரித கைங்காயமே புருஷார்த்தம் (ப181) d என்று கீழே அருளிச் செய்து 'பூலவேஷமிருக்கும்படி எனனெனனில்' என்றது வயாஹதமனரோவென

ஐ— aA (சிறறவேண்டா இத்யாதி) பரக்க ஆயாஸிக்கவேண்டா, சிந்தாமாதரமே அமையும் b (ஸ்பரகாரமாக) B 'அடைந்தாக்கெல்லாம்' என்று ஸாவாதி, காரதவபரகார ஸஹிதமாக cB (சரணமாகுமிய்யாதி) தன் திருவடிகளை அடைந்தவாக்கெல்லாம் உபாயமாம் அவர்களுக்கு மரணமானால் பரமபதூததைக் கொடுக்கும் d (இவ்வுபாயாத்யவஸாயம் இதி) “கைங்காயமே புருஷார்த்தம் மென்றும் அதுக்கு உபாயம் அவன் திருவடிகளே என்றும் அருளிச்செய்தாராகையாலே இத் திருவாய்மொழி எதுக்காக” என்று இஸஸங்காவாக்யத்துக்குத் தாதபாயம் e (காலக்ஷேப பரகாரம்) காலக்ஷேப ஸாதூநம் fC (தொண்டாக்கு இத்யாதி) அவனடியார்க்கு உகந்து அநுபூவிக் கலாமபடி ஸபூதூஸந்தூர்ப்பபூருபமானவற்றைச் சொன்னேன்

g (உபாயத்தை) ஸித்தூஸாதூநத்தை h (இதுவே) இத்திருவாய்மொழியே i (போது போக்காக) காலக்ஷேப ஸாதூநமாக j 'பரீதிகாரித கைங்காயமே புருஷார்த்தம் (ப181) d' என்று கீழே அருளிச்செய்து பூலவேஷமிருக்கும்படி எனனெனனில்' என்றால் வயாஹதமனரோ

ஈ—கைங்காயலித்தி, சரமமாயிருக்குமித்தனையும் உபாய பூலமென்னுமிடத்தை அருளிச்செய்தார் k பரதமத்திலே இழியும்போது ஜிதேந்த்ரியனாய்க்கொண்டு இழிய வேணும் உபாஸகனுக்கு l ஜிதேந்த்ரியத்வமும் உபாயபூலம் இவவதிகாரிகு n எங்ஙனே யெனனில், nA “எனனைத் தீமனங்கெடுத்தாய்” oB “மருவித்தொழும் மனமே தந்தாய்” என்று—ஜிதேந்த்ரியத்வம் அவனாலே என்னுமிடத்தைச் சொல்லி, ஜிதேந்த்ரியனா வாறே, பூகூவதூருபுவத்துக்கு உபகரணமான பூக்தயாதிகள தனக்குத்தானே உண்டாகிறதோ? எனனில், P “மயாவற மதிநலமருளினன்” என்று—பூக்திருப்பாந்ந ஜ்ஞாநத்தையும் தானே தந்தானென்கையாலே பூக்தயுத்தத்தியும் அவனாலே என்னுமிடமும் சொல்லிநின்றது, ஆனால் உதபநநையான பூக்திக்கு வாத்தகர் ஆரெனனில், pD “காதல் கடல் புரைய விளைவித்த காரமர்மேனி நங்கண்ணன்” என்று அவனே வாததூகனென்னுமிடஞ்சொல்லி, வருத்திக்கு எல்லையெனனில், pE “அதனிற பெரிய என்னவா” என்று தத்வத்ரயங்களையும் q விளக்குகோளளமபடி பெருகிப்படி சொல்லி E “என 1 அவாவறச சூழ்ந்தாய்” என்று தம திருவாயாலே

அ—எனில், பூலத்தினுடைய பரதமசரமாவதியை தூர்சிப்பிக்கிருர் (பூலவேஷமித்யாதி) பரதமா வதி—ஜிதேந்த்ரியத்வம் சரமாவதி—கைங்காயம் கீழே பூல ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லியிருக்க மீளவும் பூலபரஸ்நம் உபாஸகநிறகாடடில் பரபந்நனுக்கு பூலவிசேஷம் சொல்லுகைக்காக அதை ஸங்காபூர்வகமாக அருளிச்செய்கிருர் (பூலவேஷமிருக்கும்படி என்னெனனிலித்யாதி) எனனவுமாம் l இவனுக்கு விசேஷமேதெனன (ஜிதேந்த்ரியத்வமும் இத்யாதி) k பரதமா வதாரிகையிலே (பரதமத்திலே இத்யாதி) பரஸங்கோசிதம் n ஜிதேந்த்ரியத்வமும் உபாய பூலம் ” என்றத்தைக் காட்டுவாராக, ஜிஜ்ஞாஸு பரஸ்நத்தை உத்பரேக்ஷிக்கிருர் (எங்ஙனே இத்யாதி) எங்ஙனையெனறது எங்ஙனே அருளிச்செய்தார் என்றபடி nA (எனனைத் தீமனங் கெடுத்தாய்) என்னுடைய துஷ்டமான மதஸஸைப் போக்கினாய் oB (மருவி இத்யாதி) அநநய பரயோஜநநாயப் பொருந்தி அடிமைசெய்யும் மதஸஸைக் கொடுத்தாய் pD (காதலித்யாதி) அபிநிவேசத்தைக் கடலபோலே ஸம்ருத்தூமாக்கிப் பூலிகுமபடி பண்ணின வாஷுகவலாஹக

ஜி—எனனில், பூலத்தினுடைய பரதமசரமாவதியை தூர்சிப்பிக்கிருர் (பூலவேஷமித்யாதி) அவாந்தர பரதாந பூலவேஷமிருக்கும்படி என்னெனனில் என்றபடி யத்வா, கீழே பூல ஸ்வரூபம் சொல்லியிருக்க, மீளவும் பூலபரஸ்நம் உபாஸகநிறகாடடில் பரபந்நனுக்கு வாசி சொல்லுகைக்காக அதை ஸங்காபூர்வகமாக அருளிச்செய்கிருர் (பூலவேஷமித்யாதி) எனனவுமாம் ஜிதேந்த்ரியத்வம் - பரதமாவதி கைங்காயம் சரமாவதி l இவனுக்கு விசேஷமேதெனன (ஜிதேந்த்ரியத்வமித்யாதி) n ஜிதேந்த்ரியத்வம் உபாயபூலம் என்றத்தைக் காட்டுவாராக ஜிஜ்ஞாஸுபரஸ்நத்தை உத்பரேக்ஷிக்கிருர் (எங்ஙனே இத்யாதி) எங்ஙனே எங்ஙனே அருளிச்செய்தாரென்றபடி nA (எனனைத் தீமனங்கெடுத்தாய்) என்னுடைய துஷ்டமான மதஸஸைப் போக்கினாய் oB (மருவி இத்யாதி) அநநய பரயோஜநமாயப்பொருந்தி அடிமை செய்யும் நெஞ்சைத் தந்தாய் pD (காதல் இத்யாதி) அபிநிவேசத்தைக் கடலபோலே ஸம்ருத்தூ மாய விளையும்படி பண்ணின வர்ஷுகவலாஹகஸவபூவதையுடைய திருமேனியையுடைய நம்முடைய கருஷணை pE (அதனிற்பெரிய என்னவா) அவா அபிநிவேசம் அதிறகாடடில்

A 2 7 8 B 2 7 7 C 1 1 1 D 5 3 4 E 10 10 10

ஈ அருளிச்செய்கையாலே ஸரீரஸம்பந்தத்தை அறுத்து, தேஃஸவீஸேஷத்திலே கொண்டு போய ஸமஸலேஷித்துத் தலைக்கட்டினான் என்றதாயிற்று

ச ஆக இவ்வைந்து அர்த்தபுமுமே திருவாய்மொழியால் பரதிபாதிக்கிறது; t அல்லாதவை u ஆறுஷங்குகளிலித்துமாய் வந்ததித்தனை, v எங்ஙனையெனனில் — பரத்தவம் ஸ்ரீமந் நாராயணனென்றும், அநந்யாஹ ஸேஷத்வமே ஸ்வரூபமென்றும், குணரூபவஜ்ஜநிதபரீதிகாரித் ^{ஹ்ருஷ்யம்} கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்றும், அஹங்கார மமகாரங்கள் தத்விரோதியென்றும், தந்நிவருத்திக்கும் கைங்கர்ய லித்வத்திக்கும் ஸாவஸுலபுனா ஸர்வேஸவரன திருவடிகளே உபாயமென்றும், ஜிதேந்த்ரியத்வம் தொடக்கமாக கைங்கர்ய பாயந்தமாக உபாய பூலமென்றும் w சொல்லிநின்றது

x 1 “प्राप्यस्य ब्रह्मणो रूपं प्राप्नुष्व प्रत्यगात्मन । प्राप्नुयाय फलं प्राप्तेस्तथा प्राप्तिविरोधि च । वदन्ति सखला वेदास्सेतिहासपुराणका । मुनयश्च महात्मानो वेद्वेदार्थवेदिन ॥” (பராபயஸ்ய பூரஹ்மணோ ரூபம் பராபதுஸாச பரதயக்ஷாதமந । பராபத்யுபாயம் பூலம் பராபதேஸ்

அ—ஸவபூரவத்தையுடைத்தான திருமேனியையுடையனாய், நமக்கு புவயனான க்ருஷ்ணன q(விளாக்ருலைகொள்ளுகை) தன்னிலே அநதர்பூவிக்குமபடி பண்ணுகை r(அவா) அபிநிவேஸம்

s உக்தார்த்தநிகுமநம் (ஆகஸ்தியாதி) t 2 யதிஹாஸதி ததந்யத்ர யந்நேஹாஸதி ந தத் கவசித் 'இதிபரகாரேண பரமததிராஸாதேரபி அதர த்ரஸநாத இதரவயவச்சேத்ய கதம் க்ரியத இத்யதராஹ (அல்லாதவை இதி) u (ஆறுஷங்குக ளித்வத்தமாய்) அறுஷங்கு ளித்வத்தமாய் என்றபடி v புதுத்தி ஸௌகர்யார்த்தமாக விஸத்ரேண சொன்ன அர்த்தத்தை 3 'ஸங்க்ரஹஸ்ய ச விஸதாரோ விஸதரஸ்ய ச ஸங்க்ரஹ' என்கிற நயாயத்தாலே ஸங்க்ரஹேண பரஸ்நபூர்வகமாக அருளிச்செய்கிறா (எங்ஙனையெனனில்) என்று தொடங்கி எங்ஙனே — அர்த்தபஞ்சக ஸ்வரூபமிருக்கும்படி எங்ஙனே எனற்படி

x “சொல்லிநின்றது” (w) எனனுமளவாலே அர்த்தபஞ்சக பரதவயோஜனையை அருளிச் செயது வங்கிபபுரத்துநம்பி அருளிச்செய்த வேதுங்குனினுடையவும் ததுப்பூரும்ஹணங்களி னுடையவும் அர்த்தபஞ்சகதாத்தபாயநிதத்தாரண பரதவயோஜனையை ஸம்வாதமாக அருளிச் செய்கிறார் (பராபயஸ்யேத்யாதி) யாலே) பராபதே: பரதநாதவாத ஸாவதர பராபதி ஸபுதாநா ஷங்கு இந்த பரமாணம் வங்கிபபுரத்துநம்பி அருளிச்செய்தது A உளன சுடாயிகு சுருதியுள்” என்று உகதவக்ஷயமாணார்த்த விஸிஷ்டன ஸ்ருதிபரதிபாத்யன என்கையாலே இங்ஙனும்

ஜீ—பெரிய என அபிநிவேஸம் q (விளாக்ருலைகொள்ளுகை) தன்னிலே அநதர்பூவிக்குமபடி பண்ணுகை

s உக்தார்த்த நிகுமநம் (ஆகஸ்தியாதி) t 2 யதிஹாஸதி ததந்யத்ர யந்நேஹாஸதி ந தத் கவசித் 'இதிபரகாரேண பரமததிராஸாதேரபயத்ர த்ரஸநாத இதரநிஷேத்யம் எப்படிப பண்ணுகிறதெனன (அல்லாதவையித்யாதி) u (ஆறுஷங்குகளித்வத்தமாய்) அறுஷங்கு ளித்வத் தமாய் v புதுத்தி ஸௌகர்யார்த்தம் விஸத்ருதம் ஸங்க்ரஹணதி (எங்ஙனையெனனில் இத்யாதி) அர்த்த பஞ்சகஸ்வரூபமிருக்கும்படி எங்ஙனையென்னிலென்றபடி

x உக்தார்த்தத்துக்கு வங்கிபபுரத்து நம்பி யோஜனையை ஸம்வாதமாக அருளிச்செய்கிறார் (பராபயஸ்யேத்யாதி) 'இந்த பரமாணம் வங்கிபபுரத்து நம்பி அருளிச்செய்தது என்று

ஈ—ததூ பராபதிவிரோதி ச || வதூந்தி ஸகலா வேதூஸ் ஸேதிஹாஸ் புராணகா | முநயஸச மஹாத்மாநோ வேதூ வேதூர்த்துவேதிந || y என்று z ஸகலவேதூதாத் பாயம இவவர்த்துபஞ்சகமென்னுமிடத்தைப் பெரியவங்கிபுரத்துநமபி z திருவாய் மொழிகு வாக்யார்த்துமாக அருளிச்செய்தார்

முதல சரிய பதி முற்றிறறு

அ யோஜிக்கக்குறையில்லை z ஸகலவேதூதாத்பர்யம் இவவர்த்துபஞ்சகம் என்னுமிடத்தை y என்று z திருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்துமாக அருளிச்செய்தாரென்று அநவயம் y (என்று) எனகையாலே எனறபடி அயம் பூவ, அர்த்ததூதரயம் ஏகம் வாக்யம் வதூந்திதயதுஷங்குவிஸிஷ்டம் அர்த்ததூதரயம் அபரம் கிம் காமி பூர்வ வாக்யார்த்து ஏவ, உபஸ்திதேரிதி பூரும் முதிஸபூதூ ஸட கோபாதிஸுமிரிபர முதிஸபூதூ: ஸமருதி காதரு விஷய கிம் ந ஸயாத்? இதிஹாஸ் புராண கர்த்ரோநிர்தேஸாத் தயோரேவ வேதூவிஸேஷணதயா நிாதேஸாசச 'ஸேதிஹாஸ் புராணஸம்ருதிகா இதயுபலக்ஷணஸயைவோசிதத்வாத் ந ஸயாத ஸம்ருதேராசாரபர தூநதயா தத்வபராதுந்யாபூவேத ஸமருதயுத்தயபேக்ஷாவிர்ஹாத் ததுபலக்ஷணஸய வா முதிஸபூதேத ஸமருதிகாதரு நிர்தேஸஸய வா நாவகாஸ 'வேதூர்த்துவேதிந' இத்யேவ பர்யாபதே வேதூஸபூதூ க்ருத்ஸநவேதூபர, அத ஏவ ததஸமபூவயாஹாராத தூவிதீயவேதூ ஸபூதோபி கருதஸநவேதூபர வேதூவிஸிஷ்டதயா வேதூர்த்ததூம் ஜனாதவந்த இதிவா அர்த்து அதீதவேதூவேதூர்த்தூ இத்யதுத்தவா 'வேதிந' இதயுத்திரபி முதிஸபூதூஸய ஸுமிரி பரத்வம் பிஸுநயதி விருபநிாதேஸாத்ஸ அதர் வாக்யபேதூ ஏவ ஸவரஸ ஸ்லோகத துக்கு இநத அர்த்தத்தைத் திருவுள்மபறநியாமிற்று நமபி இப்படி அருளிச்செய்தது ஸகல வேதூதாத்பர்யம் இவவர்த்துபஞ்சகமென்னுமிடத்தை பரதிபாதிக்கிற வழியாலே, பெரியவங்கிபு புரத்துநமபி திருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்துமாக அருளிச்செய்தாரென்று கரமேண அநவயமாகவுமாம் ஸகல வேதூதாத்பர்யம் இவவர்த்து பஞ்சகமென்னுமிடத்தையும், இவவர்த்துபஞ்சகமே திருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்துமாகவும, வங்கிபுரத்து நமபி அருளிச்செய்தாரென்று யோஜிக்கவுமாம் z (திருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்துமாக இதி) தூரமிடவேதூஸ்யாபயம வாக்யார்த்துதோ யதூ பூவேத ததூ 'வதூந்தி ஸகலா வேதூ' இத்யவதூக், அந்யதூ 'வதூந்தி வேதூஸ் சதவார' இத்யபயவதிஷ்யத இதி பூவ. || அர்த்தபஞ்சகோபந்யாஸக்ரம் வயுத்ததி தூஸாவலம்பூந, ஸ்லோகஸதூ: கரமஸது அநுஷ்டூநதூஸாவலம்பூந இத்யபி வதூந்தி ||

முதல சரிய பதி முற்றிறறு

ஐ—அரும்பதத்திலே இருக்கிறது 'ஹாரீத ஸம்ஹிதாயாம் துலாதூராஜாஜனி ஸமவாதே ஜாஜனீம் பரதி ஸருந்த' இதி பரமாணதிரட்டிலிருக்கிறது z ஸகல வேதூதாத்பர்யம் இவவர்த்து பஞ்சகம் என்னுமிடத்தை பரதிபாதிக்கிற வழியாலே பெரியவங்கிபுரத்து நமபி z திருவாய் மொழிக்கு வாக்யார்த்துமாக அருளிச்செய்தாரென்று கரமேண அநவயமாகவுமாம் z ஸகலவேதூ தாத்பர்யம் இவவர்த்துபஞ்சகம் என்னுமிடத்தையும், z இவவர்த்துபஞ்சகமே திருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்துமாகவும வங்கிபுரத்து நமபி அருளிச்செய்தாரென்று யோஜிக்கவுமாம்

முதல சரிய பதி முற்றிறறு

பர— हारीतसंहितायां—“प्राप्यस्य ब्रह्मणो रूपं प्राप्नुश्च प्रत्यगात्मनः। प्राप्युपायं फलं प्राप्तेस्तथा प्राप्तिविरोधि च॥ वदन्ति सकला वेदाः सेतिहासपुराणकाः। मुनयश्च महात्मानो वेदवेदार्थवेदिनः॥”

ஈடு மஹாபரவேசம் - இரண்டாம் சீரியபதி

உ ஸ்ரிய பதியாய், அவாபத ஸமஸ்தகாமனாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாதமகனான ஸர்வேஸ்வரன — A “மாறிமாறிப் பல பிறப்பும் பிறந்து” என்கிறபடியே ஜந்மபரம் பரைகளிலே தோள்மாறித் திரிகிற இவரை இவவர்த்தப்பஞ்சகத்தையும் விஸத்துமமாக அறியவல்லராமபடி முதலடியிலே நிர்ஹேதுகமாக விசேஷகடாசுகம் பண்ணியருளினான்

b நமமாழ்வார் திருவாயமொழி ப்ரபுநதத்தாலே துவயவிவரணம் பண்ணுகிறார், c இதில முதலிட்டு மூன்று பததாலே உததார்த்தத்ததை விவரிகிறார், மேலிட்டு மூன்று

இரண்டாம் சீரியபதி

அ— a ஏவம் ஸ்ரீமதஷ்டாஷ்டரமந்த்ரவிவரண ரூபத்வாநுகுண மஹாவாக்யார்த்தது அபிஷித அத் துவயவிவரணரூபத்வாநுகுணம் மஹாவாக்யார்த்தது வக்ஷ்யந தாத்ருஸபரபுந்தநிரமாண ஸாமாத்யவேதுத்வேந வக்தருஜ்ஞாதாதிச்யம் புநராஹ (ஸ்ரிய பதியாய்) இதி ஸ்ரீஷ்ணு புராண—ஸ்ரீராமாயண ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர-ஸாஸ்தரபரகரியயா கரமேண அாததபஞ்சக பரபததி புகதி பரயோஜநாத்ரயாபிபராயேண ஸ்ரிய பதித்ரயமிதி ச வதநதி அத்வா தரிபரகாரம் ‘ஸ்ரிய பதி’ இத்த்யாக்ய அருளிச்செய்தது - மத்யேமத்யே வந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காகவாதல் மஹா பூஷ்யத்தில் பூவதிவஸோபந்யஸ்தாததாநுவாத் பூர்வகமாக திவஸத்ரயம் உபநயஸிக்ஷையாகிற ஆஹநிகத்ரய பரகரியையாலேயாதல்

b திருவிருத்தம், திருவாசிரியம் திருவநதாதியாகிற மூன்றும் திருமந்தரத்தினுடையவும் சரமஸ்லோகத்தினுடையவும் அர்த்தமென்னுமத்தை ஹருஜீகரித்துக்கொண்டு திருவாயமொழி துவயத்தினுடைய அாததமாயிருக்கிறதென்கிறார் (நமமாழ்வாரித்யாதி) கீழ அர்த்தபஞ்சக யோஜனையை அருளிச்செய்து துவயயோஜனையும் அருளிச்செய்கிறார் (நமமாழ்வாரித்யாதி) எனனவுமாம்

இரண்டாம் சீரியபதி

ஜீ— a இப்படி திருமந்தரவிவரணரூபத்வாநுகுண மஹாவாக்யார்த்தத்தை அருளிச்செய்தார் கீழ, மேல துவயவிவரணரூபத்வாநுகுண மஹாவாக்யார்த்தத்தை அருளிச்செய்வாராக தாத்ருஸபரபுந்தநிரமாணஸாமாத்ய வேதுத்வேந வக்தாவினுடைய ஜ்ஞாதாதிச்யத்தை மீளவும் அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரிய பதியாதித்யாதி) ஸ்ரீ ஷ்ணுபுராண ஸ்ரீராமாயண ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர-ஸாஸ்தரபரகரியயா கரமேண அாததபஞ்சக பரபததி புகதிபர யோஜநாத்ரயாபிபராயேண ஸ்ரிய பதித்ரயமென்றும் சொல்லுவார்கள் அத்வா ஸ்ரிய பதித்யாதிவாக்யத்ரயம் அருளிச்செய்தது மத்யேமத்யே வந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காகவாதல் மஹாபூஷ்யத்தில் பூர்வதிவஸோபந்யஸ்தாநுவாத் பூர்வகமாக திவஸத்ரயம் உபநயஸிக்ஷையாகிற ஆஹநிகத்ரய பரகரியையாலேயாதல்

b திருவிருத்தம், திருவாசிரியம் திருவநதாதியாகிற மூன்றும் - திருமந்தரத்தினுடையவும் சரமஸ்லோகத்தினுடையவும் அர்த்தமென்னுமத்தை ஹருஜீகரித்துக்கொண்டு திருவாயமொழி துவயத்தினுடைய அாததமாயிருக்கிறதென்கிறார் (நமமாழ்வாரித்யாதி) யத்வா கீழ அர்த்தபஞ்சகயோஜனையை அருளிச்செய்து துவயயோஜனையும் அருளிச்செய்கிறார் (நமமாழ்வாரித்யாதி) எனனவுமாம் c (முதலிட்டு இதி) துவயார்த்தத்தை கரமத்திலே அருளிச்செய்யாதே உததர

FF-பத்தாலே பூர்வாரததததை விவரிக்கிறா, மேலிட்டு முனறுபததாலே உபாயோபயோகி யான குணங்களையும் உலூத்மாத்மீயங்களில் தமக்கு நசையற்றபடியையும், f அவனோடு தமக்குண்டான நிருபாதிடக ஸம்பந்தத்தையும் அருளிச்செய்தா, மேலிறபததாலே g தாம் பராரததித்தபடியே பெற்றபடியைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறா

அ- c (இதில் முதலிட்டு இதி) உபதேசததநாயாம பூலம் பூவபூரானி ஸாதநம் பஸ்காதபூரானி சபூலதி பரயோஜநமநுத்திச்ய ஸாதநஸர்வணபரவருததயஸம்பவாத் 1 ஸவாக்குமோ ஜயோதிஷ்டோமேந யஜேத இதி ஹய்ச்யதே அதோ வயுத்க்ரமேண விவருதம் 2 நிரஸதாங்குல தூக்ஷோ஽ஹம் இத்யாதிவத ஸாதநஸலீகாராநந்தரபூரானிதவாத பூலஸய துவயே ததூர அநுஸந்ததூரநம் dA கடல் ஞாலங்காக்கின்ற மினனு நேமிமினய' என்றதைப்பற்ற (உபாயோபயோகியான குணங்கள்) என்றது eB உலகனோடெங்கிடைமில்லை என்றதைப்பற்ற (ஆதமாத்மீயங்களில் தமக்கு நசையற்றபடி) என்கிறது fC 'நாராயணன நங்கள் பிரான எனறதைப்பற்ற (அவனோடு தமக்குண்டான நிருபாதிடக ஸம்பந்தத்தையும்) என்கிறார் g (தாம் பராரதித்தபடியே இத்யாதி) D துயரறு சுடரடி தொழுதெழு என்று பராரதித்தபடியே E அவாவற்று வீடுபெற்ற' என்று பெற்றபடியைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறாரெனப்படி

h பிண்டிதார்த்ததபரதூரநமாத்ரேண நாலம் அபிது அநேந ஸதகேந அயமாததத பரதி பாத்யத இதி விவிசய ஸோபபததிம பரதூரஸதீயமிதயதர-உததரவாக்யகத பரதூமதூவிதீய பதூர்த்ததூரபிதீயதே பரதூமஸதகேந நமஸ்ஸபூகூர்த்ததூரபிதீயதே துவிதீயேத தாத்ருஸம் ச கைங்கர்யம் பூகூவதஸேஷதவபர்யந்தமிதி நிஷ்கருஷ்ய நிஷ்கருஷ்டார்த்ததூரநு குணஸவாநுஷ்டூநமுச்யதே தருதீயேந பூந்நநாராயணசரணௌ ஸரணம் இதி பதூ துவயம் விவருணேதி சதூர்த்ததூஸதகேந F 'திருநாரணனதாள் காலம்பெறச சிந்திததுயமமினோ இதி ஹய்ச்யதே G ஆனெனக்கு தினபாதமே சரணாகத் தநதொழிந்தாய' இதி H 'கழல் களவையே சரணாகக் கொண்ட குருகாசசடகோபன இதி பரகூதஸலீகாராநந்தரபூரானி ஸவ கூதஸலீகார இதி பரபதூயே இதயேததபதூம் விவருணேதி பஞ்சம ஸதகேந நிஷ்கருஷ்டார்த்ததூரநுகுணம் ஸாங்கம் ஸவாநுஷ்டூநமுச்யதே ஷஷ்டுஸதகேந அவஸிஷ்டம் ஸதக சதுஷ்டயம் ஏதச்சேஷமிதி ச ததததூஸாதூரணாத்ரூரஸ உபாயோபயோகியான குணங் களையும்' (d) இதி பூர்வவாக்யேநைவ ஸபூடா - இத்யேவம் தத்தசூதக பரதி

ஜீ- வாகயாரததம் முனனாக அருளிச்செய்தது-அநுஷ்டூரந தூஸையிறபோலே உபாயம் முறபட்டு பூலம் பிறபடுகையனறிக்கே வயுதபத்திதூஸையில் 3 பரயோஜநமநுத்திச்ய ந மந்தோபி பரவாத்ததே இதிறயாயேந பூலம் முறபட்டு உபாயம் பிறபடுவேணடுகையாலே 1 ஸவாக்கு காமோ ஜயோதிஷ்டோமேந யஜேத எனனககடவதிதே dA கடல் ஞாலங்காக்கின்ற மினனு நேமிமினய என்றதைப்பற்ற (உபாயோபயோகியான குணங்கள்) என்றது eB உலகனோடெங்கிடைமில்லை என்றதைப்பற்ற (ஆதமாத்மீயங்களில் தமக்கு நசையற்றபடி) என்றது fC 'நாராயணன நங்கள் பிரானவன என்றதைப்பற்ற (அவனோடு தமக்குண்டான இதி) g (தாம் பராரதித்தபடியே இத்யாதி) D தொழுதெழு' என்று பராரதித்தபடியே E அவாவற்று வீடுபெற்ற' என்று பெற்றபடியைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார் என்றபடி

பு-25 A 7 1 2 B 8 2 7 C 9 3-1 D 1 1 1 E 10 10 11 F 4 1 1 G 5-7 10 H 5 8 11

ஈ— h இதில் முதற்பத்தாலே—A “உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் அயர்வறு மமரர்களதி உதயவனவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழுமென மனனே” என்று ஸம்ஸத கலயாண சூனாமகனும், ஸ்ரீமபிபோக்யனானவனதிருவடிகளில் கைங்காயமே புருஷார்த்தமென்று நிர்ணயித்து, உக்தமான அர்த்தத்துக்கும் வக்யமானமான அர்த்தத்துக்கும் பரமமானம்—B ‘உள்ள சடாமிகு சுருதியுள்’ என்று நிரதோஷமான ஸ்ருதியே பரமானம் என்றும், ஏவமவிதானவன் ஹ்ரெனன், C “வண்புகழநாரணன்” என்றும், D “திருவுடையடிகள்” என்றும், E ‘செல்வநாரணன்’ என்றும் விஸேஷித்து, A “தொழுதெழுமென மனனே” என்று உபக்ரமித்து, JF “அயர்ப்பிலனலறறுவன் தழுவு வன் வணங்குவனமர்நதே” என்று த்ரிவிதகரணங்களாலும் அடிமைசெய்து தலைக் கட்டுகையாலே k புகுவத கைங்கர்யமே புருஷார்த்தம் என்று அறுதியிடலா

ஐ—பாத்யாந் விஸிசய ஸோபபததிகம் உபபாத்யதி (இதில் முதல பத்தாலே இத்யாதிநா) D (திருவுடையடிகள்) ஸ்ரீமானுன ஸ்வாமியுடைய JF (அயர்ப்பிலன் இத்யாதி) ஸ்ரீயோஜநாதரத்தில் பராக்கறறு அமாந்து மறப்பிலலாதேனய அக்ரமமாக குணங்களை வரையலே சொல்லுவன் அத்யந்த பரேமயுகதனயக்கொண்டு ஸம்ஸிலேஷிப்பன் தலையாலே வணங்குவன் இப்படி கரணதரயத்தாலும் அநுபூவிப்பன் எனகிறா k A உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழு இத்யுபகரமாக, G சொறபணிசெயாயிரம் இத்யுபஸம்ஹாராத் F அயர்ப்பிலனலறறுவன் தழுவுவன் வணங்குவனமர்நதே’ இத்யப்யாஸாத் அஸ்யார்த்தகூஸய பரதயக்ஷாதிபரமாணுபராபததவேந அபூர்வத்வாத A ‘தொழுதெழு இத்யநேந பூலாரத்தூவாத்யோஸஸித்தூத்வாத, A தொழுதெழு இத்யஸமிந விதேயயாததே A ‘உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்’ இத்யாதேந் ஹேதுகூர்ப்படி விஸேஷணதவேந உபபததிதூஸ தாத் தூஸிதீய தூஸகாதீநாம் புகுவத கைங்காயஸய புருஷார்த்தத்வ பரதிபாதந பரதயக்ஷ புகுவத கைங்காயமேவ புருஷார்த்த இதி நிர்ணயபரம பரத்யமஸதகமிதி பூவ நநு தூஸிதீய தூஸகாதீநாம் புகுவத கைங்காயஸய புருஷார்த்தத்வ பரதிபாதநபரத்வம் கதூமிதி சேந்ற பரத்வே ஸதி ஸுலபும் ஹி புருஷேண அர்த்தித்யும் யோக்யதவேந புருஷோர்த்தேந புகுவதி ந கவத்யந்ததூலபும் அதோ நித்யஸம்ஸாரிண புருஷஸய அத்யந்த தூர்லபும்

ஐ— h உக்தவிவரணம் (இதில் முதல பத்தாலே இத்யாதி) JF (அயர்ப்பிலனலறறுவன் இத்யாதி) அதந்ய ஸ்ரீயோஜநனயப பொருந்தி, மறப்பிலலாதவனய அக்ரமமாக குணங்களை சொல்லுவன், ஸம்ஸிலேஷிப்பன் தலையாலே வணங்குவன் இப்படி கரணதரயத்தாலும் அநுபூவிப்பன் முதல் பத்தாலே k புகுவத கைங்காயமே புருஷார்த்தம் என்று அறுதியிடலா என்றது 1 உபக்ரமோபஸம்ஹாராவ்யாஸோடபூர்வதா பூலம் | அர்த்தவாதோபபத்தி ச விவகூம் தாத வன்ய நிர்ணயே || எனகிறபடியே A தொழுதெழு’ என்று உபகரமித்து G சொறபணி செயாயிரம்’ என்று உபஸம்ஹரிககையாலும் F ‘அயர்ப்பிலன் இத்யாத்யப்யாஸாததாலும் இந்த அர்த்தம் பரதயக்ஷாதி பரமாணுபராபததவேந அபூர்வமாகையாலும், A ‘தொழுதெழு’ எனகிறவித்தால பூலாரத்தூவாத்யங்கள் ஸித்தூக்கையாலும் A தொழுதெழு’ எனகிற இந்த விதேயார்த்தத்திலே A உயர்வறவுயர்நலம்’ இத்யாதிக்கள் ஹேதுகூர்ப்படி விஸேஷணமாகையாலே உபபததி உண்டாகையாலும் முதல பதது புகுவதகைங்காயமே புருஷார்த்தம் எனனுமிடத்தை பரதிபாதிக்கிறத்திலே தத்பரம் என்றபடி

A 1-1 1 B 1 1 7 C 1 2-10 D 1 3 8 E 1 10 8 F 1 3 10 G 1 10 11

ஈ— 1 இரண்டாம் பததால்—இந்த கைங்காயத்துக்கு விரோதியான n பரகருதிஸம்பந்த கய்த்நையுபுங்நித்தி, nA ஒளிக்கொண்ட சோதியமாய், இக்கைங்காயத்துக்கு தேசுரிகரண A அபுபாயாகன குழாங்களை உடனகூடுவதென்று கொலோ? என்று தாமும் பராத்த ிக்தா, n B “நலமந்தமில்லதோ நாடு புருவீ” என்று பிறாக்கும் உபதேசுரிகையாலே “ இவாக்ரப பரம்பத்துத்திலே நோக்காயிருந்தது ” என்று ஈஸவரன் பரம்பத்துத்தைக் கொடுக்கபுக, O “எமமாவீட்டுத்திறமும் செபபம்” என்று எனக்கு அதிலொரு நிர்யுத்த மில்லை, I) “தனக்கேயாகவெனைக் கொள்ளுமீதே என்று உனக்கேயாயிருக்கு மிருபயே எனக்கு வேண்டுவதென்று இயபுருஷார்த்தத்தை o ஓடவைத்தார்

p மூன்றாம் பததால்—இவருக்குக் கைங்காயத்திலுண்டான q ருசியையும் r தவரைண யும் கண்ட ஈஸவரன், கைங்காயத்துக்கு ஏகாந்தமான திருமலையில் நிலையைக் காட்டிக்

அ— புகுவத் கைங்காயம் கதும் புருஷார்த்ததோ புவேத் இதயாஸங்காயம் பரபதிலபுயதவாத். ஸௌலபுய அபராதுஸஹத்வ ஸௌரீலய ஸவாராததவ பேபுகுருபாஸ்யணதவ ஆர்ஜு ஸாத்மயபேபுகுபரததத்வ நிரஹேதுகஸவாத்மபரததகவாதிகுருணவிரிஷ்டவிஷயதவாச்ச அதி ஸுலபும் புவதி, அதி புருஷார்த்ததோ புவிதுமர்ஹதீத்யேததாததபரதயா நேதும் ஸகயதவாத்

1 (இரண்டாம் பததால் இதி) n (பரகருதி ஸம்பந்தத்தையும் கழித்து) என்றது- A கவிப புங்கவர்ஜமற்றுப பிறப்பபுபிணிமூபபிறப்பி' என்றதைப்பற்ற nA (ஒளிக்கொண்ட இதயாதி) ஆவிர்யுதமான ஜஞாநாதிக்களாகிற ஒளிகளுக்கு பரகாஸகமான ஜயோதிமய விக்ரஹத்தை உடையோமாயகொண்டு நித்யதூஸயைக நிருபணீயரான ஸதிரிகளுடைவ ஸங்ககுகளை ஒரு நீரம்படி உடன்பட்டுக் கூடுவதெனரு? o (ஓடவைத்தார்) நிஷகர்ஷிததார் ததூநீமேவ ஏவத் நிர்ஸீத புருஷார்த்ததூலாபுாத அவஸந்தாரந்தரம் பராபய (1), பரஸகதாநுபரஸகதம் ஈஸ்வரமபி X ? தூய(2), ஸோயுந்திரையுகளில் ஆர்த்தநிவருத்தயார்த்து ஸம்ஸலேஷம் வதூந் பரகருதகைங்காயஸை பூஹய விரோதிருப பரக்ருதிஸம்பந்தநிவருத்திம் கைங்காயதேசுரிகை நிதயைஸ் ஸாஹித்யதூ பரார்த்தய(3), ததூநீமேவ பரார்த்திதூலாபுாத அவஸந்தோ பூத்வா(4) அநந்தரம் ஸவஸம்ஸ லிஷ்ட புகுவத்ஸங்குாதிஸயம் (5) விஸ்லேஷாஸஹதவம் (6) ஸவஸம்பூந்தி ஸம்பந்திபாயந்த பரவஹத்பரம் க்ருபாஞ்ச(7), அபிதூய, ஏவம் ஸவஸம்பூந்திஸம்பந்திபாயந்தம் புகுவதகருப பரவஹ தூர்ஸநாத், ஸம்ஸாரிணம்பி ஸவஸம்பூந்தேபஜநநாய மோஷுபரததவம்பிதூய(8) கைங்காயஸய ஆநந்தாரவிரோதிபூத ஸவபேபுகத்தருத்வம் நிரஸய(9) ஏதாத்ருஸ கைங்காய ஸதூ நம் வதகிர் இத்யபிதூநாத் (10), கைங்காய விரோதிநிவருத்திபரம் தூவிதீய ரதகயிதி புவ -

p (மூன்றாம் பததால் இதி) qF ஈதே யானுனனைக் கொள்வது என்றத்தைப்பற்ற ருசி rG “ஓல்லை” என்று தவரை அநுபுலஜநித பரீதிகாரிததவாத கைங்காயஸய பரதும் புகுவதத

ஜீ— 1 (இரண்டாம் பததால் இதி) n (பரக்ருதி ஸம்பந்தத்தையும் கழித்து) என்றது A கவிப புங்கவர்ஜமற்று” இத்தயாதியைப்பற்ற nA (ஒளிக்கொண்ட சோதியமாய்) தேஜோருபமன விக்ரஹத்தையுடையோமாய் nB (நலமந்தமித்தயாதி) நனமைக்கு முடிவினறிகேமிருக்கிற நாட்டிலே புகவேண்டியிருப்பீர் o (ஓடவைத்தார்) நிஷகர்ஷிததார்

p (மூன்றாம் பததால் இதி) qF ‘ ஈதே யானுனனைக் கொள்வது என்றத்தைப்பற்ற ருசி rG “ஓல்லை” என்று தவரை

A 2 8 10 B 2-8-4 C 2 9 1 D 2 9 4 E 2 1 F 2 9 2 G 2 9 10

ஈ— கொடுக்கக் காண்டு, A “வழுவினாவடிமை செய்யவேண்டும் நாம் என்று பாரிதது1, பாரிததுபடியே புகுவதேஷேத்வ பாயநதமாக வாசிகமாக அடிமைரெயது தலைக்கட்டுகிறார்

8 நாலாம பததால, இப்பருஷார்த்தத்துக்கு உபாயம் B திருநாரணனதாளென றும், tC ‘குடிமனனுமின சுவாககம்’ uD ‘எல்லாம் விட்ட இறுகல் இறப்பு’ என்று ஐஸ் வாய கைவலயங்களை விரோதி என்றும் பிறருக்கு உபதேஸித்து, vE “ஐங்கருவி கண்டவினபம் தெர்வரிய அளவில்லாச சிறறினபம்” என்று தாழ்மம் அநுஸந்தித்தார்

அ—மதுபூய(1) பரிசுதித்யாநுபூவிதும் அஸகதவாத ‘இயம் பரிசுதித்யாநுபூவிதும்ஸக்தி கரண ஸங்கோச பரயுகதா இதி ஸோசநதம் ஸவமாத்மாதம் (2) கரணஸங்கோசரஹிதாஸ்ச மத்யு! புவவேளாயாம் ஏவமேவ புவததி இதி பரிஹாத்துமுத்யமய “தவதிசுசூநுஞ்ஞம் கைங் கர்யம் ஸவிகாததும் ஸ்ரீ வேங்கடாசலே திஷ்டாமி இதி ஸ்ரீ வேங்கடாசலஸ்திதம் பரதூர்ய்ய ஸமாநாதகரணத ஸமாஹிதோ பூத்வா ஸவேச்சூநுஞ்ஞம் கைங்காயம் பரார்த்ய(3) பராரத் தநாதுஞ்ஞம் ஸாவாதமபூதே பரமாதமநி வாசிககைங்கர்யம் கருதவா(4) ததபரயுக்த ஸந்தோ ஷாதிக்யாத அநுக லாந பரஸஸ்ய பரதிகுலாந் பரதிநிந்த்ய (5) புநரபி “ஸவயமேவாநாத் த புகிதோடஸமாபிரபி உபேக்ஷிதாஸ்சேத ஏஷாம் க்ஷிநாஸதி” இதி தாநபி மங்குளாஸாஸந பராத் காநதும் தேஷாமர்ச்சாவதாரபர்யநதம் ஸௌஸ்யமுபதிஸ்ய, ததநாநீமபி ஸம்ஸாரிணம் புகுவத பராவண்யாதாஸநாத் F கனைகழல காண்பதெனுகொல இதயவஸநதோ பூத்வா (6), தத்பரதிகோடித்வேந புகுவதி அதயந்தபரவணத் புகுவத் பாதுரேகாரூபாந புகுவதைவ பரதூர்யிதாந புகுவதாந் த்ருஷ்டவா, ததூவிஷய வாசிககைங்கர்யம் க்ருத்வா (7), புகுவத ஸவருபநிருபகதவேநாபிஹித புகுவதஞ்ஞணேஷு அத்யபிதிவிஷ்டோ பூத்வா(8) புகுவதஸலாபு க்வேஸஸஹாயதவேந ஸம்ஸாரிணேவலோக்ய ததநாததம் த்ருஷ்டவா தாந மங்குளாஸாஸந பராத் கர்த்தும் தேஷாம் ஹிதமுபதிஸ்ய (9) ததநாநீமபி தாந அநிவருததாந த்ருஷ்டவா ‘ஏவம பூதே ஸம்ஸாரே வயம் பரதம்ம புகுவதூவிஷயபரவண அபூம’ இதி புகுவதூர்ஹ கரணஸ்ச அபூம’ இதி ச ஸவகாததாரத்யாபிதாநாத் (10), கைங்கர்யபரம் த்ருதீயஸதகமிதி பூவ

8 (நாலாம பததால இத்யாதி) tC (குடிமனனுமின சுவாககம்) குடியிருப்பையுடைத்தான ஸுகோத்தரமான ஸவர்க்குததை uD (எல்லாம் விட்ட இறுகலிறப்பு) ஆத்மவயதிரிக்த ஸகல புகுஷாரததங்கனையும் விட்டவனாய், ஆதமமாத்ரத்திலே பர்யவஸித்த மோக்ஷததையும் இறுகல்- ஸங்கோசம் இறப்பு மோக்ஷம் vE (ஐங்கருவி இத்யாதி) ஐநது இநதூரியமும் பரிசேத்தித்து அதுபூவிதத ஐஸ்வர்யஸுகமும், இந்த இந்தூரியங்களுக்கு க்ஷரஹிதது அநுபூவிக்க அரிதாய இவ வஸஸ்வர்ய ஸுகுத்திறகாடடில திதயத்வாதிக்களாலே அபரிச்சிநதமாய புகுவதநுபுவததைப பறத அதயல்பமான ஆதமாநுபுவஸுகமும் G ஒருநாயகத்தில் ஐஸ்வர்ய கைவலயங்களை விடச்

ஜீ— 8 (நாலாம பததால இதி) tC (குடிமனனுமித்யாதி) குடியிருப்பையு ஸுகோத்தரமான ஸவர்க்கும் uD (எல்லாம் இதி) ஆத்மவயதிரிக்தவகனையெல்லாம் விட்டவனாய், ஆதமமாத்ரத்திலே பர்யவஸித்த மோக்ஷம் இறுகல் ஸங்கோசம் இறப்பு மோக்ஷம் vE (ஐங்கருவி இத்யாதி) ஐநது இநதூரியங்களும பரிசேத்தித்து அதுபூவிதத ஐஸ்வர்யஸுகமும் இந்த இநதூரியங்களுக்கு க்ஷரஹிதது அநுபூவிக்க அரிதாய இந்த ஐஸ்வர்ய ஸுகுத்திறகாடடில திதயத்வாதிக்களாலே அபரிச் சிந்தமாய புகுவதநுபுவாபேஷ்யா அதயல்பமான ஆதமாநுபுவ ஸுகமும்

A 3 3 1 B 4 1 1 C 4 1 9 D 4 1 10 E 4 9 10 F 3 6 10 G 4-1

ஈ— W அஞ்சாம பத்தால், இந்த இஷ்டபராபதிகும், அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும்
A “ஆற்றெனககு நின்பாதமே சரணாகத் தந்தொழிந்தாய்” என்று தன் திருவடி
களையே உபாயமாகத் தந்தான எனரூர்

அ—சொல்லுகிறதுக்குக் கருத்து புகழ்க்குக்களை முழுக்குகளாகுகுக்கேக்கும் அதிலும் அதன்ய
பரயோஜநராக்குகைக்காகவும் என்றபடி சதுர்த்துஸதகே பரதும்மதஸகே ந ஐஸ்வரய கைவலயயோ
புருஷாராததுவிரோதிநோஸ்தயாஜயதாம் புகுவத பரமபராபயதவஞ்ச உபநிஸ்ய புகுவதந
மேவ ஸமாஸ்ரயேதா இதயபித்யாநாத்(1) த்விதீயேந தாத்ருஸ பரோபதேஸமூலத்வேந ஸவ
ஸய ஜாதாயா புகுவததுவிஷயாரத்தேரபித்யாநாத்(2) தருதீயேந பரணமிதவ குணபித்யாநாத்(3)
சதுர்த்தேதேந புகுவததுவிஸ்லேஷாஸஹிஷணுதவ ஸம்ஸ்லேஷைகதாரகத்வாபித்யாநாத் (4)
பஞ்சமே அநுபுவ கைங்கர்யயோரபித்யாநாத்(5) ஷஷ்டே தேவதாந்தர மந்தராந்தர பரஸங்கா
ஸஹிஷணுத்வாபித்யாநாத் (6) ஸபதமே ஆபதஸகூத்வம் ஆபதஸம் நித்யாநம் அபிஜனாய பரி
ஹர்த்தும் ஸக்தத்வம் ஆபதஸகூத்வாநுஞ்ண பராபதிமததவம் ஸௌந்தர்யம் விரோதிநிவாத்த
கதவாநுஞ்ண ஸகதிமததவம் பரிகரவதத்வம் ஸாவரகூகதவஞ்சாபித்யாய ஆக்ரோஸாத் (7)
அஷ்டமே புகுவததுபித்யமததவே ஆத்மாதமீயயோரபி உபேக்யதவாபித்யாநாத் (8) நவமே ஸம்
ஸாரநிவருத்தி பராதத நாத் (9) த்ஸமே பரதவஸௌஸப்யோபதேஸாசச(10), ஜாயமாநகால
கடாஷு விஸேஷேண ஐஸ்வர்ய கைவலயவிஷய வைராக்யபூர்வகம் பராபயருசிமத (1) புகுவத
விஸ்லேஷாஸஹிஷணே (2 4) ததஸம்ஸ்லேஷைகதாரகஸய(3 4), புகுவததுபுவ கைங்கர்யய
பரஸய(5), தேவதாந்தர மந்தராந்தர பரஸங்காஸஹிஷணே (6) அதயந்த பாரதத்தர்ய ஜனாந
வத (7 8) ஸம்ஸாரநிவருத்தயர்த்திந (9),அதிகாரிண பரணமிதவ ஸவாமிதவ ஸௌஸப்ய ஸௌ
ரீலயாதிஷ் அநந்தகலயாணஞ்ணவிஸிஷ்ட(10)ஸ்ரீமநாராயண ஏவ உபாய இத்யாஹ இதயர்த்த

W (அஞ்சாம பத்தால் இதி) பஞ்சமஸதகே, பரதும்மதஸகே ஸவகூதாதிஸயஸய புகுவந நிர்
வேறுதுக் கருபாபயுத்தவாபித்யாநாத்(1) த்விதீயே புகுவதவிஷயக் மங்குளாஸாஸநகரணத்(2)
த்ருதீயே பராபயதவரௌதகடயாபித்யாநாத் (3) சதுர்த்தே விஸ்லேஷே ஸததாதாரண
ஸாமாத்யஸய குணஜனானேந தாரணஸய ச அபித்யாநாத்(4) பஞ்சமே ஸ ஏவ ரகூக இதயத்ய
வஸாயேந ஸஹ பராபயருசயௌதகடயாபித்யாநாத் (5) ஷஷ்டே ருச்யநுஞ்ணம் பராபயஸா
பூரத் அநுகாரேண தாரணபித்யாநாத் (6) ஸபதமே பரகூத ஸவிகாராபித்யாநாத் (7) அஷ்ட
மாநேஸ பரகூத ஸவிகாராநந்தரபூவி ஸவகூத ஸவிகாராபித்யாநாசச (8 9, 10) புகுவந்நிர்
வேறுதுக் க்ருபாபுலபூத ஜனாநாதிக்கய (1) பூரஸுவதாதயநதபரியத்வ (2) தவராதிஸயாத்யவ
ஸாயவத (3 4 5 6) அதிகாரிண பரகூத ஸவிகாராநந்தரபூவி ஸவகூத ஸவிகார ஏவ முக்ய
(7 8, 9, 10) இதயாஹேதயர்த்த

X புகுவததுபுவைகதாரக; பராபயதவராததி விஸிஷ்ட பராங்குஸாய ஸவஸவருபாநு
ஸந்த்யாந பூர்வகம் க்டகாந் புரஸகருதய தீக்ஷா ஸௌரீலய அக்டித்க்டநாஸாமாத்ய
ஸவாமிதவ ஸௌஸப்ய வாதஸலயாத்யநந்த கலயாணஞ்ணகூண விஸிஷ்டே புகுவதி
ஸாங்கூரம் பரபதிம ரூர்வந் பூவ ஸதகத்வயோகதம் அடதத்வம் ஸவாநுஷ்டாரேந ஸதிஷ்
கரோதி ஷஷ்டஸதகேநேதயபிபராயேண ஆஹ (அவன தந்த உபாயததை இதி) உக்தாரதத்
ஜாதஸய ஆலம்பநதஸகாநி யத்யாஸம்பூவம் க்ரஷ்டவயாநி நநு அதரோசயமாநம் அதிகாரி
விஸேஷணம் ஸாவேஷாமபி பரபதயதிக்காரிணம் அவர்யம் ஸம்பாக்யம் கிம்? உத ந? பரதேமே
அஸயோபாயஸய அதிக்குதாதிக்காரத்வ பரஸங்கூத பூர்வோக்த ஸாவாதிக்காரதவ விரோத

ஈ— x அவன தந்த உபாயத்தை y க்டகரை முன்னிடடு பெரியபிராடடியா புருஷகார மாக A “அலர்மேல் மங்கையுறைமாற்பா—உன்னடிகீழ்மர்ந்து புகுந்தேன” என்று ஸவீகரித்தார் ஆறாம் பத்தால்

2 ஏழாம் பத்தால், இப்படி லித்ரேத்யாய ஸவீகாரமபண்ணியிருக்கச் செய்தேயும், சடக்கென பூலியாமையாலே உ விஷண்ணராய், bB “கடல்நூலங்காக்கின்ற மினனுநேமி யினாய்” என்று தொடங்கி உபாயோபயோக்யான குணங்களைச் சொல்லிக் கூப்பிட, cC “கூராராழி வெண்சங்கேந்தி-வாராய்” என்று இவர் ஆசைப்பட்டபடியே dD வெள்ளைச் சுரிசங்கொடாழி ஏந்தி வந்த இது மாநஸாநுபுவமாத்ரமாய் பூஹ்ய ஸமஸலேஷம் கிடையாமையாலே, e விஸலேஷித்தபடியை அருளிச்செய்தார் f எட்டாமபத்தால், g கீழ்பு பிறந்த ஸமஸலேஷம் பூஹ்யஸமஸலேஷ யோக்யமல்லாமையாலே hE “உமருகந் துகந்த உருவம் நினைநுருவமாகி உறனக்கனபரானார் அவருகநதமானத செயகை உன மாயை” என்று—‘இப்படி ஆஸரிதாதீந ஸ்வரூப ஸதித்யாதிசுனை உடையவன்

அ—தூலிதீயே ச ஏததூபித்யாதவையர்த்யம் இதீசேந்ந வத்து: பூர்ணதிகாரினம் ஏதாத்ருஸாதி காரபூதயவல்யமபூவமாதரே தாதபர்யாத ரக்ஷயத்வாநுமதேரேவ ரக்ஷண்பேக்ஷிதவாத் அதிகாரபூர்த்தேந பூகூவந்முகேலலாஸைக பரயோஜநதவாசச ஏவமேவ உததரஸாதக சதுஷ டயஸ்யாபி ஸதகைகார்த்யம் தூரஷ்டவயம் y (க்டகரை முன்னிடடு) என்றது F வைகல பூங்கழிவாயில் தூரகபரேஷணமுகேந ஆசாயரை முன்னிடடு என்றபடி

z ஏழாம் பத்தால் இதயாதிy a (விஷண்ணராயிதி) அஸ்ய G உண்ணிலாவிய இதயாதிy தூஸகே ஹருத்யம் bB (கடலிதயாதிy) கடலகுழந்த பூமியை அடங்குகாதது உஜ்ஜவலமான திருவாழியையுடையயாய cC (கூராரித்யாதிy) நிஸிதமான திருவாழியையும் அதித்யவளமான ஸ்ரீபாஞ்சஜநயத்தையும் தூரிதது வாராய dD (வெள்ளைச்சுரிசங்கொடாழியேந்தி) வெளுத்த நிறத்தையும் சுரியையுமுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்சஜநயத்தோடே திருவாழியையும் ஏந்தி e (விஸ்லே ஷிததபடியை அருளிச்செய்தார் இதி) அஸ்ய H பாமருமூவுலகித்யாதிy தூஸகபஞ்சகே ச ஹருத்யம் f (எட்டாமபத்தாலிதயாதிy) g கீழ்ப்பிறந்த ஸமஸலேஷமெனறது I வெள்ளைச் சுரிசங்கில் மாதஸாநுபுவத்தைப்பற்ற hE (உமருகநது இதயாதிy) உனக்கு அஸாதாரண ஸேஷபூதரானவா எப்போதும் உகந்த ரூபமே உனக்கு ரூபமாய உன்னளவிலே அனபை உடையரானவர்கள்

ஜீ— y (க்டகரை முன்னிடடு) என்றது F வைகல J பொன்னுலகாளர்களில் தூ தபரேஷணமுகேந ஆசாயர்களை முன்னிடடு என்றபடி a (விஷண்ணராய) என்றது - G உண்ணிலாவியில் பரமேயம் bB (கடலிதயாதிy) கடல குழந்த பூமியை ரக்ஷித உஜ்ஜவலமான திருவாழியையுடையயாய cC (கூராரித்யாதிy) கூர்மைமிக்க திருவாழியையும் வெளுத்த ஸங்குத்தையும் ஏந்திக்கொண்டு வாராய dD (வெள்ளையிதயாதிy) வெளுத்த நிறத்தையும் சுரியையுமுடைய சங்கோடே திருவாழி யையும் தூரிதது e (விஸ்லேஷித்தபடி) என்றது - H பாமருமூவுலகு K ஏழையரானவர்களைப்பற்ற f கீழ்ப்பிறந்த ஸமஸலேஷமெனறது L ஆழியெழச்சங்கு M கற்பாரிராமபிரானகளைப்பற்ற hE (உமர் உகந்து இதயாதிy) உனக்கு ஸேஷபூதரானவர்கள் எப்போதும் உகந்த ரூபமே உனக்கு ரூபமாய

A 6 10 10 B 7-1-2 C 6 9 1 D 7 9-1 E 8 1 4 F 6-1 G 7 1 H 7 6 I 7 8 J 6 8 K 7-7 L 7 4 M 7 5

ஈ—நமக்குத் தனனைக் காட்டி மறைகளைக்கு அடி ஆத்மாதமீயங்களில் ஏதேனும் நசை யுண்டாகவேனும்' என்று அதிசங்கைபண்ணி, அவற்றில் நசையற்றபடியை அருளிச்செய்தார்] ஒன்பதாம் பத்தால் "நீர் k என்றிய அதிசங்கை பண்ணிப் படுகிறீர் இப்படி?" என்று தன்னுடைய நிருபாதிபதத்தையும் காட்டி, "நான் நாராயணன், ஸாவஸக்தியுடன, உமமுடைய ஸாவாபேசுதிங்கையையும் செய்து தலைக்கட்டுகிறேன்" என்று அருளிச்செய்ய, A "சீலமெல்லையிலான" என்று அவனுடைய சீலகுணங்களிலே ஆழங்காறப்படா பத்தாமபத்தால், ஆழ்வாருடைய ஆற்றமையையுடைய திருமோகூரிலே தங்குவேடையாக வந்து தங்கி, இவருக்கு n அச்சிராதியுதியையும் காட்டிக்கொடுத்து, இவா பரார்த்தியுத்தபடியே oB "என்னவாவறச் சூழந்தாய" என்று இவர் திருவாயாலே அருளிச்செய்யும்படி பேற்றைப் பண்ணிக்கொடுத்தபடியை அருளிச்செய்கிறார்

இரண்டாம் சரிய பதி முற்றிற்று

அ—ஆதூரித்து அநநயபரயோஜநமாக அடிமை செய்கைக்கு ஈடாயிருக்கிற உன்னுடைய ஆர்ச்சிய சேஷிதங்களை i (அவற்றில் நசையற்றபடியை அருளிச்செய்தார் இதி) C "உங்களோடெங்களிடையிலையே" இதயதா ஹருத்யம்] (ஒன்பதாம் பத்தாலிதி) D ஓராயிரமாய்' இதிதூரிகே ஹருத்யம் k (என்றிய) எதுக்காக i (பத்தாம் பத்தால் இதி) n (திருமோகூரிலே இத்யாதி) பரதூமதூரகதாதபர்யம் n அர்ச்சிராதியுதிக்கு-E சூழனிகம்பிலே நோக்கு oB (என்னவாவறச் சூழந்தாய) என அபிதிவேஸம் எனது கெடுமபடி ஸாவபரகார பரிபூர்ணையுக்கொண்டு ஸம்ஸிலேஷித்தாய

இரண்டாம் சரிய பதி முற்றிற்று

ஐ—உன்னளவிலே அனபையுடையரானவர்கள் ஆதூரித்து அநநய பரயோஜநமாக அடிமை செய்கைக்கு ஈடாய இருக்கிற உன்னுடைய சேஷிதங்களை i (அவற்றில் நசையற்றபடியை) என்றது C "உங்களோடெங்களிடையிலையே" என்றதைப்பற்ற] ஒன்பதாம் பத்தாக்கு D ஓராயிரத்திலே நோக்கு k (என்றிய) எதுக்காக n திருமோகூரித்யாதிக்கு F தாளதாமரையிலே நோக்கு n அர்ச்சிராதியுதிக்கு E சூழனிகம்பிலே நோக்கு oB (என்னவாவறச் சூழந்தாய) என அபிதிவேஸம் கெடும்படி ஸம்ஸிலேஷித்தாய ஆக முதற்பத்தாலே உத்தரவாக்யகூதபரதூம துவிதீயபதூர்த்ததும் சொல்லப்படுகிறது, இரண்டாம் பத்தால் நமஸ்ஸபதூர்த்ததும் மூன்றாம் பத்தால் இந்த கைங்கர்யம் பூரகூவதஸேஷதவ பாயநதமென்று நிஷகர்ஷித்து நிஷக்ருஷ்டார்த்ததூருணமாக ஸவாநுஷ்டாநம் சொல்லுகிறது ஆகக் கீழ் மூன்று பத்தும் உத்தரகண்டார்த்ததும் தாலாம் பத்தால் பூரவகூண்டஸதூ பதூகூவயர்த்ததும், ஐந்தாம் பத்தால் கிரியாபதூர்த்ததும், ஆறாம் பத்தால் உபாயத்தினுடைய ஸாங்குஸ்வாநுஷ்டாநமும் சொல்லுகையாலே மேல மூன்று பத்தாலும் பூர்வகூண்டார்த்ததும் மேல தாலு பத்தும் இதுககு மேலமெனற்படி

இரண்டாம் சரிய பதி முற்றிற்று

A 9 3 11 B 10 10 10 C 8 2 7 D 9 3 E 10 9 F 10 1

ஈடு மஹாபரவேசம் - மூன்றாம் சரிய பதி

p ஸரிய பதியாய், அவாபத ஸமஸ்தகாமனாய், ஸமஸ்தகலயாண குணாத்மகனான் ஸாவேஸவரன, A “மாறிமாறிப் பல பிறப்பும் பிறந்து” என்கிறபடியே, ஐநம்பரம்பரை களிலே தோளமாறி நித்யஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த இவரை—A “அடியையடைந்து உள்ளந் தேறி ஈறிலின்பத திருவெளளம் யான முழ்கினன்” என்று தம் திருவாயாலே அருளிச்செய்யலாமபடி முதலடியிலே விசேஷகடாக்ஷத்தைப் பண்ணியருளினான் q முதல்தன்னிலே சித்ஸவருபமாதல், அசித்ஸவருபமாதல், ஈஸவர ஸவருபமாதல் அறியாதேயிருக்கிற இவர்க்கு அசித்ஸமஸம் தயாலயமென்னுமிடத்தையும், 1 சேதனன் உபாதேயன என்னுமிடத்தையும் தான் உபாதேயதமன என்னுமிடத்தையும், அவன தானே காட்டிக்கொடுக்கக்கண்டு, அவனோடடை அநுபூவததுக்கு இத் தேஹஸம்பந்தம் விரோதியாயிருக்கையாலே, “த்வதுநுபூவ விரோதியான இத் தேஹஸம்பந்தத்தை அறுத்துததந்தருளவேணும்” என்று அாததித்தா திருவிருத் தத்தில், ஸமஸாரஸம்பந்தம்ஒரு ஒரு தேஹவிசேஷத்திலே போனால் அநுபூவிக்கக் கடவ சித்தனனுடைய மேனமையையும், நீாமையையும், வடிவழகையும், t பரப்பற ஏழு பாட்டாலே அநுபூவிக்கலாமபடி இங்கேயிருக்கச்செய்தே ஒரு துஸாவஸத்யுததைப் பண்ணிக்கொடுக்க, அவவழகை அநுபூவித்தார் திருவாசிரியத்தில், இப்படி அநுபூ வித்த விஷயத்திலே விஷயாநுரூபமான ஆசை கரைபுரண்டபடியைச் சொன்னார்

மூன்றாம் சரிய பதி

அ— p திருவிருத்தத்திலே தவதரயமுண்டென்று அருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி தத் வங்களை விஸதூமாக அறியவல்லராமபடி கடாக்ஷத்தா (ப 87) t, p என்று முன்பு சொன்னததை அநுபூவிக்கிறார் (ஸ்ரிய பதியாய இத்யாதி) அதாவா புகதிபரயோஜநாநுஞ்ஞம் வாகயாத் தும் வகதுமுபகரமதே (ஸ்ரிய பதியாயித்யாதி) q ஸ்ரீ பூரதாழ்வான துருஷ்டாநதீகரிக்கைக்காக பரபந்த சதுஷ்டயத்துக்கும² அாததும்ருளிச்செய்கிறார் (முதல் தன்னிலேயித்யாதி) r சேதநனுக்கு உபாதேயத்வம் அடியேன எனறததைப்பற்ற s (தனனுடைய மேனமையையும் நீாமையையும் வடிவழகையும்) என்று முதல் பாட்டில் தாதபாயம் t (பரப்பற) ஸங்க்ரஹமாக

மூன்றாம் சரிய பதி

ஜி— p ஸ்ரீ பூரதாழ்வான துருஷ்டாநதீகரிக்கைக்காக புநஸ்ச பரபந்த சதுஷ்டயத்துக்கும அர்த்தம் அருளிச்செய்வாராக மீளவும் வகதருவைலக்ஷணயத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரிய பதி யாய இத்யாதி) யதுவா இபரபந்த சதுஷ்டயத்திலும் இவர்களுடான துஸைக்கு ஸ்ரீபூரதாழ்வானுடைய துஸையை துருஷ்டாநதீகரிக்கிற முகேந திருவாயமொழியினுடைய புக்த்தி யோக்ய பரதிபாத்நபரதவதை அருளிச்செய்வாராக தாத்ருஸ பரபந்தநிர்மாண ஸாமாத்ய ஹேதுத்வேந மீளவும் வக்தாவினுடைய ஜ்ஞாநாதிக்யரூப வைலக்ஷணயத்தை அருளிச்செய் கிறார் (ஸ்ரிய பதியாய இத்யாதி) எனனுதல் r சேதநனுக்கு உபாதேயத்வம் அடியேன எனறததைப்பற்ற s (தனனுடைய மேனமை) இத்யாதிக்கு-முதற்பாட்டிலே நோக்கு, t (பரப்பற)

ஈ—திருவந்தாதியில், u ஆமத்தையறுதது பசியை மிகுததுச சோறிடுவாரைப்போலே v தமக்கு ருசியைப் பிறப்பித்தபடியையும், அந்த ருசிதான் - பரபுக்தி பரஜ்ஞாந பரம புகதிகளாய்க்கொண்டு பக்வமானபடியையும், பின்பு பரக்குதிஸம்புநதமும் அற்றுப் பேறேறேடே தலைக்கடபுனபடியையும் சொல்லுகிறா திருவாய்மொழியில்

w கைங்காய மநோரதம் பண்ணிக்கொண்டு வரக்கொள்ள, கைகேயி x 1 “राजन् (ராஜந்) / என்ற சொற்கேட்டு ஸ்ரீபுரதாழ்வான பட்ட பாடுபோலே இருக்கிறதாயிற்று திரு விருத்தத்தில் நிலை, அவன் திருச்சித்திரகூடத்திலே பெருமான எழுந்தருளியிருந்தா ரென்று கேட்டு x 2 “एभिष सचिवैस्साधम्” (ஏபிஸச ஸசிவைஸஸார்த்தம்) என்கிற படியே எனனொருவன் கண்ணில கண்ணீர் பொறுக்கமாட்டாதவர் இதனைப்பேர் ஆற ருமை கண்டால் மீளாதொழிவரோ? 2 “शिरसा याचितो मया” (ஸிரஸா யாகிதோ மயா) எனப்பிடிமதம் தம் தலையாலே இரந்து செய்யக்கடவ அவர், நான் என தலையாலே இரந்தது

அ—u(ஆமத்தையறுதது) என்றது தூராஷ்டாந்திகத்துக்கு A மயாவற மதிநலம்ருளினன் என்றது தைப்பறற v ஆமத்தையறுதது’ என்று தொடங்கிக்கொன்ன துருஷ்டாந்த தரயத்துக்கும் அடைவே தூராஷ்டாந்திகத்தைக் காட்டுகிறார் (தமக்கு ருசியைப் பிறப்பித்த படியையும்) என்று தொடங்கி

w இத்தாலு பரபுநத, ததிலும் இவாக்குண்டான அவஸ்தைகள் ஸ்ரீபுரதாழ்வான அவஸ்தைகள் போலே என்று அருளிச்செய்கிறார் (கைங்காய மநோரதமித்யாதி) x (ராஜந் என்று சொன்ன சொற்கேட்டு) 3 ‘உத்திஷ்டேதாத்திஷ்டே கிம மேஷே ராஜந் புத்ர மஹாயஸ’

ஜீ—ஸங்குரஹமாக v(ஆமத்தையறுதது) என்று தொடங்கிச் சொன்ன துருஷ்டாந்ததரயத்துக்கும் அடைவே தூராஷ்டாந்திக தரயத்தைக் காட்டுகிறார் - (தமக்கு ருசியை என்று தொடங்கி) u(ஆமத்தையறுதது) என்றதுக்கு தூராஷ்டாந்திகம் A மயாவறமதிநலம் அருளுகையென்று கண்டுகொள்வது

w இபரபுநத, சதுஷ்டயத்திலும் இவாக்குண்டான அவஸ்தைகள் ஸ்ரீபுரதாழ்வானுடைய அவஸ்தைகள் போலே என்கிறார் (கைங்காய மநோரதமித்யாதி) x (ராஜந் என்ற சொற்கேட்டு) 3 ‘உத்திஷ்டேதாத்திஷ்டே கிம மேஷே ராஜந் புத்ர மஹாயஸ | த்வத்வீதா நஹி ஸோசந்தி ஸநதஸ ஸதஸி ஸத்தமா || என்கிற சொல்லைக்கேட்டு அயமம்லோக அயோத்யா

பர—x 1 अयोध्याकाण्डे मातुलकुलादागत्य पितृगृहे तमपश्यन्त तन्मरणश्रवणजनितशोकनिपतितं भरत प्रति कैकेयी [७२] “माता मातङ्गसङ्काश चन्द्राक्सदृशं भुवः। उत्थापयित्वा शोकार्तं वचनं चेदमब्रवीत्॥ २३॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ किं शेषे राजन् पुत्र महायशः। त्वद्विधा नहि शोचन्ति सन्तस्सदसि सत्तमाः॥ २४॥ दानयज्ञाधिकारा हि शीलश्रुतिवचोनुगा। बुद्धिस्ते बुद्धिसम्पन्न प्रमेवार्कस्य मन्दरे”॥ २५॥

ஈ—கார்யத்தை y மறுபபரோ? 1 “आतु” (புராத) நான தம் பினபிறந்தவனல்லேனோ? 1 “शिवस्य” (ஸிஷ்யஸ்ய) || பினபிறந்தவனென்று 2 z னுகொள்ள இருக்கிறேனோ? || ஆதல், a மந்த்ரஸம்பந்தமும தம்மோடேயனறோ? 1 “दासस्य” (தாஸஸ்ய) ஸிஷ்யனாய் கரய விக்ரயார்ஹுனனறிக் கேயிருக்கிறேனோ? 1 “प्रसाद कर्तुमर्हसि” (பரஸாதம் காத்துமர்ஹதி) ஆனபின்பு எனபக்கல பரஸாதத்தைப் பண்ணியருளாரோ? என்று மநோரதித்துக் கொண்டு போகிறபோதை துரிப்புப்போலே திருவாசியததில் நிலை, ஸ்ரீநந்தி, க்ராமத்திலே 2 “रामागमनकाक्षया” (ராமாகுமநகாங்கக்ஷயா) எனகிறபடியே பதின லாண்ம ஆசை வளர்த்துக்கொண்டிருந்தாப்போலே இருக்கிறது திருவந்தாதியில், மீண்டெழுந்தருளி திருவபிஷேகம் பண்ணியருளி, b அவனும ஸவருபாநுரூபமான பேறுபெற்றபுப்போலேயிருக்கிறது இவர்களுத் திருவாய்மொழியில் பேறு

அ—எனகிற சொலைக்கேட்டு, y (மறுபபரோ) திரஸகரிபபரோ? 2 (கூறு) புராகும் a (மந்த்ரஸம் பந்தமும தம்மோடேயனறோ இதி) அவதாரதஸாவிவக்ஷயா வா ஸரிய பதி ஸ்ரியை குவய முபதிதேஸ ஸ்ரீஸ்ச விஷ்வகஸேநஸ்ய இதி புராணபரஸித்துதிவத் ஸுதர்ஸநாவஸ்தா விவக்ஷயா வா பரதம்மபக்ஷே வஸிஷ்டேர ராமஸ்ய மந்த்ரானுபதிதேஸ ராம கநிஷ்டாநாமிதி த்ரஷ்டவயம் (ப 201) x_1 ஏபிஸ்ச’ இதயாதிஸ்லோகம் சிதரகூடத்திலே பெருமாள் ஸநதிதி கிலே 1 பரஸாதம் காத்துமாஹஸி என்று மத்யமபுருஷனாக விண்ணப்பஞ்செயததேயாகிலும் 3 யத்தி மநஸா த்யாயதி தத்வாசா வததி’ எனகிறபடியே வழியில் மநோரதித்த படியே விண்ணப்பஞ்செயவேண்டுகையாலே—(1 பரஸாதம் காத்துமாஹதி’ என்று மநோரதித்துக்கொண்டு போகிறபோதை துரிப்புப்போலே) என்று மநோரதபரமாக வயாக்யாத மெனறு கண்டுகொள்வது b (அவனும) ஸ்ரீபுரதாழ்வானும்

ஈ—காண்டே மாதலகுலாதாகுதம் புரதம் பரதி கைகேயயுக்தி y (மறுபபரோ) திரஸகரிபபரோ? 2 (கூறு) புராகும் a (மந்த்ரஸம்பந்தமும தம்மோடேயனறோ இதி) அதர வஸிஷ்டர் பெருமா னுக்கு மந்த்ரங்களை உபதேஸித்தார பெருமாள் கநிஷ்டர்களுக்கு உபதேஸித்தாரெனறு கண்டுகொள்வது (ப 201) x_2 (ஏபிஸ்சேத்யாதி) அயம் ஸ்லோக அயோத்யாகாண்டே இது பெரு மாள ஸமக்ஷத்திலே விண்ணப்பம் செயததேயாகிலும் வழியிலும் நினைவு இதாகையாலே மநோரத பரமாக வயாக்யாதம் உபபந்தம் 2 ஸ காமமநவாபயைவ ராமபாதாஷுபஸருஸந் | நந்தி க்ராமேகரோத்ரஜயம் ராமாகுமநகாங்கக்ஷயா ||’ இதி ஸங்க்ஷேபே b (அவனும) ஸ்ரீபுரதாழ்வானும்

பர- (ப 201) x_3 1 तत्रैव चित्रकूटे राम प्रति भरतः [१०१] “एभिश्च सचिवैस्सार्धं शिरसा याचितो मया। आतुशिष्यस्य दासस्य प्रसाद कर्तुमर्हसि॥१२॥ तदिदं शाश्वतं पितृं सर्वं सचिवमण्डलम्। पूजितं पुरुषव्याघ्र नातिकामितुमर्हसि॥१३॥

2 संक्षेपे—स काममनवाप्यैर रामपादावुपसृशन्। नन्दिग्रामेऽकरोद्राज्य रामागमन-काक्षया ॥ ३९ ॥

ஈ— c திருவாய்மொழிக்காக ஸங்க்ரஹம் முதல் திருவாய்மொழி முதல் திருவாய் மொழியினுடைய ஸங்க்ரஹம் முதல் மூன்று பாட்டு, முதல் மூன்று பாட்டினுடைய ஸங்க்ரஹம் முதல்பாட்டு, d முதல் பாட்டினுடைய ஸங்க்ரஹம் முதலடி எனப்போல் என்னில், 1 "अचो यजूवि सामानि तथैवायैणानि च । सर्वमष्टाक्षरान्तस्य यथायदपि चाङ्मयम्" (ருரோ யஜூமினி ஸாமானி ததேவாயேணானி ச । ஸாவமஷ்டாக்ஷரான்தஸஸ்தம் யச்சாந் யத்யபி வாங்கமயம் ||) என்கிறபடியே ஸ்கலவேத ஸங்க்ரஹம் திருமந்திரமாய், e அதி னுடைய ஸங்க்ரஹம் பரணவமாய், அதினுடைய ஸங்க்ரஹம் அகாரமானுபபோலே. f மந்திரம் பாரத ராமாயணநிகழையும் ஸங்க்ஷேப விஸதரங்களாலே செய்தார்களிறே

மூன்றாம் சரிய பதி முற்றிற்று

ஈடு மஹாபரவேஸம் முற்றிற்று

அ— c ஸ்ரோத்ருபுத்தியாக்ருடமாகைக்காக இதில் ஸங்க்ரஹ விஸதரங்களைக் காட்டுகிறார் (திருவாய்மொழிக்காக இத்யாதிய) d முதல் பாட்டுக்கு முதலடி ஸங்க்ரஹமாமபோது விக்ரஹ விபூதிகள் எங்கே சொல்லிறதென்ன A நலம் ' என்று ஆநந்தம் சொன்னபோதே விக்ரஹ விபூதிகளும் ஆநந்தாவஹங்களாகையாலே அர்த்தாத வித்யங்கள் பரதம்பாதே அர்த்த பஞ்சகஸ்யாபி த்ரஷ்டும் ஸக்யதவாத, பராபயதவ பராபகதவோபயோகி ஸமஸதகலயாண குணவிபிஷ்டவஸதுவாசிதயா த்வய ஸரீரஸய த்ரஷ்டும் ஸக்யதவாத, கலயாணகுண விபிஷ்டவஸயவ பரத்வேத பூலபர்யந்த புக்திவாத்வித்யே புகுவத்ஸவருபருபுண விபூத்யாதிதாநாச்ச ஸஹஸரகூதாஸங்க்ரஹபூத கூதாதரய ஸங்க்ரஹபூதாயா பரதம் கரதாயா ஸங்க்ரஹ பரதம் பாது இத்யுகதம் e (அதினுடைய ஸங்க்ரஹம் பரணவமாய்) என்றது - 2 ' யத்வேதாதேன ஸவர என்றத்தைப்பற்ற f இப்படி ஸங்க்ரஹ விஸதர ரூபேண பரபூதங்கள் பண்ணின பேருண்டோவென்ன (மறறுயித்யாதிய)

அடையவளைநதான அருமபதவுரையில்

மூன்றாம் சரிய பதி முற்றிற்று

ஜீ— d முதல் பாட்டுக்கு முதலடி ஸங்க்ரஹமாமபோது விக்ரஹவிபூதிகள் எங்கே சொல்லுகிற தென்ன, விக்ரஹவிபூதிகள் ஆநந்தாவஹங்களாகையாலே A ' ' நலம் என்று ஆநந்தம் சொன்னபோதே விக்ரஹவிபூதிகளும் அர்த்தாத வித்யங்கள்

ஜீயா அருமபதவுரையில்

மூன்றாம் சரிய பதி முற்றிற்று

ஸவயாக்யாநமான ஈடு மஹாபரவேஸம் முற்றிற்று

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம

திருவாய்மொழியின் ஒரோ துஸ்காத்து ஸங்குரஹமாக
பரமகருணிகரான வேதாந்ததேசிகர் அருளிச்செய்த
தீரமிடேரபநிஷத் தாத்பாய ரத்நாவளியின்
அவதாரிகை

- 1 ஸாரஸஸாரஸவதாநாம ஸடூரிப்புணிதிஸஸாந்திஸுதூதாந்தவமீமா
மாயாமாயாமிநீபிஸஸவகுணவித்திபிபுந்தயந்தீம் தயநதி |
பாரம பாரமபரீதோ புவஜலதிபுவந்மஜநாநாம ஜநாநாம
பரத்யக் பரத்யக்ஷயேநந பரதிநியதரமாஸந்நிதாநம் நிதாநம் ||

1

தீரமிடேரபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளிக்கு

வேங்கடாசாயா செயதருளின மண்பரவாள வயாகயாநம்

- 2 விகுாஹே நிகுமாந்தார்ய தயா திவ்யதரங்குணீம் |
ஸமஸாரகாமஸந்தபதஸஞ்ஜீவநவிசக்ஷணம் ||
3 ஸடூரி ஸகித்தி தாத்பாய ரத்நாவளிமீமாமஹம் |
வேதாந்தாசாயவிஹிதாம் விவருணுமி ஸதாம் முதே ||

அவ — 4 ஸாக்ஷாந நாராயணே தேவ க்ருதவா மாதயமயீம் தநம் | மக்ஷாநாநுத்ரதே
லோகாந் காரணயாச்ச்ஞாஸத்ரபாணிநா || எனறும் 5 மக்ஷாநாம பூவிநாம பூவாணவ
ஸமுத்தாராய நாராயண எனறும், 6 க்ஷணடா ஹரேஸ ஸமஜிஷ்ட யதூதமநேதி' என
றும், 7 வேங்கடேஸாவதாரோதயம் தத்குண்டாமஸோததூவா பூவேத்' எனறும் சொல்லு
கிறபடியே திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவவதாரமாகவும் தத்குண்டாவதாரமாகவும்
ஸுபரஸித்ததூராய 8 விமஸ்த்யபுதே விஸ்ருத நாநாவிதூவித்ய எனறும், 9 "தரிமஸத்
வாரம் ஸ்ராவித ஸாரீரகபூஷய எனறும் சொல்லுகிறபடியே இருபது திருநக்ஷத்திரத்திலே
அதிக்கூத ஸகலவித்யா" என்றும் 'முப்பதுதரம் ஸ்ரீபூஷயத்தை ஸச்சிஷ்யாகளுக்கு ஸாதிக்
தருளினா' எனறும் ஸாவஜநங்களாலே ஸ்லாகூநியராய ஸ்ரீரங்குராஜ திவ்யயாஜஞாலபூத்
மான வேதாந்தாசார்யரென்கிற திருநாமத்தையுடையாய, கவிகத்குஞ்ஜர கண்டூரவர்
என்று பரதிதிஸம் பரக்யாத வைபுவராய, ஸாவதநத்ரங்கனிலேயும் ஸவதநத்ரரான சீர்
நின்ற தூரபில திருவேங்கடமுடையான - அகிலஜகதேக சேஷியாய அகில ஜகதூந்தாயாமி
யாய அகில ஜகதூதாரணய அகில ஜகதேக காரணபூதணய அகில ஹேயபரதயநீக
கலயாணைகதாநணய அபாரகாருண்யஸௌரீலய வாதஸலயௌதூராயைஸ்வாய ஸௌநதூராய
மஹோகூதியான ஸ்ரிய பதியாலே மயாவற மதிநலம் பெறற நமமாழ்வார ஸர்வஜநோஜ்ஜீவ
நார்த்துமாக அருளிச்செய்த திருவாய்மொழியினுடைய தாத்பர்யத்தை, ஸ்வாஸித்த ஜநங்கள்
ஸுக்ஷமாக அதுஸந்திதது வாழும்படி ஸஹருதய ஹருத்யங்குமங்களான பத்யங்களாலே
ஸங்குரஹமாக அருளிச்செய்யக்கடவராய, அடியிலே ஆழ்வாருடைய திவ்யஸூகத்திதானே
ஸகலகலயாணஞ்ஞா விஸிஷ்டஞான எம்பெருமானை விஸதூமாக பரகாஸிபகிகக்கடவதென்று
கொண்டு தத்ஸதோத்ரரூபமான மங்குளத்தை ஆசரித்தருள்கிறா

- 1 பரஜனாக்யே மந்தஸஸலே பரதிதகுணருசிம நேத்ரயந ஸம்பரதாயம
தததல்லபுதிபரஸகதரருபதி விபுததூர்த்திதோ வேங்கடேஸ |
தலபம கல்பாந்தயுநஸஸடஜிதுபநிஷததுகூதவநிநதும விமத்நந்
கூரதநாதி ஸவாகூகாதூலஹரிதஸஸதீநாகுதம ரத்நஜாதம || 2
- 2 பாஞ்சாலீகாத்ரஸோபாஹருத ஹருதய வதூவர்க்கு புமபூவநீத்யா
பத்யெள பத்மஸஹாயே பரணயிநி பஜத பரேயவலீபாரதந்தர்யம |

1 ஆழவாருடைய ஸ்ரீ ஸூக்தியானது ஸரஸ்வதீ வில்லிதங்களுக்கெல்லாம் ஸாரம்
3 “யத்ஸாரபூதம ததுபாதீத” என்றும், 4 “புஜேத்ஸாரதமம் ஸாஸத்ரம்” என்றும்
சொல்லுகிறபடியே ஸாவோபாதேய ஸாஸ்தர ஸாரமெனறபடி ஸாந்திரஸத்துக்கு ஆவாஸ
பூமி இதர ரஸங்கள் ததுபயுத்தங்களாய் பரதிபாதிக்கப்படும் (ஸுதூதாநத ஸீமா) என்கை
யாலே - ஸாந்தியானது ஆழவாருடைய ஸ்ரீஸூக்தியை விட்டு அந்யதர சலியாதென்று
ஸூசிக்கப்படுகிறது அதிகங்களான ரஜஸதமோருண விஸ்தாரங்களாலே எல்லாரையும்
பூந்தியாநிறகிற பரகருதியைப் பரதமபண்ணிப் பொகடாநிறகிறது நிவாரணம் பண்ணுகிறது
எனறபடி இதை அதுயயநம் பண்ணினவாகள் பரக்குதி வேதாளீபரவஸராகாரென்றதாயிற்று
பரம்பரயா புவஸாகூரத்திலே பராபதமஜ்ஜநரான ஜநங்களுக்குக் கரையாகிறது இவறதை
ஆஸ்ரயியாத போகள் ஸமஸார ஸமுத்ரத்திலே நியமமாக மூழ்கிக்கொண்டு நிற்பர் எனறபடி
ஏவம்ருபையான ஆழவாருடைய ஸ்ரீ ஸூக்தி ததஸம்பரதாயஸதூரான நமக்கு—நிரதியய
பரகாஸயுகதனய், பெரிய பிராடடியாரோடு பிரிவிலலாத எம்பெருமானுகிற நிதியை பரகாஸிப்
பிக்கக்கடவது (ந பரதயஷ்யேத்) என்கையாலே ஏததஸம்பரதாய ரஹிதராய உபர்யுபரி
ஸஞ்சரியாநிறகிற இதரஜநங்கள் அநநதகுண விபூதி விஸிஷ்டமான இமமஹாநிதியைக்
காணமாட்டார்களென்று சொல்லிறருயிறு 1

2 திருவேங்கடமுடையான விபுதூர்களாலே பராரதிக்கப்பட்டுக்கொண்டு திருப்பாற்
கடலைக் கடைந்ததில் ஸாரமான அம்ருதத்தை அவாகளுக்கு பரஸாதிதருளினுப்போலே, நாமம்
இநத லோகத்தில் விபுதூர்களாலே பராரத்திராயக்கொண்டு திருவாயமொழியாகிற திருப்
பாறகடலைக் கடைந்து அதிலே உண்டான ததததூகூராததுங்களாகிற ரதநங்களை எல்லாரும்
அநுபூவிக்குமபடி பண்ணுநிறகிறோமென்றருளிச்செய்கிறா — அநதநத கூராதூர்த்தங்களாகிற
ரத்தங்களை அநுபூவிக்கிறத்திலே அநுரகதரான பெரியோர்களாலே பராரத்திக்கப்பட்ட வேங்கட
நாததேயூஸிகர் - தமமுடைய ஜனநமமாகிற மந்தஸஸலத்திலே பரஸிதகுணருடைய ரூசியை
யுடைத்தான அதூவா பரஸிதகுணஸோபாயை யுடைத்தான ஸம்பரதாயத்தை யோகதர
மாக்கி, நியனுகையாலே பரளயகாலத்திலும் யுவாவாயிருக்கிற எம்பெருமானுக்கு வாஸ
ஸதூரநமாகையாலே திருப்படுக்கையாகிற தூரமிடோபநிஷததாகிற திருப்பாறகடலை மதியா
நினறுகொண்டு, அதிமதுரைகளான கூரதைகளாகிற ஆயிரம் அலைகளினின்றும் உதபந்நங்களாய்
ததூராததுங்களான - எம்பெருமான திருக்கலயான குணங்களாகிற ரதநங்களை எல்லாரும்
ஹருதயத்திலே தூரித்ததுபூவிக்குமபடி மாலாருபமாகப் பண்ணியருளினார் 2

3 ஆழவார புருஷராய வைராக்ய நிஷ்டடூராய ததுபதேஷ்டாவாய, எம்பெருமானே
ஸர்வதூர அநுபூவியாநிறக இவர்க்கு ஸதீர்பூவமும் வைராக்ய விரோதியான வயாபார
மும் கதூரதிஷ்விஹமும், அபேஷித்ததைக்கேட்டு எம்பெருமான பக்கவிலே சொல்லுகைக்கு

புக்திஸாஸருங்காரவருத்தயா பரிணமதி முநேர்புரவபுந்தபுரதிமநா
யோகூத பராசூகதபாவஸ்திதிநிறு விரஹோ தேஸிகாஸதத்ர தூதா || 3-

- 1 புராஷாஃதி பரஸஸதா புகூவதி வசநாத்ராஜவச்சோபசாராத்
ஸா சாகுஸத்யபரஸதா த்விதி பரிஜக்ருஹே பூமிகாபேத்யோக்யா |
யத்தத க்ருதயம் ஸருதிநாம முநிகுணவிஹிதைஸ ஸேதிஹாஸை புராணை
தத்ராஸௌ ஸத்வஸீமநஸாஸடமதநமுநேஸ ஸமஹிதா ஸாவபௌமீ || 4-
- 2 ஆதௌ ஸாரீரகாத்தத்க்ரமமிற விஸதம் விமஸதிா வகதி ஸாக்ரா
ஸங்கேஷபோஸௌ விபாகம் பரத்யதி ச ருசாம சாருபாடோபபந்தம் |

அஸம்பூவிதங்களான பக்ஷிகளை தூத்யத்திலே நியோகிக்கிறதும அதயந்தாநுபநநமனரோ ?
என்ன அருளிசெய்கிறார் — 3 ' பாஞ்சாலயா பத்மபத்ராஷ்யா: ஸநாபந்த்யா ஜகந்ம க்யநம் |
யா ஸத்ரியோ த்ருஷ்டவதயஸதா புமபூலம் மநஸாயய || என்கிறபடியே பாஞ்சாலியினுடைய
கூரதரஸோபையைக்கண்டு அபஹருதஹருத்யைகளான ஸத்ரீகளுக்கு புருஷபூவத்திலே
அபிஸாஷமுண்டாநாபோலே—நிரதிய ஸௌந்தர்ய விஸிஷ்டஸ்ய ஸ்ரிய பதியாய, ஆஸ்ரித
ரிடத்திலே அதயந்த பரணயியான எம்பெருமானிடத்திலே, ஸத்ரீகளைப்போல பாரதந்த்யத்தை
புஜியாநிறகிற ஆழ்வாருடைய அநுராகாதியயத்தாலே புகதிதானே ஸ்ருங்கூர வயாபார
மாகப் பரிணயியாநிறகிறது இவாதான யோகூதஸமீலிண்டான ஸாகூதகாரத்தாலே
புரஹய ஸம்ஸலேஷஸாபேஷராய அது கிடையாமையாலே கிநநராக அந்த ஸாகூதகாரம்
ஸங்குசிதமாம், அதுதானிவர்க்கு விஹமென்று சொல்லப்படும் அந்த ஸமயத்திலே க்டக
ரான ஆசாரயர்களைத்தானே தத்தத்ருணயோகூததாலே ஹம்ஸஸாரஸாதிபக்ஷிகளாக நிரு
பித்து தூதராக பரேஷியாநிறபா இப்படியாகையாலே எல்லாம் உபபநநமென்று கருதது 3

4 ஸத்ரீஸுதராகளுக்கொழிய புராஹமணருக்கு புராஷாகூநம் நிஷித்தமாயிருக்க
இதை ஸர்வோபாதேயமென்று சொல்லக்கூடுமோ? என்றும், ஸ்ருதிஸமருத்திஹாஸ புராணங்க-
ளிருக்க இதுக்கு பரயோஜநமென? என்றும் வரும் எங்கைகளைப் பரிஹரிதருளுகிறார் —
எம்பெருமானிடத்திலே புராஷாகூநம் பரஸஸதம் அதயத்ர நிஷித்யுமென்றபடி. 4 ஹரி
கோத்திம் விநைவாநயத் புராஹமணேந நரோததம் | புராஷாகூநம் ந கூரதவயம் தஸ்மாத் பாபம்
தவயா கருதம் ||' என்கிற மாதஸய புராணவசந்தத்தாலேயும் ராஜாவைப்போலே எம்பெருமானை
உபசரிககச்சொல்லுகிற ஸாஸதரதத்தாலேயும் ராஜஸந்தோஷார்த்தமாக ராஜஸேவகா எல்லா
புராஷையாலும் ஸதோதரம் பண்ணுவார்களிறே அந்த புராஷைகளிலே த்ரமிட புராஷையானது
அகஸதயருஷி நிர்மிதையாகையாலே புராஹமணயாதி பூமிகாபேத்ய யுக்தரான ஸர்வ
வாணங்களுக்கும் யோகூயையென்று ஆசாரயர்களாலே பரிசுரஹிககப்பட்டது ஸகல ருஷிக
ளாலும் பண்ணப்பட்ட இதிஹாஸ புராணங்களாலே வேதங்களுக்குப் பண்ணப்படுவதான
கார்யம் யாதொன்றுண்டு அந்தக் கார்யத்திலே ஸதவநிதியான ஸட்கோபருடைய ஸ்ரீஸுதகதி
தானே மூர்த்தபூஷிகதையாயிருக்கிறது அவைகளைப்போலே உபபுரம்ஹணமாகிற
தென்றபடி 4

5 இபரபுத்தமதான வேதோபபுருமஹணமாதரமன்று வேதங்களுக்கெல்லாம் ஸத்ருஸமாய
இருக்கும் எனனும் அர்த்தத்தை இபரபுத்தமதானே ஸுசிபபிககிறதென்று அருளிசெய்கிறார் —

ஸமயக்ஷுத்தாநுபுத்தும் ஸகலமநுக்ஷதம் ஸாமஸாகுஸஹஸரம்
ஸமலக்ஷயம் ஸாபிதேயையர்யஜுரபி துஸகைபுரதயதூவா ரஸைஸச || 5

1 பராச்யே ஸேவாநுசுண்யாத் பரபுமிஹ ஸதகேமமஸத முக்தேருபாயம்
முக்தபராபயம் துவிதீயே முநிரநுபுபுதே போக்யதாவிஸதரேண |
பராபயத்வேஹபாயபுவௌ ஸுபுஸுபுக்ஷதநோரித்யவாதீத தருதீயே
நந்யபராபயஸசதுரத்தே ஸம்பவதிததரைரபயநந்யாத்யுபாய || 6

2 தேவ ஸ்ரீமாந் ஸவஸித்தே கரணமிதி வதநநேகமர்த்தம் ஸஹஸரே
ஸேவயத்வாதீந் துஸார்த்தந பருதுக்ஷிஹ ஸதகை வக்தி ததஸ்தாபநார்த்தந |
ஐகைகஸயாத பரத்வாதீஷு துஸகருணேஷவாயதந்தே ததூ தே
தததத்கூரதூருணநாமநுவிததி தத்பங்க்தய பங்க்திஸங்க்யா || 7

அடியிலே இருபத்தொரு கூறதை வேதாரந்த ஸாஸ்தராததகரமத்தை விஸதூமாகச்சொல்லுகிறது
இந்த ஸங்குரஹந்தான-ஏகவிமஸதிஸாகைகளாகப் படிக்கப்படுகிற ருக்குகளுடைய பேதத்தை
பரகாஸிபயிபயிநிகிறது இதில் கூரதூஸஹஸரத்தாலே கீதத்தோடே கூடி ஸமக்ரமான ஸாம
யாகுஸஹஸரமும் பினசெல்லப்படுகிறது பரதிபாத்யமான ஓர் அர்த்தத்தோடு கூடியிருக்கிற
துஸகங்களாலே ஏகஸதஸாகுமான யஜுஸஸும் காணப்படுகிறது ஸாந்தி பரதூநமான
இபரபுந்தத்திலே அதுககு உபயுக்தமாக இதரரஸங்களெடும் பரதிபாதிக்கப்படுகையாலே அஷ்ட
ஸாகுமான அதூவணவேதும் தோனறுகிறது இப்படியாய், இது ஸர்வவேதஸதுருஸம்
எனப்பட || 5

6 இப்படி நிரவதிக வைபுவமான இபரபுந்தத்திலே எம்பெருமானுடைய உபாயதவ
பராபயதவங்களையும், தமமுடைய அநந்யபராபயதவாநந்யோபாயதவங்களையும் ஆழ்வார
வெளியிட்டருளினார் என்று அருளிச்செய்கிறார் — ஆழ்வார் பரதூஸதகத்திலே ஸேவயதவாநுண
மாக எம்பெருமானே மோகூபாயமென்று அப்யவஸித்தருளினார் துவிதீயஸதகத்திலே
அவனுடைய போக்யதையை விஸதரித்துக்கொண்டு முக்தபராபயனுமவனே என்று நிஷ்காஷித
தார் இவவுபாயதவ பராபயதவங்களிரண்டும் திவ்ய மங்குள விகுரஹவிஸிஷ்டனுக்கேயென்று
தருதீயஸதகத்திலே அருளிச்செய்தார் நாலாம் ஸதகத்திலே எம்பெருமானையொழிய வேறு
பராபயாநதரமில்லை என்று தமமுடைய அநந்ய பராபயத்வத்தை வெளியிட்டருளினார் ஐந்தாம்
ஸதகம் முதலாக, தமமுடைய அநந்யோபாயத்வாதிகளை அருளிச்செய்து தலைக்கட்டினார் || 6

7 இப்படி எம்பெருமானே உபாயமென்றும் உபேயமென்றும் உகதமான அர்த்தத்தை
இன்னபடியென்று விஸதரித்து பரதிபாதித்தருளுகிறார் — கூரதூஸஹஸரதையுடைத்தான
திருவாய்மொழியிலே ஸ்ரீமானான தாராயணன ஸவபராபதியிலே ஸவயமேவோபாயமாவெனென்று
பரதூநமாயிருப்பதோராததத்தை ஆழ்வார் பரதிபாதிப்பாதினறுகொண்டு ததஸாதகங்களான
ஸேவயதவம் முதலான பதது அர்த்தங்களைப்பதது ஸதகங்களாலே தனிதனியே அருளிச்செய
தார் அநத ஸேவயதவாதிகள பததும் ஓரொருருக நூறு துஸகங்களாலே பரதிபாதிக்கப்படுகிற
பரத்வாதிகளான நூறு குணங்களுடைய அபிநவங்களாகிற பததுபபததாக பரதிபாதிக்கப்
படுகிற பரதவாதிகள நூறும் தததத்கூரதூ பரதிபாத்யங்களான ஆயிரம் குணங்களைப் பின
செல்லாநிகிறான இததாலே எனசொல்விறுயிறெனெனில ஆயிரம் கூறதைகளாலே பரதி

- 1 ஸேவயதவாத் பேராக்யபூவாச்சுபுதுவிபுவாத ஸர்வபேராக்யாதிசுத்வாத்
ஸரேயஸதத்யுதேதுதாநாத் ஸரிதவிவஸதயா ஸவாஸரிதாநிஷ்டஹருத்தவாத் |
புக்தச்சந்தாநுவருத்தோ நிருபதிகஸுஹருத்பூவதஸ ஸதபத்யவயாம
ஸாஹாயயாச்ச ஸவலித்தேஸஸவயமிஹ கரணம் ஸ்ரீதூர பரதயபாதி || 8-
- 2 ப்ரூதே க்ராதாஸஹஸரம் முரமதநகுணஸதோமக்யாப்யம் முநீந்தூர
பரத்யேகஞ்சாத்ர க்ராதா பரதிதவிபுக்ருண ஸபஷ்டமத்யசக்யாம |
தத்ராஸங்கிண தத்தத்யுஸகருணஸத ஸத்யாபநௌசித்யயுக்தாந்
ஐத்யம்பாயாவருத்தாநக்ருணிதகுணிதாமஸதத்யுக்ருணாநுத்ய்க்ருணீம் || 9
- 3 இச்சாஸாரத்ய ஸத்யாபிதகுண கமலாகாந்த க்ரோந்தலித்தத்யச
சுத்யுதாந்தாசார ஸுத்யைரியமநக்யுக்ருணக்ருந்திபுந்தாநுபுத்யுத்யா |
தத்தாத்யுருகதாமரபாணிதக்யுதஸுத்யுத்யுத்யுத ஸர்வீயஸாக்யா
க்ராதாநாதபாயரத்நாவளிர்ஐஸ்யோத்தாநிஸீ தூரணீயா || 10

தூரமிடேர்பரிஷததாத்பாய ரதநாவளியின அவதாரிகை முற்றிறு

பாதிக்கப்படுகிற நிஸஸீமோத்யதகுணத்வாதிக்களான ஆயிரம் குணங்கள் நூறு துஸகங்களிலே
பரதவாதிக்களான நூறு குணங்களை ஸத்யாபியாநிறுகிறன நூறு துஸகங்களாலே பாதிபாதிக்கப்
படுகிற பரதவாதிக்களான நூறு குணங்களை பதது ஸதகங்களிலே ஸேவயத்வாதிக்களான பத்து
குணங்களை ஸத்யாபியாநிறுகிறன பதது ஸதகங்களாலே பரதிபாதிக்கப்படுகிற ஸேவயத்வாதி
களான பத்து குணங்கள் ஸ்ரீமானுந நாராயணன ஸவபராபதௌ ஸவயமேவோபாயபூத
னென்று இபரபுந்தததில் பரதூரநமான அர்த்ததத்தை ஸத்யாபியாநிறுகிறன என்று ஆழவாருக்
குத் திருவுள்ளமென்று சொல்லிறுயிறு || 7

8 இப்படி ஸ்ரிய:பதியினுடைய உபாயத்வோபேயதவத்தை ஸத்யாபியாநிறுகிற ஸேவயத
வாதிக்களான பத்து அர்த்தங்கள் ஏதெனனஅருளிச்செய்கிறா —ஆழ்வார இபரபுந்தததில் பரதம்
ஸதகத்திலே ஸேவயதவதையும த்விதீய ஸதகத்திலே பேராக்யத்வதையும தருதீய ஸதகத்
திலே ஸுபூரஸ்ய திவ்யவிக்கூரஹவத்தவதையும சதுர்த்த ஸதகத்திலே ஸர்வபேராக்யாதிசுத்
வத்தையும, பஞ்சமஸதகத்திலே புருஷாரத்த ததுபாய ஹேதுவத்தையும ஷஷ்ட ஸதகத்திலே
பரபத்யஸுலபுதவத்தையும ஸபதம் ஸதகத்திலே ஆஸ்ரிதாநிஷ்டநிவாதகத்வத்தையும
அஷ்டம் ஸதகத்திலே ஆஸ்ரிதச்சந்தாநுவர்த்திதவதையும நவம் ஸதகத்திலே நிருபாதிசு
ஸுஹருத்த்வத்தையும, த்ஸமஸதகத்தில் ஸத்பத்யு ஸஹாயதவதையும அருளிச்செய்துகொண்டு
ஏவம்பூதகலயாணகுணங்களையுடையனாகையாலே எம்பெருமான ஸவபராபதியிலே ஸவயமேவோ
பாயபூதனென்று பரதிபாதித்தருளினாரென்கிறார் || 8

9 இப்படி ஸேவயதவம் முதலான பதது குணங்களையும் பரதிபாதித்தருளி அநந்தரம்
ஏதஸ்தூரபகமான பரதவாதிக்குண ஸதகத்தையும் தத்ஸாத்யகமான க்ராதாபரதிபாதிசு
குணஸஹஸரத்தையும் பரதிபாதிக்கிறுமென்றருளிச் செய்கிறா —யோகிகளுக்கெல்லாம் தலைவ
ரான ஆழ்வார் திருவாயமொழியிலே க்ராதாஸஹஸரத்தையும் எம்பெருமானுடைய கலயாணகுண
க்ரப்படியாக அருளிச்செய்கிறார் அப்படியே தாமும் அதை க்ராதைகளை பரத்யேகம் பரதிதய்க

திருவாய்மொழியின ஓரோ துஸகார்தது ஸங்குரஹமாகப
பெருமாள்கோயில் (வாதிகேசரி) அழகியமணவாரச சீயர் அருவிச்செய்த
தூமிடேரபநிஷத ஸங்குதியின உபோதுகூதம

தனியன

- 1 யஸசகார ஸகலாத்ததுஸம்பதாஸ வயஞ்ஜநீம் தூமிடேவேதுஸங்குதிம் |
தம் தூவிநியஸட்கோபமந்வஹம் ஸதெஸமி ஸுந்தரவரஹவயம் முநிம் ||
- 2 ஆசாயோதிதபத்துத்யா தூமிடேமநாயஸங்குதிம் |
அபித்யாஸயே, விஸேஷஜ்ஞராதூராத் க்ருஹயதாமிஹ || 1 ||
- 3 ஸ்ரீமாந் குணமபுதிருவாபதஸஸதகாம ஸௌரி ஸடூரிமநுஜநம் பரிபுரமநதம் |
ஆகஸமிகேக்ஷணவஸாதூதிநித்யமுகதம் ப்ருந்தாத்ருணீகரணஸகதிதூஸசகார || 2 ||
- 4 ஆத்யே வயஸயபி ததோடருபுவந்முராரிம் அஸதநயபாநரஸிகஸஸடூஜிந்முநீந்த்ர |
ஆஸத்ய மௌநமஸதீர்ய ச லோகவருததம் ஆஷோடூஸாபுதுமதிவாஹிதவாந்
திநாநி || 3 ||
- 5 யே ராகுவே ப்ரதஸக்ஷமணஜாநநீநாம யே கேஷமுக்து ஸுதூருஸாமிபி
நந்தஸூநெள |
பூவா ரஸைவபுஷ பரதிதா ஸடூரிஸ நானேவ வா ததூதிக்காநுத தத்ர லேபே || 4 ||
- 6 பரஹலாதூநாரதூமுக்ஷபரபுவா ச புகதி
ஸநேஹஸ ததூர துஸரதூர்ஜுநபூந்துவோததூ |
ஸர்வே ச தே ஸடூஜித புருஷே பரஸமிந
ஆநந்தூநே பதுஜுஷாம் அதிமாத்ரமாஸந || 5 ||

ளான புகுவதூருணங்களை உடைத்தானதாக ஸபஷ்டமாகக் காணுநிறேம அதிலே அபுதருக்
தங்களாக தத்தது துஸகங்களாலே பரதிபாதிக்கப்படுகிற பரதவாதி குண ஸதகததின்னாடைய
ஸதூரபததிலே யோக்யங்களாய் ததேக்ஷரதவ திர்புந்தங்களாய் புநருகதங்களானாலும்
உபயோகூரதிலயம் உடைடாகையாலே தோஷரஹிதங்களாய் தத்ததூகூரதைகளாலே பரதி
பாதிக்கப்படுகிற ஸஹஸரகுணங்களையும் ஸங்குரஹித்துச் சொல்லுகிறேம 9

10 இப்படி உகதபரகாரதாலே திருவாய்மொழியினுடைய அர்த்தபரகாரிகையாகத்
தாம் அருளிச்செய்கிற இநத தாதபர்ய ரதநாவளியை ஸத்வஸதுரேலலாரும் தூரிகக்கடவர்கள்
என்கிறார் — தனனை ஆஸ்ரமிதத பாண்டுவாசுனாக்கு ஸாரதூயதூயத்யாதிகளைப் பணனி, அத
தாலே ஆஸ்ரிதபாரதந்தர்யருபகுணத்தை எல்லாரும் விரிவளிகளும்படி பரகாஸிப்பிதத
க்ருஷணனருளிச்செய்த சரமஸ்லோகத்தில் ஸிதூதித்ததாய் சக்ரவாதித திருமகனிடத்திலே
ந்யஸதபுரையான பிராட்டி-7 தத தஸ்ய ஸதூருஸம் புவேத்' என்றும் 8 ஏகஸதூஹருதூயா
நூநம் ராமமேவாஸுபர்யதி என்றும் சொல்லுகிறபடியே ரக்ஷணததுக்கு அவன கையைப்
பார்த்துக்கொண்டு நடத்திக்காட்டின அநத்யோபாயதவாநந்யபரயோஜநதவங்களாலே பரிஸுத்த
ரான பரமைகாந்திகளாலே ஸிலாக்யகுண ஸம்பநதூயுவருத்தியையுடைத்தாய் ஸமஸதராஸ
ஹாரிணியாயி தாமரபாணி நதி யத்ர என்கிறபடியே புகுவத்பரவணபராதூர்புவபூமிதவேத
பரஸிதூதூவைபுவ தாமரபர்ணிதீரநிகேதந ஸடூகோபமுநிதூருஷ்ட ஸர்வாதிகாரியோக்ய தூர
மிடேவேதுகூரதாதாபர்ய ரத்நாவளியான இது ஹருதூயததிலே தூரிகப்படுவது 10-

தூமிடேரபநிஷத தாதபாய ரத்நாவளியின அவதாரிகை வயாக்யானம் முற்றிறு

- 1 இததும் ஹரேரநுபுவாமருதவாரிராஸி அந்தர்முநே ஸடூரிபோரமித ஸாரீரே |
ஸூகதயா பூஹி பரிவஹந ஸுதராம ஜகந்நி ஸத்ய வலிஷேச
கடநஸமஸரணநலாநி || 6 ||
- 2 மாதாபிதரு பரபுருதிதோடபி ச வத்ஸலத்வாத
ஸர்வோபகாரசபலாச்சுடூஜிநமுநீந்த்நாத |
வேத்யுஸ சதுர்வித்யுதயா விதிதஸ ஸ ஸாக்ஷாத்
ஆவிரபூபூவ ஹி நிபுந்த்யசதுஷ்டயாத்மா || 7 ||
- 3 ஸபுத்யஸய ஸமஸக்ருததயா யத்யு கௌரவம ஸயாத்
பெௌத்துதாதி ஸாஸத்ரவசஸாமபி தத்பரஸங்கு |
வாசபேந சேத கதிதமுததமவாச்யமேஷு
பூஷாநிகாஷ இஹ தேந ந ஸக்யஸங்க || 8 ||
- 4 புமஸதவம நியமய புருஷோததமதாவிஸிஷ்டே
ஸ்தரீபராயபூவகதநாத ஜக்தோடகிலஸய |
புமஸாஞ்ச ரஞ்ஜகவபு குணவத்தயாடபி
ஸௌரே ஸடூரியமிநோடஜநி காமிநீத்வம || 9 ||
- 5 யா பரீதிரஸதி விஷயேஷவவிவேகபூஜாம ஸைவாச்யுதே புவதி
புகதிபத்யாபிதேயா |
புக்திஸது காம இஹ தத்கமநீயருபே தஸமாந்முநேரஜநி காமுகவாக்யபூங்கு || 10 ||
- 6 யஸசேதஸைவ விஸத்யாநுபூவ பரஸமிந்
ஸமஸலேஷ ஏஷ குணரத்நமஹாமபூராஸௌ |
விச்சிததிரஸய விரஹஸத்விஹ யாங்குஸங்கூட-
லாபுவயதூவிரசிதா முநிபுங்குவஸய || 11 ||
- 7 தத்ராத்ந யத புவஸமம பரத்யுமே பரபுநதே
ஸௌரேர்குணம ஸடூஜித்யநவபூவத் துவிதீயே |
த்ருஷணமவாத்யத பேராக்ருமிமம த்ருதீயே
யாவந்மநோரத்யுமஸபூத்யுலம் சதுர்த்தே || 12 ||
- 8 கைங்கர்யமஸய நியமாவதி வைரயுபாயததஸவீக்ரியா விஷயபூத்யநிராஸதே ச |
ஸீலம ஹரேரதிசுதாதிகுமம ஸடூரிஸ துர்யபரபுந்த்யஸதகைர் த்யுஸபி
ஜக்யாத்யு || 13 ||

த்யுமிடோபநிஷத்ஸங்குதியின உபோத்யகாதம முற்றிற்று

மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த
தீருவாயமொழி நூற்றந்தாதி

தனியனகள்

நேரிசை வெண்பா

அல்லுமபகலு மனுபவிப்பார தங்களுக்குச்
சொல்லும பொருளும் தொகுததுரைததான—நல்ல
மணவாளமாமுனிவன மாறனமறைக்குத்
தணவா நூற்றந்தாதி தான
மனனு புகழ்சோ மணவாளமாமுனிவன
தனனருளா லுடபொருள்கள் தன்னுடனே—சொன்ன
திருவாயமொழி நூற்றந்தாதியாம தேனை
ஒருவாதருந்து நெஞ்சேயுற்று

ஸ்ரீ

பரபந்நஜநகூடஸதூரான நமமாழ்வாரா அருளிச்செய்த திருவாய்மொழி.

1 உயாவற வுயர்நழைடையவன் யவனவன்
மயர்வற மதிநழைருளின் யவனவன்
அயர்வறு மறரர்க ளத்தி யவனவன்
துயரறு கூடரடி தெழுந்தெழுள் மினனே

பரமகாருணிகரான திருக்குருகைப் பிரான் பின்னான் அருளிச்செய்த
ஆரூயிரப்படி வயாக்யாராம

திருவாய்மொழி—1-ப, 1-தி, 1-உயாவற பாடலை அவதாரிகை

1 அவ —(உயர்வறவுயர்நலம்) அபராக்குதஸவாஸாதாரண திவ்ய ரூப பூஷணயுத,
மஹிஷி பரிஜந ஸதூந விசரிஷ்டனாய நிகில ஜகத்யுத்யவிபவாதி, லீலனாயிருந்த பரம
புருஷனை, உள்ளபடியே ஆழவார்தாம தமமுடைய திருவுள்ளத்தாலே அநுபூதித்து அவ
வநுபூவ ஜநிதமான நிரவதிக பரிசியாலே அவனை அநுபூதிதகபடியே பேசுகிறார்

வயா —அஸேஷ தோஷ பரதயநீகமாய 1 'சீ' 'ஜா' (தேயே ராதம்) இதயநுகரமத்தி
னாலே நிரதிரயத்யுஸாஸிரஸகமாக அப்யஸ்யமாநமாயிருந்த ஆநந்தாத்யுபஸங்க்யேய கல்யாண
குணமஹோத்தியாய, இந்த ஆநந்தாத்யு கல்யாணகுணங்களை உடையனான தான மேலே
பொன்னுமாய நானினுப்போலே நிர்ஹேதுகமாக எனக்குத் தனதிறத்தில் அஜநாந கந்த்யபில
லாததொருபடி தனனை உள்ளபடி அறிவித்துத் தன திருவடிகளிலே நிரவதிக புக்தியை
உண்டாக்கின் இமமஹாகுணத்தை உடையனாய இந்தக் கல்யாணகுணங்களை உடையனான
தனனை—ஸவபாவத ஏவ நிரஸதஸமஸத தோஷராய அஸகவிதஜநாநராய இருந்துள்ள
ஸேஷஸேஷாஸந வைரதேய பரபுருதயஸங்க்யேய திவ்ய புருஷர்களுக்குக் கொடுத்ததுக்
கொண்டிருக்கிற பரமௌதாரீயத்தை உடையனாயிருந்த எம்பெருமானுடைய ஆஸரித ஜந
ஸமஸத துக்கூபநோதூர ஸவபாவமான திருவடிமலர்களிலே ஸர்வதேய ஸர்வகால
ஸர்வாவஸதோசித ஸர்வஸேஷ வருத்தியையுமபணனி உஜ்ஜீவி—என்று தமமுடைய
திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அருளிச்செய்கிறார்

ஒன்பதினாயிரப்படி—உயாவற-அவதாரிகை

அவ — முதறபாடடுக்குக் கருத்து அக்ஷிலஹேயபரதயநீக கல்யாணகுணனாய்,
குணங்களுக்கு நிறங்கொடுக்கவற்றான திவ்யதேஹயுக்தனாய், ஸரிய பதியாய், ஸௌந
த்யாயாத்யுங்களுக்கு பேராகதாக்களான அயாவறுமமராகளதிபதியாயிருந்துவைத்துத்
தன்னுடைய நிரவதிக க்ருபையாலே, என்னுடைய தோஷாகரதையைப் பாராதே,
என்னுடைய அஜநாநமெல்லாம் நீங்குமபடி ஸவவிஷய புக்திருபஜ்ஞாநத்தை
நிர்ஹேதுகமாக ஸாதூரனாய்க்கொண்டு தந்தருளினை, ஆனபின்பு, அவன திருவடி

களிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிப்போமென்று திருவுள்ளத்தோடேகூட எம்பெருமானுக்கு அடிமை செய்கையிலே பரவருததராகிருா இத்தால பரபுநதாரம்புத்திலே வஸது நிர்ந்தேஸ நமஸ்காரங்களும் பண்ணப்பட்டனவாய் விழுந்தது

வயா, — (உயாவற உயாநலமுடையவன்) ஆநந்தவல்லியில் சொல்லுகிறபடியாலே ஓரோருணத்தின ஸந்நிதியிலே வயதிரிகத ஸகலார்த்ததுக்தமான எல்லாப் படியாலுமுள்ள எல்லாவுயர்த்தியும்—ஆதித்ய ஸந்நிதியில் நகுகதராதிசுக்கைப்போலே யுண்டாய், அவற்றை இலையென்னலாமடியாய் அவை தனக்கு அவதிபுண்டாயிருக்கையன்றியே, காலத்தவமுள்ளதனையும் அருஸந்தியாநினறலும் மேனமேலென உயர்ந்துகாட்டாநிற்பனவான கல்யாணகுணங்கையுடையான (நலம்) என்றவிடத்தில் ஏக வசநம் குணஜாதிபரம் நலமாவது குணவிபூத்தியாதிசுக்கை அருபுவிக்கையாலே வந்த ஆநந்தகுணமாகவுமாம், ஆநந்தமென்று ஆநந்தஸூருதிகளில் பரஸித்ததும குணநிரபேகுகமாகத் தானே விலகுகுணமாய், தனனைப்பற்றி குணங்கள் நிறம்பெறுமடியான துவயாத்ம் ஸவருபத்தினுடைய உபநிஷத் பரஸித்ததுயைச் சொல்லிறுகவுமாம் (அவன்) முன்புசொன்ன நன்மைகளிற்காட்டில் மேற்பட்டதொரு நன்மை சொல்லுகைக்காக அவனென்று நிர்ந்தேஸிக்கிறது இப்படியே மேல் யவன வனகளுக்கும் பொருள் (அவன்) என்று பலகால் சொல்லுகிறதற்குக் கருத்து - இப்பாட்டில் பரதிபாதிக்கிற குணங்கள் தனித்தனி ஈஸவரத்வஸாதுகங்களென்று தோற்றுகைக்காக

(மயாவற) ஸ்வவிஷயத்திலே எனக்கு அநாதியாய்வருகிற அஜ்ஞாநமெல்லாம போம்படி (மதிநலம்) புக்திருபாபந்நஜ்ஞாநம் (அருளினை) இத்தலை நன்மை திமை பாராதே நிர்ஹேதுகமாகத் தன கருபையாலே தந்தருளினை எனக்குத்தந்தருளினை எனனொதொழிவான என்னென்னில், 1 “असंख्यं स भयति” (அஸந்தேவஸ புவதி) என்று சொல்லுகிற கணக்காலே புகுவத்விஷயிகாரத்துக்குமுனபு தமமை அஸத்தகல்பராக நினைத்திருக்கையாலே

(அயாவறுமமராகளதிபதி) புகுவதஜ்ஞாநத்துக்கு விச்சேதுமில்லாமை ஸவபுவமாய், அவவருபுவதத்துக்கு ஒருநாளும் விச்சேதுமின்றிக்கே இருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமி (அமராகள) எனகிற புகுவசநத்துக்கு முக்யார்த்தத்துவம் பராபதமாகையால், அவர்களதங்களுக்கு எண்ணில்லை எனகிறது

(துயரறு சுடரடி) துயரறும் ஸ்வபுவமாய், அபராக்குத தேஜோருபமான திருவடிகளை திருவடிகளுக்குத் துயருண்டோவெனனில், ஆஸரிதருடைய துயா திருவடிகளுக்குத் துயர் அவனைத் தொழுதெழு எனனதே திருவடிகளைத் தொழுதெழு என்பா னென? எனனில், ஸ்தநந்தயபரஹ முலையிலே வாய்வைக்குமாபோலே அடியுனைவனுக்குத் திருவடிகளிலே தலைமடுக்கை முறைமையாகையாலே (தொழுதெழு) அடிமையா லல்லது செல்லாத தன்மையாயிருக்கச்செய்தே அநாதிகாலம் அடிமையிழந்து, உறுவி,

இல்லாதார் கணக்காயிருக்கிற நீயே! எம்பெருமானுடைய திருவடிகளிலே அடிமை செய்து உஜ்ஜீனி எம்பெருமானோடு பரதயாஸநநமான திருவுள்ளத்தோடே தமக்கு ஸம்பந்தத்தை ஆசைப்பட்டு (என மனனே) என்கிறார்

“ஸந்மாத்தரமே வஸ்து” என்கிற வாதுமும், “ஜீவபர்களுடைய பேதும் ஓளபா திகம, மோக்ஷதூஸையில் ‘எல்லாம் ஒன்று’ என்கிற வாதுமும் இவர்க்கு லித்ததாந்த மனது எனனுமிடம் வயக்தம் இப்பாட்டில், பரமம் அவர்களுக்கு விருத்தமானகையால் இப்பாட்டில் “அவன், அவன்” என்கிற மூன்று பாயாயத்திலும் “துயரறு சுடரடி தொழுதெழன்மனனே” என்று, வாக்க்யபேதம்பண்ணி யோஜிப்பர் 1 “நமோ நம (நமோ நம) இத்யாதி ஸலோகவத் பரதிவிசேஷணம் ஈடுபடுகையாலே 1

பன்னிராயீர்ப்படி—உயாவற-அவதாரிகை

1 அவ, —இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கரஹமான முதற் பாட்டில்—பரதவ பரதானோபபாதுகமான நிரவதிக கலயாண குணயோகத்தையும், நிரவேது கோபகாரகதவதையும், நிதயஸூரி நிரவாஹகதவதையும், நிதய மங்குள விகுரஹ யோகத்தையும் உடைய ஸாவேஸவரனதிருவடிகளிலே நிரந்தர சேஷவருத்தியைப் பண்ணு என்று தன் நெஞ்சை நியோகிக்கிறார்

உயர்வு—(ஆநந்தவல்லியில் சொல்லுகிற கணக்கிலே) அல்லாத உயாததிகள், அற—அஸ்தகலபமாமபி, உயர்—அவாங்கமஸ்கோசரமாய உயாந்த, நலம்—ஆநந்தத்தை, உடையவன்—உடையனாக, யவனவன்—பரமான பரஸித்தான வன் யாவனொருவன், மயர்வு—(ஸமஸயபிபாயயாதி ரூபமான) அஜஞாநம், அற—நஸிக்ருமபடி, மதிநலம்—ஸவாபுரவிக்ஷஞாநபரேமங்களை, அருளினன்—(தன்னருளாலே) தந்தருளினவனாக, யவனவன்—(2 “பரஜஞாந தஸமாத் பரஸ்ருதா புராணீ என்கிற) பரஸித்தியையுடையவன் யாவனொருவன், அயர்வு—விஸ்மரண பரஸங்கம, அறம்—இல்லாத, அமர்கள்—நிரந்தராநுபவயுகதரான நிதயஸூரிகளுக்கு, அதிபதி—நிரவதிகசேஷியானவன், யவன்—யாவனொருவன், அவன்—அவனுடைய, துயரறு—ஸமாஸரித துக்ஷநிவாதகமாய, சுடா—நிரந்தரௌஜ்ஜவலய விஸிஷ்டமான, அடி—திருவடிகளுக்குறித்து, தொழுது—(3 “புத்தாஞ்ஜலி புடா” என்கிறபடியே) சேஷதவாநுரூபவருத்தியைப்பண்ணி, என மனனே—“என மனஸஸே, எழு—நிதயோசசூராயரூபமான உஜ்ஜீவநத்தைப்பெறு” (என்று தம் முடைய திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அநுஸாஸித்தருளினாராயிற்று)

இதில் முதலடியில் “நலம்” என்று ஆநந்த குணத்தையாதல், ஆநந்த வேதுவாக உபநிஷதத்தில் சொன்ன புவதவாதிக்குணவிபூதிகளையாதல் சொல்லுகிறது இரண்டாமடியில் “நலம்” என்று புகுதிருப ஸநேஹத்தைச் சொல்லுகிறது இப்பாட்டில் மூன்றடியிலும் “யவன்” என்கிற ஸப்தத்தோடே “அவன்”

என்று தொடங்கி நாலாமடியைத் தனித்தனியே அநவயிதது, மூன்று வாக்யமாகவும் சொல்லுவா, முதலடியில் பவனோடே “அவன” என்று தொடங்கி இரண்டாமடியைக் கூட்டி வாக்யமாகி, அவ்விரண்டாமடிதனை ஆவாததிதது யசசுபுதுத்தாலே நிரதேஸரிதது, அதை “அவன” என்று தொடங்கி மூன்றாமடியோடே கூட்டி, அதுதனையும் ஆவாததிதது ‘யவன’ என்று நிரதேஸரிதது, அதனோடே “அவன” என்று தொடங்கி நாலாமடியிலே வினைமுடிதது வாக்யமாகவும் சொல்லுவா அங்ஙனன்றியே 1 “स यथाय पुरुषे यथासावादित्ये स एकः” (ஸ யஸசாயம் புருஷே யஸசாஸாவாதித்யே ஸ ஏக) என்கிற கணக்கிலே ‘யவனவன’ என்று, யசசுபுதுராதத மாய பரஸித்யுதியைக் காட்டி, அதை “அவன” என்று தொடங்கி நாலாம பாதத்தாலே பராமாஸரிதது முடிகையாலே ஏகவாக்யமாகவும் சொல்லுவா || இப்பாட்டு - ஸாவஸாஸதரோபபுருமஹணமான இப்பரபாத, ஸங்குரஹமாகையாலே, ஸகஸாஸதர ஸங்குரஹரூபமான மந்தர ரஹஸ்யராதது தாதபாயத்தை பரகாஸரிப்பிக்கிறது, எங்ஙனெனெனில், “உயர் நலமுடையவன்” என்கிற ஸாவாதிக ஸேஷிதவததாலே பரதும்பதூராததுமான அநாயாஹஸேஷதவ பரதிஸம்புநதிதவததையும், “மதிநலமருளினன்” என்று கருபாசாராயமாகச் சொன்ன உபகாரகதவததாலே, மத்யமபதூராததுமான உபாயபூவததையும், ‘அமராகுதிபதி’ என்று, நிதயஸூரிஸேவயதவததாலே சரமபதூராததுமான பராயதவததையும், “தொழுதெழு” என்கையாலே சதூதூயாததுமான கைங்ஸாயததையும் சொல்லிறுயிறு

1

இருபத்துநாலாயிரப்படி—உயாவற-அவதாரிகை

அவ,—முதற் பாட்டு ‘ஸூரியபதியாய, ஸம்ஸதகலயாண குணாதமகனாய, அககுணங்களுக்கு பரகாஸகமான திவ்ய விக்ரஹததையுடையனாய, அவற்றை அநுபூவிகும நிதயஸூரிகளுக்கு நிரவாஹகனாயிருக்கிற இருபதை தன்னுடைய நிராஹேதுக் கருபையினாலே அநுபூவபோக்யமாமபடி, நமக்கு புகதிரூபாபந் ஜஞாநததைத் தந்தருளினான் அவன் திருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிககப்பாரா” என்று தம் திருவுள்ளத்தைக் குறித்தது அநுஸாஸிக்கிறா

வயா,—(உயர்வு) உயாததி, அதாவது தனையொழிந்த ஸகலபதூராத துங்களிலும் எல்லாப்படியாலும் உண்டான எல்லாவுயாததியையும் சொல்லுகிறது (அற) ஆதித்யஸநிதியிலே நக்ஷத்ராதிக்களைப்போலே உண்டாய, அவற்றை இலையென்னலாமபடியிருக்கை, 2 “ज्योतींयादित्यवत्” (ஜயோதீமஷயாதித்யவத்) இதயாதி, (உயர்) உயரானிறகை காலததவமுள்ளதையும் அநுபூவியா நின்றலும் அவவருகாயக்கொண்டு வாங்மநஸங்களால் பரிசுசேதிக்கவொண்ணுதிருக்கை அநுபூதாமஸம் அலபமாய அநுபூவயாமஸமே விஞ்சியிருக்கை (நலம்) குணவிபூதயாதிக்களை அநுபூவிகையால் வந்த ஆநந்தகுணம், ஏகவசநம் ஜாதய

பிரபாயமாய் குணஜாதிபரமாகவுமாம் ஆநந்தாவஹமான குணவிபூதயாதி, பரமாகவுமாம் நலமெனசையாலே கட்டடங்க நனமையேயாயி நுகை (உடைய வன்) ஆகநதுசமனறிககே ஸவருபாநுபுநதியாயிருசுகை இதுசுக ஆராயநா “ஸவாபுரவிகாநவதிக்காதிசயாநங்கத்யேயகலபாணகுணசூன” என்று அருளிச் செய்வார் “குதூருஷ்டிகளுடைய மிடறறைப்பிடித்தாப்போலே ‘நலமுடையவன்’ என்று ஆழ்வாரா அருளிச்செய்தபடி கண்டாயே” என்று பிள்ளையினையெய்த்வா னுக்கு ஆழ்வான் பணித்தான் (யவன்) இககுணங்களுக்கது ஆஸாயமான தியாய யாதமஸவருபத்தினுடைய ஸருதி பரஸித்தியைச் சொல்லுகிறது இந்த குணங் களதானும் நிறம்பெறுமபடியான ஸவருபவைலக்ஷணயத்தைச் சொல்லிறருகவு மாம் (அவன்) முன்பு சொன்ன நனமைகளிற்காட்டில் மேற்பட்டதொரு நனமை சொல்லுகைக்காக “அவன்” என்று உத்யேசிக்கிறது (மயாவு) அஹ்நாம இததால் ஜ்ஞாநாநுத்ய அநயதூஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாந நபமான அஜ்ஞாநதானுச சொல்லுகிறது (அற) ஸவாஸநமாகப் போகும்படி (மதி நலம்) மதியென்று ஜ்ஞாநம், நலமென்று புகதி, புகதிரூபாபநஜ்ஞாநமென்றபடி (அருளினை) இததலையில் நனமைதீமை பாராதே, நிரஹேதுக கருபையாலே தநதருளிஞன், முலைககடுப்பாலே தரையிலே பீச்சமாபோலே எனக்குத் தநதருளிஞன் எனது தொழிநதது—புகுவதூவிஷயீகாரததுக்கு முன்பு தமமை அஸதகலபராக ரினைத் திருக்கையாலே (யவன்) இப்படி உபகாரகனாக ஸருதிபரஸித்தினவன் (அவன்) அதுசகுமேலே ஒரு நனமை சொல்லுகைக்காக அவனென்று உத்யேசிக்கிறது

(அயர்வறம்) புகுவதூஜ்ஞாநததுக்கு விஸமருதியிலலாமை ஸவபூவமாயிருக்கை (அமரர்கள்) மரணமின்றிககே இருப்பவர்கள் அவர்களுக்கு மரண மாவது—புகுவதூநுபுவ விசசேதம், அதினறிச்சேயிருக்கை (அமரர்கள்) என்கிற பூஹுவசநததாலே—அவர்களுக்கு எண்ணிலலை என்கிறது (அதிபதி) அதிக னான பதி அஸங்க்யாதாரான நித்யஸூரிகள் நித்யாநுபுவம் பண்ணினரும பரிச்சேத்திக்கவொண்ணாத பெருமையுடையவன் (யவன்) நித்யவிபூதி யோகத் தாலே வநத ஸருதிபரஸித்தி, (அவன்) அதுசகுமேலே விகரஹததால் வநத வைலக்ஷணயம் சொல்லுகைக்காக உத்யேசிக்கிறது (துயரறு) துயரறறவென்றபடி இவா மயாவற அவன் துயரறறபடி (கடரடி) நிரவதிக தேஜோரூபமான தீவய விக்ரஹம் (அடி) சேஷபூதா அநுபுவிகக இழியும் துறை (தொழுது) சேஷியைக் கண்டால் பிறக்கும் வருத்திவிசேஷம் (எழு) உஜ்ஜீவி தொழப்பெருதபோது 1 “எசன்” (அஸந்நேவ) என்னும்படியாயிற்றே இருப்பது (என மனனே) புகுவதபரதயாஸத்தியாலே தமக்குத் திருவுள்ளத் தோடே ஒரு ஸம்பந்தத்தை ஆசைப்படுகிறார்

தனித்தனியே “அவன்” என்கிறது — ஓரோவொன்றே ஸவரதவ ஸாதூகங்களென்று தோற்றுகைக்காக முன்று பாயாயத்திலும் “துயரறு

சுடரடி தொழுதெழென மனனே” என்று வாகயபேதமபண்ணி யோஜிக்கவுமாம். 1 “नमो नमो वाञ्छमनसासिभूमे” (நமோ நமோ வான்மநஸாதிபூமயே) எனனுமாபோலே, தனித்தனியே பரீதியாலே ஈடுபடுகையாலே “உயாவற உயா நலமுடையவன யவன, அவன மயாவற மதிநல மருளினன, மயாவற மதிநலமருளினன யவன, அவனயா வறு மமராகளதிபதி, அயாவறு மமராகளதிபதி யவன, அவன துயரறு சுடரடி தொழுதெழென மனனே” என்று வாகயைகவாகயநயாயததாலே யோஜிக்கவுமாம் 1

சுரு—உயாவற வயாக்யாந அவதாரிகை

உவ-உ முதற்பாட்டு ‘b தான ஸமஸ்தகல்யாணகுணத்தமகனாயிருக்கிற இருபபைக காட்டி உபகரித்தான d அக்குணங்களும் தனைப்பற்றி நிறமபெறவேண்டுமபடியாய் இருக்கிற துவயாத்ம ஸவரூபவைகஷணயததைக் காட்டி c உபகரித்தான e இப்பேற்றுக்கு

அடையவனை ந்தானருமபதவுரை—முதற்பாட்டு

a இப்படி அவதரிப்பித்த பரபுநதத்தில் பாட்டுக்களை அடைவே விவரிப்பதாக உபகரமிககிருர் (முதற்பாட்டு இதி) முதற்பாட்டு வயாக்யாயதே என்றபடி இப்படியே எங்கும் கண்டு கொள்வது b ஸவாநுபுலபரமான இததிருவாயமொழியிலே தான கைங்கர்யம் பண்ணுகிறேன் எனன அமைந்திருக்கத் திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அருளிச்செய்தது – கைங்கர்யம் புகுத்தி மூலமாய வருகிறதாய்கையாலே இவ்விஷயத்தில் புகுத்தி பிறகைககு உறுப்பான அவனுடைய உபகார பரம்பரைகள் தோற்றுக்கைக்காகத் தன் திருவுள்ளத்தை அபிமுக்கீகரிக்கையாலே என்று திருவுள்ளமபற்றி அருளிச்செய்கிருர் (தான் ஸமஸ்த கல்யாணகுணத்தமகனாயித்தயாதி) வாக்யைக வாக்யதாயோஜநாநுஞ்ஞமமாக அவதாரிகை யதுவா, ‘அடி தொழுதெழு இதயஸமிந விதேயராததே மதியருளினன இத்யேதத ஹேதுகூர்ப்புமிதிச, 2 ‘அத்தேஜநைவ விஸேஷோஹி நிராகாரதயா த்யாம் இதிச ஸவரூப ரூப குணவிபூதய ஏவ அர்த்தா இதிச ஹருதிச ஸித்தாய ஸவரூபாதிவாசகபத்யாநி க்யாத்கரமேண பராமருந் வாக்யார்த்தமாவா (தான் ஸமஸ்த கல்யாணகுணத்தமகனாய இத்யாதி) தொழுதெழு’ என்று கைங்கர்யம் பரீதிகாரித மரகவேண்டுமையாலே பரீதிஹேதுதவேந உபகார பரம்பரைகளை அருளிச்செய்கிருரென்று கண்டுகொள்வது, c அருளினன என்றத்தை பரதிவாக்யம் அநவயித்து (உபகரித்தான, உபகரித்தான, உபகரித்தான) என்கிருராதல இபரபுந்தம் அநுபுல பரீவாஹரூபமாகையாலே உபகரித்தமை அர்த்ததூஸித்யுமாதல b (தான் ஸமஸ்த) இதயாதிக்கு “உயாநலம் என்றதிலே நோக்கு d (அக்குணங்களும் தனைப்பற்றி) எனகிற இடத்திலே 3 ‘குணயத

ஜீயரருமபதவுரை—முதற்பாட்டு

a இப்படி அவதரிப்பித்த பரபுநதத்தில் பாட்டுக்களை அடைவே விவரிப்பதாக உபகரமிக கிருர் (முதற்பாட்டு இதி) முதற்பாட்டு வயாக்யாயதே என்றபடி இப்படி எங்கும் கண்டு கொள்வது b வாக்யைகவாக்யதாயோஜநாநுஞ்ஞமமாக அவதாரிகை (தான் ஸமஸதேத்தயாதி) ‘தொழுதெழு எனகிற கைங்கர்யம் பரீதிகாரிதமாகவேண்டுமையாலே பரீதிஹேதுதவேந உபகார பரம்பரைகளை அருளிச்செய்கிருரென்று கண்டுகொள்வது c ‘அருளினன’ என்றத்தை பரதிவாக்யம் அநவயித்து (உபகரித்தான உபகரித்தான) என்கிருராதல இபரபுந்தம் அநுபுல பரீவாஹரூபமாகையாலே உபகரித்தமை அர்த்ததூஸித்யுமாதல b (தான் ஸமஸ்த) இதயாதிக்கு “நலம் என்றதிலே நோக்கு d (அக்குணங்களும் தனைப்பற்றி) எனகிற இடத்திலே, 3 ‘குண

ஈ—எனபககல சொல்லலாவதொன்று மினறிக்கேயிருக்க, நிரேறுதுகமாகத் தானே
 e உபகாரகளுன, i ஸ்வஸவருபாபந்நராயிருக்கிறவர்களுக்கும் அவ்வருகாயிருக்கிற
 இருபபைக காட்டி e உபகரித்தான, g தன்னுடைய திவ்ய விக்ரஹவைலக்ஷணயத்
 தைக காட்டி e உபகரித்தான” என்று அவன பண்ணின உபகாரங்களையச
 சொல்லி, “இப்படி உபகாரகளுனவன திருவடிகளிலே நித்யகைங்காயததைப
 பண்ணி h உஜ்ஜீவிக்க வாராய்” என்று தம் 1 திருவுள்ளத்தோடே i கூடுகிறா

அ தம் லோகே சூனிஷு ஹி மதம் மங்குளபதம் விப்யஸதம் ஹஸதிஷிதிதரபதே தத தவயி புந i
 குணஸ ஸதயஜ்ஞாந பரபுருதய உத த்லத்ஸ ததயா ஸுபீபூயம் யாதா இதஹி நிரணைஷம்
 ஸ்ருதிவஸாத் ||’ எனகிற ஸ்லோகமும் ஹேமாரநிந்த் பரிமளநயாயமும் அநுஸந்தேயம்
 மங்குளபதம் மங்குள பதப்பரயோக ஸுபீபூயம் ஸுபுத்வம் ஸருதிவஸாத 1 ‘ஜயோதிஷாம்
 ஜயோதி 2 பவிதராணம் பவித்ரம் யோ மங்குளநாஞ்ச மங்குளம் இதயாதிஸ்ருதிஸம்ருதி
 வஸாத d (அககுணங்களும்) இதயாதிக்கு யவன எனகிற விசேஷயாமஸத்திலே நோககு

e (இப்பேற்றுகு) இதயாதி— ‘அருளினை’ என்றதைப்பற்ற f (ஸ்வஸவருபாபந்ந
 ராய) இதயாதி— ‘அயாவறும்மரர்களதிபதி’ என்றதைப்பற்ற (ஸ்வஸவருபாபந்நராய)
 என்றது - தங்களுடைய அஸாதாரணகாரத்தை அடைந்தவர்களையடி அதாவது -
 அபஹதபாபமத்வம் தொடக்கமானவை இததால் பரமஸாம்யாபந்நர் என்றபடி g ‘துயரறு
 சுடரடி’ என்றதைப்பற்ற (தன்னுடைய இதயாதி) i திருவுள்ளத்தோடே i கூடுகையாவது -
 A முத்துற நெஞ்சான தம் திருவுள்ளத்தோடே என மனனே’ என்று உறவுகொண்டாடுகை
 என்று மேலே ஸுவயக்தம் (தம் i திருவுள்ளத்தோடே i கூடுகிறா) என்றது-தொழுதெழுகையாகிற
 க்ரியையிலே அந்வயிக்கிருநெனனவுமாம்; அனறிககே i ‘கூடுகிறா’ என்று பாடும்பாய,
 “தொழுகையைத் திருவுள்ளத்தோடே கூடுகிறா கூடுகையாவது உபதேசிக்கை’ என்னவு
 மாம உபகாரத்துக்குத்தோறநூல் 3 பூயோ நம்’ என்று ஆளவந்தாரைப்போலே தாம்
 தொழாதே நெஞ்சுக்குச் சொல்லுகிறது பரிதயதிரயததாலே உசாவவேண்டி அதுக்கு இவ
 விபூதியில் ஆளிலலாமல் A முத்துற நெஞ்சாகையாலே என்று கண்டுகொள்வது i கூடுகிறார்
 எனனுமபோது h (உஜ்ஜீவிக்க வாராய) என்றது நான் உஜ்ஜீவிக்கும்படி வாராய’ என்றபடி

ஜீ—யததம்’ இதயாதி ஸ்லோகர்ச ஹேமாரநிந்த் பரிமளநயாயஸசாநுஸந்தேய மங்குள
 பதம் - மங்குளபதப்பரயோக ஸுபீபூயம் ஸுபுத்வம் ஸருதிவஸாத என்றது 1 ‘ஜயோதிஷாம்
 ஜயோதி’ என்றதைப்பற்ற d (அககுணங்களும்) இதயாதிக்கு ‘யவன’ என்ற விசேஷ
 யாமஸத்திலே நோககு

e (இப்பேற்றுகு) இதயாதி— ‘அருளினை’ என்றதைப்பற்ற f (ஸ்வஸவருபாபந்ந
 ராய) இதயாதி— ‘அயாவறும் அமரர்களதிபதி’ என்றதைப்பற்ற ஸ்வஸவருபாபந்நராய -
 தங்களுடைய அபஹதபாபமத்வாத்யஸாதாரணகாரத்தை அடைந்தவர்களாய g துயரறு
 சுடரடி’ என்றதைப்பற்ற (தன்னுடைய திவ்ய விக்ரஹேத்யாதி) i கூடுகை உபதே
 சிக்கை உபகாரத்துக்குத் தோறநூல் 3 பூயோ நம்: என்றபோலே தாம் தொழாதே
 நெஞ்சுக்குச் சொல்லுகிறது - பரிதயதிரயததாலே உசாவவேண்டி அதுக்கு இவவிபூதியில்
 ஆளிலலாமல், A முத்துற நெஞ்சாகையாலே i (திருவுள்ளத்தோடே i கூடுகிறா) என்று

ஈ— j “ஆறு k கிண்ணகமெடுத்தால் l நேர்நினை மரங்கள் பறியுண்டுபோயக கடலிலே
புகும், m நீர்வஞ்சி தொடக்கமானவ வளைந்து பிழைக்கும் அதுபோலே புகுவது
n₂ குணங்களினுடைய, n எடுப்பிருந்தபடி n₂ கண்டோமுகு எதிரே நானென்று
பிழைக்க விரகிலை, அவன திருவடிகளிலே தலைசாய்த்துப் பிழைக்க வாராய் நெஞ்சே”
எனகிறா o “உயர்வறவுயர்நலமுடையவன துயரறு சுடரடி தொழுதெழப்பாராய
(நெஞ்சே)” எனகிறார்

p 1 “அஹமஸ்யாவரோ பூராதா குணோதூஸ்ய
முபாகுத) எனனுமாயோலே q இனையபெருமானை r “நீர் இவாக்கெனனாவீ” என்ன,

அ— j வாக்யபேத்யோஜனைக்குச் சேர அவதாரிகாந்தரம் அருளிச்செய்கிறா (ஆறு கிண்ணகம்
எடுத்தால்) என்று தொடங்கி ‘ உயர்வற வுயர்நலமுடையவன எனகிற பதும்மாதரத்திலே
நோக்காக இந்த அவதாரிகை, j அங்ஙனனறிக்கே—அவன பண்ணின உபகாரங்களைச்சொல்லி

தொழு எனகிறுரெனரா (தான ஸம்ஸத கலயாண குணாதமகனாமித்யாதி₃ p 216 b) அவன
பண்ணின உபகாரங்களுக்கு நாம் தொழமாட்டோம் என்றிருந்தாலும் குணங்களினுடைய
உத்யுரேகங்கண்ட நமக்கு, தொழுதலலது ஜீவிக்க விரகிலை என்று சொல்லுகிறார் எனகிறார் (ஆறு
கிண்ணகமெடுத்தால்) இதயாதி₃— என்றிங்ஙனே யோஜிக்கவுமாம் இவ்விரண்டு பஷத்திலும்
‘ ஸார்வஜ்ஞய ஸர்வஸக்தித்வ துண்டுதூர்த்வாதி₃களைக் கண்டால் எதிரே திறக விரகிலை, ஸம்
ஸாரஸாகூரத்திலே தள்ளிவிடுமாகையாலே அவன திருவடிகளிலே தலைசாய்க்கப்பாராய்’ என்ற
படி k (கிண்ணகம்) பரவாஹம் l (நேர்) எதிரே n (நீர்வஞ்சி இதி) 2 அந்மரணம் ஸமுத்
தூர்த்துஸ தஸ்மாத ஸிந்துரயாதி₃வ! ஆதமா ஸம்ரக்ஷிதஸ் ஸுஹமை வருத்திமாஸிரித்ய
வைதஸீம் ||’ இதி ஹயுகதம் n (எடுப்பு) அதிஸயம் ஒளத்தூதயம் வா o உகதார்த்துஸய
ஸப்தகாகாங்காயாமாஹ (உயர்வற வுயர்நலம் இதி)

p தாத்பர்யாதந்தரம் (அஹமஸ்யேத்யாதி₃) j o அத்வா 3 அவஸா பரதிபேதி₃ரே’
என்கிற ந்யாயத்திலே தாத்பர்யம் (ஆறுகிண்ணகமியாதி₃ தொழுதெழப்பாராய நெஞ்சே என
கிறானெனனுமளவுக்கும்) அதாவது—புகுவதுகுணங்கள் 3 அவஸா: பரதிபேதி₃ரே எனனுமபடி

ஜீ—பாட₃மானால் ‘என மனனே’ என்று உறவுகொண்டாடுகிறா என்றபடி இந்தப் பாட₃த்தில
n (உஜ்ஜீவிக்க வாராய) என்றது நான உஜ்ஜீவிக்கும்படி வாராய என்றபடி

j வாக்யபேத்யோஜனைக்குச் சேர அவதாரிகாந்தரம் (ஆறு கிண்ணகமியாதி₃) இதுக்கு
‘ உயர்வற வுயர்நலமுடையவன ’ என்கிற பதும்மாதரத்திலே நோக்கு யதவா (தான ஸம்ஸத)
(p 216b) இத்யாதி₃ வாக்யத்திலே உபகாரங்களை அநுஸந்திக்கில் அவஸ்யம் தொழவேணு
மெனகிறுராய இதில நேரே நான தொழாதொழியிலும் குணோதூரேகம் தொழவித்துக்கொள்ளும்
எனகிறா என்று யோஜிக்கவுமாம் k (கிண்ணகம்) பரவாஹம் l (நேர்) - எதிர் n (நீர்வஞ்சி
இதி) அதர 2 ஆதமா ஸம்ரக்ஷிதஸ் ஸுஹமை வருத்திமாஸிரித்ய வைதஸீம் ’ என்றது அநுஸந்
தேயம் n (எடுப்பு) அதிஸயம் ஒளத்தூதயம் வா n₂ (குணங்களுடைய எடுப்பு) என்கிற
விடத்திலே 3 துருஷ்டலா கருஷணம் ததூா ’ இத்யாத்தியநுஸந்தேயம் n₂ (கண்டோமுகு) -
கண்ட நமக்கு o உகதாரத்தூஸய ஸப்தகாகாங்காயாமாஹ (உயர்வற இத்யாதி₃)

p குணகருததூஸயஸய துருஷ்டாந்த: (அஹமஸ்யேத்யாதி₃) q உபபாதகம் (இனைய
பெருமானை இத்யாதி₃) r (நீர் இவாக்கெனனாவிரென்ன) எனறதுக்கு 4 ‘ ராஜயாத்தூரூஷ்டோ வநே

ஈ-1. “பெருமானும் ஒருபடி நினைத்திருப்பா, நானும் ஒருபடி நினைத்திருப்பேன்” என்றார்; “அவர் நினைத்திருக்கும்படியென? நீர் நினைத்திருக்கும்படியென?” எனன, “அவர் தம் பின்பிறந்தவன் என்றிருப்பர், நான் அவாஞ்ஞாங்களுக்குத் தோற்று அடியேனாயிருப்பன்” என்றாரிதே, 8 அப்படியே இவரும் “உயர்வற உயர்நலமுடையவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழப்பாராய் நெஞ்சே” என்கிறார்

t இவர் தாம் u முற்பட குணங்களிலே இழிவானென எனனில் v தாமகப்பட துறை அதுவாகையாலே w இவரை x குணத்தை இட்டாயிற்று வணங்குவித்தது

அ பண்ணுவையாகையாலே 1 ‘ந நமேயம்’ என்றிருக்க விரகில்லை ஆகையாலே நாமே முத்துற இசைவேரம் நெஞ்சே என்கிறார் - என்றபடி q உபபாதகம் (இனையபெருமானை இத்யாதி) r (நீர் இவர்களுக்கென்றேன) 2 ‘ர ரஜயாதுபுரஷ்டோ வநே வஸ்தும் மயா ஸாந்தமிஹாகுத புராயயா ச மஹாதேஜா ஸீதயாநுகுதோ வஸீ’ திருநகையே மஹாதேஜா பரபுயேவதிவாகர II” என்று பிதருவசந்ததாலே அவர் வந்தாரென்றும், புராயயாகையாலே பிராட்டி வந்தாளென்றும் ‘மயா ஸஹ’ என்றும் சொல்லுகையாலே, இரண்டு நிமித்தமுமின்றிகேயிருக்க, நீர் வந்த இதுக்கு நிமித்தபூத ஸம்பந்தமேதென்கிற பரஸ்மம் திருவடியுடைய முகூனிகாஸத்தாலே உந்நீதமென்று தாத்பர்யம் (p அஸயாவரோ பராதா) 3 ‘நையாயிகஸய வாயுரபரத்யக்ஷ’ 4 ‘யஸயாமதம்’ இத்யாதிவத் இவ்வாததம் ஸப்தததிலே தோற்றதிருக்கசெயதேயும் புத்திபேதத்தாலே என்று வயாக்யாநம் பண்ணுகைக்கடி - ‘விருத்தி தாமங்காளான பராதருத்வதாஸதவங்களுக்கு ஏகாஸ்யத்தில் அநுஸந்தாநம் கூடாமையாலே’ என்று பிள்ளை அருளிச்செய்வா, இதுக்கு நியாமகம் அஹம் அஸ்ய என்ற பதங்கள் பராதருத்வமாவது - தன்னோடு தோள தீண்டியான அதிஸயவத்வம் தாஸத்வம் - கரயவிக்ரயாஹத்வம் s பரக்குதத்திலே ஏதெனன (அப்படியே இவரும் இத்யாதி)

t புத்தியாரோஹகரமானுஸாரின்யா 5 யதோவா இமாஸி’ இத்யாதி ஸ்ருதிபரகரியயச காரயாகார ஜகத்பூவகம் 6 காரணநது த்யேய இதி காரணவஸ்து உபாஸயமிதி வக்தவயம் நசேத் 7 அகிலஹேயபரதயநீக இத்யாதி கத்யோகத பரகாரவத ஸவருபரூபே

ஜீ வஸ்தும் மயா ஸாந்தமிஹாகுத புராயயா ச மஹாதேஜா ஸீதயாநுகுதோ வஸீ” என்கிற படியே பிதருவசந்ததாலே அவர் வந்தார் புராயயாகையாலே பிராட்டி வந்தாள் இரண்டு நிமித்தமுமின்றிகேயிருக்க 2 ‘மயா ஸாந்தம்’ என்று நீர் வந்த இதுக்கு நிமித்தபூதஸம் பந்தம் ஏதென்று தாத்பர்யம் r பராதருத்வமாவது தோளதீண்டியான ஆகாரம், தாஸத்வமாவது க்ரயவிக்ரயாஹத்வம் ஒருவனுக்கு ஏகவிஷயத்தைக் குறித்து இந்த உதகர்ஷா பகர்ஷரூப பராதருத்வ தாஸத்வ புத்திகள் விருத்திங்களாகையாலே பிந்தபுத்தியாதிகளாக அருளிச்செய்கிறார் (பெருமானும் இத்யாதி) ஏதந்நியாமகம் - 3 ‘யஜி பரீதா மஹாராஜ யத்யநுக்ரஹயதா மயி’ என்றது பரீதி - பராதருத்வ நிபந்தனை அநுக்ரஹயதை - தாஸத்வ நிபந்தனை p அஸயாவரோ பராதா அஹம் குணோதாஸயமுபாகுத’ என்று ஸப்தநிவாஹம் என்று பிள்ளை அருளிச்செய்வார் s பரக்குதத்திலே ஏதெனன (அப்படியே இவரும்) இத்யாதி

t கத்யத்தில் 7 அகிலஹேய இத்யாதிப்படியே ஸவருபம் முனனாகச் சொல்லாதே குணத்திழிவானென என்றபடி u (முற்பட) ஸவருபாபேஷ்யா என்றபடி w துநிதியாவ

ஈ-வயா (உயர்வற இதயாதி) யபுகுவதூநந்தூத்தைப பேசபுக்க வேதுங்குள மருஷயா

அ-அபிதூய அநந்தரம் குணாபிதூநேந பாவயம் உபயபரகார வயதிரேகேண பரதூம கேந ஹேதுநா குணாபிதூதூதி இத்யபிராயேண ஸங்கதே (இவாதாம முறபட இதி) உ(முறபட) ஸவருபாபேஷயா என்றபடி வ பரிஹாரம் (தாமகப்பட இதயாதி) X (குணத்தை இடடாயிறு) சாடு தூநுஸஸை குணத்தை இடடிதே வணங்குவிப்பது இவவாகயம் பூவ விவரணம் W ஸவருபரூப விபூதிநாமபயாகாஷகதவாத குணவரீகருததவே கோ ஹேது இத்யத ராஹ (இவரை இத்யாதி) எனனவுமாம் ததர ஹேதுபரஸ்தஸய அவகாரோ நாஸதி ஸவ தந்த்ரஸய அபர்யதூயோஜயதவாதிதி பூவ

ய உயர்வறவுயர்நலம் என்ற ஆநந்த குணத்தினுடைய அபரிசேஷ்யத்தைக்கு பரமானம் (புகுவதூநந்தூத்தை இதயாதி) அன்றிகே உயர்வறவுயர்நலம் என்ற வர்ணனைக்குத் தாதபர்யமாகவுமாம் ய (ப 232) உயதூவா வேதூர்ச அபரிசேஷ்யமாநந்தகுணம் அபரிசேஷ்யத்வேநாநிஜஞாய ததபரிசேஷ்யார்த்தம் அநேகயதநம் க்ருதவா புநரஸகதயா நிவருததா பரங்குராயஸது பரதூமத ஏவ அபரிசேஷ்யத்வேநாஹ கிமிதம் ஜஞாநாதிக்கயம்! இதி வித்தேதூ வயாக்யாதா பராஹ (புகுவதூநந்தூத்தை இத்யாபய—நிலமாயப பேசுகிரா இத் யந்தம்) 21 அநந்தா வைவேதூ 'இதிந்யாயாத் ஸாகூநதரேஷவபயாநந்தூவலஸீஸதூபூ வாபிராயாதூவா 2 வேதூ புமஸி ச பூம்ந்யேவ 'இத்யபிராயாதூவா (வேதுங்குள்) இதி பூஹுவசந பரயோகூ ய 3 ஸைஷாநந்தூஸய மீமாமஸா பூவதி ' எனகிற ஸ்ருதியை ஹருதீ கரித்துக் கொண்டு (புகுவதூநந்தூத்தைபேசபுக்க வேதுங்குள்) எனகிரார் 3 'யுவா ஸயாத் ஸாது யுவாத்யாயக ஸ ஏகோ மாநுஷ ஆநந்த' என்று தொடங்கி 3 ஸ ஏக பரஜாபதேரா நந்த' எனனுமளவும் கடைசித்து (மருஷயாநந்தம் தொடங்கி பூரஹமாநந்தூத்தளவுஞ் சென்று)

ஜீ தாரிகைக்குச் சேர பூவாநந்தரம் (இவரை இதயாதி) X சாடுவுக்கு-குணம்-கயிறு குணத்தை இடடிதே தூநுஸஸை வணங்குவிப்பது என்றபடி.

ய (ப 222) உ ஸ்ருதியாலும் அபரிசேஷ்யமான ஆநந்தத்தை உயர்வற' இதயாதிடயாலே வாணித்து நிலமாகப் பேசுகையால் வந்த ஜஞாநாதிக்கயத்திலே வயாக்யாதா ஈடுபடுகிரார் (புகுவதூநந்தூத்தை இதயாதி நிலமாயப பேசுகிராதிதே இவா எனனுமளவாக) அதாவது வேதுத்தைப்போலே பரிசேஷ்யக்க என்றிழிந்து நிலமலலாமை மீளுகையன்றிகே, முதலிலே அபரிசேஷ்யநமென்று சொல்லவிழிகையாலே நிலமாயப பேசுததடிலலை என்றபடி ய அதூவா ஆநந்தகுணாபரிசேஷ்யத்தைக்கு பரமானம் (புகுவதித்யாதி) 3 யுவா ஸயாத் ஸாது யுவாத்யாயக ஸ ஏகோ மாநுஷ ஆநந்த' என்று தொடங்கி 3 ஸ ஏக பரஜாபதேரா நந்த' எனனுமளவும் கடைசித்து (மருஷயாநந்தம் தொடங்கி பூரஹமாநந்தூத்தளவுஞ்

பர— a (மருஷயாநந்தம் தொடங்கி இத்யாதி) தீத்திரியகே [அ. வ. ௮] “யுவா ஸ்யாஸாபுயுவாப்யாயக:” இत्यादि श्रूयते। अस्याः श्रुतेरर्थः श्रुतप्रकाशिकाकारैर्विस्तरेणोक्तः—(युवा) पञ्चविंशतिवार्पिकः. (साधुयुवाध्यायकः) साधु यथाविधि, सम्यक्संप्रदायसिद्धतया स्वरवर्णादिभ्रंश रहित वा; युवशब्देन प्रत्यग्रत्वं विवक्षितम्, अविसरणात् नित्यं नव यथा भवति तथा अध्ययनवान् इत्यर्थः। यद्वा स्वसमवयस्कानां सर्वेषामध्यायकः—तदधिकज्ञान इत्यर्थः। (आशिष्ठः) आशुतरक्रियः; यद्वा अशनक्षमः—अरोग इत्यर्थः; यद्वा आशीर्वादविषयभूतः—सर्वानुरञ्जक इत्यर्थः. “सर्वान् देवान्

11—நந்தம் தொடங்கி பூரஹ்மாநந்தத்தளவும் சென்று பிண்ணையும் அவவருகே உத்பரே

அ—எனகிருா b (பிண்ணையும் அவவருகே உத்பரேக்ஷித்து) 1 உபாயுபர்யபூஜ புலோபி பூருஷாந

ஸ்—சென்று எனகிருா b (பிண்ணையும்வவருகே உத்பரேக்ஷித்து) எனறஸிடத்திலே—1 ‘ உபாயுபர்

பா—நமஸ்யந்தி” [ரா. அ. 2 42] इतिवत्; (बलिष्ठः) मनोबलवान्; द्रढिष्ठ इति शरीरबलस्योक्तत्वात्. यद्वा (द्रढिष्ठः) दृढतरः. न त्वव्यवस्थितस्वभाव इत्यर्थः (बलिष्ठः) शारीरमानससर्वविवबलवान् (वित्तस्य पूर्णा) वित्तेन पूर्णा; “पूरणगुणसुहितार्थसद्व्ययतव्यसमानाधिकरणेन” [अष्टा 2] इति पृष्ठयनु ज्ञानात्. (स एको मानुष आनन्दः) एवं गुणसमुदायं विभूतिपौर्ण्यञ्चोक्त्वा, स एको मानुष आनन्द इति श्रुत्या स्वरसतन्तस्यैवानन्दत्वमुक्तम्; अनुकूलत्वं हि-आनन्दत्वम्, निवर्त्यानिष्टवेष्टसाधनत्वान पेक्षमिष्टत्वं अनुकूलत्वम्, उक्तलक्षणयोगात् गुणविभूत्योरानन्दत्वमुपपद्यते. तस्याप्यनुकूलत्वं विषयानुकूल त्वकृतमिति अन्यव्यतिरेकसिद्धम् एव सति श्रुतिस्वरस्यश्च सिद्धयति. गुणविभूतिप्रकर्षमुक्त्वा स आनन्द इति ह्युक्तम्, नतु तद्विषयज्ञानमिति, युवत्वाद्यनेकगुणान् विभूतिमप्युक्त्वा तत्समुदायमानन्दशब्देन निर्दिश्य, तस्यानन्दस्य निरतिशयत्वप्रतिपादनात् सर्वगुणानां विभूतेश्च अनवधिकातिशयत्व प्रतिपादितं भवति अनुकूलज्ञानत्वमेवानन्दत्वमिति गुणविभूतिविषयज्ञानस्य आनन्दत्वेऽपि तस्यानन्दस्य निरतिशयत्वोक्त्या गुणविभूत्योः अनवधिकातिशयत्व अर्थादुक्तं भवति. तदानन्त्यस्य गुणविभूत्यानन्त्यनिबन्धनत्वात्।

एवं “स एको मानुष आनन्दः” इत्यारभ्य “स एकः प्रजापतेरानन्दः” इत्यन्तेन क्षेत्र ज्ञानदातिशय उक्तः. “स एको ब्रह्मण आनन्दः” इति भगवदानन्द उच्यते. “ते ये शतम्” “स एकः” इति कथं परिच्छिन्नत्वमिति चेत् न परिच्छिन्नत्वम्. एकक्षणार्धे बहूनि योजनानि गच्छतो रवेः “क्षिप्तेषुरिव सर्पति” इत्यादिषु साम्यकथनं यथा गतिमान्द्यनिवृत्तिपरं न परिच्छिन्नत्वपरं, तद्वत्, “ते ये शतं” “स एकः” इति निर्देशोऽपि चतुर्मुखानन्दाभिप्रायः, न तु परिच्छेदपर इति. यद्वा, “ते ये शतम्” “स एकः” इत्यस्य निर्देशस्य सङ्ख्याविशेषरत्वेऽपि आनन्दस्यापरिच्छिन्नत्व फलितम् अण्डानामनन्तत्वेन तत्र तत्र चतुर्मुखानामपि आनन्त्यात् कालत्रयवर्तिसमस्तब्रह्माण्डगतचतुर्मुखा नन्दापेक्षया शतगुणत्वाच्च भगवदानन्दस्य अत्यन्तमानन्त्यसिद्धेः; एव सत्येव हि “यतो वाचो निवर्तन्ते, अप्राप्य मनसा सह” इत्यनन्तरवाक्याविरोधः। तत्र “यतः” इति यच्छब्देन प्रकृतमानन्द निर्दिश्य तस्य वाङ्मनसयोरविषयत्वप्रतिपादनात् निरतिशयत्वमेव हि प्रतिपादितम्॥

b (பிண்ணையும் அவவருகே உத்பரேக்ஷித்துக்கொண்டு சென்று)
அதாய ஶ்லோகோஸ்துசन्धेयः—“उपर्युपर्यब्जभुवोऽपि पूरुषान् प्रकल्प्य ते ये शतमित्यनुक्रमात्।
गिरस्त्वदेकैकगुणावधीप्सया सदा स्थिता नोद्यमतोऽतिशेस्ते॥” इति.

ஈ-ஈதிததுக்கொண்டுசென்று, பினைனயும் பரிச்சேதுக்கமாட்டாதே 1 “यतो वाचो निषत्सि
(யதோ வாசோ நிவாத்தநதே) என்று மீண்டனவிநே, 0 இது ஆநந்தகுணமொன
றிலுமிநே, 1 குணங்கள் எல்லாம் இப்படியேயிநே இருப்பது, 0 இக்குணங்கள் எல்லா
தமக்கு நிலமாய்ப் பேசுகிறிநே இவர்

அ-பரகலபய தே யே ஸதமித்யநுகரமாத் கிரஸத்வதேகைக குணவதிபஸயா ஸதா ஸதிதா
நோத்யமதோ஽திநோரதே || 2 மாத்யோத்தாயம் விரிஞ்சாவதிசுமுபரி சோத்பரேஷ்ய
மீமாம்ஸமாநா ரங்கே ந்த்ராநநத்யவலலீ தவ குணநிலஹம் யௌவநாநநத்யூர்வம் | ந ஸவாத்தூப
ஸபரஷ்டுமீஷ்டே ஸக்யஸி பதி பரம மூகலாயம் நிலையே ஹந்தைவம் த்வத்ரகுணநாமவதிசுண
நயோ கா கதா சித்தவாசோ || இதயாதெள தாதபாயம்

1 யதோ வாசோ நிவர்த்தநதே என்கையாலே காலதவமுள்ளதனையும் ஏதாந்ருஸோ
பரேஷுக்கு இதத விஷயம் யோக்யமென்று பரதம்நிலோக தாதபாயம் 3 ஆஸிஷ்டே
த்யூர்வம் என்று இந்த ஆநந்தத்துக்கு குணநிபந்தநத்வம் தோற்றுக்கையாலே, இவ
வாநந்த விஷயமாக 1 யதோ வாசோ நிவர்த்தநதே என்கையாலே, குணந்தரங்களிலு
இவவாததும் துலயமாகையாலே ஏகைக்குணவதிபஸயா என்றது ஸதா ஸதிதா கிர
எப்போதும் உண்டாயிருக்கிற வேதுஸப்தங்களுக்கானவைகள் அபுஜ்ய பூருஷாந் பரகலபய
புரஹமாதிசுமேப புருஷர்களாக்கி அதாவது புரஹமாகளினுடைய ஆநந்தத்தை மநுஷ்ய
ஸதாதேயாக்கி உபாயுபரி அதுக்கு மேலே மேலே தே யே ஸதமித்யநுகரமாத் பரகலபயாபி
அப்படி கலபயமான மநுஷ்யாநந்தத்தினுடைய நூறு மடங்கு மநுஷ்யகூந்தூர்வாநந்தம்மென்கிற
கரமத்தாலே கலபித்திருக்கச்செய்தேயும் உத்யோகூந்தைப்பற்ற அதிஸமிக்கமாட்டாநிலையென்று
நிலோகத்துக்குப் பொருள் 2 மாத்யோத்தாயம் மாதயாதுத்தாயம் ஸயயோத்தாயமிதிவத்
மாதயமாரப்யேதி யாவத யௌவநாநந்தத்யூர்வம் மாநுஷாநந்தத்யாவவபூத யௌவநாநந்த
மாரப்ய பதி பரதிபாநமார்க்கே மூகலாயம் நிலையே மூக இவ விலீநேதயாத்த 3 'யுவா
ஸயாத்' இதயாதிஸ்ருதியிலே இன்றிக்கேயிருக்க இப்படி கறபித்தருளிச்செய்ததுக்குக் கருத்து-
3 யுவாஸயாத் என்று தொடங்கி மநுஷ்யாநந்தம் முதலாகக் கலபித்துவருகிற பரகரண
மாகையாலே புரஹமாவுக்கு அவ்வருகேயும் தே யே ஸதமித்யநுகரமாத் என்று உத்பரேஷுக்
கிறது ஸ்ருதிக்கு விவக்ஷிதமென்று தாத்பர்யம்

c (இது ஆநந்தகுணமொனறிலுமிநே) மறற குணங்களினுடைய அபரிச்சேத்யதை
சொல்லவிலையே என்று ஸங்கையைப் பூரிப்பது d (குணங்களெல்லாம் இப்படியே) என்றது-
ஆநந்தாபரிச்சேத்யதாஹேது குணவிபூத்யபரிச்சேத்யதையாகையாலே ஆநந்தம்

ஈ-யபுஜ்ய பூவோ஽பி பூருஷாந் 2 மாத்யோத்தாயம் விரிஞ்சாவதிசுமுபரி சோத்பரேஷ்ய மீமாம்
ஸமாநா' இதயாதிசு அநுஸந்தேயம் 3 யுவாஸயாத்' இதயாதிஸ்ருதியிலே அவ்வருகே
உத்பரேஷித்தமை இல்லாவிட்டாலும் ஊஹந்யாயஸித்தம் அதாவது 3 'யுவாஸயாத்
இதயாதிசுயாலே மநுஷ்யாத்யஸம்பூரணதாக்காரத்தைச் சொன்னபோதே புரஹமாவையும் மநுஷ்ய
ஸதாதே கலபிக்கை ஸ்ருதிக்கு விவக்ஷிதம் என்பது

c (ஆநந்தகுணமொனறிலுமிநே) மறற குணங்களின அபரிச்சேத்யதை சொல்லவிலையே
என்னிலென்று ஸங்கையைப் பூரிப்பது d (குணங்களெல்லாம் இப்படியேயிநே) என்றது-ஆநந்தம்
பரிச்சேத்யதாஹேது குணவிபூத்யபரிச்சேத்யதையாகையாலே, ஆநந்தம் அபரிச்சித்தம்

ஈ— f (உயர்வு) வருத்தம் g எல்லார்க்கும் உயர்த்தியுண்டாமபோது வருத்த முண்டு, அப்படி வருத்தவேண்டுமோ? என்றால், h உயர்வற உயராநிற்கும் i இத்தப

அ—அபரிச்சித்தநமென்றபோதே தத்பரிச்சித்தநதாஹேதுவான குணந்தராபரிச்சேத்யதையும் அர்த்தஸூத்ரமென்றபடி இது 1 'யுவா ஸ்யாத்' இத்த்யாதிச் சூத்ர வயாக்யாநத்திலே வயக்தம் e ஆனால் இது இவா பரிச்சேத்யத்துப் பேசுமபடி எனனெனனில் (இக்குணங்களெல்லாம் இதில்) அதாவது - வேதம் பரிச்சேத்யக்க எனறிழிகையாலே நிலமில்லாமல் மீண்டது இவர் அபரிச்சித்தநமென்று சொல்ல இழிந்தவராகையாலே இவருக்கு நிலமாகப் பேசத்தடையிலையென்றபடி அனறிக்கே சூத்ர ஆதந்தம் குணமொன்றையுமிதே விஸ்தரித்துச் சொன்னது இவா அவ்வள வனறிக்கே ஒரோ திருவாய்மொழியிலே ஒரோ குணமாக குணந்தரங்கடையும் விஸ்தரித்து அருளிச்செய்தாரிதே அதாவா சூத்ர ஆதந்தம் குணமொன்றையுமிதே 2 யதோ வாசோ நிவர்த்ததே'' என்று அபரிச்சித்தமாகச் சொல்லிற்று இவா அங்ஙனனறிக்கே உயர் நலம் என்று எல்லா குணங்களையும் அபரிச்சித்தநமென்கிறோ — என்று வேதங்களுக்கும் நிலமல்லா தத்தைப் பேசுகிற ஆழ்வாருடைய ஜனாத வைபவம் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்

f உயர்வென்று வருத்தமாதல் உச்சராயமாதல் அதில பரதம்த்தை அருளிச்செய்கிறார் (உயர்வு வருத்தமிய்யாதி) ''உயர்வே அனுக்கம் கவரல் உயங்கல் உயாவே ஆகுலமணங்கு - கசிலே அயர்வென்றிவை வருத்தமாகும்' என்று திகுண்டு g வருத்தத்துக்கு பரஸக்தியேதெனன

ஜீ—என்றபோதே, தத்பரிச்சித்தத்வ ஹேதுவான குணந்தராபரிச்சேத்யதையும் அர்த்தஸூத்ர மென்றபடி இது 1 'யுவா ஸ்யாத்' இத்த்யாதிச் சூத்ர வயாக்யாநத்திலே வயக்தம் e ஆனால் இவர் பரிச்சேத்யத்துப் பேசுமபடி எனனெனனில் (இக்குணங்களெல்லாம் இத்யாதி) என்று இங்ஙனே யோஜிக்கவுமாம் தைத்திரியகே 1 ''யுவா ஸ்யாத ஸாதுயுவாத்யாயக ஆஸிஷ்டோ த்ரடிஷ்டோ ப்ரிஷ்டஃ, தஸ்யேயம் பருதிஸீ ஸாவா வித்தஸ்ய பூண ஸ்யாத் ஸ ஏகோ மாநுஷ ஆநந்த தே யே ஸதமித்த்யாதி'' யுவா பஞ்சமஸதிவார்ஷிக: ஸாது ஸ்வரவாணதி: பூரம்ஸரஹிதம் யுவாத்யாயக: - ஸ்வஸம்வயஸகாநாம் ஸர்வேஷாம் அத்யாயக தத்யுகஜ்ஞாந இத்தயர்த்த ஆஸிஷ்ட: - அஸநக்ஷம் - அரோக இத்தயர்த்த த்ரடிஷ்ட: - காயபுலவாந இத்தயர்த்த ஆஸிஷ்ட: - மநோபுலவாந வித்தஸ்ய பூண - வித்தேந பூண ஸ ஏகோ மாநுஷ ஆநந்த: ஏவம் குணஸமுதாயம் விபூதி பெளஷ்கல்யம் சோக்தவா ஸ ஏகோ மாநுஷ ஆநந்த: இதி தத்ஸமுதாயம் ஆநந்த:ஸபுதேந நிர்திஸ்ய தஸ்யாநந்தஸ்ய நிர்திஸ்யக்வ பரதிபாதுநாத ஸர்வகுணநாம் விபூதேஸ்ச அநவதிக்காதிஸ்யத்வம் பரதிபாதிதம் புவதி தச ஜ்ஞாநபித்தஸ்ய குணவிபூத்யாதே கதம் ஆநந்த:த்வம்? இதி ஸங்க்யம், அநுகூலத்வம் ஹி ஆநந்த:த்வம் தச்ச ஸ்வத ஏவேஷ்டத்வம் தச்ச குணவிபூத்யோரபி ஸம்புவதி சூத்ரயா ஸ்வரஸதஸ தஸ்யைவ ஆநந் தத்வமுத்தம் அநுகூலஜ்ஞாநத்வமேவ ஹி ஆநந்த:த்வமிதி குணவிபூதிவிஷய ஜ்ஞாநஸ்ய ஆநந் தத்வமேபி தஸ்யாநந்த:ஸ்ய நிர்வதிக்காதிஸ்யத்வோகத்யா குணவிபூத்யோரபயநவதிக்காதிஸ யத்வம் அர்த்ததாதுக்தம் புவதி தத்யாநந்த:ஸ்ய குணவிபூத்யாநந்த:ய நிபுநத:நத்வாத் ஏவம் ஜ்ஞாநந்த:நாதிஸ்ய உகத ''ஸ ஏகோ பூரஹமண ஆநந்த: இதி புகுவத்யாநந்த: உச்சயத இதி 1 'யுவா ஸ்யாத்' இதி சூத்ரோ வயாக்யாநம்

f உயர்வென்று வருத்தமாதல், உச்சராயமாதல் அதில பரதம்த்தை அருளிச்செய்கிறார் (உயர்வு - வருத்தம்) என்று g வருத்தத்துக்கு பரஸக்தியேதெனன (எல்லாக்குமித்யாதி)

ஈ பறறவிதே] ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த சந்தை k புகுவத வயதிரிக்த ஸமஸதவஸது
கூதமான ஸாவபரகாரததாலுமுண்டான l உச்சுராயத்தை — உயர்வெனகிறது (அற)
இனறியிலேயொழிய n இததால அத்யந்தாபாவத்தைச சொல்லுகிறதனறு, பினனை
எனசொல்லுகிறதெனனில், n தன்னுடைய உச்சுராயத்தையும் இவறறையும் பார்த்
தால், ஆதித்ய ஸநநிதியில் நகூத்ராதிக்கோப போலவும், மேரு ஸிகூரத்திலே நின்ற
வனுக்குக் கீழுள்ள ஸர்ஷபாதிக்கள் இருக்குமாபோலவும், உண்டாயிருக்கச்செய்தே
இலையெனனலாமபடி இருக்கை

அ (எல்லாக்குமிதயாதி) இவவிடத்திலே 1 ' யுகுகோடி : ஸஹஸராணி விஷணுமாராத்ய
பத்மபூ | புநஸ தரைலோகயதாதருத்வம் பராபதவாரிதி ஸுஸ்ரும || 2 மஹாதேவஸ ஸர்வமேதே
மஹாத்மா ஹுத்வாஸ்த்மாநம் தேவதேவோ பபூவ எனகிற ஸ்லோகங்களும் 3 ' விஷ்ணு
ரேஷஸய பரபூருதே ஹவாபி: விதே ஹி ருத்ரோ ருத்ரீயம் மஹதத்வம் என்ற ஸ்ருதியும்
அதுஸந்தேயம் h (உயாவற உயராநிறகும்) வருத்தமறறிருக்கையாலே ஸவாபூவிகமா
யிருக்கும் என்றபடி l ஸவாபூவிகமாயிருக்கும் எனகைக்கு ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூகதியை அருளிச்
செய்கிறார் (இததைப்பறற இதயாதி) இததைப்பறறவிதே என்றது வருத்தமற உயராநிறகும்
என்ற இவவாதத்துதைப பறறவிதே என்றபடி] அஸ்யாமேவ க்ஷாத்ராயாம உததர்த்ர
குணதாம பரமாணுபத்யாஸாவஸரே 4 ' ஸவாபூவிகாநவதிக்காதிரயாஸங்க்யேயகலயாண
குணகூண இதி ஸபஷ்டமுச்சயதே 5 ஸவாபூவிகாநவதிக்காதிரயேஸரித்ருத்வம் ''
இதயாதிஸ்லோகமெனனவுமாம் k துஷித்யமாததூம் பரதியோகி விஸேஷ பரகார விஸேஷா
நபித்யாநஞ்ச ஹருதி நித்யாயாஹ (புகுவதவயதிரிகதேதி) l உச்சுராயமெனறு-அதிஸயமாய
இதரருடைய குணங்களினுடைய அதிஸயத்தைச சொல்லுகிறது இந்த அர்த்தத்துக்கு ' அற ''
எனறதுக்கு அதயல்பதையிலே தாதபர்யம் n பூவயோஜனையில் வயாவருத்தி (இததாலிதயாதி)
புகுவதவயதிரிகதாக்களுக்கு காலதரயத்திலும் உச்சுராயமில்லையோ எனன (இததாலிதயாதி)
எனனவுமாம் n (தன்னுடைய உச்சுராயத்தையும் இதி) 6 ' பாணௌ க்ருஹீத்வா விதுரம்
ஸாத்யகிஞ்ச மஹாயஸா l ஜயோதீமஷ்யாதித்யவத்ரஜந குருந பரச்சூத்யந ஸ்ரியா || ''
இதயாதி

ஜி-1 யுகுகோடி ஸஹஸராணி விஷணுமாராத்ய பத்மபூ | புநஸ தரைலோகய தாதருத்வம்
பராபதவாரிதி ஸுஸ்ரும || 2 மஹாதேவஸ ஸர்வமேதே மஹாத்மா ஹுத்வாஸ்த்மாநம் தேவ
தேவோ பபூவ இதயாதிப்படியே பரஹமாதிகளுக்கு வருத்தமுண்டு என்றபடி h (உயர்வற
உயராநிறகும்) வருத்தமறறு உயராநிறகும் இந்த அர்த்தத்தில் அற '' என்று அத்யந்தா
பாவத்தைசசொல்லி வருத்தமறறு என்றபடி வருத்தமறறிருக்கும் எனகையாலே-ஸவாபூவிகம
என்றபடி l இந்த அர்த்தத்துக்கு ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூகதியை அருளிச்செய்கிறார் (இததைப
பறற இதயாதி) ' வருத்தமற உயராநிறகும் எனகிற இவவாதத்துதைப பறறவிதே என்ற
படி] ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யும் சந்தையாவது-4 ஸவாபூவிக இதயாதிசந்தை என்ற
படி இது மேலே சொல்லுகிறதிறே k உயாவெனறு - உச்சுராயமாக அர்த்தநதரம் (புகுவத
வயதிரிகதேதயாதி) இவவாதத்துத்துக்கு ' அற ' என்று அலபதையிலே தாதபாயம் n பூவ
யோஜனையில் வயாவருத்தி (இததாலிதயாதி) இவவிடத்திலே 6 பாணௌ க்ருஹீத்வா விதுரம்
ஸாத்யகிஞ்ச மஹாயஸா l ஜயோதீமஷ்யாதித்யவத்ரஜந குருந பரச்சூத்யந ஸ்ரியா ' என்றது
அதுஸந்தேயம்

ஈ— ௦ இப்படி அல்லாதவற்றை இல்லையெனனலாமபடி பண்ணினால், தனக்கோரெலலை உண்டாயிருக்குமோவெனனில், - (உயா) p காலதத்வமுள்ளதனையும் அநுபுஷியாநினற லும அவவருகாய்க் கொண்டு வாங்மநஸஸுக்களால் பரிச்சேதிக்கவொண்ணுதபடி உயராநிறகும் q ஆனால் 1 “सर्वे श्यान्ता निचयाः पतनान्तास्समुच्छ्रयाः। सयोगा विप्रयोगान्ताः मरणान्तश्च जीवितम्॥” (ஸ்ரவே சுடியாநதா நிசயா பதநாந்தாஸஸமுச்சுரயா | ஸமயோக்யா விபரயோக்யாந்தா மரணாந்தஞ்ச ஜீவிதம்॥) எனகிறபடியே இருக்கிறதோவெனனில், r அன்று, s இயத்தாராஹித்யத்தைச் சொன்னபடி.

t இப்படி கரைகட்டாக காவேரிபோலே பரந்திருந்தால் இப்பரபெல்லாம் பரயோ ஹநமாயிராதே காடுபட்டுக்கிடக்குமோவெனனில், (நலம்) t₂ கண்டிடமெங்கும் u பயிரா

அ— ௦ (இப்படி இத்யாதி) 2 ' ந ததர ஸாஸ்யோ பூதி ந சந்த்ரதாரகம் நேமா வித்யுதோ பூநதி குதோடயமகூநி ' எனுகொண்டு அல்லாத தேஜஸஸுக்களைப்பற்ற பரமபத்யத்தில் தேஜ ஸஸு அளவிறந்திருந்ததேயாகிலும், ஈஸ்வரதேஜஸஸைப்பற்ற ஓரவதியுண்டாகாநின்றதிறே அப்படியே இககுணங்களும் இதரருடைய குணங்களினுடைய அதிசயத்தை இலலை யெனன லாமபடி இருந்தால், தனக்கு ஓரெலலையுண்டாயிருக்குமோ? என்னில எனறபடி p நலபத்யத்தைக் கடாஷித்து அருளிசெய்கிறார் (காலதத்வமுள்ளதனையும் அநுபுஷியாநினறலும் இத்யாதி) காலதத்வமுள்ளதனையும் எனகிறது- ' உயர் எனகிற வர்தமநாந நிாதேஸ தாத்தாயம் q மந்தசு ஸங்கை (ஆனலித்யாதி) அத்யுச்சுரிதமானுலெறபடி அத்யுச்சுராய பதநஹேதுரிதி விவக்ஷிதம் r நலபத்யத்தைப் பாராமல் ஸங்கிதத்துக்கு நலபத்யகடாஷித்தாலே பரிஹாரம் (அன்று இத்யாதி) s (இயத்தாராஹித்யத்தைச் சொன்னபடி) எனறதுக்குக் கருத்து - உச் சுராயம் பதநஹேதுவெனறது துரவய சுதோச்சுராய விஷயம், குணகூதமான உச்சுராயம் பதநஹேதுவென்று என்று இயத்தாராஹித்யம் - பேர்க்யதேயத்தாராஹித்யம்

t குணஸமுஹ விவக்ஷாபக்ஷத்திலே குணமுடையவென்னால வரும் ஸங்கையை அநுவ தித்து தத்பரிஹாரார்த்தமாக நலமெனகிற பத்யத்தை அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படி கரைகட்டா

ஜீ— p உயா எனகிற வர்தமநாநாததம் (காலதத்வமித்யாதி) q மந்தசுஸங்கை (ஆனலித்யாதி) 1 இதும் வசநமயோத்யாகாண்டே பூரதம் பரதி ராமஸய q (ஆனால்) அத்யுச்சுராயமானால் எனறபடி அத்யுச்சுராய பதநஹேது ' என்று விவக்ஷிதம் r s நலபத்யத்தைப் பாராமல் ஸங்கிதத்துக்கு நலபத்யத்தைக் கடாஷித்துப் பரிஹாரம் (அன்று 'இயத்தேத்யாதி) இதுககு- குரவயகூதோச்சுராயம் பதநஹேது குணகூதோச்சுராயம் பதநஹேதுவென்று என்று பரிஹாரம்

t குணஸமுஹ விவக்ஷாபக்ஷத்திலே குணமுடையவென்னால வரும் ஸங்கையை அநுவ தித்து தத்பரிஹாரார்த்தமாக நலமெனகிற பத்யத்தை அவதரிப்பிக்கிறார்—(இப்படி கரை கட்டா

ப||-1 अयोध्याकाण्डे पञ्चशततमे चित्रकूटे राम दृष्ट्वा अतिदुःखित भरत प्रति रामः—“तमेव दुःखितं प्रेक्ष्य विलपन्त यशस्विनम्। राम' कृतात्मा भरत समाश्वासयदात्मवान्॥१५॥ नात्मन' काम कारोऽस्ति पुरुषोऽयमनीश्वरः। इतश्चेतरतश्चैन कृतान्तः परिकर्षति॥१५॥ सर्वे श्यान्ता निचयाः पतनान्तास्समुच्छ्रयाः सयोगा विप्रयोगान्ता मरणान्त च जीवितम्॥१६॥”

ஈ—பட்டிருக்கும் நிலம்போலே எங்குமொக்க y உபாதேயமாயிருக்கும் நலமென்று
 ௭ ஆநந்தக்ருணமொன்றையும் சொல்லுகிறதென்னுதல், ௮ குணஸமுஹத்தைச் சொல்லு
 கிறதென்னுதல், ௯ ஆநந்தாவஹமான விபூதியை y பற்றிச் சொல்லுகிறதென்னுதல்

(உடையவன்) y இக்குணங்கள்தனை z அஸ்தி என்றுவிடுமளவன்றிகே
 ௨ இவற்றையிட்டு நிரூபிக்கவேண்டுமபடியாய் இருக்கும் அதாவது ஆகநதுகமன்றிக்
 ௩ ஸ்வரூபாநுபூந்தியாய் இருக்கும் என்றபடி b ஆழ்வான், பிள்ளை பிள்ளையை

அ—இதயாதி) குணஸமுஹத்தை விவக்ஷித்தால் அந்த குணங்கள் அநந்தங்களாகையாலே ஸமு
 ஹைக தேயமான ஒரோகுணங்களிலே அபேக்ஷயதையும் பரஸங்கிக்குமிதே என்று ஸங்காதாத்
 பாயம் y (பயிர்பட்டிருக்கும் நிலம்போலே எங்குமொக்க உபாதேயமாய் இருக்கும்) என்றது
 * நலம் என்ற ஸபூதத்தினுடைய மூன்று பொருளுக்கும் ஸமுதாயம் w 'நலம் என்று
 கலயாண வாசகமாய் கலயாணமாவது பேக்ஷயமாகையாலே பேக்ஷயதவேற குண ஸமுஹத்தைச்
 சொல்லுகிறது இப்பக்ஷத்திலே 'ஏகோ வரீஹி இதயாதிப்படியே நலம் என்று ஜாத்யேக
 வசநம் A நலந்தானொன்றுமிலேன்' என்னக்கடவதிதே v ஆநந்தக்ருணமொன்றையுந்
 சொன்னபோது மறற குணங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் x மூன்றும் தத்திலே விபூதிமானுகுகிறே
 ஆநந்தமுள்ளது ஆகையாலே 1 'ஆயுர்வைக்ருதம்' எனரூபபோலே கார்யவாசி ஸபூதத்தாலே
 காரணமான விபூதியை லக்ஷிக்கிறது y (பற்ற) பற்றி விவக்ஷித்தேயந்தது ஆநந்தாவஹ
 மான ஆகாரத்தைப்பற்றி லக்ஷணயா விபூதியைச் சொல்லுகிறது இதி யாவது

z (அஸ்தி என்று) இதி 2 பூமநிந்தர பரஸமஸாஸு நித்யயோகே ஸுதிராயநே | ஸமஸாக
 கே ஸுதிவிவக்ஷாயாம் பூவந்தி மதுபூத்ய || ' எனகிற ஸுலோகத்தில் அஸ்தி என்கிறத்தை
 பரத்யபிஜ்ஞை பண்ணிப்படி உடையவன் எனகிற மதுபு நித்யயோகத்தைச் சொல்லுகிற
 தென்று கருத்து a b (இவற்றையிட்டு) இதயாதிநா— a குணங்கள் ஸ்வரூபாநுபூந்திகளா
 யிருக்குமென்கையாலே குணவிபூதிகள் ஒளபாதிக்கமென்று சொல்லுகிறவர்கள் பக்ஷம்

ஜீ—இதயாதி) குணங்கள் அநந்தங்களாகையாலே ஸமுஹைகதேயமான ஒரோ குணங்களிலே
 அபேக்ஷயதையும் பரஸங்கிக்குமிதே என்று ஸங்காதாத்பாயம் y உயர்குணமென்னுதே ' உயர்
 நலம் என்றதுக்கு வரஸதை (கண்டிடம்தயாதி) y (உபாதேயமாயிருக்கும்) என்றது நலம்
 என்ற ஸபூதத்தினுடைய மூன்று பொருளுக்கும் ஸமுதாயம் w ஸமுஹவாசித்வப்பக்ஷத்தில்
 'ஏகோ வரீஹி' இதிவத 'நலம் என்று ஜாத்யேகவசநம் A நலந்தானொன்றுமிலேன்'
 என்னக்கடவதிதே x தருதீயார்த்தத்துக்கு 1 'ஆயுர்வைக்ருதம்' எனரூபபோலே கார்யவாசி
 ஸபூதத்தாலே காரணமான விபூதியை நினைக்கிறது v ஆநந்தக்ருணமொன்றையும் சொன்ன
 போது மறற குணங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் y (பற்ற) பற்றி விவக்ஷித்து என்றபடி

y 2 பூமநிந்தர பரஸமஸாஸு நித்யயோகே ஸுதிராயநே | ஸம்பந்தே ஸுதிவிவக்ஷாயாம்
 பூவந்தி மதுபூத்ய || எனகிறவற்றில் வைத்துக்கொண்டு அஸ்திவிவக்ஷயா அளறிககே நித்ய
 யோகே மதுபு எனகிறார் (இக்குணங்கள்தனை இதயாதி) இத்தால் 'உடையவன்'
 எனகிற மதுபு நித்யயோகத்தைச் சொல்லுகிறதென்று கருத்து a b (குணங்கள் ஸ்வரூபாநு
 பூந்திகளாய் இருக்கும்) என்கையாலே குணமில்லை எனகிறவர்கள் பக்ஷம் நிரஸதமாயிற்று

A பெரியதிருமொழி 1 9 4

ஈ பார்த்து “நிாகஞ்ஞமெனபார்மிடறறைப பிடித்தாற்போலே ஆழ்வாரா ‘நலமுடையவன்’ என்றபடி கண்டாயே!” என்று பணித்தான்

c இததால d1 “समस्तकल्याणगुणात्मकोऽसौ” (ஸமஸ்தகலயாண குணாதமகோடஸௌ) என்றபடி, e 2 “वर्षायुतै” (வாஷாயுதை) இதயாதி. f 3 “धातूनामिव शैलेन्द्रो गुणानामाकरो

அ—நிரஸதமாயிறறு எனகைக்கு ஆழ்வான ஸ்ரீஸூகதியை அருளிச்செய்கிறா (ஆழ்வானிதயாதி.) b யதுவா, நலமுடையவன் குணபரதவே ஸமமதிமாஹ (ஆழ்வானிதயாதி.)

c நலமுடையவன்’ என்றவித்தால் மறுமுண்டான பரமாணங்களுமெல்லாம் ஸூசிதங்கள் எனகிறார் (இததாலிதயாதி.) d1 (ஸமஸ்த கலயாண குணாத்மக) என்றதுக்கு இரண்டு பொருள் அதாவது ஸமஸ்தாஸ்ச தே கலயாணகுணாஸ்ச தே ஆதமா ஸ்வபூவே யஸய ஸ: எனதுதல் அனறிககே கலயாணஸபூதம் பூவபரதநமாய, கலயாணத்வத்தை குணமாக ஸ்வ பூவமாக உடைய துவயாதமஸவருபம யாதொருவனுக்கு அவன் ஸமஸ்தகலயாணகுணாத்மகன குணமென்று ஸ்வபூவம் ஆத்மஸபூதம் ஸவருபபரம ஸமஸ்தகலயாணத்வமாவது ஸமஸ்தபர தேஸமம கலயாணமாயிருக்கை அதாவது கட்டடங்க அநுகூலமாயிருக்கை இததால் ஆநததமயன என்றபடி துவயாதமஸவருபமெனறும், அததை உடையவனஎன்றும் இரண்டு இல்லாமையாலே ‘உடையவன் எனகிற பஹுவரீஹி ஒளபசாரிகம இவ்விடத்துக்கு பரதமவிவகையே வேண்டு வது e 2 ‘வர்ஷாயுதை’ யஸய குண ந ஸக்யா வகதும் ஸமேதைரபி ஸர்வலோகை | மஹாத் மநஸ ஸங்க்ஸகரரஸிபானேர் விஷ்டேனா ஹிஷ்டேனா வஸுதேவாதமஜஸய || விஷ்டேனா குண ஸாவலோகைஸஸமேதைரபி வர்ஷாயுதை வகதும் ந ஸகயா இதயந்வய f 3 (தூதா

ஜீ—எனகைக்கு ஆழ்வான ஸ்ரீஸூகதியை அருளிச்செய்கிறா (ஆழ்வானிதயாதி.) யதுவா நலமுடையவன் குணபரதவே ஸமமதிமாஹ (ஆழ்வானிதயாதி.) ஆதல்

c d நலம் என்று குணஸமுஹத்தைச் சொல்லுகிற அதுக்கு பரமாணம் அருளிச்செய கிறா (இததால ஸமஸதேதயாதி.) வைஷ்ணவே புராணே—d 1 ‘ஸமஸ்தகலயாண குணாத்ம கோடஸௌ’ ஸ்வாகதிலேஸாத்ரதபூதஸாகக். | இச்சூக்ருஹிதாபி,மதோருதேஹஸ ஸம் ஸாதி,தர்ஸேஷகூத்தி,தோடஸௌ || மஹாபூரதே பீஷமபர்வணி காண—e 2 வர்ஷா யுதை யஸய குண ந ஸக்யா வகதும் ஸமேதைரபி ஸாவலோகை | மஹாதமநம் ஸங்க்ஸகரரஸி பானேர் விஷ்டேனா ஹிஷ்டேனா வஸுதேவாதமஜஸய || f 3 கிஷ்கிந்தாகாணடே பஞ்சதேஸ

பர- d1 (நலமுடையவன்) श्रीमति वैणवे पुराणे [६५] “समस्तकल्याणगुणात्मकोऽसौ स्वशक्तिलेशाद्भूतभूतसर्गः। इच्छागृहीताभिमितोरुदेहः ससाधिताशेषजगद्वितो य” [८४] अर्थः श्रुतप्रकाशिकारैरभिहित —समस्तकल्याणगुणात्मक इति कल्याणगुणवचमुच्यते चेत्-आत्मशब्दः स्वभाववाची स्यात्। आत्मशब्दस्य स्वरूपवाचित्वे कल्याणशब्दो भावप्रधानपर, समस्तकल्याणत्वं गुणः यस्य सः समस्तकल्याणगुणः। “द्व्येकयोर्द्विवचनैकवचने” इत्यत्र द्व्येकशब्दवत्। “द्वित्वैकवयोः” इति हि वृत्तिः। समस्तकल्याणगुणः आत्मा - धर्मिस्वरूप यस्य, सः समस्तकल्याणगुणात्मकः। बहुव्रीहिरौपचारिकः-शिलापुत्रकस्य शरीरमिति निर्देशवत्। दिव्यात्मस्वरूपमेव स्तोति (स्वशक्तीति)

ஈ—மஹா” (தூதூநாமிவ ஸைலேந்த்ரோ குணநாமாகரோ மஹாந்) 1 “यद्वो नृप कल्याणगुणा पुत्रस्य सन्ति ते” (புஹுவோ ந்ருப கல்யாணகுண புத்ரஸய ஸந்தி தே)

அ நாமிய)என்கிற ம்லோகத்தில் ஜனாநவிஜனாநஸபுங்ங் அலௌகிக லௌகிகஜனாநபரங்ங்
2 ‘மோஷே தீர ஜனாநமந்யத்ர விஜனாநம மிலபாஸத்ரயோ:’ இதயமரகோஸ: இம்லோ
கத்துக்குக் கீழ் 3 ‘நிவாஸவருஷ:’ இதயாதி: சதூவித: புருஷஸமாஸ்யணியனென்னுதல
அதாவது ஸாதூநாம நிவாஸவருஷ: - அநந்யபரயோஜநரான புகுவத் பராபதிகாமர்க்கு
இளைப்பாறும் நிழலமரமாயிருக்கும் 3 ‘ஆபந்நாநாம பரா கதி ஆதமபராபதிகாமாக்குப
பரையான கதியாயிருக்கும் 3 ‘ஆத்தாநாம ஸமஸ்யம்ச புரஷடைஸ்வர்யகாமர்க்கு
ஆஸ்ரயமாயிருக்கும் 3 யஸஸ்சைகபுராஜநம் நூதஸைஸ்வர்யகாமர்க்கு ஓர் இருபபிடமா
யிருக்கும் அதாவா தாரையானவன் ‘அநந்ய பரயோஜநர்க்கு இளைப்பாறும் நிழல மரமா
யிருக்குங்காண் எனன நான அதந்ய பரயோஜநனனரே எனறு வாலிக்குக கருத்தாக
அவ்வளவு போராதுகாண் ஆபந்நனாகவும் வேண்டுங்காண் எனன, ‘ஆனல தமபியாலே
ஆபந்நனானேனிலையோ எனன, ‘கேவலம் ஆபந்நனானவளவு போராதுகாண் ஆர்த்தனாகவும்
வேண்டுங்காண் எனன, ‘ஆனல வேறெருவரை ஆஸ்ரமிக்கிறோம்’ எனன வேறெருவ
ருடைய யஸஸஸும் இவனிடட வழக்காயிருக்குமாயகையாலே அவகாயே பறறப்பார் எனறபடி

ஜீ-வாலிநம் பரதிதாரா நிவாஸவருஷஸ்தூநாம’ இதயாரபுய ‘தூதூநாமிவ ஸைலேந்த்
ரோ குணநாமாகரோ மஹாந்’ 1 அயோத்யாகாண்டே: துஸரதம் பரதி ராஜாந தே தருகர்

॥-स्वाश्लेशात् धृतभूतसर्गः ; यद्वा, शक्तिः-सामर्थ्यम्, स्वगुणरूपधृतभूतजात इत्यर्थः । भूतसर्गः-
भूतसमूहः, यद्वा सृज्यत इति सर्गः-कार्यस्तुजातमित्यर्थः । विग्रहवैलक्षण्यमाह - (इच्छेति).
अभिमतत्वं-अभिमत्यर्हत्त्वम्; अभिमतस्य अननुरूपत्वं, अनुरूपस्य अनभिमतत्वञ्च दृश्यते,
तद्व्यावृत्त्यर्थं इच्छाशृङ्गीताभिमतशब्दौ । निरूपपदेच्छाशब्दो नित्येच्छाया अवतारजन्येच्छायाश्च
साधारणः, असङ्कत्वात् । अथ अवतारद्वारेण साध्य विग्रहप्रयोजनमाह (ससाधितेति)॥

(८ 227) e2 महाभारते मीमपर्वणि कर्णः—“वर्षाघृतैर्यस्य गुणा न शक्या वक्तु समेतैरपि
सर्वलोकैः । महात्मनश्शङ्खचक्रासिपाणेर्विष्णोर्जिष्णोर्वसुदेवात्मजस्य ॥”

(८ 227) f3 किष्किन्धाकाण्डे पञ्चदशे सुग्रीवेण युद्धायाहूत वालिन प्रति तारा—“निवास
बृक्षस्ताधूना आपन्नाना परा गतिः ॥ १९ ॥ आर्तानां सश्रयश्चैव यशसश्चैकभाजनम् । ज्ञानविज्ञानसम्पन्नो
निदेशे निरतः पितु ॥ २० ॥ धातूनामिव शैलेन्द्रो गुणानामाकरो महान् । तत्क्षम न विरोधस्ते सह
तेन महात्मना ॥ २१ ॥ दुर्जयेनाप्रमेयेन रामेण रणकर्मसु ॥”

1 अयोध्याकाण्डे [२] दशरथं प्रति राजानः । “कथन्तु मयि धर्मेण पृथिवीमनुशासति ।
भवन्तो द्रष्टुमिच्छन्ति युवराजं ममात्मजम् ॥ २५ ॥ ते तमूर्चमहात्मान पौरजानपदैस्सह ।
बहवो नृप कल्याणगुणाः पुत्रस्य सन्ति ते ॥ २६ ॥”

ஈ—h இப்படி குணங்கள் கரைபுரண்டிருந்தால், இக்குணங்களாலே தனக்கு நிற மாம்படி இருக்குமோ தீவயாதம் ஸவருபமெனினில், அங்ஙனிராது, 1 அஸவருபததைப் பற்றி குணங்களுக்கும் நிறம்பெறவேண்டுமபடி இருக்கும் என்று ஸவருப வைலக்ஷணயத்தைச் சொல்லுகிறது (யவன்) என்று 11 “यथा सैन्धवघ्नः” (யதூ ஸைந்தவகூந) எனகிற பரமாண பரஸித்தியைப் பற்ற “யவன்” எனகிறா

அ—h “ நலமுடையவன் இதயதரைவ ஸாமாந்யேந தூர்மிஸவருபஸ்யாபி பரதிபந்நதவாத புந பரஸித்திபுர யச்சுபுத பரயோக்தூர் பூவமாஹ (இப்படி குணங்கள் இத்யாதி) 17 அஸவருபததைப்பற்றி) எனகிற இடத்தில் 2 “ குணயத்தம் லோகே எனகிற ஸ்லோகமும் ஹேமாரவிந்த பரிமளநயாயமும் கண்டுகொளவது 1 ஸவருபம் குணநிரபேக்ஷ மாய பேராக்யமாயிருக்கும் எனகைக்கு ஸ்ருதியை தூர்மிபபிக்கிரூர் - (யதேத்யாதி) யதூவா குதரத்யபரஸித்திமவலம்புய யச்சுபுதம் பரயுங்கதே? இதயதராஹ (யதேத்யாதி) 1 ‘யதூ ஸைந்தவகூநோநநதரோடபூஹய கருதஸநோ ரஸகூந ஏவ —அநந்தர எனறது — அந்தரங்குவயதிரிக்தமான தூர்மபூத ஜஞாநததை தூர்ஷ்டாநதிகத்திலே சொல்லுகிறது அபூஹய பூஹிரங்குவயதிரிக்தமாய அந்தரங்கமான ஆத்மாவைச் சொல்லுகிறது இந்த ஸ்ருதி 3 உத்தூய விநஸ்யதி எனகிற மேலில் பதுஸாமர்த்யததாலே ஜீவபரமே யாகிலும் பரகாரவாசி ஸபுதம் பரகாரிபாயநதாபிதூநம் பண்ணக்கடவது எனனுமதைப் பற்ற பரமாதம் பரமாகக் கண்டுகொளவது / ஏததூவயாக்யானே — ஏகரூபமான ஆத்ம வஸ்துவக்கு

ஜீ—h ‘ நலமுடையவன் எனகிற இடத்தில் ஸாமாந்யேந தூர்மிஸவருபம் பரதிபந்நமாயிருக்கச்செய்தே திரியவும் பரஸித்திபுர யச்சுபுத பரயோக்யபூவம் அருளிச் செய்கிரூர் (இப்படி குணங்களித்யாதி) 1 ஸவருபம் குணநிரபேக்ஷமாய, பேராக்ய மாயிருக்கும் எனகைக்கு ஸ்ருதியை தூர்மிபபிக்கிரூர் - (யதேத்யாதி) ‘ யதூவா ‘ யவன் ‘ எனற யச்சுபுதத்தால் எந்த பரஸித்தியைச் சொல்லுகிறது எனன்?—(யதேத்யாதி) எனனுதல் இயம் ஸ்ருதி பூருஹதூரணயகே மைதரேயீ பூராஹமணே 1 ஸ யதூ ஸைந்தவகூநோநநதரோடபூஹய கருதஸநோ ரஸகூந ஏவ | ஏவம் வா அரேடயமாதமாநநதரோடபூஹய கருதஸந பரஜஞாநகூந ஏவ || 4 ‘ விஜஞாநகூந ஏவ (அநந்தர இதி) அநதரங்குவயதிரிக்த தூர்மபூத ஜஞாநம் தூர்ஷ்டாநதிகே உச்சயதே (அபூஹய) பூஹிரங்குவயதிரிக்த அநதரங்க ஆத்மேர்சயதே ஆக ‘அநந்தரோடபூஹய ‘ என்று தூர்மதூரமிகளைச் சொல்லுகிறது கருதஸநபுதம் இவ்விருக்டுகும் ஏகதேஸ ஜடூதவ ஸங்காவயதூஸாரத்தம் இததால் தூர்மதூரமிகளெல்லாம் ஜஞாந ஸவருபமாய இருக்கும் என்றபடி

பர— 11 (யவன்) बृहदारण्यके [६५]—मैत्रेयीब्राह्मणे “स यथा सैन्धवघ्नोऽनन्तरोऽवाहः कृत्स्नो रसघ्न एव, एव वा अरेऽयमात्माऽनन्तरोऽवाहः कृत्स्नः प्रज्ञानघ्न एव”. [४४]— “विज्ञानघ्न एवैतेभ्यो भूतेभ्यस्समुत्थाय तान्योवानुविनश्यति। न प्रेत्य सज्ञास्तीति अरे ब्रवीमीति होवाच याज्ञवल्क्यः” अस्यायमर्थ —(अनन्तरः) अन्तरङ्गव्यतिरिक्तः, (अवाहः) बहिरङ्ग

/ பரமாணத்திரட்டில் உள்ள வயாக்யானத்தில் உள்ளது மூலத்துக்கும் பரதீகங்களுக்கும் ஒத்த குறிகள் போடப்பட்டுள்ளன

அ—ஒருள்ளும் புறம்புமாவதென்னென உள்ளென்று-ஜனாந ஸவருபமான ஆத்ம வஸ்துவைச் சொல்லுகிறது, புறம்பென்று - தூர்மபூத ஜனாநத்தைச் சொல்லுகிறதென்று அருளிச்செய்கிறார் * (தூர்ஷ்டாநதிகவிஷய) என்று தொடங்கி இத்தால தூர்ம தூர்மிகளெல்லாம் ஜனாந ஸவருப மாய இருக்கும் என்றபடி நித்யமாயிருக்கிற ஆத்ம வஸ்துவைக்கு அநித்யமான இத்த உபபுக் கட்டியை தூருஷ்டாநதமாகச் சொல்லுகிறபடியென்னென † (அதர ஸர்வதர ஏகரூபதவமேவ) என்று தொடங்கி ஏகரூபத்வமே தூருஷ்டாநதத்திலே உபஜீவயமென்று சொல்லுகைக்கு வேறுவேதென ‡ (தூருஷ்டாநததூராடிடாந்திக இதயாதி) இத்தால உள்ளும் புறமும் ஏகரூப மாய இருக்குமென்கிற மாதரத்திலே தூருஷ்டாநதம் என்றபடி.

1 ஏதேப்யோ பூதேப்யஸ ஸமுத்தாய தாநயேவாநுவிநர்யதி என்று - இந்த பூதங்களினின்றும் கிளம்பி, இந்த பூதங்கள் இந்தூரியங்கள் நரிக்ருமபோது இதுவும் கூட நசிக்குமென்று அதாவது - ஜனாந ஸங்கோசத்தை அடையும் என்று சொல்லுகையாலே இந்த ஸ்ருதி ஜீவாதம் ஸவருப பரமாயிருந்ததேயாகிலும் கீழ்மேலும் பரமாதம் ஸவருபத்தை யாஜனுவலக்யா மைதரேயிகு உபதேரிகையாலே 'புகூவாந நருஸிம்ஹமூர்த்தி: ஸ்வேத னாஸுல நருஸிம்ஹத்வத்தையும் ஸ்வேதத்வத்தையுமுடைய விக்ரஹத்தையுடைய புகூவா னென்று விக்ரஹத்துவாரா நருஸிம்ஹத்வமும் ஸ்வேதத்வமும் புகூவத் ஸவருபத்தளவும் செல்லுகிறுபபோலே ஜனாந ஸவருபன ஜீவாதமாவும் பரம விஸேஷமான பரமாதம் ஸவருபத்துக்கு விஸேஷணமாகையாலே விஸேஷண தூவாரா ஜீவாதம் ஸவருபாந்தர்யாயியான பரமாதம் வாசகமென்று அருளிச்செய்கிறார் † (அதர விஜனாந கூநஸபூத) என்று தொடங்கி இத்தால இந்த ஸ்ருதி பரமாதம் பரமெனறே கொள்ளவேணும் முத்தனுக்கு 2 ஸர்வம் ஹ பர்ய பர்யதி" என்று ஸாவஜனுவலம் சொல்லாநிறக ஸம்ஜனாநிலையென்று சொல்லுகிறபடி. என் னென்ன, தேஹேநதூரியாதிக்களோடே கூட்டி அநுஸந்திக்கைக்கு ஜனாநமில்லை இத்தால தேஹதம்ரபிமாநருபஜனாநமில்லை என்கிறார் / (ஆத்மநோ தேஹேநதூரியாதிபி) என்று தொடங்கி 3 'பரேத்ய ஸமஜனாநாஸதி என்று-மோக்ஷதூஸையில் ஆத்மாவுக்கு தேஹேந

ஜீ— இந்த ஸ்ருதி 1 பூதேப்யஸ ஸமுத்தாய இதயாதி மேலில் பதஸாமர்த்த்யத்தாலே ஜீவபரமேயாகிலும் பரகாரவாசி ஸபூதம் பரகாரபாயநதாபிதூதம் பண்ணும் என்னுமத்தைப் பற்ற பரமாதம் பரமாகக் கண்டுகொள்வது

पर-व्यतिरिक्तः, एव व्यतिरेकनिर्देशेन निशेषग्रहणं कृतम्, तदेवाह (कृत्स्न) इति; * दार्ष्टान्तिक विषयोऽवाह्यशब्दः धर्मिपरः, अनन्तरशब्दो धर्मपरः, कृत्स्नशब्दः तयोरेकदेशजडत्वशङ्काव्युदासार्थः। † अत्र सर्वत्र एकरूपत्वमेव दृष्टान्तोपजीव्यम्-न त्वन्यत्, § दृष्टान्तदार्ष्टान्तिकविषयवाक्यद्वयेऽपि-“अनन्तरः” “अवाह्यः” इति ह्युक्तम्। ‡ अत्र विज्ञानघनशब्दः-“नृसिंहमूर्तिर्मगान् इवेतः” इत्यादिवत् विशेषणद्वारा परमविशेष्यस्य विशेषणत्वात् ज्ञानाकारत्वस्य, जीवात्मस्वरूपेणाप्यथितपरमात्मवाचकः। नचाव्यवधानेन परमात्मपरो विज्ञानघनशब्दः, “उत्थाय विनश्यति” “प्रेत्य” इति श्रवणात्॥ (४४) (तान्येगानुविनश्यति) तेषु भूतेषु नश्यत्सु एष नश्यतीत्यर्थः, विनाशो नाम - अत्यन्त ज्ञानसङ्कोचः “अविनाशी वाऽरे अयमात्मा” इत्यनन्तरवाक्याविरोधात्। (न प्रेत्य सज्जास्तीति) प्रेत्य-मोक्षदशाया, सज्जा नास्ति-/आत्मनो देहेन्द्रियादिमिरेकीकृत्य अनुसंधानरूपज्ञान नास्तीत्यर्थः

ஈ—k இத்தால் l குணநிரபேக்ஷமான ஸவருபபரஸித்தி₂யைச் சொல்லுதல், m குண விரிஷ்டமான ஸவருப n வைலக்ஷண்யத்தைச் சொல்லுதல் (அவன்) இதுககவவருகே ஓர் உபகாரத்தைச் சொல்ல நினைத்துக் o கீழ் நின்ற நிலையை p அமைத்து மேலே q தோளபடி கொள்ளுகிறா

அ—தூரியாதி₂களோடே கூட்டி அதுஸந்தி₂க்கும் ஜனாநமிலையென்று சொல்லுகையனறிக் கே 1 “ஏதேபயோ பூதேபயஸ ஸமுததாய தாந்யேவாநுவிநயதி” என்றதை அதுவதிக்கிற தெனருலோவெனன்; அங்ஙன சொனனூல் பௌநருகதயம் வருமென்று பரிஹரிக்கிறா * (ந ச பரேத்ய ஸபுதேந) என்று தொடங்கி ஆனால் ஸவர்க்குலோகாத்யநுபுவத்தை நிஷேதி₂க்கிற தெனருலோவெனன் / (நாபி லோகாந்தரே) என்று தொடங்கி ஆனால் 1 ‘தாந்யேவாநு விநயதி’ என்று நைமித்திக பரளயத்தைச் சொல்லுகிறது, 2 ‘பரேத்ய ஸமஜ்ஞா நாஸதி’ என்று பராகருதபரளயத்தைச் சொல்லுகிறதெனருலோவெனன் § (நாபி நைமித்திக) என்று தொடங்கி இத்தால் “பரேத்ய” என்று மோக்ஷதூஸாவிஷயத்தைச் சொல்லுகிறது

k (இத்தால்) ‘யவன’ என்கிற இத்தால் என்றபடி l குணநிரபேக்ஷ ஸவருப பரஸித்தி₂ யைச் சொன்ன பக்ஷத்தில் ‘யவன உயாவற உயா நலமுடையவன்’ என்று அநவயித்துக் கொள்வது n மற்ற பக்ஷத்தில் அடைவே அநவயம் என்று அருளிச்செயவர் n மேலில் யவன களுக்கு அதுகுணமாக அர்த்ததூந்தரம் அருளிச்செயகிறார் (குணேதயாதி₂) n (வைலக்ஷண்யத்தை இதி) வைலக்ஷண்யகூதாம் பரஸித்தி₂யிதி யாவத் o, p கீழ் நின்ற நிலையை அமைக்கையாவது— ‘அவன்’ என்று பராமர்ஸிக்கை யதூவா, o (கீழ் நின்ற நிலையை), கலயாணகுணயோகூத் தையும், ஸவருபத்தையும், p (அமைத்து) திருவுள்ளத்திலே நிறுத்தி q (தோளபடி கொள்ளுகை இதி) ஸார்வபௌமோ ராஜா ஸாமந்தராஜஞாம அம்ஸாந் ஸோபாநத்வேந ஸனீக்ருதய க்ஷஜாதீநாரோஹதி, ததூவத் ஸமஸதகலயாண குணக்ஷண விரிஷ்ட ஸவருபாநுபுவே ஸதி₂ த்வா திர்வேறுதூக விஷயீகாரவைபுலம் வக்தும் உத்யுங்கத்தே - இத்தயர்த்த₂ q யதூவா, தோளபடி கொள்ளுகையாவது - ஒருவன் தோளைப் பிடித்துக்கொண்டு -மேலே கிளம்ப உத்யோகி₂க்கை அபபடியே அவன்’ என்று விஸேஷணநதரத்தைச் சொல்ல நினைக்கிறாரென்றபடி இது-வாகையக வாக்யதாபக்ஷத்திலே q தோளிலே படி கொள்ளுகை-அதிஷ்டி₂க்கையென்று ஸபுதூராத்ததும்

ஜீ—k (இத்தால்) ‘யவன’ என்கிற இத்தால் l குணநிரபேக்ஷ ஸவருப பரஸித்தி₂பரமான போது ‘யவன உயாவற உயாநலமுடையவன்’ என்று அநவயிப்பது, n மற்ற பக்ஷத்தில் அடைவே அநவயம் n (குணவிரிஷ்டமான ஸவருப வைலக்ஷண்யத்தை) வைலக்ஷண்ய க்ஷ பரஸித்தி₂யை p (அமைக்கை) ‘அவன்’ என்று பராமர்ஸிக்கை o கீழ் நின்ற நிலையாவது கலயாண குணயோகூமும் ஸவருப வைலக்ஷண்யமும் q (தோளபடி கொள்ளுகையாவது) ராஜாவானவன் க்ஷஜாரோஹண தூஸஸயில் ஸாமந்தர் தோளைப் படியாகக் கொள்ளுகை அதிஷ்டி₂க்கை என்றபடி

प्र-#नच प्रेत्यशब्देन पूर्वोक्तविनाशस्यानुवाद इति वाच्यम्, देहविगमदशायां अज्ञानस्य “तान्येवानुविनश्यति” इत्युक्त्वात् । / नापि लोकान्तरे ज्ञाननिषेध , कर्मफलभोगावगमकशास्त्रान्तरविरोधात् । § नापि नैमित्तिकप्राकृतप्रलययोरज्ञानमुच्यते ; तयोरप्रस्तुतत्वात् । अतः “नोपजन सरन्” इत्यनेन वाक्येन एकाध्यात् , अत्रापि “एतावदेव खन्वरेऽमृतत्वम्” इत्यमृतत्वस्योक्तत्ववचनाच्च, प्रेत्यशब्दस्य मोक्षविषयत्व युक्तमभ्युपगन्तुमिति ॥

ஈ— அந்த உபகாரம்தான ஏது எனில், (மயாவற) 1 ஜனாநாநுத்யம், அந்யதூ ஜனாநம், விபரீதஜனாநம் எனகிற இவை வாஸநையோடே போம்படியாக “8 ஜனாநா நுத்யமாவது தேஹாதமாபிமானம் 6 அந்யதூஜனாநமாவது தேவதாநதர ஸேஷ மென்றிருக்கை 2 விபரீதஜனாநமாவது ஸவதந்த்ரமாகவும், ஸவபேக்ஷயமாகவும் நினைத் திருக்கிற கேவலனுடைய ஜனாநம்” என்று நம்பிள்ளை அருளிச்செய்வர் 5 தம் வாயாலே “மயாவற” என்று சொல்லலாமபடியானும் அவனதான இவாககு அஜனாநத்தை வாஸநையோடே போக்கின்படி.

(மதிநலம்) “ஜனாநபுக்திகளிரண்டையும் தந்தான்” என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு; W அனறிக்கே, “நலமான மதியைத் தந்தானேனாய், X முளைக்குமபோதே X₂ வயிரம் பற்றி X₂ முளைக்கும் பதூர்த்தம்போலே புக்திருப்பநஜனாநத்தைத் தந்தானென

அ— r (ஜனாநாநுத்யம் இதயாதி) இவற்றுக்கு தத்வதரயோகத் தக்ஷணமொழிய இங்கே லக்ஷணந்தரமென்று கண்டுகொள்வது s தேஹாத்மபுரமம் - அந்யதூஜனாநமேயாகிலும், பூரவாந்தரம் அபூரவமாகையாலே தேஹாதம் விவேகருப ஜனாநாநுத்யமாகச் சொல்லலாமிறே; தேவதாந்தரஸேஷத்வபுக்தி தேஹாத்மவிவேகாநந்தரபூரவியாகையாலே ஜனாநாநுத்யமாக மாட்டாதிதே t அந்யதூஜனாநம் ஸவபூரவஸிபாயாஸ் இத்யபிபராயேணஹ (அந்யதூ ஜனாநமாவது இதி) u ஸேஷத்வஸயைவ ஆத்மத் ஸவருபநிருபகதவாத, தத்வஹாய ஸவதந்தரத்வேதாநுஸந்தூரம் துர்மிஸிபாயாஸ் இத்யபிபராயேணஹ (விபரீதஜனாநமாவது இதி) யத்வா நிரதிஸயபேக்ஷயத்தை பராபிக்கவேணுமென்று அபேஷித்து, அதத் பேக்ஷயந்தான ஏதென்று நிரூபித்து பேக்ஷயம் தானே என்று நிர்வகிக்கையிலே கேவலன பேக்ஷயத்திலே ஸவாபேக்ஷயவஸாயம் பண்ணுகிறான் அது தூமயாரோபருப விபரீதஜனாநமென்று திருவுள்ளம் v வாஸநையோடே போக்கினதுக்கு மூலத்தில் ஸ-சிசகமிலையேயென்ன, தம்முடைய திருப்பவளத் தாலே ‘மயாவற’ என்று அருளிச்செய்கையாலே தன்னடையே வருமென்று அருளிச்செய்கிறார் (தம் வாயாலே இதயாதி)

W மதியையும் நலத்தையும்’ என்று சகாராதூயாஹார தேஷத்ததைத் திருவுள்ளம்பற்றி) அருளிச்செய்கிறார் (அனறிக்கே இதயாதி) இந்த யோஜனையில் ‘நலம் எனகிற ஏக ஷதம் ஸவரஸம், அர்த்ததூதிஸயமும் உண்டு இத்தைகக்ஷாபித்திறே 1 ஸேஷப் புக்திருபா” என்றது X ஆனால் ஜனாநமுண்டாயே புக்தியுண்டாகவேண்டாவோ? எனகிற ஸங்கையையும் பரிஹரித்து அருளிச்செய்கிறார் (முளைக்குமபோதே) என்று தொடங்கி X₂ (வயிரம்பற்றி) ஸாரம் அவலம்பூய கருங்காலியுடைய உத்பத்தி அபபடியேயிறே y நறு 2 “உபபுபரிசுமித ஸவாநதஸய

ஜீ— r (ஜனாநாநுத்யம் இதயாதி) ஜனாநாநுத்யாதிசுருகருத் தத்வதரயோகத் தக்ஷணமொழிய இங்கே லக்ஷணந்தரமென்று கண்டுகொள்வது v வாஸநையோடே போக்கினதுக்கு ஸபூத மிலையே எனன (தம் வாயாலே) இதயாதி

W பட்டர் நிர்வாஹத்துக்கு ஏகவசந ஸவாரஸயமும் அர்த்ததூதிஸயமும் உண்டு இத்தைக் க்ஷாபித்திறே 1 ஸேஷப் புக்திருபா என்றது X ஜனாநமுண்டாய புக்தி உண்டாகவேண்டாவோ? எனன—(முளைக்குமபோதே) என்று தொடங்கி X₂ (முளைக்குமபதூர்த்தம்) கருங்காலி

ஈ—கிறா” என்று பட்டா அருளிச்செய்யும்படி. y கர்மஜஞாநாநுகுருவீதையான y_2 புக்தி ஸத்ராநத்திலே புகுவத் பரஸாதாமாய், அநநதரம z கைங்காயத்துக்குப் பூர்வக்ஷண வர்த்தியான புக்தியாயிற்று இவரது

உ “ஆழ்வார் பரபந்நரோ? புக்திநிஷ்டரோ?” என்று எம்பாரைச் சிலர் கேட்க, “ஆழ்வார் பரபந்நா, புக்தி இவர்க்கு b தேஹயாத்ராஸேஷம்” என்று அருளிச்செய்தாரா, c எனபோலவெண்ணில், நாமுமெல்லாம் பரபந்நராயிருக்கச்செய்தே, d ஆண்டாறு

அ-ஐகாந்திகாதயநதிக புக்தியோகைகலப்ய இதி ஹயுசயதே காமாநுஷ்டாநரூப காரணேந விநா புக்தி கதும் ஜாயதே? புக்திர்வா கீதூரஸீ? பரபநநஸயாஸய புகதே பரயோஜநம வா கிம்? இத்தயதராஹ (கர்மஜஞாநேதி) புக்த்யாமேவ பர்வபேதாத உததரோததராவஸ த்ராம பரதி பூவபூர்வாவஸத்யாயா காரணதவமஸதீதி பூவ, கைங்கர்யம் பரயோஜந மிதயுகதம புவதி y யத்வா புக்தி ஜஞாநஸாத்யையாகையாலே முந்தின யோஜனையிறே உசித மெனன — (கர்மஜஞாநேத்யாதி) எனனவுமாம் அத்வா ஸாத்யபுக்தியென்று தோற்ற மைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (கர்மஜஞாநேத்யாதி) (கர்மஜஞாநாநுகுருவீதையான புக்தி ஸத்ராநத்திலே) என்றது - மேலவருகிற பரபுக்த்யாதிக்குக் காரணமான அங்குராவஸதையான புக்திஸத்ராநத்திலே என்றபடி.

z , a இவருடைய புக்தி கைங்கர்யத்துக்குப் பூவக்ஷணவர்த்தி எனனுமதுக்கு ஸமவாதம் (ஆழ்வாரித்யாதி) a யத்வா, இவருடைய புக்திவைபுவத்தை உபபாதிக்கிறார் (ஆழ்வாரித்யாதி) அத்வா, கேவல புகுவதபரஸாத நிஷ்டாநான இவர் பரபந்நரென்னுமத்தை அபியுகதோகதியாலே த்ருடிகரிக்கிறார் b (தேஹயாத்ரா) தேஹஜீவநம் ஏதேந கைங்கர்ய முச்யதே கைங்கர்யைகதாரகதவாத யத்வா தேஹயாத்ரையாவது - தேஹதாரணத்யாதத்ய ப்ரோஜநாத்யவயாபாரம் இவர்க்கு அது புகுவதநுபுவம் அது தேஹயாத்ரையாகைக்கு ஹேது புக்தியாகையாலே தேஹயாத்ராஸேஷம் எனகிறது

c நது புகுவத பரவருத்திநிவர்த்தக ஸவபரவருத்தி நிவருத்தி பரபதி, தத்யாச புகுவதேக நிர்வாஹயதவாத்யவஸாயயுகதஸய தத்யிரிகத தேஹாநுவருகதயங்க்யூத புக்த்யநவயோ விருத்த்யதே இத்த்யாஸங்கய அவிரோத்யமாஹ — (எனபோல இத்த்யாதி) யத்வா புகுவாதேவ ஸவகீயை கரண ஸவபேத்யபூதம் ஸவயமேவோபாதத்தே, ஸவபுகதஸேஷேண ஸவ கீயாதபயுஜ்ஜீவயதீதி புத்த்யா அஸமாகமவிரோத்ய ஏவம் ஸ ஏவ அபாரகாருண்யஸௌ ஸீலயாதநத கலயாண குணநிதி ஏதந்முக்ஷேந ஸாவமபி லோகம் உஜ்ஜீவயிஷு ஜஞாநி நாம் அக்ரேஸரமேநம் ஸவிக்ரஹம் ஆக்யியமாண ஸவயமேவ ஏதாம் புகதிம பராயச்சுதிநி ந விரோத்ய இதி பூவ d (ஆண்டாறு மாஸத்துக்கு) என்றது ‘ஆண்டுக்கும் ஆறுமாஸத்துக்

ஜீ—முதலானவை y இவாபுக்திக்கு அடியேது? தத்விநியோகந்தானேது? எனன (கர்மஜஞாநேத்யாதி) y_2 (புகதிஸத்ராநத்திலே) பரபுகத்யாதி ஹேதுபூத புக்த்யங்குர ஸத்ராநத்திலே

a புக்தி - கைங்கர்யோபகரணம் எனனுமதுக்கு ஸமவாதம் (ஆழ்வாரித்யாதி) b (தேஹயாத்ரா) என்றது அநுபுவகைங்காயங்களை d (ஆண்டாறு மாஸத்துக்கு) ‘ஆண்டுக்கும் ஆறுமாஸத்துக்கும்’ என்று பிள்ளை அருளிச்செய்வார் இது தேவ மாத்ருக நதீமாத்ருக தேஹவிபூகததைப்பற்ற தேவமாத்ருகம் ஒருபூவினை

ஈ—மாஸத்துக்கு ஜீவநம் தேடுகிறுப்போலே, eA உண்ணுஞ்சோறு பருகு நீர் தினனும் வெற்றிலையுமெல்லாம் f கண்ணனிறே இவாக்கு

(அருளினன) g நிரஹேதுகமாக அருளிக்கொண்டு நிறக்கண்டவிதனை, h எனக்கு அருளினனெனனொதொழிந்தது புகுவத்விஷயீகாரத்துக்கு முன்பு தமமை அஸத்கல்பராக நினைத்திருக்கையாலே (அருளினன) 1 இத்தலை அர்த்திகுவவனறிககே

அ—கும்'' என்று பிள்ளை அருளிச்செய்வா இதுதளையே ' ஆண்டுக்கும் ஆறுமாஸத்துக்கும் விளைகிற தேவமாதருக நதீமாதருகருபமான தேவஸிஸேஷத்தைப்பற்ற என்று அப்பு நிர்வஹிப்பது, தேவமாதருகத்திலுள்ளார் வர்ஷாவதிக்கு ஜீவநம் தேடுவர்கள் நதீமாதருகம் இரண்டுபூவினையுமாகையாலே ஆறுமாஸத்துக்கு ஜீவநம் அவவிடத்திலுள்ளார் தேடுவர்கள் 'ஜீவநத்தேடுகிறுப்போலே' என்ற அதந்தரம் இவர் அவனைதேடுவா' என்று அதுயாஹாரம் இத்தாலே c ' எனபோலவெண்ணில் என்ற பரந்தத்துக்கு ' த்ரவயாதி ஸம்பாநாநம்போலே ' என்று அர்த்தாத த்ருஷ்டாந்தம் எதித்திடுக்கிறது e த்ரவயாதிக்கள தண்டுலாதிக்களே பேராஜநாதி, வயாபாரோபயுகதமாகுகிறுப்போலே, புக்தி ஈஸ்வரனை அநுபூவோபயுகதமாகுகிறது என்றபடி அநுபூவகைங்கர்யங்கள் தேஹயாத்ரையாய இருக்குமோ புக்தி இதுக்கு ஸேஷமாயிருக்குமென்கைக்கு? எனனில் அருளிச்செய்கிறார் (உண்ணும் சோறு) என்று தொடங்கி f (கண்ணனிறே இதி) க்ருஷ்ணாநுபூவஸய தாரகத்வாபித்யாநம் தஜஜநித கைங்கர்ய தாரகத்வபரம்

g (நிரஹேதுகமாக) ஹேத்வதுக்திஸித்தார்த்தம் h எனக்கருளினன என்னுதே ' அருளினன் ' என்ற பதத்துக்குத் தாத்பர்யமான நிர்ஹேதுகத்வம் இரண்டுவிதம் அதில முந்தினது விதம் (எனக்கருளினனெனனொது இதயாதி) அதாவது அங்கீகாரஸாத்யான ஸாத்யாநுஷ்டாநம் இல்லை என்றதுககாக என்றபடி இத்தால் உபாஸகவயாவருத்தி, | இரண்டாம் விதம் (இத்தலை அர்த்திக்கவனறிககே இதயாதி) அதாவது பரபத்தியும் தமமிடத்திலில்லை என்கைக்காக என்றபடி இத்தால் பரபந்த வயாவருத்தி h யத்வா (எனக்கருளினன இதயாதி) புகுவத்விஷயீகாரத்துக்கு முன்பு ஆத்ம ஸவருபம் அஸத்கல்பம் எனகிற அர்த்தத்தை த்யோதிப்பிக்க வேண்டி எனக்கெனனொதொழிந்தது எனது தாத்பர்யம் இப்பாசரம் அருளினபின்பாகையாலே தமமை உளராக நினைக்கக் கூடுமிறே | நிரஹேதுகத்வமாதரமனறிககே அருளாதபோது த்ரியாமையும் ஹேத்வதுகதியாலே எதித்தமெனகிறார் (இத்தலை இதயாதி) 1 பரயோஜநம் நுத்தியஸ்ய

ஜீ—கையாலே வாஷாவதிக்கு ஜீவநம் தேடுவர்கள் நதீமாத்ருகம் இரண்டுபூவினையாலே ஆறு மாஸத்துக்கு ஜீவநம் தேடுவாக்கள என்றபடி e அப்படி அநுபூவ கைங்கர்யங்கள் தேஹயாத்ரையாய இருக்குமோ புக்தி இதுக்கு ஸேஷமாய இருக்கு மென்கைக்கு? எனன - (உண்ணுஞ்சோறு) இத்தயாதி f கண்ணனிறே என்று - க்ருஷ்ணாநுபூவதாரகத்வாபித்யாநம் தஜஜநித கைங்கர்யத்துக்கும் உபலக்ஷணம்

g (நிர்ஹேதுகமாக) என்றது-ஹேத்வதுகதி ஸித்தார்த்தம் h எனக்கருளினனென்னுதே அருளினன என்றதுக்குத் தாத்பர்யமான நிர்ஹேதுகத்வம் இரண்டு விதம் அதில முந்தினது (எனக்கருளினன எனனொது இதயாதி) அதாவது அங்கீகார ஸாத்யநம் தம் பக்கவிலையென்றபடி இத்தால் உபாஸக வயாவருத்தி | இரண்டாவது (இத்தலை அர்த்திக்கவனறிககே இதயாதி) அதாவது-பரபத்தியும் தமமிடத்திலில்லை என்றபடி இத்தால் பரபந்தவயாவருத்தி | அந்நிககே

1 முலைக்கடுப்பாலே தரையிலே k பிச்சுவாரைப்போலே அருளிக்கொண்டு நிறக்கக்கண்டவித் தனை, 11 'धातु प्रसादात्महिमानमीशम् (தூது பரஸாதாந்மஹிமாநமீஸம்) எனகிறபடியே 11 நிர்ஹேதுகமாக அருளிக்கொண்டு நிறக்கக்கண்ட இத்தனை

அ—ந மநதேரூபி பரவாத்ததே ' ஆகையாலே தூரிக்கமாட்டாமையைப் பரிஹரிக்கையிறே பூலம் 'h,1 அன்றிக்கே எனக்கெனனொழிந்ததுக்குத் தாத்பர்யம்—கீழில் வாக்யம் அருளினன எனற பதூமாத்ரத்துக்கு தாத்பர்யம் (இத்தலை ஆரத்திசூகவனறிககே இதயாதி) என்று இங்ஙனையாக வுமாம் 1 (முலைக்கடுப்பு) ஸதநபீடை k (பிச்சுவார) தேரூஹிப்பார

1 நிர்ஹேதுகமாக அருளும் ஸ்வபூரவம் அவனுக்கு உண்டோவெனன (தூது பரஸாத்) இதயாதி 2 ' யம் பரஜாபதிவேத ஸ புண்யோ பூவதி' எனனக்கடவதிறே 1 தமகரகூம்

ஜீ—கீழ் எனக்கு எனனத்ததுக்கு பூரவமாய் "அருளினன" என்ற பதூமாத்ரத்துக்கு பூரவம் (இத்தலை இதயாதி) எனனுதல் k (பிச்சுவார்) கற்பார

1 நிர்ஹேதுகதவத்துக்கு பரமானம் (தூது பரஸாதூதிதயாதி) 2 யம் பரஜாபதி வேத ஸ புண்யோ பூவதி" எனனக்கடவதிறே தைத்திரீயே ஸ்ரீநாராயணே 1 அருணரணீ

பர—11 (அருளினன) तैत्तिरीयके श्रीनारायणे [१०] "अणोरणीयान् महतो महीयान् आत्मा गुहायां निहितोऽस्य जन्तोः। तमक्रतु पश्यति वीतशोको धातुः प्रसादात्महिमानमीशम्॥" अस्यार्थः— "अणोः—सर्वेभ्यस्सुखमादात्मनोपि, अणीयान्—अणुतरः, महतः—पृथिव्यादेस्सर्वसात्, महीयान्—महत्तरः, विपुलतरः, आत्मा—अणुतरत्वेन व्यापित्वात् सर्वेषां भूतानां आत्मा, सर्वाणि भूतानि अस्य शरीरम्, अस्य जन्तोः—जननादिधर्मिणः सर्वस्य प्राणिजातस्य, गुहायां—हृदय गुहायाम् निहितः—सर्वोपमोगेऽपि अक्षयो निधिवत् प्रतिष्ठितः, हृदयगुहानिहितत्वात्मत्वाभ्या अस्य नारायणत्वं सुस्पष्टम्। तस्मात् *अयमप्यनुवाकः नारायणानुवाकवत् तत्प्रतिपादकत्वेन बोद्धव्यः। (तमक्रतु पश्यति वीतशोकः) तम्—परमात्मानम्, (अक्रतुम्) क्रतु—सङ्कल्पः; तद्रहितम्-अवाससमस्तकामत्वात् स्वार्थं किञ्चिन्न सङ्कल्प्यमस्ति, अथवा एवंजातीयकं एतद्गुणकं एववृत्तं अहं रक्षिष्यामि नान्यमिति सङ्कल्पहीनम्, सर्वसंरक्षणैकदीक्षमित्यर्थः, यदा पश्यति, तदा वीतशोको भवति, अथवा, यदा वीतशोकः, तदा पश्यति, वीतशोकत्व नाम सासारिकभोगेषु निस्पृहत्वात् तत्संप्रयोगविप्रयोगेषु निस्पृहत्वाविकारित्वे, तद्दर्शनहेतुमाह (धातुः प्रसादादिति) धातुः सर्वेश्वरस्य, प्रसादात्—'यमेवैष वृणुते तेन लभ्यः, तस्यैव आत्मा विवृणुते तन् स्वाम्' [क-२ २३] इति हि श्रुतिः, (महिमानमीशम्) महिमानम्—स्वासाधारणमहामहिमयुक्तम्, ईशम्—आत्मस्वामिनम्, सर्वशेषिणम्, अनेन मन्त्रेण जगत्कारणभूतस्य सर्वव्यापित्वम्, सर्वात्मत्वम्, सर्वनियन्तृत्वम्, नारायणत्वम्, तत्प्रसादादेव तज्ज्ञानादिक इति प्रतिपादितम्॥" इति नारायणमुनीन्द्रैः प्रतिपादितः॥

ஈ— n இததலையில நினைவினறிககேயிருக்க வந்து அருளினவன், தன்னருள கொள்வாரில்லாதானொருவனோவென்னில், (அபாவறுமமராகளதிபதி) o தானருளாதவனறுஸ்ததையினறிககே இருப்பாரை p ஒரு நாடாகவுடையவன், q அயர்வாகிறது—

அ பர்யதி வீதஸோகோ தூது பரஸாதூந்மஹிமாநமீஸம் '—(அக்ரதும்) கரதவநாராதிதமெனறு பொருளென்று திருவுள்ளம் தந்மஹிமாநஞ்சே த்யர்த்து கரதுவென்று—ஸங்கல்பமாய அவாபதஸம்ஸதகாமதையைச் சொல்லுமபோதும் பரஸாதூததுக்கு ஹேதவநுகதியாலே நிராஹேதுகத்வம் ஸித்தமெனறு தாத்பர்யம் இதின வயாக்யாநததிலே (ப 236 பர) (• அயம்பயநுவாக) எனறது 1 அம்பஸ்யபாரே' எனகிற அதுவாகமும் நாராயணநுவாகத்தைப்போலே நாராயணனையே பரதிபாதிக்கிறது பிள்ளை — அருளினன எனகிற பதஸாமர்த்த்யலபதூர்த்தம் நாலுவிதம்—புக்தவயாவருத்தியும், பரபந்நவயாவருத்தியும், அநயயோக்யவயவச்சேத்யமும், அயோக்யவயவச்சேத்யமும் எனறு அதெப்படியென்னில், கர்மஜஞாதாதியுஹேதுவினறிககேயிருக்க, பரமபுக்திருபாபந்நஜஞாதத்தை அருளினனென்று புக்தவயாவருத்தி, 2 ரக்ஷாபேக்ஷாம்' எனகிறபடியே இத்தலையில அபேக்ஷாருபஹேதுவினறிககேயிருக்க அருளினனென்று பரபந்நவயாவருத்தி n நிராஹேதுகமாக இதயாதிநா அநயயோக்யவயவச்சேத்யமும், p இததலையித்தயாதிநா கேவலகருபைகல்பத்யமான புகதிக்கு அயோக்யம் வர பரஸகதியிலலாமை அயோக்யவயவச்சேத்யமும்—எனறு கண்டுகொளவது இது பிள்ளை நிர்வாஹம் இந்த நாலு அர்த்தமும் எனககருளினன எனளுமையாலே ஸித்ததும்

(யவன்) 3 'பரஜஞா ச தஸ்மாத் பரஸருதா புராணீ இத்யாதி ஸ்ருதிபரஸித்ததூனயச்சுபூதம் | தூது ப்ரஸாதூத' இத்யாதிபரமானபரஸித்ததிபரம் — எனறு சதுரவிம்ஸதஸஹஸரத்திலே நிர்வாஹம் o 'அமரர்கள்' எனறதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (தானருளாதவன்று) என்று தொடங்கி 'அமரர்களதிபதி எனக்கயாலே அதிபதியானவனுடைய அருளே அமரதவததுக்கு நிமித்தமெனறு தாத்பர்யம் அதாவது - அருளாதவனறு அமரரன்று எனறபடி p பூஹுவசநதாத்பர்யம் (ஒரு நாடாக) எனறு

q r(அயாவ இத்யாதி) பரஸக்தஸய ஹி பரதிஷேத அனரே, அப்படி விஸமருதி பரஸக்தி தானுண்டோவென்ன ஈஸ்வரன நித்யநிராதேஷனுயிருக்கச்செயதேயும் 4 'அபஹத பாபமா' இத்யாதியாலே ஹேயங்களைக் கழியாதினறதே இங்கும் அப்படி சொல்லக் குறையிலையாகை

ஜீ—யாந 'இதயாரப்ய | 'தமக்ரதும் பர்யதி வீதஸோகோ தூது பரஸாதூந்மஹிமாநமீஸம்' அஸயார்த்து —(அக்ரதும்) க்ரத்வநாராதிதம் யதூவா க்ரது -ஸங்கல்ப, அக்ரதும் - ஸங்கல்ப ரஹிதம் அவாபத ஸம்ஸதகாமமிதிதியாவத மஹிமாநம் - மஹிமவிஸிஷ்டம் | தமீஸம் - பரமாத்மாநம் தூது பரஸாதூத - ஸாவேஸ்வரஸய நிர்ஹேதுக கருபயா, யதூ பர்யதி, ததூ வீதஸோகோ புவதிதி

யவன் 'எனற யச்சுபூதம் 3 'பரஜஞா ச தஸ்மாத் பரஸருதா புராணீ' எனகிற ஸ்ருதி பரஸித்ததிபரம் யச்சுபூதம் | 'தூது பரஸாதூந்மஹிமாநம்' இத்யாதி பரமான பரஸித்ததிபரம் 'எனறு இருபதநாலாயிரத்திலே நிர்வாஹம் 'எனக்கருளினன' எனளுமையாலே — புக்தவயாவருத்தியும் பரபந்ந வயாவருத்தியும் அநயயோக்யவயவச்சேத்யமும், புக்திக்கு அயோக்யவயவச்சேத்யமுகிற நாலு அர்த்தமும் ஸித்ததும் n அவதாரிகை (இத்தலையில நினைவினறிககே இத்யாதி) o அயர்வறுகையாலே அமரர் எனறு விவக்ஷித்து பூவம் (தானருளாத இத்யாதி) அதாவது-அருளாதவனறு அமரர்களன்று எனறபடி p பூஹுவசந தாத்பாயம்(ஒருநாடாக)எனறு

ஈ—விஸமருதி, அதிநறிக்கே இருபபவர்கள் r பராகுபூவத்தைப s பறறச் சொல்லு கிறது, t பரதூவமஸாபூவமுண்டிறே முக்தாகு

(அமரர்கள்) u புகுவதுபூவ விசேஷத்தில தாங்களுளரனறிக்கே இருக்குமவர்கள் v1 “n च सीता त्वया हीना न चाहमपि राघव” (ந ச வீதா த்வயா ஹீநா ந சாஹமபி ராகுவ) எனகிறபடியே (அமரர்கள்) w திரிபாதுவிபூதியோகூததைப பறறச் சொல்லுகிறது x பரமஸாமயாபந்தராயிருக்கையாலே ஓலக்கமிருந்தாலாயிறறு

அ—யாலே பராகுபூவத்தைப பறறச் சொல்லுகிறதெனறபடி r பராகுபயபூவ; பராகுபூவ இதி பராகுபூவஸபூதேந அதயநதாபூவ உச்சயதே பராகுபயபூவ பராகுபூவ என்று பரதிவாதிபூயங்கரம் அண்ணா நிர்வஹித்தருளும்படி என்று பரஸாதிபபர் s (பறற) பறறி ஏவம் யத்ராகூசுதி தத்ர ஸர்வதராபி A வினையெஞ்ச கிளவியும் வேறு பல்குறிய’ இதயேதது வாகயமபூபரேதம் தூரஷ்டவயம் t பராகுபூவத்தைப பறறவென்று விஸேஷிக்கிறதென னெனன அருளிச்செயகிருர் (பரதூவமஸாபூவமென்று தொடங்கி) அவர்களுக்கு உண்டாயச் சுழிந்ததெனறபடி u அயாவறறிருக்கையாலே அமரர்கள் என்று விவக்ஷித்து அந்வயத்தாலே அருளிச்செயதார கீழ, அயர்வுண்டானால் அமரரன்று என்று வயதிரேகத்தாலே சொல்லுகிருர் (புகுவதுபூவ விசேஷத்தில் இதயாதி) அனறிக்கே விவரணமெனவமாம u யத்வா, அயர்வறறிருக்கையாலே அமரர்களென்ற ஸம்பிவயாஹார தாதபாயம் அருளிச்செயகிருர் (புகுவதுபூவாதி) v இதுககு பரமாணம் (ந ச ஸீதேத்யாதி)

w “அமரர்கள்” என்ற பஹுவசந தாதபாயம் (தரிபாதுவிபூதி இத்யாதி) யத்வா அமரர்களென்றது ஆக்கரான தேவர்களையன்றே எனகிறா (தரிபாதுவிபூதி இத்யாதி) x2 “அமர நிர்ஜரா தேவா” இதி நிகுண்டுவசநாத அமரத்வரூபதேவத்வம் ஸுரீரீணமுக்தம் 3 ஸ்ரத்தியா தேவோ தேவத்வம்ஸுதே”இதி ஸர்வரஸய தேவதவமுசயதே கிஞ்ச விஸமருதிராஹிதயம் நாம புகுவதுபூவாவிச்சேதூ புகுவதுபூவோ நாம - புகுவத்ஸ்வரூபபூபூணாவிபூதயநு பூவ, ஏதாதூருஸாபூவ விசேஷரூபித்யாத் அமரத்வாச ஸுரீரீணமபி பரமஸாமயா பந்தவாத கதூம பேதேதா ஜஞாதூம ஸக்யத இத்யதராஹ (பரமஸாமயேத்யாதிநா) யத்வா—

ஜீ— பரஸக்தஸய ஹி பரதிஷேத அனரே? அவர்களுக்கு விஸமருதி பரஸகதிதானுண்டோ? எனன (பராகுபூவத்தை இத்யாதி) ஸர்வரன நிதய நிர்தேவாஷ்ணாயிருக்கச்செயதேயும் 4 “அபஹதபாபமா” இத்யாதிபூவாலே ஹேயங்களைக் சுழித்தாபபோலே, இங்கும் ‘பராகுபய பூவ - பராகுபூவ” என்றய அத்யந்தாபூவத்தைச் சொல்லுகிறது — என்று பரதிவாதி பூயங்கரம் அண்ணாநிர்வாஹம் t ‘பராகுபூவத்தைப பறற என்று விஸேஷிக்கிறதென னெனன (பரதூவம்ஸேத்யாதி) அயர்வுண்டாயக் சுழிந்ததெனறபடி u “அயர்வறுகையாலே அமரர்கள்” என்று விவக்ஷித்து அந்வயமுகூத்தாலே அருளிச்செயதார் கீழ, அயர்வுண்டானால் அமரரன்று என்று வயதிரேகத்தாலே அருளிச்செயகிருர் (புகுவதுபூவேத்யாதி) v இதுககு பரமாணம் (ந ச ஸீதேத்யாதி)

w பஹுவசநாததூம் (தரிபாதுவிபூதி இத்யாதி) அமரஸபூதத்தாலே, 2 ‘அமர நிர்ஜரா தேவா:” என்று அமரஸபூதபர்யாயமான தேவஸபூதத்தை விவக்ஷித்து 5 பர்யந்தி ச ஸதா தேவம்” 6 ‘ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவா:” என்கையாலே உபயர்க்கும் தேவஸபூதம் த்யோ

A தொலகாபடியம் 61

ஈ அவர்களுக்கும் அவனுக்கும் வாசியறியலாவது, y பிராட்டிமாராலேயாதல், ஸ்ரீகௌஸ்து யுத்திகளாலேயாதல் ஸேஷியென்றறியுமத்தனை

அ-அதிக பதிரித்யுச்சயதே உகதபரகாரேண பரமஸாமயாபநநேப்ய ஸூரிப்ய அஸயஆதிக்க்யம கேத ஹேதுநா ஜனாதம் ஸகயத இத்தயத்ராஹ(பரமஸாமயேத்யாதி)ஸிமஹாஸநஸத்யத்வாதிபிர் ஜனாதம் ஸகயதே - இதி பாவ யத்வா 'அமராகளதிபதி' எனகிற வாக்யார்த்தம் (பரம ஸாமயேத்யாதி) அதாவது 'கூவாம கருஷணா கௌ' என்று கேதவேத ஸாமயாபநதமாக்கி, அவற்றுக்குள்ளே ஒன்றை க்ருஷணரூபாபநதவேத பரிசேஷத்திறியுமாபோலே 'அமராகளதிபதி' என்ற அவதாரணாஷ்டிபாலே அமரதவேத பரமஸாமயாபநதராய இருக்கிறவர் களுக்குள்ளே ஸ்வரணைப் பிரித்தறியலாவது ஆதிக்கயததாலென்றபடி அமரதவமாவது - மரண ரஹிதத்வம் மரணமாவது - புகுவத்யுபவாதத்தூவிச்சேத்ய அது இலலாமையாலே பரம ஸாமயம் என்றபடி x_1 'அமரா நிர்ஜராதேவா' என்று அமரஸப்தம் தேவஸப்தப்பாயாமாய, 2 வைகுண்டே துபரே லோகே நித்யத்வேந வயவஸதிதம் | பர்யந்தி ச ஸத்ரா தேவம் நேத்ரை ஜனாநேந வாமரா II' என்று ஸ்வரணையும் 3 ஸாத்யாஸ் ஸந்தி தேவா' என்று நித்யஸூரிகளையும் சொல்லுகிற த்யோதமாததவரூப ஸாமயத்தைப்பற்ற (பரமேத்யாதி) என்று பிள்ளை அருளிச்செய்யும்படி 4 க்ருநஸாரஸ் சந்த்ராஸமஜஞ' என்று சந்த்ரா ஸம்ஜஞகமான கர்ப்பூரத்தை சந்த்ரா ஸப்தாபர பர்யாயமான ஸஸிஸப்தத்தாலே 5 'மலயஜஸரிவிபதம்' என்று அருளிச்செய்தாரிதே பட்டர், 'கழுக்காணிக்கண்ணாள் என்றுமுண்டிறே கழுக்காணி உலககை வேங்கை, புலி புண்டரீகம் தாமரை என்று பர்யாயமாகத் தமிழர் சொல்லுவார்கள் x அங்ஙனன்றிகே, 'அதிபதி' என்று - அதிக பதி ஆய், ஸாமயமுண்டாய ஆதிக்க்யம் சொல்ல வேண்டுகையாலே 'அதிபதி' எனதபோதே பரமஸாமயாபநதரெனகிறது' என்று அப்பு நிர்வஹிக்கும்படி யத்வா 'அதிபதி' எனகிற பத்யத்தைக் கட்டாடித்து, இவர்களுக்கு அதிபதி எனனுமபடி இவர்களுக்கு வந்த ஏற்றமென்னென்ன 'அயாவறு மமராகள்' எனகிற பத்யத்தில் அர்த்தஸூரித்தமான அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (பரமஸாமயேத்யாதி) x, y 'ஸவ ஸவரூபாபநதராயிருக்கிறவர்களுக்கும் அவவருகாயிருக்கிற இருபபைக் காட்டி உபகரித்தான்' (ப217f) என்ற அவதாரிகையில் சொன்ன உபகாரம் ஏற்றமாமபடியைக் காட்டுகிறார் (பரமஸாமயேத யாதி வாக்யத்துவத்தாலே) என்று அழகப்பங்கார் நிர்வாஹம் y ஆஸதாதநவஸதாத த்ஸாயாம கத்யமிகஞ்ச 6 தவத்யபுத்தோஜ்ஜிதரோஷபேரஜிநா இதி ஸ்ரீலோகோபதயாலேஸாகத பரகாரேண ஸ்ரீ பூம்யாதீதாம் அஸநநிதிராநே ச கத்யமித்யதராஹ (பிராட்டிமாராலே இத்த்யாதி)

ஜ-தமாதத்வாதிருண ஸாமயத்தைப் பற்றவென்று ஸாமயாபநதி தேரனுகையாலே x இப்படி ஸாமயாபநதரானவர்களுக்கும் அவனுக்கும் வாசியறியும்படி எங்ஙனெனென்ன (பரமஸாமயாபநத ராய இத்த்யாதி) என்று ராமாநுஜம் பிள்ளை 4 க்ருநஸாரஸ் சந்த்ராஸமஜஞ' என்றிருக்க 5 'ஸஸி விபதம்' என்று சந்த்ராஸப்தப்பர்யாய ஸஸிஸப்தத்தாலே காப்பூரத்தை நிர்தேஸித்ததும், கழுக்காணிக்கண்ணாள் என்று உலககை, வேங்கை புலி, புண்டரீகம், தாமரை, என்றிவ வளவு பர்யாயம் தமிழர் சொன்னதும் இதுக்கு உத்ராஹரணம் x 'அதிபதி' என்று - 'அதிக பதி' என்று விஸேஷிக்கையாலே ஸாமயம் பரஸகதமாகையைப்பற்ற (பரமஸாமயேத்யாதி) என்று அப்பு நிர்வாஹம் x, y ஸவஸவரூபாபநதராயிருக்கும்வர்களுக்கும் அவவருகாய் இருக்கிற இருபபைக்காட்டி உபகரித்தான் (ப217f) என்று அவதாரிகையில் சொன்ன உபகாரம் ஏற்றமாம படியைக் காட்டுகிறார் (பரமஸாமயேத்யாதி வாக்யத்துவத்தாலே) என்று அழகப்பங்கார் நிர்வாஹம் y ஓலகமிராதபோது அறியும்படியென்னென்ன (பிராட்டிமாரித்த்யாதி)

ஈ— z ஆனால் a இப்படியிருக்கிற அவர்கள் பலராய், தானொருவனானால், இவர்களை அநுவர்த்தித்துக்கொண்டு தன்னுடைய ஸேஷிதவமாமபடி இருக்குமோ? எனனில் (அதிபதி) b அவர்களுக்கும் c “தொட்டுக்கொள், தொட்டுக்கொள்” எனனவேண்டுமபடி. d ஆனைக்குக் குதிரைவைத்து அவவருகாயிருக்குமென்னுதல், ஸ்வாமிவாசகமென்னுதல்

f இதுக்கு அவவருகே விக்ரஹவைலக்ஷண்யம் சொல்ல g ஒருபபட்டு, h கீழ் நின்று நிலையை i குலுக்கி “அவன்” என்று அவவருகே போகிறார் (துயரறு) j “துயரறுக்கும்”

அ— z ‘அதி’ என்கிற உபஸர்க்குத்துக்குத் தாற்பாயம் அருளிச்செய்கிறார் (ஆனால் இத்யாதி) a ‘ஆனால்’ என்கிற பதத்துக்கு விவரணம் (இப்படி இத்யாதி) z யத்வா ‘அமரர்கள் இதி பஹுவசநம் ‘அதிபதி’ இதயேகவசநஞ்ச ஹருதி நித்யாய ஸங்கதே (ஆனால் இதி) b e அவயயாதாம் அநேகார்த்ததவாத் ‘அதிக பதி’ என்றதாய – அபரிச்சேத்யனாயிருக்கும் எனனுதல், ஸ்வாமியென்னுதல் ‘அதிகத - உபரி ஸதித பதி’ என்று ஸப்தார்த்தமுமென்று மாம e ஸ்வாமி என்ற பக்ஷத்திலே ‘அதிபதி’ என்று அக்ஷண்டப்படும் b அதிக பதிரிதி விக்ரஹ ஸித்ததும் அதிகரமய வர்த்தத இதயமுமாத் தம் ஹருதி நித்யாயாஹ (அவர்களுக்கும் இதி) c (தொட்டுக்கொள் இத்யாதி) ‘தொட்டுக்கொள் தொட்டுக்கொள்’ எனனவேண்டுமபடி, d ஆனைக்குக் குதிரைவைத்து நடத்தும் நயாயத்தாலே என்றபடி அதாவது—கஜததினுடைய வேக பரீக்ஷார்த்தமாகக் குதிரையை முன்னே நடத்தி ஆனையைப் பின்னே நடத்துவார்கள் ஆனையும் துதிக்கையாலே குதிரையைத் தொடுமபடி கிட்டக்கிட்டச் சென்று பின்னையும் தொடமாட்டா தொழியும், அப்படியே பரமஸாமயாபந்நராய இருந்தும் அவனுக்கு ந்யூநாகளாய இருப்பார்கள் என்றபடி

f (இதுக்கு) தரிபாந்யூதியோகத்துக்கு g (ஒருபபட்டு) உத்யோகித்து ஏகாக்ரசித்த ராய என்றபடி h (கீழ் நின்று நிலையை) நித்யவியூதியோகாநுபுவத்தை i (குலுக்கி) விக்ரஹ வைலக்ஷண்யாநுபுவத்துக்கும் இடமுண்டாம்படி பண்ணி த்யாந்யாத்யாஸ்யபூதபேடிகாதிசம் ஆக்ரமித்யாந்யாவகாஸபரதாராய பரசாலயந்தி, தத்வத் ஆக்ரமிவிக்ரஹாநுபுவாவகாஸ பரதம் க்ருதவேத்யாத் த் | (துயரறுக்கும் இத்யாதி) ஹேயபரத்யநீகமான வஸதுவுக்குத் துயர்

ஜீ— z ‘அதி’ என்கிற உபஸர்க்கார்த்தம் (ஆனால் இத்யாதி) a ஆனாலென்றதின விவரணம் (இப்படி இத்யாதி) z யத்வா ‘அமரர்கள்’ என்ற பஹுவசநத்தையும் ‘அதிபதி’ என்ற ஏகவசநத்தையும் ஹருதீகரித்து ஸங்கிக்கிறார் (ஆனாலித்யாதி) என்னுதல் b e அதிபதி ‘என்றது- அதிக பதி’ என்றதாய, அபரிச்சேத்யனாய இருக்கும் எனனுதல் ஸ்வாமி என்னுதல் இரண்டர்த்தத்தையும் க்ரமேண அருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுக்கும் இத்யாதி) d (ஆனைக்குகுதிரை வைத்து) என்றது - பிடி கொடுக்குமாபோலேயிருந்து பிடி கொடாமையைப்பற்ற ஆனைக்குக் குதிரைவைக்கையாவது - ஆனையினுடைய வேகபரீக்ஷார்த்தமாகக் குதிரையை முன் நடத்தி ஆனையைப் பின் நடத்துவர்கள் ஆனையும் துதிக்கையாலே குதிரையைத் தொடுமபடி கிட்டக் கிட்டச் சென்று பின்னையும் தொடமாட்டாதொழியும் அப்படியே பரமஸாமயாபந்நராயிருக்கும்வர் கூளுக்கு அவவருகாயிருக்கும் என்றபடி

f (இதுக்கு) தரிபாந்யூதியோகத்துக்கு g (ஒருபபட்டு) உத்யோகித்து h (கீழ் நின்று நிலையை) நித்யவியூதியோகாநுபுவத்தை i (குலுக்கி) விக்ரஹவைலக்ஷண்யாநுபுவத்துக்கும் இடமுண்டாம்படி பண்ணி j (துயரறுக்கும்) ஆஸிரிதருடைய துயரறுக்கும் m எம்பெருமானார்

ஈ—என்று முனபுள்ள முதலிகள் அருளிச்செய்யும்படி, k ஸமஸத துக் ககாபநோதந ஸவபுவமான திருவடிகள், l ஸகலாதமாக்களுடையவும் துக் ககூத்தைப போக்குகையே ஸவபுவமான திருவடிகள் m “துயரறு சுடரடி” என்று எம்பெருமானார் அருளிச் செய்யும்படி, n 1 “व्यसनेषु मनुष्याणां भृशं भवति दुःखितः” (வயஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் பருஸம் புவதி துக் ககூத) என்றால் துக் ககூநிவருத்தியும் அவனதாய் இருக்குமிறே o இவா துயரறத் தான துயர்தீரந்தானாயிருக்கை p இத்தால இவர் மயாவற, அவன துயரறறபடி

அ—உண்டாயிலலை என்று சொல்லவேணும் ஆகையாலே ஆஸ்ரிதருடைய துயரறுக்கும் என்று முதலிகளுக்குக் கருத்து k விவரணம் (ஸமஸதேத்யாதி) l ததூவிவரணம் (ஸகலேத்யாதி) ஸமஸதேத்யாதி பாடும்பிலையானால் ஸமஸததுக் ககூபநோதந ஸவபுவமான திருவடிகள் ஸகலாதமாகளுடையவும் துக் ககூத்தைப போக்குகையே ஸவபுவமான திருவடிகள் எனது யோஜித்துக் கொளவது n எம்பெருமான் திராவாஹத்திலே துயரறு” என்றதுக்கு தன துயரறும் என்றபடி ஆஸ்ரிதருடைய துயரடியாக்கத் தனக்குத் துயருண்டாகையாலே அவர்கள் துயர் தீரந் தால தனக்கு துக் ககூநிவருத்தி உண்டாகையும் குணமாமித்தனை என்று எம்பெருமானார் திராவாஹம்

n அகிலஹேயபரத்யநீகனுளவனுக்குத் துயருண்டோவென்ன (வயஸநேஷுவித்யாதி) யதூவா, துக் ககூநிவருத்தி ஆஸ்ரிதரதாயிருக்கத் தனனதானபடி என்னென்ன (வயஸநேஷுவித்யாதி) பெருமாள் பரவயஸநங்களில் துக் ககூதராயிருப்பர் இப்படியிருப்பது அந்தரங்கூரான திருவடி திருவதந்தாமவான அந்த புரவாஸிகள் போலவார விஷயத்திலோவென்னில் (மநுஷ்யாணம்) ஷுதரபுருஷார்களுக்கு அவனுக்கு இவனளவு துக் ககூமுண்டோவென்னில் (பருஸம் புவதி துக் ககூத) மிகவும் நம் காவல சோர்வாலே வந்ததனறே என்று மிகவும் இவனைக் கர்ட்டில் துக் ககூதனாயிருக்கும் ‘புவதி’ என்கிற வர்த்தமாந் நிர்தேஹத்தாலே-இவனுக்கொரு துக் ககூமுண்டானால் இன்னொரு படியாய் நானே ஒரு படியாய் ஆற்ப்போம் அங்ஙனனறிக்கே எப்போதும் அது திருவுள்ளத்திலே உறைத்திருக்கும் என்னுமிடம் தோற்று கிறது o பூலிதம் (இவா துயரற இத்யாதி) யதூவா ஏததூவிவரணம் (இவரித்யாதி) தாத் பாயாந்தரமாகவுமாம் p இவர்க்குத் துயரேதென்றால் துக் ககூஹேதுவான அஜ்ஞாநமென்கிறா

ஜீ—நிர்வாஹத்தில் (துயரறு) தான் துயரறும் என்றபடி அதாவது-ஆஸ்ரிதருடைய துயரடியாகத் தனக்குத் துயருண்டாகையாலே அவர்கள் துயர் தீர்ந்தால தனக்கு துக் ககூநிவருத்தி உண்டாகையும் குணமாமித்தனை என்று எம்பெருமானார் நிர்வாஹம்

n துக் ககூநிவருத்தி ஆஸ்ரிதரதாயிருக்கத் தனனதானபடியினனென்ன (வயஸநேஷுவித்யாதி) l ‘உத்ஸவேஷு ச ஸர்வேஷு பிதேவ பரிதுஷ்யதி இத்யுதரார்த்தம் இதமயோத்யா கர்ண்டே தூலிதே தூஸரதம் பரதி ராஜாந பெளரா ஜாநபதூஸ்ச o பூலிதம் (இவர் துயரற இத்யாதி) p ஏததூவிவரணம் (இததாலித்யாதி)

பர— n1 (துயரறு) अयोध्याकाण्डे [२] दशरथं प्रति राजपौरादयः, “व्यसनेषु मनुष्याणां भृशं भवति दुःखितः॥ ४० ॥ उत्सवेषु च सर्वेषु पितेव परितुष्यति॥ ४० ॥”

ஈ— (சுடரடி) q நிரவதிக தேஜோருபமான திவ்யமங்குள விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது (சுடா) 1 பஞ்ச ஸக்திமயமான புகரைச் சொல்லுகிறது (அடி) 8 ஸேஷபூதன ஸேஷபக்கல் t கணிசிப்பது திருவடிகளையிறே u ஸதநந்த்யபரணை முலையிலே வாய் வைக்குமாபோலே v இவரும் wA “உன தேனே மலருந திருப்பாதம்” என்கிற திருவடிகளிலே வாய்வைக்கிறார்

அ—(இததாலென்று தொடங்கி) யதுவா இவருடைய துயாதனைச் சொல்கிறதே பின்னே? என்ன (இத்தாலித்யாதி)

q ‘அடி’ என்று விக்ரஹத்தை லக்ஷிக்கிறதென்கிறார் (நிரவதிகேதயாதி) r நிரவதிக தேஜோருபத்வே ஹேதுமாஹ (பஞ்சஸக்தீதி) புகுவச்சுஸதரே 1 ‘பரமேஷ்டு புமாந வில்வோ நிவருத்தஸ ஸாவ ஏவ ஹி | பஞ்சைதாஸ்ஸக்தய பரோக்தா பரஸய பரமாத்மந: ||’ என்கிற பஞ்சோபநிஷததுக்கள பஞ்சஸக்திஸபூதார்த்தம் r யதுவா தாதபாயாந்தரம் (பஞ்சஸக்தீதி) அதாவது முன் யோஜனையில் பரபூவயதிரேகேண தேஜோமாத்ரம் சொல்லிற்று, இப்பக்கத்தில் பரபூவைவிஷ்டயம் சொல்லுகிறது என்றபடி s விக்ரஹமானால் திருமேனி என்னுதே அடியென்கிறதென்னென (ஸேஷபூதனியாதி) இத்தால பராபதியாலும் பேரூக்யதை யாலும் திருவடிகள் உத்யுதேயம்மெனக்காக்க என்றபடி யதுவா s ‘இவர் துயரநத் தான துயர்தீர்த்தானாயிருக்கை (ப 241) o இதி சரண விஸேஷணஸய ஈஸ்வரபர்யந்தாபித்யாநாத் 2 “திவ்யமங்குள விக்ரஹமபித்யாதி இதயபித்யாநாசச அயம் சரணவாசிஸபூத: சரணோப லக்ஷித விக்ரஹவிஷ்டேஸ்வரம் தூஸயதீதி பூலதி s தர்ஹி “துயரறு சுடா” இத்யேவ வக்தவயம் இதயத்ராஹ (ஸேஷபூதனியதி) t (கணிசிப்பது) ஆசைப்படுவது

u ஏவம் ஸவருபமவலம்புய பரிஹாரமுக்த்வா பேரூக்யதாமவலம்புய பரிஹாராந்தரமாஹ (ஸ்தநந்த்யேதி) v அப்படி இங்கே ரஸாஸவாதத்துக்கு விஷயம் உண்டோ? என்ன (இவரும் இத்யாதி) wA (உன தேனே மலருந திருப்பாதம்) உன்னுடைய மதுவ உத்ஸமாய விகாஸியான திருவடிகளை

ஜீ—q ‘அடி’ என்று விக்ரஹத்தை லக்ஷிக்கிறதென்கிறார் (நிரவதிகேதயாதி) r தேஜோருபத்வே ஹேதுமாஹ (பஞ்சஸக்தீதி) புகுவச்சுஸதரே 1 ‘பரமேஷ்டு புமாந வில்வோ நிவருத்தஸ ஸாவ ஏவ ஹி | பஞ்சைதாஸ்ஸக்தய பரோக்தா பரஸய பரமாத்மந: ||’ இதயுகத பஞ்சோபநிஷத: பஞ்சஸக்தி ஸபூதார்த்தம் s விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறதாகில திருமேனி என்னுதே “அடி” என்கிறதென? என்ன (ஸேஷபூதன இத்யாதி) இததால பராபதியாலும் பேரூக்யதையாலும் திருவடிகளில் வாய் வைக்கிறார் என்றபடி t (கணிசிப்பது) ஆசைப்படுவது, o அப்படி இங்கே ரஸாஸவாதத்துக்கு விஷயமுண்டோ? என்ன (இவருமியாதி) wA (உனதேனே இத்யாதி) உன்னுடைய மதுஸயத்தியாய விகாஸியான திருவடிகளை

பர— r (சுடா) भगवच्छास्त्रे, “परमेष्ठी पुमान् विष्णो निवृत्तस्सर्व एव हि। पञ्चैताश्चक्तयः प्रोक्ताः परस्य परमात्मनः॥”

ஈ— (தொழுது) நித்யஸம்ஸாரியாயபோந்த இழவெல்லாம் தீருமபடி ஸவருபாநு ரூபமான வருததியிலே அந்வயித்து (எழு) x1 “அசந்நேவ ஸ புவதி” எனனும நிலை கழிந்து 1 “ச+தமேன தतो विदुः” (ஸந்தமேநம் ததோ விது) எனகிறவாகள கோடியிலே எண்ணலாமபடியாக உஜ்ஜீவிக்கப் பாரா y அடியிலே தொழாமையால் வந்த ஸங்கோசம் தீருமபடி அடியிலே தொழுது உஜ்ஜீவி எனகிறா

(என மனனே) z இப்போதாயிற்று தம்மைக் கண்டது, உ “அருளினை” எனறு நிறை இத்தனையிறே முன்பு b இருவர் கூடப் o பள்ளியோதி இருந்தால், அவர் களிலே ஒருவனுக்கு உத்கர்ஷமுண்டானால், மறறையவன தனக்கு அவனோடே ஒரு

அ— x “தொழுதெழு” என்கிற பதச்சேர்த்தியாலே பூலித்த தாதபர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அஸந்நேவேதயாதி) y அடியெனகிற பதத்தையும் கூட்டிக்கொண்டு முதலின் அர்த்தத்தை ரஸோகதியாலே அருளிச்செய்கிறார் (அடியிலே இதயாதி) (அடியிலே) பூர்வகாலத்திலே z எனக்கு அருளினை என்னவேண்டியிருக்க அப்படி சொல்லாதவர் இப்போது என மனம் எனகிறதென்னென்ன (இப்போதாயிற்று இதயாதி) (இப்போதாயிற்று) அருளின பிற பாடாயிற்று இதுவும் புகுவத் விஷயீகாரமுண்டானால் ஸததாரித்யாதி எனகிறதுக்கு ஸஞ்சகம் a ஹருத்யூகம் பூர்வம் விஸத்யதி (அருளினை இதி)

b 2 “தவ்யக்ஷரஸது புவேந்மருத்ய” என்று மமகாரம் பண்ணலாமோவென்ன, புகுவத்விஷய பராவண்யத்தாலே உத்க்ருஷ்டராயிருக்குமவர்கள் விஷயத்தில் அந்த நிரப்பத்தும் இல்லை என்கைக்காக மநஸஸுக்கு உத்க்ருஷ்டத்வவேறுதுவை அருளிச்செய்கிறார் (இருவர் கூட) என்று தொடங்கி A ‘என்னவாவதச சூழ்ந்தாயே’ என்ற நிக்மத்திற சொன்ன இரண்டு அர்த்தத்துக்கும் சேர இங்கே இரண்டு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் என்று தோனுகிறது இவ்விடத்தில் த்ரோணத்ருபத்யருடைய கதையை நினைப்பது b யத்யுவா (இருவரித்யாதி) — மனனையென்ன ஏற்றமுடைய மனம் என்று தன்னடையே வருமிதே, அங்ஙனிருக்க “என மனனே” என்ற இதுக்கு இதுவிறே கருததென்று திருவுள்ளம் c (பள்ளியோதி) அக்ஷராப்யாஸம் க்ருத்வா

ஜீ— x “தொழுதெழு” என்கிற பதச்சேர்த்தியாலே பூலித்த தாதபர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அஸந்நேவேதயாதி) y ரஸோக்தி (அடியிலே இதயாதி) (அடியிலே தொழாமை) என்றது சாடு அடியிலே பூர்வகாலத்திலே z கீழ் எனக்கருளினை என்னாதவா இப்போது “என்மனனே” என்பானென்னென்ன (இப்போதாயிற்றிதயாதி) (இப்போதாயிற்று) அருளின பின்பாயிற்று,

b 2 “தவ்யக்ஷரஸது புவேந்மருத்ய” என்று மமகாரம் நிஷித்யம்மனோவென்ன (இருவர் கூட இதயாதி) இத்தால் புகுவத்பரவணவிஷய மமகாரம் உத்யேஸ்யமென்று கருத்து இவ்விடத்திலே த்ரோணத்ருபத்ய கதையை நினைப்பது c (பள்ளியோதி) அக்ஷராப்யாஸம்

பர— x1 (எழு) वैत्तिरीयके-[आ ६] “असन्नेव स भवति असद्ब्रह्मेति वेद चेत्। अस्ति ब्रह्मेति चेद्देद सन्तमेनं ततो विदुरिति॥”

ஈ ஸம்பந்தத்துதைச சொல்லிக்கொண்டு கிடடுமாபோலே c₂ 1 “मन एव मनुष्याणा कारण बन्ध मोक्षयो (மந ஏவ மநுஷ்யாணாம் காரணம் பந்தமோக்ஷயோ) எனகிறபடியே நெடுநாள பந்தத்தோதுவாய்ப்போந்தது இப்போது A முந்திறற நெஞ்சாய முற்பட்டு நிறிகற யடியாலே, அததோடே தமக்கொரு ஸம்பந்தத்துதை ஆசைப்பட்டு “என மனனே” என்கிறார்

d பாடடை முடியச சொல்லி “அவன” எனன அமையாதோ? அடிதோறும் சொல்லுகிற இதுக்குக் கருத்து என்னென்னனில், e இவர்தாம் இத்திருவாய்மொழிதனனில் ஈஸ்வரதவமாயிறு பரதிபாதிக்கிறது, அந்த ஈஸ்வரதவத்துக்கு, ஓரோ குணங்களே நிரபேகக்மாகப் போந்திருக்கையாலே சொல்லுகிறார்

f “உயாவறவுயா நலமுடையவன்—யவன், அவன் மயாவற மதிநல மருளினன்” என்று இங்ஙனே வாக்யைக வாக்யபூர்வததாலே யோஜிக்கவுமாம்

அ— d அடிதோறும் அவன அவன எனறதுக்கு தான் ஸமஸதகல்யாண குணாதமகனய’ (ப 216 b) இதயாத்யவதாரிகாவாக்யததிலே ஓரோ உபகாரமே தொழுகைக்குப் பாயாபதமென்று ஸித்திக்குகையாலே இங்கே தாதபாயாந்தரம் (பாடடையிதயாதி) தருதீய பாதாந்த தச்சுபதா ஏவாலம், தத பூவதச்சுபதாதுவயனாச கிமர்த்துமிதி ஸங்கிதரபிபராய e (இவா தாம் இதி) தத்ததபாதோகதாக்காரஸித்தி ஈஸ்வரதவபரமிதி, தவிதீயபாதா பூலிதமோக்ஷபரதாவம் ச ஈஸ்வராஸாதாரணமிதி ச பூவ யதூவா வாக்யபேதயோஜநாபிபராயேண பரிஹரிககிறார் (இவர்தாமிதயாதி)

f அவதாரிகையில் ‘ தான் ஸமஸதகல்யாண (ப 216 b) இதயாதிதயாலே சொன்னபடியே உபகாரம் தொழுகைக்குப் பாயாபதமென்று யோஜநாதரததாலே பரிஹரிககிறார் (உயர்விதயாதி), இதுவே அமைத்திருக்கப் பிணையும் உபகரிப்பதே என்று இநத யோஜனைக்குத் தாதபர்யம்

ஜி—பண்ணி c₂ (மந ஏவேதி) 1 பந்தாய விஷயாஸங்கி முத்தயை நிர்விஷயம் மந’ இத்யுத தரார்த்தம் இதம் வசநம் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே ஷஷ்டே₂ அமஸே ஸபதமே க்ஷாண்டிக்யம் பரதி கேஸித்யவஜோக்தம்

d அடிதோறும் யவனவன்’ எனறதுக்கு “ தான் ஸமஸதகல்யாண குணாதமகனய” (ப 216 b) இதயாத்யவதாரிகாவாக்யததிலே ஓரோ உபகாரமே தொழுகைக்குப் பாயாபதமென்று ஸித்திக்குகையாலே இங்கே தாதபாயாந்தரம் (பாடடை இதயாதி) தருதீய பாதாந்த தச்சுபதாமே போருமே தத்பூவ தச்சுபதாதுவயம் கிமாததம்? இதி ஸங்காபிபராயம்; e (இவா தாம் இதயாதி) தத்ததபாதோகதாக்கார ஸித்திதே₂ஸ்வரதவ பரமென்றும் இரண்டாமுபாதத்தாலி பூலிதமான போக்ஷ பரதாவம் ஈஸ்வராஸாதாரணமென்றும் கருதது

பா—c₂ 1. (எளிமனனே) श्रीविष्णुपुराणे षष्ठांशे सप्तमे विखण्डिक्य प्रति केशिध्वजः—“मन एव मनुष्याणा कारण बन्धमोक्षयोः। बन्धाय विषयासङ्गि मुक्त्यै निर्विषयमनः।”

A பெரியதிருவ 1

ஈ— g அன்றிக் கே, “உயாவறவுபாநலமுடையவன யவன, அவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழுன மனனே” என்று வாக்யபேத்யமபண்ணி யோஜிக்கவுமாம் h 1 “नमः पुरस्तादथ पृष्ठतस्ते” (நம புரஸ்தாதத்ய பருஷ்டதஸ்தே) எனனுமபோலே

அ—இந்தப் பக்ஷத்தில் “உயாவற உயாநலமுடையவன யவன, அவன் மயர்வற மதிநல மருளினன மயர்வற மதிநலமருளினன யவன அவன் அயர்வறும் அமரர்களதிபதி அயர்வறும் அமரர்களதிபதி யவன அவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழு ” என்று ஆவருத்தயா யோஜிக்கவுமாம் “உயாவற உயாநலமுடையவன யவன அவனான மயாவறமதிநல மருளினன யவன, அவனான அயர்வறுமமரர்களதிபதி யவன அவன் துயரறு சுடரடி தொழு தெழு ” என்று அநாவருத்தயா யோஜிக்கவுமாம் இதில் பூவயோஜனையில உத்தரவாக யத்தில், பூவ வாகயார்த்தத்தை அநுவதித்துக்கொண்டு அர்த்தநாதரத்தை விதிக்கையாலே வாக்யைவாக்யமென்கிறது “ஆகையாலே ” என்று அத்யாஹரித்து அததாலே பூவவாக்ய த்வயார்த்தத்தை ஹேதுவாகச் சொல்லி ‘அயர்வறும் அமரர்களதிபதியவன அவன் துயரறு’ என்று வாக்யைவாக்யமாகவுமாம் அநாவருத்திப்பக்ஷத்தில் பரதிபாதும் ஒரு ஸம்ஸாக்கூம தோற்றுகையாலே ஏகைகஸம்ஸாக்கூ பரதிபாதகாமஸங்களிலே வாக்யதவோபசாரமபண்ணி வாக்யைவாக்யமென்கிறது இது “உத்யூர்ய வித்யாநமுண்டானதே வாக்யம்” என்கிற பக்ஷத் திலே சொல்லிற்று “ஸம்ஸாக்கூபேத்யாத்ய பத்யத்வயம் வாக்யம் என்கிற பக்ஷத்தில் தனனடையே சேருமிதே, 2 “ஸ யஸ்சாயம் புருஷே யஸ்சாஸாவாதித்யே ஸ ஏக ” என்கிற கணக்கிலே யவனவனென்று யசச்யபுதார்த்தமாக பரஸித்தியைக் காட்டி, அததை ‘அவன்’ என்று தொடங்கி நாலாம் பாத்யத்திலே பராமர்ஸித்து முடிக்கையாலே ஏகவாக்யமாகவும் சொல்லுவா

g வாக்யபேத்ய யோஜனைக்குத் தாதபாயாததரம் அருளிச்செய்வாராக அந்த யோஜனை அருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கே இதயாதி) h ‘இவாதாம்’ (ப 244 e) என்கிற வாக்யத்திலே தொழுகை ஸரணவரணம் என்று அபிபிரேதம் ஈஸ்வரன வரணியற்கையாலே ஈஸ்வரத்வே ஏகைக விஸேஷணமே பர்யாபதமென்று தோற்றுக்கைகாக அவன் என்கிற பத்யவருத்தியென்று சொல்லிற்று, இப்போது 1 “நம புரஸ்தாதத்ய பருஷ்டதஸ்தே” என்று பரதயேகம் தத்வயவ ஸௌந்தர்யத்தை அநுபூதித்து தத்தத் ஸௌந்தர்யத்துக்குத் தனனை எழுதிக் கொடுக்குமா

ஜீ— f வாக்யைக வாக்யயோஜனையை அருளிச்செய்கிறார் (உயாவற இதயாதி யோஜிக்கவுமாம் எனனுமளவும)

g வாக்யபேத்ய யோஜனைக்குத் தாதபர்யாததரம் அருளிச்செய்வாராக அந்த யோஜனையும் அருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கே இதயாதி) h இப்படி பலகாலும்-தொழுகைக்கு அடியென-என்ன (நம புரஸ்தாத்யாத்யாதி) ஆத்யாதிஸயத்தாலே என்றபடி கீதாஸவேதாத்யே 1, “நமோ நமஸ்தேஸ்து ஸஹஸ்ரக்குதவ புநஸ்ச பூயோ஽பி நமோ நமஸ்தே | நம புரஸ்தாதத்ய பருஷ்டதஸ்தே நமோஸ்து தே ஸாவத ஏவ ஸர்வ ||

பர- h1 (வாக்யபேத்யமபண்ணி யோஜிக்கவுமாம்) मगनदीतास्वेकादशै, “नमो नमस्तेस्तु सहस्रकुत्व पुनश्च भूयोऽपि नमो नमस्ते | नमः पुरस्तादथ पृष्ठतस्ते नमोस्तु ते सर्वत एव सर्व | अनन्तवीर्यामितविक्रमस्त्व सर्व समाभीषि ततोऽसि सर्वः || ४० ||”

ஈ— 1 ஆனால் “உயாவறவுபா நலமுடையவன்—அயாவறும் அமரர்களதிபதி—மயாவற மதிநலமருளினன்” எனனவேண்டியிருக்க “உயாவற உயாநலமுடையவன்” என்ற அநந்தரம் “அயாவறும் அமரர்களதிபதி” என்று அவ்வளவும் போமாட்டாமை உபகாரஸமருதியாலே “மயாவற மதிநலமருளினன்” என்கிறார்

1 குணமில்லை விக்ரஹமில்லை, விபூதியில்லை, என்று சொல்லுகிறவர்களை எல்லாரும் நிரஸதா இப்பாட்டாலே k அவர்களை l எதிரிகளாக்கிச் சொல்லவேண்டாவிடேறே ஸ்வபக்ஷத்தை ஸதாபிச்சுவே பரபக்ஷம் நிரஸதமாமிடேறே, m நெறசெய்யப் புல தேயுமா போலே தன்னடையே நிரஸதராவர்களிடேறே அவர்கள்

அ—போலே 1 அவரை பரதிபேதிடுரே’ 2 குணர்தாஸயமுபாகுத என்கிற நயாயத்தாலே ஏகைக்குணத்துக்கு எழுதிக்கொடுத்தமையைச் சொல்லுகிறதென்று தாதபாயம் h இப்படி பல்காலும் தொழுகைக்கு அடி என்னென்ன (நம் புரஸதாதித்யாதி) அதாவது ஆதாராதி நயத்தாலே என்றபடி என்னவுமாம்

1 ஸங்காந்தரத்தை உத்புவிபித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (ஆனால் இதயாதி) உயாவற உயாநலமிதி பரதம்பாத்ஸயேவ தருதியபாத்ஸயாபி புகுவதபரத்வாத் பரதமாநந்தரம் த்விதீயாத் பூவம் தருதியபாதே வகதவயேடீயந்தத் த்விதீயாத் யோஜநாத்ஸயேடீயம் ஸங்குச்சுதே

2 நது 3 அத்விதீயஸ்தி குணதோடபி ஸத்விதீயதாம் ந ஸஹதே’ இதி மாயிந் புகுவத்விதீயஸயாபி ஸாவயவத்வேத அநிதயத்வபராபதௌ தஸ்ய ச கார்யத்வவயாபத்யா கார்யஸ்ய ச ஸகல பூவகார்யத்வமஸரூபபரளயே விநாஸாத ஸருஷ்டௌ ச ஸங்கலபஸ்ய விக்ரஹாபேக்ஷத்வே கலபயமாநே தாத்ருக்ஷ்விதீயேஹாத்பாத்ஸக ஸங்கலபஸயாபி ததாதவேந அதவஸதாநாத ஸவரூபத ஏவ ஸங்கலபோடவஸ்யாங்கியகாய ததாச தேநைவ ஜகத் ஸருஷ்டயுபபதௌ அநதரா விக்ரஹகலபநா ந பரமாணபத்ஸீமதிடேரோஹதி - இதி நையா மிகா ஸ்வரஸ ஸாஷ்த்யா ஜோஷமாஸதே ததஸாந்நித்யாத் பரதாநமேவ ஸவதந்தர தயா ஜகத்ஸாகாரேண பரிணமதே அதோ விபூதீஸ்வரயோ ந ஸவஸவாயிபூவாத்யஸ ஸமபந்தா இதி ஸேஸ்வரஸங்க்யா ஏவம் பரபுலபரதிபக்ஷேஷு ஜாக்ஸரத்ஸு மந்தம்மீ தாம் உகதேடீர்த்தே விஸ்வாஸதௌபுலயம் ஜாயேதேதயாஸங்காம் ஹருதி ந்தாய தேடபி அதேநைவ நிரஸதா இத்யாஹ (ருணேதி) k அவர்கள் பரதயவஸ்தாநம் பண்ண இவர் நிரஸித்தாரோவெனன (அவர்களை இதயாதி) l (எதிரிகளாக்கி) தந்தமதாதி பூவபக்ஷத் வேந உபநயஸ்யேதயந்தத் n நெறசெய்யப் புல் தேயகையாவது - களத்திலே நெறபடுககப்

ஜீ— 1 ஸங்காந்தரத்தை உத்புவிபித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (ஆனால் இதயாதி) முதறபாத்ஸம் போலே தருதியபாத்ஸம் புகுவதபரமாகையாலே முதறபாத்ஸாநந்தரம், த்விதீயபாத்ஸம் த்விதீயபாத்ஸம் சொல்லவேண்டியிருக்கசெய்யதேயும் என்றபடி இது யோஜநாத்ஸயத்திலும் கூடும்,

2 இப்பாட்டால் பரஹமத்துக்கு குணத்திலில்லை என்கிறவர்கள் நிரஸதரென்கிறார் (குணமில்லையித்யாதி) k அவர்கள் பரதயவஸ்தாநம் பண்ண, இவா நிரஸித்தாரோவெனன (அவர்களை இதயாதி) l (எதிரிகளாக்கி) தந்தம்மதங்களைப் பூவபக்ஷத்வேந உபநயஸித்து.

ஈ—n “உயாவற உயாநலமுடையவன்-அயாவறும் அமராகளதிபதி” என்கையாலே-யராபயவேஷம் சொல்லிற்று, “மயாவற” என்கையாலே - விரோதி போனபடி சொல்லிற்று, “அருளினை” என்கையாலே அவனே ஸாத்நமென்றது, “தொழு தெழு” என்கையாலே பராபதிபுலமான கைங்காயத்தைச் சொல்லிற்று

o “எனமனனே” என்கையாலே பரிஸ்ரூபத்தாந்த கரணனே அதிகாரி என னுமிடம் சொல்லிற்று

அ—படுககத தரையிலே முளைத்த புல் தன்னடையே போகை n (நெற்செய்ய) என்றது நெற்பயிர்க்கு நீர் கட்டவென்றபடி. எனனவுமாம்

n அர்த்தபஞ்சக பரதிபாத்ந பரமான பரபூந்தத்தில் ஸங்க்ரஹரூபமான முதற்பாடடில் அர்த்தபஞ்சகம் ஸங்க்ரஹீதமான பரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (உயாவற இத்யாதி)

இ ப பா ட டு—ஸர்வஸாஸத்ரோபபூரும்ஹணமான இபரபூந்த்ஸங்க்ரஹமாகையாலே 1 “ருசோ யஜ்-மஷி” இத்யாதிசுளில் சொல்லுகிறபடியே ஸகலஸாஸத்ர ஸங்க்ரஹரூபமந்தரஹஸயார்த்தத் தாதபர்யத்தை பரகாஸிபிக்கிறது எங்ஙனையெனனில், ‘உயர்நலமுடையவன்’ என்கிற ஸர்வாதிசுஷேஷித்வத்தாலே பரதம்பதார்த்தமான அநநயார்ஹ ஸேஷத்வ பரதிஸம்பூந்தித்வத்தையும், மதிநலமருளினெனனு க்ருபாகார்யமான உபகாரகத்வத்தாலே மத்யம பதார்த்தமான உபாயபூவத்தையும், அமராகள் அதிபதியெனனு - நித்யஸூரி ஸேவயத்வத்தாலே சரமபதார்த்தமான பராபயதவத்தையும் “தொழுதெழு” என்கையாலே - சதுர்த்யார்த்தமான கைங்காயத்தையும் சொல்லிற்றுயிற்று

ஜீ—n (நெற்செய்யப புல தேயகையாவது) களத்திலே நெல் படுககப்படுக்கத் தரையிலே முளைத்த புல்லும் தன்னடையே போகை n யத்வா (நெற்செய்ய) நெற்பயிருக்கு நீர் கட்ட

n அர்த்தபஞ்சக பரதிபாத்ந பரமான பரபூந்தத்தின் ஸங்க்ரஹரூபமான முதற்பாடடில் அர்த்தபஞ்சகம் ஸங்க்ரஹீதமான பரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (உயர்வற இத்யாதி)

இப்படி பரபூந்த் ஸங்க்ரஹமாகையாலே ஸகல ஸாஸத்ர ஸங்க்ரஹரூபமந்தரஹஸயார்த்தத்தை பரகாஸிபிக்கிறது எங்ஙனையெனனில் ‘உயர்வற ஸுயாநலமுடையவன்’ என்கிற ஸாவாதிசு ஸேஷித்வத்தாலே பரதம் பதார்த்தமான அநநயார்ஹ ஸேஷத்வ பரதிஸம்பூந்தித்வத்தையும், “மதிநலமருளினன்” என்று க்ருபாகார்யமான உபகாரகத்வத்தாலே மத்யமபதார்த்தமான உபாயபூவத்தையும், “அமராகளதிபதி” என்று ஸூரிஸேவயத்வத்தாலே சரமபதார்த்தமான பராபயதவத்தையும், “தொழுதெழு” என்கையாலே சதுர்த்யார்த்தமான கைங்காயத்தையும் சொல்லிற்று

இப்பாடடில் பரேக்ஷாவத்பரவருத்தயங்குத்வேத வக்தவயமான விஷய பரயோஜநஸம்பூந்த் அதிகாரி ரூப அநுபூந்த் சதுஷ்டயமும் உகதம்

இன்னமும் அனிக்நபரிஸமாபதி பரசயகம்நார்த்தமாக ப்ரபூந்தாரம்பதத்தில் பண்ணக் கடவ வஸதுநிராதேஸ நமஸகார ஆஸீஸஸுக்களும் “அடிதொழுதெழு” என்கையாலே இதிலேயுண்டு

2 மன்னகமலமற மலர் மிசையெழுதரும
மன்னுணர்வளவிலன் பொறியுனர் வவையிலன்
இன்னுணர்முமுநல மெதிர் நிகழகழிவினும்
இன்னிலனென்னுயிர் மிகுநரையிலனே

ஆ— 2 அவ —(மன்னகம்) இந்த குணங்களுக்கு ஆராயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தி னுடைய ஹேயபரதயநீகதயா கல்யாணைகதாநதயா உள்ள விஸஜாதீயதவம் சொல்லுகிறது

வயா —புறஹேயேந்திரிய ஜநய ஜஞாநவிஷயமான அசேதநத்திற காடடில யாதொருபடி விலக்ஷணனாயிருக்கும் அப்படியே யோகூடபுயாஸ பரிஸுத்ததூநத:கரணஜநயஜ்ஞாநைக் விஷயமான பரிஸுத்ததூநதம் ஸ்வரூபத்திற காடடிலும் விஸஜாதீயனாய் காலதரயத்திலும் ஒரு படியாலும் ஒப்பிலலாதானாய் ஸமாபுயதிகரவிதனாய், பரிபூர்ண ஜஞாநாநத: ஸ்வரூபனாய் எனக்கு தூரகனுமாயிருநத எம்பெருமானுடைய துயரறுசுடரடியைத் தொழுதெழு என மன்னே என்கிறார்

ஓ— அவ,—இரண்டாம் பாடடில் அகிலஹேய பரத்யநீகதையாலும், கல்யாணை கதாநதையாலும் சேதநாசேதநங்களிற காடடில் அதயந்த விலக்ஷணமாய், ஜஞாநா நநதங்களை தனக்கு வடிவாய், முதற பாடடில் அநுபூவித்த குணங்களுக்கு ஆராயமா யிருந்துள்ள நிஷக்ருஷ்டமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தை ஸோபாநக்ரமத்தாலே அநுபூ விக்கிறார்—(மன்னகம்) என்று தொடங்கி

அ— ௦ நநு 1 'ஸாஸதரபுலம் பரயோகதரி இதி நயாயாத அதிகாரிஸ்வரூபம் வகதவயமித் யத்ராஹ (என மன்னே இதி) யதூவா விஷய பரயோஜந ஸம்பநதூதிக்காரிருபாநுபூந்த: சதுஷ்டயஸய பரேக்ஷாலத்பரவருததயங்கூதவேந வகதவயதவாத ததராந்யேஷாம் பூாவ வாகயைரேவ ஸித்தூதவாத அவஸிஷ்டம் அதிகாரிணமாஹ (என மன்னே இதி)

அஸ்யாம் கூதாயாம் ஆஸீநமஸகரியா வஸதுநிந்தேஸ்ரூப மங்குளதரயம் தூரஷ்டவயம் உயாவறவென்று தொடங்கி தொழுது எனமன்னே எழு ' என்று உரையினுடைய அந்வயம்

1

ஜீ— வாகயைக வாக்யபக்ஷத்தில் உயாவற வுயர்நலமுடையவன யவன, அவன மயர்வற மதிநலமருளினன மயர்வறமதிநலமருளினன யவன அவனயர்வறு முமராகளதிபதி அயாவறும் அமரர்களதிபதியவன, அவன துயரறு சுடரடி தொழுதெழு ' என்றந்வயம் இந்த யோஜனையில் உத்தரவாகயத்தில் பூர்வ வாக்யத்தை அநுவதித்துக்கொண்டு அர்த்தாந்தரத்தை விதிக்கை யாலே வாக்யைக வாக்யமென்கிறது வாக்யபேத யோஜனையில் 'உயாவற உயர்நலமுடையவன யவன அவன துயரறு சுடரடி, மயாவற மதிநலமருளினன யவன, அவன துயரறு சுடரடி அயாவறும் அமரர்களதிபதி யவன, அவன துயரறு சுடரடி தொழுதெழுமன்னே ' என்றநவயித்து முன்று வாகயமாகக்கடவது அங்ஙனனறியிலே 1, 'ஸயஸ்சாயம் புருஷே யஸ்சா ஸாவாதித்யே ஸ ஏக என்கிற கணக்கிலே 'யவனவன' என்று யச்சுபூதூர்த்ததூமாய், அது பரஸித்தூதியைக காடடி அதைத் அவன ' என்று நாலாம் பாடத்தில் பராமர்ஸிதது: முடிக்கையாலே ஏகவாகயமாகவும் சொல்லுவர்கள்

1

ஓ— வயா —யோக்யாப்யாஸத்தாலே, மநஸஸிலுண்டான அவித்யாதி த்யோஷங்கனெல் லாம போங்காடபி ல, விகலிதமாய் மேனமேலெனக் கிளராநினனுள்ள மாநஸஸுநாக்யமய மான ஆத்மாவின் படி அல்லாதான (பொறியுணாவவையிலன்) இநத்யூரியங்கனால அறியப்படும் பராக்ருத பத்யூராதத்யூங்கனின் படி அல்லாதான சேதநிறாடபி ல வில க்ஷணனென்றபோதே அசேதந வலக்ஷணயம் சொல்லிறுகாதோவென்னில் அவனோடு ஒவவாமைக்கு அசேதநத்தோடு சேதநத்தோடு ஒருவாசியிலை எனனுமிடம் தோற்றுகைக்காக த்யூஷ்டாந்ததயா சொல்லிறு சேதநாசேதநங்கிற காடபி ல விலக்ஷணமென்ன அமையாதோ? அவற்றைக் காணும் பரமாணங்கனாலும் காண முடியாதான என்பானென? எனனில், ஏகபரமாணக்யமயதவஸாமயமுமில்லை என்று கொண்டு அத்யந்த வலக்ஷணயம் தோற்றுகைக்காக

(இன்ன) எனகிறது இப்படியுபட்டானென்று மேற்சொல்லக்கடவ படியைச் சொல்லு கிறது (உணாமுமுநலம்) கட்டடங்க ஐஞாநமும ஆநந்தமுமாயிருக்கும் (எதிரா கிகழ கழிவினுமின்னிலன்) பூதபூவிஷயத்வாததமான காலத்யத்திலும் ஒத்தாரையில்லா தான சேதநாசேதந வலக்ஷணயம் முதலிலே சொல்லிறநே, மீளவும் தனனோடு ஒத்தாரில்லாதான என்பானென? எனனில், “திரள ஒப்பிலையேயாகிலும் ஒரு வகையாலும் ஒத்தாரை இல்லாதான எனகிறது” என்றார்கள சிலா அதுவும் சேதநா சேதந வலக்ஷணயம் சொன்னபோதே சொல்லிறறும், ஆனபின்பு, அவனோடு ஒவவாதென்று சொல்லுகைக்கு ஸத்யூஸமாயிருப்பதொரு பத்யூர்த்தததையுடைய னல்லன எனகிறது

(மிகுநரையில்லன்) மிகுநரையில்லாதான ஒத்தாரையில்லாத நிலத்திலே மிக்காரையில்லானெனகிறது மிக்கா ஸமபூவியாதாப்போலே ஒத்தாரும் ஸமபூவியாது என்று தோற்றுகைக்காக (என்னுயிரா) இங்ஙனையிருக்கிற இவன் எனக்கு 2 த்யூரகன்

ப— 2 அவ, — அநந்தரம், “யவன்” என்று சொன்ன ஸவருபத்தினுடைய ஸவேதர ஸமஸத வலக்ஷணயத்தை அருளிச்செய்கிறா

மனனகம—மநஸஸினிடத்து, மலம்—மலமான காமசுரோத்யூதிகள, அற— கழிய, மலர்—அததாலே மலாநது மிசை—மேலே, எழுதரும்—வளாநது வரக கடவதான, மன்னுணர்வு—மாநஸஸுநானமாகிற யோக்யுஜ்ஞாநத்தாலே, அளவிலன்— (அளவிடப்படும் ஆத்மாவின் படியன்றியே) அளவிறநதிருப்பானாய், பொறியுணர்வு அவையிலன்—(பூஹபேநத்யூரிய ஜநிதமான ஜ்ஞாநங்கள் தனபக்கல தட்டாதபடி யாலே) இநத்யூரியக்யோசரமான அசித்தில் வயாவருத்தனாய், இன்ன—இப்படி சேதநாசேதந விலக்ஷணனவனாய், உணர் முமுநலம்—முழு உணர்வும் முழு நலமு ப—32

ப—மான ஐஞாநாநதது நிருபணியனாய, எதி— எதிரான ப்விஷயதகாலத்திலும், நிகழ்—நிகழான வாததமான காலத்திலும், கழிவினும்—கழிவான பூதகாலத்திலும், இனனிலன் மிகுநரையிலன்—இனத்திருப்பாரையும் மிகுத்திருப்பாரையும் உடையனல்லனாவன, எனனுயிர்—எனக்கு தூரக பூதன

‘ அவன் நுயரறு சடரடி தொழுதெழு’ என்று கீழில் பாட்டில் வினையோடே அநவயம் இப்படிப் பததுப்பாட்டிலும் அநவயமாகக்கடவது இததாலே சோதகமான ஸத்யஜ்ஞாநாத், வாகயத்திலே ஸத்யஸப்ததூராததமான சேதநாசேதந வைஸடிக்ஷாயததையும், ஜ்ஞாநஸப்ததூராததமான அஸங்குசிதஜ்ஞாநாநதது ரூபதவததையும், அநதஸப்ததூராததத்தில் காலாபரிசேஷத்வ ரூபமான நித்ய ஸமாப்யதிசராஹிதயததையும் சொல்லிறறியிறறு முதல “இன்ன” என்றது இப்படிப்பட்டவனென்றபடி அநதரம் “இன்னிலன்” என்றது-ஒத்தாரில்லாதவன் என்றபடி

2

இ— அவ — இரண்டாமாட்டில், கீழ “யவன்” என்று பரஸுத்தமான திவ்ய யாதமஸைரூபத்தை அகிலஹேயபரதயநீகதையாலும் சலயாணைகதாநதையாலும் சேதநாசேதந விலக்ஷணமாய, ஜ்ஞாநாநததுமே ஸவரூபமாயிருக்கமென்று ஸோபாகரமத்தாலே அநுபூவிககிரு

வயா — (மன்ன) மனமென்றபடி (மன்னகம்) மன்னில் மனஸஸிலென்ற படி, நிரவயவமாயிருக்கிற இதுக்கு உளவாய புறவாயில்லாமையாலே அங்ஙனன றிககே, இமமநஸஸு பராகூராதததுவிஷயமாயும் பரதயகூராததது விஷயமாயும் போருகையாலே பரதயகூராதததுவிஷயமானத்தை “அகம்” என்று சொல்லிறறகவுமாம (மலமற) யோக்யாயாஸததாலே, மனஸஸிலுண்டான அவித்யாதிதேவாஷங்ககள் கழியக கழிய

(மலாமீசையெழுதரும) விகஸிதமாயக்கொண்டு மேனமேலெனக கிளரா நினறுள்ள (மன்னுணாவளவிலன்) மானஸஜ்ஞாநகூமயனான ஆதமாவின் படியல்லாதான (பொறியுணாவளவிலன்) இநதூரியங்களால் அறியப்படும் பராகருத பதூராதத நுகளின் படியல்லாதவன் சேதநவைலக்ஷணயம் சொன்னபோதே அசேதந வைலக்ஷணயம் கிம்புநாநயாய ஸிததமனனே? எனனில், அவனோடு ஒவ்வாமைக்கு இரண்டிலும் ஒருவாசியில்லை எனனுமிடம் தோற்றுகைக்காக தூருஷ்டாநததயா சொல்லிறறு ஆனால் சேதநாசேதந விலக்ஷணனென்னவமையாதோ? அவற்றைககாணும் பரமாணங்களால் காணமுடியாதென்பானென்? எனனில், ஏகபரமாணகூமயதவ ஸாமயமுமில்லை என்று கொண்டு அதயநதவைலக்ஷணயம் தோற்றுகைக்காக 1 “मनसा तु विद्युदेन” (மநஸா து விஷுதேந) என்று ஸுதூதமான மநஸஸாலே ஈஸ்வரன க்ரூஹயனென்கிறவிடம் ஜ்ஞாநவிஷயம் எனகைக்காக, இங்கு அளவிலென்கிறது பரிசேஷதூககவொண்ணாதென்று

இ— (இன்ன) இப்படிப்பட்டான இது கீழ்க்கும மேலுக்கும பொது (உணர் முழுநலம்) சட்டங்க ஜனாநமும் ஆநந்தமுமாயிருக்கும், ஆநந்தரூப ஜனாந மென்றபடி (எதிர்நிகழ்கழிவினுமின்னிலை) சாலதரயத்தினும் ஒத்தாரிலலாதான இன்ன—ஒப்பன இனமென்றபடி சேதநாசேதந வைலக்ஷணயம் சொன்ன போதே இதுவும் உகதமனரேனெனினில, அவனோடு இது ஒவ்வாதென்கைக்கு ஸத்ருஸ்மாயிருப்பதொரு பதாராததும்மில்லையென்று ஸாதாரமய துருஷ்டாநத்த தாலே சொல்லுகிறது (மிகுநரையிலனே) மிசகாரையிலலாதான ஒத்தாரில லாத நிலத்திலே மிககாரிலையென்கிறது—மிககாரிலலாதாப்போலே ஒத்தாருமில்லை யென்று தோற்றுக்கைக்காக (என்னுமிர்) எனக்கு தூரகன மனனக மலமற மலாமிசை பெழுதரும மன்னுணாவளவிலை, பொறுப்புணாவளவையிலை, எதிர் நிகழ கழிவினு மின்னிலை மிகுநரையிலை, உணாமுழுநலம், இன்ன, என னுயிர, “என்னுமிர் இன்ன, அவனதுயரறுசுடரடி தொழுதெழென மனனே” என்றுசொண்டு கீழோடே தலைக்கட்டவுமாம்

2

ஈ— அவ —இரண்டாமபாட்டு a1 “यतो वा इमानि” (யதோ வா இமானி) இதயாதி, ஸருதி பரகரியையாலே காரணமாகாரமான ஜகத்பைபிடித்து ஜகத்காரணவஸ்து உபாஸ்ய மென்னுதல், b அனறிககே, ஸவருபத்தை முறபடச்சொல்லிப் பின்னை விபூதியிலே போருதல் செய்யாதே முறபட குணங்களிலே இழிவானென்னெனினில,

அ— இரண்டாமபாட்டு (மனனகமியாதி) a யதோவேதயாதி, வாக்யம் - புத்த்யாரோஹ க்ரமத்தைப்பற்ற அதாவது இமாதியென்று பரிதருஸ்மமான ஜகத்பைபிடித்து இதுக்குக் காரணபூதமான ஸவருபத்தைச் சொல்லுகை புத்த்யாரோஹ கரமமென்றபடி b ஸதி தர்மிணி தர்மாஸிநத்யநதே இதி ஸாஸ்தரகரமத்தை அவலம்பய அருளிச்செய்கிறார் (அனறிககே இதி) ஸவருபத்தை முறபடச்சொல்லுகைக்கு பரமானம் 2 ஸதேவ இதயாதி, 3 அகிலஜேஹயபரத்யநீக இதயாதி, ஆக ப்ருஞ்ஞவலலியிலே விபூதியைச்சொல்லி ஸவருபத் தைச் சொல்லிப் பின்னையிறே 4 ஆநந்தோ ப்ரஹ்மேதி வயஜாநாத 5 ஆநந்தமய மாத்மாநமுபஸங்க்ரமய என்று குணத்தைச் சொல்லிற்று ஸருதயநதரத்திலே 6 ப்ரஹ்ம

ஐ— இரண்டாமபாட்டு (மனனகமியாதி) a புத்த்யாரோஹண க்ரமத்தைப்பற்ற (யதோ வா இதயாதி) அதாவது இமாதியென்று பரிதருஸ்மமான ஜகத்பைபிடித்து இதுக்குக் காரணபூதமான ஸவருபத்தைச் சொல்லுகை புத்த்யாரோஹணகரமம் b ஸதி தர்மிணி தர்மாஸிநத்யநதே என்று ஸவருபாதி பரதிபாத்ஸாஸ்தரகரமத்தைப்பற்ற அருளிச் செய்கிறார் (அனறிககே ஸவருபத்தை இதயாதி) ஸவருபத்தை முறபடச் சொல்லுகைக்கு பரமானம் 2 ஸதேவ இதயாதி, 3 அகிலஜேஹ இதயாதி, ஆக ப்ருஞ்ஞவலலியிலே விபூதியைச்சொல்லி ஸவருபத்தைச் சொல்லிப் பின்னையிறே 5 ஆநந்தமயமாத்மாநம் என்று

பர—(மனனகமியாதி)a1 तैत्तिरीयके [३१] “यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते। येन जातानि जीवन्ति। यत्प्रय-त्यमिसविशन्ति। तद्विजिज्ञासस्व। तद्वत्”

ஈ— c ஸர்வேஸ்வரன் d தம்மை வரீகரித்தது d₂ குணங்களைக்காட்டிபாகையாலே தாம் அகப்பட்ட துறையிலே முற்பட இழிந்து பேசினார். அக்குணங்கள்தான் ஸ்வரூபத்தைப் பற்றியல்லதிராமையாலே அவற்றுக்கு ஆஸ்ரயமான ஸ்வரூபத்தை “அவன்” என்று ப்ரஸங்கீத்தார் முதற்பாட்டில்;

அங்கு ப்ரஸ்துதமான திவ்யாத்மஸ்வரூபம் e ஹேய ப்ரத்யநீகதையாலும் கல்யாண குணைகதாநதையாலும் சேதநாசேதநவிலக்ஷணமாபிருக்குமென்று அந்த ஸ்வரூபத்தை அநுபூவிக்கிறார் இப்பாட்டில்.

அ—வீத்யாப்நோதி பரம்” என்று ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி 1. “தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத் ஆத்மந ஆகாஸஸ்ஸம்பூத:” என்று விபூதியைச்சொல்லி 2. “அந்யோந்நர ஆத்மா஽நந்தம்ய:” என்று குணத்தைச் சொல்லிற்று. இங்கு அப்படியன்றிக்கே குணத்தை முற்படச்சொல்லுவானென் என்றபடி.

c (ஸர்வேஸ்வரன் இத்யாதி) ப்ருகுவல்லியிலே 3. “அதீஹி புக்யவோ ப்ரஹ்மேதி” என்று ப்ரஹ்மம் ஜிஜ்ஞாஸிதமாகையாலே லக்ஷணமுக்கேந ஸ்வரூபம் நிர்தூரிதமாக வேண்டுமையாலே விபூதியைச் சொல்லி லக்ஷணமுக்கேந ஸ்வரூபத்தை நிர்தூரித்து, லக்ஷணத்தாலும் தூர்மிவ்ஸேஷப்ரதிபத்தி வாராமையாலே தூர்மிவ்ஸேஷப்ரதிபத்த்யர்த்தமாக குணத்தைச் சொல்லிற்று; ஸ்ருத்யந்தரத்திலே 4. “ப்ரஹ்மவீத்யாப்நோதி” என்று ப்ரஹ்மத்தைச்சொல்லி, தத்ஸ்வரூபநிர்தூராணர்த்தமாக பஞ்சகோடத்தை அவதரிப்பித்து, பின்னை குணமுக்கேந 2. “ஆநந்தம்ய:” என்று ஸ்வரூபத்தை நிர்தூரித்தது. இக்குணங்கள் தம்மை வரீகரித்தபடியாலே முந்துற குணங்களைச் சொல்லிற்று என்றபடி. இரண்டாம் பாட்டிலே ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி மூன்றாம் பாட்டுத்தொடங்கி விபூதியைச் சொல்லுகையாலே ஸ்ருதிச்சூாயையாலே குணங்களை அநந்தரம் சொல்லவேண்டாவோ? என்று இரண்டாம் பாட்டிலே ஸங்கை உதிக்குமிதே. d (தம்மை வரீகரித்தது குணங்களைக் காட்டியாகையாலே) என்றத்தால் - ஸ்வரூபத்தால் திருந்தின யோகிகுவ்வயாவ்ருத்தி தோற்றுகிறது.

e (ஹேயப்ரத்யநீகதையாலும்) என்றது - “முமுநலம்” என்று கல்யாணைகதாநத்வம் சொன்னபோதே ஸித்தமும். இப்பாட்டிலே ஏகப்ரமாணகூம்யத்வரூப ஸாம்யாபூவத்தைச்

ஜீ—குணத்தைச் சொல்லிற்று; ஸ்ருத்யந்தரத்தில் 4. “ப்ரஹ்மவீத்யாப்நோதி” என்று ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி 1. “ஆத்மந ஆகாஸஸ்ஸம்பூத:” என்று விபூதியைச்சொல்லி 2. “அந்யோந்நர ஆத்மா஽நந்தம்ய:” என்று குணத்தைச் சொல்லிற்று. இப்படியன்றிக்கே இங்கு குணத்தை முற்படச் சொல்லுவான் என்னென்னில் என்றபடி. குணங்கள் தம்மை வரீகரித்தபடியாலே முந்துற குணத்தைச் சொல்லிற்று என்றபடி. இஸ்ஸங்கை உதிக்கக்கடியேதென்னில்; இரண்டாம்பாட்டிலே ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி மூன்றாம்பாட்டுத் தொடங்கி விபூதியைச் சொல்லுகையாலே ஸ்ருதிச்சூாயையாலே குணங்களை அநந்தரம் சொல்லவேண்டாவோ என்று இரண்டாம் பாட்டிலே ஸங்கையுதிக்குமிதே. d₂ (குணங்களைக்காட்டி) என்கையாலே-ஸ்வரூபத்தால் திருந்தின யோகிகுவ்வயாவ்ருத்தி.

e (ஹேயப்ரத்யநீகதையாலும்) என்றது - “முமுநலம்” என்று கல்யாணைகதாநத்வம் சொன்னபோதே ஸித்தமும்.

ஈ— வயா — (மனனகமித்யாதி) i ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தில் புகுவத்ஸ்வரூபம் வில் ஸ்ஷணம எனகிருா g ஆனால் “மனனகம்” என்று தொடங்கிச் சொல்லுகிற இதுகருக கருதுது எனனெனனில், h ஸ்வரூப வைலக்ஷணயத்தை அநுபூலிககிற இவருடைய i பரதிபத்தி கரமமிருககிறபடி

j மனனெனறது-மனமெனறபடி (அகம்) k நிரவயவமாய் இருக்கிற மநஸஸுக்கு ஒருளளும் புறமபுமிலலாமையாலே மனனகமெனறது — l மநஸஸிலே எனறபடி.

அ—சொல்லுகையாலே, விலக்ஷணெனன்று சொல்லுகிருரென்று அவதாரிகையாகவுமாம் யதூவா, ‘மனனுணர்வளவிலன பொறியுணர்வவையிலன என்று ஹேயாஸபர்ஸபரமெனறு தாத பாயம் அன்றிககே கீழ்ப்பாட்டிலே வஸதுவை நிராதேஸரித்து இப்பாட்டிலே லக்ஷணஞ்சொல்லு கிருா எனனவுமாம் அனறியே ஏகபரமாண க்யமயதவமே ஹேயமாய, இதுகரு பாத்யநீக னென்று யதூவஸத்திதமே அவதாரிகையாகவுமாம்

f ‘மனனுணர்வளவிலன’ எனனுமளவுக்குத தாதபாயமாயப பதூவதாரிகை (ஜீவாத்மேத்யாதி) g (ஆனலித்யாதி) ஜீவஸ்வரூபத்தை மனனகம் என்று தொடங்கி இத்தனை வர்ணிகக வேணுமோ? என்றபடி h (ஸ்வரூப வைலக்ஷணயத்தை) எனறது பரஸ்வரூப வைலக்ஷணயத்தை எனறபடி i (பரதிபத்தி கரமமிருககிறபடி) பரிஸுத்தூதூமநோக்ரூஹயனான ஜீவாத்மாவிறகாட்டிலும் விலக்ஷணமெனருயிறறு இவா புகுவதஸ்வரூபத்தை பரதிபத்தி பண்ணுவது (பரதிபத்திகரமம்) அநுபூவபரகார:, யதூநுபூவமவதூதிதி பூவ அநுபூவபரகாரோ வா கிமாத்தூமேவமாஸீதிதி சேத் வயாவாதயகூதாதிஸயஸய வயாவருத்தவஸது ஸ்வரூபாதிஸய பரதவாத யதூ ராவணாதிஸயவர்ணநம ராமாதிஸயபரம, ததூவத் பூதூதூயாரோஹகரமம் ஸீதூதிக்கும எனறபடி

j (மனனெனறது மனமெனறபடி) எனறது—A “மனக்கருழறிவரும” என்கிற ஸமாதி, யைபபறற உழறுகை—மாருடுகை ஆனால் ‘எனமனனே’ எனகிறவிடத்திலே ஸிக்ஷியா தொழிவானெனெனனில் அங்கே மநஸஸைச சேதந ஸமாதி, யாக்கி உபதேஸரிக்கிறதாக்கை யாலே, அவவிடத்திலே மனமெனறு அசேதநவத சொல்லப்போகாது இவவிடத்தில் ஸ்வரூப

ஜீ— f ‘மனனுணர்வளவிலன’ எனனுமளவுக்குத தாதபாயமாயப பதூவதாரிகை (ஜீவாத்மேத்யாதி) g (ஆனலித்யாதி) ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தை ‘மனனகம்’ என்று தொடங்கி இத் தனை வர்ணிககவேணுமோ? எனறபடி

h (ஸ்வரூப வைலக்ஷணயத்தை) பரஸ்வரூப வைலக்ஷணயத்தை i (பரதிபத்தி கரமமிருக் கிறபடி) பரிஸுத்தூதூமநோக்ரூஹயமாயிருக்கும ஜீவஸ்வரூபம் என்று ஜீவஸ்வரூப வைலக்ஷணயம் சொல்லி இதோடபயதி, விலக்ஷணம் பரஸ்வரூபமெனருல பூதூதூயாரோஹ கரமம் ஸீதூதிக்கும எனறபடி i (பரதிபத்தி கரமம்) அநுபூவ பரகாரம் யதூநுபூவம் சொனார் எனறபடி

j (மனமெனறபடி) எனறது—A “மனக்கருழறிவரும” எனறதைபபறற உழறுகை—மாருடுகை ஆனால் கீழே ‘எனமனனே’ என்றவிடத்தில் இப்படி ஸிக்ஷியாதொழித்தது—சேதந ஸமாதி, யாக உபதேஸரிக்கையாலே இங்கு ஸ்வரூப கதூநமாகையாலே சொல்லுகிருா k நிரவயவ

A தொல்காப்பியம்

n (மலமற) மன்னகத்திலுண்டான மலமுண்டு o அவித்யாதிடுகள், அவையற அவையாவன—1 “காம க்ஷய லோப ஸ்ரீமான்மதா குண । விஷாட்சுபம் மாக் ட்யேதே மனஸி மலா: ||” (காம கரோத்யுபச லோபுபச ஹாஷமானமதா குண) விஷாட்சுப சாஷ்டம பரோகத இத்யேதே மநஸோ மலா) p ஆதமஸவருபமும நித்யமாய், ஜனாந

புது — அளித்யையாவது 2 ' அநாதமந்யாதமபுத்திரியா அஸவே ஸவமிதி யா மதி ' இத்யாதிபபடியே மதிநிஸேஷமாகையாலே ஆதமகூதமாயாதல் ஸவோபாதாந பூததூர்மபூத ஜஞாநகூதமாயாதல் இருக்கும் கர்மமாவது புணயபாபங்களாகையாலே அதுவும் ஆதமகூதமாயிருக்கும் வாஸநாருசிகளும் ஜஞாநாவஸ்தூா விஸேஷங்களாகையாலே ஆதமகூதங்களாயாதல் ஜஞாநகூதங்களாயாதலிருக்கும் இப்படி இருக்கிற இவைகளை மனோக தங்களென்கிற தெனெனெனில ஸம்பபூதநாதரேண ஆதமகூதங்களாகிலும் அவித்யாதிதேரோஸேண துஷ்டம மறஸஸாகையாலே தத்கூதங்களென்கிறது நது - இவைகள் ஆதமததூக்ருணங்களுக்கு தேரோஷமாகத் தடடெனெனெனில ஆதம தேரோஷமாகில் ஆதமஸவரூபத்துக்கு வைகலயத்தைப் பண்ணவேணும் ஜஞாநதேரோஷமாகில் ஜஞாநஸவரூபத்துக்கு வைகலயத்தைப் பண்ணவேணும் அதிரண்டுங் கூடாது உபயோரபி நியதவாத ஆனால் மறஸஸுக்கு வைகலயத்தைப் பண்ணுகிறதோவெனெனில? இலலை மனோஜந்ய பரகாஸ பரதிபூந்தகூதவாத் மனோதேரோஷமென்கிறது தஸய ஆதமஜஞாநோபயஜநயபரகாஸே பரதிபூந்தகூதவாத் ஆதமதேரோஷமாதல் ஜஞாநதேரோஷ

o (அவியத்யாதீதி) ஆதிஸுபுத்ததாலே காமவாஸநாருசுகள செலலபபடுகிறது p அவியத்யாதீதிகள் ஆதமகூதங்களாதல, ஜஞாநகூதங்களாதலாலோ பெனன (ஆதமஸவபயித்யாதீதி)

A தொல்காப்பியம்-21

ஈ—மும நித்யமாகையாலே இத்தோஷம q ஸவரூபகூதமுமல்ல, ஜஞாநகூதமுமல்ல, r ஆத்மாவினுடைய தூர்மபூதஜஞாநததுக்கு உத்யாஸதமயவயவஹாரம் பண்ணுகிறது, s ஜஞாநபரஸருதிதூவாரத்தைப் பற்றவாயிறு, ஆக t ஜஞாநபரஸருதிதூவாரமான மநஸஸைப் பற்றிக்விடக்கூற தோஷமானது, யோக்யஸாதரததில் சொல்லுகிற கரமத்திலே பூஹயவிஷய பரவணமான நெஞ்சை பரத்யக்ஷிஷயமாகக் u யமநியமாதி கரமத்தாலே அநுஸந்திக்குப் புககவாறே கழியக்கடவது

அ) மாதலாகாதோவெனனில் ஆகாது பரகாஸ பரதிபூந்தகூதஸய கரணதோஷதவாத நது அவித்யாதிசுள் துக் கூராதிகூதநகங்கலாகையாலே ஆத்மதோஷமாகத் தட்டென்னெனனில் அஸதுதூ ககூ ஜநகத்வாத்யாகாரேண ஆத்மதோஷ பரதிபூந்தகூதவாகாரேண து மநோதோஷா ஏவ அவித்யாதிசு இதி நது ஒரு வஸது ஒன்றைக் குறித்து தோஷமாய ஒன்றைக் குறித்து தோஷமாகாம லிருக்குமோவெனனில், பீதஸ் ஸங்க இதி பூரஜநகபதயம் ஸவஸிஷயஜஞாநம் பரதிசூணமாயிருக்க கானுறினரேமிறே—என்று இதெல்லாம் திருவுளளத்திலே வைத்துக்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மஸவரூபமும நித்யமாயித்யாதி) q (ஸவரூபகூதமுமல்ல) கூதஸபூத பரயுகத்தவபர r நது ஜஞாநம் நித்யமாகில் மம ஜஞாநம் நஷடம் மம ஜஞாநமுதபநம் இதி வயவஹாரம் கூடுமபடி எங்ஙனே? எனகிற ஸங்கைக்கு உததரம் (ஆத்மாவினுடைய இத்யாதி) இத்தால ஜஞாநபரஸருதயுத்தி — ஜஞாநோத்திவயவஹாரவிஷயம் பரஸருதஜஞாந ஸங்கோசம்—அஸதமய வயவஹார விஷயம் எனறபடி s (ஜஞாநபரஸருதி தூவாரத்தை) எனறது ஜஞாநபரஸருதி முகூத்தை எனறபடி t (ஜஞாநபரஸருதிதூவாரமான) எனறது ஜஞாந பரஸருதி காரணமான எனறபடி

u (யமநியமாதி க்ரமத்தாலே இத்யாதி) அத்ர யமநியமாதீநாம் ஸவரூபம் ஸங்கூர ஹேனோசயதே ததர யமாதீநி சதவார்யங்கூரதி பூஹயாதி, பரதயாஹாரதூரணதீந்யாந்தரானி த்யாநஸரீராதபூரவாத தேஷாம் ஆநதரத்வம் ததுபகாரகதவேந யமாதீநாம் பூஹயதவம் ததர யமாஸ்ச நிமமாஸ்ச பஞ்சேத்யுகதம் பராஸரேண— 1 பூரஹமசர்யமஹிமஸாஞ்ச ஸத் யாஸதேயாபரிக்ரஹாந | ஸேவேத யோகி நிஷ்காமோ யோக்யதாம் ஸவமநோ நயந || ஸவாத்யாய ஸௌச ஸந்தோஷ தபாமஸி நியதாத்தமலாந | குர்வீத பூரஹமணி ததூர பரஸமிந்

ஜீ—q (ஸவரூபகூதமுமல்ல ஜஞாநகூதமுமல்ல) எனறது ஸந்திகூதம மஹாபரளயத்தில் மநஸஸிலலாமையாலே யதூவா மநஸஸு அவித்யாதி தோஷேண துஷ்டமாகையாலே மநோகூதங்கள் எனகிறது ஆக, மநோஜநயபரகாஸபரதிபூந்தகூதவாத்மநா தோஷமெனகிறது q (ஸவரூபகூதமுமல்ல) கூதஸபூத பரயுகத்தவபர r ஜஞாநம் நித்யமானால் உத்யாஸதமய வயவஹாரம் எப்படியெனன (ஆத்மாவினுடைய இத்யாதி) s (ஜஞாந பரஸருதிதூவாரத்தை) ஜஞாந பரஸருதிமுகூத்தை

பர—u (யமநியமாதி க்ரமத்தாலே இத்யாதி) अत्र यमनियमादीनां स्वरूपं सङ्गहेणोच्यते । तत्र यमादीनि चत्वार्यङ्गानि बाह्यानि, प्रत्याहारधारणादीन्यान्तराणि. ध्यानशरीरान्तर्भावाच्चेष्टा आन्तरत्वम्, तदुपकारकत्वेन यमादीनां बाह्यत्वम्. तत्र यमाश्च नियमाश्च पञ्चेत्युक्तं पराशरेण— [वि. पु. ६ ७] “ब्रह्मचर्यमहिंसां च सत्यास्तेयापरिग्रहान् । सेवेत योगी निष्कामो योग्यतां स्वमनो नयन् ॥ स्वाध्यायशौचसन्तोषतपांसि नियतात्मवान् । कुरीत ब्रह्मणि तथा परस्मिन् प्रवण मनः॥

அ—பரவணம் மந | ஏதே யமாஸஸநியமா பஞ்ச பஞ்ச ச கோத்திதா || இதி பூரஹமசாயம்—
மைத்ருந்த்யாக்ஷ அஹிம்ஸா பரபீடாவாஜநம் ஸதயம் யதோத்ருஷ்டார்தததுவிஷயஹிதருப
வசதம் அஸதேயம் பரதூரவயாபஹரணபூவ நிஷிததூரவயாநாதூரநம் அபரிக்ரஹ
ஸவாத்யாய -ஸவகீயஸாக்ஷாத்யயநம் ஸௌசந்து ததுவிதம் பூரஹயமாப்யநதரஞ்சேதி
ம்ருஜஜலாப்யாயம் ஸுதூதி பூரஹயம் பூரவஸுதூதிஸது ஆநதரம் ஸந்தோஷ -யத்ருச்சூ
லாபே ஸந்துஷ்டதா தப -உபவாஸாதி ததூர பூரஹமணி பராவண்யமேகோ குண
ஆஸநஞ்ச-ஸஸஸதிகாதி 1 ஸவஸதிகம் கோமுகம் பத்மம் வீரம் ஸிம்ஹாஸநம் ததூர |
மாயூரம் குக்குடஞ்சைவ பதூரம் கூர்மாஸநம் ததூர | முகதாஸநம் ததைதேஜாம் பருதக்
ஷையாமி லக்ஷணம் || இதி வஸிஷ்ட வசநாத பராணாயாமஸ்ச தரிவித -ரேசகபூரக கும்புக
பேதூராத 2 பராண ஸயாத் தேஹஜோ வாயு ஆயாமஸதநநிரோதூரம் | ததூரேசகம்
பூரகஞ்ச கும்புகஞ்ச தரிதேயாச்யதே || இதி வாயுவசநாத 3 நாலிகாபுடம் அங்குலயா
நிஷ்பீட்யைகம் பரேண து | ஓளதூரம் ரேசயேத் வாயும் ததூரஸௌ ரேசகஸஸமருத ||
பூரஹயேந வாயுநா தேஹம் துருதிவத பரிபூரயேத் | நாஸாபுடேநாபரேண பூரணத பூரகம்
மதம் || ந முஞ்சதி ந க்ருஹணதி வாயுநதா பூரஹிஸஸதிதம் | பூர்ணகும்புகவத் திஷ்டேத்
அசலஸஸ து கும்புக || இதி ரேசகாதூரம் லக்ஷணஞ்சோகதம் விஷயேப்யோ விநிவர்தய
சிததாநுகாரிதவேந இந்நூரியானம் கரணம் பரதயாஹார 4 “ஸபதூரதிஷ்வநூரக்தாரி நிக்
ருஹயாக்ஷாணி யோக்யவித் | குயாச்சித்தாநுகாரீணி பரதயாஹாரபராயண ||” இதி ஏவம்
பராணாயாம் பரதயாஹாராப்யாயம் வாயுஷ்ணந்தூரியேஷு ச வரீக்குதேஷு ஸுபூர்யபூதே

பர—|| ३७ || एते यमास्सनियमाः पञ्च पञ्च च कीर्तिताः ||” इति. ब्रह्मचर्य—मैथुनत्यागः,
अहिंसा-परपीडावर्जनम्. सत्यम्—यथादृष्टार्थविषय हितरूपवचनम्. अस्तेयम्—परद्रव्यापहरणा-
भावः. निषिद्धद्रव्यानादानम्-अपरिग्रहः. स्वाध्यायः—स्वकीयशाखाध्ययनम्. शौच तु द्विविधम्-
बाह्यमाभ्यन्तरञ्चेति. मृज्जलाभ्यां शुद्धिः—बाह्यम् भावशुद्धिस्त्वान्तरम्. सन्तोषः—अल्पसन्तुष्टता.
तपः—उपवासादि. तथा ब्रह्मणि प्राचण्यमेवो गुणः. आसनञ्च स्वस्तिकादि. “स्वस्तिकं गोमुख
पञ्च वीरं सिंहासनं तथा । मयूर कुक्कुटञ्चैव भद्रं कूर्मासनं तथा । मुक्तासनं तथैतेषां पृथग्बोध्यमि
लक्षणम् ||” इति वसिष्ठवचनात्. प्राणायामश्च त्रिविधः—रेचकपूरककुम्भकभेदात्. “प्राणः स्यादेहजो
वायुः आयामस्तन्निरोधनम् । तद्रेचक पूरकञ्च कुम्भकञ्च त्रिधोच्यते ||” इति वायुवचनात्.
“नासिकापुटमङ्गुल्या निष्पीड्यैक परेण तु । औदर रेचयेद्वायुं तदाऽयं रेचकः स्मृतः । बाह्येन
वायुना देहं दृतिवत्परिपूरयेत् । नासापुटेनापरेण पूरणात्पूरक मतम् || न मुञ्चति न गृह्णाति
वायुमन्तर्बहिस्स्थितम् । पूर्णकुम्भकवत्तिष्ठेत् अचलस्स तु कुम्भकः ||” इति रेचकादीनां लक्षण चोक्तम् ।
विषयेभ्यो विनिवर्त्य चित्तानुकारित्वेन इन्द्रियाणां करणं—इत्याहारः. तदाह पराशरः—[वि पु ६ ७]
“शब्दादिष्वनुरक्तानि निगृह्याक्षाणि योगवित् । कुर्याच्चित्तानुकारीणि प्रत्याहारपरायणः || (४३)” इति.
एवं प्राणायामप्रत्याहाराभ्यां वायुष्विन्द्रियेषु च वशीकृतेषु शुभाश्रयभूते भगवति पुरुषोत्तमे मनसो
निश्चलत्वेनावस्थानं—धारणा. “शुभे ह्येकत्र दिपये चेतसो यच्च धारणम् । निश्चलत्वात् सा सद्भिः

அ-புகுவதி புருஷோத்தமே மநஸோ லக்ஷநத்வேநாவஸ்தாநம்-தாரண 1 முபேஹயேகதர
விஷயே சேதஸோ யசச தாரணம்! நிர்சலதவாசச ஸா ஸத்யபிதா தாரணேதயபி தியதே ||
இதி ஸௌநகவசநாத ஏவமுகதா யமநியமாஸநபராணயாம்பரதயாஹாரை நிஷ்பாத்யா
நிரநதரஸமருதிஸநதாநருபா ஸைவ த்யாநமிதாபசயதே 2 தத்ருபபரதயயே சைகா ஸநததிஸ
சாநயரி ஸபருஹா | தத்யாநம் பரத்யுமைரங்கைஷ ஷட்பிதா நிஷ்பாத்யதே நருப ||
இதி பராஸரவசநாத தசச த்யாநம் பஞ்சஸித்யம் — (1) அஸ்தரபூஷண விஸிஷ்டமேகம்
(2) ததஸ்திதௌ அஸ்தரஹிதம் துவித்யா (3) உருதீயம் அங்குபரதயங்குவிஸிஷ்டவிஷயம்
(4) பரதயங்குவிஷ்டுர பரத்யாநாங்கு விஸிஷ்டவிஷயம் சதுர்த்தம் (5) பஞ்சமநது கேகாமுகாகார-
அவயவிமாதராவலம்புநம் ஏவமருபேண த்யாநேந ச ஸபாதித்யாபுவதி ஸமாதிஸச ததஸவருப
கூரஹணம் தசசோகதம் புகுவதா பராஸரேண 3 தஸயைவ கலபநாஹிநம் ஸவருபகரஹணம்
ஹி யத! மநஸா த்யாநிஷ்பாத்யம் ஸமாதிஸ ஸோடபித்யதே || இதி தஸயைவ
விஷ்டுரஹாதிவிஸிஷ்டதயா த்யாதஸயைவ கலபநா - ரூப வர்ண சுய விநாஸாத்ய அத்ர அஸ்தர
பூஷணதிராஹிதயேந உததரோததர த்யாநவசநம், அந்யத்யா தஸயாகயதவாத நது தயாஜய
தவாத தேஷாம் அஸ்தரபூஷணதிவிஸிஷ்டதயைவ பராபயதவாத ததக்ரதுந்யாயேந
தேஷாமபி த்யேயயத்வ வசநாசச [§ புரஹமசாயமிதயாதி] யோகீ நிஷ்காமஸஸந் ஸவம் மந
யோக்யதாம் த்யாநயோக்யதாம் நயந ஸந் புரஹமசாயாதீந் ஸேவேத மந பரவணம்
குர்வீத அபரிகூரஹ — நிஷித்யத்யுரவயங்களைப பரிகூரஹியாதிருக்கை 4 குலடா
ஷண்டபதிதவையிபய காகணீமபி | தத்யதாமபி கருஹணீயாத நாபத்யபி கத்யாசந ||
தேஹததினினும் உணடான வாயு பராணாகக்கடவது அத்தை நிறுத்துகை
ஆயாமமாவது ஏகம் நாஸிகாபுடம் அங்குளயா நிஷ்பீடய அபரேண நாஸிகாபுடேந
ஒளதூரம் வாயும் ரேசயேத 'இந்த்ரியாணம்' எனறது கர்மணி ஷஷ்டியாய இதத்யாயங்
களை விஷயங்களினினும் மீட்டு சிததத்தைப பிளசெனறதாகப பண்ணுகை [ஸைவ
தாரண த்யாநம்] அந்ந தாரணைதானே த்யாநமாவது தாரணையினுடைய முறறுதல
தானே த்யாநம் எனறபடி [தத்ருபபரதயயே] அநத திவயமங்குள விஷ்டுரத்யாநத்திலே
ஏகா அநயநிஸஸபருஹா யா ஸநததிஸிஷ்டா தத்யாநம் ஷட்பிதா பரத்யுமைரங்கை
நிஷ்பாத்யதே அங்குமெனறு திருமேனி பரதயங்குமெனறு - அவயவங்களை அஸ்தர
பூஷணதி விஸிஷ்டனாக த்யாநம்பண்ணக்கடவன அநந்தரம் அஸ்தரஹிதனாக த்யாநம்

11- धारणेत्यभिधीयते॥” इति शौनकरचनात् एमुक्तैर्यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारैः निष्पाद्या
निरन्तरस्मृतिसन्तानरूपा सैव धारणा ध्यानमित्युच्यते. “*तद्विरूपप्रत्यये चैका सन्ततिश्चान्यनिरस्पृहा ।
तद्व्यानं प्रथमैरङ्गैर्बुद्धिनिष्पाद्यते नृप॥” [वि. पु. ६-७-९१] इति पराशरवचनात् तच्च ध्यान
पञ्चविधम्. अस्त्रभूषणविशिष्टमेकम् तस्थितौ अस्त्ररहित द्वितीयम्. तृतीयश्चाङ्गप्रत्यङ्गविशिष्ट
विषयम्. प्रत्यङ्गविधुरप्रधानाङ्गविशिष्टविषय चतुर्थम्. पञ्चम तु गोमुखाकारायविमात्रावलम्बनम्
एवरूपेण ध्यानेन समाधिर्भवति. समाधिश्च-तत्स्वरूपग्रहणम्. तच्चोक्तं भगवता पराशरेण—
[वि पु ६ ७] “तस्यैव कल्पनाहीन स्वरूपग्रहण हि यत्। मनसा ध्याननिष्पाद्यं समाधिस्सोऽभि-
धीयते॥९२॥” इति. तस्यैव-विग्रहादिविशिष्टतया ध्यातस्यैव. कल्पना-रूपवर्णाः. अपक्षय-

ஈ— v (அறவற) என்றது—அறவற என்றபடி அநநதரம் மலா w விகலிதமாய்
மலா—x மேலநோக்கி y எழுதரும்—கொழுந்துவிட்டு z மேனமேலெனக் கிளராநினை
றுள்ள 2 மலா y நாவண்ணு—மாநஸஜஞாதம், இப்படி விகலிதமாய்க் கொழுந்து
விட்டு மேனமேலெனக் கிளராநின்றுள்ள ௩ மாநஸஜஞாத கம்யமாயிருக்கும் ஆத்மா,
b அளவு—அதினளவல்லன ஈஸ்வரன

அ—பண்ணைகடவன என்று இங்ஙனே விசுரஹத்தை விட்டு ஸ்வரூபத்திலே போகச்சொல்லுகை
யாலே விசுரஹம் காலபதிகம் நெஞ்சிலேயுள்ளதுக்காகச் சொன்னவிதத்தை கலபநாஹீநம்
என்கிறதும் இங்ஙன கலபிதமான விசுரஹத்தையொழிந்த ஸ்வரூபத்தை—என்று அவன
பொருள் சொல்லுகிறதற்குக் கருத்தென என்ன இத்தைவிட்டு மேலே த்யாநம் பண்ணின
லொழிய விசுரஹத்தையே த்யாநம் பண்ணிக்கொண்டேயிருந்தால் ஸ்வரூபஞ்ஞாதத்தில் நெஞ்சு
செல்லமட்டாதெனக்காக இத்தை விடச்சொல்லுகிறதிதனைபோக்கி அவைகள் இலலை
என்கிறதல்லவென்று பரிஹரிக்வினா [* அதராஸத்ரபூஷணத்தி ராஹித்யேத என்று தொடங்கி]

v (அறவற) யோக்யஸாதரத்தில் சொல்லுகிறபடியே கரமேன கழியவேண்டுகையாலே
அறவெனந்து - அறவறவென்றும் கரமத்திலே போகப்போக என்றபடி w (விகலிதமாய்)
என்றது நிஷ்பரத்பூஹம் விஷயாவக்ஷாஹநோந்முக்யமாய் என்றபடி x (மேலநோக்கி) என்றது
ஒருகால அவக்ஷாஹிதத பரகாரத்திலே அழிந்துகிடவாமல் பரகாராந்தராவக்ஷாஹநோந்முக்யமென்ற
படி y (எழுதரும்) என்றது பரகாராந்தராவக்ஷாஹநோந்முக்யமானபோதும் தத்பரகாராவக்ஷாஹந
பூர்வகம் புந புந மேனமேலென பரகாராந்தரேண அவக்ஷாஹநோந்முக்யமாகாநின்றுள்ள என்ற
படி z (மாநஸஜஞாதகம்யமாயிருக்கும் ஆத்மா) உணர்வென்று-விஷயலக்ஷகமென்றபடி b அள
வென்கிறது - பரகாரத்தை ஏகேந்த்ரியக்ஷாஹயதவமும் ஒரு பரகாரமிதே யத்வா, மன
னுணர்வு மாநஸஜஞாதம் அததாலே அளவு பரிச்சேதம் அததையுடையவன ஜீவாத்மா
அதிலலாதவன ஈஸ்வரன

c (மாநஸேதயாதி) ஜீவாத்மாவுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் அநேகாகாரத்தாலே அத்யந்த
வைஷம்யமுண்டாயிருக்க அவவாகாரங்களாலே வைஷ்ணவஞ்சொல்லாதே மாநஸஜஞாதா

ஜீ— v (அறவற) கரமத்திலே போகப்போக w (விகலிதமாய்) விஷயாவக்ஷாஹநோந்முக்யமாய்
x (மேலநோக்கி) பரகாராந்தராவக்ஷாஹநோந்முக்யமாய் z (மேனமேலெனக்கிளராநின்றுள்ள)
தத்பரகாராவக்ஷாஹநபூர்வகம் புந பரகாராந்தராவக்ஷாஹநோந்முக்யமாகாநின்றுள்ள ஆக' மலர்''
இத்யாதி, விசேஷணக்ரயததாலும் ஆத்மவிஷயக் ஜஞாதத்தினுடைய உத்தரோத்தரபரிபாக
விசேஷம் சொல்லுகிறது z மனனுணர்வென்று ஜஞாதகம்யமாதம் பரியந்தம் விவக்ஷிதம் b அளவு
பரகாரம் ஏகேந்த்ரியக்ஷாஹயதவமும் ஒரு பரகாரமிதே

c (மாநஸேதயாதி) ஜீவோஸ்வரர்களுக்கு அநேகாகாரங்களாலே அத்யந்தவைஷ்ணவம்
உண்டாயிருக்க அவவாகாரங்களாலே வைஷ்ணவஞ்சொல்லாதே மாநஸஜஞாதாகோசரத்வரூப

ப||—विनाशायश्च. *अस्रभूषणादिराहित्येन उत्तरोत्तराभ्यानवचन, अन्यथा तस्याशक्यत्वात्, ननु
त्याज्यत्वात्तपाम्, अस्रभूषणादिविशिष्टविग्रहवत एव प्राप्यत्वात्, तत्कतुन्यायेन तेषामपि ध्येयत्व
वचनाच्च ||

ஈ— c மாநஸஜ்ஞாநக்யமயமாயிருக்கும் ஜீவாதமஸவருபம், புகுவதஸவருபம் அங்ங
னிராது எனறதுக்குக் கருதது எனனெனில், d ஏகேந்த்ரிய க்ராஹயத்வமும் இலலை
எனகை e பொன்னுக்கும் f கரிக்கும் அதயநதம் வைஷமயமுண்டாயிருகச்செயதே,
க்ரஹிக்கைக்கு g ஸாமக்ரி ஒன்றுயிருக்குமிறே அபபடி ஏகபரமாணக்யமயத்வ ஸாமயமு
மில்லை எனகை

h ஆனால் 1 “मनसा तु विशुद्धेन” (மனஸா து விஸுத்தேந) என்று பரிஸுத்த
மான அந்த கரணத்தாலே க்ரஹிக்கலாமெனறநிறதே, அத்தோடு விரோதி
யாதோவெனில், 1 2 “नेति नेति” (நேதி நேதி) என்று க்ரஹிக்கும்மததனையலது
1 ஈத்ருக்தயா, இயததயா, பரிச்சேதித்து க்ரஹிக்கப்போகாதெனகை

அ கேசரத்வரூப வைலக்ஷணயஞ்சொல்லவேணுமோவென்று ஸங்காபிபராய d லோகத்திலேஅத
யந்த வைஷமயமுண்டாயிருகச்செயதேயும் சில பதார்த்தங்களுக்கு ஏகபரமாணக்யமயத்வ
ஸாமயமுண்டாயிருக்குமாகையாலே அவவாகாரத்தாலேயும் ஸாமயமில்லையெனும் அர்த்த
மும் சொல்லவேண்டுமையாலே அததை அருளிச்செய்கிறார் (ஏகேந்த்ரியக்ராஹயத்வமில்லை
எனகை) என்று ஏகேந்த்ரிய க்ராஹயத்வமும் எனறதுக்கு - ஏகபரமாண க்யமயத்வரூப
ஸாமயமும் என்று கருதது இத்தால ஜீவஸவருபத்திற்காடடில் அதயநதவிலக்ஷணம் ஈஸ்வர
ஸவருபமெனறதாயிறு e பரஸபரவைலக்ஷணயே ஸதி ரூபஸயோரிவ ஏகேந்த்ரியக்ராஹ
யத்வாப்யாவோடபி ஸவயமேவ ந ஸித்தயேத கிம்? இதயதராஹ (பொன்னுக்கும் இதி) f (கரிகும்)-
இங்கூரலத்துக்கும் g (ஸாமக்ரி ஒன்று) சக்ஷுரிந்த்ரியம் ஒன்று

h விஸுத்தமநோக்ராஹயத்வமுண்டே? என்று ஸங்கித்துப பரிஹரிககிறார் (ஆனால்
மநஸாதவிதயாதி) இதுக்கு ஆதமாவைக காணும்போது அஷ்டாங்க யோகத்தாலே
ஸம்ஸகருதமான மதஸஸாலே காணலாம் 2 “நேதி நேதி” என்று ஈஸ்வரனைக் காணும்போது
போராது 3 “விவேக-விமோக அப்யாஸ்-கரியா-கலயாண-அநவஸாத-அநுத்தாபேப்ய

ஜீ-வைலக்ஷணயஞ்சொல்லவேணுமோ என்று ஸங்காபிபராயம் d லோகத்திலே அதயநதவைஷம்
யம் உண்டாயிருக்கச்செயதேயும் சில பதார்த்தங்களுக்கு ஏக பரமாணக்யமயத்வஸாமயமுண்டாகக்
காண்கையாலே அவவாகாரத்தாலேயும் ஸாமயமில்லையெனும் அர்த்தமும் சொல்லவேண்டும
யாலே அததை அருளிச்செய்கிறார் (ஏகேந்த்ரியக்ராஹயத்வமில்லை எனகை) என்று
ஏகேந்த்ரியக்ராஹயத்வம் - ஏகபரமாண க்யமயத்வம் இத்தால ஜீவனிறகாடடில் அதயநத வி
க்ஷணம் ஈஸ்வர ஸவருபம் எனறதாயிறு e உத்க்ருஷ்ட நிகருஷ்ட வஸதுக்களுக்கு ஏக பரமாண
க்யமயத்வபரஸகதியுண்டோவென (பொன்னுக்குமிதயாதி) g (ஸாமக்ரி) சக்ஷுரிந்த்ரியம்

h விஸுத்தமநோக்ராஹயத்வமுண்டே என்று ஸங்கித்துப பரிஹரிக்கிறார் (ஆனால் மத
ஸாதவிதி) 1 “ந சக்ஷுஷா க்ருஹயதே நாபி வாசா — மநஸா து விஸுத்தேந” இதி
ஸ்ருதி இங்கே ஜீவாதமாவைப்போலே அஷ்டாங்கயோகமாதரத்தாலனறிக் கே விவேகாத்
யருக்ருஹித மதஸஸாலே, அது தனனிலும் 2 நேதி நேதி என்று க்ரஹிக்கும்மததனை

பர— 1 “मनसा तु विशुद्धेन” — विवेकादिसाधनसप्तानुगृहीतपरमात्मोपासननिर्मलीकृतेन
मनसा ग्राह्य इत्यर्थः

ஈ— k முதலிலே ஜனாநவிஷயம் அனநெனனில துச்ச தவம் வருபிறே l அனுத்ர வயததை க்ரஹிக்குமாபோலே விபுத்ரவயததை க்ரஹிக்கப்போகாது என்கை

அ என்கிற விவேகாதிசுளோடே கூடின புகுவதுபாஸநததாலே நிாமலமான மநஸஸு வேணு மென்று பரிஹாரம் அதியாஹரிததுகொள்வது l 1 (நேதி நேதி) ஏதாவந்மாதரம் ப்ரஹ்மஸவ ரூபம் ந ஏதாவந்மாதரம் ந என்று பொருள் இரண்டாம் நேதிஸப்தம் இப்படி இயத்தா ரஹிதமான வஸதவநதரமிலையென்று சொல்லுகிறதென்கிற இவ்வாததும் அநநதரவாக்யத திலே சொல்லுகிறது—1 ந ஹயேதஸமாதிசுதி நேத்யநயத் பரமஸதிதி என்று இதிறேதி பரகாரேண ஏதஸமாத்ராதேஸாத அந்யத பரம உத்கருஷ்டம் நாஸதீத்யர்தத ஆதிஸ்யதே அநேநேதயாதேஸ - என்று கரணவயதபத்தியாய, ஈஸ்வரனை சொல்லுகிறது l (ஈத்ருகதயா) இத்யாதிசுக்கு கருதது ஆத்மஸவரூபம் தனனோடொத்த ஆதமாக்களுண்டாகையாலும் அனு வாகையாலும் இப்படியிருக்கும், இம்மாதரமாயிருக்குமென்று பரிச்சேதித்து க்ரஹிக்கலாம் அப்படி ஈஸ்வரஸவரூபம் க்ரஹிக்கப்போகாதென்று l (ஈத்ருகதயா இயத்தயா) ஸவரூபத ஸவபூரவத என்றபடி.

k 'மனனுணாவளவிலன்' இத்யஸயாநுஞ்ணம் 2 'மநஸா து விஸுத்ரதேந ' இத் யதராபி துஸப்தம் அபிஸப்தாராததும் க்ருதவா காஃவபிபராயேண மநோகூமயதவாபூவ ஏவோச்யதே இத்யஸிரோதேந நேதும் ஸகயதே கிம்? இத்யாஸங்கய பரிஹாரதி (முதலிலே இத்யாதிசு) உக்தாராததாரநங்கீகாரே அநிஷ்டபரஸஞ்ஜநம் வா l உக்ததாக்கஸய விபர்யயே பர்யவஸாதமாவம் (அனுத்ரவயததை இதி) 1 'நேதி நேதி' என்கிற வாக்யம் பரிச்

ஜீ-என்று பரிஹாரம் கண்டுகொள்வது l (ஈத்ருகதயா இயத்தயா) என்றது-ஸவரூபதஸஸவபூவ தஸ்ச என்றபடி ப்ரஹ்மதாரண்யகே 1 'அதாத ஆதேஸோ நேதி நேதி ந ஹயேதஸமாதிசுதி நேத்யநயத் பரமஸதி' இதி அஸயார்தத - ஆதிஸ்யதேநேநேதி கரணவயதபத்தயா ஆதேஸ - நியநதா பரமாதமா இதிற - நைதாவந்மாதரம் அஸௌ பரமாதமா பூவம் யதார வாணித , நைதாவந்மாதரமிதி பரதம்நேதிஸப்தஸயாராத இதிற இதிறேதி இததம் இயத்தாரஹிதம் வஸதவந்மாதரம், த - நாஸதீதி துவித்யநேதிஸப்தஸயார்த்த இம்மாததம்நந்தரவாகயே ஸ்ருதிராவததி [நஹயேதஸமாதிசுதி] ஏதஸமாத ஆதேஸாத் இதிறேதி - இதிறேதிபரகாரேண அந்யத் பரம - உத்கருஷ்டம் நாஸதீதி

k 'மனனுணாவளவிலன்' என்கிறதற்கு அநுஞ்ணமாக மநோகூமயதவாபூவமே சொல்லுகிறதெனவொண்ணாதோவென (முதலிலேயித்யாதிசு) l பரிச்சேதித்து க்ரஹிக்கப் போகாமெக்கு ஹேதுவேதென (அனுத்ரவயததையித்யாதிசு) l அபரிச்சேத்யதைக்கு 'நேதி

பர—1 बृहदारण्यके [४३] “अथात आदेशो नेति नेति न ह्येतस्मादिति नेत्यन्यत्परमस्ति” इति, अस्यार्थः—इति नेत्यन्वयः, इतः पूर्वं यथा परमात्मा वर्णितः नेत्यमसौ, नैतावन्मात्र-इति पूर्वस्य नेति शब्दस्यार्थः, उत्तरस्य तु इत्यमियत्तारहितं वस्तुन्तर नास्तीति, इममेवार्थमनन्तरवाक्येन व्याचकार श्रुतिः - (न ह्येतस्मादिति नेत्यन्यत्परमस्तीति) एतस्मात् - आदेशात्, इतिनेति - इतिनेति-प्रकारेण, अन्यत् परम्-उक्तम् नास्तीति.

—n (பொறியுணர்வவையிலன்) பொறியெனறு சகசுராதிசுரணங்கன அஹருல் அறியபபடும பதார்த்தங்கனின n படியலலன் o 1 “யமா:மா ந வேது” (யமாதமா ந வேது) 2 “ய பூயிசி ந வேது” (யம பருதிவீ ந வேது) எனகிறபடியே, p இவவோபாதி ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தில் விலக்ஷணனென்றதுவும் எனகை, q ஜாத யந்தன 1 பதார்த்ததூதாஸநம் பண்ணிறறிலனென்பதும் கணனில் வைஸத்யமுடைய வனும கண்டிலன் s எனபதும், t காணமைகரு இருவருமொக்குமீறே அபபடியே அசித்யவிலக்ஷணனென்றவோபாதி சித்யவிலக்ஷணனென்றதுவும் எனகைககாகச சொல்லுகிறது

அ—சேதித்தறியபபோகாமைகரு பரமாணமாகககாட்டி உபபத்தியும் காட்டுகிறா (அணுத்ரவ யததைஇதயாதி) எனனவுமாம n (பொறியுணர்வவை) எனறு உணரபபடும் பதார்த்தங்களைச சொல்லுகிறது n (படியலலன்) பொறியுணர்வை அளவிலனென்று அநுகருஷ்யாநவயம் இஙகும் உணர்வென்று-விஷயலக்ஷகம் p 1 “யமாதமா ந வேது” 2 யம பருதிவீ ந வேது எனகிற படியே எனறு ஈட்டிலே உண்டானபோது ஜீவவயாவருததயபித்யுநாதேவ அசித்யவயாவருத்திரபி ந ஸித்யத்யதி கிம்? இதயதராஹ (யமாதமேத்யாதி)

p அபேத்யுஸங்காயேக்ஷயமான ஜீவனைக்காட்டில வைலக்ஷணயம் சொல்ல அமையாதோ? அசித்யவைலக்ஷணயத்தைச் சொல்லவேணுமோவெனன, அது த்ருஷ்டாந்தாதததம் எனகிறார் (இவவோபாதி) எனறு இந்த வாகயம் பரோபதேஸகூர்பபுதாநிமித்தம் உபயவிலக்ஷணமாகத தாம் அநுஸந்திசுகிறவிடத்தில் த்ருஷ்டாந்தாதததமாகவேண்டாவிதே q ஜஞாநாந்ததூதமக னுன சேதநவைலக்ஷணயததை ஜட்யுமாய ஹேயமான அசித்யவைலக்ஷணயததோபாதி எனன லாமோவெனன (ஜாதயந்த்யுனித்யாதி) r (பதார்த்தம்)மாவது - ஸித்யுத்யுஜ்ஜநாதி த்ருஸயமான நிஷேபம் இததால — அவதாரிகையில ஹேயபரதயநீகத்வ கலயாணைகதாநத்வங்களாலே வைலக்ஷணயமும, ஏகபரமாண கம்யதவததாலே வரும் ஸாமயாபுரவமுமென்று தாதபாயத்வ யம் — எனறு அருளிச்செயவர் s (எனபதும்) எனறவநநதரம் ஒகருமென்று அத்யாஹாரம் t அதுக்கு உபபாதகம் (காணமைககென்று) அசிஜஜீவயோ பரஸ்பரவைலக்ஷணயே ஸதயபி புகுவத்ஸவரூபாவமாஸதே ஜீவகூதம் வைலக்ஷணயம் ந வைலக்ஷணயதவேந ஸபுரதீதி யாவத்

ஜீ—நேதி ' எனகிற வாகயம் பரமாண பரதூஸநபரம் | அணுத்ரவயேத்யாதி வாகயம் உபபத்தி பரதூஸநபரம் n (பொறியுணர்வவை) எனறுது உணரபபடும் பதார்த்தங்கனென்றபடி n (படியலலன்) பொறியுணர்வை அளவிலன் எனறு அநுஷங்கித்து அந்வயம்

p சித்யவிலக்ஷணமெனருல் அசித்யவைலக்ஷணயம் தனனடையே ஸித்யுத்யாதோ? எனன, அது த்ருஷ்டாந்தம் எனகிறா (இவவோபாதி இத்யாதி) இந்த வாகயம் பரோபதேஸகூர்ப பதாநிமித்தம், உபயவிலக்ஷணமாகத தாம் அநுஸந்திசுக இது த்ருஷ்டாந்தமாக வேண்டா விதே q இவவோபாதியென்பானென? ஜீவனுக்கு வாகியிலையோவெனன (ஜாதயந்த்யுனித்யாதி) r (பதார்த்தம்) நிஷேபம் இத்தால அவதாரிகையிலே ஹேயபரதயநீகத்வ கலயாணைக தாநத்வங்களாலே வைலக்ஷணயமும, இங்கே ஏகபரமாண கம்யதவமுயிலலை எனறும் தாத்பாய த்வயம் s (எனபதும்) எனறவநநதரம் 'ஒகரும் எனறு அத்யாஹாரயம் இததால சித்யிததுகக ருக்குப பரஸ்பர வைலக்ஷணயமுண்டாயிருந்தாலும், புகுவத்ஸவரூபத்தை விசாரிததால ஜீவகூத வைலக்ஷணயம் வைலக்ஷணயமாயத் தோனருது எனறபடி

ஈ— இப்படி உபயவிலக்ஷணனாயிருக்குமாகில் அவனை பரதிபத்தி பண்ணுமபடி என னென்னில் (இன்ன) u ஏவமவிதன எனனுமிதனை v உகதததைச சொல்லவுமாம், வக்ஷயமாணத்தைச் சொல்லவுமாம்

எப்படிப்பட்டவன்? என்னில் (உணாமுமுநலம்) உணாவென்று — ஜனாநம் நலமென்று ஆநந்தம் முமுநவென்று இரண்டிடத்திலும் அந்வயிககிறது கட்டடங்க ஜனாநமுமாய், கட்டடங்க ஆநந்தமுமாயிருக்கும் இத்தால ஸவரூபத்தில் அபரகாஸமாயாதல் அந்நுகூலமாயாதலிருக்குமிடமில்லை என்கை அனறிககே, ஆநந்தமாகிறது ஜனாநவீஸேஷமாகையாலே ஆநந்தத்தைச் சொன்னபோதே ஜனாநத்தையும் சொல்லிறறும் வருமிறே, ஆகையாலே (இன்னுணா முமுநலம்) w நேர்கொடுநேர் தனனை அறியப்போகாமையாலே, என்றும் ஓகச இனனாலே—உபமாநத் தாலே அறியப்படுவதான முமுநலமாயிருக்கும், x 1 “यथा सैन्धवघ्न” (யதா ஸைந்தவ-கூந) என்கிறபடியே y நிரதிஸாயாநந்தமுமாயிருக்கும் z 2 “आनन्दो ब्रह्म” (ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம) என்றும் 3 “आनन्दमय” (ஆநந்தமய) என்றும் சொல்லக்கடவதினே

அ— u, v ஏவமவிதன என்றது எத்தைப்பற்ற எனை (உக்தததையித்யாதி) உக்தவக்ஷய மாணங்கள் இரண்டையும் சொல்லவுமாம் என்று கூட்டிக்கொள்வது

w (நேர்கொடுநேர்) ஸாக்ஷாத இரண்டாமாதத்தில் இன்னென்று உபமாநம் அத் தாலே உணர் - உணரப்படும், முமுநலமென்று அறியப்படும் என்கை x உபமாநத்தாலே அறியும் வகை எப்படியென்னில் (யதா ஸைந்தவேத்யாதி) y இத்தால ப்ரலிதம் (நிரதிஸயேதி) z அத்ர பரமாணங்கள் (ஆநந்தோப்ரஹ்மேத்யாதி)

a உபமாநாத்ரம் (கடிசேரித்யாதி) [கடிசேர் நாரறததுள்ளாலையித்யாதி] விலக்ஷணமான க்ஷத்தங்களெல்லாம் சோந்த பரிமள ஸமுதாயத்தை அவக்ஷாஹித்து அநுபூவிதத இன்பத்தி

ஜீ— u, v ஏவமவிதன என்றது எத்தைப்பற்ற எனை (உகதததையித்யாதி) உகதவக்ஷய மாணங்கள் இரண்டையும் சொல்லவுமாம் என்று கூட்டிக்கொள்வது

w (நேர்கொடுநேர்) ஸாக்ஷாத் துவிதீயாத் தே இன்ன - உபமாநம் அத்தாலே உணர் உணரப்படும் முமுநலம் என்று அறியப்படும் என்கை x உபமாநத்தாலே அறியும் வகை எப்படி என்ன (யதா ஸைந்தவேத்யாதி) இயம் ஸ்ருதிஸஸார்ததா பூர்வமேவ (ப 230) லிக்ஷிதா z ஆநந்தரூபத்தைக்கு பரமாணங்கள் (ஆநந்தோ ப்ரஹ்மேத்யாதி) தைத்திரீயகே 2 ‘ஆநந்தோ ப்ரஹ்மேதி வயஜாநாத’ ஏதத்பூர்வாவாகே 3 ‘அந்யோ஽ந்தர ஆத்மா஽நந்தமய’

பர-x 1 (முமுநலம்) बृहदारण्यक-मैत्रेयीब्राह्मणे [६-५] “म यथा सैन्धवघ्नोऽनन्तरोऽवाह्यः कृत्स्नो रसघ्न एव एवं वा अरेऽयमात्मा” इति.

z 2 तैत्तिरीयके [३ ६] “आनन्दो ब्रह्मेति व्यजानात्” एतत्पूर्वानुवाके (५) “अन्योऽन्तर आत्माऽऽनन्दमयः”

ஈ— aA [கடிசோ நாற்றததுள்ளாலை] கடியும் நாற்றமும், இரண்டும பரிமளம் ஆலையென்பது மது, ஸர்வரஸத்துக்கும் உபலக்ஷணம் ஸாவகூந்தத்துக்கும் உபலக்ஷணம்—நாற்றம் b A “கடிசோ நாற்றததுள்ளாலை இனபததுனபககழிநேர்மை ஒடியா இனபபபெருமையோன” என்று c பூவில கூந்தத்துதையும், மதுவில ரஸததையும் d பிடித்து, e அவைதனனிலும் அல்பாஸதிரதவாதிதேஷங்களைக் கழித்து, ஸதிரமாககிச் சேர்த்துப்பார்த்தால் சிறிதொப்பாம எனனுமபோலே ஒருபமாந்தத்தாலே அறியில் அறியலாமததனை, f தனனையே இழிநது அறியப்போகாது என்றபடி (உணாமுமுநலம்)

அ—னுடைய அல்பாஸதிரதவாதிநிபந்தநமான துனபத்தினுடைய கழிவையுடைத்தான ஸலக்ஷணமாமஸத்தினுடைய விசேஷதூஷிதமாகையாலே நிதயமானஆநந்தத்தினுடையஅபரிச்சேத்யத்தை யுடையனாய் கூந்தநாநுபுவஸகூத்ருஷடாநதம் பரதிபதயர்த்தமாக்கச் சொல்லுகிறது உபய விங்கு விபரிஷடமாய ஸவேதரஸமஸதவஸது விலக்ஷணமான ஜஞாநாநந்தம் மாஹாதமயததுக்குத்ருஷடாநதமில்லாமையாலே இதோராத்தம் b ஸப்தார்த்தத்தை அருளிச்செய்து பினனையும் அந்வயாநுருண தாத்தபாயம் காட்டுவதாகப் பாசுரத்தை எடுக்கிறா (கடிசேரித்யாதி) c கடி நாற்றததாலையுள் துனபங்கழிந்த இனபநோமைசோ ஒடியா இனபபபெருமையோன” இத்தயந்வயம் ஹருதிநித்யாஹ (பூவிஸித்யாதி) மதுகூந்தத்யோரபித்யாநாத் ஆஸ்ரயத்வேந புஷ்பம் ஸித்தத்யதி d (பிடித்து) — எடுத்து e (அவைதனனிலும்) அவற்றில் உண்டான ஸகூந்தனனிலும் நேர்மைசேர் — நேர்மையொத்த இனபபபெருமையோன என்றபடி ஸகல்லோகங்களிலும் உண்டான ஸகல கூந்தங்கனையும் ஸகல ரஸங்கனையும் திரட்டி அதில் அல்பாஸதி ரத்வாதி தேஷங்களைக் கழித்து ஸதிரமாகி, இப்படி நித்யமாய நிரதிஸயமான கூந்த ரஸங்களை அநுபூவிக்கையால் வந்த ஆநந்தம் சிறிதொப்பாம எனனுமபோலேயிருக்கிற — நித்யமாய நிரதிஸயமான ஆநந்தத்தையுடையவன என்றபடி அத்ர ஸ்வயதநைர் துர்ஜஞேயதவம் புகுவத்பரஸாதாத ஜஞாயமாநத்வம் ததூநீமபி உபமாநமுகேதவ ஜஞாய மாநத்வம் ச ஸலசயதே f A “அடியேனுள்ளான” இத்யாதிநா உபமாநததாலே அறியவேணும் என்றதுக்குக் கருத்து எனனென (தனனையேயித்யாதி)

g முந்தின அர்த்தமே முக்யமென்று விவரிக்கிறார் (முமுவுணர்வுமாய இத்யாதி) h விவரணம் (கட்டடங்க இத்யாதி) i ஜஞாநமே ஆநந்தமாகையாலே இப்பூவையோஜனை கூடினபடி எங்கனே

ஜீ— a உபமாநவேத்யத்தைக்கு பரமாணந்தரம் (கடிசேரித்யாதி) b ஸப்தார்த்தத்தை அருளிச் செய்து பினனையும் அந்வயாநுருணதாதபாயம் காட்டுவதாகப் பாசுரத்தை எடுக்கிறார் (கடிசேரித்யாதி) c “கடிநாற்றத்தாலையுள் துனபங்கழிந்த இனபநேர்மைசோ ஒடியாவினபபபெருமையோன” என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (பூவிஸித்யாதி) மதுகூந்தங்களைச் சொல்லுகையாலே ஆஸ்ரயத்வேந புஷ்பம் ஸித்தத்யிக்கும் d (பிடித்து)— எடுத்து நேர்மைசேர் ஸலக்ஷணாமாமஸத்தோடொத்த ஆக, ஸகல லோகங்களிலுமுண்டான ஸகல கூந்தங்கனையும் ஸகல ரஸங்கனையும் திரட்டி அதில் அல்பாஸதிரதவாதி தேஷங்களைக் கழித்து ஸதிரமாகி இப்படி நித்யமாய நிரதிஸயமான கூந்தரஸங்களை அநுபூவிக்கையால் வந்த ஆநந்தம் சிறிதொப்பாம எனனுமபோலே இருக்கிற — நித்யமாய, நிரதிஸயமான ஆநந்தத்தை உடையவன என்றபடி f உபமாநததாலே அறியவேணுமென்றதுக்குக் கருத்து ஏதென (தனனையே இத்யாதி)

ஈ—g முழுவுணர்வுமாய், முழுநலமுமாயிருக்கும் h கட்டடங்க ஐஞாநமுமாய், கட்டடங்க ஆநநதமுமாயிருக்கும் i அநுசூல ஐஞாநமேயாகிலும், ஆநநதமுமாகிறது பிரிதது j வயவ ஹரிக் கக கடவதாயிருக்குமிதே (எதிர் நிகழ கழிவினுமின்னிலன்) k காலதரயத்திலும், இன்னுண்டு ஒப்பு, அதிலலாதான சித்சித்திசுவர தத்வதரயமேயாயிற்று நம தர்ஸ நததுக்கு உள்ளது, அதில சித்சித்திவிலக்ஷணம் என்னுமிடம் முனபே சொல்லிற்று இங்குச சொல்லிற்றுகிறது எனனென்னில் “ திரளவொப்பிலையாகில ஒருவகையாலே தான ஒப்புண்டோவென்னில், அதுவும இல்லையென்கிறது ” என்று நிரவஹிப்பாரும்

அ எனன(அநுகூலேதயாதி)கேவல பரகாஸத்தையும்ஆநுகூலயத்தையும்பற்ற பேதுவயவஹாரம் எனறபடி j (வயவஹரிக் கக கடவதாயிருக்குமிதே) ஸாஸ்தரங்களிலே இதி ஸேஷ

k (காலதரயத்திலும் இதி)காலதரயத்திலும் அதிலலாதானென்றுஅந்வயம் இன்னுணர்முழுநலம் இன்னிலன் என்கிறவிதங்கு 1 ஈத்ருஸாய ஸவாஹா இதயாதி ஸ்ருதிபரக்ரியையிலே கருத்தென்று திருவுளம் (ஈத்ருஸாய ஸவாஹா) 2 யத்ஸா ஸைநததுவக்யந என்று சொல்லி இப்படிப்பட்டவென்னு நிருபிக்கவேண்டுமவன் (கீத்ருஸாய ஸவாஹா) நேரே உபமாநமில்லாமையாலே ‘கீத்ருஸா’ என்னுமிதத்தை ஒன்றினபடியும் அல்லன் எனறபடி (தாத்ருஸாய ஸவாஹா) 3 ஆகாஸவத் ஸர்வக்யதர்ஸ ரித்ய என்று பின்னை ஓராகாரத்துக்குப் பின்னை ஒன்றைச்சொல்லி இப்படிப்பட்டவென்னு நிருபிக்கவேண்டுமவன் [விஸத்ருஸாய ஸவாஹா] உபமாநஸூத்ரியன் எனறபடி [ஸுஸத்ருஸாய ஸவாஹா] வைத்யர்மய த்ருஷ்டாந்த ஸூத்ரியன் எனறபடி ஸௌஸாத்ருஸாயம் வைத்யர்மயாபுரவ நியதமிதே [ஈத்ருஸாய தாத்ருஸாய] கதிர் பொறுக்குகிறபடி ஓரோராகாரத்தைப் பற்றச் சொல்லுமத்தனை [ஈத்ருஸாதாத்ருஸா] ஸப்தங்களுக்கு உபமாநத்தாலே நிருபிக்கபடுமவன் என்று அர்த்தங்கொள்ளாதபோது உபமாந விஸேஷ நிர்நேயமில்லாமையால் இதோரர்த்தம் எரித்தியாதிதே ஆகையால் இப்படி

ஜீ— g முந்தின அர்த்தமே முக்யமெனக்ககாக அத்தை விவரிக்கிறா (முழுவுணர்வுமாய் இதயாதி) h விவரணம் (கட்டடங்க இதயாதி) i ஐஞாநமே ஆநநதமுமாகையாலே பூவயோஜக் கூடினபடி எங்ஙனெயெனன் (அநுகூலேதயாதி) கேவல பரகாஸத்தையும் ஆநுகூலயத்தையும் பற்ற பேதுவயவஹாரம் எனறபடி j (வயவஹரிக் கக கடவதாய இருக்குமிதே) ஸாஸ்தரங்களிலே ” இதி ஸேஷ

k (காலேதி) காலதரயத்திலும் அதிலலாதானென்று அந்வயம் இன்னுணர் முழுநலம் இன்னிலன் என்கிற இதுககு 1 ஈத்ருஸாய ஸவாஹா கீத்ருஸாய ஸவாஹா தாத்ருஸாய ஸவாஹா விஸத்ருஸாய ஸவாஹா, ஸுஸத்ருஸாய ஸவாஹா என்கிற ஸ்ருதி பரக்ரியையிலே தாதபாயம் இந்த ஸ்ருதிக்கு அர்த்தம் [ஈத்ருஸாய ஸவாஹா] 2 ‘யத்ஸா ஸைநததுவக்யந’ என்று சொல்லி, இப்படிப்பட்டவென்னு நிருபிக்கவேண்டுமவன் [கீத்ருஸாய ஸவாஹா] நேரே உபமாநமில்லாமையாலே கீத்ருஸானென்னுமிதத்தை ஒன்றினபடியும் அல்லன் எனறபடி [தாத்ருஸாய ஸவாஹா] 3 ஆகாஸவத் ஸர்வக்யதர்ஸ ரித்ய என்றபேராலே பின்னை ஓராகாரத்துக்குப் பின்னையொன்றைச் சொல்லி இப்படிப்பட்டவன் என்று நிருபிக்கவேண்டுமவன் [விஸத்ருஸாய ஸவாஹா] உபமாந ஸூத்ரியன் எனறபடி [ஸுஸத்ருஸாய ஸவாஹா] வைத்யர்மய த்ருஷ்டாந்த ஸூத்ரியன் எனறபடி ஸௌஸாத்ருஸாயம் வைத்யர்மயாபுரவ நியதமிதே ஆக, [ஈத்ருஸாய தாத்ருஸாய] என்று ஓராகாரத்தைப்பற்ற உபமாநத்தாலே நிருபிக்கபடுமவனென்று

ஈ—உண்டு, அங்ஙனனறிககே, புடடர்—[ஸாதாரமய த்ருஷ்டாந்தம் இல்லை என்றது முன்பு, ம வைதாரமய த்ருஷ்டாந்தமில்லை என்கிறது இங்கு] என்று வைதாரமய த்ருஷ்டாந்தத்ததுக்கு உதாரணம்—n 1 “न परेषु महौजसश्छलादपकुर्वन्ति मलिमुखा इव”

அ—பொருள்கொள்ளாதபோது வாகயவையாத்ரபம் பரஸங்கிக்கும்—என்று அருளிச்செய்வா கீத்ருஸாய என்று உபமாந ராஹித்யத்தைச் சொல்லி, திரளவும் உபமாநமில்லையே யாகிலும் ஒரோராகாரத்தாலேயாகிலும் உபமாநமுண்டாகலாமிதே, அதுவும் இல்லை என்கிறது—[விஸ்த்ருஸாய] விஸ்த்ருஸாய என்றவநந்தரம் ஸுஸ்த்ருஸாய என்றது வயாஹத மலலாமைக்காக இதுக்கு வைதாரமய த்ருஷ்டாந்தாபூவத்திலே நோக்கு—என்று அருளிச்செய்வா

। A என்று மொனுகி ஓததாருமிககாரகனும் தனறனககினறி நினருனை ’ என்கிறபடியே ஒரோர வகையாலும் ஒபமில்லை என்று பூர்வாகன நிரவாஹம் (ஸாதாரமயேத்யாதி) அது போலே இருக்கும் இது என்றது ஸாதாரமய த்ருஷ்டாந்தம் அதுபோல அல்ல இது என்றது வைதாரமய த்ருஷ்டாந்தம் வைதாரமய த்ருஷ்டாந்தம் -வயதிரேக த்ருஷ்டாந்தம் யதராக்,நிர, நாஸதி ததர தூமோபி நாஸதி யதூர மஹாஹரத இதி ஸாதாரமய த்ருஷ்டாந்தம் - அநவயத்ருஷ்டாந்தம் யதர தூம தத்ராக்,நி, யதூர மஹநஸ இதி தூரமாவது அக்,நி மததவம் இநத அக்,நிமத்தவதாரமம் மஹாநஸத்திலே உண்டாகை - ஸாதாரமயம் அவவக்,நி மததவதாரமம் மஹாஹரதத்தில் இல்லாமை வைதாரமயம் n (வைதாரமய த்ருஷ்டாந்தமும் இல்லை என்கிறது) சில ஆகாரங்களாலே ஸாதாரமயமுண்டாகிலிறே வைதாரமய த்ருஷ்டாந்தம் சொல்ல பரஸங்குமுள்ளதென்று தாத்தபாயம் பரஸக்தஸ்ய ஹி பரதிஷேத, சண்டூரவத் த பூவதி வஸிஷ்ட, இதி வக்தும் ஸக்யதே கிம்? இதி பூவ n இதுக்கு உதாரணம் (நபரேஷ்வித்யாதி) / த்ருஷ்ட சோரணுக்கு ஐஸ்வாயம் உண்டானால் எப்படி பரஹிம்ஸை பண்ணு வனோ அப்படி மஹாதேஜஸனிகளுக்கு பூலமுண்டானால் பரரக்ஷணம் பண்ணுவா என்று பொருள்

ஜீ சொல்லி [கீத்ருஸாய] என்று உபமாநராஹித்யத்தைச் சொல்லி திரளவும் உபமாநமில்லையே யாகிலும் ஒரோராகாரத்தாலேயாகிலும் உபமாநமுண்டாகலாமிதே அதுவும் இல்லை என்கிறது [விஸ்த்ருஸாய] என்று விஸ்த்ருஸாய என்றவநந்தரம் ஸுஸ்த்ருஸாய என்றது வயாஹத மலலாமைக்காக, இதுக்கு வைதாரமய த்ருஷ்டாந்தாபூவத்திலே நோக்கெனபர்கள்

n(வைதாரமய த்ருஷ்டாந்தம் இல்லை என்கிறது) । ஸாதாரமய த்ருஷ்டாந்தமாவது - அது போல இருக்கும் இது’ என்கிறது ‘அதுபோலல்ல இது என்கிறது வைதாரமய த்ருஷ்டாந்தம் வைதாரமய த்ருஷ்டாந்தமும் இல்லையாவது சில ஆகாரங்களாலே ஸாதாரமயமுண்டானாலிறே வைதாரமய த்ருஷ்டாந்தம் சொல்ல பரஸங்குமுள்ளது பரஸக்தஸ்ய ஹி பரதிஷேத, சண்டூர ஸ்ணைப்போல அல்ல வஸிஷ்ட,எனென்றுதான சொல்லப்போமோ? ஆகையால் அத்தயநத விலக்ஷண மாகையாலே ஈஸ்வரஸவரூபம் இவற்றின்படி அல்லவென்று எடுத்துக் கழிக்கவும் யோக்யதை இல்லை என்றபடி n(நபரேஷ்விதி) 1 பரஹித பரதூநாய மாதூவாநஹமாகாரயிதும் மஹிபூருதா ’ இதி பூர்வார்த்தம் இதம் மாகூகாவயே (18 52) / த்ருஷ்ட சோரணுக்கு ஐஸ்வாயம் உண்டானால் எப்படி.

பர—n 1 (வைதாரமயத்ருஷ்டாந்தம்) माधकाव्ये (१६ ५२)–“प्रहितः प्रधानाय माधवा- नहमाकारयितु महीभृता। न परेषु महौजसश्छलादपकुर्वन्ति मलिमुखा इव॥”

ஈ (ந பரேஷ) மஹேஷஸஸ ச லாத்யுபரூவந்தி மஸிமலுசா இவ) o[என்னுயிரி] இப்படி இருசிறுவனா எனசுது தூரகன p 1 “यस्यामा शरीरम्” (யஸ்யாதமா ஸரீரம்) எனசிறப்படிபே q இததைத் தனக்கு ஸரீரமாகக்கொண்டு, தான ஸரீரியாய், தூரகன யிருக்கும் எனனா அர்த்த முஞ் சொல்லவேண்டுமது ஒன்றிறே

அ— o[என்னுயிரெனது எனக்கு தூரகனென்னுதல் p ஸகலாதமாககளுக்கும் உபலக்ஷண மாதல் என்று இரண்டு அர்த்தம்] என்று அருளிச்செய்வா தூரகனென்றபோது ருடரடி தொழுதெழு என்று அநவயம் p (யஸ்யாத்மேதயாத்ய) ஸவருபவைலக்ஷணய பரகரணத்திலே என்னுயிரி எனபானென்னெனன என்னுயிரி என்றது ஸாவாதமாககளுக்கும் உபலக்ஷணம் என்று கருத்து q மேற்பாட்டிலே அந்த பரஸிய வயாபதி சொல்லுகையாலே இங்கே சொல்ல வேண்டுவானென்னெனன (இத்தை இதயாத்ய)

ஸமரிலீஸ என்ற அநந்தரம் மிககாரிலீஸ என்றது ‘இன்னிலன என்றதுக்கு துருஷ டாநதாதத்ய’ அதாவது மிககாரில்லாதாபபோலே ஸமருமிலீஸ என்றபடி r மிகுநரை – மிககாரை s பரஸகதஸய ஹி பரதிஷேத இதயத்ராஹ (தான ஜீவாத்மாவை இதி)

ஜீ—பரஹிமஸ பண்ணுவாகளோ அப்படி மஹாதேஜஸவிகளுக்கு பூலமுண்டானால் பரரக்ஷணம் பண்ணுவரென்று ந பரேஷ” இதயாத்யுக்குப் பொருள்

o[என்னுயிரி எனக்கு தூரகனென்னுதல் p ஸகலாதமாககளுக்கும் உபலக்ஷணமாதல் என்று இரண்டு அர்த்தம் q ஸவருப வைலக்ஷணயகத்யுந பரகரணத்திலே ‘என்னுயிரி’ எனபானென? எனன (இத்தை இதயாத்ய)]

r மிகுநரை – மிககாரை s பரஸகதஸய ஹி பரதிஷேத இதயத்ராஹ (தான ஜீவாத்மாவை இதி) (மிகுநரையிலன) என்றது ‘இன்னிலன’ என்றதுக்கு துருஷ்டாநதம், அதாவது மிககாரில்லாதாபபோலே ஸமருமிலீஸ என்றபடி.

பர—p1 (என்னுயிரி) बृहदारण्यके (६ ७) “य आत्मनि तिष्ठन् आत्मनोऽन्तरो यमात्मा न वेद यस्यात्मा शरीरं य आत्मानमन्तरो यमयति स त आत्माऽन्तर्याम्यमृतः” असार्थः श्रुत-प्रकाशिकाकारैर्निस्तरैणामिहितः— “य आत्मनि” इति पर्यायेण परिशुद्धात्मनो भगवच्छरीरत्व-मुच्यते, नक्षत्रचन्द्रादित्यादीनां अचित्संसृष्टचेतनविशेषाणां परमात्मशरीरत्वस्य पृथगुक्तत्वात्. “यस्सर्वेषु भूतेषु तिष्ठन्” इत्यनुक्तानां अचित्संसृष्टजीवानां परशरीरत्वस्य पृथगुक्तत्वाच्च. “आत्मनि तिष्ठन्” इत्युक्ते वेद्यामभिस्तिष्ठति, तिले तैलं तिष्ठति इतिवत् बहिरबहिस्स्थितिसाधारण्य-स्यादिति, तद्वैशद्यार्थमाह - (आत्मनोऽन्तर इति) यमात्मा न वेदेति, इयत्तया वेदननिषेधः, भगवत्प्रसादेन विना तज्ज्ञानस्य शक्यत्वनिषेधो वा क्रियते. “अन्तरो यमयति” इत्यनेन-शरीरलक्षणमुक्तम्। तस्मात्तन्नियाम्यं तच्छरीरमित्यर्थः, नच शिलापुत्रस्य शरीरमितिवत् अयं निर्देशः, अपवादकाभावे व्यतिरेकनिर्देशस्वारस्यभङ्गायोगादिति ॥

ஈ— 1 (மிகுநரையிலனே) மிககாரை உடையனல்லன 9 தான லிவாதமாவை ஸரீரமாசககொண்டு தூரகனாய் நியாமசனாய் இருக்கிறுபபோலே, தனானையும் நியமிக்கக் கடவதொரு வஸ்த்வந்தரம் உண்டோவென்னில, தனக்கு மேற்பட்டாரை உடையனல்லன, t 1 “न तत्समश्चाभ्यधिकश्च दृश्यते (ந ததஸம்ஸாப்யதிகஸ்ச த்ருஸ்யதே) எனனுமபோலே

u ‘ மனனகமலமற மலாமிசை யெழுதரும மன்னுணாவளவிலன, பொறியுணர் வவையிலன, எதிர் நிகழ் கழிவினுமின்னிலன மிகுநரையிலன, உ நா முழுநலம் இன்ன எனனுயிர் ” என்று அந்வயம், v அன்றிக்கே, “என்னுயிரானவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழென மனனே ” என்று கீழ்ப்பாட்டோடே அந்வயம் 2

அ— v மனனக மலமறவென்று தொடங்கி இன்னிலன மிகுநரையிலன எனனுயிர் எனக்கு தூரகபூதன அவன துயரறு சுடரடி தொழுதெழு—என்று கீழிற்பாட்டில் வினையோடே அந்வயம் இப்படி பததுப்பாட்டிலும் அந்வயமாகக் கடவது என்று உரையினுடைய அந்வயம் 2

ஜீ—v தூரகனென்றபோது சுடரடி தொழுதெழு என்று அந்வயம் u ஸகலாதமோபலக்ஷணமான போது பரகாராந்தரேண அந்வயம் எனகிருர் (மனனகமியாதியு) p ப்ருஹதூரணயகே2 ய ஆதமநி திஷ்டுந் ஆத்மநோநதரோ யமாதமா ந வேத்யஸயாத்மா ஸரீரம ய ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி ஸ த ஆத்மாந்தாயாமயம்ருத இதி t ஸ்வேதாஸ்வதரே 1 ‘ந தஸய காமய கரணஞ்ச வித்யதே ந தத்ஸம்ஸாப்யதிகஸ்ச த்ருஸ்யதே | பராஸய ஸகதாவிவிதைவ ஸ்ருயதே ஸவாப்யாவிகி ஜ்ஞாந பூல கரியா ச இதி ஸ்ருதித்யஸயஸயாபயாத்மா: p ஆதமநி திஷ்டுநநித்யுகதே வேத்யாமக்யநிஸ்திஷ்டுதி திலே தைலம் திஷ்டுதி இதிவத பூஹிரபூஹிஸஸ்திதி ஸாதூரணயம் ஸயாதிதி தத்யஸைஸத்ய யாததத்யமாஹ [ஆதமநோநதர இதி] [யமாதமா ந வேதேதி] இயத்தயா வேத நநிஷேத, புகுவத பரஸாதேந விநா தஜ்ஜ்ஞாநஸய ஸக்யத்வநிஷேதே4 வா கரியதே அநதரோ யமயதீத்யதேந ஸரீர லக்ஷணமுக்தம் தஸமாததநநியாமயம் தசசூரீரமிகயர்த்தது [ந தஸ்யேதி] கார்யம் ஸரீரம கரணம் இந்நூரியாதி t நதகஸம்ஸ்சேத்யாதிநா ஸமாப்யதிகநிஷேத4, பராஸ்யேதயாதிநா ஜ்ஞாந ஸக்யாத்மநாம ஸவாப்யாவிகதவமுச்ச்யதே கரியா நியமநம் இதி இப்பாட்டால் ஸோத்யவாக்ய மான ஸத்யஜ்ஞாநாதி8 வாக்யத்தில் ஸத்யஸபூதூராதத்யமான சேதநாசேதந வைலக்ஷண்யமும் ஜ்ஞாந ஸபூதூராதத்யமான அஸங்குசித ஜ்ஞாநாதி8ரூபதையும், அநந்த ஸபூதூராதத்யமான காலாத்யபரிச்சேத்யரூப நித்யஸமாப்யதிகரஹிதத்வமும் சொல்லிறுயிறுறு பொறி ~ இந்நூரியம் முதல இன்னென்றது இப்படிப்பட்டவன என்றபடி யதுவா, இன்ன உபமாதம் அநந்தரம் இன்னிலனென்றது ஒத்தாரிலலாதவன என்றபடி 2

பர—t 1 (மிகுநரையிலனே) ஷ்வேதாசுதரே (6) “न तस्य कार्यं करणञ्च विद्यते न तत्समश्चाभ्यधिकश्च दृश्यते। परास्य शक्तिर्विविधैव श्रूयते स्वाभाविकी ज्ञानबलक्रिया च॥” अस्यार्थः— कार्यं-शरीर, करण-इन्द्रियादि, “कार्यकारणकर्तृत्वे” [गीता, १३-२१] इति प्रयोगात्, “न तत्समश्चाभ्यधिकश्च दृश्यते” इत्यनेन-समाभ्यधिकनिषेधः; “परास्य” इति ज्ञानशक्त्यादीनां स्वाभाविकत्वमुच्यते, क्रिया-नियमनम्.

3 இலனது வுடையனி தெனநினை வரியவன் நிலனிட விசுமபிடை யுருவின னருவினன் புலனெடு புலனை னெழிவிலன் பரந்தவந் நலனுடை யொருவனை நணுகினம் நாமே

ஆ— 3 அவ —(இலனது) இப்படி ஸவேதர ஸமஸத வஸது விலக்ஷண ஸவருப குணவிபூதி களுன எம்பெருமானுடைய ஜக்தைத் தூவரியம் சொல்லுகிறது

வயா —பருதி வயநதரிக்காதி, ஸகலலோகவர்த்தியான சேதநாசேதநாதமக ஸமஸத வஸதுக்களுக்கும் சோஷியாய ஸர்வஜக்தாதம பூகனாய தத்குத தேஜாஷைஸமஸபருஷ்ட னாய ஸவஸரீரபூத ஜக்தூநசியமநருபைபரவரீயதகை உடையனாய, ஸவேதரஸமஸத விஸஜாதீ யனுமாயிருந்த எம்பெருமானை நாம பெற்றோம் அவன துயரறு சுடரடி தொழுதேழென மனனே என்கிறார் 8

ஒ— அவ,—முன்றும் பாடடில், முதல பாடடில் சொன்ன நிதயவிபூதி யுத்தனான எம்பெருமானுக்கு லீலார்த்தமான ஜக்தூவிபூதியோகூததைச் சொல்லுகிறது

வயா, (இலன)என்று தொடங்கி ஒன்றைச்சுட்டி அத்தையுடையனல்லன் எனனில், ஸுஸவரீயத்தில் சிறிது குறைந்து தோற்றும், ஒன்றைச்சுட்டி இத்தையுடையன எனனில், இத்தொழிய அல்லாதது எல்லாம் இவனது அல்லாமையாலே அத்யலப விபூதிகளும், இவ்விரண்டு படியாலும் கருதமுடியாதான பின்னை எங்ஙனே சொல்லுவதெனனில், கீழில் லோகங்களிலும் மேலில் லோகங்களிலும் உண்டான சேதநாசேதநங்களை யு மெல்லாம் உடையான நிலமும், விசுமபுமென்று—கீழும் மேலும் உண்டான லோகங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் உபலக்ஷணம் “உருவினனருவினன்” என்றால் சேதநாசேதநங்களை உடையன என்னும் பொருளுக்கு வாசகமானோ? எனனில், A “காராயின காளநன மேனியினன்” என்றபபோலே இதுவும் வாசகமாம்

(புலனெடு) என்று தொடங்கி பரமாணகோசரமான பதூர்த்தங்களுளோடே அந்தராதமதயா கலந்து நின்றனையாகிலும், அவற்றின் தோஷங்கள் தன பக்கல் தட்டாதபடியாய், இப்படி எல்லாப் பதூர்த்தங்களிலும் வயாபித்திருப்பதும் செய்து, இந்த லீலாவிபூதியோடே—முதல பாடடில் சொன்ன அத்யந்த விலக்ஷணமமாய், அந்தரங்குதமமாயிருந்துள்ள நிதய விபூதியை உடையனாய், அத்விதியனாவனை — அநாதிகாலம் ஸமஸாரத்திலே மங்கி புகுவத்புகி கருந்தரஹிதரான நாம பரிபூரணமாக அருபுவிக்கப்பெற்றோம் என்று திருவுள்ளத்தோடேகூட 1 “मंथे प्राणः स त रेशम्” (மந்யே பராபதா ஸம தம தேஸம) என்ற புரதாழ்வானைப் போலே பரீதராய் விஸமிதராகிறா 3

ஈ— 3 அவ,—அநந்தரம் வஸதுபரிசசேத் தூராஹிதயததுக்கும் தேஸபரிசசேத் தூ ராஹிதயததுக்கும் உப்பாதூகமான லீலாவிபூதியோகூததை அருளிச்செய்கிறார்

ய— இலனது—“ விபரகருஷ்டமாகையாலே அஸநிஹிதமான வஸதுவை உடையனல்லன் உடையனிது—ஆஸநதையாலே ஸநிஹிதமான வஸதுவை உடையவன் ” என—என்று சில வஸதுவாலே பரிசுசேத்தித்து, நினைவரியவன்—நினைக்க அரியவனாய், நிலநிடை—பூமியிலும், விசம்பிடை—ஊர்துவலோகத்திலும், உருவினன் அருவினன்—ரூபயோக்யமான அசித்ததையும், ரூபரஹிதமான சித்ததையும் பரகாரமாக உடையவனாய், புலனெடு—இப்படி பரமான பரஸித்துத்தயா புலப்படும பதாராததங்களுடே கலந்து நிறகச்செய்தே, புலனலன்—அவற்றின் ஸவபாவம் தனக்கு உடையவனல்லனாய், ஒழிலின பரந்த—ஒன்றும் ஒழியாமல் பரந்து வயாபித்திருக்கும்வனாய், அநநலனுடை—கீழ்ச்சொன்ன * உயாவற உயாநலத்தை யுடையனான ஒருவனை—அத்விதீயனை, நாம நனுகினம்—நாம கிட்டப்பெற்றேம

இப்பாடடில் முதற்கூற்றால் வஸது பரிசுசேத்தாராஹிதபத்தைச் சொல்லி, மேல வயாபதிபாலே தேஸுபரிசுசேத்து ராஹிதபத்தையும் சொல்லிற்றுமிற்று, ஆக, இப்பாடடில் லீலாவிபூதியோகம் சொல்லுகிறது 3

இ— அவ,—மூன்றாம் பாடடில், முதற்பாடடிற சொன்ன நிதய விபூதியுக்கான ஸாவேஸவரனுக்கு லீலாததமான ஜகத்பூதியோகம் சொல்லுகிறது

வயா,—(இலனது) அதிலலாதான், ஒன்றைத் தான் அநுபூவித்து, அதை ஸமரித்து அது இவனுக்கு இலலை என்றால், ஐஸவாயத்திலே சிறிது குறைந்து தோற்றும் (உடையனது) இததை உடையவன் ஒன்றை பரதயக்ஷித்து, இது இவனுக்கு உண்டென்றால் அல்லாததெல்லாம் இவனுக்கு இல்லாமையாலே அலப விபூதிகளென்று தோற்றும் (என நினைவரியவன்) இரண்டு படியாலும் நினைக்க முடியாதவன் பின்னை எஙஙனே சொல்லுவதென்னில் (நிலநிடை) பூமி முதலான கீழுள்ள லோகங்களில் (விசம்பிடை) மேலுள்ள லோகங்களில் (உருவினன் அருவினன்) இரண்டு கோடியிலுமுண்டான சேதநாசேதங்களைப்பெல்லாம் உடையவன் நிலனும், விசம்புமென்று கீழுள்ள லோகங்களுக்கும், மேலுள்ள லோகங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் உருவென்று - அசேதநம் அருவென்று - ஆதமா உருவினெனென்று - உருவையுடையவெனென்கிற அாதத்துக்கு வாசகமாமோ? எனனில், A “காராயின காளநனமேனியினன்” என்றபுபோலே இதுவும் வாசகமாம்

(புலனெடு) புலனென்று புலப்படும பதாராததங்களைச் சொல்லுகிறது பரமானவிஷயமான ஸகலபதாராததங்களுடே அநதராதமதயா கலந்துமின்று ஸத்தையை நோக்கும் (புலனலன்) அநத பதாராததங்களுடே தேஷங்களை தன பக்கம் தட்டாதபடியிருக்கும் தத்துமாவல்லன், 1 “**‘ஐ சுபணி சுயுஜா சகாயா சமான வுஷ் பரிஸக்யாநே । தயோர்நய: பிஷ்ய ஸ்வஸ்யநந்நய்யோ அமிசாக்ஸிதி ॥’** (த்யவா ஸுபாண ஸயுஜா

இ—ஸக்யாஸமாநம் வ்ருக்ஷம் பரிஷஸ்வஜாதே | தபோரந்ய: பிப்பலம் ஸ்வாத்யவத்தய நஸ்தந்தந்போ அபிசாகஸீதி ||) என்று ஒட்டை நீங்கி விளங்காநிற்குமென்று. (ஒழிவிலன் பரந்த) பரந்தே ஒழிவிலன். இப்படி ஸகலத்திலும் வ்யாபித்துநிற்கும். (அந்நலனுடையொருவனை) முதற்பாட்டில் சொன்ன - அத்யந்தவிலக்ஷணமாய் அநதரங்குதமமாய் இருந்துள்ள நித்யவிபூதியையும், இரண்டாம்பாட்டில் சொன்ன அத்யவீத்யமான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தையும் உடையனவனை. இந்த லீலாவிபூதியோடேகூட. (நனுக்ஷணம்) கிட்டப்பெற்றேும். (நாமே) அநாதிகாலம் ஸமஸாரத்திலே மங்கி, புகுவத்கதூகூந்தூணிதரான நாம், இப்படி உபயவிபூதியுத்தனையிருந்துள்ள ஸர்வேஸ்வரனைப் பூணமாக அநுபூவிக்கப் பெற்றேும். “அவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழென்மனனே” என்று அர்வயம். 1. “मन्वे प्राप्ताः स तं देशं भ्रष्टाजो यमववीत्” (மந்வே ப்ராப்தா: ஸம் தம் தேஸம் ப்ரத்யவாவோ யம் ப்ரஸ்த) என்கிற ஸ்ரீ ப்ரதாழ்வானைப்போலே, இப்படி பெறுவோமே என்று விஸ்மிதராகிருர். 2. “वानराणां नराणाञ्च कथमासीत्समागमः” (வானரானாம் நரானஞ்ச கதமாஸீத் ஸமாகம:). (நாமே) 3. “किन्तु स्याच्चित्तमोदोऽयम्” (கிந்து ஸ்யாச்சித்த மோஹோத்யம்) இது ஏதேனும் ப்ரமஸ்வப்நாதிகளோ? என்றப்போலே. 3.

ஈ—மூன்றாம் பாட்டு. அவ:—a முதற்பாட்டிலே-ப்ரதாந்யேந கல்யாணகுண யோக்யத்தை யும், நித்ய விபூதி யோக்யத்தையும், விக்ரஹ வைலக்ஷணயத்தையும் அநுபூவித்து, அவற்றுக்கு ஆஸ்ரயமான திவ்யாத்ம ஸ்வரூபம் சித்சித் திவிலக்ஷணமுமாய், உபமாந ரஹிதமுமாய் இருக்குமென்று இரண்டாம் பாட்டாலே அருளிச்செய்து நின்றார்; அவற்றோடே சேர ஒரு கோர்வையாப்த் தோற்றுமிதே தத்யதவாகாரத்தாலே லீலா விபூதியும் இவர்க்கு. b 4. “नोपजनं सरसिंदं शरीरम्”-(நோபஜநம் ஸ்மரந்நீத்யம் ஸரீரம்)

அ— மூன்றாம் பாட்டு. (இலனியாதி) a தநு-கல்யாண குணங்களையும் நித்ய விபூதியையும் விக்ரஹ வைலக்ஷணயத்தையும் இவற்றுக்கு ஆஸ்ரயமான திவ்யாத்ம ஸ்வரூப வைலக்ஷணயத்தையும் ஒரு பெரியதிருநாள்போலே அநுபூவியாநிற்கிற இவர்க்கு இப்போது அதிலேயுமான லீலாவிபூதி யோக்யத்தை அநுபூவிக்க ப்ரஸக்தி யென்னென்னில், உத்தரம் (முதற்பாட்டிலே இத்யாதி) b அவற்றோபாதி இதுவும் உத்தேஸ்யமாயிருக்குமோ? என்ன, உத்தரம் (நோபஜந மித்யாதி) இதுக்குக்கீழ் 1. “ஸ உத்தம: புருஷ:” இத்யாதி. ஸ:-பரஜ்யோதிஸ்ப்ரத்யவாச்யனான

ஜீ— மூன்றாம் பாட்டு. (இலனது) a பேராக்யமான கல்யாணகுண யோக்யாதிகளையும், அவற்றுக்கு ஆஸ்ரயமான திவ்யாத்ம ஸ்வரூப வைலக்ஷணயத்தையும் அநுபூவியாநிற்கிற இவர்க்கு இப்போது ஹேயமான லீலா விபூதி யோக்யத்தை அநுபூவிக்க ப்ரஸக்தியேதென்ன, உத்தரம் (முதற்பாட்டிலே இத்யாதி) b அவற்றோபாதி லீலாவிபூதியும் உத்தேஸ்யமாய்த் தோற்றுமோவென்ன (நோபஜநமித்யாதி) சூரத்தேஸாக்யே 1. “ஸ உத்தம: புருஷ: ஸ தத்ர

ப்ர— b (இலனியாதி) छान्दोग्ये (८-१२) “स उत्तमः पुरुषः। स तत्र पर्येति जक्ष्मन्क्रीडन् रममाणः स्त्रीभिर्वा यानैर्वा ज्ञातिभिर्वा नोपजनं सरस् इदं शरीरम्”

ஈ—எனாநிறகச்செய்தே ததீயதவாகாரததாலே லீலா விபூதியும் c உத்ஃதேஸ்யமாகா நின்றதிதே முக்தனுக்கு, d இவாகும், காம நிபுந்தநுமான ஆகாரமும் கிடககச்செய்தே மயாவற மதிநலமருளப்பெற்றவராகையாலே ததீயதவாகாரமும் தோற்றி அநுபூவிக்கிறா

e ராஜாககளுக்கு நாடெங்குஞ செல்லா நிறகச்செய்தே மஹிஷிகளும் தாங்களு மாகச் சில பூநதோட்டங்களைக் குட நீர் வார்த்து ஆகுவதழிப்பதாய், லீலாரஸம் அநுபூ விகுமாபோலே fA “திருவிண்ணகா சோந்தபிரான பெய்த காஷ கண்ணா பெருந் தேவுடை மூவுலகு” எனகிறபடியே ஸாவேஸவரனும் பெரிய பிராட்டியாருமாகக் கடாசுத்தபோது உண்டாய், இல்லையாகில இல்லையாய் அவர்களுக்கு லீலாரஸ விஷயமாய் இருக்கிற லீலாவிபூதியை அநுபூவிககிறார்

அ—ஸ்வரன - உததம் புருஷ ஸ -ஜீவபுருஷனுனவன் ஜக்ஷத் - ஜக்ஷ பக்ஷணே இதே தூது ஸங்குசிதமான பேராகுங்களை புஜியாநின்றுகொண்டு ஸதீயி கீட்டூந யாதநாவா ஜனாதிபிர்வா ரமமாணஸஸந் உபஜநம் ஜநஸமீபே ஸதிதம் இதம் ஸரீரம் ந ஸமரந் ஸமரியாதவனாகுகொண்டு, ததர - ஸ்வரனிடத்திலே, பாயேதி - இதஸததஸஸஞ்சரியாநிற கும் ஸமரியாமைக்கு ஹேது இரண்டு —(1)அகாமநிபுந்தநதவமாதல, (2) 1 யத்ர நாநயத் பஸ்யதி இதயாதிப்படியே அநுபூவயவிஷய பேராகுயதாதிஸயமாதல c (உத்ஃதேஸ்யமாகா நின்றதிதே) 2 ‘ஸாவம ஹ பஸ்ய பஸ்யதி’ என்று உத்ஃதேஸ்யமாகாநின்றதிதே யெனறபடி d ஆனால் முகதரோவெனன (இவர்க்குமிதயாதி) இததால லீலாவிபூதி, ஸவருபேண ஹேய மாணாலும் ததீயதவாகாரத்தாலே பேராகுயமெனறதாயிறு

eஇததை லீலாவிபூதியெனகைக்கு அடியெனெனனில உததரம்(ராஜாக்களுக்கு இதயாதி) யத்வா, அவாபத ஸமஸதகாமனா ஸவரனுக்கு லீலையுண்டோவெனன(ராஜாக்களுக்கு இதயாதி) அத்வா, அவனுக்கு லீலாஸாவஹமாகையாலும் இவாக்கு உத்ஃதேஸ்யமெனகிறா (ராஜாக்களுக்கு இதயாதிதயாலே) f (திருவிண்ணகரிதயாதி) திருவிண்ணகரிலே சேர்ந்த ஸர்வேஸ வரன வைத்த லீலோத்யாநங்கிடிகோள் பரஹமாத்யுதக்ருஷ்ட தேவர்களை உடைத்தான தரை லோக்யமும்

ஜீ—பாயேதி ஜக்ஷத் கீட்டூந ரமமாண ஸதீயிவா யாதநாவா ஜனாதிபிர்வா நோபஜநம் ஸமரநிதம் ஸரீரம்” அஸயாததது —ஸ பரஜயேதில்ஸபுத்வாச்ய ஸ்வர உத்தம் புருஷ: ஸ ஜீவ, ஜக்ஷத் - ஜக்ஷ பக்ஷணே இதி தூது: ஸமருத்ஃதேபேராகுந் புஜஜா தஸஸந ஸதீயி கீட்டூந யாதநாவா ஜனாதிபிர்வா ரமமாணஸஸந் உபஜநம் - ஜந ஸமீபே ஸதிதமிதம் ஸரீரம் ந ஸமரந் ஸந், ததர - ஸ்வரே, பாயேதி - இதஸததஸ ஸஞ்சரதி ஸமரண நிஷேதம் (1) கர்மநிபுந்தநதவாகாரேணவாதல (2) 1 யத்ர நாநயத் பஸ்யதி’ இத யாதிப்படியே அநுபூவய விஷய பேராகுயதாதிஸயத்தாலே ஆதல உபநநம் c(உத்ஃதேஸ்யமாகா நின்றதிதே) 2 ஸாவம ஹ பஸ்ய பஸ்யதி’ என்று உத்ஃதேஸ்யமாகாநின்றதிதே எனறபடி d ஆனால் இவர் முகதரோவெனன (இவாக்குமிதயாதி) இததால லீலா விபூதி ஸவருபேண ஹேயமாணாலும் ததீயதவாகாரேண பேராகுயமெனறதாயிறு

e இதுக்கு எவவாகாரத்தாலே ததீயதவமெனன (ராஜாக்களுக்கு இதயாதி)யத்வா ததீய மான இதுக்கு விநியோகமேதெனன (ராஜாக்களுக்கு இதயாதி) ஆதல f (திருவிண்ணகரிதயாதி)

ஈ— வயா, — (இலனது உடையனிது என நினைவரியவன) “அது இலன, இது உடையன” என நினைவரியவன g அநுபூதமாயிருப்பதொன்றைச் சொல்லி, அது இலன்னென்றவாறே அதொழிந்தததை உடையவன்னென்று தோற்றும், ஒன்றைக் காட்டி இதை உடையவன என்றவாறே இதொழிந்தது இல்லையாய்த் தோற்றும், h ‘இலனது’ என்றால் பரிசுதிநந விபூதிகளும் “உடையனிது” என்றால் இதொழிந்ததில்லாமையாலே அலப்பிபூதிகளும், இரண்டு வழியாலுமாக ஐயவாயம் குறைந்து தோற்றும் (என) இப்படி இருக்குமென 1 (நினைவரியவன) 2 அநுபபந்நங்களைச் சோத்து நினைக்கலாமிறே, 3 ஓர் ஊசி நிறகிறதாகவும், அதினமேலே கலஸமிருக்கிறதாகவும், அதினமேலே சாலிருக்கிறதாகவும், அதினமேலே மஹாமேருவிருக்கிறதாகவும், இப்படி அநுபபந்நங்களைச் சோத்து நினைக்கலாமிறே 4 அப்படியேதான் மனோரத்ததுக்கு விஷயமாயிருக்கமுமோ வென்னில் மனோரத் து ஸமயத்திலும் பரிசுசேதிகுக அரியனாயிருக்கும்

ஆனால் இவ்வையவாததைப் பேசுமபடி என்னென்னில் (நிலனிதயாதி) m 1 “पति विषय” (பதிம் விஸவஸய) என்னுமித்தனை n “நிலனிடை” எனகிற இது

அ— g விவரணம் (அநுபூதமாயிதயாதி) h இத்தால பூலித்ததெனென்ன (இலனது இதயாதி) 1 எனவரியவன எனனாதே ‘நினைவரியவன’ என்று விஸேஷித்ததுக்குத் தாதபாயம் (அநுபபந்நங்களை இதயாதி) y தூவா, நினைவரியவன்னென்று பிரித்து பூவமாதல k ததேவ விவருணேதி (ஓர் ஊசி) இதி ஊசி ஸூசி சால கலஸவிஸேஷம் 1 அஸது பரகருதே கிமாயாதம்? இதயதராஹ (அப்படியே இதி) அதரேதும் ததவம் ஸூசியாதென ததூர் ஆரோபஸ ஸம்பூவதி அநயத்ராபூதஸய அநயதாரோபயிதும் ஸகயத்வாத அதர து பூரஹமன பரிச்சித்தநிபூதிகதவே ஸமாயமானே பூரஹமனியூதயநந்தர்கூத வஸதவாரோபோ பூவதி, ஸஸவிஷாணவத அபூரஹமாதமக வஸதுந துச்சுத்வாத ததூரோபோ ந ஸக்யத இதி 1 நினைவு நினைவிலென்றபடி

m வாகய தாதபர்யம் (பதிமிதயாதி) n ஸபூதூராததம் (நிலனிடை இதயாதி) நிலனிடை - நிலத்திலே விசுமபிடை - விசுமபிலே என்றபடி n நிலன்னகிறது - கீழிலுண்டான

ஜீ— திருவிண்ணகரிலே சேர்ந்த ஸாவேஸ்வரன வைத்த லீலோத்யாநங்கிடிக்கோள் பூரஹமாத்யுத் க்ருஷ்ட தேவர்களை உடைத்தான த்ராலோகயமும்

g விவரணம் (அநுபூதமாய இதயாதி) h இத்தால பூலித்ததெனென்ன (இலனது என்றால் இதயாதி) 1 எனவரியவன எனனாதே நினைவரியவன என்றதுக்கு பூவம் (அநுபபந்நங்களை இதயாதி) k ததேவ விவருணேதி (ஓர் ஊசி இதயாதி) சால கூடவிஸேஷம் 1 பரகருதே கிமாயாதயிதயதராஹ (அப்படியே இதயாதி) இத்தால ஸூசியாதிமிலே அப்படி ஆரோபம் கூடும் அநயத்ர அநுபூதததுக்கு அநயத்ர ஆரோபம் ஸகயமாகையாலே இவ்விடத்திலேயோ வென்றால் பூரஹமம் ஸமர்யமானமாகிறபோது தூயிக்ரஹக பரமாணததாலே அபரிச்சித்தந விபூதிகமாகவே ஸமாயமானமாகையாலே அபூரஹமாதமக வஸதுவில்லாமையாலே பூரஹம விபூதயநந்தர்கூத வஸத்வாரோபம் ஸகயமனறென்றபடி 1 (நினைவரியவன) நினைக்கவரியவன

m வாகயதாத்பர்யம் (பதிமிதயாதி) n ஸபூதூராததம் (நிலனிடையிதயாதி) நிலனிடை - நிலத்திலே விசுமபிடை - விசுமபிலே o ஜிஜ்ஞாஸு பரஸ்நம் (இன்னென்ன இதயாதி)

ஈ—பாதாளத்தளவும் நினைக்கிறது “விசம்பிடை” என்கிற இது பரமபத்யுததுக்கு இவ வருகுளளததையெல்லாம் நினைக்கிறது (உருவினை) உருக்களை உடையான (அருவினை) அருக்களை உடையான ௦ “இனை” எனன, உடையவன என்று காட்டுமோ? எனனில், pA “காராயின காளநனமேனியினன” என்றால் மேனியை உடையவன என்று காட்டுமோபோலே q ஆக, கீழ் மேலுண்டான சேதநாசேதநங்களை உடையான என்றபடி 1 இத்தால் s பராதேயுரிசமான ஐஸ்வரியம் உடையவாகளதனறு ஸீலாவிபூதி, ஸாவாதிசனது எனனை

இப்படி ஸாவததையும் உடையனாப தான போக்யுத்திலே அந்யபரனய்க் t கோயிறசாநது பூசி நிதய விபூதியிலே இருக்குமோவெனனில் u (புலவெருடு) v இவை

அ—லோகங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம் விசம்பெனகிறதும் பேலுண்டான லோகங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம் என்கிறா (நிலனிடெ என்கிற இது இதயாதி) ௦ ஜ்ஜனாஸுபராதம் (இன னெனன இதயாதி) p பரயோக்யாநதரததாலே பரிஹாரம் (காராயின இதயாதி) காளமேக்யம் போலே ஸயாமளமாய அபராகாதமான துவய விக்ரஹததை உடையவன q பூலிதம் (ஆக இதயாதி) r வயதிரேகாநவய பரயோக்யம் பண்ணினதுக்கு பரயோஜநம் அருளிசெய்கிறார் (இததால் இதயாதிவாக்யதவயத்தாலே) (இததால்) ஸமஸத கலயாணஞ்ஞதமக ஸூரி ஸேவய ஏவ அகிலசேதநாசேதநஸவாமி இதயடித்யாநாத் s (பராதேயுரிசமான ஐஸ்வரியம்) ததததபரதேயுரிசபதயாக்யத - ஸ்வரபூரவம் என்றபடி

t(கோயிறசாநது) அநாக்கமாங்குராக்ய இது பேராகோபகரணத்துக்கு உபலக்ஷணம் u புல னெனனதுக்கு முக்யாராததும் இநத்யுரியங்கள் புலப்படும் பதாராததங்களை லக்ஷணயா சொல்லு

ஈ—p பரயோக்யாநதரததாலே பரிஹாரம் (காராயின இதயாதி)காளமேக்யம்போலே ஸயாமளமாய ஸிலக்ஷணமான விக்ரஹததை உடையவன q பூலிதம் (ஆகஇதயாதி) r வயதிரேகாநவய பரயோ க்யம் பண்ணினதுக்கு பரயோஜநம் அருளிசெய்கிறார் (இததால் இதயாதி வாக்ய தவயத்தாலே) இத்தால் ஸமஸதகலயாண ஞ்ஞதமகஞய ஸூரிஸேவயனாயிருக்குமவன சேதநாசேதந ஸவாமி எனகையாப என்றபடி s (பராதேயுரிசமான ஐஸ்வரியம்) ததததபரதேயுரிசமாதரதி பதயாக்யத ஸ்வரபூரவம் என்றபடி

t(கோயிறசாநது) அநாக்கமான சநததுமை இது பேராகோபகரணங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் u புலனெனனதுக்கு முக்யாராததும் இநத்யுரியங்கள் புலப்படும் பதாராததங்கள் லக்ஷணயா

பர—m1 (நிலனிடையித்யாதி) नारायणानुगाके (११) “पतिं दिश्वस्यात्मेश्वरं शाश्वतं शिवमच्युतम्”. पतिशब्दः शेषिवाची। “नच “पा रक्षणे” इति धातोर्व्युत्पन्नत्वात् पतिशब्दो रक्षकवाची, नतु शेषिवाचीति ग्राह्यम्। शेषिणि रूढत्वात्, अन्यथा गच्छतीति गोरिति व्युत्पत्त्या गोशब्दस्य मनुष्यादिवाचकत्वप्रसङ्गः। गतिमत्सु सर्वेषु प्रयोगाभावात् तिष्ठत्यपि गवि प्रयोगाच्च तत्र रूढिराश्रीयत इति चेत्, एवमसति पितृसरक्षके पुत्रे पित्रपेक्षया पतिशब्दप्रयोगाभावात्, गृहाघरक्षके स्वामिनि पतिशब्दप्रयोगाच्च शेषिणि पतिशब्दो रूढः, अतो यथाक्त एव पतिशब्दार्थः” इति श्रुतप्रकाशिकाकुरैरस्यार्थ उक्त (जिज्ञासाधिपूरणम्)

ஈ—பட்டத்தைத் தானும் பட்டு w உடனகேடனும் நின்று நோக்கும் என்கிறது “புலன” என்கிறது புலப்படும பதாராததங்களை x 1 “ $\text{दृश्यते अयतेऽपि वा}$ ” (தருச்யதே ஸருயதேதபி வா) என்கிறபடியே பரமாண க்யோசரங்கனான பதார்த்தங்களை (ஒடு) 2 “ तत्सृष्टा ” (ததஸருஷ்டவா) என்கிறபடியே இவற்றை உண்டாக்கி, y ஜீவதூவாரா அநுபரவேஸித்து, பின்னை இவற்றுக்கு z வஸதுதவ நாமபூகத்வங்களுண்டாமபடி பண்ணி 3 ‘ $\text{अन्तःप्रविष्टशस्त्रा जनानां सर्वात्मा}$ ’ (அந்த பரவிஷ்டஸ ஸாஸ்தா ஜநா நாம ஸாவாதமா) என்கிறபடியே ஸர்வாநதராதமாவாய நிறகுமபடியைச் சொல்லுகிறது

அ கிறது v வாகயாததம் (இவை இதயாதி) (இவை பட்டத்தைத் தானும் பட்டு) 4 வயஸநேஷு மநுஷ்யாணம் பருஸம் புவதி துக் கித | உதஸவேஷு ச ஸாவேஷு பிதேவ பரிதுஷ்யதி ||’ என்றபடி w (உடனகேடன) கூடிக்கிடக்கும்வன என்றபடி (உடனகேடனய நின்று) இவற்றுக்கு வருகிற ஹாநி தனக்கு ஹாநியாமபடியை உடையனய நின்று என்னவுமாம் x இதுக்கு பரமானம் (தருச்யதே இதயாதி) y 5 அநேந ஜீவேந இதயாதி விவக்ஷயா (ஜீவ தூவாரா அநுபரவேஸித்து) என்றது அன்றிகே 2 ததூநுபரவிச்ய’ என்றது அநுவாத மனறிகே A இவையும என்கிற பாடபிறபோலே நியமநாததம் அநுபரவேஸமாதல 5 அநேந ஜீவேநாதமநாநுபரவிச்ய’ 2 ததூவாநுபரவிசத் என்கிற இவை இரண்டும் ஸருஷ்டயாததமான அநுபரவேஸத்தைச் சொல்லுகிறது 3 அந்த பரவிஷ்ட எனறு ஸதித யர்த்தமான அநுபரவேஸத்தைச் சொல்லுகிறது என்றும் அருளிச்செய்வா z (வஸதுதவநாம பூகத்வங்கன) என்றது 2 ஸச்ச தயசசாபுவத் என்றதைப்பற்ற ஸத் என்று வஸது ஸவருபம் தயத என்று - அந்யத்தாய, நாமத்தைச் சொல்லுகிறது

ஜீ—சொல்லப்படுகிறன v வாக்யாததம் (இவை இதயாதி) (இவை பட்டத்தைத் தானும் பட்டு) இதயத்ர 4 வயஸநேஷு மநுஷ்யாணம்’ இதயாதயதுஸநதேயம் w (உடனகேடன) /கூடிக் கிடக்கும்வன ஸமதுக் கஸுகீ வா x இதுக்கு பரமானம் (தருச்யதே இதயாதி) தருச்யதே ஸருயதே என்றது - பரதயக்ஷமயாசிததையும் ஸாஸ்தரக்யமயாத்மாவையுமாதல் தேவமநுஷயா கனையாதல y 5 அநேந ஜீவேந இதயாதி விவக்ஷயா (ஜீவதூவாரா அநுபரவேஸித்து) என்றது அன்றிகே 2 ததூநுபரவிச்ய’ என்றது அநுவாதமனறிகே A இவையுமவையும் என்கிற பாடபிறபோலே நியமநாததம் அநுபரவேஸபரமாதல 5 அநேந ஜீவேநாத்மநாநுபர விச்ய 2 ததஸருஷ்டவா ததூவாநுபரவிசத் என்கிற இவையிரண்டும் ஸருஷ்டயாததமான அநுபரவேஸத்தைச் சொல்லுகிறது 3 அந்த பரவிஷ்டஸஸாதா ஜநாநாம என்றது ஸதிதயர்த்தநாநுபரவேஸத்தைச் சொல்லுகிறது என்பாகன z (வஸதுத்வநாமபூகத்வங்கள்) என்றது 2 ஸச்ச தயசசாபுவத்’ என்றதைப்பற்ற ஸத் சேதநம் தயத் அசேதநம் பூரஹமநதானே சேதநாசேதந நாமருபபூக் புவதி என்றபடி

பா—2 तैत्तिरीयके उपनिषदि [आ ६] “तत्सृष्टा तदेवानुप्राविशत्, तदनुप्राविश्य सच्च त्यच्चाभवत्” (तत्रैव होतारे) “अन्तःप्रविष्टशस्त्रा जनानां सर्वात्मा” अन्तःप्रविष्टशस्त्रा-इत्येतत् सर्वात्म-शब्दविवरणम् अन्तःप्रविष्ट, शस्त्रा, इत्याभ्यां पदाभ्यां नृपनभोव्यावृत्तिः, अनेन शरीरात्म-भावः फलितः, अन्तःप्रविश्य नियाम्यत्वं हि शरीरत्वम्-इति अस्यार्थः.

॥—b1 (५७०१००) ऋग्वेदे “द्वा सुपर्णा सयुजा सखाया समानं वृक्षं परिपस्वताते । तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्त्यनश्नन्नन्यो अभिचाकशीति” । अस्यार्थः श्रीमद्वेङ्कटाचार्यै वेदार्थसङ्ग्रहव्याख्यानेऽभिहितः-
सुपर्णा-शोभनशरीरौ जीवस्यापि मुक्तौ इच्छोपात्तशरीरत्वात् । सयुजा-समानौ-अपहतपाप्मत्वादि-
गुणकौ सखाया-शेषशेषितरूपबन्धयुक्तौ , यद्वा, सुपर्णौ-शोभनगतिसाधनौ-शोभनज्ञानावित्यर्थः ।
सयुजा-सदृशशेषशेषित्वसम्बन्धौ । जीवश्शेषत्वेन सम्बन्धारहेः, परः शेषित्वेन सम्बन्धारहे इत्यर्थः ।
“स्वत्वमात्मनि सञ्जात स्वामित्व ब्रह्मणि स्थितम्” इतिवत् । सखाया-शेषशेषिणावपि मित्रत्वेन
वर्तमानौ । समानं वृक्ष शरीरम् । पिप्पल-कर्मफलम् । अभिचाकशीति-स्वयमनश्नत्वादाशयितृ-
त्वाच्च भृशतर भातीत्यर्थः ।

ஈ— d (ஒழிவிலன பரந்த) ஒரு வஸ்துக்கள ஒழியாமே இப்படி வயாபித்திருக்கும் எனனவுமாம் அன்றியே, காலபரமாகி, எக்காலத்திலும் f எல்லா வஸ்துக்களிலும் வயாபித்திருக்கும் எனனவுமாம்

f₃ (அநலனுடையொருவனை) கீழ் இரண்டு பாடலும் சொன்ன குண விஸிஷ்ட ஸ்வரூபத்தை நினைத்து “அநலனுடையொருவனை” என்கிறா (நனுசினம்) “மபாவறமதிநலமருளினன” என்கிற ஜ்ஞாநமாதரம் அன்றிகே

அ— d ஒழிவிலன பரந்த என்றதுக்கு விடாதவனாகக்கொண்டு வயாபித்திருக்கும் என்று ஸப்தார்த்தம் e, f இன்னத்தை விடாதவன என்று நிர்ந்தயிரியாமையாலே வஸ்துக்களை விடாதவன காலத்தை விடாதவன என்று இரண்டு வகையாக அருளிச்செய்கிறார் (ஒரு வஸ்துக்கள இதயாதி வாக்யத்யவயத்தாலே) f பரந்த என்கிற இடத்திலே இன்ன வஸ்துவிலே வயாபித்திருக்கும் எனனாமையாலே (எல்லா வஸ்துக்களிலும்) என்கிறார்

h (கிட்டப்பெற்றேம) என்றது ஜ்ஞாநம் பிறந்தமாதரமாகாமே அநுபூவபாயநதமாகப் பெற்றேம என்றபடி உபாயதவோபேயதவேந அத்யவஸிக்கப்பெற்றேம எனனவுமாம்

l நாமே என்கிறது - பிரிநிலை ஏகாரமாய் தமக்கு இவ்வநுபூவம் நிரஹேதுகமாகக் கிடைத்தபடியைக் கண்டு இது நமக்கு அஸம்பூர்விதம் என்று ஸங்கிக்கிறார் எனனுமது ஏவகாரத்துக்குத் தாதபர்யமென்று விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (இது பொய்யோ) என்று j இனி நாம் பெருமானைக் கிட்டமாட்டோம் என்று ஸோகாகராந்தையாய் வேண்டுகூர்ந்ததில் ஒருபபட்டு முடிவதாக அத்யவஸித்திருக்கிற அளவிலே திருவடி ராம் ஸங்கீர்த்தநத் தைப் பண்ண அததைக் கேட்ட பிராட்டி இந்நிலத்தில் இது ஸம்பூஷிப்பதொன்றல்ல நம்முடைய சித்தமோஹாதிசுக்ளாலே வந்ததோ? என்று அவள் ஸங்கித்தபடியை இதுக்கு

ஜீ— d (ஒழிவிலனபரந்த) என்றதுக்கு விடாதவனாகக்கொண்டு வயாபித்திருக்கும் என்று ஸப்தார்த்தம் e f இன்னத்தை விடாதவன என்று நிர்ந்தயிரியாமையாலே வஸ்துக்களை விடாதவன காலத்தை விடாதவன என்று இரண்டு வகையாக அருளிச்செய்கிறார் (ஒரு வஸ்துக்களிடயாதி வாக்யத்யவயத்தாலே) f இன்ன வஸ்துவிலே எனனாமையாலே (எல்லா வஸ்துக்களிலும்) என்கிறார் f₃ (அநலனுடையொருவனை) கீழ் இரண்டு பாட்டிலும் சொன்ன கலயாணகுண விஸிஷ்டஸ்வரூபனான அத்வீதீயனை என்று ஸப்தார்த்தம்

g h (ஜ்ஞாநமாதரமன்றிகே கிட்டப்பெற்றேம) ஜ்ஞாநம் பிறந்தமாதரமாகாமே அநுபூவ பாயநதமாகப் பெற்றேம என்றபடி

l ‘நாமே என்றது - பிரிநிலை ஏகாரமாய் (இது பொய்யோ) என்கிறார் பிரிநிலை வயதிரேகம் A தேற்றம் வினாவே பிரிநிலையெண்ணே ஈற்றைச் இவ்வைந்து ஏகாரமே எனனககடவதிறே தேற்றம் நிர்ஷயம் வினாவே-பரந்தம், பிரிநிலை வயதிரேகம் எண்ணே ஸங்க்யை ஈற்றைச் பாதபூரணம் அவயயம் என்றபடி இவற்றுக்கு உதூஹரணம் ஏகாரத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்

பர— j 1 (நாமே) सुन्दरकाण्डे चतुस्त्रिंशसर्गे हनूमदर्शनानन्तरे “नाहं स्वप्नमिदं मन्ये स्वप्ने दृष्टा हि वानरम्। न शक्योऽभ्युदयः प्राप्तुं प्राप्तवाभ्युदयो मम॥ किन्तु स्याच्चित्तमोहोऽयं

A தொலகாபடியம்

ஈ—h கிடபபெறேம (நாமே) 1 இது பொய்யோ? j1 “किं-चु स्याच्चित्तमोहोऽयम्” (நிந்நு ஸயாச்சித்தமோஹோ஽யம்) இது ஏதேனும் k பூரமஸவபநாதிசுகளோ? எனருப்போலே 1 இவர் “ஈஸவரோ஽ஹம்” எனருல் அவனுக்கும் m குடிவாங்கவேண்டுமபடியாயிநே

அ—தூருஷ்டாநதமாக அருளிச்செய்கிருர் (கிந்நுஸயாதிசுகளாயிது) A தேற்றம் வினாவே பிரிநிலை எண்ணே ஈற்றசை இவனைந்து ஏகாரமே தேற்றம் - நிஸசயம் வினாவே - பரந்நம் நிஸசயம் - அல்லவே எனருல் அது அல்லவென்று பொருளாம் அர்த்ததுமிதுவே பரந்நம் இது நல்லதே? பிரிநிலை வயதிரேகம் நனருக்ச செயதாயே? இலலை என்றபடி எண்ணே ஒன்றே இரண்டே ஈற்றசை அவயயம் பாதுபூரணம் B கொள்கையினுனே C நீளகடலானே இதயாதிசு 1 (இது பொய்யோ) நாமே’ எனகிற ஸவரத்திலே தாதபாயம் பொய்யோ எனகிற ஓகாரம் - ஸவரத்திலே 1 நாமம் ஸவபநமிமம் மநயே ஸவபநே தூருஷ்டலா ஹி வாநரம் | ந ஸகயோட்புதுய பராபதும் பராபதர்சாபுதுயோ மம் || கிந்நு ஸயாச்சித்தமோ ஹோ஽யம் பூவேதூவாதகூதிஸ்தவியம் | உந்மாதூஜோ விகாரோ வா ஸயாதிசுயம் மருகூத்ருஷணிகா || அதூவா நாயமுந்மாதூ இதயாதிசு - இது உந்மாதூமல்ல எங்ஙனே எனன் உந்மாதூலக்ஷண மாவது - மோஹமிநே நானதான் எனையும் அறிபாதினறேன இத்தத் திருவடியையும் அறியா நினறேன, ஆகையால் இது உந்மாதூமல்ல என்றபடி k சித்தமோஹோந்மாதூஜு விகாரங்களுக்கு பேதும் அருளிச்செய்கிருர் (பூரமஸவபநாதிசுகளோ என்று) இது வயதகரமமாக விவரண மாய இருக்கிறது வாதகூதியாவது வேணுரந்தூரங்களிலே காற்று வரும்போது தைவாத வாணஸாருபயம் தோற்றலாமிநே [ஸயாதிசுயம் மருகூத்ருஷணிகா] என்று சொன்னவற்றில் ஏதேனும் ஒரு பரகாரத்திலே பூரமமாயித்தனையொழிந்து பரமையாகமாட்டாதிநே என்றபடி மருகூத்ருஷணிகையும் ஒரு பரகாரம் உண்டென்று கேட்டிருந்தபடியாலே, கலக்கதாலே அது காணுவென்று ஸங்கிக்கிருளென்னவுமாம்

1 n தாம் அஸம்பூரிதமென்று ஸங்கிப்பானேன்? தமக்கு யோக்யதை இல்லையோ? எனன் மயாவற மதிநலமருளப் பெறுவதற்கு முன்பு ஸவத்தரராய தேஹாதமாபீமாநியாய இருக்கிற தமக்கு இது ஸம்பூரிக் யோக்யதை உண்டோ எனகிருர் (இவர் ஈஸவரோ஽ஹமிகயாதிசு வாகய

ஜி செய்கிற இடங்களிலே கண்டுகொளவது j p v இப்படி ஸங்கித்ததுக்கு உதூரஹராதரயம் (கிந்நு ஸயாத, மநயே பராபதாஸஸம் வாநராணம் இதயாதிசு) 1 கிந்நு ஸயாச்சித்தமோஹோ஽யம் பூவேதூவாதகூதிஸ்தவியம் | உந்மாதூஜோ விகாரோ வா ஸயாதிசுயம் மருகூத்ருஷணிகா || இதி ஸுநதூரகாண்டே சதுஸ்திரிமஸே ஸாக்கேஹ நாமததூரஸநாந்ந்தரம் ஸீதா k சித்தமோஹோந் மாதூஜு விகாரங்களுக்கு பேதும் அருளிச்செய்கிருர் (பூரமஸவபநாதிசுகளோ என்று) வாத கூதியாவது வேணுரந்தூரங்களிலே காற்று வரும்போது தைவாத வாணஸாருபயம் தோற்றலா மிநே (ஸயாதிசுயம் மருகூத்ருஷணிகா) என்றது சொன்னவற்றில் ஏதேனும் ஒரு பரகாரத் திலே பூரமமாயித்தனையல்லது பரமையாக மாட்டாதிநே என்றபடி யதூவா, மருகூத்ருஷ ணிகையும் ஒரு பரகாரம் உண்டென்று கேட்டிருந்தபடியாலே கலக்கதாலே அதுதானே என்று ஸங்கிக்கிருளென்னவுமாம்

பர — भवेद्वातगतिस्त्रियम् । उन्मादजो विकारो वा स्यादिय मृगतृष्णिका ॥ अथवा नायमुन्मादो मोहोप्युन्मादलक्षणः । सम्बुद्धये चाहमात्मानमिमं चापि वनौकसम् ॥”

A தொல்காப்பியம் B 1-6-4 C 1-6-6

ஈ—இருப்பது n அஹமெனரூல அவனளவிலே பர்யவலிககவேண்டுமபடியாயிருக்க, o தேஹத்தளவிலேயாஈ படியாகவிறே முனபு போந்தது p 1 “मन्ये प्राप्तास्स त देशं भ्रष्टाजो यमव्वीत्” (மநயே பராபதாஸஸம் தம் தேஹம் பூரத்வாஜோ யமபூரவீத்) கைகேயி p₂ “ராஜந்” என்று ஸம்போதிட்குமபடி பிறந்து, q ஸ்ரீபூரத்வாஜ பூக்ஷவான “1 அவள மகனாக 8 சீழவயிறுசுகழலை அறுக்க t வருகிறானே” என்று 2 “कश्चिन्न दुष्टो व्रजसि”

அ-தவ்யததாலே) n (குடிவாங்கவேண்டுமபடி) ஸநிவேஸநநிர்க்குமநம் யதூர பூவதி ததூர அதர நிவேஸநம் ஜீவ n (அஹமெனரூல) ஈஸ்வரோஹமெனரூல o (தேஹத்தளவிலே) என்று- ஸவாதததாய தேஹாதம் பூரமங்களைச் சொன்னபடி.

] p v இப்படி ஸங்கிதத பேருண்டோ? எனன உதூரஹரணத்ரயம் (கிந்நு ஸயாதித்யாதி)] யதூவா இப்படி ஆநந்தூதுபூவம் மிக்கால் அது ஸவபரதயக்ஷமாயிருக்கசெயதே ஸமஸயிக்கும் படியிருக்குமோவெனன ஸம்பூாவதை (கிந்நு ஸயாதித்யாதி) ஹநுமதூதூர்ஸநாநந்தரம் ஸீதாநுஸந்தூநம்

p மநயே எனந்து-ஸங்கே எனறபடி q (ஸ்ரீபூரத்வாஜ பூக்ஷவாநித்யாதி) 2 “கச்சிந்ந தஸயா பாபஸய பாபம் காதுமிஹேசசூனி இதயாதித்யிலே கடாக்கம் r (அவள மகனா இதி) கைகேயீ பூதூதிடமநுவாததமாநஸநநிதி யாவத் s (சீழவயிறுசுகழலை) அதா குக்ஷிவரணம் t வரு கிருனேவென்று எனற அதநதரம் ஸ்ரீ குஹபபெருமாளெனகிற பதும் லேகூகதேஹாஷாத் பதிதம் பூரத்வாஜ வாகயம் பிந்தினதேயானாலும் அங்கே விஸதரமாகையாலே அத்தை முநதுற அருளிச செயதார p₂ ராஜந் எனறதோடடை கரெளாயமுண்டிறே பூரத்வாஜ வாகயத்துக்கு ஸ்ரீ குஹபபெருமான வேடராகையாலே ஸங்கிக்கவும் கூடும் மஹர்ஷி ஸங்கிக்கை அதிக்ரூரமிறே அததாலும் பூவபூவம் உசிதம் கைகேயி ‘ராஜந்’ எனற சொல்லு-மிடறறுககழலைபோலே ஸாவதூர அநுவர்த்திகையாலே அதுக்கு பரதும் ஸமருதி உசிதம் பூரத்வாஜோகதி ஸந்நிஹிதமாகையாலே குஹோக்திக்கு முன்னே இதுக்கு ஸம்ருதி விஷயத்வம் உசிதமெனனவு மாம ஏவம் பூரஹு-ஸய கரெளாய ஸந்நிதூநாநி பராதூமய காரணாநி p (ஸங்கியாநினறேன) 3 மநயே ஸங்கே த்ருவம் பராயஸ ஸமஸயார்த்ததேஹு வர்த்ததே என்கையாலே மநயே என்று ஸமஸயத்யோதகமென்று தாதபர்யம் 2 கச்சிந்ந துஷ்டோ வரஜஸி’ இதி

ஜீ—1 n இப்படி ஸமஸயிக்கைக்கு அடி ஏதென்ன, ஸவாதததர்யாதிமாநமும் தேஹாத்மாபிமாநமும் எனகிறார் (இவா ஈஸ்வரோஹமித்யாதி வாகயத்வயததாலே) n (குடிவாங்கவேண்டுமபடியாயிறே) ஸநிவேஸந நிர்க்குமநம் பண்ணவேண்டுமபடியாயிறே p (மநயே இத்யாதி) 1 ஸதருகூநருசா பூரவீதூருஷ்டஸதாநமாத்யாமர்ச ஸர்வஸ 1 மநயே பராபதாஸ ஸம் தம் தேஹம் பூரத்வாஜோ யமபூரவீத் ॥ இதயயோத்யாகாண்டே சிதரகூடமார்க்கே பூரதவசநம் மநயே எனந்து- ஸங்கே எனறபடி 3 மநயே ஸங்கே த்ருவம் பராயஸ ஸமஸயார்த்ததேஹு வர்த்ததே’ இதி துண்ம 9 (ஸ்ரீபூரத்வாஜ பூக்ஷவாநித்யாதி) 2 கச்சிந்ந தஸயாபாபஸய பாபம் கர்த்து

p1. अयोध्याकाण्डे [९६] चित्रकूटमार्गे भरतस्य वचनम् “शतं च ब्रवीद्दृष्टं तानमात्यांश्च सर्वशः॥ मन्ये प्राप्तास्स तं देशं भ्रष्टाजो यमव्वीत्॥ ८१॥” “मन्ये शङ्के नृव प्रायस्सशयार्थेषु वर्तते” इति दण्डी.

2 “नातिदूरे तु मन्येऽहं नदी मन्दाकिनीमितः॥” एतदधस्तात् “कश्चिन्न दुष्टो व्रजसि रामस्याक्लिष्टकर्मणः। इयं ते महती सेना शङ्का जनयतीव मे ॥ ८५ ७॥” इति गुह्यवचनम्.

ஈ—(கச்சிநந துஷ்டோ வரஜஸி) எனனுமபடியான நான, அவன சொன்ன ஆஸர மத்திலே புருநதேனோ? என்று u ஸங்கியாநினேன எனருனிறே v 1 “वानराणा नराणा च कथमासीत्समागम” (வாநராணாம் நராணாஞ்ச கதமாஸீத ஸமாகும்) “காடடிலே வாத்திக்கக்கடவ குரங்குகளுக்கும், நாகூரிகரான சகரவர்த்தி பிள்ளைகளுக்கும், ஒரு சேர்த்தியுண்டானபடி w எங்ஙனே?” எனன x 2 “रामसुग्रीवयोरेक्य देव्येव समजायत” (ராமஸுகூரீவயோரைக்யம் தேவயேவம் ஸமஜாயத) y பெருமானும் மஹா

அ—ஸ்லோகஸ்ய குஹவசநதவேபி ஏதத் ஸமாநார்த்தத்யா பூரதவாஜேநாபயபிஹிததவாத் ததோஸ்ய ஸபஷ்டாத்ததவாச்சாயம் ஸ்லோக உத்யாஹருத இதி யத்யாஸ்ருதமபி யோஜயநதி

v ஸீதாபரஸ்நம் (வாநராணாம் இத்யாதி) y, z கதமாஸீத ' இதயதர கதம்ஸப்தத பரகாரபரோ, ஹேதுபரஸ்சேதி ஹருதி நிகாய ஏவம்ஸப்ததஸ்யாபி பூவமாதா (பெருமானு மித்யாதி வாக்யதவயேந) அத்ர வாநராணாம் இத்யாதி ஸங்கோததர க்ரந்தேன— ஸித்ததஸ்ய கார்யஸ்ய அஸம்பூரணிதத்வ ஸங்காயாம் ' நணுகினம் இதயுச்சமாத பராபதி கீத்யுரீதயாகாங்குயாஞ்ச ஸவஸம்பூந்திஸம்பூந்திநோ஽பி பூகுவதநதரங்கு கைங்காய யோக்யா யத்யா பூவரந் தத்யா பராபதி இதயாததஸ்ய, பராபதேர் நிர்ஹேதுகதவஸ்ய ச த்யுருஷ்டாநததவேந அபிஹிதேன நராணாம் இதி பூஹுவசநம் கௌரவிகம் அத்வா இவர்களோடடைச சோததியே ரகுவமஸத்திலுள்ளார் அயோத்யாஜநங்கள் இத்தனை பேரோடும் சேர்த்தியாகையாலே நராணாம் ' என்று இவர்களெல்லாரையும் சொல்லுகிறது w கதம் ஸப்ததஸ்ய அர்த்தத்யவயபரதவம் (எங்ஙனே) என்ற பதத்தாலே ஸூசிதம் எங்ஙனே—கிம் பரகாரம் எவ்வளவு ஸநேஹமெனறபடி எனன ஹேதுவெனறபடி x திருவடிவாக்யம் (ராமஸுகூரீவயோ இத்யாதி) ஏவம்—2 ' ததோ நிஹதய தரஸா ராமோ வாலிநமாஹவே | ஸர்வரக்ஷஹரிஸங்குநாம் ஸுகூரீவமகரோத் பதிம் ||' இத்யாத்யுகதபரகாரேணேத்யாதத

ஜீ—மிஹேச்சுஸி” இத்யாதியிலே நோக்கு r (அவள மகனாய) கைகேயியினுடைய புத்தியை அநுவாதிககிறவனாய s (கீழவயிறறுக்கமுலை) அத் குணிவரணம் (கச்சிநந துஷ்டோ வரஜஸி) எனறது குஹவசநமேயாகிலும் பூரதவாஜோக்த்திலயாராததகமாகையாலே அப்படி அருளிச செய்யகருதையிலலை

1 கவ தே ராமேண ஸமஸர்க்கு கதம் ஜாநாஸி லக்ஷமணம் | வாநராணாம் நராணாஞ்ச கதமாஸீத ஸமாகும் ||” இதி ஸுநத்யரகாண்டே பஞ்சதீர்ம்ஸே ஹநூமந்தம் பரதி ஸீதா ஏததுபரிஷ்டாத் பரஸ்நோத்தரே 2 ததோ நிஹதய தரஸா ராமோ வாலிநமாஹவே | ஸாலாஷ ஹரிஸந்யாநாம் ஸுகூரீவமகரோத் பதிம் | ராமஸுகூரீவயோரைக்யம் தேவயேவம்

பர—v1 सुन्दरकाण्डे पञ्चलिशे रामकथाश्रवणानन्तरे “ता तु रामकथा श्रुत्वा वैदेही वानरर्षभात् । उवाच वचनं सान्त्वमिदं मधुरया गिरा ॥१॥ क ते रामेण ससर्गः कथं जानासि लक्ष्मणम् । वानराणा नराणाञ्च कथमासीत्समागमः ॥२॥” x2 एतदुपरिष्ठात् प्रश्नोत्तरे “ततो निहत्य तरसा रामो वालिनमाहवे । सर्वक्षहरिसङ्घानां सुग्रीवमकरोत्पतिम् ॥५१॥ रामसुग्रीवयोरेक्य देव्येवं समजायत ॥”

ஈ—ரானும் சோந்த சோததி, பின்னே பிறந்த y_3 இனையபெருமான நிறு, அடியேன அந்த புரகார்யத்துக்கு வரும்படியாகவிறே 7 நானும் 8 இங்ஙனே கூடிகொண்டு நிறுக் கண்டேனிதனை

(நாமே) b இவ்வநுபுவதத்துக்குப் புறம்பான நாம 6 புகுவத்கதாபுந்த ருவித ரான நாம (நாமே) d இது பொய்யோ? 3

அ—z ஏவமெனறது பரகருத பராமாஸியன்று புதுதிஸ்துபராமாஸியெனகிருர் (நானும் இங்ஙனே இதயாதி) யதுவா இப்படி பரீதியுண்டாகிறதுக்கு ஹேதுவென்னென்ன 'ஸமஜாயத' என்றத் தாலே திருவடி ஸம்ஸரித்தபடி தோற்றுக்கிறதென்று காட்டுகிருர் (நானும் இங்ஙனே இதயாதி) அதாவது ஸமஜாயத என்று பூதார்த்த பரதயயத்தாலே - இவாகு இப்படி பரீதியுண்டான பின்பு நானும் அதைக் கண்டேனதையொழிய ஏதாநுஸபரீதிஹேது இதென்று அறிந்திலேன என்று தோற்றுக்கிறதென்று தாதபாயம் அத்வா ஜநீ பராதுபாபாவே என்கிற துதுவிலே உதபந்நமாகையாலே ஸமஜாயத என்றது - பராதுபாபூதமெனறபடி அதாவது கூபே ஜலம் பராதுபாபூதமிதிவத தோற்றியெனறபடி இததால ஐக்யமே தோற்றிறறு அதுக்கு ஹேதுவினனதென்று தெரிந்ததிலே னெருயிறறு யதுவா (ஸமஜாயத) ஸம்யகதவ மாவது-இது இன்ன ஹேதுவாலே வந்ததெனறறியவொணராதபடி அதிஸயிதத்வமென்னவுமாம் a (இங்ஙனே கூடிகொண்டு நிறுக்ககண்டேன இத்தனை) ஏவம் ஸமஜாயத என்கிற வசோ புகுகி அஸம்பாவநாத்யோதகம் என்று தாதபர்யம் என்னவுமாம்

b இவர் ஈஸவரோ஽ஹம் எனருல (277 | 278 n) இதயாதி வாகயதவ்யததிற் சொன்ன ஸ்வாதந்தர்யமும் தேஹாதமாடிமாநமும் பாலத விவரிககிருர் (இவ்வநுபுவதத்துக்குப்

ஜீ ஸமஜாயத || 'y, z 'கதாமாரீத் இதயத்ர கதம்ஸபுது: பரகாரபரோ ஹேது பரஸ்சேதி ஹருதி: க்ருகவா ஏவம்ஸபுதுஸ்ய பாவதவ்யமாஹ (பெருமானுமித்யாதி வாகயதவ்யேந) நரானும் இதி பஹுஸசநம் கௌரவிகம் யதுவா இவர்களோடடைச்சேர்த்தியே ரகுஸமஸததிலுள்ளார் திருவையோத்யையிலுள்ளாரித்தனைபேரோடும் சேர்ந்த சோத்தியாகையாலே நரானும் என்கிறதாதல w கதம்ஸபுதுஸ்ய அராததவ்ய பரத்வம் (எங்ஙனே) இதிபதேந ஸ்சிதம் எங்ஙனே - கிம்பரகாரம் எ வ வ ள வு ஸநேஹமெனறபடி என்ன ஹேதுவெனறபடி x திருவடி வாகயம் (ராமஸுகூர்வயோரித்யாதி) y_3 கிம்பரகாரம் என்றதுக்கு உததரம் (இனைய பெருமாஸித்யாதி) z என்ன ஹேது என்றதுக்கு உததரம் (நானும் இங்ஙனே இதயாதி) இச்சோத் திக்கு ஹேது அறிந்திலன என்றபடி இந்த அர்த்தம் ஸமஜாயத என்கிற பூதார்த்தபரத்ய யத்தாலே தோற்றுக்கிறதென்று பாவம் ஏவம் - 'ததோ நிறதய' இதயாரபுய 'ஸுகூர்வ மகரோத பதிம் இதயாத்யுக்தபரகாரேன என்றபடி z ஏவம் என்றது - பரக்ருதபராமா ஸியன்று புதுதிஸ்துபரமெனகிருர் (நானுமிங்ஙனே இதயாதி) ஏவம் ஸமஜாயத ' என்கை யாலே திருவடி ஸங்கிதத்தை கோற்றுக்கிறது (வாநரானும் நரானஞ்ச) என்கிற ஸிலோகம் ராமஸுகூர்வயோரைக்யம் என்றதுக்கு உபோதகூதமாக வந்ததிதனை (ராமஸுகூர்வ யோரைக்யம் தேவ்யேவம் ஸமஜாயத) என்றவிதுவே இவ்விதத்துக்கு வேண்டுவது

b, c இவா ஈஸவரோ஽ஹம்" (ப 277 | 278 n) இதயாதி வாகயதவ்ய விவரணம் (இவ வநுபுவதத்துக்கு இதயாதி வாகயதவ்யததாலே) b யதுவா நாம என்றதுக்குத் தாதபர்யம்

4 நாமவ னிவனு வனவிவ னுவளெவள்
தாமவ ரிவருவ ரதுவிது வதுவெது
வீமவை யிவையுவை யவைநலந் தீங்கவை
ஆமவை யாயவை யாய்நின்ற வவரே

ஆ— 4 அவ—(நாமவன)* இனி இததிருவாய்மொழிக்குறையும் இப்பாடடை விஸதரிக்கிறது.
வயா — விவிதநிர்ந்தேயுங்கனாலே நிர்ந்தியமாம ஸமஸதவஸதுக்களினுடைய ஸவருபம்
புகுவதத்திநமென்று சொல்லுகிறது 4.

ஐ— * இத்திருவாய்மொழியில் ஸேஷித்த பாட்டுக்களால் இம்முனரும் பாட்டின்
பொருளே விஸதரிக்கப்படுகிறது

அவ,— நாலாமபாட்டு நாநாவிதமான சொற்களாலே சொல்லப்படுகிற
எல்லாப் பதார்த்தங்களினுடைய ஸவருபவபுரவம் புகுவதத்திநமென்று ஸாமாநாதி
கரணயத்தாலே சொல்லுகிறது

வயா —(நாமவனிவனுவன்) என்கிறது-தநதாமையும், தூரஸத்யுத்யையும், ஸநநிஹி
த்யுத்யும், அதுரஸிபரகருஷ்டத்யுத்யும் சொல்லுகிறது (அவனிவளுவளெவன்)
என்கிறது-தூரஸத்யுத்யும், ஸநநிஹிதையுத்யும், அதுரஸிபரகருஷ்டதையுத்யும், வினவ
படுமவளுமான ஸத்ரிலிங்க பதார்த்தங்களைச் சொல்லுகிறது (தாமவரிவருவா) பூஜ்யரா
யுள்ளாரில் தூரஸத்யுத்யும், ஸநநிஹிதராயுத்யும், அதுரஸிபரகருஷ்டராயுமுள்ளாரைச்
சொல்லுகிறது (அதுவிதுவதுவெது) என்கிறது - தூரஸத்யுத்யும், ஸநநிஹிதமாயுத்யும்,
அதுரஸிபரகருஷ்டமாயுத்யும், வினவப்படுவதுமான நபுமஸக பதார்த்தங்களைச் சொல்லு
கிறது (வீமவையிவையுவை) நஸவரமான பதார்த்தங்களில் ஸநநிஹிதமாயுத்யும்

அ—புறப்பான நாம) இத்யாதியாகயத்யவயத்தாலே அனறிக்கே, 'நாம' என்றதுக்கு அர்த்தந
தரம் (இவவநுபுவததுக்கு இத்யாதியு) என்னவுமாம் c தத்வீவரணம் (புகுவத்கதே த்யாதியு) b(இவ
வநுபுவததுக்கு)என்றது ஸமஸத சேதநாசேதநங்கனையும் உடையவன் என்கிற இவவநுபுவததுக்கு
என்றபடி d நாமே என்கிற ஸவரதாதபர்யம் (இது பொய்யோ)என்று யத்யவா நாமே'என்கிற
ஏகாரம் ஸவரததிலனறிக்கே அவதாரணமாய நணுகினமே என்கிற அந்வயத்தைத் திருவுளம்
பற்றித் தாதபர்யாதரம் அருளிச்செய்கிறார்(இது பொய்யோ)என்று இங்குத்தையில ஓகாரம் ஆஷே
பத்திலே 'இலனது என்று தொடங்கி நாமே நணுகினம்'' என்று உரையினுடைய அந்வயம் 3.

ஜீ—இவவநுபுவததுக்கு இத்யாதியு) c ஏதத்வீவரணம் (புகுவத்கதேத்யாதியு) d நாமே என்கிற
ஸவரத்துக்குத் தாதபாயம் (இது பொய்யோ) என்று இப்பாட்டில் முறகூறருளே வஸதுபரிச்
சேதாராஹித்யமும் சொல்லி, மேல வயாபதியாலே தேஸபரிச்சேதாராஹித்யமும் சொல்லி
யிறு ஆக இப்பாட்டால் லீலாவிபூதியோகஞ் சொல்லுகிறது ஆக இவவிரண்டு பாட்டாலும்
1 ஸத்யம் ஜஞாநமநநதம் புரஹம்' என்கிற ஸவருபஸோதக வாக்யார்த்தம் சொல்லப்பட்டது.
'இலனது'' என்று தொடங்கி நாமே நணுகினம் இத்யந்வயம் 3.

ப—36 * இவவாகயம் முத்திய பாசுரவயாக்யானத்தின் கடைசியில் இருக்கலாம்

ஓ—அதூரவிபரகருஷ்டமாயும் தூரஸ்தமாயுமுள்ள பதூர்த்த நக்ஷை சொல்லுகிறது (அவைநலநதீங்கவை) அவற்றில் நல்லனவும் தீயனவும் (ஆமவை ஆயவை ஆய நின்ற அவரே) ஆகக்கடவனவும், பண்டே ஆனவையும் ஆயநின்ற பதூர்த்த துங்கள் அவரே

இப்பாட்டிற்சொன்ன பரயோஜகங்கள் ஓரிடத்திலுண்டாய ஓரிடத்திலினறிக்கே யொழிந்தவை இல்லாதவிடத்தில் யோக்யமானவை கூட்டிக்கொள்ளக்கடவது 4

ப— 4 அவ,— அநந்தரம் மூன்று பாட்டாலே விபூதயநதாகுத ஸமஸ்தவஸ்துக களினுடைய ஸவருபஸ்திதி பரவருத்தயாதிகள புகுவதூதீநங்கள எனகிருா அதில் முதற்பாட்டில், ஸமஸ்த பதூராததூங்களினுடைய ஸவருபமும் ததூதீந மென்று ஸாமாநாதிகரணயத்தாலே அருளிச்செய்கிருா

நாம—மேல சொல்லுகிற தூரதவாதூபாதிகளுக்கு தருவமான தாமும், அவன்—அத்கு தூரஸ்தமும், இவன்—அநதிகஸ்தமும், உவன்—அதூர விபரகருஷ்டமும் என்று புல்லிங்கு ஸபூதூநிராதிக்ஷுட பதூராததூமும், அவன்—ஸதூலிங்குஸபூதூ நிராதிக்ஷுடையான தூரஸ்தமும், இவன்—ஸநநிஹிதையும், உவன்—அதூரவிபரகருஷ்டமும், எவன்—வினவபபடுமவளும், தாம—கௌரவய தயா பூஜயரும், அவா—அவர்களில் விபரகருஷ்டரும், இவர்—அநதிகஸ்தமும், உவா—அநதிதூரவாதிகளும், அது இது உது—நபுமஸகலிங்கு ஸபூதூ நிராதிக்ஷுட மான தூரநதிகாவிதூரஸ்தமும், எது—வினவபபடும வஸ்துவும், வீமவை—நஸவரமாய அபரகருஷ்டங்களான, இவை உவை அவை—ஆஸந அநதிதூர விபரகருஷ்ட வஸ்துகளும், நலமதீங்கவை—உதகாஷாபகாஷரூப தூமங்களும், ஆமவை—ஆகாமிகளாயும், ஆயவை—அதீதங்களாயுமுள்ள ஏவம் விதவஸ்துக ளும், ஆய நின்ற அவர்—தாமேயாய நின்ற அவா

இதூரநதநங்களான இவவஸ்துகளும் ஆனா என்றதாயிற்று “ எவன், எவா ” என்று இல்லாதவிடங்களுக்கு அழைத்துச் சொல்லிக்கொள்வது இததால் காலதரயவாததி ஸகலபதூராததூங்களும் ததூதீநமென்று கருத்து 4

இ— 4 அவ,— இனி இததிருவாயமொழியில் குறையும் இநத லீலாவிபூதியை விஸதரேண பேசுகிருா நாலாம பாட்டில், இதினுடைய ஸவருபம் ததூதீந மென்று ஸாமாநாதிகரணயத்தாலே சொல்லுகிருா

வயா—(நாமவனிவனுவன்) தநதாமும், தூரஸ்தமும், ஸநநிஹிதமும், அதூர விபரகருஷ்டமும், (அவளிவளுவளெவன்) தூரஸ்தமும், ஸநநிஹிதமும், அதூரவிபரகருஷ்டமும், வினவபபடுமவளும் (தாமவரிவருவா) பூஜயராயுள்ளாரில் தூரஸ்தமும், ஸநநிஹிதமும், அதூரவிபரகருஷ்டமும் (அதுவிதுவதுவெது) தூர ஸ்தமாயும், ஸநநிஹிதமாயும், அதூரவிபரகருஷ்டமாயுமுள்ளவையும், வினவப

இ படுமதாயுமுள்ளவையும் (ஸீமவையிவையுவை) நஸவரபதூராதத நசளில் ஸபி ஹித மாயும், தூரஸதூமாயும், அதூரவிபரகருஷ்டமாயுமுள்ள பதூராதத நசளாச் சொல்லுகிறது (அவைநலநதிங்கவை) அவற்றில் நல்லனவும் தீயனவும் ந ளமையும், தீமையுமென்னவுமாம் (ஆமவையாயவை) ஆகக்கடவனவும், பண்டேயானாவையும் (ஆய்நின்ற அவரே) ஆகாநின்ற அவரே இவைபெல்லாமாகாநின்றா பராகுதரானவா ஸகல பதூராததநுகளிலும் அநதராதமதயா ஸததாஹேதுவாய நிறகையாலே ஸாமாநாதிகரணயததாலே சொல்லுகிறது இப்பாட்டிற்சொன்ன பரயோஜகங்கள் ஓரிடத்திலே உண்டாய ஓரிடத்திலின நிககையொழிந்தபிறை இல்லாதவிடத்திலே யோக்யமானவற்றைக் கூட்டிக்கொள்ளக்கடவது ஸதரீபும நபுமஸகபேதத்தாலும், பூஜயபதூராததநுகள் நஸவரபதூராததநுகளென்கிற பேதத்தாலும், விலக்ஷணவிலக்ஷண பேதத்தாலும், பூதபுவிஷயபதூராததநாகாலபேதத்தாலும் வந்த விசேஷங்களாலே ஸகலசேதநாசேதநங்களையும் ஸங்கர ஹிதது அவற்றினுடைய ஸவரூபம் புகுவதூதீநமென்றதாயவிட்டது 4-

ஈ— அவ, —நாலாம் பாட்டு கீழிற்பாட்டிலே, ததீயதவாகாரததாலே அவன குணங்களோபாதி உத்தேசஸமாயத் தோற்றுக்கையாலே லீலாவிபூதியோக்யத்தை அநுபூவித்தா, இனி, மேலிற்பாட்டுக்கெல்லாம் உலீலாவிபூதி விஷயமாயிருக்கிறது b நித்ய விபூதியில் வந்தால அவவிபூதி பூவஜஞமாய் அவனுடைய c சூந்தத்தைப் பின்

அ— நாலாம் பாட்டு (நாமவனிதயாதீ) a (லீலாவிபூதி விஷயமாயிருக்கிறது) என்றது - ஸவரூபஸ்தியாதீபரங்களாகையாலே, யதூவா, லீலாவிபூதியிலுள்ள சேதநரைக் குறித்துச் சொல்லுகிறதாய இருக்கிறது என்றபடி. கீழ் பரோபதேசம் கூரப்பஸவாநுபூவா உது ஸவாநுபூவ கூரப்ப பரோபதேசமென்றபடி b | நது A அயர்வனும் அமரர்களதிபதி' இத்யந்த நித்யவிபூதிம் அநுஸம்ஹிதவாந் பூவாகூதூயாஞ்ச லீலாவிபூதிம் விபூதித்வயஸ்ய அநுஸம்ஹிததவேடே நித்யவிபூதிம் ஸிஹாய லீலாவிபூதியித்யாதீநே கோ ஹேதுரிதயதராஹ (நிகயவிபூதியில் வந்தால இதயாதீ—சொல்லவேண்டுமது இங்கேயாயிருந்தது எனனுமளவும்) b யதூவா விபூதித்வய வரத்தி களுக்கு உபதேசரிததாலாகாதோ? எனன (நித்யவிபூதியில் இதயாதீ) அதூவா நலநதிங்கவை' என்கையாலே லீலாவிபூதியினுடைய தாதூதீநயமிறே இங்குச் சொல்லுகிறது நித்யவிபூதியில் தாதூதீநயமும் லொனனாலாகாதோ? எனன ததூவிஷயமாக அதாதூதீநயஸங்கை ஒருவாக்கும் உதீயாதிறே, நித்யவிபூதி ஸிதூதிக்குமபோது தூர்மிக்ரஹகமாநத்தாலே ததூதேஸவாத்தி களுக்குத் தாதூதீநயம் ஸிதூதிக்குமிறே அங்ஙனனறிககே இவவிபூதியில் அநயஸேஷத்வ ஸவஸவாதநதாயங்கள் நடையாடுகையாலே, அததைத் தவிர்த்துத் தாதூதீநயம் உபபாதிக்க வேணும் என்கிருர் (நித்யவிபூதியில் இதயாதீ) விபூதி என்கிறது விபூதிஸதூரை c (சூந்தத்தை)

ஜீ— நாலாம் பாட்டு (நாமவனிதயாதீ) a (லீலாவிபூதி விஷயமாயிருக்கிறது) என்றது ஸவ ரூபஸ்தியாதீபரங்களாகையாலே b | நித்யவிபூதியை ஒரு பாட்டிலும் லீலாவிபூதியைப் பல பாட்டுகளிலும் அநுபூமிப்பானென்னெனன (நித்யவிபூதியில் இதயாதீ—சொல்லவேண்டுமது இங்கேயாயிருந்தது எனனுமளவும்) விபூதி எனறது - விபூதிஸதூரை c (சூந்தத்தை) அபி

ஈ—செல்லுமதாய் இருக்கும், dA “ஒண்டொடியாள திருமகளும் நீயுமே நிலாநிறப்” எனனுமபடியாயிறே இருப்பது, e காந்திபூந்தநுமான அசிதஸம்ஸாக்ஷத்தோடே கூடி ஈஸ்வர g ஸங்கல்பத்தைப் பிளசெல்லுமதாயிருக்கும் இந்த விபூதி h அந்த விபூதியில வந்தால் அவ்விருப்புக கண்டு உகக்குமதுக்கு 1 அவ்வருகு ஒன்றுமில்லை, அநயஸேஷதவ ஸ்வஸவாதந் தாயங்கன நடையாடுகிறது இவ்விபூதியிலேயாகையாலே, இரண்டையும் தவிர்த்து புகுவதூதிநமென்று j சொல்லவேண்டுவது இங்கேயாய் இருந்தது

h இனி, ஒரு மூன்று பாட்டாலே, இதிலுடைய ஸ்வரூப ஸதிதி பரவருத்தி நிவருததிகள் புகுவதூதிநுமாயிருக்கும் என்று, ஐகூத்துக்கும் ஈஸ்வரனுக்கும் ஸம்பந்தம் ஸாரீராதம் பூவம் என்று, குத்ருஷ்டிகளை நிரவரித்து, ஸூநயவாதிசயை நிரவரித்து, வயாபதி ஸௌகர்யத்தைச் சொல்லி, பூலத்தைச் சொல்லித் தலைக்கட்டு

அ—அபிபிராயத்தை d அவ்விபூதி சூந்தாநுவாததியோ எனன பரமாணம் (ஒண்டொடியாள் இத் யாதி) விலக்ஷணமான முனகைச்சரியை உடையளாய், ஸர்வஸம்பத்ஸம்ஷடி பூதையாகை யாலே திருவென்று சொல்லப்பட்ட நாரீணமுத்தமையும் புருஷோத்தமனான நீயும்

e இவ்விபூதி இருக்கும்படி எனனெனன (கர்மநிபூந்தநேதயாதி) f (ஈஸ்வர ஸங்கல்பத்தை) எனறது - கர்மாநுஞ்ஞமான ஈஸ்வரஸங்கல்பத்தை எனறபடி g (ஸங்கல்பத்தைப் பிளசெல்லும்) எனற இடத்திலே 1 அஜஞ்ஞா ஜந்தூரநீஸோடயமாத்தம்ஸஸுக்ஷு கக்யோ | ஈஸ்வரபரேரிதோ க்ஷேத் ஸவாககும் வா ஸ்வபுரமேவ வா || யத்திஞ்சித் கரியதே லோகே தத்ஸர்வம் வித்ஸித் மத்கருதம் | அந்யோ ஹயநயசசிந்தயதி ஸவச்சந்தம் வித்ஸாமயஹம் || ' என்றது அநுஸந்தேயம் ஸ்வபுரம் - நரகம் h (அந்த விபூதியில இதி) ஆகையாலே அந்த விபூதியில என்று கூட்டிக்கொள்வது | (அவ்வருகு ஒன்றும் இல்லை) எனறது ஸிஷிக்கவேண்டுவது இல்லை எனறபடி j (சொல்லவேண்டுவது) உபதேஸிக்கவேண்டுவது (சொல்லவேண்டுவது) எனறது ' இவாகருப பரோபதேஸகூர்ப்புஸவாநுபுவம் என்றும் ஸவாநுபுவகூர்ப்பு பரோபதேஸமென்றும் ஆகாரத்வய ஸூண்டு, அதில இத்திருவாயமொழி கேவலாநுபுவமன்றிககே பரோபதேஸ கூர்ப்புமாகையாலே பரக்கசொல்லவேணுமெனறபடி ' என்று சொல்லுவார்

ஐ—பராயத்தை d அவ்விபூதி சூந்தாநுவாததி எனனுமதுக்கு பரமாணம் (ஒண்டொடியாள் இத் யாதி) விலக்ஷணமான முனகைச்சரியை உடைய பிராட்டியும் நீயுமே ஒருபடிப்பட்டு வர்த்திக்கக் கடவதாக நீ பார்த்துவைத்த நல்ல விரகைக்கண்டு

e இவ்விபூதி இருக்கும்படி எனனெனன (கர்மநிபூந்தநேதயாதி) f (ஈஸ்வர ஸங்கல்பத்தை) கர்மாநுஞ்ஞமான ஈஸ்வரஸங்கல்பத்தை g (பிள செல்லும்) எனறவிடத்திலே- 1 அஜஞ்ஞா ஜந்தூரநீஸோடயம்' இத்தயாத்யநுஸந்தேயம் இஸ்ஸோகத்தில ஸ்வபுரம் ' எனகிறது நரகம் h 'ஆகையாலே அந்த விபூதியில என்று கூட்டிக்கொள்வது | (அவ்வருகு ஒன்றுமில்லை) ஸிஷிக்கவேண்டுவதிலலை j (சொல்லவேண்டுவது) உபதேஸிக்கவேண்டுவது (சொல்லவேண்டுவது) எனறது — இவருக்குப் பரோபதேஸகூர்ப்புஸவாநுபுவமென்றும் ஸவாநுபுவகூர்ப்பு பரோபதேஸமென்றும் ஆகாரத்வயஸூண்டு அதில இத்திருவாயமொழி கேவலாநுபுவமன்றிககே பரோபதேஸ கூர்ப்புமாகையாலே பரக்கசொல்லவேணுமெனறபடி

ஈ—கிறார் அதில் ஸ்வரூபம் அவனதீநம எனகிறார் இப்பாடபடி 1 அதாகிறபடி எவ்வளவே யெனனில், ஸருஷ்டிகாலத்திலே வந்தவாறே இவற்றை உண்டாக்கி, ஜீவத்வவாரா அநுபரவேஸித்து, n வஸதுத்வ நாமபுகதவங்களும உண்டாமபடி பண்ணியும், இது அடங்கலும் அழிந்தவனறு n ஸக்தயவஸத பரபைபுபோலே தன பக்கலிலே ஸக்சும ருபேண கிடக்குமபடி ஏறிட்டுக்கொண்டு துரிததும், காரணதூஸையோடு கார்யதூஸையோடு வாகியறத தனனைப்பறறி ஸ்வரூபஸதித்தயாதிகளாமபடி இருக்கையாலே ஸ்வரூபம் அவனதீநமெனகிறது

அதில், லோகத்தில் ஸகலபதூர்த்துங்கடையும் தனிததனியே சொல்லி, இதினுடைய ஸ்வரூபம் அவனாலே, இதினுடைய ஸ்வரூபம் அவனாலே எனனில், o பணிபபடுமிறே ஜீவாநநதயத்தாலே, இனி p பரயோஜகத்திலே சொல்லிவிடுமென்று பரதிபத்திக்கு விஷயமாகாது, ஆகையாலே, தேவாதிபதூர்த்துங்கடே q நாலுமூன்று வகையாலே சேர்த்தது, அவற்றினுடைய ஸ்வரூபம் அவனதீநம எனகிறார்

அ— k இனி புஷ்டிஸௌகர்யார்த்துமாக மேலிறபாட்டுக்களுக்கெல்லாம் ஸங்க்ரஹேண தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (இனி ஒருமூன்றென்று தொடங்கி) 1 (அதாகிறபடி) ஸ்வரூபம் அவனதீநமாகிறபடி என்றபடி n (வஸதுத்வம்) 1 நாமருபே ' எனகிறவிடத்தில் ரூபம் n (ஸக்தய வஸதூபரபை) என்றது - ஸாணக்யாஷணத் பராசீநதூஸையிலே மணிபரபை என்றபடி யத்வா ஸக்தயவஸதூபரபை என்றும் விகாஸாவஸதூபரபையென்றும் இரண்டுண்டு அதில் ஸக்தய வஸதூபரபை என்றது - ஸக்திமாத்ர பரபையென்றபடி அதாவது பொடிமூடுதனல

o (பணிபபடும) ஸவயத்தகௌரவமாம, விஸ்தரமாமென்றுமாம p (பரயோஜகம்) ஸங்க்ஷேபம் யத்வா, (பரயோஜகத்திலே) சேதநத்வாதி ஸாமாநயதூர்மத்திலே ஸாமாந்யமாகச் சொன்னால் பராமிகாபிபராயமென்று ஸங்கிக்கவும் கூடுமென்று தாத்பர்யம் யத்வா, பரயோஜகம் உபாதிபிதயசயதே, சேதநத்வாவசேசேதேந, அசேதநத்வாவசேசேதேந இத்யுச்சயமாநே இதி யாவத் q (நாலுமூன்று வகையாலே ஏழு வகையாலே) என்றபடி அதாவது ஸதீபுந்நபுமஸகவீ மூன்று, பூஜயபதூராததும் ஒன்று, நஸ்வர பதூராததும் ஒன்று, நனமைதீமை ஒன்று கால பேதும் ஒன்று ஆக ஏழு நாலுமூன்றென்று சாடு

r ' அவனிவன்' என்றால் நானென்னவிறேயடுபபது, நாம என்றால் அவரெனனவிறே யடுபபதெனன (நானெனதும் இக்யாதி) தூரஸதூத்வாதிகஸதூத்வாட்தூரவிபரக்குஷடத்

ஐ— k புஷ்டி' ஸௌகர்யார்த்துமாக மேலிறபாட்டுக்களுக்கெல்லாம் ஸங்க்ரஹேண தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (இனி ஒருமூன்றென்று தொடங்கி) 1 (அதாகிறபடி) ஸ்வரூபம் அவனதீநமாகிறபடி n (வஸதுத்வம்) என்றது ரூபமாய், ரூபநாமங்கள் உண்டாமபடிபண்ணி என்றபடி n ஸக்தயவஸதூ பரபை, விகாஸாவஸதூபரபை என்று துவிவிதம் ஸக்தயவஸதூ பரபையாவது - பொடிமூடின தனல

o (பணிபபடும) யத்தகௌரவமாம, பரயாஸமாம என்றபடி p (பரயோஜகம்) ஸங்க்ஷேபம் q (நாலுமூன்று வகை) ஏழுவகை அதாவது ஸதீபுந்நபுமஸகம மூன்று பூஜயபதூராததும் ஒன்று, நஸ்வரபதூராததும் ஒன்று நனமைதீமை ஒன்று காலபேதும் ஒன்று, ஆக ஏழு நாலுமூன்றென்று சாடு

ஈ— வயா — (நாமவனிதயாதி) 1 நானென்றும், நாமென்றும், யானென்றும், யாமென்றும் தந்தாமைச் சொல்லக்கடவது ஸநநிஹிதமெனன, தூரஸ்துமெனன, அதூரஸிபரக்ருஷ்டமெனன வினவபபடுகிறதெனன (அவளிவருவளெவள) ஸகிலிங்கநிராதிஷ்ட வஸ்துக்களைச் சொல்லுகிறது 8 (தாம்) t பூஹுமந்தவயரை (-அது) நபுமஸகலிங்கநிராதிஷ்டவஸ்துக்களைச் சொல்லுகிறது u (வீமவை) நஸவர பதாராததங்கள் v (நலநதீங்கு) நனமை தீமை எனனுதல, நனருனவை, தீதானவை எனனுதல w (ஆமவை ஆயவை) x கழிந்தவறறிலும் வருமவறறிலும் y அடைப புண்ணுரிநே வாததமாநம் 7 (ஆயநின்ற) ஆயநின்ற பதூர்த்துங்கள், 8 இவறறைப

அ—வங்க ஸவாபேஷ்யாவாகையாலே நாம் என்று தமமை முந்துறச் சொல்லுகிறது அவன தூரஸ்தன இவன ஸநநிஹிதன உவன அதூரஸிபரக்ருஷ்டன எவனெனறது— வினவபபடுமவன என்றபடி இப்படியே மேலுள்ளவற்றுக்கும் கண்டுகொளவது எவள் எனும் எது என்றும் இருக்கையாலே எவனென்றும் எவரென்றும் கூட்டிக்கொள்வது t (பூஹுமந்தவயா) பூஜயர் s தாம் எனகிறதற்குள் விபாகும் 'அவர் இத்யாதி'

u வீமவை எனகிற இதுகளுள் விபாகும் 'அவை இத்யாதி' v (நலநதீங்கு) முந்தினது தாமபரம் இரண்டாவது தூமிபரம் பதூரகரண ஸவாரஸ்யத்தைப்பற்ற இப்பக்கத்துவயம்

w ஆமவை-புவிஷ்யத x வாததமாநத்தைச் சொல்லவேண்டாவோ எனன (கழிந்தவறறிலும் இத்யாதி) y (அடைப்புண்ணும்) என்றது அநதர்பூதமாம் என்றபடி புவிஷ்யதகாலாபேஷ்யா பூதாராததூர் பூவநதி பூதகாலாபேஷ்யா புவிஷ்யதூராததூர் பூவநதி இதி பூவ

z ஆயநின்ற என்றது ஆயநின்ற பதூர்த்துங்களைச் சொல்லி இவறறுக்கு அந்தாயாமி யான ஸ்வரபர்யந்தம் சொல்லி ஆயநின்ற பதூர்த்துங்களுக்கு அந்தர்யாமியாய நின்ற அவர் என னுதல அன்றிககே அவர் ஆமவை ஆயவையான பதூர்த்துங்களெல்லாமாய நினரா எனனுதல

ஜீ— r அவளிவன் என்றால் நானென்னுதே "ந" எனகிறதெனெனன (நான என்றும் இத்யாதி) தூரஸ்துவா஽நதிகஸ்துவா஽தூரஸிபரக்ருஷ்டதவங்கள் ஸவாபேஷ்யாவாகையாலே நாம் என்று தமமை முந்துறச் சொல்லுகிறது அவன தூரஸ்துன இவன ஸநநிஹிதன உவன அதூரஸிபரக்ருஷ்டன எவன வினவபபடுமவன இப்படியே மேலுள்ளவற்றுக்கும் கண்டுகொளவது 'எவள் என்றும் எது என்றும் இருக்கையாலே வர்க்கூரதரங்களிலும் எவள், எவா எவை என்றும் கூட்டுவது t (பூஹுமந்தவயர்) பூஜயர் s தாம் எனகிறதற்குள் விபாகும் அவர் இத்யாதி u வீமவை எனகிறதற்குள் விபாகும் 'அவை இத்யாதி' v (நலநதீங்கு) முந்தினது தாமபரம் இரண்டாவது தூமிபரம் பதூர்த்து பரகரண ஸவாரஸ்யத்தைப்பற்ற இப்பக்கத்துவயம்.

w ஆமவை ஆக்கடவவை 'ஆயவை பண்டேயாளவை x வாததமாநம் சொல்லாதொழிவா னெனெனன (கழிந்தவித்யாதி) y (அடைப்புண்ணும்) அநதர்பூதமாம் புவிஷ்யதகாலாபேஷ்யா பூதாராததூர் பூவநதி பூதகாலாபேஷ்யா புவிஷ்யதூராததூர் பூவநதி என்றபடி

z ஆயநின்ற என்றது ஆயநின்ற பதூர்த்துங்களைச் சொல்லி இவறறுக்கு அந்தாயாமியான ஸ்வரபர்யந்தம் சொல்லி ஆயநின்ற பதூர்த்துங்களுக்கு அந்தாயாமியாய நின்றவர் எனனுதல, அன்றிககே அவர் ஆமவை ஆயவையான பதூர்த்துங்களெல்லாமாய நினரா எனனுதல

ஈ—பதார்த்தத்தானவிலே கொண்டபோது b மேல ஐக்யஞ் சொல்லப் போகாது, c அசித்தமும், அசிதுபிமாநியான ஹ்வனும், ஜீவாந்தர்யாமியான பரமாதமாஷுமான இஸஸங்காதம் இததனைகமும் வாசகமாயிருக்கிறது இஸஸபுதம் d (அவா) e இவையாய் நிறகிருர் அவர் f 1 “इदं सर्वं ब्रह्म खलु” (இதம் ஸாவம் பூரஹ்ம க்ஷலு) எனனுமாபோலே g 2 “तत्त्वमसि” (தத் த்வமஸி) என்றபபோலே இருக்கிறது

அ—அந்தராதமதயா ஸததாஹேதுவாய நினரூர் என்றபடி a முந்தின பொருளிலே ஆயநின்ற பதார்த்தங்களுக்கு அந்தர்யாமியாய் நிறகிறவர் என்று ஈஸ்வரபர்யந்தம் சொல்லுகிறதென? பதார்த்தமாதரம் சொன்னாலோவென்ன அருளிச்செய்கிருர் (இவறறை இத்யாதி) இவறறை—ஸந்நிஹிதத்வாதிக்களை b ஐக்யஞ் சொல்லுகை அவரெனகை b (மேல ஐக்யஞ்சொல்லப்போகாது) விஸேஷண விஸேஷயங்களை பிந்நங்களாய் விழுக்காட்டில் விஸேஷயமொன்றிலே பாயவளிக்கை யாகிற ஸாமாநாதிகரணயத்தால வந்த ஐக்யம் மேறசொல்லுகிற பூரஹமததுக்கும் இவற றுக்கும் சொல்லப்போகாது என்றபடி c ஆனால் ஆயநின்ற என்ற பதார்த்தங்களுக்கு வாசகமான ஸபுதம் ஈஸ்வரபாயந்தம் சொல்லும்படியென்னென்னில அருளிச்செய்கிருர் (அசித்தம் இத்யாதி)

d e ‘அவர்’ எனகிற ஸாமாநாதிகரணயத்தால பூலிததேதென்ன (இவையாய் இத்யாதி) f ‘ஆயநின்ற’ என்ற பதார்த்த வாசகஸபுதம் ஈஸ்வரபாயந்தஞ்சொல்லி, பதார்த்தங்களுக்கு அந்தர்யாமியாய் நிறகிறவர் அவரெனதுக்கு பரமாணம் (இதம் ஸாவம் பூரஹ்மேத்யாதி)

ஐ—அந்தராதமதயா ஸததாஹேதுவாய நினரூர் என்றபடி a முந்தின அாதத்ததிலே ஆயநின்ற பதார்த்தங்களுக்கு அந்தர்யாமியாய் நிறகிறவர் என்று ஈஸ்வரபர்யந்தம் சொல்லுகிறதென? பதார்த்தமாதரம் சொன்னாலோவென்ன (இவறறை இத்யாதி) இவறறை ஸந்நிஹிதத்வாதி பதார்த்தங்களை b (ஐக்யஞ் சொல்லப்போகாது) ‘ஆயநின்ற அவர்’ என்று ஸாமாநாதிகரணயத்தால வந்த ஐக்யம் மேறசொல்லுகிற பூரஹமவஸதுவுக்கும் இவறறுக்கும் சொல்லப் போகாதென்றபடி c ஆனால், ஆயநின்ற பதார்த்தங்களுக்கு வாசகமான ஸபுதம் ஈஸ்வர பர்யந்தம் சொல்லும்படி என்னென்ன (அசித்தம் இத்யாதி)

d e ‘அவர்’ எனகிற ஸாமாநாதிகரணயத்தால பூலிததது என்னென்ன (இவை இத்யாதி) f முந்தின அாதத்துக்கு பரமாணம் (இதம் ஸாவம் பூரஹ்மேத்யாதி) g அவர் இவை

பர—f1. (நாமவனித்யாதி) छान्दोग्यe (3-18) शाण्डिल्यविद्याया “सर्वं खल्विदं ब्रह्म तज्जलानिति शान्त उपासीत। अथ खलु क्रतुमयः पुरुषः यथाक्रतुरसिंहोके पुरुषो भवति तथेतः प्रेत्य भवति॥” अत्र ब्रह्मशब्दः—कारणावस्थस्रष्टमचिदचिद्विशिष्टब्रह्मपरः। सर्वशब्दः कार्यरूप-जगद्विशिष्टब्रह्मपरः। तयोस्सामानाधिकरण्येन तादात्म्य प्रतिपाद्यते। तज्जत्व-तल्लत्व-तदन्तैः सर्वमिदं ब्रह्म खल्विति प्रतिपादनात्, सामानाधिकरण्यं कार्यकारणभावनिवन्धनमिति निश्चीयते। तदन्त्वेन आत्मशरीरभाव एवेद सामानाधिकरण्यमिति च सिद्धम्॥

g2 तन्नैव [६-१२] सविद्यायाम्—“स य एषोणिमैतदात्म्यमिदं सर्वं तत्सत्यं स आत्मा तत्त्वमसि ज्वेतकेतो” इति। (तत्त्वमसीति) अस्यायमर्थः—“तत् त्वम्” इति सामानाधिकरण्यवृत्तयोर्द्वयोरपि

ஈ h ரு து) பாட்டிலே கலயாணகுணையோகத்தையும் நித்யவிபூதி யோகத்ததை
 பிரவரணவலக்ஷணயத்தையும் சொல்லி, இரண்டாம் பாட்டிலே ஸ்வரூபவைலக்ஷ
 யத்தையும் சொல்லிற்று, 1 தச்சுபூதம் பரகருத பராமாஸரியாகையாலே “அவா
 னாறு” கல்பாணகுணா விஸிஷ்டவேஷத்தைச் சொல்லி, “ஆயாநிநற” என்
 று ஸாமாநாதிக்கரணயத்தாலே ஐக்

அ—8 அவர் இவை எல்லாமாய நினறா என்ற அர்த்துந்நர விவக்ஷயா பரமாணம் (தத்தவம
 னறது) 1 ய நுவா உகதாதத்தத்துக்கு பரமாணம் (இதும் ஸாவமிதயாதி) 2 இதில சேதநவ
 பபூதம் விபூதமனறென்று பரமாணநதரம் (தத்தவமஸீதி) 1 (தச்சுபூதம்) ‘அவா’ இதிலபூத
 2 தச்சுபூதபரயோகஸாமயமவலம்புயாஹ (தத்தவமஸீதயாதி) எனனவுமாம்

h அங்கு 1 ஸதேவ ஸோமயேதமக்ர ஆஸீத் என்று ஜகத்காரணத்வேந பூரஹம
 பரஸ்துதமாகையாலே தத எனகிற நிரதேஸம் கூடிற்று; இங்கு அப்படி பரகருத பராமாஸ
 கூடுமோ? எனன (முதற்பாட்டிலே இத்யாதி) ஜகத்காரணதவாதிக்குணவிஸிஷ்ட பரக்ரு
 பராமாஸம் உபயதர துலயமெனறபடி இததால ஸமாநாதிக்கரண ஸ்ருதிவாக்யங்கள் எல்லா

ஜ—எல்லாமாய நினறெனற அர்த்துந்நர விவக்ஷயா பரமாணம் (தத்தவமஸீதி) எனறது
 1 சூரதேவோக்யே ஸாண்டிலய வித்யாயாம ஸாவம் கலவிதம் பூரஹம் தஜஜலாந்
 இதி 2 தத்தரைவ ஸதவித்யாயாம ‘ஜததூதமயமிதம் ஸாவம் ததஸதயம், ஸ ஆதம்
 தத்தவமஸீ ஸ்வேதகேதோ’ இதி

அங்கு 1 ஸதேவ ஸோமயேதமக்ர ஆஸீத் என்று ஜகத்காரணத்வேந பூரஹம
 பரஸ்துதமாகையாலே தத எனகிற நிரதேஸம் கூடும் இங்கு அப்படி பரகருதபராமாஸம்

பா—पदयोर्ब्रह्मैव वाच्यम्। तत्र तत्पदं जगत्कारणभूत सर्वकल्याणगुणाकर निरवयव निर्विकारमाचष्टे।
 त्वमिति च तदेव ब्रह्म जीवान्तर्यामिसशरीरजीवप्रकारविशिष्टमाचष्टे। तदेवं प्रवृत्तिनिमित्तभेदेन
 एकस्मिन् ब्रह्मण्येव “तत् त्वम्” इति द्वयोरपि पदयोर्वृत्तिरुक्तेति॥

1 (ஸாமாநாதிக்கரணயத்தாலே ஐகயம் சொல்லுகிறது) பகவதா பதஜலினா
 மஹாமயே சாமானாபிகரண்யஸ்ய லக்ஷணமுக்தம் — “மினப்ரவூதிநிமித்தானா ஷண்டானா
 வூதிஸ்தாமானாபிகரண்யம்” இதி। அஸ்யா:—ப்ரவூதிநிமித்தம்—ப்ரவூதிநிமித்தம்। ப்ரகூஷா
 வூதி:—
 ப்ரவூதி:। ஷண்டஸ்ய அயே வூதிநாமி-தக்ஷோதனம்। தத் விஷேயபூதப்ரதானாஸ்யவிஷயா வூதி: ப்ரவூதி:,
 தஸ்யா: ப்ரவூதிநிமித்தம்-ஹாம்। தத் விஷேஷபூத ஜாதிபூதாதிஹம்। சமான-ஐகம் அபிகரண-
 விஷேஷானாமாஹாரபூத விஷேயம்। ஐகஸிந்யே வூதிரிதி ஐகஸந்தேன சமானஸந்தோ வ்யாக்யாத:।
 ஐகஸந்தஸ்ய விஷேயபூதப்ரதானாமிதேயர:॥

एतदुक्तं भवति—त्रिविधाशब्दाः; केचिद्विशेषणतो विशेष्यतश्च भिन्नार्थाः गौरवो महिष-
 इत्यादयः; केचिद्विशेषणतो विशेष्यतश्चैकार्थाः- घटः कुम्भ इत्यादयः, केचिद्विशेषणतो भिन्नार्थाः,

5 அவரவர் தமதம் தறிவறி வகைவகை
அவரவ ரிறையவ ரெனவடி யடைவர்கள்
அவரவ ரிறையவர் குறைவின ரிறையவர்
அவரவர் விதிவறி யடையநின் றனரே

ஆ— 5 அவ — கர்மங்களுக்கு ஆராத்ய ஸவருபம் புகுவதத்திநமென்று சொல்லுகிறது

வயா — (அவரவர்) ஸவர்க்குபதிஸாதந்யுத ஜ்யோதிஷ்டோடாமாதிசுர்ம ரிஷ்ட ரான அவவவ புருஷர்கள் தந்தாமுடைய ஜனாநாநுக்ருணமாக அவவவ இநதராதிசுனைத தந்தா முடைய கர்மங்களுக்கு ஆராத்யராகவும் ஸவாபிஷிதப லபரத்யராகவும் அநுஸந்திததுக கொண்டு, அநதக கர்மங்களாலே ஆராயிப்பார்கள் ஆராயிக்கப்பட்ட அவவவ இநதராதிசு

ஈ—சொல்லுகிறது, k ஆக,ஸதரீபுந்நபுமஸகபேத்யுததாலும், பூஜயபத்யாதத்யுதங்கள நஸ்வர பத்யார்த்தத்யுதங்களென்றே பேத்யுததாலும், விலக்ஷணாநிலக்ஷண பேத்யுததாலும், பூத ப்விஷயத்யுதவர்த்தமாந காலபேத்யுததால வந்த விசேஷங்களாலும் ஸகல சேதநா சேதநங்களையும் ஸங்க்ரஹித்து அவற்றினுடைய ஸவருபம் புகுவதத்திநமென்றதாய் விட்டது 4

அ—இங்கே க்ஷாபபிதங்களென்று சொன்னதாயிற்று k அவர் இத்யாதியும் அவை இத் யாதியும் அவன இத்யாதியோடும் அது இத்யாதியோடும் புநருக்தமனரே வெனன அவரித்யாதிசு — கௌரவயாவாந்தரவிபாக்யமென்றும் அவையித்யாதிசு - நஸ்வரா வாந்தரவிபாக்யமென்றும் தாதபாயத்தாலே வித்யாபேத்யுபரிசுணநம் பண்ணுகிறா (ஆகவித்யாதிசு) யத்யாகரமம் உரையினுடைய அநவயம் 4

ஜீ—கூடுமோ? எனன (முதல் பாட்டிலே இத்யாதிசு) ஜகத்காரணத்வாதிசு குணவிசரிஷ்ட பரகருத பராமர்ஸப உபயதர துலயமெனறபடி இத்தால அபேத்யு ந்ருதிகளெல்லாம் இங்கே க்ஷாபபி தங்கள் என்றதாயிற்று k நாலு முன்று வகையாலே [ப 285q] என்றத்தை முதலிக்கிறா (ஆக இத்யாதிசு) அவர் இத்யாதியும் அவை இத்யாதியும் அவன இத்யாதியோடும். "அது இத்யாதியோடும் புநருக்தமனரேவெனனில, அவா இத்யாதிசு கௌரவயா வாந்தர விபாக்ய அவை இத்யாதிசு நஸ்வராவாந்தர விபாக்யமென்று தாதபாயம் 4

॥॥-विशेष्यतश्चैकार्थी ; यथा नीलसुत्पलमित्यादयः. तत्र पूर्वकोटिद्वयव्यावृत्ततृतीयकोटिनिविष्टानां शब्दानां सामानाधिकरण्यमिति, “भिन्नप्रवृत्तिनिमित्तानाम्” इत्यनेन वाक्येन प्रतिपाद्यते। तत्र “भिन्नप्रवृत्तिनिमित्तानाम्” इत्यनेन-विशेषणतो विशेष्यतश्चैकार्थीनां घटः कुम्भ इत्यादीनां न सामानाधिकरण्य इत्युच्यते। “एकस्मिन्नर्थे वृत्तिः” इत्यनेन च, उभयतो भिन्नार्थानां गौरजो महिष इत्यादीनां न सामानाधिकरण्यमित्युच्यते। तस्माद्विशेषणतो भिन्नार्थानां विशेष्यतश्चैकार्थीनां नीलसुत्पलमित्यादीनामेव सामानाधिकरण्यमित्युक्तं भवति—इति॥

ஆரே வறதகரும் கதஸுமாராதகாபிலஷித பலபரதூநத்திலே குறையுடையருமல்லர் எததாலே எனளி— ஸாஸதரோகத மார்க்குத்தாலே அநதநதப புருஷர்களை இநதூராகி, ககோ ஆரயிகுது ஸவாபிலஷித பலங்களைப் பெறுமபடி பரமபுருஷனதானே அநத இநதூராகி தேவகைகளுக்கு அநதராதமதயா நின்று ஸகல கர்மபல பரதூனாய ஸர்வகர்ம ஸுமாராதய யுயிருக்கையாலே

இவ்வந்தகததரில பரமாணமென்னெனவில 1 “इष्टापूर्तं बहुधा जात जायमान विश्व विमर्ति भुवनस्य नाभि (இஷ்டாபூர்த்தம் பஹுதா ஜாதம் ஜாயமானம் விஸ்வம் பிப்ராததி புவஸ்ய நாபி:) 2 “चतुर्धारा यत्र सपद गच्छन्ति देवैः” (சதுர்ஹோதாரோ யத்ர ஸம்பதம் கச்சுநதி தேவைய) 3 “यो यो या या तनु मन्त्रद्वयार्चितुमिच्छति” (யோ யோ யாம் யாம் தநும் புகதஸரரத்த்யயாச சிதுமிச்சதி) 1 “अहं हि सर्वयज्ञाना भोक्ता च प्रभुरेव च (அஹம் ஹி ஸாவயஜ்ஞானாம் பேராகதா ச பரபுரேவச) 5 “मांसाय यक्षतपसाम्” (பேராகதாரம் யஜ்ஞதபஸாம்) 6 “ये यजन्ति पितॄन् देवान्” (யே யஜநதி பிதருந தேவாந) என்று தொடக்கமாயுள்ள ஸருநிஸமருதயாதிகள ஆக இப்பாட்டாலே சொல்கிறறூயிறறேதெனவில எமபெருமான ஸர்வதேவதாநதராத்மதயா ஸர்வகர்ம ஸுமாராதய ஸகலபலபரதூனாயிருக்கையாலே ஜகதூரக்ஷணமும் ததூதீநம் எனகிறது 5

ஒ— அவ — அஞ்சாமபாட்டில, ஸகல பதூராத்நங்களுடைய ஸதித்தியும் எமபெருமானாலே எனகிறது

வயா — (அவரென்று தொடங்கி) தந்தம் பரக்ருத்யநுஞ்ஞமாக விவிதபூலாபி, ஸநதியையுடைய அதிகாரிகள், தந்தாமறிந்த மாகக்யபேதூங்குள்ளாலே தங்களுடைய அபேக்ஷித பலபரதூநஸகதரான அவவவ தேவதைகளை இவர்களே நமக்கு அஸாதாரண ஸவாமிகளென்று ஆஸரயிப்பாகள்

(அவரவரென்று தொடங்கி) ஆஸரயணீயா ஆஸரயிக்கிறவர்களுடைய அபேக்ஷிதம் செய்கைக்குக் குறையுடையரல்லர், ஆஸரயிக்கிறவர்கள் ஆஸரயணீயரை வித்யுத்தபரகாரமே ஆஸரயிக்கவும், அவர்கள் அவர்களுக்கு பலபரதூநஸகதராகவும், ஸர்வேஸவரண அந்தராதமதயா நின்று 5

ப— 5 அவ, — அநதரம் ரக்ஷணருபையான ஸதித்தி ததூதீநையென்று வையதி, கரணயததாலே அருளிச்செய்கிறா

அவரவா — (அவ்வோ புருஷாராதநங்களுக்காக) அதிகாரிகள், தமதமது — தநதாமுடைய, அறிவறி வகைவகை — அறிவினறிவின வகையாலே, அவரவர் — ருசிககீடான தேவதைகளை, இறையவரென — பூலநதரும் சேஷிகளாக, அடியடைவார்கள் — ஆஸரயிப்பார்கள் அவரவா — அவவவ தேவதைகள், இறையவா — பூலங்கொடுதுது ஸவாமிகளாக, குறைவிலா — குறையிலலை, இறையவா — ஸாவ ஸவாமியானவா, அவரவா — அவ்வோ அதிகாரிகள், விதிவழி — விதிமாராககூததாலே,

ப—அடைய—ப லத்தைபடையுமபடி, நின்றனா—அததேவதைகருசுரு அநதராத மாவாய நினரா

அன்றியே (அவரவர் விதிவழியடைய) என்று அவவோ தேவதைகள் தந்தா முடைய பூலபரதூதவாதி பதுஸிதூதயாதத மாக வித்யுசதமாராககூததாலே ஆஸரயிககுமபடி இறையவா ஆஸரயணீயராய நினரா என்றுமாம 5

இ—அவ—ஸதிதியும் புகுவதூதீநையென்று வைபதிசுரணயததாலே சொல்லுகிறது

வயா,—(அவரவா) ஸதவாதிசூணபேதூததால வந்த பரகருதிபேதூததைச சொல்லுகிறது (தமதமது) சூணபேதூததாலே வந்த ப லபேதூததைச சொல்லுகிறது (அறிவறி) அதுககடியான ஜஞாநபேதூததைச சொல்லுகிறது (வகைகை) மாராககூபேதூதங்களாலே (அவரவா) அவவோ ப லபரதூநததுசுரு ஸகத ராக ஸவீகரிதத தேவதைகளை (இறையவரென) அவரவாகளே தந்தாமுககு ஸவாமிகளென்று (அடியடைவாகள்) ஆஸரயிப்பாகள் அடியடைவாசளென்று - ஸவகோஷடி பரஸிதூத்யாலே அருளிச்செய்கிறா

(அவரவரிறையவர்) அவவோ தேவதைகள் (குறைவிலா) ஆஸரயிசுகிறவா களுடைய பூலங்கொடுகைகக்கு குறையுடையரல்லா (இறையவா) நிருபாதிசு ஸாவேஸவரன (அவரவர் விதிவழியடைய) ஆஸரயிககிறவர்கள் வித்யுகத பரகாரத தாலே ஆஸரயிககவும், ஆஸரயணீயா அவர்களுக்கு பூலபரதூநததுசுரு ஸகத ராகவும் (நின்றனர்) அநதராதமதயா நினரா 5

ஈ—அவ—அஞ்சாம பாட்டு ஸவருபம் அவனதீநமானவோபாதி ஸதி தியும் அவனதீநை எனகிறார் (அவரவரிதயாதி) a ஒருவன ஒரு கருஹத்துக்குக் கடவனயிருக்கும் ஒருவன ஒரு கருமததுக்குக் கடவனயிருக்கும், ஒருவன ஒரு ஜநபதூததுக்குக் கடவனயிருக்கும், ஒருவன தரைலோகயத்துக்குக் கடவனயிருக்கும், ஒருவன சதூதூஸபூவ நத்துக்குக் கடவனயிருக்கும், ஆக சதூதூஸபூவநத்துக்குக் கடவனவனவே ஒரு கருஹத்துக்குக் கடவனவனவே வாசியற அவர்கள் ரக்ஷகராகிறதும், இவை

அ—அஞ்சாம பாட்டு—(அவரவா) ஸதிதி அவனதீநை எனகிறதென? பிதராதிகளனரு ரக்ஷகராகிறார்களென (ஒருவனிதயாதி) யதூவா அவரவா இதி ஸாமாந்ய ஸபூத பரயோகம் பூஹுவசநம் வீபஸாம ச ஹருதி நித்யாஹ (ஒருவனிதயாதி) கருஹாதி ஸபூதங்கள் ததரதயாகளை காட்டுகின்றன b c புகுவதேக ரக்ஷகத்வே பரமானம் தூஸயதி

ஜீ—அஞ்சாம பாட்டு—(அவரவரிதயாதி) a ஸதிதி அவனதீநை எனகிறதென? பிதராதிகளனரு ரக்ஷகராகிறார்களென (ஒருவனிதயாதி) கருஹாதி ஸபூதங்கள் ததரதயாகளை சொல்லுகிறன b c அவர்கள் ரக்ஷகர்களாகமாட்டார்களெனகைக்கும் ஈஸ்வரனே ரக்ஷகனென்று

ஈ—ரக்ஷயமாய உபகாரங்கொண்டதாகிறது, ஸாவேஸ்வரன் அந்தராதமாவாய் நின்று நடத்துகையாலே அவன் இப்படி நடத்திக்கொண்டு போராதவனறு இவர்கள் ரக்ஷக ராகமாட்டார்கள் என்கிறா *b 1 “न सम्पदां समाहारे विपदां विनिवर्तने । समर्थो दृश्यते कश्चित् तं विना पुरुषोत्तमम् ॥” (ந ஸம்பத்யாம் ஸமாஹாரே விபத்யாம் விநிவர்த்தநே । ஸமர்த்தத்யோ த்ருஸ்யதே கஸ்சித் தம் விநா புருஷோத்தமம் ॥) c 2 “नहि पालनसामर्थ्यं ऋते सर्वेश्वर हरिम्” (நஹி பாலநஸாமர்த்த்யம் ருதே ஸர்வேஸ்வரஹரிம்) d எல்லா நன்மைகளையும் பண்ணித்தர வல்லனாய் விரோதிகளையும் போக்க வல்லனானவனையொழிய வேறொருவர் பக்கலில் இந்த ரக்ஷகதவம் இடவாது

அ—(ந ஸம்பத்யாமிதி) ஸருதே பூரவம் புராணவசநாபித்யாதம் புராணவசநஸய ஸபஷ்டாராத தத்வாத d புரு பஹு ஷ்ணு த்யாதே புரு ஸுநோதீதி புருஷ 'இத்யவயவார்த்தத் த்விவக்ஷயா 3 ஹரண்தேவ துக்ஷாநாம் ஹரிரித்யபித்யதே இதி ஹரிஸப்த்யாததநிருகதி விவக்ஷயா ச புருஷோத்தமஹரிஸப்ததௌ ஹருதி ந்த்யாய வசநதஸ்யஸயார்த்ததமாஹ (எல்லா நன்மைகளையும் இதயாதி) பரதயேகம் ஏகைகஸ்லோகேபயயமாதத்யோ த்ருஷ்டம் ஸகயதே தச்ச பத பரஸித்யபரத்வாத விரோதிநிர்ஸந ஸமாததபர த்விதீயஸ்லோகஸய உததராததே 2 ஸதிதௌ ஸதிதம் மஹாத்மாநம் புவத்யநயஸய கஸ்யசித் இதி வர்த்ததே d யத்வா (எல்லா நன்மைகளையும் இதயாதி) புருஷோத்தமபத்யமம் ஹரிபத்யமம் ஹேதுக்ஷாபப மென்று தாதபர்யம் புருஷஸப்ததே பஹு பரதத்வமம் உத்தம் ஸபத்யபத்யலத்தாலே ஆபத்ய விநிவர்த்தத ஸாமர்த்த்யமம் தோற்றுகிறது அநிஷ்டநிவருகதிபண்ணுமல இஷ்டபராபதிமாதரம் பண்ணுகிறவன் உததமன்னறிதே [ஹரதீதி ஹரி ஆஹரதீதி ஹரி] அநிஷ்டநிவாததநமம் இஷ்ட பராபணமம் ஸாவேஸ்வர ஸபத்யததாலே இஷ்ட பராபணமாகவுமாம் ஈஸ்வரோ ஹி நியநதா

e ஸ்வர ஏவ ரக்ஷ இதயதர மூலபரமாணம் த்யாஸயதி (யத்வேத்யாதாவிதி) யச்சபத்யஸ் சூநத்யஸ ஸவர பரணவ பரணவஸய பரக்குதி அகார 'வேத்யாதௌ வேத்யாததே ச

ஜீ—மிடத்துக்கும் பரமாணம் (ந ஸம்பத்யாமித்யாதி) c (நஹி) 'ஸதிதௌ ஸதிதம் மஹாத் மாநம் புவத்யநயஸய கஸ்யசித் இதயுததராதத்ய இத்யம் ஸ்ரீஷ்ணுபுராணே பரத்யமேதமே த்வாவிமஸேத்யாயே ஸ்ருதிக்கு முன்னே புராண வசந கத்யம் ஸபஷ்டார்த்ததமாகையாலே d புருஷோத்தமம் ஹரிம்' என்ற பத்யவயார்த்தம் (எல்லா நன்மைகளையும் இதயாதி) அதாவது ஷ்ணு த்யாதே என்று த்யாவய 'புரு பஹு ஸுநோதீதி புருஷ' என்றாய், பஹுபரத்யனென்றபடி 3 ஹரண்தேவ துக்ஷாநாம் ஹரிரித்யபித்யதே என்கிற நிருகதி யாலே விரோதிநிவாததகன என்றபடி

பர—b1 (அவரவரித்யாதி) “न सम्पदां समाहारे विपदां विनिवर्तने । समर्थो दृश्यते कश्चित् तं विना पुरुषोत्तमम् ॥”

c2 श्रीविष्णुपुराणे प्रथमेशे द्वाविंशोऽध्याये “नहि पालनसामर्थ्यं ऋते सर्वेश्वर हरिम् । स्थितौ स्थित महात्मान भवत्यन्यस्य कस्यचित् ॥ २१ ॥”

* b 1 இபரமாணம் பரமாணத்திரட்டில் முழுவதும் எடுக்கப்பட்டிருப்பதால், ஈட்டில் ஏகதேஸமே எடுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்

ஈ— 61 “यदेदादौ स्वरः प्रोक्तो वेदान्ते च प्रतिष्ठितः” (யதவேதோதொள ஸவர பரோக்தோ வேதாந்தே ச பரதிஷ்டித) f செபபிலே கிடந்த ஆபுரணத்தை வாங்கிப்பூண்டு, பின்னையும் அவ்வாபுரணத்தை வாங்கிச் செபபுகளுளே இட்டுவைக்குமாடபோலே h ஆத்யநத பீஹமாயிருக்கிறது யாதொன்று [तस्य प्रकृतिर्लीनस्य तस्य परकருतिलீनस्य] அதுதன்னனுடைய பரக்ருதியிலே லீநமாயிருக்கிறதாஹது அகாரம் அது ரக்ஷகனைக் காட்டுவ தொன்றிறே [य परस्स महेश्वर य परस्स महेऽश्वर] அதுக்கு 1 வாச்சயதயா பரனாயிருக்கிறுன யாவனொருவன, அவன ஸாவேஸவரனென்றதிறே

அ-என்றது வேதாத்யயநாதியிலும் வேதாத்யயநாந்தத்திலுமென்றபடி அல்லது2 அநந்தா வை வேதா என்று வேதத்துக்கு ஆத்யநதங்களிலையிறே f ஆதொள பரோகத அந்தே பரதிஷ்டித என்றதின் தாதபாயத்தை அருளிச்செய்கிறா (செபபிலேயித்யாகி) g போலே யென்று பேதும் பரணவத்தை உச்சரித்து வேதத்தை அநுஸந்தித்து பின்னையும் பரண வத்தை உச்சரிக்கக்கடவதிறே அதில் பரதமோச்சாரணத்தாலே அத்யேஷ்யமாணவேதார்த துங்களெல்லாம் இதுகளுளே இருக்கிறதென்று ஸூசிபிதது, அந்த அர்த்தங்களை வேத முகூத்தாலே அநுஸந்தித்து அதீதார்ததுங்களெல்லாம் இதுகளுளே என்று துவிதீயோச்சாரணத்தாலே ஸூசிபிக்கையாலே மஞ்ஜுஷா பூஷாஸமாதி தோனறுகிறதென்று கருதது h (ஆத்யநதபீஜம்) ஆத்யந்தோச்சாராயமாணமான பீஜம் (ஆத்யந்தபீஜமாய) எனகிறதுக்கு பரமாணம் 3 பூரஹமண பரணவம் குர்யாத ஆதாவந்தே ச ஸாவதா | ஸரவதயநோங்கருதம் பூவம் பரஸதாச்ச விரீரீயதே || இதி பூரஹமண வேதஸய (தஸய பரக்ருதிலீநஸய) பரக்ருதிலீநஸய தஸய பரணவத்துக்கும் காரணமான அகாரத்திலே லீநமானபரணவமானது அகாரமென்றபடி 1(வாச்சயதயா பரனாயிதி)A இதிலஅகாரம் ஸகலஸபூதத

ஜீ— e பரமாணுநதரம் (யதவேதேதயாதி) (வேதோதொள வேதாந்தே ச) என்றது வேதாத்ய யநாதியிலும் அத்யயநாந்தத்திலும் என்றபடி அல்லது 2 அநந்தா வை வேதா ' என்று வேதத்துக்கு ஆத்யநதங்களிலையிறே இங்கே 3 பூரஹமண பரணவம் குர்யாதாதாவந்தே ச ஸாவதா | ஸரவதயநோங்கருதம் பூவம் பரஸதாச்ச விரீரீயதே || என்றது அநுஸந்தேயம் பூரஹமண வேதஸய f ஆதொள பரோகத , அந்தே பரதிஷ்டித என்றதின் தாதபர்யம் (செபபிலே இதயாதி) பரணவத்தை உச்சரித்து, வேதத்தை அநுஸந்தித்து பின்னையும் பரண வத்தை உச்சரிக்கக்கடவதிறே அதில் பரதமோச்சாரணத்தாலே அத்யேஷ்யமாண வேதார்த துங்களெல்லாம் இதுக்குளே இருக்கிறதென்று ஸூசிபிதது அந்த அததங்களை வேத முகூத் தாலே அநுஸந்தித்து, அதீதார்தமெல்லாம் இதுக்குளே என்று துவிதீயோச்சாரணத்தாலே ஸூசிபிக்கையாலே செபபில ஆபுரண ஸமாதி தோனறுகிறது என்றபடி h (ஆத்யந்தபீஜம்)

பா— तैत्तिरीयके श्रीनारायणे (१०) “यदेदादौ स्वरः प्रोक्तो वेदान्ते च प्रतिष्ठितः। तस्य प्रकृतिर्लीनस्य यः परस्स महेश्वरः॥” अस्यार्थो वेदार्थसङ्ग्रहे भाष्यकारेणामिहितः—“सर्वस्य वेदजातस्य प्रकृतिः प्रणवस्समृता, प्रणवस्य च प्रकृतिः अकारः. प्रणवविकारो वेदः स्वप्रकृतिभूते प्रणवे लीनः. प्रणवोऽप्यकारविकारभूतः स्वप्रकृतावकारे लीनः. तस्य प्रणवप्रकृतिभूतस्य अकारस्य, यः परः-वाच्यः, स महेश्वरः” इति।

ஈ— வயா — 1 (அவரவா) நமமுடைய அநாத்ரமும், அவாகளுடைய வைவித்யமும் தோலுறிகிறது (தமதமது) 1 குணபேதத்தால் வந்த பூலபேதத்ததைச் சொல்லுகிறது (வகை வகை) (அறிவறி) 1₃ அதுசகடியான ஜனாநபேதத்தைச் சொல்லுகிறது (வகை வகை) மாகக்யபேதங்ளாளே (தமதமதறிவறி வகைவகை) k சேதநபேதத்தோபாதி யும் போருமாயிறு ருசிபேதங்ளளும் l தந்தாமுடைய குணாகுணமாகப் புறம்பே யுஸரயிப்பாரும் ஆஸரயணியராய இருப்பாரும் இருக்குமிறே m ரஹோகுண பரசரராய் இருப்பாரும், தமோகுண பரசரராய இருப்பாரும் n அளாவனான ஸதவத்தை உடையரா மிருப்பாரும்மாயிறே இருப்பது, o அப்படியே குணாகுணமாகப் பிறந்த ஜனாநமும்

அ—துக்கும் காரணமாய நாராயணபத்யத்துக்கு ஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே ஸகலஜக்யத்துக்கும் காரணமாய ஸர்வரக்ஷகனான எம்பெருமானைச் சொல்லுகிறது இத்யேதத அதர் த்ரஷ்டவயம்

1 (அவரவரிதயாதி) ராஜஸராயும் தாமஸராயும் ஸாத்விகராயும் உளளவர்கள் தந தாமுடைய பல் பேதங்களுக்கடியான ருசிபேதங்களுக்கு அநுகுணமான ஸாத்நபேதங்க ளாளே என்று ஸப்யத்யாதத ஆக குணாகுணமான ருசிகளும் ருசயநுகுணமான பூலங்களும், பூலங்களுக்கிடான ஸாத்நபேதங்களும் என்று அர்த்தக்ரமம் k கீழ்ச்சொன்ன ஜனாநம் ருசி ருபஜனாநமெனனும்மததயும் அறிவறி எனகிற வீபஸையின கருத்தையும் அருளிச்செய கிருா (சேதநபேதத்தோபாதியும் இதயாதி) l இந்த ருசிபேதங்களுக்கடியேதென்ன (தந்தா முடைய இதயாதி) n இத்தை விவரிககிருர் (ரஜோகுணபரசரராயித்யாதி) n (அளாவனான) மிஸ்ர மான o ஆகக்கீழ் சேதந பேதத்தோபாதியும் போருமாயிறு ருசிபேதங்களும் (k) என தத்தை ஸஹேதுகமாக நிக்மிக்கிருர் (அப்படியே இதயாதி)

p அறிவறி வகை வகை என்றதுக்கு அதத்யாததம் (அறிந்த அறிந்த வகைகளாலே) என்று அதாவது அவவோ அதிகாரிகள தந்தாமுடைய பூலவிஷயமாக அறிந்த அறிந்த மாகக்யபேதங்களாலே என்றபடி ஏகபூலவிஷயமாகவும் அதேத ஸாத்நங்களுண்டாகையாலே (அறிந்த அறிந்த) எனகிறது அப்போதைக்கு உபாய விஷயமான ஜனாநம் என்றபடி இப்படி இரண்டாதத மாகக கூட்டுகிறதற்கு அடி— அறிவறி என்றதுக்கு முந்தின அதத்யம் 'அதுககடி யான ஜனாநபேதத்தை 1₃) என்று பூலத்துக்கு அடியாகவும் இரண்டாமாதத்யம் அறிந்த

ஜீ-ஆத்யநதோச்சார்யமான பீஜம் [பரகருதிலீநஸய தஸய] பரணவத்துக்குக் காரணமான அகா ரததிலே லீநமான பரணவமானது அகாரமென்றபடி ஸவர பரணவ யச்சபூதஸ்ஸூந்தஸ

1 (அவரவரிதயாதி) 1₃ (அதுககடியான) பூலபேதத்துக்கு அடியான ராஜஸராயும் தாமஸராயும் ஸாத்விகராயுள்ள அவவோ சேதநர் தந்தாமுடைய பூலபேதங்களுக்கு அடி யான ருசிபேதங்களுக்கு அநுகுணமான ஸாத்நபேதங்களாலே என்று ஸப்யத்யாதத ஆக குணாகுணமான ருசிகளும் ருசயநுகுணமான பூலங்களும் பூலங்களுக்கிடான ஸாத்ந பேதங்களும் என்று அர்த்தக்ரமம் அவரவர் அடியடைவாகள என்று அநவயம் k கீழ்ச் சொன்ன ஜனாநம் ருசிருபமெனனும் அறிவறி எனகிற வீபஸையால பூலிதத அதத்தத்தையும் அருளிச்செயகிருர் (சேதநபேத தயாதி) l இந்த ருசிபேதத்துக்கு அடியேதென்ன (தந்தா முடைய இதயாதி) n ஏதத்விவரணம் (ரஜோகுணேதயாதி) n (அளாவனான) மிஸ்ரமான o ருசிபேதஹேதுவைச் சொல்லுகிற வழியாலே அதிகாரிபேதமும் ஸித்திக்மைகளையாலே அததை ருசிபேதத்துக்கு தருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செயகிருர் (அப்படியே இதயாதி)

ஈ—p அறிந்த அறிந்த வகைகளாலே, (அவரவரிடையவரென) அவ்வவா ஆஸ்ரயணீய ரெனாறு (அடியடைவாகள்) q அவ்வவ தேவதைகளாதான துராராத, தேவதை களாய, “பரஜையை அறுத்துததா, ஆடடை அறுத்துததா” எனனாநிறகசெய்தே யும், ஆஸ்ரயணமாவது அவற்றின காலிலே குனியுமதுக்கு அவ்வருகிலையென்று இருசகிரா இவா—1 ஸவகோஷ்ட பரஸித்யுதியாலே s ஓர் அஞ்ஜலிஸாத்யவஸதுவோடே யிறே தமக்கு வாஸநை t 1 “अज्ञि परमा मुद्रा क्षिप्र देवप्रसादिनी” (அஞ்ஜலி பரமா முத்ரா சரிபரம தேவபரஸாதிநி) t 2 “कृतापरायस्य हि ते नान्यपद्यास्यह क्षमम्।

அ—அறிந்தவகைகளாலே (p) என்று உபாயததுக்கு அடியாகவும் அருளிச்செய்கை p (அறிந்த அறிந்த இதி) உததர்த்ர சலநார்த்தம் உகதாநுவாதேர வா

l₃ (குணபேதத்தால இதயாதி) — “குணபேதத்தால வந்த பூல பேதம்” என்னை யாலே அவரவா’ (l) என்கிறவிடத்திலே குணபேதம் நிபுநதந வைவித்யம் விவக்ஷிதம் தத் ததகுணபேதநிபுநநரான அதிகாரிகள் தத்ததகுணகுணமாக அபிஷிஷிதமான தங்கள் தங்க ளுடைய பூலாநுகுணமான அந்த அந்த அறிவுகளாலே அறியப்பட்ட அந்த அந்த மரக்கூங்க ளாலே என்றபடி k அவரவர் என்கிற சேதநஸம்பிவயாஹாரததாலே தமதமது என்கிற விடத்திலே விவக்ஷிதமான தத்ததபூலகோசர ருசிபேதத்தினுடைய ஆநந்தயத்தை அருளிச் செய்கிறார் (சேதநபேதத்தோபாதியுமென்று) l o ஜ்ஞாநவைவித்யம் அருளிச்செய்கிறார் (தந்தா முடைய என்று தொடங்கி ஜ்ஞாநமுமென்னுமளவாலே) l n n அதில (ஸ்தவத்தை உடையரா யிருப்பாருமாயிறே இருப்பது) என்னுமளவாக ஜ்ஞாநவைவித்யத்துக்கு உபபாதகம் l (தந்தா முடைய குணகுணமாக) என்கிறது — ஆஸ்ரயிப்பாரிடத்திலும் ஆஸ்ரயணீயரிடத்திலும் அநவயிக கிறது o (அபபடியே) ஆஸ்ரயிப்பாரைப் போலவும் ஆஸ்ரயணீயரைப் போலவும் பூஹுபேதங்களை உடைததாயிருக்குமென்றபடி p ‘அறிவறி வகைவகை’ என்று அந்த அந்த அறிவுகளினுடைய அந்த அந்த வகைகள் எனறிறே பொருள் அந்த ஷஷ்ட்யாததத்தை விஸ்தீகரிக்கிறார் (அறிந்த அறிந்த வகைகளாலே என்று) ஷஷ்ட்யாததம் விஷயதவமென்றபடி — இதி ச விவருண்வந்தி

q அவர்களை ஆரதிபபரெனனாதே அடியடைவாகளென்கிறதெனெனன (அவ்வவ தேவதை கள் இதயாதி) r (ஸவகோஷ்ட) பரமவைதிசு பரபநநஜநகோஷ்ட s ஸவகோஷ்டியில் பரஸித் திகு ஹேதுவேதெனன (ஓர் அஞ்ஜலிஸாத்யவஸது இதயாதி) அன்றிக்கே தம்முடைய வாஸநை யாலே அருளிச்செய்கிறார்’ என்றும் அருளிச்செய்வார் t t₂ அஞ்ஜலி ஸாத்யமான வஸதுவென

ஸ்ரீ— p அறிவறி வகை வகை என்றதுக்கு அர்த்தநாந்தரம் (அறிந்த அறிந்த வகைகளாலே) என்று அவ்வோ அதிகாரிகள் தந்தாமுடைய பூலவிஷயமாக அறிந்த அறிந்த மாக்கூபேதங்க ளாலே என்றபடி ஏகபூல விஷயமாகவும், அநேகஸாத்நங்களுண்டாகையாலே (அறிந்த அறிந்த என்கிறது) அபபோதைக்கு உபாயவிஷயமான ஜ்ஞாநமென்றபடி முந்தின அர்த்தத் திலே பூலவிஷயமான ஜ்ஞாநமென்று கண்டுகொளவது ‘அதுககடியான ஜ்ஞாநபேதங் தைச சொல்லுகிறது’ [ப294 l₃] என்று பூலததுக்கு அடியாகவும் கீழே அருளிச்செய்கையாலே

q ஆரதிபபார்களெனனாதே ‘அடியடைவாகள்’ என்கிறதெனெனன (அவ்வவ தேவதை கள் இதயாதி) r (ஸவகோஷ்ட) பரமவைதிசு பரபநநஜநகோஷ்ட s பரிஹாராத்ரம் (ஓர் அஞ்ஜலி இதயாதி) தம்முடைய வாஸநையாலே அருளிச்செய்கிறார் என்றபடி யதுவா ஸவகோஷ்டியில் பரஸித்யுதிக்கு ஹேதுவேதெனன (ஓர் அஞ்ஜலி இதயாதி) t, t₂ அஞ்ஜலிஸாத்யவஸது என்றதுக்கு

॥ अन्तरेणाञ्जलिं बद्ध्वा लक्ष्मणस्य प्रसादनात् ॥' (கருதாபராத்ஸய ஹி தே நானயத பஸ்யாமயஹம் க்ஷமம்। அந்தரேணாஞ்ஜலிம் பூதுத்ஸவா லக்ஷமணஸ்ய பரஸாத்ஸநாத ॥) u இனாயபெருமா னுடைய ஜ்யாகேடாஷத்தைக் கேட்டு மஹாராஜா கழுத்தில் மாஸையை அறுத்துப் பொகட்டுக் காபேயமாயச் சில வயாபாரங்களைப் பண்ணி அருகே நின்ற திருவடியைப் பார்த்து, “இவ்வளவில் நமக்குச் செய்யவடுபடுதென?” எனன, “அபராத்ஸகாலத் திலே அறுதாபம் பிறந்து மீண்டோமாய், எளியன சில செய்கிறோமல்லோம், v தீரக் கழிய அபராத்ஸம் பண்ணினபின்பு இனி w ஓரஞ்ஜலி x நேராமறபோகாது” என்றானிறே y இப்படி குணாதிசுனய், பராபதனயிருக்கிறவனோடே வாஸனையாலே “அடியடை வாகள்” என்கிறார் zA மாமலர் நீராசடா தூபங்கொண்டு தொழுதெழுதுமென்னுமிது மிகையாயிறே இவா பற்றின விஷயமிருப்பது

அ—றதுக்கு பரமாணத்ஸவயம் (அஞ்ஜலிரித்யாதி) யச்சீல ஸவாமீ தச்சீலோ த்ஸாஸ என்கை யாலே ‘க்ருதாபராத்ஸய என்கிற ஸ்லோகம் ஈஸ்வரன அஞ்ஜலி ஸாத்யனாயிருக்குமென்ற துக்கு பரமாணம் அஞ்ஜலிம் பூதுத்ஸவா லக்ஷமணஸ்ய பரஸாத்ஸநாத்ஸநதரேண எனறு அநவயம் u ‘க்ருதாபராத்ஸய எனறதுக்கு அராத்ஸம் அருளிசெய்கிறார் (இனாயபெருமானுடைய இத்யாதி) v தாதபர்யம் (தீரக்கழிய இத்யாதி) தீரக்கழிய அத்யந்தாத்ஸகமாக x நேராமல எதி ராமல பண்ணாமலென்றபடி w (ஓரஞ்ஜலி நேராமறபோகாதெனானிறே) திருவடி சகரவர்த்தி குமாராருடைய பூவஜ்ஞனாகையாலே மஹாராஜர்க்குச் சொன்ன இது அவர்களுடைய அஞ்ஜலி ஸாத்யதைக்கு பரமாணமாகிறது ஓரஞ்ஜலி நேராமறபோகாது எனறு ஸுகரமான அஞ்ஜலியை துஷ்கரமாகச் சொன்ன இது—‘நீ கனக்க நேரப்புகிறாய் எனறு உபாலம்பத் தாத்தாயத்தாலே y உகதாத்த்ஸநதை நிக்ஷமிககிருா (இப்படி இத்யாதி) z அஞ்ஜலி ஸாத்யனான

ஜீ—பரமாணத்ஸவயம் (அஞ்ஜலிரித்யாதி) இதும் பூரத்ஸவாஜஸமஹிதாயாம t₂(கருதாபராத்ஸயேத் த்யாதி) கிஷ்கிந்தாகாணடே₃ த்ஸவாதிரிமஸே ஸுகரீவம் பரதி ஹநுமத்ஸவசநம் யச்சீல ஸவாமீ தச்சீலோ த்ஸாஸ’ என்கையாலே கருதாபராத்ஸய என்கிற ஸ்லோகம் ஈஸ்வரன அஞ்ஜலிஸாத்யனாயிருக்கும் எனறதுக்கு பரமாணம் கருதாபராத்ஸய தே அஞ்ஜலிம் பூதுத்ஸவா லக்ஷமணஸ்ய பரஸாத்ஸநாத்ஸநதரேண’ எனறு அநவயம் u ‘க்ருதாபராத்ஸய’ எனறதுக்கு அராத்ஸம் (இனாயபெருமான இத்யாதி) v ‘க்ருதாபராத்ஸய’ எனற பூதநிர்த்தேஸத் துக்கு பூவம் (தீரக்கழிய இத்யாதி) தீரக்கழிய அத்யந்தாத்ஸகமாக x (நேராமல) பண்ணாமல (போகாதெனானிறே) திருவடி சகரவர்த்தியினைகளுடைய பூவஜ்ஞனாகையாலே எனறபடி ‘நேராமறபோகாது’ எனறு—ஸுகரமான அஞ்ஜலியை துஷ்கரமாகச் சொன்ன இது நீ கனக்க நேரப்புகிறாய் எனறு உபாலம்பத் தாத்தாயத்தாலே y உகதாத்த்ஸநதை நிக்ஷமம் (இப்படி இத்யாதி) z அஞ்ஜலிஸாத்யனான அளவனறிகே அஞ்ஜலிதான மிகையாயிருக்குமென்கிறார்

॥— भरद्वाजसहितायाम्—“अञ्जलिः परमा मुद्रा क्षिप्रं देवप्रसादिनी” किष्किन्धाकाण्डे द्वाविंशे लक्ष्मणस्य किष्किन्धाप्रवेशानन्तरे सुग्रीवं प्रति हनुमान्—“त्वं प्रमत्त इति व्यक्तं लक्ष्मणोऽयं मिहागतः॥ १५॥ आर्तस्य हृतदारस्य परुषं पुरुषान्तरात्। वचनं मर्षणीयं ते राघवस्य महात्मनः॥ १६॥ कृतापराधस्य हि ते नान्यत्पश्याम्यहं क्षमम्। अन्तरेणाञ्जलिं बद्ध्वा लक्ष्मणस्य प्रसादनात्॥ १७॥”

ஈ— (அவரவாரிறையவா குறைவிலா) ஆஸ்ரயிக்கிறவர்களுடைய இறையவரென னுதல், அவ்வவ ஆஸ்ரயணியரானவாகளென்னுதல் அவாகளுக்கு ஆஸ்ரயணியரான வாகள அவர்களுக்குப் புலப்பரதநாஸகதராகைக்குக் குறையுடையரல்லர் அதுக்கடி எனெனெனில், (இறையவா) a பொதுவிலே 'இறையவா' எனகிறார், அவாகளோடு, அவாசள ஆஸ்ரயிக்கிற தேவதைகளோடு, தமமோடு வாசியற எல்லார்க்குமொக்க இறையவராகையாலே, b1 'पति विश्वस्य' (பதிம் விஸ்வஸய) எனகிறபடியே எல்லார்க்கு மொக்க ஸ்வாபியானவா (அவரவா விதிவாழியடைய நினறனரே) c அவ்வவ ஆஸ்ரய ணியா d தந்தாமுடைய ஆக்யமாதிசுரிலே e விதிததுவைத்த பரகாரங்கனிலே f அடையும் படியாக நம் இறையவா அநதராத்மாவாய் நினரா

அ—அளவெறிககே அப்யஜலிதான மிகையாயிருக்கும் எனகிறா (மாமலரிதயாதிசு)யத்யவா *மயாவற மதிநலமருளபபெற்றவருடைய திவ்யஸ உகதியையும் அஞ்ஜலிஸ்தாயவஸதுவென்னுமதுககு பரமாணமாக அருளிச்செய்கிறா (மாமலரிதயாதிசு) ஸ்லாக்யமான புஷ்பத்தையும் அரக்யாதிசு ஜலததையும் தூபதீபங்களையும் ஸவீகரித்துக்கொண்டு தொழுகைக்காக உத்யோக்யுப்போம எனனுமிது—உன ஸீலாதிஸயததாலே மிகையாயிருந்தது தொழுதெழுதும் என்று அநவயித்தா

a இனனருககு எனனாதே இறையவா எனறதுககுக் கருத்து (பொதுவிலே இதயாதிசு) b விவக்ஷிதார்த்தத்தை ஸபரமாணமாக அருளிச்செய்கிறா (பதிமிதயாதிசு) c (அவ்வவ ஆஸ்ரயணியர்) த்ஷிநீயாநதம் d(தந்தாமுடைய) அவ்வவ ஆஸ்ரயணியருடைய e(விதிததுவைத்த) 2 மாமுபாஸவ போலே விதிதது வைத்த f(அடையும்படியாக) ஆஸ்ரயித்து புலமடையும்படியாக

g பரதமாந்த ஸவாரஸயாநுசுணமாக அர்த்தநந்தரம்(அனறிககே இதயாதிசு) h(ஸர்வேஸ் வரன காமநாதிசுகாரத்தில் அருளிச்செய்தபடியே)யாவது—3 யோ யோ யாம யாம் தநுமபுகத ஸரத்ய த்யாசசிதுமிச்சுதி | தஸய தஸயாசலாம் ஸ்ரத்யத்யாம் தாமேவ வித த்யாமயஹம் || ஸ தயா ஸ்ரத்ய த்யாமயுகதஸ தஸயாராத்யநமீஹதே | லப்யதே ச தத காமாந மயைவ விஹிதாந ஹி தாந || இத்

ஜீ—(மாமலரிதயாதிசு)ஸ்லாக்யமான புஷ்பங்களையும், அரக்யாதிசு ஜலததையும், தீபதூபங்களையும் ஸவீகரித்துக்கொண்டு தொழுகைக்காக உத்யோக்யுப்போம எனனுமிது—உன ஸீலாதிஸயத தாலே மிகையாயிருத்தலால் என்றபடி தொழுதெழுதும் என்று அநவயித்தா

a இனனருககெனனாதே இறையவர் எனறதுககு பூர்வம் (பொதுவிலே இதயாதிசு) b விவக்ஷிதார்த்தத்தை ஸபரமாணமாக அருளிச்செய்கிறார் (பதிமிதயாதிசு) c (விதிததுவைத்த) 2 மாமுபாஸவ போலே விதிததுவைத்த f(அடையும்படியாக) ஆஸ்ரயித்து புலமடையும்படியாக

g அரத்தநந்தரம் (அனறிககே இதயாதிசு) h (காமநாதிசுகாரத்தில் அருளிச்செய்தபடியே) ஸர்வேஸ்வரன காமநாதிசுகாரத்தில் விதிததபடியே அதாவது கீதாயாம ஸபதமே 3 யோ யோ யாம யாம் தநும புகத: ஸ்ரத்யத்யாசசிதுமிச்சுதி | தஸய தஸயாசலாம் ஸ்ரத்யத்யாம் தாமேவ வித்ய த்யாமயஹம் | ஸ தயா ஸ்ரத்யத்யாமயுகதஸதஸயாராத்யநமீஹதே | லப்யதே ச தத: காமாந மயைவ விஹிதாந ஹி தாந || இதயாதிசு அவரவர் விதிவழி அடையநின்றனா எனறதுககு அநத அநத

பர— b1 (இறையவர்) “पति विश्वस्य” इत्यादि पूर्वमेव लिखितम्.

ஈ— டு அனரிக்ரே, h ஸாவேஸவரன காமநாதிகாரத்தில் அருளிச்செய்தபடியே அவர்
கள் அடையுடையாக என்னுதல் i ஸாவேஸவரன j இராமமூடவானரைப்போலே முகம்

அ யாதி ஆக அந்த தேவதைகள் தந்தாமுடைய ஆகும்பங்களிலே மாமுபாஸவ போலே விதித்த
பரகாரங்களிலே தமமை ஆஸ்ரயிக்கும்படியாகவும் ஆஸ்ரயணியா அவரவர்களுக்கு பூலபரதாந
கதராகவும் ஆஸ்ரயணியாகவும் ஆஸ்ரிதர்க்கும் அந்தாயாமியாய நின்றனா என்று பரதமயோஜ
னைக்கும் அந்த அந்த அதிகாரிகள் காமநாதிகாரமான யோ யோ யாம் யாம் இதயாதி
யிலே ஈஸ்வரன விதித்த பரகாரத்திலே தத்தத தேவதைகளை ஆஸ்ரயிக்கும்படி உபயுயர்க்கும்
அததராதமாவாய நினருரென்று துவிதியயோஜனைக்கும் நிஷ்கருஷ்டமான பொருள முந்தின
அதததத்தில் தேவதாநதர்யாமித்வமும் துவிதியார்த்த ததில் சேதநாநதாயாமித்வமும் சொல்லு
கிறதென்னுமது பாட்டு யோஜனையோடு விரோதிகும்

ஜி-ஆஸ்ரணிய தேவதைகள் தந்தாமுடைய ஆகும்பங்களிலே மாமுபாஸவ போலே விதித்த பரக
ரங்களிலே தங்களை ஆஸ்ரயித்து பூலமடையுடையாகவும் ஆஸ்ரயணியா அவர்களுக்கு பூலபரதாந
கதராகவும் ஆஸ்ரயணியாகவும் ஆஸ்ரிதர்க்கும் அந்தாயாமியாய நின்றனரென்று பரதமயோஜ
னைக்கும் அந்த அந்த அதிகாரிகள் காமநாதிகாரமான ' யோ யோ யாம் யாம் ' இதயாதி
யிலே ஈஸ்வரன விதித்த பரகாரத்திலே தத்தததேவதைகளை ஆஸ்ரயிக்கும்படி உபயுயர்க்கும்
அததராதமாவாய நினருரென்று துவிதியயோஜனைக்கும் நிஷ்கருஷ்டமான பொருள முந்தின

ஈ— h (காமநாதிகாரத்தில் அருளிச்செய்தபடியே) भगवद्गीतासु सप्तमे “कामै
स्तैस्तैर्हृत्ज्ञानाः प्रपद्यन्तेऽन्यदेवताः। त तं नियममास्थाय प्रकृत्या नियताः स्वया॥ २०॥ यो यो यां
श्च तनु भक्तश्चद्वयाचितुमिच्छति। तस्य तस्याचला श्रद्धा तामेव विदधाम्यहम्॥ २१॥
स तथा श्रद्धया युक्तस्तस्याराधनमीहते। लभते च ततः कामान् मयैव विहितान् हि तान्॥ २२॥
अन्तवत्तु फल तेषा तद्व्यवल्पमेधसाम्।” सर्व एव हि लौकिकाः पुरुषाः स्वया प्रकृत्या-वासनया
गुणमयभावविषयया, नियताः-नित्यान्विताः, तैस्तैः स्वयासनारूपगुणमयैरेव कामैः-इच्छाविषयभूतैः
इतमत्स्वरूपविषयज्ञानां तत्तत्कामसिद्धयर्थं अन्यदेवता-मद्वयतिरिक्ता केवलेन्द्रादिदेवताः, तं तं नियम
मास्थाय-तत्तदेवताविशेषमात्रप्रीणनासाधारणनियममास्थाय प्रपद्यन्ते-ता एवाश्रित्य अर्चयन्ते। ता
अपि देवता मदीयास्तनव-“यमादित्यो न वेद यस्यादित्यश्शरीरम्” [बृ ५-७-१३] इत्यादिश्रुतिभिः
प्रतिपादिता। मदीयास्तनव इत्यज्ञानअपि यो यो या याम्-इन्द्रादिका तनुं भक्तः श्रद्धयाचितु
मिच्छति, तस्य तस्य-अज्ञानतोऽपि मत्तनुविषया एषा श्रद्धेत्यनुसन्धाय तामेवाचला-निर्विघ्नं
विदधाम्यहम्। स तथा-निर्विघ्नया श्रद्धया युक्तस्तस्य-इन्द्रादेराराधनं गति ईहते-चेष्टते। ततः-
मत्तनुभूतेन्द्रादिदेवताराधनात्, तानेव हि-स्वामिलपितान् कामान् मयैव विहितान् लभते।
अद्यप्याराधनकाले इन्द्रादया मदीयास्तनवः तत एव तदर्चनञ्च मदाराधनमिति न जानाति; तथाऽपि
अस्तुतो मदाराधनत्वादाग्नकाभिलषितमहमेव विदधामि॥

6 நின்று ரிருந்தனா கிடந்தனர் திரிந்தனர்
நின்றில ரிருந்திஸ் கிடந்திஸ் திரிந்திஸ்
என்றுமொ ரியல்வின ரெனநினை வரியவா
என்றுமொ ரியல்வொடு நின்றவெம திடரே

ஆ — வபா — (நின்றனர்) சேதநாசேதநாதமக ஸமஸதவஸதுககளினுடைய ஸமஸத பர வருகதி ரிவருததிகளும் பரமபுருஷஸங்குபாதிநமென்று சொல்லுகிறது 6.

ஈ — கோலுதே அந்தராதமாவாய் நின்று நடத்துகையாலே அவர்களும் ஆஸ்ரயித்தானாக ளாய், இவர்களும் பலபரதூந சக்தராகிருக்கனிதனை, அவனை ஒழிந்தவனான இவர்களை ஆஸ்ரயிக்கவும் மாட்டார்கள், அவர்கள் பலபரதூநம் பண்ணவும் மாட்டார்கள் என்கிறா ல் ஐயனபாழியில் ஆனை போர்க்கு உரித்தாமனரூயிறு, அவ்வோ தேவதா மாகரங்களுக்குப் பலபரதூநசக்தி உள்ளது 5.

அ — 1 | இந்த அர்த்ததூவயததாலும் புலித்த அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரன இராமடமூட்டுவார இதயாதி) இது பாட்டின அவதாரிகைக்கும் சேருவது கீழிரண்டு வாக்யத் தாலும்—ஆஸ்ரயணியர்க்கு அநதாயாமியாய இருக்கமுமென்றும், புலிதார்த்தம் | (இராமடமூட்டுவார் இதயாதி) என்றும் சொல்லக் கேட்டோம் என்றும் சொல்வாரும் உண்டு இது அவர்கள் ரக்ஷக ராகிறதும் இவை ரக்ஷயமாய உபகாரங்கொண்டதாகிறதும் ஸர்வேஸ்வரன அந்தராதமாவாய் * [ப 291 292] இதயாதி பாட்டு யோஜனையோடே விரோதிக்கும் | (இராமடமூட்டுவாரிதி) மாத்ராதி பிர்விரூத்தா மாத்ராதிதூர்ஸநாஸஹிஷணவோ விஷயபரவண ராதாயாம மடேஷு வாத தந்தே தநர ஸவாகுமபரதூர்ஸநாஸஹிதம் தாத் பேராஜயந்தி மாதராத்ய, த உசயந்தே k இப்படி சொல்லுவானேன? 1 'வாயவயம் ஸ்வேதமாலபேத' இதயாதிக்களிலே அவ்வவ தேவதைகளானோ ப பலபரதூநம் பண்ணுகிறார்களாகச் சொல்லுகிறதெனன (ஐயனபாழியில் இதயாதி: 1 (ஐயன) ஸாஸதா (பாழி) ஸதூநமெனற்படி

நாலாமபாதம் முதல அநுஸந்தித்தது மறறை மூன்று பாதமும் அடைவே அநுஸந்திப்பது, அநவயம் அவரவா என்று தொடங்கி கரமேன உரையந்வயம் 5.

ஜீ — அர்த்தத்தில் தேவதாநதர்யாயிதவமும், இரண்டாம் அர்த்தத்தில் சேதநாநதர்யாயிதவமும் சொல்லுகிறதெனமது பாட்டு யோஜனையோடு விரோதிக்கும்

1, | இந்த அர்த்ததூவயததாலும் புலிதம் (ஸர்வேஸ்வரன இதயாதி) | (இராமடமூட்டுவாரை போலே) விஷயபரவணரான பிள்ளைகளை வாதஸலயததாலே ராத்ரியில் ஸதரங்களிலே தாங்கள் அவர்கள் கண்படாமல் புஜிப்பிக்கும் மாத்ராதிக்கையோடே ஏனற்படி k மாட்டார்களென்கிற தென? 1 'வாயவயம் ஸ்வேதமாலபேத' இதயாதிக்களிலே அவ்வவ தேவதைகளானோ புலி பரதூநம் பண்ணுகிறதாகச் சொல்லுகிறது எனன (ஐயனிதயாதி) (ஐயன) ஸாஸதா- (பாழி) ததஸதூநம் கரமேனந்வயம் 5.

ஓ — அவ — ஆறாம் பாடில — சேதநாசேதநாதமக ஸமஸ்த வஸ்துக்களுடைய ஸமஸ்த பருவருத்தி நிவருத்தி என்ற பூசுவதஸங்கலபாதிநமென்கிறது

வயா — (நின்றனரிருந்தனரென்று தொடங்கி) (என்றுமொரியலின் தொடங்கி) அநேக பரகாரனயிருக்கையாலே ஒரு பரகாரத்தைச்சொல்லி இதுவெப்படியென்று ஒருநாளும் பரிச்சேத்தூக்க அரியனும், அபரிச்சேத்தூயதைக் ஸவருபனும், இப்படி ஸூத்ருட, பரமாண லித்துதுயுள்ளவா “எம்” என்று ஸவலபுத்தைக் கொல்லுகிற நாலாம் பாடிலே ஸவருபதாத்தூந்யம் லித்துதுமாகையால் இப்பாடில பரவருத்தி நிவருத்த்யம்ஸ தாத்தூந்யத்திலே தாத்பாயமாயிற்று, “अथापि विज्ञाया संम संज्ञा” (அருணயா பிங்குளாகிய ஸோமம் கரீணதி) என்கிறவிடத்தில் ஆருண் யாதிருளே விதேயமானுபபோலே 6

ப — 6 அவ — அநாதரம் ஸாவ பரவருத்தி நிவருத்திகளும் தத்தூநைக்கென்று ஸாமாந்தியகரணயததாலே அருளிச்செய்கிறா

நின்றனரிருந்தனா கிடந்தனா திரிந்தனா—நிறறலும் இருத்தலும் கிடத்தலும் திரித்தலமாகிற பரவருத்திக்கு ஆஸரயமான பதூராததூங்களும், நின்றிலர் இருந்திலா கிடந்திலா திரிந்திலா—நிவருத்திக்கு ஆஸரயமான பதூராததூங்களுமாய் (இத்தாலே), என்றும்—என்றுமொக்க, ஓரியல்வினா—ஒரு ஸவபூவததையுடையவா, என— என்று நினைவு—நினைக்கைக்கு, அரியவர்—அரிபராயிருப்பா, என்றும்—என்று மொசக, ஓரியல்வொடு நின்ற—ஸவேதர ஸமஸ்த வயாவருத்தமான, எம் திடர்— நமமுடைய தூருட, பரமாண லித்துது

பரவருத்தி நிவருத்திகளான தூாமங்களினுடைய தத்தூநதவம் சொல்லா நிறக, தூமிபாயநதமாகச் சொல்லிற்று—இத்தூாமங்கள ஆஸரயத்தை யொழிய பரதிபத்தி பண்ணவொண்ணாமையாலும், கீழே தூமிஸவருபம் தத்தூநமென்று சொல்லுசையாலும், தூமிபாயநத ஸபூதூமேயாகிலும் தூாமத்திலே தாத்பாய மாகக்கடவது இவ்விடத்தில் பரவருத்தி ஈஸவராத்தூநையானாலும் ஏறிட்ட கட்டி விழுச்செக்கு பரேரகா வேண்டாதாப்போலே நிவருத்திக்கு ததூபேகைக்கூயுண்டோ வென்னில், தரிஸங்குநிவருத்திக்கு பரதிபூநதம் காண்கையாலே நிவருத்திக்கும் ஈஸவராபேகைக்கூயுண்டு இப்படி பாராதிசுளில் பரவருத்தருடைய நிவருத்திக்கும் ஈஸவராபேகைக்கூயுண்டாகையாலே ஸாவபரவருத்தி நிவருத்திகளுக்கும் ஈஸவராபேகைக்கூயுண்டு 8

இ — அவ — ஆறாம் பாடில — பரவருத்தி நிவருத்திகள் பூசுவதஸங்கலபாதிநைக் கென்று ஸாமாந்தியகரணயததாலே சொல்லுகிறது

இ— வபா — (நினைநரித்யாதி) ஸகல சேதநாசேதநங்களுடைய ஸகல பரவருத்தி நிவருத்திந்ரும விசேஷ்ய பாயநதாபித்யநாம பண்ணு நிறக, இஙஙனே சொல்லுவ தென்னென்னில, “நாமவன” எனகிற பாடடிலே ஸவருபஞ்சொல்லுகையாலே இப்பாடில பரவருத்தி நிவருத்திமாதரததையே நினைககிறது அருணாதிசுரணத கில ஆருணயாதிசுரளே விதேயமாஹபோலே (நினைநரித்யாதி) ஸகல பர வருத்தி நிவருத்திக்ரும தத்யுநைகளெனகிறது நிவருத்தி தத்யுநையாவதென? ஏறிட்ட கடடி விழுமபோது ஒரு நியாமகா வேணுமோ? என்னில, வேணும், ஸவாகசுத்தினின்று விழுகிற தரிசுங்குவுக்குத தன்னுல முடிய விழுவொண்ணு மையாலே (என்றுமொரியல்வினரென நினைவரியவா) அநேக பரகாரனுகையாலே ஒரு பரகாரததையே சொல்லி, இது இப்படியென்று ஒருநாளும பரிசசேத்யுசுக்க அரியவா (என்றுமொரியல்வொடு நினை) என்றுமொகக இப்படி அபரிசசேத்யு யதைகஸவபயாவராயிருககை (எம திடரே)இப்படி ஸுத்யுருட பரமாண ஸித்யுத்யா (எம) என்று தமககு இவவாதத்யும பரகாஸிககையாலே ஸவலாபுததைசசொல்லுகிறது 6

ஈ—அவ —ஆறாம்பாட்டு ஊலாவிடூதியினுடைய ஸத்திதியும் புகுவதஸங்கல்பாதிநமென
றா கீழ், அதினுடைய பரவருத்திநிவருத்தியும் புகுவதஸங்கல்பாதிநமெனகிறார் இதல

வயா —b (நின்றனரிதயாதி) c நிறறல், இருததல், கிடததல், திரிதல் எனறும், நில்லாமை, இராமை, கிடவாமை, திரியாமை எனறும் சொல்லக்கடவதிறே பரவருத்தி நிலவருத்திகளை, d புகுவதவயதிரிகத ஸமஸதவஸதுக்களுடையவும பரவருத்தி நிலவருத்திகளைச் சொல்லுகிறது இப்பனமையால்

அ— ஆரம்பாட்டு (நினைவரிதயாதி) 2 உத்ததை அருபுராஷியாதினுகொண்டு, இப்பாட்டில் பூவார்த்தததைக் கட்டாஷிதது அவதாரிகை அருளிச்செய்கிறார் (ஸீலாவிபூதியினுடைய) இதயாதிவாகயத்வயத்தாலே

b) அதர பரவருத்தி நிவருத்தியார்யபூத வஸதுபரதிபுரஸே ஸத்யமி சேதநாசேதநஸவ ருபம பகூவதூதீநமிதி சதுாததூகூதூரயாமேவ உக்தத்தவாத் பரவருத்தி நிவருத்திமாத்ரதத்பரா இமே ஸபகூதூ இதயபிபராயேணஹ (நினறனரிதயாதி) c யதூவா நினறனர் இதயாதியாலே பரவருத்தி நிவருத்தி தாதூதீநயம சொல்லுமபடியெங்ஙனே? இந்தப் பதூங்களில பரவருத்தி நிவருத்திகனைச் சொல்லக்காணேமிறேயெனன (நிறறலிதயாதி) நினறனர் இதயாதி யாலே அவறறையிறே விசேஷணமாக நிர்தேயூகிகிறதெனறு தாதபாயம d பூஹுவசநாத பாயம (பகூவதூவயதிரிக்தேதயாதி)

ஜீ— ஆரம்பபாட்டு (நினைவரிகையாதி) 3 உகதாநுவாத பூவகமாக இப்பாட்டில் பூர்வாததத், தைக கடாக்கித்து அவதாரிகை (லீலாவிபூதிநினைவரிகை) இதயாதிவாகயத்வயததாலே

c மூலத்தில் விசேஷய பாயந்தமாயிருக்கசெய்தேயும் நாலாம்பாட்டில் ஸவரூபதாததீநயம் உக்தமாகையாலே பரவருத்தி நிவருத்தி மாத்ரத்திலே தாதபர்யமென்கிருர் (நிற்றலித்யாதி); யதூவா, பரவருத்தி நிவருத்திகள இங்ரு தோற்றுகிறதோவெனன (நிற்றலித்யாதி) என்னுதல d ப்ரஹ்மவசநதாத்பர்யம் (புகூவதூவயதிரிகதேத்யாதி)

[illegible]

ஜி— e பரவருத்தி நிவருத்திதாதுதீ, நயம சொல்லுகிறதாகில் தூர்மிபாயந்தம சொல்லுவா
 னென்னென்ன (ஆகருத்தியாதி) ஆகருதி:— ஜாதி 8 அபர்யவஸாநவருத்தி — பாயவஸாந
 ரவ்விதபோத, நஸக்தி

பர— e (ஆக்குதிவாசகஸ்பதம் வயகதியிலே பர்யவளித்து நிறகுமாபோலே)
 श्रीभाष्ये [आ-अ] “गौरवो मनुष्य इत्यादिप्रकारभूताकृतिवाचिनशब्दाः प्रकारिणि पिण्डे
 अपर्यवस्यन्तः, पिण्डस्यापि चेतनशरीरत्वेन तत्प्रकारत्वात् पिण्डशरीरकचेतनस्यापि परमात्मप्रकारत्वाच्च
 परमात्मन्येव पर्यवस्यन्तीति, सर्वेषां शब्दानां परमात्मैव वाच्य इति परमात्मवाचिशब्देन
 सामानाधिकरण्य मुख्यमेव” इति॥

ஈ— h 1 “अरुणया पिङ्गाक्ष्या सोम क्रीणाति” (அருணயா பிங்காக்ஷ்யா ஸோமம் கரீணாதி) என்கிறவிடத்திலே 1 குணவிஸிஷ்ட வஸ்து தோற்றநிறகச்செய்தேயும், ஆருண்யாம சாததிலே தாதபர்யமாகிருப்போலே, பரவருத்திநிவருத்திகளுக்கு ஆஸூரயமான வஸ்துக்களினுடைய ஸவருபமும் அவனதீநமென்று முன்னே சொல்லுகையாலே 2 பரவருத்திநிவருத்தயம்சாததிலே நோக்கு என்று சொல்லுவாரும் உண்டு, 3 அப்போது

அ— (அருணயேத்யாதி) இதுகருத தாத்பர்யம் 1 க்ஷவா கரீணாதி என்று பசுவைக் கொடுத்து ஸோமத்தைக் கொள்ளக்கடவெனென்று கீழே கேட்குவுக்கு கரயஸாதநதவம் சொல்லியிருக்க திரியடடும் 1 “அருணயா பிங்காக்ஷ்யா ஸோமம் கரீணாதி என்கையாலே கரீணாதி” என்கிற கரியைக்கு ஆருண்யாமசாததிலே நோக்காகையாலே ‘அருணயா என்கிற ஸபூதம் ஸாபூத மாக விஸேஷணத்தையே சொல்லுகிறது, விஸிஷ்டத்தைச் சொல்லாது என்றான அப்போது ஆருண்யரூப விஸேஷணம் விஸேஷயத்தோடே கூடினாலொழிய கரியையோடே அநவயியாதே 2 “குணே த்ரவயவயபேசேஷ து த்ரவயே ச குணகாங்க்ஷிணி என்று - த்ரவய குணங்கள் நஷ்டாஸ்வதூக்ஷதூதநயாயேந பரஸ்பர ஸாகாங்க்ஷங்களாகையாலே, விஸிஷ்டத்ரவயம் ஆாததூமாக ஸித் திகுருமென்று பராபூகரனுடைய ஸித்தூதநதம் குணமென்று விஸேஷணம் த்ரவயமென்று - விஸேஷயம் அப்படியே ஸவருபம் அவனதீநமென்று கீழே சொல்லுகையாலே இங்கு பரவருத்திநிவருத்திமாத்ரத்தைச் சொல்லுகிறது விஸிஷ்டத்தைச் சொல்லாது என்றாகள என்றபடி 1 (குணவிஸிஷ்டேதி) குணவிஸிஷ்டவஸ்து தோனருநிறகச்செய்தேயும், அது இவ விடத்திலே தாதயர்யமனறிக் கேவலம் ஆருண்யாமசாதத்தைச் சொல்லுகிறதெனரூபபோலே என்றபடி 2 (பரவருத்தி நிவருத்தயம்சாததிலே நோக்கு) என்றது பரவருத்திநிவருத்திகளைச் சொல்லிற்று என்றபடி ஆகருதிவாசக ஸபூதத்துக்கு வயகதிவாசகதவமில்லை என்கைக்கு 3 “விஸேஷயம் நாபிதூ க்ஷசேஷத் க்ஷிணஸக்திா விஸேஷணே” என்றும் சொல்லுவர்கள் என்றபடி ஸோமமென்றது ஆட்டாங்கொடி 2 (பரவருத்தி நிவருத்தயம்சாததிலே நோக்கு இதி) விஸேஷயபூதம் சேதநம் பரமவிஸேஷயபூதம் பரமாத்மாநஞ்ச ந பரதாஸயநதீதி பூாவ

ஜீ— h அருணாதி, கரணத்தில் பூாஷயகார ஸித்தூதநத பரகரியையாலே அருளிச்செய்து பூாவபக்ஷ மதாநுஸாரேண சொல்லுகிற பக்ஷத்தை அநுவதிக்கிறார் (அருணயேத்யாதி) 2 குணே த்ரவய வயபேசேஷ து த்ரவயே ச குணகாங்க்ஷிணி என்று நஷ்டாஸ்வதூக்ஷதூதநயாயேந பரஸ்பர ஸாகாங்க்ஷையாலே விஸிஷ்டத்ரவயம் பரதீதமத்தனை 1 ‘க்ஷவா கரீணாதி’ என்று கேட்காஸவருபம் முன்னே பரதிபந்நமாகையாலே அருணாதி, ஸபூதங்கள் ஆருண்யாதி, த்ரபமாதர வாசகங்களென்று பூாவபக்ஷயபிபராயம் குணமென்று விஸேஷணம் த்ரவயமென்று - விஸேஷயம்

यजुषि [का ६ प्र १ प ४५] “एरुहायन्या क्रीणाति वाचैर्वन सर्वया क्रीणाति तसा देरुहायना मनुष्या वाच वदन्त्यकूटयाऽकर्णयाऽकाणयाऽश्लोणयाऽसप्तशफया क्रीणाति सर्वैर्वैन क्रीणाति यच्छ्वेतया क्रीणीयात् दुश्चर्मा यजमानः स्यात्, यत्कृष्णयाऽनुस्तरणी स्यात्, प्रमायुको यजमानः स्यात्, यद्द्विरूपया वार्त्रिणी स्यात्, स वाऽन्य जिनीयात् त वाऽन्यो जिनीयादरुणया पिङ्गाक्ष्या क्रीणात्येतद्वै सोमस्य रूपं स्वयैर्वैन देवतया क्रीणाति॥”

ஈ—k ஸாமாநாதி,கரணயம் ஸித்தியாது, l ஆக,பரவருத்தி நிவருத்திகளுக்கு m வாசகமான இஸ்ஸப்யதும் அவற்றுகு ஆஸ்ரயமான சேதநனைக காட்டி, அவனதனக்கு ஈஸ்வரனை ஒழிய பருத்தூக்ஸதி தியாதல் n உபஸம்புமாதல் இல்லாமையாலே அவனளவும் காட்டுகிறது, o ஆக, விஸிஷ்ட வஸதுவையே காட்டுகிறது p “பரவருத்தி அவனதீ,னையாகிறது வேனுமாகில், நிவருத்திக்கு அவன வேனுமோ?” என்று எம்பாரைக் கேடக “ஸ்வர்க் கத்திவின்றும் விழுகிற தரிசங்குவை ஸகதிமான நிறகச்சொல்ல நிறகவேண்டிற்றுக கண்டாயே, அப்படியே நிவருத்திக்கும் அவன வேனுங்கான்” என்று அருளிச்செய்தாரா

அ—k நின்றனா இதயாதிக்கு பரவருத்தி நிவருத்தயம்ஸத்திலே நோக்கெனனுமபோது விஸேஷயம்ஸத்திலே தாத்பர்யமனறிகே ஒழிகையாலே எம திடா என்ற பதத்தோடே ஸாமாநாதி,கரணயம் ஸித்தியாது எனகிருா (அப்போதென்று தொடங்கி) / தவம் ஸப்யதத்துக்கு ஈஸ்வரவாசகதவம் முக்யமாகக்கொளளுகையாலேயன்றே தச்சப்யதத்தோடே ஸாமாநாதி,கரணயம் உபபநநமாயிற்று அப்படியே நின்றனர் என்றதற்கும் விஸேஷயவாசகதவம் கொள்ளில் 1 பி,ந்நபரவருத்திநிமித்தாநாம ஸப்யதாநாம ஏகஸமிந் அததே வருத்தி ஸாமாநாதி,கரணயம் என்று லக்ஷிதமான ஸாமாநாதி,கரணயம் முக்யமாம் என்றபடி. l ஆகருதி [ப 302 e] இத்தயாதி, வாகயோகதமான ஸவஸித்தூதாந்தத்தை வெளியிடுகிருா (ஆகவித்யாதி) (ஆக பரவருத்தி நிவருத்திகளுக்கு வாசகமான இஸ்ஸப்யதும்) என்றது பரவருத்திநிவருத்தயம்ஸத்திலே ஊற்றமான இஸ்ஸப்யதும் என்றபடி யதுவா ஆனால் பின்னை எப்படியாகவேனுமென்றால் ஸவாடி,பரேதமானத்தை அருளிச்செய்கிருா (ஆகவென்று தொடங்கி) அத்வா தத்பர்யநதமாகச செனரூலும் சேதநதாதூதீ,நயமொழிய பரவருத்தயாதி,தாதூதீ,நயம் ஸித்தூதி,கருமபடி எங்ஙனே? எனகிற ஸங்கையையும் பரிஹரித்துக்கொண்டு ஸவபக்ஷத்தை உபஸம்ஹரிககிருர் (ஆகவென்று) n வாசகஸப்யதும் தாத்பர்யபரம் ஸாமாநாதி,கரணயததாலே அபருத்தூகஸித்தூதி, ஸித்தூதி,ககையிலேயேயிறே தாதூதீ,நயம் ஸித்தூதி,க்கிறது அபருத்தூக ஸித்தூதி,விஸேஷணசேதந ஸாமாநாதி,கரணயததாலே விஸேஷண விஸேஷய ஸாமாநாதி,கரணயம் ஸித்தூதி,ககையாலே பராபதாபராபத விவேகேந விஸேஷணதாதூதீ,நயத்திலே ஸாமாநாதி,கரணயத்துக்கு நோக்கென்று கொள்ளக் கடவது விஸேஷய தாதூதீ,நயம் முன்னே சொல்லிறறிதே n உபஸம்பும தோற்றரவு o பக்ஷாந்தர நிராகரணத்தை உபஸம்ஹரிக்கிருா (ஆக விஸிஷ்ட என்று) விஸிஷ்டவஸதுவையே காட்டுகிற தென்றது - விஸேஷணம்ஸத்திலே ஊற்றமானாலும் விஸிஷ்டததுக்கே வாசகம் என்றபடி. ஆகக கீழ யோஜனைக்கும் இதுக்கும் பே,தும் குணகுணிபே,தூத்தாலே ஜாதி வாசகஸப்யதும் வயகதி பாயந்தம் பே,தி,க்கிருப்போலே பே,தூகதயாவென்று புடட்ட பரகரியை அன்றியே ஸரீர ஸரீரிபு,ாவத்தாலே வநமெனகிற ஸப்யதும் வருக்ஷஸமூஹததுக்கு வாசகமாகிருப்போலே இந்த பரவருத்தி நிவருத்தி வாசகஸப்யதும் சிதூசிதூஸ்வர ஸமூஹததுக்கும் ஸாக்ஷாதூவாசகதயா என்று ஸவமதம் p நிவாயாபாரதாருபையான நிவருத்திக்கும் அவன வேனுமோ? ”

ஜீ—k (ஸாமாநாதி,கரணயம் ஸித்தூதியாது) எம திடா என்ற பதத்தோடே ஸாமாநாதி,கரணயம் ஸித்தூதியாது l ஆகருதி [302 e] இத்தயாதி, வாகயோகத ஸவஸித்தூதாந்தமாஹ (ஆகவித்யாதி) l n (பரவருத்தி நிவருத்திகளுக்கு வாசகமான) பரவருத்தி நிவருத்தயம்ஸத்திலே தாத்பர்யமான n (உபஸம்பும) தோற்றரவு o பக்ஷாந்தர நிராகரணத்தை உபஸம்ஹரிககிருா (ஆக விஸிஷ்டவென்று) விஸேஷணம்ஸத்திலே ஊற்றமானாலும் விஸிஷ்டததுக்கே வாசகமென்றபடி p நிவாயாபாரதாருப நிவருத்திக்கும் அவன வேனுமோ? எனகிற ஸங்கையை அடியுக்கதோக்தியாலே

/ தத் த்வமஸி’ [சாந 6 8 7] எனனும் வாகயத்தில் த்வம் ஸப்யதும்

ஈ— (என்றுமொரியலவினரென நினைவரியவா) இப்படி q அநேக பரகாரராயிருக்கையாலே, காலதத்வமுள்ளதனையும் ஆராயாநினாலும், இன்னப்படிப்பட்ட ஸ்வபூவத்தையுடையவரென்று நினைக்கவுங்கூட அரியவர் (என்றுமொரியலவொடு நின்ற) 1 வருஷலவிவாஹ மந்தரமபோலே என்றும் ஓரியலவொடு நின்றவராவதென்னென்னில், என்றும் ஒருபடிப்பட்ட ஸ்வபூவத்தையுடையவரென்று நினைச்சு அரிதான நிலை என்றும் ஒருபடிப்பட்டிருக்கும் என்கை (எந்திடா) 8 அபெளருஷேயமான வேத்யுபரதிபாத்யுனாகையால் வந்த தூாடியுத்தைசு சொல்லுகிறது t இப்படி ஸுத்யுருட்பரமாண வித்யுதாரான நிலை தமமுடைய லாப்யுமய்த தோற்றுக்கையாலே (எந்திடா) என்கிறா

ii [நினைவாரிருந்தனா கிடந்தனர் திரிந்தனா நினைவாரிருந்திலா கிடந்திலா திரிந்திலாரான v இவையெல்லாம், என்றுமொரியலவினரென நினைவரியவராய என்று மொரியலவொடுநின்ற எந்திடரானவா]

6

அ) என்கிற ஸங்கையை அடியுக்கதோகதியாலே பரிஹரிககிருா (பரவருத்தியித்யாதி) விழுக்கையாகிற பரவருத்திக்கு விழாமை நிவருத்தியிறே அது ஸ்வாபீஷ்டமானாலும் தனனால முடியாதே ஸக்திமத்யுதீநமாக வேண்டிறென்னுதல் பதநமே நிவருத்தியாய் அதுதானும் ஸக்திமத்பரதிருத்த்யுமாயிறென்னுதல் நிறைகை பதநிவருத்தி என்றுமொரியலவினரென நினைவரியவா என்றத்தை / முடிச்சோதியிலே வடிவழகு விஷயமாக எடுக்கையாலே ஸர்வபரகாராபரிச்சேத்யுயதவத்துக்கும் உபலக்ஷணம் q (அநேக பரகாரராயிருக்கையாலே) நினைவார் இத்யாத்யுயநேக பரகாரராயிருக்கையாலே என்றபடி r கீழே நினைவரியவா ' என்று வைத்து வருஷலவிவாஹமந்தரமபோலே — என்று கூட்டுவது r வருஷலவிவாஹ மந்தரமாவது அரசாணியைத் தொட்டுத் தொட்டிலேன பாயந்திடடுப பாயந்திலேன சொல்லிட்டுச சொல்லிலேன என்று s த்யுருட்யவமாவதென்னென (அபெளருஷேயமான இத்யாதி) t 'எம்' என்றதுக்குத் தாதபாயம் (இப்படியித்யாதி) u ஸ்ரோதருப்யுத்யுதிஸமா தூநாதத்யு அந்வயம் (நினைவரியகயாதி) v (இவையெல்லாம்) ஸங்க்யாதாதமகமான இவையெல்லாம் என்றபடி இவையெல்லாமென்றது—அந்விதமாகக்காக

6

ஜீ—பரிஹரிககிருா (பரவருத்தி இத்யாதி) ஸ்வாகக்ஷத்தினின்றும் விழுக்கையாகிற பரவருத்திக்கு விழாமைநிவருத்தியிறே அது, ஸ்வாபீஷ்டமானாலும் தனனால முடியாதே ஸக்திமத்யுதீநமாக வேண்டிறென்னுதல் பதநமே நிவருத்தியாய் அதுதானும் ஸக்திமத்பரதிருத்த்யுமாயிறு என்னுதல் q (அநேக பரகாரராயிருக்கையாலே) நினைவார் இத்யாத்யுயநேக பரகாரராயிருக்கையாலே ' என்றுமொரியலவினரென நினைவரியவா என்றத்தை / முடிச்சோதியிலே வடிவழகுவிஷயமாக எடுக்கையாலே இது ஸர்வபரகாராபரிச்சேத்யுயதவத்துக்கும் உபலக்ஷணம் r கீழே நினைவரியவர் என்று வைத்து, வருஷலவிவாஹ மந்தரமபோலே — என்று கூட்டுவது r வருஷலவிவாஹ மந்தரமாவது — 'அரசாணியைத் தொட்டுத் தொட்டிலேன பாயந்திடடுபபாயந்திலேன சொல்லிட்டுச சொல்லிலேன' s த்யுருட்யவமாவதென்னென்னென (அபெளருஷேயமான இத்யாதி) t எம் என்றதுக்குத் தாதபாயம் (இப்படி இத்யாதி) u ஸ்ரோதருப்யுத்யுதிஸமாதூநாதத்யு அந்வயம் (நினைவார் இத்யாதி) v (இவையெல்லாம்) ஸங்க்யாதாதமகமான இவையெல்லாம் இவையெல்லாம் என்றது — அந்விதமாகக்காக

6.

7 திடவிசும பெரிவளி நீர்நில மிவைமிசை
படாபொருள் முழுவது மாயவை யவைதொறும்
உடன்மிசை யுயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துள்ளி
சுடர்மிகு சுருதியு ளிவையுண்ட சுரனே

ஆ—அவ (திடவிசுமபு) கீழ்முன்று பாட்டாலும் ஜகததினுடைய ஸவருபஸ்திதி பரவருதிக்
கள புகுவதகீழ்ம எனனுமிடத்தை ஸாமாநாதிகரணயததாலே சொல்லிற்று இனி இந்த
ஸாமாநாதிகரணயமானது ஜகதீஸ்வரயோ: ஸரீராதமதவ டிபுநதநமென்று சொல்லுகிறது

வயா —இந்த ஸரீரத்தை இவ்வாதமா நியந்தருதயா வயாபித்திருநதாறபோலே எமபெரு
மானும் அபுததித பரமாணவீததமான பருதி வ்யாதி, பூதபஞ்சகங்கனையும் ததாரபுதங்க
ளான ஸமஸதவஸதுககனையும் நியந்தருதயா வயாபித்திருக்கும் இப்படி கார்யகாரணோபயாவ
ஸதாரிதவஸதுவிற காட்டிலும் பூத, முக்த நியஸிதத, தரிவித, சேதநரித காட்டிலும்
விலக்ஷண ஜஞாநாநதாமல ஸவருபனாய, ஹேயபரதயநீககலயாணைகதாநாபரிமிதகுண விபூதிக
னாய, அகி லபுவநரிமாண தராண ஸமஹரணதி, லீலாவிநோதனாய ஸர்வஜகதாமாவாய,
ஸர்வஜகசசரீரனாய ஸவத ஏவ அகர்மவஸயனாகையாலே ஸவஸரீரபூதசேதநாசேதநாத்மக
ஸமஸதவஸதுகத ஸுசுது, க்க, விகாராதி, ஸர்வதோஷைரஸமஸபருஷ்டனாய இருந்த பரம
பருஷன்—1 “सत्यं ज्ञानमनन्त ब्रह्म” (ஸதயம் ஜநாநமநந்தம் பரஹம்) 2 “आनन्दो ब्रह्म”
(ஆநநதோ பரஹம்) 3 “यस्सर्वज्ञस्सर्ववित्” (யஸஸர்வஜஞஸஸாவவித்) 4 “परास्य
शक्तिर्विविधैश्च अयते स्वाभाविकी ज्ञानबलक्रिया च” (பராஸய ஸக்திர் விவிதைவ ஸருயதே
ஸவாபுாவிஜீ ஜ்ஞாநபுலகரியா ச) 5 “मनोमय प्राणशरीरो भारूपस्सत्यसङ्कल्पः आकाशात्मा
सर्वकर्म सर्वकामस्सर्वैश्वर्यस्सर्वैरसस्सर्वसिद्धिर्मायासोऽवाक्यनादर” (மனோமய பராணஸரீரோ
புாருபஸஸதயஸங்கல்ப ஆகாஸாத்மா ஸர்வகாமா ஸாவகாமஸ ஸர்வகருந்தஸ ஸர்வ
ரஸஸ ஸர்வமிதம்புயாததோடவாக்யநாதர) 6 “तस्य नाम महद्यश” (தஸய நாம
மஹத்யஸ) 7 “अथ परा यया तदक्षरमधिगम्यते यत्तद्देह्यमग्राह्यमगोत्रमवर्णमचक्षुश्चोत्र
तत्पाणिपादम्। नित्यं विभु सर्वगत सुसूक्ष्म तदवयं यद्भूतयोनिं परिपश्यन्ति धीराः ’ (அத, பரா
யயா ததக்ஷரமதி, க்ருமயதே யதததத்யுரேஸயமக்ரஹயமகோத்ரமவர்ணமசக்ஷுஸ
ஸரோத்ரம ததபாணிபாதம்। நித்யம் விபும ஸர்வகருதம் ஸுஸூக்ஷ்மம் ததவயயம்
யதபூதயோநிம் பரிபஸயந்தி தீரா) 8 “अपहतपाप्मा विजरो विमृत्युर्विशोको विजिघत्सोऽपि
पासस्सत्यकामस्सत्यसङ्कल्पः’ (அபஹதபாபமா விஜரோ விமருதயுாவிஸோகோ விஜிகுத
ஸோடபிபாஸஸ ஸத்யகாமஸ் ஸதயஸங்கல்ப) 9 “य एषोऽन्तरादित्ये हिरण्यं पुरुषो दृश्यते
हिरण्यश्मश्चिह्नयकेश आग्रणखात् सर्व एव सुवर्णः। तस्य यथा कप्यास पुण्डरीकमेवमक्षिणी
(ய ஏஷோடந்தராதித்யே ஹிரண்மய புருஷோ தருஸயதே ஹிரண்மயஸமஸருர் ஹிரண்ம
கேஸ ஆபரணகராத ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண। தஸய யதா கபயாஸம் புண்டரீகமேவ
மக்ஷிணீ) 10 “सर्वे निमेषा जज्ञिरे विद्युत पुरुषादधि” (ஸர்வே நிமேஷா ஜஜ்ஞிரே வித்யுத
புருஷாததி) 11 “आदित्यवर्णं तमसः परस्तात्’ (ஆதித்யவாணம் தமஸ பரஸதாத)
12 “आदित्यवर्णं तमसस्तु परे’ (ஆதித்யவாணம் தமஸஸது பாரே) 13 “नीलतोयदमध्यस्थ

ஆ-வித்யுஜேவ ஹ்ஸரா' (நீலதோயதும்புயஸ்தா வித்யுலலேகே வ பூஸவரா) 1 "மஹர்ஜன் வாச" (மஹாரஜநம் வாஸ) 2 "ஹீஷ் தே லக்ஷ்மீஷ் பத்னயே" (ஹீஸ்ச தே லக்ஷ்மீஸ்ச பதநயே) 3 "அஸ்யேஷானா ஜகதோ விஷ்ணுபத்நி" (அஸ்யேஸாநா ஜக்தோ விஷ்ணுபதந்) 4 "ஃஸ்வரீர் சர்வ்மூதானா த்வாமிஹோபஹவயே ஸரியம்" (ஈஸ்வரீம் ஸர்வபூதாநாம த்வாமிஹோபஹவயே ஸரியம்) 5 "யத் பூர்வீ சாஹ்யாஸ்சந்தி தேவா" (யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ ஸந்தி தேவா) 6 "யத்வய- ப்ரயமஜா யே புராணா" (யத்ராஷ்ய பரத்யுமஜா யே புராண) 7 "தத்விபாஸோ விபநயவோ ஜாக்ருவாமஸஸ ஸமிந்ததே விஷ்ணோயத் பரமம் பத்யம்" (தத்விபராஸோ விபநயவோ ஜாக்ருவாமஸஸ ஸமிந்ததே விஷ்ணோயத் பரமம் பத்யம்) 8 "தத்விஷ்ணோ பரம பத்யம்" (தத்விஷ்ணோ பரமம் பத்யம் ஸத்ரா பஸ்யந்தி ஸரீரம்) 9 "யோ வேத் நிஹித குத்யா பரமே வ்யோமந்" (யோ வேத்ய நிஹிதம் குஹாயாம் பரமே வ்யோமந்) 10 "யோ அஸ்யாத்யக்ஷ பரமே வ்யோமந்" (யோ அஸ்யாத்யக்ஷ பரமே வ்யோமந்) 11 "ப்ரத்யாந க்ஷேத்ரஜ்ஞபதிாக்ஷேஸா" (பரத்யாந க்ஷேத்ரஜ்ஞபதிாக்ஷேஸா) 12 "ஃஸ்வரீர் சர்வ்மூதானா த்வாமிஹோபஹவயே ஸரியம்" (ஃஸ்வரீம் சர்வ்மூதானா த்வாமிஹோபஹவயே ஸரியம்) 13 "ச காரண கர்ணாதிபாதிப" (ஸ காரணம் கர்ணாதிபாதிப) 14 "ஃஸ்வரீர் சர்வ்மூதானா த்வாமிஹோபஹவயே ஸரியம்" (ஃஸ்வரீம் சர்வ்மூதானா த்வாமிஹோபஹவயே ஸரியம்) 15 "சமானே வுக்ஷே புவோ நிமக்ஷோ அநிஷ்யா ஷோசிதி" (சமானே வுக்ஷே புவோ நிமக்ஷோ அநிஷ்யா ஷோசிதி) 16 "சமானே வுக்ஷே புவோ நிமக்ஷோ அநிஷ்யா ஷோசிதி" (சமானே வுக்ஷே புவோ நிமக்ஷோ அநிஷ்யா ஷோசிதி) 17 "சமானே வுக்ஷே புவோ நிமக்ஷோ அநிஷ்யா ஷோசிதி" (சமானே வுக்ஷே புவோ நிமக்ஷோ அநிஷ்யா ஷோசிதி) 18 "சமானே வுக்ஷே புவோ நிமக்ஷோ அநிஷ்யா ஷோசிதி" (சமானே வுக்ஷே புவோ நிமக்ஷோ அநிஷ்யா ஷோசிதி) 19 "சமானே வுக்ஷே புவோ நிமக்ஷோ அநிஷ்யா ஷோசிதி" (சமானே வுக்ஷே புவோ நிமக்ஷோ அநிஷ்யா ஷோசிதி) 20 "சமானே வுக்ஷே புவோ நிமக்ஷோ அநிஷ்யா ஷோசிதி" (சமானே வுக்ஷே புவோ நிமக்ஷோ அநிஷ்யா ஷோசிதி) 21 "சமானே வுக்ஷே புவோ நிமக்ஷோ அநிஷ்யா ஷோசிதி" (சமானே வுக்ஷே புவோ நிமக்ஷோ அநிஷ்யா ஷோசிதி) 22 "சமானே வுக்ஷே புவோ நிமக்ஷோ அநிஷ்யா ஷோசிதி" (சமானே வுக்ஷே புவோ நிமக்ஷோ அநிஷ்யா ஷோசிதி) 23 "சமானே வுக்ஷே புவோ நிமக்ஷோ அநிஷ்யா ஷோசிதி" (சமானே வுக்ஷே புவோ நிமக்ஷோ அநிஷ்யா ஷோசிதி) 24 "சமானே வுக்ஷே புவோ நிமக்ஷோ அநிஷ்யா ஷோசிதி" (சமானே வுக்ஷே புவோ நிமக்ஷோ அநிஷ்யா ஷோசிதி) 25 "சமானே வுக்ஷே புவோ நிமக்ஷோ அநிஷ்யா ஷோசிதி" (சமானே வுக்ஷே புவோ நிமக்ஷோ அநிஷ்யா ஷோசிதி) 26 "சமானே வுக்ஷே புவோ நிமக்ஷோ அநிஷ்யா ஷோசிதி" (சமானே வுக்ஷே புவோ நிமக்ஷோ அநிஷ்யா ஷோசிதி) 27 "சமானே வுக்ஷே புவோ நிமக்ஷோ அநிஷ்யா ஷோசிதி" (சமானே வுக்ஷே புவோ நிமக்ஷோ அநிஷ்யா ஷோசிதி)

ஆ—மூதானி ஜாஸ்தே' (யதோ வா இமாநி பூதாநி லாயநதே) 1 'ब्रह्म वा इदमेक एवात्र आसीत्' (புரஹ்ம வா இதுமேக ஏவாகூர ஆஸீத்) 2 'सर्वाणि ह्येव इमानि भूतान्याकाशादेव समुत्पद्यन्ते' (ஸாவாணி ஹவா இமாநி பூதாநயாகாஸாதேவ ஸமுத்பத்யநதே) 3 'आत्मा वा इदमेक एवात्र आसीत्' (ஆதமா வா இதுமேக ஏவாகூர ஆஸீத்) 4 'एको ह्यै नारायण आसीत्, न ब्रह्मा नेशानो नेमे द्यावापृथिवी न नक्षत्राणि' (ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீத், ந புரஹ்மா நேஸாநோ நேமே த்யாவாபருதிவீ ந நக்ஷத்ராணி) 5 'न तम्येशो कश्चन' (ந தஸ்யேஸோ கஸ்சந) 6 'पतिं विश्वस्यात्मेश्वरम्' (பதிம விஸவஸயாதமேஸவரம்) 7 'यच्च किञ्चिज्जगत्यस्मिन् दृश्यते अयतोऽपि वा। अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायण स्थित' (யச்ச கிஞ்சிஜ்ஜகத்யஸ்திந த்ருஸ்யதே ஸருயதேடபி வா | அநதா ப்ஹிஸ்ச தத் ஸர்வம் வயாபய நாராயண ஸதித) 8 'स ब्रह्मा स शिव सेन्द्र सोक्षरः परमः स्वराट्' (ஸ புரஹ்மா ஸ ஸிவ ஸேந்த்ர ஸோக்ஷர பரம் ஸவராட்) இதயாதி, யாய, 9 'अविकाराय शुद्धाय' (அவிகாராய ஸுத்துதாய) 10 'शुद्धे महाविभूत्याख्ये' (ஸுத்துதே மஹாவிபூதயாக்யே) 11 'स सर्वभूतप्रकृति विकारान्' (ஸ ஸர்வபூதபரகரு திம விகாராந்) 12 'रूपमात्रं स्वधीगम्यम्' (ருக்மாபூம ஸ்வபநதிக்யமயம்) 13 'समस्ता शक्त्यक्षिता नृप यत्र प्रतिष्ठिताः। तद्विश्वरूपधैरूप्य रूपमन्यद्वरेमहत्॥' (ஸமஸ்தா ஸக்த யஸ்சைதா ந்ருப யத்ர பரதிஷ்டிதா | தத்விஸவரூபவைரூபயம் ரூபமந்யதத்ருேர் மஹத் ||) 14 'भूषणास्त्रस्वरूपस्थम्' (பூஷணாஸ்தரஸவரூபஸ்தம்) 15 'न भूतसङ्गसंस्थानो वेदोऽस्य परमात्मन' (ந பூதஸங்க, ஸமஸ்தானோ தேஹோஸ்ய பரமாத்மந) 16 'तमस परमो धाता शङ्खचक्रगदाधर। श्रीवत्सषष्ठा नित्यश्रीरजय्यद्दशाश्वतो ध्वजः॥' (தமஸ பரமோ தாதா ஸங்க், சக்ரக்தாத்ர | ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா நித்யஸ்ரீரஜ்யய் ஸாஸவதோ த்ருவ ||) 17 'नित्यैवैषा जगन्माता विष्णोः श्रीरनपायिनी' (நிதயைவைஷா ஜகந்மாதா விஷ்ணோ ஸ்ரீரநபாயிநீ) 18 'तेषा तत्परम स्थान यद्वै पश्यन्ति सुरय' (தேஷாம் தத் பரமம் ஸத்யாநம் யத்ஸவை பஸ்யநதி ஸூரய) 19 'दिव्य स्थानमजरञ्चाप्रमेयं दुर्विश्य चागमैरस्यमाद्यम्' (திவ்யம் ஸத்யாநம்ஜரஞ்சாபரமேயம் துர்விஜ்ஞேயஞ்சாக்யமைர்க்யமயமாத்யம்) 20 'वैकुण्ठे तु परे लोके श्रिया सार्धं जगत्पति। आस्ते विष्णुरचिन्त्यात्मा भक्तैर्भागवतैस्सह॥' (வைகுண்டே, து பரே லோகே ஸரியா ஸாத்யம் ஜகத்பதி | ஆஸதே விஷ்ணுரசிநதயாதமா பக்தை பாக்யவதைஸ ஸஹ ||) 21 'कलामुहूर्तादिमयश्च कालः' (கலாமுஹூர்தித்தாதிமயஸ்ச கால) 22 'काल स पचते' (காலம் ஸ பசதே) 23 'पू प्राणिनस्सर्वे एव गुहाशयस्य' (பூ பராணிந ஸர்வ ஏவ குஹாஸ்யஸ்ய) 24 'सर्वं समामोषि ततोऽसि सर्वैः' (ஸாவம் ஸமாபநோஷி ததோடஸி ஸாவ) 25 'तानि सर्वाणि तद्वपु' (தாநி ஸாவாணி தத்வபு) 26 'तत्सर्वं वै हरेस्तनु' (தத் ஸாவம் வை ஹரேஸ்தநு) 27 'स एव सर्वभूतात्मा विश्वरूपो यतोऽव्यय' (ஸ ஏவ ஸர்வபூதாத்மா விஸவரூபோ யதோடவ்யய) 28 'जगत्सर्वं शरीर ते' (ஜகத் ஸர்வம் ஸரீரம் தே) 29 'जगद्ध्यापारवर्जं प्रकरणादसंनिहित्वाश्च' (ஜகத்துவயாபாரவர்ஜம் பரகரணத், ஸநநிஹிதத்வாச்ச) 30 'भोगमात्रसाम्यलिङ्गाच्च' (பேபாக்யமாத்ரஸாமயலிங்காச்ச) 31 'जगद्ध्यापारवर्जं समानो ज्योतिषा' (ஜகத்துவயாபாரவர்ஜம் ஸமானோ ஜ்யோதிஷா) 32 'इह ज्ञानमुपाश्रित्य मम साधर्म्यमागताः। सर्वेऽपि नोपजायन्ते प्रलये न व्यथन्ति च॥' (இதம்

ஆ—ஜஞாநமுபாஸரித்ய மம ஸாத்யாமயமாகுதா | ஸர்க்கேபி நோபஜாயந்தே பரளயே ந வயத ந்தி ச ||) 1 “विष्णोस्सर्वाशब्दभूतम्” (விஷ்ணேஸ ஸகாஸாதுத்ஸூதம) இத்த்யதி, ஸமருதீதிஹாஸபுராணோபநுமஹிதமாய அபௌருஷேயமாகையாலே நிர்தேதாஷ மாய அபுாதி,தபராமாண்யரூபதேஜ பரசுரமாயிருந்த ஸருதிகளிலே உன்னெனகிருர் ஆத லால லோகாயத மாயாவாத, புாஸகரீய யாத,வபரகாஸாதி, வேத,விருத,த,ஸமயங்கனெலலாம நிரஸதமாயின 7

ஒ— அவ — ஏழாம பாடில - கீழ் மூன்று பாடிலாக சேதநாசேதந பதூர்த்தத ங களினுடைய ஸவருபஸ்திதி பரவருத்திகள புகுவதூதி,நமென்று ஸாமாநாதி,கரணயத தாலும், வையதி,கரணயத்தாலுமாகப் பேசி, அந்த ஸாமாநாதி,கரணயததுக்கு நிபுந் த,நமான ஐகூதீ,ஸவராகளுக்குண்டான ஸரீரஸரீரிபுவ ஸம்புந்த,ததைச சொல்லு கிறது “ஐகூததினுடைய ஸவருபஸ்தி,த்யாதி,கள புகுவதூதி,நமாகையாலே இந்த ஐகூத்து அவனுக்கு ஸரீரமெனகிறது” என்றும் சொல்லுவா

வயா — (திடவிசுமபென்று தொடங்கி) ஸவகராயமான பூ,தசதுஷ்டயங்கள் உண் டாவதற்கு முனையுண்டாய், அவை நஸிததாலும் தான சிலநாள நிறகுமதான ஆகா ஸம முதலான பூ,தபஞ்சகங்களையும் உபாதூநமாகக்கொண்டு கார்யமாய் விஸத்ருதமாகா நினறுள்ள தேவாதி, பதூர்த்துங்களையெல்லாம உண்டாக்கி, இங்கு ஆகாஸத்துக்குச சொன்ன தூாட்யம லோகாயதாதி,மத நிராஸபரம எரியாவது - தேஜஸஸ் வளி யாவது காற்று (அவையவைபென்று தொடங்கி) அவவவ பதூர்த்துங்களதோறும் ஸரீரத்தில் ஆத்மாவைப்போலே - தூரகனுமாய் நியந்தாவுமாய்க்கொண்டு வயாபய பதூர்த்துங்களுக்குத் தெரியாமே வயாபித்து, அவவளவனறிக்கே அபபதூர்த்துங்க ளுடைய புறமபும வயாபித்து, காலத்திலே இவறறை ஸமஹரிபபதும செய்த ஸாவேஸ வரன — முதறபாட்டுத் தொடங்கிச் சொன்னபடியே, பௌருஷேயத்வ நிபுந்த,நமான விபரலமபுாதி,தேஷரஹிதமுமாய், அபுாதி,த பரமாணமுமாகையாலே மிக்க தேஜஸஸை உடைததாய், ஒருவரால் பண்ணப்படதனறிக்கே என்றும் கேட்டேவருகையாலே ஸருதி யென்று சொல்லப்படுகிற வேத,ததிலே பரதிபாத்யனாய்க்கொண்டு உளன தாம அநு ஸந்தி,த்த அர்த்தத்துக்கு ஸருதியை ஸாக்ஷியாகச சொல்லுகையாலே, ஸருதியில சொல்லுகிற ஸரிய பதித்வமும் நாராயண ஸபூதூவாசயதவமும் அநுஸந்தி,த்தாராக வேணும் இவவாத்த,ததில் நிர்தேஷ,ஸருதியே பரமாணமாகப்பிடிக்கையாலே வேத, விருதூதூரான பூாஹ்யரும் ஐகூதீ,ஸவரர்களுக்கு அநயதூஸம்புந்த,ஞ்சொல்லும் குத்ருஷ்டிகளும் அர்த்தாத பரதிக்கிபதராணர்கள் 7

ப— 7 அவ — அநதரம இந்த ஸாமாநாதி,கரணயம ஸரீராதம்பூாவ ஸம்புந்த, நிபுந்த,நம எனகிருா

திடம—பூ,தாநதரங்களிறகாடில சில காலம் நிறகையாகிற சிககனவை உடைததான, விசுமபு—ஆகாஸமும், எரி—அகூநியும், வளி—வாயுவும், நீா—

ப—ஓலமும, நிலம்—பூமியும், இவைமீசை—இவை ஆஸரயமாகக்கொண்டு, படா—பரந்த, பொருள முழுவதும்—பெளதிக பதாராததங்களுமெல்லாம், ஆய்—தாழ்மபடி—அவற்றுக்கு உபாதாநமாய, அவை அவைதொறும்—அவ்வோ பதாராததங்கள் தோறும், உடல் மீசை—ஸரீரத்தில், உயிர் என—ஆதமா வயாபிகுமாபோலே, கரந்து—கரந்து வயாபிதது, எங்கும் பரந்து—இப்படி ஸகலபதாராததங்களிலும் வயாபதனாய, சடர்—ஸவத பராமாணயௌஜ்வலயததாலும், மிகு—மிககிருப்பதாய, சுருதியுள்—கௌவியாலை வருவிகப்படுவதான ஸருதியினுடைய, உள்ள—உள்ளான பொருளாயக்கொண்டு தோற்றுமவன், இவையுண்ட—இப்பதாராததங்களை [ஸமஹருதிகாலத்திலே 1 அக்ஷரம் சராசர க்ரஹணாத) என்று] தன்னுள்ளே விழுங்கின, சரண—தேவஸப்துவாசயன் 2 “तमः परे देव एकीभवति” (தம் பரே தேவ ஏகீபவதி) எனனக்கடவதிறே

விசம்புகு அநந்தரம் வளியை எடாதே எரியை எடுத்தது - தைத்திரீயோபரிஷத்திலே 3 ‘आमन आकाशसम्भूत’ (ஆதமந ஆகாஸஸம்பூத) எனகிற ஆகாஸபராத மயமும், சாநதேயாக்யத்தில் 4 ‘तत्तजोऽसृजत’ (தத்தேஜோஸருஜத) எனகிற தேஜ பராத மயமும் தோற்றுக்கைக்காக இததால் ஸருஷ்டி ஸமஹாரங்களும அநுபரவேஸ நிபுநதநமான அநந்தராதமதவமும் தத்யூநமென ததாயிறு 7

இ— அவ,—ஏழாமபாட்டில் - கீழ் மூன்று பாட்டிலே சேதநாசேதநங்களுடைய ஸவரூப ஸத்தி பரவருத்தி நிவருத்திகள் புகுவத்யூநைகளென்று ஸாமாநாதிகரணயததாலும் வைபதிகரணயததாலும் சொல்லிற்று, அநத ஸாமாநாதிகரணயததுக்கு நிபுநதநம் ஜகத்யூஸவராகளுடைய ஸரீராதமபாவ ஸம்புநதநம் எனகிறது ஜகததினுடைய ஸவரூபாதிகள புகுவத்யூநங்களாகையாலே இநத ஜகதது அவனுக்கு ஸரீரமென்று சொல்லிற்றுகவுமாம்

வயா,—(திடவிசம்பு) துருடமான விசம்பு ஸவகாராயமான பூதசதுஷ்டயததுக்கு முன்பே உண்டாய, அவை நஸித்ததாலும் சிலநாள நிறக்ககடவதாகையாலே ஸதிரமான ஆகாஸமெனகிறது, இதுமுதலான பூதபஞ்சகங்களென்ன, (இவை மீசை படா பொருள்) இவற்றின் காராயமாய, விஸதருதமாகாநின்றுள்ள தேவாதிய பதாராததங்களென்ன, (முழுவதுமாய்) இநத ஸகல பதாராததங்களையும் உண்டாககி ஆகாஸததுக்குச் சொன்ன தாராட்யம் லோகாயதாதிய மதநிராஸபரம் வளி - காற்று (அவையவைதொறும்) அவ்வவ பதாராததங்களதோறும் (உடல் மீசை உயிரென) ஸரீரத்தில் ஆதமாவைபோலே தாரகனுமாய, நியந்தாவுமாய, ஸேஷியுமாய 5 “भूतेन्द्रियान्तं करणपुष्पाख्यं हि यज्जगत् । स एव सर्वभूतामा विष्णुर्यो यतोऽयं ॥” (பூதேநத்யூநாந்த கரண புருஷாக்யம் ஹி யஜ்ஜகத் | ஸ ஏவ ஸர்வபூதாத்மா விஸவருபோ யதோவயம் ||) (கரந்து) வயாபய பதாராததங்களுக்குத் தெரியாமே (எங்கும் பரந்து) உள்ளும் புறம்பும் வயாபிதது-

இ—(இவையுண்ட சரண) பரளயத்துஸையிலே இவற்றை ஸமஹரித்த ஸாவேஸ வரன் (உளன் சடர்மிகு சருதியுள்) முதற்பாட்டுத் தொடங்கிச் சொன்ன அரத்தங்ஙசள எல்லாவற்றுகும பரமாணம் நிரதோஷஸருதி என்கிறது சுடா மிகுக்கையாவது பெளருஷேயதவ நிபுநதநுமான விபரலம்புரத்தி தோஷரஹிதமு மாய, பரமாணுநதரங்களைக்கொண்டு பூஹயகுதருஷ்டிகளால் அவிசாலபமாகை யாலே மிகக் தேஜஸஸை உடைத்தாகை ஒருததரால் பண்ணப்பட்டதனறிககே என்றும் கேட்டேவருமதாகையாலே ஸருதிபென்கிறது (உளன்) இப்படிப் பட்ட ஸருதியிலே பரதிபாத்யனயக்கொண்டு தோற்றினவன் தாம் அநுஸந தித்த அரத்தங்ஙசள்கு ஸருதியை ஸாக்ஷியாகச் சொல்லுகையாலே, அதிற் சொல்லுகிற ஸரிய பதிதவமும் நாராயணஸபுத்வாசயதவமும் அநுஸநதித் தாராகவேணும், இவாககு நிரதோஷஸருதியே பரமாணமாகையாலே—பூஹ யரும், ஜகதீஸுவராகளுக்கு அநயதூ ஸம்புநதம் சொல்லும் குதருஷ்டிகளும் அரத்ததூத பரதிக்கிபதராணாகள்

7

ஈ— அவ — ஏழாமபாட்டு (திடவிசம்பிதயாதி) உகீழ் ஸாமாநாதிகரண்யம் சொன்ன இது—b புரணிபரதிஸந்தூநந்யாயததாலேயாய், c அத்தால் d பூலித்த ஸம்புநதம்

அ— ஏழாமபாட்டு a f (திடவிசம்பிதயாதி) இப்பாட்டிலே ஸரீராதம்பூவஞ்சொல்லுகிறதுக்கு பரயோஜநம் இரண்டு வகையாக அருளிச்செய்கிறா (கீழ் ஸாமாநாதிகரண்யம் இதயாதிவாகய தரயத்தாலே) கீழ் ஸாமாநாதிகரண்யம் சொல்லுகிற இடத்தில் ஹருதீக்ருதமான ஸரீராதம்பூ வததை இங்கே வெளியிடுகிறார் என்று முந்தின அரத்தம் b (புரணிபரதிஸந்தூநந்யாய)மாவது - மேலே இந்தப் பாட்டிலே ஸரீராதம்பூவத்தை அருளிச்செய்யப்போகிறோம் என்று திருவுள்ளத் திலே வைத்துக்கொண்டு, கீழே 'நாமவன [4] என்கிற பாட்டிலும் 'நினறனர் [6] என்கிற பாட்டிலும் ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே அருளிச்செய்தார் அங்கு அருளிச்செய்த ஸாமாநாதிக ரண்யம் ஸரீராதம் பூவநிபுநதநுமென்று தெரிய அருளிச்செய்கிறார் என்றபடி c (அத்தால்) என்றது - ஸாமாநாதிகரண்யத்தால் என்றபடி d (பூலித்த ஸம்புநதம்) காரணதயா பூலித்த ஸம்புநதம் என்றபடி

ஜீ— ஏழாமபாட்டு a f (திடவிசம்பிதயாதி) இப்பாட்டிலே ஸரீராதம்பூவம் சொல்லுகிறதுக்கு இரண்டு வகையாக அருளிச்செய்கிறா (கீழ் ஸாமாநாதிகரண்யம் இதயாதிவாகயதரயத்தாலே) கீழே ஸாமாநாதிகரண்யம் சொல்லுகிற இடத்தில் ஹருதீக்ருதமான ஸரீராதம்பூவததை இங்கே வெளியிடுகிறார் என்று முந்தின அரத்தம் b (புரணிபரதிஸந்தூநந்யாயத்தாலே) இந்தப் பாட்டிலே ஸரீராதம்பூவத்தை அருளிச்செய்யப் புகுகிறோமென்று திருவுள்ளத்திலே வைத்துக் கொண்டு, கீழே 'நாமவன [4] என்கிற பாட்டிலும் 'நினறனர் [6] என்கிற பாட்டிலும் ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே அருளிச்செய்தார் அங்கு அருளிச்செய்த ஸாமாநாதிகரண்யம் ஸரீராதம் பூவநிபுநதநுமென்று தெரிய அருளிச்செய்கிறார் என்றபடி c (அத்தால்) ஸாமாநாதிகரண்யத் தாலே d (பூலித்த ஸம்புநதம்) காரணதயா பூலித்த ஸம்புநதம்

ஈ—ஸரீரா தமபுராவமெனகிருராதல், அன்றியே கீழே 6 ஸாமாநாதிகரணயத்தாலும் வையநிசரணபததாலும் சொனனா 1 அபபடி சொனன ஐகயத்துக்கு நிபுந்தநம் ஸரீராதமபுராவம் எனகிருராதல்

அ— e பேத்யுஸ்ருதி என்றும் அபேத்யுஸ்ருதி என்றும் க்டகஸ்ருதி என்றும் மூன்று உண்டு அதில் பேத்யுஸ்ருதியாவது- 1 பதிம வில்வஸயாதமேஸ்வரம் 2 பரதநாநேஷதரஜருபதி ' இதயாதிசுள அபேத்யுஸ்ருதியாவது - 3 ஸர்வம் க்ஷலவீதம் பூரஹம்' 4 தத் தவமஸி' இதயாதிசுள க்டகஸ்ருதியாவது - 5 யஸயாத்மா ஸரீரம் இதயாதிசு இலனது ' [3] அவரவா [5] எனகிற இரண்டு பாடடும் பேத்யுஸ்ருதயாதததும் 'நாமவன [4] எனகிற பாடடும் நினறனா [6] எனகிற பாடடும் அபேத்யுஸ்ருதயர்த்ததும் அததை அருளிச்செயகிருர் (ஸாமாநாதிகரணயததாலும் வையதிசுரணயததாலும் சொனனா எனறு) சொனனா-விஸிஷ்டை கயததை என்றபடி சொல்லுகை - நிரதேஸஸிக்கை இத்தும்பூரவே தருதீயை 1 இந்த பேத்யுஸ் பேத்யுங்கா இரண்டும் கூடும்படி எஙஙனே? எனகிற ஸங்கையிலே க்டகஸ்ருதயர்த்ததமான ஸரீராதம் பூரவதை அருளிச்செயகிருர் எனகிருர் (அபபடி சொனன இதயாதிசு) (அபபடி சொனன) வையதிசுரணய நிரதேஸஸஹசரிதஸாமாநாதிகரணய நிர்ததேஸ ஸித்ததமான என்றபடி அபபடி சொனன ஐகயத்துக்கும் பேத்யுத்துக்கும் நிபுந்தநம் என்று கூட்டுவது ஆக கீழ 4 'தத் தவமஸி' 3 ஸாவம் க்ஷலவீதம் பூரஹம் இதயாத்யபேத்யுஸ்ருதயர்த்ததும் 6 பேராகதா பேராக்யம் பரேரிதாரம் 7 பருதகூராத்மாநம் பரேரிதாரம் 8 நிதயோ நிதயாநாம் 1 பதிம வில்வஸய 9 ஜனாஜனௌ த்வாவஜாவீஸநீஸௌ 10 த்வா ஸுபாண ஸயுஜா ஸகூயா 11 ஸோஹுதே ஸாவாந காமாந ஸஹ பூரஹமணா விபஸ்சிதேதி ' இதயாதிசு பேத்யுஸ்ருத யாத்மம் சொலலிறுய, இப்பாட்டிலே 5 'யஸயாத்மா ஸரீரம் 5 ய ஆத்மநி திஷ்டந்' இதயாதிசுள க்டகஸ்ருதயர்த்ததும் சொல்லுகிறதென்று அருளிச்செயவா வையதிசுரணயததால் பேத்யு ஸித்ததமிதே ஸாமாநாதிகரணயததாலே சொனன ஐகயத்துக்கு நிபுந்தநமேதெனன அதுக்கடி ஸரீராதமபுராவம் எனகிருராதல் 12 ஆதௌ பேத்யுஸ்ருதிநாமநருதவிஷயதா லக்ஷணை சைகயவாசாம் தூரே தாவத் பரஹாணம் தத்யுபயக்டநாதத்பராணஞ்ச வாசாம் | பரத்யக்ஷாதிசு பரமாணஸவரஸகூதிஹதிஸ தாககபூராத்மிச பூயாந மாயாவாதே ததேதத ஸகலமிதரதா லக்ஷணஞ்சாரயபகே || என்று அமமாளருளிச்செயத ம்லோகம் அநுஸந்தேயம் 'நாமவன' [4]

ஜீ— e (ஸாமாநாதிகரணயத்தாலும் இதயாதிசு) 'நாமவன' [1] நினறனா [6] எனகிற பாட்டுகளிலே ஸாமாநாதிகரணயததாலும் இலனது [3] அவரவா [5] எனகிற பாட்டுகளிலே வையதிசுரணயததாலும் சொனனா எனறபடி 1 இந்த பேத்யுஸ் பேத்யுங்கா இரண்டும் கூடும்படி எஙஙனே எனகிற ஸங்கையிலே க்டகஸ்ருதயர்த்ததமான ஸரீராதமபூரவதை அருளிச்செயகிருர் எனகிருர் (அபபடி சொனன இதயாதிசு) (அபபடி சொனன) வையதிசுரணய நிரதேஸஸஹசரித ஸாமாநாதிகரணய ஸித்ததமான என்றபடி ' அபபடி சொனன ஐகயத்துக்கும் பேத்யுத்துக்கும் நிபுந்தநம் என்று கூட்டுவது ஆக கீழ 4 'தத் தவமஸி' 3 ' ஸாவம் க்ஷலவீதம் பூரஹம் இதயாத்யபேத்யுஸ்ருதயர்த்ததும் 6 பேராகதா பேராக்யம் பரேரிதாரஞ்ச ' 7 'பருதகூராத்மாநம் பரேரிதாரம் 8 நிதயோ நிதயாநாம் 1 பதிம வில்வஸய இதயாதிசுபேத்யுஸ்ருதயாத்மம் சொலலிறுய, இப்பாட்டிலே 5 'யஸயாத்மா ஸரீரம்' 5 'ய ஆத்மநி திஷ்டந் இதயாதிசுள க்டகஸ்ருதயாத்மம் சொல்லுகிறது இங்கே 12 'ஆதௌ பேத்யுஸ்ருதிநாம இதயாதிசு அநுஸந்தேயம்

ஈ— g 1 “अनेन जीवेनात्मनानुप्रविश्य नामरूपे व्याकरवाणि (அநேந ஜீவேநாதமநாநாநா பரவிஸய நாமருபே வயாகரவாணி) எனகிறபடியே h தரிவருதகருதமான அசித்திலே ஜீவதூவாரா அநுபரவேஸிதது வஸதுதவநாமபூக்தவங்களுண்டாமபடி பண்ணி

அ—எனகிற பாடடிலே ஸாமாநாதிகரணயத்தாலே அவரவா [5] எனகிற பாடடிலே வையதிகரணயத்தாலே சொன்னார் ஐக்கயம் சொல்லக்கூடுமோ? எனனில இறையவரடைய நினறனர் [5] என்று—இவனோ அநதராதமாவாய நினருன எனகையாலே அவர்களுடைய பரகாரத்வமும் இவனுடைய பரகாரிதவமும் பரகார பரகாரிகளுடைய ஐக்கயமும் எடுத்துதுமாகையாலே கூடுமென்னவுமாம்

g ஸரீராதமபூவானு சொல்லுகிற பாடடிலே ஸருஷ்டியைச் சொல்லுகிறது-2 தத ஸருஷ்டவாததேவதாநுபராவிஸாத ததூநுபரவிஸய ஸச்ச தயச்சாபுவத எனகிற ஸருதயர்க்கும் தேற்றுகைக்காக என்று அருளிச்செய்கிறா—(அநேந ஜீவநேதயாதி) h 1 ஹந்தாஹமிமாஸதிஸரோ தேவதா —தாஸாம தரிவருதம் தரிவருதமேகைகாம கரவாணி எனறதா தப்பற்ற (தரிவருதகருதமான அசித்திலே) எனகிறார் இந்த ஸ்ருதியிலே தேஜோ஽பூநநங்கள் மூன்றையும் சொன்னது—ஆகாஸ வாயுக்களிரண்டுக்கும் உபலக்ஷணமாய பஞ்சீக்ருதமான அசித்திலே எனகை 3 ஏவம் ஜாதேஷு பூதாநி பரதயேகம் ஸயுர்த்யுவித்யா ததா | சதூத்யா பிநநமேகைகமாத் தமாத் ததூஸதிதம் || வ்யோமநோடாதத்யூக்யாஸ்சதவாரோ வாயுதேஜ பயோபூவாம | அததூநி யாநி வாயோஸது வயோமதேஜ பயோபூவாம || ஆக இது பஞ்சீகரண பரகரியை g கீழ்சொன்ன ஸாமாநாதிகரணயத்துக்கு நிபூநதூநம் ஸரீராதமபூவம் எனபானென? ஸவருபைக்கயம் எனருலோ? எனன், ஸ்ருதியும், ஸாமாநாதிகரணயத்துக்கு நிபூநதூநம் ஸரீராதமபூவம் என்று சொல்லுகிறதென்று காட்டுகிறார் (அநேந ஜீவேந எனறு தொடங்கி) எனனவுமாம் யதூவா பரமாண கதூநமுக்கேந பூர்வவாகயம் விவருணோதி (அநேந ஜீவேநேதயாதி) இமாஸதிஸரோ தேவதா; அஹம் அநேந ஜீவேநாதமநா அநுபரவிஸய நாமருபே வயாகரவாணிதி ஸேயம் தேவதைக்ஷத இத்யநவய [ஸேயம் தேவதா] அநத ஸ்வரணன தேவதையானது ஐக்ஷத பார்த்தது ஸங்கலபிததெனறபடி

ஜீ g பரமாண கதூநமுக்கேந உகதாராததூவிவரணம் (அநேநேதயாதி) h சாநதேஜாக்யே ஸதூஸித்யாயாம 1 ஸேயம் தேவதைக்ஷத ஹந்தாஹமிமாஸதிஸரோ தேவதா அநேந ஜீவேநாதமநா ஽நு பரவிஸய நாமருபே வயாகரவாணிதி தாஸாம தரிவருதம் தரிவருதமேகைகாம கரவாணி எனறத்தைப்பற்ற (தரிவருதகருதமான அசித்திலே) எனகிறார் இந்த ஸ்ருதியிற்சொன்ன தேஜோ஽பூநநங்கள் மூன்றும் ஆகாஸ வாயுக்களுக்கும் உபலக்ஷணமாய பஞ்சீக்ருதமான அசித்திலே எனறபடி ‘இமாஸதிஸரோ தேவதா அஹம்நேந ஜீவேநாதமநாநுபரவிஸய நாமருபே வயாகரவாணிதி ஸேயம் தேவதைக்ஷத இத்யநவய [ஸேயம் தேவதா] அநத ஸ்வரணன பரதேவதை,

பர—g 1 (தீடவிகமபரிவாதி) छान्दोग्ये सद्विद्याया [६-३] “सेय देवतैश्च हन्ताहमिमास्तिस्रो देवता अनेन जीवेनात्मनानुप्रविश्य नामरूपे व्याकरवाणीति।” जीवेनात्मना—जीवशरीरकेण मया ; “सिहेन भूत्वा बहवो मयात्ताः” इतिवत्। “तदनुप्रविश्य सच्च त्यचाभवत्” [तै आ ६] इति जीवेऽनुप्रवेशेन तन्नामभाक्त्वश्रवणादित्यर्थः ॥

ஈ—1 இவை 'தான' என்னலாமபடியிருந்தால் 'மருதூர்தமகோ சூட' எனனுமபடியிருக்கையனறிகே, 11 "अन्तः प्रविष्टशस्त्रा जनानां सर्वात्मा" (அந்த பரவிஷ்டஸா ஸாஸதா ஜநாநாம ஸாவாதமா) எனகிறபடியே ஸாவேஷாமாதமாவாய, k இவற்றை நியமிக்குமிடத்தில்—இந்த ஸரீரத்துக்கு இந்த ஆதமா தூரகனாய நியாமகனாய ஸேஷியா யிருக்கிறுபபோலே 2 "यस्यात्मा शरीरम्" (யஸ்யாதமா ஸரீரம்) 3 यस्य पृथिवी शरीरम्" (யஸ்ய பருதிவீ ஸரீரம்) எனகிறபடியே தான இரண்டுக்கும் 1 தூரகனாய 2 நியாமகனாய

அ—திஸர எனகிறது தேஜோ஽பூநநங்களை இவைகளை தேவதைகள் எனகிறது அகூந்யாதி தேவதாதிஷ்டி தங்களாகையாலே இம்மூன்றும் பஞ்சபூதங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் 'ஜீவே நாதமநா ஜீவஸரீரகேண மயா 4 ஸிமஹேந பூதவா பஹுவோ மயாத்தா இதிவத [ஸிமஹேந பூதவா] ஸிமஹஸரீரேண பூதவா எனறபடி ஜீவஸவருபேண மயா என்னவேண்டாவோ? என்ன ஸரீராதமபூரவபரதூஸநபரமிதம் வாக்யமாகையாலே g | அஸமிந வாக்யே அநேந ஜீவேந இதயாரப்ய இவை தான என்னலாமபடி இருந்தால் இத்யந்தேந ஏததூகூரதூ பூர்வார்த்ததூராதேஜோ஽நுஸநதீயதே அநத பரவிஷ்ட இத்யாதிநா தருதீய பாதூர்த்ததேஜோ஽நு ஸந்தீயதே | (இவை தான என்னலாமபடி இருந்தால் இதி) அதர 5 ஸசச த்யசசாபுவத் இதி ஸ்ருதிர்விவக்ஷிதா | (அந்த பரவிஷ்டஸாஸதேதி) அநேந நருபநபேரவயாவருததிருச்சயதே k | ஸரீராதமபூரவலக்ஷணமாக பூஷ்யகாரரருளிச்செய்த ஆதூராதேயபூரவ நியநதருநியாமய பூரவ ஸேஷஸேஷிபூரவங்களாகிற மூன்றும் "உடலமிசை உயிரென எனகிற இதிலே விவக்ஷித மென்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (இவற்றை நியமிக்குமிடத்தில் என்று தொடங்கி, ஸேஷியாய நின்று நடத்திக்கொண்டுபோகும் எனனுமளவாக)

ஜீ—ஐக்ஷத பாரதத்து ஸங்கலபிததென்றபடி திஸர பருதிவ்யபதேஜாமளி இவை தேவதைகள் எனகிறது-அகூந்யாதிதேவதாதிஷ்டிதங்களாகையாலே ஜீவேநாதமநா ஜீவஸரீரகேண மயா 4 ஸிமஹேந பூதவா பஹுவோ மயாத்தா இதிவத [ஸிமஹேந பூதவா] ஸிமஹஸரீரகேண பூதவா ஜீவஸவருபேண மயா" எனனதொழிந்தது இந்த வாக்யம் ஸரீராதமபூரவ பரதூஸந பரமாகையாலே g, | 'அநேந ஜீவேந இதயாரப்ய' இவை தானென்னலாமபடி இருந்தால் எனனுமளவும் இப்பாட்டில் பூர்வார்த்ததூததை அருளிச்செய்தபடி | அநத பரவிஷ்ட" இத்யாதிநாலே மூன்றும் பாதூராத்நம் சொல்லுகிறது | (இவை தான என்னலாமபடி) என்றது 5 ஸசச த்யசசாபுவத் என்றதைப்பற்ற | 'அந்த பரவிஷ்டஸாஸதா எனகிற இது ஸாவாதமஸபூத ஜீவரணம் அநத பரவிஷ்டஸாஸதா இதயநேந ந்ருபநபேரவயாவருததி k | ஸரீராதமபூரவலக்ஷணமாக பூஷ்யகாரர் அருளிச்செய்த ஆதூராதேயபூரவ நியந் தருநியாமயபூரவ ஸேஷ ஸேஷிபூரவங்களாகிற மூன்றும் உடலமிசை உயிரென எனகிற இதிலே விவக்ஷிதமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (இவற்றை நியமிக்குமிடத்தில் என்று தொடங்கி ஸேஷியாய நின்று நடத்திக்கொண்டு போருமெனனுமளவாக) 2 3 பஹுவதூர

யர—1 [आर हो] "अन्तः प्रविष्टशस्त्रा जनानां सर्वात्मा"

2 3 बृहदारण्यके [५-७] अन्तर्यामिब्राह्मणे "यः पृथिव्यां तिष्ठन् पृथिव्या अन्तरो यं पृथिवी न वेद यस्य पृथिवी शरीरम् यः पृथिवीमन्तरो यमयति स त आत्माऽन्तर्याम्यमृतः-य आत्मनि तिष्ठन् आत्मनोऽन्तरो यमात्मा न वेद यस्यात्मा शरीरं य आत्मानमन्तरो यमयति स त आत्मान्तर्याम्यमृतः ।।"

ஈ—] ஸேஷியாய் நின்று நடத்திகொண்டு போருமென்று பீழ்ச்சொன்ன மஸாமாநாதி,

அ—| 1 யஸ்ய சேதநஸ்ய இதயாதி வயாக்யாநே யதூதரவயம ஸர்வாதமநா ஸவாததே நியநதுமென்று தொடங்கி அருளிச்செய்யப்போராநோ? யஸ்ய என்று ஷஷ்ட்யநத பதூத துகரு பரயோஜநமென்னென்ன ஸரீரமெனருல கஸ்ய ஸரீரமென்று பரதியோகியுஸாடேக்ஷ மாகையாலே அருளிச்செய்கிறார்—[யஸ்யேதி ஷஷ்ட யநதேந பதேந என்று தொடங்கி]
• யஸ்ய என்று ஸபரதியோகியுமாக அருளிச்செய்ததுசகு பரயோஜநமென்னென்ன
2 ஆத்மந ஆகாஸஸம்பூத என்கிறவிடத்தில் ஆத்மஸபூதமும் ஸபரதியோகியு கமென்று காட்டுகிறதுகாக அருளிச்செய்கிறார் [தசச என்று தொடங்கி] ஆத்மா கஸ யாதமா? ஸவையதிரிகதஸம்ஸதவஸதுவுக்கும் ஆத்மா என்றபடி [க்ரியாதிநாம] என்கிற ஆகியுஸபூதத்தாலே குணங்களைச் சொல்லுகிறது / யஸ்ய சேதநஸ்ய யத தூரவயம் என்று ஸரீரஸுண்ணஞ்சொன்னால் பரமாத்மாவிடத்திலுட ஸரீரஸுண்ணம் வருமென்று பரிஹரிககைக்கு நியநதுமிதயாதி என்று அருளிச்செய்கிறார் [அநியாய்ய என்று தொடங்கி] அஸுஷ்யே லக்ஷணஸ்ய

ஜீ—ரணயகே அநதாயாமிபுராஹுமணே ய பருதிவயாம திஷ்டூந பருதிவயா அநதரோ யம் பருதிவீ ந வேதூ யஸ்ய பருதிவீ ஸரீரம், ய பருதிவீமநதரோ யமயதி—ய ஆத்மநி திஷ்டூந ஆத்மநோநதரோ யமாதமா ந வேதூ யஸ்யாத்மா ஸரீரம் ய ஆத்மாநமநதரோ யமயதி இதி ம (ஸாமாநாதிகரணயததுக்கு நிபந்தநம் ஸரீராத்மபாவம் என்கிறார்) என்றது 1 யஸ்ய சேதநஸ்ய யதூதரவயம் ஸாவாதமநா ஸவாததே நியநதும் தாரயிதுஞ்ச மகயம் தசசேஷ னைகஸவருபஞ்ச தத தஸ்ய ஸரீரம் என்ற பூரூப வாகயத்தைப்பற்ற

பர— ம (ஸாமாநாதிகரணயத்துக்கு நிபந்தநம் ஸரீராத்மபாவமென்கிறார்) भगवान् भाष्यकार: “चेष्टेन्द्रियार्थाश्रयशरीरम्” इति न्यायसूत्रोक्त शरीरलक्षणत्रयं सर्वज्ञाननुगत मत्वा लोकिर्नैदिकसकलशरीरव्याप्त लक्षणान्तरत्रयं दर्शयति “यस्य चेतनस्येत्यादि” [श्रीभाष्यम्. २१४] यस्य चेतनस्य यद्द्रव्यं सर्वात्मना स्वार्थं नियन्तु धारयितुञ्च शक्यं, तच्छ्रेयतैकस्वरूपञ्च, तत्तस्य शरीरम्। † यस्येति पृष्ठयन्तेन पदेन शरीरत्वं न घटत्वादिवत् अप्रतियोगिकम्, किन्तु पितृत्वादिवत् सप्रतियोगिकमिति दर्शयति; * तच्च “तस्माद्वा एतस्मादात्मनः” [तं आ-१] इत्यादिषु केवलात्मशब्दप्रयोगेऽपि तद्व्यतिरिक्तस्य प्रस्तुतं तच्छरीरत्वं विवक्षितमिति ज्ञापनाय। धारयितुं शक्यं, श्रेयतैकस्वरूपमिति लक्षणद्वये प्रभाप्रभावतोः, लक्षणत्रयेऽप्यात्मवर्मभूतज्ञानयोश्च शरीरशरीरि-भावव्युदासार्थं चेतनस्येतिपदम्, (चेतनस्य) चैतन्यविशिष्टस्येत्यर्थः। (यदिति) धर्मनिर्देशः। द्रव्यशब्देन—जीवगतः क्रियादीनां शरीरत्वं व्युदस्यते। सर्वात्मनिति—कादाचित्कनियाम्यत्वादिमता गर्भदासवस्त्राभरणगृहक्षेत्रादीनां शरीरत्वं व्युदस्यते। सर्वात्मना—यावद्द्रव्यभावितायेत्यर्थः, अत एव परकायप्रविष्टं प्रति परकायस्य देहत्वव्यावृत्तिश्च। आकाशादिदेशगमनादिव्यर्थेषु नियमनाऽसम्भवात् तद्व्यावृत्त्यर्थं “स्वार्थे” इत्युक्तम्, स्वशब्दश्चशरीरपरः, तत्तच्छरीरसम्पाद्येषु कार्येष्विति यावत्। / अनियाम्याधार्याशेषभूतेषु परमात्मादिषु अतिव्याप्तिपरिहाराय नियन्तुमित्यादिपदम्। रुणादि-

॥ शरीरेषु नियमनाद्यदर्शनेन लक्षणस्याव्याप्तिपरिहाराय शक्यमित्युक्तम् । रुग्णशरीरेष्वपि नियमनादिशक्तिः विद्यत एव , कार्यानुदयस्तु रोगादिप्रतिग्रन्थात् , शक्तिप्रतिग्रन्थात् अग्न्यादेर्दहनादि कार्यानुदयवत् । शक्य-शक्तिविषयभूतमित्यर्थः । / (तच्छेषतैकस्वरूपमिति) भिन्नवाक्यतया निर्देशस्तु-स्वार्थे, शक्य इति पूर्ववाक्यस्थपदद्वयान्वयात् । (तच्छेषतैकस्वरूपमिति) अत्र एकशब्देन सर्वात्मनेति पदार्थ उक्तः । § वेदान्तिनः सत्कार्यवादितया हस्ताद्यवयवानां समुदितानामेव अवयवित्वेन शरीरत्वात्, न तेष्वतिव्याप्तिः शङ्कनीया । नियाम्यत्वादिकं हि समुदितानामेव दृश्यते, न तु विभक्तानाम् । एवमिन्द्रियेष्वपि नातिव्याप्तिः, मृतशरीरस्य चेतनवियोगक्षणे एव विशरितुमारभ्य क्षणान्तरे विशीर्णत्वेन अशरीरत्वात् नाव्याप्तिः । तत्र शरीरशब्दप्रयोगस्तु, पूर्वं शरीरतयाऽवकलसप्तसङ्घातैरुद्देशगोचरत्वेनौपचारिकः । तस्मादिदमेव समीचीनं शरीरलक्षणत्रयमिति ॥

ஈ—எனருல அங்கு ஸரீராதம் பூவமிலலை p விஸிஷ்டத்திலேயிறே ஸரீராதம்பூவம் கொள்ளலாவது

அ—சாதர ஆதமலக்ஷணத்ரயம் ஸரீரலக்ஷணத்ரயஞ்ச விவக்ஷிதம் | ததூஹி—தூரகருய இத யாதெள்ள புலலிங்க நிரதேஸேந சேதநத்வம் விஸேஷாஸ்வணத் ஸாவாதமநா தூரகதவாதி, பரகாஸதே (ஸாவாதமநா) யாவதூரவய பூவிதயேதயாதது அவயவஹிதம் தூர்யகவாதி, தூரவயாணமேவ குணதேஸ்து தூரவயதூவாரகம் ஸரீரதவஞ்ச தூரவயாணமேவ ததூர ச யாவதூதூர்யதூரவயஸதத்வம் தூரகசேதநத்வம் ஆதமதவம் சேதநத்வம் ஆதமதவமித யுகதே ஸாவஸரீராபேக்ஷயா ஸர்வேஷாம் சேதநாநாம் ஆதமதவபரஸங்கு தூரகசேத நத்வம் ஆத்மத்வமித்யுகதே, பரகாயபரவிஷ்டஸ்ய ததகாயாபேக்ஷயா கூரபபூவாரி வஸநரா பூரண - கருஹக்ஷேதராத்யபேக்ஷயா ச ஆதமதவ பரஸங்கு சேதநாநாம் நிதயதவேந யாவதஸவஸதத்வம் தூரணபூரவாத பூகூவநநிதயவிக்குஹவயதிரிகதேஷு அவவயாபதிபரி ஹாராய (தூரயிதுமிதி) குணதூரவதிவயாபதி பரிஹாராய (தூரவயேதி) ஸவதூர்யபூதஜ்ஞாநா பேக்ஷயா ஸவஸ்ய ஸரீரத்வ பரஸங்கு வயுதூரஸாய (சேதநஸயேதி) சேதநத்வம் ஹி சைதந்ய விஸிஷ்டத்வம் ந ஹி விஸிஷ்டம் விஸேஷணஸ்ய தூரகம் பூவதி ஆத்மஸர்யபரஸங்கூரத் அத, யஸ்ய சேதநஸ்ய யதூரவயம் யாவதஸதத்வம் தூராயம் தத தஸ்ய ஸரீரமிதி ஸரீர லக்ஷணம் இதும் லக்ஷணதூவயம் தூரகருய || இதயதர ஸஞ்சயதே ஏவம் யாவந்தி யாமய தூரவயஸதத்வம் நியாமகசேதநத்வம் ஆதமதவம் நியாமகத்வம் - நியமந ஸகதி யுகதத்வம் அதோ ருக்ஷணதெள்ள நாவயாபதி நியமநஞ்ச யோக்யவிஷயே அதோநந்திரிக்ஷ கும்நாதெள்ள நியமந ஸகத்யபூரவேடி நாவயாபதி யஸ்ய சேதநஸ்ய யதூரவயம் ஸாவாத மநா ஸவார்ததே நியநதும் ஸகயம் தத தஸ்ய ஸரீரமிதி ஸரீரலக்ஷணம் இதும் லக்ஷண தூவயம் ' நியாமகருய ' [1] இதயதர ஸஞ்சயதே யாவசேஷ தூரவயஸதத்வம் ஸேஷிசேத நத்வம் - ஆதமதவம் யஸ்ய சேதநஸ்ய யதூரவயம் ஸவஸத்தாவதி, ஸேஷபூதம் தத தஸ்ய ஸரீரமிதி லக்ஷணதூவயம் ஸேஷியாய [1] இதயதர ஸஞ்சயதே மூலலாக்யே அபருதூக ஸித்தூதூராதேயதூரவயசேதநத்வம் ஸரீராதமதவமிதி ஸரீராதம்பூவலக்ஷணம் விவக்ஷிதம் ' முழுவதுமாய ' இதயநேந அபருதூகஸித்தூதூராதேயத்வம் என்கும் பரநதுளன ' இதயநேந தூரவயசேதநத்வம், தூரவயேஷவேவ பூகூவதூவயவஹித வயாபதி

n அதர தூரவயத்வே ஸதி ஆதூராதேயத்வமாதரம் ஸரீராதம்பூவலக்ஷணம் ஸயாத் அபருதூகஸித்தூதூரவயஸேநேந கிம்? இதயாஸங்காயாம் அபருதூகஸித்தூதூரவயாவாதயமாஹ (வருக்ஷத்திலே இதி) o தாஹி அபருதூகஸித்தூதூராதேயத்வ மாதரமேவ லக்ஷணம் ஸயாத தூரவயத்வே ஸதீதி விஸேஷணம் கிமாததும் இதயாஸங்காயாம் தூரவயபதூவயாவாதயமாஹ (ஜாதிகுணேதி) p ஆனலெங்ஙனேயெனன (விஸிஷ்டத்திலே இதயாதி) தூரகதவாதி விஸிஷ்ட தூரவயத்திலே ஆத்மபூவமும் தூராயகவாதிவிஸிஷ்டதூரவயத்திலே ஸரீரதவமும் எனறபடி

ஜீ— n அபருதூகஸித்தூதூரவயாவாதயமாஹ (வருக்ஷத்திலே இதி) பருதூக்ஸதிதயாஹமாகை யாலே எனறபடி o தூரவயபதூ வயாவாதயமாஹ (ஜாதீதி) ஜாதிகுணங்கள் அதூரவயங்க ளாகையாலே எனறபடி p ஆனல எங்ஙனேயெனன (விஸிஷ்டத்திலே இதயாதி) தூரவயத்வே ஸதி பருதூக்ஸதிதயநர்ஹாதூராதேயபூரவ நியமந நியாமயபூரவ ஸேஷஸேஷிபூரவ விஸிஷ்ட தத்திலேயெனறபடி இததால் தூரகதவாதி விஸிஷ்ட தூரவயத்திலே ஆதமபூவமும் தூராயத்வாதி விஸிஷ்டதூரவயத்திலே ஸரீரத்வமும் எனறபடி அவஸிஷ்டம் பரமாணத்திரட்டிலே வயக்தம்

ஈ—வயா —(திடவிசுமபு) q இதுதான் அல்லாதவற்றிலும் ஏறி, த்ருட₄மான எரி, த்ருட₄மான காற்றென்று கிடக்கிறதாகவுமாம் r அன்றிக்கே 1 “आत्मन आकाशस्सम्भूत” (ஆதமந ஆகாஸஸஸம்பூத) என்று சொல்லுகிறபடியே அல்லாத பூதங்களுக்கு முன்னேயுண்டாய், அவை அழிந்தாலும் 1₂ சிலநாள நிறக்ககடவதாயாலே த்ருட₄மான விசுமபென்னவுமாம், s அன்றிக்கே, 2 “चत्वार्येव भूतानि” (சத்வாரயேவ பூதாநி) என்கிறவனை நிராகரிக்கிறாராகவுமாம் ஆக, பூதபஞ்சகங்களுமே சொல்லுகிறது

t (இவைமிசை படா பொருள் முழுவதுமாய்) u இவற்றை அடியாகக்கொண்டு மேல விஸ்தருதமாகாநின்றனாள் பதூநாத்த₂ங்குளெல்லாவற்றையும் உண்டாக்கி

அ—q (இதுதான்) ‘திடம்’ என்கிற இவ்விஷேஷணந்தான் q r s த்ருட₄தவததை மூன்று வகையாக அருளிச்செய்கிறா (இதுதான் இதயாதி₃ வாக்கியதரயத்தாலே) r இரண்டாம் அரத்தத்ததுக்கு த்ருட₄மென்கிறது சிரகாலஸதூயிதவததைப் பற்ற 3 ‘ஆகாஸாதூவாயு இதயாதி₃ ஸருஷ்டி பரக்ரியாஸ்ருதயஸ்ச 4 பருதி₃வயபஸு பரஸீயதே இதயாதி₃ லயபரசரியாஸ்ருதயஸ்ச அதர கூபபி₃தா s திடம் என்று ஸ்ருதியிலே த்ருட₄மாகச் சொல்லப்படுகிற இதைப்பற்றச் சொல்லுகிறதாகையாலே 2 சத்வாரயேவ என்றவனை நிராகரிக்கிறா என்றபடி 2 சத்வாரயேவ பூதாநி என்கிறவன் - லோகாயதிகள்

t (இவைமிசை) இவற்றின் மேலே u (இவற்றை அடியாகக்கொண்டு) என்றது பூதபஞ்சகத்தைக் காரணமாகக்கொண்டு என்றபடி v ஆய என்கிற பதும் உண்டாகக்கி என்கிற அரத்தத்தைச் சொல்லுமோ என்ன (ஆய என்றது இதயாதி₃) w (ஆக்கி) என்றபடி என்றது ப₂லி

ஜி— q (இதுதான்) ‘திடம்’ என்கிற இவ்விஷேஷணந்தான் q r s த்ருட₄தவததை மூன்று வகையாக அருளிச்செய்கிறா (இதுதான் இதயாதி₃) r இரண்டாம் அரத்தத்ததுக்கு த்ருட₄மென்கிறது சிரகாலஸதூயிதவததைப்பற்ற 1 தஸமாத்தூவா ஏதஸமாத்தூதமந ஆகாஸஸஸம்பூத ஆகாஸாதூவாயு இதயாதி₃ தைத்திரீயகே r₃ (சிலநாள நிறக்ககடவதாகையாலே) என்றவிடத்தில் 4 பருதி₃வயபஸு பரஸீயதே இதயாதி₃லய ஸ்ருதி₃ரிவஷிதா s மூன்றாம் அரத்தத்தில் த்ருட₄மென்று ஸ்ருதியிலே த்ருட₄மாகச் சொல்லப்படுகிற இதைப்பற்றச் சொல்லுகிறதாகையாலே 2 சத்வாரயேவ பூதாநி என்கிறவனை நிராகரிக்கிறா என்றபடி 2 சத்வாரயேவ பூதாநி மிதுஸஸம்பூத₃ தாநி ஸமாஸாதி₃தசைதநயாநி, தாநயேவாத்மா என்கிறவன் லோகாயதிகள்

t (இவைமிசை) இவற்றின்மேலே u (இவற்றை அடியாகக்கொண்டு) பூதபஞ்சகத்தைக் காரணமாகக்கொண்டு v ஆய என்கிற பதும் உண்டாகக்கி என்கிற அரத்தத்தைச் சொல்லுமோ? என்ன (ஆயென்றது இதயாதி₃) w ஆக்கியென்றபடி என்ற இது ப₂லிதாரத்தம் x ஜிஜ்ஞாஸு

பர—1 (அன்றிக்கே இதயாதி₃) தைச்சிரீயகே [அ 1] “तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशस्सम्भूतः, आकाशाद्वायुः, वायोरग्निः, अग्नेरापः, अद्भ्यः पृथिवी”

2 “चत्वार्येव भूतानि मिथस्संनद्धानि समासादित्थैतानि। तान्येवात्मा॥” [वा. सु.]

ஈ v “ஆய” என்றது w ஆககி என்றபடி x “ஆய” என்பானென்னெனினில் y1 ‘ $\pi\pi\pi\pi$ ’ (பூஹு ஸ்யாம்) எனகிற தன விகாஸமேயாகையால், z வைதிக நிர்தேஸமிருகிறபடி

(அவையவைதொறும்) அவ்வோ பதூர்த்தங்களதோறும் a அவற்றிலே வயா பிக்குமிடத்தில் பல தூணுக்கா ஒரு உத்திரம் சீடந்தாப்போலேயனறிக்கே, b ஜாதி வயக்திதோறும் பரிஸமாபய வாததிகுமாபோலே எல்லாவற்றிலும் தனித்தனியே குறை வற வயாபிததுநிற்கும் இப்படி வயாபித்தாநிற்குமிடத்தில் (உடலமிசை உயிரென) இஸஸரீர்த்துகு ஆத்மா தூரகனாய் நியாமகனாய் சேஷியாயிருக்குமாபோலே இஸ ஸரீராத்மாக்களுக்குத் தான தூரகனாய், நியாமகனாய், சேஷியாயிருக்கும் c (கரந்து) இப்படி இருக்கச்செய்தே 2 “यमात्मा न वेद (யமாத்மா ந வேத) எனகிறபடியே அந்யரத்ருஸயனாயிருக்கும் (எங்கும் பரந்து) அநதர்பூஹிஸச வயாபித்து

இதில் பரமாணம் எனனெனினில் (உளன சுடாமிகு சுருதியுள்) d அபௌரு ஷேயமாய், e நிாதேஸாஷமாய் இருக்கிற வேதூத்தாலே பரதிபாதிக்கப்படடிருக்கும்

அ—தார்த்தம் x ஜிஜ்ஞாஸுபரஸ்நம் (ஆய இதயாதி) y உத்தரம் (பூஹு ஸ்யாம் இதயாதி) ‘பரஜாயேய’ என்று ஸமஷ்டிஸருஷ்டியைச் சொல்லுகிறது z (வைதிக நிர்தேஸம்) வைதிக ஸமாந நிர்தேஸம்

a தாதபர்யார்த்தம் (அவற்றிலே வயாபிக்குமிடத்தில் இதயாதி) b அவையவற்றிலே என்னுமல ‘தொறும்’ என்றதின தாதபாயம் (ஜாதீத்யாதி) c (கரந்து) வயாபயபதூர்த்த தங்களுக்குத் தெரியாதே

d f ஸ்ருதிகுத் தேஜ பராசர்யத்தை இரண்டு வகையாக அருளிச்செய்கிறார் (அபௌருஷேய மாய இதயாதி வாக்யதூவயதாலே) f (பரதயக்ஷாதி பரமாணங்கள்) எனகிற இடத்தில் ஆதிஸபூதூத்தாலே அநுமாநத்தைச் சொல்லுகிறது d யதூவா ஸ்ருயதே நிதயமிதி—ஸருதிரிதி வயுத்தபத்திம் ஹருதி நிதூயாஹ (அபௌருஷேயமாய இதி) e அபௌருஷேயதவபூலிதமாஹ

ஜீ—பரஸ்நம் (ஆயிதயாதி) y உத்தரம் (பூஹுஸ்யாமிதயாதி) பூஹுஸ்யாமென்று வயஷ்டி ஸருஷ்டி பரஜாயேயவென்று—ஸமஷ்டிஸருஷ்டி z (வைதிக நிர்தேஸம்) வைதிக நிாதேஸம் போலே என்று கூட்டுவது

a தாதபர்யார்த்தம் (அவற்றிலே வயாபிக்குமிடத்தில் இதயாதி) b அவையவற்றில் எனது மல அவைதொறும்” என்றதின தாதபாயம் (ஜாதீத்யாதி) c (கரந்து) வயாபயபதூர்த்ததூங் களுக்குத் தெரியாதே

d f ஸ்ருதிகுத் தேஜ பராசர்யத்தை இரண்டு வகையாக அருளிச்செய்கிறார்—(அபௌரு ஷேயமிதயாதி வாக்யதூவயதாலே) f (பரதயக்ஷாதி இதி) ஆதிஸபூதூத்தாலே அநுமாநத்தைச் சொல்லுகிறது பரதயக்ஷாதி பரமாணங்களிதயாதி வாக்யம் ‘சுடா’ என்றதுக்கு அததூந்நதரம்

1 (ஆய) तैत्तिरीयके [आ. 6] “बहु स्यां प्रजायेयेति”

ஈ—f பரதயக்ஷாதி பரமாணங்களபோலே ஹேத்வநதரத்தாற கழிக்கவொண்ணாத ஒளியை உடைத்தாயிருக்கை (சுருதி) g பூர்வபூரவோச்சாரணக்ரமத்தைப் பற்றி உத்தரோத்தரோச்சாராயமானதவத்தைப் பற்றச் சொல்லுகிறது h இததால் முதறபாட்டுத் தொடங்கிச் சொன்ன அராததங்களுக்கெல்லாம் பரமாணம் நிராதோஷ ஸருதி என்கிறது

(இவையுண்ட சுரன) 1 இவற்றை ஸமஹிதத தேவன 2 முன்பே ஸருஷ்டி ஸத்திதிகள் அவனதிருமென்று சொல்லிற்று, k ஸமஹாரம் வேறொரு சேதநாதீநமாகில்

அ) (நிராதோஷமாய இதி) f சுடாமிகு இதி பதஸ்ய அர்ததமாஹ (பரதயக்ஷாதீதி) அதாவது ஜவாலையக் க்ரஹீயான பரதயக்ஷதத்துக்கு ஜவாலாபேதாத்ராமாததாலே பூரதனுண்டிறே அக்நிரநுஷண பதார்த்தத்வாத ஜவ வத என்ற அநுமானதத்துக்கு பூரதனுண்டிறே என்றபடி. g புஸ்தக நிரீக்ஷணதிநா க்ரஹீதும் அயோக்யா'இதயாத் க்ரஹதரமாஹ (பூரவபூரவேதி) dயதுவா ஸ்ருயதே நித்யமிதி ஸ்ருதிரிதி வயுதபத்திவிவக்ஷயா (அபௌருஷேயமாய) இதயுக்தம் g ஸப்தசூரபாயா ஸ்ருதே த்ரிக்ஷணதவமஸ்தேவாத் நிதயத்வம் கதமிதயதராஹ (பூரவபூரவேதி) கரமநிதயதா விவக்ஷிதேதி பூரவ h ஏததக்ஷாதேதாதாதேதே பரமாணம் கிமிதயபேக்ஷாயாம் வேதூ இதயுக்தம் பரதமக்ஷாதாபரபுருதி உகதேஷ்வாததேஷு கிம் பரமாணமிதயத் ராஹ (இததால் இதி)

1 (இவற்றை ஸமஹிதத தேவன) 1 தம் பரே தேவ ஏகீபுவதி என்கிற ஸ்ருதி பரதயபிஜனஞக்காக சுரன' என்கிறது என்கிற திருவுள்ளத்தாலே தேவன என்கிறார் 2 யஸ்ய பூரஹம் ச இத்யாதிஸ்ருதியில் ஒதநோபஸேசந ஸுசிதா஽த்தாவை வேதூ சாராயன 3 அத்தா என்று ஸுத்திரத்தில் நிராதோஷிததாபபோலே உண்ட என்கிறார்

j, k ஸரீராதமபூரவ பரகரணத்திலே ஸம்ஹாரதாததீநயம் சொல்லுவானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் -- (முன்பே இதயாதி வாக்யதவயததாலே) 1 (இது தன்னதல்லாமையால்

ஜீ-ஜவாலாபேதாத்ராமாததாலே ஜக்யக்ரஹி பரதயக்ஷமும் பரதயக்ஷததாலே வஹந்யநுஷணத்வாநுமானமும் பூரதிதமிதே g ஸ்ருயதே நிதயமிதி - ஸ்ருதி என்றாய் க்ஷணதவம் ஸியான ஸப்ததத்துக்கு நிதயதவம் எப்படி என்ன (பூரவபூரவேதயாதி) கரமநிதயதவம் விவக்ஷிதம் h இப்பாட்டிற்சொன்ன அர்ததத்தில் பரமாணம் ஏதெனருல வேதூங்கென்று சொல்லிற்று முதறபாட்டுத் தொடங்கிச் சொன்ன அர்ததங்களிலே பரமாணமேதென்ன (இததால்த்யாதி)

1 (இவற்றை ஸமஹிதத தேவன) 1 தம் பரே தேவ ஏகீபுவதி என்கிற ஸ்ருதி பரதயபிஜனஞக்காக சுடா' என்கிறது என்கிற திருவுள்ளத்தாலே தேவன என்கிறார் 2 யஸ்ய பூரஹம் ச' இத்யாதிஸ்ருதியில் ஒதநோபஸேசநஸுசிதா஽த்தாவை ஸுத்திர காரா 3 அத்தா' என்று ஸுத்திரத்தில் நிராதோஷிததாபபோலே உண்ட என்கிறார்

பர— g (உளவீ சுடாமிகு சுருதியுள்) “एतदेव च वेदस्य अपौरुषेयत्वं नित्यत्वं च-यत्पूर्व-पूर्वोच्चारणक्रमजनितसंस्कारेण तमेव क्रमविशेषं स्मृत्वा तेनैव क्रमेण उच्चार्यमाणत्वम्” इति भगवता भाष्यकारेण वेदस्यापौरुषेयत्वं [श्रीभाष्ये, १-३-७] प्रतिपादितम्॥

U-41

8 சுரரநி வருநிகை விண்முதல் முழுவதும்
 வரன்முத லாயவை முழுதுண்ட பரபரன்
 புரமோரு முன்றெறித் தமர்க்கு மநிவியநது
 அரளய னெனவுல கழித்தமைத் துளனே

ஆ— 8 அவ — (சுரரநிவரு நிலை) இப்படி ஸ்ருதிபரஸித்தானுகிற ஸர்வேஸ்வரனாகிறான பூரஹ்மாவாக அடுக்கும் ஜகதஸருஷ்டி க்ஷமனாகையாலே எனருதல ருத்ரனாக அடுக்கும் ஸம்ஹாரக்ஷமனாகையாலே எனருதல சொல்லுகிற குத்ருஷ்டிகளை நிராகரிக்கிறது

வ்யா:—எங்ஙனென்பெனனில் 1 “तस्मिन्पठेऽभवद्भ्रूया सर्वलोकपितामह” (தஸமிந்நணடேஃ புவத்ஃபூரஹமா ஸாவலோகபிதாமஹ) 2 “कृपादावात्मनस्तुल्य सुत प्रयायतस्तत । प्रादुरा-सीत्प्रभोरङ्गे कुमारो नीललोहित ॥” (கலபாதூவாதமநஸ்துலயம் ஸுதம் பரத்யாயதஸதத । பராதூராவீத் பரபேராரங்கே குமாரோ நீலலோஹித ॥) 3 “यस्य प्रसादादहमच्युतस्य भूतः प्रजासृष्टिकरोऽन्तर्कारी । क्रोधाच्च रुद्रः स्थितिहेतुभूतो यस्माच्च मये पुरुष परस्मात् ॥” (யஸ்ய பரஸாதூர துஹம்சயுதஸ்ய பூத பரஜாஸருஷ்டிகரோऽந்தகாரீ । க்ரோதூாசச ருத்ர ஸதிதி ஹேதுபூதோ யஸமாசச மத்யே புருஷ பரஸமாத் ॥) 4 “एतौ द्वौ विबुधश्रेष्ठौ प्रसादक्रोधजौ स्मृतौ । तवावर्शितपद्मानौ सृष्टिसंहारकारकौ ॥” (ஏதௌ த்வௌ விபுத்யுஸரேஷ்டௌ பரஸாதூகரோதுஜௌ ஸமருதௌ । ததூாதூர்ஸிதபநதூநௌ ஸருஷ்டிஸம்ஹார காரகௌ ॥) 5 “यं न देवा न मुनयो न चाह न च शक्रः । जानति परमेशस्य तद्विष्णोः परम पदम् ॥” (யம் ந தேவா ந முநயோ ந சாஹம் ந ச ஸங்கர । ஜாநந்தி பரமேஸ்ஸய தத்ஃ விஷ்ணௌ பரமம் பதம் ॥) 6 “अहं भवो भवन्तश्च सर्वं नारायणात्मकम्” (அஹம் புவோ புவந் தஸச ஸர்வம் நாராயணாதமகம்) 7 “तवांतरात्मा मम च ये चाये वेदिसंज्ञिताः” (தவாந்த ராத்மா மம் ச யே சாந்யே தேஹிஸம்ஜநிதா) இதயா திவாக்யங்கள்-அண்டத் துகளுளே பூரஹ்மா பிறந்தானென்றும், அந்த பூரஹ்மாவின் பக்கவிலே ருத்ரன் பிறந்தானென்றும் சொல்லுகையாலே அண்டநாதர்க்குதரான பூரஹ்மருத்ராகிகள அண்டநாதபூஹிர்பூதமான

அ - ம (இத்தால) என்றது படர்பொருள் முழுவதுமாய என்றும் உண்ட சுரன எனலும் சொல்லுகிற இததால என்றபடி ௮ பரபக்ஷ நிராஸமம் இததாலே ஸ்வபக்ஷஸதித்தியும் உண்டா யிறது எனகிருர் (திடவிசும்பிதயாதி) ௦ ஸ்வருபேண தாதூர்த்மய வாதூந —யாதூவீயா

‘ இவை உண்ட சுரன திடவிசும்பென்று தொடங்கி கடாமிகுசுருதியுள் உள்ள என்று அநவயம் உரையினுடைய அநவயம் யதாகரம் 7

ஜீ-நிபுநதநத்வே பரவருத்திநிமித்தபேதூபூவாத் ஸாமாநாதிகரணயலக்ஷணஹாநி பதூநதர பரயோக்யலையர்த்யம் பதூநாம பாயாயத்வஞ்ச ஸயாத பூரஹ்மண ஸத்யஸங்கலபதவாதி கலயாணஞ்ஜேகதாநதா, அகிலஹேயபர்த்யநீகதா ச பூாத்யேத எனகிற [ஜி - அ] பூஷ்யவாக்யம் அநுஸந்தேயம் இவையுண்ட சுரன திடவிசும்பென்று தொடங்கி கடர்மிகு சுருதியுள் உள்ள இத்யந்வய

அத—பரகருகிமஹதஃஹங்காராதி பதார்த்தங்களை அறியமாட்டாமையாலும் அவற்றினுடைய ஸருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணமாட்டாமையாலும் அவற்றினுடைய ஸருஷ்டிஸம்ஹாரங்களை எம்பெருமான பண்ணுகையாலும், 1 “यो ब्रह्माण विदधाति पूर्वं” (யோ பூரஹ்மானம் விததாதி பூர்வம்) என்றும் 2 “विष्णुरात्मा भगवतो भवस्यासिततेजस” (விஷ்ணுராத்மா பகுவதோ புவஸ்யாமிததேஜஸ) என்றும் இப்படி பரமாணங்களாலே சதுர்முக நுதூரந தர்பூதகுபககொண்டு அமரஜநஜஞாநபரதூரநமும் தரிபுரதஃஹநமும் பண்ணினுபபோலே அண்டூநதர்குதமான பதார்த்தங்களினுடைய ஸருஷ்டிஸம்ஹாரங்களையும் முன்பு சொன்ன நயாயத்தாலே சதுர்முகநுதூரநதர்பூதனாய அத எவ ததவாசகஸபதவாச்ய நாயக கொண்டு அவர்களுக்கும் தெரியாத டிரிணை எம்பெருமானதானே செய்தருளுகையாலும் எம்பெருமானே பூரஹமருத ராசிகளுக்கும் ஈவரன எனகிறார் 8

ஒ—அவ —எட்டாமபாட்டு —இப்பாட்டில்—இப்படி ஸருதிஸித்ததானு ஸாவேஸவரனுகிறான், ஸருஷ்டிஸம்ஹாரகர்த்தாக்களாக பரஸித்தூரான பூரஹமருதூராதிகளிலே ஒருவனானவோ? என்று சொல்லுகிற குதூருஷ்டிகள் நிரஸிக்கப்படுகிறார்கள்

வயா —(சுரரென்று தொடங்கி) பூரஹ்மாதிடிகள் அறியவொண்ணாத ஸித்தியை உடைத்தாயிருந்த பரக்ருதி தொடக்கமாக மேலுள்ள பராகருத பதூராததங்கள் எல்லா வற்றுக்கும் வரிஷ்டமான காரணமாய், விண்ணென்று பரக்ருதிகாயமான ஆகாஸவாசி ஸபதூதத்தை காரணமான பரக்ருதியிலே பரயோகிக்கிறார் (அவை முழுதுண்ட) ஈஸவரனாலும், அவன் காட்டின வழியை உடைய பூரஹ்மாவாலும் ஸருஷ்டமான பதூராததங்களில் நுதூரன ஸம்ஹார்யமாவது ஏகதேஸம், ஸம்ஹார்த்தாவான நுதூரன தனையும், அவனுக்கு நிலமன்றிக்கே இருந்துள்ள மஹதூதிகளையும்கப்பட ஸம்ஹரித்தவன் (பரபரன்) அவன் காட்டின வழியாலே ஏகதேஸ ஸருஷ்டியையும் ஏகதேஸஸம்ஹாரத்தையும் பண்ணுகையாலே அஸமதூதிகளைக்காட்டில் பரராயிருக்கிற பூரஹமருதூரர்களுக்கு நிலமல்லாத ஸருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுகையாலே அவர்களுக்கும் பரனென்றவாறு (புரமொரு மூன்றெரிதது என்று தொடங்கி) நுதூரன தரிபுரதஃஹநம் பண்ணினுனென்றும், பூரஹ்மா வைதிக ஜ்ஞாநத்தை தேவர்களுக்கு உபதேஸித்தானென்றும், அவர்களுக்கு பரஸித்தூதியைக் கொடுத்து, அந்தராத்மதயா நின்று தானே அவுபகாரங்களை லோகத்துக்குப் பண்ணினுபபோலே ஸம்ஸதஸருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களையும் தானே செய்தருளுகையாலே வேறேயும் சிலா ஸருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுவாருண்டென்று சொல்லமுடியாது 8.

ப—8 அவ —அநந்தரம் வயஷ்டிஸரஷ்டருஸம்ஹா ததாக்களான பூரஹம் நுதூரர்களும ததூதீநா எனகிறார்

சுரர்—தேவர்களான பூரஹ்மாதிடிகளுக்கும், அறிவரும—அறியவொண்ணாத, நிலை—நிலையையுடைத்தான, விண்முதல்—ஆகாஸம் முதலாயுள்ள, முழுவதும்—ஸம்ஷ்டிஸுபஸம்ஸத வஸதுக்களுக்கும், வரனமுதலாய்—வரிஷ்டமான காரணமாய்,

ப—அவை-அவற்றை, முழுது—நிஸேஷமாக, உண்ட-உபஸம்ஹரிப்பதும் செய்கையாலே, பரபரன்—வாபஷ்டிஸருஷ்டிஸம்ஹார காததாக்களாய்கொண்டு பரரான பூரஹம் ருத்ராதிருக்கருங்கும் பரனானவன், அரன்—ருத்ரனும், அயன்—பூரஹமாவும், என்—என்று பரஸித்தூராமபடி, புரம் ஒரு மூன்று—அதுவிதீயமான புரதரபததை, எரித்து—சுஹிததும், அமராகு—தேவர்களுக்கு, அறிவு—ஞானத்தை, இயந்தம்—உபதேஸிததும், உலரு—அண்டாநாதாவாத்தி லோகங்களை, அழித்து—ஸம்ஹரித்து, அமைதது—அவற்றை ஸருஷ்டிததும், உளன்—அவர்களுக்குள்ளே ஆதமாவாய் நிற்குமவன்

“விண்” என்று 1 “कस्मिन् खवाकाश ओतश्च ओतश्च” (கஸமிந்நு கலவாகாஸ ஓதஸ்ச பரோதஸ்ச) என்று கூராககிவித்யையியில் சொல்லுகிற கணக்கிலே மூல பரகருதியாகவுமாம் இயத்தல்—கொடுத்தல் இததால் - பூரஹம்ருத்ராதிருக்களபக்க லிலே பரதவஸங்ஹை பண்ணுசிற குத்ருஷ்டிகளை வயாவாததிகிறது 8

இ—அவ —எட்டாம் பாட்டில், இப்படி ஸருதி பரஸித்தூரன ஸாவேஸவர னாகிருன் ஸருஷ்டியாதிகளிலே பரஸித்தூரான பூரஹம்ருத்ராதிருகளிலே ஒருவன் ஆனாலோ என்கிற குத்ருஷ்டிகளை நிரஸிக்கிரா

வயா — (சுரநிவருநிலே விண்) பூரஹமாதிகளால் அறிய அரிதான ஸத்தியையையுடைய முதல் பரகருதி கூராககிவித்யையியில் 1 “कस्मिन् खवाकाश ओतश्च ओतश्च” (கஸமிந்நு கலவாகாஸ ஓதஸ்ச பரோதஸ்ச) என்று ஆகாஸ ஸபூதத தாலே முதல் பரகருதியைச் சொல்லுகையாலே, இங்கும் ஆகாஸ ஸபூதததாலே மூலபரகருதியை அருளிச்செய்கிரா (விண்முதல் முழுவதும் வரன்முதலாய்) மூலபரகருதி தொடக்கமான மேலுள்ள பதாராததங்கள் எவ்வாவற்றுகும் வரிஷ்டுமான காரணமாய் வரன் வரம் (அவை முழுதுண்ட) ஈஸவரனும் அவனடியாக பூரஹமாவாலும், ஸருஷ்டமான பதாராததங்களில் ருத்ர னால் ஸம்ஹாராய்வது ஏகதேஸம், ஸம்ஹாததாவான ருத்ரனையும், அவனுக்கு நிலமல்லாத மஹதூதிருக்களபுமகப்பட ஸம்ஹரித்தவன் (பரபரன்) ஈஸவர னடியாக ஏகதேஸஸருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுகிற பூரஹமாதிகள் அமைதூதிருகளில் பரா, அந்த பூரஹமாதிகளுக்கும் பரனாகையாலே பராதபரன் (புரமொரு மூன்றெரித்து என்று தொடங்கி) ருத்ரனுக்கு அந்தாயாமியாய்க் கொண்டு தரிபுரதஹநம் பண்ணி, பூரஹமாவுக்கு அந்தாயாமியாய் நின்று வைதிகஜஞானத்தை தேவர்களுக்கு உபதேஸிதது இயந்த-நது அறிவைபீநது (அரன் அயனென்) தரிபுரதஹநம் பண்ணினான் ருத்ரனென்றும், வைதிக ஜஞானபரவாததகன் பூரஹமாவென்றும், அவர்களுக்கு பரஸித்தூதியைக் கொடுத்தாப்போலே (உலகழித்து அமைததுள்ளே) பூரஹமாவுக்கு அந்தாயாமியாய் நின்று அண்டாநாதாவாததிகளை ஸருஷ்டிததும், அவனுக்கு நிலமல்லாத பரகருத

இ—ஸருஷ்டியை ஸவேந ரூபேண பண்ணியும், ருத்ரனுக்கு அநதாயாமியாய நின்று அவனாலே ஸமஹாராயமான அமஸத்தை ஸமஹரித்தும், அவனுக்கு நிலமல்லாத பராகருதஸமஹாரத்தை ஸவேந ரூபேண பண்ணினான் ஸாவேஸவரனே 1 “एतौ द्वौ विश्वं ध्रुवौ” (ஏதௌ துவௌ விபுத்வஸரேஷ்டௌ) இப்படி ஸமஸத ஸருஷ்டி ஸமஹாரங்களையும் தானே செய்கையாலே வேறேயும் சிலா ஸருஷ்டி ஸமஹாரங்களுக்குக் கடவார உண்டென்று சொல்லமுடியாது [சுரநிவருநிலை விண்முதல் முழுவதுக்கும் வரன முதலாய அவைமுழுதுண்ட பரபரன் அரனென்ப புரமொருமூனறெறித்து உலகழித்து, அயனென அமராககறிவியாகது உலகமைத்து முளன] 2 “विष्णुराप्ता भगवत्” (விஷ்ணுராதமா பகுவத்) 8

ஈ— அவ — எட்டாமபாட்டு (சுரநிதயாதி) a ஸருதிஸித்தான அவனே என்றும், b ஸாவ ஸரீரியாய் நிறகிருன அவனே என்றும் சொல்லாநின்றீர் c அல்லாதாரும் ஓரோ காராயங் களிலே அதிகரித்து, அவையும் நடத்தியனரே போருகிறது, d பூரஹமா ஸருஷ்டிக்குக் கடவனாய், ருத்ரன் ஸமஹாரத்துக்குக் கடவனானரே போருகிறது இவற்றை ஒரு வயகதியிலே ஏறிட்டால், நீர் பக்ஷபாதத்தாலே சொன்னீராகீரோ? என்ன ஒரு வயகதியில் பக்ஷபாதத்தாலே சொல்லுகிறேனல்லேன பரமானாகுதிகளை ஆராய்ந்தால் அவை அவாகள்பக்கலில் கிடவாமையாலே சொல்லுகிறேன என்கிறார்

அ— எட்டாமபாட்டு—(சுரநிதயாதி) a d வரனமுதலாய அவை முழுதுண்ட பரபரன் என்கிற பதங்களையும் அரனயனென உலகழித்தமைத்து என்கிற பதங்களையும் கடைக்கித்து பரஸ்நோத்தாரூபேண ஸங்குதி அருளிச்செய்கிறார் (ஸருதிஸித்தான அவனே என்றும் இதயாதி) ஸருதிஸித்தான அவனே என்றது சுருதியுள் உள்ள எனறத்தைப்பற்ற b (ஸாவஸரீரியாய) இதயாதர—ஸரீரபூதநாம பூரஹமாதிநாம ஸவதநத்தரதயா காதருதவம் நாஸதீதி பூலிதம் c ததர ஸங்கதே (அல்லாதாரும் இதி) d விவரணம் (பூரஹமா இதயாதி)

e (சுரநிவருநிலை) இதி விஸேஷணம்—பூரஹமருத்ரயோ ஸருஷ்டிஸமஹாரௌ அஸார்வ தரிகௌ இதி பரகாஸநாததம் f ஸபூதாராததம் (பூரஹமாதிசுக்ளால இதயாதி) g நிலை - ஸவ பூாவம் h (விண்ணுண்டு மூலபரகருதி) கீழ்ப்பாட்டிலே பூதாததர ஸமபிவயாஹாரததாலே “விசம்பு” என்கிறது காராயகாஸபரமாகை உசிதமாகையாலும் இநதப பாட்டில் பூதாததராஸம் பிவயாஹாரததாலும், கீழே பூதஸருஷ்டியைச் சொல்லுகையாலே தம் பரேரணம் முதலான மஹதூதி ஸருஷ்டி இநதப பாட்டிலே சொல்லுகிறது உசிதமாகையாலும் ‘ சுரநிவருநிலை என்று பூரஹமாதிசுக்குத் தம் பரேரகதவம் கூடாதென்று ஸஞ்சிபிக்கை ஸவரஸமாகையாலும்

ஜ— எட்டாமபாட்டு—(சுரநிதயாதி) a d வரனமுதலாய அவை முழுதுண்ட பரபரன் என்கிற பதங்களையும் அரனயனென உலகழித்தமைத்துள்ள என்கிற பதங்களையும் கடைக்கித்து பரஸ்நோத்தாரூபேண ஸங்குதி (ஸருதிஸித்தான அவனே இதயாதி) (ஸருதிஸித்தான அவனே என்றும்) எனறது— சுருதியுள் உள்ள எனறத்தைப்பற்ற b (ஸாவஸரீரியாய) இதயாதிசுயாலே ஸரீரபூத பூரஹமாதிசுக்கு ஸவதநத்தரதயா காதருதவம் இலையென்று ப லிதம் c ததர ஸங்கதே (அல்லாதாரும் இதயாதி) d விவரணம் (பூரஹமா இதயாதி)

ஈ— வயா —e (சுரரிதயாதி) f பூரஹமாதிர்களால் அறியவரிய g ஸவபூவத்தை உடைத்தாயிருக்கிற h விண்ணுண்டு—மூலபரக்குதி, அதுதொடக்கமாக உண்டான i எல்லாவற்றுகளும் வரிஷ்டுமான காரணமாய் j l “அக்ஷரமபுராந்தத்யுதே” (அக்ஷரமபுராந்தத்யுதே) என்று அமபுராந்தம் என்று k சொல்லக்கடவதினே, l காராக்கிவித்யையிலே

அ—விண்ணென்று—மூலபரக்குதியைச் சொல்லுகிறதென்று திருவுள்ளம் i முழுவதும் என்றது—முழுவதற்கும் என்றபடி.

j விண்ணென்று மூலபரக்குதியைச் சொல்லுமோ எனன (அக்ஷரமபுராந்ததேதயாதி) அமபுராந்தமென்று மூலபரக்குதியைச் சொல்லுகிறது தம்ஸ்புத்யவாசயமாக மறறும் ஸபுத்யாநதரேண சொல்லாமல் 1 அமபுராந்தம்’ என்று சொல்லுவான எனனெனன 2 கஸ்யிந்நு கலவாகாஸ ஒதஸ்ச பரோதஸ்ச எனகிற இடத்திலே ஆகாஸஸபுத்யம் கார்யாகாஸத்தைச் சொல்ல விலகி மூலபரக்குதியைச் சொல்லுகிறது எனகைககாக 1 ‘அமபுராந்தத்யுதே’ என்று ஸுதரகூண்டும் 3 ‘‘ அமபுராந்ததாரத்வேந என்று பூஷயம் அமபுராந்தம்—அமபுரகாரணம் என்றபடி j (1 அக்ஷரமபுராந்தத்யுதே என்று) என்ற அநந்தரம் ஆகாஸஸபுத்யநிரதிஷ்டத்தை என்று ஸேஷம் k (சொல்லக்கடவதினே) என்ற அநந்தரம் ஆகையாலே என்று ஸேஷம் ஆகாஸகாரணமான மூலபரக்குதியை ஆகாஸஸபுத்யத்தாலே இவர் சொன்னது கு ஸமவாதம் (கூர்க்கிவித்யையிலே இதயாதி) 2 கஸ்யிந்நு கலவாகாஸ

ஜீ— e சுரரறிவருதிலே எனகிற விஸேஷணப பூரஹமருத்யுரர்களுக்கு ஸருஷ்டி ஸம்ஹாரங்கள் ஸார்வதரிகங்கள் அன்று என்று அறிவிக்கைககாக ஸபுத்யாரத்தம் (பூரஹமாதிர்களால் இதயாதி) g நிலை ஸவபூவம் h (விண்ணுண்டு மூலபரக்குதி) பூரஹமாதிர்களால் த்யுர்ஜனேய ஸவபூவமான ஆகாஸம் என்றபாதே மூலபரக்குதிபரமென்று ஸித்ஸதம் i முழுவதும் முழுவதற்கும் அர்த்த ஸௌகரியாதத்யமாக ஸ்ருத்யநந்தரம் ஸுதரம் அநுஸந்தேயம் i ஆகாஸவாசிஸபுத்யத்தாலே மூலபரக்குதியைச் சொன்ன இடமுண்டோவெனன (காராக்கி இதயாதி) பூரஹதாரணயகே காராக்கிபரஸதே 2 யத்யுர்த்தம் காராக்கி த்யுலோ யத்யாவாக பருதிவயா யதநந்தரா த்யாவா பருதிவீ இமே யத்யுதருச புவச்ச புவியைச்சேதயாச்சுதே ஆகாஸ ஏவ ததேதாருச பரோ

பர—j l (சுரரறிவருதிலே) (அறிவருநிலைவிண்) उत्तरमीमासाया प्रथमाध्यायस्य तृतीये पादे [सू-९] “अक्षरमम्बरान्तधृतेः”. अस्य सूतस्यार्थः श्रीभाष्यकारेण सुस्पष्टमभिहितः—“अक्षरं-परब्रह्म, कुतः (अम्बरान्तधृतेः) अम्बरस्य-आकाशस्य अन्तः-पारभूतमव्याकृतम्-अम्बरान्तः। तस्य धृतेः-तदाधारतया अस्याक्षरस्य उपदेशादिति यावत्। अयमर्थः—“कस्मिन्नु खन्वाकाश ओतश्च प्रोतश्च” [बृ. ५-८-६] इत्यत्र आकाशशब्दनिर्दिष्टं न वायुमदम्बरम्। अपितु तत्पारभूतमव्याकृतम्। अतः तस्य अव्याकृतस्याप्याधारत्वेनोच्यमानं अक्षरं नाव्याकृतं भवितुमर्हति” इति।

l बृहदारण्यके गार्गीप्रश्ने [५-८-६] “सहोवाच यदूर्ध्वं गार्गी दिवो यदूर्ध्वं पृथिव्या यदन्तरा द्यावापृथिवी इमे यद्भूतञ्च भवञ्च भविष्यञ्चेत्याचक्षते; आकाश एव तदोतञ्च प्रोतञ्चेति; कस्मिन्नु खन्वाकाश ओतश्च प्रोतञ्चेति।”

ஈ-1 “कस्मिन्नु सत्त्वानाश ओतश्च प्रोतश्च” (கஸமிந்நு க்ஸ்வாகாஸ ஒதஸ்ச பரோதஸ்ச) என்று ஆகாஸஸப்தத்தாலே மூலபரகருதியைச் சொல்லுகையாலே இவரும் ஆகாஸஸப்தத்தாலே மூலபரகருதியை அருளிச்செய்கிறார், மூலபரகருதிகாரயமான ஆகாஸவாசிஸப்தத்துத்தையிட்டு, சாரணமான மூலபரகருதியை மூலபரிக்கிறது

(வரன முதலாய) மகாரணத்துஸையிலும் ஸுக்ஷ்மருபேண வயாபிதது தனமேலே ஏறிட்டுக்கொண்டு நோக்கியும், கார்யமாமளவிலே வந்தவாறே அவயகதம்,

அ—ஒதஸ்ச பரோதஸ்ச ' என்றால் 1 அக்ஷரே ஒதஸ்ச பரோதஸ்ச என்கொண்டு அக்ஷரஸப்தவாச்ய பூரஹமத்திலே ஒதமும் பரோதமும் என்றதிறே பரகருதியை என்றபடி இந்த ஆகாஸஸப்தமும் வாயுவுக்குக் காரணமான ஆகாஸத்தைச் சொல்லுகிறதன்று அதுகருமுடிவான நாமருப விபூகூடநர்ஹமான மூலபரகருதியைச் சொல்லுகிறது ஆகாஸஸப்தவாச்யமான மூலபரகருதியானது எவ்விடத்திலே குறும்பாவும் நெடும்பாவும்போலே ஸுக்ஷ்மமாகக் கோக்கப்பட்டுக்கிடக்கிறது? அதுக்கு ஆதாரமான வஸ்து ஏது என்றபடி ௩ ஆகாஸஸப்தமும் மூலபரகருதியை முக்யமாகச் சொல்லுகிறதோ? என்ன, ஸுத்தரத்தில் அம்பூராதஸப்தம் விவக்ஷிதமான ஸம்பந்தம் நிபந்தம்மூலலக்ஷணையாலே என்கிறார் (பரகருதிகாரயமான இத்யாதி) காரணே கார்யோபசாரம் என்றபடி வரிஷ்டமமான காரணமாய் என்கிறது [ப 328 p] என்ற அநந்தரம் 'கூராக்ஷிவித்யையிலே [ப 326] இத்யாதிவாக்யத்தை யோஜித்து அநந்தரம் 'பரகருதி காரயமான' (௩) இத்யாதிவாக்யத்தையும், அநந்தரம் 'அக்ஷரம் [ப 326] இத்யாதிவாக்யத்தையும் யோஜிக்கவும் ஆகாஸவாசியான 'விண்' என்கிற ஸப்தத்தாலே இவா மூலபரகருதியை அருளிச்செய்தது 1 'கஸமிந்நு க்ஸு' இத்யாதிஸ்ருதிச்சூரையாலே அங்கே அப்படி சொன்னது காரணே கார்யோபசாரத்தாலே கார்யகாரணபூரவம் ஸுத்தரபூஷயங்களாலே என்று கருத்து

மகாரணத்துக்குப் பரதவமாவதென்னென்ன? (காரணத்துஸையிலும் இத்யாதி) ௧ ஸம்ஹாரத்தை ஊணாகச் சொல்லுமோ என்ன (யஸ்ய பூரஹமேத்யாதி) 2 'அத்தா சராசரகூரஹணத்

ஜீ தனூசேதி கஸமிந்நு க்ஸ்வாகாஸ ஒதஸ்ச பரோதஸ்சேதி' ஆகாஸஸப்தவாச்யமான மூலபரகருதி எவ்விடத்திலே குறும்பாவும் நெடும்பாவும்போலே ஸுக்ஷ்மமாகக் கோக்கப்பட்டு கிடக்கிறது? என்ன, அக்ஷரஸப்தம் வாச்யமான பூரஹமத்திலே ஒதமும் பரோதமும்மாகக் கிடக்கிறது என்றதிறே பரகருதியை என்றபடி [இஸருதியில் ஆகாஸவாசிஸப்தமும் மூலபரகருதிக்கு வாசகமென்னுமதுக்கு நியாமகமேதென்ன (அக்ஷரமித்யாதி) உததரமீமாம்ஸாயாம பரதமாத்த்யாயஸ்ய தருதீயபாதே நியாமகமேதென்ன (அக்ஷரமித்யாதி) உததரமீமாம்ஸாயாம பரதமாத்த்யாயஸ்ய தருதீயபாதே இதமும் ஸுத்தரம் 1 கஸமிந்நு க்ஸ்வாகாஸ ' என்ற ஆகாஸவாசிஸப்தமும் மூலபரகருதி வாசி என்னுமது தோற்றம் 3 'அம்பூராத' என்றதிறே ஸுத்தரகாரர் என்றபடி அம்பூராதம்—அம்பூரகாரணம், ஆகாஸகாரணம் அவயாகருதம், தஸ்ய த்ருதே ததாரதாரதயா அஸயாக்ஷரஸ்ய வயபதேஸாத், அக்ஷரம் பரம் பூரஹமேதி ஸுத்தரார்த்தம் ௩ 'விண்' என்று மூலபரகருதிக்கு வாசகமான கரமமேதென்ன (பரகருதிகாரயமான இத்யாதி) [3] அக்ஷரம் பூராதத்ருதே என்று என்ற வாக்யாதந்தரம் 'ஆகாஸஸப்தம் நிபந்திஷ்டத்தை' என்று ஸேஷம் ௩ (உபசரிக்கிறது) காரணே கார்யோபசாரம்

மகாரணத்துக்குப் பரதவமாவதென்ன? என்ன (காரணத்துஸையிலும் இத்யாதி) ௧ ஸம்ஹாரத்தை ஊணாகச் சொல்லுவானென்ன? என்ன (யஸ்ய பூரஹமேத்யாதி) க்ஸுக்ஷ்மமாயம்—

ஈ—மஹாந், அஹங்காரமென்கிற இவற்றிலும் ஸகிஷ்மருபேண வயாபித்தும், காரண பரம்பரையோடு காராயபரம்பரையோடு வாசியறத தானே நின்று நடத்திக்கொண்டு போருகையாலே p வரிஷ்ட மான காரணமாய் என்கிறது (அவை முழுதுண்ட)ஸமஹாரத திலும் வந்தால் முழுக்க ஸமஹாத்தாவாகிருனும் அவனே q1 “यस्य ब्रह्म च क्षत्रञ्च उभे भवत ओदन । मृत्युर्यस्योपसेचन ।” (யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரஞ்ச உபே புவத ஒதந | மருதயுர் யஸ்யோபஸேசநம் |) யாவனொருவனுக்கு ப்ரஹ்மக்ஷத்ராத்மகமாயிருக்கிற இதெல்லாம் ஒதநமாயிருக்கிறது, யாவனொருவனுக்கு மருத்யு உபஸேசநகோடியிலே நிற்கிறான், 1 “क इत्था वेद यत्र स ॥” (க இததா வேத்ய யத்ர ஸ ||) அப்படியிருக்கிறவனபெருமை ஒரு வாக்கும் அறிய நிலமோ? எனனாநின்றதினே

(பரபரன்) ப்ரஹ்மாதிகள அநிகாநிபுருஷாகளாயிருக்கையாலே நமமைக் குறித்து அவர்கள் பரராயிருப்பதொன்றுண்டிதே 1 2 “परः पराणाम्” (பர பராணம்)

அ—என்றினே ஸகிதரம் இதுககு விஷயஸ்ருதியும் 1 யஸ்ய ப்ரஹ்மச இதயாதிஃ முழுவுதும் வரன் முதலாய என்கையாலே அவை என்ன அமைந்திருக்க பின்னையும் முழுது என்கிறது 1 யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரஞ்ச - மருத்யு யஸ்யோபஸேசநம் என்றத்தைக் கடாக்கித்தென்று திருவுள்ளம் q ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரஞ்ச என்றது ஸமஹார்யங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம் ம்ருத்யுவைச் சொன்னது ஸமஹாததாகளுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம் ஸவயமத்யுய மாநம் ஸத அந்யாத்நஹேது உபஸேசநம் ஸ யத்ர—யஸமிந் பரகாரே ஸதித்த தம் பரகாரம் இதத்தா-இதத்தமிதி கோ வேத்ய—என்றபடி ஸ யத்ர மஹிமநி ஸதித்த தம் மஹிமாநம் இதத்தமிதி கோ வேதேத்தி வா

r (பர பராணமித்யாதிஃ) 2 பர பராணம் பரம் பரமாத்மாதம்ஸம்ஸதித்த | ரூபவாணாதிஃ நிாதேஸுலவிஸேஷண விவாஜித || [பராணம் பரம் பர - ஆதம்ஸம்ஸதித்த] தனக்குத் தானே

ஜீ-1 “यस्य ब्रह्म च क्षत्रञ्च उभे भवत ओदन । मृत्युर्यस्योपसेचन ।” இததி q1 ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரஞ்ச என்றது ஸமஹார்யங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம் ம்ருத்யுவைச் சொன்னது ஸமஹாததாகளுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம் ஸவயமத்யுயமாநம் ஸத பராத்நஹேது - உபஸேசநம் உபஸேசநம் துத்யாதிஃ ஸ யத்ர யஸமிந் பரகாரே ஸதித்த , தம் பரகாரம் இதத்தா - இதத்தமிதி கோ வேத்ய என்றபடி. ஸ யத்ர மஹிமநி ஸதித்த தம் மஹிமாநம் இததி கோ வேதேத்தி வா

r 2 ‘பர பராணம் பரம் பரமாத்மாதம்ஸம்ஸதித்த | ரூபவாணாதிஃ நிாதேஸுல விஸேஷண விவாஜித ||’ இததி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே பராணம் பரம் பர ஆதம்ஸம்ஸதித்த தனக்குத் தானே

பர-q1 (அவை முழுதுண்ட) कठवल्क्याम्[१-२-२५] “यस्य ब्रह्म च क्षत्रञ्च उभे भवत ओदन । मृत्युर्यस्योपसेचन । क इत्था वेद यत्र सः॥” इति । अस्यायमर्थः-स यस्मिन् प्रकारे स्थितः-यत्प्रकारविशिष्टः, त प्रकार को वेदेत्यर्थ-इति ।

r2 विष्णुपुराणे प्रथमेशे द्वितीयाध्याये “परः पराणां परमः परमात्मात्मसंस्थितः । रूपवर्णादिनिर्देशविशेषणविवर्जितः ॥ १२ ॥”

ஈ—என்கிறபடியே, அவர்களதங்களுக்கும் பரனாயிருக்கும்வன ஈA “மனிசாக்குத் தேவா போலத் தேவாக்கும் தேவா எனனாககடவதிறே

t (புரமொரு மூனறெரித்து) உருதரன தரிபுரதஹநம் பண்ணினனென்றும் — (அமராகும் அறிவியநது) u அறிவை ஈந்து அனறிககே, வியததல கடத்தலும், கொடுத்தலுமாகையாலே அறிவைக்கொடுத்தது எனனவுமாம் u புரஹமா தேவாருக்கு ஐஞாநபரதாரநம்

அ—ஆதாரம் [ரூபவாணாதீதயாதி] பராக்குதரூபவாணாதீரஹித s ஸம்வாதம் (மனிசர்க்கு இதயாதி) மருஷயாதிசங்கு தேவாகள உத்யதேயயரானவோபாதி தேவாகளுக்கும் உத்யதேய்யதயா ஆஸரயணியயை

t (புரமொரு மூனறெரித்து) என்று தொடங்கி மேலுக்கெல்லாம் ஸங்கதி — முழுவதும் வரனமுதலாய அவை முழுதுண்ட பரபான என்று ஸமஷ்டிஸருஷ்டிஸமஹாரங்கன ஈஸ்வரனதர னாலும் வயஷ்டிஸருஷ்டிஸமஹாரங்கன புரஹமருதாராகளே பண்ணினாகள எனறனரே பரஸித்யதீயெனன அதுவும் அவர்களுக்கு அந்தராதமாவாய ஈஸ்வரன பண்ணுகிருன — என்று கணடுகொளவது இந்த ஸங்கதிக்கு அரனயனென உலகித்தமைததுளன என்றதிலே நோக்கு ஆனால் புரமொரு மூனறெரித்து அமராகும் அறிவியநது என்கிற பதங்களுக்கு கருத்தெனெனனில அவாகளுக்கு அந்தராதமாவாய நின்று தரிபுரதஹநத்தையும் ஐஞாந பரதாரநத்தையும் தானே நடத்தினபபோலே ஸருஷ்டிஸமஹாரங்கனையும் தானே நடத்தினுன என்று த்ருஷ்டாநதாராதத மென்று கணடுகொளவது u (ருதரன தரிபுரதஹநம் பண்ணினனென்றும்) என்ற சஸபதம் — u (புரஹமா தேவாகளுக்கு ஐஞாநபரதாரநம் பண்ணினுன) எனறமத்தை ஸமுச்சயிக்கிறது u அறிவு இயந்தென்று பிரித்து இயந்தென்றது ஈந்து என்றதாய கொடுத்தது எனனுதல அனறிககே வியந்தென்று பதமானவோபாதி வியததல கடத்தலும் கொடுத்தலுமாகையாலே

ஐ—ஆதாரம் பராகருதரூபவாணாதீரஹித s ஸம்வாதம் (மனிசர்க்கு இதயாதி) மருஷயாதிசங்கு தேவாகள உத்யதேயயரானவோபாதி தேவாகளுக்கும் உத்யதேய்யதயா ஆஸரயணியயைருக்கும்வனே !

t சுரறிவருநிலை இதயாதியால் சொன்ன ஸமஷ்டிஸருஷ்டிஸமஹாரங்கன பத்யவததீதங்கனாகிலும் வயஷ்டிஸருஷ்டி வயஷ்டிஸமஹாரங்கன புரஹமருதாராதீதங்கனென ஐஞாந பரஸித்யதீயெனன அவற்றையும் தத்யந்தாயாமியாய ஈஸ்வரனே செய்கிருனென்கிறா (புரமொரு மூனறெரித்து இதயாதி) என்று மேலுக்கெல்லாம் ஸங்கதி கணடுகொளவது இந்த ஸங்கதிக்கு அரனயனென உலகித்தமைததுளனே என்றதிலே நோக்கு ஆனால் புரமொரு மூனறெரித்து அமராகும் அறிவியநது என்கிற பதங்களுக்கு கருத்தெனெனனில அவாகளுக்கு அந்தராதமாவாய நின்று தரிபுரதஹநத்தையும் ஐஞாந பரதாரநத்தையும் தானே நடத்தினபபோலே வயஷ்டிஸருஷ்டியாதிசங்கையும் தத்யந்தராதமாவாய நின்று தானே நடத்தினுனென்று த்ருஷ்டாநதாராதத மென்று கணடுகொளவது u (ருதரன தரிபுரதஹநம் பண்ணினனென்றும்) என்ற சஸபதம்—u (தேவாகளுக்கு ஐஞாநபரதாரநம் பண்ணினனென்றும்) என்றத்தை ஸமுச்சயிக்கிறது u அறிவு இயந்தது என்று பிரித்து இயந்து என்றது ஈந்து என்றதாய கொடுத்தது எனனுதல அனறிககே அறி வியநது என்று பத்யதேயமானவோபாதி வியததல—கடத்தலும் கொடுத்தலுமாகையாலே அறிவைக்கொடுத்தது எனறபடி அர்த்த்யதேய்யதிலே பத்யதேய்யதே

ஈ—பண்ணினுன்னென்றும்—ஒரு பரஸித்தியுண்டிதே நாடடிலே அவாகளுக்கு , அங்ங
 னன்றோ? எனனில , அவறறை ஆராய்ந்தால் x 1 “विष्णुरात्मा भगवतो भवस्यामिततेजसः।
 तस्माद्भुज्यांसस्पृशं स विषेहे महेश्वरः॥” (விஷ்ணுராதமா புகுவதோ புவஸ்யாமிததேஜஸ |
 தஸமாத்த்யுநாஜயாஸமஸ்பர்ஸம் ஸ விஷேஹே மஹேஸ்வர ||) எனனாநினறார்களிறே
 w அத்தையடியறிவாரா x A ‘நண்ணா நகரம் விழ நனிமலை சிலை வளைவு செய்து அங்கழல்
 நிற அம்பது ஆனவனே’ எனனாநினறார்களிறே—மயாவற மதிநலமருளப்பெற்றவர்கள்,
 y தான பூட்டின நாணி தன கழுததை அறுத்துக்கொண்டு போகாதொழியும்போதும்
 ஈஸ்வரன அந்தராத்மாவாய் நிறகவேணும் z பரஹ்மா தேவர்களுக்கு ஜனாந
 பரதூநம் பண்ணினுன்னென்றொரு பரஸித்தியுண்டு, அதுககடி ஆராய்ந்தால்

அ—அறிவைக கொடுத்தது என்றபடி அந்தத்யுபேகாமிலலை, பத்யுபேகமேயுள்ளது w (அத்தையடி
 யறிவாரா) வயாஸாதிசுகள் x பரமாணுநதரம் (நண்ணரித்யாதிசு) பெரியதிருமொழி (நண்ண
 ரித்யாதிசு) அஸுரபரக்குதிகளுடைய தரிபுரமாகிற படைவிடு நலிகுமபடியாகப் பெருத்த மேரு
 கலபமான விலலை வளைத்து அந்நகூரியிலே நெருப்பு நிரம்பும்படி அம்புகுக்கு கூமையாய்ப
 போய்ப புகு பரதிபகூததை அழியச்செய்து அந்த விஜயாபதூநத்தை அவன் செய்தானென்று
 விருதாதிதிரியும்படி பண்ணினவனே! y 1 தஸமாத்த்யுநாஜயாஸமஸ்பர்ஸம் என்றதுக்குத்
 தாதபாயம் அருளிச்செய்கிறா (தான பூட்டின நாணி என்று தொடங்கி) யத்வா விலநாணி
 யுடைய ஸ்பர்ஸம் ஸஹிகுமபோதும் அவன் அந்தராத்மாவாய் நிறகவேணுமோ? எனன அருளிச்
 செய்கிறா (தான பூட்டின இத்யாதிசு)

z பரமானகத்யுநார்த்துமாக உகதாதுவாதும் (பரஹ்மா தேவர்களுக்கு இத்யாதிசு) யத்வா
 பரஹ்மா தேவர்களுக்கு ஜனாநபரதூநம் பண்ணினதுக்கும் இப்படி அநயதூரஸித்தியுண்டோ

ஜீ—உளளது w (அடியறிவாரா) வயாஸாதிசுகள் v 1 “विष्णुरात्मा இத்யாதிசுஸிலோகோ
 பாரதே காணபாவணி ததரைவ நாராயணீயே நாமநிர்வசநாத்யாயே” ஏதெள த்வெள [ப381c]
 இத்யாதிசு x பரமாணுநதரம் (நண்ண இத்யாதிசு) ஸத்ருக்களுடைய தரிபுரமாகிற படைவிடு
 நலிகுமபடியாக, பெருத்த மேருவான விலலை வளைத்து அந்நகூரங்களிலே நெருப்பு நிரம்பும்படி
 அம்புகுக்கு கூமையாய்ப புகு அழியச்செய்து, அந்த விஜயாபதூநத்தை அவன் செய்தா
 னென்று விருதாதித் திரியும்படி பண்ணினவனே! y 1 ‘ தஸமாத்த்யுநாஜயாஸமஸ்பர்ஸம்
 ஸ விஷேஹே ’ என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (தான பூட்டின இத்யாதிசு)

பர—v1 (அவற்றை ஆராய்ந்தால்) महाभारते कर्णपर्वणि [३५]—“विष्णुरात्मा भगवतो
 भवस्यामिततेजसः। तस्मात् धनुज्यांसस्पृशं स विषेहे महेश्वरः॥५१॥”

z, z2 1 (பரஹ்மா தேவர்களுக்கு ஜனாநபரதூநம் பண்ணினுள்ளது)
 इवेताश्चतरे ॥६॥ “यो ब्रह्माण विदधाति पूरं यो वै वेदाश्च ग्रहिणोति तस्मै। त ह देव
 सात्सुद्विप्रसादं सुमुधुर्वै शरणमहं प्रपद्ये॥”

A பெரியதிருமொழி 6-1 8 y தைத்திரிய ஆரண்யகத்தில் (1 5) 2 அதிதாமராணி வாஸாமஸி ,
 என்று தொடங்கிக் கூறப்பட்டுள்ள—ருதூரன தலை அறுந்த செய்தி இங்கு கருதப்படுகிறது

ஈ—z₁1 “यो ब्रह्माण विदधाति पूर्वम्” (யோ பூரஹமானம் விததாதி பூவம்) எனகிறபடியே z₃ அவனடியாயிருக்கும் (அரளிதயாதி) அரண செய்தான, அயன செயதானென a உல கழித்தமைததுளன b[சுரறிவரு நிலை விண்முதல முழுவதும் வரனமுதலாய அவைமுழு துண்ட பரபரன அரனென புரமொரு முனறெறிதது உலகத்தை அழிதது, அயனென அம ராக்கும் அறிவியந்து உலகத்தை அமைத்து b₂ உளன] c2 “एतौ द्वौ विबुधश्रयौ प्रसादक्रोधजौ स्मृतौ। तदादशितपन्थानां सृष्टिसहारकारकौ।” (ஏதௌ துவௌ விபுதுஸரேஷ்டௌ பரஸாத் கரோதுஷௌ ஸமருதள! ததாதாஸிதபந்தாநௌ ஸருஷ்டிஸம்ஹாரகாரகௌ ||) எனகிறபடியே பரமானகூதிகளிருந்தபடியால் d ஏகதேஸஸருஷ்டியும் ஏகதேஸஸம் ஹாரமுமே பூரஹமாதிசுருக்கு உள்ளது, அதுதானும் இவாகளுக்கு அந்தராதமாவாய்

அ—வெனன (பூரஹமேதயாதி) z₃ z₃ 1 யோ பூரஹமானம் இதயாதி ஸகுதியில் [ஆதம் பூதத்திபரஸாதம்] ஆதம்பூதத்தி பரஸாதகம் தம் தேவம் முமுக்ஷுரஹம் ஸரணம் பரபத்யே [விததாதி பூவம்] எனறது வேதாமாஸ பரஹிணேதி தஸமை எனனுமளவுக்கும் உப லக்ஷணம் அதாவது தான பூரஹமாவுக்கு ஜ்ஞாநபரதாநமபண்ணி அவனுக்கு அந்தராதமா வாய் அவனையிட்டு தேவர்களுக்கு ஜ்ஞாநபரதாநம் பண்ணினான் என்றபடி.

a அழிக்கை-ஸம்ஹாரம் அமைக்கை-ஸருஷ்டி b இப்படி பதங்களினுடைய அந்ததங்களை அருளிச்செய்து வாக்யயோஜனை அருளிச்செய்கிறா (சுரறிதயாதி) c கீழே திரிபுரதஹந்ததுக்கும் ஜ்ஞாநபரதாநத்துக்கும் அடி அவன என்றதுக்கு பரமானங்காட்டி, வயஷ்டிஸருஷ்டி வயஷ்டி ஸம்ஹாரங்களுக்கும் அடி அவனெனறதுக்கு பரமானங்காட்டுகிறார் (ஏதௌ துவௌ இதயாதி) யத்ஸா, அவதாரிகையிலே பரமானகூதிகளை ஆராயந்தால் [ப 325] எனருரே அதிலே பினை யும் ஒரு பரமானம் அருளிச்செய்கிறார் (ஏதாவதயாதி) ‘விண்முதல முழுவதும்’ என்றும் முழுதுண்ட என்றும் சொல்லுகையாலே ஸர்வஸம்ஹர்த்தருதவமும் ஸர்வஸருஷ்டருதவமும்

ஜீ—z பரமானகூதநார்த்தமாக உகதாநுவாதம் (பூரஹமா தேவர்களுக்குஇத்யாதி) z₁1 யோ வை வேதாமாஸ பரஹிணேதி தஸமை எனனுமளவும் விவக்ஷிதம் இதும் ம்வேதாஸ்வதரே தம் ஹ தேவமாதம்பூதத்திபரஸாதம் முமுக்ஷுரவை ஸரணம்ஹம் பரபத்யே இதயந்தம் [ஆதம்பூதத்தி பரஸாதம்] ஆதம்பூதத்தி பரஸாதகம் z₃ (அவனடியாயிருக்கும்) எனறது - தான பூரஹமாவுக்கு ஜ்ஞாநபரதாநம் பண்ணி அவனுக்கு அந்தராதமாவாய் அவனையிட்டு தேவர்க ளுக்கு ஜ்ஞாநபரதாநம் பண்ணினான் என்றபடி.

a அழிக்கை ஸம்ஹாரம் அமைக்கை ஸருஷ்டி b இப்படி பதங்களினுடைய அந்ததங் களை அருளிச்செய்து வாக்யயோஜனையை அருளிச்செய்கிறா (சுரறிதயாதி) c கீழே திரிபுர தஹந்ததுக்கும் ஜ்ஞாநபரதாநத்துக்கும் அடி அவனெனனுமதுக்கு பரமானங்காட்டி வயஷ்டி ஸருஷ்டி வயஷ்டிஸம்ஹாரங்களுக்கும் அடி அவனெனனுமதுக்கு பரமானம் காட்டுகிறார் (ஏதௌ துவௌ இதயாதி) யத்ஸா ‘பரமானகூதிகளை ஆராயந்தால்’ [ப 325] எனறு அவதாரிகா விவக்ஷித பரமானத்தைக் காட்டுகிறார் (ஏதௌ துவௌ இதயாதி) ஆதல

பர-c 1 महाभारते मोक्षपर्वणि नारायणीये, नामनिर्वचनाध्याये ॥ १६९ ॥ “एतौ द्वौ विबुधश्रयौ प्रसादक्रोधजौ स्मृतौ। तदादशितपन्थानौ सृष्टिसहारकारकौ॥”—तदन्तरात्मतयाऽवस्थितनारायण-दशितपन्थानौ ब्रह्मद्रौ सृष्टिसहारायिकरावित्यर्थः॥

9 உளனெனி றுளனவ றுருவமிவ வருவுகள்
உளனெ னெனிலை னுருவமிவ வருவுகள்
உளனெனி விலெனெனி விலைகுண முடைமையில்
உளனிரு தகைமையொ டொழிவிலன் பரந்தே

ஆ- 9 அவ - (உளனெனிலுள்ள) இப்படி. வேதாவலம்பிக்குத்ருஷ்டிகளை நிராகரித்து, பரமாணமுமிலலை பரமேயமுமிலலை ஸாவமும ஸாநயம் ஆகையாலே வேதமும் வேத, வேத்யுண ஈசுவரனும், அவனுடைய ஐசுவர்யமான ஜகத்துமில்லை” என்கிற ஸாநய வாதியை நிராகரிகிறது

வயா - ஸாநயவாதியான உன்கை கேடபோம் ஈசுவரனுடைய இலலாமையை ஸாதிக்கிற நீ, ஈசுவரன உளனெனெனேரு இலனெனெனேரு பரதிஜைகு பண்ணுவது? இவை இரண்டு பரகாரத்தாலும் நீ நனைக்கிற இலலாமை ஸம்பவியாது எத்தாலேயெனனில் வேலாகத்தில் பாவாடபாவ ஈபுத்தங்களும பாவாடபாவ பரதிசிகளும் வித்யமாந வஸதுவி னுடைய அவஸதாவிசேஷ சேதாசரமாகக் காண்கையாலே ஆதலால்-ஈசுவரனுள்ளெனனில் அஸதிதவதர்மவிசரிஷ்டனாய் இருக்குமென்று சொல்லிறறாய வரும் ஈசுவரனுள்ளெனனில் நாஸதிதவதர்மவிசரிஷ்டனாய் இருக்குமென்று சொல்லிறறாய வரும் இப்படி ஈசுவர வயதிரிகதபதார்த்த நங்கையும் உளவெனனில் இவையும அஸதிதவதர்மவிசரிஷ்டங்களாய்க் கொண்டு உளவென்று சொல்லிறறாய வரும் தத்ய்வயதிரிகத பதார்த்த நங்கை இல்லையென னிலும் அவை நாஸதிதவதர்மவிசரிஷ்டங்களென்று சொல்லிறறாய வரும் அந்த அஸதி நாஸதிரூபபதார்த்தங்களும் அவனுக்கு ரூபமாயிருக்கும் - கீழ்ச்சொன்ன பரமாணங்களாலே இப்படி அஸதிதவ நாஸதிதவங்களாகிற குணங்களையுடையனென்று சொல்லுகையாலே- அஸதியெனனிலும் உளன நாஸதியெனனிலும் உளன உளனுமிடத்து ஸர்வாததாரதமா வாயக்கொண்டு உளனெனெனெனா இப்படி ஸாநயவாதியை நிரஸித்தது

ஈ நின்று ஸருஷ்டி ஸமஹாரங்களைப் பண்ணுகிறான் ஸாவேஸவரனாகையாலே சொன்னே னத்தனை ஒரு வயகதியில் பக்ஷபாதத்தாலே சொன்னேனல்லேன என்று குத்ருஷ்டிகளை நிரஸிக்கிறார் 8

அ-ஈசுவரனுக்கே உள்ளது பூரஹமாதிகளுக்கும் அலபாநவயமுண்டானாலும் அததர்யாமியாயத தானே செய்து அவர்கள் செய்தாரென்று பரஸித்துமாகும் என்றபடி d சுரறிவருநிலை இதி விசேஷணத முழுவதும் வரனமுதலாய முழுதுண்ட இதி பதாரப்யாஞ்ச பூலிதமாஹ (ஏகதேஸஸருஷ்டியும் ஏகதேஸஸமஹாரமுமே இதி)

சுரறிவரு - என்று தொடங்கி பரபரன அரனயெனென ஒருபுரம் மூன்றெறித்து அமரர்க்கும் அறிவியந்து உலகழித்தமைத்துள்ள என்று உரை அந்வயம் 8

ஜீ- சுரறிவருநிலை ' (b) - இதயாதிகவாகயத்தில் அந்வயம் அருளிச்செய்கையாலே அந்த வாகயத்திலே பாட்டுக்கு அந்வயம் கண்டுகொளவது b₂ (உளன) பூரஹமருத்ராகளுக்களுளே அந்தராதமாவாய நிறகுமவன என்றபடி 8

ஒ—அவ —ஒண்பதாமபாடில்—இப்படி பரமாணமும் பரமேயமும் ஒருபடி உளவாகக் கொண்டு, ஈஸ்வர ஸ்வரூபத்திலும் ஈஸ்வர விசேஷணத்திலும் விபரதிபத்தி பண்ணின வாதிட்களை எல்லாம் நிராகரித்து “பரமாணமும் இல்லை, பரமேயமும் இல்லை, ஸாவமும் ஸாந்யமாதலால் வேதமுமில்லை, வேதபரமேயமாயுள்ள ஈஸ்வரனும் அவனுடைய விபூதியாயுள்ள ஐக்யத்தாமில்லை” என்கிற ஸாந்யவாதியை நிராகரிக்கிறது

வயா —என்பதனையெனவில், ஸாந்யவாதியான உன்னைக் கேட்போம் ஈஸ்வரன இல்லாமையை ஸாதிக்க நினைக்கிற நீ, நினைத்த பொருளை ஒரு வாகயத்தாலே பரதிஜைஞ பண்ணி, பின்னை ஹேதுவாலே அத்தை ஸாதிக்கவேனுமிறே, அவ்விடத்தில் நீ ஹேது சொல்லுவதற்கு முன்பே உன் பரதிஜைஞையக்கொண்டு ஈஸ்வரனுள்ளென்னு மிடமே ஸாதிப்பன், அதுக்காக—ஈஸ்வரனுடைய இனமையை பரதிஜைஞ பண்ணுவது உளனென்ற சொல்லாலேயோ, இல்லென்ற சொல்லாலேயோ? என்ன, இப்படி கேட்கைக்குக் கருத்தென்னென்னில், உளனென்ற சொல்லால் இனமையைக் காட்ட வொண்ணாதுபொயலே இல்லென்ற சொல்லால் நீ † கிறற நினைத்த இனமை காட்ட வொண்ணாதென்றவாறு அது எங்ஙனையெனவில், உண்டென்ற சொல்லாலும் இல்லை என்ற சொல்லாலும் லோகத்தில் யாதொரு பொருள் விளையக் கண்டோம், அப் பொருளே உன் சொற்களுக்கும் பொருளாக வேனுமிறே, கண்டறியாத ஒரு பொருளை இஸ்ஸப்யதூங்கக் காட்டமாட்டாதிறே, லோகத்தில் குடம் உண்டென்றால் குடம் என்று சொல்லப்படுகிற பொருள் உண்மை என்பதொரு தர்மத்தை உடைத்தென்று தோற்று நின்றது, அவ்விடத்தில் குடமாவது—மண்ணாலே பண்ணிறொன்று அதினுடைய உண்மையாவது—மண்ணும் உருகியுமன்றியே இரண்டுக்கும் நடுவில் அவஸதையாய வயிறும் வாயும் உடைத்தான மண்ணுமிருக்கை இப்படியால், ஈஸ்வரன் உளனென்னில் உளனாய் வரும், இச்சொல்லால் அவனுடைய இனமை காட்டவொண்ணாது இப்படி ஈஸ்வரன் உளனென்னவே, ஐஸ்வாயத்தையொழிய ஈஸ்வரன் உளனாகக் கூடாமையால் அவனுடைய விபூதியான ஐக்யத்தம் உண்டாம், ஆமிடத்திலும் அவனுக்கு ஸாரீரமாயே உளதாம் இப்பொருள் (அவனுருவமிவருவுகள்) என்றவிடத்தாலே சொல்லப்பட்டது இனி, ஈஸ்வரன் இல்லென்ற சொல்லாலே அவனுடைய இனமை காட்ட நினைத்தாயாகில், இல்லை என்ற பொருளிலும் லோகத்திற கண்டபடி பொருள் கொள்ளவேணும் லோகத்தில், குடம் இல்லை என்றால், இங்கிலையென்னுதல், இப்போதில்லையென்னுதல், மண்ணுருகியாய் இருந்தது, குடமாய்ப் பிறந்ததில்லை யென்னுதல், தளாந்து ஓடுகளாய்க் கிடந்ததென்னுதல், இவ்வனைத்திலொன்று பொரு ளாகக் கண்டோம், இப்படியன்றியே, வெறுமனே குடம் இல்லையெனவில், என்றும் எங்கும் எப்படியும் குடம் இல்லை என்று சொல்லிறற்கவேணும், அப்படியாகில், எப்படியும் குடம் என்றொன்று அறிய உபாயம் இல்லையாகையால் குடம் என்று சொல்ல மும் கூடாது, நினைக்கவும் கூடாது ஆதலால், ஒன்றில்லை என்பானுக்கு ஒருபடியாய்

† கிறற—ஸமாதிகூக

ஓ—இளறியே மறறபடியால் உண்டாக இசையவேணும் ஆதலால் இங்கிலலை என்றது—
 அப்பாலே உண்டென்றவாறு இப்போதிலலை என்றது - மறறெருபோது உண்டென்ற
 வாறு குடமில்லை என்றது—மண்ணுருளையாயாதல், ஓடுகளாயாதல் இருந்ததென்றவாறு
 இப்படியால் இன்மையாவது மறறெருபடியால் உண்மையாய்த் தோற்றிற்று இப்படி
 யால் ஈஸ்வரவிலலை என்றது கரும அவனதனனையும் அவனைஸ்வரவாயங்களையும்
 ஒருபடியால் உளவாசககொண்டு அப்படியால் உண்மையிலலை என்ற சொல்லாலே
 சொன்னாகவேணும், ஆதலால் உளனென்ற சொல்லால் அவனும் அவன ஸ்வரவாய
 மும் லித்துதித்தாப்போலே இலனென்ற சொல்லாலும் அவனதன்னுடைய உண்மை
 யும் அவனைஸ்வரவாயத்தின் உண்மையும் லித்துதுமாய் வந்தது இப்பொருள்
 (உள்ளனெனினில் அவனருவமீவவருவுகள்) என்றத்தால் சொல்லப்பட்டது அவனருவம்
 என்றது அப்பாவமென்ற சொல்லாலே சொல்லப்பட்டதான உளதாயிருந்த அது என்ற
 வாறு இப்படியால் உண்மையும் இன்மையுமாகின்ற—உள்ள வஸ்துவுக்கே இரண்டு
 குணமாய் முடிந்தன ஆதலால் ஈஸ்வரன் உளனென்றதல், இலனென்றதல், இரண்டு
 படியாலும் உளனும் இவ்வழியாலே வேதம் உண்டாயிற்று, அதில் சொன்னபடியே
 அவனதான் எங்கும் பரந்துள்ளான இப்பொருள் இப்பாடில் மேல் இரண்டடியாலும்
 சொல்லுகிறது இப்பாட்டு ஆழ்வான் யோஜித்தபடி 9.

ப—9 அவ — அநந்தரம் ஈஸ்வரத்தவததை இசையாதே வேதப்பூஹயரில்
 பரதும்புகுணயராய ஸாவஸு உநயவாதிக்களான மாத்யமிகபெளத்யுரை நிரா
 கரிககிருா

உளனெனில்—ஸவமத்ததாலே உளனெனிலும், உளனெனெனில்—பரமத்த
 தாலே உளனெனெனிலும், உளன்—ஸத்யப்பாவாஸத்யப்பாவ தூமங்களுக்கு ஆஸ்ராய
 விதுரஸத்தியிலல்லாமைபாலே பரதிஜ்ஞாவேனையிலும் உளனென்றாய் ஸத்யப்பாவம்
 கொள்ளவேணும்,—ஆனபின்பு, உளனென இலனென இவை—உளனென்றும் இல
 நென்றும் சொல்லுகிற இவற்றை, குணமுடைமையில்—குணமாக உடையனாகை
 யாலே, இவ்வுருவுகள் இவ்வருவுகள்—ரூபவததாயும் அரூபவததாயுமுள்ள இஜ்
 ஜகூத்தில் வஸ்துக்கள், அவனுருவம், அவனருவம்—தனக்கு பரகாஸ்ரூபமாயும்
 அபரகாஸ்ரூபமாயுமுள்ள பரகாரமாயிருக்கிற, இரு தகைமையொடு—இரண்டு ஸவ
 பாவத்தோடும், உளன்—உளனாய், பரந்து—அவற்றை வயாபித்து, ஒழிவிலன்—
 ஒழிவின்றியே நிற்கும்வன் 9

இ—அவ ஒன்பதாமபாட்டு ஒருபடியாலே பரமாணபரமேயங்களைக்கொண்டு ஈஸ்வர
 ஸ்வரூபத்திலும் ஈஸ்வர விசேஷணத்திலும் விபரதிபத்திபண்ணினவர்களை நிரா
 கரித்தது கீழ், இப்பாடில் பரமாண பரமேயங்கள் இரண்டும் இல்லையென்ற ஈஸ்வர
 வாதியை நிராகரிகிறது ஈஸ்வரவாதியு ஹேது சொல்லுவதுக்கு முன்பே, பரதிஜ்ஞா
 மாதரத்திலே ஸவிபூதிகளுள் ஸாவேஸ்வரனுடைய உண்மையை ஸாதிக்கிருா.

இ— வயா — (உள்ளெனில்) உள்ளென்று பரதிஜனஞயாகில் (உள்ள) அஸ்திதவ விஸிஷ்டனாயககொண்டு உள்ளும், ஈஸ்வரன் உள்ளும்போது ஐஸ்வராயததையொழிய உள்ளுக்க கூடாமையாலே விபூதிபான ஜகததுமுண்டாம் (அவனுருவம் இவருவுகள்) உண்டாமிடத்தில், பரமாணம் காட்டுகிறபடியே ஸரீரமாயக கொண்டு உள்வாம் “இல்லாமைபை ஸாதிக்கிற நான் அஸ்திஸ்பூதத்தாலே பரதிஜனஞ பண்ணுவனோ?” எனில், “உள்ள” என்கிற ஸ்பூதம் இல்லாமைபைக காட்டமாட்டாதோபாதி, “இல்லை” என்கிற ஸ்பூதமும நீ நினைக்கிற அதயநதாபூவததைக காட்டமாட்டாதென்கை (உள்ளெனெனில்) நாஸ்திஸ்பூதத்தாலே அவனுடைய இல்லாமைபை பரதிஜனஞ பண்ணில், லோகத்தில் நாஸ்திஸ்பூதாததும் உனக்கும் அதகூமாகவேணும், “கூடோ நாஸ்தி” என்றால் இங்கிலையென்னுதல், இப்போதிலையென்னுதல், மருதபிண்டம் மாய, உதபததயபூவததாலே இல்லையென்னுதல், கபாலாவஸ்துமாயிலையென்னுதல், இவற்றிலே ஒன்று நாஸ்திஸ்பூதாததூமாகக கண்டோம், ஆகையாலே ஒருபடியாலே இல்லையானது பரகாராநதரத்தாலே உண்டாயிருக்கையாலே ஈஸ்வரனும் நாஸ்திதவவிஸிஷ்டனாயககொண்டு உள்ளும் (அவனுருவமில்வருவுகள்) அவனுடைய விபூதியும் ஒரு பரகாரத்தாலே இல்லையானவை பரகாராநதரத்தாலே உண்டாகையாலே அபூவவிஸிஷ்டமாயககொண்டு உள்வாம் (உள்ளென இல்லென இவை குணமுடைமையில்) அஸ்திதவ நாஸ்திதவங்கள் உள்ள வஸ்துவுக்கு, இரண்டும் குணமாய முடிகையாலே (உள்ள இருதகைமையோடு) ஈஸ்வரன் உள்ளென்னருதல், இல்லென்னருதல், இரண்டுபடியாலும் உள்ள (ஒழிவிலன் பரந்தே) இவ்வழியாலே விபூதியையும் வயாபிததுககொண்டே ஒழிவிலன் 9

ஈ— அவ — ஒன்பதாமபாட்டு ஸர்வஸூத்ரயவாதிஸ்ய நிரஸிக்கிருா நிரஸிக்கிறபடியானெனெனெனில், ௩ பூஷ்யத்திலே ஸூத்ரயவாதிஸ்ய நிரஸித்த க்ரமத்திலே

அ— ஒன்பதாமபாட்டு (உள்ளெனில் இதயாதி) ௨ (பூஷ்யத்திலே ஸூத்ரயவாதிஸ்ய நிரஸித்த க்ரமத்திலே) எனறது—1 ‘ஸர்வதூரூபபத்தேஸ்ச’ எனற ஸூத்ரத்தை விவக்ஷித்து A பூஷ்யகாரா இதுகொண்டு ஸூத்ரவாக்யங்கள் ஒருங்கிடுவர் எனறிருக்க பூஷ்யத்திலே ஸூத்ரய

ஐ— ஒன்பதாமபாட்டு (உள்ளெனில் இதயாதி) ௨ (பூஷ்யத்திலே ஸூத்ரயவாதிஸ்ய நிரஸித்த க்ரமத்திலே) எனறது—1 ‘ஸர்வதூரூபபத்தேஸ்ச’ எனற ஸூத்ரத்தை விவக்ஷித்து A பூஷ்யகாரர் இதுகொண்டு ஸூத்ரவாக்யங்கள் ஒருங்கிடுவர் எனறிருக்க பூஷ்யத்தில்

பர— ௨ (உள்ளெனிலித்யாதி) (ஸ்ரீபூஷ்யத்திலே ஸூத்ரயவாதிஸ்ய நிரஸித்த க்ரமத்திலே) उत्तरमीमांसाया द्वितीयाध्यायस्य द्वितीयपादे “सर्वथाऽनुपपत्तेश्च” [௪-30]

ஈ--b இவ்வாழ்வாராதாம அடியாச பூஷயகாராக்கு அவனை நிரஸிக்கலாம், c இவாதாம அவனை நிரவிரிபாசரது அடியென்னெனனில் d அதுவும் d இவ்வாழ்வாராதாம(தம)பக்க விலை உண்டு e புறம்பே சிலா பரஸங்குமாதிகளபக்கவிலே ஈஸவரத்வ பரநிபத்தியை பணணி பரமணாசனையும் அதுக்கு எடாச நியமித்துக்கொண்டு வந்து தோற்ற, தாம் அநிபதித்தவனோ ஸாவஸமாதபரன்னென்றும், ஐகூத்து அவனுக்கு ஸரிரதயா ஸேஷ மென்றும், உதபரநிபாதிகுபரமணம் வேதுமென்றும் தமமுடைய மதத்தை f உபநயஸித்ததுநினரா ிழ

அ--பாதிஷய நிரஸித்த கரமத்திலே எனகிறதென்னெனனில் 'பூஷயகாராக்கு அநந்தரகாரான இந்த வயாக்யாதாவுக்கு இப்படி அருளிச்செய்யக் குறையில்லை என்று அருளிச்செய்வா கரமை கயத்திலே காதபர்யம் என்னவுமாம் b ஸங்காததரம் (இவ்வாழ்வாராதாமடியாக இதயாதி) c (இவா தாமதியாதி) ஈநியவாதிஷய நிரஸிக்கைக்கு பரஸங்குமென்னென்றபடி d (அதுவும்) என்றது பரஸங்குமம் என்றபடி e அதுவும் என்றது உபபாதிக்கிறா (புறம்பே சிலா இத் யாதி) ஸவீபூதிகளுள் ஸவரனுடைய உணமையையும் வேதுபரமணாயத்தையும் இவா கீழ் ஸாதிக்கையாலே அவர்கள் பரதயவஸதாதம் பண்ணுகிறார்களென்று திருவுள்ளம் f (உபந யஸித்ததுநினரா கீழ்) என்றது-எழாம் பாடும் எட்டாம் பாடும் நினைக்கிறது

ஜ--தி. ஸந்தரம் மதை துருஷ்டாந்த்கரிப்பாரென என்ன பூஷயகாராக்கு அநந்தரகாலநிரான வயாக யாதாவுக்கு துருஷ்டாந்த்கரிகலாமென்று பரிஹாரமாதல கரமைகயமாதரத்திலே தாதபாயமாகல b ஸங்காததரம் (இவ்வாழ்வாராதாமடியாக இதயாதி) d (ஆழ்வாராபக்கவிலே உண்டு) என்றது * மயாவறமதிநலமருளபபெற்றவராகையாலே நிரஸிக்க அறியலாம் என்றபடி. e நிரஸிக்கும் பரகாரமேதென்ன (புறம்பே இதயாதி) c e யகுவா -- c (இவாதாம அவனை நிரஸிக கைக்கு அடியென என்னில்) என்றது ஸநியவாதிஷய நிரஸிக்கைக்கு பரஸங்க மேது என்றபடி d d (அதுவும் இவ்வாழ்வாராபக்கவிலே உண்டு) என்றது - அந்த பரஸங்குமம் இவாபக்கவிலே உண்டு என்றபடி e பரஸங்குமுண்டென்றத்தை உபபாதிக்கிறா (புறம்பே சிலா இதயாதி) ஸவீ பூதிகளுள் ஸவரனுடைய உணமையையும் வேதுபரமணாயத்தையும் இவா கீழ் ஸாதிக்கை யாலே அவர்கள் பரதயவஸதாதம் பண்ணுகிறார்கள் என்றபடி-என்று இங்ஙனே ஸங்குதியாதல e அடியும் இப்பாட்டுக்கு ஸங்குதி (புறம்பே சிலா இதயாதி) ஆதல f (உபநயஸித்ததுநினரா கீழ்) எழாம் பாட்டிலும் எட்டாம் பாட்டிலும் உபநயஸித்ததுநினரா என்றபடி

பர--अर्थ - "सर्वयानुपपत्तः सर्वशून्यत्वं च भवदभिप्रेतं न सम्भवति। किं भवान् सर्वं सदिति वा प्रतिजानीते, असदिति वा, अन्यथा वा, सर्वथा तत्राभिप्रेतं तुच्छत्वं न सम्भवति, लोके भावाभावाशब्दयोस्तत्प्रतीत्याश्च विद्यमानस्यैव वस्तुनः अयथाविशेषोचरत्वस्य प्रतिपादितत्वात्, अतः सर्वं शून्यमिति प्रतिजानता सर्वं सदिति प्रतिजानते च सर्वस्य विद्यमानस्यावस्थाविशेषोपपत्तिवै प्रतिज्ञाना भवतीति, भवदभिप्रेता तुच्छता न कुतश्चिदपि सिध्यति। किञ्च, कुतश्चित्प्रमाणात् शून्यत्वमुपलभ्य शून्यत्वं सिमावधिपता, तस्य प्रमाणस्य सत्यत्वं अभ्युपेत्यम्, तस्याऽसत्यत्वे सर्वं सत्यं स्यादिति सर्वथा सर्वशून्यत्वं च अनुपपन्नम्।' इति॥

ஈ— g இவை இத்தனையும் இல்லை எனனுமபோது பூவபகடிமாக இவற்றை அங்கீகரித்து அநுபூஷித்துக் h கழிக்கவேணுமிதே, h₂ அதில் 1 இவற்றை அங்கீகரித்து அநுபூஷித்து அவனால் 1₂ இல்லை எனனபபோகாது] முதலிலே ஸூந்யமென்னில் k ஸாவ ஸூந்யவாதும் ஸித்துதியாது

அ— g (இவை இத்தனையும்) என்றது கீழ வாக்யத்திலே சொன்ன பரமாதரு பரமேய பரமாணங்களை தூஷணீம் ஸூந்யமிதி வகதும் ந ஸகயதே க்ஷு-இதி பூவ g (இவை இத்தனையும் இல்லை எனனுமபோது) என்று தொடங்கி k (ஸூந்யவாதும் ஸித்துதியாது) எனனுமளவும் ஆழ்வாருடைய விசாரம் h₂ ! l₂ (அதில் இவற்றை அங்கீகரித்து அநுபூஷித்து அவனால் இல்லை எனனப போகாது) என்றது—அநுபூஷித்து இல்லை எனனுமபோது இப்போதில்லை இங்கேயில்லை இன்ன பரகாரத்தாலேயில்லை—என்னவேணுமிதே அதில் இப்போதில்லை என்றால் காலாநதரத்திலே உண்டாம் இங்கிலை என்றால் தேஸாநதரத்திலே உண்டாம் இன்ன பரகாரத்திலே இல்லை என்றால் பரகாராநதரத்திலே உண்டாம் ஆகையாலே இல்லையெனனப போகாது—என்று கருத்து h₂ ஏவம் வா ஏததபரதிபாதிதம் ஸாவம் அங்கீகருத்ய இதம் ஸாவம் ஸூந்யமிதி ஸாத்யதி வா அநங்கீகருத்ய கேவலம் ஸூந்யமிதி வத்யதி வா இதி பக்ஷதவயம் பராபதம் ஏதத் பக்ஷதவயமாஹ (அதில் இதி) அஸமிந் பக்ஷதவயே இத்யர்த்தா 1 பரதம் பக்ஷம் தூஷயதி (இவற்றை அங்கீகரித்து இதி) தூமிக்ஷாஹக் மாநபூதாத், ஸூந்யதவஸாத், க்ஷேதூநாம் ததஸித்து நிர்ணயஸய ச தநமதே துசுதவாத்] தூநிதீயம் பக்ஷம் தூஷயதி (முதலிலே இதி) (முதலிலே) அங்கீகரித்து அநுபூஷியாத முந்தியே என்றபடி ஏதத் ஸர்வம் அநங்கீகருத்ய தூஷணீம் ஸூந்யமியபித்யாதே ஜக்சுக்ஷுநயதவம் ந ஸித்யேத் ஜகத ஆஸ்ரயதவேந அங்கீகருத்ய தத்ர ஸூந்யதவாஸாத், நாத ஸூந்யபூதம் ஸஸனிஷாணதிகமேவ ஸூந்யம் புவேத நநு பரைஸ ஸத்யத்வேந உசயமாநம் ஜகத அஸத்யத்யுசயதே இதி சேந்ந பரத்யக்ஷிநுத் தாத வாத், பரத்யக்ஷ விருதாஸிஷயே பரமாணுநதராபரவருத்தேஸ்ச இத்யாதிசும் அத்ர விவக்ஷிதம்

ஜீ— g (இவை இத்தனையும்) என்று தொடங்கி k (ஸூந்யவாதும் ஸித்துதியாது) எனனுமளவும் ஸவக்யமாக ஆழ்வாருடைய விசாரம் g (இவை இத்தனையும்) என்றது கீழ்சொன்ன பரமாத்ரு பரமாண பரமேயங்களை h (கழிக்க வேணுமிதே) வெறுமனே ஸூந்யம் என்று சொல்லப் போகாதே என்று கருத்து l₂ (இல்லை எனனபபோகாது) என்றது அநுபூஷித்து இல்லை எனனுமபோது இப்போதில்லை இங்கேயில்லை இன்ன பரகாரத்தாலில்லை—என்ன வேணுமிதே, அதில் இப்போதில்லை என்றால் காலாநதரத்திலே உண்டாம் இங்கிலை என்றால் தேஸாநதரத்திலே உண்டாம் இன்ன பரகாரத்தாலேயில்லை என்றால் பரகாராநதரத்தாலே உண்டாம் ஆக லோக துருஷ்ட பரகரியையைப் பாரத்தால பூவாந்தரம் அபூவமாகையாலே தேஸாந்யுபாதி, ரஹிதமாக இல்லையெனனபபோகாது என்றபடி] (முதலிலே ஸூந்யமென்னில்) உலலோகமாக ஸூந்ய மென்னில் k (ஸர்வ ஸூந்யவாதும் ஸித்துதியாது) என்றது ஸூந்யதவபரதீதிக்குப் பாரமாரத்யம் அங்கீகரிக்கையாலே என்றபடி அனறிககே] (முதலிலே) இத்யாதிக்கு அங்கீகரித்து அநுபூஷியாதே வெறுமனே ஸூந்யமென்னில் ஸூந்யபூதமான ஸஸனிஷாணதிகமே ஸூந்யமாமித்தனையொழிய ஸர்வஸூந்யவாதும் ஸித்துதியாது ஸாவத்தையும் ஆஸ்ரயதவேந அங்கீக

ஈ— | இனி உனனைக் கேட்போம் நீதான், ஈஸ்வரனுள்ளன என்கிற n சொல்லாலே அவனிலலாமையை ஸாதிக்கப் பாகக்கிறயோ? இல்லை என்கிற n சொல்லாலே இல்லாமையை ஸாதிக்கப் பாகக்கிறயோ? என்ன n இங்ஙன விகலபிகைக்குக் கருத் தென? என்ன உளனென்கிற சொல்லாலே சொன்னால் உனக்கு அபிமதமான அபூவம் o ஸித்துதியாத ஓபாதி, p இல்லை என்கிற சொல்லாலும் உனக்கு அநபிமதமார்த்தமேகாண்

அ— 1 பரதீதிஸ்சேதிஷ்டா ந நிகிலநிஷேதேதா யதி ந கோ நிஷேதத்தாஸ்தோ நேஷ்டோ நிருபதிநிஷேதஸு ஸதுபதௌ | நிஷேதேதந்யத ஸித்யேத் வரத க்ஷுபங்கே ஸகலவத் பரமாஸுநயே பகே ஸ்ருதிரபி மதேஸமிந விஜயதாம் || பரதீதி - கருதஸநம் ஜகநநாஸதி ஸுநயமேவ தத்வம் இதி பரதீதி இஷ்டா சேத் தாஹி நிகிலநிஷேதேதா ந-பரதீதேரங்கே காராத புவத்பிமதோ நிகிலநிஷேதேதா ந ஸித்யதீத்யாததா யதி ந - பரதீதிர் நேஷ்டா சேத் கோ நிஷேதத்தா-நிஷேதகஸ்ய ஜஞாநஸயாநங்கீகாராத புவத்பிமதோ நிகிலநிஷேத ந ஸித்யதீத்யாததா அத - காரணாத பரதீதோ நிஷேதாயோகாத நிருபதி நிஷேத - உபாதி, ரஹிதோ நிஷேத நேஷ்ட - ந ஸித்யதீத்யாததா ஸதுபதௌ நிஷேதே அநயத ஸித்யேத அதரேதம் நாஸதீதி தேஸகாலாத்யுபாதிநிஷேதே ரஜநிஷேதே ஸூக்திவத் ஸுந்யவயதிரித்தம் அநயத நிஷேதாதிக்கரணம் ஸித்யேத்யாததா க்ஷுபங்கே ஸகலவத் இஹ கபாலேஷு க்ஷுபரத்வஸத் இதி க்ஷுபநிஷேதே யதா கபாலபரிஸேஷ ததேத்யாததா பரமாஸுநயே பகே - பரமாநங்கீகாரபகே நிகிலநிஷேதாபூவ , அப ஸித்யாததாநஸ்ச அதிக தஸமாத் ஸுந்யபகே நிஷேதிகாயா பரமாயா அபூவாத க்ருத் ஸநஜகநஸித்யதௌ தத்வநதர்க்ஷுதா ஸ்ருதிரபி அஸமிந மதே-வைதிகமதே விஜயதாம் இத யாததா

| கீழ் ஸவக்யதமாக விசாரித்து இனி அவனை அபிமுகீகரித்து விகலபித்து தூஷிக்கிறா (இனி உனனை இதயாதி) ஏவம் பரஸகதாஸங்காயா உததரமபிதாய பரக்ருதமநுஸரத் வாக்யதாதபர்யமாஹ (இனி இதயாதி) என்னவுமாம் இனி-ஏவம் ஸவமதே உபநயஸதே ஸதீத்யாததா அத்வா (இனி இதயாதி) புத்திஸௌக்யாததா பரமேயோபந்யாஸம் n இந்த நிர்தேஸம் அர்த்தபரமாகில கோடித்வம் கூடாதிதே ஆகையாலே ஸபுதபரம் என்கிறா (சொல்லாலே என்று) n பூவோ விகலப அநுத்தோபாலம்ப க்ஷு இத்தயாஸங்கய த்ருஷ்டாந தார்த்தா இதி பரிஹரதி (இங்ஙன விகலபிக்கைக்கு இதயாதி) o (ஸித்யாததா ஓபாதி) என்கிற இடத்தில் அநபிமதஸித்யத்யம் விவக்ஷிதம் தூர்ஷ்டாநதிகததில் அபிமதாஸித்யத்யம் விவக்ஷிதம் p (இல்லை என்கிற சொல்லாலும் இதயாதி) ' க்ஷுடோ நாஸதி எனருல பருதுபுத்தேநாதூராகாரம்

ஜீ—கரித்து அவற்றில் ஸுந்யதவத்தை ஸாதிக்காமையாலே - என்றது அர்த்தமாதல் அதர் 1 பரதீதிஸ்சேதிஷ்டா இதயாதி அநுஸந்தேயம்

| கீழ் ஸவக்யதமாக விசாரித்து இனி அவனை அபிமுகீகரித்து விகலபித்து தூஷிக்கிறா (இனி உனனை இதயாதி) இனி - ஏவம் ஸவமதே உபநயஸதே ஸதி இதயாததா n பூவ விகலப அநுத்தோபாலம்ப க்ஷு இதயாஸங்கய த்ருஷ்டாநதாததா இதி பரிஹரதி (இங்ஙன விகலபிக்கைக்கு இதயாதி) o (ஸித்யாததாவோபாதி) என்கிற இடத்தில் அநபிமத ஸித்யத்யம் விவக்ஷிதம் தூர்ஷ்டாநதிகததில் அபிமதாஸித்யத்யம் விவக்ஷிதம் p (இல்லை என்கிற சொல்லாலும் இதயாதி) க்ஷுடோ நாஸதி எனருல பருதுபுத்தேநாதூராகாரம் போய கபாலா

ஈ—ஸ்தித்திபபது, ஆனபின்பு நீ இலலை எனகிற சொற்கொண்டே அவன உண்மையை ஸாதிப்பன

q லோகத்தில் பூவாபூவா ஸப்தங்களுக்கு யாதொருபடி பொருள்கொள்ளு கிறோம் அப்படி கொள்ளில் நீ நினைக்கிற அர்த்தம் உன்னால் ஸாதிக்கப்போகாது 1 அங்ஙனே கொள்ளாயாவில் வாதுநதனனில் உனக்கு அதிகாரமில்லை

வயா —(உள்ளெனில்) s ஈஸ்வரஸ்துபூவம் முதலிலே இலலை எனகிற நீ, அவன உண்மைக்கு இசையாயிறே t நான உள்ளெனென்கிறப்போலே u சொல்லில்தானே உள்ள

அ—பேரய கபாலாவஸ்துமாய இருக்குமாபோலே அவஸ்தூந்தராபந்நமாய ஸித்திதிக்கையாலே உனக்கு அநபிமதார்த்தமே ஸித்திதிக்கும் என்றபடி

q ஸாதிக்கிறபடியைக காட்டுகிறா (லோகத்தில் என்று தொடங்கி) இன்ன வஸ்து இங்கே உண்டு இப்போது உண்டு இன்ன பரகாரத்திலே உண்டு - எனகிறது பூவம் இங்கேயிலலை இப்போதிலலை இன்ன பரகாரத்திலேயிலலை - எனகிறது அபூவம் இப்படி கொள்ளில் பூவா பூவங்கள் இரண்டாலும் உண்மை ஸித்திதிக்கையாலே நீ நினைக்கிற அர்த்தம் உன்னால் ஸாதிக்கப்போகாது என்றபடி 1 (அங்ஙனே இதயாதி) பூவாபூவங்களுக்கு இப்படி அர்த்தங் கொள்ளாதே வெறுமனே இலலை என்றபோது, நீ சொல்லுகிறது உல்லோகமாகையாலே வாதுந் தனனில் உனக்கு அதிகாரம் இலலை என்றபடி இவ்விடத்திலே 1 அதிகாரோடுபாயத்வாத் த வாது ஸூந்யவாத்ந 1 ஸாவதூ ஸதுபாயாநாம் வாதுமாகக் பரவர்த்ததே || என்கிற பூரட்டவசநம் அநுஸந்தேயம் என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தபடியே ' நிஷேதிக்கிற பரமாணத் தையும் ஸூந்யம் என்கையாலே அதிகாரமில்லை என்றபடி என்றும் அருளிச்செய்வா

s (ஈஸ்வர ஸதுபூவம் இதயாதி) * எனிலின தாத்பர்யம் t ஸாமவருதிக ஸதயதையை யிட்டு அவனுக்கும் உள்ளென்று சொல்லலாமிறே அததை வயாவர்த்ததிக்கிறார் (நான் இதயாதி) ஸம்வருதி - ஜஞாநம் u (சொல்லில்தானே) என்று - முழுச் சொல்லாய சொல்லில் என்றபடி

ஜீ—வஸ்துமாய இருக்குமாபோலே அவஸ்தூந்தராபந்நமாய ஸித்திதிக்கையாலே உனக்கு அநபிமதார்த்தமே ஸித்திதிக்கும் என்றபடி

q ஸாதிக்கிறபடியைக காட்டுகிறா (லோகத்தில் இதயாதி) இன்ன வஸ்து இங்கே உண்டு இப்போது உண்டு இன்ன பரகாரத்தாலே உண்டு-எனகிறது பூவம் இங்கிலலை இப்போ திலலை இன்ன பரகாரத்தாலேயிலலை-எனகிறது அபூவம் இப்படி கொள்ளில் பூவாபூவங்கள் இரண்டாலும் உண்மை ஸித்திதிக்கையாலே நீ நினைக்கிற அர்த்தம் உன்னால் ஸாதிக்கப் போகாது என்றபடி 1 (அங்ஙனே கொள்ளாயாகில் இதயாதி) பூவாபூவங்களுக்கு இப்படி அர்த்தங்கொள்ளாதே வெறுமனே இலலை என்றபோது நீ சொல்லுகிறது உல்லோகமாகையாலே வாதுந் தனனில் உனக்கு அதிகாரம் இலலை என்றபடி இங்கே 1 'ஸாவதூ ஸதுபாயாநாம் வாதுமாகக் பரவர்த்ததே | அதிகாரோடுபாயத்வாத் த வாது ஸூந்யவாத்ந || என்கிற பூரட்டவசநம் அநுஸந்தேயம்

s எனில் எனகிற யதிஸப்தத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஈஸ்வர ஸதுபூவம் இதயாதி) t ஸாம வருதிக ஸதயதையை யிட்டு அவனுக்கும் உள்ளென்று சொல்லலாமிறே அததை வயாவர்த்ததிக்கிறார் (நான் உள்ள இதயாதி) ஸம்வருதி - ஜஞாநம் u (சொல்லில்தானே) என்று முழுச்சொல்லாய்

ஈ (vஅவனுருவம் w இவவுருவுகள்) x ஈஸிதவய நிரபேக்ஷமாகவனறிநே ஈஸவரன உளனா வது, அவனுளனாமிடத்தில் 1 “यस्यात्मा शरीरम् यस्य पृथिवी शरीरम्” (யஸ்யாதமா ஸரீரம், யஸ்ய பருதிவீ ஸரீரம்) எனகிறபடியே ஐகூதது அவனுக்கு y ஸரீரதயா y₂ (ஸேஷமாய் உண்டாம் z உளனலன எனபாயோ?, a அப்போது அபூவதூர்மியாய்த் தோற்றம)

அ—v (அவனுருவம்) அவன வடிவு w உரு ஸத்ரூபரூபம் வஸது அரு நாமரூபவிபூகரஹிதம் ஸ-லக்ஷமரூபம் வஸது w (இவவுருவுகள்) இவவுருவுகள் அவனுருவாயக்கொண்டே உள என்று உள என்றத்தை அத்தியாஹரித்து அந்வயம் x அவனுளன என்றால் இவைகளும் உளவாக வேணுமோ? எனன (ஈஸிதவய என்று தொடங்கி) w உருவென்று - சேதநாசேதநாத்மக பரபஞ்சத்தைச சொல்லு கிறது y (ஸரீரதயா) ‘அவனுருவம்’ என்ற இடத்தில் உரு ஸபூதூர்த்ததும், y₂ (ஸேஷமாய்) என்றது ஷஷ்ட்யர்கதும் w இவவுருவுகள் எனகிற உருவு ஸத்ரூபஸ-லக்ஷமயாவத் பதூர்த்தபுரமெனறுமாம விஸிஷ்டத்துக்கு உண்மை எதித்ஃதித்தால் விஸேஷணமஸத்தில் உண்மை எதித்ஃதிக்குமிநே

z (உளனலன எனபாயோ இத்தயாதி) அத்ரைவம் விகலபோடபிரேத -ஸோபாதிநிஷேத க்ரியதே? உத நிருபாதிநிஷேத? ஸோபாதிநிஷேதபக்ஷேடபிரகாரோபாதிநிஷேத க்ரியதே வா? தேஸோபாதிநிஷேதேதா வா? காலோபாதிநிஷேதேதா வா? இதி தரேதா விகலப அபிரேத a h ஏததூவிகலபதரயஸ்ய நிருபாதிநிஷேதபக்ஷஸ்ய ச கரமேண தூஷணமாஹ (அப்போது அபூவதூர்மியாய்த் தோற்றம்) இத்தயாதிநா z யதூவா (உளனலன எனபாயோ) ஈஸ்வரனலனென்னில தூர்ம்யந்தரத்திலே ஈஸ்வரபேதூந்தான ஈஸ்வரனிடத்திலே தூர்ம்யந்தர பேதூந்தான எதித்ஃதிக்குமாகையாலே அங்ஙன நிர்தேஸிக்கக்கூடாது ததூதேஷாஷ பரிஹாராத தும் ஈஸ்வரனுளனலன எனனவேணும் அப்படி சொல்லும்போது ஈஸ்வரனே தூர்மியும் பரதி யோகியுமாக எதித்ஃதிக்கும், அலனெனகிற இதுக்கு பரதியோகியாகவேண்டுகையாலே உள னென்று ஸத்ரூபலவஸதூவிஸேஷம் எதித்ஃதிக்கும், அப்படிப்பட்டவன அலலன எனனும் போது ஸ-லக்ஷமாவஸதூவைஸிஷ்டயம் எதித்ஃதிக்கும், அலனெனகிற இது பேதூ விஷய

ஜி-சொல்லில என்றபடி v (அவனுருவம்) அவன வடிவு w உரு ஸத்ரூபரூபம் வஸது அரு நாம ரூப விபூகரஹிதம் ஸ-லக்ஷமரூபம் வஸது v, w இவவுருவுகள் அவன உருவமாயக்கொண்டே உளவென்று உளவென்றத்தை அத்தியாஹரித்து அந்வயம் x அவன உளனாகில இவையும உளவாகவேணுமோவெனன (ஈஸிதவயேத்தயாதி) w (இவவுருவுகள்) என்று சேதநாசேதநாத்மக மான ஐகூதத்தைச சொல்லுகிறது y (ஸரீரதயா) என்றது உருஸபூதூர்த்ததும் y₂ (ஸேஷமாய்) என்றது - v அவன எனகிற ஷஷ்ட்யர்கதும்

z (உளனலன எனபாயோ?) எனகிற இடத்தில் ஏவம் விகலபோடபிரேத -ஸோபாதிநிஷேதமே பண்ணுகிறதோ? நிருபாதிநிஷேதமோ? ஸோபாதிநிஷேதத்திலும் பரகாரோ பாதிநிஷேத க்ரியதே? உத தேஸோபாதிநிஷேத? காலோபாதிநிஷேதேதா வா? இதி த்ரேதா விகலப a ஏததூவிகலபதரயஸ்யாபி நிருபாதிநிஷேதபக்ஷஸ்யாபி கரமேண தூஷண மாஹ (அப்போது அபூவதூர்மியாய்த் தோற்றம்) இதயாதிநா a (அபூவதூர்மியாய்) அபூவரூபதூர்ம் விஸிஷ்டமாய்

பர — [ஐ-4-9] “यस्यात्मा” इत्यादि पूर्वमेव (३१४ पुटे) लिखितम् ।

ஈ— b (அவனருவம் இவனருவுகள்) c அபபோது நாஸதிஸப்துவாச்யமாய் அவஸ்தாந தர பூக்காயக்கொண்டு இவற்றின் உண்மை தோற்றமும் d “கூடோஸதி” என்றால் வாயும் வயிறுமான ஆகாரம் தோற்றமும் “கூடோ நாஸதி” என்றால் e நாஸதித்வதூர்ம் விஸிஷ்டமாய்த் தோற்றமும், f இங்கிலை என்றதானில் வேறேரிடத்திலே உண்டாம், g இபபோதிலை என்றதானில் வேறொரு காலஸிஸேஷத்திலே உண்டாம், h எங்கும் எப்போதும் ஒரு பரகாரத்தாலும் கூடமில்லையெனக் கூடாமையால் நிருபாதிக்கநிஷேதம் இல்லையிறே

(உள்ளென இலனென இவைகுணமுடைமையில்) உள்ளென்கிற இத்தையும், இலனென்கிற இத்தையும், இவையிரண்டையும் 1 குணமாக உடையனாகையாலே, 2 இவை

அ-மாகிலும் பரதியோகி தூமியாகையாலே விநாஸம் ஆததூமாய ஸித்திக்கும் அபூவதூர்ம் யாவது அபூவருபதூர்ம்விஸிஷ்டமாய் என்றபடி.

b(இவனருவுகள் அவனருவமுள்) நாஸதி ஸப்துவாச்யமான சித்சிதூர்தமக பரபஞ்சமானவை அவனுக்கு அவஸ்தாந்தர பூக்காயக்கொண்டு ஸேஷமாய்த் தோற்றமும் என்றபடி c (அபபோது) என்றது - அபூவ தூர்மிதவேந அவனுடைய ஸத்பூவநதோற்றம்போது என்றபடி d அபூவ தூர்ம்யாய்த் தோற்றமும் (a) என்றத்தை விவரிக்கிறார் (கூடோஸதி என்றால் என்று தொடங்கி) யதூவா, உண்மை தோற்றமும் பரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (கூடோஸதியெனருவென்று தொடங்கி) e நாஸதித்வமாவது அவஸ்தாந்தரபத்தி, (நாஸதித்வ தூர்ம்விஸிஷ்டமாய்) கபாலாவஸ்தூமாய் என்றபடி. f, g h பரதூவம்ஸாபூவத்தைப்பற்ற நாஸதி என்னப்போகாது என்றார் கீழ் ஸம்ஸர்க்கூபூவத்தாலும் நாஸதியெனப்போகாது என்கிறார் மேல f அதில் தேஸாதஸஸம் ஸர்க்கூபூவத்தைப்பற்ற நாஸதி என்னப்போகாதென்கிறார் (இங்கிலை என்றது இத்யாதி) g காலதஸஸம்ஸர்க்கூபூவத்தைப்பற்ற நாஸதி என்னப்போகாதென்கிறார் (இப்போது இத்யாதி) h ஒரு பரகாரவிஸிஷ்டமாயிலாவிட்டாலும் பரகாராந்தரவிஸிஷ்டமாயிருக்கையிலே பரகாரதஸ ஸம்ஸர்க்கூபூவத்தைப்பற்ற நாஸதி என்னப்போகாதெனறதுவும்கூடடி நிகுமிக்கிறார் (எங்கும் எப்போது இத்யாதி) f g h யதூவா ஈஸ்வரனிலை என்னுமொரு கோடியுண்டேயென (இங்கிலை இத்யாதி)

i (ஆகையாலே) என்கிற இது * இலஸப்தூர்த்தம் | குணமுடைமை என்று சொல்ல லாமோவென, இரண்டும் இரண்டு தூர்ம்மாய ஸித்திக்கிற பரகாரம் உப்பாதிதமாகை

ஜீ-b(இவனருவுகள் அவனருவமுள்) நாஸதிஸப்துவாச்யமாய் ஸஞ்ஜமருபமான சித்சிதூர்தமகபர பஞ்சமான இவை அவனுக்கு அவஸ்தாந்தரபூக்காய அபரகாஸருபமாயக்கொண்டு ஸேஷமாய்த் தோற்றமும் என்றபடி. v, w (அவனருவம் இவனருவுகள்) அஸதிஸப்துவாச்யமாய் ஸதூலருபமாய் சேதநாசேதநாத்மகமான இவ்வஸதுக்கள் அவனுக்கு ஸரீரதயா ஸேஷமாய் பரகாஸருபமாய்க் கொண்டு தோற்றமும் என்றபடி. இப்படி ஸப்தூர்த்தம் கண்டு கொள்வது c (அபபோது) அபூவதூர்மி தவேந அவனுடைய ஸத்பூவம் தோற்றம்போது d உண்மை தோற்றமும் பரகாரத்தை அருளிச் செய்கிறார் (கூடோஸதி என்றால் இத்யாதி) e (நாஸதித்வதூர்ம்விஸிஷ்டமாய்) கபாலாவஸ்தூமாய் f g h பரதூவம்ஸாபூவத்தைப்பற்ற நாஸதியெனப்போகாதெனார் கீழ் தேஸாதித்யால உண் டான ஸம்ஸர்க்கூபூவத்தாலும் நாஸதியெனக்கூடாதென்கிறார் (இங்கிலை இத்யாதித்யால)

i (குணமாகவுடையனாகையாலே) ஆகையாலே என்கிறது * இலஸப்தூர்த்தம் | குண முடைமை” என்று சொல்லலாமோவென இரண்டும் இரண்டு தூர்ம்மாய ஸித்திக்கிற

ஈ—இரண்டும் இரண்டு தூமமாயிற்று k (உளனிருதகைமையொடு) உளனென்கிற சொல்லாலும் இலனென்கிற சொல்லாலும் சொன்ன இரண்டு ஸவபூவத்தாலும் உளனான (ஒழிவிலன பரந்தே) l நான உளனென்கிற சொல்லாலே உண்மையை ஸாதித்தேன நீ இலனென்கிற சொல்லாலே உண்மையை ஸாதித்தாய், ஆக இருவருமாக உண்மையை ஸாதித்தோம் m இனி n அவன o உளனானால் உளனாமா போலே p ஸவிபூதிகளையே உளனாக அமையாதோ? என்கிறார் 9

அ யாலே சொல்லலாம் என்கிறா (இவை இரண்டும் என்று) k (உளனிருதகைமையொடு இதயாதி) உளனென்கிற இததாலே ஒரு குணமும் இலனென்கிற இததாலே ஒரு குணமும் ஸித்தித்தகையால் நான அவனுள்ளு என்று சொல்லுகையாலே விபூதிவையிஷ்டயரூப ஸவபூவமும், நீ இலன என்கையாலே ஸுக்ஷ்மாவஸ்துவஸ்து வையிஷ்டயரூப ஸவபூவமும் ஸித்தித்தது ஆகையால் இலனென்று ஸுக்ஷ்மவஸ்து வையிஷ்டயரூப ஸவபூவமும் ஸித்தித்தது ஸுக்ஷ்மவஸ்து ஸமஸ்தவஸ்து வையியாயக்கொண்டு ஸவிபூதிகளையிருக்குமெனன அமையாதோ? என்று வாக்யார்த்தம் தகைமை ஸவபூவம் l ஒழிவிலனாகக்கொண்டு பரந்தே உளன இதயநவயம் ஹருதி நியாயாஹ (நான உளனென்கிற சொல்லாலே இதயாதி) யத்வா வாதித்தவய வாக்யத்தாலும் ஏகைகார்த்தம் ஸித்திக்குமதொழிந்து அததத்தவயம் ஸித்தியாதிறேயெனன இருதகைமையொடு என்கிற வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம் அருளிசெய்துகொண்டு அததை ஹேதுவாக நிர்தேசிக்கிறா (நானுள்ள இதயாதி) n (இனி) என்கிறது-ஹேதுத்வபரம் வாதித்தவய வாக்யங்களும் பரஸ்பர பரதிஷேபங்களல்லாமையாலே இரண்டும் ஸித்திக்குமென்று தாத்பர்யம் n (அவனிடயாதி) o உளனானால்-உளனென்று சொன்னால் என்றபடி எனமதத்திலென்று தாத்பர்யம் p ஸவிபூதிகளாக உள மதத்திலேயென்று தாத்பர்யம் நீ இப்படி அங்கீகரிக்க அமையாதோ? என்றபடி n o யத்வா, (அவன உளனானாலி) ஸ யத்வா புவதி தத்வா விபூதிரபி ஸயாத் தத்வாஹி—ஸ அஸதிதவதூர்மவிரிஷ்டயர்சேத், விபூதிரபயஸதித்வதூர்மவிரிஷ்டயர் புவேத ஸ நாஸதிதவதூர்மவிரிஷ்டயர்சேத் விபூதிரபி நாஸதிதவதூர்மவிரிஷ்டயர் புவேதி புவா

ஜீ பரகாரம் உபபாதித்தமாகையாலே சொல்லலாமென்கிறா (இவை இரண்டும் என்று) k (உளனிருதகைமையொடு இதயாதி) உளனென்கிற இததாலே-ஒரு குணமும் இலனென்கிற இததாலே-ஒரு குணமும் ஸித்தித்தகையால் நான 'அவன உளன' என்று சொல்லுகையாலே விபூதிவையிஷ்டயரூபஸவபூவமும் நீ 'இலன என்கையாலே ஸுக்ஷ்மாவஸ்துவஸ்துவையிஷ்டயரூபஸவபூவமும் ஸித்தித்தது ஆகையால் இலனென்று ஸுக்ஷ்மவஸ்துவையிஷ்டயரூப ஸவபூவமும் ஸித்தித்தது ஸுக்ஷ்மவஸ்து ஸமஸ்தவஸ்து வையியாயக்கொண்டு ஸவிபூதிகளையிருக்கும் எனவமையாதோ? என்று வாக்யார்த்தம் தகைமை ஸவபூவம் l ஒழிவிலனாகக்கொண்டு பரந்தே உளனென்று அங்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிசெய்கிறா (நான உளனென்கிற சொல்லாலே) இதயாதி n (இனி) என்கிறது ஹேதுபரம் n (அவன உளனானால் உளனாமா போலே) நான உளனெனானால் உளனாமாபோலே என்றபடி p (ஸவிபூதிகளையே உளனாக அமையாதோ) நீ இப்படி அங்கீகரிக்க அமையாதோ? என்றபடி n o யத்வா (அவன உளனானால் இத்தயாதி) ஸ யத்வா புவதி தத்வா விபூதிரபி ஸயாத் அதாவது-அவன அஸதிதவதூர்மவிரிஷ்டயர் ஸ விபூதியும் அஸதிதவ தூர்மவிரிஷ்டயர்க்க கடவது அவன நாஸதிதவதூர்மவிரிஷ்டயர் ஸ விபூதியும் நாஸதிதவதூர்மவிரிஷ்டயர்க்க கடவது என்றபடி

**10 பரந்ததண பரவையுள் நீர்தொறும் பரந்துள்ள
பரந்தவண் டமிதென நிலவிசும் பொழிவறக்
கரந்தசி லீடந்தொறு மிடந்திகழ பொருடொறும்
கரந்தெங்கும் பரந்துள னிவையுண்ட கரனே**

ஆ—அவ:—(பரந்த) ஸமுத்ரஜல பரமானுககளிலும் பருதிவயநதரிஷாதி, லோகாநதர்வர்த்தி யாய அதிஸூக்ஷ்மமாயிருந்த அசித்வஸதுக்களிலும் வயாபிதது அவற்றினுள்ளே பரகா ஸிககிற சித்வஸதுக்களிலும், ஸதூ லமான அண்டத்தில வயாபிததாபபோலே அநாயாஸத தாலே அஸங்குசித்யை, அந்யைரத்ருஷ்டனாயக்கொண்டு ஜக்தஸம்ஹர்த்தாவுமாய ஸுத்ருட், பரமாண ஸித், தனுமாயிருந்த எம்பெருமானுடைய துயரறுசுடாடி தொழுதெழென மனனே என்கிறார் 10

ஒ—அவ —பததாம பாடில-கீழ்ச்சொன்ன புகுவத்வயாபதியினுடைய ஸௌகர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார்

வயா —(பரந்த என்று தொடங்கி) பரந்து குளிர்ந்திருந்த கடலில் ஜல பரமானுதோறும் அஸங்குசிதமான அண்டாவகாஸததிறபோலே வயாபிததிருக்கும் (நிலவிசும்பு என்று தொடங்கி) இப்படி எல்லா பூதங்களிலும் பௌதிகமான க்ஷுத்ர ஸரீரங்களிலும் ததந்தாவர்த்திகளாய் ஸவயம்பரகாஸமாயுள்ள ஆத்மாக்கள் தோறும் அந்யைரத்ருஷ்டனாயக்கொண்டு ஸமஸத வஸதுக்களிலும் வயாபித்திருக்கும் இவற்றை எல்லாவற்றையும் தன திருவயிறுறிலே வைத்து ஸமஹரிதவனகிடர் பரமானுக்களிலும் வயாபிததுநிற்கிறான் என்று கருத்து 10

ப—10 அவ —அநந்தரம் கீழ்ச்சொன்ன வயாபதியினுடைய ஸௌகர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார்

பரந்த—எங்குமொக்கப பரந்த, தண்—பூதாநதரகாராயமான விகாரமில்லாமை யாலே ஸவதூரமமான ஸைத்யததையுடைத்தான், **பரவையுள்**—காரணஜலரூப மான ஏகாரணவத்தின, **நீர் தொறும்**—அதிஸூக்ஷ்மமான ஜலபரமானுககள் தோறும், **பரந்த அண்டம் இது என**—மஹாவகாஸமான இவ்வண்டத்திலிருக்குமாபோலே, **பரந்து உளன**—அஸங்குசிதமாக இருக்கும்வனாய், **நிலம்**—(இப்படி) பூமியிலும்,

அ— ‘‘உள்ளெனில் உளன இவ்வுருவுகள் அவனுருவமாயுள் உள்ளலனெனில் உளன அவனருவம் இவ்வுருவுகளுள், உள்ளென இலனென இவைகுணமுடைமையில் இருதகைமை யொடுளன, ஒழிவிலன பரந்தே உளன’ இதயந்வய 9

ஜீ— ‘உள்ளெனில் உளன இவ்வுருவுகள் அவனுருவமாயுள் உள்ளலனெனில் உளன இவ்வுருவுகள் அவனருவமுள், உள்ளென இலனென இவைகுணமுடைமையில் இருதகைமை யொடு உளன, ஒழிவிலன பரந்தே உளன இதயந்வய 9

ப—விசுமபு—ஊர்துவலோகங்களிலும், ஒழிவு அற—ஒன்றொழியாமே, கரந்த—அதிஸூக்ஷ்மமாய், சில இடந்தொறும்—அலபமான ஸத்துலங்களதோறும், இடம்—அந்த ஸத்துலங்களிலே, திகழ—ஸவயம்பரகாஸதயா உஜ்ஜவலமான, பொருள தொறும்—ஆதமவஸதுக்களதோறும், கரந்து—வயாபயவஸதுக்களும் அறியாதபடி மறைந்து, எங்கும்—எங்குமொகக, பரந்து உளன—வயாபதனாயிருக்கும், இவையுண்ட கரன—இவவஸதுக்களை ஸமஹாரத்துஸாயிலும் தனக்குள்ளே அடக்கித் தான் ஸதிராய நின்றவன

இத்தால காரணத்துஸையோடு காரயத்துஸையோடு வாசியற அதிஸூக்ஷ்மமான சேதநாசேதநங்களிலும் அஸங்குசிதமாக வயாபிததிருக்கும் என்றதாயிற்று

இ—அவ —பத்தாம பாட்டில்—கீழ்ச்சொன்ன புகுவத்துவயாபதியினுடைய ஸௌகாயததைச் சொல்லுகிறது

வயா —(பரந்த தண் பரவையுள நீர்தொறும் பரந்துளன பரந்த அண்டமிதென) பரந்து குளிராத கடலில் ஜலபரமானுகளதோறும், சதூதூஸ பூவநாதமகமான அண்டாவகாஸத்திலே ஓர் ஏகாகி வாததிகுமாபோலே அஸங்குசிதமாக வயாபிததிருக்கும் இதரபூதங்களிலும் வயாபதி இப்படியே என்கிறது—(நில விசுமபு) முதலான பூமியையும், முடிவான ஆகாஸததையும் சொன்னபடி இது அநுகதமான பூதங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் (ஒழிவற) ஒன்றொழியாமே வயாபிததிருக்கும் பூதகாரயங்களில் அதிசூத்ரமான ஸரீரஸரீரிகளிலும் உண்டான வயாபதி சொல்லுகிறது — (கரந்த சிலிடந்தொறும்) அதிசூத்ரஸரீரங்களிலும் (இடந்திகழ் பொருள தொறும்) ததூநதாவாததிகளாய ஸவயம்பரகாஸமான ஆதமாகளதோறும் (கரந்து) அநயைரதூருஷ்டனாயிருக்கை (எங்கும் பரந்துளன) இப்படி ஸமஸதவஸதுக்களிலும் வயாபிததிருக்கும் (இவையுண்ட) இவறறை எல்லாவறறையும் தன திருவயிறறிலே வைத்து உபகரித்தவன (கரன) இப்படி தூருட்பரமாண ஸித்துதான இப்படி எல்லாவறறையும் தன திருவயிறறிலே வைத்து உபகரித்தவனகிடா பரமானுகளதோறும் வயாபிததிருக்கிருன என்று கருதது 10

ஈ— அவ —பத்தாமபாட்டு a (பரந்த இதயாதி) ஜகத்தை ஸரீரதயா ஸேஷமாக உடையனாய், எங்கும் வயாபித்து, தாரகனாய், நியாமகனாய், ஸேஷியாய் இருக்கும் என்று b கீழே சொன்னார், இப்படியாவயாபித்துநினுல அசிதஸமஸர்ககூததாலே c சேதநனுக்கு

அ— பத்தாமபாட்டு a (பரந்ததண்ணிதயாதி) அத்ர பரதிவஸது பூர்ணவயாபதிஸௌகாயம் அபிதீயதே அயம் க்ரந்தகாராணம் பக்ஷ இதி மந்தவயம் b (கீழே சொன்னார்) என்றது—ஏழாம்பாட்டிலே உயிரெனக கரந்து எங்கும் பரந்துளன' என்று சொன்னார் என்றபடி c (சேதந

ஜீ— பத்தாமபாட்டு (பரந்த இதயாதி) b (கீழே சொன்னார்) என்றது—ஏழாம்பாட்டிலே சொன்னார் என்றபடி c (சேதநனுக்கு ஒரு ஸங்கோசம்) ஜ்ஞாநஸங்கோசம் சேதநஜ்ஞாநஸங்கோசம்

ஈ—ஒரு ஸங்கோசம் பிறவாநின்றதிறே, அப்படியே அவனுக்கும் இவற்றோடடை ஸம்ஸாக் கத்தாலே d ஸங்கோசம் பிறக்குமோவெனினில், அது செய்யாது, e அஸங்குசிதமாக வயாபிததுநிறகும்—என்று வயாபதிஸௌகாயத்தை அருளிச்செய்சிறா

வயா —f (பராத தண பரவை இதயாதி) பரந்த குளிர்ந்திருநதுள்ள கடலில் ஜலபரமானுகளதோறும் வயாபிததிருக்கும் g நீர்ச்செறிவாலே திரண்டு தோற்றுநிற இததனையிறே பரமானுஸங்காதமிறே h 1 “अयानन्तरिक्षात्” (ஜயாயாநநதரிஷாத) எனகிற வஸது ஜலபரமானுக்களிலே வயாபியாநினறால் அஸபாவகாஸமாய் நெருக்குப்படியுக்குமோ எனினில் (பரந்த அண்டமிதென) அநத ஜலபரமானுக்கள தான பரந்த அண்டமிது எனவாயிறறு வயாபிததிருப்பது 1 ஓரண்டத்தைச சமைத்து, அதிலே ஓர் ஏகாசிய வைததாபபோலே இருக்கும்

அ—னுசகு ஒரு ஸங்கோசம்) என்றது ஸவபுவாதயதூபுவம் என்றபடி. ஸவபுவம்—ஜஞாதம் ஒரு ஸங்கோசம் எனகிற இடத்திலே ஒரு எனகையாலே ஸங்கோசத்தேந ஸாதூமயம் விவக்ஷிதம் ஜீவனுடைய தூமபூதஜஞாதஸங்கோசம் ஸவரூபஸங்கோசத்துக்கு துருஷ்டாந்தம் d (ஸங்கோசம் பிறக்குமோவெனினில்) என்றது விபுவான ஈஸ்வர ஸவரூபத்துக்கு காரயரூப ஸங்கோசம் பிறக்குமோ? என்றபடி e (அஸங்குசிதமாக வயாபிதது) என்றது விபுவான ஸவரூபம் அணுவுக்குளே வயாபிததால் விபுவான ஆகாரத்துக்கு ஸங்கோசம் வாராது என்றபடி.

f ‘கரந்த சில’ என்று மேலே காரயத்தைச் சொல்லுகையாலே பரந்த தண பரவையுள் என்றது காரண ஜலமான ஏகாண்வததைச் சொல்லுகிறது அனறிககே காரணமான முத பஞ்சகததுக்கும் உபலக்ஷணமாய அததாலே ஆரபூதமான அண்டத்தை நினைகிறது என்னுதல் இதுவே முக்யம் யதூவா பரந்த தண்பரவை ஜலததவம் அது அருசுக்கும் உபலக்ஷணமாய நிலம் முதலானவற்றில் எங்கும் ததபரமானவமஸங்களில் வயாபதி விவக்ஷிதம் g ஜலஸமுதூய மொழிய பரமானுகள் உண்டோ எனன (நீர் இதயாதி) செறிவு-நிபிட்டுதை h 1 ஜயாயாநந தரிஷாத் இதி) அதர மனனுணர்வளவிலன (1 1 2) இதயேததூபயநுஸநதேயம்

ஜீ—ஈஸ்வர ஸவரூபஸங்கோசத்துக்கு துருஷ்டாந்தம் d (ஸங்கோசம் பிறக்குமோ) விபுவான ஈஸ்வர ஸவரூபத்துக்கு கார்யரூப ஸங்கோசம் பிறக்குமோ? e (அஸங்குசிதமாக வயாபிததுநிறகும்) விபுவான ஸவரூபம் அணுவுக்குளே வயாபிததால் விபுவான ஆகாரத்துக்கு ஸங்கோசம் வாராது என்றபடி

f ‘கரந்த சில’ என்று மேலே கார்யத்தைச் சொல்லுகையாலே பரவை என்றது— காரணமான ஏகாண்வததைச் சொல்லுகிறது g ஜலஸமுதூயமொழிய பரமானுகள் உண்டோ எனன (நீர்ச்செறிவு இதயாதி) செறிவு-நிபிட்டுதை h சூநதேரக்யே ஸாண்டிக்ய விதூவா யாம் 1 ஏஷ ம ஆத்மாநந்தர்ஹருத்யே ஜயாயாந பருதிவயா ஜயாயாநநதரிஷாத ஜயாயாத

பர—h1 (பரந்த தண்பரவையித்யாதி) [छान्दोग्ये, ३-१४] शाण्डिन्यविद्यायां “एष म आत्मान्तर्हृदये ज्ञायान् पृथिव्या ज्ञायान्तरिक्षाज्ज्ञायान् दिवो ज्ञायान् एभ्यो लोकेभ्यः” इति ॥
ப—44

ஈ—இப்படி ஜலபரமானுக்களிலே வயாபிததுவிடுமித்தனையோ எனனில் j (நிலவிசம்பு j ஒழிவற) பூமயந்தரிகுங்கனிலும் அயபடியே k இவை மூன்றும் அஞ்சுக்கும் உப லக்ஷணமாய், அஞ்சாலும் ஆரபுதுமான அண்டத்தளவும் நினைத்து, மேல காயமான பதூராததுநரவில வயாபிததிருக்கும்படி சொல்லுகிறது—k (கரந்த சிலிடநதொறும்) l இமையோடு இமை பொருந்தும்போதைக காற்றிலே முடியும்படியான ஸலக்ஷணமான அல்பஸரீரங்களதோறும் (இடநதிகழ பொருளதொறும்) அவ்வவ ஸரீரங்களிலே ஜஞாநாநந்ததுலக்ஷணமாய்க்கொண்டு m மிளிருகிற ஆதமாககளதோறும்

(கரந்த) வயாபயபதூராததுங்களுககுத் தெரியாதபடி, அநையரதருஷ்டனாய் n (எங்கும் பரந்துளன) o சேதநன் ஸரீரத்திலே வயாபிக்கும்போது அதில் ஏகதேஸரத் திலே நின்று ஜஞாநத்தாலே எங்கும் வயாபிக்கக கடவனாயிருக்கும் இவன அங்ங னனறிக்கே ஸவரூபத்தாலே எங்கும் வயாபிததிருக்கும் p விபுத்வத்தை அவனுக்குச் சொல்லி, அனுதவத்தை இவனுக்குச் சொல்லி, இதுக்குள்ளே அவன குறைவற வயாபிததிருக்கும் என்றால் அது கூடுமோவெனனில் q (இவையுண்ட கரனே) r சிறு

அ—இஸருதிகுக்க கீழ ஏஷம் ஆத்மா” இத்யாதி: ‘மே அந்தர்ஹருத்யே வஸநநேஷ ஆத்மா பருதிவயாதிபுயோ ஜயாயாந் என்று அத்வயம் | விவரணம் (ஓரண்டத்தை இத்யாதி:)

j ஒழிவற ஒழியாதே k இம்மூன்றிலுமோ வயாபதியுள்ளதெனன (இவை மூன்றும் இத் யாதி:) ஆகாஸமும் ஸாவயவமாகையாலே பரமானு ஸங்காதாதமகமாயிருக்கும்” என்று பரஸங்காத சிலா பரஸ்நத்துக்கு உததரமருளிச்செயவர் k கரவென்று – ஸலக்ஷணமாய், ‘‘சில’ என்றும் ஸலக்ஷணமாய் இடமென்று ஸரீரமாய், அத்யல்ப ஸரீரங்களில் என்றபடி | கரந்த சில’ என்றததால் தாத்பர்யம் (இமையோடு இத்யாதி:) இமை பக்ஷம் n மிளிருகை பரகாஸிக்கை

n எங்கும் பரந்துளனென்று பஹிர்வயாபதியும் சொல்லுகிறது o (சேதநனித்யாதி:) எங்கும் என்றதுக்கு இது தாதபாயம் p (விபுத்வத்தை அவனுக்குச் சொல்லி இத்யாதி:) 1 நித்யம் விபு: இத்யாதியாலே விபுத்வமும் 2 ஏஷோணுராத்மா இத்யாதி: யாலே அனுதவமும் சொல்லியிருக்க என்றபடி q இவை என்றது பரதயக்ஷ பரித்ருஸ்யமான

ஜீ—தூவோ ஜயாயாநேபுயோ லோகேபுய இதி மே அந்தர்ஹருத்யே வஸந் ஏஷ ஆத்மா பருதிவயாதிபுயோ ஜயாயாந் இத்யந்வயம் | விவரணம் (ஓரண்டத்தை இத்யாதி:)

j ஒழிவற ஒழியாதே j நிலவிசம்பொழிவற பூமியிலும் அந்தரிகுத்திலும் ஒன்றொழியாதே இதி ஸபுதூரத்தது k இவை மூன்றிலுமோ வயாபதி உள்ளதெனன (இவை மூன்றும் இத்யாதி:) ஆகாஸமும் ஸாவயவமாகையாலே பரமானுஸங்காதாதமகமாயிருக்கும் k கரந்தவென்றும்— ஸலக்ஷணமாய் சில என்றும் ஸலக்ஷணமாய், இடமென்று ஸரீரமாய் அத்யல்பஸரீரத்தோறும் என்றபடி | இதின் சரமாவதி (இமையோடு இமை இத்யாதி:) இமை பக்ஷம் n மிளிருகை பரகாஸிக்கை

n எங்கும் பரந்துளனென்று பஹிர்வயாபதியும் சொல்லுகிறது p 1 நித்யம் விபு: 2 ஏஷோணுராத்மா இத்யாதியைப்பற்ற (விபுத்வத்தை—அனுதவத்தை—சொல்லி)

11 கரவிசும பெரிவளி நீர்நிலை மிவைமிசை
வரனவில் திறல்வலி யளிப்பொறை யாயநின்ற
பரனடி மேல்குரு கூர்ச்சட கோபன்சொல்
நிரனிறை யாயிரத் திவைபத்தும் வீடே

ஆழவாரா திருவடிகளே ஸரணம்

ஆ— 11 வபா:— (கரவிசுமபு) லீலோபகரண பேராகோபகரணோபயவிதவிபூதிவிபரிஷ்ட னுன எம்பெருமானை பரதிபாதிக்கிறது இத்திருவாய்மொழி—என்கிற இப்பொருளை ஓளசித யத்தாலே அவன திருவடிகளை பரதிபாதிக்கிறது என்கிறார் இத்திருவாய்மொழியின் சொற்களின் அழகையும் ஸந்தர்ப்பத்தின் அழகையும் பொருளின் சீர்மையையும் இசையின் அழகையும், இச்சேர்த்திகளினுடைய நிரதிசய பரேம கூர்ப்பத்தவத்தையும் இவை A பொய யில் பாடலாயிருக்கிறபடியையும் பார்த்து இப்படியானால் B தமிழர் இசைகாரர் பததர்பரவும் படி நிரதிசயகலயாணமாயிருப்பன எம்பெருமானாகுத இப்பர்யந்தமாகவேண்டுமென்று தம் முடைய அபிநிவேசத்தாலே ஆயிரம் என்றருளிச்செய்கிறார் 11

திருக்குருகைப்பிரானிளான திருவடிகளே ஸரணம்

ஈ வடிவைக்கொண்டு பெரியவறறையெல்லாம் தன் வயிறுநிலை வைத்தால் sC “தயிருண்ட பொன் வயிறு இவவேழல்குமுண்டே இடமுடைத்தால்” என்கிறபடியே பின்னையும் அவ வயிறே இடமுடைத்தாமபடி இருக்கவல்ல ஸர்வஸகதி, சிறியவறறிலே குறைவற இருக்கமாட்டானோ? என்கிறார் t (கரன) இப்படி ஸுத்யுருடபரமாணஸித்த்யுன் n “இவையுண்ட கரன பரந்த தண் பரவையுள் நீர்தொறும் பரந்த அண்டமிதெனப் பரநதுளன, நிலவிசம்பொழிவறப் பரந்துளன, கரந்த சில இடந்தொறும் இடநதிகழ் பொருள்தொறும் எங்கும் கரநது பரந்துளன” என்று அநவயம் 10

அ—இவை என்றபடி r இவையுண்ட கரன என்கிற மாதரத்துக்குக் கருத்து அருளிச்செய்கிறார் (சிறு வடிவைக்கொண்டு என்று தொடங்கி) s பெரியதிருமொழி—(தயிரித்தயாதி) துதி்யை புஜித்த ஸபருஹணீயமான குஷியானது - சிறு வயிருளது இஸஸபதலோகங்களையும் புஜித்து பின்னையும் அவகாஸமுடைத்தாயிருக்கும், ஆஸ்சர்யம் t கரன் கரன த்யுருடன என்றபடி பரந்த தண்ணென்று தொடங்கி பரந்த அண்டமிதெனப் பரந்துளன நிலவிசம்பொழிவறக் கரந்த சிலிடந்தொறும் இடந்திகழ் பொருள்தொறும் கரந்தெங்கும் பரந்துளன இவையுண்ட கரனே” என்று உரையினுடைய அநவயம் 10.

ஜீ—எனந்து q இவை பரத்யகடிமானவை r இவையுண்ட என்கிற மாதரத்துக்கு பூரவம் (சிறு வடிவை இத்தயாதி) s (தயிரித்தயாதி) தயிரை உண்ட ஸபருஹணீயமான வயிருளது இத்த ஸபத லோகங்களையும் புஜித்தும் பின்னையும் அவகாஸமுடைத்தாயிருக்கும் ஆல ஆஸ்சர்யம் t கரன கரன-த்யுருடன த்யுருடபரமாணஸித்த்யுன் என்றபடி u பாட்டுக்கு அநவயம் (இவை உண்ட இத்தயாதி) 10.

A 4 8 11 B 1 5 11 C பெரியதிரு 11 5 3

ஓ— அவ — நிகுமத்தில்—ஸமஸ்தகல்யாணகுணாரண்ய நிரவதிககருபாமபோதி யாய, தனாகு ஸத்ருஸமமான துவயதேஹததையும் உடையனாய், ஹேய பரதயநீஃதவ சலயாணைகதாநத்வங்ஸளாலே சேதநாசேதநங்குளிறகாடடில அத்யநத விலக்ஷணஜ்ஞாநாநததுஸவருபனுமாய, ஸவாதீநமான அஸேஷசித்சித ஸவருபஸ்தி திசேஷ்டைகனையும் உடையனாய், ஸமஸ்தஜக்ததையும் ஸரீரதயா ஸேஷ மாக உடையனாய் அபரநிபக்ஷமாமபடி வேதுபரதிபாத்யனாய், வேதுங்குளில் பரராகச சொல்லுகிற குதுராதிசுங்குக்கும் பரனாய், பரமானமுமில்லை பரமேயமுமில்லை ” எனகிற ஸத்தியவாதிசுங்களால் அவிசாலயமான தனமையை உடையனாய், பரமானுக்கள தோறும் புக்கு அனுதரனாய் வயாபிககவல்லனாய், ஸரிய பதியாய், நாராயணான ஸாவேஸவரனே ததபரஸாத்ஸப்தையான ஜ்ஞாநத்ருஷடியாலே ஸாக்ஷாதகரித்து, தத்ருபுஷஜநித ஹாஷபரகர்ஷததாலே தனாகுத தானே பிறந்து, இவனுடைய ஏவம ஸித்யபரதவபரதிபாத்யமாய், ஸப்துசசோததியையும் அர்ததுபௌஷ்கல்யததையும் உடைததாயிருநதுள்ள இபபத்தம எம்பெருமான திருவடிகளிலே பரிசர்யாருபமாகப் பிறந்தன எனகிறார்

வயா — (கரவிசுமபெனறு தொடங்கி) ஸஸவபூவமான பூதபஞ்சகங் கனையும், ததுபலக்ஷிதமான காயவாக்கு நித்யவிபூத்யாதிசுங்களையும் உடையனாகையாலே ஸர்வஸமாதபரனான ஸர்வேஸவரன திருவடிகளிலே, கரவிசுமபென்னுமிடத்துக்கு அல்லாத பூதங்குளிற காடடில் அசசுதயா கரந்திருக்கை எனறுஞ்சொல்லுவர், தின்மை சொல்லிறற்குவுமாம் (நிரனிறை) எனகிற இடத்துக்கு அர்த்தபௌஷ்கல்ய மும் ஸப்துபௌஷ்கல்யமும் 1 “पादबन्धोऽक्षरसमस्तैश्चयसमन्विताः” (பாதபந்தேதோஃ க்ஷரஸமஸ்தநதரீலயஸமநவித) எனறுபபோலே, சொல்லும் பொருளும் இசையும் தாள மும் அந்தாதியும் அடைவே நிறுத்தபபடுசை எனறும சொல்லுவர் பரனடிமேற சொன்ன இவவாயிரத்து இபபத்தம மோக்ஷபரத்யுமென்றும் சொல்லுவர்கள் 11

நஞ்ஜீயர் திருவடிகளே ஸரணம்

ய— 11 அவ — அநநதரம் கீழ் உபபாதித்த பரதவததை நிகுமியாநின்றுகொண்டு இததிருவாயமொழிகு பூலம் மோக்ஷமாக அருளிசெய்கிறார்

கரம்—ஸக்ஷமமாகைபாலே கரததலையுடைய, விசுமபு—ஆகாஸம், எரி— ஆகூரி, வளி—வாயு, நீர்—ஜலம், நிலம்—பூமி, இவைமிசை—இவறறை ஆஸரய மாக உடைததாய், இவறறுக்கு ஸவபூவங்களாயுள்ள, வரன—ஸரேஷ்டமான நவில—ஸப்தம், திறு—தூஹகதவம், வலி—பூலம், அளி—தண்ணளியான குளிரத்தி, பொறை—தூரகதவம், ஆய்நினற—இததூரமிகளோடு தூரமங்களோடு வ்ஸியறத தனக்கு பரகாரமாமபடி நின்ற, பரன—ஸாவஸமாதபரனுடைய, அடி மேல—துயரறுசுடரடி விஷயமாக, குருகூர்ச்சடகோபன—திருநகரியைப் பிறப்பிட மாகவுடையராய ஸடூரான பூஹய குதுருஷ்டிகளை வெல்லும் ஸவபூவரான

11 ஆழ்வாரா, சொல் அருளிச்செய்ததாய், நிரனிற்ற ஆயிரதது சொல்லும் பொருளும் இயலும் இசையும் தாளமும் அபிநயமும் ஒன்றுக்கொன்று சேருகையாலே நிரந்த நிறைந்த ஆயிரதது, இவை பத்தும்—பரதவபரதிபாதுகமான இவை பத்தும், வீடு—(பரனடிமேல்) விடப்பட்டன, ஸமாபபிகசப்பட்டன என்றபடி.

இவை பத்தும், வீடான மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கையாலே “வீடு” என்று சாரணத்திலே காரியோபசாரமாகவுமாம் 1 “**वाल्मीकिर्वाण्य**” (வால்மீகிர் பூசுவாந் ருஷி) என்று அநுபுவததாலும் ஜஞாநாதி வைபுவததாலும் அவனுக்குப் பூததி சொனரூபபோலே “குருகூசசடகோபன்” என்று பரபூநதகாததாவான ஆழ்வாருடைய ஆபதி சொல்லுசிறது “நிரனிற்ற” என்று அடைவே நிறைந்த என்றுமாம் “ஆயிரம்” எனசிற ஸங்கக யானிராதேஸததாலே காததாவான இவ ருடைய புகுவததூதீநதவம் ஸூசிதமாகிறது இததிருவாயமொழி நாறசீராய அளவடி நான்கும் ஒத்திருக்கையாலே கலிவிருத்தம் எனபது 11

வாதிசேஸரி அழகியமணவாளச் சீயா திருவடிகளே ஸரணம்

இ— 11 அவ — நிகுமத்தில்— இப்படி உபயவிபூதி நாதுவமான பரதவத்தை பரதிபாதித்த இப்பத்தும் எம்பெருமான திருவடிகளிலே பரிசாயாரூபமாகப் பிறந்தன எனகிறது

வயா —(கர விசுமபு) துருடமான விசுமபு ஸூக்ஷமமான ஆகாஸம் (எரி வளி நீர் நிலம்) இந்த பூதங்களைந்தும் நிதயவிபூதிக்கும், ஸவகாயமான அண்டாதி களுக்கும் உபலக்ஷணம் (இவையிசை வரனவில திறல் வலி அளி பொறை) இந்த பூதங்களின் ஸவபூவமான, வரனவில இவவாகாஸகுணமாய வரிஷ்டமான ஸபூதம் திறல் அகூநியினுடைய ஸவபூவமான தூஹகதவஸகதி வலி - வாயுவினுடைய ஸவபூவமான பூலம் அளி ஜலத்தினுடைய ஸைதயததாலே வந்த தண்ணளி பொறை பூமியினுடைய ஸவபூவமான க்ஷமை (ஆய்நின்ற பரன்) இந்த உபயவிபூதியையும் ஸரீரவத பரகாரமாக உடையனுகையாலே ஸாவஸமாத பரன் (அடிமேற் குருகூசசடகோபன் சொல்) திருவடிகளிலே பரிசாயா ரூபமாக அருளிச்செய்தது 1 “**वाल्मीकिर्वाण्य**” (வால்மீகிர் புகுவாந் ருஷி) என்னுமாபோலே தம்முடைய ஆபதியைத் தாமே அருளிச்செய்கிறா (நிரனிற்ற) ஸபூதபெளஷ்கலயமும், அாததூபெளஷ்கலயமும் சொல்லும், பொருளும், இசை யும், தாளமும், அநதாதியும் அடைவே நிறகப் பாடுகை என்னவுமாம் (இப்பத்தும் பரனடி மேல் வீடு) ஸாவேஸவ்ரன் திருவடிகளிலே ஸமாபபிககப்பட்டது இப் பத்தும் வீடு மோக்ஷபரதம் என்னவுமாம் இச்செய்யடைய நெல்லென்னுமா போலே, மோக்ஷமென்றது மோக்ஷபரதமென்றபடி 11

பெரியவாச்சானபிள்ளை திருவடிகளே ஸரணம்

ஈ— வயா —நிகுமததில்—உ முதறபாடடிலே கலயாணகுணயோகூததையும், நித்ய விபூதியோகூத்தையும் விகுரஹவைலக்ஷணயத்தையும் சொல்லி, இரண்டாமபாடடிலே இவற்றுக்கு ஆஸரயமான திவ்யாதமஸவருபம் சேதநாசேதந விலக்ஷணம் என்று, மூன்றாம் பாடடிலே நித்யவிபூதியோபாதி ததீயத்வாகாரத்தாலே அவனுக்கு அநதரங்குமாய்த தோற்றுஈற லீலாவிபூதியோகூத்தை அருபுவித்தா, நாலாம் பாடடிலே அந்த லீலாவிபூதியினுடைய ஸவருபம் அவனதீநம் என்றா, அஞ்சாம் பாடடிலே அதினுடைய ஸதி தியும் அவனதீனை என்றா, ஆறாம் பாடடிலே பரவருத்தி நிவருத்தியும் புகுவததீநம் என்றா, ஏழாமபாடடிலே ஸரீரஸரீரிகளுக்குண்டான லக்ஷணம் ஐகூத்துக்கும் ஈஸவரனுக்கும் உண்டாகையாலே, இதுக்கும் அவனுக்கும் சொன்ன ஐக்யததுக்கு நிபுந்தநம் ஸரீராத்மபூாவம் என்றா, எட்டாம் பாடடிலே குதுருஷ்டிகளை நிரலித்தார், ஒன்பதாம் பாடடிலே ஸூந்யவாதியை நிரலித்தார், பத்தாம் பாடடிலே வயாபதிஸௌகாயத்தை அருளிச்செய்தார், இப்படிக்களாலே அவனுடைய பரத்வத்தை நிஷ்காஷித்தாராய் நின்றா கீழ் இததிருவாய்மொழியில் அநவயித்தவாகளுக்குத் b தாம் பெற்ற பேறே பேறென்னுமிடத்தை அருளிச்செய்கிறார்

வயா — (கரவிசம்பு) c கரமான விசம்பு, d த்ருடமான விசம்பு என்றபடி அன்றியே (கரவிசம்பு) கரந்த விசம்பு அச்சுமான விசம்பு எனனுதல் e 1 “अथ शृङ्गः पतति” (அதர க்ருத்ர பததி) என்று நிரூபிக்கவேண்டுமடியாயிருக்குமிதே (எரி) தேஜஸ் ததவம் (வளி) காற்று (நீர்) ஜலம் (நிலம்) பூமி (இவைமியை) f இவற்றின மேலே உண்டான (வரன) வரனா—ஸரேஷ்டமான (நவில) வரிஷ்டமான ஸபுத்யம் அக்நியினுடைய தூஹகத்வஸகதி, காற்றினுடைய மிடுக்கு, ஜலத்தி

அ— நிகுமததில்—(கரவிசம்பிதயாதி)-a ஸ்ரோத்ருபுததீ ஸமாதாநார்த்தமாப பாட்டுக்களில் அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்கிறார் (முதறபாடடிலே இதயாதி) b (தாம் பெற்ற பேறு) என்கைக்கு இங்கு ஸபுத்யம் எங்கே எனன இங்கிலையாகிலும் வீடுபெற்ற (10 10-11) என்று தாம் பேறு பெற்றாராக மேலே சொல்லுகிறதைப்பற்ற அருளிச்செய்தாராதல் அன்றிக்கே ‘தொழுதெழெனமனனே (1 1 1) என்று உபக்ரமித்து ‘நணுகினம் நாமே’ (1 1 3) என்றத் தச் சொல்லுகிறாராதல்

c (கரம்) என்ற தூர்ட்யம் சிரகாலவாததித்வமாதல் பரமான லிததமான தூரட்யம் எனனுதல் e அப்படி ஆகாரம் ஸவச்சுதூரவயமாயத் தோற்றுமோ எனன (அதர க்ருத்ர: பததி என்று) பததி ‘பதல் கதெள’ சரதீத்யர்த்த f (இவற்றின மேலே உண்டான) இவற்றி

ஜீ— நிகுமததில்—(கரவிசம்பிதயாதி)-a ஸ்ரோத்ருபுததீ ஸமாதாநார்த்தமாப பாட்டுக்களில் அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்கிறார் (முதறபாடடிலே இதயாதி) b (தாம் பெற்ற பேறே) என்றது. ‘அவாவறறு வீடுபெற்ற’ (10 10 11) என்று தாம் பெற்ற பேறு என்றபடி ‘‘தொழு தெழெனமனனே (1 1 1) என்று உபக்ரமித்து ‘‘நணுகினம் நாமே’ (1 1 3) என்றது ஆதல்

d ‘த்ருடமான’ என்ற தூர்ட்யம்—சிரகாலவாததித்வமாதல், பரமான தூரட்யமாதல் e அச்சுமானபடி எனனெனன (அதர க்ருத்ர பததிதயாதி), f (இவற்றின மேலே உண்டான)

ஈ—னுடைய தண்ணளி, பூமியினுடைய பொறை இப்படி ஸஸவபூவமான பூதபஞ்சகங் களையும் சொல்லி, இத்தாலே லீலாவிபூதியைச் சொல்லிறறைய, ஐ ரஜஸ்தமஸஸுக்களைக் கழித்தது நிஷக்ருஷ்டஸ்தவமேயாய இருக்குமிதே நித்யவிபூதி, அதுக்கும் இது தானே உபலக்ஷணமாய், ஆக உபயவிபூதியுத்தனாயிருக்கிற ஸாவஸமாத்தபரன திருவடிகளிலே (இவை பததும் பரனடி மேல வீடு) அவன திருவடிகளிலே விடப்படன ஸமாபயிக்கப்படன (குருகாசசடகோபன) h 1 “वाल्मीकिर्गवानुषि:” (வாலமீகி புகுவாந் ருஷி) எனனுமபோலே ஆபதிகு உடலாக அருளிச்செய்கிறார்

1 நிரல நிறை எனனுதல், நிரன நிறை எனனுதல் நிரல நிறை என்ற போது - ஸபூதங்களும நிறைநது, அாததங்களும புஷ்கலமாயிருக்கை நிரன நிறை என்றபோது - j நேரே / நிறுத்தப்படுகை k 2 “प्रमाणैस्त्रिमिरन्वितम्”

அ—னுடைய குணங்களான என்றபடி ஐ உபலக்ஷயதா பரயோஜகமாஹ (ரஜஸ்தமஸஸுக்களை இதி) சிலா—“பரக்ருதி மண்டலத்துக்குள்ளே நித்யவிபூதி என்று சொல்லுகிற யாதவபரகாஸன பக்ஷத்தை நிரஸிக்கக்காக (ரஜஸ்தமஸஸுக்களைக் கழித்து நிஷக்ருஷ்டஸ்தவமேயாய இருக்குமிதே நித்யவிபூதி) எனகிருா—என்று சொல்லுவா h ஸவபரஸமஸை பண்ணலாமோ? எனன (வாலமீகிரித்யாதி) யதுவா 3 ஏகாந்தி வயபதேஷ்டவயோ நைவ க்ராமகுலாதிபி இதி ஹயச்யதே இதயத்ராஹ (வாலமீகிரிதி) இதுக்குக்கீழ்மேலும்1 பராபதராஜயஸய ராமஸய ‘இத்யாதி ராமஸய என்றது - ஸதி ஷஷ்டியாய, ராமரானவா பராபதராஜயராயுள்ளவளில ஆதமவாந் ருஷி க்ருத்ஸநம சரிதம் விசிதரபதம் சகார, ருஷி ஸ்லோகாநாம் சதுர்வீம்ஸத ஸஹஸராணி ச, ததூர் பஞ்சஸாக்ஸுஸதாநி ச ததூர் ஷ்டகாண்டூநி ச ததேராததரம அபபடியே உததர ஸ்ரீராமாயணத்தையும் பண்ணினான என்றபடி

1 முந்தின அர்த்தத்தில், ‘நிரல, நிறை என்ற இரண்டும் பௌஷ்கலயபரம, இரண்டா மர்த்தத்தில் நிரன’ என்று - நேராய நிறையென்று நிறுத்தப்படுகை, j (நேரே) க்ரமத

ஜீ—இவற்றினுடைய குணங்களான என்றபடி ஐ (ரஜஸ்தமஸஸுக்களைக் கழித்து) இத்யாதியாலே விஸேஷித்தது—பரக்ருதிமண்டலத்துக்குள்ளே நித்யவிபூதியெனகிற யாதவபரகாஸாதி மத வயாவருததிக்காக 4 ‘தமஸஸது பாரே 5 தமஸ பரஸதாத்’ என்னகடவதிறே h ஸவபரஸமஸை பண்ணலாமோவெனன (வாலமீகிரித்யாதி) பூரலகாண்டே சதுர்த்தே 1 ‘பராபத ராஜயஸய ராமஸய வாலமீகிர் புகுவாந் ருஷி | சகார சரிதம் க்ருத்ஸநம விசிதரபதமாத்தமவாந் | k தத்ரைவோபரிஷ்டாத 2 “பாட்யே கேயே ச மதுரம பரமாணஸத்ரிபிரநந்தம் | ஜாதிபிஸ

பர- h1 (குருகாசசடகோபன) बालकाण्डे चतुर्थे सर्गे-“प्रासराज्यस्य रामस्य वाल्मीकिर्मग वानुषिः। चकार चरितं कृत्स्न विचित्रपदमात्मवान्॥१॥ चतुर्विंशत्सहस्राणि श्लोकानामुक्त- वानुषिः। तथा सर्गशतान् पञ्च षट् काण्डानि तथोत्तरम्॥२॥”

k2 (நிரலிறை) त्रैवोपरिष्ठात् “पाठ्ये गेये च मधुरं प्रमाणैस्त्रिमिरन्वितम्। जातिमि- स्सप्तभिर्बद्धं तन्त्रील्यसमन्वितम्॥८॥” अस्यायमर्थः—पाठ्य नाम-प्रगीतसज्ञः केवलस्वरूपो चारणविशेषः, तथाऽऽह भरतः “षडलङ्कारसयुक्त कलाकालसमन्वितम्। यत्पठ्यते नाटकादौ

/ நிற்கப்படுகை — என்ற இருபத்து நாலாயிரப்படி இங்கு குறிக்கொள்ளத்தக்கது

ஈ-(ப்ரமாணைஸ்த்ரிபிதந்விதம்)k₁1. “பாடவஹோஷ்ரஸமஸ்த்நீலயஸமந்வித:” (பாதபுத்₃தே₃டக்ஷர ஸமஸ்தந்த்₃லயஸமந்வித:) என்கிறபடியே லக்ஷணங்களிற் குறையாமே எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் அந்தாதிபும் க்ரமத்திலே நிறுத்தப்படுகை.

(ஆயிரம்) 12. “काव्यं रामायणं कृत्स्नमीदृशैः करवाण्यहम्” (காவ்யம் ராமாயணம் க்ருத்ஸ்நமீத்₃ருஸை: கரவாண்யஹம்) என்னுமாபோலே. * மயர்வற மதிநல மருளப்

அ—திலே. k நேரே நிறுத்தப்படுகையாவதென்னென்ன (ப்ரமாணைரித்யாத்₃) “த்ரிபி:” என்றது- த்ருதமத்யவிலம்புங்கள்; தர்யபீர சதுரபீர மிபீரஸம்ஜ்ஞகங்களென்னுதல். “ஜாதிபிஸ் ஸப்தபி:” என்றது - நிஷாத்₃தாதிஸப்தஸ்வரங்களை.

l, m, n தொடங்கினவுடனே ஆயிரமென்பானென்னென்ன, அதுக்கு இரண்டு வகையாகப் பரி ஹாரம் அருளிச்செய்கிறார் (காவ்யமென்று தொடங்கி நாலு வாக்யத்தாலே) n அப்படி தோற்றி

ஜீ-ஸப்தபிபு:பு:த்₃தம் தந்த்ரீலயஸமந்விதம்||”k₂ தத்ரைவ த்விதீயே1. “பாதபுத்₃தே₃டக்ஷர ஸம: தந்த்ரீலயஸமந்வித: | டோகார்த்தஸ்ய ப்ரவ்ருத்தோ மே ப்லோகோ புவது நாந்யதா ||” இதி. i முந்தின அர்த்தத்தில், “நிதல், நிறை” என்றிரண்டும் பெளஷ்கல்யபரம். இரண்டா மர்த்தத்தில் நிரன் என்று-நேராய், நிறையென்று - நிறுத்தப்படுகை; j நேரே - க்ரமத்திலே. k விவரணம் (ப்ரமாணைஸ்த்ரிபி:ரித்யாத்₃)

l பூரலகாண்டே₃ த்விதீயே ஸர்கே₃ 2. “தஸ்ய பு:த்₃துரியம் ஜாதா வால்மீகேர்பூ₃வ்₃தா₃த்மந: காவ்யம் ராமாயணம் க்ருத்ஸ்நமீத் ருஸை: கரவாண்யஹம் ||” n அப்படி தோற்றினால் ஒருகாலே

பJ-तपाख्यमभिधीयते||” इति । गेयम्-गानम्; “अर्थप्रदर्शकं पाख्यं तालमित्यभिधीयते । गेयं तालाभिसंयुक्तं अर्थव्यक्तिविवर्जितम्॥” इति । तयोः पाख्यगेययोर्मधुरम् । (प्रमाणैस्त्रिभिरन्वितम्) प्रमाणानि-गानध्वनिपरिच्छेदकानि व्यश्रचतुरश्रमिश्रसंज्ञकानि, द्रुतमध्यविलम्बितानि वा । एतैस्त्रिभिः प्रमाणैरन्वितम् । (जातिभिस्सप्तभिर्वद्धम्) शुद्धविकृतसङ्कीर्णास्वष्टादशजातिषु षाड्जप्रभृतिभिः प्रधानभूताभिः सप्तभिर्जातिभिर्वद्धम् । अत्र शाण्डिल्यः—“सर्वगीतिसमाधारो जातिरित्यभिधीयते । षाड्जी चैवाथ नैषादी दैवती पाञ्चमी तथा । माध्यमी चैव गान्धारी सप्तमी त्वार्षभी मता॥” इति । (तन्त्रीलयसमन्वितम्) तन्त्र्या लयेन च समन्वितम्; तन्त्री-विपञ्ची; लयः-तालः-भेर्यादिध्वनीनां तूर्येण सह विरामः; ताभ्यां समन्वितं-ग्रन्थसन्दर्भसौकुमार्येण तन्त्र्यामारोप्य वादयितुं वैशुवाद्यादिभिश्च सह गातुं योग्यमिति यावत् ।

k₂1. अत्रैव काण्डे द्वितीयसर्गे “पादवहोऽश्वरसमस्तन्त्रीलयसमन्वितः । शोकार्तस्य प्रवृत्तो मे श्लोको भवतु नान्यथा ॥ १८ ॥

12.(ஆயிரம்) அந்நீவ சரீ உபரிஷாட் “तस्य बुद्धिरियं जाता वाल्मीकेर्भावितात्मनः काव्यं रामायणं कृत्स्नमीदृशैः करवाण्यहम्॥४१॥ तत्र चतुर्थे “चतुर्विंशत्सहस्राणि श्लोकानामुक्तवानृषिः । तथा सर्गशतान् पञ्च षट् काण्डानि तथोत्तरम्॥२॥

பெரிய ஜீயர் திருவடிகளே ஸரணம்

ஈ—பெற்றவராகையாலே, மேலுள்ளதையத தோற்றநின்றது ம வாச கரமவாததித வாத அடைவே சொல்லுமத்தனையாகையாலே 'ஆயிரம்' என்கிறது ௩ அனறிககே, ஆயிரமும் சொல்லியலலது நிறகவொண்ணாத விஷய ஸவபுவத்தாலே சொல்லுகிற ராதல ௦ (இவை பததும் வீடே) இவை பததும் பரனடிமேல் விடப்படனவென னுதல, அனறிககே 'இச்செய்யடைய நெல்' எனருல நெலலை வினாகுமதெனறு காட்டுமாபோலே, இவை பததும் வீடெனறு வீடடை வினைக்குமெனற்படியாய், மோஷுபரதும்மெனகிறாராதல

௩ புகுவத்பரஸாதத்தாலே தமக்கு ௧ பரதவஜ்ஞாநம் பிறந்தபடியையும், ௨ அந்த ஜ்ஞாநத்துக்குப் பூலம் மோஷும் எனனுமிடததையும், ௪ இப்பரபுந்தத்தில் ஏதேனும் ஒருபடி அந்வயமுடையார்க்குப் பூலம் தம்முடைய பல்மெனனுமிடததையும் அருளிக் செய்கிறார்

வடக்குத்திருவீதிபிள்ளை திருவடிகளே ஸரணம்

அ—னால ஒருகாறசொல்லலாகாதோவெனன (வாச கரமவாததிதவாதியாதியாதி) ௩ பரதும் நிரவாஹத்துக்கு விவரணம் (அனறிககே இதயாதி) ௦ இவை பததும் வீடு என்கிறதுக்கு 1 ஆயுர்வை க்ருதம் 2 'கஷாயபகதி காமாணி' என்றத்தைக் கண்டுகொள்வது

௩ முதற்பாடடில் அாததத்தோடே கூட்டி இப்பாடடில் அாததத்தை நிகழிக்கிறார் (புகுவத் பரஸாதத்தாலே இதயாதி) யதவா 3 விஸதரஸய ச ஸங்கரஹ 'இதி நயாயேந ஏதத துஸகதாத்தயார்த்ததும் ஸங்கரஹேணஹ (புகுவத்பரஸாதேதி) ௧ கரவிகமபு என்று தொடங்கி 'அளிபொறையாய நின்ற பரன' என்றதாகையாலே (பரதவஜ்ஞாநம் பிறந்த படியையும்) என்றும் ௪ 'இவை பததும் வீடே' என்கையாலே (அந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு பூலம் மோஷும் எனனுமிடததையும்) என்றும் ௫ 'இவைபததும் என்கையாலே (இப்பரபுந்தத்தில் ஏதேனும்) என்று தொடங்கியும் அருளிக்செய்கிறார் ௪ யதவா (அந்த ஜ்ஞாநத்துக்குப் பூலம் மோஷும் எனனுமிடததையும்) இத்யஸய துயரறு சுடரடி இதயத்ர ஹருதயம் புகுவந நித்யகைங்காயமேவ ஹி மோஷ யதவா யதகதஞ்சித அஸமிந பரபுந்தே அந்வயவதாம் பூலம் மோஷஸ்சேத ஏததபரபுந்தநிர்மாணஹேதுபூத ஜ்ஞாநஸய மோஷ பூலம் இத்யதர கிமுதேதி பூலிதாத்தோவா யதவா (அந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு) 'நணுகினம் நாமே (3) என்ற திலே தாதபர்யம் வீடு' என்கையாலே (ஜ்ஞாநத்துக்குப் பூலம் மோஷம்) என்றது ௫ 'இவை

ஜீ—சொல்லலாகாதோவெனன (வாச கரமவாததிதவாதியாதியாதி) ௩ பரதும் நிரவாஹ விவரணம் (அனறிககே இதயாதி) ௦ இவை பததும் வீடு' என்றதுக்கு 1 'ஆயுர்வை க்ருதம்' என்றத்தைக் கண்டுகொள்வது

௩ முதற்பாடடில் அாததத்தோடே இப்பாடடில் அர்த்தத்தைச் சேர்த்து நிகழிக்கிறார் (புகுவத்பரஸாதேதியாதியாதி) ௧ 'கரவிகமபு' என்று தொடங்கி 'ஆயநின்ற பரன' என்றத்தைப் பற்ற (பரதவஜ்ஞாநம் பிறந்தபடியையும்) என்றது ௪ 'இவை பததும் வீடு' என்கையாலே (அந்த ஜ்ஞாநத்துக்குப் பூலம் மோஷும் எனனுமிடததையும்) என்றது ௫ 'இவைபததும்' ப—46

தூரமிடோபநிஷத ஸங்குதி - உயாவற

तत्रादिमे तु शतके दशके तदाद्ये सम्यग्गुणाकृतिविसृत्तिसमेतमीशम् ।

अध्यक्ष्यन् परमनुग्रहतस्तदीयात्तदास्ययोजितमनाश्शठजिह्वम् ॥ १ ॥

1 தத்ராதிமே து ஸதகே தசகே ததாடியே ஸமயக்ஞகுணக்ருதிவிசுத்திஸமேதமீஸம்
அத்யக்ஷயந் பரமநுக்ரஹதஸ்ததீயாத தததுதாஸயயோஜிதமநா ஸடஜித பஜ்ஜுவ ||
அழகிய மணவாள ஜீயர் திருவடிகளே ஸரணம்

தூரமிடோபநிஷத தாதபாயரதநாவளி - உயாவற

निस्सीमोद्यद्गुणत्वादमितरसतयाऽनन्तलीलास्पदत्वात्

स्वायत्ताशेषसत्तास्थितियतनभिदावैभवाद्वैश्वरूप्यात् ।

अक्षब्रह्मात्मभावात्सदसदयगतेस्सर्वतत्त्वेषु पूर्तेः

पश्यन् योगी पर तत्पदकमलनतावन्वशादात्मचित्तम् ॥ २ ॥

2 நிஸ்ஸீமோத்யத்யக்ஞகுணத்வாத் அமிதரஸதயா஽நந்தலீலாஸ்பதத்வாத்
ஸவாயததாஸேஷஸத்தாஸதித்தியதநபித்யாவைபுவாத் வைஸவருபயாத்
தர்யக்ஷபுரஹமாத்மபாவாத் ஸதஸதஸவக்யதே ஸர்வததவேஷு பூர்த்தே
பஸ்யந் யோகீ பரம் ததபத்கமலநதாவந்வஸாத ஆதமசித்தம் ||

அவ — இப்படி பதது ஸ்லோகத்தாலே திருவாயமொழியின் தாதபாயத்தை ஸம்பூர்ணித
யங்காபரிஹார பூரவகமாக நிஷ்காஷித்தருளி அநந்தரம் அடைவிலே தததததுஸகார்த்
ததத்தை அருளிச்செய்யக்கடவராய பரதம்மம் பரதம்மஸதகத்தில் பரதம்மதுஸககார்தார்தததத்தை
ஸங்க்ரஹித்தருள்கிறார்

வயா — (1) (நிஸ்ஸீமோத்யத்யக்ஞகுணத்வாத்) உயர்வறவுயாநலமுடையவன் இதோபி உத்
க்ஞகுடமில்லாதபடி உதக்ருஷ்ட கலயாணகுணங்களை உடைத்தாகையாலும் (2) (அமிதரஸதயா)
ஐயுநலம் நிரவதிக்காநந்தஸவருபனாகையாலும் (3) (அநந்தலீலாஸ்பதத்வாத்) நிலநிடை
வீகம்பிடை உருவினனருளினை பாதாளமாரபய பரமபத்பர்யந்தமாக உண்டான சேதநாசேதந
ஐயுக்கிகளுகையாலும் (4 5 6) (ஸவாயத்தாஸேஷஸத்தாஸதித்தியதநபித்யாவைபுவாத்) இது

அ—பததும் ' என்கையாலே (இபரபந்தத்தில் ஏதேனும் ஒரு படி) என்றது இபரபந்தத்தில்—
இத்திருவாயமொழியிலே இதுக்கு உரையநவயம் கரமேன கண்டு கொள்வது

ஆத்தானஜீயா திருவடிகளே ஸரணம்

ஜீ—என்கையாலே (இபரபந்தத்தில் ஏதேனும் இத்யாதி) இபரபந்தத்தில் — இத்திருவாய
மொழியிலே கரமேனநவயம்

ராமாநுஜஜீயா திருவடிகளே ஸரணம்

திருவாயமொழி முதற்பத்து முதல திருவாயமொழி வயாக்யாநங்கள் முற்றுப்பெற்றன

நாமவனிவனுவன (4) அவரவர்தமதமது (5) நின்றனரிருந்தனா (6) எனற மூன்று பாட்டின் அர்த்தம் விவித்திந்தேயுந் நிராதிசயமாந ஸமஸ்தவஸ்துஸவருபம் புகுவுத்திநமென்றும் எங் பெருமான ஸகலதேயுவதாநதராத்தமதயா ஆராத்யனாய ஸகலபூலபரத்யுனையாலே ரக்ஷணமும் தத்திநமென்றும் சேதநாசேதந ஸமஸ்த வஸ்து பரவருத்தி நிவருத்திகளும் ததஸங்கலபாதிந மென்றும் க்ஷாதூதரயத்திலே சொல்லுனையாலே ஸவாதீந தரிவித்தேதநாசேதந ஸவருஸ ஸதிதி பரவருத்தி பேதுனுகையாலும் (7) (வைஸ்வருபயாத) திடவிசுமபெரிவளி ஜகததுக்குத் தனக்கும் ஐகயஞ்சொல்லுகிற குத்தருஷ்டிபக்டம் அஸங்குதமென்று தோற்றமுபடி தான ஸரீரியாய் ஜகததை ஸரீரமாகவுடைத்தாகையாலும்

(8) (தாயகூ பூரஹமாத்ம் பூவாத்) அரனயனென இந்த ஜகத்துக்கு நிரவாஹகத்வேத ஸங்கிதரான பூரஹமருத்ரர்களுக்கு அந்தராத்மாவாய நிறகையாலும் (9) (ஸதுஸ்துவகூதே) உளனெனிலுளன ஏவம்பூதனான ஈஸ்வரஃ இவையென்று மூநியவாதிசுகளாலே சொல்லி முடிக்கவொண்ணாதபடி அவஸ்தூரபேதுத்தாலே ஸதுஸ்ச்சுபூதுவாச்யனாய அநியப்படுகையாலும் (10) (ஸர்வதத்வேஷு பூகதே) பரந்த தண் பரவையுள சேதநன ஸரீராகதேஸுத்திலே நினு ஜனாததாலே எங்கும் வயாபிக்குமபடியனறிககே ஸாவவஸ்துககளிலேயும் ஸவருபேன எங்கு மொகக வயாபித்தது நிறகையாலும் (பஸ்யந யோகீ பரம்) எம்பெருமானை ஸர்வஸமாத்பா எனென்று ஸாக்ஷாதகரியாநின்றுகொண்டு யோகிய்ரேஷ்டரான ஆழவார தம்முடைய திரு வுள்ளத்தைக் குறித்து அவனுடைய திருவடிமலர்களைத் தொழுதெழு என்று பரதாமத்யஸகத்திலே அருளிச்செய்தார எனகிருா

வேதாந்த தேஸிகர் திருவடிகளே ஸரணம்

பிள்ளைலோகஞ்ஜீயரருளிச்செய்த திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி வயாக்யாந அவதாரிகை

ஸரிப பதியான ஸாவேஸவரன A “திருமாலாலருளப்பட்ட சடகோபன்” எனனுமபடி ஆழவாருக்கு * மயாவற மதிநலமருள, இப்படி நிராஹேதுக கடாக்கூ பாதரபூதரான ஆழவாரும்—B “அருள்கொண்டாயிரம் இன தமிழ் பாடினான்” எனனுமபடி திருவாய்மொழி முதலான திவ்ய பரபூநத்யங்களை O பண்ணா பாடலாமபடி பாடியருளி, அநநதரம் தம்முடைய நிரவதிசுகருபையாலே மதுரகவிப்பருத்தி ஸஜ்ஜநங்களுக்கு D “அநதாதி மேலிட்டறிவித்தேனாழபொருளைச் சிந்தாமற்கொண்மின நீர் தேர்நது” எனனுமபடி உபதேஸித்தது, அவவளவுமன்றிககே E ஊரும் நாடும் உலகமும் தம்மைப்போலேயாமபடி F செயல நனருகத் திருத்திப் பணிகொண்டருளி நடத்திப்போந்த அநநதரம் நெடுங்காலம் சென்றவாறே இதுதிவ்ய பரபூநத்யங்களை ஸங்குசிதமாயப் போனபடியைத் திருவுள்ளம்பற்றி, “இதுக்கு ஆவாரா” என்று பார்த்தது, நாதுமுநிகளை G “அருளபெற்ற நாதமுனி” எனனுமபடி தம்முடைய கடாக்கூவிசேஷத்தாலே கடாக்கூத்தருளி, இவாகு திவ்யஜனாநததையுமுண்டாககி, அநத திவ்ய சக்ஷாமூலமாகவே ஸரணாகுதிபுரஸ்ஸரமாக தீராகுஸரணாகுதியான திருவாய்மொழி முதலான திவ்ய பரபூநத்யங்களையும் பரகாஸிப்பித்தருளினான்

A 8 8 11 B கண்ணி 8 C 10 7 5 D நான திருவ 1 E 6 7 2 F கண்ணி 10 G உபதேச 36

இப்படி ஆழ்வாருடைய திவ்ய கடாசுஷத்துக்கு விஷயபூதரான நாதமுனிஸ்
 றும் A “அழித்தலுற்றவன்று இசைகளாக்கினான்” என்னும்படி இத்தமிழ்மறைகள்
 இயலிசையாக்கி நடத்தியும், அதுக்குமேலே குருகைக்காவலப்பன், உய்யச்
 கொண்டார் தொடக்கமான ஆஸ்திகரைக்குறித்து, ப்ரபத்தயர்த்ததுஸ்ஹிதமாய்
 இத்தை ப்ரஸாதிக்க, அவர்களும் அப்படியே அவர் திருப்பேரனார்க்கு மணக்கான்
 நம்பிமுதேந ப்ரஸாதிப்பிக்க, பின்பு B “ஆளவந்தாராகி அவை வளர்த்தோன்”
 என்னும்படி அவரும் அதை வர்த்திப்பிக்க, அவர் கடாசுஷலக்ஷயபூதராய்
 C மாறனடி பணிந்துபந்த எம்பெருமானார் D “வளர்த்த இத்ததாய்” என்னும்படி-
 வர்த்திப்பித்துக்கொண்டுபோர, பின்பு * ராமாநுஜபத்யாம்பேராஜ ஸமாஸ்ரயண
 ஸாலிகளான கோவிந்தகூராதிப பட்டார்ய நிகுமாந்தமுநிபர்யந்தமாய் உபதேச
 பரம்பரயா ஸங்குசிதவ்யாக்யாநமாக நடந்து சென்ற இது—E திருமால் சீர்க்கடலை
 உட்பொதிந்து F இன்பத்திருவெள்ளம் முழுகின நம்மாழ்வாரவதாரமாய், நம்பிள்ளை
 யென்று பேர்பெற்ற லோகாசார்பராலே லோகமெங்கும் வெள்ளமிடும்படி.
 G தீர்த்தங்களாயிரமான திருவாய்மொழி விஸ்துவ்யாக்யாநரூபமாய் ப்ரவ்ஹிக்க,
 அது H “ஆங்கவர்பால்” என்று தொடங்கி மேலோரளவும் விஸ்தருதமாயிற்று.
 இப்படி தீர்க்குஸரணாகுதியான திருவாய்மொழி நாத்யாமுநயதிவராதிகளாலே
 வர்த்திப்பித்துக்கொண்டு போந்தமையைப்பற்ற I “திருவருள்மால்” என்றும்
 J “நாதும் பங்கஜநேத்ர” என்றும் இத்தனியன்களாலே வந்த இந்த ஸம்ப்ரதாய
 க்ரமம் தேவாதிபரளவும் தூர்ஸிப்பிக்கப்பட்டது. இப்படி பரம்பரயா நடந்துவந்த
 திருவாய்மொழியின் ஈட்டின் ஸம்ப்ரதாய க்ரமந்தான்—அதுக்கு தேஸிகரான தேவப்
 பெருமாள் கைக்கொண்டருளும் திருமலையாழ்வாரடியாகவிதே 1. “காந்தோபயந்தரு
 யமிந: கருணைகவிந்தேந:” என்னும்படியான ஜீயரிடத்திலே K “மணவாளமாமுனி
 யான ஏரிதேங்கி” என்னும்படி தேங்கிற்று. அதைப் பற்றவிதே—2. “ஆசார்யாத்
 ஸீஸலநாதாத்நாதிசுத ஸடஜித் ஸக்திபூஷ்யோ மஹிம்நா யோகீந்த்ரஸ்யாவதா
 ரோத்யமிதி ஹி கதித:” என்றும், L “திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருத்தாள் சேர்ந்து
 அங்குரைகொள் தமிழ்மறைக்கும் மறைவெள்ளத்துக்கும் ஓடமாய் ஆரியர்களிட்ட
 நூலையுள்ளுணர்ந்து” என்றும், M “தமிழ்வேதமாகிய ஓதவெள்ளங் கரைகண்ட
 கோயில் மணவாளமாமுனி” என்றும் சொன்னார்கள். இப்படி முப்பத்தாருயிரப்
 பெருக்கராகையாலே D “மதிரளங்கர் வண்புகழ் மேலான்ற தமிழ்மறைகள்”
 என்னும்படி தம் விஷயமான திருவாய்மொழியின் அர்த்தத்தை இவரிடத்திலே
 கேட்கவேணுமென்று, பெருமாள்தாமும் திருவுள்ளமாய் 3. “ஸ்ருத்வா கூடம்
 ஸடூரிபுகூராம் அர்த்ததத்வம் த்வதுக்தம்” என்னும்படி ஆழங்காற்பட்டுக் கேட்டருளி
 னாரிதே. அதின் பின்பு பட்டநாதமுனி, வாக்மஹாதூரியோகி தொடக்கமான

A B C இரா-1 D தி-தனியன்-5 E பெரியதிருவ-69 F 2-6-8. G 7-10-11
 H:உபதேச 49 I தனியன் 7 J தனியன் 6 K L M

ஆசாராயாசனாகிற காலகளாலே புறப்படடுக காடுங்கரம்புமெங்கும் ஏறிப்பாய்ந்து பூலித்தது இப்படி ஈசேசிதவய விபூகும்ற ஸ்வஸூக்தியாலே வசீகரிகக் வல்ல வைபுவமானது A “மணவாளமாமுனி தோற்றிய பின்னல்லவோ தமிழ் வேதநூலங்கியது” என்றும், B “மணவாளமாமுனி வந்திலனேல ஆற்றிறகரைத்த புளியல்லவோ தமிழாரணமே” என்றும் அநவயவயதிரேகங்களிரண்டாலும் பேசப்பட்டது இவாதாமும C “எகதை திருவாய்மொழிப்பிள்ளையின்னருளால் வந்தவுபதேசமாசகம்” என்றும், D “மாறனகலையுணவாகப் பெற்றேரும” என்றும், 1 “வகுளபூஷணவாக்யமருதாஸநம்” என்றும் தாமும அருளிச்செய்தார ஏவமவிதூமாஹாதமயுகதரான இவா தமமுடைய அநுபூவத்துக்குப் போககுவீடாகவும், திருவாய்மொழியினுடைய தூக்கூரஹமான அாததூங்களை எல்லாரும்றியும்படி ஸூகூரஹமாகவும், ஸுவயகதமாகவும், E “சொல்லும் பொருளும் தொகுத்துரைத்தான” எனனுமபடி ஸங்கத்தியாக இப்பரபூநதத்திலே அருளிச் செய்கிறா ஈட்டில் ஸங்கத்தியேயாயிற்று இவாதாம இப்படி ஸங்கூரஹித்து அருளிச் செய்கிறது இப்பரபூநதங்களுக்கு அநேக நிரப்பூநதங்களுண்டாயிறேயிருப்பது, அதெங்ஙனையென்னில், வெண்பா என்கிற சூநதூஸஸாகையும், இப்படியான இப்பாட்டில் முறபாதியிலே ஓரோ திருவாய்மொழியின் தாதபாயமும, ததஸங்கத்தி களடைகையும், பாட்டுக்களதோறும் ஆழ்வார திருநாமங்கள் வருகையும், அதில் தாதபாயங்களைத் ததபாயநமாகப் பேசுகையும், அநதாதியாய் நடக்கு கையுமாகிற ஐந்து நிரப்பூநதமும உண்டாயிருக்குமாயிற்று இதுதான F பாலோடமுதன்னவாயிரமான திருவாய்மொழியின் ஸாரமாகையாலே G “திருவாய் மொழி நூற்றந்தாதியானதேனை” எனனுமபடி ஸரஸமான நிரூபகமாய், ஆயிரத் தின் ஸங்கூரஹமாகையாலே ஓரோ திருவாய்மொழியின் அாததூத்தை ஓரோ பாட்டாயருளிச்செய்கையாலே அதுதான நூறுபாட்டாய், E அல்லும் பகலும் அநுபூவிப்பார்க்கு நிரதிஸயபேடாக்யமாய், அவ்வளவுமன்றிக் கே உடையவா நூற்றந்தாதியோபாதி ஆழ்வார நூற்றந்தாதியும் உதூதேஸயமாகையாலே ஆழ்வார திருவடிகளிலே பரேமமுடையார்க்கு அநவரதாநுஸந்தேயமுமாயிருப்பதொன்று யிற்று இதில் சரம்பாவமான ஆழ்வார திருவடிகளையிறே பராபய பராபகங்களாக நிஷ்காஷிக்கிறது, அதுதான H பராங்குஸபாதூ புகுதராய I சடகோபா தேமலாத தாடகேயந்தினிய பாதுகமாமெநதையிராமானுசனளவும் வந்திருக்குமிதே ஆழ்வாராதாம தீவயமஹிஷிகளுடையவும், தீவயஸூரிகளுடையவும், முகத்ருடையவும், முமுக்ஷுக்களுடையவும் படிக்கையுடையராயிருக்கையாலே உடையவரும் இவா விஷயத்திலேயாயிற்று ஈடுபட்டிருப்பது

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி வயாக்யான அவதாரிகை முற்றிற்று

A B ஸம்பரதூயசந்தூரிகை 11 C உபதேச 1 D ஆர்த்தி 55 E திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி தனியன 1 F 8 6 11 G தி நூ த 2 H யதி விம-1 I ஆர்த்தி 10

திருவாயமொழி நூற்றந்தாதி

- 1 உயர்வே பரன்படியை யுள்ளதெல்லாம் தான்கண்டு
உயர்வேத நோகொண் டுரைத்து—மயர்வேதும்
வாராமல் மாஸிடரை வாழவிகும மரற்சொல்
வேராகவே விளையும் வீடு

அவ — முதற்பாட்டு (உயாவே பரன்படி இதயாதி) இதில் — “ஸாவ ஸமாதபரன திருவடிகாரிலே தொழுதெழுப்பாராய” என்று பரதவபரதிபாதுகமாயிருக்கிற ஆழ்வார திவ்யஸூகதியான இத்திருவாயமொழியடியாகவே சேதநாகருமோக்ஷலாபம எனனும் அரத்தத்தை அநுவதித்து அருளிச்செய்கிறார் அது எங்ஙனென்பெனலில் ஸவருபருபகுணவிபூதிகளால் பரிபூரணனாய், ஸாவ ஸமாதபரனாய், ஸாரிய பதியாய், அபௌருஷேயமான ஸுதுருடபரமான ஸருதிகளாலே பரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ள எம்பெருமானே, பூரஹயகுதுருஷ்டிகளால் அவிசாலயமாமபடி அவனபரஸாதத்தாலே ஸாக்ஷாதகரித்தருபுவித்து அநுபுவித்தபடியே ஸவிபூதிகளுள் எம்பெருமானைப் பேசி, ஏவமவிதானவன் திருவடிகளிலே 1 “குணீர்தூஸ்ய முபாகுத” எனனும்படி அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவியென்று தம் திருவுள்ளத்தை அநுஸாஸித்தருளிச்செய்த முதல் திருவாயமொழியின் அரத்தத்தை அநுவதித்து, * உயாவேபரன்படியாலே அருளிச்செய்கிறாரென்கை

வயா — (உயர்வே பரன்படியை உள்ளதெல்லாம் தான்கண்டு) பரதவததில் பரதவமாயிற்று இத்திருவாயமொழியில் பரதிபாதிக்கப்படுகிறது “ஆமவையாயவை யாய நின்ற அவா”(4) என்றும், “முழுதுண்ட பரபரன”(8) என்றும், “அளிபொறையாய நின்ற பரன்படிமேல்”(11) என்றும் பரதவதையாயிற்று இதில் சொல்லுகிறது ‡ உயாவேபரன்படியாவது — 2 “தமீஸவரானும் பரமம் மஹேஸவரம்” என்றும் 3 “பர பரானும் பரம்” என்றும் சொல்லுகிற ஸாவஸமாதபரதவதையாயிற்று † “உயாவற உயாநலம்”(1) என்று அருளிச்செய்தது, அதை அடியொற்றியாயிற்று இவா இப்படி அருளிச்செய்கிறது “உயாவே” என்கிற அவதாரணத்தாலே - அல்லாதார உயாததிக்கைப்போலே தாழ்கைபன்றிககே மேனமேலென என்றும் உயாதகியேயாயிருக்கை 4 “நேதிநேதி” 5 “நோத்யமதோ஽திஸேரதே” A “நலத தாலுயாநதுயாநதப்பாலவன்” B “அயாவறும் அமராகளதிபதி” C “தேவாகும தேவாவோ” என்கைகடவதிநே அன்றிககே, உயாவென்று உச்சராயமாய், “ஏ” என்று ஏயகையாய் பொருநதுதலாய், அது அல்லாதார்க்குப்போலே அநுருப

* இவ்விரண்டு வாக்கியங்களிலும் ஸமீகநபாடத்தை கோஸாநதரத்தில் கண்டுகொள்வது எனபர் - A 17-2 B 11-1 C 815

மாயிருப்பதனறிககே, ஏயபரனென்று அதுருபமாய், பொருநதியிருக்கிற பரனென்று மாம இப்படி உயாததியாயிருக்கிற பரனபடியாவது பரதாவகாநதமான ஸ்வபூவம் உள்ளதெல்லாமாவது முதற்பாட்டில் கலயாணஞ்ஞயோக்யமும் நிதய விபூதியோச்யமும் விக்ரஹ வைலக்ஷணயமும், இரண்டாமபாட்டில் இவற்றுக்கு ஆஸரயமான தீவயாதமஸ்வரூபம் சேதநாசேதந விலக்ஷணமென்னுமதுவும், மூன்றாமபாட்டில் நிதயவிபூதியோபாதி ததீயதவாகாரததாலே அவனுக்கு அநத ரங்கமாயத தோற்றுசிற லீலாவிபூதி யோக்யமும், நாலாமபாட்டில் அநத லீலா விபூதியினுடைய ஸ்வரூபம் அவன தீநம என்னுமதுவும், ஐந்தாமபாட்டில் அதினுடைய ஸதீதியும் அவன தீநமென்னுமதுவும், ஆறாமபாட்டில் அதினுடைய பரவருத்தி நிவருத்தியும் அவன தீநமென்னுமதுவும், ஏழாமபாட்டில் ஜகததுக்கும ஈஸ்வரனுக்கும உண்டான ஸரீராதம்பூவமும், எட்டாமபாட்டில் இதுக்கு இசையாத குத்ருஷ்டி நிரஸநமும் தரிமூர்த்தி ஸாமபவாத நிரஸநமும், ஒன்பதாமபாட்டில் ஸூநயவாதி நிரஸநமும், பத்தாமபாட்டில் வயாபதிஸௌகாயமுமாகிற இவை, இப்படி உள்ளதெல்லாவற்றையும் (தான கண்டு) 1 தீவயம் தத்யாமி தே சக்ஷ பஸய மே யோக்யமைஸ்வரம்” என்னுமபடி * மயாவறமதிநலமருளி, அவன பரஸா தததாலே காட்டக கண்டு இப்படி அவன காட்டினவைகள் எல்லாவற்றையும்

(உயர்வேத நேர்கொண்டுரைத்து) அபௌருஷேயமாய் நிதயநிதோஷமாய் பரதயக்ஷாதி பரமாணங்களபோலே ஹேதவநதரங்களால் அழிக்கவொண்ணாதாகையாலே ஸாவபரமானேதகருஷ்டமான ஸருதிச்சூரையையாலே அருளிச்செய்து, அதாவது—2 “ஸோஸநுதே ஸர்வாந காமாந்” என்று கலயாணஞ்ஞயோக்யத்தை “நலமுடையவன்” (1) என்றும், 3 “தூது பரஸாதூந மஹிமாநம்” என்கிற கருபாவைபுத்ததை “அருளினை” (1) என்றும், 4 “தத்விஷ்ணு பரமம் பதம் ஸத்யா பஸயந்தி ஸூரய ” என்கிற விக்ரஹ விபூதியோக்யத்தை “அயாவறம் அமராகளதி பதி யவனவன துயரறு சுடரடி” (1) என்றும், 5 “ஸத்யம் ஜஞாநமநந்தம் பூரஹம்” 6 “ஆநந்தோ பூரஹம்” 7 “ஆநந்தமய ” என்கிற தீவயாதம் ஸ்வரூபவைலக்ஷண யத்தை “உணாமுமுநலம்” (2) என்றும், 8 “பாதோடஸ்ய விஸவா பூதாநி தரிபாத ஸயாமருதம் தீவி” என்று உபயவிபூதியையும் சொல்லி, 9 “பதிம் விஸவஸய ” என்று சொன்ன அநத உபயவிபூதி நாதத்தவததாலே லீலாவிபூதியும் அவனது என்னுமத்தை “இலனது” (3) என்று தொடங்கி தாஸிப்பித்தும், 10 “ஸர்வம் கல் விதம் பூரஹம்” 11 “நேஹ நாநாஸதி கிஞ்சந” 12 “ஸ ஆத்மா அங்க்யாந்யந்யா தேவதா ” என்கிற ஸாவ பரகாரிதவதையும் ஸாவாநதாயாமிதவேந ஸாவஸமாராத்யதவத தையும் “நாமவன்” (4) “அவரவா” (5) என்கிற பாட்டுக்களிலே பரகாஸிப்பித்தும், 13 “தேந விநா தருணக்ரமபி ந சலதி” 14 “ஈஸ்வரஸ ஸாவபூதாநாம ஹருத தேஸோடர்ஜுந திஷ்டுதி| பூராமயந் ஸாவபூதாநி யந்த்ராருடாநி மாயயா ||” என்ற பரவருத்தி நிவருத்திகள் தததீநமென்னுமத்தை “நினறனா இருநதனா”(6) என்றும்,

1 “யஸ்யாதமா ஸரீரம் யஸ்ய பருதி வீ ஸரீரம்” என்ற ஸாவஸரீரதவததையும், 2 “அந்தா பூஹிஸச தத் ஸாவம் வயாபய நாராயண ஸதி த” என்ற ஸாவவயாபதியையும், 3 “ஹிஸச தே லக்ஷமீஸச பதந்யௌ” என்ற ஸரிய பதிதவததையும், “திடவிசுமபு” (7) என்கிற பாட்டாலே காட்டியும், 4 “தமீஸவராணம் பரமம் மஹேஸவரம் தம் தேவதாநாம் பரமஞ்ச தைவதம்” 5 “நாராயண பரம் பூரஹம் ததவம் நாராயண பர” என்று ஸாவஸமாதபரதவததை ஸாதித்தது தரிமூர்த்தி ஸாமயததை நிவாததிப்பித்தபடியை *சுரரறிவருநிலையாலே (8) ஸுவயகதமாகுகியும், வேதபூரஹயான ஸூநயவாதியை “உளனெனில்” (9) இதயாத்யுகதியாலே நிரஸித்தும், 6 “அஹேரணியாந” என்கிற வயாபதி ஸௌகாயததை *பரநததண பரவையிலே (10) பேசியும், இப்படி வேதமாக்கூரநுஸாரியாயாயிற்று முதற்பாட்டு தொடங்சி அருளிச்செய்தது, அததைப்பற்றவிதே (உயாவேத நேர்கொண்டிரைதது) என்று இவா அருளிச்செய்கிறது “சுடாமிகு சுருதி” (8) என்றிறே ஸருதிபரமாணததை அங்கீகரித்தருளிறு 7 “அஹந்தா பூரஹமணஸதஸய” என்று ஸவருபாநதாபூரவம் உண்டாகையாலே ஸவருபம் புககிடததே ஸவருப நிருபகபூதையான பிராட்டியும் உண்டாகக் குறையிலலை

(மயாவேதும் வாராமல்) மயாவாவது - அஜ்ஞாநம் அது அதயலபமும் வாராதபடி “மயாவற” என்று தம்முடைய அஜ்ஞாநததை ஸாவேஸவரன ஸவாஸநமாகப் போககிண்போலே இவாகளுடைய ஜ்ஞாநாநுத்யாநயதூஜ்ஞாந விபரீத ஜ்ஞாநங்களை ஸவாஸநமாகப் போககி, இப்படி பரதவவிஷயமான அஜ்ஞாநகூநதும் வாராதபடி (மானிடரை வாழவிகும மாறனசொல்) பரோபதேஸகூரப்படி ஸவாநுபுவ பரகாஸகமான ஸ்ரீஸூகதியாலே, மநுஷ்ய ஜநமாககளாய உள்ளவர்களை வாழவிகும வாழவிகையாவது - புகுவதேகபரராககி, 8 “ஸந்தமேநம்” என்னும்படி பண்ணுகை, தம்மைத் தொழுதெழப் பண்ணிண்போலே (மாறன சொல் வேராகவே விளையும் வீடு) அதாவது - இப்படி ஸகலஜீவோஜ்ஜீவந ததபரமான - ஆழ்வாரா திவ்யஸூகதி அடியாக புகுவதஜ்ஞாநமுண்டாய, அதடியாக மோக்ஷலாபும் என்றபடி, ஸூகதிமூலமாகவே முகதி பூலிகுமிதே “பரனடிமேல குருகாசசடகோபன சொல் நிரனிறையாயிரத்திவை பததும் வீடே” (11) என்றததைக் கடாக்கித்தது அருளிச்செய்தபடி அன்றிககே, ஆழ்வாரா திருநாமமடியாகவே மோக்ஷம் ஸித்திக்கும என்கிறூராகவுமாம் ததுகதியாலேயாதல் ததவிஷயமான உகதியாலேயாதல் ஆகலாமிதே A “தெனகுருகா நகா நம்பிக்கனபனாய மதுரகவி சொன்னசொல் நம்புவாராபதி, வைகுநதம் காணமினே” என்னக்கடவதிதே

பெரியஜீயா திருவடிகளே ஸரணம்

முதற்பததில் முதல் திருவாயமொழி முற்றிற்று

வீடுமின - ஆருயிரப்படி அவதாரிகை

(வீடுமின முற்றவும்) இப்படி பரம்பருஷ யாதாதமயாநுபவஹ்நித நிரவதிசு பரீதியானது. புகுவதேகபேராகுராயிருப்பார் பலரோடே கூட புகுவதஸவருப ரூப குண சேஷடித விபவங்களைச் சொல்லியும் கேட்கும் அநுபுவிக்கவேண்டுமென்னும் அபேசையையப் பிறப்பிக்கையாலே அந்த அபேசுநாநுதூனமாக அநுபுவிக்கைக்கு இந்த லோகத்தில் ஆதமாதசனில் புகுவதேசபேராக ராயிருப்பாரிலாமையாலே இவர்களை புகுவதே சபாச ராசவிச கொண்டாகிலும் அநுபுவிக்கவேண்டும்” என்று இந்த ஆதமாகளைக் குறித்து புகுவதேக பேராகுதவோடாயமான புகுதியோ ததை புகுவதவயகிரித்தவிஷய வைராகுயபூவகமாக உபதேசிக்கிறார்

வீடுமின - ஓனபதினாயிரப்படி அவதாரிகை

இரண்டாம் திருவாயமொழியில்—இப்படி எம்பெருமானுடைய பரதவந்தை அநுஸந்தித்த ஆழ்வார், அவ்வநுபவநித ஹாஷபரகாஷத்தாலே 1 “*நிபயண பரண*” (பேராத்யந்த பரஸ்பரம்) எனஹம்படியாலே சிலரோடே உசாவியலத்து துரிக்கமாட்டாத துஸை வருகையாலும், அதிக்கு டாடானுரை சானுமையாலும், எல்லாரையும் தமக்குப் பாங்காமப்படி திருத்தியாகிலும் அவாகளோடேகூட எம்பெருமானை அநுபுவிக்க நினைத்து, அவர்களைத் திருத்தும் விரகு எவ்வனையென்று பார்த்தருளி, சேதந ராகிருா பொல்லாதது கண்டால் கைவிடவும், நல்லது கண்டால் கைசகொள்ளவும் கடவராயிருப்பா, ஆனபின்பு அவாகள பற்றின நிலத்தில் பொல்லாங்குகளாக் காட்டிக் கொடுத்தும், புகுவதகுணங்களுடைய நன்மையைக் காட்டிக்கொடுத்தும் இவர்களைத் திருத்தினோம்” என்று இவாகள பற்றின நிலங்களினுடைய அஸ்திரத்தவாதி நோஷங்களை உபதேசரித்து, அகில ஹேயபரதயங்களுய ஸமஸதசலயாசா குருதமகளுய ஸாவை ஸபருஹனியான எம்பெருமானப்படியையும், இவ்வினப்பற்றுமிடத்திலுள்ள அந்த ராய பரிஹார பூவகமாக மற்றும் பஜநத்துக்கு வேண்டுமுறுபுக்களெல்லாம் உபதேசரித்தருளி, இப்படி அவ்வோ பஜிபுங்கோளென்று புகுதியோகூததை அருளிச்செய்கிறார்

வீடுமின - பன்னிராயிரப்படி அவதாரிகை

இரண்டாம் திருவாயமொழியில்—இப்படி ஸாவஸமாதபரனானவனே ஆஸரயணீயனாகையாலே, ஆஸரயணருபமான புகுவதபுஜநத்துக்கு உபயுக்தமான ததித்தர ஸகலதயாகூததையும், புகுநபரகாரததையும், அஸதைதாயததையும், தயாகு பரகாரததையும், தயாகுபூவகமாக ஆஸரயணீயனுடைய ஸவருபவைலக்ஷணயததையும், அதிசயித புருஷாததத்துவததையும், ஸாவஸமதவததையும், விலக்ஷண ஸவருபமான ஆஸரயணபரகாரததையும், ததபுலமான அநிஷ்டநிவருத்தியையும், ஆஸரயணீயனுடைய அபிமதபுலருபதவ பூதத்தியையும் சொல்லிக்கொண்டு ஆஸரயணருப புகுநததைப் பரோபதேசமுக்கூததாலே அருளிச்செய்கிறார்

வீடுமின - இருபததிருவாயிரப்படி அவதாரிகை

இரண்டாம் திருவாயமொழியில்—இப்படி எம்பெருமானுடைய பரதபுததை அநுபூவித்தவா, அநுபூபுஷ்ணிதஹாஷபரகாஷததாலே 1 “**वेद्यं परमं** (போத்யநத பரஸ்பரம்) பண்ணியல்லது துரிகசமாட்டாத துஸை வருசையாலும், 2 “**एकं सद् नृणां**” (ஏக ஸ்வாது ந பூஞ்சீத) எனசிறப்படியே தனிபே அநுபூவிக்கும் விஷய மல்லா மமயாலும், இவாதாம தனிபே அநுபூவிக்க கூடமரலலாமையாலும் துணதேடி, அதுககு ஈடாருரை ஸமஸாரத்தில் சாணுமையாலே “எல்லாரையும் திருத்தியாகிலும் சுவாசனாடே அநுபூவிப்போம்” என்று ரிணதது, திருத்தும் விரகு எங்ஙனேபென்று பாரததருளி, “சேதநராகிரா பொலலாதது கண்டால கைவிடவும், ஈல்லது கண்டால கைகிகாளளவும் சடவாகளாயிருப்பாகள, ஆனபின்பு, ஸமஸாரத்தினதணமையைக காட்டியும், பூகூவதூவிஷயத்தின நனமையைக காட்டியும் திருத்துவோம்” என்று பாரததருளி, இவாகளுக்க ஸமஸாரத்தினுடைய அலபாஸதி ரதவாதி தோஷங்களை யும், ஸாவராலும் ஸபருஹணீயனான எம்பெருமானபடியையும் உபதேஸித்தருளி, அவனை பூஜிப்புகோனென்று புகதியோகூத்ததை அருளிச்செய்கிரா

வீடுமின - ஈடு அவதாரிகை

(வீடுமின முற்றவும்) உததவபரமாயும் b உபாஸநபரமாயுமீறே மோகூஸாஸதரந் தானிருப்பது, அதில ததவபரமாகச சொல்லவேண்டுமதெல்லாம் c சொல்லிறது

வீடுமின் - அடையவளைந்தான் அருமபதவுரை

வீடுமினமுற்றின பரவேஸம் a s கீழில் திருவாயமொழிக்கும் இததிருவாயமொழிக்கும் இரண்டு விதமாக ஸங்கூதி அருளிச்செய்கிருர் அதில் முற்பட வேதூநத ஸாஸதர பரகரியையையப்பற்ற ஸங்கூபேண ஸங்கூதி அருளிச்செய்கிருர் (ததவபரமாயுமென்று தொடங்கி - பிறர்க்கு உபதேஸிககிருராக அமையும்) எனனுமளவும் (ப 369 t) மேல அநுபூவோபதேஸரூபத்வத்தைப பற்ற விஸதரஸங்கூதி அருளிச்செய்கிரா (கீழில் திருவாயமொழியிலே) என்று தொடங்கி a b மோகூஸாஸதரமான வேதூநதஸுதரம் நாலு அக்யாயமாகையாலே அதுககு பூவதூனிகமென்றும் உத்தரதூனிகமென்றும் இரண்டு வகையான பிரிவுண்டென்று திருவுள்ளம்பற்றி அவற்றிற சொல்லுகிற பரமேயங்களை அருளிச்செய்கிருர் (ததவபரமாயும் இதயாதி) பூவதூனிகத்தில் பரதிபாதித்த பரமேயம் — ஸாவவேதூநத வாகயங்களும் பூரஹமத்தினிடத்திலே நனருகச்சேரு மென்னுமதுவும் அப்படி நிரணமித்த வஸதுவுக்கு பூரஹயகுதூருஷ்டிகளால் ஒரு பூரதையில

வீடுமின் - ஜீயரருமபதவுரை

வீடுமின முற்றவும் பரவேஸே — a s கீழில் திருவாயமொழியோடு இததிருவாயமொழிக்கு இரண்டு விதமாக ஸங்கூதி அதில் வேதூநத ஸாஸதர பரகரியயா ஸங்கூபேண முந்தின ஸங்கூதி—(ததவபரமாயும்) என்று தொடங்கி (பிறர்க்கு உபதேஸிககிருராகவமையும்) எனனு மளவும் (ப 369 t) கீழ்தாம் அநுபூவித்தா இதில் பரோபதேஸம் பண்ணுகிருரென்று விஸத ரேண இரண்டாம் ஸங்கூதி (கீழில் திருவாயமொழியிலே) என்று தொடங்கி a, b மோகூஸாஸதர மான வேதூநதஸுதரம் நாலு அக்யாயமாகையாலே அதுககு பூர்வதூனிகமென்றும் உத்தர தூனிகமென்று இரண்டும் வகையான பிரிவுண்டென்று திருவுள்ளம்பற்றி அவற்றில் சொல்லுகிற பரமேயங்களை அருளிச்செய்கிரா (ததவபரமாயும் இதயாதி) (ததவபரமாயும் உபாஸநபரமாயுமீறே)

ஜி' எனமுது-1 ஸவஸேஷாஸேஷாத்தேதா நிரவதிக ரிபபாதமஹிமா பவநாம தோதாய பூல மிதி சஸாரீரகமித ! ஸ்ரியம ததஸத ரீசீம தது பஸ்தநதராஸஸமநீம் அபிஷ்டௌதி ஸதுதயாம அவிததும்திா யாமுநமுரி || எனறு சது ஸ்லோகீ வயாக் யானோபக்ரமததில பிள்ளை அருளிச்செய்த படியே ஸமநவய அவிரோத்ய ஸாதந பூலரூப அராத்ய பரதிபாத்யூத்யாயசதுஷ்டயாதமகமான வேதூரநத ஸாஸதரந்தான பூவத்ஸுவிசுததாலே ததவபரதிபாத்யூகமாயும் உத்தரத்யூகிசுததாலே உபாஸந பரதிபாத்யூகமாயுமிதே இருபபது என்றபடி உபாஸநபரம் உபாயபரம் பூவ த்யூகிசுததில் பரதிபாதித்த பரமேயங்கன - ஸர்வவேதூரநத வாகயங்கனும் பூரஹமததினிடத்திலே நனருகச் சேருமெனனுமதுவும் அபபடி நிர்ணயித்த வஸதுவுக்கு பூரஹயகுத்யூஷ்டிகளால் ஒரு பூராத்ய இலலாமையும் இரண்டு அத்யாயததுகும் ஸமந்வயம் எனறும் அவிரோத்யம் எனறும் பேர் அதில முதல ஏழு பாட்டாலே ஸமந்வயாத்யாயத்தில அராத்யம் சொல்லப்பட்டது 'சுரரதி' (8) உளனெனில (9) எனகிற இரண்டு பாட்டாலும் பூரஹயகுத்யூஷ்டிகளால் வரும் பூராத்யிலலாமை சொல்லப்பட்டது இது அவிரோத்யாத்யாயாராத்யம் உத்தரத்யூகிசு துக்கு, ஸாதநாத்யாயம் எனறும் பூலாத்யாயம் எனறும் போ ஸமந்வயானிரோத்ய பரதிபாத்யூ கமான பூவத்ஸுவிசுததவபரம் உபாய பூலபரதிபாத்யூகமான உத்தரத்யூகிசு உபாயபரமென்றபடி பூலபரத்தையும் உபாயபரம் எனமுது - பூலம் உபாயஸாத்யுமராகையாலே

ஈ— இதற்குரிய விடையாக, ஆளவந்தார அருளிச்செய்தாராகத் திருமால் யாவானான் பரபத்தியுடையான் நிவந்தித்துச் சொன்னது போதும், எம்பெருமானாரும் அப்படியே அருளிச் செய்துகொண்டு போதும், பூஷ்யம் தலைக்கடிகளினிப்பு (பூ) நிவிஷ்ய மா அருளிச் செய்துகொண்டு போதும், பின்பு எம்பாரும் அப்படியே அருளிச்செய்தார்.

அ— இதற்குப் பாயம் புகதிபரபத்திருபேன துபிதாமாகையாலே எந்த உபாயத்தைச் சொல்லுகிறதென்ன (இதற்குவாயமொழிகளை இதயாதி) அதாவது— பரபத்தியுபாயத்தைச் சொல்லுபது பரபத்தியுபாயம் தலைக்கடிகளினிப்பு (இதயாதி) பரபத்தி வேதகுருமய ரஹஸ்யோபாயமாகையாலே பரபத்தி வெளியிடவொண்ணாதென்று பரபத்தியுபாயமாகையாலே ஸாத்ய புகதியாலே மறைத்துப் போடுதான் என்றபடி தினகழல் சோ (10) என்றது— பரபத்திபரம எவகிறதற்கு ஸஞ்சகம் f (புகதி) விஷயமாக (புகதிபரயோஜனாயா ஆலம்பநாதி எலலை யிபதநம் புலகு பற்றற்றே (4) பற்றியாய அன்ன முற்றிலடங்கே (6) எம்பெருக்கந் தலாய (10) இப்பாதி (1) உயதுவா (பூஷ்யம் தலைக்கடிகளினிப்பு) பூஷ்யத்திலே விவேகாதி ஸாத்ய ஸபூத மத்யுமாயங்கிதவம் உபாஸதத்துக்கே என்று 1 ஆஹாரஸுத் தெள ஸத்வஸுத் 2 ஆதமநயேவாதமாநம் பர்யேத் இதயாதி வாக்யங்களைவிட்டு நிர்ணயிக்கையாலே பரபத்திக்குத் தகவக்தவம் திருவுள்ளமல்லவிறே ஆகையாலே விடுசெய்து விடு செயமின (1) என்கிற வாக்யத்தாலே 3 ஸநாதவா புருஷீத் என்னுமாபோலே அங்குங்கி பூவம தோற்றுகையாலும் A ஆறெனக்கு நினபாதமே சரணாக B அடிக் கீழ்மர்ந்து என்கையாலே பரபத்திக்கு உடையாராயிருக்கையாலே இவருடைய பரபத்தி வைராக்ய ஸஹசரிதையாகையாலும் இவருடைய உகதயநுஷ்டாநங்களாலே இவா புகதி

ஈ— d 4 நானாபூதாதி பூதாத பரபத்தியுநே ஸஞ்சிதே ஸுதரகாரை ' என்று வேதாந்த ஸித்தேத்யாயம் துவிவிதாமாகையாலே எந்த உபாயத்தை இதற்குவாயமொழி சொல்லுகிறதென்ன (இதற்குவாயமொழிதனை இதயாதி) இததால பரபத்தியுபாயத்தைச் சொல்லுகிறதென்றபடி e (தலைக்கடிகளினிப்பு இதயாதி) பரபத்தி—வேதகுருமயமான ரஹஸ்யோபாயமாகையாலே உபகரமத்திலே வெளியிடவொண்ணாதென்று பரபத்தியுபாயமாகையாலே ஸாத்ய புகதியாலே மறைத்து அருளிச்செய்துகொண்டு போதான் என்றபடி f (புகதி) ஸாத்ய புகதி அதாவது— பரபத்தி 5 ஸாத்ய புகதி ஸாத்ய ஹந்தரீ என்னசகவதிதே தின கழல் சோ (10) என்றது— பரபத்திபரமத்தக்கு ஸஞ்சகம் புலகு பற்றற்றே (4) என்றது— புகதிபரமத்தக்கு ஸஞ்சகம் யதுவா, e (பூஷ்யம் தலைக்கடிகளினிப்பு) இதயாதிக்கு பூஷ்யத்திலே விவேகாதி ஸாத்ய ஸபூத மத்யுமாயங்கிதவம் உபாஸதத்துக்கே என்று 1 ஆஹாரஸுத் தெள ஸத்வஸுத் 2 ' ஆதமநயேவாதமாநம் பர்யேத் இதயாதி வாக்யங்களைவிட்டு நிர்ணயிக்கையாலே பரபத்திக்குத் தகவக்தவம் திருவுள்ளமல்லவிறே ஆகையாலே விடுசெய்து விடுசெயமின (1) என்கிற வாக்யத்தாலே 3 ஸநாதவா புருஷீத் என்னுமாபோலே அங்குங்கி பூவம தோற்றுகையாலும் A ஆறெனக்கு நின பாதமே சரணாக B அடிக் கீழ்மர்ந்து புருததேனே என்கையாலே பரபத்திக்கு உடையாராயிருக்கையாலும் இவருடைய பரபத்தி வைராக்ய ஸஹசரிதையாகையாலும் இவருடைய

A 5 7 10 B 6 10 10 C 1 1 1

ஈ— g இவருடைய புகதிபரபத்திகள்தான் h விகலபிக்கலாயிறேயிருப்பது

அ—ஸமதூமாத்யங்கிகையாய இருக்கும் என்று ஸங்கிக்கவரும் என்று திருவுள்ளம்பற்றி பரபய புக்திபரமாக நிரவஹிததருளிஞா என்றபடி பித்தோபஹதனுக்கு நாக்கில தித்ததைப்போக்கிப் பாநம் பண்ணு விசிலிறே ஷ்ரீரம் ரஸிப்பது ஆகையாலே வீடுசெயது வீடுசெயமமின (1) என்கிற நென்றும் இவருடைய வைராக்யம் விஷயதோஷ தூர்ஸநத்தால வநத இத்தனை என்றும் கருத்து என்று திருவுள்ளம்

g (1) எம்பெருமானா ஸ்ரீபூஷயத்துக்குப் பூவம் பரபயதிபரமாக நிர்வஹித்துக்கொண்டு போநது அநநநரம் இதின் சீர்மையிலே புகதிபரமாக நிரவஹித்துக்கொண்டு போநதார என்றால் ஒன்றில் பரபத்திபரமாகவேனும் ஁னறில் புக்திபரமாகவேனும் இவை இரண்டும் ஒன்றிலே யோஜிக்குமபடி எனன்னளில் அருளிச்செய்கிருர் (இவருடைய இதயாதி) அதாவது இவருடைய பரபத்தி ஆரத்தபரபத்தியாகையாலே பராவணயம் மிக்கிருக்கும் அறினாலே புகதி என்றும் சொல்லலாய பரபத்தி என்றும் சொல்லலாயிருக்கும் g(2) யதாவா நநவேகஸ்ய துஸகஸ்ய நிவருத்தயங்குபரபத்திபரதவம் காமஜ்ஞாநாங்குதயா பரவருத்தயங்கு புகதிபரதவருச சத ம கட்டே? இதயந்ர ஸாதநபுகதிம் வயாவாததயநநாஹ (இவருடைய இதி) பரமாசாயபரபத்தோ புக்திபரவஸ்யகாரயதவாத காரயகாரணயோரபேதேந வயபதேஸோ யுஜயத இதி பூவ g (3) அத்வா பரபத்திபரா ஏவ ஸபுதூ கிம் புகதிபரதயா நிரவோடும் ஸகயந்த இதயநராஹ (இவருடைய இத்யாதி) h (விகலபிக்கலாயிறே இதி) இவருடைய புக்தி பரபத்திகளிரண்டும் கட்டளைப்பட்டனவாகையாலே இவருக்கு புக்தி மோக்ஷஸாதநமோ? பரபத்தி மோக்ஷஸாதநமோ' என்று விகலபிக்கலாயிருக்கும் என்றபடி g (4) அத்வா முனியே நானமுகளிலே (10 10) புகதிக்கு இரங்கி ஸர்வரன இவாகு முகங்காட்டுகையாலே புகதிபரபத்தி களிரண்டும் இவாக்கு பூலஸாதநதவேந விகலபிக்கலாயிருக்கும் - துலயமென்னலாயிருக்கும் என்றபடி g(5)யதாவா, பரபயபரபகங்களிரண்டும் ஸர்வரனே என்றிருக்கையாலே புக்திபரபத்தி களிரண்டும் இவாகு பூலஸாதநதவே துலயமென்னலாயிருக்கும் என்றபடி எல்லாமாகக் குறையற்ற புகதி பரபத்திகளிரண்டும் இவவாழ்வாருக்கு உண்டு என்றபடி

i j k இந்தத் திருவாயமொழி பரோபதேஸமாகையாலே ஸாதநபுகதியை உபதேஸிக கிருா என்னவொண்ணுதோ? என்கிற ஸங்கையிலே இவவாழ்வாருடைய புகதிஸவருபம் இன்ன தென்னுமத்தை ஸபரமாணமாக உபபாதி்யாநின்றுகொண்டு தமமுடைய புக்தியை விட்டுப் பிறாகு ஸாதநபுக்தியை உபதேஸிக்கிருரென்று கொள்ளுமளவில் இவாக்கு விபரலம்பகத்வம் பரஸங்கிசுருமென்கிருா (மயர்வறமதிநலமருளினன இதயாதி வாகயதரயத்தாலே) | யதாவா இவருடைய புகதி'' இதி விசேஷணத ஸாதநபுக்திா வயாவாத்யதே தத கதூபிதயநராஹ

ஜீ—உகயருஷ்டாநங்களாலே ஸமதூமாத்யங்கிகையாய இருக்குமென்று ஸங்கிக்கவரும் என்று திருவுள்ளம்பற்றி பரபயபுக்திபரமாக நிர்வஹிததருளிஞா என்றபடி பித்தோபஹதனுக்கு நாசகில தீற்றிப் பித்தத்தைப் போக்கிப் பாநம் பண்ணுவிக்கிலிறே ஷ்ரீரம் ரஸிப்பது ஆகையாலே ' வீடுசெயது வீடுசெயமமின (1) என்கிறதென்றும் இவருடைய வைராக்யம் விஷய தோஷ தூர்ஸநத்தால வநத இத்தனையென்றும் கருத்து என்று திருவுள்ளம்

g ஒன்றில் புகதிபரமாகவேனும் இல்லாவிட்டால் பரபத்திபரமாகவேனுமேயொழிய நினைத்தபடி நிரவஹிக்கக் கூடுமோவென்ன (இவருடைய இதயாதி) அதாவது-ஆழ்வாருடைய பரபத்தி, புக்திபரவஸ்யததாலே வநததாகையாலே காரயகாரணங்களை அபேதேந வயவஹிக்கலாம் என்று கருத்து

ஈ— 1 A “மயர்வறமதிநலமருளினை என்று இவா தாம் பெற்றது புக்திருப்பாநந ஜனாநமாயிருந்தது 1 தாம் பெற்றது ஒன்றும் பிறாக்கு உபதேசரிப்பது ஒன்றுமாக வெண்ணுதே 1 அப்போது விபரலமபுகோடியிலேயாவரே 11 “उभयपरिकर्मितस्वान्तस्य” (உபயபரிகாமிதஸ்வாநதஸ்ய) எனகிறபடியே காமஜனாந ஸம்ஸக்ருதாநத கரணனுக்குப் பிறகுகுமதிநே பரபுக்தி, 11 அந்த ஜனாரகாமககரினுடைய ஸ்தாநே புகுவதபரஸாத்ய மாய, அதடியாக 11 அநநதரம் விளைந்ததிநே இவருடைய புகதிதான

அ—(மயர்வற ஆதி) தஸமாத பராங்குராய ஜனாநஸ்ய யதூவஸதி தவஸதுவிஷயதவேந ததேக ரச ப்யத்வாநத்யவஸாயரூபதவம் விஷயவைலக்ஷணயாநீந பராவண்யரூபதவஞ்சாஸதி ஸாத்யந புக்திஸ்சாபி ந புகதி ஜனாநஸாபுகுஸாயாமே 1 பரபுக்திருப்பாநநதவாத ஸா சேத ஜனாநாநதகரபுகாவிநீ ஸயாத தஸமாத அஸ்ய புகதிபரபததி விகலபயோச்யே தஸமாத ஏதததஸுஸகஸ்ய உபயபரதவம் கட்டகு இதி பூவா

1 k ஆனால் பின்னை உபாயபுகதியை உபதேசரிக்கிறா என்னலாகாதோ என்ன (தாம் இத யாதிஸ்) B ஆறெனக்கு நின் பாதம் சரணுகத தநதொழிந்ததாய என்று நிரபாயமாய அவிலம்பித மாகத தாம் கண்ட உபாயததைவிட்டு பினையொல ஹை உபதேசரிக்கில் விபரலமபுகம் வரும் என்ற படி 1 n காமஜனாநங்களாலே பிறந்த உபாஸக புகதியிறகாட்டில் புகுவதபரஸாத்யததாலே பிறந்த இவருடைய புகதி வயாவருததையாயிருக்கும் எனகிறா (உபயபரிகாமிதேதயாதிஸ் வாகய த்வயத்தாலே) 1 (உபயபரிகாமிதேதி) காமஜனாநங்கரணடாலும் பரிகாமிதமாய அலங் கரிக்கப்பட்டிருக்கிற ஸ்வாநதஸ்ய அந்த கரணத்தையுடையவனுக்கு ஒன்றிலே ஒருவிஷ யத்திலே நியதமாயிருப்பதாய ஆதயந்திக - நியமாயிருக்கிற புகதியோகும்மொன்றினாலும் லப்யன என்றபடி n (அநநதரம் விளைந்தது) இதி பத்யதவயேநச காலகரமேண பாவகரமேண ச வாத்யமாநாயாஸ ஸாத்யநபுக்தோ வயாவருததிருசயதே (அநநதரம்) அநநதரக்ஷண ஏவேத யாததூ பராங்குஸாயஸ்ய புகதயாகும்மமாககபரஸநஸ்ய ச உததரமிதும் வாகயம் அஸமிந் பக்ஷத்வயே ச A மயர்வற மதிநலமருளினை 1) இதி பூரவோக்தவாக்யஸ்ய ஹைதவிபித்யாதே தாதபாயம் நாஸதீதி தூரஷ்டவயம் அதர C செயத நனநி தேடிககாணுதே இதயாத்யாசாராய ஹருத்யவாகயம் அநுஸந்தேத்யம் அநநதரம் விளைந்ததாகையாலே ஸாத்யபுகதி என்றபடி

ஜீ— 1 இவாக்கு புகதியுண்டோவெனன (மயர்வற இத்யாதிஸ்) அன்றியே ஸாத்யநபுகதியை உபதேசரிக்கிறாரானாலோவெனன (மயர்வற இத்யாதிஸ்) என்னவுமாம் k தாம் பெற்றது ஸாத்ய புக்தியானாலும் பிறர்க்கு ஸாத்யநபுகதியை உபதேசரிக்கிறாரானாலோவெனன (விபரலமபுகேத் யாதிஸ்) 1 காமஜனாநங்களடியாகவனரே புகதியுண்டாம் இவர்க்கு புகதி வநதபடி என்னெனன (உபயபரிகாமிதேதயாதிஸ்) ஆத்மஸித்யதேன யாமுநாசாரயவசநம் — 1 உபயபரிகாமித ஸ்வாநதஸ்ய ஐகாந்திகாதயநதிகபுகதியோகை, கலப்ய இதி அஸயாராத்ய - காமஜனாநங்க ரிரணடாலும் அலங்கருதமான ஸ்வாநத கரணத்தையுடையவனுக்கு ஒரு விஷயத்திலே நியத மாயிருப்பதாய நியமாயிருக்கிற புகதியோகும் ஒன்றிலும் லப்யனென்றபடி n (அநநதரம்) அநநதரக்ஷண ஏவ அநநதரம் விளைந்ததாகையாலே ஸாத்யபுகதி என்றபடி

பர-11 आत्मसिद्धौ यामुनाचार्यवचनम् “उभयपरिकर्मितस्वान्तस्य ऐकान्तिकात्यन्तिकमक्तियोगैकलभ्यः”

A 1 1 1 B 5-7 10 C ஆசாரயஹருத்யம் 108

ஈ-0 இதுதான் வேதாந்த விஹிதையான புகதிதானையானாலோவெனவில, p ஸாவேஸ்வர னருள இவாபெற்றாராஹ ஏற்றம் போம், q அபஸுத்திராதிகரணநயாயமும பரஸங்கிக்ரும

அ— 0 பராங்குலாயபுக்தோ ஹேதுபேதாத ஸவருபேதாதாச்ச ஸாதபுகதிவயாவருத்திம் அபிகுதாய விபகேஷ பாதகம் வகதம் விபகேஷங்காமநுவநி (இதுதான் இதி) இதுதான்-இவ ருடைய புகதிதான் என்றபடி இப்படியாக வேணுமோ? இததிருவாயமொழி உபாஸநபரம் என்றனரே அடியிலே பரதிஜைஞ பண்ணிற்று ஆகையாலே இவருடைய புகதியும் உபாஸந புகதியாய் இந்த உபாஸநபுகதியையே பிறாக்கு உபதேசிக்கிறதானால் விபரலம்புராதிக் ஸங்கய மிலலையே ஆனபின்பு இதுதான் வேதாந்த விஹிதையான புகதியானாலோ? எனவில என்றபடி 0 p q A சாவேதவநெறி பரவேஸத்திறபமயே அபஸுத்திர இதயாதி, வாக்யத்தை முந்தம் அநுஸந்திதது அநந்தரம் 'ஸாவேஸ்வரனருள இதயாதி, வாக்யத்தையும் அநுஸந்திதது விதுராதிகளைப்போலே இவருடைய பரபூரவததாலே உபதேசிக்கக்கூடாதோவெனன (ஸாவேஸ் வரனருள இதயாதி) என்று கண்டுகொள்வது அபஸுத்திராதிகரணமாவது - ஜாநஸ்ருதியெனகிற ராஜா பஹுவநநபரதனுமாய பஹுவித்த பரதனுமாயிருக்க புலல புலலாகுரெனகிற இரண்டு ருஷிகள் இந்த ராஜாவினிடத்தில் அநுகூரஹததாலே ஸுஷகதாமங்கொண்டு கார்யமில்லே பஹுமஜஞாநம் உண்டாகவேணும் என்று திருவுள்ளம்பற்றி இரண்டு ஹமஸருபிகளாய் அந்த ராஜாவினமேலே பறந்துகொண்டு போகிறவிடத்திலே புலலாகுரென புலலரெனகிறவா ஜாநஸ்ருதிமேலே நிழலபடாதபடி பேணிக்கொண்டுபோம் ' எனன புலலாகுரெனகிறவா நிழல படடால் வந்ததெனன? ரைகவனாகப்போகிருளோ? ' என்று அநாதரம் பண்ணிக்கொண்டு போக அத்தைக்கேட்டு ஜாநஸ்ருதி துக் கிதனய ரைக்வனைத தேடி சிரங்குஞ்சொரியுங்கொண்டு கார்பபண்யததோடே பரச்சுநநபரபூவராயிருக்கிற அவரைக

ஜீ— 0 விபாயயே அநிஷ்டம் காட்டுகிரு (இதுதான் இதயாதி) இதுதான்-இவருடைய புகதி தான் q (ந்யாயம் பரஸங்கிக்ரும) ந்யாயவிரோதம் பரஸங்கிக்ரும 0 p, q A சார்வேதவநெறி பரவேஸத்திறபடியே அபஸுத்திர' இதயாதி, வாக்யத்தை முந்தம் அநுஸந்திதது விதுராதிக் களைப்போலே இவருடைய பரபூரவததாலே உபதேசிக்கக்கூடாதோவெனன (ஸாவேஸ்வரனருள இதயாதி) என்று கண்டுகொள்வது அபஸுத்திராதிகரணமாவது-1 ஸுகூலய ததநாதரம் வணுத ததநாதரவணுத ஸுச்சயதே ஹி எனகிற அதிகரணத்திலே ஜாநஸ்ருதியெனகிற ராஜா பஹுவநநபரதனுமாய பஹுவித்தபரதனுமாயிருக்க புலல புலலாகுர எனகிற இரண்டு ருஷிகள் இந்த ராஜாவினிடத்தில் அநுகூரஹததாலே ஸுஷக தாமங்கொண்டு காராயமில்லே பஹுமஜஞாநம் உண்டாகவேணும் ' என்று எண்ணி இரண்டு ஹமஸருபிகளாய் அந்த ராஜாவின மேலே பறந்துகொண்டுபோகிற இடத்திலே புலலாகுரென புலலெனகிறவன ஜாநஸ்ருதிமேலே நிழல படாதபடி பேணிக்கொண்டுபோம் எனன புலலாகுரென எனகிறவன நிழல படடால் வந்ததேது? ரைகவனாகப் புகுகிருளோ? என்று அநாதரம் பண்ணிக்கொண்டுபோக அத்தைக் கேட்டு ஜாநஸ்ருதி துக் கிதனய ரைகவரைததேடி சிரங்கு சொரிநதுகொண்டு கார்பபண்யத

பர—q (அபஸுத்திராதிகரணந்யாயமும பரஸங்கிக்ரும) उत्तरमीमांसाया प्रथ-
माध्यायस्य तृतीयपादे “शुभस्य तदनादरश्रवणात्तदाद्रवणात्सूच्यते हि” [सू-३३] अस्यार्थो भाव्य
कारेणाभिहितः—ब्रह्मविद्यावैकल्येन हंसोक्तानादरवाक्यश्रवणात् तदैव आचार्यं प्रत्याद्रवणात्,
आचार्येण अस्य शुभपोर्विद्याऽलाभकृता शुक् सूच्यते हि। हिशब्दः-हेतौ। यसादस्य शुक् सूच्यते,

அ—கண்டு அநுவாதிதது பரஹ்மவித்யை உபதேஸிககவேணும் எனன ஸுஸருஷாஹீந் னுக்குச் சொல்லப்போகாது எனன பரஜாரக்ஷணத்தபரணு எனக்கு ஸுஸருஷைக்கு அவகாஸம் காண எனன ஆத்மரபீக்ஷாரத்தமாக ஆனால் பூஹுத்வவயம் கொண்டுவா எனன அப்படியே ஸாவஸவதையும் கொண்டுவந்து ஸமாப்பிக்க அந்த ராஜாவினுடைய ஆத்மரங்குட ரைவர் 1 ஆஜஹாரேமாம்ஸுத்வர அநேநைவ முகேந ஆலாபயிஷ்யதா எனறதுக்கு பூஷ்யம் பண்ணுகிற பூஷ்யகாரா—உபநயநாதி ஸம்ஸகாரமுடையவனாகுகொழிய பூரஹ்மோபதேஸத்தக்கு யோக்யதைமில்ல பின்னா ஸுத்வரனெனறதுக்கு கருத்தென எனறு ஸபரிதது ஸோசநாசகு தூர என்று - ஸோகமுடையவனுடையாலே ஸுத்வர என்கிறொரு ஸபரித்தார அந்த ஸோகமாவது - பூலலாஷ்ருடைய அநாதரத்தாலும் பூரஹ்ம வித்யாராஹிதயததாலும் உண்டான ஸோகம் இது ஸருதி பரஸித்யுமான ஐதிஹ்யம் 9 (நயாயம் பரஸங்கியகும்) என்றது—நயாய விரோதம் பரஸங்கியகும் என்றபடி ஆக இரண்டு தூஷணம் யதவா (பரஸங்கியகும்) அபஸுத்வராதிகாரணே சதூததவாணஸய ஸாத்யபக்தா வதிகாரோ தேநி யோ நயாய உத ஸோததராபி பரஸஜயே தீதயாதத (நயாயமும் இதி)அதர் அபி அநவாசயே p ஸாவேஸவரனரு இதிவாகயோகதபூதக ஏவ பூதக பராகுஸாயா பிபராயேன அயயபி பூதக 10 பூவ 9 (நயாயமும் பரஸங்கியகும்) இதயஸ்யநததரம் தஸமாந பராகுஸாயஸய புகதி ஸாத்யபக்திரேவ இதி தூஷ்டவயம் ஏவம் இதிருவாய மொழி தனனை (ப 361 d) இதயாரபய பிறாகு உபதேஸிககிராக அமையும் (ப 369 s) இத்யந்தேந அஸய துஸகஸய உபாயத்யவயபரதவம் ஸாதீதம் பூவதி

ஜீ தோடே பரச்ச ந்த பரபூவராபி நுககிற அவரைக கண்டு அநுவாதிதது பூரஹ்மவித்யையை உபதேஸிககவேணும் எனன ஸுஸருஷாஹீந்னுக்குச் சொல்லப்போகாது எனன “பரஜா ரக்ஷணத்தபரணு எனக்கு ஸுஸருஷைக்கு அவகாஸம் காண எனன ஆத்மரபீக்ஷாரத்தமாக ஆனால் பூஹுத்வவயம் கொண்டுவா எனன அப்படியே ஸாவஸவதையும் கொண்டுவந்து ஸமாப்பிக்க அந்த ராஜாவினுடைய ஆத்மரங்குட ரைகவன 1 ‘ஆஜஹாரேமாம் ஸுத்வர அநேநைவ முகேந ஆலாபயிஷ்யதா எனறதுக்கு பூஷ்யம் பண்ணுகிற பூஷ்யகாரா—உபநய நாதீஸம்ஸகாரம் உடையவனாகுகொழிய பூரஹ்ம வித்யோபதேஸத்தக்கு யோக்யதை இலலை பின்னா ஸுத்வரன என்கிறதுக்கு கருத்தேதென்று ஸங்கிதது ஸோசநாத ஸுத்வர என்று ஸோக முடையவனாகையாலே ஸுத்வரன என்கிறதென்று நிஸ்சயித்தார அந்த ஸோகமாவது பூலலா ஷ்ருடைய அநாதரத்தாலும் பூரஹ்ம வித்யாராஹிதயததாலும் உண்டான ஸோகம் ஆக இதை அதிகரணத்திலே ஸுத்வரனுக்கு பூரஹ்மவித்யாயோக்யதை இலலை என்று நிக்ஷகாஷிக்கையாலே அந்த விரோதம் பரஸங்கியகும் என்றபடி p q நயாயமும் என்கிற இடத்தில் சஸபூதம் ‘ஏற்றம் போம்’ என்றததே டே ஸமூச்சயிக்கிறது ஆக ஸாதீத புக்தி என்றால் பூதகத்வவயம் வருகையாலே ஸாத்யபக்தியே என்று கருத்து

பர—अतश्शोचनाच्छूद्र इति कृत्वा आचार्यो रैक् जानश्रुति “शूद्र” इत्यामन्त्रयते; न जातियोगेन इत्यर्थः अध्ययनविधिसिद्धस्वाध्यायाधिगतज्ञानस्यैवोपासनोपायत्वात् शूद्रस्य ब्रह्मोपासनसामर्थ्यं नास्ति । इति हासाद्यपि—स्वाध्यायसिद्धमेव ज्ञानमुपवृहयतीति ततोऽपि नास्य ज्ञानलाभः । श्रवणानुज्ञा तु पापक्षयादि-फला । विदुरादीनां तु भवान्तरवासनया ज्ञानलाभात् ब्रह्मनिष्ठत्वम् । तस्मादनधीतवेदस्य अश्रुतवेदान्तस्य ब्रह्मस्वरूपतदुपासनाद्यनभिज्ञस्य उपासनाङ्गभूतयज्ञादिधननिकृतस्य शूद्रस्य उपासनोपसहारसामर्थ्यासम्भ-वात्, अर्थित्वसद्भावेऽपि उपासनोपसहारशक्तिविरहाच्च ब्रह्मविद्याया शूद्रस्य न कथञ्चिदप्यधिकारः—इति ।

ஈ—1 ஆனபின்பு 8 தாமபெற்றத்தையே பிறாக்கு உபதேசிககிருராக அமையும் திருநில

அ— 1 கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுக்களையெல்லாம் அநுவதித்துக்கொண்டு தாம பெற்ற புகதியை உபதேசிக்கிறாரென்கிறார் (ஆனபின்பு இதயாதி) ஆனபின்பு என்று உபய (ப 366 l) இதயாதி வாக்யாராதத்தைப் பராமர்ஸிக்கிறது 8 (தாம பெற்றத்தையே) பராயபுகதியையே

இப்பத்துப்பாட்டிலும் ஸங்கரஹேண பரபத்திஸீரமும் ததுபயுக்தாராதங்களுக்கும் சொல்லி பரபத்தியிலே தாற்பாயத பாயவஸிக்கிறதென்று பரமாசார்ய நிர்வாஹம் பராயருசிக்ரு உபயுக்தமான அரத்தங்களைச் சொல்லி பராயருசியிலே பாயவஸிக்கிறதென்று புரஷ்யகாரர் நிர்வாஹம் என்றதாயிற்று இந்த அர்த்தத்தில் வீடுசெய்யமினாவது புரத்தியை அவன பக்கலிலே வையுங்கோள் என்றபடி அதுவா புரஷ்யம் தலைக்கட்டினபின்பு (ப 366 e) என்றதுக்கு—ஸாத நோபாஸநபரமாக நிர்வாஹிதகார என்று பொருள் தத்வஹிதங்களிறே ஸாஸ்தரங்களில் பரதி பாதிக்கிறது ஹிதமாவது அலெனிக புருஷார்த்த ஸாதநமிதே ஆகையாலே புருஷார்த்தம் ஹிதத்துக்குள்ளே சொருகியிறேயிருப்பது அதில் பூரஹமீமாமஸையில் பூர்வதூஷிகத்தாலே ததவத்தை நிரூபித்து உத்தரதூஷிகத்தாலே ஹிதத்தை நிரூபித்ததிறே அநதச சாயையாலே இங்கும் முதல திருவாயமொழியிலே ததவத்தை நிரூபித்து இரண்டாம் திருவாயமொழியிலே ஹிதத்தை நிரூபிக்கிறார் ' வீடுமின முற்றவும் (1) என்று 1 ஸமதூமாத்யுபேத ஸயாத என்கிற ஸூத்ரார்த்தத்துக்கைச்சொல்லி மின்னினநிலை (2) என்கிற பாட்டிலே வைராக்யபாதார்த்தத்தை ஸூசிப்பிக்கையாலும் புலகு'' (4) என்று புகுவதூறுஸநதார்த்தத்துக்கு பரீதிருபதவம் தோன்றுகையாலும் அற்றது பற்றெனில்'' (5) என்கிற பாட்டிலே உற்றது வீடுயிர் (5) என்று யோக ஸாஸ்தரத்தில் சொல்லுகிற பரகாரத்திலே ஜஞாநயோகத்தில் ஆதமாவை ஸாக்ஷாத்கரிகும் போது ஆத்மாவுடைய பேராக்யதை ஆவிஷகருதையாகையாலே அங்கே காலதாமுமபடி வரும் அங்குன செயயாதேயுங்கோளென்று உபதேசிக்கையாலும் இந்தத் திருவாயமொழி உபாய புகதிபரதாரமும் முதற்பாட்டு — அங்குபரபத்திபரமாகவுமாம் பராயருசி யோஜனைப்படியே பொருளாகவுமாம் (ப 365) 8 இப்படி யோஜநாத்ஸ்வயம்கூடனபடி எங்ஙனையென அருளிச்செய்கிறார் (இவருடைய இதயாதி) புகதிபரபத்திகள் புகதிபரபத்யுபதேசங்கள் என்றபடி இவர்க்கு ஸமஸாரத்தில் அடிகொதிப்பு உந்மஸ்தகமாகையாலே பரபத்யுபதேசம் பண்ணுமபோதும் வைராக்யத்தை பூஹுவாக உபதேசிக்கையாலே ஆரத்தினிலிஷ்ட பரபத்தியை உபதேசிக்கிறார் என்னவுமாய ஸமதூமாத்யுபகதியை உபதேசிக்கிறாரெனவுமாயிருக்கும் என்றபடி (ப 366) 8 இப்படி யோஜநாத்ஸ்வயததையும் அருளிச்செய்து பரமாசார்ய யோஜனை அப்யர்ஹிகமென்று தமக்குத் திருவுளமொனபடியை அருளிச்செய்கிறார் (மயாவற இதயாதி) மின்னினநிலை (2)

ஜீ— 1 பூர்வோகத ஹேதவதுவாத பூர்வகமாகத் தாம பெற்ற புகதியை உபதேசிக்கிறார் என்கிறார் (ஆனபின்பு இதயாதி) ஆனபின்பு என்று உபய (ப 366 l) இதயாதி வாக்யாராதத்தைப் பராமர்ஸிக்கிறது 8 (தாம பெற்றத்தையே) பராயபுகதியையே ஆக இந்தப் பத்துப்பாட்டிலும் ஸங்கரஹேண பரபத்தி ஸீரமும் ததுபயுக்தாராதங்களுக்கும் சொல்லி பரபத்தியிலே தாற்பாயத பாயவஸிக்கிறதென்று ஆளவநதார் நிர்வாஹம் பராயருசிக்ரு உபயுக்தமான அரத்தங்களைச் சொல்லி பராயருசியிலே பாயவஸிக்கிறதென்று புரஷ்யகாரர் நிர்வாஹம் என்றதாயிற்று இந்த அர்த்தத்தில் வீடுசெய்யமினாவது - அவன பக்கலிலே புரத்தியை வையுங்கோள் என்றபடி புரஷ்யம் தலைக்கட்டின பின்பு (ப 364 e) என்றதுக்கு காலவிஸேஷ பரதூஸநமே பூலமாகவுமாம்

ஈ—திருவாய்மொழியிலே அவனுடைய பரதவத்தை அநுபூவித்து ஒரு பெரிய திருநாளப்போலேயிறே போந்தது, இவர் இப்போது நெஞ்சொழிந்திருந்து பிறாகு உபதேசரிகிறபடி எங்ஙனேதான்? தாம் அநுபூவித்த விஷயத்தை எஸலை கண்டோ, அன்றிகே தாம் அவவிஷயத்தில விரக்தராயோ? எனனில், விஷயமோவென்றால், t A “தனாகும் தன தனமை அறிவறியான்” எனகிறபடியே அபரிசிந்த விஷயம், uB சொள்ளமானா இனப்பெள்ளமிறே v இனி, தம் அபிநிவேசமோவென்றால், uC ‘காதல கடலின மிகப்பெரிதால்’ என்றும், wD ‘மண்திணி ஞாலமும் ஏழ கடலும் நீளவிர மபும் கழியப்பெரிதால்’ என்றும், xE ‘சூழ்நததனிற்பெரிய’ என்னவா’

அ—இதயாதிசு - இவ்விடத்திலே ஸநேஹத்தை விட்டு அவ்விடத்திலே ஸநேஹத்தைப் பண்ணு எனறிறே தாதபாயம் அதாவது - உபாயபுகதியிறே என்ன தமக்கு உண்டான பராய புகதி விஸிஷ்டமான பரபத்தியையே உபதேசரிப்பாரென்பாராயக்கொண்டு முநதுற அவருடைய புகதியுண்மையை அருளிச்செய்கிறா (மயர்வற இதயாதி) (ப 369)s (தாமபெற்றதையே) பராய புகதி விஸிஷ்டமான பரபத்தியையே (ப 365) g k அத்வா புகத்யுபகரமான பராயருசியை உபதேசரித்தாலாகாதோ? உபாயபுகதியை உபதேசரிகவேணுமோ? என்ன (இவருடைய இதயாதி) இவருடைய புகதி பராய புகதியோ? உபாய புகதியோ? என்றும் இவருடைய பரபத்தி அங்குபரபத்தியோ? ஸவதநதரபரபத்தியோ? என்றும் ஸமஸிகுமபடியிறே இவருடைய புகதி பரகாஷமிருக்கும்படி இதையிறே F மயாவற மதிநலமருளினன என்றது, இப்படிப் பட்ட புகதியைப்பெற்ற தாம் புகத்யுபகரமாதரத்தை உபதேசரித்தால் விபரலமபுகராவர் என்றபடி (ப 366) l ஆனால் இவருடைய புகதி உபாயபுகதியானபடி எங்ஙனேயென்ன (கர்ம ஜனாந இதயாதி) பரபுகதியிறே ஸாதநம் அது புகதருக்கு ஸாதநாதரததர்லே பிறகும் இவருக்கு புகுவத்பரஸாதநத்தாலே வந்தது என்றபடி ஆனால் பரபத்தி இவர்க்கு மோக்ஷஸாதந மனரே எனனில் இவா அதில ஸாதநதவபுகதி தியைத கவிநது அவனையே உபாயமாகப் பற்று கையாலே இதுக்கு ஸவருபயோக்யதை உண்டாமிருக்கவும் அவனே உபாயமானான (ப 367) o (வேதந்ந விஹிதையான) விதிபுநதும்-ஸாங்குவிதிபுரம் எல்லா யோஜனையிலும் பூஷயம் தலைக்கட்டின பின்பு (ப 364 e) என்றதுக்குக் காலவிஸேஷபரதநாமே பூலமாகவுமாம்

t கீழில் திருவாய்மொழி ஸவாநுபூவமாயிருக்க, இங்கு பரோபதேசத்துக்கு பரஸங்கமேது என்று பலபடியாக ஸங்கிக்கிறா (கீழில் திருவாய்மொழியிலே இதயாதிசுயாலே) u நது, யத்யபய பரிச்சிந்தநம் ததாபி பஹுமகாலாநுபுவேந க்ரமேண பரிச்சித்தி ஸயாதேவ யதூர லோகே அபரிச்சிந்தநயா வயவஹரியமாணதந்யாதேசரிதயதராஹ (கொள்ளமானா இதி) v விரகதராய பரோபதேசம் பண்ணவொண்ணாதெனகிறா (இனி தம் அபிநிவேசம் இதயாதி) w (மண்திணி இதயாதி) மண்செறிந்த பூமியும் அதைச் சூழ்ந்த கடலேழும், இதெல்லாவற்றுக்கும் இடங்கொடுக்கும் மஹாவகாஸமான ஆகாஸமும் தனக்குள்ளேயாமபடி அவ்வருகே பெருத்திரா

ஜீ—t இரண்டாம் ஸங்குதி (கீழில் திருவாய்மொழியிலே இதயாதி) t₂ (தனாகும் இதயாதி) தனாகும் தன்னுடைய ஸவபூவத்தை அறிய அரியவன u (கொள்ள இதயாதி) அநுபூவிக்க எஸைகாவொண்ணாத ஆநதநுஸமுதூரம் u₂ (காதல இதயாதி) ஆசையானது கடலிற காட்டிற பெரியது w (மண்திணி இதயாதி) மண்செறிந்த பூமியும் அதைச்சூழ்ந்த ஏழகடலும் எல்லாததுக்கும் இடங்கொடுக்கும் மஹாவகாஸமான ஆகாஸமும் தனக்குள்ளேயாமபடி அவ

ஈ—என்னுமபடி பெருகியிருந்தது y ஆகிலும் ஒருகால ஓனறிலே அபிநிவேஸம் பிறந்தால் அபபடிப்பட்ட z விஷயந்தானே காலாததரத்திலே விரக்தி பிறக்கக் காணுநினனோம், அபபடியே, சிலகாலம் அநுபுவித்துப் பின்பு விரக்தி பிறந்ததோவெனவில அபபடிம சொல்லவொண்ணாது, 2A “எப்பொழுதும் நாள்திங்களாண்டுழிபூழிதொழும் அப்பொழுதைக் கப்பொழுதென ஆராவமுதம்” எனனுமபடி நிதயாபூர்வமாயிருக்கும் இனி b ஆசாயபதும் நிர்வஹிக்கைக்காக அன்று க யாதிலாப பூஜைகளுக்காக அன்று, c1 “प्रपञ्च” (பரபஞ்சாத) என்றொரு விதிபரதந்தரராயன்று ஆனால் இதுபினை எத்தாலேயாவது? எனினில், ஸ்வாநுபுல பரகாஷமீருக்கிறபடி

அ—நின்றது x (குழந்து இத்யாதி) அந்த தத்வதரயத்தையும் வளைத்துக்கொண்டு அதுகரு அவ்வருகாமபடியாயிருக்கிற என அபிநிவேஸமானது

y (ஆகிலும் ஒருகால இதி) அதர 2 ததேவ பரீதயே பூத்வா புநாது ககூரய ஜாயதே 1 ததேவ கோபாய யத பரஸாதாய ச ஜாயதே || இத்யநுஸந்தேயம் z (விஷயந்தானே) என்றது— விஷயந்தனனிலே என்றபடி a (எப்பொழுதும் இத்யாதி) எல்லா க்ஷணம் எல்லா நாள எல்லா மாஸம் எல்லா ஆண்டு எல்லா வகைப்பட்ட ஊழி ஊழிதோறும் அவவோ அவவோ காலங்களில் எனக்குளளே கலந்து அதருபதிகரமான அமருதமானவன் b (ஆசாயபதும் நிர்வஹிக்கைக்காக அன்று) என்றதுக்கு ஹேது ஆசாயபதும் நிர்வஹிக்கவேண்டுமென்கிற நினைவு இவாகரு இல்லாமையாலே என்கை B' நீசனேன நிறையொன்றுமிலேன என்று தம்மைத் தாழ் நினைக்கிற வராகையாலும் C கொள்ளென்று கிளாந்தெழுந்த பெருஞ்செல்வம் நெருப்பாக என்று அவர்கள் தருகிற ஸம்பதது தமக்கு அநாததத்கரமாக நினைக்கையாலும் D ஒதல்லல பிராககள் என்று தம்மோடே அதிகரிக்கிறபாககை தமக்கு சேஷிகளாக நினைத்திருக்கையாலும் க்யாதிலாப பூஜைகள் மூன்றும் இவாகரு இல்லையென்னுமிடம் ஸம்பரதிபந்தம் 3 'பரோவாச தாம் தத்வதோ பரஹ்மவித்யாம்' என்று தம்மை அநுவாததித்தவர்களுக்கு பரஹ்மவித்யையை உபதேசிக்கக்க

ஜீ—வருகே பெருகதிராநின்றது x (குழந்து இத்யாதி) அந்த தத்வதரயத்தையும் வயாபித்துக் கொண்டு அதுகரும் பெரிதான எனனுடைய அபிநிவேஸமானது

z (விஷயந்தானே) விஷயந்தனனிலே இங்கே 2 ததேவ பரீதயே பூத்வா புநாது ககூரய ஜாயதே இத்யாதி அநுஸந்தேயம் a (எப்பொழுதும் இத்யாதி) எல்லா க்ஷணம் எல்லா நாள எல்லா மாஸம் எல்லா ஆண்டு எல்லா வகைப்பட்ட கலபம் கலபந்தோறும் அவவோ அவவோ காலங்களில் எனக்குளளே கலந்து அதருபதிகரமான அமருதமானவன் E ஏபாவம் பரமே என்கையாலே ஆசாயபதநிர்வஹணர்த்தமாக அன்று B நீசனேன C பெருஞ்செல்வம் நெருப்பாக F' தொண்டர் தொண்டன் D ஒதல்லல பிராககள் என்கையாலே கயாத யாதிகளுக்காக அன்று வீடுமினமுற்றவும் (1) என்று பலரைக்குறித்து உபதேசிக்கையாலே 1 'பரபஞ்சாத' என்றொரு விதிபரதந்தரராயல்ல என்றபடி c (பரபஞ்சாத) என்றது 3 'பரோவாச தாம் தத்வதோ பரஹ்மவித்யாம்' என்கிற முண்டேடாபநிஷதஸ்குதியில் 'பரோவாச'

பர—c1 (பரபஞ்சாத் எளிது) முஃகோபனிஷதி [1-2-13] “तस्मै स विद्वानुपसन्नाय सम्यक् प्रशान्तचित्ताय शमान्विताय। येनाक्षरं पुरुषं वेद सत्यं प्रोवाच ता तत्रतो ब्रह्मविद्याम्” इति। “प्रोवाच-प्रपञ्चादित्यर्थः” इति भाष्यकारेण सारे अभिहितम्॥

A 2 5 4 B 3 8 4 C 4 9 4 D 9 1 11 E 2 2 2 F 6 1 11

ஈ—d தாம் அநுபூவிதத விஷயம் தனியே அநுபூவிகுமதனறிககே இருந்தது , இனி, நமக்கு d₁ 1 பேராத்யந்த பரஸ்பரத்துக்கு ஆளாவா ஆ? என்று ஸம்ஸாரிகள் பகலிலே கணவைத்தார், e தாம் புகுவத் விஷயத்திலே பரவணராயிருக்கிறபேராலே அவர்கள் ஸப்தாதி விஷயங்களிலே பரவணராயிருந்தார்கள, f இவர்கள்நர்த்தம் பரிஹரித்தல்லது நிறகவொண்ணுதாபிருந்தது g “ஒருவனுக்கு வைஷ்ணவத்வம் உண்டு, இல்லை என்னுமிடம் தனக்கே தெரியுங்காண்” என்று ஜீயா பலகாலும் அருளிச்செய்வா — பிறநாததம் கண்டால், “ஐயோ!” என்றிருந்தானாகில் “நமக்கு புகுவதஸம்பந்தம் உண்டு” என்றிருக்க h அடுக்கும், “i இத்தனையும் j படடிவானுக்கு ’என்றிருந்தானாகில் நமக்கு புகுவதஸம்பந்தமில்லை என்றிருக்க அடுக்கும் — என்று

அ—கடவன என்கிற ஸாஸ்தரமாயாதையிலே உபதேஸிககிருரென்னவொண்ணது வீடுமின முறறவும் ' (1) என்று பலரையுங் குறித்து உபதேஸிக்கையாலே c 2 'பரோவாச—பரபுருயாதி த்யர்த்தது இதி வேதாராதது ஸங்குரஹோக்த பரோவாச ஸப்தாராதது (பரபுருயாதிதி)

d ஸவாநுபூவ பரகர்ஷமிருக்கிறபடி என்றத்தை விவரிககிருர் (தாம் அநுபூவிதத விஷயம் இதயாதி) e ஆனால் அவர்களும் உசாததுணையாகார்களோ என்ன (தாம் புகுவத் விஷயத்திலே இதயாதி) f இவர்கள் உசாத்துணையல்லாவிட்டால் இவர்களுக்கு உபதேஸிப்பானென என்ன தமமுடைய த்யாதிஸயத்தாலே என்கிறா (இவர்களநர்த்தம் இதயாதி) g புகுவதமிமுகுராய ஸப்தாதி விஷய பரவணராயிருக்கிற இவர்களநர்த்தம் பரிஹரிகக வேண்டுவானென்னென்ன (ஒருவனுக்கு) என்று தொடங்கி 3 ' ஸுஹருதம் ஸர்வபூதாநாம் என்று அவன இருந்தால் 4 யசகீல ஸவாமீ தசகீலோ தாஸ என்று இருக்கவேணும் இவனுக்கும் என்று கருத்து g இவர்களிடத்தில் த்யாதிஸயம் வருகைக்கு அடி — புகுவதஸம்பந்தம் ஜ்ஞாநமுடையவ ராகையாலே என்னுமத்தை ஆபத வசநத்தாலே த்யாதிபிக்கிருர் (ஒருவனுக்கு இதயாதி) என்னவுமாம் h அடுக்கும் பராபதம் i (இத்தனையும்) ஏதாவந்தம்நாத்தம் j (படடிவானுக்கு) பராபநுயாத ஏவம் பரோபதேஸாநுபபத்தி பரிஹருதா

ஜீ என்கிறதுக்கு அர்த்தத்தவேந சொன்ன வேதாராதது ஸங்குரஹ வாக்யததையாதல 5 நாஸம் வத்ஸரவாஸிநே பரபுருயாத என்றததையாதல

d விவரணம் (தாம் அநுபூவிதத விஷயம் இதயாதி) d₁ 1 “மச்சித்தா மத்குதபராணு பேராத்யந்த பரஸ்பரம் | கத்யந்தஸ்ச மாம நித்யம் துஷ்யநதி ச ரமந்தி ச ||” இதி கீதாஸு த்யுமே ஸதிதம் வசநமவலம்புய (பேராத்யந்த பரஸ்பரத்துக்கு) என்றது e ஆனால் அவர்கள் உசாத் துணையாவர்களோ என்ன (தாம் புகுவத் விஷயத்திலே இதயாதி) f ஆனால் அவர்களுக்கு உபதேஸிப்பானென்னென்ன தமமுடைய த்யாதிஸயத்தாலே என்கிறா (இவர்களநர்த்தம் இதயாதி) g பிறநாததம் பரிஹரிககவேணுமோ? என்ன (ஒருவனுக்கு இதயாதி) அதாவது 3 ' ஸுஹருதம் ஸர்வபூதாநாம் ' என்று அவன இருந்தால் 4 ' யசகீல ஸவாமீ தசகீலோ தாஸ ' என்று இவனுக்கு இருக்கவேணுமிநே என்று கருத்து h அடுக்கும் பராபதம் i, j (இத்தனையும் படடிவானுக்கு) இவளவு அநாததமும் படக்கடவன

பர-d₁ 1 (பேராத்யந்த பரஸ்பரத்துக்கு) भगवद्गीतासु दशमे “मच्चित्ता मद्गतप्राणा बोध्यन्तः परस्परम्। ऋथयन्तश्च मा नित्यं तुष्यन्ति च रमन्ति च॥”

ஈ— k இவர்களை இவர் மீட்கப்பார்க்கிற l வழிதான் என்னென்னில், m இவர்கள் சேதந்
ராயிருந்தார்களா , ஸப்தாதிவிஷயங்களில் வாசியறிந்து, n தீயவை கழித்து,
நல்லவை பற்றிப்போருகிறதொன்று உண்டாயிருந்தது! அவற்றினுடைய ஹேயதையை
யும், ஸர்வேஸ்வரனுடைய உபாதேயதையையும் இவர்களுக்கு அறிவித்தால் அவற்றை
விட்டு இவனைப்பற்ற அடுக்குமென்று பார்த்து o ஸர்வேஸ்வரனுடைய நன்மையையும்,
இவர்கள் பற்றின விஷயங்கள் p அலபாஸ்திரதவாதீதோஷதுஷ்டங்கள் என்னுமிடத்
தையும், பற்றுமிடத்தில் வரும் q அநதராய பரிஹாரததையும், பற்றுமிடத்தில் இன்று
புதிதாகச் செய்ய வேண்டுவதொன்றில்லை—பழைய 1 ஸம்பந்தத்ததை உரை அமையும்
என்னுமிடத்தையும், பற்றுவார்க்கு அநுஸந்திக்கப்படும 2 மந்த்ரம் இன்னதெனனு
மிடத்தையும், அவனுடைய 3 பூஜநீயதையையும் அருளிச்செய்யாதினனுகொண்டு
4 இதரவிஷய வைராக்யபூவகமாக 5 புகுவத்புகதியைப்பண்ணி ஆஸ்ரயியுங்கோள்
என்று பரோபதேஸ்வர பரவருத்தராகிருா

அவதாரிகை (1-2) முற்றிற்று

அ— k புகுவதுவைலக்ஷணய ஜ்ஞாநகூந்தமும இல்லாதவர்களை எவ்வழியாலே ஸப்தாதி
விஷயத்தில் நின்று மீட்கப்பார்க்கிருர் என்கிற ஸங்கையை அநுவதிக்கிருர் (இவர்களை இவர்
இத்யாதி) l வழி-பற்றுகு n ஸப்தாதி விஷயத்தில் ரஸிகதவஜ்ஞாநமடியாக மீட்கப்பார்க்கிருர்
என்று இந்த ஸங்கைக்கு உததரமருளிச்செய்கிருர் (இவர்கள் இத்யாதி வாகயத்வயத்தாலே)
n (தீயவை கழித்து நல்லவை பற்றிப்போருகிறது) என்றவிடத்தில் ஒரேதிஹயமருளிச்செய்வர்
அதாவது 'ஒருவன் ஸதீயினுடைய கண்ணழகிலே ஈடுபட்டிருப்பானாய் அவன் - தானும்
ஸதீயுமாக ஆற்றிலநின்றும் வாராநிறக அடிசடுகையாலே அவன் கண்ணழகுக்கு ஒரு
வாட்டம் வாராமைக்காக தன் ஆடையை விரித்து நடத்திக்கொண்டு வருகிறபடியை பட்டரெழுந்
தருளாநிறக்க கண்டு, இப்படி செய்யவேண்டுவானென என்று அவனைக் கேட்டருள, அவனும்
தன்னுடைய வருத்தாந்தத்தைச் சொல்ல அவனைப் பார்த்து கண்ணழகுகளேரு இப்பாடுபடு
கிறாய் இதைப் பாராக நல்ல கண்ணைக் காட்டினால் இத்தை விடலாமோ என்று கேட்டு, பெரிய
பெருமாளுடைய A கரியவாகிப் புடை பரந்து என்கிற கண்ணழகைக் காட்டிக்கொடுக்கக் கண்டு
களித்து நிவருததையத் தீர்த்தான் என்று பரஸித்தீயிறே இதுக்கு உத்யாஹரணம் B 'மாதரார்
கயறகணென்னும் வலையுட்பட்டமுத்துவேனை, போதரேயென்று சொல்லிப் புந்தியிற புருந்து
தனபால் ஆதரம் பெருகவைத்த அழகன்' என்னகடவதிறேயென்று o எலலையிலந்நலம் (4)
என்றதைப்பற்ற (ஸர்வேஸ்வரனுடைய நன்மையையும்) என்றது p மினனின் நிலை' (2) என்றத்
தைப்பற்ற (அலபாஸ்திரதவாதீதோஷதுஷ்டங்கள்) என்றது q (அநதராயபரிஹாரம்) என்றது

ஜீ— k புகுவதுவைலக்ஷணய ஜ்ஞாந கூந்தியிலலாதவர்களை எவ்வழியாலே ஸப்தாதி விஷயங்
களில் நின்று மீட்கப்பார்க்கிருர் என்கிற ஸங்கையை அநுவதிக்கிருர் (இவர்களை இவர் மீட்க
இத்யாதி) n ஸப்தாதிவிஷயங்களில் ரஸிகதவஜ்ஞாநமடியாக மீட்கப்பார்க்கிருர் என்று ஸங்கைக்கு
உததரமருளிச்செய்கிருர் (இவர்கள் சேதநராய இத்யாதி) o எலலையிலந்நலம் (4) என்றதைப்
பற்ற (ஸர்வேஸ்வரனுடைய நன்மையையும்) என்றது p மினனின் நிலையில் (2) என்றதைப்பற்ற
(அலபாஸ்திரதவாதீதோஷதுஷ்டம்) என்றது q அது செறு (5) என்றதைப்பற்ற (அநத

A அமலனாதி 8 B திருமலை 16

1 வீடுமின் முற்றவும் வீடுசெய துமமுயிரி வீடுடை யானிடை வீடு செய்மமினே

ஆ— வயா — புகுவத வயிரிசத ஸ்வவிஷய ஸங்கததையும விட்டு இவ்வாதமாவை
பேஷதவே ஸமாப்பியுங்கோள ஸமாபிக்ருமிடததில் இத்தையுடையவனபககலிலே
ஸமாப்பியுங்கோள ஸமாபபணமாவது-இவ்வாதமா அபனுசகு பேஷமென்று ஸமவதிககை
எனகிறா

1

ஐ— அவ — முதற்பாடபு — புகுவதவயதிரிசதமான ஸ்வவிஷயங்கோயும் அற
விட்டு ஸாவசேஷியான எம்பெருமான திருவடிகளிலே ஆதமாவை ஸமாப்பியுங்கோள
எனகிறா

வயா — (வீடுமின்) பற்றிநின்ற நிலத்தினுடைய தயாலுயதாதிசயம் தோற்று
சைசாக முதலிலே விடுங்கோள எனகிறா (முற்றவும்) பண்டு பற்றின விஷயங்களில்
சில ஹேயமும், சில உபாதேயங்களுமாயிருக்கிறனவல்ல எல்லாம் தயாலுயமே
(வடுசெயது) எனது அதுபுகுவிசிறுது பற்றினவற்றை விடுகையே பரயோஜநம் போந்
திருக்கசெயதே அதுககுமேலே ஒரு நனமை உபதேஸிக்கைக்காக எனனுமிடம்
தெரிகைக்கு (உமமுயிரென்று தொடங்கி) உமமுயிரை விடுமிடத்தில் உறவிலலா
நிலத்திலன்றிகே உடையவன பககலிலே விட இசையுங்கோள

1

ப— அவ — இதில் முதற்பாடபில் ஸகலேதரபரிதபாகு பூவகமாக புகுவது
விஷயமான ஆதமஸமாபபணததை விதிக்கிறா

முற்றவும்—புஜந விரோதிபான ஸாத்ய ஸாத்யங்கள் எல்லாவற்றையும்,
வீடுமின்—ஸவாஸநமாக விடுங்கோள, அவ்வளவில் நிலலாதே, வீடுசெயது—
அவற்றை விட்டு, உமமுயிரி—உங்களுடைய ஆதமாவை, வீடுடையானிடை—மோக்ஷ
நிர்வாஹகளுன ஸவாமி பககலிலே, வீடு செய்மமின்—விடுதலைப் பண்ணுங்கோள
“வீடு இசைமினே” என்றும் சொல்லுவா

1

அ— அது செற்று (5) என்றத்தைப்பற்ற r அடங்குக உள்ளே (7) என்றத்தைப்பற்ற
(ஸம்பந்தத்தை உணர அமையும்) என்றது s வணபுகழ நாரணன் (10) என்றத்தைப்பற்ற
(மந்த்ரமினது) எனகிறது t ' இறைசேமின் (3) இதயாதி பதங்களைக் கடாக்கித்து
(புஜநீயதையையும்) என்றது u ' வீடுமின் முற்றவும் ' (1) என்றத்தைப்பற்ற (இதரவிஷய
வைராக்ய பூவகம்) என்றது v (புக்தியைப்பண்ணி) என்றது- புலகு பற்றற்றே ' (4)
பற்றிலையாய ' (6) இதயாதியைப்பற்ற

1

ஜீ—ராய பரிஹாரம்) என்றது r அடங்குகவுள்ளே (7) என்றத்தைப்பற்ற (ஸம்பந்தத்தை
உணர) என்றது s வணபுகழ நாரணன் (10) என்றத்தைப்பற்ற (மந்த்ரமினது) எனகிறது
t ' இறைசேர்மின் ' (3) என்றத்தைப்பற்ற (புஜநீயதையையும்) என்றது u ' வீடுமின் முற்றவும் ' (1)
என்றத்தைப்பற்ற (இதரவிஷய வைராக்ய பூவகமாக) என்றது v அந்நலம் புலகு ' (4)
என்றத்தைப்பற்ற (புக்தியைப்பண்ணி) என்றது

1.

இ—அவ —முதற்பாட்டில்—புகுவதூவயதிரிகதமான ஸாவவிஷயங்களுமும் விட்டு ஸாவஸேஷிபான எம்பெருமானதிருவடிகளிலே ஆதமாவை ஸமாப்பியுங்கோள என்கிறா

வயா — (வீடுமின) விடுமின என்றபடி இன்னததை விடுங்கோளென்னு தொழிவானென? எனனில், சிறு பரஜை ஸாப்பததைப் பிடித்துக்கொண்டிருந்தால், விட்டுக்கொள்ளென்று, பின்னைபிறே ஸாப்பமென்பது அதுபோலே விடுகிறவற்றி னுடைய தயாஜயதாதிசயம் தோற்றுக்கக்காக முதலிலே விடுங்கோள என்கிறா உபதேசம் அஷ்டகாணமாயிருக்க, பூஹுவசநத்தாலே சொல்லிற்று - சிலா தூநதராய அாததிசகச சொல்லுகிருரல்லாமையாலும், அநாததம் ஸாவஸாதாரண மாகையாலும், எல்லாரையும் குறித்துச் சொல்லுகிறா எததைவிடுவதென்னும் அபேக்ஷையிலே (முற்றவும்) என்கிறா, 1 “अहं ममेति चादौ” (அஹம் மமேதி சண்டாள) சண்டாளா குடியிருப்பை பூராஹமணனுக்கு ஆக்கும்போது சண்டாள ஸபாஸமுள்ள பதூராததம்மடைய தயாஜயமாணப்போலே, அஹங்காரகூப்பபூமாக ஸவீகரித்தவற்றில் தயாஜயமல்லாதன இல்லையென்கை இனி (உமமுயிர் வீடுடையானிடை) எனன அமைந்திருக்க (வீடுசெய்து) என்று அநுபூஷிக்கிறது- விடுகைதானே பரபோஜநம் போந்திருக்கை ராஜபுதரன சிறையிலே கிடந்தால் முடிசூடுவதிலும் சிறைவிடுகைதானே பரபோஜநமாயிருக்குமிறே (உமமுயிர் வீடுடையானிடை) உங்கள் ஆதமாவையும் ஸரீரததையும் உடையவனபக்கலிலே, உங்கள் ஆதமாவைத் தனக்கு ஸரீரமாகவுடையவனபக்கலிலே என்னுதல், உங்கள் ஆதமாவை விடுமிடத்தில், உடையவனபக்கலிலேயென்னுதல், மோக்ஷ பரதூனபக்கலிலே என்னுதல் (வீடு) விடுகையை - ஸமாப்பிக்கையை (இசைமினே) இசையுங்கோள அவன நினைவு நிதயமாயிருக்க, நீங்கள் இசையாமையாலேயிறே இழநதுபோந்தது, 2 “यमो वैष्वतो राजा यस्तवैष हृदि सियत । तेन चेद्विधावस्ते मा गङ्गा मा कुरुन् गम ॥” (யமோ வைவஸவதோ ராஜா யஸ்தவைஷ ஹருதி ஸதித । தேந சேத- விவாத்ஸதே மா கங்காம மா குருந் கம் ॥)

1

ஈ—அவ —முதற்பாட்டு a இதர விஷயங்களை விட்டு, b உங்களுக்கு வகுத்த விஷயத்தைப் பற்றப் பாருங்கோள என்கிறா

அ—முதற்பாட்டு (வீடுமின இதயாதி) a ‘வீடுமின உமமுயிர் வீடுடையானிடை வீடுசெய்ய மினே’ எனனுமளவும் கடாக்கித்து அவதாரிகை (இதர விஷயங்களை இதயாதி) b (வகுத்த விஷயத்தை) என்றது உடையான என்றததைப்பற்ற

ஐ—முதற்பாட்டு (வீடுமின இதயாதி) a ‘வீடுமின உமமுயிர் வீடுடையானிடை வீடுசெய்ய மினே’ எனனுமளவும் கடாக்கித்து அவதாரிகை (இதர விஷயங்களை இதயாதி) b (வகுத்த விஷயத்தை) என்றது - ‘உடையான’ என்றததைப்பற்ற

ஈ— வயா - (வீடுமின) c “வீடுமின” என்றொரு சொல்லாய்க் கிடக்கவுமாம், d வீடுமின என்றததை நீட்டி “வீடுமின” என்று கிடக்கிறதாகவுமாம் e முதலிலே “வீடுமின” என்பானென? எனில், e சிறு பரஜை கையிலே ஸாபபத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு கிடந்தால், பொசட்டுசொடு நிறகச்சொலி, பின்னை “ஸர்பபம்” என்பாரைப்போலே பும, f ஒருவன் சூருஹத்துக்குள்ளே கிடந்து உறங்காநிறக, நெருப்புப் பற்றிப் புறம்பே எரியாநீளால் புறப்படடுசொளகிடாய் என்று, பின்பு “நெருப்பு” என்பாரைப் போலவும், முந்தாற விடுகோள்’ எனகிறா டுறநம்மரணங்களுக்கு நடுவேயிறே இவை தான நொவுபடுகிறது h 1 “एव वा पुनाश्च दाराश्च” (தயக்தவா புதராமஸ்ச தாராமஸ்ச) என்றாம், i 2 ‘परित्यक्ता मया रक्षा’ (பரிதயகதா மயா லங்கா) என்றும், விடுகை முனனாக விறே முனபு பற்றினவாகளும் பற்றிறறு

அ— c (ஒருசொல்லாய்) வீடுமின என்றொரு ஸப்தமுண்டாய் என்றபடி d (வீடுமின என்றததை நீட்டி) என்றது— நீட்டுவழி நீட்டல் குறுக்குவழி குறுக்கல் என்ற தமிழா மாயாதையுயைப்பற்ற இரண்டாலும் ப லிதம் ஏகாததமே A நச்சராவணைக் கிடந்த இதி B தூங்கு தனை பலனின்கனி இதி ச உதாஹரணம் e f த்யாஜயஸவருபகத்துந பூவகமாக தயா கத்தைச் சொல்ல அமைந்திருக்க தயாகுத்தை முறப்பட்ச சொல்லுகிறது த்யாஜய வஸதுக்களி னுடைய கரௌயாதிஸயம் தோற்றுகைக்காக என்னுமத்தை ஸங்காபரிஹாரகத நமுகேந த்யாபிபிக்சிருா (முதலிலே இதயாதிஃ பாகயதஸ்யததாலே) அதர 3 விஷஸய விஷயாணஞ்சு’ இதயாதிஃ த்யாஷ்டவயம் f அகதிநா தஹயமாநகருஹாநதர்வாதிஸமாதிஃ த்யர்ஸயதி (ஒருவன் இதயாதிஃ) g இவர்களுக்கு அநாகத ம ஏதெனன (ஜந்மமரண இதி) ஏதததஸ்யோகதி விகாரஷ்டகஸ்யாபி உபலக்ஷணம் f கருஹஸத்யாநே தேஹ 4 ‘புநத்யாய விஷயாஸங்கிஃ இதி

ஜீ— c (ஒரு சொல்லாய்) வீடுமின என்றொரு ஸப்தமுண்டாய் d (வீடுமின என்றததை நீட்டி) என்றது நீட்டுவழி நீட்டல் குறுக்குவழி குறுக்கல்’ என்ற தமிழா மாயாதையுயைப்பற்ற இரண் டாலும் ப லிதராததம் ஒன்று e (முதலிலே) த்யாஜயத்தைச் சொல்லாதே—முதலிலே என்று கூட்டுவது e பரிஹாரம் (சிறு பரஜை இதயாதிஃ) த்யாஜய வஸதுக்களினுடைய கரௌயாதிஸயம் தோற்றுகைக்காக என்றபடி g இவர்களுக்கு அநாததமேதெனன (ஜந்மமரண இதயாதிஃ) h த்யாகுத்துந பூவகமாக த்யாஜயத்தைச் சொன்ன இடமுண்டோவெனன (தயக்தவா இதயாதிஃ) i 1 ‘ஸோ஽ஹம் பருஷிதஸதேந த்யாஸவச்சாவமாநித | தயக்தவா புதராமஸ்ச தாராமஸ்ச ராக்ஷம ராணவகத ||’ இதி யுத்தகாண்டே ஸபததஸே விபீஷணவசநம் i 2 பரிதயக்தா மயா லங்கா மித்ராணி ச தநாநி ச | புவத்குதம் மே ராஜயஞ்ச ஜீவிதஞ்ச ஸுகூரி ச || இதி ததரைவ ஏகோநஸிமஸே விபீஷணவசநம்

பர-(வீடுமினமுற்றவும்) h1 युद्धाण्डे सप्तदशे सुग्रीवमुखान् वानरान् प्रति विभीषणः— “मोऽहं परुषितस्तेन दासवचावमानितः। त्यक्त्वा पुत्राश्च दाराश्च राघव शरणङ्गतः॥१४॥”

i 2 तत्र एकोनविंशे राघवेणाऽभये दत्ते सति विभीषणः— “अनुजो राघवस्याह तेन चास्म्यवमानितः॥४॥ भवन्त सर्वभूतानां शरण्य शरणं गतः॥ परित्यक्ता मया लङ्का मित्राणि च धनानि च॥५॥ भवद्गत मे राज्यं च जीवितञ्च सुखानि च॥”

A திருச்சுந்த 85 B பெரியதிருமொழி 9 10 8

ஈ— j “வீடுமின” என்கிற k பனமையால் சொல்லுகிறது என்னென்னவில, ஒருவன தூந்தனாய வந்து நிற்க, அவனுக்கு உபதேசிக்கிறாரன்றே ஸமஸார l வெக்காயம் எல்லார்க்கும் ஒத்திருக்கையாலே ஒருவரல்லா ஒருவருக்காகிலும் ருசி பிறகருமோ என்று எல்லார்க்கும் உபதேசிக்கிறா எததை விடுவதென்னவில m (முற்றவும்) n சண்டா டாளா இருப்பிடத்தை பூராஹமணாககு ஆகும்போது சில சட்டிச சில கழித்தனன்றே கொள்ளுவது, அப்படியே, o அஹங்கார p மமகாரங்களாலே தூஷிதமானவற்றிலே, சில கூட்டிக்கொள்ளவொண்ணாதே, ஆகையாலே கட்டடங்க விடுங்கோள என்கிறார்

(வீடுசெய்து) வீடுமின முற்றவும்” என்றாராகில, திரிய ‘வீடுசெய்து’ என்கிற இதுக்குக் கருத்தென்னென்னவில, q மேலொரு பேறு பெறுவதிலும் இவற்றை விட்டு

அ-விஷயஸங்க்யாதேவ விகாரஷடகமுதபத்யதே உயதூவா அப்படி இங்கு அபாயமென்னென்ன (ஜநம் மரணங்களுக்கு என்று) h விஷயங்களை விட்டு அவனைப் பற்றுபுகோள என்று சொன்ன க்ரமத்துக்குக் கருத்தென்னென்ன (த்யகதவேதயாதி) த்யாஜயத்தினுடைய கரௌயாதிசயம் க்ரம நியாமகமென்று தாதபாயம் ராவணனுடைய பராதிசூலயம் நிலைநின்றமை கண்ட பின்பு ஆக மளவும் சென்று புதர தூராராதிகளைக் கூட்டிக்கொண்டு செல்லவும் கூடப்பெருதபடியிலே லங்கை அடிகொடுத்தபடி h i இமே பரமணே த்யாஜயாத பூாவம் த்யாக்யாபித்யாதே ச ஸமவாதேன புவத

j உபதேசம் அஷ்டகர்ணமாயிருக்க, பூஹுவசநததார சொல்லிற்று — சிலர் தூந்தராய அாததி ககச சொல்லாமையாலும் அநாததம் ஸர்வஸாதாரணமாகையாலும் எல்லாரையும் குறித்துச் சொல்லுகிறா என்னுமத்தை ஸங்காபரிஹாரமுக்கேந அருளிச்செய்கிறா (வீடுமின என்கிற இத்யாதி) k (பனமை) பூஹுவசநம் l (வெக்காயம்) ஒளஷணயம்

m முற்றவும்-கட்டடங்க ஸாகலயேந விஹிதாவிஹிதவிபூகூரஹிதமிதி யாவத n ஏவம் ஸகலபரித்யாகே கோ ஹேதுரிதயத்ராஹ (சண்டா டாளா இருப்பிடத்தை இதி) 1 அஹம் மமேதி சண்டா டாள இத்யேதத்துதர விவக்ஷிதம் 2 அஹங்காரஸது சண்டா டாள இதி ச o அஹங்காரதூஷிதம் — ஸீரம் p மமகாரமென்கிறது ~ தேஹாதம்பூரமாதீந மமகாரத்தை ஏதேந புகுவது வயதிரித்த ஸமஸத ஸாத்யாந்தர ஸாத்யாந்தரதயாகேந விஹிதோ புவதி

q (மேலொரு பேறு இதி) அஸ்யைவ பூலத்வஸூசநார்த்தேநாயமநுவாத இதி பூாவ r த்யாகம் பூலமாகக் கூடுமோவென்ன த்யாஜயத்தினுடைய க்ரௌயாதிசயத்தைப் பார்த்தால்

ஜீ— j உபதேசம் அஷ்டகர்ணமாக வேண்டியிருக்க பூஹுவசநததாலே சொல்லிற்று—சிலர் தூந்தராய அாததி ககச சொல்லாமையாலும், அநாததம் ஸர்வஸாதாரணமாகையாலும் எல்லாரையும் குறித்துச் சொல்லுகிறாரென்னுமத்தை ஸங்காபரிஹாரமுக்கேந அருளிச்செய்கிறா (வீடுமின என்கிற இத்யாதி) k (பனமை) பூஹுவசநம் l (வெக்காயம்) ஒளஷணயம்

m முற்றவும்-கட்டடங்க ஸாகலயேந n இப்படி ஸகலபரித்யாகுத்தில அடியேதென்ன (சண்டா டாள இத்யாதி) இங்கே 1 அஹம் மமேதி சண்டா டாள 2 அஹங்காரஸது சண்டா டாள இத்யாதி விவக்ஷிதம் இத்தால் புகுவதுவயதிரிகத ஸாத்யாந்தர ஸாத்யாந்தர த்யாகுத் தைச சொன்னபடி

q (மேலொரு பேறு இத்யாதி) விடுகைதானே பூலமென்கைக்காக வீடுசெய்து” என்று அருவதிக்கிறதென்படி r விடுகைதானே பரயோஜநமாமோ எனன இதுதான் பரயோஜநமா ப—48

ஈ—நிறுகும நீலேதானே பேருசப போருகையாலே, விடுகையாகிற பேறறைப பெற்று என கிறபடி, 1 ராஜபுதரன் 8 அடிகுசிறையிலே கிடந்தால், முடிசூடி ராஜ்யம் பண்ணுவதி லும் சிறைவிடுகைதானே பரயோஜநமாயிருக்குமிறே

(உமமுயிரி வீடுடையானிடை) இதுக்குப் t பலபடியாக u அருளிச்செய்வா 1 “यस्यात्मा शरीरम् v यस्य पृथिवी शरीरम्” (யஸ்யாத்மா ஸரீரம் v யஸ்ய பருதி வீ ஸரீரம்) என்கிறபடியே உம உயிரையும், w அதினுடைய வீடடையும் w₂ உடையவன் எனனுதல், உம உயிரை வீடாக உடையவன் எனனுதல், உம உயிரை விடுமிடத்தில்—ஸமர்ப்பிக்கு மிடத்தில், உடையான பக்கலிலே எனனுதல் x வீடுடையான-பரமபத்யநிலயன் பக்கலிலே எனனுதல்

x₂ (உமமுயிரி) y அநித்யமான ஸரீரத்துக்கு நனமை பார்க்கச் சொல்லுகிறேனோ? நித்யமான ஆதமவஸ்துவுக்கனறே நான் நனமை பார்க்கச் சொல்லுகிறது z அது

அ—பரமபத்யத்திலும் இதுவேயன்றே பூலமாமிருப்பதெனனுமததை லெளகிக த்ருஷ்டாந்தத்தாலே த்ராஸிபபிககிருர் (ராஜபுதரன் இதயாதி₈) 2 ந காமனூந பரஜயா த₄நேந இதயாதி₈ யத்வா வஷயமாணாத நிரதிஸயாநதத்வாவஹாத் விஷயவைலக்ஷணயேந ஸவயம்பி நிரதிஸயாநதத்வாவஹ ஞுபாத் ப₄குவதஸமாஸ்யணாத₈ தயாஜயபரிதயாக₈ ஏவ அதிஸயபூலம் புவதி கிம்? இதயதர த்ருஷ்டாநதமாஹ (ராஜபுதரன் இதி) s (அமுகுசிறை) அமுகியே போம்படியான சிறை நாகைக பர்யவஸாயி காராக்ருஹ நிக்ஷபநத₄ இதி யாவத

t (பலபடியாக) சதுர்த₄ u (அருளிச்செய்வார்) நஞஜீயரிதி ஸேஷ v பருதி₈வீகார்யம் ஹி ஸரீரமீத்யபிபராயேணேகதம் (யஸ்ய பருதி₈வீ ஸரீரமீதி) w (அதினுடைய வீடடையும்) என்றது—ஸரீரத்தையும் என்றபடி முந்தின அர்த்தத்திலே உடையவன் என்றது ஸரீரமாக உடையவன் என்றபடி என்றும் சொல்லுவாகள x துரீய யோஜனையில் உமமுயிரி வீடு செயம்மின என்று அந்வயம்

y ‘ உயிரி ’ என்றதுக்குத் தாத்பாயம் (அநித்யமான இதயாதி₈) z ‘ உம ’ என்றதுக்கு யாவம் (அதுதானும் இதயாதி₈) x₂ (உமமுயிர் இதயாதி₈) தநதீய சதுர்த்தயோஜநாஸேஷம்

ஜீ—யிருக்குமெனனுமததை லெளகிக த்ருஷ்டாநதத்தாலே த்ராஸிபபிககிருர் (ராஜபுதரன் இதயாதி₈) 2 ‘ந காமனூந பரஜயா த₄நேந இதயாதி₈ s (அமுகுசிறை)—அமுகியே போம்படியான சிறை

t (பலபடியாக) நாலுவித₄மாக u (அருளிச்செய்வார்) நஞஜீயரிதி ஸேஷ v பருதி₈வீகார்யம் ஹி ஸரீரம் எனனும் அபிபராயத்தாலே சொல்லிற்று (யஸ்ய பருதி₈வீ ஸரீரம் என்று) w (அதினுடைய வீடடையும்) என்றது ஸரீரத்தையும் என்றபடி w₂ முந்தின அர்த்தத்திலே (உடையவன்) என்றது—ஸரீரமாக உடையவன் என்றபடி x துரீயயோஜனையில் உமமுயிரி வீடுசெயம்மின என்று அந்வயம்

y ‘ உயிரி ’ என்றதுக்குத் தாத்பாயம் (அநித்யமான இதயாதி₈) z ‘ உம ’ என்றதுக்கு யாவம் (அதுதானும் இதயாதி₈) 2 நாராயணனைனனேதே பொதுவிலே ‘ உடையான ’ என்றது—

பர— “यस्यात्मा” [बृ. 2-4-9] इत्यादि पूर्वमेव (३१४ पृष्ठे) लिखितम्।

ஈ—தானும் எனனுமிக்கோ? உமமுமிக்ககறே (உடையானிலை) உபொதுவிலை உடையவன எனகிறா—ருசிபிறநது 'அவன ஆ' எனருல் "வண்புகழ நாரணன்" எனபாராக b அவன உடையவனாய் c உங்கன் ஸத்தையை நோக்கிக்கொண்டு போரா நிறக, நீங்கனும் "நான, என்னது" என்று அகலப்பாராதே, உங்களை அவன் பக்க லிலே ஸம்பபிக்கப பாருங்கோள d அவன உடையவனானபின்பு அவனோடு அவிவாதும் உங்களுக்கு வேண்டுவது

அ a நாராயணனெனனாதே பொதுவிலை உடையான எனறது—ருசிபிறப்பிக்கக்காக இவ்விடத்திலே—ஜநமேஜயனை வைஸம்பாயநா ஸாகலயேந பாரதகதையைச் சொல்லுகிறேன கேள் என்ன அவகாஸமில்லை என்ன ஓரத்யாயநதான கேள் என்ன 'அதுக்கும் அவகாஸமில்லை' என்ன ஒரு ஸ்லோகநதான சொல்லுகிறேன என்ன ஆனால் சொல்லும் என்ன 1 த்வா ஸ்மெள புருஷௌ மூடௌ துர்யோதநதுஸாநநேன | கோகூரஹம் வநபுங்குஞ்ச த்ருஷ்டவாயுத்வம் புந புந || என்று ஸாகாங்குமாகச சொல்ல அதிலே ருசிபிறநது கோகூரஹணமேது? வநபுங்குமேது? என்ன ருசிபிறநதபின்பு அடி தொடங்கி பாரதமெல்லாம் சொன்னாட போலே ருசிபிறககைக்காக—என்று அருளிச்செயவர் a பராத மிகார்த்தே தருதீயாததே ச சலதி (பொதுவிலை இதி) பொதுவிலை - திருநாமத்தைச் சொல்லாமல் என்றபடி b பராத்மிகார்த்தம் த்விதீயாததே ஹருதி நித்யாய பாவாநதரமாஹ (அவன உடையவனாய் இதி) வீடுசெயமமின எனறதுக்கு அர்த்தம் (அவன உடையவனாய் இதயாதி) என்னவுமாம் c (உங்கன் ஸத்தையை நோக்கிக்கொண்டு) எனறது - உமமுமிரை வீடாக உடையவன எனகிறத்தைக் கடாக்கித்து d நது 'உடையான இதயுத்தம் அதஸஸர்வம் தச்சேஷமிதி பூலிதம் புநராதம் ஸமாபபணம் நாம கிம்? கஸ்ய பதூர்த்தம் கஸஸமாபயதி? கிஞ்ச ஏதாவநமாதரேண அநிஷ்ட நிவருதபிபூர்வகேஷ்டபராபதிர் பூவிஷயதி கிம்? இதயத்ர 'உடையானிலை வீடுசெயமமின இதி யோஜநாம் ஹருதி நித்யாயாஹ (அவன உடையவனானபின்பு இதி) e ததர பரமாணமாஹ (யம் இதி) உனக்கு அவனோடே அவிவாதமுண்டானால் போகவேண்டா என்கையாலே அவிவாதம் இனறிக்கேயிருக்க போனாலும் பரயோஜநமில்லை என்றபடி f யமயதீதி யம் நிருபாதிடம் நியமநம் யஸமிந் ஸோதர விவக்ஷித இத்யபிபுராயேனாஹ (பராதேஸிகேதி) யதுவா யம்

ஜீ—ருசியைப் பிறப்பிக்கக்காக இவ்விடத்திலே— ஜநமேஜயனை வைஸம்பாயநா ஸாகலயேந பாரதகதையைச் சொல்லுகிறேன கேள் என்ன அவகாஸமில்லை என்ன ஓர் அத்யாயநதான கேள் என்ன, அதுக்கும் அவகாஸமில்லை' என்ன ஒரு ஸ்லோகநதான சொல்லுகிறேன என்ன ஆனால் சொல்லும் என்ன 1 'த்வா ஸ்மெள புருஷௌ மூடௌ துர்யோதநதுஸாநநேன | கோகூரஹம் வநபுங்குஞ்ச த்ருஷ்டவாயுத்வம் புந புந || என்று ஸாகாங்குமாகச சொல்ல அதிலே ருசிபிறநது கோகூரஹணமேது? வநபுங்குமேது? என்ன, ருசிபிறநத பின்பு அடிதொடங்கி பாரதமெல்லாம் சொன்னாட போலே ருசி பிறககைக்காக எனபாகள் a (பொதுவிலை)—திருமந்தரத்தைச் சொல்லாமல் b முந்தின அர்த்தத்தையும் இரண்டாம் அர்த்தத்தையும் திருவுள்ளம்பற்றி 'வீடுசெயமமின' எனறதுக்கு அர்த்தம் (அவன உடையவனாய் இதயாதி) c (உங்கன் ஸத்தையை நோக்கிக் கொண்டு) எனறது உயிரை வீடாக உடையவன எனகிறத்தைப்பற்ற d ஸமாபபணமாவதென்னென்ன (அவன உடையவனான பின்பு இதயாதி) e உகதத்துக்கு பரமாணம் (யம் இதி)

ஈ— e 1 (யம யம்) f பராதேஸிகமான நியமநததை உடையவனை அன்று சொல்லுகிறது f 2 “*प्रभवति संयमने ममापि विष्णु*” (பரபுவதி ஸமயமநே மமாபி விஷ்ணு) என்று அவனதன்னையும் நியமிச்சுமவனாயிற்று இவன் 1 (वैद्यस्वत வைவஸவத) g விவஸவானுடைய குலத்திலே பிறநதவனென்னுதல், ஆதித் யாந்தரவஸதி தன்னெனுதல் 1 (राजा ராஜா) h அவனைப்போலே “*तृष्ण पश*” என்கையன்றிகே எல்லார்க்கும் இனியனாயிருக்குமவனாயிற்று இவன் 1 (य) அநதா யாமி பூராஹமனாதிசுரளில் பரலித்தி 1 (*तथ पृथिवि स्थित* தவைஷ ஹருதி ஸதித) அவன் எங்குறாது? என்ன, 1 கண்டிலையோ? உன்னுடைய ஹருத்யுத்திலே புகுந்து j ஆட்சியில் k தொடாச்சி நனறென்றிருக்கிறான் ஆனால் செய்யவேண்டுவ தென்? எனனில் 1 (*तेन चेदविवादस्ते* தேந சேதூவிவாதூஸ்தே) உடையவனா யிருக்கறவனோடே உனக்கு அவிவாதூமுண்டாகில் இத்தால பேறு என? என பாயோ,— 1 (*मा गङ्गा मा कुरुन् गम* மா கங்காம மா குருந கம்) ஒரு தீர்த்தம்

அ—ஸபூதம் பிதருபதிவாசகமனரோவெனன (பராதேஸிகமான இதயாதி) g (வைவஸவத) என்ற துக்கு கோதாரபதயாராததே அண்பரதயயமும ஸம்பூந்தாராததே அண்பரதயயமுமாக்கி இரண்டு அர்த்தமும் கண்டுகொளவது எனகிருர் (விவஸவானுடைய இதயாதி) h ரஞ்ஜயதீதி - ராஜே தயபிபராயேணஹ (அவனைப்போலே இதி) அதர பராஸங்கிகம் 3 யதூ பரஹலாதூநாச் சநத்ர இதயாதி i ஏஷ என்றதுக்கு அர்த்தம் (கண்டிலையோ என்றது) j ஆட்சியாவது - ஸேஷதவஜ்ஞாந பூர்வகமான அடிமைகொள்கை k தொடாச்சியாவது - ஹருத்யுந்தரவஸதிதி i அவிவாதூமுண்டானால் கங்காதீர்த்ததூதிகளில் போகவேண்டா என்கையாலே விவாதூ முடையவன் கங்காதீர்த்ததூங்களிலே போனாலும் நிஷ்பரயோஜநமென்று— வயதிரேகலித்தூமான

ஜீ—1 யமோ வைவஸவதோ ராஜா யஸ்தவைஷ ஹருதி ஸதித i தேந சேதூவிவாதூஸ்தே மா கங்காம மா குருந் கம் ||’ இதி மாநவே தூமஸாஸத்ரே f யமயதீதி யம் நிருபாதிசும நியமநம் யஸமிந ஸ யம் என்று விவகிதமென்னும் அபிபராயேணஹ (பராதேஸிகேதி) f (பரபுவதீதி) 2 அஹமமரவரார்ச்சிதேந தூதரா ஸம் இதி லோகஹிதாஹிதே நியுகத i ஹரி குருவராகோடஸமி ந ஸஸதநதர பரபுவதி ஸமயமநே மமாபி விஷ்ணு ||’ இதி ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணே தருதீயேட்பே யமகிங்கரஸமவாதே g வைவஸவத என்றதுக்கு கோதாரபதயத்தில் அண்பரதயயமாதல் ஸம்பூந்தாராததே அண்பரதயயமாதல் என்று இரண்டு அர்த்தமும் கண்டுகொளவது எனகிருர் (விவஸவானுடைய இதயாதி) h ரஞ்ஜயதீதி ராஜேதயபிபராயேணஹ (அவனைப்போலே இதயாதி) i ஏஷ என்றதுக்கு அர்த்தம் (கண்டிலையோ என்றது) j ஆட்சி யாவது - ஸேஷதவஜ்ஞாநபூர்வகமான அடிமையைக் கொளனாகை k தொடாச்சியாவது - ஹருத்யுந்தரவஸதிதி

பர—e1 (வீடுசெயமயினே) மானவே ஧ர்மசாஸ்தே [c]—*यमो वैश्वतो राजा यस्तपैव हृदि स्थित । तेन चेदविवादस्ते मा गङ्गा मा कुरुन् गमः* || ௧௨ ||

f 2 *श्रीविष्णुपुराणे तृतीयेशे [७] यमकिङ्करसवादे—“अहममरवराचितेन धात्रा सम इति लोकहिताहिते नियुक्तः । हरिगुरुशशोऽस्मि न स्वतन्त्रः प्रभवति संयमने ममापि विष्णुः ॥”*

ஈ—தேடி பபோதல், புண்யகேசுத்ரம் தேடிப்போதல் செய்யவேண்டா, | அஹங்காரமகாரங்
கள டிடசக பராயஸ்சித்தம் பண்ணுகையாவது—நிஷித்யத் தூரவயத்தை உள்ளேவைத்து
n மெழுகூட்டினவோபாதிமிநே n உடையவனுக்கும் உடைமைக்கும் தககபடிபிறே பரா
யஸ்சித்தமும், உடையவன் ஸாவேஸவரன், o தூரவயங்களில் பரதூநமான ஆத்மதூரவ
யத்தையிநே அபஹரித்தது p அபஹரித்த தூரவயத்தைப்பொகட்டு பராயஸ்சித்தம் பண்ண
வேனுமே p பொகடுகிற தூரவயம் தானுகையாலே, பராயஸ்சித்தம் பண்ணுகைக்கு

அ—அர்த்தத்தை துருஷ்டாநதமுகே ந தர்ஸிப்பிக்கிறா (அஹங்காரமகாரங்கள் இதயாதி)
சேச்சுபுதுஸ்சிதோடயமர்த்த இவ்விடத்திலே 1 சேஷதரஜஞ்ஞஸ்யேஸ்வர ஜஞாநாத்
விஸுத்ஸதி, பரமா மதா 2 யே த்விஷந்தி மஹாத்மாநம் ந ஸமரந்தி ச கேஸவம் | ந தேஷாம்
புண்யதீததே ஷு க்யதிஸ ஸமஸாக்கிணுமபி || இதயாதிசுமநுஸநதேயம் | யதுவா அவிவாதத்
தாலே ஸித்யதிககிற அர்த்தம் விவர்த்யமுண்டானுல கீர்த்துஸநாநாதிகளாலே ஸித்யதிகுமோ?
என்ன (அஹங்காரேதயாதி) n மெழுகூட்டுகையென்று பாடாமானபோது, மெழுகுகை—
பூசுகை n ஸேஷதவஜ்ஞாநமுண்டானுல பராயஸ்சித்தம்பண்ண யோக்யதையிலையெனகிறா
(உடையவனுக்கும் இதயாதி) n கிஞ்ச அஸ்ய தேஷஸ்ய பராயஸ்சித்தஸ்புதுவாச்யம் கிஞ்சி
த்யங்கீகருதய தஸ்ய அநிஷ்டநிவாத்தகத்வம் நாஸதீதயேதாவதபர்யந்தம் கிமர்த்தம் ஷந்த
வயம்? ஆதமாபஹாரதேஷஸ்ய அதிரித்தம் பராயஸ்சித்தஸ்புதுவாச்யமேவ அஸம்புநி இத்த்யுப
பாத்யதி (உடையவனுக்கும் இதயாதி) என்னவுமாம் 3 'தருணகாஷ்டாபஹரணே யோ
தேஷா: பரிகீர்த்தித | ஸவாணரத்நாபஹாரேடி தாவாநேவ புவேத் கதம் || ஸ்வபாகதூரவய
ஹரணே யோ தேஷா: பரிகீர்த்தித | ஸ்ரோத்ரியஸ்வாபஹாரேடி தாவாநேவ புவேத் கதம் |
ஆத்மவஸ்து யதோடநாக்யம் ஆதமேஸஸ்து பர: புமாந | தஸமாதூஸ்யாபஹரணே தேஷாஸ
யாநதோ ந வித்யதே || இதயாதி ௦ (தூரவயங்களில் பரதூநமான) என்றவிடத்தில் 4 மணி
வர இவ' எனகிற ஸலோகம் அருஸநதேயம் p ஸவதநதரகர்த்தூரபுவாசச அதிரித்தம் பராயஸ
சித்தம் நாஸதீதயாஹ (அபஹரித்த இதி) n யதுவா ஆனால் அஹங்காரத்துக்கு பராயஸ்சித்தம்
பண்ணிக்கொண்டு தீர்த்துஸநாநாதிகள பண்ணினாலேவென்ன (உடையவனுக்கும் இதயாதி)
தத்யோக்ய பராயஸ்சித்தம் கிடையாதென்று கருத்து p pஹேதவந்தரம் (அபஹரித்த இதயாதி)
அபஹரித்த தூரவயத்தைப் பொகடுகைதானே ஸ்வபராயஸ்சித்தமாகையாலே பராயஸ்சித்ததாந
தரத்துக்கு அதிகாரியிலையென்று கருத்து அதாவது—பொகடுகிற தூரவயம் தானுகையாலே,

ஜீ—| அவிவாதஸ்சேந மாக்யம் 'எனகையாலே விவாதிக்கில் கங்காதிகுமநமும் அகிஞ்சித்தரம்
என்னுமத்தை ஸத்யுருஷ்டாநதமாக அருளிச்செய்கிறார் (அஹங்கார இதயாதி) சேச்சுபுது
ஸ்சிதோடயமர்த்தம் அதர் 1 'சேஷதரஜஞ்ஞஸ்யேஸ்வர ஜஞாநாத் விஸுத்ஸதி, பரமா மதா
2 யே த்விஷந்தி மஹாத்மாநம் ந ஸமரந்தி ச கேஸவம் | ந தேஷாம் புண்யதீததேஷு க்யதிஸ
ஸமஸாக்கிணுமபி || 'இதயநுஸநதேயம் n மெழுகூட்டின என்று பாடாமானுல மெழுகுகை—
பூசுகை இதயாதத் n இது பாபவிமோசகமான மாதரமனறிகே வேறு இதுக்கு ஸத்யுருஸ்பராயஸ
சித்தமுமில்லை எனகிறா (உடையவனுக்கும் இதயாதி) p பராயஸ்சித்தமுண்டானுலம் அதிகாரி
யிலலை எனகிறார் (அபஹரித்த இதயாதி) ௦ (தூரவயங்களில் பரதூநம்) எனகிறவிடத்தில்
4 மணிவர இவ ஸௌரோ நித்யஹருத்யோடிபி ஜீவ ' இதயாதி அருஸநதேயம் 3 'தருண
காஷ்டாபஹரணே யோ தேஷா: பரிகீர்த்தித | ஸவாணரத்நாபஹாரேடி தாவாநேவ புவேத்
கதம் | ஸ்வபாகதூரவயஹரணே இதயாதி அருஸநதேயம் p2 (பொகடுகிற தூரவயம்)

2 மின்னின் நிலையில மன்னுயி ராகைகள் என்று மிடத்திறை யுன்னுமின் நீரே

ஆ— 2 வயா —(மின்னினைநிலை) சிரகாலவாஸிதமான விஷயங்களை விடமுடியுமோ? எனனில, இவ்வாதம் ஸம்பந்தியான ஸ்ரீராத்ர பராகருத விஷயங்களினுடைய அஸ்தி ரதவாத்ர தேஷங்களை நீங்களே ஆராய்ந்து உணருங்கோள் உணர்வே எளிதாக விடலாம் என்கிறார் 2

ஈ—வேறு அநிகாரியுமிலையே 9 ஆகையாலே 1 நீங்களும உடையவன பக்கலிலே வீடு செய்மமினே 8 வீடு ஸமாபபிக்கை, அதாகிறது இசைகை 1

அ உடையவனுமிருக்கிற ஈஸ்வரனபகசலிலே பொருகையாவது—அவனதென்று இசைக்கையானபடியால் பின்னை இசைந்தால தான அவனதீநறைய தான எனறொரு ஸ்வதந்த்ரனிலலாதபடியாலே பராயஸ்சித்தாதிகாரி இலலை—என்றபடி

9(ஆகையாலே) இதி வாக்யஸய— அவன உடையவனுன பினபு (ப 379 d) இதி பூவதந வாகயேந ஸங்குதி 8 அரத்தஸ்திதிஸ்சைவம் பூவதநஸ்ச ஏவமேவ குாவந்து இதயாலயேநாஹ (நீங்களும இதி) ஸவத்வேநாநுஸந்தாதரா பூகூவதா ஸமுச்சய இதி பூவ 8 இருபத்துநாலா மிரத்திலே வீடு இசைமினே எனந்ருதநாலும வீடு செய்மமினே என்று இவ்விடத்திலே நிர்வாஹம் அதாவது வீடு செய்மமினென்று—ஸமாபபியுங்கோள் என்றய அதாவது—இசைகை என்றபடி யத்வா வீடுசெய்மமின இதயுகதே—அளிவாதம் குருதவம் இதி கதம் ஸித்யுத்யதீதயதர பூகூவதபருத்யக்ஸித்யுத்யபரகாரபூதத்யவயஸய முக்யதோடபஹாரஸமாபபண யோரபூவத தத்யநயாரஹஸேஷபூதஸய வஸதுந அநயஸேஷதவ ஸவஸவாதநதாயஜஞாநம் அபஹார ஸமாபபணம் நாம் தவம் பூகூவதீய இத்யாசாராயர் பூகூவதாவா அபார காருண்யாதிலயேந பரதிபாதிதே தத ததைவேதி ஸமவாத இதி பர்யவஸயதீத்யபிபர யேணஹ (வீடு - ஸமாபபிக்கை அதாகிறது - இசைகை இதி)

இத்திருவாயமொழி பரமேயம் - பூகூவதாஸ்ரயணம் ஸகலேதரபரிதயாக் பூவகமாக பூகூவதவிஷயமான ஆதம் ஸமாபபணம் -- இப்பாட்டுக்கு பரமேயம் முறறவும் வீடுமின வீடுசெய்து உடமுயிர் வீடுடையானிடை வீடுசெய்மமினே இதயநவய இப்படியே உரை யினுடைய அதவயம் 1

ஐ—இதயாதிகுக்கு பொருகிற த்ரவயம் தானாகையாலே உடையவனுமிருக்கிற ஈஸ்வரன பக்கலிலே பொருகையாவது அவனதென்று இசைக்கையானபடியால், பின்னை இசைந்தால தான அவனதீநறைய தான எனறொரு ஸ்வதந்த்ரனிலலாதபடியாலே பராயஸ்சித்தாதிகாரி இலலை என்றபடி

9 ஆகையாலே என்றுக்கு— அவன உடையவனுன பினபு (ப379d) என்ற பூவதநவாகயத தோடே ஸங்குதி 8 அர்த்தத்தவம் இதுவான பினபு நீங்களும இப்படியே செய்யுங்கோள் எனனும ஆஸயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (நீங்களும இத்யாதி) நீங்களும என்ற ஸமுச்சயம்—ஸவத்வேந அநுஸந்திககிற ஈஸ்வரனோடே வீடு இசைமின என்று இருபத்துநாலாமிரத்தில பாடும் “வீடுசெய்மமின” என்று இவ்விடத்தில் பாடும்

இத்திருவாயமொழி பரமேயம் - பூகூவதாஸ்ரயணம் இப்பாட்டுக்கு பரமேயம் - ஸகலே தரபரிதயாக் பூர்வகமாக பூகூவதவிஷயத்தில் ஆதம் ஸமாபபணம் முறறவும் வீடுமின வீடு செய்து இத்யாரபுய கரமேணந்தவய 1.

ஒ—அவ —இரண்டாம் பாட்டில்—நெடுங்காலம் பழகின விஷயங்களை விடவொண்ணுமோ? எனனில், அஸ்திரதவாதி, தோஷங்களை அநுஸந்திக்கவே விடுகை எளிது எனகிறா

வயா —(மினனின் நிலையில்) மினனுக்குள்ள நிலையும் இல்லை எனகிறது, அஸ்திரமாயிருந்தே ஸ்திரங்களபோலே சிலநாள செல்லுகிலும் செல்லும் என்ற வாறு (மன்னுயிராக்கைகள்) ஆதமாதான தனக்கு உபாதேயமாகக் கொண்டு விடேனென்று பற்றிக்கிடக்கிற தேஹங்கள் “ உயிர் ” எனகிற ஏகவசந்ததுக்கும் “ஆகைகள்” எனகிற பூஹுவசந்ததுக்கும் கருத்து - ஓர் ஆதமாவே காமாநுருணமாக அநேக தேஹங்களிலே நலிவுபடுமென்று தோற்றுகைக்காக (எனனுமிடத்தென்று தொடங்கி) எனனும் இஸ்துலததில் தோஷப்பரப்பெல்லாம் அநுஸந்திக்க வேண்டுவதில்லை, தோஷத்தினுடைய ஏகதேயராநுஸந்தநததாலே விஷயங்களில் வைராக்யம் பிறக்கும் (நீரே) தோஷாநுஸந்தநததுக்கு பரமானுபேகையில்லை, உங்களுக்கே அநுஸந்திக்கலாம் 2

ப— அவ —அநந்தரம் தயாக்பூதத்தி, ஸௌகாயததுக்காக தயாஜயங்களுடைய நிலையாமையை அருளிச்செய்கிறா

உயிர்—ஆதமா, மன—தனக்கு அபிமதமாகச் செறிந்த, ஆகைகள்—பூந்தக ஸரீரங்கள், மினனின்—மின்னிலுங்காட்டில், நிலை—தோன்றியே மாயக்கடவதான நிலையையும், இல்—உடையவல்லவாயிருக்கும், எனனுமிடத்து—என்று சொல்லுமபடியாதலில், நீரே—நீங்கள், இறை—ஸவாமியை, உன்னுமின்—மனமபண்ணுங்கோள்

“ மன்னுயிராக்கைகள் ” என்று—ஆதமாவுக்கு மாறிமாறி வரும் ஆகைகள் என்றமாம் “ இறை உன்னுமின் நீரே ” என்று—“ நீரே நிலையாமையைச் சிறிது நிரூபிப்புகோள் ” என்றும் சொல்லுவா, இது பூவோததரமான இரண்டு பாட்டிலும் சொல்லுகிற பூகுவதாஸரயணபாயநததைக்குச் சேராது 2

இ அவ இரண்டாம்பாட்டில்—நெடுங்காலம் பழகின விஷயங்களை விடவொண்ணுமோ வென்னில், அஸ்திரதவாதி, தோஷங்களை அநுஸந்திக்கவே விடலாம் எனகிறா

வயா —(மினனின் நிலையில்) மினனுக்குள்ள நிலையுமில்லை 1 “सर्वः खमसङ्काशा यौवनं कुसुमोपमम्। तटिच्चञ्चलमायुश्च कस्य स्याज्जानतो धृतिः॥” (ஸம்பத, ஸவந ஸங்காஸா யௌவநம் குஸுமோபமம்। தடிச்சஞ்சலமாயுஸ்ச கஸ்ய ஸயாஜ்ஜாநதோ துருதி ||)அது தோற்றி நஸிக்கும் இது கூப்பபூதத்திலே நஸிக்கும், தோற்றினபோதே மாயக்கடவதாய இருப்பதொரு வயவஸ்தை, உண்டு அதுக்கு, இது, சில நாளிருக்கிலும் இருக்கும் அஸ்திரமென்று ஹிதத்தில் பரவாததிகவொட்டாது, ஸ்திரமென்று விஸவஸிககப்பண்ணி நஸிப்பிக்கும் (மன்னுயிராக்கைகள்) உயிர் மன்னி விடேனென்று பற்றிக்கிடக்கிற ஸரீரங்கள், நிதயனான ஆதமாவினுடைய ஸரீரங்கள்

இ—எனவெபும ‘உயிர்’ என்கிற ஏகவசநததுக்கும், “ஆக்கைகள்” என்கிற பூற்றுவிசாதுததுக்கும் சருதது—ஓர் ஆதமாவே காமாநுஞ்ஞமமாக அநேக ஸாரீரங் சாரிலே லலிப்பட்டுப் போருகிறான் என்று தோற்றுக்கைசகாக, A “மகிழல்கொன்றே பால்”, 1 “பாசாரி ஜிநாசி” (வாஸாமலி ஜிநாநி) அனறிககே, ஜாதயேசவசநமாகவு மாம் (என்னுமிடத்து) என்னும் ஸதலததில், என்னும் இவ்வாததத்திலே என்னவு மாம், ஆனபிரபு என்னவுமாம் (இறை உன்னுமின) இதின்னுடைய தோஷமெல லாம் அறியவேண்டா ஏகதேயுராநுஸந்தூரநததாலே விரகதி பிறக்கும் (நீரே) தோஷாநுஸாதூரநததுக்கு ஸாஸதரம் வேண்டா, தோஷம் பரதயக்ஷமாதை யாலே உங்களுக்கே தெரியும

2

ஈ— அவ —இரண்டாமபாட்டு உபகூவதூவயதிரிக்த விஷயங்களை விட்டு ஸாவேஸவர னான எம்பெருமான பச்சலிலே ஆதமஸமாபணம் பண்ணப்பாருங்கோள் என்றா முதறபாட்டில் உபகூவதூவயதிரிக்த விஷயங்களை விடச்சொல்லாநின்றார் அநாதூகாலம் வாஸனைப்பண்பி போததவறறை இப்போதாக விடப்போமோ? என்ன, அவற்றின்னுடைய தோஷதூஸநம் பணாவே விடலாம் என்கிறா இதில்

வயா —(b மினனின் c நிலையில்) d மினனோபாதியும் நிலையுடைத்தலல e அலப மாய அஸதி ரமாயிருக்குமிதே அது இதுவும் அஸதி ரமாயிருக்கசெயதேயும் ஸதூர

அ— இரண்டாம் பாட்டு (மினனின் நிலையிதயாதி) a முதறபாட்டிலே தயாஜயததை அடங்க விடுங்கோள் என்று சொல்லி அநந்தரம் அலபாஸதூரத்வாதி தோஷங்களைச் சொல்லுகிறததுக்கு பரயோஜநம்—ஸம்ஸாரிகளுக்குப் பிறந்த ஸங்கையைப் பரிஹரிக்கை என்கிறார் (உபகூவதூவயதிரிக்த விஷயங்களை விட்டு) இதயாதி வாகயதூவயததாலே

b d எலையேதுவமை நீக்கம் இதி தூமிடோக்த பரகரியயா பஞ்சமயா அநேகார்ததூவாத் அதர உபமாதததவம் ஹருதி நிதூயாஹ (மினனோபாதியுமிதி) தடிச்சேத பூதவா நய்யதி இமாநிது கூர்ப்பேட்டி நய்யந்தீதி பூவ d (மினனோபாதியும் நிலை) ஸதைர்யம், இவ்விடத்தில் 2 கூர்ப்பேட்டி லீயதேயூயோ ஜாயமாநோஸதமேதி ச ஜாதமாத்ரோட்டி ம்ரியதே பாஸ்பூவேத்தே யெளவநே! மத்யமஞ்ச வய: பரபய வாரத்தூகே வா த்ருவா மருதி ||' என்றும் 3 ஸம்பதூ

ஜீ— இரண்டாம் பாட்டு (மினனின் இதயாதி) a கீழே தயாஜயததை அடங்க விடுங்கோள் என்று சொல்லி அநந்தரம் அலபாஸதூரத்வாதி தோஷங்களைச்சொல்லுகிறததுக்கு பரயோஜநம்— ஸம்ஸாரிகளுக்குப் பிறந்த ஸங்கையைப் பரிஹரிக்கை என்கிறார் (உபகூவதூவயதிரிக்தேதயாதி)

b d எலையேதுவமை நீக்கம் என்று தமிழர் சொன்னபடியே பஞ்சமிகு அநேகார்ததூம் உண்டாகையாலே இவ்விடத்தில் உபமாதததே பஞ்சமி என்கிறார் (மினனோபாதியும் இதயாதி) c நிலை - ஸவபூவம்

e நிலையுடைத்தலலமை எப்படியென (அலபமாய இதயாதி) b யதூவா மினனிறகாட்டில் என்று அரத்தூரந்தரமாதல 2 கூர்ப்பேட்டி லீயதேயூயோ ஜாயமாநோஸதமேதி ச இதயாதி

A முதல திருவ 49

ஈ—புதுதூய்யைப் பிறப்பித்தது, அநாதைத் தோடே தலைக்கட்டுவித்துவிடும் 'சந்தநபுராந்தி' யாலே நாற்றம் குளித்தி மெனமைக்கைகொண்டு ஸாப்பத்தினமேலே கையை வைத்துக்கொண்டு கிடந்து உறங்காதினாலு ஒரு தூர்மிகை இது ஸாப்பங்கிடாய்" என்று அறிவித்தால், பின்னே அதில்தினும கைவாங்கியலலது நிற்கவொண்ணாதினே அப்படியே இதர விஷயங்களிலே பேராக்யதாபுதுது, பண்ணிப்போருகிற இவனுக்கு, 'இது அலபம் அஸ்திரம்' என்று இதனுடைய தோஷத்தாஸநததைப் பண்ணு விககவே விடலாயிருக்குமினே

(மன்னுயிராகைகள்) g உயிர மன்னுகிற ஆக்கைகள் எனனுதல், h நித்யமான ஆதமவஸ்து பரிசுரஹிகிற தோஷங்களென்னுதல் i திறந்து கிடந்த வாசல்கள்தோறும்

அ—ஸவநஸங்காஸா யெளவநம் குஸுமோபமம் | தடிச்சஞ்சலமாயுரச கஸ்ய ஸயாத ஜாநதேச தருதி || இதயாதிப்யம் அநுஸந்தேயம்

eநிலையுடைததல்லாமை எப்படியெனன (அலபமாய இதயாதி) b e (அலபமாய இதி) மினனிற காட்டில் என்று அராததூந்தரமாதல் c நிலை-பரகாரம் e அலபதை பேராக்யதாலபதை மினனுகு அலபாஸதி ரதவ தோஷம் உண்டாயிருந்ததேயாகிலும் தத்பரகாஸகதவ குணமுண்டிதே அதுககு இதுககும் அந்த தோஷம் உண்டாயிருக்கவும் தத்பரகாஸகதவருப குணமில்லை என்றபடி f நறு தோஷோபதேஸ க்ரியதே த்யாக்ய பேராக்யதாபுதுதுயா விஷயாஸகதாந பரதி தோஷோபதேஸ கருதஸசேத் தாவந்மாதரேண தே தயகதும் ஸக்யநதே கிம்? இதயதராஹ (சந்தநபுராந்தி இதயாதி) அநாதிகாலம் வாஸிதங்களான வஸ்துக்களினுடைய தோஷங்களை துர்ஸித்ததால் ஸுக்யமாக விடலாம் என்றபடி.

g (உயிர மன்னுகிற ஆக்கைகள்) என்றது - ஆதமாவைப் பற்றி விடேன என்றிருக்கிற ஸரீரங்கள் என்றபடி h (நித்யமான) மன்னுகை - காலத்தோடே பொருந்துதலாய காலவிஸேஷஞ் சொல்லாமையாலே ஸாவகால ஸம்பந்தம் ஸித்திக்கிறது i உயிர என்று ஏக வசநமாய

ஆக்கைகள் என்று பூஹுவசநமாயிராநின்றது ஓர் ஆதமவஸ்துதானே அநேக தோஷ பரிசுரஹம் பண்ணக்கூடுமோவெனன அருளிச்செய்க்ருர் (திறந்து கிடந்த வாசல்கள்தோறும்

ஜீ— மின தோற்றி மறையும் அதுவுமில்லை இதுககு என்று வயாக்யாநத்தில் அராததும் e பேராக்யதாலபதை அலபதையாவது யதூவா (அலபமாய) இதயாதிக்கு அலபாஸதிரதவாதி தோஷம் உண்டாயிருக்கசெயதேயும் தத்பரகாஸகதவ குணமுண்டிதே மினனுக்கு இதுக்கும் அந்த தோஷம் உண்டாயிருக்கவும் தத்பரகாஸகதவருப குணமில்லை என்றபடி f தோஷ தாஸநம் பண்ணினால் விடலாமோ எனன (சந்தநேத்யாதி) அநாதிகால வாஸிதமான வஸ்துக்களினுடைய தோஷங்களை துர்ஸித்ததால் ஸுக்யமாக விடலாம் என்றபடி இதுக்கு அவதாரிகையோடே சேர்த்தி

g (உயிர் மன்னுகிற ஆக்கைகள்) ஆதமாவைப் பற்றி விடேன என்றிருக்கிற ஸரீரங்கள் h துவிதீயார்த்தத்துக்கு, மன்னுகை - காலத்தோடே பொருந்துதல் நித்யமான என்றபடி i உயிர் என்று ஏகவசநமாயிருக்க "ஆக்கைகள் என்கிற பூஹுவசநம் சேரும்படி என்னெனன (திறந்து கிடந்த இதயாதி) j நுழைந்து-பரவேஸித்து k திரியும் பதாராதம் - ஸ்வா-
ப-49

ஈ--j நுழைந்து k திரியும் பதூர்த்தும்போலேயிறே இவன் திரிவது. lA மகிழலகொன்றே போல் மனமும் பல் பாக்கையிறே; m ஓரலகுதானே காணிஸ்தூநத்திலே நிற்பது, கோடி ஸ்தூநத்திலே நிற்பதாமிறே. அப்படியே ஓராத்தமாதானே கர்மபேதூத்தாலே தேவாதி ஸ்தூநத்திலே நிற்பதாமிறே. n தேவாபேதூங்களைப் பரிக்கூரஹிக்குமிறே. p அன்றியே “உயிர்” என்கிற ஏகவசநம் ஜீவா நத்தபந்தங்கு உபலக்ஷணமாய், ஆத்மாக்கள் பரிக்கூரஹிக்கிற ஸரீரங்கள் என்னவுமாம்.

q (என்னுமிடத்து) r புகுவதூக்குணங்களைப் பரிச்சேதுக்கிலும் பரிச்சேதுக்கப் போகாதபிறிது தோஷப்பரப்பு. s இவ்விடையாட்டத்து என்றபடி. (இறையுன்னுமின்)

அ--என்று தொடங்கி j நுழைந்து - ப்ரவேஸித்து. k திரியும் பதூர்த்தும்-ஸ்வா. l ஓர் ஆத்மாவே அநேக ஸரீர பரிக்கூரஹம் பண்ணுமதுக்கு ப்ரமானம் (மகிழலகு இத்யாதி) மகிழலகு-வகுளபீஜம். m உக்தமர்த்தம் உபாத்த ப்ரமானாருடயா ஆஹ (ஓரலகுதானே இத்யாதி) அதாவது-நாட்டிலே ஜ்யோதிஷிகாதிக்கள் மகிழ்விரையை அலகாக வைத்து எண்ணக்கடவர்கள்; அவர்கள் முந்துற காணி ஸ்தூநத்திலே வைத்து, பின்னை பத்துஸ்தூநத்திலே வைத்து, நூறுஸ்தூநத்திலே வைத்து, கோடிஸ்தூநத்திலே வைத்து, இப்படி வரக்கடவதிறே; அதைச் சொன்னபடி. இவ்விடத்திலே 1. “படுநைக வராடிகேவ க்லுப்தா ஸ்தூலயோ: காகணிகா ஸுவர்ணகோட்யோ: l புவமோக்ஷண யோஸ் த்வயைவ ஜந்து: க்ரியதேரங்குகிதே த்வமேவ பாஹி||” என்றது அநுஸந்தேயம். n (தேஹு பேதூங்களை இதி) 2. “வாஸாம்ஸி ஜீர்ணாமி” இத்யாதியை இவ்விடத்திலே கண்டுகொள்வது. o இறே-ஸ்ருதிஸ்மருதிப்ரஸித்தீர் விவக்ஷிதா. வகுளபீஜத்ருஷ்டாந்தேந தத்ர ப்ரவேஸஸ்ய அந் யாதீநத்வம் ஸுசிச்யதே. p (அன்றியே) என்கிறது-“உயிர் மன்னுகிற ஆக்கைகள்” (g) என்கிற ப்ரதூமயோஜநாஸேஷம். ஸங்கா பூர்வவத். யோஜநாத்வயத்துக்கும் மூலம்-ஏகவசநஸ்வாரஸ்யமும், ஸ்தூநாத்வயமும். h த்ருவீத்யயோஜநாயில் நித்யத்வோக்திக்குப் ப்ரயோஜநம்-தேஹாத்ம விவேகம்.

q (என்னுமிடத்து) என்னும் இவ்வர்த்தத்திலே என்றபடி. என்னுமிடம் என்றபோதே தோஷபூஹுன்யம். யத்யவா, என்னுமிடத்து என்று - இதுமுதலான தோஷப்பரப்பு என்றபடி.

ஜீ-ஓர் ஆத்மாவே அநேக ஸரீரபரிக்கூரஹம் பண்ணும் என்னுமதுக்கு ப்ரமானம் (மகிழலகு இத்யாதி) மகிழலகு - மகிழும்விரை. m உக்தார்த்தத்தை உபாத்த ப்ரமானாருடயாக்கி அருளிச்செய்கிறார் (ஓரலகுதானே இத்யாதி) அதாவது-ஜ்யோதிர்வித்துக்கள் மகிழும் விரையை அலகாக வைத்து எண்ணக்கடவர்களிறே, அவர்கள் முந்துற காணிஸ்தூநத்திலே வைத்து, பின்னை பத்து ஸ்தூநத்திலே வைத்து, நூறுஸ்தூநத்திலே வைத்து, கோடிஸ்தூநத்திலே வைத்து, இப்படி வரக்கடவதிறே; அதைச் சொன்னபடி. அத்ர 1. “படுநைகவராடிகேவ க்லுப்தா ஸ்தூலயோ: காகணிகா ஸுவர்ணகோட்யோ:” இத்யாதி அநுஸந்தேயம். n (தேஹுபேதூங்களைப் பரிக்கூர ஹிக்குமிறே) அத்ர 2. “வாஸாம்ஸி ஜீர்ணாமி” இத்யாதி த்ருஷ்டவ்யம். o இறே இதி-ஸ்ருதி ஸ்மருதி ப்ரஸித்தீர் விவக்ஷிதா. மகிழலகு த்ருஷ்டாந்தேந தத்தத்ஸ்தூந, ப்ரவேஸஸ்ய அந்யாதீ நத்வம் ஸுசிச்யதே. p (அன்றியே) என்கிற யோஜனையும் “உயிர் மன்னுகிற ஆக்கைகள்” (g) என்கிற ப்ரதூம யோஜநாஸேஷம். யோஜநாத்வயஸ்ய மூலம்-ஏகவசநஸ்வாரஸ்யஞ்ச ஸ்தூநாத்வயஸ்ச. h த்ருவீத்யயோஜநாயாம் நித்யத்வோக்தே: ப்ரயோஜநம்-தேஹாத்ம விவேகம்.

q (என்னுமிடத்து) என்னும் இவ்வர்த்தத்திலே. “என்னுமிடம்” என்னும்போதே தோஷ பூஹுன்யம் ஸுசிதம். r “என்னுமிடத்து இறையுன்னுமின்” என்றத்தால் பூலிதம் (புகுவதூ) A முதல் திருவ 49

3 நீர்நும தென்றிவை வேர்முதல் மாயத்திறை சோமின் உயிர்க்கத னேர்நிறை யில்லே

ஆ—3 வபா —(நீர்) ஆதமநாஸகரமான அஹங்கார மமகாரங்களை ஸவாஸநமாக விட்டு
ஸர்வேஸ்வரனை ஆஸ்ரயியுங்கோள இவ்வாதமாவுக்கு அத்தோடொத்த சீரியதொன்றுமில்லை
என்கிறார் 3

ஓ—அவ —முன்னும் பாட்டில் — தயாலயத்தைச் சருங்க உபதேசிக்கிறார்

வயா —(நீர்நுமதென்று) அநர்த்ததுகரமான அஹங்கார மமகாரங்களைச் சொல்லு
கிறது (இவை வோமுதல் மாயத்தது) அஹங்கார மமகாரங்களதான செல்லா
நின்றனவேயாகிலும், ஆசார்ய ஸேவா பராசாயத்தாலும் ஸாஸ்தராப்யாஸத்தின
மிகுதியாலுமாக இவை அபுருஷாததமென்று அதுயவலிக்கை — இவற்றினுடைய
வோமுதல் மார்க்கையாவது ஸவாஸநமாக இவற்றை விட்டு எம்பெருமானை ஆஸ்ர
யிக்கை துஷ்கரமாகையால் இதுவே பொருளாகை உசிதம் (இறை என்று தொடங்கி)
ஸாவேஸ்வரனை ஆஸ்ரயியுங்கோள, ஆத்மாவுக்கு அத்தோடொக்கும் சீரியதில்லை
சீரியதாவது - ஹிதமும பரியமும 3

ப—அவ —அநாதரம் தயாகுபரகாரத்தை ஸங்ஸாரஹேண அருளிச்செய்கிறார்

நீர் நுமதென்றிவை- (ஆதமாதமீயங்களிலுண்டான) அஹங்காரமும் மமகாரமு
மாகிற இவற்றை, வேர் முதல் மாய்த்து—ருசி வாஸனைகளாகிற பக்கவேரோடே
முதலறுத்தது, இறை—ஸவாமியை, சோமின்—சேருங்கோள, உயிர்க்கு—ஆதமா
வுக்கு, அதனதோ—அத்தோடொத்த, நிறையிலே—நிரப்பமில்லை 3

ஈ—6 இதிலே அலபத்தை ஆராயுங்கோள் (நீரே) ௩ இதுதனக்கு ஒரு பரமானுபேகைக்கும்
இல்லை ஸதூசாரயோபதேசமும வேண்டா 2

அ—௪ யத்யுவா எனனுமிடத்தை உன்னுமின இதயநபித்யாய எனனுமிடத்து இறை உன்னு
மின இதயநேந பூலிதமாஹ (புகுவத்யுருணங்களை இதி) s(இவ்விடையாட்டத்து) அஸமிந் விஷயே
இத்யர்த்தத t(இதிலே அலபத்தை இதி) தாவந்மாதரேண பரிதயகதும் ஸக்யத இதி பூவ
u ' நீரே இதயவத்யாரண கூரபபிதமாஹ (இதுதனக்கு இதி) தோஷாணம பரதயக்ஷத்வாதிக்ஷி
பூவ வயாக்யபாந்தரேஷு எனனுமிடத்து இதயஸ்ய—ஏவந்தவாத இதயர்த்ததே டிபிஹித
இறையுன்னுமின இதயதர ச பூவோததர கூரதூறுருண்யாத ஸவாமிந்மார்யேதூ
இதி ச உயிர்மன்னு ஆக்கைகள் மின்னினைநிலையில்—என்னுமிடத்து நீரே இறையுன்னுமின 'இத
யநவய புகுவதபர்தவபக்ஷே ஏகார பாதுபூரணாத்தது 2

ஜீ—௫ருணங்களை இத்யாதிக்ஷி s(இவ்விடையாட்டத்து) அஸமிந் விஷயே t(இதிலே அலபத்தை இதி)
தாவந்மாதரேண விடலாம எனற்படி u ' நீரே' என்கிற ஏவகாரர்த்தம் (இது தனக்கு இத்யாதிக்ஷி)
தோஷம் பரதயக்ஷமாகையாலே என்று கருத்து ' உயிர் மன்னு ஆக்கைகள் மின்னினை நிலையில்
என்னுமிடத்து நீரே இறை உன்னுமின ' இதயநவய 2

இ—அவ —மூன்றாம் பாடில்—அநாதிகாலம் பற்றிப்போகத் விஷயங்கள் விடும் போது பற்றின காலமெல்லாம் வேண்டாவோ தனித்தாரியே விடுகைக்கு ? எனவில அதுவேண்டா, எளிதாக விடலாம் என்று தயாஜயத்தை இரண்டு ஆகாரத்தாலே எருங்க உபதேசிக்ககிருர்

வயா — (நீர் நுமது) அநாதத சரமான் அஹங்கார மமகாரங்ளை “நான், என்னது” என்னும் அாதத்துதைப் பிறாககு உபதேசிக்கப் புச்சால் “நீங்கள்” என்றும், ‘உங்களது’ என்றுமிதே சொல்லுவது அதாகிறது—அநாதமரி ஆதம் பூதத்தியும், அஸவே ஸவதவபூதத்தியும் “நான், என்னது” எனவில ரா வேமிதே, 1 “अनाद्यात्मसुखिर्वा अस्ते स्वमिति या मति । अविद्यातस्सभूतिवीजमेतत् द्विधा स्थितम्॥” (அநாதம்நயாதம்பூதத்தியாய அஸவே ஸவமீதி யா மதி । அவித்யாதருஸம்பூதிபீஜ மேதத த்வித்யா ஸதி தம் ||) என்று ஸமஸாரபீஜத்தைபும் 2 “अच्युताह सवास्मिति सैव ससारमेवजम्” (அசயுதாஹ தவாஸமீதி ஸைவ ஸமஸாரபேஷம்) என்று பரி ஹாரத்தையும் சொல்லிறிறே (இவை வேர்முதல் மாய்தது) இவற்றை ஸவாஸந மாகப்போககி இது *அகூநிகா ஸிஞ்சேதபோலே துஷ்கரம், இவை நேராகவிடும் போது புகுவதுவிஷயத்தைப் பற்றி விடவேணும், அவனைப்பற்றும்போது இவற்றை விடலலது பற்றவொண்ணது, ஆகைபாலே இதரேதராஸரபகூரஸதம் ஆனால் இதுக்குப்பொருளென்னென்னவில, ஆசாயஸேவையாலும் ஸாஸதராப்யாஸத தாலும் இவை அபுருஷாததமென்று அத்யவஸகை இரண்டு வருஷம் சேர கினரூல ஒன்றிலே குட்டமிட்டுப் பெருங்காயத்தை வைத்தால் மறறையது நிறக, இது கரமத்தாலே உலாநதுபோமாபோலே, இநத ஜ்ஞாகம் பிறததால் இவை ஸவகாராயம் செயயமாட்டாது 3 “वीजायस्युपदधानि” (பீஜாநயக்ந்யுபதூதாநி) இதயாதி ரக்ஷகன அவஸர பரதீக்ஷ்நாயிருக்க, இவன்பககலிலே விலககாமை யுண்டானால் விரோதிபோகைக்குத் தட்டிலைபெனகை (இறைசேர்மின) ஸாவேஸ வர்க் ஆஸரயியுங்கோள கெடுமரககலம் கரைசோநதாப்போலேயிறே ஸம ஸாரிககு புகுவதஸமாஸரபணம் (உயிர்ககு அதனதோ நிறையிலலே) ஆதமாவுக்கு அததோடொத்த சீரியதிலலை பரதும்மத்தில் ஹிதமாய உதூககத்தில் பரியமா யிருக்கும் நோ ஒப்பு, நிறை மிகுதி, ஒத்ததும் மிககதுமில்லை எனவமாம் 4 “ससारानिवमगाना” (ஸமஸாராணவமக்நாநாம்) 3

ஈ—அவ —மூன்றாம் பாட்டு a “தேஷதர்ஸநம் பண்ணவே விடலாமென்றீர், b காலம் அநாதி, c மேலஅநததமாயிராநின்றது, பற்றின காலமெல்லாம் வேணுமிதே விடுகைக்கும்”

அ—மூன்றாம் பாட்டு (நீர்நுமது) a அஹங்கார மமகார நிவருத்தியையும் புகுவதஸமாஸர லணத்தையும் சொல்லுகிறதுக்கு பரயோஜநத்தை ஸங்காபரிஹாரமுகேத தர்ஸிப்பிக்கிருர்

ஈ—மூன்றாம் பாட்டு (நீர்நுமது) a அஹங்கார மமகார நிவருத்தியையும் புகுவதஸமாஸர லணத்தையும் சொல்லுகிறதுக்கு பரயோஜநத்தை ஸங்காபரிஹாரமுகேத தர்ஸிப்பிக்கிருர்

ஈ—என்ன, தயாலயாமஸததைச d ஈருங்க அருளிச்செயறோ, e ஸமஸாரபீஜம் இன்ன தெனறும் f அதுக்கு g பேஷஜம் இன்னதெனறும் அருளிச்செய்றோ

வயா --- (நீரநுமது) h அநர்த்த சரமான அஹங்காரமமகாரங்கன i 'நான என்னது' எனனுமத்தைப பிறர்க்கு உபதேஸிககுமபோது 'நீர நுமது' என்றிறே சொல்லுவது j "நான, என்னது என்று தம் வாககாலே சொல்லமாட்டாரே நாகு k வேமென்று

அ (தேஷஷதாஸநம் இதயாதி) b (காலம் அநாதி) அநாதிகாலராஜிதமானத்தை விடக்கூடாதிதே என்று ஸங்கை c அநாதிகாலமாக ஆர்ஜிதத்தாகையால விடுகைக்கு அததனை காலம் வேணுமெனகிறீரோ? ஆகில அநந்தகாலமுண்டேயெனன அததை அருவதித்தது உண்டெனகிறது மெய்யே அதில குறையிலலை அது விடுகைக்கே போருமத்தனை ஆஸ்ரயணத்தக்குக காலமெங்கே என்று ஸங்கித்துப பரிஹரிககிருர் (மேல் இதயாதி) b யதாஸ வாஸிதகாலபூரஹுளயாத தேஷஷதாஸந மாதரேண வாஸித ஸகலபரிதயாக் கர்த்தம ந ஸகயத இதயபிபராயேணஹ (காலம் அநாதீதி) c இதாநீமேவ தயகதஞ்சேத தயகதம் அத் தயகதம் ந ஸகயத இதி நிர்பூநதேநா நாஸதி காலக்ரமேண தயகதம் ஸகயத இதயபிபராயேணஹ (மேலிதயாதிநா) d சுருங்க ஸங்கூரஹமாக e சுருங்க அருளிச்செயகிறபடியைக காட்டுகிருர் (ஸமஸாரபீஜம் இதயாதி) (ப 391v) (அநாதமநி இதயாதி) ஆத்மாவல்லாத தேஹத்திலே யாதொரு ஆத்ம புத்தியுண்டு ஸவமல்லாத கேஹாநுபூநதிகளான பதார்த்தங்களிலே யாதொரு ஸவதவபூத்தியுண்டு இவ்விரண்டு வகைப்பட்டதாயிருக்கும்து வித்யாநயமான காமமாகிற வருஷத்தினுடைய உத்பத்திக்கு விரை என்றபடி இத்தால் அஜ்ஞாநம் கர்மத்துக்குக காரணம் என்றபடி e நீரநுமது' எனகையாலே ஸமஸாரபீஜம் g வோமுதல மாயத்து எனகையாலே பேஷஜம் e ஏவம் ஸங்கூதிம் அபித்யாய வாக்யார்த்தமாஹ (ஸமஸாரபீஜேதி) என்னவுமாம் உகதவிவரணபூவகமாக 'இறைசேர்மின இதயாதிபத பரயோஜநம் ஸமஸாரேதயாதி என்னவுமாம் f அதுக்கு ஸமஸாரத்துக்கு

h நாஸபரதியோகித்வ ஸஞ்சகமாததமாஹ (அநாதததசரமான இதி) i அஹங்காரமமகாரா வுச்சேதே சேத நான என்னது-என்றிவை இத்யேவ ஹி வக்தவயமித்யத்ராஹ (நான என்னது எனனுமத்தை இதி) j யுயம் அஹங்காரமமகாரொள தயஜதவமித்யுத்தே஽பி அஹங்காரமமகாரயோ

ஜீ-(தேஷஷதாஸநம் இதயாதி) b (காலம் அநாதி) அநாதிகாலராஜிதமானத்தை விடக்கூடாதிதே என்று ஸங்கை c அநாதிகாலமாக ஆர்ஜிதத்தாகையாலே விடுகைக்கு அததனை காலம் வேணுமெனகிறீரோ? ஆகில அநந்தகாலமுண்டே எனன அததை அருவதித்தது, உண்டெனகிறது மெய்யே அதில குறையிலலை அது விடுகைக்கே போருமத்தனை, ஆஸ்ரயணத்தக்கு காலம் எங்கே? என்று ஸங்கித்துப பரிஹரிககிருர் (மேல் அநந்தமாய இதயாதி) d சுருங்க ஸங்கூரஹமாக e சுருங்க அருளிச்செயதபடியைக காட்டுகிருர் (ஸமஸாரபீஜம் இதயாதி) e நீரநுமது' எனகையாலே - ஸமஸாரபீஜம் g வோமுதல மாயத்து எனகையாலே பேஷஜம் f (அதுக்கு) ஸமஸாரத்துக்கு

i 'நான என்னது' என்றனறே அஹங்காரமமகாரங்களிருப்பதெனன (நான என்னது இதயாதி) j பரிஹாரநதரம் (நான என்னது என்று இதயாதி) k (வேம) தக்ஷதமாஹ இது கரெளயாபிபராயம்

ஈ— 1 'என உடைமை எனனுமது வேனுமனில் தவிருகிறான், "நான்" எனனுமது 1 தவிருமபடி எனெனெனில் 11 இவன அஹம் என்றால் ராவனாதிர்கள் 11 நான் என்றபடியோலே 0 பிறருடைய நாளைத் தவிர்த்துக்கொண்டிறே இருப்பது தேவனுடைய அஹம்புதியதி பண்ணிப்போருமது தவிரவேனுமே!

அ—உபதேசிய நிஷ்டுதவம் ஸித் தயதீத்யதராஹ (நான் எனனதென்று இதி) இத்யஞ்ச கரெளயாபிபராயம் k (வேம) துக்ஷுதாமம் புகுவத ஸ்தோத்ரோபகரணபூதாயா ஜிஹ வாயா புகுவதபரகாரகாவிஜேஹண ஸ்வாதந்தாயாபிமாநவத்வஸ்தவபித்யாதம் ஸவருப நாஸகமேவ ஹி புவதி

1 நநு பரக்ருதிபராகருதவிஷயோ மமதாவயவஹார தயகதம் ஸக்யதே 1 அஹம்நந மஹம்நநம் இதி மோக்ஷதூஸாயாமபி அநுவர்த்தமாநஸய ஸவருபாநுபூந்திதோடஹங்காரஸய தயாக்ய கதம் ஸக்யத ததயாபிபராயேண ஸங்கதே (என உடைமை இத்யாதி) ஆதமீயமானது பருத் க்ஷத்ரவயமாகையாலே மமகாரம் தவிரலாம் அஹம்ஸபூதம் ஆதமாநுபூந்தியாகை யாலே அஹங்காரம் ஆதமாவுள்ளதனையும் தவிரப்போகாகென்று நினைத்துப் பண்ணுகிறவாக ளுடைய மங்கையை அநுவதிக்கிறா (எனனுடைமையெனனுமது இத்யாதி) எனனவுமாம் n1 அஹம்நநம் இதயஹங்காரோ யதூவஸ்திதஸ்வாதமவிஷய ஸது நாதர நிஷித்யதே கிந்து ஜீவதூவாரா பரமாதமபர்யந்தாபித்யாபிதவநீரஜேஹண கேவலதேஹமாத்திரே வா புகு வதபேக்ஷயா தேஹபூதசேதநமாகிரே வா யோச்யமதயுதகடாஹந்தாவயவஹார ஸோடதர நிஷித்யத இதயாபிபராயேணஹ (இவன அஹமெனனால் இத்யாதி) 2 ஆத்மந்யேஷ ந தோஷாய ஸபூதோடஹமிதி யோ துவிஜ 1 அநாத்மநயாத்மவிஜ்ஞாநம் ஸபூதோ வா பூராநதி லக்ஷண 11 இத்யாதி அநுஸந்தேயம் n (நான் என்றபடியோலே) எனந்து ஸ்வதந்த்ரோடஹ மெனருப்போலே என்றபடி 0 பிறரெனகிறது—ஈஸ்வரனை 3 உத்தம: புருஷஸ்தவந்ய எனனக கடவதிறே A பிறா நனபொருள் எனனககடவதிறே ஆக இத்தால பரதந்த்ரமான வஸ்துவில் ஸ்வாதந்தாயபூத்யத்யைத் தவிரச்சொனபடி அனநிககே தேஹததில் அஹம் பூத்யத்யைத் தவிரச் சொனபடியாகவுமாம் நநு ஸஹகாயநதராஸஹஸய பரபதயுபாயஸய கிஞ்சிதஸாபேக்ஷதவம் உச்சயத இதி பூரீதி சேநந தேஹாத்மாபிமாந ஸ்வாதந்தாயாபிமாந பரித்யாகூபூரவே ததததுபிமாநாநுஞ்ண பூலேச்சூஸம்பூவாத் யதூகரதுந்யாயேந தத்தத பூலபராபதிபரஸங்கேந தயோர் புகுவதகைங்கர்யருப நிரதிஸயபுருஷார்த்த ஹிரோதிதவாத் பரிதயாகூஸய நிவருத்திருபதவாச்சேதி பூரவ

ஜீ— 1 பரக்ருதி பராகருத விஷய மமகாரம் விடலாம் நானெனனுமது ஸவருபாநுபூந்தி யாகையாலே அஹங்காரத்தை விடுமபடியென? என்று ஸங்கிக்கிறா (என உடைமை இத்யாதி) 12 (தவிருமபடி எனெனெனில்) நானெனனுமது அஹமர்த்தாநுபூந்தியாகையாலே தவிரும படி எனெனெனில் என்றபடி n பரிஹாரம் (இவன அஹமெனனால் இத்யாதி) n (நானெனருப் போலே) ஸ்வதந்த்ரோடஹம் என்றபடியோலே 0 பிறருடைய—ஈஸ்வரனுடைய 3 உத்தம புருஷஸ்தவந்ய A பிறா நனபொருள் எனனககடவதிறே ஆக இத்தால 2 'ஆத்ம ந்யேஷ ந தோஷாய ஸபூதோடஹமிதி யோ துவிஜ 1 அநாத்மநயாத்மவிஜ்ஞாநம் ஸபூதோ வா பூராநதிலக்ஷண 11 எனகிறபடியே தேஹாத்மாபிமாந ஸ்வாதந்தாயாபிமாநருப் துவிவிதா ஹங்கார நிவருத்தி வேணும் என்றபடி

ஈ—p (இவை p₂ வோமுதல மாயதது) q இவை வோமுதல மாயக்கையாவது எனன்னெனில், 1 இது அபுருஷாதத மென்னும் பரதிபததியைச் சொன்னபடி s இரண்டு வருஷம் தன்னிலே சேரநின்றால் ஒன்றிலே துளைத்துப் t பெருங்காயத்தை வைக்க, சிலநாள ஒன்றுபோலே நின்று, பின்னைப் பட்டுப்போகாநின்றதிதே அப்படியே அஹங்கார மமகாரங்கள் தயாஜயமென்னும் பரதிபததி உண்டாக u தன்னடையே ஸம்ஸாரம் அடியற்று நிற்கும் v 1 “अनात्मन्यात्मबुद्धिर्या अस्वे स्वमिति या मति । अविद्यातरु सम्भूतिर्वीजमेतत् द्विधा स्थितम् ॥ ” (அநாதமநயாதமபூத்தி₂யா அஸவே ஸவமிதி யா மதி । அவித்யாதருஸம்பூதி₂பீஜமேதத் துவித்யா ஸதி₂தம் ॥) என்று ஸம்ஸார பீஜமும் சொல்லி w 2 “अच्युताहं तवास्मीति सैव ससारभेषजम्” (அசுபுதாஹம்

அ—q (இவை வேர்முதல மாயக்கை இதி) இவற்றை வோமுதலோடே மாயதது – ருசிபரீதிகள் எனகிற ஊசிவேரோடும் பக்கவேரோடும் மாயத்து p₂ வேர்முதல எனகிற இரட்டிப்பாலே— ஸவாஸந நிவருத்தியைச் சொல்லுகிறது யத்வா வேரோடே முதலை மாயத்து – ஸமூலமாகப் போககி என்றபடி r (இது அபுருஷார்த்தம் என்று) இவை அபுருஷார்த்தம் என்றபடி அபுருஷார்த்தமிதி புருஷார்த்தே₂தரத் அநாதத்யாவஹமிதி யாவத s நநு அஸயாம க்யூத்யா யாம அஹங்காரமமகார நிவருத்திபூர்வக புகுவதஸமாஸ்யனஸய பரக்ருதிஸம்பநத₂நிவருத்தி பூர்வக புகுவதகைங்காயரூப நிரதிஸயபுருஷார்த்த பரத₂தவம் அபி₂தீயதே நிவருத்தாஹங்கார மமகாராஹம் புகுவத₂நநயாஹஸேஷதவஜ்ஞாநவதாமபி தே₂ஹாநுவருத்தி₂ த₂ருஸ்யதே க₂லு இதயதராஹ (இரண்டு வருஷம் இதயாதி₂) t அஸங்கீரண அநதீதகால ஹிங்குத₂ரவய விஸேஷோ₂தர் விவக்ஷித பரக்ருதிஸம்பநத₂பக₂மே தேந த₂ருட₂தர ஸம்ஸலேஷவிஸேஷ விஸிஷ்டஸய ஆதமநோ₂பி நாலோ ப₂விஷயதீவ ப₂தீதி ஸங்காச நிரஸயதே s த₂ர₂ஷ்டாநதிகத தில இரண்டு வருஷமாவது—அஹங்கார மமகாரங்களொன்றும் ஆதமாவும் 3 பீஜாந்யக₂நயுப த₂க₂த₂யா₂நி ’ என்னக்கடவதிதே u (தன்னடையே) ஸவத ஏவ v “ஸம்ஸாரபீஜம் இன்னதென்றும் அதுககு பேஷஜமின்னதென்றும் (ப 389 e f g) என்று சொன்ன அவதாரிகாவாக்ய ததுககுச்சேர பரமரணம் காட்டுகிறா (அநாதமநி இதயாதி₂) அன்றிக்கே மேலே இதைசேர்மின என்றத்

ஜீ—p (இவை வேர்முதல மாயதது) இவற்றை ருசிபரீதிகளாகிற ஊசிவேரோடும் பக்க வேரோடும் மாயதது p₂ ‘ வோமுதல எனகிற இரட்டிப்பாலே – ஸவாஸநநிவருத்தியைச் சொல்லுகிறது

s பரதிபததிமாதரம் போருமோ என்ன (இரண்டு வருஷம் இதயாதி₂) த₂ராஷ்டாநதிகததில அஹங்காரமமகாரங்கள் ஒரு வருஷம் ஆதமா ஒரு வருஷமென்று கண்டுகொளவது v w அவ தாரிகைக்குச்சேர பரமாணத₂வயம் (அநாதமநி இதயாதி₂) ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே ஷஷ்டே₂ஸேஷ க்யூண்டிய₂யம் பரதி கேஸரித₂வஜோக்தமிதும் அநாதமநி—தே₂ஹே யா ஆதமபூத்தி₂ரஸதி அஸவே ஸவமிதி யா மதி₂ரஸதி த₂வித₂யா ஸதி₂தமேதத் அவித்யாதரு ஸம்பூதி₂ பீஜம் அவித்யா—

பர—v1 (நீராமது இதயாதி₂) श्रीविष्णुपुराणे पष्ठेऽशे (७-११) खाण्डिक्य प्रति केशिध्वज — “अनात्मन्यात्मबुद्धिर्या अस्वे स्वमिति या मतिः । अविद्यातरुसम्भूतिर्वीजमेतत् द्विधा स्थितम् ॥”

w 2 “अच्युताहं तवास्मीति सैव ससारभेषजम्”

ஈ—தவாஸமீதி ஸைவ ஸம்ஸாரபேஷஜம்) என்று பரிஹாரமும் சொல்லிறற்றே, x ரக்ஷ கஞானவன அவஸரபரதிக்ஷசனாயிருக்க, y இவன்பக்கலிலே விலக்காமை உண்டானால் விரோதி, போசைகருத தடபிலலை என்கை

(இறை சோமின) z அபராபத விஷயங்களை விட்டு வகுத்த சேஷியானவனைப் பற்றப் பாருங்கோள a “சோமின எனகிருகாணும், b கெடு c மரக்கலம் கரைசோநதாப போலே இருசகையாலே ஸம்ஸாரிகு புகுவதஸமாஸரயணம்

(உயிரககு அதனனோ நிறை இலலே) d இத்தோடொத்த சீரியதிலலை என்னுதல், நேரெனறு ஒப்பாய நிறையென்று மிகுதியாய், உயிரக்கு இத்தோடொத்ததும் மிக்கதும்

அ—தையும் கடாஷித்துக்கொண்டு உகதாரகதத்துக்கு பரமானமாகவுமாம் அநாத்மநி யா ஆதம் பு துத்திரஸதி அஸவே ஸவமிதி யா மதிரஸதி குனிதா ஸதி தம் ஏதத அவித்யாதருஸம்பூதி பீஜம் அவித்யா - வித்யாநயமான காமம் கர்மமாகிற வருஷத்தினுடைய உத்பத்திக்கு விரையாய இருக்கும் என்றபடி x அஸபாதுகூலயங்கொண்டே விரோதி, போககூடுமோ என்ன (ரக்ஷகஞானவன இதயாதி) y வயகுவா அசயுதஸபூதார்த்தமாஹ (ரக்ஷகன இதயாதிநா) y அஹம் தவாஸமீதி யா மதிரஸதி ஸைவ ஸம்ஸாரபேஷஜமீதயஸய அர்த்தமாஹ (இவன் பக்கலிலே இதயாதி)

z நீர்நுமது இதயாரப்ய சோமின இதயந்தஸய பூவமாஹ (அபராபதேதி) தயாஜயத்துக்கு பரதிகோடி-இறைசோகை a பற்றுங்கோளென்னுதே சோமின என்றதுக்குத் தாதபாயம் (சோமின எனகிருகாணும் இதயாதி) ஈடுபாடு (சோமின இதயாதி) என்னவுமாம் b c (கெடுமரக்கலம்) என்றது கெடுமரக்கலத்திலுள்ளார் கரைசோநதாபபோலே என்றபடி இததால மரக்கலத்தை ஆலம்பநமாகக கொண்டனரே வாயுவஸாத கரைசேருகிறது அப்படியே விஷ்ணுபோதமான ஸஸ்வரன கருபாவானாயக்கொண்டு கடத்தும் என்றபடி c மரக்கலம் - ஓடம்

d (இத்தோடொத்த இதயாதி) நேரெனறு - ஒப்பாய நிறை - பூர்த்தி அததாலே சீர்மை யாய, நித்யமாய ஜனாநாநந்த லக்ஷணமான வஸ்துவுக்கு இத்தோடொக்கும் சீரியதிலலை என்றபடி e இத்தோடொத்த சீரியதிலலாதபடி எனென்ன (பரத்யுமத்தில் இதயாதி) அதாவது 1 யத்தத்யக்ரேமருதோபமம் பரினாமே விஷமிவ எனகிற விஷயங்களை வயாவர்த்திகிறது

ஐ—வித்யாநயமான காமம் கர்மமாகிற வருஷத்தினுடைய உத்பத்திக்கு விரையாய இருக்கும் என்றபடி x ந சயாவயதீதயசயுத என்றதைப்பற்ற (ரக்ஷகன எனறு) y தவாஸமி என்றதைப்பற்ற (விலக்காமை என்றது)

z நீர்நுமது இதயாரப்ய சோமின இதயந்தஸய பூவமாஹ (அபராபத இத யாதி) a பற்றுமின எனனுதே சோமின என்றதுக்கு பூவம் (சோமின எனகிருகா இதயாதி) b c (கெடுமரக்கலம்) கெடுமரக்கலத்திலுள்ளார் கரைசோநதாபபோலே என்றபடி இததால மரச கலத்தை ஆலம்பநமாகக கொண்டனரே வாயுவஸாத கரைசேருகிறது அப்படி விஷ்ணு போதமான ஸஸ்வரன கருபாவானாயக்கொண்டு கடத்தும் என்றபடி c மரக்கலம் - ஓடம்

d (இத்தோடொத்த இதயாதி) நேரெனறு - ஒப்பாய நிறையென்றத்தாலே சீர்மையாய, விலக்ஷணமான ஆத்மவஸ்துவுக்கு இத்தோடொத்த சீரியதிலலை என்றபடி e அர்த்தத்யக்ரேமம் (பரத்யுமத்தில் இதயாதி) இத்தால 1 விஷயேநத்யுரிய ஸமயோகூர்த்த யத்தத்யக்ரேமரு

அஹங்கார மமகாரங்களை ஸ்வாஸநமாக த்யஜித்து புகுவதூஸ்ரயணம் பண்ணுக. ஸமாபயதி, கரவிதம் எனனுமது இப்பாட்டுக்குப் பரமேயம் 3

h ஸிமஹாவலோகநதயாயேந மரக்கலம் கரைசோந்தாபபோலே மிருக்கை (b c) எனனு மதுக்கு பரமானம் (ஸமஸாரேத்யாதி) 1 ஸமஸாராணவ மகநாநாம் விஷயாக்ரந்த சேத ஸாம் | விஷ்ணுபோதம் ஸிநா நாந்யத் கிஞ்சிதஸதி பராயணம் || இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மே | விஷ்ணு - வயாபதௌ' எனகிற தாப்தவர்த்தம் (இக்கரையும் இத்யாதி) கரமேணந்தவய 3

μ-50 A 8 8 6 B 10 4 9 C 10 2 1 D 10-5-7 E 1-2 9

4 இல்லது முள்ளதும் அல்ல தவனுரு எல்லையி லந்நலம் புல்குபற றற்றே

அந்—1 வயா:—(இல்லதும்) தயாஜயமாகச் சொல்லப்படுகிற பராகருத விஷயங்களிற் காட்டில் ஸமாஸரயணீயமாகச் சொல்லப்படுகிற விஷயம் நனாஸுயிருக்கிலன்றே இதைவிட்டு அதைப் பற்றலாவதென்னில் ஹையபரதயங்கதயா கபுயாணைகதாநதயா இநதச சேதநாசேதநங்களிற் காட்டில் அதயநத விலக்ஷண ஸவருபனாய நிரவநிககலயாணகுண விஸிஷ்டனாகையாலே நிரவநிகபேராகுபபூதனாயிற்று அவனிருப்பது ஆகலால் இநத ஹேபமான விஷயங்களில் ஸங்க்யத்தை விட்டு அவனைப் புல்கு என்கிறார் 4

ஒ—அவ — நாலாம பாட்டில்—பற்றப்படுகிற விஷயத்தின் நனமை சொல்லுகிறார்

வயா —(இல்லதென்று தொடங்கி) ஏகரூபமல்லாமையாலே இல்லை என்னலாம் படியிருக்கிற அசேதநத்தின் தனமையும், ஏகரூபமாகையாலே உண்டென்னலாமபடியிருக்கிற சேதநா படியுமன்றிகளே இருக்கும் அவன ஸவருபம் அவன ஸவருபந்தான இருக்கும்படி எங்ஙனெனெனில் (எல்லையிலென்று தொடங்கி) அஸங்க யேய கலயாண குணங்களை உடைத்தாயிருக்கும் புறம்புள்ள ஸங்க்யத்தை விட்டு, அவனை ஆஸரயி புல்கு” என்கையாலே ஆஸரயணம் இனிதென்று கருதது 4

ப—அவ —அநநதரம் இப்படி தயாகுபூரவகமாக புஜநீயமான வஸதுவினுடைய ஸவருபவைலக்ஷணயத்தை அருளிச்செய்கிறார்

இல்லதும் உள்ளதும் — ஸவருபபரிணமத்தாலே ஒருபடிப்பட்ட அஸத்திதவம் இல்லாமையாலே அஸதயஸபூத வாக்யமாயும், ஏகரூபத்தவத்தாலே ஒருபடிப்பட்ட அஸத்திதவத்தை உடைத்ததாகையாலே ஸதயஸபூதவாக்யமாயுமுள்ள அசித்திதினுடையவும் சித்திதினுடையவும் படி, அல்லது—அன்றியே, அவன—அவனுடைய, உரு—ஸவருபமானது, எல்லையில்—அபரிச்சிந்நமான, அந்நலம்—கீழ்ச்சொன்ன ஆந்நதத்தை வடிவாக உடைத்தாயிருக்கும், பற்றற்று—(அததை) இதர விஷயங்களில் பற்றற்று, புல்லு—ஸநேஹபுகதமாகச் செறி

புல்லுதலாவது—ஸநேஹமான செறிவாகையாலே புஜநத்தினுடைய அதயாதத்து பரியதவம் சொல்லுகிறது “புல்கு” என்றும் சொல்லுவா கீழ மூன்று பாட்டிலும் பனமையாலே உபதேஸித்தது, இப்பாட்டுத் தொடங்கி ஒருமையாலே உபதேஸிக்கிறது தயாஜயங்கள் பரஸ்பர விருத்தியுங்களாய்க் கொண்டு பலவாதலாலும், ஸதவாதிக்குண பேதத்தாலே ருசயாதி விஸிஷ்டரான அதிகாரிகள் ஒன்றொன்றோடு ஒவ்வாத புத்தி பேதத்தைபுடையராகையாலும், இதர தயாக்யத்தில் பனமையாலே உபதேஸிக்கவேணும், புகுவதும் புஜநத்தில் புத்தியைக்கயத்தாலும், புருஷாததைக்கயத்தாலும், அதிகாரைக்கயம் உண்டாகையாலே ஒருமையாலே உபதேஸிக்கலாம் 4

இ—அவ —நாலாமபாடில்—பறறுகிற விஷயத்தின் நனமை சொல்லுகிறா

வயா —(இலலதுமுள்ளதும் அல்லதவனுரு) ஈசுவரமான அசுதநத்தின் ஸவ பூவமும், ஏகரூபனான சேதநன படியுமனறிகசேயிருக்கும் அவன ஸவரூபம் இலலது என்றது—துசச தவ மித்யுபாதவங்களைச் சொல்லுகிறதன்று நஸுபரதையைச் சொல்லுகிறது உள்ளது என்று—அஸ்திதவமாதரததைச் சொல்லுகிறதன்று, நிதயுதையைச் சொல்லுகிறது (எலலையிலந்நலம்) அவன ஸவரூபம் இருக்கும்படி தான என்னென்னலில், அஸங்க்யேய கலயாணகுணங்களை உடைததாயிருக்கும். எலலையிலலாத அந்நலத்தை உடைதது என்னுதல், எலலையிலலாத அந்நலம் என்னுதல் (புலகு) ஆஸரயி அபிமத விஷயத்தை அணததாபபோலே ஆஸர யணநதான இனிதாயிருக்கையாலே ‘புலகு’ எனகிறா (பறறறறே) பரகருதி பராகருதங்களில் ஸங்க்யுததை விட்டு

4

ஈ—அவ —நாலாமபாட்டு a விடுகிறவைபோலே b அபேபூக்யமுமாய், c ஸதேபூஷமுமாய் மிராதென்று பறறப்படுகிற விஷயத்தினுடைய பேபூக்யுதையை அருளிச்செய்கிறா

வயா —(இலலதும்) d பரமானயோக்யமல்லாமையால் வரும் d₁ துசச தவத்தைப் பறறவாதல், பரதிதிமாதரமாய் பூதாயோக்யமான d₂ மித்யுபாதத்தைப்பறறவாதல்

அ— நாலாம பாட்டு (இலலதுமுள்ளதும்) a (விடுகிறவைபோலே இதி) c தேபூஷம் - நரகா வஹத்வம் a (விடுகிறவை) விடப்படும் விஷயங்கள் யதூவா விடுகிறவை சித்யுசித்யுஸ்துக்கள b அபேபூக்யுதவம் c ஸதேபூஷத்வஞ்ச அசித்யுஸ்துநி c சித்யுஸ்துநி து ஸதேபூஷத்வமாதரம் ஜஞாநாநநதூலக்ஷணதவாத தஸ்ய அதூவா தஸ்யாபயபேபூக்யுதவம்ஸதி ஆகாரதரயஸரம் யாத் அநநயபேபூக்யுதவரூபத்வாதூதமந ஸவஸ்ய ஸவயம் ஸவாதந்தாயேண பேபூக்யோ ஹி ந பூவதி பரமாதமநோ஽பி ஸபாதந்தாயவிஸிஷ்டவேஷேண பேபூக்யோ ந பூவதி அசிதஸம்ஸருஷ்டதூஸாயாம் து ஸுதராம் பூக்யுதவீயதவேந சேத அசிதோபி ஸமாநமேதத தயாஜயமான ஸம்ஸாரகதில் விரகதியும் உபாதேயமான பூக்யுதவீயதத்தில் தருஷணையும் பிறக்குமபடி தருதீயாத்யாயத்தில் முதலீரணடுபாதூததாலே ஸம்ஸாரத்தின் கேபூஷத்தையும் பூக்யு வதூவிஷயத்தினுடைய ஹேயபரதயநீகதவ கலயாணகதாநதவரூபமான வைலக்ஷணயத்தையும் சொன்னவோபாதி இவரும் முன்று பாட்டாலே ஸம்ஸாரத்தினுடைய தேபூஷத்தை அருளிச்செய்து இப்பாட்டிலே பூக்யுதவீயதவைலக்ஷணயத்தை அருளிச்செய்கிறா என்று அருளிச்செய்வா

d ஸஸவிஷாணமென்று சொல்லுகிற ஸுநீயவாதித்யையும் ஸுகதிகாரஜதம் எனகிற மாயா வாதித்யையும் போலவும் இலலை எனகிறதல்ல எனகிறார் (பரமான யோக்யமல்லாமையால்

ஜீ— நாலாம பாட்டு (இலலதும் இத்யாதி) a விடுகிறவை சித்யுசித்யுக்கள b c அபேபூக்யுதவ ஸதேபூஷத்வங்கள் அசித்யுஸ்துநிலே c ஸதேபூஷத்வமாதரம் சித்யுஸ்துநிலே ஜஞாநாநநதூலக்ஷணத்வேந பேபூக்யுதவாத தஸ்ய ஸதேபூஷத்வம் - நரகாவஹதவாதி

d ஸஸவிஷாணம் எனகிற ஸுநீயவாதித்யையும் ஸுகதிகாரஜதம் எனகிற மாயாவாதித்யையும் போலே இலலை எனகிறதல்ல எனகிறார் (பரமானயோக்யம் இத்யாதி)d₂ பரமானஸம்பந்தூ

ஈ— இல்லது எனறதனறு, விநாஸிதவதைபபறறச சொல்லுகிறது (உள்ளதும்) e இல்லாதான வஸதுவில் f வயாவருததியைபபறற உள்ளது” எனகிறது, g 1 “यदस्ति यथास्ति (யதஸ்தி யநாஸதி) என்றும், h 2 “सत्यञ्चानृतञ्च” (ஸதயஞ்சாநருதஞ்ச) என்றும் சொல்லுகடவடுறே சித்சித்துககளை 1 அன்றியே ஆதமாவுக்கு இருபபிடமான ஸநிரததாபபுபும அததை இருபபிடமாகவுடைய ஆதமாவின படியுமல்ல என்றும்மா

அ—இத்யாசி) d₉ பரமாணஸம்புநதாநாஹதவம் — துச்சுதவம் d₉ பரதீததவே ஸதி பூரத₄ யோக்யாதவம் மித்யாதவம் இதி லக்ஷணாக்யவயமதர விவசுபிதம் e (இல்லாதான வஸதுவில்) எனறது - அநித்யமான வஸதுவில் எனறபடி f வயாவருததி - அநிநாஸிதவம் ந தவஸதிதவ மாதரமவலம்புயேதி பூரவ g அசிததை அஸத்யஸபுத்யவாச்யமாகவும் சிததை ஸத்யஸபுத்யவாச்யமாக வும் சொல்கிறேரு? எனன அருளிச்செய்கிருர் (யதஸ்தீத்யாதி) அஸதிஸபுத்யவாச்யமாயிருக்கிற யாதொரு ஆதமவர்க்குமுண்டு நாஸதிஸபுத்ய வாச்யமாயிருக்கிற யாதொரு அசித்ததவமுண்டு ஸாரம ததூதீநம எனறபடி புவநாநி எனறவிடம் — காரயாவஸதை h (ஸதயஞ்சாநருதஞ்சேத்யாதி) ஸதயஸபுத்யவாச்யமான ஆதமவர்க்குமும் அநருதஸபுத்யவாச்யமான அசித்தும் ஸதயஸபுத்யவாச்யனான ஈஸ்வரனாயிறறு

ஜீ—நாஹதவம் துச்சுதவம் d₉ பரதீததவே ஸதி பூரத₄ யோக்யாதவம்—மித்யாதவம் இதி லக்ஷண த்யவயமதர விவசுபிதம் e (இல்லாதான வஸதுவில்) அநித்யமான வஸதுவில் f (வயாவருததியைப பறற) அநிநாஸிதவதைபபறற ந து அஸதிதவமாத்ரமவலம்புய எனறபடி g அபபடி அசிததை அஸத்யஸபுத வாச்யமாகவும் சிததை ஸதயஸபுத்யவாச்யமாகவும் சொன்னவிடம் உண்டோ எனன (யதஸ்தீத்யாதி) 1 ஜயோதிமஷி விஷ்ணுர் புவநாநி விஷ்ணுர் வநாநி விஷ்ணுர் கிரயோ த்யஸம்ச | நத்யஸ ஸமுத்ராரம்ச ஸ ஏவ ஸாவம யதஸ்தி யநாஸதி ச ஷிபரவர்ய ||” இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே த்விதீயேமஸே h தைத்திரீயகே 2 ஸதயஞ்சாநருதஞ்ச ஸதயமபுத்யத் அஸதிஸபுத்யவாச்யமான ஆதமவர்க்கும் யாதொன்றுண்டு நாஸதி ஸபுத்யவாச்யமான அசித ததவம் யாதொன்றுண்டு ஸாவமும் ததூதீநமெனறபடி புவநாநி எனற இடம் — காரயா வஸதை h (ஸதயஞ்சேத்யாதி) ஸதயஸபுத்யவாச்யமான ஆதமவர்க்குமும் அநருத ஸபுத்ய வாச்யமான அசித்தும் ஸதயஸபுத்யவாச்யனான ஈஸ்வரனாயிறறு 1 த்விதீயார்ததததுககு இல்லானதும் உள்ளானதும் எனறபடி இல்லென்று கருதும் உள்ளானது — ஆதமா

பர—g1 (இஹதும் இத்யாதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே ஐதீயேஷே ட்வாடசே—“ज्योतीषि विष्णुर्भुवनानि विष्णुर्वनानि विष्णुर्विरयो दिशश्च । नद्यस्समुद्राश्च स एव सर्वं यदस्ति यन्नास्ति च विप्रवर्ध ॥ ९३ ॥

h 2 नैचिरियके (आ-६)—“सत्यञ्चानृतञ्च सत्यमभवत्”, अत्र अचिद्वस्तुनि नास्त्यनृतशब्दो न तुच्छत्वमिष्यात्वपरो प्रयुक्तो, अपितु विनाशित्वपरौ । तुच्छत्व हि प्रमाणसम्बन्धानर्हत्वम् । बाधोऽपि यद्देशकालादिसन्धितया यत् अस्तीत्युपलब्धः, तस्य तद्देशकालादिसन्धितया नास्तीत्युपलब्धिः, न तु कालान्तरे अनुभूतस्य कालान्तरे परिणामादिना नास्तीत्युपलब्धिः । तस्य कालभेदेन स्वविरोधाभावा । अतो न मिथ्यात्वमिति भाष्यकारैरस्यार्थोऽभिहितः ॥

ஈ—(அல்லதவனுரு)]நஸ்வரமாயிருக்கிற அசித்தின படியுமன்று, k அசித்ஸம்ஸாககூத் தாலே“அஹம் ஸஃ, அஹம் துக் கீ ’ எனஹி சேதநனபடியுமன்று k₂ அவன ஸவருபம்

ஆனால் எங்ஙனேயிருக்கும்? எனனில் l (எல்லையில் அந்நலம்) 1 “आनन्दमय (ஆநந்தமய) என்றும், mA “உணா முழுநலம் என்றும், nB ஒடியாவினப்ப பெருமை யோன என்றும், oC “சடாஞானவினப்பம்” என்றும் p 2 “समस्तकल्याणगुणात्मकोऽसौ”

அ— l இரண்டாம் அர்த்தத்துக்கு இல்லதும் என்றது இல்லானதும் என்றபடி இல்லென்று- க்ருஹம் உள்ளதும் என்றது — உள்ளானதும் என்றபடி அதாவது — ஆதமா யதுவா இல அதும் - அந்த இல்லென்றபடி

] k இவை இரண்டையும் பற்ற புகுவத ஸவருபம் வயாவருததமாயிருக்கும் பரகாரத்தை விஸத்யமாக அருளிச்செய்கிறா (நஸ்வரமாயிருக்கிற இதயாதிவாக்யத்யவயத்தாலே)] பூவ யோஜனையில் நஸ்வரமாய எனகிற இது-ஸப்துஸாமாத்யலப்யம் k அசித்ஸம்ஸர்க்கூத்தாலே எனகிற இது-அர்த்துஸாமாத்யலப்யம் த்விதீய யோஜனையில் மாருடியிருக்கும் அதாவது-] ஸரீரத்துக்கு நஸ்வரதவம் அர்த்து ஸாமர்த்த்யத்தாலே k ஆதமாவுக்கு அசித் ஸம்ஸர்க்கூம் ஸப்துஸாமாத்யலப்யம் என்றபடி உள்ளெனகையாலே-அசித் ஸம்ஸர்க்கூம் ஸப்தம்

l (எல்லையில் அந்நலம்) ஸவருபதூர்மாநந்தநுபுகள n (உணரிதயாதி) முழு உணர்வும முழு நலமும் n (ஒடியா இதயாதி) நஸியாத ஆநந்தம் மிக்கிருக்கிறவன் o (சுடரிதயாதி) கலயாணகுணேஜ்ஜவலமான ஜஞாநாநந்தநுபுகள ஸவருபததையுடையவனே l p 2 (ஸம்ஸத கலயாணகுணத்தமகோ஽ஸௌ) என்றதுக்கு - ஸம்ஸதஞ்ச தத கலயாணஞ்ச ஸம்ஸதகலயாணம்

ஜீ—] k இவை இரண்டையும் பற்ற புகுவத ஸவருபம் வயாவருததமாயிருக்கும் பரகாரத்தை விஸத்யமாக அருளிச்செய்கிறா (நஸ்வரமாயிருக்கிற இதயாதி)] பூவ யோஜனையில் (நஸ்வர மாய) எனகிறது-ஸப்து ஸாமர்த்த்யலப்யம் k (அசித்ஸம்ஸர்க்கூத்தாலே) எனகிற இது- அர்த்த ஸாமாத்யலப்யம் த்விதீய யோஜனையில் மாருடியிருக்கும் அதாவது] ஸரீரத்துக்கு நஸ்வரதவம் அர்த்து ஸாமாத்யலப்யம் k ஆதமாவுக்கு அசித்ஸம்ஸர்க்கூம் ஸப்துஸாமாத்ய லப்யம் என்றபடி k₂ அவனுரு - அவனுடைய ஸவருபம்

l (எல்லையில் அந்நலம்) அபரிச்சித்தநமாகக் கீழ்ச சொன்ன ஆநந்தத்தை வடிவாக உடைத் தாயிருக்குமென்று ஸப்துக்ராத்நம் n (ஒடியா இதயாதி) நஸியாத ஆநந்தம் மிக்கிருக்கிறவன் o (சுடரிதயாதி) கலயாண குணேஜ்ஜவலமான ஜஞாநாநந்தநுபுகள ஸவருபததையுடையவனே l p ஸம்ஸதகலயாணத்வம் குண ஸவபூரவோ யஸ்ய எனகிற பூவபரதூந நிர்தேஸபரமான அர்த்தம் இவ்விடத்துக்கு விவக்ஷிதம்

PA-p 2 पृष्ठाशे पञ्चमे—“समस्तकल्याणगुणात्मकोऽसौ”, समस्तकल्याणत्व गुणो यस्य, स समस्त- कल्याणगुणः। समस्तकल्याणगुणः आत्मा-धर्मिस्वरूप यस्य, सः समस्तकल्याणगुणात्मकः। बहु- व्रीहिरोपचारिकः। शिलापुत्रकस्य शरीरमिति निर्देशवदिति। अयमेवाथोऽत्रामिप्रेतः॥

ஈ (ஸமஸ்தகலயாணகுணாதமகோடஸௌ) என்றும் சொல்லலாமபடி இருக்கும் (புலகு)
 q அங்குநாபரிஷ்வங்குமபோலே பேராசுரூபமாயிருக்கும்நே குணஜஞாநமுடையவனுக்கு
 1 குணதிசு விஷயாநுபுவம் (பறறறறே) s அதுசெய்யுமிடத்தில் t இருக்கையானை
 யனறிசசே புறம்புள்ள பறறு அறறே புலகு uA பறறிலா பறற நினருவிறே அவன,
 புகையாலே பறறறறே புலசவேனும் 4

அ தஸய புவ ஸமஸ்தகலயாணதவம் குண - ஸபபுவோ யஸய ஸ ஸமஸ்தகலயாணகுண
 ஸமஸ்தகலயாணகுண ஆத்மா துாமிஸவரூபம் யஸய ஸ ஸமஸ்தகலயாணகுணதமக
 எனகிற புவபரததாத நாதேஸ்ர ரூபமான இரண்டாம் அர்த்தமும் விவக்ஷிதம்

q சோமின பறறுமின இத்யேவமநபிதாய பரிஷ்வங்குவாசிஸபுதேந கதமாவஹ
 இதயதராஹ (அங்குநாபரிஷ்வங்கேதி) l குணதிசுவிஷயாநுபுவம் (r) இதயபிதாநாத
 ஸமஸ்தகலயாணகுணதமகோடஸௌ (p) இதி பரமானோபாதாநாசச நல ஸபுதஸய
 குணபரதவம் ச அபிபரேதம்

s பறறறறே எனகிற ஏவகாரததுக்கு அர்த்தம் (அது செய்யுமிடத்தில் இத்யாதி)
 t (இருகரை) விஷயாந்தரமும் புகுவத்விஷயமும் பராபகாநதரமும் ஸித்தேயபாயமும்
 இதொன்று u பராபகாநதர பரிதயாகு விவக்ஷயா புவாந்தரமாஹ (பறறிலார் இதி) ஸாத
 நாந்தர ஸங்குமில்லாதவா பறறுமபடி அஸரண்யஸரணயனாய நிறபானாய

ஸர்வஸங்குபரிதயாகு பூர்வகமாக ஸவேதர ஸமஸ்தவஸது விவக்ஷண ஜஞாநாநந்த
 ஸவரூப ஸமஸ்தகலயாண குணதமகனு புகுவானுடைய ஆஸரணம் இப்பாடடுபரமேயம்
 l அந்நலம் - அழகிதான நலம் அந்நலம் பறறறறே புலகு என்று அநவயம் 4

ஜீ - q பறறெனானுதே புலகு எனறதுக்கு புவம் (அங்குநா இதயாதி) புலகுதலாவது -
 ஸநேஹயுகதஸமஸலேஷம் l குணதிசுவிஷயாநுபுவம் (r) என்கையாலே நலமென்று
 குணங்கனையுடைத்து என்னவுமாம் கீழ மூன்று பாட்டாலும் - தருதீயாதயாயதில் ஸமஸார
 தேஷஷ பரதிபாதக பரதம்பாதார்த்தம் சொல்லிற்று இப்பாட்டில் கலயாணகுணவிபரிஷ்ட
 பூரஹம்பரதிபாதக துஷீதீயத்ருதீய பாதாராததம் சொல்லுகிறது 1 ந ஸதூநதோடி
 பரஸய இதயாதி அநுஸந்தேயம்

s பறறறறே எனகிற ஏவகாரததுக்கு அர்த்தம் (அது செய்யுமிடத்தில் இதயாதி)
 u உபாயாநதர ஸமஸர்க்குமறறு என்று அர்த்தாந்தர விவக்ஷயா பரமானம் (பறறிலார்
 இதயாதி)

இல்லதுமுள்ளதும் அல்லதவனுரு எல்லையிலந்நலம் பறறறறே புலகு இத்யநவய
 சித்துசித்தினபடியனறியே அவனுடைய ஸவரூபமானது அபரிசகிந்நமாகக கீழ்சொன்ன ஆநந்
 தத்தை வடிவாகவுடைத்தாயிருக்கும் அத்தை இதர விஷயங்களில் பறறறறு ஆஸ்ரமியுங்கோள
 இதயாதத2 தைத்திரீயகே 2 அநயோந்தர ஆத்மா 5 நந்தமய 3 ஸமஸ்தகலயாணகுண
 இத்யாதி புவமேவ விக்கிதம் 4.

5 அற்றது பற்றெனி ஸுறறது வீடுயிர் செற்றது மன்னுறி ஸற்றறை பறறே

ஆ—5 வயா:—(அறறது) விஷயததில் ஸங்குதகை விடுமளவி பரக்குதிவிநிர்முகதமாய ஸுகருபமாய இருந்த ஆதமா தோனறம அநிச அகபபடாதே, புகுவசசேஷதைகரஸ மான உன்னுடைய ஸவருபத்தைபெற்று நிலைநிறகவேண்டியிருக்கில முதலிலே விஷய ஸங்குததை விடுமபோதே எம்பெருமானைப்பற்றிவிடுபது எனகிரா 5

ஓ—அவ —அஞ்சாம பாடடில — புகுவதஸமாஸரயணததுக்கு அநதராய பரிஹாரத்தை அருளிச்செய்கிறார்

வயா —(அறறதெனறு தொடங்சி) பராகருதவிஷய ஸங்கும அறுங்காடடில் ஆதமா மோக்ஷத்தை உறறது—கையுறறது (செறறதெனறு தொடங்கி) அநதப புருஷார்த்தத்தை தவிர்த்து நிரதிஸய புருஷார்த்தமான புகுவத கைங்கர்யத்தைப பெற்று நிலைநிறக வேண்டியிருந்தாயாகில ஆஸரயிக்குமபோது உன்கை எம்பெருமா னுக்கே சேஷமாக அத்யவஸிதது ஸவாமியானவனை ஆஸரயிப்பது 5

ப—அவ —அநதரம புகுவதஸுடைய அதிஸயித புருஷார்த்தத்தவததை அருளிச செய்கிரா

பறறு—புறமபுள்ள பறறு, அறறதெனில—அறறதெனறபோதே, உயிர் — உயிரானது, வீடு—மோக்ஷத்தை, உறறது—உறறதாம, அது—அநத ஆதமபராபதி மோக்ஷத்தை, செறறு—செறுதது, மன்னுறில்—நிலைநிறகும்படி புகுவதவிஷயத தைக கிட்டப்பாக்கில, அறறு—இதர ஸங்குததை அறுதது, இறை—ஈஸ்வரன், பறறு—ஆஸரயி

பறறறறதெனனில உயிர் வீட்டை உறறதெனறு ஸாமாநயததாலே சொல்லி, அநதப பறறறச செறறு நிதயபுருஷார்த்தத்தைக கிட்டில அறுதி உடையையாய இறையை ஆஸரயி என்றுமாம 5

இ—அவ —அஞ்சாம பாடடில —புகுவத ஸமாஸரயணததுக்கு அநதராய பரி ஹாரம சொல்லுகிறது

வயா —(அறறது பற்றெனில) பறறு அறறதெனனில, இதர விஷயங்களில பறறறற மாதரத்திலே, ஆதமா மோக்ஷத்தை உறறது—கையுறறது அநிதயமாய, ஜடூமான அசிதஸமஸாகுமறறவாறே, நிதயமாய, ஜஞாநாநதூலக்ஷணமான ஆதமா தன பககலிலே காலதாழ்பபண்ணும், நிஸசிதம (செறறது) அததை ஜயிதது— அததை முகும் சிதறப புடைதது (மன்னுறில்) நிரதிஸயமான புகுவதகைங்காயத தைப பெற்று நிலைநிறக வேண்டியிருந்தாயாகில (அறறு இறை பறறே) இதர விஷ யங்களில தொறறறறு ஸாவேஸ்வரனைப பறறு என்னுதல, ஆஸரயிக்குமபோதே உன்கை புகுவசசேஷமாக அத்யவஸிதது ஸவாமியானவனை ஆஸரயி என்னவு மாம அனறிககே விபுகுதியை மாருடி, இறையைப்பற்றி அததைஅறுங்கோள 5 என்னவுமாம

ஈ— அவ — அஞ்சாமபாட்டு a பற்றுமிடத்தில் வரும் b அந்தராய பரிஹாரத்தையும் அருளிச்செய்கிறா, c இந்த்ரபத்துத்தைக் கோலுமவன இவ்வருகுண்டான ஐஸ்வரயத்தைக் கோலான பூரஹம்பத்துத்தை ஆசைப்படுமவன இவ்வருகுண்டான இந்த்ரபத்துத்திற கண்வையான, ஆதமாருபுவத்தை ஆசைப்படுமவன ஐஸ்வரயாதிர்களிற கண்வையான ஸமஸ்த கலயாணகுணாத்மகனாய நியமங்குளவிக்ரஹயுகதனா யிருக்கும்வனைப d பற்றுமவன e இவை இத்தனையிலும் கண்வையான f ஆக, இங்ஙன வரும் g அந்தராய பரிஹாரத்தை அருளிச்செய்கிறா

அ— அஞ்சாமபாட்டு (அறறுது இதயாதி) a செறறுது மன்னுறில் எனறத்தைக் கடாக்கித்து ஸங்க்ரதி அருளிச்செய்கிறார் (பற்றுமிடத்தில் இதயாதி) b (அந்தராய பரிஹாரத்தையும்) பற்று என்று அருளிச்செய்து அந்தராய பரிஹாரத்தை அருளிச்செய்கிறா என்றபடி c உதகருஷ்டமான புருஷார்த்தத்தை அந்தராயம் என்னலாமோ என்ன வாஸ்தவமான உதகர்ஷத்தை உடையது புகுவதுநுபுவமாகையாலே அதுகருக கீழான ஆத்மாருபுவத்தை அந்தராயம் என்னலாமென்று விவக்ஷித்து அநேக வாக்யங்கள் அருளிச்செய்கிறா (இந்த்ரபத்துத்தை இதயாதி) உதகருஷ்டமான உததரோத்தர புருஷார்த்தங்களை இச்சிக்ஷிதவன பூவபூவ புருஷார்த்தங்களை அபேக்ஷியான ஆகையாலே நீயும் கைவலயத்தை இச்சியாதே கொள என்றபடி அதை அபேக்ஷியாதேயிருக்கையே பரிஹாரமென்று கருதது d (பற்றுமவன) பராயதயா பற்றினவன என்றபடி e (இவை இத்தனையிலும் கண்வையான இதி) அதர 1 வாஸுதேவே மநோ யஸ்ய ஜபேஹாமாசசநாதிஷு | தஸ்யாந்தராயோ மைத்ரேய தேவேந்த்ரத்வாதிஷும பூலம் || 2 பேராக்ஷா இமே விதிசரிவாதிபத்யுச கிருச ஸவாத மாநுபூதிநிதி யாகில முகதிருகதா | ஸாவம் ததூஷஜலஜோஷமஹம் ஜுஷேய ஹஸதயத்ரிநாத் தவ த்ராஸ்ய மஹாரஸஜகு || ' (ஊஷஜலஜோஷம் ஜுஷேய) ஊஷஜலஸம் ஸேவேய இத்தயாத் த f (ஆக இங்ஙன இதி) ஏவம்பரகாரேண இயாதத் த g அந்தராயமெனறுது புகுவத் பராயதிமபேக்ஷயேதி யாவத் f யத்வா (இங்ஙனவரும் பரிஹாரம்) இப்படி அநுஷ்டித்துப்போரும் பரிஹாரம் என்றபடி g அந்தராய கைவலயம் அத்ர 3 த்ரித்ர: பராதத்யயதயாத் த்ரமாத் த்வாந ராஜயமிசக்தி | ராஜா ச பருதி வீரதவம் பருத்வீரஸக்ரவாத்திதாம் || இந்த்ர தவம் சகரவாத்தி ச ஸ சாஸமாத் பூரஹமண பதம் | தஸமாத் பி புநஸதஸமாத தஸமாத் பி புந புந | தஸமாத் த்ரநதாம் த்ரஷ்பூரம் தயஜ த்ருஷ்ணமிமாம் த்ரிஜ || இதயாதி அநுஸந்தேயம்

ஜீ— அஞ்சாம் பாட்டு (அறறுது இதயாதி) a செறறுது மன்னுறில் எனறத்தைக் கடாக்கித்து ஸங்க்ரதி அருளிச்செய்கிறார் (பற்றுமிடத்தில் இதயாதி) c நித்யபுருஷார்த்தமான ஆத்மாருபுவத்தை அந்தராயம் எனகிறதென? என்ன புகுவத் பராயதி ரூபாதிஸித புருஷார்த்தா பேக்ஷயா ந்யூநமாகையாலே அந்தராயதவம் கூடும் என்னுமத்தை ஸதுருஷ்டாநதமாகக் காட்டுகிறா (இந்த்ர பத்துத்தை இதயாதி) உததரோத்தர புருஷார்த்தங்களை இச்சிக்ஷிதவன பூவபூவ புருஷார்த்தங்களை அபேக்ஷியானாகையாலே நீயும் கைவலயத்தை இச்சியாதே கொள என்றபடி அதை அபேக்ஷியாமலிருக்கையே பரிஹாரம் என்று கருதது d (பற்றுமவன) பராயதயா பற்றினவன e (இவை இத்தனையிலும் கண்வையான) என்றவிடத்திலே— 2 ' பேராக்ஷா இமே விதிசரிவாதிபத்யுச இத்தயாதி 1 வாஸுதேவே மநோ யஸ்ய ஜபேஹாமாசசநாதிஷு | தஸ்யாந்தராயோ மைத்ரேய தேவேந்த்ரத்வாதிஷும பூலம் || இத்தயாதி ச அநுஸந்தேயம் f (இங்ஙன வரும்) ஏவம்பரகாரேண வரும் g அந்தராயம் கைவலயம்,

ஈ— வயா — h (அறறது பறறெனில்) பரகருதிபராக்குதங்களிலுண்டான பற்று அறறது எனனுமளவிலே h₂ (உறறது வீடுயிரா) 1 ஆத்மா] மோஷுத்தை பராபிதத்து k விலக்ஷண ஜஞாநத்தையும் l ஸவருபத்தையுமுடைய வஸ்துவுக்குத் திரோதா நததைப பண்ணுகிறது அசித்ஸமஸாக்மீறே m யோக்ஷாப்யாஸத்தாலே n கழிந்தவாறே o ஸவருபம் பரகாஸிக்கும், p அது நித்யமாய ஜஞாநாநந்த ஸக்ஷணமாயிருக்கையாலே “இதுதனையே அறுபுவிக்க அமையாதோ?” என்று தனபக்கலிலே q கால தாழ்ப

அ— h h பற்று அறறதெனில் உயிர் வீடுறறது என்று அநவமிப்பது i (ஆத்மேத்யாதி) ஸபு தாராததம் j பராபிக்கை-இச்சிக்குகை] மோஷுத்தை பராபிதத்து என்றது பரகருதிவியோக்ஷரூப கைவலயத்திலே இச்சை பிறக்கும் என்றபடி இங்ஙனனறிககே மோஷுத்தை பராபிதத்தென்றால் அததை முகும் சிதறப புடைக்கக கூடாதிதே h₂ யத்வா உறறது - ஒருபப்டும்

k அததைச் செற்று (402q₂) எனகைக்கு தன பக்கலிலே துவக்கவல்ல வைலக்ஷணயம் ஆத்மாவுக்கு உண்டோவெனன (விலக்ஷண இத்யாதி) யத்வா பரகருதி பராக்குதங்களிலே நசையறற மாதரத்திலே நித்யமான புகுவத்பராபதியளவும் போகாதே கைவலயத்திலே இச்சை பிறக்கக கூடுமோவெனன (விலக்ஷண இத்யாதி) ஜஞாநஸய வைலக்ஷணயம் நாம ஸர்வவஸ்து ஸாக்ஷாத்காரிதவம் l ஸவருபம் - ஜஞாநாநந்த ஸக்ஷணம் k யத்வா (விலக்ஷண இத்யாதி) தாதபாயாராததம் h கைவலயத்திலே போக்ஷமொன்றும் காணாமல மோக்ஷமே ஸாரமாயகையாலே கைவலயதாதபர்யேனா வீடு எனகிருா n மோக்ஷத்தை பராபிததால அதத மோக்ஷம் நித்ய மாகையால் செறறது எனகிற பதத்திறசொன்ன பரிதயாகும் கூடாமையாலே இங்கே இருக்கசெயதே பரகருதி பராக்குதங்களில் பறறறும் பரகாரமும் ஆத்மஸாக்ஷாத்காரமும் சொல்லவேணுமென்று விவக்ஷித்து, அது அறும் பரகாரத்தையும் ஆத்மஸாக்ஷாத்காரத்தையும் அருளிசெயகிருா (யோக்ஷாப்யாஸத்தாலே இத்யாதி) யோக்ஷாப்யாஸோ நாம - பரகருதி வியுகதாதமஸவருபஸய நிரந்தராநுஸந்தாநம் தச்சாவஸ்யகம் நாபி ஸவருபாதிரேகி தயாஜய பராபயஜிஹாஸாத்வராஜநகதவாத ஜஞாதருதவாநதிரேகாச்ச n (கழிந்தவாறே) திரோதாநம் கழிந்தவாறே என்றபடி யத்வா தேஹதேஹாநுபநதிஷு ஸங்க்ஷாபக்ஷமாத்ரம் விவக்ஷிதம் o (ஸவருபம் பரகாஸிக்கும்) என்றது-போக்ஷயமாக பரகாஸிக்கும் என்றபடி பரகாஸ - தாமபூத ஜஞாநம் p ஏவம்பூதமான ஆத்மாநுபுவம் புகுவதநுபுவத்துக்கு அந்தராயமாம் பரகாரத்தை அருளிசெயகிருர் (அது நித்யமாய இத்யாதி) q (கால தாழ்பபண்ணும்) என்றது தனபக்கலிலே அகப்படுத்திக்கொள்ளும் என்றபடி

ஜீ— h பற்று அறறதெனில் உயிர் வீடுறறது’ இத்யநவய i ஸபுதாராததம் (ஆத்மேத்யாதி) j (மோக்ஷத்தை பராபிதத்து) பராபிக்க ஒருபப்டும் இச்சிக்கும் என்றபடி இங்ஙனனறிககே பராபிதத்தென்று அதததமாஸால் அததை முகும்சிதறப புடைக்கக கூடாதிதே

k ‘ அததைச்செற்று (402q₂) எனகைக்கு - தனபக்கலிலே துவக்கவல்ல வைலக்ஷணயம் ஆத்மாவுக்கு உண்டோ எனன (விலக்ஷண ஜஞாநத்தையும் இத்யாதி) n (கழிந்தவாறே) திரோ தாநம் கழிந்தவாறே o (ஸவருபம் பரகாஸிக்கும்) ஸவருபம் போக்ஷயமாக பரகாஸிக்கும் p ஏவம் பூதமான ஆத்மாநுபுவம் புகுவதநுபுவத்துக்கு அந்தராயமாம் பரகாரத்தை அருளிசெயகிருர் (அது நித்யமாய இத்யாதி) q (கால தாழ்பபண்ணும்) தன பக்கலிலே அகப்படுத்திக்கொள்ளும்

ஈ—மன்னாழி (செற்றது) q_2 அததைச்செற்று அததை முச ம சிதற்ப புடைதது (மன்னாழில) q_3 மன்னாழில 1 தன்னைப்பற்றினால் 'இன்னமும் அங்கு அவ்வருகே ஒரு அதுபுவமுண்டு' என்றிருக்க வேண்டாதபடியான s நிலைநின்ற புருஷார்த்த ததைப் பற்றப்பாக்கில்

t (அறநிறை பற்றே) u ஆசிரயண காலத்திலே அவனுக்கு என்று அத்யவ லிதது ஸேஷியான அவனைப் பற்றப் பாருங்கோள் v அன்றியே, w விபுத்தியை மாறாடி இறையைப்பற்றி x இதை அறப் பார என்னுதல் yA மாறபால மனஞ் சுழிப்ப மங்கையா தோள் கைவிட்டு 'என்னுமாபோலே' 5

அ— r மன்னாழில என்ற இது புகுவதுபுவம் எல்லையான புருஷார்த்தமாகையாலே பொருந்தவுறில் என்ற இதனைப்போக்கி ஆதமாநுபுவத்தினுடைய அறிதயதையை வயா வாததிகைக்காகச் சொன்னதல்ல என்கிறா (தன்னைப்பற்றினால் இதயாதி) ஸ்வாநுபுவமே அமையும் என்றிருக்கிற கேவலனுக்கும் வேறேயொன்றிலே அபேகை பிறக்குமோ? என்ன ஸர்வேஸ்வரனுக்கு அடிமைசெய்து அங்குள்ளாகளிருக்கிறபடியைக் கேட்டு இவனுக்கும் அபேகை பிறக்கும் பிறநதாலும் தத்கரது நயாயததாலே ஸர்வரன இத்தையே அநுபுவிப்பிக்கும் என்றபடி s (நிலைநின்ற) என்றது அபரிசுந்நமாகையாலே மேனமேலென புருஷார்த்தங்களில் ருசிபிற வா தபடி நிலைநின்ற என்றபடி

t இறை ஸேஷியானவனை u முந்தின அர்த்தத்தில் அற்று அது தீர்ந்து என்றபடி v இரண்டாமாத்தத்தில் இறையைப்பற்றி அறு என்றபடியாய் அறப் பார் என்றபடி w (விபுத் தியை மாறாடி) என்றது கதவாஸ்தூநத்திலே திங்விபுத்தியை வைத்து அதினுடைய ஸ்தூநத் திலே கதவாபரதயததை வைத்து என்றபடி t பற்றி அறு என்றபடி பற்றுதல் பராபயதயா x இதை அற ஸம்ஸாரத்தை அற x அநுபாத்ததவேட்பி பரதயகோபநீததவாத ஸம்ஸாரஸ்ய காமாகாங்குபூரணஸாமர்த்த்யமஸதீதி த்யோதிப்பிக்கைக்காக (இத்தை) என்றது யதவா, (இத்தை அற) என்றது கைவலயத்தை அற என்றபடி

ஜி— r கைவலயம் அறிதயம் என்கிற பகுவயாவருதத்யர்த்தமாக மன்னாழிலென்றதுக்கு தியபுருஷார்த்த ததை பராபிகக் வேண்டில் என்னுதே பொருந்தவுறில் என்று அர்த்தம் அருளிச் செய்கிறா (தன்னைப் பற்றினால் இதயாதி) q_3 மன்னாழில பொருந்தவுறில் s நிலைநின்ற புருஷார்த்தத்தைப் பற்றப்பாக்கில் என்றபடி ஸ்வாநுபுவமே அமையுமென்றிருக்கிற கேவல னுக்கும் வேறேயொன்றிலே அபேகை பிறக்குமோவென்ன, ஸர்வேஸ்வரனுக்கு அடிமை செய்து அங்குள்ளாகளிருக்கிறபடியைக் கேட்டு இவனுக்கும் அபேகை பிறக்கும் பிறநதாலும் தத்கரதுநயாயததாலே ஸர்வரன அததையே அநுபுவிப்பிக்கும் என்றபடி s (நிலைநின்ற) அபரிசுந்நமாகையாலே மேனமேலென புருஷார்த்தங்களில் ருசிபிறவாதபடி நிலைநின்ற

t இறை ஸேஷியானவனை u முந்தின அர்த்தத்தில் அற்று-அது தீர்ந்து v துவிதீயாரத் தத்தில் இறையைப்பற்றி அறு என்றபடியாய் அறப் பார் என்றபடி w (விபுத்தியை மாறாடி) அற்று என்கிற லயப்பை பற்று' என்கிறதிலேயும் பற்று என்றதில் விதீயை அற்று என்கிறதிலேயும் மாறாடி ஆக பற்றி அறு என்றபடி பற்றி பராபயதயா யற்றி x இதை கைவலயத்தை y புகுவதுவிஷய பரீதியால் இதர விஷய பரீதிநிவருத்திக்கு

6 பற்றில் வீசனும் முற்றவும் நின்றனன் பற்றிலை யாயஅவன் முற்றி லடங்கே

ஆ—6 வயா —(பற்றிலன்) எம்பெருமானை நாம் பற்றினால் அவன் நமமை விஷயி கரிக்குமோ ? அவன் ஸர்வேஸ்வரனல்லனோ ? எனனில் ஸர்வேஸ்வரனேயாகிலும் ஆஸ்ரிதர் எல்லார்பககலிலுமொகக ஸநேஹ ஸவபூவனாயிருக்கும் ஆதலால் நீயும் அவன் பக்கவிலே ஸநேஹ ஸவபூவனாய், அவனுடைய ஸர்வஸோஷ வருத்தியிலும் புகு என்கிறார் 6

ஒ—அவ —ஆறும்பாட்டில்—விலக்கணரான நித்யாஸ்ரிதரையுடைய ஈஸ்வரன், அவி லக்கணராய இனறுவந்த அபூரணிகாக்கள் அங்கீகரிக்கருமோ? எனனில்,

வயா —நித்யாஸ்ரிதாபககல் அவன் ஸங்குத்ததைத் தவிராந்து, இன்று ஆஸ்ர யித்தவாகளையே தூரகாதிக்களாகக் கொண்டிருப்பானெருவன் ஆனபின்னடி, நீயும் அப்படியே புறம்புள்ள ஸங்குத்ததை அற்று, அவனையே தூரக போஷகாதிக்களெல்லா மாகக் கொண்டு பற்று நிரபேக்ஷண ஈஸ்வரன் க்குத் தூரரான நமமை அங்கீகரிக்கருமோ? எனனில், அங்ஙனே இருந்தானேயாகிலும், ஸங்குஸவபூவனாய் ஆஸ்ரிதரெல்லார் பக்கவிலும் ஒகக ஸங்குத்ததிருக்கும் நீயும் ஸங்குஸவபூவனாய், அவனுடைய ஸாவ ஸேஷ வருத்தியிலும் அங்கீகரி எனறுமாம் 6

ப—6 அநந்தரம் பூஜநீயனுடைய ஸாவஸமதவததை அருளிச்செய்கிறார்

ஈசனும்—ஸாவேஸ்வரனாயிருக்கச்செய்தேயும், பற்றிலன்—பூரவாஸ்ரிதரான மஹிஷி பரிஜநாதிக்களில் ஸங்குமற்று, முற்றவும்—அபூரவாஸ்ரிதரான நம் பககலிலே

அ—7 மூன்றாதிருவந்தாதி (மாறபால் இத்யாதி) ஸாவேஸ்வரன் பககலிலே மநஸஸு பரவண மாக — போக்யோக்யமான பருவத்தைக்காட்டித் துவகக்கடவ ஸதீகருடைய தோளோடு அணைந்து அறுபுவிக்கவேணுமென்னும் ஆசையை ஸவாஸநமாக விட்டு மங்கையாதோள் கைவிடுகையாவது ஸமஸார நிவருத்தி இப்படியும் ஒரு யோஜனையுண்டென்று திருவுள்ளம் 7அதாவா ஈஸ்வரனைப் பற்றுகையாலே ஸமஸார நிவருத்தி வருகைக்கு புகுவதுவிஷய பரீதியாலே இதர விஷய பரீதிநிவருத்தியை த்ருஷ்டாநதமாக அருளிச்செய்கிறார் (மாறபால் இத்யாதி)

பற்று அறறதெனில் உயிர் வீடுறந்து அது செற்று மன்னுறில் அற்று இறையைப் பற்று என்று அந்வயமாதல் இறையைப் பற்றி அறு என்று அந்வயமாதல் இதர ஸங்குத்யாகபூர்வகமாக ஆதமாறுபடுவதை இச்சியாதே ஸாவஸேஷியை ஆஸ்ரமிக்கவேணு மெனறது இப்பாட்டுபரமேயம் 5

ஜீ—த்ருஷ்டாநதம் (மாறபால் இத்யாதி) ஸாவேஸ்வரன் பககலிலே மநஸஸு பரவணமாக ஸதீகர்கள் தோளோடு அணைக்கையில் ஆசையைவிட்டு மங்கையாதோள் கைவிடுகையாவது ஸமஸார நிவருத்தியென்றும் ஒரு யோஜனையுண்டென்று திருவுள்ளம்

‘ பற்று அறறதெனில் உயிர் வீடுறந்து, அது செற்று மன்னுறில் அற்று இறையைப்பற்று இதிவா, ‘இறையைப்பற்றி அறு இதிவா அநவ 5.

ய-தூரசதவ போஷசதவ பேராக்யதவாதிகளெல்லாமாக, நினறன்ன-ரிலைநினருள, பற்றிலையாய—நீயும் ஸாமஸரிச ஸங்குததை விட்டு, அவன—அவனுடைய, முற்றில—தூரகதவாதியு ஸமஸத ஸவபூரவங்ஸளிலும், அடங்கு—அநதாபபுவிசகப்பார

அன்றியே, ஸாவேஸவரனாபிருககசசெயதேயும் நமபசகல ஸங்குததிலே உடைய 1 “समोऽहं सर्वभूतेषु” (ஸமோஹம் ஸாவபூதேஷு) என்று ஆஸரயணீயதவததில் தாரதமயமற்று நினருள, நீயும் அவன பசகலில் ஸங்குததிலே நிலையுடையையாய அவனுடைய ஸவருபருபகுண விபூதயாதியு ஸமஸதபரகார அநுபுவததிலே அநதாபபுவி என்னவுமாம் 6

இ—அவ—ஆருமபாட்டில்—நாம புறம்புள்ளவறறை விட்டு அவனைப் பற்றினால் அவன ஸாவேஸவரன்னரு! நமக்கு முகநதருமோ? என்னில், ஈஸ்வரதவம் வந்தேறி என்னுமபடி ஸங்குஸவபூரவன்காண என்கிறா

வயா—(பற்றிலன்) பற்றுண்டு—ஸங்கும அததை வாஸஸதூநமாக உடையவன் பற்றிலன்—பற்றிலான்—பற்றிலே உள்ளான் என்னவுமாம், ஸங்கு ஸவபூரவன் என்றபடி (ஈசனும்) ஈஸ்வரனும் ஈஸ்வரதவததைத் தவிரக்க ஒண்ணுமையாலே கிடக்கும்ததனை, இஸஸங்கும குணமாகைக்காகக் கிடக்கிறது, பூயப்படுகைக்கு உடலன்று, 2 “प्रसादपरमौ नाथौ” (பரஸாதபரமௌ நாதௌ) (முற்றவும் நினறன்ன) 1 “समोऽहं सर्वभूतेषु” (ஸமோஹம் ஸாவபூதேஷு) என்கிறபடியே ஆஸரயணீயதவே ஸாவஸமானாபிருககை (பற்றிலையாய) நீயும் அவன பசகலிலே ஸங்குஸவபூரவனாய (அவன் முற்றிலடங்கே) அவனுடைய எல்லா முற்றிலும் அடங்கு எல்லா சேஷவருத்தியிலும் அவயி அதுவா, நிதயஸூரிகளுக்கு நிரவாஹகனவன் நிதயஸமஸாரிகளான நமமை அங்கு கரிக்குமோ? என்னில், இன்று ஆஸரயித்த நாம ஒருதலையானால் நிதயாஸரிதா பககல ஸங்குததைவிட்டு நமமையே தூரகாதிகளாக நினைத்திருப்பானெருவன் என்கிறது (ஈசனும் பற்றிலன்) நிதயாஸரிதரை உடையனாய இருந்தானே யாகிலும், இன்று ஆஸரயித்த நாம ஒருதலையானால் அவாசளபககல ஸங்குததை உடையவனல்லன் 3 “वयि किञ्चित्समापन्ने” (தவயி கிஞ்சித ஸமாபநநே) இதயாதியு (முற்றவும் நினறன்ன) நாமே தனக்கு, தூரகாதிகள் எல்லாமாக நினைத்திருக்கும் (பற்றிலையாய) நீயும் புறம்புள்ள ஸங்குததைத் தவிரந்து, நாஸகரமான நிதய ஸமஸாரததில் ஸங்குததை விட்டு என்கிறது, அவன் தனக்கு நிதயபேராக்யமான நிதயவிபூதியில் ஸங்குததையனரு விடுகிறது (அவன் முற்றிலடங்கே) அவனாகிற எல்லாவற்றிலும் அடங்கு அவனே தூரகாதிகளும் ஸாவவித்யுநதுவும் எல்லாமாகப் பற்று, 4 “माता पिता भ्राता” (மாதா பிதா பூராதா) 5 “वासुदेवसर्वम्” (வாஸுதேவஸஸாவம்) A ‘உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர்’ B ‘சேலேய கண்ணியா’ 6 “एकैक फलभाय” (ஏகைகபூலபாய) இது பட்டா நிரவாஹம் 6

ஈ— அவ —ஆறும்பாட்டு d பறறுமிடத்தில் வரும் அந்தராயபரிஹாரம் சொன்னா கீழ், நீர் பரிஹாரம் சொல்லுகைக்கு d₂ அவாபதஸமஸ்தகாமனாய், சேஷியாய் இருக்கிற அவனதான நமக்குக b கைப்புகுந்தானோ? எனன, அவனபககல திருத்த வேண்டுவதொன்றிலீ, அவன ஸங்குஸவபூவன எனகிறார்

வயா —(பறறிலன)பறறுண்டு ஸங்கும் c அத்தை வாஸஸ்தூநமாய உடையவன d பறறிலான என்னுமத்தை “பறறிலன” என்று குறைத்துக்கிடக்கிறது e “இன்னுன இங்குண்டோ? எனருல, “இங்கிலீயவன, அகத்திலான” எனனககடவதிறே f (ஈசனும) ஈஸ்வரதவம் கழற்றவொண்ணுமையாலே கிடக்குமித்தனை g இஸஸங்கும் குணா

அ— ஆறும் பாட்டு (பறறிலன இத்யாதி) a ஆதமாபூபுவமாகிற அந்தராயத்தை தப்பிங்கோள என்ற அந்தரம் ஸங்குஸவபூவனுனவனுடைய ஸர்வவித கைங்கர்யங்களிலும் அநவயி என்றதுக்கு பரயோஜநத்தை ஸங்கா பரிஹாரமுக்கேத தூஸிப்பிக்கிறார் (பறறுமிடத்தில் இத்யாதி வாக்யத்வயததாலே) b (கைப்புகுந்தானோ) கையில புகுருமபடி நினருனோ? நீர் பரிஹாரமும் சொல்லி, நாங்களும் ஆஸ்ரயிக்கைக்கு அவன இப்போது கைப்புகுந்தானோ? என்றபடி.

c d பறறென்று - ஸங்குமாய இல்லென்று — வாஸஸ்தூநமாய ஸங்குஸவபூவன என்னுதல் பறறிலான என்றத்தை பறறிலன என்று குறைத்துக்கிடக்கிறதாய அகத்திலான என்னுமபோலே முழுச் சொல்லாய பறறிலேயானவன-பறறிலான என்றாய ஸங்குத்தை உடையவன என்னுதல் இவ்விருண்டையும் அடைவே காட்டுகிறார் (அத்தை இத்யாதி வாக்யத்வயததாலே) அர்த்தத்வயததுக்கும், பறறு - ஸங்கும் d யதூவா பறறிலன எனருல் - உடையான என்று காட்டுமோ எனன (பறறிலான என்னுமத்தை இத்யாதி) என்று ஏக யோஜனையாகவுமாம் ததூநீமேவ ஸபூதூபூர்த்திரிதி பூரவ e பறறிலான என்று லோகத்திலே பரயோகமுண்டோ எனன (இன்னுன இங்கு உண்டோ இத்யாதி) f ஈஸ் க்ஷுஸ இதி ஸங்காயா உததரம் ஈசனும” இதி பதும் ஈசனும என்ற அபிஸபூதும் ஸமுச்சய அந்வாசய இதரேதர யோகம் ஸமாஹாரங்களில் அந்வாசயம் சொல்லுகிறது ஸங்கும் பரதூமோபாததமாகையாலே ஈஸ்வரதவம் ததூபஸர்ஜநமென்று கருத்து ஈசனும ஈஸ்னையாகிலும் என்றபடி.

ஜீ— ஆறும்பாட்டு (பறறிலன இத்யாதி) a₂ ஈசனும’ என்றத்தைக் கடைசித்து (அவாபதேத யாதி) b (கைப்புகுந்தானோ) கைப்புகுருமபடி நினருனோ? நீர் பரிஹாரம் சொல்லி நாங்களும் ஆஸ்ரயிக்கைக்கு அவன இப்போது கைப்புகுருமபடி நினருனோ? என்றபடி

c d பறறென்று ஸங்குமாய இல்லென்று வாஸஸ்தூநமாய ஸங்குஸவபூவன என்னுதல் பறறிலான என்றத்தைப் பறறிலென்னு குறைத்துக் கிடக்கிறதாய, அகத்திலான என்னுமபோலே முழுச்சொல்லாய, பறறிலேயானவன பறறிலான என்றாய ஸங்குத்தை உடையவனென்னுதல் இரண்டு அர்த்தத்தையும் அடைவே அருளிச்செய்கிறார் (பறறுண்டு இத்யாதி வாக்யத்வயததாலே) அர்த்தத்வயததுக்கும் பறறு - ஸங்கும் e பறறிலான என்று லோகத்திலே பரயோகமுண்டோ எனன (இன்னுன இத்யாதி) f ஈஸ்வரனனரு அவன? எனகிற ஸங்கையிலே உததரம் (ஈசனும) என்று ஈசனும என்ற ஸபூதும் ஸமுச்சய அந்வாசய இதரேதரயோகம் ஸமாஹாரங்களில் அந்வாசயத்தைச் சொல்லுகிறது ஸங்கும் பரதூமோபாததமாகையாலே ஈஸ்வரதவம் ததூபஸர்ஜநம் என்று கருத்து ஈசனும - ஈஸ்னுமாகிறுன g கழற்றவொண்ணுதே

ஈ—மாகைககாகச கிடக்கிறது ப்யபடுகைககு உடலன்று h பெரியவன் எளிமையிற்றே குணமாவது

[1 1 प्रसादपरमौ नाथौ பரஸாத்பரமௌ நாதௌ] தண்ணளியே இவாகளுக்கு விஞ்சியிருப்பது , மேனமை கழற்றவொண்ணாமையாலே கிடந்த இதன் k இரண்டும் அவ்வாஸரயக்யுதமாயிருக்க, தண்ணளியே உள்ளதென்றறிந்தபடி என்னென்னில், [1 मम गेहसुपागतौ மம கேஹமுபாக்யுதௌ] சேஷிகளாயிருப்பார்க்கு சேஷபூதரை அழைத்துக் காராயங்கொள்ளலாயிருக்க நெடுந்தெருவே போகிறவர்கள் l நானிருந்த

அ | கழற்றவொண்ணாதே கிடந்தாலும் ப்யாவஹமனரோவென்னில் அன்று எனகிருா (இஸ்ஸங்கும் இதயாதி) 2 பரத்வே ஸதி ஹி லக்ஷயமாணகுணம் சோபநதே என்னக் கடவதிதே h ஈஸ்வரதவம் கிடந்தால் இஸ்ஸங்கும் குணமாம் பரகாரத்தை அருளிச்செய்கிருா (பெரியவன் இதயாதி)

l ஸங்குமே ஸவப்யாவம் ஈஸ்வரதவம் அது குணமாகைககாக வந்தது என்னுமதுககு பரமாணம் (பரஸாத்பரமௌ இதயாதி)] (தண்ணளியே) விசேஷணதவயதாதபாயக பரம் ஸப்யுத்யாததம் k (இரண்டும்) என்றது பரதவஸௌஸப்யங்ஙன் உபாக்யுதி ஸமீபாக்யுதி மஹா நிதிஸமீபாக்யுதிரிதி தாத்பாயம் l ஆக்யுதௌ உபாக்யுதௌ கேஹமுபாக்யுதௌ மம கேஹ முபாக்யுதௌ என்று பிரித்து ஸ்ரீ வைகுண்டத்தினின்றும் A இருளதருமா ஞாலத்தில எழுந்தருளினபடியையும் ஸதருப்யிஷ்டுமான மதுரையில் எழுந்தருளினபடியையும் அதிலும் வீதியிலே போகையன்றிக்கே கூடூரக்யுருஹத்திலே எழுந்தருளினபடியையும் அநுஸந்தித்து அதிலும் ராஜவீதியிலே இருக்கிற க்யுருஹத்திலே அன்றிக்கே கூடூரரான மநுஷ்யருக்கும் அருவருக்கும்படியான என்னகத்திலே வருமபடியே ! எனறெண்ணி ஈடுபடுகிருள் எனகிற அாததங்களை எல்லாம்

ஜீ—கிடந்தாலும் / ப்யுஹேதுவோ என்ன (இஸ்ஸங்குமிதயாதி) h குணஹேதுதவம் எப்படியென்ன (பெரியவன் இதயாதி)

l ஸங்குமே ஸவப்யாவம் ஈஸ்வரதவம் அது குணமாகைககாக வந்தது என்னுமதுககு பரமாணம் (பரஸாத் இதயாதி) 1 பரஸாத்பரமௌ நாதௌ மம கேஹமுபாக்யுதௌ தநயோஹமாசசயிஷ்யாமீத்யாஹ மாலயோபஜீவந || இதி ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணே பஞ்சமேதமஸே ஏகோந்விமஸேத்யாயே] (தண்ணளியே இவாக்கு விஞ்சியிருப்பது) என்றது பரம்ஸப்யுத்யாததம் k (இரண்டும்) பரதவஸௌஸப்யங்ஙன் l (நானிருந்த முடுக்குச தெருத்தேடி) ஆக்யுதௌ உபாக்யுதௌ கேஹமுபாக்யுதௌ மம கேஹமுபாக்யுதௌ என்று பிரித்து ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில நின்று A இருள் தருமாஞாலத்திலே எழுந்தருளினபடியையும் ஸதருப்யிஷ்டுமான மதுரையிலே எழுந்தருளினபடியையும், அதிலும் வீதியிலே போகையன்றிக்கே கூடூரக்யுருஹத்திலே எழுந்தருளினபடியையும் அநுஸந்தித்து அதிலும் ராஜ வீதியிலே இருக்கிற க்யுருஹத்திலேயன்றிக்கே கூடூரரான மநுஷ்யருக்குப் அருவருக்கும்படியான என்னகத்திலே வருமபடியே ! என்று ஈடுபடுகிற

பர—1 (பற்றிலன் இதயாதி) पञ्चमंशे एकोनविंशोऽध्याये—“विकासिमुखपद्माभ्यां ताभ्यां पुष्पाणि याचितः । भुवं विष्टभ्य हस्ताभ्या पस्पर्श शिरसा महीम् ॥ २० ॥ प्रसादपरमौ नाथौ मम गेहसुपागतौ । धन्योऽहमर्चयिष्यामीत्याह माण्योपजीवनः ॥ २१ ॥

ஈ முடுக்குத்தெருத்தேடி வந்தபோதே பரஸாத்மே விஞ்சியிருக்கும் எனனுமிடம் தெரிந்த தில்லையோ? [1 अथोऽहम् துநயோஹம்] m என்றுமொக்க ஸஞ்சரிகிற வழியிலே n நிதியெடுப்பாரைப்போலே [1 अचिख्यासि அச்சயிஷ்யாமி] எனனுடைய ஸவரூபாநு ரூபமான வருத்தியிலே அநவயிதது o அழித்துக்கெடுத்து ஜீவிக்கப்பாராநின்றேன [1 इत्याह இதயாஹ] pA சூட்டுநனமாலேகள் தூயனவேநதிநிறபா சொல்லக்கடவ பாசரத்தை இவன சொல்லுவதே ' என்று ருளி கொண்டாடுகிறான் [1 माख्योपजीवन மாலயோபஜீவந] பூவில் கணவைத்துத் தொடுச்சில சாபலம் பிறக்குமென்று கண்ணை

அ—ஹருதீகரிதது (நானிருந்த முடுக்குத் தெருத்தேடி) என்று அருளிச்செய்கிறார்—என்று அருளிச் செய்வார் துநயோஹம்-துநவாநஹம் n (என்றுமொக்க) என்கிற வாக்யத்துக்குத் தாதபர்யம்—எனனுடைய ஸவரூபம் அநாதியாமிருக்க இழந்த நான இப்போது நிரஹேதுகமாகக் காணப்பெற்றேன என்று யத்வா (என்றுமொக்க) எனந்து-தூராஷ்டாநதிகத்தில் 1 மாலயோப ஜீவந: எனறத்தைக் கடைக்கித்து மாலிகா நிரமாணயாதரையைப் பற்ற n (நிதியெடுப்பாரைப் போலே) 2 துநகூணம் லபுதா என்கிற ஸுதரத்திலே திருவுள்ளம் 3 துநம் லபுதா - துநய: கூணம் லபுதா - கூணய எனநிறே தத்வருத்தி o துநய இதயதர புகூலதோ துநத்வேநாபிதாநாத தத்ஸமாதியாநா ஆஹ(அழித்துக் கெடுத்து இதி)அழிக்கை க்ரயம் பண்ணுகை கெடுக்கை - அவஸ்தாநதராபததி இத்தால் யதேஷ்ட விநியோகத்தைச் சொன்னபடி பராபய தவேந பராபகதவேந ச இதயாதது துநஸய ஆபுரணதிரூபேண பராபயதவம் அபீஷ்டவஸ்து க்ரயஸாத்மநத்வேந பராபகதவம் p (சூட்டுநன மாலேகள் இதயாதி) சூட்டுகைக்குத் தகுதியான நல்ல மாலேகள் அபராக்ருதமாகையாலே அநுரூபமாய புழுகிலே தோயந்தாப்போலே அநுராக் ரஜ்ஜிதமாகையாலே நேரானவை தூயன - காதருதவமும் மமதையும் பரயோஜநாத்ரமுமாகிற புழுவும் மயிரும் தூராலுமில்லாமையாலே பரிஸுத்ஸுதமானவை ஏநதி - பாரதந்தர்யத்தாலே

ஜீ—அர்த்தங்களை எல்லாம் ஹருதீகரிதது 'நானிருந்த முடுக்குத் தெருத்தேடி' என்கிறார் உபா குதென-ஸமீபாகுதென மஹாநிதிஸமீபாகுமநம் என்று தாதபர்யம் துநயோஹம்-துநவாந் n (என்றுமொக்க) என்கிற வாக்யத்துக்குத் தாதபர்யம்—எனனுடைய ஸவரூபம் அநாதியா மிருக்க இழந்த நான இப்போது நிரஹேதுகமாகக் காணப்பெற்றேன என்று n (நிதியெடுப் பாரைப் போலே) 2 'துநகூணம் லபுதா என்கிற ஸுதரத்திலே திருவுள்ளம் 3 'துநம் லபுதா - துநய: கூணம் லபுதா கூணய எனநிறே தத்வருத்தி o துநய என்கிற விடத்தில் ஸ்வரண துநத்வேந சொல்லுகையாலே துநஸமாதியாலே சொல்லுகிறார் (அழித்து இதயாதி) அழிக்கை - க்ரய விக்ரயம் பண்ணுகை கெடுக்கை - அவஸ்தாநதராபததி இத்தால் யதேஷ்ட விநியோகத்தைச் சொன்னபடி பராபயதவேந பராபகதவேந ச இத யர்த்த துநத்துக்கு ஆபுரணதிரூபேண பராபயதவம் அபீஷ்டவஸ்துக்ரயஸாத்மநத்வேந பராபகதவம் o அழித்து - ஸவபேக்யம் அழியாதே ஸாத்மநாக்கி கெடுத்து என்று - ஆபுரணமாகிப் பூண்கை அத்தால் பராபயதவம் சொல்லுகிறது p (சூட்டு நன மாலேகள் இதயாதி) சூட்டுகைக்குத் தகுதியான நல்ல மாலேகளை - பரிஸுத்ஸுதமானவற்றை துரிதமாகக் கொண்டு நிறுத்தி நியஸூரிகள q (பூவிறறு) பூவிக்ரயம் பண்ணி r (புலவியன) கூடித்திரை

ஈ—மாறவைத்துத் தொடுத்து q பூவிறறு ஜீவிசகும் அத்தனை 1 புல்லியன சொல்லும் வாராததையே ஈது' என்கிறார்

s (முற்றவும் நின்றனன்) t 1 “समोऽहं सर्वभूतेषु” (ஸமோஹம் ஸாவபூதேஷு) என்கிறபடியே ஆஸ்ரயணியதவே ஸமனாய நின்றான் u இததலை இருந்தபடி இருக்க, தான் எல்லாக்கும் ஒத்திருக்கை (பற்றிலையாய) நீயும் பற்றிலையாய — நீயும் பற்றையுடையயாய—ஸங்குததையுடையயாய (அவன் v முற்றிலடங்கே) w2 “अहं सर्वं करिष्यामि” (அஹம் ஸாவம் கரிஷ்யாமி) என்கிறபடியே அவனுடைய x எல்லாக் கைங்காயத்திலும் அநவயி

அ—யாவதங்கீகாரம் துரிததுக்கொண்டு நிறகிற நிகயஸூரிகள் q (பூவிறறு) பூவை விக்ரயம் பண்ணி r (புல்லியன) கூடாதுரன

s முற்றவும் — எல்லாவற்றுகளும் என்றபடி t 1 (ஸமோஹமித்யாதி—மயி தே தேஷு சாபயஹம்) அவர்கள் என்கிடத்திலே நிரதிரய பராவணயத்தை உடையராயிருக்கிருப்போலே, நானும் அவர்களிடத்திலே நிரதிரய ஸநேஹயுகதனாயிருப்பன என்றபடி u1 ஸாவபூதேஷு ' என்ற பத்துக்குத் தாத்பாயம் (இத்தலை இத்யாதி) முற்றவும் நின்றனன் என்றதின் தாத்பாயமாகவுமாம் (இத்தலை இருந்தபடி இருக்க) என்றது — ஜநம் வருத்த ஜனாந ஸாஹித்ய ராஹித்யவேஷேண இருந்தபடி இருக்க என்றபடி v x முற்றில்—ஸாவத்திலென்றாய் (எல்லாக் கைங்காயத்திலும்) என்று தாத்பாயாதது

y நிகயஸூரிகளுக்கு நிரவாஹகனாவன நிகய ஸமஸாரியான நமமை அங்கீகரிக்குமோ? என்கில இன்று ஆஸ்ரயித்த நாம் ஒருதலையானால் நிகயாஸரிதாபககல ஸங்குத்தை விட்டு நமமையே துரகாதிசுளாக நினைத்திருப்பானொருவனாகிறது என்று இரண்டாம் நிர்வாஹததுக்கு ஸங்குதி z ' ஈசனும் பற்றிலன் என்று அநவயம் விவகித்து அருளிச்செய்கிருர்

ஐ— s முற்றவும் — எல்லாவற்றுகளும் நின்றனன் — ஆஸ்ரயணியதவே ஸமனாய நின்றான் 1 ஸமோஹம் ஸாவபூதேஷு ந மே த்வேஷயோஸதி ந பரிய | யே பஜநதி து மாம் புகத்த்யம் மயி தே தேஷு சாபயஹம் || இதி கீதாஸு நவமே மயி தே தேஷு சாபயஹம்—அவர்கள் என்கிடத்திலே நிரதிரய பராவணயததையுடையராய் இருக்கிருப்போலே நானும் அவர்களிடத்திலே நிரதிரய ஸநேஹயுகதனாய் இருப்பன என்றபடி u 1 ஸமோஹம் ஸாவபூதேஷு என்றதுக்கு அர்த்தம் (இத்தலை இத்யாதி) (இத்தலை இருந்தபடி இருக்க) ஜநம் வருத்த ஜனாந ஸாஹித்யராஹித்யவேஷேண இருந்தபடி இருக்க v x முற்றில்—ஸகலத்தில் என்றாய் (எல்லாக் கைங்காயத்திலும் அநவயி) என்றபடி w 2 ' அஹம் ஸாவம் ' இத்யாதி பூர்வமேவ லிகிதம்

பர—t1 (முற்றவும் நின்றனன்) பகவதீதாஸு நவமே—“समोऽहं सर्वभूतेषु न मे द्वेषोऽस्ति न प्रियः। ये भजन्ति तु मा भक्त्या मयि ते तेषु चाप्यहम् || २९ ||

w2 अयोध्याकाण्डे (१३) राम प्रति लक्ष्मणः “अहं सर्वं करिष्यामि” (२५) इत्यादि ।

ஈ—y அத்வா, பட்டர் அருளிச்செய்யும்படி y₂ (பற்றிலன ஈசனும்) z 1 “वासुदेवोऽसि पूर्णः” (வாஸுதேவோஸி பூர்ண) என்கிறபடியே ஸமஸதகல்யாண குணாதமகரூப ஐஜநாநா நந்ததாமல ஸவருபனய, b திரைமாறின கடலபோலே, ஈஸிதவயரான நிதயஸூரிகளை உடையனும் பரமபத்யுத்திலே c எழுந்தருளியிருக்கிறவனும் அவர்களபக்கல d பற்றுடைய வனாலன e அவர்களபக்கல பற்றுடையவனனறிக்கேயிருந்தால் குறைபட்டிரானோ? எனனில் (f முற்றவும் நின்றனன) அவர்களெல்லாராலும் வரும் g ஏற்றமும் இன்று ஆஸ்ரயிக்கிற இவனாலேயாமபடி நின்றன

h 2 “त्वयि किञ्चित्समापन्ने किं कार्यं सीनया मम” (தவயி கிஞ்சித ஸமாபநநே கிம் காராயம் ஸீதயா மம்) என்னுமாபோலே 1 இன்று ஆஸ்ரயித்ததொரு நியாகுக்கு ஒரு வாட்டம்

அ— (வாஸுதேவோஸீதயாதி) பூண எனறுகொண்டு—குணத உண்டான பூர்த்தி a ஈசன என்றத்தைக கடாஷித்து (ஐஜநாநந்ததாமல இதயாதி) b (திரைமாறின கடல) என்றது — 3 நிஸ்தரங்கூரணவோபம் என்றத்தைப்பற்றி b c திரைமாறின கடலபோலே எழுந்தருளியிருக்கிற என்று அதவயம் d (பற்றுடையவனாலன) ஸங்குமில்லாதவன என்றபடி e (அவர்கள பக்கல) நிதயஸூரிகள பக்கல என்றபடி f முற்றவும் என்றது முற்றவுமாக என்றபடி அதாவது — தூரகபோஷகங்குளெல்லாமாக என்றபடி g ஏற்றம் — அதிஸய

h அப்படி அநுஷ்டித்துக்காட்டின இடமுண்டோ எனன (தவயி கிஞ்சித்யாதி) நிதயாந பாயினியாய பராணேப்யோஸி காரீயஸீயாய 4 பூஸகரேண பரபூயதா என்று உபயமதி

ஜீ— y நிதயஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகளுவன நிதயஸமஸாரியான நமமை அங்கீகரிக்குமோ? எனனில் இன்று ஆஸ்ரயித்தாரும் ஒருதலையால நிதயாஸ்ரிதாபக்கல ஸங்குததை விட்டு நமமையே தூரகாதிக்களாக நினைத்திருப்பானொருவனென்று துஸீதீய நிர்வாஹஸய ஸங்குதி z ஈசனும்—பற்றிலன என்று அதவயம் விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (வாஸுதேவோஸீதயாதி) பூண எனறு—குணத உண்டான பூர்த்தி a ஈசன என்றத்தைக கடாஷித்து (ஐஜநாநந்ததேயாதி) b (திரைமாறின கடல) என்றது — 3 நிஸ்தரங்கூரணவோபம் என்றத்தைப் பற்றி b c கடலபோலே எழுந்தருளியிருக்கிற இதயநவய y₂ (பற்றிலன) d பற்றுடையவனாலன ஸங்குமில்லாதவன என்றபடி e (அவர்கள பக்கல) நிதயஸூரிகளபக்கல f (முற்றவும்) முற்றவு மாக தூரக போஷகபோஷகங்குளெல்லாமாக நின்றனன நின்றன g ஏற்றம் — அதிஸய

h அப்படி நின்ற இடமுண்டோ எனன (தவயி கிஞ்சித்யாதி) 2 இதாநீம மா க்ருதா வீர ஏவமவித்யமிநிதிதம் | தவயி கிஞ்சித் ஸமாபநநே கிம் காராயம் ஸீதயா மம் | பூரதேந மஹாபூரஹோ லக்ஷ்மணேந யவீயஸா | ஸத்ருக்ருதேந ச ஸத்ருக்ருத ஸவஸரீரேண வா புந || இதி யுத்தாகாண்டே

பர—z1 “वासुदेवोऽसि पूर्णः”

h2 (முற்றவும் நின்றனன) युद्धकाण्डे एकचत्वारिंशे सर्गे रावणस्य मकुटभङ्ग कृत्वा आगत सुग्रीव प्रति रामः—“इदानीं मा कृथा वीर एवविधमचिन्तितम्। त्वयि किञ्चित्समापन्ने किं कार्यं सीनया मम॥४॥ भरतेन महाबाहो लक्ष्मणेन यवीयसा। शत्रुघ्नेन च शत्रुघ्न स्वशरीरेण वा पुनः॥५॥”

ஈ வரில் நித்யாஸரிதையான பிராடடியாலும் காயமிலலை] அன்று என்ற கனறின பகரல வாதஸலயத்தாலே முன்னணைக கனறையும் கொம்பிலே கொள்ளுமாபோலே

அ—ஸித்ததையாய 1 நைவ தம்ஸாந இதயாதிபபடியே வாசாமகேரகரமான வயஸநோத பாதுகமான விஸலேஷயுதையாய இருக்கிறவள நிமித்தமாகவிதே படுகிறது ஆகையால் இப்படிப் பட்டவள ஒருதையானால் படுவதெல்லாம் பட்டாலும் கே துமென்னென்ன உமக்கு கிஞ்சித அவமதி இவளநிமித்தமாக வரில் இவள நிமித்தமாகவிதே உமக்கு இப்படிப் பட்டவேண்டுமென்று என்று இதுக்கு நிமித்தமான இவளையும் வேண்டேன இவ்வளவுமல்ல 2 தேயே தேயே இதயாதி ந்யாயத்தாலே அவளிலும் பரியரான இவளினையபெருமாள் நிமித்தமாக உமக்கொரு வாட்டம் வரில் அவரையும் வேண்டேன இவ்வளவுமல்ல நிராபததியாமல் நாமுகந்ததே செய்கையாலே இவரிலும் பரியனான புரதன நிமித்தமாகவும் உமக்கொரு வாட்டம் வரில் அவளையும் வேண்டேன அவ்வளவுமன்றிகே, அவர்க்கு நல்லானாய நமமுடைய விஷயமாக இந்நூலியத்தை ஜமிககையிலே வீரனாகையாலே அவருக்கு பரியனான ஸதருக்நன நிமித்தமாக உமக்கொரு வாட்டம் வரில் அவளையும் வேண்டேன இவ்வளவுமல்ல இவர்களை இத்தனைபேரும் ஒருதையாய அவர்கள் இத்தனைபேர் நிமித்தமாக உமக்கொரு வாட்டம் வரில் இவர்களித்தனைபேரையும் வேண்டேன உமக்கு வாட்டம் வாராமலிருக்குமித்தனையே நமக்கு வேண்டுவது இவர்களுக்கெல்லாம் ஜீவந மிதே திருமேனி ஸவஸபுத்தம் பிராடடிமுதலான எல்லாரையும் சொல்லுகிறது தமமுடைய திருமேனி என்கிற அர்த்தம் ஸரீரம் என்றபோதே ஸித்ததாமிதே ஸவேஷாம் ஸரீரேண—இத்தனைபேருக்கும் ஜீவநமான தமமுடைய திருமேனியாலே என்றபடி. 3 த்யஜேதேகம் குலஸ யாத்தே என்கிற மாயாதையும் இலலை 4 புரதேந மஹாபூஹோ லக்ஷ்மணேந யவீயஸா | ஸதருக்நேந ச வீரேண ஸவஸரீரேண வா புந || என்று உத்தரஸிலோகத்தைக் கூட்டிக்கொண்டு இவ்வாததும் | இஸ்லோகாததும் (இன்று ஆஸ்ரயித்தது இதயாதி) | உத்தமார்த்தம் லௌகிக தருஷ்டாந்தேந ஸமாததத்யதி (அன்று ஈனற இதி)

ஜீ—ஏகசதவாரிமஸே ஸாககே ராவணமகுடபுங்கம் கருதவா ஆகதம் ஸுகூரீவம் பரதி ராம iஸ்லோகாததும் (இன்று ஆஸ்ரயித்தது இதயாதி) இன்னுஸ்ரயித்ததொரு தியாகக்கு ஒரு வாட்டம் வரில் பிராடடியாலும் காயமிலலை என்றதுக்கு—பிராடடி நிமித்தமாகவிதே உமக்கு கிஞ்சித அவமதி பட்ட வேண்டுகிறது இதுக்கு நிமித்ததையான இவளையும் வேண்டேன அவளிலும் பரியதமரான இளையபெருமாள் நிமித்தமாக உமக்கொரு வாட்டம் வரில் அவரையும் வேண்டேன அவளிலும் பரியதமனான புரதன நிமித்தமாக உமக்கு வாட்டம் வரில் அவளையும் வேண்டேன அவனுக்கும் பரியனான ஸதருக்நன நிமித்தமாக உமக்கு வாட்டம் வரில் அவளையும் வேண்டேன இவ்வளவுமல்ல இவர்களை இத்தனைபேர் நிமித்தமாகவும் ஒரு வாட்டம் வரில் இவர்களித்தனைபேரையும் வேண்டேன இவர்களுக்கெல்லாம் ஜீவநமிதே திருமேனி அத்தையும் வேண்டேன ஆன பின்பு உமக்கொரு வாட்டம் வாராமலிருக்குமித்தனையே நமக்கு வேண்டுவது — என்று கருதது ஸவஸரீரேண – ஸவேஷாம் ஸரீரேண ஸவகீயரான பிராடடி முதலான இத்தனைபேருக்கும் ஜீவநமான தமமுடைய திருமேனியால் என்றபடி ஸவஸபுத்தம் – பிராடடி முதலானாரைச் சொல்லுகிறது தமமைச சொல்லுகிறதல்ல தமமுடைய திருமேனி என்கிற அர்த்தம் ஸரீரம் என்றபோதே ஸித்ததாமிதே | உத்தரஸிலோகத்தை லௌகிக தருஷ்டாந்தத்தாலும் ஸமர்த்ததிக கிருர் (அன்று ஈனற இதயாதி)

ff-k (பற்றிலையாய) 1 விடவொண்ணுதாரை நீ ஒருதலையாக விடலான அவன 10 அவன ஒருதலையானால் விடலாமவற்றை விடத் தட்டென உனக்கு? 11 (அவன முற்றிலடங்கே) 0 அவனையே எல்லாமாகப் பற்றப் பார், p 1 “वासुदेवस्सर्व (வாஸுதேவஸ ஸர்வம்) என்கிறபடியே q 2 “माता पिता भ्राता निवासश्शरण सुहृदतिनारायणः” (மாதா பிதா பூராதா நிவாஸ ஸரணம் ஸுஹ்ருத் து க்ருதிநாராயண) 1 3 “एकैकफललाभाय सर्वलाभाय केशव (ஏகைகபுலலாபாய ஸர்வலாபாய கேஸவ) 6

அ—k (பற்றிலையாய) நீயும் பற்றிலலாதவனாய் 1 (விடவொண்ணுதாரை இதயாதி) அதாவது— நீ ஒருதலையும் நித்யஸூதிரிகள் ஒருதலையுமானால் நித்யஸூதிரிகளதலையை விட்டு உனதலையைப் பற்றினான அவன ஆவன மாணிக்கத்தைவிட்டுக் கரியைப் பற்றினுப்போலே நித்யஸூதிரிகளைவிட்டு உனதலையைப் பற்றினால் நீயும் விடலான பரக்ருதிபராக்ருதங்கள் என்கிற கரியை விட்டு பரமபராயமான மாணிக்கத்தைப் பற்றத் தட்டென உனக்கு? என்றபடி n (அவன ஒருதலையானால் இதி) புகுவாந் வா ஸவீகாத்வய விஷயா வா இதி கோடித்யவ்யே ஸதி ததர புகுவாந் ஏககோடியிச் சேத இத்யாதத் n (அவன முற்றிலடங்கு) அவனாகிற முற்றில் அடங்கு என்று ஸப்தாராததம் 0 (அவனையே எல்லாமாக) தூரச் போஷக பேராக்யத்வேந ஸாவனித்யபூநதுத்வேந ச இத்யாதத் p அவன அப்படி எல்லாமாக இருக்குமோ? என்ன (வாஸுதேவஸ ஸர்வமித்யாதி) 1 பூஹூநாம் ஜநமநாமநதே ஜஞாநவாந வாஸுதேவஸ ஸாவமிதி மாம பரபத்யதே ஸ மஹாத்மா ஸுதுலபு r (ஸாவலாபாய) ஸாவனித்ய பேராக்யதவமும் விவக்ஷிதம் 3 பிதருமாத்ரு ஸுதபூராத்ரு தூரமித்ராத்யோ஽பி வா | ஏகைகபுலலாபாய ஸாவலாபாய கேஸவ || ஸாவ

ஜீ—k (பற்றிலையாய) பற்றிலலாதவனாய் - ஸங்குமிலலாதவனாய் 1 (விடவொண்ணுதாரை இதயாதி) நீ ஒருதலையும் நித்யஸூதிரிகள் ஒருதலையுமானால் நித்யஸூதிரிகளதலையை விட்டு உனதலையைப் பற்றினான அவன இப்படி மாணிக்கத்தைவிட்டுக் கரியைப் பற்றினுப்போலே நித்யஸூதிரிகளைவிட்டு உனதலையைப் பற்றினால் நீயும் விடலான பரக்ருதி பராக்ருதங்களான கரியை விட்டு பரமபராயமான மாணிக்கத்தைப் பற்றத் தட்டென உனக்கு? என்றபடி n (அவன ஒரு தலையானால் இத்யாதி) புகுவாந் வா ஸவீகாத்வயனோ? விஷயங்களோ? என்று கோடித்யவ்யே ஸதி ததர புகுவாந் ஏககோடியானால் என்றபடி n (அவன முற்றிலடங்கு) அவனாகிற முற்றில் அடங்கு 0 (அவனையே எல்லாமாகப் பற்றப்பார்) தூரச் போஷக பேராக்யத்வேநவும் ஸாவனித்ய பூநதுத்வேநவும் பற்றப் பார் என்றபடி p அவன அப்படி எல்லாமாக இருக்குமோ? என்ன (வாஸுதேவ இத்யாதி) 1 பூஹூநாம் ஜநமநாமநதே ஜஞாநவாந மாம பரபத்யதே | வாஸு தேவஸ ஸாவமிதி ஸ மஹாத்மா ஸுதுலபு || இதி க்ருதாஸு ஸபதமே q மாதா பிதேத்யாதி ஸுபூராலோபநிஷதி r (ஸாவலாபாய) ஸாவனித்ய பேராக்யதவமும் விவக்ஷிதம் 3 பிதருமாத்ரு ஸுதபூராத்ரு தூரமித்ராத்யோ஽பி வா | ஏகைகபுல இத்யாதி

பர—p1 (அடங்கே) भगवद्गीतासु सप्तमे—“बहूनां जन्मनामन्ते ज्ञानवान् मां प्रपद्यते । वासुदेवस्सर्वमिति स महात्मा सुदुर्लभः॥१९॥

q 2 सुवालोपनिषदि (६) —“माता पिता भ्राता निवासश्शरण सुहृदतिनारायणः”

r 3 “पितृमातृसुतभ्रातृदारमित्रादयोऽपि वा । एकैकफललाभाय सर्वलाभाय केशवः॥”

7 அடங்கெழில் சம்பத்து அடங்ககண்டு ஈசன் அடங்கெழி ஸ்ஃதென்று அடங்குக வள்ளே

ஆ--7 வயா — (அடங்கெழில்) ஸநேஹஸவபூவனாயிருந்தானேயாகிலும் இந்த லீலோப கரணமான ஜக துவிபூதியையும் போகோபகரணமான அபராகருத மஹாவிபூதியையும் உடையனாயிருக்கிற இருபடைக கண்டால் சென்று அணுகலாயிருக்குமோவென்னில் அந்த ஸம்பத்தெல்லாம் என ஸவாமியீனுடைய ஸம்பத்தென்று அநுஸந்திக்கவே, கூசாதே சென்று அணுகலாம் அப்படி அநுஸந்தித்துக்கொண்டு கூசாதே போய் அடிமை செய்யுங்கோள் என்கிறார்

ஓ—அவ — ஏழாமபாட்டில் — ஸங்குஸவபூவனேயாகிலும் அபரிசேத்தேயோபயவித, மஹாவிபூதியாயிருக்கையாலே, நம போலவாருக்குக் கொள்ளவொண்ணாது, ஆனபின்பு ஆஸ்ரயிக்கக்கூடாது என்கில், எம்பெருமானோடுள்ள ஸம்பநதத்தை அநுஸந்திக்கவே தன் சிறுமையால் வெருவாதே துரிதது ஆஸ்ரயிக்கலாம் என்கிறார்

வயா — (அடங்கெழிலென்று தொடங்கி) அடங்க எழிலான ஸம்பதது எல்லா வற்றையும் கண்டு (ரசனென்று தொடங்கி) அந்த விலக்ஷணமான ஸம்பத்தெல்லாம் என ஸவாமியது என்று அநுஸந்தித்து, தானும் அவனவிபூதநதாபபூததை அநுஸந்திப்பது

ப—அவ — அநந்தரம், அவன் விபூதிமஹத்தைப்பைக கண்டு இருபாதே, அவ னுககு அததோடு உண்டான ஸம்பநதத்தை அநுஸந்தித்து அதினுள்ளே சொருகப்பார என்கிறார்

அடங்கெழில்—கட்டடங்க அழகிதான், சம்பத்து—ஸம்பததை, அடங்க—ஒன் றெழியாமல், கண்டு—அநுஸந்தித்து, ரசன—ரஸ்வரனுகு, அது—அது, அடங்க

அ—ஸமனான ஈஸ்வரன் ஸங்குஸவபூவனாகையாலே அவனிடத்திலே ஸங்குமுடையவனாகக் கைங் காயத்திலே அநவயிகை இப்பாட்டுக்கு பரமேயம் இன்று ஆஸ்ரயித்தவனை நித்யஸூரிகளையும் ஸீட்டு புகுவான ஆதூரிகளுமாகையாலே விஷயங்களைவிட்டு ஸாவஸித்யபூநதுவுமாக அவனை ஆஸ்ரயிக்கவேணும் என்று பரமேயமென்னவுமாம் ஈசனும் பற்றிலன் முற்றவும் நின்றனன் என்று தொடங்கி அந்வயம்

ஜீ—ஈஸ்ராய இருக்கச்செய்தேயும் நம்பக்கல் ஸங்குத்தை உடையனாய் எல்லாவற்றுக்கும் ஆஸ்ரயணீயதவே ஸமனாய் நின்றான் நீயும் அவனபக்கல் ஸங்குத்தையுடையயாய் அவனுடைய எல்லாக் கைங்காயத்திலும் அநதாபுவி என்று பரதும்பாதது புட்டர் யோஜனையில் ஸர்வேஸ்வரனாய் இருக்கச்செய்தேயும் ஸூரிகளபக்கல் ஸங்குமில்லாதவனாய் இன்று ஆஸ்ர யித்தவன் பக்கலிலே தூரகத்வாதிகள் எல்லாமாக நிலைநின்றான் நீயும் ஸாமஸாரிக ஸங்குத்தை விட்டவனாய் அவனுடைய தூரகத்வாதி ஸமஸதபூவததிலும் அநதர்ப்பூஷிக்கப்பார என்று அநததும் இதுவே அந்வயம்

ப—கெழில்—அடங்கெழிலாய அதிசயகரமான சேஷமாமிருக்கும், என்று--என்று ஸம்புநத்யத்தை அறிந்து, உளளே—அதினுள்ளே, அடங்கு—விபூத்யேகதேயமாக்கச் சொருகு, ஸம்புநத்யஜ்ஞாநமுண்டாநூல உளளே அடங்கலாமிறே

இ— அவ — ஏழாமபாடில் — ஸங்குஸவபூவனேயாசிலும், அபரிச்சே த்யோபய மஹாவிபூதிக்குயிருக்கையாலே நமமால் முகங்கொள்ளவொண்ணுமோ? எனனில், அவனோடுள்ள ஸம்புநத்யத்தை உணரவே கிட்டலாம் என்கிறது

வயா — (அடங்கெழில் சம்பதது அடங்கு கண்டு) அடங்க எழிலான ஸம்பததை ஒன்றெழியாமே கண்டு, புறம்பு ஓராஸரயத்தில் காணாத இஸஸம்பததை ஓரிடத்தே சேரக் கண்டு அவனவிபூதியாகில் கட்டடங்க உபாதேயமாமிறே யிருப்பது முகதனுக்கும் ததீயதவாகாரேண லீலாவிபூதி அநுபூவயமாமிறே யிருப்பது (ஈசனடங்கெழில் தென்று) என நாயகனுடைய ஐஸ்வாயம் ாதென்று அநுஸந்தித்து (அடங்குகுள்ளே) அநத ஸம்புநத்ய ஜ்ஞாநமடியாகத் தானும் அவன விபூதியிலே ஒருவனென்று அநவயிக்கலாம், ஸமுதூரம் அபரிச்சிந்நமானாலும், அதி லுள்ள ஸதவங்களுக்கு வேண்டின்படி புகலாமிறே, அதுபோலே, ஸம்புநத்ய ஜ்ஞாநமுண்டாகவே கிட்டலாம் ஸம்புநத்யஜ்ஞாநமில்லாத தருணத்தையிறே கடல கரையிலேயேறத் தள்ளுவது ஸம்புநத்ய ஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பிக்கையிறே கட்டக்கருதயம் இங்கே பட்டா பிதாபுதராகளிர்வரும் படவோடின கதையை அருளிச்செய்வா

7

ஈ— அவ — ஏழாமபாட்டு ஸங்குஸவபூவன என்றா கீழ், அவன ஸங்குஸவ பூவனாலும் அபரிச்சிந்நோபயவித்யமஹாவிபூதியை உடையனாயிருந்தான் அவன இவன அதிகுத்ரனாய் சுக்ருதோபகரணனாயிருந்தான், ஆனபின்பு அவனை இவ னாலே சிட்டலாயிருந்ததோ? க கடலிலே புகத் துரும்பானது b இரண்டுதலையிலும் நினை வின்றிக்கையிருக்கத் திரைமேல் திரையாகத் தள்ளுண்டு போந்து கரையிலே சேருகிற

அ— ஏழாமபாட்டு (அடங்கு இதயாதி) a ஸங்குஸவபூவனால அவன பூர்த்தியும் இவ னுடைய குறையும்கொண்டு கார்யம் என? இவை ஆராயாதே கிட்டவொண்ணுதோவென்ன ஆனாலும் அவனஐஸ்வாயோத்யுரேகம் இவனுக்கு பூயத்தை விளைவிக்கும் என்னுமத்தை ஸந்தித்ரநமாக அருளிச்செய்கிறார் (கடலிலே புகத் இதயாதி) b (இரண்டு தலையிலும்) என்றது கடலுக்கும் இத்தைத் தள்ளவேணுமென்கிற நினைவிலை துரும்புக்கும் தள்ளப்போகிறது என்கிற நினைவிலை என்றபடி. b₂ ஐஸ்வாய தரங்கும் இவனைத் தள்ளுகையாவது—A அவனெவ

ஜீ— ஏழாமபாட்டு (அடங்கெழில் இதயாதி) a ஸங்குஷ்டாந்த விவரணம் (கடலிலே இதயாதி) b (இரண்டுதலையிலும்) என்றது - கடலுக்கும் இத்தைத் தள்ளவேணுமென்கிற நினைவிலை துரும்புக்கும் தள்ளப்போகிறதென்கிற நினைவிலை என்றபடி. b₂ ஐஸ்வாயதரங்கும் இவனைத் தள்ளுகையாவது—A அவனெவவிடத்தான யானா என்று அயோக்யதாநுஸந்ததாலே

ஈ—இவ்வேயோ? அப்படியே அவனுடைய b_2 ஐஸ்வரியதரங்கூமானது இவ்வேத தள்ளாதோ? எனில் இந்த ஐஸ்வரியமெல்லாம் நமக்கு வகுத்த சேஷியானவனுடைய ஐஸ்வரியம் என்று அநுஸந்திக்கவே, c தானும் அக்ஷய அநவயிச்சலாமிடே, ஆன பின்பு c ஸம்பந்தஜஞாநமே வேண்டுவது என்கோ

↓ ஒரு வயாபாரி ஸதர் சூப்பியினியான ஸமயத்திலே, அத்த நானம் பண்ண வேண்டுமென்று போவது அவளும் பிள்ளைபெற்று அவளும் பசுவாயுத தனக்கும் தம்பபனருடைய வயாபாரமே வந்தையாய் அவளும் போய், இருவரும் சரக்குப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து ஒரு பந்தலிலே தங்குவது அது இருவருக்கும் ஓடம் பொராமையாலே e அம்பறுத்து எய்யவேண்டுமப்படி விவாதம் பரஸுதமான ஸமயத்திலே, இருவரையும் அறிவாடுவருவன வந்து இவன் உன பிதா, நீ அவன் புதரன் என்று

அ—விடத்தான் யானார் என்று அயோக்யதாதுஸந்தாந்ததாலே பிறகாலிக்கை c (தானும் அதுவாய்) என்றது அவ்விபூதிகளுளே ஒருவன் என்றபடி இதனால் தானும் அவ்விபூத யந்தாபூதிகளுக்கொண்டு ரோஷபூதகுல ஸபஸவாமி ஸம்பந்தத்ததைக்கொண்டு கிட்டலாம் என்றதாயிற்று

↓ ஸம்பந்தஜஞாநமுண்டானால் தானும் அவ்விபூதிகளுளே ஒருவனாய் அநவயிககலாம் எனக்கைக்கு ஐதிஹயதூவயம் அருளிச்செய்கிறார் (ஒரு வயாபாரி என்று தொடங்கி) e (அம்பறுத்து எய்யவேண்டுமப்படி) அம்பாலே தலையறுமப்படி எய்யவேண்டுமப்படி தூர்ஷ்டாந்திகத்தில் ஜீவ பராகள் ஸரீரமாகிற வருஷத்திலே ஸங்குதராயிருக்கச்செய்தே 1 தவம் மேஹம் மே என்கிறபடியே ஸவாதந்தர்யாபிமாநம் பண்ணிப்போந்த வாஸனையாலே இதெல்லாம் என்னது உனனை வரவொட்டேன என்று அவ்வேடே ஸபாதிக்க அவளும் இவன் செயத அபராதமடியாக 2 க்ஷிபாமி 3 நக்ஷமாமி என்று ஸபாதிக்க இங்ஙனே பிணங்குகிற ஸமயத்திலே ஈஸ்வர சேதநர்களுடைய சேஷஸேஷிபூவ ஸம்பந்தத்தை அறியும் ஆசாராயன் வந்து நீ இவனுடைய சேஷபூதன் இவன் உனக்கு சேஷி என்று ஸம்பந்தத்தை உணர்த்தி ஏன் ஸவாதந்தர்யாபிமாநம் பண்ணுகிறாய் என்று தன்னுடைய உபதேஸத்தாலே இவ்விபிமாநம் போம்படி திருத்தி 'தேவர்க்கு சேஷமான ஆதமவை இவன்அபராதத்தைப் பார்த்துத் தள்ளவொண்ணது என்று அவனதிருவடிகளிலே ஸரணம் புகுது இவ்வழியாலே இரண்டு

ஜீ பிறகாலிக்கை c (தானும் அதுவாய்) அவ்விபூதிகளுளே ஒருவனாய் c_2 ஸம்பந்தஜஞாநம்-ஸவஸவாமிபூவ ஸம்பந்தஜஞாநம்

↓ ஸம்பந்தஜஞாநமுண்டானால் கிட்டலாமோ? என்ன துருஷ்டாந்ததூவயம் (ஒரு வயாபாரி இதயாதி) e (அம்பறுத்து எய்யவேண்டுமப்படி) அம்பைத் தூனியினின்று வங்கி எய்யவேண்டுமப்படி தூர்ஷ்டாந்திகத்திலே ஜீவபராகள் ஸரீரமாகிற வருஷத்திலே ஸங்குதராயிருக்கச்செய்தே 1 தவம் மே என்றால் 1 அஹம் மே என்று ஸவாதந்தர்யாபிமாநம் பண்ணிப்போந்த வாஸனையாலே அவ்வேடே ஸபாதிக்க அவளும் இவன் செயத அபராதமடியாக 2 க்ஷிபாமி 3 நக்ஷமாமி என்று ஸபாதிக்க இங்ஙனே பிணங்குகிற ஸமயத்திலே இருவருடைய வும் சேஷஸேஷிபூவ ஸம்பந்தத்தை அறியும் ஆசாராயன் வந்து நீ இவனுக்கு சேஷபூதன் நீ இவனுக்கு சேஷி என்று ஸம்பந்தத்தை உணர்த்தி தன் உபதேஸத்தாலே இவன்அபிமாநம் போம்படி திருத்தி 'தேவர்க்கு சேஷமான ஆதமவஸதுவை அபராதமடியாகத் தள்ள வொண்ணது என்று அவனதிருவடிகளிலே ஸரணம் புகுது இவ்வழியாலே இரண்டுதலையும்

ஈ—அறிவித்தால், கீழ் இழந்த நாளைக்கு சேராகித்து இருவா சரக்குமொன்றும், அவன் ரக்ஷையை, இவன் ரக்ஷையாய் அநவமித்துவிடுமிறே

f 1 [समान वृक्ष परिचयज्ञाने - ஸமாநம் வருக்ஷம் பரிஷஸவஹாதே] g ஜீவாதமாவும் பரமாதமாவும் தேஹமாகிற வருக்ஷத்தைப்பற்றி இருந்தால் ஒருவன் காம பலங்களை புலியாநிற்கும் h ஒருவன் புலிப்பித்து விளங்காநிற்கும் i அவன் நியாமகன் நாம நியாமயனென்னும் முறையறியவே பொருந்தலாமிறே

அ—தலையும் திருநதினதடியாக இருவரும் கூடினால் இப்படி ஸுலபுமான விஷயத்தை இழந்து அநாதிகாலம் அநாததபுபட்டோமே என்று A பற்றே பல பதனும் இத்யாதிப்படியே இவன் சேராகிக்க நமக்கு அவர்ஜநீய ஸம்பந்தம் உண்டாயிருக்க காமத்தை வயாஜீகரித்து அநாதிக காலம் தள்ளி விட்டோமே ' என்று அவனும் சேராகிக்க இப்படி இருவரும் கீழ் இழந்த நாளைக்கு சேராகித்து இருவரும் ரக்ஷயரக்ஷக பூவேந சேருகை e அம்பறுத்தெயயவேண்டுமபடி—அம்பைத் தூணியில் நின்றும் வாங்கி என்னவுமாம்

f தூர்ஷ்டாநதிகத்தில் பந்தலாவது—ஸரீரம் என்னுமத்தை ஸபரமாணமாக அருளிச்செய்யா நினுகொண்டு எடுத்த பரமாணத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸமாநம் வருக்ஷமத்யாதி) g 1 தயோரந்ய பிபலம் ஸவாத்வத்தி அந்நந்தந்யோ அபிசாகஸீதி இதயேதச்ச ஹருதி ந்தா யாஹ (ஜீவாதமாவும் இதி) h (ஒருவன் புலிப்பித்து விளங்காநிற்கும்) என்றது—2 ருதம் பிபுந தெள எனகிற ஸ்ருதியைக் கடைசித்து 3 பிபுமஸ்ச பாயயமஸ்ச பிபுநதெள என்றிறே தத் வ்யாக்யாநம் i ஸவஸவாமிபூவ ஸம்பந்தத்தை அருளிச்செய்தார் நியந்தருநியாமயபூவ ஸம்பந்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் இதில் (அவன் நியாமகன் இத்யாதி)

ஜீ—திருநதினதடியாக இருவரும் கூடினால் இப்படி ஸுலபுமான விஷயத்தை அநாதிகாலம் இழந்து அநாததபுபட்டோமே என்று இவன் சேராகிக்க நமக்கு அவர்ஜநீய ஸம்பந்தமுண்டா யிருக்க காமத்தை வயாஜீகரித்து அநாதிகாலம் தள்ளிவிட்டோமே என்று அவன் சேராகிக்க இப்படி இருவரும் கீழ் இழந்த நாளைக்கு சேராகித்து இருவரும் ரக்ஷயரக்ஷக பூவேந சேருகை

f தூர்ஷ்டாநதிகத்தில் பந்தலாவது ஸரீரமென்னுமத்தை ஸபரமாணமாக அருளிச்செய்யா நினுகொண்டு எடுத்த பரமாணத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸமாநம் வருக்ஷம் இத்யாதி) இதும் பூவம் விகிதம் பந்தல ஸதாநத்திலே வருக்ஷமெனகிற தேஹம் h (ஒருவன் புலிப்பித்து விளங்காநிற்கும்) என்றது 2 ' ருதம் பிபுநதெள எனகிற ஸ்ருதியைப் பற்றி 3 'பிபுமஸ்ச பாயயமஸ்ச பிபுநதெள இதி ஹி தத்வ்யாக்யா 1 ஸம்பந்தஜஞாநமே வேண்டுவது (414 c) என்றவிடத்திலே ஸவஸவாமிபூவ ஸம்பந்தத்தை அருளிச்செய்தார் இதில் நியந்தருநியாமயபூவஸம்பந்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அவன் நியாமகன் இத்யாதி) இதனால் அபிசாகஸீதி ' என்றதால் புலித்த நியந்தருநியாமயபூவஸம்பந்தமும் இப்பாட்டுக்கு விவக்ஷிதமிதி தூர்ஷ்டவயம்

பர—f1 (அடங்கெழில் இத்யாதி) "समान वृक्ष" इत्यादि पूर्वमेव (२७५ पुटे) लिखितम् ॥

A முதல் திருவ 16

ஈ— | ராஜபுத்ரன் ஒரு உத்யாநததைக கண்டு புக அருளிஞல், “உன தம்பபனது சான் என்னவே நீனைததபபு புகுப பரிமாறலாமிநே | ஆனபி ரபு ததீயமென்னும் பரதிபதியே வேண்டுவது தானும் அதுக்குள்ளே ஒருவனாய அநவயிசகலாம என்கிறா

வயா —(அடங்கெழில் சம்பதது அடங்குச கண்டு) | பேராகுபூமியாய இருக்கும் ந்தயவிபூதி காமநிபுநதநமாக அவனாலே ம நியாமயமாய இருக்கும் இவவிபூதி, ம அதில் ததீயமென்று அருஸந்திக்குப் புககவாறே மகாமநிபுநதநமான ஆகாரம் தோறுதே p ததீயதவாகாரமேயிநே தோற்றுவது q(அடங்கெழில் இதயாதி) | கட்டடங்க நனாறன ஸம்பததை எல்லாங் கண்டு நமக்கு வகுத்த ஸவாமியானவனுடைய ஸம்பதது இதெல்லாம் என்று அருஸந்தித | அவவிபூதிக்குள்ளே தானும் ஒருவனாய அந வயிச சம்பார்ப்பது s அப்போது t ஸேஷிகு அதிசயத்தை விளைத்தானாகலாமிநே

அ— | ஸம்பநதஜ்ஞாநமுண்டானால் நிர்ப்பயனாகுச சேரலாமென்னுமத்தை உத்யாநதரணமுகுத் தாலே தெரிவிக்கிறா (ராஜபுத்ரன் இதயாதி) | ராஜபுத்ரன் இதயாதி வாகயத்திலே 1 ஏக இதராஜா ஜக்தோ பூபூவ என்றும் 2 ராஜாதி, ராஜஸ ஸாவேஷாம் என்றும் 3 அவிஜ்ஞாதா குமாரகா என்றும் ஸாவேஸ்வரனை ராஜாவாகவும் ஆதமாவை ராஜ புத்ரனாகவும் உத்யாநம் A பெயத காவாகவும் ஜ்ஞாபகன ஆசாயனாகவும் கண்டு கொள்வது k உகதாரத்ததை நிகுமிககிறா (ஆனபின்பு இதயாதி)

| கட்டடங்க நனாறன ஸம்பதது (r) என்னலாமோ? லீலாவிபூதி நேறயமனரே என்ன (பேராகுபூமியாய இதயாதி) | ம நியாமயம் என்கையாலே லீலாவிபூதிதவம் துயோதிதம் பேராகு இதயாதி துருஷ்டாநதாரத்தம் n இவனுக்கு அருகூலமானபடியை அருளிச்செய்கிறா (அதில் ததீயம் என்று இதயாதி) | மகாமநிபுநதநமான ஆகாரம் தோற்றுகையாவது பேராகு நாத்யுபயுகதாக்காரத்தாலே உத்யேஸ்யமாயத் தோற்றுகை p ததீயதவாகாரமே தோற்றுகை யாவது ததீயதவாகாரமே உத்யேஸ்யதாபரயோஜகமாகை q ஸப்தாராத த்துக்காக மீளவும் பரதீகோபாத்நம் (அடங்கெழில் இதயாதி இதி) | r கட்டடங்க ஸாகலயேந s அநவயித்தால பூலமேதெனன (அப்போது இதயாதி) | அப்போதாவது-தானும் விபூதிகளுள்ளே ஒருவனாய அந்நாப புவித்தபோது என்றபடி யதவா ததீயதவேற அருஸந்தித்தால பிறகாலிக்க வேண்டாவோ என்ன(அப்போது இதயாதி) | t ஸேஷிகு அதிசயத்தை விளைக்கையாவது கைங்காயம் பண்ணுகை

ஜீ— | துருஷ்டாநதாரத்தம் (ராஜபுத்ரன் இதயாதி) | ராஜபுத்ரன் இதயாதிவாகயத்திலே ஸாவேஸ்வரனை ராஜாவாகவும் ஆதமாவை புத்ரனாகவும் உத்யாநம் A பெயதகாவாகவும் ஜ்ஞாபகன ஆசாயனாகவும் துருஷ்டவயம் k உகதாரத்து நிகுமதம் (ஆனபின்பு இதயாதி)

| கட்டடங்க நனாறன ஸம்பதது (r) என்னலாமோ? லீலாவிபூதி நேறயமனரேவென்ன (பேராகுபூமியாய இதயாதி) | பேராகுத்யாதி துருஷ்டாநதாரத்தம் n இவனுக்கு அருகூலமான படியை அருளிச்செய்கிறார் (அதில் ததீயம் இதயாதி) | p (ததீயதவாகாரமே தோற்றுவது) | ததீயத் வாகாரமே உத்யேஸ்யதாபரயோஜகமாகை q ஸப்தாராதத்ததுக்காக மீளவும் பரதீகோபாத்நம் (அடங்கெழில் இதயாதி இதி) | r கட்டடங்க ஸாகலயேந உபயவிபூதியும் என்றபடி q அஃதடங்க ஸ்வரனுடைய ஸம்பததென்று உள்ளே அடங்குச என்று அநவயம் அடங்குகை அந்நர்ப்புவிககை s அநவயித்தால பூலமேதெனன (அப்போது இதயாதி) | அப்போது தானும் அவவிபூதிக்குள்ளே ஒருவனாய அந்நர்ப்புவித்தபோது t (ஸேஷிகு அதிசயத்தை விளைக்கை) கைங்காயம் பண்ணுகை

ஈ— ஸ்ரேஷ்டத்தனுடைய ஸ்வரூபஸித்தி, ஸ்ரேஷ்டிககல் கிஞ்சிதகாரத்தாலேயா யிருக்குமே

அ— ஸ்ரேஷ்டிக்கு அதிசயத்தை விளைத்தால் ஸ்ரேஷ்டத்தனுக்குப் பூலமேதெனன (ஸ்ரேஷ்டத்தனுடைய இதயாதி) 1 ஸ்ரேஷ்ட பராதத்தவாத என்று ஸூத்ரம் பரஸ்ய பரயோஜநமேவ பரமபர யோஜநம் யஸ்ய ஸ ஸ்ரேஷ்ட என்று ஸூத்ரத்துக்குப் பரராலே அயதூவாக வயாக்யாநமபண்ணி னத்தை விசாரித்து ததூவயாவருத்தயாத்தூமாக யதூவான அர்த்தத்தை தூஸரிப்பித்து அருளிச் செய்கிறார்—2 பரகூதாதிசயாதாநேசசூயா உபாதேயதவமேவ யஸ்ய ஸ்வரூபம்—ஸ ஸ்ரேஷ்ட பர ஸ்ரேஷ்டி என்று பர என்றது அநயனென்றபடி * ஸூத்ரத்துக்குத் தொகுத்துப் பொருளருளிச் செய்கிறார்—[அந்யஸ்ய பரயோஜநமேவ யஸ்ய பரமபரயோஜநம்—ஸ ஸ்ரேஷ்டி] என்று † [அந்யஸ் ஸ்ரேஷ்டி] என்றது இதுக்கு எதிர்த்தட்டானவன ஸ்ரேஷ்டி என்றபடி. பரஸபூதம் உதகருஷ்டத்தையும் அந்யத்தையும் சொல்லுகையாலே இவ்விடத்தில் ஸ்ரேஷ்டத்தனுக்கு அந்யனென்று பரதியோகி ஸாபேக்ஷமாகையாலே சொல்லுகிறது § [பரஸபூதாதிசய ஸபூத்யோ காமதூரயஸங்கா வயா வருத்தயாத்தேதூ கூதஸபூதூ; என்று] கர்மதூரயம் சொன்னால் உதகருஷ்டமான அதிசயமென்ற தாம் அதை நிவர்த்திப்பிக்கிறது கூதஸபூதம் என்றபடி அலக்ஷ்யே விஷயமல்லாதததிலே லக்ஷணஸ்ய வாததநமிதே அதிவயாபதியாவது ஆகையாலே பரகூதமென்று பரனுக்கு அதிசயத் தைப் பண்ணவேணுமென்கிற இதினாலே தனக்கு உதகருஷ்டமான அதிசயத்தை வேணுமென்ற ஸ்ரேஷ்டிவிஷயத்திலே ஸ்ரேஷ்டவ லக்ஷணத்தைத் தள்ளுகிறதென்றபடி அதிசய என்றது—விஸேஷம் என்றபடி அதாவது—பரயோஜநரூபமான கிஞ்சிதகாரம் என்றபடி. பரயோஜநரூபமான அதிசயத் தைப் பண்ணுகிறவர்களுக்கு ஸ்ரேஷ்டவஸித்தி என்கிற இத்தாலே—ஸ்வரூபாநுபூலமான விநா ஸாதூயதிசயத்தைப் பண்ணுகிறவர்களுக்கு ஸ்ரேஷ்டவ ஸங்கையைத் தள்ளுகிறது / விநாஸாதூ யதிசயத்தைப் பண்ணுகிறவர்களுக்கு ஸ்ரேஷ்டவஸங்கை இல்லையோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார்— [பூலவிநாஸ்யஸப ஹி காமண ஸவகூதவிநாஸாதூரயகபூலம் பரதி ந ஸ்ரேஷ்டிதவம் என்று]

ஜீ— ஸ்ரேஷ்டிக்கு அதிசயத்தை விளைத்தால் ஸ்ரேஷ்டத்தனுக்குப் பூலமேதெனன (ஸ்ரேஷ்டத்தனுடைய இதயாதி) ஸ்வரூபஸித்தியே பூலமென்றபடி 2 பரகூதாதிசயாதாநேசசூயா உபாதேயதவ மேவ யஸ்ய ஸ்வரூபம் — ஸ ஸ்ரேஷ்ட பர - ஸ்ரேஷ்டி என்ற பூஷயகாரருடைய ஸூஸூக்தி அநுஸந்தேயம் ' பராதிசய ஏவ பரமபரயோஜநம் யஸ்ய - ஸ பரம் பரதி ஸ்ரேஷ்ட என்று ஸ்ரேஷ்டவலக்ஷணம்

பர— ஸ்ரேஷ்டத்தனுடைய ஸ்வரூபஸித்தி, இத்யாதி) மஹான் ஹ்யகார: “ஷே பரார்த்தவாத்” [பூ-மீ] இதி ஷேஷேபிஹாவலக்ஷணபர் ஜேமநீய் சூத்ர பரீரயத்யாவ்யாக்யாத ம்வா தத்யாவூர்யத்ய தஸ்ய சூத்ரஸார்த் யதாவதர்சயதி “பரமதாதிசயாநேசசூயா உபாதேயதவமேவ யஸ்ய ஸ்வரூபம்—ஸ ஷேஷ: பர: ஷேஷி” [வே-ச] இதி. அஸார்த்:—* அந்யஸ்ய ப்ரயோஜநமேவ யஸ்ய பரமப்ரயோஜநம், ச ஷேஷ: † அந்யஸ்ய ஷேஷி இதி. அத பரஸந்தொடையஸ்ய: § பரஸந்தொடையஸ்ய: கர்மதூரயஸங்காவ்யாவூர்யத்யோ கதஸந்த: , தென ஸ்வதாதிசயாநேசசூயா ஷேஷ்யதிவ்யாஸிவ்யுதாஸ:। அதிசய:—விஸேஷ:। கிஷ்கித்கார இதி யாவத். “நாகிஷ்கித்கூர்வதஸ்யேஷ்வம்” இதி ஹி மீமாஸகானாப் ப்ரசித்தி:। அநேன அதிசயஸந்தென ஸ்வரூபானு கூலவிநாஸாநேசசூயாநேசசூயா ஷேஷ்வஸங்காவ்யுதாஸ:, / கலவிநாஸ்யஸ்ய ஹி கர்மண: ஸ்வதவிநாஸாநேசசூயாநேசசூயா

சீ— v (அடங்குக உள்ளே) v ஸ்வஸவாமிபூவ ஸம்பநதது ஹநாநமடியாகத் தானும் அன்ன விபூதிமீலே ஒருவனும் அநவயிககலாமிநே , w ஸமுதூரம் அபரிசசி நநமாநாலும்

அ—அதாவது காமமானது—யாகூரதிசுரியையானது பூலத்துக்குக காரணமாய் ஸேஷமாயிருக்கும் பூலஸீக்தியுண்டானால் காமம் நபிககக் காணகிருமே ஆகையாலே ஸேஷியான பூலம் ஸேஷ ஹதமான காமத்துக்கு விநாஸாத்யதிரததைப பண்ணக காணகையாலே பூலத்தினாலே விநாஸ்ய மாய இருக்கிற காமத்துக்குத் தன்னுடைய விநாஸததைப பண்ணுகிற பூலத்தைக் குறித்து ஸேஷிதவமும் பலத்துக்கு ஸேஷிதவமும் காணேனம் என்றபடி தனை ஸேஷமென்று அநுஸந் திசுதால் ஸவருபாநுரூபமான கைங்காயத்தைப பண்ணுகையொழிய பிறகாலிகக யோகூயதை மீலலே என்றபடி

அஃதடங்க — இதடங்க ஈசனெழில் -- ஈஸ்வரனுவடய ஸம்பத்தென்று உள்ளே அஃ நகுக -- அநவயி என்று அநவயம் v இன்று அடங்குகையாவதென? அனறே ஈஸ்வர விபூதிக்குள்ளேயன்றே இருக்கிறது எனன (அடங்குக உள்ளே இத்யாதி) அடங்குகையாவது ஸ்வஸய தத் விபூதிக்குலேந அநுஸநததூநமென்று தாதபாயம்

ஜீ— v₂ அனறே ஈஸ்வர விபூதிக்குள்ளேயன்றே இருக்கிறது இன்று அடங்குகையாவதென னெனன (ஸ்வஸவாமிபூவேத்யாதி) v அடங்குகை — ஸ்வஸய ததூவிபூதித்வேந அநுஸநததூநம் w அவதாரிகையில் கடலிலே புக்க துருமபு (413 a) இத்யாதிஸங்காவாகயத்தைப பரிஹரிக கிருா (ஸமுதூரம் இத்யாதி) ஸதவங்கனும் ரக்ஷய ரக்ஷகபூவ ஸம்பநததுதாலேயிறே ஸமுதூ

ய|| प्रति न शोपित्वम्, आधानशब्देन अतिशय प्रति अनधिकरणतया हेतुत्वं विवक्षितम्, अनेन परगत मतिशय स्वस्मिन्नापादयितु इच्छया उपादेयस्य शोपिणः शेषत्वशङ्कानिवृत्तिः। (इच्छयेति) परगतातिशयस्य इच्छाविषयतया प्रयोजनत्वमवगम्यते। इच्छाशब्दस्य निरूपपदत्वात् साक्षादेन इच्छाविषयत्वमपि प्रेतम्, साक्षादिच्छाविषयश्च परमप्रयोजनम्, तच्च “परार्थत्वात्” इत्यर्थशब्देनोक्तम्; अर्थत इति हि-अर्थः। इष्यत इति यावत्। निरूपपदश्च अर्थशब्द स्वतः परमप्रयोजनपरः, अनेन स्वाति शयाधायके भृत्यादौ लक्षणाव्याप्तिशङ्काव्युदासः। भृत्यो हि स्वालङ्कारादिकमपि स्वाभ्यतिशयाय भवतीति उद्वया स्वातिशयमाधत्ते, अतो भृत्येन स्वातिशयाधानस्य परातिशयः परमप्रयोजनमिति नाव्याप्तिः। उपादेयत्व-स्वीकार्यत्वम्। इच्छास्वीकारो यथायोग्यः समस्तः। शेषशेषिणोरुभयोरपि चेतनत्वे तु इच्छास्वीकारो तद्वतौ स्तः; यथा राजभृत्ययोः। अन्यतरस्य चेतनत्वे अन्यतरस्यैव इच्छास्वीकारो, यथा राजभवनयोः। उभयोरप्यचेतनत्वे तद्वयतिरिक्तचेतनगताविच्छास्वीकारौ यथायोग्यः समस्तः, यथा प्रभाप्रभावतो। उपादेयत्व-उपादातुमर्हत्वम्, तेन अकिञ्चित्कार दशायामव्याप्तिपरिहारः। एवकारेण, कदाचित् परस्मिन्नापि अतिशयाधायकस्य शोपिणः पर प्रति शेषत्वव्युदासः। (स्वरूपमिति) स्वरूपातिरिक्तगुणाद्युपाधिनिरामः, स्वरूपप्रयुक्तम्, नतु गुणादिधर्म श्युक्तमित्यर्थः। परातिशय एव परमप्रयोजन यस्य, स पर प्रति शेष इति लक्षणमुक्तम्॥

8 உள்ள முறைசெயல் உள்ளிம் முன்றையும் உள்ளிக் கெடுத்துஇறை யுள்ளி லெடுங்கே

ஆ-8 வயா — (உள்ளம்) எனன உபகரணங்களைக்கொண்டு அடிமை செய்க
தென்னில ஸம்பாதிக்க வேண்டாதே பண்டே ஸம்பாநமாயிருந்த வாங்கமா காயங்க
முன்றையும் - புகுவத்பரிசர்யா கரணர்த்த மாகப பரிகலபிதமென்னுமிடத்தை அநு
ஸந்தித்து ததவயதிரித்த விஷயங்களிலென்றும் நிவாத்திபிதது பகுவதவிஷயமாக்குவது
எனகிறார் 8.

ஒ-அவ — எட்டாமபாடபில—புஜநபரகாரத்தைச சொல்லுகிறார்

வயா — (உள்ளம் என்று தொடங்கி) மனோவாக்காயங்களை தேடவேண்டாதே
ஸம்பநநமாய், விதேயமான முன்றையும் எனன பரயோஜநம் கொள்கைக்கு இனை
உண்டாக்கிறது என்று ஆராயந்து, அவற்றுக்கு உண்டான அபராபதமான பூரணயவிஷய
பராவண்யத்தைத் தவிர்த்து, அவன பககலிலே நிவேசரி எனகிறார் 8.

ஈ—அதினுள்ளில ஸதவங்களுக்கு வேண்டினபடி புகலாமிறே, அதுபோலே ஸம்பநந்த
ஜனாநமடியாகக் கிடலாம், ஸம்பநந்தஜனாநமில்லாத தருணத்தையிறே கடல கண்ட
யிலே ஏறத் தள்ளுவது x ஸம்பநந்தஜனாநம் பிறப்பிக்கையிறே கட்டக்கூடியம் 7.

அ-வ அவதாரிகையில் (418a) கடலில் புகு துரும்பானது என்று தொடங்கிச்சொன்ன ஸங்கை
யைப் பரிஹரிககிறார் (ஸமுத்ரமிதயாதி) யத்வா மஹததவமுண்டானாலும் ஸம்பநந்த ஜனாநமடி
யாகக் கிட்டுகைக்கு தருஷ்டாநதம் (ஸமுத்ரமிதயாதி) ஸத்வங்கனும் ரஷ்ய ரக்ஷகபூவ ஸம்பநத்
தத்தாலேயிறே ஸமுத்ரத்தைக் கிட்டுகிறது x ராஜபுத்ர தருஷ்டாநதத்தில் (416) பிதாபுத்ர
ஸம்பநந்தத்தை ஒருவன் உணாததினாபோலே தூர்ஷ்டாநதிகத்தில் ஸேஷஸேஷிபூவ
ஸம்பநந்தத்தை உணாததுகிறவர் யாரெனன (ஸம்பநந்தஜனாநம் இத்யாதி) யத்வா ஸம்பநந்த
ஜனாநம் உண்டானால் கிடலாம் எனகிற அர்த்தத்தை பரகாராநதரேன உபபாதிக்கிறார்
(ஸம்பநந்தேத்யாதி) கட்டகனுக்கு க்ருத்யம் இவ்வளவானால் அததால் ஸுகூடிதமாகத் தட்டென
னென்று தாதபாயம்

ஆஸ்ரயணேபயுத்த ஸம்பநந்தஜனாநம் வேணுமென்று இப்பாட்டுபரமேயம் அடங்
கெழில் என்று தொடங்கி அஃதடங்க ஈசனெழில் என்று உள்ளே அடங்குக என்று உரை
னுடைய அந்வயம் 7.

ஜீ ரத்தைக் கிட்டுகிறது என்றபடி x தருஷ்டாநதத்தில்(416)பிதாபுத்ர ஸம்பநந்தத்தை உணர்த்தி
னாபோலே தூர்ஷ்டாநதிகத்தில் ஸேஷஸேஷிபூவ ஸம்பநந்தஜனாநகா ஆரெனன—(ஸம்பநத்
தேத்யாதி) அன்றிக்கே ஸம்பநந்தஜனாநம் உண்டாம்படி எனனெனன (ஸம்பநந்தஜனாநம்
இத்யாதி) என்று கீழ் வாக்யத்தோடே ஸங்கதியாதல

அடங்கெழில் என்று தொடங்கி அஃதடங்க ஈசனெழில் என்று உள்ளே அடங்குக
என்று அந்வயம் 7.

ப—8 அவ — அநந்தரம் பூஜநபரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார்

உள்ளம்-மனாதிசூரணமான மனஸஸும், உரை ஸதுதயாதிசூரணமான வாக் கும, செயல்—பரணுமாதிசூரணமான காயமும், உள்ள—நமக்கென அடியிலேயுண்டாய், இம்முனறையும்—ஸநிஹிதமான இம்முனறையும், உள்ளி—இவற்றினுடைய ஸருஷ்டி பரயோஜனத்தை நிரூபித்து, கெடுத்து—இதர விஷயநவபதத்தைத் தவிர்த்து இறை உள்ளில்—ஸவாமியான பரபதவிஷயத்திலே, ஒடுங்கு—பரதந்தரனாய் ஒதுங்கு

“உரை செயல்” என்று—வருத்திகளையிட்டு தத்ததகரணங்களை லக்ஷிக்கிறது ‘உள்ளிக் கெடுத்து’ என்று—இவற்றினுடைய பூர்வவருத்தத்தை ஆராய்ந்து அநயபரதையைத் தவிர்த்து என்றுமாம் 8

இ—அவ — எட்டாமபாடில் பூஜநபரகாரம் சொல்லுகிறது

வயா — (உள்ளமுரை செயல்) மனோவாககாயங்கள், உரைசெயலென்று— தத்ராஸரயமான கரணங்களை நினைக்கிறது (உள்ள) இன்று தேடவேண்டாதே ஸம்பந்நமாயிருக்கை (இம்முனறையும்) ஸநிஹிதங்களும் விதேயங்களுமான இம்முனறையும் இவற்றுக்கு அவவருகே ஒன்று தேடவேண்டா, இவையே அமை யும் (உள்ளி) இன்ன பரயோஜனம் கொள்ளுக்கைக்கு இவற்றை உண்டாக்கிற்று என்று ஆராய்ந்து 1 “ईश्वराय निवेदितम्” (ஈஸ்வராய நிவேதிதம்) என்று, நிரூபித்தால பூக்யவத்விஷயத்திலே ஸமாப்பிக்கைக்காகவாய் இருக்குமிதே (கெடுத்து) அவற்றுகு உண்டான பூஹயவிஷய பராவணயத்தைத் தவிர்த்து (இறையுள்ளில் ஒடுங்கே) வகுத்த விஷயத்திலே இவற்றையும் கொண்டுபுகு அடிமைசெய்யப் பாரா அன்றிக்கே ஒடுங்கென்று—மெல்லொற்றை வல்லொற்றுக்கி அவன திருவடிகளிலே ஸமாப்பி என்றுமாம் இப்பாடில் பூஜிக்கைக்குப் புறம்பு ஓர் உபகரணம் ஸம்பாதிக்கவேண்டா, முன்னமே உண்டானவற்றின் வயிச்சாரத்தைத் தவிர்த்து வகுத்த விஷயத்திலே ஸமாப்பியுங்கோள் என்கிறார் 8

ஈ— அவ — எட்டாமபாட்டு 2 அவனுக்கு விபூதியாய் அந்வயித்தால், பின்னை தானும், தனக்கெனச் சில கரணங்களும் என்று உண்டாய், பூஜித்தானாக அரிதாயிருந்ததே! எனன, 2 பூஜநபரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார்

அ— எட்டாமபாட்டு (உள்ளம்தியாதி) 2 ஸம்பந்தஜ்ஞாநபூர்வமாக அவனவிபூதிகளுளே ஒருவனாய் அந்வயிப்பதென்ற அநந்தரம் கரணதரயத்தையும் அபராபத விஷயங்களில் பரவண ஸகாதபடி பண்ணி பூக்யவத்விஷயத்திலே பரவணமாக்குவதென்று சொன்னதுக்கு பரயோஜ

இ— எட்டாமபாட்டு (உள்ளம் இதயாதி) 2 ஸம்பந்தஜ்ஞாந பூர்வமாக அவனவிபூதிக ளுளே ஒருவனாய் அந்வயிப்பதென்ற அநந்தரம் கரணதரயத்தையும் அபராபத விஷயங்களிலே பரவணமாக்காதே பூக்யவத்விஷயத்திலே பரவணமாக்குவதென்று சொன்னதுக்கு பரயோஜ

ஈ— வயா — c (உள்ளமுறை செயல்) d பூஹயவிஷயங்களிலே பரவணமாகிற மநஸஸை e பரதயக்காககினவாறே புகுவதுஸந்தாநத்துக்கு உடலாமே அவவநு ஸந்தாநம் f வழிநது gA “பொங்கேழ புகழ்கள வாயவாய்” எனகிறபடியே சொல்லாய்ப புறப்படுகைக்கு உடலாமிறே வாக்கு, 1 “गुणैर्दृष्टिमागतः” (குணைர்த்யாஸய முபாகுத) எனகிறபடியே திருவடிகளிலே விழுநது ஸகல கைங்கர்யங்களும்

அ—நத்தை ஸங்காபரிஹாரகதூதமுக்கேந அருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கு விபூதி இதயாதி) b (புஜநபரகாரத்தை) எனறது “இறையுள்ளில ஒடுங்கே எனறத்தைப்பறற புஜநபர காரமாவது — அவன தனக்காகத் தந்த கரணங்களை அவனுக்கு உறுப்பாக்குகை

c ‘உள்ளமுறை செயல்’ —இது பரதிகோபாதாநமன்று பாடடுக்கெல்லாம் உபாதாநம் மேல் மஹாவாக்ய தாதபர்யம் இத்தால ஏவமவிதமான ஆர்யணம் ஸுகரமென்று த்யோ திதம் d தரிவித கரணங்களையும் இறையுள்ளே ஒடுக்குமபடியைக் காட்டுகிறார் (பூஹயவிஷயங் களிலே இதயாதி) யத்வா மநோவாககாயாத் தத்தத்கார்யவாசிஸபூதைர் லக்ஷணயா வக்தூர் பூவமாவஹ (பூஹயவிஷயங்களிலே இதயாதி) e பரதயக்காககினவாறே — அநதர்முகுமாக்கின வாறே f வழிநது — ஸரவிதது g (பொங்கேழிதயாதி) வர்த்திததுக கிளம்புகிற தன குணங்க ளானவை வாக்குவிஷயங்களாக 2 ‘யோ ந வித்தைந விபுகுவர் ந வாலோபிந பூஷணே | தோஷயதே ஹருத்யேநைவ கஸதமீஸம் ந பூஜயேத் ||’ இதயாதி 3 ‘இதோ பூஹி பஞ்ச பராஞ்சி க்ஷாநி பரத்யஞ்சி தாநி ஸயுரிதோந்தரித்தம் | ஔபாதிசுபேயோ நிருபாதி, பேபாக்யே பரத்யாஹரத்யேவத்ரவரம் வரஜாமி || இதயாதி இதோ பூஹி — ஸ்ரீரங்கநாத த்யுவய விமாதத்வாரபரதேஸாதபூஹி — பஞ்ச க்ஷாநி — பஞ்ச பஞ்ச இந்த்ரீயாணி ஜஞாநகர்மேந்த்ரீ யாணி த்யாத், பராஞ்சி ஸயு — பராக்ர்த்துவிஷயாணி பூர்வமாஸத் இதோந்த — அஸமாத் த்வாரபரதேஸாதநத பரதேஸே, பரத்யஞ்சி — பரதயக்ஷவிஷயாணி தாநி — இத்த்ரீயாணி ஸயு இத்தம் ஔபாதிசுபேய — கர்மாநுரூபமநூபூயமாநேபேயோ விஷயேப்ய திருபாதி, பேபாக்யே — ஸ்ரீரங்கநாதே பரத்யாஹரத் — விஷயேபேயா திவர்த்ய புகுவத் பரவணம் குாவத் வேதர வரம் — த்வாரபரதேஸே விஸ்ருங்கூல பரவேஸநிரோதார்த்தம் தியாக் பரதிஷ்டாபிதம் வேதர த்ஸண்டுவரம் ஸரணம் வரஜாமீத்யர்த்தம்

ஜீ—நத்தை ஸங்காபரிஹார கதூதமுக்கேந அருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கு இதயாதி) b (புஜந பரகாரத்தை எனறது) ‘இறையுள்ளிலொடுங்கே’ எனறத்தைப் பறற புஜநபரகாரம் — அவன தனக்காகத் தந்த கரணங்களை அவனுக்கு உறுப்பாக்குகை

c “உள்ளமுறைசெயல்” எனற இது பரதிகோபாதாநமன்று பாடடுக்கெல்லாம் உபா தாநம் மேல் மஹாவாக்யதாதபர்யம் இத்தால ஏவமவிதமான புஜநம் ஸுகரமென்று த்யோதிதம் d தரிவித கரணங்களையும் இறையுள்ளே ஒடுக்குமபடியைக் காட்டுகிறார் (பூஹய விஷயங்களிலே இதயாதி) e பரதயக்காககினவாறே—அநதர்முகுமாக்கினவாறே f வழிநது ஸர விதது g (பொங்கேழிதயாதி) வர்த்திததுக கிளம்புகிற குணங்களானவை வாக்குவிஷயங்களாக c உரையும் செயலும் ஸவகாரணமான வர்க்கையும் காயத்தையும் லக்ஷிக்கிறது

பர 1 (உள்ளம் இதயாதி) “गुणैर्दृष्टिमागतः” [रा. कि ४ १२] इत्यादि पूर्वमेव (१३८) लिखितम् ।

ஈ—பண்ணுகைசகு உடலாயிருசகுமிறே உடம்பு (உள்ள இமமுனறையும) h இவை தான இனருக ஸம்பாதிசக வேண்டாதே, சேரவியான தான இவற்றை உண்டாகக் கைபதானே i இவையும் வேறே சிலவும் தேடவேண்டாவே, j இங்கே A “தாமுளரே” B நாவாயிவண்ணே h இதயாதிசுகளை யோலித்துக்கொளவது, உள்ள இமமுனறையும் l உளவது m இவைதான எதுக்காகக் கண்டது? இவை தான இப்போது இருக்கிறபடியென என்று n ஆராயந்து பார்த்தால், அபராபத விஷயங்களிலே பரவணமாயிருக்கும் (கெடுதது) o கெடுபபது - p அவற்றினின்றும் மீடபது (இறையுள்ளில் ஒடுங்கே) q பாழிலே மேடிலே பாய்சிற நீரைப் பள்ளத்திலே பயிரிலே பாய்ச்சவாரைப் போலே

அ— h உள்ள இதயஸய புரவமாஹ (இவைதான இனருக இதி) i பிரித்து மூனறையும் நிரத தேயுரித்திருக்க ஸங்க்யாகிராததந்ததுக்கு பரயோஜநமென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இவையும் வேறே சிலவும் என்று) j உள்ள இமமுனறையும் என்றதுக்கு ஸமவாதம் (இங்கே இதயாதிசு) k ஆதிசுபதம் 1 அரணயே ஸந்தி பதராணி 2 நாராயணேதி ஸபுதேஜாஸதி 3 பதரேஷு புஷ்பேஷு பூலேஷு தோயேஷுவகரீத லப்யேஷு ஸதேஷு ஸதஸு i புகத்யேக லப்யே புருஷே புராணே முக்தயை கிமர்த்தம் கரியதே ந யதந || இத்யாதிசுயைக கடாக்ஷிதது

l உள்ளுகை-ஆராயகை n உளளும் பரகாரத்தையும் உள்ளினாலிருக்கும்படியையும் காட்டுகிறா (இவைதான எதுக்காக இத்யாதிசு) எதுக்காகக் கண்டது என்றது - அவனிடத்திலே ஸமர்ப்பிக்கக்காகக் கண்டதென்று கண்டுகொளவது n (ஆராயந்து பார்த்தால்) என்ற அநந்தரம் புகுவத ஸமார்யணர்த்தமாக ஸருஷ்டங்களாய என்று அத்யாஹாரம் o கெடுத்த என்னதுக்கு அர்த்தம் (கெடுபதென்று) p உக்தம் விவருணேதி (அவற்றினின்றும் இதி) q புகுவத்யுவிஷயத்திலே கரணங்களை பரவணமாக்கினால் அது பரயோஜநமுமாய ஸவருபபராபதமுமாய இருக்குமென்னுமிடந்தோன்ற (பாழிலே மேடிலே பாய்சிற நீரைப் பள்ளத்திலே பயிரிலே பாய்ச்சவாரைப் போலே) எனகிறா r கரணங்களைக்கொண்டு ஒடுங்கென்னுதல் அதாவது—கரணங்களைக்கொண்டு தான ஆஸ்ரயிக்கை s அனறிககே இவற்றை இறையுள்ளில் ஒடுக்கென்னுதல்

ஜீ— h உள்ள என்றதுக்கு புரவம் (இவைதான இத்யாதிசு) i பிரித்து மூனறையும் நிரத தேயுரித்திருக்க புந இமமுனறையும் என்றதுக்கு புரவம் (இவையும் இத்யாதிசு) j உள்ள இமமுனறையும் என்றதுக்கு ஸமவாதம் (இங்கே தாமுளரே இத்யாதிசு) k ஆதிசுபதம்-1 அரணயே ஸந்தி பதராணி 2 நாராயணேதி ஸபுதேஜாஸதி இத்யாதிசுயைக கடாக்ஷிதது

l உள்ளுகை-விசாரிக்கை n உளளும் பரகாரத்தையும் உள்ளினால் இருக்கும்படியையும் காட்டுகிறார் (இவைதான எதுக்காக இத்யாதிசு) எதுக்காகக் கண்டது - அவனை ஆஸ்ரயிக்கக்காகக் கண்டது என்று கண்டுகொளவது n (ஆராயந்து பார்த்தால்) என்ற அநந்தரம் புகுவத ஸமார்யணர்த்தமாக ஸருஷ்டங்களாய என்று அத்யாஹாரம் o கெடுத்தது என்றதுக்கு அர்த்தம் (கெடுபபது என்று) p உக்தவிவரணம் (அவற்றினின்றும் இத்யாதிசு) q புகுவத்யுவிஷயத்திலே கரணங்களை பரவணமாக்கினால் அது பரயோஜநமுமாய ஸவருப பராபதமுமாய இருக்கமென்னுமிடந்தோன்ற அருளிச்செய்கிறார் (பாழிலே மேடிலே இத்யாதிசு) r கரணங்களைக் கொண்டு ஒடுங்கென்னுதல் அதாவது - கரணங்களைக்கொண்டு தான ஆஸ்ரயிக்கை s யதவா கரணங்களை ஒடுக்கு என்னுதல் அதாவது—கரணங்களை அவன விஷயத்திலே பரவணமாக்குகை t ஒடுங்கு”

A இர திருவ 21 B முதல திருவ 95

ஈ—பராபதவிஷயத்திலே ஆககப பாபபது 1 ஒடுங்கென்னுதல், 8 ஒடுக்கென்னுதல், ௧ மெல்லினமான நகரத்தை வல்லொறறுகி ௮ ஒடுக்கென்று கிடக்கிறதாதல்

v (தாமுளரே) தந்தாமைத் தேடவேண்டாவே (தமமுள்ளம் உளளுளதே) w “எனக்குச் சற்றுப்போது புகுவத்குவிஷயத்தை நினைக்கைக்கு நெஞ்சு தரவேனும்” என்று x தனிச வாங்கவேண்டாவே y தாமுளரானால் உண்டான நெஞ்சுமுண்டே (தாமரையின பூவுளதே) z கைக்கெடும் பூவுண்டாகி வைத்தானே வட “கள்ளார் துழாய்” என்று அங்குத்தைக்கு அஸாதாரணமான திருத்துழாயைச் சொல்லி அத்தோட்க்க “கணவலர்” என்று—காக்கணத்தையும் ஆம்பலையும் சொல்லுகையாலே அங்குத்தைக்கு ஆகாததிலை என்றபடி, ஆகையாலே தாமரையின பூவுளதே என்றது—

அ—அதாவது—கரணங்களை ஸமாபதிகை ௧ ஒடுங்கு என்றால் ஒடுக்கென்று காட்டுமோ எனன (மெல்லினமான இதயாதி) ௮ (ஒடுக்கென்று கிடக்கிறதாதல்) ஒடுக்கென்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு நிறகுமென்னுதல் என்றபடி.

v கீழ் எடுத்த பாட்டுகளுக்கு எரிமஹாவலோகந நயாயததாலே வயாக்யாநம் பண்ணுகிறார் (தாமுளரே இதயாதி) திருவந்தாதி w தமமுள்ளமுளதே எனனதே உளளுளதே என்று— விசேஷிதத்துக்குக் கருத்தை அருளிச்செய்கிறார் (எனக்குச் சற்றுப்போதென்று தொடங்கி) w சற்றுப்போது—கிஞ்சிதகாலம் x தனிச ருணம் y உள்ளமெனன அமைந்திருக்க தமமுள்ளம் எனபாெனெனென (தாமுளரானுவிதயாதி) வயுதகரமமாகவும் அவதாரிகையுண்டு w, y அனறிககே வாக்யத்யவயமம் உளளுளதே என்றதுக்குத் தாதபாயமாதல் z தாமரையைச் சொன்னது சம்பகாதிக்கோப்போலே ஸாக்ஷாக்ஷரத்திலேயிருக்கையனறிககே தாழ்நின்று ஸுக்ஷ்மமாகையைப் பற்ற என்கிற அபிபராயததாலே (கைக்கெடும்) என்கிறார் a அங்ஙன சொல்லுவானென? 1 யத்ர பதமவநாதி ச என்று அவனுக்கு அதயந்த அபிமதமாகையாலேயன்றே எனன (கள்ளா ரிதயாதி) பெரியதிருமொழி A கள்ளா துழாயும் கணவலரும் கூவினையும் முள்ளார் முளரியும் ஆம்பலும் முன கண்டக்கால, புள்ளாயோரேனமாயப் புகிடந்தான பொன்னடிகென்று உள ளாதாருள்ளதை உள்ளமாக்கொள்ளோமே கூவினை பில்வம் ஆம்பல்—குமுதம் முளரி தாமரை கணவலர் காக்கணம்பூ திருமொழி வயாக்யாநத்திலே கணவலர் என்றது— அலரியென்று வயாக்யாநம்

ஜீ எனருல் ஒடுக்கு என்று காட்டுமோ எனன (மெல்லினமான இதயாதி) ௮ (ஒடுக்கென்று கிடக்கிற தாதல்) என்றது ஒடுக்கு என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு நிறகிறதென்னுதல் என்றபடி.

v கீழ் எடுத்த பாட்டுகளுக்கு வயாக்யாநம் (தாமுளரே இதயாதி) w “தமமுள்ளம் என்றதுக்குத் தாதபாயம் (எனக்குச் சற்றுப்போது இதயாதி) y உளளுளதே என்றதுக்கு பூாவம் (தாமுளரானால் இதயாதி) w y அனறிககே வாக்யத்யவயமம் உளளுளதே என்றதுக்கு பூாவமாதல் w சற்றுப்போது—கிஞ்சிதகாலம் x தனிச—கடன z (கைக்கெடும் பூ) என்றது— தாழ்நின்று ஸுக்ஷ்மமாகையைப் பற்ற a கைக்கெடும்பூ என்றதென? ம்லாக்யபுஷ்பங் களுக்கும் உபலக்ஷணமானாலோவெனன (கள்ளாரிதயாதி) கணவலர்—காக்கணம்பூ கூவினை— பில்வம் ஆம்பல்—குமுதம் முளரி—தாமரை

A பெரியதிருமொழி 11 7 6

ஈ—எல்லாப் புஷ்பங்களுக்கும் உபலக்ஷணமான இதத்தை (ஏததும் செ முதுண்டே)
b காலத்தை உண்டாக்கிவைத்தானே, அது தனிச் வாங்கவேண்டாவே (வாமன)
c இதெல்லாம் வேண்டுவது d அவன அவனல்லவாகிலன்றோ ! e தன் உடைமை பெறு
கைக்குத் தான் இரப்பாளனாவான் ஒருவனாயிருந்தானே f (திருமருவுதான்) அவ
னுடைய g ஐஸ்வரிய பரகாஸகமான திருவடிகளென்னுதல், h A வடிவினையிலலா
மலர்மகள் மறறை நிலமகள் பிடிக்கும் மெல்லடி என்னுதல்

i (மருவுசென்னியரே) மருவுகை சேருகை இப்படிப்பட்ட திருவடிகளிலே
சேருகைக்குத் தலை ஆக்கிவைத்தானே (வாமன) j B அமரா சென்னிப்புவான்
திருவடிகளை நித்யஸமஸாரிகள் தலையிலும் வைப்பான ஒருவனாய் இருந்தானே
இப்படி இருக்கச்செய்தே k (செவவே l அருநரகம் சோவதரிது) இவர்கள் ஸமஸாரத்
துக்கு m விலக்கடி தேடிகொண்டு போகிறபடி எங்ஙனையோ?

அ— b (காலத்தை உண்டாக்கிவைத்தானே) என்றவிடத்தில் 1 பராதா நிமி தத்யா ஸந்த்யா
மத்யாஹநாதிஷு ஸமஸமந | நரராயணமவாபநோதி ஸத்ய பாபக்ஷயம் நர || என்றது
அநுஸந்தேயம் c | வாமனென்று-இரப்பும் அளப்பும் தோன்றும் c இதெல்லாம் வேண்டுவது
இத்யாதி்யாலே-இரப்பையும் | அமராசென்னி இத்யாதி்யாலே-அளப்பையும் அருளிச்செய்தா
d (அவன அவனல்லவாகில்) வாமநனாய ஸுலபுன்னறிககே மேனமையோடே இருந்தானாகில்
e அவன அவனாகையாவதென்னென்ன (தன்னுடைமை பெறுகைக்கு இத்யாதி) f திரு ஐஸ்வர்யமும்,
பிராட்டியும் g ஐஸ்வர்ய பரகாஸகம் என்றது-தவஜாரவிந்தத்யாதிக்களைப் பற்ற h (வடிவினை இத
யாதி) 2 அஸிதேக்ஷண' என்னுமபடி வடிவழகரு நீயும் தகுதியல்லாதபடியான அதிசயித
வைலக்ஷணயத்தை உடைய கமலவாஸிநியான லக்ஷமியும் ஏவமபூத வைலக்ஷணயத்தையுடைய
ஸ்ரீபூமியும் ஸவாபுரணிகமார்துவமான திருக்கைகளாலே பிடிக்குமபடியான நிரதிசய ஸௌகுமார
யத்தை உடைய திருவடிகளை i சென்னியரே என்றது-ஸம்பேதநமன்று பரோக்ஷம்-படர்க்கை
தாமுளரே' என்றிருக்கையாலே | அளப்பென்று தாதபாயாந்தரம் (அமரர் சென்னிப்புவான்
இத்யாதி) நநு யத்யபயுதபாதிதம் ஸிர: தத்யாபி நித்யஸமஸாரிண சேதநேந ஸவஸிரஸா
ஸூரிபேடாக்ய தச்சரணரவிந்தஸுபர்ஸோ ந ஸகயதே கர்த்துமித்யாஸங்கா ச அதேந பரிஹருதா
k (செவவே இத்யாதி) 3 தத்யாபி நரகே கேடரே பதநீதி கிமத்யுதம் இதிவத | அருநரகம்-
ஸமஸாரம் n விலக்கடி - பராபய பராபகாந்தரங்கள்

ஜீ—c, j வாமனென்று-இரப்பும் அளப்பும் தோன்றும் c இதெல்லாம் வேண்டுவது இத்யாதி்யாலே
இரப்பையும் | அமரா சென்னி இத்யாதி்யாலே - அளப்பையும் அருளிச்செய்தா d (அவன
அவனல்லவாகிலன்றோ) வாமநனாய ஸுலபுன்னறிககே மேனமையோடே இருந்தானாகிலன்றோ
e அவன அவனாகையாவதென்னென்ன (தன்னுடைமை பெறுகைக்கு இத்யாதி) f திரு ஐஸ்வர்ய
மும், பிராட்டியும் g ஐஸ்வர்ய பரகாஸகம் என்றது - தவஜாரவிந்தத்யாதிக்கேகையப் பற்ற
h (வடிவினை இத்யாதி) வடிவழகரு ஒபசிலலாத பெரியபிராட்டியாரும் மற்ற பூமிபிராட்டி-
யும் பிடிக்கும் மருதுவான திருவடிகளை | தாதபாயாந்தரம் (அமரர் சென்னி இத்யாதி) i அரு
நரகம் - ஸமஸாரம் n விலக்கடி பராபயபராபகாந்தரங்கள்

9 ஒடுங்க வவன்கன் ஒடுங்கு மெல்லாம விடுமபின்னு மாககை விடுமபொழு தென்னே

ஆ—9 வயா —(ஒடுங்க) இப்படி அவன பககலிலே கரணங்களை ஒடுங்கப்பண்ணவே புகுவதகைங்கரீய பரதிபுநதுசங்களெல்லாம போம பினைபும் இவ்வர்தகமாநாரீரம போநதனையும் பாரததிரு அதனேயே விளம்பமுளளது எனகிருர் 9

ஒ—அவ —ஒணபதாமபாடடிவ —இப்படி ஆசாரயிகக புகுவதபராபதி பரதிபுநதுகமான காமங்களெல்லாம நசிகும, சாரீரபயவஸாந மாதரமே இவனுக்கு விளம்பும் எனகிருா

வயா —(ஒடுங்கவெனயு தொடங்கி) அவனை ஆசாரயிககுங்ாடடிவ அவித்யாதி ஸங்கோசங்களெல்லாம போம ஆக்கை என்று சாரீரததுசகுப போ 9

ஈ—n [நாவாயிலுண்டே] o இது முனனம் o புறம்பு தேடிப் போகவேண்டாவே [நமோ நாரணு என்று ஓவாதுரைக்கும் உரையுண்டே] o ஸஹஸராஷுரீ மாலாமந்தரமபோலே யிருககையனறிக்ே, எட்டெழுததாய், நடுவே p விசசே,தியாதே சொல்லலாம திருநாமம் உண்டாக்கி வைத்தானே q [மூவாத மாக்கதிககண் செல்லும் வகையுண்டே] புந ராவருத்தியிலலாத பராயததை உண்டாககி வைத்தானே [எனனொருவா தீக்கதிக கண் செல்லும் திறம்] இங்ஙனே இருந்தபின்பு இவா தண்ணிய வழிதேடிப் போகிறபடி எங்ஙனேயோ? 8

அ—n திருவந்தாதி (நாவாயிலுண்டே இதயாதி) o' வாயில இதயேதத ஹருதி ந்தாயாஹ (புறம்பு இதி) o ஸஹஸராஷுரீமந்தர இதி—கஸிந்மந்தர மாலாமந்தர இதி ச கஸித 1 நாராயணேதி ஸபுதோஸதி 'இதிவத் p' ஓவாது எனகிறதின தாத்பர்யம் (விசசே,தியாதே என்று) திருநாமத்தினுடைய ஸௌஸப்யம் சொன்னபடி q மூவாத - நஸியாத புநராவருத்தியிலலாத என்றபடி கமயத இதி—கூதி என்றய பராயம் என்றபடி கதிககண் - கூதியிலே செல்லும் வகையுண்டே—செல்லுகைக்கிடான உபாயமுண்டே யதுவா கீழ ஓவாதுரைக்கு முரை —என்று— ஸாதாநம் சொல்லுகையாலே மாக் கூதிககண் செல்லும்வகை உண்டேயென்று — செல்லலாமபடி புருஷாரததுததை உண்டாக்கி வைத்தானே என்று கருத்து

தரிவித, கரணங்களையும் அபராபத விஷயங்களிலே போகாமே ஸேஷிபககல பரவணமாக்குகை யாகிற பஜநபரகாரம் இப்பாட்டுபரமேயம் உள்ளமுரைசெயல இதயாதிக்கரமத்திலே அநவயம் 8

ஐ—n (நாவாயிலுண்டே இதயாதி) o' வாயில என்றதுக்கு பாவம் (இது முனனம் புறம்பு இதயாதி) o ஸஹஸராஷுரீ மந்தரமென்றும், மாலாமந்தரமென்றும் தூண்டு மந்தரம் p ஓவாது எனகிறதின பாவம் (விசசே,தியாதே என்று) திருநாமத்தினுடைய ஸௌஸப்யம் சொன்னபடி q மூவாத நஸியாத புநராவருத்தியிலலாத என்றபடி கமயத இதி கூதி என்றய பராயம் என்றபடி கதிககண் கூதியிலே செல்லும் வகையுண்டே செல்லுகைக்கிடான உபாயமுண்டே யதுவா, ஓவாதுரைக்குமுரையென்று கீழே ஸாதாநம் சொல்லுகையாலே மூவாத இதயாதி— பராயபரம் 1 நாராயணேதி ஸபுதோஸதி — இதயாதி பதந்திதி கிமத்புதம் 8
இதயநதம் கரமேனாநவய
ப—54

11—அவ — அநந்தரம் பூஜநப் பமான் விரோதி நிவருத்தியை அருளிச்செய்திரு

அவனகண் — ஸ்வாமியானவனிடத்திலே, ஒடுங்க — அபருத்கஸிதூத பரகார தயா அநதாபபுவிக்கவே, ஒடுங்கலும் — ஆதமாவின்னுடைய ஐஞாநாதிஸவபுவ னைக்கோசமும், எல்லாம்—ததூதேதுவான அவிதூயாதிசுருமெல்லாம், விடும — விட்டுக்கழியும், பின்னும்—1 “**कृतकृत्य प्रीति**” (கருதகருதயா பரதீக்ஷநதே) எனகிற ஸூயே பின்னையும், ஆக்கை — ஆரபுது ஸரீரஸேஷத்தினுடைய, விடுமபொழுது— முடிவை, என்—பாரத்திரு

ஆக்கை விடுமபொழுது எண்ணோணுமோ? என்றமாம் அன்றியே, பூஜநததுக்கு அநக்யுமென்று நினைத்து, “பின்னையும் அநதிமதூஸையிலே நிக்” என்று அநதிமஸமருதியை விதிக்கிறது என்பாருமுளா 9

இ—அவ — ஒன்பதாமபாட்டில்—பூஜநம் எளிதானாலும், அநாதிசுல ஸஞ்சிதமான அவிதூயாதிசு பூஜநபராபதிகளுக்கு விரோதியனரேவெனினில், “பூஜிபோம்” எனக்கைக்கு அடியான ஸுகருதமே வேண்டுவது, அதடியாக பூஜநத்திலே இழியவே அவை அடங்கக் கழியுமென்கிறது

வயா — (ஒடுங்க அவனகண்) 2 “**ईश्वरोऽहम्**” (ஈஸ்வரோஹம்) என திருக்கை தவிராது, அவனுக்கு பரகாரமாய், அவனபிமாநததுக்குள்ளே அநதா பூவிக்கவே (ஒடுங்கலுமெல்லாம் விடும) ஒடுங்கல் - ஒடுக்கத்தைப்பண்ணுமவை ஆதமாவுக்கு ஸங்கோசகங்களான அவிதூயாதிசுகளெல்லாம் போம் ஒடுங்கல் ஸந்தேறியாய் ஒடுங்கிக்கிடந்தவை என்னவுமாம் ஸவரூபாதிரேகியாய் ஒடுங்கிக் கிடந்த அவிதூயாதிசுகளெல்லாம் போம் “எல்லாம்” என்கையாலே பூஜநவிரோதி போடு பராபதிவிரோதியோடு வாசியற ஸாவமும நஸிககுமென்கிறது (பின்னு னைக்கை விடுமபொழுதெண்ணே) பின்பு ஸரீராவஸாநமே விளம்பும் காமிநி தன்னுடம்பில் அழுகக்கை கழற்றி, பேராகத்திலே அநவயிக்க அவஸர பரதீக்ஷ ஸாய இருக்குமாபோலே, ஸரீராவஸாநத்தைப் பாரத்துக்கொண்டிருக்கை உடையவா குன்றததுச சீயரை “சிங்கப்பிரான! இன்று அயநமகிடாய” என்ன தீதூநமறியாமையாலே திகைத்துநிற்க, “பராபதி பரதிபூநதகமான காலத்திலே ஆறுமாஸம் போந்தது உனக்கு ஒன்றாயிருந்ததிலையோ?” என்றருளிச்செய்தார 1 “**कृतकृत्य**” (கருதகருதயா) இதயாதிசு எம்பார “அஸ்திரமான ஸரீரம் தானே ஸரீரானிறக, இவனுக்குத்தான மனோரதிக்க வேணுமோ?” என்றருளிச்செய்வா 9

அ— ஒன்பதாம் பாட்டு (ஒடுங்க) 3 கீழ் இரண்டு பாட்டில் பரதிபாதித்த பரமேயத்தை அநு ஷ்டியாநின்றுகொண்டு இப்பாட்டில் ‘ஒடுங்கலுமெல்லாம் விடும’ எனகிற பதத்தைக்

இ— ஒன்பதாம் பாட்டு (ஒடுங்க இதயாதிசு) 3 கீழ் இரண்டு பாட்டு பரமேயத்தை அநுவதித்ததுக் கேரண்டு இப்பாட்டில் ஒடுங்கலுமெல்லாம் விடும எனகிற பதத்தைக் கடைசித்து ஸங்குதி

ஈ—ஒன்பதாமபாட்டு ஃஸம்புநதஜஞாநம் உண்டாகவே தன சிறுமை பாரதது அகல வேண்டாவென்றும், பஹநமாவதுதான், அவன தனக்காகத் தந்த கரணங்களை அவனுக்கு உறுப்பாகுகை என்றும் சொல்லி நினுர் கீழ் இரண்டு பாடலே, இது தன்னரசநாடாய் பராபதவிஷயம் அவனல்லாமை பஹியாதிருக்கிறோமோ? பஹந விரோதிகள் கனக்கவுண்டாகையன்றோ நாங்கள் பஹியாதொழிகிறது என்ன, நீங்கள் c அவனைக் கிடவே அவையடைய விட்டுபோமென்கிறா இதில

வயா —d (ஒடுங்க அவனகண்) e பரகாரபூதரான நீங்கள் பரகாரியான அவன பக்கலிலே சென்றுசேர f (ஒடுங்கலுமெல்லாம் விடும்) பராபதத்தைச் செய்ய, g அபராபதமானவை எல்லாம் தன்னடையே விட்டுப்போம் h ஸவருபாநுருபமானத்தைச் செய்யவே, ஸவருப விரோதிகளடங்க விட்டுப்போம் ஒடுங்கல்” என்கையாலே 1 இது 2 ஸவருபத்தில் கிடப்பதொன்றல்ல ஸவருப விரோதியாய்க்கொண்டு வந்தேறி என்னுமிடம் தோற்றுக்கிறது அன்றிக்கே, “ஒடுங்கல் என்கிற k மெல்லொற்றை ஒடுக்கலென்று l வல்லொற்றுக்கி இவனுக்கு ஸங்கோசத்தைப் பிறப்பிக்குமவை என்னுதல்

அ—கடாஷிதது ஸங்குதி அருளிச்செய்கிறா (ஸம்புநதஜஞாநமுண்டாகவே) இதயாதி, வாக்யத்வயத்தாலே b பஹநவிரோதிகள் பஹநகாய விரோதிகள் புருஷாத்த, விரோதிகள் என்றபடி c (அவனைக்கிடவே) கிடடுகை ஆஸ்ரயணம்

d ஒடுங்க சேர அபருதக்ஸித்த, விசேஷணமான இவன அவனபக்கலிலே சேருகையாவது 1 ஈஸவரோ஽ஹம் என்றிருக்கையைத் தவிரகை என்றபடி e பஹநக்ரியாயை காதருஸாபேஷதவாத கர்த்துஸவருபபரதாஸநபூர்வகம் ஸபூதாரததமாஹ (பரகாரேதி f ஒடுங்கலென்று வந்தேறியைச் சொல்லுகிறது g (அபராபதம்) வந்தேறி h உகதம் விவருணேதி (ஸவருபாநுருபமான இதி) i இது விரோதி, ஸமஷ்டி j (ஸவருபத்தில் கிடப்பதொன்றல்ல இதி) ஸவருபாநுருபத்தி, நீ ந புவதீதயாத்த, k (மெல்லொற்று) மருத்வக்ஷரம் l (வல்லொற்று) கடிநக்ஷரம் [ஒற்று ஸமயுகதாஷ்டரம் என்றபடி ?]

m (அவித்யா) அஜஞாநம் n (விட்டுக்கழியும்) கார்யகரமன்றிக்கே ஒழியும் o எவ்வ ஆஸ்ரயணநந்தரக்ஷண ஏவ ஸவயமேவ விரோத்யபக்யமே பரமாணமாஹ (வானே இதயாதி) பெரின

ஜீ—அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்புநத, ஜஞாநமுண்டாகவே) இதயாதி, வாக்யத்வயத்தாலே c (அவனைக்கிடவே) அவனை ஆஸ்ரயிக்கவே

d ஒடுங்க—சேர e அபருதக்ஸித்த, விசேஷணமான இவன இன்று ஒடுங்குகையாவதென்னென்ன (பரகாரபூதரான இதயாதி) ஒடுங்க என்று பரகாரதவாநுஸத்தநாம விஷ்ணுதம் f ஒடுங்கலென்று வந்தேறியைச் சொல்லுகிறது g (அபராபதம்) வந்தேறி h விவருணம் (ஸவருபேதயாதி) i இது—விரோதி, ஸமஷ்டி j (ஸவருபத்தில் கிடப்பதொன்றல்ல) ஸவருபாநுருபத்தியன்று k மெல்லொற்று—மருத்வக்ஷரம் l வல்லொற்று—கடிநக்ஷரம் [ஒற்று—ஸமயுகதாஷ்டரம் என்றபடி ?]

m (அவித்யா) அஜஞாநம் o பக்யவதஸமாஸ்ரயணநந்தரம் விரோதிகள் போமென்கைக்கு பரமாணம் (வானே இதயாதி) பெரியதிருவந்தாதி (54) வானே அறிகடலோ மாருதமே

ஈ— (எல் பாம் விடும்) in அவித்யாகாமவாஸநாருசிகள் ஸ்வாஸநமாக in விட்டுக் கழியும் oA “வானோ மறிகடலோ” இதயாதி,

pB மாடே வரபபெறுவராமெனறே வலவினையா இதயாதிகளை q யோஜித்துக் கொள்வது

அ) சிருவநதாதி A வானோ மறிகடலோ மாருதமோ தீயகமோ காணோவொருங்கிறறுக்கண்டிலமால் ஆனீன்ற—கன்றுயரததாமெறிந்து காயுதித்தாரா தாள பணிநதோம வனதுயரையாவா மருங்கு பசுனின கனறை எறிகருவியாக எடுத்துத் தாம் உயரவெறிந்து விளங்காயை உதிர்த்துப் பொகட்டவனுடைய திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்தோம நமமோடு நெடுகப் பழகிப்போந்த பரபுல துக் கக்குததை விளைக்கும் பராபதிபரதிபூந்தாக கர்மங்களை நமமுடைய ஸமீபத்திற கண்டிலோம இது ஆகாஸத்தில பறந்துபோயிறறே? திரைக்கிளப்பததையுடைய கடலிலே புகுக்கதோ? காறறிலே உருதெரியாதபடி ரிதி,லமாயக கரந்துபோயிறறே? நெருப்பிலே தக்ஷுமாயப்போயிறறே? காடடிலே மஹாபரஸ்தூநமாயப்போயிறறே? எங்கே ஒருங்கிப்போயிறறே? ஆ ஆ ஆல்! ஹந்த ஹந்த! இதும் கிமாஸசாயம்! துயா இதயநேந—அஜஹத்ஸவார்தது லக்ஷணயா காரண ந்யுபலக்ஷயநத இதி பூரவா 1 த்விஷந்த பாபகருத்யாம் இதி ஆஸ்ரயாததர ஸங்கரமண யோக்யதாம் விநேதி ஸஞ்சயதே

p பெரிய திருவந்தாதி B மாடே வரபபெறுவராமெனறே வலவினையா காடானுமாதானுங் கைக்கொள்ளார் ஊடேபோய்ப பேரோதம சிநதுதிரைக் கணவளரும் பேராளன பேரோதச சிந்திக்கப் பேர்ந்து —ஊடேபோய்ப பேரோதம சிநதுதிரைகள் துடைகுத்தப் பள்ளிக்கொண் டருளுமவனாய ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் ஓரத்துக்கு எல்லையின்றிக்கேயிருக்கிற பெருமையை உடையவனுடைய திருநாமங்களைச் சொல்லவேணுமென்று மனோரதிக் நம்மைவிட்டுப் புறப்பட்டு

ஜீ தீயகமோ காணோவொருங்கிறறுக் கண்டிலமால் ஆனீன்ற கன்றுயரததாமெறிந்து காயுதித்தாரா தாள பணிநதோம வனதுயரையாவாமருங்கு ' B மாடே வரபபெறுவராமெனறே வலவினையார், காடானுமாதானுங் கைக்கொள்ளார் ஊடேபோய்ப-பேரோதம சிநதுதிரைக் கணவளரும் பேராளன பேரோதச சிந்திக்கப் பேர்ந்து o [ஆனீன்ற என்று தொடங்கி தாளபணிநதோம வனதுயரை மருங்கு கண்டிலம் காணோவொருங்கிறறு மறிகடலோ ஒருங்கிறறு மாருதமோ ஒருங்கிறறு தீயகமோ ஒருங்கிறறு, காணோ ஒருங்கிறறு? ஆ ஆ ஆல்] இதயநவய பசு ஈன்ற கனறை எறித்தடியாகத் தாம் உயர எறிந்து விளங்காயை உதிர்த்தவருடைய திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்தோம பரபுலதுக் கக்குததை விளைக்கும் பராபதிபரதிபூந்தாக காமங்களை நமமுடைய ஸமீபத்திலே கண்டிலோம இது ஆகாஸத்திலே போயிறறே? திரைக்கிளப்பததையுடைய கடலிலே போயிறறே? காறறிலே போயிறறே? நெருப்பிலே போயிறறே? காடடிலே மஹாபரஸ்தூநமாயப் போயிறறே? எங்கே ஒருங்கிப்போயிறறே? ஆ ஆ ஆல் —ஹந்த ஹந்த இதென்ன ஆஸ்சாயம் எனறபடி துயரென்று — துயரை விளைக்கும் காமங்களைச் சொல்லுகிறது

p ஊடேபோய் என்று தொடங்கி சிந்திக்கப் போந்தது வலவினையார் காடானும் ஆதானும் கைக்கொள்ளார் மாடே வரபபெறுவராமெனறே இதயநவய நடுவிலேபோய்ப பெரியகடல் சிந்துகிற திரைகள் துடைகுத்தக் கணவளர்ந்தருளும் பெருமையை உடையவனுடைய திருநாமங் களைச் சொல்லவேணுமென்று மனோரதிக் நம்மைவிட்டுப் புறப்பட்டு பராபதிபரதிபூந்தாக

A பெரிய திருவ-54 B பெரிய திருவ 59

ஈ—இவை போமாயில பின இவனுக்குக் காததவயம் ஏதெனவில r (பினனுமாககை விடுமபொழுதெனே) “உபாஸநத்தால வந்த s ராஜகுலங்கொண்டு பூலம் தப்பாது, தன்னையே வருகிறது’ என்று ஆறியிருக்கையனறிககே, ‘t ஹேதுவான அவித்யாதிசுகள கழிந்ததாகில அவற்றின காயமான இஸஸரீரமும் ஒருபடி போய், u தண்ணீர்த்துரும பற்று பராபதி கைபுகுந்ததாவது எப்போதோ?” என்று அதுக்கு v விரலமுடக்கியிருக்கு மித்தனை, w காமநியானவள தன்னுடம்பில அழுகுக்கழற்றி பேசுகுத்திலே அந்வயிகக அவஸரபரதிகையாய் இருக்குமாபோலே ஸரீராவஸாந்ததைப பாததுக்கொண் டிருக்கை x A “கொங்கைமேற குங்குமத்தின குழம்பழியப புகுந்தொருநாள தங்குமேல எனாவி தங்கும” என்று y அழுகுக்கழற்றி ஒப்பித்துப பார்த்திருந்தாளிறே z அப்படி

அ பராபதி பரதிபூநதக காமத்தினாரானவா தமக்குக் காடாதல மலையாதல ஓரரண தேடிக்கொள்ளு கிறிலர் அதுக்கடி பண்டுபோலே நமயிடத்தே வரலாமெனறே? வந்தாராகில தாமே படுகிருந் என்று கருத்து இத பரம தத் த ஸம்பவதீதி பூவா வலவினையாரிதி - அந்யேஷாமபயப லக்ஷணம் q (யோஜித்துக்கொள்வது) பரமானதயா யோஜித்துக்கொள்வது என்றபடி

r பினனும்-அவித்யாதிசுகள கழிந்தபினனும் என்றபடி ஏகாரம் ஈற்றசை s (ராஜகுலம்) ராஜக்ருஹாவஷடம்பும் t (ஹேதுவான) ஸரீரோதபத்திகாரணமான u (தண்ணீர்த்துருமபற்று) பரதிபூநதகம போய என்றபடி v (விரல் முடக்கி) அங்குலம் ஸங்கோசய w புகுவத்பரபதியை அபேக்ஷியாதே கேவலனைப்போலே ஸரீரநிவருத்தியை அபேக்ஷிக்கிறதென்னென (காமிநி யானவள் இதி) அதாவது - பராபதிக்குறுப்பாக என்றபடி

x அழுகுக்கழற்றி பேசுகுத்திலே அந்வயிக்கப பார்த்திருந்தவர்களுண்டோ? எனன (கொங்கை இதயாதிசு) வெறும்புறத்திலே கண்டு ஆற்றவொண்ணாத முலைகள்மேலே அலங் கரித்த குங்குமத்தினுடைய கதும்பயமானது போம்படி பரவேஸித்து ஒரு திவஸத்தில் நிறகுமாகில, என பராணானது நிறகும் பராணரக்ஷணத்துக்கு ஒருநாள வந்து அணையுமாகில தூரிககலாம என்று கருத்து y (அழுகுக் கழற்றி) அலங்கரிககையாலே அழுகுக் கழித்தமை ஸித்யதம்

ஜீ—காமத்தினாரானவர், தமக்குக் காடாதல மலையாதல ஓரரண தேடிக்கொள்ளுகிறிலர் இதுக்கடி- பண்டுபோலே நம் அண்டையிலே வரலாமெனறே? வந்தாராகில தாமே படுகிருரென்று கருத்து வலவினையாரெனது-அவித்யாதிசுகளுக்கும் உபலக்ஷணம் q (யோஜித்துக்கொள்வது) பரமான தயா யோஜித்துக்கொள்வது

r பினனும்-அவித்யாதிசுகள கழிந்த பினனும் s (ராஜகுலங்கொண்டு) ராஜக்ருஹாவஷடம் பூங்கொண்டு t (ஹேதுவான) ஸரீரோதபத்திகாரணமான u (தண்ணீர்த்துருமபற்று) பரதிபூநதகம் போய r ‘எண்ணே எனகிற ஏகாரம் ஈற்றசையாதல ஈற்றசை-பாதபூசணம், அவயயம் என்றபடி யத்வா தேற்றேகாரமாய், எண்ணவேணுமென்றபடி தேற்றம்-நிர்ஸயம் w கேவலனைப போலே தேஹநிவருத்தியை அபேக்ஷிக்கிறதென்னென (காமிநி இதயாதிசு) அதாவது-பராப திக்கு உறுப்பாக என்றபடி

x இதுக்கு அநுஷடாதம் (கொங்கை இதயாதிசு) முலையினமேலே பூசின குங்குமக்குழம்பு அழியும்படி பரவேஸித்து ஒருநாள நிற்குமாகில என்னுடைய பராணானது நிறகுமென்றபடி

ஈ—bA “அழுக்குடம்பு” எனகிற இவ்வழுக்குக் கழனறு, பராபயம் கைபுகுந்ததாவது எப்போதோ! என்று பார்த்திருக்குமித்தனை, b 1 “मृत्यु प्रियमिवातिथिम्” (மருத்யும் பரியமிவாதிதிம்) என்றிருக்குமித்தனை, [कृतकृत्या கருதக்ருதயா] o கருதக்ருதயராகிறா— ஸித்ஹஸாதபரிக்ரஹம் பண்ணினவாகளிறே d 2 “विदुः कृष्ण ब्राह्मणास्तस्वतो ये तेषा राजन् सर्वयज्ञास्समाप्ता” (விது: கருஷ்ணம் ப்ராஹ்மணாஸ ததவதோ யே தேஷாம் ராஜந ஸர்வயஜ்ஞாஸ ஸமாபதா) d₂ அவனை உள்ளபடி அறிந்தவாகளிறே

அ—அதர த்ராஷ்டாநதிகே பரதிபுந்தகருபமலாபகமாநநதரக்ஷண ஏவ பராபதி ப்விஷயதீதி ததுவஸர ஏவ பரதீக்ஷணீய இதி விஸேஷ z மலாபநயநபூர்வகாநுபுலாகாங்கக்ஷா உபயத்ர ஸமாநேதயபேபராயேனஹ (அபபடி இதி) a (அழுக்குடம்பு) மலிந்தேஹ ஸம்புந்தம் என்றபடி.

b 3 நாநயதர மரணத்புயம் என்று மஹாபுயமேதுவான மரணவிஷயமாக ஆககை விடுமபொழுது எண்ணலாமோ? எனன (மருத்யுமிதயாதி) கருதக்ருதயா மருத்யும் பரியமிதிதிமிவ பரதீக்ஷந்தே இந்த அதிகாரிகுப புருஷார்த்தம் என்றபடி c1 பராயஸ: பாபகாரித்வாத்மருதயோ ருத்ஹிஜதே ஜந | கருதக்ருதயா பரதீக்ஷந்தே மருத்யும் பரியமிவாதிதிம் || என்ற ஸ்லோகத் திலே கருதக்ருதயாககனரே ஸரீரநிவருத்தி புருஷார்த்தமாகக் சொல்லுகிறதெனன (கருதக்ருதயராகிறா இதயாதி) d ஸித்ஹஸாதபரிக்ரஹம் பண்ணினவாகள் கருதக்ருதயரெனகைக்கு பரமாணம் (விதுரிதயாதி) 4 அநேநைவ பரபநநஸய புகுவநதம் ஸநாதநம் | தஸயாநு ப்நதா பாபமாந ஸர்வே நர்யந்தி தத்க்ஷணத் || கருதாநயநேந ஸாவாணி தபாமஸி தபதாம் வர | ஸாவே தீர்த்தாஸ ஸாவயஜ்ஞாஸ ஸாவதாநாநி ச க்ஷணத் | கருதாநயநேந மோக்ஷர்ச தஸய ஹஸதே ந ஸமஸய || 5 ஏவமருபம் ஸம்புயாசய பரக்ஷிணரேஷபாதக | அநுஷ்டித்க்ரதுஸதோ புவத்யேவ ந ஸமஸய || இத்யாதினைக கணடுகொள்வது e பராபதி

ஈ—பராணரக்ஷணததுரகு ஒருநாள வந்து அணையுமாகில் துரிககலாம் என்று கருதது அலங்கரிக்கை யாலே அழுக்குக் கழித்தமை ஸித்ஹம்

b3 நாநயதர மரணத்புயம் என்றிருக்க இது பராத்த்யமோவெனன (மருத்யுமிதயாதி) 1 பராயஸ பாபகாரித்வாத்மருதயோருத்ஹிஜதே ஜந | கருதக்ருதயா: பரதீக்ஷந்தே மருத்யும் பரியமிவாதிதிம் || இதி மஹாபுரதே ராஜஸுயே த்ராமஸுநம் பரதி கருஷ்ண கருதக்ருதயா மருத்யும் பரியமிதிதிமிவ பரதீக்ஷந்தே இந்த அதிகாரிகுப புருஷார்த்தம் என்றபடி c இஸ்லோகத்திலே கருதக்ருதயாககனரே இது உதேதேய்மென்கிறதெனன (கருதக்ருதயர் இதயாதி) d ஸித்ஹஸாதபரிக்ரஹம் பண்ணினவர்கள் கருதக்ருதயரெனகைக்கு பரமாணம் (விது இதயாதி) 2 ஸாவே வேதாஸ ஸாவவேத்யாஸ் ஸராஸத்ராஸ ஸர்வே யஜ்ஞாஸ ஸர்வ இஜயர்ச க்ருஷ்ண இதி பூவார்த்தம், இதம் த்ராத்ரமே வேத்யுதாஹரணே d₂ இதுகரு

பர—b1 (ஒடுங்க இதயாதி) (எண்ணே) महाभारते राजस्ये धर्मसु प्रति कृष्णः— “प्रायशः पापकारित्वात् मृत्योरुद्दिजते जनः । कृतकृत्याः प्रतीक्षन्ते मृत्यु प्रियमिवातिथिम्॥”

d 2 दानधर्मे वेद्युदाहरणे —“सर्वे वेदास्सर्ववेद्यास्सशास्त्रास्सर्वे यज्ञास्सर्व इत्याश्च कृष्णः । विदुः कृष्ण ब्राह्मणास्तस्वतो ये तेषा राजन् सर्वयज्ञास्समाप्ताः॥”

10 எண்பெருக்கநலதது, ஒன்பெரு வீறில வன்புகழ நாரணன் திண்கழல் சேரே

ஆ—10 வபா:—(எண்பெருக்கு) இப்படி ஸகல ஸமாஸ்யணீயனுக்க சொல்லப்பட்ட ஈஸ்வரனதான ஆரெனனில் அஸங்க யேயராய ஐஞாநாநந்த ஸவபூவராயிருந்த ஸர்வாதமாகக் களையும், நித்யஸித்த, கலயாணகுணங்களையும் உடையனாயிருந்த நாராயணன் அவனுடைய ஆஸரிதரை ஒருகாலும் கைவிடாதே ரக்ஷிக்கும் ஸவபூவமான திருவடிகளை ஆஸரயி என்கிறார் 10

ஈ—எல்லாவற்றையும் அதுஷ்டி ததுத தலைககட்டினாகளாகிறா ஓ ஓ அயநத்தினனறு குனறததுச் சீயா எம்பெருமானா ஸீபாத் ததிலே புக, அவருடைய சிறுபேரைச் சொல்லி “சிங்கப்பிரான! இன்று அயநங்கிடாய்” எனன திருவுள்ளத்திலே ஓடுகிறது இன்னதென்று அறியாமையாலே அவா பேசாதிருக்க, “இதேதுஹ ஸமநந்தரத்திலே பராபதி கண்ணழிவற்ற பின்பு, நடுவு விரோதியாய்ச் செல்லுகிற நாளிலே ஓராண்டு கழியப்பெற்ற இது உனக்கு ஒன்றாய் இருந்ததில்லையோ?” என்று அருளிச்செய்தார் f அன்றியே எம்பா ஓ உருவிலே (பின்னுமாகக் விடுமபொழுதெனணே) என்று—இங்ஙனே காரணமானது கழிந்தபோதே காயமும தன்னடையே கழிந்ததேயன்றே , பராபதியும் இனிக் கைபுகுந்ததேயன்றே , இனி, சிந்தாவிஷயமுண்டோ? — என்று அருளிச் செய்தார் 9

அ—கைப்புகுந்ததாவது எப்போதோ என்று விரல் முடங்கியிருக்கும் (ப429ப)என்றதுக்கு ஸம்வாதமாக ஓ ஐதிஹயம் அருளிச்செய்கிறார் (ஓரயநத்தினனென்று தொடங்கி) சீயம் - சிங்கம் A ‘இளஞ்சீயந்தொடாந்து முடுகுதலும்’ இதி ஹய்ச்யதே ததர பூஜயவாசிதயா சீயரிதி வர்த்ததே

f ‘எண்ணே’ என்றதுக்கு முந்தின அாததும்—தேறதேகாரமாய எண்ணவேணும் என்றபடி இரண்டாம் அர்த்தம் (அன்றியே இத்யாதி) இவ்வர்த்தத்துக்கு எண்ணே என்றது * பிரிநிலை ஏகாரமாய எண்ணவேண்டாவெனருய சிந்திக்கைக்கு விஷயம் உண்டோ? என்றபடி B தேறதம் வினாவே பிரிநிலை எண்ணே ஈற்றசை இவ்வர்த்த ஏகாரமே தேறதம் - நிர்சயம் வினாவே - பரஸ்ரம், பிரிநிலை - வயதிரேகம் எண்ணே - ஸங்க்யை ஈற்றசை - பாதுபூரணம் இதயேகாரஸய அநேகார்த்தத்துவாத ஏகாரோ வயதிரேகஸூசக இதி த்விதீயநிர்வாஹஸய பூவ ஆஸ்ரயணபூலம் விரோதி,நிவருததி என்று இப்பாட்டுபரமேயம் ‘அவனகனெடுங்க ஒடுங்கலும் இத்யாத்யநவய 9

ஜீ—அாததும் (அவனை இத்யாதி) ஓ ஸீரநிவருததி புருஷார்த்தம் எனக்கைகு ஐதிஹயம் (ஓரயநத்தின இத்யாதி)

f ‘எண்ணே’ என்றதுக்கு—தேறதேகாரமாய எண்ணவேணும் என்று ஓர் அர்த்தம் அருளிச் செய்து * பிரிநிலையேகாரமாய எண்ணவேண்டாவெனருய “இனி சிந்தாவிஷயமுண்டோ?” என்று இரண்டாம் அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் (அன்றியே எம்பார் இத்யாதி) பிரிநிலை - வயதிரேகம் அவனகன் ஒடுங்க ஒடுங்கலும் இத்யாபாய அநவய 9

A பெரியாழ்திரு3 5 2 B தொல்காப்பியம்9 * வினாவென பொருளில் இவ்வாறு வருகின்றது எனபா

வயா — அஸங்க்யேயராய, ஜ்ஞாநாதிகல்யாணாக்ஞாங்களை உடையருமாய், நித்யமாய் விலக்ஷணமான ஸ்வரூபத்தையுடைய ஸர்வாதமாவையும், நித்யஸித்ததூக்லயாணக்ஞாங்களையும் உடைய நாராயணனுடைய, ஆஸரிதரை ஒருகாலும் விடாதே ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபூவமான திருவடிகளை ஆஸரயி

10

விலக்ஷணகுணவிபூதிவிஸிஷ்டஞான நாராயணனதிருவடிகள் ஆஸரயணீயமாகச் சொல்லுகையாலே, இங்குச் சொல்லுகிற ஆஸரயணம் பஃஜநபரபத்யநஸாதாரணம் என்னவுமாம் இப்படி கீழிற்பாட்டுகளிலும் உபயாகாரஸாதாரணம் நிரூபித்துக்கொள்க

10

வயா — (என்பெருக்கு) என்று ஜீவாநநயததைச சொல்லுகிறது (அந்நலம்) கலயாணமான ஜஞாநாதிசூணங்களை உடையதாய்கை (ஒன்பொருள்) ஸவயம பரகாஸமாயிருக்கை (ஈறில்) நிதயமாயிருக்கை இப்படிப்பட்ட ஆதமவாக்ஷததை யும் (வண்புகழ்) கலயாணசூணங்களையும் உடையனாயிருக்கை ஈறில்வென்று - சூணங்களுக்கு விசேஷணமாகவுமாம் (நாரணன்) நிதயஸித்து கலயாண சூணங்களோபாதி ஜீவஸமுஹததையும் ஸவாதிநமாக உடையவனாகையாலே நாராயணன் (திண் கழல்) இப்படிப்பட்ட ஸம்பந்தஜஞாநம் முன்கைப் பற்றி னுரை ஒருகாலும் விடாத திருவடிகள் (சேர்) ஆசரயி

ஈ— அவ —பததாமபாட்டு அழகிது, அபபடியே ஆகிறது, a புகழ்நததுக்கு ஆலம்புநமான மந்தரமேதெனன, அது இன்னதெனறும், அதினுடைய அாததும் அநுஸந்தேயம என்றும் சொல்லுகிறா b இதுதனைப b₂ புறமபுள்ளார ஜபஹோமாதிகளாலே காயம கொள்ளாநிறபர்கள நமமாசார்யாகள o 'ஸவருபாநுஸந்தாநததுக்கு ஈடாயிருக்கிற இதினுடைய d அர்த்தாநுஸந்தாநம மோக்ஷஸாதாநம" என்று தாங்களும் அநுஸந்திதது, தங்களாக கிடபுருக்கு உபதேஸிததுக்கொண்டு போருவாசன

e வேதங்களுக்கும் இவ்வாழ்வார்(களு)க்கும், இமமந்தரம் பரஸ்துதமானவாநே, முனபே ஸப்துத்தைச சொல்லி அநந்தரம் அர்த்துத்தைச் சொல்லுதல, அன்றியே, முனபே அர்த்துத்தைச் சொல்லிப பினபே ஸப்துபரயோகும் பண்ணுதல செய்யக

அ— பததாமபாட்டு (எண்பெருக்கு இதயாதி) a (புகழ்நததுக்கு ஆலம்புநமான மந்தரமேதெனன) என்றது - 1 ஸாஸ்தராதிஷு ஸுத்ருஷ்டாபி ஸாங்குா ஸஹபுலோதயா | ந பரஸீதுதி வை வித்யா விநா ஸதுபதேஸத || என்றத்தைப்பற்ற எனபா b ஸப்துமாத்ரம் சொன்னால் போராடோ? அர்த்தம் சொல்லவேணுமோ? எனகிற ஸங்கையிலே இதுக்கு பரயோஜநம் அருளிச்செய்வாராக ஸப்துமாத்ரங்கொண்டு விநியோகங்கொளவா இன்னா எனனுமததையும் அநந்ய ஸாத்யத்வருபமான ஸவருபத்துக்குச்சேர பூவாசார்யாகள அர்த்தாநுஸந்தாநததிலே நிஷ்டராயிருக்கும் பரகாரததையும் அருளிச்செய்கிறார் (இது தனை இய்யாதி வாக்க்யத்துவயததாலே) b₂ புறமபுள்ளாரென்று - உபாஸகரைச சொல்லுகிறது இவ்விடத்திலே 2 ஐஹலௌகிகமஸ்வாயம் ஸவாகக்ஷாத்த்யம் பாரலௌகிகம் | கைவலயம் புகுவநதஞ்ச மநத் ரோடயம் ஸாத்யிஷ்யதி || ' எனகிற ஸ்லோகத்தைக கண்டுகொளவது c ஸவருபமாவது—ஆகார த்ரயம் அதாவது—அநந்யாஹஸேஷத்வம் அநந்யஸரணத்வம் அநந்யபோக்யத்வம் d (அர்த்தாநுஸந்தாநம மோக்ஷஸாதாநம) என்றது - அாததும் ஈஸ்வரனாகையாலே அவனே ஸாதாநம என்றபடி யதுவா (மோக்ஷஸாதாநமிதி) மோக்ஷேஹேதுபூத புகுவநதபரஸாத்ய வயாஜதவேந மோக்ஷாபயோகித்வம் விவக்ஷிதம் ஏதாத்ருஸார்த்தகூப்பயுதவேநைவ ஸப்து ஸயாபயுததேஸ்யத்வமிதயதர புழுசுட்டம்போலே இதி த்ருஷ்டாந்தம் வதுந்தி

e இவர்களுக்கு அர்த்தமே பரதாநமெனகைக்கு ஆழவாருடைய ஸ்ரீஸூகதயநதரங்களும ஸருதியும் காட்டுகைககாக அருளிச்செய்கிறா (வேதங்களுக்கும் இதயாதி) f உக்தநிர்புநதம்

ஜீ—பததாமபாட்டு (எண்பெருக்கு இதயாதி) a (புகழ்நததுக்கு ஆலம்புநமான மந்தரமேதெனன) என்றது 1 ஸாஸ்தராதிஷு ஸுத்ருஷ்டாபி ஸாங்குா ஸஹபுலோதயா | ந பரஸீதுதி வை வித்யா விநா ஸதுபதேஸத || என்றத்தைப்பற்ற b மந்தரமாத்ரம் அமையாதோ? அர்த்தமும் அருளிச்செய்யவேணுமோ? என்ன (இதுதனை இய்யாதி) b₂ புறமபுள்ளார - உபாஸகர் c ஸவருபாநுஸந்தாநததுக்கீடாகை—அநந்யார்ஹ ஸேஷத்வம் அநந்யஸரணத்வம் அநந்ய போக்யத்வருப ஸவருபாநுஸந்தாநததுக்கு ஈடாகை d (அர்த்தாநுஸந்தாநம மோக்ஷஸாதாநம) என்றது—அர்த்தம் - ஈஸ்வரனாகையாலே அவனே ஸாதாநம என்றபடி

e இவர்களுக்கு அர்த்தம் பரதாந்யவேது—ஆழவார்கள் நிஷ்டையும வேதமுமெனகைக் காக ததுக்தயுபாதாநம பண்ணுவாராக அதிஷ்டிகை இடுகிறா (வேதங்களுக்கும் இதயாதி) ப—55

ஈ—கடவதொரு நியுநதமுண்டாயிருக்கும், அதுககு அடி—அாததாநுஸந்தநாம உத்
தேயஸயமாகையாலே fA 'யாவையும் யாவருநதானுமைவுடை நாரணன்' எனனுதல்,
gB "நாரணன் முழுவேழல்குகும் நாதன்' எனனுதல் செய்வதொரு நியுநதமுண்டு,
h1 "अन्तर्विद्य तत्सर्वं व्याप्य नारायण स्थित" (அந்தர் பூஹிஸ்ச தத ஸாவம் வயாபய நாரா
யணஸ ஸதி த) எனனுதல் 12 "नारायणपरो ज्योति" (நாராயணபரோ ஜயோதி)
எனனுதல் செய்யும் வேதும்

வயா — (எண்பெருக்கநலம் இதயாதி) 1 இப்பாட்டாலே நிருமநதரத்தை
ஸார்த்த மாக அருளிச்செய்கிறார் k ஆழவான இப்பாட்டளவுமவர பணிதது, இப்பாட்டள
விலே வந்தவாறே 'இத்தை உந்தம் ஆசாராயாகள்பக்கலிலே கேட்டுக்கொள்ளுங்கோள்"
என்ன, பட்டரும் சீராமப்பிள்ளையும் எழுந்திருந்து போகபுக்கவாறே, அவர்களை

அ—தூர்ஸயதி (யாவையும் இதயாதி) எல்லா அசேதநங்களும் எல்லாச சேதநங்களும் தானே
ஆகும்படியான அமைவையுடைய நாரணன் g (நாரணன் இதயாதி) நாராயணஸபூத வாக்யனாய்
அதினுடைய அாததமான ஸமஸத லோகத்துக்கும் ஸவாமியானவன் h (அந்தர் பூஹிஸ்ச)
பூஹுவரீஹி ஸித்ததமான ஸௌலப்யம் ! (பரோஜயோதி) தத்புருஷ ஸித்ததமான பரத்வம்
' நாராயணபர இதயதர விஸாஜநீயாபூரவஸ் சூநதஸ் பரஸபூதேந ஸாவாதிக்கத்வாபித்தா
நாத ஜயோதிஸ்பூதேந ச—3 அத் யதத் பரோத்ஸுவோ ஜயோதிர் தீபயதே இதயத்ர
உகதேந ந்யாயேந காரணத்வவயாபத நிரவதிக்கீபதிமததயா உபயஸிபூதிநாததவாபித்தா
நாசச நாராயண ஸபூதாத்தேநாபித்தியதே

1 பரதிபாத்யாராததஸ்வ அதயநதோத்ஸேயதமத்வம் ஹருதி நிதாய ஸிஷ்யபூத்தி
ஸமாத்யநாதத்தம் பரதம் பரதிபாத்யம் விஸிஷ்ய தூர்ஸயதி (இப்பாட்டாலே இதி) k அஸ
யார்த்ததஸ்வ ஆசாராயோபதேஸைகவேத்யத்வம் முமுக்ஷுனாம் அவஸ்யாபேக்ஷிதவஞ்ச பரகா
ஸயந ஜிஹ்யமுகேந உக்தார்த்தே ஸமமதிமாஹ (ஆழவான இதி) அதர யாமுநமுநி
ஸந்திதெள ஸகலஸம்பராத்ய ஸ்வணர்த்தம் பூஷ்யகாராக மநவேளாயாம யாமுநமுநே

ஜீ—f உக்த நிர்பூத்தம் தூர்ஸயதி (யாவையும் இதயாதி) எல்லா அசேதநங்களும் எல்லாச
சேதநங்களும் தானேயாமபடியான அமைவையுடைய நாரணன் g (நாரணன் இதயாதி)
நாராயண ஸபூதவாக்யனாய் அதினுடைய அாததமான ஸமஸதலோகத்துக்கும் ஸவாமி
யானவன் h (அந்தாபூஹிஸ்ச) பூஹுவரீஹி ஸித்ததமான ஸௌலப்யம் ! (பரோ ஜயோதி)
தத்புருஷ ஸித்ததமான பரத்வம் நாராயணபர எனகிற இடத்தில் விஸர்ஜநீயாபூரவ
சூநதஸ் 2 நாராயண: பரோஜயோதி என்றபடி

1 ஏதத பரதிபாத்யாராதததினுடைய அதயநதோத்ஸேயதமத்வத்தைத் திருவுள்ளம்
பறறி பரத மம் பரதிபாதயம் விஸிஷ்ய தூர்ஸயதி (இப்பாட்டாலே இதயாதி)kஇப்பாட்டு திருமநத
ரார்த்தமென்னுமதுககு மந்தரார்த்தம் ஆசாரயண பக்கலிலே கேட்டறியவேணும் எனனு

பர—h1 (எண்பெருக்கநலம் இதயாதி) तैत्तिरीयके श्रीनारायणे [११] "अन्तर्विद्य
तत्सर्वं व्याप्य नारायण स्थित । नारायणपरो ज्योतिरात्मा नारायण. पर ।"

ஈ—அழைத்து, “இன்னபோது இனனா இருப்பா, இன்னா போவா என்று தெரியாது இருந்து கேளுங்கோள்” என்று திருமந்தரத்தை உபதேசரித்து, இப்பாடடை நிவஹித்து, “இப்பாடடை இதுக்கு அாததமாக நினைத்திருங்கோள் என்று பணித்தான

1 எண்பெருக்கெனகிற இததாலே ஜீவாநநதயத்தைச சொல்லுகிறது 1₂ (நலதது) n இவவஸதுக்களதான n ஜனாநகுணஸ்ரயமுமாயிருக்கக் கடவதிறே 0 பரணவத்தில

அ பரமபத பராபதி 1 யதருச்சுயா ஸ்ருதோ மந்தரஸ சூநநேநாத் சூலேந வா | பத்ரேக்ஷிதோ வா வயாதத, ஸயாத பரத்யுதாநாதத்யுதோ பவேத || இதி ஸலோகஸ்ச துரஷ்டவயௌ ஆழவா னுடைய முந்தின வார்த்தைககு—கௌரவயதையிலே நோககு பிந்தின வார்த்தைககு—பேராக்யதையிலே நோககு

1₂ தர்மபூதஜனாநம் அதுகூலமாகையாலே நலதது என்றது 1₂ q நலதது என்று ஜனாநகுணகத்வமும் ஒண்பொருளென்று ஜனாநஸவருபத்வமும் சொல்லுகிறது n ஒண்பொருளென்று ஜனாநஸவருபத்தைச சொன்னால் போராதோ? ஜனாநகுணகத்வமும் சொல்லவேணுமோவெனன (இவவஸதுக்களதான இதயாதி) n (ஜனாநகுணஸ்ரயமுமாய) என்று சஸபூத்யதாலே ஒண்பொருள என்றதின் ஒணமைக்கு விவக்ஷிதமான ஜனாநஸவருபனுமாயிருக்கும் என்றபடி 0 ததர பரமானமாஹ (பரணவேதி) யதுவா அவதாரிகாநுஞ்சுந்யேந உகதமாததும் மந்தரே பரத்யுதாநாததி அதாவது பரணவததில் மகாரம் - மந ஜனாநே என்றும் மநு அவபேராத்யே என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜனாநவாசியாய இன்ன ஜனாநம் எனனாமையாலே ஸவருப ஜனாநததையும் ஸவபூவஜனாநததையும் சொல்லிறதிறே

ஜீ—மதுகரும் ஐதிஹயம் (ஆழவாந இத்யாதி) அதர 1 'யதருச்சுயா ஸ்ருதோ மந்தரஸசூநநேநாத் சூலேந வா | பத்ரேக்ஷிதோ வா வயாதத, ஸயாத பரத்யுதாநாதத்யுதோ பவேத || இதயநு ஸந்தேயம் ஆழவாநுடைய முந்தின வார்த்தைககு—கௌரவயதையிலே நோககு பிந்தின வார்த்தைககு—பேராக்யதையிலே நோக்கு

1 எண்பெருக்ககு—எண்ணுககு அவவருகே பெருகியிருக்கிற என்று அாததமாய ஆநநதயத்தைச சொல்லுகிறது எண்பெருக்கு அநநலம் என்று பத்யுபேத்யமாய எண்ணுககு அவவருகே பெருகியிருப்பதாய அநத பூரஹமாநந்தத்தோடு ஸமாநமான ஆநநத்யாதி குணத்தை உடைய என்று உரையில் அாததும் 1₂ ஸவத்யாமபூத ஜனாநம் அதுகூலமாகையாலே நலம் எனகிறது (நலத்து) அத்து சாரியைச சொல் நலம்—நலததையுடைய 1 q நலத்தெனது—ஜனாந குணகத்வமும் ஒண்பொருள என்று - ஜனாந ஸவருபத்வமும் சொல்லுகிறது n ஜனாந ஸவருபத்வத்தைச சொன்னால் போராதோ? ஜனாந குணகத்வமும் சொல்லவேணுமோவெனன (இவவஸதுக்களதான இதயாதி) n (ஜனாந குணஸ்ரயமுமாய) என்ற சஸபூத்யம் - ஒணமைக்கு விவக்ஷிதமான ஜனாந ஸவருபதையை ஸமுச்சயிக்கிறது அதாவது - ஜனாந ஸவருபனுமாய இருக்கம் என்றபடி 0 இதுக்கு நியாமகபரமானம் (பரணவததிலித்யாதி) அதாவது— மந - ஜனாநே' எனகிற த்யானிலேயாதல் மநு - அவபேராத்யே எனகிற த்யானிலேயாதல் ஜனாநவாசியாய, அதுதான இன்ன ஜனாநம் என்று விஸேஷியாமையாலே த்யாமதர்மிருப

ஈ—தருத்யபத்யுமான மகாரததாலே ஜஞாநகுணாஸரயமுமாய் p ஜஞாதாவுமாயிருக்குமென்று சொல்லிறிறே

q(ஒண்பொருள்) 1 அசைதநயம் அசிததுக்கு ஸ்வபூவமாகாநிறுக்கச்செய்தே வஸது தானா ஐட்யுமுமாயிருக்குமிதே s அஸம்ஜஞாவததாயிருக்குமிதே s₂அங்ஙனனறிகே வஸது தான t ஸ்வஸமை ஸ்வயம்பரகாஸமுமாய், u த்யாமபூதஜஞாநமானதுவும் விஷயங்களை க்ரஹிததுத தனனையும் அறிவிக்கக்கடவதாய் இருக்கும், v அததைப பற்றச் சொல்லுகிறது (ஈறில்)எனகிற இது, ஈழம் மேலும் அநவயிததுக்கிடக்கிறது v₂ஈறில்வான ஒண்பொருளையும், ஈறில்வான வண்புகழையும் உடையனாகையாபிறறு—நாராயணனாகையாகிறது

அ—என்றபடி p (ஜஞாதாவுமாய) ஸ்வஜஞாதாவுமாய ஸ்வபரகாஸத்தையாததே இதுக்கு நியாமகம்—1 ஸுகித்வம் ஜஞாந்ருத்வஞ்ச ஜஞாயதே என்ற பூஷய வாக்யத்துக்கு ஸ்ருத பரகாஸிகாகாரர்—2 ஸ்வஸமை பூஸத இதி பூஸநபரதிஸம்பநதித்வரூப பரத்யகதவாபிபராயேண ஜஞாந்ருத்வயித்யுகதம் நது த்யாமபூத ஜஞாந ஸ்பூரணத் என்று அருளிச்செய்தது

q ஆனால் இங்கு இந்த ஸ்வபரகாஸத்வம் சொல்லவேண்டாவோவென அதுவும் இங்கே சொல்லிற்று எனகிறா (ஒண்பொருள் என்று) r நலத்து ஒண் எனகிற பத்யூவயததாலும் அசித்யுவயாவருத்தி ஸித்யுமானபடியை அருளிச்செய்கிறா (அசைதநயம் இதயாதி) அசைதநயம்—ஜஞாநாபூவ அசிதது ஜஞாநாபூவாஸர்யமாய ஜஞாநதிந்முமாய இருக்கும் s₃(அங்ஙனனறிகே)ஸவருபமும் ஜட்யுமாய ஜட்யுத்யாமாஸர்யமுமான அசித்தினபடியனறிகே ஆக ஸவருபம் அஜட்யுமாய அஜட்யுத்யாமாஸர்யமுமாய இருக்கும் என்றபடி s (அஸம்ஜஞாவததாய) என்றது—ஜஞாநஸூந்யமாய என்றபடி இது அசைதநயம் (r) இத்யாதிக்கு விவரணம் t ஜட்யுமுமாய (r₂) என்றதுக்கு பரதிகோடி (ஸ்வஸமை ஸ்வயம் பரகாஸமுமாய) என்றது இத்தால ஜஞாநஸவருபத்வம் சொன்னபடி u அஸம்ஜஞாவததாயிருக்கும் (s) என்றதுக்கு பரதிகோடி (த்யாமபூதஜஞாநமானது என்று தொடங்கி) v (அததைப பற்ற) ஸ்வஸமை ஸ்வயம்பரகாஸத்வத்தைப பற்ற இத்தால 'ஒண்பொருள் (q) என்று பரதிகோடாதூநம் பண்ணினதின தாத்தாயத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று ஒண்மை—ஸ்வஸமை ஸ்வயம்பரகாஸத்வம்

ஈ—ஜஞாந த்யுவயத்தையும் சொல்லிறிறே என்றபடி p (ஜஞாதாவுமாய) ஸ்வயம் பரகாஸமுமாய எத்தநியாமகம்—1 ஸுகித்வம் ஜஞாந்ருத்வஞ்ச ஜஞாயதே என்ற பூஷய வாக்யத்துக்கு ஸ்ருத பரகாஸிகையிலே 2 ஸ்வஸமை பூஸத இதி பூஸநபரதிஸம்பநதித்வரூப பரத்யகதவாபிபராயேண ஜஞாந்ருத்வயித்யுகதம், நது த்யாமபூதஜஞாந ஸ்பூரணத் என்ற வாக்யம் ஜஞாதாவுமாய என்றது ஸ்வஜஞாதாவுமாயென்றபடியாய ஸ்வஸமை ஸ்வயம்பரகாஸம் என்றபடி.

q ஆனால் அநத ஸ்வபரகாஸத்வம் இங்குச் சொல்லவேண்டாவோ என அதுவும் இங்கே சொல்லிற்று எனகிறார் (ஒண்பொருளென்று) r நலத்து ஒண்பொருள் எனகிற விஸேஷண த்யுவயத்துக்கும் வயாவாதயமேதென (அசைதநயம் இதயாதி) அதாவது—ஸவருபேண ஸ்வபூவதஸ்ச ஜட்யுமான அசித்தில் வயாவருத்தம் என்றபடி அசைதநயமாவது—அஜஞாநாஸர்யத்வம் s அசைதநய ஸ்வபூவ விவரணம் (அஸம்ஜஞாவததாய இதயாதி) அஸம்ஜஞாவததாய—ஜஞாநஸூந்யமாய t ஜட்யுமுமாய (r₂) என்றதுக்கு பரதிகோடி (ஸ்வஸமை ஸ்வயம் பரகாஸமுமாய) என்றது இத்தால ஜஞாநஸவருபத்வம் சொன்னபடி u 'அஸம்ஜஞாவததாய இருக்கும்' (s) என்றதுக்கு பரதிகோடி (த்யாமபூத ஜஞாநமானதுவும் என்று தொடங்கி) v (அததைப பற்ற) ஸ்வஸமை ஸ்வயம்பரகாஸத்வத்தைப பற்ற ஆக இவ்வளவால ஒண்பொருள் (q) என்று

ஈ— w 1 “भावत्कमङ्गलुणा हि निर्दर्शन न (பாவதகமங்குளகுண ஹி நித்யா ஸநம ந) ‘தன்னுடைய கல்யாணகுணங்களோபாதி நித்யமுமாய் பரகாரமுமாய் இருக்கும் இவ்வஸ்து எனக்கைக்காக குணங்களை நித்யாஸநமாகச் சொல்லுகிறது x நித்யரான த்ரிவித்யேதநரையும் நித்யமான கல்யாணகுணங்களைபுமுடையனாய் இருக்கையாயிற்று நாராயணனாகையாவது

அவனுடைய (திண கழல சேரே) இப்படி y ஸம்பந்தம் காதுாசித்தமாகை தவிர்த்து y₂ நித்யமாயிற்றபினபு, ஸவருபஜநாநமுடையாரை அவன ஒருநாளும் y₃ விடா

அ— w ஆத்மஸ்வரூபம் நித்யமாகையாலே ஸ்வதந்தரமெனகிற ஸங்கை ஸம்பிவயாஹாரத்தாலே பரிஹருதமாயிறெனகிறா (பாவதகேத்யாதியாலே) யதவா குணநாம தாத்ரீநயேபி நித்யதாயாம பரமாணம் (பாவதகேத்யாதிய) ததர ஹி நித்யேசசூஸித்யதயா ததபரதநத் ராணம் நித்யதாயாம ஸவருபபரதந்தரகுணநாம நித்யதா ஸித்யதவதகாரேண நித்யாஸநதயா உக்தா 1 நித்யாஸநம ந என்ற அநந்தரம் என்று சொல்லப்பட்ட என்று ஸேஷம் அது— கல்யாணகுணங்களுக்கு விஸேஷணம் அதவா 1 பாவத்கமங்குளகுண ஹி நித்யாஸநம ந என்று—ஸ்லோகமாத்ரோபலக்ஷணமாய இருக்கும் இங்கு த்ருஷ்டாந்தத்தாலே ஆத்மநித்யதவம் ஸமாத்திதத தமக்கு த்ருஷ்டாந்தமாய இருக்கிறது நித்யாஸநம ந’ என்ற அநந்தரம் ஸ்லோகத்தினபடியே என்று ஸேஷம் x கீழே ஈறில (V₂) இதயாதியவாக்யத்தை விவரிக கிறா (நித்யரான இதயாதிய)

y y₂ (ஸம்பந்தம் நித்யமாயிற்றபினபு) என்றது— நித்யமான வஸ்துகளினுடைய பரகார பரகாரிபாவ ஸம்பந்தமாகையாலே ஸம்பந்தம் நித்யம் என்றபடி யதவா கழலுக்குத் திண்மையாவதெனன (இப்படி ஸம்பந்தம் இதயாதிய) ஸம்பந்தம் என்றது—ஸேஷஸேஷிபாவ

ஜீ—பரதீகோபாத்ராம பண்ணினதின தாதபாயத்தை அருளிச்செயதாராயிற்று ஒண்மை— ஸ்வஸமை ஸவயம்பரகாஸதவம்

w நாராயண ஸப்தத்துக்கு அாததங்கள் அநேகமுண்டாமிருக்க ஆத்மாவுக்கு அநந்தரம் குணங்களைச் சொன்னது— நித்யவஸ்துவுக்கும் நித்யபாரதந்தாயம் கூடுமெனகிறதுக்கு த்ருஷ்டாந்தத்தவேந எனகிறார் (பாவத்கேத்யாதியாலே) 1 நித்யாஸநம ந என்ற அநந்தரம் ‘ஸ்லோகத்தினபடியே’ என்று ஸேஷம் x கீழே ஈறிலவான (V₂) என்ற வாக்யவிவரணம் (நித்யரான இதயாதிய) V₂ ஈறு—நாஸம், இலவெனறு—இல்லாமை, ஆக நாஸமினறிகே இருக்கிற நித்யமாயிருக்கிற என்றபடி

y y₂ (ஸம்பந்தம் நித்யமாயிற்றபினபு) என்றது—நித்யவஸ்துகளுடைய பரகாரபரகாரிபாவ ஸம்பந்தமாகையாலே ஸம்பந்தமும் நித்யமென்றபடி y₂ (விடானிறே) ஆகையாலே’ என்று

பர—w1 (வண்புகழ் நாரணன்) श्रीवैकुण्ठस्त्वे—“इच्छात एव तव विश्वपदार्थसत्ता नित्य प्रियास्तव तु केचन ते हि नित्याः। नित्यं त्वदेकपरतन्त्रनिजस्वरूपा भावत्कमङ्गलुणा हि निर्दर्शन नः॥”

11 சேர்த்தடத் தென்குரு கூர்ச்சட கோபன்சொல் சீர்த்தொடை யாயிரத்து ஓர்த்தவிப பத்தே

ஆழ்வார திருவடிகளே ஸரணம்

ஆ—11 வயா —(சேர்த்தடம்) பகுவத்குண பரதிடாத்குமாயிருந்த இவ்வாயிரத்திலும்
இத்திருவாயமொழி எம்பெருமானை உணர்ந்து சொல்லிற்று 11

திருக்குகைப்பிரானபிள்ளான திருவடிகளே ஸரணம்

ஓ—அவ —நிகுமத்தில-எம்பெருமானுடைய குணங்களைத் தொடுத்த ஆயிரம் திருவாய்
மொழியு(யிலு?)ம ஆராயந்து சொல்லப்பட்டன இவை என்கிறார்

வயா —(சோத்தடத்தென குருகூர்ச்சடகோபன்) திரண்ட தடங்களையுடைய
திருநகரியையுடைய ஆழ்வார “சோத்தடங்களையுடைதது” என்றும் சொல்லுவார், “இப்
பத்தைச் சோ’ என்று கரியாபத்யுமாகவும் சொல்லுவார் பரோபதேசம் பலரைக் குறித்து
உபகரணிகையாலே மேல் ஏகவசநமான இடங்களுள்ளலாம் ஜாத்யபிபராயம் 11

நஞ்சியா திருவடிகளே ஸரணம்

ஈ—னிறே 2 ஆஸரிதரை ஒருகாலும் விட்டுக்கொடாத திண்மையைப் பற்ற “திண்கழல்”
என்கிறது (சோ) ஆஸரயி உன்னுடையதாய் உ உனக்கு வகுத்ததாயிருந்த
பின்பு, நீ கடுக ஸவீகரி, b ‘நம்’ என்றபடி 10.

அ—ஸம்பநதம் என்றபடி 2 ஆஸரிதரை என்கிறவிடத்தில் ஆகையாலே என்று கீழே கூட்டுவது
a a₂ (உன்னுடையதாய்) என்றதுக்கு விவரணம் (உனக்கு வகுத்ததாய் என்று) இது நாரணன்
திண்கழல் என்கிற ஸம்பிவயாஹாரலப்யம் யதுவா பஹுவரீஹியிற சொல்லுகிற ஸௌ
லப்யத்தையும் தத்புருஷனில் சொல்லுகிற ஸ்வாமித்தவத்தையும் பற்றச் சொல்லுகிறார்
(உன்னுடையதாய் இதயாதி) b சேர் என்றது - நம்ஸபத்யார்த்தம் பஹுநததுக்கு
ஆலம்பநந்தரம் திருவஷ்டாக்ஷரம் என்றது இப்பாட்டுபரமேயம் எண்பெருக்கநலத்தது
சுறிலவான ஒண்பொருளையும் ஈறிலவான வண்புகழையுமுடைய நாரணன் திண்கழல் சோ’
இதயந்வய 10.

ஜீ—கூட்டுவது a (உன்னுடையதாய்) உனக்கு பேராக்யமாய் இது கழல் என்றதைப்பற்ற
a₂ நாரணன் என்ற பதத்தைக் கூட்டித் தாதபர்யம் (உனக்கு வகுத்ததாய்) என்றது
a a₃ யதுவா (உன்னுடையதாய்) என்றதுக்கு விவரணம் (உனக்கு வகுத்ததாய் என்று) இது
நாரணன் திண்கழல் என்கிற ஸம்பிவயாஹாரலப்யம் அளறிககே பஹுவரீஹியிற
சொல்லுகிற ஸௌலப்யத்தையும் தத்புருஷனில் சொல்லுகிற ஸ்வாமித்தவத்தையும் பற்றச்
சொல்லுகிறார் (உன்னுடையதாய் இதயாதி) ஆதல b சோ என்றது-நம்ஸபத்யார்த்தம்
என்றபடி எண்பெருக்கநலத்தது சுறிலவான ஒண்பொருளையும் ஈறிலவான வண்புகழையுமுடைய
நாரணன் திண்கழல் சோ என்று அந்வயம் 10

11—அவ — அநநதரம் இததிருவாயமொழியினுடைய உபாதேயதமதவதைப பூலமாக அருளிச்செய்கிறா

சோ—செறிதலையுடைத்தான, தடம்—தடாகங்களையுடைய, தென—அழகிய குருகூர்—திருநகரியில், சடகோபன—ஆழ்வாரா, சொல்—அருளிச்செய்த, சோ—ஸப்து லக்ஷண கூதமான சீரகளினுடைய, தொடை—தொடையை உடைய, ஆயிரத்து— ஆயிரத்திலும், இப்பத்து—ஆஸரயனோபதேயஸபரமான இப்பத்து, ஓாதத—நிரு பிக்கப்பட்டன, ஓாதத இப்பத்தைச சோ என்று வினையாகவுமாம்

இததிருவாயமொழி இருசீராய குறளடி நான்கும் ஒத்திருக்கையால் வஞ்சித்துறை 11

வாதிசேஸரி அழகியமணவாளச சீயா திருவடிகளே ஸரணம்

இ—அவ — நிகுமத்தில்—புகுவதுகுணங்களைத் தொடுத்த ஆயிரம் திருவாயமொழி யிலும் ஆராய்ந்து சொல்லப்பட்டன இவை என்கிறா

வயா — (சோத்தடம்) ஊரோடே சோநத தடம் தன்னிலே சோநத தடம் எனனுதல் (சீர்ததொடையாயிரம்) சீரென்று - கவிகு உறுப்பான அலங்காரங்களைச் சொல்லுதல், புகுவதுகுணங்களைச் சொல்லுதல் (ஓர்த்தவிப்பத்து) ஓநது சொல்லப்பட்டன இவை பரஜைகள் தூக தியைக கண்டு, இவற்றினுடைய உஜ்ஜீவனோபாயத்தைத் திருவுள்ளத்தாலே ஆராய்ந்து அருளிச்செய்தது, “இப் பத்தைச சோ” என்று—கரியாபதூமாக ஒருவன் சொன்னான் இப்பத்தை நெஞ் சிலே சோ - அநுஸந்தி, பரோபதேயஸம் பலரைக் குறித்து உபகரணிகையாலே, ஏகவசநமானவிடம் ஜாதயபிபராயம் 11

பெரியவாச்சான பிள்ளை திருவடிகளே ஸரணம்

11—அவ — நிகுமத்தில் — முதற்பாடில் வயதிரித்தவிஷயங்களை விட்டு ஸர்வேஸ்வரன பக்கலிலே ஆதமாவை ஸம்பரிக்க இசையுங்கோள் என்றார், இரண்டாமாடில் வயதிரித்தவிஷயங்களினுடைய தோஷதாஸநம் பண்ணவே விலாமை என்றார், மூன்றாமாடில் த்யாஜ்யாமஸத்தைச் சுருங்க அருளிச்செய்தார், நாலாமாடில் - பற்றப்படுகிற விஷயத்தினுடைய நன்மையை அருளிச்செய்தார் அஞ்சாமாடில் - பற்றுமிடத்தில் வரும் அந்தராயபரிஹாரத்தை அருளிச்செய்தார் ஆறாமாடில் அவன் ஸங்குஸவ்யாவன என்றார் ஏழாமாடில் ஸம்புநதுஜஞாநமுண்டாகவே பொருந்த லாமை என்றார் எட்டாமாடில் வேறு உபகரணம் தேடவேண்டா, அவன் தந்த கரணங்களை அவனுக்காகக் அமையும் என்றார் ஒன்பதாமாடில் அப்படி செய்யவே பூஜநவிரோதிகள் தன்னையே விட்டுப்போம் என்றார் பத்தாமாடில் பூஜநததுக்கு

ஈ—ஆலம்பயுநமான மந்தரமினனதெனறா உ இதுதான b வாயவந்தபடி சொல்லிறனென றல்ல, சேதநருடைய ஹிதத்துக்கு ஈடாக ஆராய்ந்து சொல்லப்பட்டதெனனுதல் அன்றிக்கே இதுதான ஹிதமாயிருப்பதொனருகையாலே எப்போதுமொகக ஓரப்படுவதொன்று எனனுதல்

வயா —(சோததடம் இதயாதி) “சேர்த்தடம்” எனகிற இததைச சோ தடமாககி, பொய்கைகளோடு பொய்கைகள் சோநதிருக்கும்படியைச சொல்லிறருகவுமாம் அன்றியே, தெனகுருகா’ என்று—ஊரா பரஸ்துதமாகையாலே தடாகங்கள் சேர்நதிருநதுள்ள தெனகுருகா என்று—ஊருக்கு விபேஷணமாதல் அன்றிக்கே, “சோ” எனகிற இது—கரியாபதும்பாய்க்கிடத்தல் (தெனகுருகாச சடகோபன சொல்) o ஹிதஞ் சொல்ல என்றிழிந்து அஹிதத்தைச் சொல்லுவாநெருவன வாராததையன்று d ஆபத துமரானவர் சொன்ன வார்த்தை எனகை (சீரத்தொடையாயிரம்) e “எழுத்தசை சீர் பந்தம் அடிதொடை பாவினம் என்று கவிக்கு அவயவமாய் இருப்பன சில உண்டு, அவற றைச் சொல்லுதல் அன்றிக்கே, f உபாஸகாநுகூரஹத்தாலே உபாஸயனுடைய கல்யாண

அ— நிகுமம் (சேரிதயாதி) a (இதுதான) என்றது - கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட அர்த்தம் b (வாய வந்தபடி) இதயதர கைவந்தபடி இதி கேஷுசித ஸீகோஸேஷு வர்த்ததே தத லேகூச தோஷாகூதம்

c ஆதமபரஸம்ஸநம் யுஜயதே கிம்? இத்யதர் பூர்வமாஹ (ஹிதஞ்சொல்ல இதி) d (ஆபததமரான வா) எனகையாலே - திருநகரிமிற பிறப்பும் ஆபததாஹேது என்று கருத்து e (எழுத்தசை இதயாதி) அதாவது குறமெழுத்து நெடடெழுத்து முதலான பதினமூன்றெழுத்தும் நேரசை நிரையசையாகிற இரண்டு அசையும் ஆசிரியவுரிச்சீர் நான்கும் வெண்பாவுரிச்சீர் நான்கும் வஞ்சியுரிச்சீர் நான்கும் பொதுச்சீர் பதினாறும் ஓரசைச்சீர் இரண்டும் ஆக முப்பது சீரும் ‘பந்தமெனிலும் தனையெனிலுமொககும் என்று தமிழர் சொல்லுகையாலே நேரொன ருசிரியப்பந்தம் நிரையொனருசிரியப் பந்தமெனகிற ஏழு பந்தங்களும் குறளடி சிந்தடி முதலான அடி ஐந்தும் மோனை இயலவு எதுகை, முரண் அளபெடை எனகிற ஐந்திலும் அடிமோனை முதலாக ஓரொன்றிலே இவ்வெட்டுத்தொடையாக நாற்பதும் அந்தாதித்தொடை இரட்டைத்தொடை செந்தொடை எனகிற மூன்றுமாக நாற்பத்துமூன்று தொடையும் பாவானது—வெண்பா ஆசிரியப்பா முதலான பாக்கள் இனமாவது—தாழிசை துறை விருத்தமெனகிற பாக்களின இனம் மூன்றும் என்று கண்டுகொளவது f (உபாஸகாநுகூரஹத்தாலே இத்யாதி) உபாஸகனிடத்தில ஆழவார்க்குண்டான அநுகூரஹத்தாலே, உபாஸயனுடைய கல்யாணகுணங்களைத் தொடுத்த ஆயிரம் என்றபடி

ஐ— நிகுமம் (சோததடம் இத்யாதி) a (இதுதான) கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட அர்த்தம்

c ஆதமபரஸம்ஸநம் கூடுமோ? என்ன (ஹிதஞ்சொல்ல இத்யாதி) d (ஆபததமரானவர்) எனகையாலே—திருநகரிமிற பிறப்பும் ஆபததாஹேதுவென்று கருத்து f (உபாஸகாநுகூரஹத் தாலே) உபாஸகனிடத்தில ஆழவார்க்கு உண்டான அநுகூரஹத்தாலே

ஈ குணங்களைத் தொடுத்த ஆயிரமெனனுதல் g (ஆயிரத்தோரத்த இப்பத்தே)h ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, சேதநாகு ஹிதமாவது ஏதென்று நிருபிததுச் சொல்லப்பட்டது எனனுதல் அனாறிககே, சேதநர்க்கு ஹிததமமாயிருப்பதொன்றாகையாலே, எப்போதும் ஓரப்படுவதொன்று எனனுதல் i ஓர்த்த இப்பத்தை நெஞ்சிலே சேர் - அநுஸந்தி, பரோபதேஸம் j பலரைக் குறித்து உபகரமிக்கையாலே, மேல் ஏகவசநமான இடம் ஜாதயபிபராயம் 11

வடககுத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே ஸரணம்

அ- g (ஆயிரத்தோரத்த இப்பத்தே) ஆயிரத்து இப்பத்து ஓரப்பட்டது - ஆராய்ந்து சொல்லப்பட்டது எனனுதல் ஆயிரத்து இப்பத்து ஓரப்படுவது அதாவது-எப்போதுமொக்க அநுஸந்திக்கப்படுவது எனனுதல் ஓர்த்த இப்பத்தை நெஞ்சிலே சேரெனனுதல் h இவவர்த்தத்யததையும் அடைவே அருளிச்செய்கிறா (ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு இதயாதி) yத்வா அவதாரிகையிலும் அாததும் சொல்லுகிறவிடத்திலும் சொல்லப்பட்டதெனறது- ஓர்த்த என்று கரியரபரமாககிச சொன்னபடியன்று விசேஷணர்த்தத்துதைப பிரித்துச சொன்னபடி i ஆனால் இவவர்த்ததத்தில கரியை ஏதெனை அருளிச்செய்கிறா (ஓர்த்த இதயாதி) j (பலரைக் குறித்து உபகரமிக்கையால்) என்றது- வீடுமின என்று பன்மையாகச சொல்லுகையாலே என்றபடி சேதந ஹிதார்த்தமாகச சொல்லப்பட்டதென்று இப்பாட்டுபரமேயம் சேர்த்ததத் தென்குருகூர் என்று தொடங்கி இப்பத்து ஓர்த்த என்று உரைமினுடைய அந்வயம் 11

ஆத்தான ஜீயா திருவடிகளே ஸரணம்

ஜீ- g (ஆயிரத்தோரத்த இப்பத்தே) ஆயிரத்து இப்பத்து ஓரப்பட்டது - ஆராய்ந்து சொல்லப்பட்டது எனனுதல் ஆயிரத்து இப்பத்து ஓரப்படுவது - எப்போதுமொக்க அநுஸந்திக்கப்படுவது எனனுதல் ஓர்த்த இப்பத்தை நெஞ்சிலே சேர் அதாவது-அநுஸந்தியென்னுதல் h இவவர்த்தத்யததையும் அடைவே அருளிச்செய்கிறா (ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு இதயாதி) j (பலரைக் குறித்து) வீடுமின என்று பலரைக் குறித்து 'சேர்த்ததவென்று தொடங்கி இப்பத்து ஓர்த்த இத்யந்வயம் 11

ராமாநுஜஜீயர் திருவடிகளே ஸரணம்

தூரமிடோபபிஷத ஸங்கதி - வீடுமின

१. संसारिणोऽप्यनुजिघृक्षुसौ दयालुस्पाथिरैतरपुमथंरुचिं निरसन् ।
तस्यागूर्वहरिभक्तिसुधा बुधानामुदीपिनीमुपदिदेश मुनिर्द्वितीये ॥ २ ॥

- 1 ஸம்ஸாரிணோபயநுஜிக்ருக்ஷுரஸௌ தயாநு அஸ்பாஸதி ரேதரபுமாத்ருகிம் நிரஸயந் ।
தத்தயாகுபூர்வஹரிபுக்திஸுதாநம் புதுநாநாம்
உத்ஸூபிநீமுபதிதேஸம் முநிர்த்விதியே ॥ 2 ॥

அழகிய மணவாளச் சீயர் திருவடிகளே ஸரணம்

தூரமிடேபாபநிஷத தாதபாயரதநாவளி - வீடுமின

स्वामित्वात् सुस्थिरत्वाच्चिखिलनिरुपधिसात्मविद्ग्राह्यभावात्
तादृक्सर्वानुकூल्यात् च्यवनवदितरप्राप्यवैषम्यवत्त्वात् ।
सर्वत्रापक्षपातात् शुभविभवतया मानसाद्यर्च्यभावात्
सङ्कोचोन्मोचरुत्वाज्जगदयनतयोपादिशत् सर्वयोग्यम् ॥ २ ॥

- 2 ஸ்வாமிதவாத் ஸுஸ்திரதவாத்நிஷ்டநிபுதிஸ்வாதமவித்யுகூராஹயபூவாத்
தாத்யுக்ஸர்வாநுகூலயாத் ச்யவநவதிதரபராபயவைஷமயவததவாத் ।
ஸாவத்ராபக்ஷபாதாத் ஸுபுவிபுவதயா மாநஸாத்யாச்யபூவாத்
ஸங்கோசோநமோசகத்வாஜ்ஜகத்யநதயோபாதிஸுத் ஸர்வயோக்யம ॥

வயா — (1) (ஸ்வாமிதவாத்) உமமுயிர் வீடுடையான-எல்லாருக்கும் ஸ்வாமியாகையாலும்
(2) (ஸுஸ்திரதவாத்) மின்னினநிலையில் - ஸ்வவயதிரிகதர் எல்லாரும் அஸ்திரராயத தானொரு
வனே ஸுஸ்திரனாகையாலும் (3) (நிகூல நிருபதிஸ்வாதம வித்யுகூராஹய பூவாத்) நீரநும
தெனறியை வேர்முதல மாயதது - அஹங்கார மமகாரங்களாகிற விரோதிகளை விட்ட போகளாலே
ஸுக்ரஹனாகையாலும் (4) (தாத்யுக்ஸர்வாநுகூலயாத்) எல்லையிலந்நலம் புலகு பறறறறே -
அப்படி எல்லார்க்கும் அநுகூலனாகுகையாலும் (5) (ச்யவநவதிதரபராபய வைஷமயவத
தவாத்) உறறதுவீடுமின செறறது மனனுறில் - நஸ்வரமான கைவலயத்திறகாட்டிலும்
விலக்ஷணமான ஸ்வபராபதிருப மோக்ஷத்தை உடைத்தாகையாலும் (6) (ஸாவத்ராபக்ஷ
பாதாத்) பறறில்லீசனும் முறறவும் நின்றனன-அநாதியாக ஆஸ்ரமித்த ஸூரிகளிறகாட்டிலும்
இன்று ஆஸ்ரமித்தசேதநரிடத்தில மிகவும் வாத்ஸலயத்தை உடைத்தாகையாலும் (7) (ஸுபுவிபுவ
தயா) அடங்கெழில் சம்பத்து - கட்டடங்க நன்னுள ஸம்பத்தை உடைத்தாகையாலும்
(8) (மாநஸாத்யாச்யபூவாத்) உள்ளமுரை செயல உள்ள இம்முனறையும் - மநோவாக்காயங்க
ளாலே பூஜிக்கப்படுமவனாகையாலும் (9) (ஸங்கோசோநமோசகத்வாத்) ஒடுங்கலுமெல்லாம்
விடும் அவித்யாதிர்களாலே உண்டான ஜ்ஞாதஸங்கோசத்தை விடுவிகையாலும் (10) (ஜக
த்யநதயா) வண்புகழ நாரணன - லோகங்களுக்கெல்லாம் ஆதாரமுமாய அநதர்யாமியுமாய
உபாயமுமாய உபேயமுமாய நிறகையாலும் எம்பெருமான ஸாவாராத்யனாகுகும் அவனை
பூஜியுங்கோள்-என்று 'வீடுமின முறறவும் எனகிற துஸகத்திலே பரரைக்குறித்து ஆழ்வார்
உபதேஸித்தருளினா எனகிறார்

வேதாந்த தேஸிகா திருவடிகளே ஸரணம்

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

2 வீடுசெய்து மறறெவையு மிக்கபுகழ் நாரணந்தாள்
நாடுநலத் தாடைய நன்குரைக்கும்—நீடுபுகழ்
வண்குருகூர் மாறனிந்த மானிலத்தோர் தாமவாழப்
பண்புடனே பாடியருள் பத்து

பெரியஜீயா திருவடிகளே ஸரணம்

அவ — இரண்டாம் பாட்டு (வீடுசெய்து) இதில் தமமுடைய திருவுள்ளம் போலே அநுபூவததுக்குத் துணையாய்த் திருநதுமபடி, ஸமஸாரிகளைச் சூழித்துப் பரோபதேஸம் பண்ணுகிற பாசுரத்தை † அநுவதித்து அருளிச்செய்கிறார் அது எங்ஙனேயென்னில், கீழ் எம்பெருமானுடைய பரதவத்தை அநுபூவித்தவா அநுபூவஜ்ஜிதஹாஷ பரகாஷத்தாலே * பேராதுயநத் பரஸபரம் பண்ணியல்லது துரிகசமாட்டாதே துணைதேட்டமாய், அதுககீடானாரை ஸமஸாரத்திலே காணுமையாலே, அவர்களைத் திருத்தியாகிலும் சோததுக்கொள்ளுவோமென்று பரோபதேஸம் பரவருத்தராய், புகுவதூவயதிரிகத் விஷயங்களின் தேஷாஷ்பூஹுளயத்தையும், புகுவதூகுணவைலக்ஷணயத்தையும் உபதேஸியாநின்றுகொண்டு, அபராபதவிஷயங்களை விட்டு பராபதவிஷயமான எம்பெருமானை பூஜியுங்கோள் என்கிற * வீடுமினமுற்றத்தில் அரத்தத்ததை (வீடுசெய்து) இதயாதிப்பாலே அருளிச்செய்கிறார் என்கை

வயா — (வீடுசெய்து மறறெவையும்) 1 “தயக்த்வா புதராமஸச தூராமஸச” எனனுமபடி † பரிகூரஹங்களுடையப் பரிதயஜிதது வீடுசெய்து-விடுகையைச்செய்து (மறறெவையும்) புகுவதூவயதிரிகதமாயிருந்துள்ளவை யெல்லாவற்றையும் நினைக்கிறது பூஜ்ஜவிரோதிகளாய் அஹங்கார ஹேதுவாயுள்ளதடங்கலும் முமுக்ஷுவுக்கு தயாஜயமிதே “வீடுமினமுற்றவும் வீடுசெய்து” என்றத்தைப் பின்சென்றபடி “மின்னின் நிலையில் மன்னுயிராகக்கைகள் எனனுமிடத்திறை உன்னுமின நீரே” “நீர்நுமதென்றிறை வோமுதலமாயதது” என்றும், “அதுசெறறு” என்றும், “உள்ள இம்முன்றையும் உள்ளிக்கெடுத்து” என்றும் இப்படி ஸதேஷாஷ்மாயிருக்கும்தெல்லாம் தயாஜயமாய், அததால் ஸகுணமாயிருக்கும்து உபாதேஸமாயிதே இருப்பது, அததைச் சொல்லுகிறது—(மிகப்புகழ் நாரணந்தாள்) என்று “ஈறிலவண்புகழ் நாரணன்” என்றத்தைப் பின்சென்றபடி ஸமருத்தமான கலயாணகுண ஸஹிதனாய் ஸாவஸமாதபரணன் நாராயணனுடைய சரணங்களை (நாடு நலத்தாலடைய நன்குரைக்கும்) “வீடுசெய்யமின்” “இறையுன்னுமின நீரே” என்று நாடாக(வே),

† (பா) அநுபூவிதது ‡ (பா) பரிதயஜிதத் பரிகூரஹங்களுடையவும்

விதே ஆஸரயிக்குமபடி உபதேஸிககிறது, அததை நினைத்திதே “நாடுநலத்தா லடைய” எனகிறது நலத்தாலடைகையாவது — “எல்லையிலநலம் புலகு” “அவனமுற்றிலடங்கே” “ஈசனடங்கெழில் தெனறடங்குகவுள்ளே” “இறை யுள்ளிலொடுங்கே” “ஒடுங்க அவனகண” என்று அங்குநா பரிஷ்வங்கும் போலே அபிநிவேஸத்தாலே ஆஸரயிக்குமபடியை விதித்தபடி எனகை இப்படி லோகத்திலுண்டான ஜநங்கள் புகதியாலே பூஜிக்குமபடி நனருக உபதேஸித் தருளும் உபதேஸத்ததுக்கு நனமையாவது - நிரஹேதுகமாகவும், உபதேஸ யாரத்ததுங்களில் ஸங்கோசமின்றிககே உபதேஸிககையும என்றபடி

திருவாயமொழிதோறும் திருநாமப்பாட்டு உண்டாகையாலே, அததையும் தத் பூலத்தோடே தலைக்கட்டாக அருளிச்செயகிருா (நீடுபுகழ் வண்குருகூர் மாறணிந்த மாநிலத்தோர் தாம் வாழ்ப பண்புடனே பாடியருள் பத்து) என்று அதாவது ஸம்ஸாரிகள் வைமுக்யம் பாராமல பரோபதேஸம் பண்ணுகையாலே, நிதயமாய நெடுகிப் போருகிற யஸஸையுடையராய, தூஸநீயமாய உதூரமான திருநகரிகு நிர வாஹகரான ஆழ்வாரென்னுதல், அன்றிககே வணமை A “வணதென்குருகூர் வணசடகோபன்” என்னுமபடி ஆழ்வார்கு விசேஷணமாதல் இப்படியான தம் ஓளதூராயத்தினாலே இந்த மஹாபருதிவியிலுண்டானவாகளெல்லாரும் புகுவதுபூஜநத்தாலே ஸத்தைபெற்று வாழும்படி பண்புடனே பாடியருள் பத்து பண்பு - ஸவபூவம் தம்முடைய கருபாஸவபூவத்தாலேயாதல், ஓளதூராய ஸவபூவத்தாலேயாதல், பரப்பறப் பாடியருளினது பத்து பாட்டாயிற்று “சோத் தத்தென்குருகூர் சடகோபன் சொல் சீரத்தொடையாயிரத்தோரத்தவிப்பத்து” என்றத்தைப் பின்சென்றபடி B “பாட்டுக்கு கரியையும், பத்துக்குக் கருத்தும்” எனகையாலே பத்துப்பாட்டுக்கும் உயிரப்பாட்டு பரதூநாயிருக்கும் அந்த நிதூநப்பாட்டுக்கு சேஷமாயிருக்கும் மற்றப்பாட்டங்களும், இது இததிருவாய மொழி திவ்யபரபூநத்ததுக்கெல்லாம் உள்ளதொன்றிதே C “வீடுமினென்று - தயாஜயோபாதேய தோஷ்குண பரிதயாக் ஸமாபணகரமத்தை ஸாலம்பூந மநதரமாக உபதேஸித்து” என்று ஆசாரயஹருத்யத்திலே நாயனரும் அருளிச் செயதார இததை புகதிபரமாக யோஜித்து பூஷயகாரா பூஷயம் தலைக்கட்டி யருளினபின்பு, † புகதிபரமாக யோஜித்த கரமத்தைப் பற்றவாயிற்று ஆசாரயாக் ளெல்லாரும் அப்படியே யோஜித்தாராக, இவரும் அப்படியே அருளிச்செயதார

பிள்ளைலோகம் ஜீயா இருவடிகளே ஸரணம்

திருவாயமொழி முதற்பத்தில

இரண்டாம் திருவாயமொழி வயாக்யநங்கள் முற்றுப்பெற்றன

ஸ்ரீ
சுடபில இரணடாம திருவாயமொழியின் பரவேசுததிலே அருளிச்செய்த
பரத மஸங்குதி க்ரந்தத்திற்கு விவரணமரகிய

ஸ்ரீ பூஷய த்ரவிடாகுமாத்யத்சகத்வநத்வ ஐககணட்யம

- 1 ஸாரீரகத்ரமிடுவேதுஸிரஸஸுதீபத ஸவாபூவிக ஸவகுணரதநசயம ரமேஸம |
 ஹஸதயத்ரமிழாத்தநயநிஸமாஸரிதரக்ஷணகதீக்ஷம வரஜாமி ஸரணம
 ரமணம யதிந்தோ ||
- 2 யோ வாஸய த்ர்ஸநவரஸய குலாதிநாதே
 யோ பூரஹமனோபி பரதத்வமிதி பரதித |
 யஸயாபுவந் நிகுமமௌளிவரஸ ஸுவாசஸ
 ஸோட்யம ஸடூரிவதாநமதுரை கடாசை ||
- 3 யதிந்த்ரஸ ஸடூரிம ஸதூர ஸேவமாந
 குத்ருஷைமஸச பூஷயாந் முதூர வாத்யுகதாந் |
 கதூமாத்ரஸேஷாந் விதூயாத் விபராந்
 த்ரயீமார்க்கு நிஷடூந் ஐயதயதர ஸோகே ||
- 4 ஸ்ரீவத்ஸசிஹநதநுஜாகுமமௌளியோகி -
 ஸ்ரீமத் கலிக்ரு வரயோகிமுகூர மஹாநத |
 வயாஸார்யவேதுஸிகூரார்ய மஹார்ய முக்யா
 வேதூநத் யுகும குரவோ ஹருதி ஸந்நித்யு ||
- 5 ஸ்ரீமத்யதிந்த்ர வரயோகிதூயா ஸுபாத்ர வாதூலவமஸ கலஸாமபூதிபூர்ண
 சந்த்ரௌ |
 காஞ்ச யதிஸ ஜநிபூமி க்ருதாவதாரௌ ஸ்ரீவேங்கடாபித்யுரு ஸரணம ஸரயாம ||
- 6 ஸ்ரீபூஷய த்ரமிடாகுமாத்ய த்ஸகத்வநத்வகமதயம ஸுதி -
 கும்மயம பராக்குருவாய ஸமமதமிதும் தவம க்ரந்தத்தோ தாஸய |
 இத்யேவம யதிராஜ த்ர்ஸநரதை பருதுவீஸுரை பரேரித
 காஞ்ச ஸௌமய வராபிதேதகருத முநி ஸ்ரீவேங்கடார்யாத்ததி ||
- 7 ந வேதூராத்ந வித்மோ ந க்ரு கவிதாம வயாக்ருதிபதம்
 ந தர்க்கேஷவபூயாஸோ ந பரமதபூங்கீபரிசய |
 அதூபி ஸ்ரீராமாவரஜ முநிவாயோக்தி நிசய-
 பரகாமபூயாஸோ மே பரகடயதி ஸர்வத்ர திஷணம ||

முதல திருவாயமொழியும், இரணடாம திருவாயமொழியும் அத்யாய சதுஷ்
 டயாதமக ஸாரீரகமீமாமஸா ஸாஸதர ஸமாநாதத்கமாயிருக்கும், ஸாரீரகாத
 த்நதான பூரஹமகாரணதவமும், தத்பூத்யதவமும், முமுக்ஷுபாஸயதவமும்,
 முகத பராபயதவமும் 8 “காரணத்வமபூத்யத்வமுபாயத்வமுபேயதா” எனனக
 கடவதிதே இவ்விரண்டு திருவாயமொழியும் வேதூரந்தஸாஸதர ஸமாகாததும்

என்னுமிடத்தை நம்பிள்ளை ஈட்டிலே * வீடுமின முற்றின பரவேஸுத்திலே, “ததவபரமாயும உபாஸநபரமாயுமிதே மோக்ஷஸாஸ்தரநதானிருப்பது அதில ததவபரமாகச் சொல்லவேண்டும்தெல்லாம சொல்லிற்று கீழிலதிருவாயமொழி யிலே உபாஸநபரமாகச் சொல்லவேண்டுமவற்றுக்கெல்லாம ஸங்கூரஹ்மாயிருக்கிறது இததிருவாயமொழி” என்று அருளிச்செய்தாரா, இதைபுங்கொண்டு வேதாநதாசாராயரும் தூரமிடோபநிஷத தாதபாயரதநாவனியிலே 1 “ஆதெஸ ஸாரீரகார்த்தத் கரமவிஹ விஸதும் விமஸதிா வக்தி ஸாகூரா என்று அருளிச் செய்தாரா, இன்னமும் 2 ‘புரா ஸதிறைர் வயாஸஸ ஸருதிஸதஸிரோர்த்ததும் கூரதிதவாந், விவவரே தம் ஸராவயம் வகுளதூரதாமேத்ய ஸ புந | உபாவேதெள க்ரநதெஸ க்டயிதூமலம் யுக்திபிரஸெள, புநாஜ்ஜே ராமாவரஜ் இதி ஸ பூரஹம் முகூர ||” என்று, ஸாமாநயேந ஸாரீரகததுக்கும திருவாயமொழிக்கும உண்டான ஐகமதயத்தை ஆசசானபிள்ளையும் அருளிச்செய்தாரா, ஆகையால் இரண்டு திருவாயமொழியும் பூாவோததர தூவிகாதமகமான ஸாரீரக ஸாஸ்தரஸமானாததும் என்று கொள்ளவேணும் இஸஸம்பரதூயாராததத்தை, பாட்டுக்களில் உப பத்தியுடனே ஏறிட்டு பரகாஸிப்பிக்கிறோம்

முதல திருவாயமொழி பூாவதூவிகத்தோடு சேருமபடியைத் தெரிவிக கிறோம் அது எங்ஙனெயெனனில், முதலபாட்டு நாலடியும் சதுஸைதாயாதத் து மாகவும், “மன்னகம்” என்கிற இரண்டாம் பாட்டு ஈக்ஷதயாநநதூமயாநதராத் து யாதிகூரணாதத் துமாகவும், “இலனது” என்கிற மூன்றாம் பாட்டு, ஆகாஸ பராண ஜயோதிரிநதூரபராணாதிகூரணாதத் துமாகவும், “நாமவன” “அவரவா” “நின்றனா” என்கிற நாலாம் பாட்டுத் தொடங்கி மூன்றுபாட்டும், தரிபாத்யாதத் துமாகவும், ஆக ஆறுபாட்டும் பரதூமாத்யாயாராதத் துமாய, “திடவிசம்பு” என்கிற ஏழாமபாட்டு தூவி தீயலக்ஷண பரத் துமபாதூராதத் துமாகவும், “சுரரறி” “உளனெனில்” என்கிற எட்டாம் பாட்டும், ஒன்பதாமபாட்டும் தாக்கபாதூராதத் துமாகவும், “பரநததண” என்கிற பத்தாமபாட்டும், நிகுமநபாட்டும் வியத்பாத் துரீயபாதூராதத் துமாகவும் ஆக ஏழாம பாட்டுத் தொடங்கி நிகுமததளவும் தூவிதீயாத்யாயாராதத் துமாய, இததிருவாயமொழி பூாவதூவிகாதத் துமாகக் காணலாம் அதில் முதற்பாட்டில், “உயாவறவுயா நலமுடையவன யவன” என்கிற சந்தை பரதூமாதிகூரண ஸமானாதத் தும அது எங்ஙனெயெனனில், பராபூகரமதரீதயா ஸபூதூததுக்குக் காராயாராதத் து திலே பேராதூதவ ஸுகதியாகையாலும் பரிநிஷபந வஸதுவிலே ஸபூதூததுக்கு பேராதூதவ ஸுகதியில்லாமையாலும், வேதாநதங்கள் பரிநிஷபநமான பூரஹ மத்திலே பரமாணமாகமாட்டாது பரமாணமல்லாமையால் ஸங்கூரதூயநம் பண்ணினவனுக்கும் அநநத ஸதூர பூலாபாதபரதீதி வரமாட்டாது 3 “அக்ஷயம் ஹ வை சாதூர்மாயயாஜிநஸ ஸுக்ருதம் புவதி” இதயாத் து வாகயங்களில் சாதூர மாயாத் து காமங்களுக்கும் அக்ஷயமான பூலம் ஸருதமாகையாலும், காமால்

பாஸ்திர பூலதவநிரணயம் ஸித்திதியாது, ஆகையால், காமனாம அலபாஸ்திர பூலவதவநிரணய ஸஹித அநநதஸ்திரபூலாபாதபரதீதிருப விஸிஷ்டஹேது ஸித்திதியாமையாலே, வேதநாதாரம்பும கடியாதென்கிற பூவபக்ஷத்திலே— அம்பூ தாத மாதுலாதி, ஸபூதங்குகளில் ஸித்திதூபமான மாதாபிதராத்யாததந் களில் பரதூம வயுதபத்தி காணகையாலும், அது காராயநூபாததத்திலென்கிற நிரபூநதூமில்லாமையாலும், வேதநாதங்குகுப பரிநிஷ்பாந பூாதந ஸாமாத்ய முண்டாய, அதுகள் பரமானமாகையாலே, அநநதஸ்திரபூலாபாதபரதீதிருப விஸேஷயாமஸம லபிக்கும காமவிசாரம பண்ணினவனுக்கு ஆவருத்திவித்யாநாதி களாலே காமங்குகு ஸாதிஸய பூலதவம் அவகூதமாகையாலும், அக்ஷயதவ கீரததநம் சிரகால ஸத்யாபிதவாபிபராயமாக—1 “வாயுஸாந்திரிக்ஷஞ்சைதத்யமருதம்” என்கிறவிடத்தில் அமருததவம்போலே நிரவஹிகக வேண்டுகையாலும், காம னாம அலபாஸ்திரபூலதவநிரணயருப விஸேஷனாமஸம ஸித்திதூகுகும் இப்படி விஸிஷ்டஹேது லபிக்குகையாலே ஸாஸ்தாராமபூம கடிக்குமென்றிறே பரதூமாதிக் கரணாததூம இனி “உயாவற வ்யாநலமுடையவன்” என்று அவதிக்காநநத ஸ்திரபூலருப குணவிபூதிமததையேச சொல்லி, “யவன்” என்று இவவாததத் துகு “ஆநநதோ பூரஹம்” இதயாதி, ஸருதிபரமான பரஸித்திதூயையும் காட்டுகையாலே, ஸித்திதூவஸதுவான பரபூரஹம் வேதநாத வேத்யமென்று ஸித்திதூகுகையால், இச்சநதை விஸேஷயாமஸமான அநநதஸ்திரபூலாபாதபரதீதியை ஸூசிப்பிக்கிறது, “உயாவற” என்கிற இது பூரஹமாதிகுகுடைய காமாதீ, நோசசூராயம் பூகூவதுச்சூராயாபேக்ஷயா “இலலை” எனனுமபடியிருக்குமென்று சொல்லுகையாலே, காமங்களினுடைய அலபாஸ்திரபூலதவ நிரணயததை ஸூசிப்பிக்கிறது, ஆக, “உயாவற உயாநலமுடையவன் யவன்” என்கிறவள வாலே விஸிஷ்டஹேதுவை ஸூசிப்பிக்கையாலே, ஸாரீரகாரம்பு ஸமாததந்நபர பரதூம ஸூதராததூம இச்சநதை எனனக்குறையிலலை, கிஞ்ச, பூரஹம்ஸபூத பரவருத்திநிமிததமான நிரதிஸய பூருஹததவததை “உயாவற உயாநல முடையவன்” என்று முகதகண்டமாக அருளிச்செயது, “அவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழு” என்று அவன் திருவடிகளைத் தொழுது உஜ்ஜீவியென்று ஜிஜ்ஞாஸா பூல நிரணய காரயோகதிமுகேந ஜிஜ்ஞாஸா ஸபூதாராததததை ஸூசிப்பிக்கையாலும் இச்சநதை பரதூமாதிக் கரணாததூம இப்பாட்டுத்தான வாகயைக வாகயமாக ஓரவயததையும், வாகயதரயமாக ஓரவயததையும் உடைத்தாகையாலே, வாகயதரயபக்ஷத்தில் இவவாததூம ஸவ்ரஸமாய ஸித்திதூகுகும்

“மயாவற மதிநலமருளினை யவன்” என்கிற இது ஜநமாதிக் கரண பரமேயமானபடி எங்ஙனேயென்னில், பூரஹம்ஸித்திதூயில் வேதநாதம் பரமானமானாலும், லக்ஷணம் பூரஹமததுக்குக கிண்டியாமையாலே பூரஹம்பரதிபத்தி வரமாட்டாது, அது எங்ஙனேயென்னில், 2 “யதோ வா இமாநி” இதயாதி, வாகயம்

ஐநமகாரணதவாதிகளை லக்ஷணமாக அறிவிப்பிக்கமாட்டாது, ஐநமகாரணத் தவாதிகளை விசேஷணமெனகிறீரோ? உபலக்ஷணமெனகிறீரோ? விசேஷண பேதப்பரபுகத் விசேஷயபேதம் பரஸங்கிககையாலே விசேஷணமெனனக கூடாது உபலக்ஷயோபலக்ஷணவயதிரிகத் உபலக்ஷயகத் ஜஞாதாமஸம் கிடையாமையாலே உபலக்ஷணமெனனவும் கூடாது—என்று பூவபக்ஷம் பராபதமா மளவில, அநேகவிசேஷணவிஸிஷ்ட விசேஷயைகயஸய — “தேவதத் தயாமோயுவா லோஹிதாஷு” இதயாதிக்ஷு த்யாஸநாத, “கூண்டோ முண்ட பூணஸருங்கோ கௌ” இதயாதிக்ஷு கூண்டுவமுண்டுவாதிக்ஷு விருதிக்ஷு விசேஷணநாமேவ விசேஷய பேதகத்வத்யாஸநாத, ஐநமாதிகாரணதவாதே காலபேதேந பூரஹமணி அவிருதிக்ஷுதவாஸ விசேஷணதவம் உபபநம், உப லக்ஷணோபலக்ஷய வயதிரிகத் உபலக்ஷயகத் பூரஹமதவாதிக்யான தருதீயாகாரம் லபிககையாலே உபலக்ஷணதவமும் கூடும் இப்படி ஐநமகாரணதவாதிகள பூரஹமலக்ஷணமாகையால் லக்ஷணங்களால் பூரஹமபரதிபத்தி வருகையாலே பூரஹமவிசாரம் கடிக்குமென்றிறே ஐநமாதிகரணபரமேயம், இனி இவவிடத்தில் “மயாவற மதிநலமருளினன யவன” என்று - அஜ்ஞாந அநயத்யாஜ்ஞாந விபரீத ஜ்ஞாநரூபமான மயாவுபோமபடி புகதிரூபாபநஜ்ஞாநத்தை அருளினனென்று சொல்லுகையாலே, அநுகூராஹகத்வம் த்யேயதவவயாபதமாய, 1 “காரணம் து த்யேய” எனகிறபடியே த்யேயதவம் காரணதவாசேபகமாயிருகையாலே, தத்யாசேபகத்யேயதவாசேபகமான அநுகூராஹகத்வரூப த்யாமகத்யுநமுகேந ஐநமகாரணதவரூப பூரஹமலக்ஷணத்தை ஸூசிப்பிக்கையாலே, ஐநமாதிகரண பரமேயம் இசசநதை கிஞ்ச, “மயாவற” என்று அஜ்ஞாநநிவருத்தியைச சொல்லுகை யாலே 2 “அவித்யாநிவருத்திரேவ ஹி மோக்ஷ” எனகிற முகதிகாரணதவம் கண்டோகதமாயிருக்கிறது அநத மோக்ஷநதான—3 “ஜகத்யுத்யுபவஸதி தி பரணஸ ஸமஸாரவிமோசநாத்ய” என்று உத்யுபவஸதியிபரணஸங்களைப்போலே ஸம ஸாரவிமோசநததையும் பூரஹமகாராயமாக அபியுகதா அருளிசசெயகையாலே பூரஹமகாராயமிறே, அதுதானும் ஐநமகாரணதவாதிகளைப்போலே பூரஹம லக்ஷணம், 4 ‘யத் பரயந்தயபிஸமவிஸந்தி’ எனகிற ஸருதியிலே 4 “யத்யுபிஸம விஸந்தி” என்று ஜகத்பரளயகாரணதவததையும், ஸமஸாரவிமோசநகாரணத வததையும் சொல்லிறிறே, ஸருதபரகாஸிகையிலே பட்டரும, அப்படியே வயாக்யாநம் செயதருளிஞா ஆனால் ஐநமகாரணதவம், ஸத்திகாரணதவம், ஜகதஸமஹாரகாரணதவம் இவை இத்தகையையும் விட்டு மோக்ஷகாரணதவ மாதரததையே அருளிசசெயவானென? என்கில, ‘ஐநமகாரணதவாதிகள ஸமுதிதமே பூரஹமலக்ஷணமெனகிற நிரபூநத்யுமிலலை, ஏகைகமும் லக்ஷணமாம’ எனகிற அாததத்தை ஸூசிப்பிக்கைக்காக, மோக்ஷகாரணதவமாதரததை அருளிச செயதா ஆனால், ஐநமகாரணதவாதிகளில அநயதமத்தை அருளிசசெயதாலும் இநத பரயோஜநம் ஸித்திகுமே விசேஷித்து மோக்ஷகாரணதவத்தை அருளிச

செய்வானென்னெனனில், வேதூநத ஸாஸ்தரததுக்கு பரயோஜநம் மோக்ஷ மாகையாலும், தமசகு எம்பெருமான மோக்ஷத்தைத் தந்தருளுரையாலும், மோக்ஷ காரணதவத்தை அருளிச்செய்தார பூரஹமத்தினுடைய ஸருஷ்டிகாரணத் வாதிட்கள் ஏசைகமே சித்துசித்துவயாவருத்தமாயிறேயிருப்பது ஸூதரபுஷ்யங் களில் ஜநமகாரணதவாதிட்களை ஸமுத்திதமாகச் சொல்லுநகக்கு பரயோஜநம் ஜிஜ்ஞாஸ்ய பூரஹமத்தினுடைய நிரதிஸ்ய பூருஹதவ ஸித்துதியென்று ஸருத பரகாஸரிசையிலே ஸபஷ்டமாக புட்டா அருளிச்செய்ததைக் சண்டுகொள்வது ஆகையால் “மயாவற” என்று—ஸம்ஸார விமோசந சாரணதவத்தை முகத் கண்டமாக்க அறிவிப்பிக்கிற இச்சநதை ஜநமாதிகரண ஸமாநாதத்யுமென்னக் குறையிலலை ஆக எல்லாவற்றாலும் “மயாவற மதிநலமருளினன்” என்கிற இரண்டாமடி ஜநமாதிகரணபரமேயம்

“அயாவறு மமராகளதிபதியவன்” என்கிற மூன்றாமடி ஸாஸ்தரயோநயதிட்கரணாதத்யுமானபடி எங்ஙனே? என்னில் — வேதூநதங்களுக்கு ஸித்துத்யுமான பூரஹம் வஸ்துவில் பேராதூகதவ ஸுகதிபுண்டாய ஜநமகாரணதவாதிட்கள் பூரஹம் லக்ஷணமாய பூரஹம் பரதிபத்தி லபித்தாலும் வேதூநதாரம்பும் கடியாது, ஸாஸ்தரரூப பரமாணம்—பரமாணநதரபராபதமுமாய, பரமாணநதர விரோத்யுமு மினறிகேயிருக்கிற அரத்தத்திலே பேராதூகமாயிருக்கும், இனி, பூரஹமத் தினுடைய நிமித்ததவாமஸம், 1 “க்ஷித்தயாதிகம் ஸகர்தருகம், கார்யதவாத் கட்டவத்” என்கிற அநுமானத்தாலே ஸித்துதிக்கும், உபாதூநதவாமஸம்—நிமித்த பூதனான குலாலாதிட்களில் உபாதூநதவம் காணாமையாலே, பரதயக்ஷாதிட்க பரமாண விருத்த்யுமாயிருக்குமாகையால், ஸாதூக பூாதூக பரமாண விரஹிதமல்லாமையாலே, பூரஹமகாரணதவத்தை வேதூநதங்கள் பேராதூபிக்கமாட்டாமையாலே தத்யுவிசாரம் அநாரம்புணீயமென்கிற பூாவபக்ஷத்தில், அநுமானத்தாலே பூரஹ மத்தினுடைய நிமித்த காரணதவத்தை ஸாதிக்குமளவில் லோக த்யுருஷ்ட குலாலாதிட்க் கேதரஜஞ்ஜாதீயனாய ஸித்துதிப்பன்னொழிய விவக்ஷிதனான ஈஸவரன ஸித்துதியாமையாலே, அநுமானத்தாலே ஈஸவரனுடைய நிமித்ததவாமஸத்தை ஸாதிக்கவொண்ணாமையாலே, அநுமானம் ஸாதிக்கமாட்டாது, அபரிமிதஸுகதி கனான நிமித்தேஸவரனாகே லோகாபரித்யுருஷ்டமான உபாதூநதவாமஸமும் பரமாணநதரபூதிதமல்லாமையாலே, உபாதூநதவாமஸத்தில் பரமாணநதரம் பூாதூகமாகமாட்டாது ஆகையால், ஸாதூக பூாதூக பரமாண விரஹிதமான பூரஹம் காரணதவத்தில் வேதூநதமே பரமாணமாகவேண்டுகையாலே, தத்யு விசாரம் ஆரம்புணீயமென்றிறே ஸாஸ்தரயோநயதிட்கரண பரமேயம் இனி, “அயாவறும் அமராகளதிபதியவன்” என்று புகுவத்யு விஸமருதியற்ற நித்யஸூரி ஸேஷிதவத்தை அருளிச்செய்தார, ஸூரிஸேவயதவந்தான பரமாணநதர பராபதமுமன்று, பரமாணநதர விருத்த்யுமுமன்று, இப்படி ஸாதூக பூாதூக பரமாண மீ—2

விரஹிதமான ஸூரிஸேவயதவததை அருளிச்செய்கையாலே, 1 “ததஸாமாந்யாதி, தரேஷு ததூதவம்” என்கிற நயாயமாக ஸாவஜ்ருதவா திசுணவிஸிஷ்ட பூரஹமத்தி னுடைய ஜக்தகாரணதவததுக்கும வேதூநதமே பரமாணமாகவேணுமென்று அறி விப்பித்தருளினாரமத்தனை, ஆகையால், அபராபதாராதத மும் அவிருதூதூராதத மும் ஸாஸ்தரமென்கிற அாததூதூதக காட்டுகிற இச்சாதை ஸாஸ்தர யோநயதி, கரண பரமேயமென்னத தட்டிலலை, கிஞ்ச “அதிபதி” என்கிறவிடத்தில் “பதி” என்கிற இததாலே பாலநகாதருதவருப நிமிதததவததை அருளிச்செய்து, “அதிபதி அதிபதி” என்று அநதப பதிஸபூதூவாசயனான நிமிதத பூதனுடைய ஆதிபததை அருளிச்செய்தாரா, அநத ஆதிபதநதானும் - லோக ஸித்தூ நிமிதத பூதரான குலாலாதிவலக்ஷணயம் ததூவலக்ஷணயநதானும் - ஜக்தூபாதூ நதவம் முதலானவை இப்படி நிமித்தோபாதூநகையததை “அதிபதி” என்று அருளிச்செய்கையாலே, பரமாணுநதராபராபத பரமாணுநதராவிருதூதூராததூக ஸாஸ்தர பரமாணயததை இச்சநதை ஸூசிப்பிக்கிறது ஆக இவையெல்லாவற்ற லும் இது ஸாஸ்தரயோநயதி, கரண பரமேயம்

“துயரறு சுடரடி தொழுதெழு” என்கிற நாலாமடி ஸமநவயாதி, கரண ஸமாநாததூமானபடி எங்ஙனே? என்கிற, பரவருத்திநிவருத்திபரமாயிருக்கிற “அாததூராததூ ராஜகுலம் கச்சேத” “மநதூகூகிர நாமபூ பிபேத” 2 “ஸவாககூ காமோ யஜேத” 3 “ந களஞ்ஜம் பூக்ஷயேத” இதயாதி, வாகயங்களுக்கே பரயோஜந பாயவஸாயிதவமுண்டு, ஸித்தூவஸது பேராதூகவாகயங்களுக்கு அது இலலை, ஆகையால் ஸித்தூமான பூரஹம் பரதிபாதூக வாகயங்களுக்கு பரயோஜந பாயவஸாம இல்லாமையாலே வேதூநத ஸாஸ்தரம் அநாரம்புணீயமென்று பூவபக்ஷம் பராபதமாமளவில், நிதிபோலே பூரஹமமே ஸவயம்பரயோஜநரூபம், ததபரதி பாதுக வேதூநத வாகயங்களை ஸாக்ஷாத பரயோஜந பாயவஸாயிகள், இஷ்டா நிஷ்டபராபதி பரிஹார ஸாதூக பேராதூநதூவாரா, பரவருத்தி நிவருத்திபர வாகயங் களுக்கு பரயோஜந பாயவஸாயிதவமொழிய நேரே பரயோஜந பாயவஸாயிதவ மிலலை ஆகையால், அநத கலயாணகுண பரிபூணமான பூரஹமமே பரயோஜந மாய, ததபரதிபாதூகமான ஸாஸ்தரம் பரமாணமாய ஸித்தூககையாலே, ஸித்தூ பூரஹம்பரதிபாதூகமான ஸாஸ்தரம் ஆரம்புணீயமென்றிறே ஸமநவயாதி, கரணத்தின் பொருள் இனி “துயரறு சுடரடி தொழுதெழு” என்று “தூ ககூநிவாத தகமாய விகஸவர தேஜோரூபமான திருவடிகளிலே கைநகாயததைப்பண்ணி உஜ்ஜீவி” என்றருளிச்செய்தாரா, அததாலே A “பொன்னடி” என்று சொல்லுகிற திருவடிகளை பரயோஜநமாய, ததபரிசாயையே புருஷாததூமாக பராததி, தது, விலக்ஷணமான பூரஹமமே பரம்பரயோஜநமென்று அறிவிப்பிக்கையாலே, பூரஹ மத்தினுடைய ஸாக்ஷாத பரயோஜநதவததை ஸாதித்தது, ஸாஸ்தரம் ஆரம்புணீய

மென்று சொல்லுகிற ஸமநவயாதி, கரணாததம் இச்சநதை ஆகையால், முதற பாட்டு-ஸவருபமாக ஸாஸதராரம்ப, ஸமாததநபரமான சதுஸஸுதாபாததமாக ஸதாசாய பரஸாத்ஸபுத, வேதநாததவய ஸரவணமுடையவாகளுக்குக் கைக் கொள்ளக் குறையிலலை

1 புக்தாமருதாதயகூதாயாஸ சதுஸஸுதாயேககண்ட தர |

நிருபிதா வேதமௌளித்வநிஷ்டஸ்தாம முதே ||

இது பரதமகூதா சதுஸஸுதாயைககண்டயம

முதறபாட்டு சதுஸஸுதாபாததமென்னுமிடம் உபபாதிக்கப்பட்டது, இனி, மேல இரண்டு பாட்டு 2 “ஈக்ஷதோ நாஸபுதம்” என்று தொடங்கி பாதுசேஷ ஸமாநாததமாயிருக்கும்படி உபபாதிக்கப்படுகிறது இப்பாதுசேஷநதானும-ஸாக்ஷாத காரணவாகய நிருபணபரமான பரதம்பேடிகை அதிகரண பஞ்சகாத மகமாய, துவிதீயபேடிகை அதிகரணத்வயாதமகமாயிருக்கும், பரதம்பேடிகை யும்—ஸாமாநய ஸபுதங்களுக்குப் பரமாதமரூப விசேஷபாயவஸாயிதவ பரதி பாதுகமாய ஒரு பேடிகையும், அததநாதர பரஸித்வங்காளான ஆகாஸ பராணதி, விசேஷ ஸபுதங்களுட்பட பரமாதமரூப விசேஷ பாயவஸாயி எனறொரு பேடிகையுமென்று இப்படி அவாநதரபேடிகாதவய யுகதமாயிருக்கும் இதில் “மன்னகம்” எனகிற இரண்டாமபாட்டு காரணவாகய நிருபணபரமாயுள்ள பரதம்பேடிகையில் ஸாமாநய ஸபுதங்கள் பரமாதமரூப விசேஷபாயவஸாயிகள் எனகிற ஈக்ஷதயாநததமயாநதராதிதயாதி, கரணரூப அவாநதர பரதம்பேடிகா ஸங்கூதாததமாயிருக்கும், “இலனது” எனகிற மூன்றாமபாட்டு—பரதம்பேடிகை யில் அவாநதர ரூபமான ஆகாஸ பராணதி, கரணரூப அவாநதரத்விய பேடிகை யோடும், காரணத்வஸமவயாபதமான தாமகதநமுகேந காரணவாகய நிருபண பரமாயுள்ள ஜயோதிரிநதரபராணதி, கரணரூபமான பரதநதத்விய பேடிகை யோடும் ஸமாநாததமாயிருக்கும்

“மன்னகம்” எனகிற பாட்டு, ஈக்ஷதயாநததமயாநதராதிதயாதி, கரண பரமேயமானபடி என்னென்னில், இம்மூன்று அதிகரணத்திலும், ஈக்ஷதயதி, கரணத் தில்—3 “ஸதேவ ஸோமயேதமகூர ஆவந்தீ” இதயாதி, வாகயத்தில் ஜகதகாரண தயா பரதிபநநமான ஸச்சபுதவாசயவஸது பரதநாமாகவேணும், இதுமஸபுத வாகயமான ஸதவரஜஸதமோமய ஜகததுக்கு தத்யுகதமான பரதநாம காரணமா மொழிய, ஸதவரஜஸதமோவிதுரமான பரஹமம் காரணமாகமாட்டாது, இன்னமும், அநுமாநாகாரவாகயவேதயதயா ஆநுமானிக பரதநாமே இவ்வாக யத்தில் காரணமாயத தோற்றுகிறது—என்று பூவபக்ஷம் வருமளவில், ஜகத ஸாககோபயுகத முக்யேக்ஷணம் பரதநாததுக்குக் கூடாமையாலும், ஸாவஜஞமான பரஹமததுக்கு உள்ளதொன்றாகையாலும் சித்சித்யிஷ்டபரஹமம் ஜகதகாரண

மாசையால் ஸரீரபூத சித்துசித்துவாரா ஸதவரஹஸ்தமோமயாநவயம் கூடுகையாலே, ஜகதஸூலக்ஷணயம் பூரஹமததுக்கும் உண்டாகையாலும், அநுமானாவயவங்களில் பரதூநமான ஹேதவவயம் அநுபாததமாசையாலே, இவ்வாசயததுக்கு அநுமானாகாரதவம் அஸித்துமாகையாலும், ஸசச பூத வாகையமான காரணம் பரதூநமனது, பரமாதமாவென்று ஸித்துதூநதிதது, பூரஹமததினுடைய அசித்துவயாவருத்தி பரதிபாதிக்கப்பட்டது

ஆநந்தமயாதிகரணத்தில்—பூரஹம் அசித்துவயாவருத்தமேயாகிலும் ஜீவவயாவருத்தமாக மாட்டாது, 1 “தஸமாதுவா ஏதஸமாதுவிஜ்ஞாநமயாத அந்யோ஽நதர ஆதமா஽஽நததமய ” என்கிறவிடத்தில் ஆநந்தமய ஸபூதவாசயன ஜீவனுகையாலே அவன் ஜீவனுகைக்கு அடி—2 “தஸயைஷ ஏவ ஸாரீர ஆத்மா” என்று ஸரீரஸம்பூநத ஸரவணமும், 3 “அநேந ஜீவேநா஽தமநாநுபரவிஸய ” என்று ஸாமாநாதிகரணயத்தாலே ஜீவபூரஹமனோரைகயமும் ஆகையால், ஜகதகாரணதயா நிரதிஷ்டனான ஆநந்தமயன் ஜீவனே என்று பூவபக்ஷம் பராபதமாமளவில், ஸதஞ்ஞானிதோத்தரகரமேன அப்யஸயமானாநந்தம், ஸூகூலவபூகியாய(அ)பரிமிதகாமவஸயனான ஜீவனுக்கு கடியாமையாலும், பரமாதமாவுக்கே அது உள்ளதொருகையாலும், “ஸாரீரன்” என்கிறது ஜகத்சூரீரனென்கிறதாய்காமகருத ஸரீரதவமல்லாமையாலும், ஸாமாநாதிகரணய நிரதேஹததாலே ஸரீராதம்பூவ நிபூநதூநமான ஐகயத்தைச் சொல்லுகிறதொழிய ஸவருபைகயத்தைச் சொல்லாமையாலே ஜீவபூரஹம்பேதம் ஸித்திதிகையாலும், ஜகதகாரணபூதனான ஆநந்தமயன் பூதூத முகதாவஸது ஜீவனன்று, ததூவிலக்ஷணனான பரமாதமா என்று ஸித்துதூநதிகப்பட்டது

அநதராதியாதிகரணத்திலே—கேவலஜீவன் ஜகதகாரணமாகமாட்டானேயாகிலும், உபசித புண்ய விஸேஷாகளான ஆதித்யாதி சேதநாகளில் ஒருவன் ஜகதகாரணமாகலாம் அது எங்ஙனெயெனினில், 4 “ய ஏஷோ஽நதராதியே ஹிரண்மய புருஷோ த்ருஸயதே ஹிரண்யஸமஸரு ” இதயாதி சூநதோகூயவாகூயத்திலே கரசரணதூருப ஸரீரஸம்பூநதம் காரணவஸதுவுக்கு பரதிபாதிதமாயிருக்கையாலும், அதுள்ளது காமகருத ஸரீரஸம்பூநதமுடைய ஜீவனுகையாகையாலும், விலக்ஷணஜீவனே ஜகதகாரணமென்று பூவபக்ஷம் வருமளவில், 5 ஸாவேய பாயமபய உதித ” என்று அபஹத பாயமதவம் ஸருதமாகையாலும், பரமாதமாவுக்கும் ஸருதிஸமருதி பரஸித்துமாய அபராகருதமாயிருந்துள்ள திவ்யமங்குளவிகூரஹங்களுண்டாகையாலும், விலக்ஷணவிகூரஹபுகதனாய இவ்வாகயத்தில் பரதிபாதிக்கப்பட்டவன் உபசிதபுண்ய விஸேஷனான ஜீவனல்லன், ததூவிலக்ஷணனான பரமாதமாவென்று ஸித்துதூநதிகப்பட்டது

இனி “பொறியுணாவவையிலன்” என்று—ஜநதூரியிக பரதயக்ஷவிஷயமான அசித்தினபடியல்லன் என்கையாலே, இச்சநதை அசித்துவயாவருத்தமான பூரஹம்

ஸவருபத்தை ஸாதிககிற ஈக்ஷத்யதிகர ஸாதத்யம் என்று அறியலாம் “மன்னச மலமற மலாமிசை யெழுதரு மன்னுனாவாவிலன்” என்று—மோரிக்ஷட மான அவித்யபாதிக்கள் யோக்யப்யாஸப்யுததாலே கழிப்பக்கழிய, மேலோக்கி அபி வருத்த்யமாய் வருகிற மாநுஜஞானததுக்கு விஷயமான ஆதமாவின் படியல்லன் எனையாலே ஸுத்த்யஸுத்த்யப்யபாவஸ்து ஜீவயாவருத்தியை ப்ரஹ்மத துக்கு அறிவிப்பிக்கிற ஆநாத்யமயாதிக்ரண ஸமாநாதத்யம் இச்சகநதையென்னு மிடம் ஸபக்ஷடமாக அறியலாம், “உணாமுழுநலம்” என்று கட்டடங்க ஐஞானத வாஸரயனாயும், ஆநாத்யவாஸரயனாயும் இருப்பனென்று அருளிச்செய்கையாலே காரணவஸ்துவுக்கு அசேதநபரத்யாநவயாவாததகமான ஜக்தஸாகக்ஷேத்ரத்தி த்யாமததையும, ஜீவவயாவாததகமான நிரதிஸயாநத்யாப்யாஸததையும ஸூசிப்பித தருளிஞா ஆகையால், 1 ‘ஈக்ஷதே’ 2 ‘அப்யாஸாத்’ என்கிற ஹேதவமஸம் இச்சகநதையாலே ஸூசிதம் “எதிர நிகழ கழிவினும் இன்னிலன்—மிகுநரையிலன்” என்று—காலதரயத்திலும் தனனோடு ஒப்பாரையும் மிக்காரையும் உடையனல்ல னென்றும், நிஸஸமாப்யதிகனென்றும் அருளிச்செய்கையாலே, புண்டரீகாக்ஷதவ அபஹதபாபமதவாதி த்யாமயோக்யததாலே நிஸஸமாப்யதிகனான ஆதித்ய மண்டலாநதாவாததிபான புருஷன் விலக்ஷண ஜீவனல்லன் பரமாதமாவேயென்று ஸித்த்யாநதிதத அநதராதியத்யாதிகரணாதத்யம் இச்சகநதையிலே ஸூசிதம்

ஆனால், ஈக்ஷத்யதிகரண பரமேயமான அசித்த்வயாவருத்தியை முநதுற அருளிச்செய்யாதே, ஆநாத்யமயாதிக்ரண பரமேயமான ஜீவவயாவருத்தியை முநதுற அருளிச்செய்கைக்கு அடி எனென்னில, பரத்யாந ஜீவ வயாவருத்திகளில் பரத்யாந வயாவருத்தி ஸூக்ஷ்மபூத்திகளுக்கு எளிதாய் அறியப்படுமாகையால் அவாகளுக்கு அறிகைக்கரிதான ஜீவவயாவருத்தியை முநதுற அருளிச்செய்தார ஆனால் ஸூத்ரகாரா பரத்யாநவயாவருத்தியை முநதுறச் சொல்லுவானென்னென னில், அசித்த்வயாவருத்தியையும் அறியமாட்டாத எளியரானவர்களுக்கு முநதுற தத்வயாவருத்தியைக் காட்டி, அவவளவு தெளிவு பிறநதவனுக்கு அநநதரம் அதிலும் ஸூக்ஷ்மமான சேதநவயாவருத்தியைக் காட்டினா ஆகை யால் ஆழ்வாரா அருளிச்செய்கைக்கடி ஒரு கரமமும், ஸூத்ரகாரருக்கு மறறைப்படி ஒரு கரமமும் விவக்ஷிதமாகையாலே அவவிரண்டுக்கும் விரோத்யுமில்லை ஆனால், அசித்த்வயாவருத்தி ஸபூடமாயிருநததாகில் “பொறியுணாவவையிலன்” என்று ஆழ்வாரா அசித்த்வயாவருத்தியை அருளிச்செய்வானென்னென னில, த்ருக்ஷ டாநதருபேண அருளிச்செய்தாராமிததனை, ஆகையாலிறே பிள்ளை “அசேதந வயாவருத்தியோபாதியும் சேதந வயாவருத்தி எனகைக்காக ‘பொறியுணா வவையிலன்’ என்று அருளிச்செய்தார” என்று த்ருக்ஷடாநத பரமாக வ்யாக் யாநம் செய்தருளிஞா, ஆகையால் “மன்னகம்” என்கிற பாட்டும் இவ்வதி கரணதரயமும் ஏக்கண்ட்யமென்னுமிடம் ஸித்த்யம்

“இலனது உடையனிது” எனகிற மூன்றும்பாட்டு-ஆசாஸாதி, கரணம் தொடங்கி அதி, கரண சதுஷ்டய ஸமானாததம் எனனுமிடத்தைத் தெளிய அறிவிககிறோம் ஆகாஸாதி, கரணத்தில்—1 ‘ஸாவாணி ஹவா இமாநி பூதாநி ஆகாஸாதேவ ஸமுதபத்யநதே’ இதயாதி, சூநதே, சூக்ய வாகயத்தில் ஆகாஸ ஸபுத்வாசயமாயத் தோற்றுகிற ஜகத்காரணவஸ்து பரஸித்தூகாஸமேயாக வேணும் ஆகாஸ ஸபுத்வம் பரஸித்தூகாஸத்திலே ரூடமாயகயாலும், பரமாத்மாவின்னிடத்தில் ஆகாஸ ஸபுத்வாசயதவம் அபரஸித்தூகமாயகயாலும் - என்று பூவபக்ஷம் வருமளவில், ஸாவஸபுத்ததால் சொல்லப்படுகிற சேதநாசேதந கருதஸந பரபஞ்ச காரணதவம் எனன, “பராயணம்” என்று சொல்லப்படுகிற பராபயதவ பராபகதவங்கள் எனன, இவை இததீனையும் பரஸித்தூகாஸத்துக்குக் கூடாமையாலும், பரமாத்மாவாகுக்கே இது உள்ளதொனருகையாலும், 2 “ஆகாஸாதே, ஆகாஸயதி” எனகிற வயுதபத்தியாலே ஆகாஸஸபுத்வம் பரமாத்மாவின்னிடத்திலும் கூடுகையாலும், ஆகாஸஸபுத்வாசயம் பரஸித்தூகாஸமன்று, பரமாத்மாவே என்று ஸித்தூகாநதிகபபட்டது

பராணாதி, கரணத்திலே—3 ‘ஸாவாணி ஹவா இமாநி பூதாநி பராணமேவாபி, ஸமவிஸநதி’ இதயாதி, வாகயத்தில், பராணஸபுத்வாசயமான ஜகத்காரண வஸ்து பரஸித்தூகாஸனாகவேணும், ஸாவவஸ்துவும் பராணதீ, ஸதி, திகமாகக் காணகையாலே - என்று பூவபக்ஷம் வருமளவில், ஸிலாகாஷ்டூரத்யசேதநங் களிலும் சேதநஸவருபத்திலும் பராணதீ, ஸதி, திகதவம் கூடாமையாலே, ஸாவ ஜகத்காரணதயா நிரதி, ஷ்டமான் பராணன பரஸித்தூகாஸனனலன, பரமாத்மா என்று ஸித்தூகாநதிகபபட்டது

ஜயோதி, ரதி, கரணத்தில்—4 ‘அது யதத் பரோதி, வோ ஜயோதி, ரதி, பயதே’ எனகிற சூநதே, சூக்ய வாகயத்தில் ஜயோதி, ஸஸபுத்வாசயம் பரஸித்தூகமான ஜயோதி, ஸஸாகவேணும், ஸவவாகயத்தில் பரமாத்ம வயாபதலிங்க, விசேஷம் காணமையாலும், கௌகேஷ்ய ஜயோதிரைகயோபதே, ஸததாலும் - என்று பூவ பக்ஷம் வருமளவில், ஸாவபூ, தங்களும த்யுஸம்பநதி, யான ஜயோதி, ஸஸககுப பாத்மாக வயபதே, ஸரிககையாலும், கௌகேஷ்யஜயோதிரைகயோபதே, ஸம் பூலாததூமாக ததூ, தமகதவா ஸநதூ, ஸவிதி, பரமாயகயாலும் நிரதி, ஸயதீ, பதி யுகதமான ஜயோதி, ஸஸபுத்வாசயம் பரஸித்தூகஜயோதி, ஸஸன்று, பரமாத்மாவே என்று ஸித்தூகாநதிகபபட்டது

இநதூ, ரபராணாதி, கரணத்தில்—5 ‘பராணோ, ஸமி பரஜனூ, தமா தம் மாமாயுரம் ருதமித்யுபாஸ்வ’ இதயாதி, வாகயங்களில் ஹிததமோபாஸநகாமதயா நிரதி, ஷ்ட னான இநதூ, ரன ஜீவனாகவேணும், இநதூ, ரஸபுத்வம் ஜீவவிசேஷத்திலே ரூட,

மாகையாலும் 1 “மாமுபாஸவ என்று ஸ்வாதமோபாஸநதை அமருததவ பராபதிஸாத்யுமாக உபதேயுசிககையாலும் - என்று பூவபக்ஷம் வருமளவில், 2 ‘ஸ ஏஷ பராண ஏவ பரஜஞாதமாடநந்தேஜரோடமருத’ என்று இநதுர பராண ஸப்தநிராதிஷ்டனிடத்தில் ஆநந்தாஜராமருதஸப்தஸாமாநாதிசுரணயம் அநவ யிககவேண்டுமையாலும், 1 “மாமுபாஸவ” என்று ஸ்வஸரீரகபரமாதமோ பாஸநதை விதிதததொழிய கேவலஜீவோபாஸந விதிபலலாமையாலும், ஹித தமோபாஸநகாமதயா நிராதிஷ்டன சேதநன இநதுரனலன, ஐகதகாரண பூதனன பரமாதமா என்று நிரணயிககப்பட்டது இனி “இலனது உடையனிதென நினைவரியவன்” என்று - தூரஸத்யுமாயிருப்பது ஒன்றைககாட்டி அததைபுடைய னலன, ஸநநிஹிதமாயிருப்பதொன்றைககாட்டி இதைபுடையவன் என்று நினைககவுங்கட அரியனென்று சொல்லி, “நிலனிட விசுமபிட உருவினன்” என்று பூமயநதரிசுநாதி ஸாவதேயுசுவாததிகளான ஸாவசேதநாசேதநங்களைபும உடையவனென்று அருளிசசெயகையாலே, 3 “ஸாவாணி ஹவா இமாநி பூதாநி ஆகாஸாதேவ ஸமுத்பத்யுநந்தே, ஆகாஸம் பரத்யஸதம் யந்தி” 4 “ஸர்வாணி ஹவா இமாநி பூதாநி பராணமேவாபிஸமவிஸந்தி” 5 “பாதேயுடஸய ஸாவா பூதாநி” இதயாதிஷ்டயவாகயங்களிலுள்ள பரஸித்யுதகாஸ பராண ஜயோதிஸஸுகளுக்கு கடிபாதபடியான நிகிலசேதநாசேதநகாரணதவ பரகாரிதவாதிசுனை இவரும வெளியிட்டருளினா

“உருவினன் அருவினன்” என்று சித்யுசிததுகளுக்கு சேஷிபென்று அதத்யு மாமொழிய பரபஞ்சகாரணதவம் அததத்யுமனறே எனனில், காரயதவமும தசசேஷதவ பரகாரமாகையாலே சேஷதவகதநததாலே ஐகததுககும பூரஹம் காரயதவம் ஸித்யுதிசுருமென்று உபஸாஜநதவருப சேஷதவதை அருளிச செயதார ஆனல காரயகாரண பூரவோ சொல்லாமல ஸம்புநத்யுஸாமாயாவ லம்புநம் பண்ணுவானென்னெனனில், 5 “பாதேயுடஸய ஸர்வா பூதாநி” என்று ஜயோதிரதிசுரனோகதமான ஐகசசேஷிதவமும ஸங்கருஹீதமாகவேணுமென னும கருததாலே அருளிசசெயதார, ஆகையால இவவதிசுரண தரயததுககும இசசநதைககும ஸமாநாதததவம் ஸித்யுத்யு “அநநலனுடையொருவனை” என்று அநத ஆநந்தகுணததையுடைய அத்யுவித்யுனெனகையாலே, 2 “ஸ ஏஷ பராண ஏவ பரஜஞாதமாடநந்தேஜரோடமருத” என்று இநதுரபராணஸப்த நிராதிஷ்டனுக்கு ஆநந்த-அஜர-அமருத ஸபத்யுஸாமாநாதிசுரணயததாலே பரமாத்ம தவதை ஸாதிதத அததத்யு இசசநதையிலே ஸுசிதமாகையாலே, இசசநதை இநதுரபராணாதிசுரணாதத்யுமாகலாம் கிஞ்ச “நணுகினம் நாமே”-“நாம பராபிககப் பெறறோம்” என்று உபாஸந பூலமான பராபயதவ கத்யுருகேந பரமாதமா வினுடைய உபாஸயதவதை ஸுசிப்பிககையாலே 6 “தமமாமாயுரமருதயித்யு பாஸவ” எனகிற இநதுரபராணஸப்த்யுவாசயனுக்குப் பரமாத்மதவஸாத்யுமான

தூவீதியாதிக்கரணத்திலே—5 “யஸ்ய பூரஹம் ச க்ஷத்ரஞ்ச உபே பூவத ஒதந 1 மருதயா யஸ்யோபஸேசநம்” இதயாதி கடூவலலீ வாகயத்தில ஒதுநோபஸேசந ஸிசித்தன அத்தா ஜீவனாகவேனும், பேராகதருதவம் காமநிமித்தமாயசயாலும், ஜீவனுககே அது உள்ளதொனருகையாலும்—என்று பூரவபக்ஷம் வருமளவில, சராசர ரூபகருதஸந ஜகூதூத்தருதவம் ஜகூதஸம்ஹார சாதருதவமொழிய காமநிமித்த பேராகதருதவமலலாமையாலும், தாதூருஸம்ஹாரகாதருதவம் பரமாதம் தூம மாகையாலும் இவவாகயபரதிபாதூயன ஜீவனலலன, பரமாதமாவே என்று ஸித்ததூநதிககப்பட்டது

தருதீயாதிகரணத்தில் — 1 “ய ஏஷோடந்தரக்ஷிணி புருஷோ துருஸயதே” எனகிற சூரநதோக்யபததிஸ அக்ஷயாதாராதயா நிாதிஷ்டனான புருஷன பரதி பிம்பு ஜீவ தேவதாவிஸேஷங்காரில அநயதமனாகவேணும், பரஸித்துவநிராதேயு ஸததாலும், “துருஸயதே” இதயபரோக்ஷாபித்தூநததாலும் பரதிபிம்புமபுமாசலாம, ஜீவனுக்கு சக்ஷுஸஸிலே விஸேஷ ஸநநித்தூநமுண்டாகையாலே ஜீவனதான ஆகலாம 2 “ரஸமிபிரேஷோடஸமிந பரதிஷ்டித” எனகிற ஸருத்பரஸித்துதியாலே சக்ஷு பரதிஷ்டித்தேவதாவிஸேஷநதானாகலாம என்று பூாவபக்ஷம் வருமளவில், 3 ஏஷ ஆத்மேதி ஹோவாச ஏததம்ருதமபுயமேததது பூரஹமேதயாசக்ஷதே’ இத யாதி வாகயததால பரதிபந்மான கலயாணகுணங்கள் பரமாதமாவுக்கேயுள்ள தொனருகையாலும், 4 “யஸசக்ஷுஷி திஷ்டந இதயாதி ஸருதிபரஸித்துதமான சக்ஷாவாததிதவததை 1 “ஏஷோடக்ஷிணி” என்று பரஸித்துவநிராதேயுஸிககை யாலும், 1 “துருஸயதே” இதயபரோக்ஷாபித்தூநம் யோகித்துருஸயதவாபிபராய மாகையாலும் பரதிபிம்புயாதிகளுக்கு நியமோ சக்ஷாவாததிதவம் இல்லாமையாலும், அக்ஷபுருஷன பரதிபிம்புயாதிகளில் அநயதமனலன, பரமாதமாவே என்று ஸித்துதூநதிககப்பட்டது

சதூததூதிகரணத்தில்—5 “ய பருதிவயாம திஷ்டந, பருதிவயா அநதரோ, யம் பருதிவீ ந வேது யஸய பருதிவீ ஸீரம் இதயாதிவாஜஸநேயக வாகயஸருதனான அநதாயாமி ஜீவனாகவேணும், வாகய ஸேஷத்திலே கரணயததஜ்ஞாநம் அநதாயா மிகு ஸருதமாகையாலே—என்று பூாவபக்ஷம் வருமளவில், ஒருவனே ஸாவலோக ஸாவபூத ஸாவதேவாதிகளைபும நியமிககிருனெனகிற இது பரமாதமாடஸாதூரண தூமமாகையாலும், 6 “துரஷ்டா ஸரோதா” என்று ரூபாதிஸாக்ஷாதகாரததைச சொல்லுகிறதொழிய கரணயதத ஜ்ஞாநவததவததைச சொன்னதல்லாமையாலும், அநதாயாமி ஜீவனலன, பரமாதமாவே என்று ஸித்துதூநதிககப்பட்டது

ஐநதாமதிகரணத்தில் — 7 “யத்தததுரேஸயமக்ரஹயம்” இதயாதிவாகயத திலும் 8 “அக்ஷராத பரத பர” எனகிற வாகயததிலும் பரதிபந்மான அத்ருஸயத வாதிகுணகமும், அக்ஷராத பரத பரனும் பரகருதி புருஷாகளாகவேணும், அசேதந பருதிவயாதிகுதமான துருஸயதவாதி பரதிஷ்டுதம் ததஸஜாதீய பரதூநததில் உசிதமாகையாலும், அதிறகாடடில பரதவம் ஜீவனுக்கு உசித மாகையாலும் — என்று பூாவபக்ஷம் வருமளவில், 9 “யஸஸர்வஜ்ஞஸ ஸர்வவித” இதயாதி வாகயங்களில் அத்ருஸயதவாதி குணகவஸதுவுக்கு ஸாவஜ்ஞதவாதி குணங்கள் ஸருதமாகையாலும், அதிறகாடடில பரதவம் ஜீவனுக்கு கடியாமையாலும் இவவிரண்டு வாகயததிலும் பரகருதி புருஷாகள பரதிபாத்யபரலலா, பரமாதமாவே பரதிபாத்யபனென்று ஸித்துதூநதிககப்பட்டது

ஷஷ்டாதிசுரணத்தில — 1 “ஆத்மாநமேவேமம் வைஸவந்நரம் ஸம்பரதயத், யேஷி இதபாதி, வாகயத்தில ஸருதனன வைஸவந்நரன பரமாதமா என்று நிர்ணயிக்கவொண்ணாது, வைஸவநார ஸப்துததை ஜாட ராசுநியெனன, பூத தருதீயமெனன, தேவதாவிசேஷமெனன, இவைகளிலும் பரமாதமாவிலும் வேநம் பரயோசியகையாலே என்று பூவபக்ஷம் வருமாவில், 2 ‘கோ ந ஆத்மா ம பூரஹம்’ என்று உபகரமத்திலே ஸாவாதமபூதபரபூரஹம்ஜிஜ்ஞாஸ்யா உபஸநந ரான ஓபமாயவாதி, முமுக்ஷுககளைக் குறித்து உபதேசிக்கப்படுகையாலும், பரமாதமதாமமான த்யுபரபூருதி பருதி வபநத ஜக்ச்சுரீரதவம் ஸருதமாகையாலும், ஜாடூராகூநயாதிக்களில் இஸஸப்து பரயோகமுண்டானாலும் இவ விடத்தில் வைஸவந்நரன பரமாதமாவே என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது

இப்பாதாராததமான ஜக்ச்சுரீரதவம் பரதமாதிகுரணத்திலே 3, ‘ஸர்வம் க்யலவித்யம் பூரஹம்’ எனகிற விஷயவாகயத்திலே காணலாம் த்விதீயாதி, சுரணத்தில — 4 ‘குஹாம் பரவிஷ்டென்’ இதபாதி, ஸூதர விஷயமான 5 தம் துதாதர்ஸம் கூடமதுபரவிஷ்டம் குஹாஹிதம் க்ஷஹவரேஷ்டம் புராணம்” இதபாதி, வாகயத்திலே ஸௌபூரியைப்போலே ஜகதது ஜ்ஞாநாதிஷ்டித ஸரீரமன்று, ஸவருபத்தாலே ஸாவஸரீரங்களிலே ஹருத்ய குஹாபரவிஷ்டனான பரமாதமாவுக்கு ஸரீரம் என்று சொல்லப்பட்டது தருதீயாதிகுரணத்தில், 6 “ய ஏஷோடகிணி புருஷோ த்ருஸயதே’ எனகிற விஷயவாகயத்திலே இநதூரியங்களுக்கும் பரமாதமஸரீரதவம் சொல்லப்பட்டது சதுராததாதிகுரணத்தில், கேவலம் இநதூரியங்களேயல்ல, பரதயேகம் ஸாவததவங்களும் பரமாதமஸரீரமென்று சொல்லப்பட்டது பஞ்சமாதிகுரணத்தில், ஸாவததவங்களும் ஸமுதூய ரூபத்தாலும் பூரஹஸரீரமென்று 7 “ருபோபநயாஸாத்” எனகிற ஸூதரத்திலே சொல்லப்பட்டது ஷஷ்டாதிசுரணத்தில, ஜக்ச்சுரீரதவம் முமுக்ஷு பாஸ்யம் என்று பரபஞ்சிதம்

இப்படி ஷ்டாதிசுரணியான இப்பாதத்தில் சொல்லப்பட்ட ஜக்ச்சுரீரதவத்தை ஆழ்வாரும் “நாமவனிவனுவன அவளிவளுவளெவள, தாமவரிவருவா அது விது வுதுவெது, வீமவையிவையுவை அவைநநதீங்கவை, ஆமவையாயவை ஆய நின்ற அவரே” என்று-“தநதாமாயம், அஸநநிஹிதனாயம், ஸநநிஹிதனாயம், அதூர விபரகருஷ்டனாயமிருநதுளள புருஷெனென, தூரவாததிரியாயம், ஸநநிஹிதையாயம், அதூர விபரகருஷ்டையாயம் வினவப்படுகிறவளாயமிருநதுளள ஸதீஜாதியெனன, பூஹுமநதவயரில் அவரென்றும், இவரென்றும், உவரென்றும் சொல்லப்படுகிறவர்களெனன, “அது இது உது எது” என்று நபுமஸகலிக்ஷு நிர்திஷ்டமான வஸ்துக்களெனன, நஸவரபதூராததங்களெனன, நல்லதாயும் தீயதாயும் இருநதுளள வஸ்துக்களெனன இவை இததனையுமாய, காலதரயவாததியான பதூராததங்களுமாய இருக்கிற பூவோகதரானவா” என்று ஸாமாநாதிகுரணயத்தாலே

ஐகததுகுகும் பரஹமததுகுகும் உண்டான ஸரீராதம்பாவத்தை அருளிச்செய்கையாலே இப்பாட்டுக்கு துவிதீயபாததுதோடு ஐககண்டயம உண்டென்னுமிடம் ஸுஸபஷ்டம்

“அவரவா தமதமது” என்கிற உதாஹாரணத்திற்கு தருதீயபாததுதோடு உண்டானபடியென? என்கிற, தருதீயபாததுததில் பரதிபாததுயமான ஸாவாதமதவ பரகாரத்தை இதிலும் அருளிச்செய்கையாலே ஐகாதபமுண்டு இப்பாததாததம் ஸாவாதமதவபரகாரமென்னுமிடத்தை 1 “தருதீயே ஸர்வாதமதவபரகார” என்று ஸருதபரசாஸிகைபிலே பட்டா அருளிச்செய்தார்

இப்பாததுததில் பரதமாதிக்கரணத்திலே — 2 “யஸமிந் துயெள பருதி விசாநதரிக்கமோதம மநஸ ஸஹ பராணஸச ஸர்வை இதயாதயாதாவணிக வாகயததில் ஸருதனான துபுபுவாதயாயதந ஜீவனாகவேனும மந பராண ஸபபுநத நாடியாதாரதவ பஹுதாஜாயமானதவாதிகளாலே — என்று பூவபகும் வருமளவில, அமருதஸேதுதவ ஆதமதவ ஸாவஹுதவாதிக தாமவாசக பரமாதமாஸாதாரண ஸபுதயுகளாலே நிரதேஸிககையாலும், ஸாவாதாரனாகு மந பராணநாடியாதாரதவம் கூடுகையாலும், ஐசசமான பஹுதாஜாயமானதவம் இவனாகுகும் உண்டாகையாலும், துபுபுவாதயாயதனன ஜீவனலலன, பரமாதமாவே என்று ஸித்ததாநதிககப்பட்டது

துவிதீயாதிகரணத்தில—3 “யத்ர நாநயத் பஸயதி நாநயக் க்ருணேதி நாநயத் விஜாநாதி ஸ பூமா” என்கிற சாநதோக்ய வாகயததில் ஸருதனான பூமகூண விஸிஷ்டன ஜீவனாகவேனும, 4 “தரதி ஸோகமாத்மவித” என்று ஆதமஜிஜ்ஞாஸபா உபஸநனான முமுக்ஷுவுக்கு பராணஸஹசாரிதவ நிபுநதநேந பராணஸபுத நிரதிஷ்டனான ஜீவனிடத்தில் ஆதமோபதேஸம ஸமாபதமாகையாலும், அநத ஜீவனுடைய முகதாவஸதைதயில் ஆநதது வைபுலயத்தை பூமஸபுதததாலே நிரதேஸிககையாலும் — என்று பூவபகும் வருமளவில, 5 “யஸஸதயேநாதிவததி” என்கிற வாகயததில் ஸதய ஸபுதததாலே ஸருதனான பரமாதமாவினிடத்தில் ஆதமோபதேஸம ஸமாபதமொழிய பராணஸபுதவாசய ஜீவோபதேஸததில் ஸமாபதமலலாமையாலும், பரமாதமாவினுடைய ஆநததுவைபுலயத்தை பூமஸபுதததாலே சொல்லுகையாலும், பூமகூண விஸிஷ்டன ஜீவனலலன, பரமாதமாவே என்று ஸித்ததாநதிககப்பட்டது

தருதீயாதிகரணத்தில — 6 “ஏததுஸை ததுக்ஷரம காராகி பராஹமனா அபிவதநதி இதயாதிக வாகஸநேய வாகயததில் ஸருதமான அக்ஷரம, பரதாந ஜீவாகளாகவேனும, 7 “அக்ஷராத பரத பர” 8 “அக்ஷரம தமஸி லீயதே” இதயாதிக ஸருதிகளில் பரதாநஜீவாகளிலும் அக்ஷரஸபுத பரயோகம் காண்கையாலே — என்று பூவபகும் வருமளவில, தரைகாலயவாததி விகாரஜாதாதாரபூத ஆகாஸ

ஸப்தத்வாசய பரதூநாதூரதவத்தாலும், பரஸாஸந ஸரவணத்தாலும் அக்ஷர ஸப்தநிராதிஷ்டம் பரதூநமுமன்று, ஜீவனுமன்று, பரமாதமாவேயென்று ஸித்தூநாதிககப்பட்டது

சதுரத்தூதிகரணத்தில் — 1 ‘பரம புருஷமபித்யாயீத’ என்று தொடங்கி 2 ‘புரிஸயம் புருஷமீக்ஷதே’ என்கிற வாக்யத்தில் த்யாயபதீக்ஷதிகாமதயா நிராதிஷ்டனான பரமபுருஷன் சதுரமுகக்வேணும, மநுஷ்யலோகத்துக்கும் அநதரிக்ஷலோகத்துக்கும் உபரிதநமான பூரஹ்மலோகத்தில் ஈக்ஷணீயதவாதிஸிங்கத்தாலே - என்று பூரவபக்ஷம் வருமளவில், 3 ‘யததச்சாந்தமஜரமமருதமபயம்’ இதயாதி வாக்யத்தில் ஸாநததவாஜரதவாமருததவாதி தூமங்களை ஸருதமாகையாலும், ஸாவபாபநிராமுகதனான முகதனுக்கு பராயதயா உகதமான பூரஹ்மலோகம் சதுரமுகஸ்தூநமல்லாமையாலும், 4 ‘யத்தத கவயோ வேத்யந்தே’ என்று கவிஸப்தத்வாசயரான நித்யஸூரிகளாலே த்ருஸ்யமான வைஷ்ணவபத்யத்தை பூரஹ்மலோக ஸப்தத்தாலே நிராதேஸிககையாலும் ததரதயனுவன சதுரமுகுனலன, பரமாதமாவே என்று ஸித்தூநாதிககப்பட்டது

பஞ்சமாதிகரணத்தில் — 5 ‘தூஹரோஸமிநநந்தர ஆகாஸ’ இதயாதி சூநதோக்ய வாக்ய ஸருதமான ஹருத்யபுண்டரீக மத்யவாததிதூஹராகாஸம் பூதாகாஸமாதல, ஜீவனாதலாகவேணும், பூதாகாஸத்தில் ஆகாஸஸப்தபரஸித்தூபராசாயத்தாலே பூதாகாஸமாகலாம், பரஜாபதி வாக்யத்தில் ஜீவனுக்கும் அபஹதபாபமதவாதிக்கள் ஸருதமாகையாலும், பரகாஸாதிபோகத்தாலே ஆகாஸஸப்தம் ஜீவனிடத்தில் கூடுகையாலும் ஜீவனதானாகலாம் - என்று பூரவபக்ஷம் வருமளவில், அபஹதபாபமதவாதிக்கள் பூதாகாஸத்துக்கு கடியாமையாலும், பரஜாபதிவாக்யத்தில் ஸருதமான பரமாதமஸம்பதில்பதூபஹதபாபமதவாதிக்கள் ஜீவனுக்கு உண்டானாலும், தூஹரவாக்யோகத அதிரோஹித நித்யஸித்தூ அபஹதபாபமதவாதி வைஸிஷ்டயம் ஜீவனுக்குக் கூடாமையாலும், பரமாதமாவினிடத்திலும் ஆகாஸ ஸப்தபரயோக்யம் ஸருதயநதர ஸித்தூமாகையாலும் தூஹராகாஸம் பரஸித்தூகாஸமுமன்று, ஜீவனுமன்று, பரமாதமாவே என்று ஸித்தூநாதிககப்பட்டது

ஷஷ்டாதிகரணத்தில் — 6 ‘அங்குஷ்டமாத்ர புருஷோ மத்ய ஆத்மநிதிஷ்டி’ இதயாதி கடவலலீ வாக்யத்தில் ஸருதனான அங்குஷ்ட பரமிதன ஜீவனாகவேணும் அங்குஷ்ட பரமிததவம் ஜீவனுக்கு ஸருதயநதர ஸித்தூமாகையாலே - என்று பூரவபக்ஷம் வருமளவில், பூதபுவயேஸாநதவம் ஜீவனுக்கு அநுபநநமாகையாலும், பரமாதமாவுக்கே உள்ளதொனருகையாலும் அங்குஷ்ட பரமிதன ஜீவனலன, பரமாதமாவே என்று ஸித்தூநாதிககப்பட்டது ஸபதமாஷ்டமநவமாதிகரணங்களில் பூரஹ்மவித்யையிலே அதிகாராநதிகார விசாரம் பராஸங்கிகமாய் பரவருதமாயிற்று

த்யுமாதிக்கரணத்தில் — 1 “ஆகாஸோ ஹவை, நாமருபயோ நிர்வஹிதா” இதயாதி சூராதேகாக்ய வாக்யத்தில் ஸருதனான ஆகாஸஸப்த்யவாசயன முக தாதமாவாகவேணும், 2 “அஸவ இவ ரோமாணி வித்யாய்பாபம்” இதயாத்யநதர வாக்யத்திலே முகதன பரகருதனாகையாலும், முகதனுக்கும் பூவாவஸ்தையிலே காம கருதமாந நாமருபநிவாஹம் கூடுகையாலும் — என்றுபூவபக்ஷம் வருமளவில், ஸகலஜகநிமாண துரநத்யுரனான பரமாதமாவுக்கே நாமருப நிவோடருதவம் ஸருதிஸதஸமதிக்குதமாகையாலும், 3 “பூரஹமலோகமபிஸம்பவாநி” என்று பூரஹம் லோக ஸப்த்யவாசயனான பரமாதமாவும் அநதரபரகருதனாகையாலும் ஆகாஸ ஸப்த்ய நிதிஷ்டன முகதனல்லன், பரமாதமாவேயென்றுவித்யுநதிகபபட்டது

ஸாவாதமதவபரகாரத்தில் ஹேயாஸபருஷ்டதவம் பரத்யுமாதிக்கரணேகதம் த்யுவித்யாதிக்கரணத்தில் நிரதிஸயாநத்யுபோக்யம் சொல்லப்பட்டது, இதுவும் ஸாவாதமதவ பரகாரமிதே தருத்யாதிக்கரணத்தில் பரஸாஸிதருதவம் பரபஞ்சிதம், இது ஸாவாதமதவபரகாரமென்னுமிடம் ஸபூடமிதே சதுதத்யுதிக்கரணத்தில் முகத பராபயதவம் நிருபிதம், இதுவும் 4 “ஸ்வம் ஹ பஸ்ய பஸயதி” இதயாதிப படியே ஸாவஸரீரியான பூரஹமே முகதபராபயமாகையாலே ஸாவாதமதவ பரகாரமென்னக குறையிலலை பஞ்சமாதிக்கரணத்தில் நிரதிஸயபோக்ய குணதவம் நிருபிதம், இதுவும் அபஹதபாபமதவாதி குணவததவமாகையாலே ஸாவாதமதவ பரகாரமென்னலாம் ஷஷ்ட்யுதிக்கரணத்தில் மாதாவைப்போலே அநதாவாததியான எம்பெருமானாகு ஜுகூபணை இல்லாமையும் பிதாவைப்போலே ஸிஷ்கதவேந ப்ய ஹேதுதவமும் சொல்லிற்று, இதுவும் அநதாயாமிதவ பரகாரமென்னுமிடம் வித்யுத்யு அதிக்காராநதிகார விசாராதமக அதிக்கரணதரயமும் பராஸங்கியமாகையாலே இதில் ஸாவாதமதவபரகார பரதிபாத்யம் பண்ணவேணுமெனகிற நிபந்த்யுமிலலை சரமாதிக்கரணத்தில் ஸுஷுபத்யாதி ஸாவாவஸ்தைகளிலும் பரமாதம் ஸம்பந்த்யு பரோகதம் இதுவும் ஸாவாதமதவபரகாரமென்னுமிடம் ஸபூடமிதே

இப்படி தருத்யபாத்யததாலே நிருபிதமான ஸாவாதமதவ பரகாரத்தை “அவரவா தமதமதறிவறிவகைவகை, அவரவரிதையவரென அடியடைவாகன, அவரவரிதையவா குறைவிலரிதையவா, அவரவா விதிவழி அடையநின்றனரே” — தததத்யுதிக்காரிகள தநதாமுடைய ருசிபேத்யததாலே ராஜஸராயும் தாமஸராயும் மிஸரஸதவராயுமிருநதுள்ள தேவதைகளை ஆஸரயிப்பாக்கள அநதநத தேவதை களை ஆஸரயிததவாக்களுக்கு அத்யுதேவதைகள் தததத்யுல பரத்யுநதத்தில் குறை யுடையரல்லா, அதுக்கு அடி ஸாவஸரீரியான ஸாவேஸவரன தததத்யுதேவதை களுக்கு அநதாயாமியாய, ஆஸரயிதத மநுஷ்யாக்கு, தததத்யுலம் பெறுமபடி இருக்கையாலே — என்று ஆழவாரும் அருளிச்செய்தா, அதில் பாத்யாதத்யுமான ஸாவாதமதவ பரகாரத்தில் பரத்யுமாதிக்கரணபரமேயமான ஹேயாஸபருஷ்டதவ

ரூபபரகாரத்தை “இறையவா” என்கிற பத்துத்தாலே பரகாஸிப்பித்தருளினா, அது எங்ஙனே யென்னில் “இறையவா” என்று - ஈஸ்வரதவம் சொல்லுகையாலே ஸகல ஹேயாஸ்பருஷ்டனென்று ஸித்திக்கும, துவிதீயாதிகரண பரமேயமான நிரதிஸ்யா நநத்யோக்யம் சேஷிதவவாசியான அநதப பத்துத்தாலேதானே ஸூசிதம், ஸாவ சேஷிக்கிறே நிரதிஸ்யாநநத்யவமுள்ளது, ஆகையாலிறே ஆநநத்யவல்லியிலே 1 “தஸ்யேயம் பருதி வீ ஸாவா வித்தஸ்ய பூனா ஸயாத” இதயாரப்ய, வித்தபூனா யான ஸாவபருதியியுமுடையனாயிருக்கையை மநுஷ்யாநநத்யமாகச் சொல்லிற்று இனி ஸாவததையும் உடையவனென்று சொல்லவே, ஸாவசேஷிதவ பரயுகத நிரதிஸ்யாநநத்ய யோக்யமும் தன்னடையே வரும் தருதீயாதிகரண பரமேயமான பரஸாஸிதருதவமும் நியந்தருநுப சேஷிவாசியாகையாலே அப பத்துத்தாலேதானே ஸூசிதம் இன்னமும் “அவ்வா விதிவழி யடையநின்றனா” என்று-தேவதாநதாயாமிதவகதந முக்ததாலும் பாஸாஸிதருதவம் உசதமாகலாம், சதூததாதிகரண பரமேயமான முகதபராபயதவமும் “இறையவா” என்று இன்னானுகு இறையவரென்று விசேஷியாதே ஸாமாநயேந ஸாவசேஷியென்று சொல்லுகையாலே, இப்பத்துத்தாலே சொல்லப்பட்டதென்றறியலாம் ஆகையாலிறே பராபயபரமான உததரவாகயத்தில் நாராயணபத்துத்துக்கு சேஷிதவத்திலே நோக்கென்று முனபுள்ள முதலிகள் வயாக்யாநம் செயதருளிறு இநத “இறையவா” என்கிற பதும் ஸாமாநயேந ஸாவசேஷிதவவாசி என்னுமிடத்தை கலிவாரிதேஸிகா “பொதுவிலே ‘இறையவா’ என்கிறா, அவர்களோடு அவர்கள் ஆஸரயிக்கிற தேவதைகளோடு தம்மோடு வாசியற எல்லாருக்குமொக்க இறையவராகையாலே” என்று புகுவதுவிஷயத்திலே வெளியிட்டருளினா

பஞ்சமாதிசுரண பரமேயமான நிரதிஸ்ய பேக்ய குணதவமும் தேவ தாநதாயாமிதவ கதநததாலே ஸூசிதம், அதெங்ஙனே யென்னில் 2 ‘யாவாந வா அயமாகாஸ 3 “உபே அஸமிந த்யாவாபருதிவீ - உபாவக்நிஸச வாயுஸச ஸாயா சநத்யரமஸாவுபெள வித்யுநநக்ஷதராணி” என்கிற வாகயத்திலே புகருத துஹ ராகாஸததை 3 “அஸமிந” என்று நிரதேஸித்தது, அக்நிவாயு ஸூய சநத்யர வித்யுநநக்ஷதரா த்யாதாரதவதைச சொல்லி, 4 ‘யச்சாஸ்யேஹாஸதி யச்ச நாஸதி ஸர்வம் ததஸமிந் ஸமாஹிதம்” என்று — பூவவாகயோகதமான ஸாவாதார துஹராகாஸததை 3 “அஸமிந” என்று பராமாஸித்தது, அநத பூரஹமோபாஸ நம் பண்ணுகிறவனுக்கு இஹலோகலப்யமாயும், பரலோகலப்யமாயும், மனோ ரத்யுமாதரவாததியாயும் இருநதுள்ள ஸாவபேக்யஜாதமும் இநத துஹராகாஸத திலே உண்டாயிருக்குமென்று சொல்லிற்று இவ்விரண்டு வாகயத்திலும் பூவ வாகயத்திற்சொன்ன அக்நிவாயு ஸூய சநத்யர பரபருதி ஸாவாதாரதவ ரூபமான ஸாவ ஸாரீரதவதை “இறையவரவரவா விதிவழியடைய நின்றனா” என்று அருளிச்செய்கையாலே, ததவயவஹிதாநதரத்யுவிதீய வாகயத

திறசொன்ன ஸாவாதார வஸ்துவினுடைய நிரதிஸயபேபாக்யதவம் இசசநதை யாலே ஸுசிதமாகலாம

ஷஷ்டூதிக்கரணோகதமான மாதருவத ஐசுபஸாராஹிதயமும், பிதருவத ஸிஷ்கதவேந பூயஹேதுதவமும், அநதாயாமிதவகதநததாலே தானே ஸிதூதிக்க கும கிஞ்ச, தேவதாநதர ஸமாஸரயணம் பண்ணின அதிஹீநரையும் விடமாட டாதே ஐசுபஸையற்று தததததேவதாமுகேந ரக்ஷிப்பானென்று இசசநதை யால் அருளிச்செய்கையாலும், ஷஷ்டூதிக்கரண பரமேயமிது என்றறியலாம், அதிகாராநதிகார விசாராதமகமான ஸபதமாஷ்டமநவமாதிகரண பரமேயமும், “அவரவா தமதமது” இதயாதி்யாலே அதிகாரி வைவித்யகதநததாலே ஸுசிதம் த்யுஸமாதிகரணபரமேயமான ஸுஷுபதயாதி்ய ஸாவாவஸ்தூஸு அபரஹாணமும், ஸவேந ரூபேண நின்று ரக்ஷிக்கமுளவுமன்றிககே தேவதாநதரமுகேநவும் ரக்ஷித தருளும் என்கிற இப்பாட்டாலே ஸுசிதமாகலாம், இப்படி தருதீய பாதூராதத்யு மான ஸாவாதமதவ பரகாரததை இப்பாட்டாலே வெளியிடுகையாலே இப் பாட்டுக்கும் தருதீய பாதூததுக்கும் ஐகமதயம் ஸிதூத்யம்

சதூராதத்யுபாதூததுக்கும் “நின்றனரிருநதனா” என்கிற ஆருமபாட்டுக்கும் ஐகமதயம் உண்டாமபடி எங்ஙனெயெனனில், ஸாவவஸ்துவும் பூரஹமகாராயமு மாய, பூரஹமாஸரீரமுமாய, பூரஹமாதமகமுமாயிருக்கையாலே, ததகாராயமு மன்றிககே தசசூரீரமுமன்றிககே ததூராதமகமுமன்றிககே இருக்கிற வஸ்து இலலே யென்று அபூரஹமாதமக வஸ்து நிஷேத்யம் இப்பாத்யுபரதிபாத்யூராதத்யுமாயிருக்கும் இவ்வாததூததையே இப்பாட்டில் அருளிச்செய்கையாலே ஐகாராத்யமுண்டு இப்பாதூராதத்யுமிது எனனுமிடத்தை 1 “அதத்கார்ய - அதத்சூரீர அததூராதமகவஸ்தவ ஸம்பூவ பரதிபாத்யுதே” என்று ஸருதபரகாஸிகையிலே பூட்டா அருளிச்செய தார இததை முகூநதரேண 2 “நிரவதி்யுஹிமா” என்று ஸாராவளியிலே வேதூராதாசாரயா அருளிச்செய்தார

இதில் பரதூமாதிகரணத்திலே—ஐகூததினுடைய அததூதீநதவம்—3 “ததூதீ நதவாதூராததூவத” என்கிற ஸுதரத்திலே பூரஹமாதமகதவம் ஐகூததுக்கு ஸாதிக்க கையாலே நிரஸதமாயிற்று தூவிதீயாதிகரணத்திலே—4 “அஜாமேகாம் லோஹித ஸூக்லகருஷ்ணம்” இதயாதி்யு ஸவேதாஸவதரமநதரத்தில் ஐகூததினுடைய அபூரஹமகாராயதவம் தோற்றுக்கிறதென்று ஸங்கிதது, தைத்திரீயத்தில் 4 “அஜா மேகாம்” இதயாதி்யு வாகயாநுகுணயேந பூரஹமகாராயதவத்தை ஸாதித்தது அததகாராயதவத்தை நிரஸிததார தருதீயாதிகரணத்தில்—5 “யஸமிந பஞ்ச பஞ்ச- ஐநா” இதயாதி்யு வாகயங்களிற சொல்லுகிறபடியே ஸாங்க்யபரகரியையாலே ஐகூதது அபூரஹமாதமகமென்று ஸங்கிதது, பூரஹமாதமகதவத்தை ஐகூததுக்கு ஸாதித்தது அததூராதமகதவத்தை நிரஸிததார 6 “தமேவம் மந்ய ஆத்மாநம்”

என்றிறே அந்த பரசரணத்தில் வாக்யம் சதூததூதிகரணத்தில்—ஸத்வயா கருதாதிஷபுத்ததாலே பரதிபந்மான வஸ்துவகரு அததூதமகதவததை ஸங்கிதது, அதுவும் பூரஹமாதமகமென்று பரிஹரிதது, ஜகததினுடைய அததூத மகதவததை நிரஸிததாரா பஞ்சமஷஷ்டூதிகரணங்களில், விஸேஷிதது சேதநன அததூதமகமென்று ஸங்கிதது, பூரஹமாதமகதவததை ஸாதிதது, ஜீவனுடைய அததூதமகதவததை நிரஸிததாரா ஸபதமாதிகரணத்திலே ஸேஸவரஸாங்க்ய யோகதமான ஜகததினுடைய அபூரஹமாதமகதவததை ஸங்கிதது, பூரஹமோ பாதூநதவ ஸமாததூந முகேந பூரஹமாதமகதவததை ஸமாததிதது, அபூரஹ மாதமகதவததை நிரஸிததாரா அஷ்டமாதிகரணத்தில், ஸமாததிதத அாததததுகரு ஸாவதரிகதவம் சொல்லப்பட்டது

இப்படி ஸூதரகாரா ஜகததினுடைய பூரஹமாதீநதவ பூரஹமகாராயதவ பூரஹமாதமகதவ பரஸாதூநமுகேந அதாததீநய அததகாராயதவாதீ நிரஸநம பண்ணி, பூரஹமகாரணதவ ஸத்தீநீகரணம் பண்ணின அதததததை, ஆழ்வாரா “நின்றனரிருநதனா கிடநதனா திரிநதனா, நின்றிலரிருநதிலா கிடநதிலா திரிநதிலா, என்றுமொரியலவினரென நினைவரியவா, என்றுமொரியலவொடு நின்றவெந திடரே” — “நிறுதலையுடையவா, இருததலையுடையவா, கிடததலையுடையவா, திரிதலையுடையவாகள, இவை இல்லாதவாகளென்று சொல்லப்படுகிற பரவருத்தி நிவருத்திகளையும் பரவருத்தி நிவருத்திமதவஸ்துகளையும் ஸவாதீநமாக உடைய வராய, என்றும் ஒருபடிப்பட்ட ஸவபூவததை உடையவரென்று நினைக்கவுங்கூட அரியராய, இப்படி தூஜனேயராயிருக்கும் இருபடி என்றும் ஒருபடிப்பட்ட ஸவ பூவமாகவுடையராயிருக்கிற என்னுடைய ஸவாமியாய, தூருட்பரமானமான வேதையு மைதிசூமயரானவரே” என்று பரவருத்தி நிவருத்திமத ஸாவ வஸ்துக களினுடையவும் பூரஹமாதீநதவ பூரஹமகாராயதவாதிகளை ஸாமாநாதிகரணயேந அருளிச்செய்கையாலே, இப்பாட்டுக்கும் சதூதததூபாதததுக்கும் ஜகமதயம் ஸபூடம் இங்கே “எந்திடரே” என்று சரமாதிகரண ஸித்ததமான பரமான தூராதூயததோடே பரதூமாதூபாயாததததை நிக்மிததாராயிறு இப்படி முதலாறு பாட்டுக்கும் பரதூமாதூபாயததுக்கும் ஜகமதயம் வேதூநததவய ஸம்பரதூயமுடையவார்களுக்கு திக்பரதூஸநம் பண்ணப்பட்டது, அநேகோட பத்திகளை உபபாதிக்கும்ளவில் கூரநதம் விஸதருதமாமென்று ஸங்கூரஹேண உபபாதிதமாயிறு

- 1 ஸாரீரகாத்யாத்யாயேந காதூஷ்டகஸமார்த்ததூதா |
யதிராண்மதநிஷ்டாநாம திஷ்மாத்ரம் தூர்ஸிதா முதே ||

இதி ஸாரீரகாத்யாத்யாய பரதூமகாதூஷ்டகைககண்டயம்

துவிதீபாத்யாயபரத மபாததுகுகும் ஏழாம பாட்டுகுகும் ஸமதயமுண்டாமபடி எஙஙனே யெனனில பரதம்பாதூராததுமான பரோத்புவிததேதோஷபரிஹாரத்தை இப்பாட்டிலே சொல்லுசையாலே ஐகமதயமுண்டு பரோத்புவிததேதோஷபரிஹாரம் இப்பாதூராதத மேன்னுமிடத்தை 1 “ததர பவருநுபுவிதாஸத தேதோஷா பரிஹருதா என்று புரஷயகாராதாமே அருளிச்செய்தார

இப்பாதூரநான துஸாதிசுரணாதமகபாயிருகுகும், இப்பதது அதிசுரணாததிலும் பரதூமாதிசுரணம் தொடங்கி அடைவே (1) ஸாங்க்யஸமருதி விரோதததாலும், (2) சதுராமுக வகதருகமான யோக்யஸமருதி விரோதததாலும், (3) சாராயகாரணங்களான ஐக்ய பூரஹமங்களுசகு மருதுகூடாதிசுரணப்போலே ஸாலக்ஷணயதிலுமையாலும், (4) அநேசதநதரோசதமான பரமணுலுசுதகாரணதவநிரூபணததுககு பராயுலயம் சொல்லவேண்டுசையாலும், (5) சித்சித்யுருப சாராயகதமதான பரிணாமிதவ ஸுகிதவ துசுகிதவாதியுதேதோஷங்கள பூரஹமததுககு பரஸங்கியகையாலும், (6) காயோபாதூரணங்குககு நையாயிகமதரீதயா பேதும் சொல்லவேண்டுசையாலே நிமிததோபாதூரணகயம் கூடாமையாலும், (7) ஜீவன ஸவாஸ்திநனனுகில ஹிதாசுரணதியுதேதோஷம் பரஸங்கியகையாலும், (8) லோகததில ததததகாராயணஸகதியுகதனுகுகும் உபகரணபேசைக் காணகையாலே ஸாவஸகதியுசதமான பரபூரஹமமும் உபகரணமில்லாதபோது காரணமாகமாட்டாமையாலும், (9) பூரஹமம காராயமாயப பரிணமிகுகும்போது நிரவயவமான கருதஸந பூரஹமமும் காராயமாகை பரஸங்கியகையாலும், (10) பரிபூரண பூரஹமததுககு (ஸருஷ்டியாலே பரயோஜநமில்லாமையாலும்?) ஐக்யதகாரணதவம் கூடாதென்று பூவபக்ஷம் பராயதமாமளவிலு

(1) வேதவிருதத ஸாங்க்ய ஸமருதி விரோதம் பூரதூகமல்லாமையாலும், (2) யோக்யஸமருதியும் விலக்ஷணனான சதுராமுகவகதருகமாகிலும் வேதவிருதததயா பரமாணமல்லாமையாலும், (3) கோமயவருஸசிசாதிய விலக்ஷண வஸதுசகளுகுகும் காராயகாரணபூரவம் காணகையாலே ஸலக்ஷண நிபமமில்லாமையாலும், (4) அநேகமதநிரூபித பரமணுகாரணதவமும் கேவல தாககமூலமாயசையாலே, வேதபுரதீபாத்ய பூரஹமகாரணதவததுககு பூரதூகமல்லாமையாலும், (5) பரளயகாலததில ஸலக்ஷம் சித்சித்ய விஸிஷ்டபூரஹமம் காரணமாய, ஸதூல சித்சித்ய விஸிஷ்டபூரஹமம் காராயமாயிருககையாலே, சித்சித்யுருபகாராயகத தேதோஷங்கள் விஸேஷ்யமான பூரஹமததில பரஸங்கியாமையாலும், (6) காயோபாதூரணகயம் ஸருதிரதஸமதியுதமகையாலும், (7) பூரஹமததுகுகும் ஜீவனுகுகும் விஸிஷ்டகயமொழிய ஸவருபகயம் இல்லாமையாலே ஹிதாசுரணதியுதேதோஷம் பரஸங்கியாமையாலும், (8) கூராதியுகளில உபகரண நிரபேக்ஷமாக துத்யாதியுபூரவேந பரிணமம் காணகையாலே, பரபூரஹமததுககு உபகரணநைரபேக்ஷயேண காரணதவம் கூடுகையாலும், (9) ஸருதி ஸித்யுதூராததததிலே லௌகிக பரமாண ஸித்யுதூராதத ஸாமயம் பர

ஸங்கியாமையாலும், (10) பரிபூரணமான பூரஹமததுகுகும் ஜக்தஸுருஷ்டி சேவல லீலாராததும்மாகக கூடுகையாலும், பூரஹம காரணவாதத்தில் பரோத்யுபாவித தேவாஷங்குள பரஸரிககாமையாலே ஜக்ததுகுகு பூரஹம காரணமாகலாமென்று ஸித்தூதாநதிககப்பட்டது

இப்பாத்யுததில் பதது அதிகரணததிலும் சொன்ன பரோத்யுபாவித தேவாஷங் களையும் தநநிரஸநததையும்—1 “ஸங்க்ய ஸமருத்யா விரோதாத்யுவிதிமத விஹதே காயவையுபயதோஸமிநநேகார்ததேநேகதந்தரோதிதவிஹதிதயா தேஹபேயாகா வியுத்தயா | கராயோபாத்யாந பேத்யாத் ஸவஹித விஹதித காரகஸதோம ஹாநே கருதஸ நாமஸாத்யுஹ பூதாத கருதி விபுலதயா வயர்த்திதம பரத்யவித்யத || எனகிற ஸரக்யுரைபாலே ஸாராவளியிலே வேத்யாநதாசாராய ஸங்க்யஹிததருளிஹா இப்பாத்யாராததும்மான பரோத்யுபாவிததேவாஷ பரிஹாரததை “திடவிசும பெரிவளி நீர் நிலமிவைமிசை படாபொருள முழுவதுமாய அவையவைதொறும் உடலமிசை உயிரெனக கரநதெங்கும் பரநதுள்ள சுடாமிகு சுருதியுள் இவை உண்ட சுரனே” — “தருட்யுமான ஆகாஸம், தேஜஸஸு, வாயு, ஜலம், பருதிவி தொடக்கமாய விஸதருதமாயிருநதுள்ள ஸமஸத பத்யாராததங்களுக்கும் காரணமாய, அநத வஸதுகுகள எல்லாவற்றிலும், ஸரீரங்களதொறும் ஆதமா பரவேஸித்திருக்குமா போலே அநத பரவிஸய நியநதாவாய, அவைகளாலே த்யாஸிககப்படாதவனுமாய, ஸாவ பத்யாராததங்களிலும் பரதயேகபரதயேகம் பரிபூரணவாததியாய, அபௌரு ஷேயதவ நிதய நிரதேவாஷதவாதி, குணங்களால் ஓளஜவலயததையுடைய வேதையு ஸமதி, கும்பயனாய, சராசராதமக கருதஸந பரபஞ்ச ஸமஹாரியான தேவன” என்று ஆழவாரும் அருளிச்செய்தார

இதில் பரதம் த்விதீய சதூதத்யாதி, கரணேகதமான, ஸங்க்யயோக்ய ஸமருத்யாத்யுருரோதம் பண்ணி பூரஹமகாரணதவததைச சலிப்பிககவொண்ண தெனகிற அததததை “சுடாமிகுசுருதியுள்ளன” — “அபௌருஷேயதவாத்யுயௌஜ ஜவலயாதிக்யததையுடைய வேத்யபரதிபாத்யுயன” — எனகிற இச்சநதையாலே வெளியிட்டருளிஹா தருதீயாதிகரணேகதமான ஸாலக்ஷணய நியமாபூவமும— “திடவிசுமபெரிவளி” என்று தொடங்கி விலக்ஷணமான ஆகாஸவாயவாதிகளுக்கும் பூரஹமகாரணதவம் பரதிபாதிதமாகையாலே ஸித்தூதிக்கிறது, கிஞ்ச, “திட விசுமபு” என்று காரணதவததால் வநத த்யாட்யுததை ஆகாஸததுகுகு அருளிச செய்தார 2 “ஆகாஸாத்யுயு” என்று-வாயவாதிகாரணதவம் ஆகாஸததுகுகுச சொல்லப்பட்டது ஸங்க்யாதிகளும்—ஆகாஸவாயுக்களுக்கும் ஸாரூபயமினறிககே ஒழிநதாலும் காயகாரண பூவததை அங்கீகரிததாரகள் அபபடியே ஜக்த துக்கும் பூரஹமததுகுகும் ஸாலக்ஷணயமில்லாவிடிலும் காயகாரணபூவம் கூடுமென்று ஸூசிப்பித்தருளிஹா “திடவிசுமபு” எனகிற இச்சநதையாலே ஆனால் பூஷயகாரா ஸாலக்ஷணய நியமாபூவததுகுகு கோமயவருஸிகாதி,

த்யுருஷ்டாநதததை அருளிச்செய்வானென்னெனனில், ஸருதி ஸித்தத்யுமான ஆகாஸ வாயு த்யுருஷ்டாநதத்திலும் பரதயக்ஷத்யுருஷ்டாநதம் புத்தத்யுயாருட்யுமாமென்று கேயாமயவருஸசிகாதி த்யுருஷ்டாநதததை அருளிச்செய்தாரா 1 த்யுருஸயதே” எனகிற ஸௌதரபத்யும ஸாஸதர பரதயக்ஷ ஸித்தத்யுராதத்யுங்களுக்குப் பொதுவாயிருக்கிறது, 2 த்யுஸநாத ஸமருதேஸச’ 3 “த்யுருஷ்டஸமருதிப்யாம’ இதயாதி ஸுதரங்ககளில் த்யுஸநத்யுருஷ்ட ஸப்த்யுங்கள் ஸருதிபரமாகக் காண்கையாலே, 1 த்யுருஸயதே” எனகிற இப்பத்யும ஸருதி ஸித்தத்யுராததததைக் காட்டுகிறது

அதிகரணாதரே — 4 ‘உபஸமஹாரத்யுஸநாந்நேதி சேந்ந சஃரவத்யுதி’ 5 ‘தேவாதிவத்யுபி லோகே’ எனகிற ஸுதரத்யுவயததாலே லௌகிகமான சஃரத தையும, வைத்யுகரான தேவாகளையும புரஹமததுக்கு ஸாமக்யுரீநைர பேக்ஷயேண காரணதவம் கூடுமென்னுமிடததுக்கு த்யுருஷ்டாநதமாக ஸுதரகாரா உத்யாஹரித தாரா லௌகிக த்யுருஷ்டாநதத்தில் வைத்யுகத்யுருஷ்டாநதம் மிகவும் அலௌகிகமான புரஹம் விஷயத்தில் பரிக்யுராஹயமென்னுமிடததை—6 “தேவாதி நாம வேத்யு வக்யத ஸக்தீநாம த்யுருஷ்டாநததயா உபாத்யுநம் புரஹமனே வேத்யுவக்யத ஸக்தேஸ ஸக்யுக்ரஹனையேதி பரதிபத்தவயம்” என்று புஷ்யகாராதாமே அருளிச்செய்தாரா இப்படி லோகவேத்யு ஸித்தத்யுங்களில் த்யுருஷ்டாநதகத்யுநம் சாண்கையாலே, “திடவிசுமபு” எனகிற இச்சநதைக்கு, காரயகாரணஸாலக்ஷணய நியமாப்யாவ ஸுசகதவம் ஸித்தத்யும பஞ்சமாதிக்கரணோகதமான சித்தசித்த்யுருப ஜக்யுத்யுதத்யுஷம புரஹமத்தில் பரஸங்கியாதெனகிற அதத்யுமும் — “உடலமிசை உயிரெனக் கரநது” எனகிற சநதையிலே—ஸரீரங்களில் ஜீவாதமாவைப்போலே ஸகல பத்யுராததத்திலும் வயாபிதது அநயைரத்யுருஸயனாயிருப்பனென்று ஸபூடமாகச் சொல்லப்பட்டது

ஷஷ்ட்யுதிக்கரணோகதமான காயோபாத்யுநைகயம் “திடவிசுமபெரிவளி நீர நிலமிவைமிசை, படா பொருள முழுவதுமாய” என்று ஜக்யுத்யுபுரஹமனேஸ ஸாமாநாதிகரணயகத்யுநததாலே அதிஸபூடமாக அறியலாம் ஸபத்யுமாதிகர ணோகதமான ஹிதாக்கரண—அஹிதக்கரணதி தேவாஷபரஸங்க்யு பரிஹாரமும் “உடல மிசை உயிரெனக்கரநது” என்று ஜீவேஸவராகளுக்கு ஸரீராதமப்யாவேந பேத்யுத தைச சொல்லுகையாலே ஸபூடமாக அறியலாம் அஷ்டமாதிக்கரண பரமேய மான ஸாமக்யுரீநைரபேக்ஷயேண புரஹமகாரணதவம் கூடுமெனகிற இதுவும் “இவையுண்ட சுரனே” எனகிறவிடததாலே ஸுசிதம், அதெவங்னெயென்னில், “சுரன” என்று ஆஸசாயஸகதியோக்யம் சொல்லப்பட்டது, சுரருக்கிறே காரகா பேக்ஷயினறிககே ஸங்கலபமாதரததாலே ஸருஷ்டி கூடுவது 7 ‘யத்யு தேவா- த்யு ஸவே ஸவே லோகே ஸங்கல்பமாதரேண ஸவாபேக்ஷிதாநி ஸருஜந்தி, தத்யுஸௌ புருஷோததம் கருத்ஸநம் ஜக்யுத் ஸங்கல்பமாதரேண ஸருஜந்தி” என்றிறே புஷ்யகாரா 8 “தேவாதிவத்யுபி லோகே” எனகிற ஸுதரவயாக்யபாநததிலே அருளிச்செய்தது--

ஆர “சா” என்கிற இப்பத்துதாலே—ஸாமக்யாநைரபேஷையேண சாரணதவ
யரஸாத்நம் பணநிண அஷ்டமாதித்கரண பரமேயஸூசநம் ஸித்யதம் “எங்கும்
பரநது—சுடாமித சுருதியுா உளன” என்கிற இவ்வளவாலே—நவமாதித்கரணோகத
மான ‘யதாஸருதி அலௌகிகாதத, ஸவீகாரம பண்ணவேணும்” என்கிற அாததம்
சொல்லப்பட்டது இவையுண்ட சுரனே” என்கிற இச்சகநதையாலேதானே பரிபூண
னாகம் லீலாரஸரிஷ்பாத்நாததமாக ஜகதஸருஷ்டயாதித்கள கூடுமென்கிற அாத
த்யதையும் அருளிச்செய்தார அதேங்ஙனேபெனவில, 1 ‘அமரா நிரஜரா தேவாஸ
த்ரித்யஸா விபு த்யாஸ ஸுரா என்று ஸுரஸபுத்துக்கு தேவஸபுத்யம் பாயாயமாக
காமாநுஸாஸநம் இருக்கையாலே ஸுரனென்றால் தேவனென்று சொல்லிறரும
தேவஸபுத்துக்கு - 2 ‘திஷ்க்ரீடா விஜிக்ஷா வயவஹார த்யுதி ஸதுதி மோத்ய மத்ய
ஸவந காந்தி க்ஷிஷு’ என்று த்யாதுபாடும் உண்டாகையாலே, க்ரீடாவததவமும
தேவஸபுத்தாராததம் எனனுமிடம் ஸம்பரதிபநம் ஆகையாலிறே வேத்யுருஷன்—
ஜகதஸஹாராதித்கள கேவல லீலாருபம் என்கிற கருத்தாலே ஸுபூலோப
கிஷத்திலே, 3 ‘தம் பரே தேவ ஏகிபுவதி’ என்று காரணவஸதுவிலே தேவ
ஸபுத்ய பரயோக்யம் பண்ணினான ஆகையால இச்சகநத—பரிபூணனுக்கு லீலா
ரூபேண ஜகதஸருஷ்டயாதித்கள கூடுமென்று சொல்லுகிற த்யுமாதித்கரணாத
தம் எனனக் குறையிலலை இப்படி த்விதீயலக்ஷண பரத்யுமாதித்கருகும் ஏழாம
பாட்டுக்கும ஐகமதயம் உண்டெனனுமிடம் ஸித்யதம்

தாக்கபாத்தூத்கும அஷ்டமநவமக்யாதைகளுக்கும் ஐகமதயமுண்டாமபடி
எங்ஙனேபெனனில், தாக்கபாத்தூத்தில் பரபக்ஷ பரதிக்ஷேபம் பண்ணப்படுகிறது
4 “ஸவபக்ஷரக்ஷணய பரபக்ஷா பரதிக்ஷிபயந்தே” என்றிறே இப்பாதூராததத்தை
பூரஷ்யகாரா அருளிச்செய்தது ஆகையாலே பரபக்ஷபரதிக்ஷேபபரமான இவ
விரண்டு பாட்டுக்கும் தாக்கபாத்தூத்தோடு ஐக்கண்ட்யமுண்டு

அதித்கரணஷ்டகாதமகமாயிருக்கிற இப்பாத்தூத்தில் — பரத்யுமாதித்கரணம்
தொடங்கி, கரமமாக அபுரஹமாத்மக பரத்யுநகாரண வாதிகளான ஸாங்க்யா
களுடைய மதபரகரியையையும், பரமானுகாரண வாதிகளான வைபூஷிகருடைய
மதாதீதியையும், பெளத்ததூத்களில் வைததுக்கொண்டு பூரஹயாராததூஸதிதவ
வாதிகளான வைபூஷிக ஸௌதரநதிகாகளுடைய ஜகதினுடைய க்ஷணி
கதவ வாத்யதையும், ஜனாநமாதரஸதிதவவாதியான யோக்யாசாரனுடைய
ஜனாநகாரவயதிரிகதமான அாததூகாராபூவ பரதிபாத்நததையும், மாத்யமிக
னுடைய ஸாவஸூகபோபபாத்ந பூங்கியையும், ஜைநாகளுடைய அநைகாநதி
கதவ பரதிபாத்ந பரகாரததையும், பாஸுபதாகளுடைய வேதவிருத்தாசார
ததவோபபாத்நததையும் பலபடிகளாலே நிரஸிதது, பஞ்சமவேத்ய பூரதாதி
பூஸஸதமாய, பரமபுருஷ பரணீதமாயிருந்துள்ள ஸ்ரீ பாஞ்சராதரத்தினுடைய நிரங்
தூஸபராமாணயததையும் ஸூதரகாரா ஸாதிதூதார, இப்பாத்தூராததத்தை

1 “பரதேஸமிந் காமிலஸதை கணபுக்யமிமதை ப்ருளத்த்யவைபுளிகாத்யையா யோக்யாசாராமித்யானைஸ ஸுக்யதமதரஹஸஸந்யவாத்யுபரஸக்தை | அஹதலித்ய த்யாந்தபுக்தை பஸுபதிஸமயஸத்யாமிமிஸசாவரோத்யம க்ஷிபதவாததேயா பஞ்சராதரம ஸருதிபத மவத்யத் பஞ்சமாமநாயத்யாஸீ || என்று ஸாராவளியிலே வேத்யாநதா சாராயா அருளிச்செய்தா

இமமதங்களில் ஸாங்க்யவைஸேஷிகபாஸுபதாக்கள்—“கபிலாக்யமா நுமான பாஸுபத ஸாஸ்தரங்களுக்கு வேத்யங்கள் அநுக்யராஹகங்கள்” என்று அபரத்யாநமாயாகிலும் வேத்யத்தையும் அங்கீகரித்தாக்கள் தத்யவயதிரிகத மதஸத்யாக்கள் வேத்யத்தை உபஸாஹநபரமானமாகவும் அங்கீகரியாதே வேத்யாபராமாணய பரஸாத்ய பூரவகமாக ஸவமதோபபாத்யநம பண்ணுவாக்கள் இப்படி இரண்டு வாக்யமாயிருந்துள்ள பூரஹமதங்களில் பரத்யுவாக்யத்தை நிரஸித்தமையை எட்டாம பாட்டாலே ஸுசிப்பிக்கிருா த்யவிதீயவாக்யத்தை நிரஸித்தமையை ஒன்பதாம பாட்டாலே ஸுசிப்பித்தருளுகிருா “சுரரறிவருநிலே விணமுதல முழுவதும், வரனமுதலாயவை முழுதுண்ட பரபரன், புரமொருமூனறெரித்தமராக்கு மறிவியந்து, அரனயனென உலகழித்தமைத்துள்ளே” — “பூரஹமாத்யுக்களாலும் அறியவொண்ணாத ஸவபூரவதையுடைய மூலபரகருதி தொடக்கமான ஸகல ஜகத்யுக்கும் வரிஷ்ட்யகாரணமாய், அவறறையெல்லாம ஸமஹரித்தருளின பராத்பர னாஸவரன் ருத்யராகத்யாமிபாயக்கொண்டு தரிபுரத்தை ஸமஹரித்து ஜகத ஸமஹாரமும பண்ணுகிருன், சத்யாமுக்யாநத்யாமிபாயக்கொண்டு இவவருளுள்ள ஜகத்யையும் ஸருஷ்டித்து தேவாக்களுக்கு ஜஞாநபரத்யாநதையும பண்ணுகிருன்”— என்று இப்பாட்டாலே ஜகத்தினுடைய பூரஹமாதமகதவதையும, கேஷதர ஜஞாக்களான பூரஹம ருத்யராகளுடைய ஸரஷ்டருதவ ஸமஹாரதருதவாத்யுக்கள் புக்யவத்யதீநமெனகிற அதத்யத்தையும் அருளிச்செய்கையாலே, அபூரஹமாதமக பரத்யாநகாரணவாத்யுயான ஸாங்க்யமத பரகரியையையும, ருத்யரபாரமயோபபாத்யநம பண்ணுகிற பாஸுபதபரகரியையையும, பரமானுகாரணவாத்யுமதததையும நிரஸித்தருளினமை ஸுசிதம்

அதெஙங்னெனனில், ஸாங்க்யபோகதமான அபூரஹமாதமக பரத்யாந நிரஸநம்—“சுரரறிவருநிலே விணமுதலமுழுவதும் வரனமுதலாய்” என்று “பரகருதி மஹத்யஹங்காராத்ய ததவங்களுக்கும் பரமாதமாவே காரணம்” — என்று அருளிச்செய்கையாலே ஸுசிதம் “அவை முழுதுண்ட பரபரன்” என்று ஸாவஜக்யதஸம ஹாரியென்கையாலே ஸாங்க்யமதத்தில் ஈஸவரனை அங்கீகரியாவிடில் கேவல பரத்யாநமே ஸவதநதரமாய்ப பரிணமிக்கும்போது ஸாக்யவயதிரேகேண பரதிஸாக்யா வஸதையினறிககே பொழியவேணுமென்று உபபாத்யநமபண்ணுகிற 2 “வயதிரேகாந வஸதி தேஸசாநபேக்ஷதவாத்” எனகிற ஸுதரோகத த்யூஷணம் ஸுசிதம், நிரவயவமான பரமானுகங்களுக்கு ஜகத்காரணதவம் கூடாதெனகிற நையாயிக

தூஷணமும், பரகருதிமஹத்துஹங்காராதிக்களுக்கும் ஈஸ்வரனே வரிஷ்டகாரணமென்றருளிச்செய்த இச்சநதையாலேதானே ஸூசிதம்

பாஸுபதோகதமான ருத்ரபாரமய பரதிஷேதமும், ருத்ரனுடைய ஸமஹாத் தருதவ தரிபுரத்துஹநாதிக்களும், “அரனெனப் புரமொரு மூன்றெரித்து உலகழித்துள்ளன” என்று புகுவதூநதாபாமிதவருதமாக அருளிச்செய்கையாலே வயகதமாகச் சொல்லப்பட்டது ஸூதரகாரா பண்ணின ருத்ரபாரமயநிஷேதம சதூமுக பாரமய நிஷேதத்துக்கும் உபலக்ஷணமென்னும் கருத்தாலே சதூமுக, னுடைய ஸரஷ்டருதவ ஜ்ஞாநபரத்துவாதிக்களும் புகுவதுபுரவேஸகருதமென்று ஆழ்வார சதூமுகபாரமயத்தையும் நிஷேதித்ததார ஸூதரகாரா சதூமுக பாரமய நிஷேதம பண்ணுமைக்கு அடி, மஹாமல்லநிரஸநயாயேந ருத்ரபாரமயநிஷேதம பண்ணவே சதூமுக, பாரமயநிஷேதமும் தன்னடையே வருமென்று கருத்து ஆழ்வார மநதுவிஷநயாயேந சதூமுகபாரமயத்தையும் எடுத்து நிஷேதித்ததார

இனி இரண்டாம் வாககூததை—“உளனெனிலுள்ள அவனுருவமிவருவு” கள், உளனலனெனிலவன அருவமிவருவுகள், உளனென இலனென இவைகுண் முடைமையில், உளனிருதகைமைமொடொழிவிலன பரநதே”—“ஈஸ்வரனுடைய இல்லாமைையை ஸாதிக்கிற நீ உளனெனகிற சொல்லாலே ஸாதித்ததாயாகில், உணமையே ஸித்திக்கும்தொழிய உன்னுடைய மதமான இல்லாமை ஸித்தியாது, உளனலனெனகிற சொல்லாலே இல்லாமைையை ஸாதித்ததாயாகில், லோகத்திலே இல்லையெனகிற சொல்லுக்கு, ஸதூலாவஸதைப்போய ஸூக்ஷ்மாவஸதூபநமா யிருக்கிறமை அரத்தமாமொழிய உன்னபிமதமான ஸூநயதவம் ஸித்தியாது, இப்படி உணமையும் இனமையுமாகிற குணதவயபுகதமாக ஸ்வபக்ஷபரபக்ஷீதயா ஸித்திக்கையாலே அஸதிதவ நாஸதிதவருப குணவிஸிஷ்டமாக பரபூரஹமம் ஸித்திக்கும் இப்படி அநபிமதமான அரத்தம் அங்கீகரிக்க வேண்டுகையாலே அநநதகுண விபூதிமாணாகவும் எம்பெருமானையும் அங்கீகரிக்கலாம்” — என்று, நிரஸித்தருளிஞா

அதில,இநத மதங்களில் பெறுததும்மதத்தில் ஜகதக்ஷணிகதவ வாதிக்களான வைபுரஷிக மதஸ்தூகாள்—பாரத்திவ ஆபய தைஜஸ வாயவீய பரமானுககள் பருதிவயபதேஜோவாயுருபேண ஸமஹதங்களாம் அதிலினறும் ஸரீரேநதூரிய விஷயஸங்காதங்களுண்டாம் அதிலே ஸரீரானதாவாததியாய கூராஹகாபிமாநா ரூடமான விஜ்ஞாநஸநதானமே ஆதமாவென்று போபெற்றுகூடக்கிறதென்று உபபாதித்த அரத்தத்தை—1 “ஸமுதூய உபயஹேதுகோபி ததூபராபதி” எனகிற ஸூதரத்திலே, யாதொரு பரமானுஹேதுக பருதிவயாதி பூதஸமுதூயமுண்டு, யாதொரு பருதிவயாதிஹேதுகபூதேநதூரியாதிருபஸமுதூயமுண்டு, இவ்விரண்டு ஸமுதூயத்தினினறும், ஜகதூதமக ஸமுதூயோதபத்தி கூடாது பரமானுககளும்,

பருதிவயாதி பூதங்களும் ஸ்ஷணிகமென்று அங்கீகரிக்கையாலே, ஸ்ஷணதவமஸிக ளான பரமானுக்களும், பூதங்களும் எப்போதான ஸமஹதங்ஸளாகப்போகிறது? எப்போதான ஜஞாநவிஷயீபூதங்களாய ஹாநோபாத்நாநாத்யவயவஹாராஸபத்யமா கப்போகிறது? என்றிதயாதி யுகதயாதிக்களாலே ஸாரீரகத்திறசொன்ன ஸ்ஷணிகதவ வாத்நிரஸ்கரமததை—ஆழ்வாரும், அஸ்திநாஸதய்ய வயவஹாரத்யஸயிலும் ஸதூலஸூக்ஷமோப்யாவஸ்தா விஸிஷ்டமாக வஸதுவினுடைய ஸதிரதவ பரதி பாத்யகமாயிருக்கிற—“உளனெனிலுள்ள அவனுருவமிவருவுகள், உளனலெனெனில் அவனருவ மிவருவுகள்” என்கிற இச்சந்தையாலே ஸூசிபிததருளிஞா 1 ‘பரதி ஸங்க்யாபரதிஸங்க்யாநிரோத்யாபராபதிரவிச்சேத்யாத’ என்கிற ஸூதரப்யாஷ்யத்திலே 2 “ஸத உதபததிவிநாஸௌ நாம அவஸ்தாந்தராபத்திரேவ, அவஸ்தாயோக்ய து த்யவயமேகமேவ ஸதிரமிதி காரணத்யநநயத்வம் கார்யஸயோபபாத்யத்யபிரஸமாபி, ‘தத்யநநயத்வம்’ இத்யத்ர பரதிபாதிதம் நிர்வாணஸய தீபஸய நிரநவயவிநாஸ த்யாஸ நாத் அந்யத்ராபி விநாஸோ நிரநவயோதநுமீயத இதி சேந்ந, க்யுடஸரவாதௌ மருத்யாதித்யவயாநுவருத்த்யுபலப்த்யா ஸதோ த்யவயஸ்ய அவஸ்தாந்தராபத்திரேவ விநாஸ இதி நிஸிதே ஸதி, பரதிபாதௌ ஸூக்ஷமத்யாபத்த்யபயநுபலம்பேப்ய பத்தேஸ ததராபயவஸ்தாந்தராபத்திகலபநஸயைவ யுக்தத்வாத்” என்று “உளனெனிலுள்ள” என்கிற இப்பாட்டுப்பாதியை உட்கொண்டு வயாக்யாநம் செயதமை ஸபஷ்டமாயிருக்கையாலே இவவதிகரண பரமேயம் இதிலே உணடென்னு மிடம் ஸித்தம்

இனி, ஸௌதராதிகமதததில் — ஜஞாநோதபததிகாலத்திலே அதத்யுமில் லாமையாலே ஜஞாநவிஷயதவமில்லை எனனவொண்ணது, ஜஞாநவிஷயதவமாவது— ஜஞாநோதபததி ஹேதுதவமிறே ஆனால் சக்ஷுராதிகளுக்கும் ஜஞாநவிஷயதவம் வாராதோவென்னில், ஸவாகார ஸமாபபணேந ஜஞாந ஹேதுவுக்கே ஜஞாந விஷயதவமாகையாலே, வாராது, அதத்யுமானது — ஜஞாநத்திலே ஸவா காரததை ஸமாபபிதது நஷ்டமாய்ப போனாலும், ஜஞாநக்யுதமான நீலாத்யாகாரத தாலே அநுமிக்கப்படும் ஆகையால் அதத்யுருதமே ஜஞாநவைசிதாயம்—என்று உபபாதித்த பரமேயத்திலே—த்யாமி நஷ்டமானால் தத்யுத்யாமங்களுக்கு அந்யத்ர ஸங்கரமணம் கண்டதில்லை, அப்படியே அதத்யும நஷ்டமாய தத்யுக்ஷாகாரம் ஜஞாநத்திலே ஸங்கரமிககிறது எனனவொண்ணாமையாலே, ஜஞாநததாலே அத த்யும அநுமிக்கப்படுகிறதென்னவொண்ணது—என்று ஸாரீரகத்திலே சொன்ன த்யுஷணமும்—“ அவனுருவமிவருவுகள் ” என்று ஐநத்யிரிபிகதவததை விஷயங் களுக்கு அருளிச்செய்கையாலே விஷயங்கள் அநுமேயங்களெனென்று புலிக்கை யாலே ஸூசிதமாயிற்று

யோக்யாசார மதஸ்தூகள்—விஜஞாநமாதரமேயுள்ளது, அதத்யுதவமில்லை, அதத்யுததுக்கும் வயவஹாரபோக்யதவம் ஜஞாநபரகாஸாயததமென்று கொள்ள

இன்னமும் 1 “நாபுராவ உபஸ்யுதே” என்கிற ஸூத்ரத்திலே—அாதததவ
பின்னறிகேயொழிந்தால் ததவயவஹார யோக்யதாபாதந ஸவபுராவமான ஜஞாந
ததவமும் ஸித்யுதியாதென்று சொன்ன யுகதியும் “உருவம்” என்கிற பத்யுததாலே
ஸித்யுதிக்கிறது, அதெங்ஙனையென்னில், “உருவம்” என்கிற ஸப்யுதம்-ஸதூல
பத்யாராதத வாசியென்னுமிடம் ஸம்பரதிபநம், ஐநத்யுரிபிகதவமுள்ள துகுகிறே
ஸதூலதவமுள்ளது இநத ஐநத்யுரிபிகதவ பரதிபாதநததாலே, அதொழிந்தால்,
ததவயவஹார யோக்யதாபாதந ஸவபுராவமான ஜஞாநததவம் இல்லாதேயொழியு
மென்கிற யுகதியை ஸூசிப்பிக்கையாலே அது ஸித்யுதிக்கிறது மாத்யமிகபக்ஷ
நிராஸகரம் இப்பாடடென்னுமிடம் ஸாவஸம்பரதிபநமாகையாலே அதிஸ்பூடமா
யிருக்கும் ஐநமதஸதூகள சொல்லுகிற ஜகத்யுநைகாநதிகதவ நிராஸமும், ஸததா
யாகிலும் அஸததாயாகிலுமிருக்குமொழிய ஸத்யஸததாயிராதென்று “உளனெனி
லுளனவனுருவம் இவவுருவுகள், உளனலனெனில்வனருவம் இவவுருவுகள்” என்கிற
பாட்டுப்பாதி யாலே அருளிச்செய்கையாலே ஸூசிதம்

ஆனால் பிள்ளை ‘ஸாவஸூஉநபவ’ தீயை நிரஸிககிருா இப்பாட்டாலே” என
றும், ‘2 ‘ஸாவதூநுபபதே எனகிற ஸூதர பூஷ்யம் இப்பாட்டையுட்கொண்டு
பரவருததமாயிறு” என்றும், மாத்யமிகமதமாதர நிராஸபரமாக வயாக்யபாநம்
செயதருளுகையாலே, இது அவாககு அநபிமதமனரே? எனனில், இப்பாட்டில்
பத்யங்களிலே மாத்யமிக நிரஸநம் நேரே தோற்றுக்கையாலே, தநமதநிராஸபர
மாக போஜிததருளினா * வீடுமின முற்றின் பரவேஸத்திலே “முதல திருவாய
மொழி பூாவதூவிகாத்தும்” என்று அவாதாமே அருளிச்செய்கையாலே, இந்த
பரத்யம் த்யூகததிலே ததஸூசநம் ஆவஸபகம், க்யூதூநதரத்திலே வைபூஷிகாதி,
மதநிராஸம் அநவஸரகூரஸதமாயிருக்கும் இப்பாட்டில் பத்யங்களும் பூாவோகத
பரகரியையாலே வைபூஷிகாதிமத நிராஸ ஸூசகங்கள் எனனுமிடம் ஸவரஸத
ஸம்பரதிபநம் வைபூஷிகமத நிராஸ ஸூதரபூஷ்யமும் இப்பாட்டில் சநதை
களை உட்கொண்டு பரவருததம் எனனுமிடம் பூாவமேவ உப்பாதித்தமாகையால்
பிள்ளைக்கும் இது அபிமதமாகக் குறையிலலை

பாஞ்சராதர பராமானய ஸமாதத ந ஸாரீரகாமஸம பராஸங்கிகுமகை யாலும், வேதபாஞ்சராதரங்களுக்கு அபொருஷேயதவ நிதயநிரத்யுஷ்டதவ பரம புருஷவகதருகதவங்களை ரிரங்குஸ பராமானய ஹேதுக்களாய், இரண்டுக்கும் அத தாலே வந்த பேத்யுமொழிய பாஞ்சராதரததுக்கும் வேத்யுதலய பராமானயத்தில் தட்டில்லாமையாலே, “சடாமிகு சுருதியுள் உளன” என்று அபொருஷேயதவாத்ய யொளஜஹலயவத்யவேத்யபராமானய பரதிபாத்யுநததாலே, தநகபாயேந பாஞ்சராதர பராமானயம் ஸித்தியுக்கும் எனகிற கருத்தாலும் ஆழ்வார உபேக்ஷித்தருளிஹ ஸூதரகாரா, தநதரஸாமநய பரயுசதமான மருத்யுபரஜ்ஞாகளுக்கொள்ள காலுஷ்ய ஸாநதயாதத்யுமாக, வேத்யுதலய பராமானயம் ஸித்த்யுமாயிருகச்ச செயதேயும் ததபராமானய ஸமாதத நம பண்ணிஹ ஆச அஷ்டம நவமகூதை கஞ்சகும் தாககபாத்யுததுக்கும் ஐகமதயம் ஸித்த்யும

பததாம பாட்டுக்கும் நிகுமாப்பாட்டுக்கும் தருதீய துரீயபாத்யுங்களுக்கும் ஐகமதயம் உண்டாமபடி எங்ஙனே? எனனில், ஜகததினுடைய பூரஹம காயதா ஸோத்யுந பரகாரத்தை இப்பாட்டுக்களாலே அருளிச்செய்கையாலே ஐகயமுண்டு

வியதபாத்யு பரத்யுமாதியுக்ரணத்திலே — சூநதேகாக்யததில் வியத்யுதபததய ஸரவணததாலே வியதது பூரஹமகாராயமென்று ஸங்கிதது, தைத்திரீயத்தில் வியத்யுதபததி ஸருதமாகையாலும், சூநதேகாக்யததிலும் ஸாவஸாகூபரதயய நயாயேந வியத்யுதபததி வருகையாலும், வியதது பூரஹமகாராயமென்று நிரணயித தார த்யுவிதீயாதியுக்ரணத்தில்—அநநதரபூவகாரணமான கேவலா஽டகாஸா தியுக்ளில் நின்றும அவயவஹிதா஽நநதரவாயவாதியுக்ள உதபநநமாகிறதென்று ஸங்கிதது, ஆகாஸாதியுஸாரீரக பரமாத்மாவின்னிடத்தில்நின்றும வாயவாத்யுதபததியொழிய கேவல பூவததவத்திலின்றும வாயவாத்யுதபததியில்லைபென்று நிரணயிததார

தருதீயாதியுக்ரணத்தில் — 1 தோயேந ஜீவாந் வயஸஸர்ஜ’ இதயாதியு ஸருதிக ளாலே ஜீவனுக்கும் உதபததியுண்டென்று ஸங்கிதது, 2 “ந ஜாயதே மரியதே” இதயாதியு ஸருதிகளாலே நிதயதவம் ஸருதமாகையாலும், உதபததிஸருதி - ஜ்ஞாந ஸங்கோச விகாஸத்தைச சொல்லுகிறதொழிய ஸவருபா஽நிதயதவத்தைச சொல் லாமையாலும், ஜீவனுக்கு உதபததியில்லைபென்று நிரணயிததார சதூதத்யாதியு க்ரணத்தில் — பராஸங்கிகுமாக 3 “யோ விஜ்ஞாநே திஷ்டுந்” இதயாதியுஸருதிக ளாலே ஆதமா சேவல ஜ்ஞாநஸவருபெனென்று ஸங்கிதது, 4 ‘விஜ்ஞாதாரம்’ இதயாதியு ஸருதிகள ஜீவனை ஜ்ஞாதாவென்று பரதிபாதியுக்கையாலும், ஸவருபத்தை ஜ்ஞாநமென்கிறது ஸவயம்பரகாஸத்யுரவயதவபரயுகதமாய், ஜ்ஞாதருதவததுக்கு பூரத்யுக்மல்லாமையாலும், ஆதமா ஜ்ஞாதாவேயென்று பரிஹரிததார

பாரசமாதிக்ரணத்தில் — ஆதமாவின்னுடைய காதருதவம் 1 “ஹந்தா சேத்” இதயாதி, ஸருகிசளாலே நிஷித்யுதமாயைபாலே ஸவருபமென்று ஸங்கிதது, ஸவாகசுமோசநாதிப ஸஸாதநபோதக ஸாஸதரபரயோஜநஸித்யுதயாகதமாக காதருதவம் ஸங்கிகரிக்கவேண்டுமையாலும், காதருதவ நிஷேத்யுருதி - ‘ஸாம ஸாரிக சரியைகள் ஸதவரஜஸதமோகுணஸமஸாககருதங்கள், ஸவருபபரபுக தங்ஸளென்று’ என்று சொல்லவந்ததாயைபாலும், காதருதவம் ஸவருபமென்று நிரண யிததார ஷஷ்டாதிக்ரணத்தில் — பூவாதிக்ரணஸித்யுதகாதருதவம் பராதிக்ர னென்று நிரணயிததார ஸபதமாதிக்ரணத்தில் — ஜீவன பூரஹமததோடு அதயநத பிக்ரணமென்று, பூரநதபூரஹமே ஜீவனாய நிறகிறதும்மென்று, ஸதயோபாத யவசிக்ர பூரஹமே ஜீவனாயிருக்கிறதும்மென்று, வஸதுதோ பூரஹமபிக்ரமாய, பூரஹமாமஸமாயைபாலே அதயநதபேத்யுமினறிககேயிருக்கிறுன ஜீவனென்று ஜீவஸவருபத்தை நிரணயிததார

தூரியபாத்யுபரத்யுதிக்ரணத்தில் — ஜீவோபகரணங்களான இநதூரியங்க னுக்கு பரளயகாலாவஸ்தூந பரதிபாத்யு ஸருதியாலே நிதயதவம் ஸித்யுதமென்று ஸங்கிதது அநத ஸருதி ஸாவஜஞ்ஞன ஜகத்காரண பூரஹமத்தை பரதிபாதிக்ரகிற தொழிய இநதூரியங்களைச் சொன்னதல்லாமையாலும், ஸருதயநதரத்தில் இநதூரி யோதபத்தி கண்டோகதமாயைபாலும், நிதயதவம் கூடாதென்று பரிஹரிததார த்விதீயாதிக்ரணத்தில் — பராஸங்கிகமாக இநதூரியங்களின்னுடைய ஸங்க்யுபா கிரணயம் பண்ணினா தருதீயாதிக்ரணத்தில் — இநதூரியங்கள் விபுக்களாக ஸருதி பரதிபநங்களைன்று ஸங்கிதது, உதகரநதயாதிக்ரணத்தாலே ‘விபுக்களல்ல, அணு பரிமாணங்கள்’ என்று நிரணயிததார சதூதத்யாதிக்ரணத்தில் — பராஸங்கிகமாகவே முக்யபராணன கேவல வாயுமாதரமும், உசசுவாஸ நிஸவாஸாதிக்ரணயையுமென்று, வாயுவே அவஸ்தூநதராபநமாய, பராணென்னு போபெறுககிடக்கிறதென்று கிரணயிததார பஞ்சமாதிக்ரணத்தில் — உதகரநதயாதிக்ரணத்தாலே பராண னுக்கும் விபுதவம் கூடாது, அணுதவமே முக்யபராணபரிமாணமென்று நிரண யிததார ஷஷ்டாதிக்ரணத்தில் — ஜீவனுக்கும் அக்யுதயாதிக்ரணத்தாலே இநதூரியாத்யுஷ்டூநம் ஸவாதநதாயேண உண்டென்று ஸங்கிதது, பரமாதமா திக்ரணத்தாலே அவாசங்குளளதென்று நிரணயிததார ஸபதமாதிக்ரணத் தில் — பராணஸப்தூ நிரதிஷ்டங்களைல்லாம இநதூரியங்களென்று ஸங்கிதது, ஸரேஷ்ட பராணவயதிரிகத பராணங்கள் இநதூரியங்களென்று நிரணயிததார அஷ்டமாதிக்ரணத்தில் — பரபஞ்சவயஷ்டிஸருஷ்டி ஹிரணயகூபபுகாதருகமாக வேணுமென்று ஸங்கிதது, அதுவும் தசசூரீரகபரமாதமகாதருகமென்று கிரணயிததார

இப்படி பாத்யுதவயததாலே நிரணயிததார அதததத்தை “பரநத தணை பரவையுள நீர்தொறும் பரநதுளன, பரநதவண்டமிதென நிலவிசுமபொழிவறக

கரந்தசிலிடந்தொறும் இடந்திகழ பொருள்தொறும், கரந்தெங்கும் பரந்துள்ள இவை யுண்ட கரனே”-“விஸ்தருதமாய, சைத்யஸவபூவமான ஸமுதூரஜல பரமானுக்கள தோறும் பரிஸமாபய வாததியாய, விஸ்தருதமான அண்டமென்னுமபடியாய, பூமயாகாஸ விபூகமின்றிகே அதயலப ஸரீரங்களிலும் அந்த அந்த ஸரீரங்களில் ஸவயம்பரகாஸதவேந மிளிரந்துகொண்டிராநின்றன ஆதமவஸ்துக்களிலும், அநயைரதூருஸயனாய, ஸாவபதூராததூங்களிலும் பரதயேகம பரிஸமாபய வாததி யாய, இந்த ஜகததை ஸவோதூரஸத மாககிக்கொண்டிருக்கிருன தூருட்பரமாண் வேதைகஸமதிக்கூமயனே” என்றும், “கரவிசுமபெரிவளி நீநிலமிவைமிசை, வரன வில் திறலவலியளிபொறையாயநின்ற, பரனடிமேல குருகாசசடகோபன சொல, நிரநிறையாயிரத்திவை பத்தும் வீடே” — “தூருட்பரமான ஆகாஸதேஜோவாயு ஜல பருதி, வீகூதமான வரிஷ்டு ஸபூதூ தூஹகதவ காமஸாமாத்ய சைத்ய காமாருப ஜகூதூகாரனாயிருக்கிற ஸாவஸமாதபரனுடைய திருவடிகளிலே ஆழ்வாரருளிச் செய்த ஸபூதூராததூ பௌஷ்கலயதையுடைய ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு இததிருவாயமொழி மோக்ஷபரதூ” என்றும், ஆழ்வார இதிலொன்றரைப பாட டாலே ஜகூத்தினுடைய பூரஹமகாராயதாஸோதூந பரகாரத்தை வெளியிட்டருளி, மேற்பாட்டுப பாதியாலே * வீடுமினமுற்றத்தாலே வெளியிடப்படுகிற உத்தர தூவிகாரததூமான பரதவஜ்ஞாநத்தினுடைய மோக்ஷஸாதூநதவததையும் உப ஷேபிததருளுகிருராதல, பூவதூவிக பரதிபாதூயமான பரதவவிஷயம இததிருவாய மொழியென்று இததிருவாயமொழி பரதிபாதூயாராததூததை பூதூதி, ஸௌகா யாராததூமாக ஸங்கூரஜேண அருளிச்செய்கிருராதல

இனி, வியதபாதூ பரதூமாதிகரணநிரணீதாசோதபததி, “நிலவிசும பொழிவற” என்று—பருதிவயாதிக்களபோலே ஆகாஸமும் பூரஹமகாராயமென்று அருளிச்செய்கையாலே விதூதிக்கிறது இன்னமும் 1 “ஆகாஸஸஸம்பூத:” என்கிற தைத்திரீய ஸருதியிலே ஆகாஸோதபததி சொல்லியிருக்கையாலே, சூநதூகூயததிலும் வியதூதபததி, ஸாவஸாகூடரதயநயாயததாலே வரு மென்கிற அாததமும், பூமி ஆகாஸம என்கிற விசேஷமின்றிகே, பூமி போலே ஆகாஸமும் பூரஹமகாராயமென்று சொல்லுகிற இசசநதையாலே ஸூசித மாகிறது அதெங்ஙனென்பெனில், ஆகாஸோதபததி கதூநததாலே தைத்திரீய ஸருதயாததூம தோற்றி, அமமுகேந வியதூதபதயவசஸருதிநிரவாஹமும் தோற்றுகையாலே ஸூசிதம் ஆக இவை எல்லாவற்றாலும், இசசநதை பரதூ மாதிகரணாததூமென்னக குறையிலே தூவிதீயாதிகரணேகதமான—அநந்தர பூவகாரணமான கேவலாகாஸாதிக்களிலநின்றும் அவயவஹிதாநந்தர வாயவாதிக்கள் உதபநமா கமாட்டாதென்று நிரணயிதத—அாததூமும், ஸாவததவங்களுக்கும் பூரஹமகாராயதவ பரதிபாதூநம பண்ணுகிற “பரந்த தண பரவையுள்” என்று தொடங்கி முழுகக இப்பாட்டாலே அறிவிப்பிததமை அதிஸபூடமாயிருக்கிறது

தருதியாதிகரணோத்தமான ஜீவோத்பத்தி நிஷேதமும் “இடந்திகழ்பொருள் தொறும்” என்கிற இச்சந்தையாலே ஸூசிதம்; அதெங்ஙனையென்னில்; “இடந்திகழ்” என்று ஆத்மதத்வத்துக்கு வ்யாபகத்வம் சொல்லுகையாலே, வ்யாப்ய பதூர்த்துங்கனினாலே நஸிப்பிக்கப்படாதென்று வித்துதிக்கும். இவ்வர்த்துத்தைப் பரமபுருஷன் தானே 1. “அவிநாஸி து தத்வித்துதி யேந ஸர்வமிதம் ததம் | விநாஸ பரமபுருஷன் தானே 1. “அவிநாஸி து தத்வித்துதி யேந ஸர்வமிதம் ததம் | விநாஸ மவ்யஸ்யஸ்ய ந கர்சித் கர்த்துமர்ஹதி ||” என்று வெளியிட்டருளினான். இந்த ம்லோகத்தை 2. “ஆத்மநஸ்த்வவிநாஸித்வம் கதூமித்யத்ராஹ (அவிநாஸிது இதி) தத் - ஆத்மதத்வம் அவிநாஸீதி வித்துதி; யேந - ஆத்மதத்வேந சேதநேந, தத்வ்ய திரிக்தமிதம் அசேதநதத்வம் ஸர்வம் ததம் - வ்யாப்தம்; வ்யாபகத்வேந நிரதிஸ்ய ஸக்யமத்வாதூர்த்தமநோ விநாஸாநர்ஹஸ்ய தத்வ்யதிரிக்தோ ந கர்சித் பதூர்த்தேநா விநாஸம் கர்த்துமர்ஹதி; தத்வ்யாப்யதயா தஸ்மாத் ஸ்தூலத்வாத்; நாஸகம் ஹி ஸஸ்த்ரஜலாக்யநிவாய்வாதுகம் நாஸ்யம் வ்யாப்ய சித்திலீகரோதி; முதுகூராதூ யோடமி ஹி வேகுவத்ஸம்யோகேந வாயுமுத்பாத்ய தத்வாதாரேண நாஸ்யந்தி; அத: ஆத்மதத்வம் அவிநாஸி” என்று பூஷ்பகாரமும் வ்யாக்யானம் செய்தருளினார். இப்படி ஜீவனுடைய வ்யாபகத்வகதூநத்தாலே ஜீவனுடைய நித்யத்வம் வித்துதிக்கை யால், தருதியாதிகரணப்ரமேயம் இச்சந்தையென்னக் குறையில்லை.

சதூர்த்துதிசுரண நிர்ணீதமான ஜீவனுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வமும், “திகழ் பொருள்தொறும்” என்கிற சந்தையாலேதானே ஸூசிதமாகலாம்; அதெங்ஙனையென்னில்; “திகழ்பொருள்” என்கிற இதுக்கு—‘ஜ்ஞாநத்வாஸ்ரயமான வஸ்து’ என்றிறே அர்த்தம். இனி ஸாக்ஷாத்பரம்பரௌதூஸீந்யேந ஜ்ஞாநத்வாஸ்ரய மென்னும்போது ஜ்ஞாத்ருத்வமும் ஸ்வரூபமென்று வித்துதிக்கும்; ஆனால் ‘ஜ்ஞாதா’ என்றருளிச்செய்யாதே “திகழ்பொருள்” என்று ஜ்ஞாநத்ரவ்யம் என்றருளிச் செய்கைக்கு அடியென்னென்னில், ஜ்ஞாதாவென்றால் ஜ்ஞாநகுணகத்வமாத்ரம் தோற்றமொழிய ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வம் தோற்றமையாலே, உபாயமும் தோற்றுகைக் காக இங்ஙனே அருளிச்செய்தாராமித்தனை; ஜ்ஞாநபத்யத்துக்கு உபாயபரத்வம் உண்டென்னுமிடம் ஜந்மாதிகரணத்தில் 3. “ஸத்யம் ஜ்ஞாநம்” என்கிற ஸ்ருதி வ்யாக்யான ஸ்ருத்ப்ரகாஸிகையிலே ஸூதிக்களுக்கு ஸ்வயக்தமாக அறியலாம். “ஜ்ஞாதாவென்றபோதே கர்த்தா பேராக்தா என்னுமிடம் வித்துதம்” என்று ஜகதூ குருவான பிள்ளை அருளிச்செய்த க்ரமத்திலே ஜ்ஞாத்ருத்வகதூநத்தாலே கர்த்த ருத்வமும் ஸூசிதமாகையால், ஜீவகர்த்துத்வப்ரஸாதூநம்பண்ணின பஞ்சமாதிகரண ப்ரமேயமும், “திகழ்பொருள்தொறும்” என்கிற இச்சந்தையாலே ஸூசிதமாகிறது.

ஷஷ்டாதிகரணோத்தமான ஜீவனுடைய புகுவதூதீந கர்த்துத்வப்ரஸாதூ னமும், “திகழ்பொருள்தொறும் கரந்தெங்கும் பரந்துளன்” என்று ஜீவனுடைய ஸாராதீந்யோபயுக்த - அந்த:ப்ரவேசோபலக்ஷித - நியமநகதூநத்தாலே ஸூசித்

மாகிறது ஜீவனுடைய காதருதவம் பராதீநமாகிறது பரமாத்மாவின்னுடைய அந்த பரவிசய நியமநததாலேயென்று ஹருதீகரித்தது 1 “பராத்து தசசுருதே” என்கிற ஸூத்ரத்திலுள்ள ஸருதிபத்துக்கு 2 “அந்த பரவிஷ்ட” இதயாதி ஸருதிகளை புரஷ்யகாரா விஷயமாக உதூஹரித்தருளினா ஸபதமாதிகர³ னோகதமான ‘ஜீவவஸது பூரஹமவிசேஷணதவோ பூரஹமபிநமமுமாய, ஸவநிஷ்டமின றிககேயொழிகையாலே அதபநதபிநமம எறிகசேயிருக்கும்’ என்கிற பொருள் “இடநதிகழ பொருள்தொறும் கரநதெங்கும் பரநதுள்ள” என்று வயாபய வயாபசபூவரூப ஸரீராதமபூவ பரதிபாதுநததினாலே ஸபுடமாக அறியலாம்

தூரியபாது துவிதீய தருதீய சதூாதது பஞ்சம ஷஷ்ட, ஸபதமாதிகரணங் களில் இநதூரிய ஸங்கயாதி, நிருபணம் பரஸகதாநுபரஸகதமாகையாலே, அததை உபேக்ஷித்து, அவஸிஷ்ட பரதூமாஷ்டமாதிகரண நிருபிதாாததுங்களை வெளியிட்டருள்கிறா பரதூமாதிகரணத்தில்—இநதூரியங்களுடைய நிதயதவம், இநதூரியங்களுக்கு பரளய காலாவஸ்தூந பரதிபாதுக ஸருதியாலேயென்று ஸங்கித்து, ‘அந்த ஸருதி பரமாத்மாவின்னுடைய பரளயகாலாவஸ்தையைச் சொல்லவந்ததொழிய இநதூரியங்களுடைய நிதயதவத்தைச் சொல்லவந்ததன்று’ என்று நிரணயித்த அாததம், பரமாத்மாவின்னுடைய பரளயகாலஸ்தீதியை பரதி பாதிக்கிற “இவையுண்ட கரணே” என்கிற சநதையாலே சொல்லப்பட்டதென்று அறியலாம் அஷ்டமாதிகரணத்தில்—வயஷ்டிஸருஷ்டி காததா சதூாமுகுனல லன, ஸமஷ்டிஸருஷ்டி காததாவான பரமாத்மாவேயென்று நிரணயித்த அாததம் மும், “கரவிசுமபெரிவளி நீநிலமிவமிசை வரனவில திறல வலியளிபொறையாய் நின்ற பரன்” என்று வயஷ்டிஸமஷ்டிஸாதூரணபேந ஸாவஜகூத்தம் பூரஹம் காயமென்கிற இச்சநதையாலே அதிஸபுடமாக அறியலாம்

ஆனால் இச்சநதைகளில் அநுபரவேஸகதூநததாலும் ஸாமாநாதிகரணய நிர தேஸுததாலும் ஸரீராதமபூவம் தோற்றுமொழிய காயகாரணபூவம் தோற்று மையால் இச்சநதைகள் வியதூாதிகளின்னுடைய பூரஹமகாரயதா பரகாரஸோதூந பராதிகரணங்களுக்கு ஸங்கூராஹகங்களானபடி எங்ஙனேயென்னில், 3 “அநேந ஜீவேநாத்மநாநுபரவிசய” 4 “தத் ஸருஷ்டவா, ததேவாநுபரவிசய” இதயாதி ஸருதிகளில் அநுபரவேஸ பூவகமாக ஸருஷ்டி உகதையாகையாலே, கேவல ஸருஷ்டி பரதிபாதுநஸ்தூலங்களில் அநுபரவேஸமும், கேவலாநுபரவேஸபரதிபாதுந ஸ்தூலங்களில் ஸருஷ்டியும், ஸாவஸாகூபரதயபுநயாபததாலே விவக்ஷிதமென்று புரஷ்யாதிகளில் நிரணீதமாகையாலே, அநுபரவேஸோகதயா ஸருஷ்டியும் ஸிதூதமென்று, இச்சநதைகள் ஸங்கூராஹகங்களாகலாம் ஆகையாலே, பததாம் பாட்டுக்கும் நிகுமநப்பாட்டுக்கும் துவிதீயலக்ஷண தருதீயதூயபாதுங்களுடே ஐகமதயமுண்டென்னுமிடம் ஸிதூதம் இப்படி பூர்வத்வநிகரதிபாத்யமான பூரஹம் காரணதவ — அபூாத்யதவங்களை ஆழ்வாரும் முதல திருவாய்மொழியாலே வெளி

யிடருளினமை வேதாந்ததவ்ய ஸம்பரதாயமுடையவர்க்குத் தேளியலாமபடி திங்மாதரேண துாஸிதமாயிறு!

ஸாரீரகோததரதூவிகததுகுகும * வீடுமின முற்றததுகுகும ஐகமதயமுண்டாம படி எங்ஙனெயெனனில், உததரதூவிகததில் பரதிபாத்யமான ஸாதூந தத பூலங்களை இததிருவாயமொழியிலும் பரோபதேஸமுக்கேந வெளியிடுகையாலே ஐகமதயமுண்டு ஆனால நமபிள்ளை இததிருவாயமொழி தருதீயாத்யாய பரதி பாத்யமான உபாஸநபரமென்று அருளிச்செய்தாரொழிய தருதீயதூயாத்யாய பரதிபாத்யமான உபாயோபேயபரமென்று அருளிச்செய்யாதொழிவானென னெனனில், உபாஸநபரபூதம் பலததுகுகும பரதூஸநாதத மென்று அருளிச் செய்தார யதூவா, இநத உபாஸநபரபூதம் லக்ஷணையாலே ஜஞாந ஸாமாந யததைச சொல்லுகிறது, மோக்ஷஸாதூநீபூதோபாயமும பூலரூப பூரஹமாநு பூவமும ஜஞாநாவஸ்தூவியேஷமகையாலே இரணடையும இஸஸபூதத்தாலே ஸங்கரஹிததருளிநரென்றும் சாணலாம, இவ்விரண்டும், ஜஞாநாவஸ்தூவியேஷ மென்னுமிடத்தை ரஹஸ்யதரய ஸாரததிலே “இவாகுகுகுக காததவ்யமான உபாய மாவது ஒரு ஜஞாந விகாஸவியேஷம் இததாலே ஸாத்யமாய பராபதிருபமான உபேயமாவதும் - ஒரு ஜஞாந விகாஸ வியேஷம், இவற்றில் உபாயமாகிற ஜஞாந விகாஸ வியேஷம், கரணஸாபேக்ஷமாய, ஸாஸ்தரவிஹிதமுமாய, ஸதயதவாதிக ளான ஸவரூப நிருபக தூமங்களுோடே கூடின அவவோ வித்யாவியேஷ பரதி நியதகுணதிகளினாலே நியதபூரஹமவிஷயமுமாயிருக்கும், உபேயமாகிற ஜஞாந விகாஸ வியேஷம் கரண நிரபேக்ஷமுமாய, ஸவபூவபராபதமுமாய, குணவிபூத யாதிகளெல்லாவற்றாலும் பரிபூரண பூரஹம் விஷயமுமாயிருக்கும்” என்று உபாய விபூகூரதிகாரததிலே வேதூநதாசாயா அருளிச்செய்தார

அதூவா “வீடுசெய்மமினே” என்று தொடங்கி “திண்கழல சேரே” என்னு மளவும் மோக்ஷோபாயத்தைப் பாட்டுக்களதோறும் வாகயாததூதயா பரதூநமா யும ததூங்குததபூலங்களை பதூராததூதயா அபரதூநமாயும ஆழ்வாரும் அருளிச் செய்கையாலே 1 ‘ஸவர்க்குகாமோ யஜேத’ என்கிறவிடத்தில் ஸவாககூஸதூநம வாகயாததூதயா பரதூநமாய, ஸவாககூம பதூராததூதயா அபரதூநமாயிருக்கிறத தைப் பற்ற இவ்வாகயத்தை ஜயோதிஷ்டோமரூப ஸாதூநபரமென்று அபியூக தாகள வயவஹரிகுகும கரமததிலே நமபிள்ளையும் வயவஹரிததருளிநா ஆகை யால பூலபரதிபாதூநம் உபஸாஜநதயா ஆழ்வாரருளிச்செய்தமை நமபிள்ளைகுகும விவக்ஷிதமகையாலே, “உபாஸநபரம் * வீடுமினமுற்றவும” என்கிற ஸ்ரீஸூகதி யோடு, ‘உபாயோபேய பரதிபாதூக ஸாரீரகோததரதூவிக ஸமாநாததூம இத திருவாயமொழி’ என்கிற பரமேயததுகுகு விரோதூமிலலை இதில் முதற்பாட்டு தருதீயலக்ஷண பரதூம பாதூராததூமாகவும, இரணடாம பாட்டும் மூன்றும் பாட்டும் தூவிதீய பாதூராததூமாகவும, நாலாமபாட்டு தொடங்கி மேல் நாலுபாட்டும்

குணோபஸம்ஹார பாதாராததமாக்கவும், எட்டாமபாட்டு அங்குபாதாராததமாக்கவும் இப்படி முதலெட்டுபாட்டு தருதீயாத்யாயபாததமாக்கவும், ஒன்பதாமபாட்டும் பத்தாமபாட்டும் சதுரததாத்யாய பாதசதுஷ்டயாராததமாக்கவும், இப்படி பத்து பாட்டும் உத்தரததவிகாராததமாயிருக்கும் நிகுமநப்பாட்டு இததிருவாயமொழியில் பரதிபாதிதமான புகுவத்பிகுமயதவ பராபயதவாநுபுநதி, ஸௌலப்யாதி குணங்களுக்கு ஸங்குரஹமாயிருக்கும்

இதில் வைராக்யபாத பரதும்பாதபரதமாதி, கரணத்திலே—ஜீவன ஸுகருத காமபுலாநுபுவாராததம் தேஹாததேஹாநதரபரவேஸம் பண்ணும்போது அவ விடங்களிலும் தேஹாரம்புக பூத ஸுகுமங்களை லபிக்கையாலே, பூவதேஹஸத பூதஸுகும ஸம்பரிஷ்வகதனாயப போகவேண்டினமை இல்லையென்று ஸங்கிதது, பஞ்சாக்ஷரிவித்யோகத பரகரியையாலே பூவதேஹஸத பூதஸுகும ஸம்பரிஷ்வகதனாய, தேஹாத தேஹாநதரபரவேஸம்பண்ணுகிறுனென்று நிரணயித்தாரா இந்த அதிகரணத்தில் காதாசிதகமாயாகிலும் பூதஸுகும பரிஷ்வங்குமின்றிக் கே நிராது கக்யனாயிருக்கைக்கும் அவகாஸமில்லையென்று வைராக்ய ஜநநாராததமாக யாவநமோக்ஷம் பரகருதிஸம்புநதம் அவாஜநீயமென்று நிகுருஷ்டமாயிற்று கிஞ்ச, 1 “புகுத்தம் வாநாதம்வித்தவாத” என்கிற ஸுகருததாலே தேவபுருதயபாவத்தை அவலம்பிதது ததபரபுகதகலேஸ கரம்பிதமாயிருக்கிற ஸவாக்ஷபேராக்யாநுபுவததி னுடைய க்ஷயிஷ்ணுதவமும் ஸாதிஸயதவமும் ஆவிஷ்கருதம் துவிதீயாதிகரணத் தில்—ஸவாக்ஷாநுபுவாநநதரம், ஜீவனானவன கருதஸந காமபுலமும் புகுதமாகையாலே காமஸம்புநதம்றறே இழிகிறுனென்று ஸங்கிதது, ரமணீயசரணாகள ரமணீயயோநியை அடைவாகள, கபூயசரணாகள குதவித்யோநியை அடைவாக ளென்று ஸருதிசொல்லுகையாலே, காமஸம்புநதமுடையனாயே இழிகிறுனென்று நிரணயித்தாரா, இதிலும் ஸுகுமதேஹததுக்கும் காரணதயா ஸகல ஸம்ஸார நிதாரநகாமஸம்புநதம் முகதிபாயநதம் அநுவருததமாயிருக்கிறதென்று ஸம்ஸார தேஷம் உகதமாயிற்று

தருதீயாதிகரணத்தில் — அநிஷ்டாதிக்காரிகளான பாபகாமாக்களுக்கும் சநதூரபராபதி உண்டென்று ஸங்கிதது, இஷ்டாபூததாதி ஸதகாமரஹிதா களுக்கு பிதருயாணமாகுகுத்தாலே கும்நமில்லாமையாலே சநதூரபராபதியில்லை என்று நிரணயித்தாரா இதிலும்—‘க்ஷராமம் க்ஷசக்ஷந வருக்ஷமுலாநயுபஸாபபதி’ என்ற நயாயததாலேயாகிலும் ஸவாக்ஷபராபதியில்லை, யமஸதநததிலேயும் ரௌர வாதிக்ஷநகங்களிலும் மிகவும் யாதநாநுபுவமும் கீடாதிஜநம் பராபதியுமுண்டென்று ஸம்ஸாரதேஷம் வயகதமாகக் கீததிதமாயிற்று சதுரததாதிகரணத்தில்— ஸருதிஸிததமான ஆகாஸாதிபாவம் ஜீவனுக்கு தேவமநுஷ்யாதிபாவம்போலே தசசூரீரதவருபமென்று ஸங்கிதது, ஆகாஸாதி பராபதியிலே ஸுகுது கக்யாநுபுவ மில்லாமையாலே ததஸாமயாபதியொழிய தசசூரீரதவமில்லையென்று நிரணயித்

தாரா இதிலும் ஸ்வாகக்ஷாவரோஹணமபண்ணுவார்களுக்கு ஆகாஸாதிபூவ ஸரவணத்தாலே ததுபி, மாநிதேவதைகளைப்போலே ஆகாஸாதிஸரீரத்வ பரபுகத் மான சில திவ்யபேபாச நகளுண்டெனகிற ஸங்காநிவருத்தபாததம்மாக்க ஆகாஸாதி ஸமஸலேஷமாதரமேபுள்ளதென்று சொல்லுசையாலே தோஷகீரத்தநம் ஸபுடம்

பஞ்சமாதிக்கரணத்தில் — ‘ஆகாஸவாயு தூமாபுரமேகுவாஷ பராபதியுண் டாமபோது அவ்வொவிடங்களில் அதிசரீரமாக ஜீவனுக்கு கும்பமுண்டெனகிற நியமம்மலை, ததுதேது இல்லாமையாலே’ என்று ஸங்கிதது, உத்தரதர வரீஹயாதி பராபதியிலே 1 அதோ வை தூநிஷபரபதரம் என்று விசேஷித்தது கருச்சுர நிஷகாமணம் சொல்லுகையாலே ஆகாஸாதி பராபதியிலே அசிரநிஷகரமணமே உள்ளதென்று நிரணயித்ததாரா இதிலும் ஆகாஸாத்யவஸ்தூநவிளம்புநியம் நிரஸநவயாஜேந வரீஹயாதிகளில் ஸுகூபேபாகூமற்று, அசிராவஸ்தூநரூப தோஷம் துருடாமாயிற்று, ஷஷ்டூதிக்கரணத்தில்—ஸ்வாகக்ஷாவரோஹணம் பண்ணுகிற ஜீவர்கள் வரீஹயாதி ஸரீரதயா ஜநிக்கிருக்கென்று ஸங்கிதது, வரீஹயாதி ஜாமஹேதுபூதகாமவிசேஷம் அஸருதமாகையாலே, அநயஜீவா திஷ்டித்த வரீஹயாதிகளில் ஸமஸலேஷமாதரமேபுள்ளதென்று நிரணயித்ததாரா இதிலும், வரீஹயாதிபூவேந ஜநநமெனனுமபோது தலவநபாயநதமாதரமே துக்கம் உக்தமாம் அநவநனறிககே, ஸமஸலேஷமாதரமென்று நிரணயித்தவித் தாலே சோஷண குஸுலாவஸ்தூபந அவஹந பூலீசரண பாச பூக்ஷணத்தி துஸாகளிலும் அநுவருத்தி வித்துதிகையாலும், பூக்ஷணவிஷயமனறிககேயிருக்கிற வரீஹயாதிகளிலும் பரிணாமபரம்பரயா ஸமஸலேஷம் வித்துதிகையாலும், தோஷ கீரத்தநம் அதிஸபுடம் இப்படி ஸாரீரத்தத்தில் ஷ்டூதிக்கரணியான இப்பாதத்தாலே புகுவதூஸரயணோபபுகத் வைராச்ய வித்துத்யாததம்மாக்க நிருபித்த அததத்ததை— ஆழ்வாரா “வீடுமின முற்றவும், வீடுசெய்து உமமுயிர், வீடுடையானிடை, வீடு செய்மமினே”—“ஐஹிகா முஷமிக ஸகல விஷயங்களையும் அதிஹேயமென்று அதுய வஸித்தது, அதில் பேபாகூயதாபூதத்தியை விடுங்கோள் இப்படி விட்டுப் பரம்பதூ நிலயனான ஸாவேஸவரண விஷயத்தில் ஆதமஸமாபபணம் பண்ணுங்கோள்” என்று பரப்பற்று ஸுகூரஹமாகவும் ஸுவயகதமாசவும் மந்தும்திகளுக்கும் தெளியலாமபடி ஒரு சொல்லாலே அருளிச்செய்தாரா

இனி, ஸுதரகாரா பரக்கச சொன்னததை இவா ஒரு சொல்லாலே அருளிச்செய்வானென்னென்னில, A “ஏ பாவம் பரமே” எனகிறபடி நிரந்தர புகு வதுபூபவம் பண்ணுகிற இவருக்குப் பரக்க ஸம்ஸார தோஷகீரத்தநம்ம அஸஹய மாயத் தோற்றுகையாலும் B “நல்குரவும் செலவும்” எனகிற திருவாய்மொழிப்படியே ஸாவபதாராததந்நம் பூரஹமாதமகதயா பேபாகூயமாகத் தோற்றச்செய்தேயும்,

ஸமஸாரிகளபககருபையாலே, அவாசள பாகாநுஞ்ஞமமாகத தமககுத தோறருத தோஷததையும் சொல்ல வந்தவராகையாலும், “முற்றவும் வீடுமின” என்று அகூராமயமாக பூஹவதிகரண ஸித்துதாராததுததையும் சாதூயததாலே அருளிச்செய்ய வந்தவராகையாலும், இப்படி ஒரு சொல்லா வெளியிட டருளிணா ஆனால் இப்பாதாராததுமான வைராக்யபமாதரததை விதிக்கவேண்டுமொழிய பாதாராதாராததுமான உபாயஸவீகாரததை விதிப்பானென்னெனினில, வைராக்யததுக்கு உபாயங்கதவ ஸூசநாததமாக அருளிச்செய்தாராமிததனை, புகத்யுபாயததுக்கு விஷய வைராக்யமும், பரபத்யுபாயததுக்கு உபாயநதர வைராக்யமும் அங்குமிநே இதுககுள்ள அங்குங்கியுபாவததை ‘வீடுசெயது’ என்று லயப்பாலே அருளிச்செய்தாரா, ஆகையால் இப்பாட்டுக்கும் இப்பாததுததுக்கும் ஐக்கமதயம் ஸித்துதம்

தூவிதீயபாத துரதூமாதிகரணததில்—ஸவாபநஸருஷ்டிபரகாணததில் ஜீவன ஸநநிஹிதனாகையாலே ததஸருஷ்டி ஜீவகாதருகைபென்று ஸங்கிதது, ஸமஸார துஸஸயில ஸரஷ்டருதவோபயுகத ஸத்யஸங்கலபதவாதிகள சாமதிரோஹித ஸவருபனான ஜீவனுக்குக் கூடாமையாலே ஸவாபநஸருஷ்டி ஜீவகாதருகையன்று, பரமாதம் காதருகை என்று நிரணயிததாரா தூவிதீயாதிகரணததில்—நாடிகுக் ளென்ன, புரீததபரதேஸமென்ன, பூரஹமமென்ன இவை மூன்றும் நைரபேக்ஷ யேண ஸுஷுபதிஸதூநதவேந ஸருதமாகையாலே, ததஸதூநதவம் விகலபேந வருகிறதென்று ஸங்கிதது, பராஸாத் கூடவா பாயங்கங்களபோலே கார்பபேதேந ஸமுச்சயமே கூடுமபடியாகவிருக்க, பாக்கிகபூதகூரப்பவிகலபம் அயுகதமாகையாலே, ஸமுச்சயமே யுகதமென்று நிரணயிததாரா தருதீயாதிகரணததில்—“ஸுப தனே பரபேதாதூகாலததிலே உததித்தனுகிருனென்னவொண்ணுது, ஸுஷுபதனுக்கு ஸாவோபாதிக்ஷிராமோக பூரவகபூரஹமஸமபததி வருகையாலே” என்று ஸங்கிதது, ஸுஷுபதிகு முன்னே ஆரபுததுமான காமம், உததித்தனலே ஸமாபநம் பண்ணப்படுகையாலும், ஸோஹமென்று ஸுபதனே உததித்தனென்று பரதயபிஐனா வருகையாலும் இதயாதியுகதிகளாலே ஸுபதனுக்கே உததித்தவம் ஸமாததித்த தாரா சதூததூதிகரணததிலே—மூாசசை-ஸாவேநதூரிய பராணவயாபாரோபரதி துஸஸயாயிருக்கையாலே மரணமென்று ஸங்கிதது, ஆகாரவைருபயததாலே ஸூக்ஷ்மபராணஸதிதவம் அவகதமாகையாலே, மரணய அாததுஸமபததி-மூாசசை, என்று நிரணயிததாரா பஞ்சமாதிகரணததில்—ஜீவனுக்குப்போலே பரமாதமா யுகமும் ஜாகூராதிக் ஸாவாவஸதைகளிலும் அவஸதூநம் உகதமாகையாலே, ததபர யுகததோஷங்கள ஸமபுவிகுமென்று ஸங்கிதது, ஸாவாவஸதூவஸதித்தமான பூரஹமததுக்கு அகிலஹேய பரதயநீகதவ கலயாணைகதாநதவமாகிற உபய விங்கும் ஸருதி ஸதஸமதிகுதமாகையாலே, ததபரயுகத தோஷங்கள் ஸமபுவியா தென்று நிரணயிததார ஷஷ்டாதிகரணததில்—அசித்துவஸதுருபேண பரிணதம் ஸ்ரீ—8

பூரஹமநதானாக வேணும் அனறிகசே, “பூரஹமததிலும் அசித்வஸதுவிலும் ஏக ஜாதிபோகத்தாலே ஐகஜாதிகவஸதுதானாகவேணும் பிநநாபிநநதவோபயவயப தேஸ்ரம கூடவேண்டுமையாலே” என்று ஸங்கிதது, 1 ‘அமஸோ நாநாவயபதே ஸாத’ எனகிற அதிகரணநயாயேந ஜீவனுக்குப்போலே ஸரீராதம்பூவ முண்டாய, அததாலே பிநநாபிநநதவ வயபதேஸ்ரம கூடுகையாலே, அசித்வஸது பூரஹமஸரீரமென்று நிர்ணயித்ததா ஸபதமாதிகரணத்தில்—ஜகஜ்ஜநமாதிகாரண தயா துருஷ்டபரபூரஹமவஸதுவிலும் பரவஸது, ஸேதூநமாந ஸம்பநதபேதே வயபதேஸ்ரமங்களாலே உண்டென்று ஸங்கிதது, காரணவஸதுவிறகாடபில வஸத வஸதரததுக்குப் பரதவம் - 2 “யஸமாத் பரம நாபரமஸதி கிஞ்சித் இதயாதி ஸருதி நிஷித்தமா கையாலும், ஸேதுதவவயபதேஸ்ரம ஸாவலோகாஸாங்காயஹேதுதவ ஊயுகதமாகையாலும், அபரிச்சிநந வஸதுவுக்கு உநமாநவயபதேஸ்ரம உபாஸ காராத்மமாகையாலும், ஸம்பநதவயபதேஸ்ரம தனககே பராபயதவ பராபகதவ ஊயுகதமாகையாலும், “ததோ யதுததரதரம்” எனகிற ஸருதிக்கு பேதவயபதேஸ்ரம ஆாதத்மலலாமையாலும், ஜகதகாரணவஸதுவிலும் பரவஸதுவிலையென்று நிர்ணயித்ததா சரமாதிகரணத்தில் — யாக தூந ஹோமோபாஸநாதி வைதிக காமங்கள கூணதவமஸிகளாகிலும், தஜ்ஜநயாபூவதவாரா பேகூபவாககூருப ஸாவபுலஸாதநங்களென்று ஸங்கிதது, காததவயதயா அவகூதயாகோபாஸநாதி களுக்கும் புலபரதூன பரமபுருஷனென்று ஸருதிஸமருதி ஸித்தமா கையாலே, ஊரமபுருஷனே புலபரதூனென்று நிர்ணயித்ததா இப்பாதத்தில் முநதுற அதிகரண சதுஷ்டயத்தாலே — ஏததேஹமாதரானுபுதேத ஸவநபதூராததூகாதருதவ ஸுஷுபதி ஸதூநாதி நிருபணமுகேந பரதூமபாத நிருபித-இஹாஸமுதரஸஞ்சார தூஸாநுவருத்ததேதூஷ வயதிரிகத தோஷங்கள் வைராக்ய ஸித்தயாதத்ம உகதமாயிறு உத்தராதிகரண சதுஷ்டயத்திலும், பரமாத்மரகதி ஜநநாதத்ம வகுவத கலயாணகுணங்கள் பரதிபாதித்தமாயிறு

ஆனால் கலயாணகுண பரதிபாதகமான இப்பாதத்தில் நிருபிககவேண்டின தோஷங்கள் ஸங்கதமானபடி எங்ஙனெயென்னில், தோஷகீததநபரமான இவவதிகரண சதுஷ்டயமும், பூவபாதம்போலே நிஷ்கருஷ்டதோஷ பரதிபாதந ஊரமனறிககே கலயாணகுண பரதிபாதகமுமாகையாலே, இப்பாதத்திலே ஸங்கத மாயிறு, ஆகையாலிறே அதிகரண ஸாராவளியிலே—பூவபாதம் நிஷ்கருஷ்ட தோஷ பரதிபாதந பரமாகவும், இப்பாதம் கலயாணகுண பரதிபாதநபரமாகவும் 3 “பாதே த்வர்த்தாஷ ஷடஸமிந் வபுரிஹ விஜஹதபூதஸலக்ஷமைஸஸஹேயாத, யுகதஸவாக்ஷாவரோஹேதயநுஸயஸஹிதோ மாத்ரயா பிந்நமாகக 1 சநத்ர பராபத யாதி ந ஸயாநநிரயபதஜுஷாமம்பராதேள ஸத்ருக்தவம், தஸமாச்சேக்ராவரோஹ ஊரவபுஷி சிரம வரீஹிபூவேதபி யோக ॥” என்றும் 4 “பாதே ஸவநாத்ரத ஹேதுஸ தத்யமிஹ ஸுஷுபத்யாத்ருதிஸஸுபதகோபதா, முகதே போதாதிகர்த்தா

த்வநக்யுபுக்ருணேசித்திரமஸீ ஸதேஹ | பாரமயஸ்யைகலீமா ஸகலபுலத்ய இத்ஸ்ய யதே புக்திபூமநே, ஸதயே ஹயேவம குணாத்வத்ய பரபுஜநே ரூபபேத்யாத்ய சிந்த்யம ||” என றும் இரண்டு ஸரக்யுரையாலே வேத்யாநதாசாரயா வகுத்து அருளிச்செய்தா.

இனி, இரண்டாமபாட்டு பூவாதிக்கரண சதுஷ்டய ஸமாநாதத்யுமாயும், மூன்றாமபாட்டு உத்தராதிகரண சதுஷ்டய ஸமாநாதத்யுமாயிருக்கும், இதில பூவாதிக்கரண சதுஷ்டய நிரூபித வாததமாந தேஹமாத்ரானுப்யுத்த்ய ஸ்வபநாத்யவஸ்த்யாநுவருத்ததேஹாஷங்களை—ஆழ்வாரும் “மின்னின் நிலையில், மன்னுயிராக சைகள், என்னுமிடத்தினை, உன்னுமின் நீரே”—“மின்னோடொத்த ஸ்வபாவதையு முடையதல்ல—ஆதமவஸ்து பரிகுரஹிகிற ஸரீரங்கள் எனகிறவிடத்தில் நீங்கள் அலபம் சிந்தியுங்கோள்” என்று ஸ்வாபநகலப் தடிச்சஞ்சலமாயிருந்துள்ள வாததமாந தேஹதேஹாஷகீர்த்தனமுகே ந ஸூசிப்பித்தருளிநா ஸரீராத்யுபத்யாத்யுங்களுக்கும் ஸ்வபநாத்யுபத்யாத்யுங்களுக்கும் புரமகருத் வைலக்ஷணயமொழிய நிரூப காக்கு வைலக்ஷணயம் தோற்றத்தினை இன்னமும் ஸ்வாபந பத்யாதத்யு காதரு தவம் ஜீவனுக்குக் கூடாமெக்கு ஹேது—ஸத்யஸங்கலபத்வதிரோத்யாநம், அதுக்கும் ஹேது — பரமாதம் நிகுரஹம், அதுதானும் தேஹததோடே ஸம்பநதிப்பித்து விட்டுத் திரோத்யாநத்தைப்பண்ணும், ஆகையால் ஸ்வாபந காதருதவம் ஜீவனுக்குக் கூடாதென்கிற பரத்யுமாதிகரணாதத்யு—“மன்னுயிராகைகள்” என்று ஸத்யஸங்கலபத்வ திரோதிஹேதுபூத தேஹ ஸம்பநத்யு பரதிபாத்யுநததாலே விசேஷித்து ஸூசிதமாயிற்று சதுராத்யுதிக்கரணேகதமான ஸுபதஸ்யைவ உத்தியுத்தவ நிரூபணமுகேந நித்யத்வஸாத்யுநமும்—“மன்னுயிரா” எனகிற சநதைக்கு “நித்யமான ஆதமவஸ்து” என்று வயாக்யயாதாககள் ஒருபடி வயாக்யயாநம் பண்ணியிருக்கையாலே இச்சநதையாலே உகதமாயிற்று இவ்வதிக்கரண சதுஷ்டயத்துக்கும் புக்யவா மஹிம் பரதிபாத்யுதவாகாரமும் உண்டாகையாலே, அவ்வமஸததையும நியநதருத்வ ரூபமஹிமவாசியான “இறை” எனகிற பத்யுததாலே ஸூசிப்பித்தருளிநா முன்புள்ள முதலிகளைவரும் “இறையுன்னுமின்” எனகிற சநதைக்கு ‘அலபம் விசாரி யுங்கோள்’ என்று அராத்யுமிட்டாகளையாகிலும், உரையிலே ஜீயா, ‘ஸ்வாமிஸ்ய மநநம் பண்ணுங்கோள்’ என்று ஒரு பொருளிருகையாலே, முன்புள்ள முதலிகளுக்கு அவிருத்த்யாததநாத்ரகத்யுநம் அபிமதமென்னுமிடம் ஸம்பரதிபநம் இனி, இம் பத்யுத்துக்கு ஸ்வாமித்வ நியநதருத்வங்கள் இரண்டும் அராத்யுமென்னுமிடம் வ்யுதபத்திஸித்த்யுமாகையாலே இப்படியும் ஓராதத்யு சொல்லத்தடிலலை

இனி உத்தராதிகரண சதுஷ்டயாதத்யுத்ததையு “நீர்நும்தென்றினை, வோமுதலமாயத்தினை, சோமினுயிராகதன், நோநிறையிலலே”—“நீங்கள் என்றும் உங்கள்தென்றும் சொல்லுகிற அஹங்கார மமகாரங்களை ஸ்வாஸநமாகப்போகுகி ஈஸவர்களை ஆஸரயியுங்கோள், ஆதமாவுக்கு இததோடொத்த அதிஸயமில்லை” என்று

வெளியிட்டருளினா, அதெங்ஙனையென்னில், பஞ்சமாதிகரணோகதமான அகில ஹேயபரதயரீக கலயாணீச தாநதவருபோபுயலிங்குததை “இறை” என்று சித்சித் துவயாவருத்தேஸவரத பரதிபாதநததாலே ஸூசிபிததருளினா பரமாதமாவி னுடைய சித்சித் துவயாவருத்தி உபுயலிங்குததாயேயிறே, ஈஸவரனுகேயேயிறே உபுயலிங்குதவமுள்ளது ஷஷ்டாதிகரணோகதமான—‘அசித்தூரவயம் பூரஹம் பரிணாமமன்று, பூரஹம்ஸஜாதீயதூரவயமுமன்று, ஜீவநீபபோலே பூரஹம் பரகாரம்’ என்கிற அாததமும—“நீ நுமதெனறிலை, வோமுதல மாயத்திறை” என்கிற வளவாலே ஸூசிதம், எங்ஙனையென்னில், பரகருதி ஸம்ஸாககருதாஹங்கார மமகாரங்களினுடைய தயாஜயதவோகதியாலே, பரகருதியும் தயாஜயமென்ற தாய, அததாலே அசித்தூரவயம் உபாதேயதமமான பூரஹம்பரிணாமமுமன்று, பூரஹம் ஸஜாதீயமுமன்று என்கிற அம்ஸம் ஸூசிதமாகையாலும், சித்சிந்நியநத ருதவவாசியான “இறை” என்கிற பதத்தால அசிததுக்கும் நியாமபதவருப ஸரீரதவாடபரபாயாமமதவமேயுள்ளதென்கிற அாததமும ஸூசிதமாகையாலும், ஷஷ்டாதிகரணோகதமான அசித்தூரவய ஸவருப நிருபணமும ஸூசிதமாயிற்று ஸபதமாதிகரணோகத ஜகத்காரண வஸ்தூததீணததவ ஸதூபாவநிஷேத நிரண யமும — “இறை சோமினுயிரககதன நோ நிறையிலலே” என்று ஜகத்காரண பூதேஸவரஸமாஸரயணோதகாஷ பரதிபாதநததாலே ஆஸரயணீயஜகத்காரண வஸ்துவினுடைய நிஸஸமாபுயதிகதவம் உகதமாய, அததாலே ததவாநதரநிஷேதம் புலிககையாலே ஸூசிதம் கிஞ்ச “இறை” என்கிற பதம் ஈஸாநஸபுதூபாயய மென்னுமிடம் ஸம்பரதிபநம் ஜகத்காரணவஸ்தூததீணதவேந ஸங்கயமான ததவவாசகஸபுதூததை ஜகத்காரணவஸ்துவினே “இறை” என்று இவா நிரதேஸிக கையாலே, ததூததீணவஸ்துநிஷேதமும ஸூசிதமாகலாம் அஷ்டமாதிகரணோகத மான தேவதாராதநருபயாகுதூநஹோமோபாஸநாதிகளுககு பகுவதபரஸாதூ வாரா பூலஸாதநதவமொழிய அபூவதூவாரா பூலஸாதநதவமில்லையென்கிற அாததமும “இறை சோமின” என்று—பகுவதூராதநருபமான ஆஸரயணததை விதிக்கையாலே, ஆராதயனுடைய பரீதியே பூலபரதம், மறறெரு அபூவாதிக் கள் பூலபரதம்மென்று விதிக்கையால் ஸூசிதமாகலாம் ஆகையால், த்ருதீயலக்ஷணதூவிதீயபாதூததுக்கும், தூவிதீய தூஸக தூவிதீய த்ருதீயகூதைகளுக்கும் ஐகமதயம் விதித்தம்

சூனோபஸம்ஹாரபாதூததுக்கும் சதூதததூ பஞ்சம் ஷஷ்டு ஸபதமகூதைக ளுக்கும் ஐகமதயமுண்டாமபடி எங்ஙனையென்னில், இப்பாதூததில் நிருபிதத உபஸம்ஹாராநுபஸம்ஹாரங்களை இவா இப்பாட்டுக்களாலே ஸூசிபிககையாலே ஐகமதயமுண்டு

இப்பாதூ பரதூமாதிகரணத்திலே — அநேகஸாகூதீதவஸவாநர விதூ யாதிக்ள சோதூநாதூயவிஸேஷததாலே ஏகமென்று ஸாகூநதராதிகரணநயா

யததை வக்ஷயமாணாததோபயுகதமாக வித்யையிலும் காட்டினா த்விதீயாதி, கரணத்தில் — சூநதோக்யவாஜஸநேயங்களில் ஸருதையான உ-த்யகீத்யவித்யையில பராணத்யருஷ்டயபாஸதி, சோத்யநாத்யவிஸேஷததாலே ஏகமென்று ஸங்கிதது, ஒரு ஸதலத்தில் உத்யகீத்யவயவமான பரணவததில் பராணத்யருஷ்டயம, ஸத்யலாதரததில் கருதஸநோத்யகீத்யததில் பராணத்யருஷ்டயமாபிருககையாலே, ரூபபேத்யாத வித்யாபேத்யமென்று நிரணயிததார தருதீயாதி, கரணத்தில்—‘வாஜஸநேய சூநதோக்யங்களிலும், கௌஷீதகீப்யராஹமணததிலும் ஸருதமான பராணோபாஸநம் ரூபபேத்யததாலே பிநநமாகவேணும், சூநதோக்யவாஜஸநேயங்களில் ஜயைஷ்ட்யஸரையுடைய குணகமான பராணனுக்கு வாக்யாதிக்யதவஸிஷ்ட்யதவாதிக்யுண ஸம்பநதித்யவம் ஸருதமாகையாலும், கௌஷீதகீப்யராஹமணததில் அது ஸருதமல்லாமையாலும்’ என்று ஸங்கிதது, ‘கௌஷீதகியில் ஸருதமான பராணனுடைய ஜயைஷ்ட்யஸரையுடையவர்கள் வாக்யாதிக்யதவஸிஷ்ட்யதவாதிக்யுண நுஸந்தாரநததுககும் ஸூசகமாகையாலே, அதிலும் வாக்யாதிக்யதவஸிஷ்ட்யதவாதிக்யுண ஸம்பநதம் பராணனுக்கு வித்யாதிககையால் ரூபைகயம் என்று நிரணயிததார சதூதத்யாதிகரணததில்—‘ஸதயதவஜ்ஞாநதவாதிக்யுணங்கள பரகரணாதாரதீதங்களாகையாலே ஸாவவித்யையிலும் அநுபஸம்ஹாராயங்கள்’ என்று ஸங்கிதது, ‘ப்யராஹம் ஸவரூபம் போலே ஸதயதவஜ்ஞாநதவாதிக்யுணங்கள பரகரணாதாரதீதங்களாகிலும் ஸாவவித்யாநுயாயிகள்’ என்று நிரணயிததார

பஞ்சமாதிகரணததில் — சூநதோக்யவாஜஸநேயங்களில் ஸருதமான பராண வித்யையில ஸமருதயாசார பராபதாசமநததிறகாட்டிலும், வித்யாங்கதயா ஆசமநாதரம் விதிக்கப்படுகிறதென்று ஸங்கிதது, ஆசமநீயாபயுககளில் பராணவாஸஸதவாநுஸந்தாரம் அங்கதயா விதிக்கப்படுகிறதொழிய ஆசமநாதரவித்யாநபரமனறென்று நிரணயிததார ஷ்ட்யாதிகரணததில்—வாஜஸநேயக அக்யநிரஹஸயததிலும் ப்யருஹதாரணயததிலும் ஸருதையான ஸாணடிய வித்யை, ஒரு ஸதலத்தில் ஸதயஸங்கலபம் ஸருதமாய, ஸத்யலாதரததில் வஸிதவாதிக்ள ஸருதமாகையாலே ரூபபேத்யாத பிநநையென்று ஸங்கிதது, வஸிதவாதிக்ள ஸதயஸங்கலபவ விசசிததியாய, ரூபபேத்யமில்லாமையாலே வித்யைகயமென்று நிரணயிததார ஸபதமாதிகரணததில் — ‘ஆதித்யமண்டலததிலும் அக்ஷியிலும் ஸருதமான ஸதயஸப்த்யவாசய ப்யராஹமததினுடைய வயாஹருதி ஸரீரதவோபாஸநம் துலயமாகையாலே, “அஹம் அஹ” என்கிற ரஹஸய நாமங்களும இரண்டு ஸதலததிலும் அநியமேன அநவிதங்களாகிறன’ என்று ஸங்கிதது, ‘அக்ஷயாதிக்யதவஸ்தார ஸம்பநதிதவாகார பேத்யததாலே ரூபம் பிநநமாய, வித்யைபேத்யிககையாலே, இரண்டு நாமங்களும் வித்யாத்யவயநியதங்கள்’ என்று நிரணயிததார அஷ்டமாதிகரணததில்—‘தைததிரீயததில் அநாரப்யாதீதங்களான ஸம்பருதி த்யயவயாபதயாதிக்யுணங்கள் ஸாவவித்யைகளிலும் உபஸம்ஹாராயங்கள்’

என்று ஸங்கிதது, 'அலபஸ்தூந கோசரங்களான வித்யைகளில் துய்யபதயாதி-
குணங்கள் உபஸம்ஹாததும் அஸகபங்களாகையாலே அலபஸ்தூந விஷயங்
களான துஹராதிவித்யைகளில் அநுபஸம்ஹாராயங்கள்' என்று நிரணயித்தாரா
நவமாதிக்காணத்தில் - தைத்திரீயத்திலும் சூநதோக்யத்திலும் ஸருதையான புருஷ
வித்யை ஸமஜைக்யத்தாலே ஏகையென்று ஸங்கிதது, ஸவந்தரய யஜ்மான பதந
யாதி கலபந பரகாரபேதபுரயுகத ரூபபேதத்தாலும், ஸதாபுஷ்டவ மோக்ஷபராபதி
ரூப பூலபேதத்தாலும் பிநகையென்று நிரணயித்தாரா துஸமாதிக்கரணத்தில்—
உபநிஷத்யாரமபுத்திலே அதீதங்களான 1 'ஸந்தோ மிதர' இதயாதி மந்தரங்
களும் பரவாக்யாதி காமங்களும் வித்யாஸநிதி ஸமாமநாததாலே வித்யாங்
கங்களென்று ஸங்கிதது, அததது ஸாமாத்யத்தாலே அபிசாராத்யயநாதி
களில் விநியுகதங்களாகையாலே வித்யாங்கங்களானதென்று நிரணயித்தாரா
ஏகாத்யுதத்தில் — புணயபாபங்களினுடைய ஹாநிசந்தகமும், உபாயந சிந்தகமும்
வித்யாங்கத்தவேந, அநவயிகுமபோது விகலபேந அநவயிகக வேணுமென்று ஸங்
சிதது, ஹாநயுபாயங்களிரண்டும் ஏகவிஷயங்களாகையாலே ஸமுச்சயிககவேணு
மென்று நிரணயித்தாரா துவாத்யுதத்தில்—சிந்தநீயமான ஸுகருத துஷ்கருதஹாநோ
பாயங்களான தேஹவியோக்யகாலத்தில் நியமேந வருகிறதெனென்று ஸங்கிதது,
தேஹவியோக்யநாதர அநுபாவய ஸுகுது ககங்களில்லாமையாலே, தேஹ
வியோக்யகாலத்திலே நியமேந வருகிறதென்று நிரணயித்தாரா

தரயோத்யுதத்திலே — எந்த உபாஸந ஸநித்யநத்திலே அாசிராதிக்கதி
ஸருதையாயிருக்கிறதோ, தநநிஷ்டானுகே அாசிராதி மாகக்யம் நியதமென்று
ஸங்கிதது, ஸாவோபாஸநநிஷ்டாகளுக்கும் அாசிராதிமாகக்யம் ஸாதாரண
தயா ஸருதிவிஹிதமாகையாலே ஸாவாகும நியதமென்று நிரணயித்தாரா சதுர்
த்யுதத்தில் — பரபஞ்ச பரதயநீகதாரூபங்களான அஸதூலதவாதி த்யாமங்கள்,
வித்யாநாதர ரூபபூத குணங்களுக்கு வித்யாநாதரரூபத்தவே பரமாணமில்லாமை
யாலும், ஆநததவாதிகளைப்போலே ஸவரூபநிரூபகமல்லாமையாலும், ஸாவ
வித்யா நுயாயிரூபமென்று, அக்ஷரவித்யாரூபமாதரமாகவேணுமென்று ஸங்கிதது,
ஆநததவாதிகளைப்போலே சித்சித்யாதமகபரபஞ்ச த்யாமபூத ஸதூலதவாதி
விபரீதமான அஸதூலதவாதிகளும் ஸவரூபநிரூபகமாகையாலே, ஸாவவித்யா நு
யாயிகளென்று நிரணயித்தாரா பஞ்சத்யுதத்தில்—உஷஸ்திகஹோள பரஸநபரதி
வசநங்களில் பராணநாதி ஹேதுதவ அஸநாயாத்யதீததவரூப உபாஸயாகார
பேதத்தாலே வித்யாபேதமென்று ஸங்கிதது, உபயபரஸநததுக்குப் பரமாத்ம
விஷயத்தில் பேதமில்லாமையாலும், பரதிவசநதவயக்யதமான ஆகாரதவயமும்
பரமாத்மாவினிடத்தில் உபநநமாகையாலும், வித்யாபேதமில்லையென்று நிரண
யித்தாரா ஷோடசாதிக்கரணத்தில் — சூநதோக்யவாஜஸநேயங்களில் ஸருத
மான துஹரவித்யை, அபஹதபாபமதவ வயிதவாத்யுபாஸயாகார பேதத்தாலே

பிநநையென்று ஸங்கிதது, வஸிதபாதிசூணங்கா ஸத்யஸங்கலபதவாநதாஃத மாகையாலே உபாஸயாகாரபேத்யுமில்லாமையாலே வித்யை அபிநநையென்று நிரணயித்தாரா ஸபதத்யஸததில்—உத்யுத்யா த்யுபாஸநங்கள காமாங்க்யூதோத்யு க்யுத்யா த்யாஸரயங்களா கையாலே காமங்களிலே நிபமேந உபஸமஹாராயங்க ளென்று ஸங்கிதது, கோதோஹநாத்யுக்ளைபபோலே காமயங்களா கையாலே, நியமேந அநுபஸமஹாராயங்களென்று நிரணயித்தாரா அஷ்டாத்யஸததில்—‘தஹுர வித்யையில குணசிநதநததிலே குணசிநதநாவருததி வேண்டா, குணசிநதநம ஸருதமாகையாலே’ என்று ஸங்கிதது, குணாதத்யமும பரத்யாநநயாயேந குணயா வருததியுண்டென்று நிரணயித்தாரா ஏகோநவிமஸததில் — நாராயணுவாகம பூவஸருதத்யஹுரவித்யேயோபாஸய விஸேஷநித்யாரகமென்று ஸங்கிதது, பரகரணத பூலவததான விங்க்யூயஸதவததாலே ஸாவவித்யேயோபாஸய விஸேஷ நித்யாரக மென்று நிரணயித்தாரா

விமஸததில்—மநஸசிதாதிசூணங்களா ஸாமபாதிசூணங்கள-கரிபாமயகரது பர கருதமாகையாலே தத்யுநவயிகளாய கரிபாமயங்களென்று ஸங்கிதது வித்யாமய கரதுவும் பரகருதமாகையாலே வித்யாமயகரதவநவயிதவேந வித்யாமயங்கள என்று நிரணயித்தாரா ஏகவிமஸததில் — பரவித்யைகளிலும் உபாஸயகோட யநுபரவிஷ்டமான ஜீவஸவருபததில் ஜஞா தருதவ காதருதவாமஸமாதரம உபாஸயா காரமென்று ஸங்கிதது, பராபயத்யுஸயிலுள்ளவையெல்லாடி அநுஸந்தேயமாகையாலே அபஹதபாபமதவாதிசூணங்கள உபாஸயகாரமென்று நிரணயித்தாரா த்வா விமஸததில் — உத்யுத்யா த்யுபாஸநங்கள, ஸவரபேத்யுததாலே உத்யுத்யாதிசூணங்கள பரதிவேத்யம் பிநநங்களாயிருக்கையாலே வயவஸதிதங்களென்று ஸங்கிதது, பிநந ஸவரவததுக்களா ஸாவோத்யுத்யுங்களும் 1 “உத்யுத்யு முபாஸதே” என்கிறவிடத தில் ஸாமநயத உபாஸநவிஷயங்களாகச சொல்லப்படுகையாலே, உபாஸநங் களுக்கு வயவஸதையினறிககே ஸாவோத்யுத்யு ஸமபூநத்யமுண்டென்று நிரணயித தார தரயோவிமஸததில் — வைஸவாநரோபாஸநததில் ஸவாலோகாதித்யவாய வாகாஸ பருதிவயவயவனவையவாநரன உபாஸயதயா ஸருதனாயிருக்கிறுன, அவவிடததில் ஒளபமநயவாதிசூணங்க குறிதது கேகயன ஸவாலோகாதிசூண்களில் ஏகைகததையே உபாஸயமாகச சொல்லுகையாலே, வயஸதமே உபாஸயமென்றும், ஸமஸதோபாஸநததுக்கும ஸாவாதமவாததியான பூரஹமாநுபூவததைப பூலமாகச சொல்லுகையாலே, ஸமஸதவயஸதங்களிரண்டுநதான உபாஸயங்களென்றும் ஸங்கிதது, உபகரமோபஸமஹாரங்களில் ஸமஸதோபாஸநததை விதிசூண்கையாலும், வயஸதோபாஸநததில் தத்யுவிதிசூண்குத தாதபாயமில்லாமையாலும், ஸமஸதமே உபாஸயமென்று நிரணயித்தாரா சதுவிமஸததில்—‘தஹுரஸாநாடிஸயாதி வித்யைகளுக்கு பேத்யுமில்ல, உபாஸய பூரஹமமும் ததபராபதிருப பூலமும் ஏகருப மாகையாலே’ என்று ஸங்கிதது, ‘ஜகதேககாரணதவாபஹதபாபமதவாத்யுநு

புநத்யுபேத்யுங்களாலே வித்யை நாநா' என்று நிரணயித்தாரா பஞ்சவிமஸ்ததில்— அக்யுநிஹோதரத்யாஸபூணமாஸாதிசுகள ஸவாககைகப்யுலங்களாயிருந்தாலும தத்யு பூயஸதவாபேசைஷ்யுள்ள புருஷநிடத்திலே ஸமுசசயமுண்டாயிருக்கிறுப்போலே, புரஹமாநுப்யுபஸதவாபேசைஷ்யுள்ள புருஷநிடத்திலே புரஹமவித்யையைகருக்கு ஸமுசசயம் கூடுமென்று ஸங்கிதது, புரஹமாநுப்யுவததில் தாரதமயமில்லாமையாலே தாரதமயமுடைய ஸவாகக்யுஸாத்யுந்யுத ஜ்யோதிஷ்டோமநயாயம் இங்கே பரஸரியாமையாலே ஸமுசசயம் கூடாதென்று பரிஹரித்தாரா ஷ்ட்யுவிமஸ்ததில்— ஸபதத்யுஸ்ததில் நிருபித்த உத்யுத்யுத்யுபுபாஸநங்களினுடைய காமயதயா அநிய திக்கு அடியான ப்யுஸாத்யுநதவததை நிருபித்தாரா

இப்படி ஷ்ட்யுவிமஸ்தயதிசுரணாதமகமான இப்பாத்யததில் த்யுவிதீயதருதீய பஞ்சமஸபதத்யுஸ விமஸஷ்ட்யுவிமஸாதிசுரணங்களிலே ஸங்க்யுதி விசேஷத்தாலே ஷ்யுத்யுரோபாஸநங்களை நிருபித்தாரா அவஸிஷ்டாதிசுரண விமஸதியிலும புரஹ மோபாஸந பரகாரததை நிருபித்தாரா இதிலும த்யாமிஸவருபம்போலே ஸவருப நிருபகங்களான ஜ்ஞாநதவாநத்யுதவாதிசுகளும் பரபஞ்சபரதயநீகதாரூபமான அஸ த்யூலதவாதிசு குணங்களும், ஸாவவித்யாநுபாயிகளென்று சதூதத்யுசதூத்யுஸாதிசு கரணங்களில் நிரணயித்தாரா ஏகோநவிமஸ்ததில் — லிங்க்யுப்யுஸதவததாலே நாராயணநுவாக பரதிபாத்யுயனான தேவதாவிசேஷமே தததத்யுவித்யுபா பரதி நியதகுண விஸிஷ்டனாயககொண்டு ஸாவவித்யாவேத்யுயனாகிறுனென்று நிரண யித்தாரா அவஸிஷ்ட ஸபதத்யுஸாதிசுரணங்களிலும, குணோபஸமஹாராநுப ஸமஹாரப்யுலக வித்யுபாபேத்யுங்களை நிருபித்தாரா

இப்படி நாலுவகையாக ஸுதரகாரா நிருபித்த அதத்யுததை-ஆழ்வாரும் நாலாம பாட்டுத்தொடங்கி மேல நாலு பாட்டாலே வெளியிட்டருள்கிறா இந் நாலு பாட்டிலே நாலாம பாட்டாலே த்யாமிஸவருபம்போலே ஸவருபநிருபக த்யாமம் ஸாவவித்யாநுபாயியெனகிற அமஸ்ததை வெளியிடுகிறா அஞ்சாம பாட்டாலே ஷ்யுத்யுரோபாஸந ஸவருப நிருபணமஸ்ததை ஸுசிபபிககிறா ஆறும் பாட்டாலே வித்யுபாபேத்யுபேத்யு நிருபணமஸ்ததை ஸுசிபபிககிறா ஏழாம பாட்டாலே தேவதாவிசேஷ நாத்யாரணபரமான அமஸ்ததை ஸுசிபபிககிறா அதெங்ஙனெயெனனில் “இலுதுமுள்ளதும், அல்லதவனுரு, எல்லையிலந்நலம், புலகு பறறறறே”—“அசித்தினபடியும் சித்தினபடியுமல்ல அவன ஸவருபம், அபரிச ச்யுநநாநத்யு ரூபமாயிருக்கும் அததை விஷயஸங்க்யுமற்று ஆஸரயி” என்று ஆநநத்யு வல்லியிலும், ஆத்யாவணிகத்திலும் உகதமான ஆநநத்யுதவாஸத்யூலதவாதிசு த்யாமங்களை தத்பரகரணஸநநிஹிதமான நயாஸவித்யையிலும் வேத்யுபாகாரமாக அருளிச்செய்கையாலே, ஸவருபநிருபகத்யாமங்கள ஸாவவித்யாநுபாயிகளெனகிற அதத்யுபரகாஸகம் இப்பாட்டு என்னுமிடம் அதிஸப்யுடமாயிருக்கிறது

க்ஷுத்ரோபாஸந ஸவருப நிருபணமஸம்—“அறறது பறறெனில், உறறது வீடுயிர, செறறது மனனுறில், அறறிறை பறறே”-“இதரவிஷய ஸங்கும அறற தெனருல ஆதமா மோக்ஷோநமுக மாயிருக்கும், அதயலபாநத்யுருபமான ஆதமா நு புவருப மோக்ஷத்தை ஹேயமென்று அத்யவஸிதது, நிரதிஸய புருஷாதத்யுலாபுத தாலே புருஷாதத்யுநதர ருசியற்று நிலையுண்டாகவேண்டில், ஸாவேஸவரணை ஆஸரயியுங்ஸோள்” என்று ஆதமோபாஸநபுலமான ஆதமா நுபுவததை தயாஜய மாக அருளிச்செய்கையாலே, ஆதமோபாஸநோ பலக்ஷிதமாய், அபுரஹமோபாஸந மாயிருந்துள்ள உத்யுத்யுத்யுபாஸநங்களுடைய ஸவருபபுலங்களும தயாஜயதவேந உகதமாகையாலே ஸூசிதமாயிற்று அபுரஹமோபாஸநங்களும-ஸ்ரீ கீதாபுரஷ்யாத்யுத்யுத்யுதயா புரஹமோபாஸந நிரவருதத்யுபயுகத தேஹத்யுரணத்யுவாரா மோக்ஷபுலத்திலே அநதாபுவிககையாலே உபாதேயமென்று அறியவேண்டுக்கையாலும், ஸவாதநதாயேண துஷ்காமமபோல தயாஜயமாகையாலே அநுபாதேயமென்று அறியவேண்டுக்கையாலும், ஸூதரகாரா இபபாதத்திலே நிருபிததாய். அழவாரும் இபபாட்டால் அபுரஹமோபாஸநங்கள் ஸவாதநதாயேண பரிதயாஜயங்களென்னுமிடத்தை ஸூசிபிததருளிஞா “இறை பற்று” என்று ஆஸரயண வித்யுநததாலே உபாஸந நிரவாததகதயா உபாதேயமென்னுமிடத்தை ஸூசிபிததருளிஞா

பரவித்யாபேத்யாபேத்யு நிருபணம—“பறறிலனீசனும், முறறவும நினறனன், பறறிலையாய அவன், முறறிலடங்கே” “ஸங்கைக்காஸரயனாய, ஈஸவரனுமான எம் பெருமான ஆஸரயணீயதவே ஸாவஸமனாகிருன், நீயும் தத்யுவிஷய ஸங்குமாத்யுத்யுததை யுடையனாய, அவனுடைய எல்லாக்கைங்காயத்திலேயும் அநவயி” என்று நயாஸவித்யாவேத்யாகாரமான வாதஸலய ஸௌஸீலய ஸௌஸப்யங்களுடைய ஸவாமிதவததையும, ஸங்குஸவபுவானெனகிற “பறறிலன்” எனகிற பத்யுததாலும், ஸவாமிதவவாசியான “ஈசன்” எனகிற பத்யுததாலும் அருளிச்செய்கையாலே, நயாஸவித்யை வித்யாநதரத்திறகாட்டில் பிநநையெனகிற அாதத்யும ஸூசிதமாய், மற்றுமுள்ள த்யுஹரஸாண்டியோபகோஸல வித்யாத்யுகளிலும் இந்த நயாயத தாலே பேத்யுமுண்டென்று ஸூசிதமாகையாலும், தைத்திரீய ஸவேதாஸவதராத்யுயநேகோபநிஷ்சசுருதையான நயாஸவித்யை ரூபைகயததால் ஏகைபென்னு ஸித்யுத்யுகையால் மற்றுமுள்ள வித்யைகளிலும் ரூபைகயமுண்டானால் வித்யைகயமே உள்ளதென்று புலிககையாலும் ஸூசிதமாயிற்று “அவன் முறறிலடங்கே” என்று ஸாவகைங்காயததையும தாம் விதிதத நயாஸவித்யைக்கும புலமாக அருளிச்செய்கையாலே, “வித்யாநதரஸாத்யுபுலாஸவிஸீஷடபுலதவாத விகலப” எனகிற விகலபாத்யுகரணாதத்யும உகதமாகிறது ஸூதரகாரா அநத ஸாக்யாஸருதங்களான அநேக வித்யைகளில் பேத்யாபேத்யு நிருபணம பண்ணவேண்டியிருக்கப் பண்ணுதொழிந்தது, நயாயபரத்யாஸந த்யுருஷ்டியாலே ஸ்ரீ-7

யாமாபாலை வநுமாயாஸவித்யுபாயத் வித்யுயாதரததிறகாடடில பேத்யுததை யும் எனலில பித்யுபாயமையயம் அருளிச்செய்து, ஏதநகயாபோ வித்யுயாக தராப பித்யுபாயமையயம் தனனடையே வித்யுதிக்கமென்று தியுயாதரபரத்யா ஸாம பாயிரா மயாவறமதிலமருளபபெற்ற இவவாழ்வாருசகு அநிதர லயுயாய பரு சா துயமுனடு, வேத்யாசராயரான பூத்யாயணா வேத்யாத துயான விசாரிதது அடவே தாமம் ஸுசிபிததுகொண்டு வருசிறவிடங்களில அவா விஸதரிதத டுடயளிலே தாம ஸங்குரஹிததருளுகையம், அவா ஸங்குர ஹிதத விடங்களில லவுத்யுவிஸதரிககையம், அதெஙஙனெயெனனில, ஸவாகக்யா டோறாவிரோஹ மாதருபிதரு சூபபூநவய ரௌரவாதி நரகாநுபுவாதிசளான ஸமஸாரத்யோஷங்களை ஸுதரசாரா பரசகச சொன்னததை “வீடுமின முற்றவும” என்று பரபோஹகததிலே அக்யாமயமாச அருளிச்செய்கையாலும், பாஸுபதாதி கரணததில பாஸுபதிபாரமய நிஷேத்யம் பண்ணினததை உபலக்ஷணமாகி, ‘புரமொரு மூன்றெரிதது அமராககும் அறிவிநது, அரனயனென உலகழிதது அமைததுளன” என்று பாஸுபதிஹிரணயகூபபூகளுடைய பாரமயததை ரிஷே தியுக்கையாலும், ஸுதரகாரா விஸதரிதத அதத்யுததை ஸங்குரஹிககையம், ததஸங்குருஹீதாதத துத விஸதரிசகையம் இவருக்கு நியதமாயிருக்கும் இதுககு அடி - இவருக்கும் அவருக்குமுள்ள ஐகமத்யம்

ஸாவவித்யுயாவேத்யுயன ஸ்ரீ மநாராயணனான தேவதாவிரேஷமென்று நிரணயிதத அதத்யும—“அடங்ஸெழிலசமபதது, அடங்கககணடசன, அடங்கெழி லெனென்று, அடங்குகவுளளே”-“காதஸநயே நனருன விபூதி விஸதாரததைக கண்டு, அவயெலலாம ஸாவேஸவரனுடைய கட்டடங்க நனருன ஸமபததென்று அத்யுயவஸிதது, நீயும், ததத்யுஸவாயாநதாபூதயை அடங்கு” என்று பூரஹம ருத்யுரேநத்யுராதியு ஸமஸதவிலக்ஷண புருஷாகளும் பூக்யவத்யுவிபூதியாகவும் எம் பெருமான விபூதிமானாகவும் இருக்கையாலே, வித்யுயாதரங்களிலே ஸருதமான ஸமபூஸிவாதியு ஸபூத்யுங்கள அபாயவஸாநவருததயா நாராயணபாயநதமாக 1 ‘ஸ பூரஹமா’ இதயாதியு வாகயததிற சொன்ன அதத்யும ஸுசிதமாய, இததாலே ஸாவவித்யுயைகளிலும் நாராயணரூப தேவதாவிரேஷம் உபாஸயமாகை சொல்லிறருயிருக்கையாலே ஸுசிதமாயிறு இப்படி நாலு பாட்டுக்கும் குரோப ஸமஹாரபாத்யுததுக்கும் ஐகமத்யம் கண்டுகொளவது

இனிமேல, எட்டாமபாட்டுக்கும், அங்குபாத்யுததுக்கும் ஐகமத்யமுண்டான படியைத தெரிவிக்கிறோம் இப்பாத் பரத மாதிகரணததில—வித்யுயை-காமகாதரு பூதாதமஜஞாநரூபதயா காமாங்கும், காம-மோக்ஷஸாத்யம் என்று ஸங்கிதது, காதருபூதாதமஜஞாநம் காமாங்குமேயாகிலும், தத்யுவிஸதண பரமாதம ஜஞாநரூப வித்யுயை காமாங்குமல்லாமையாலும், யஜஞுத்யாநாதிகாமங்கள் வித்யுயாங்குதயா ஸருதிஸித்யுத்யுமாகையாலும், வித்யுயை காமாங்குமென்று, காமமே வித்யுயாங்குமாகை

யால, வித்யை மோக்ஷஸாத்யநமென்று நிர்ணயித்ததா த்யுவிதீயாதிகரணத்தில்—
காமாங்குஷோத்யுதீதாதிகளில் ரஸதமதவாத்யு பரதிபாத்யு வாக்யங்ஷா, ஐஹவாத்யு
களை பருதி வீதவாத்யுநா ஸதுதிக்கும கணக்கிலே உத்யுத ஸதுதிபாங்களை என்று
ஸங்கிதது, ஐஹவாத்யுவிதிபோலே உத்யுதாத்யுவிதி, ஸாரிஹிதமல்லாமை
யாலும், உத்யுதாத்யுக்கு ரஸதமதவாத்யு பரமதனா த்ரபாபதாசனாகை
யாலும் ஸதுதிபாங்களை, ரஸதமதவாத்யு த்யுருஷ்டிவித்யாபாங்களை என்று நிர்ண
யித்ததா தருதீயாதிகரணத்தில்—பேத்யாகநங்களில் ஸருதமான ஆச்யபாங்களை
பாரிபாலவே விரிபுகதங்களை ஸங்கிதது சில ஆக்யாங்களை பாரிபலவதிலே
விசேஷிசையாலே வேத்யாகந வித்யுத்யாக்யாங்களை வித்யுபாநிசேஷ பரதிபாத்யு
நாத்யங்களை என்று நிர்ணயித்ததா

சுதூதத்யுதிகரணத்தில்—கருஹிவயதிரிகதா ஸரமிசளில் யஜ்ஞத்யுநாத்யு
ளில்லாமைபாலே, தத்யுங்கு வித்யுநுஷ்ட்யாகம் அவாசஞ்சுருக சடாதென்று
ஸங்கிதது, யஜ்ஞத்யுநாத்யு ரூபாங்கங்களில்லாவிடிலும், தததத்யுஸரமோசித காமங்
களை அங்குமாய, ததஸாத்யுவித்யை கூடுமென்று நிர்ணயித்ததா பஞ்சமாத்யு
கரணத்தில்—கருஹிகளுக்கும் யஜ்ஞாத்யுநிரபேக்ஷமாகவே வித்யுநுஷ்ட்யாக
மென்று ஸங்கிதது யஜ்ஞாத்யுபங்குதவம் ஸருதிஸித்யுமாகையாலே
யஜ்ஞாத்யுபேக்ஷம் வித்யுநுஷ்ட்யாகம் என்று நிர்ணயித்ததா ஷ்ஷ்ட்யாத்யு
கரணத்தில்—சுருஹிகளுக்கு கரணவயாபாரரூபமான காமாநுஷ்ட்யாகமும், தத்யு
பரதிபாபமான ஸமாத்யுகளும் விருத்யுமாகையாலே, அவாசங்களுக்கு ஸமாத்யு
வித்யுபாங்குதயா அநுபாதேயங்களை ஸங்கிதது, நிஷித்யுவிஷய நிவருத்தி
ரூபமான ஸமாத்யுக்கு விஹிதவிஷய பரவருத்திரூபமான காமாசங்கு
விரோத்யுமில்லாமைபாலே ஸமாத்யு வித்யுபாங்குதயா உபாதேயங்களை என்று
நிர்ணயித்ததா ஸபதமாத்யுகரணத்தில்—பராணவித்யுபாநிஷ்டனாகு ஸாவத்யு
ஸாவாநாநுமதிபென்று ஸங்கிதது, ஸாவாநாநுமதி பராணதயாபததியிலே
யொழிய ஸாவத்யு கூடாதென்று நிர்ணயித்ததா

அஷ்டமாத்யுகரணத்தில்—‘வித்யுபாங்கங்களான காமங்களை கேவலாஸரமாங்
கங்களன்று, நித்யானித்ய ஸமயோக்யவிரோத்யு பரஸங்கிகையாலே’ என்று ஸங்
கிதது, ‘ஏகவிநியோகத்தாலே உப்யுபாங்குதவமுண்டாகில் நித்யானித்ய ஸமயோக்ய
விரோத்யு பரஸங்கிகும இவவிடத்தில் விநியோக்ய பருத்யுதவேக ஜீவநாதிகாரகாம
நாதிகாரமபோலே விரோத்யுமில்லாமைபாலே கேவலாஸரமாங்கும’ என்று நிர்ண
யித்ததா நவமாத்யுகரணத்தில்—அநாஸரமிகளான வித்யுநாத்யுக்கு ஆஸரமத்யு
மேதிகாததவயதாகமான பூரஹமவித்யுயையில் அதிகாரமில்லையென்று ஸங்கிதது,
அநாஸரமிகளான ரைகவபீக்ஷமாத்யுக்கு பூரஹமவித்யுநுஷ்ட்யாகம் காண்கை
யாலும், வித்யுநாத்யுக்கு த்யுநாத்யுள்ள வித்யுபாநித்யுபாங்களை சில காமங்க
ளுண்டாகையாலும், பூரஹமவித்யுயையில் அதிகாரமுண்டென்று நிர்ணயித்ததா

தூசுமாதிகரணத்தில் — நைஷ்டிக வைசுநஸ் பரிவராஜகாத்யாஸரம பூரஷ்டாகளுக்கும், விதுராதிகரணத்திலே பூரஹ்மவித்யையிலே அதிகாரமுண்டென்று ஸங்கிதது, ஆஸரமதூரம பூஹிஷ்கருதாருசுது பராயஸசிததாபூவ ஸரவணத்தாலும், ஸீஷ்டபூஹிஷ்காரத்தாலும் பூரஹ்மவித்யையிலே அதிகாரமில்லையென்று நிரணயித்தாரா ஏகாதூஸத்தில் — உதூக்ஷதாத்யுபாஸநம் வீரயவததரதவ பலகாமனா யஜ்மானனாலே தூஹ்ராத்யுபாஸநம்போலே, அநுஷ்டேயமென்று ஸங்கிதது, கேடாதூஹ்நாதிகரணத்திலே இந்த உபாஸநம் காமாங்குரஸரயமாகையாலே காமங்நைபபோலே ருத்விகசாதருகமென்று நிரணயித்தாரா தூவாதூஸத்தில்— 1 பூலயஞ்ச பாண்டித்யஞ்ச நிர்வித்யாத்முநி ' என்கிறவிடத்தில் முநி ஸபூதோகத்தமான மௌநம் மநந்ரூபமாசையாலே, 2 'மந்தவய என்கிறவிடத்திற்போலே மநம் அநுவதிக்கப்படுகிறதென்று ஸங்கிதது, ஸரவணபரதிஷ்டாராத் தமான மநம் பரபதமானாலும், ஸூபூஸரய ஸம்ஸீலந்ரூபமநம் பரபதமல்லாமையால் ஏவமவித்யுமநம் வித்யாஸஹ்காரிதவே வதிக்கப்படுகிறதென்று நிரணயித்தாரா

தரயோதூஸத்தில்—3 'பூலயேந திஷ்டாஸேத' என்கிறவிடத்திலும் உபாஸகனுக்கு விதிக்கப்படுகிற பூலகாமம் காமசாராதிகளாகையால், அவைகளும் வித்யாமாஹாதமயத்தாலே உபாதேயமென்று ஸங்கிதது, தூஸ்சரிதம் வித்யோதபத்திவிரோதிதவே ஸருதமாகையாலும், பாண்டித்யபரயுகத ஸவமாஹாதமயாத்நாவிஷ்கரணம் பூலயஸபூதூராத் தமாகையாலும், காமசாராதிகளான அநுபாதேயமென்று நிரணயித்தாரா சதூதூஸாதிகரணத்தில் — அநாமுஷ்மிக பூலோபாஸநங்கள் ஸவஸாதூந்ரூத காமாநுஷ்டாநாநந்தரம் நியதோதபநங்களாகிறனவென்று ஸங்கிதது, 'பரதிபூநத்கமுண்டாகில் விளம்பேந உதபநங்களாகிறன, பரதிபூநத்கமில்லையாகில் அவிளம்பேந உதபநங்களாகிறன' என்று நிரணயித்தாரா பஞ்சதூஸத்தில்—'பூரஹ்மவித்யைகள் மஹாதிஸயஸாலிகளாகையாலே ஸவஸாதூந்ரூதகாமாநுஷ்டாநாநந்தரம் நியமோதபநங்களாகிறன' என்று ஸங்கிதது, 'அவைகளுக்கும் பூரஹ்மவித்யுபசாராதிகளான அதிகரமான பரதிபூநத்கங்கள் ஸம்பூவிதங்களாகையாலே அநியமேந உதபநங்களாகிறன' என்று நிரணயித்தாரா

இதில் தூவிதீய தருதீயைகாதூஸாதிகரணங்கள் பராஸங்கிகங்கள் அவஸீஷ்டதூவாதூஸாதிகரணத்தில், பதது அதிகரணத்தாலே—வித்யையே மோக்ஷஸாதூநமென்றும், ததததூஸரமோசிதமான காமங்களே ததததூஸரமிகளுடைய வித்யைகளுக்கு நியதாங்குங்களென்றும், அநாஸரமிகளான விதுராதிகளுக்கு தபோதூநாதிகளான காமங்கள் வித்யாங்குங்களென்றும், ஸமாதிகளான வித்யாங்குங்களென்றும், ஸமவிஸேஷ்ரூபமான தூஷ்டாநப்பரிஹாரமும் வித்யாங்குமென்றும், வித்யாங்குகளுக்கே ஆஸரமாங்குதவமுண்டென்றும், ஆஸரம பூரஷ்டாகளுக்குக் கேவல தபோதூநாதிகள் வித்யாங்குமல்லாமையால் வித்யை

யில் அநவயமில்லை என்றும், ஸுபாஸரய ஸமஸீலநரூபமான மநகமென்ன, பாண்டித்யாநாவிஷ்கரண ரூபமான பூலயமென்ன, இவைகள் அங்குமென்றும் அங்குங்களை நிரூபித்தது, அவஸிஷ்ட சதூதஸபஞ்சதூஸாதிக்கரணங்களால் பரதி பூதகமற்ற துஸையில் அங்குங்களால் அங்கியான உபாஸநிஷ்பத்தியென்று நிரணயித்தாரா

இப்படி நிரூபித்த அாதத்ததில், பராஸங்கிகுமான அதிகரணதரயததையும் உபேக்ஷித்தது, அவஸிஷ்டதூவாதூஸாதிக்கரணாதத்தததை—“உள்ளமுரைசெயல், உள்ளவிமமூனறையும், உள்ளிககெடுத்திறை, உள்ளிலொடுங்கே” — “மநநாதி ஹேதுவான மநஸஸும், ஸதுதபாதிஹேதுவான வாககும், பரணுமாதிகரணமான காயமுமாயிருந்துள்ள இமமூனறையும், இவற்றினுடைய ஸருஷ்டிபரயோஜநததையும் நிரூபித்தது, இதர விஷயநவயதததைத் தவிர்த்தது, ஸ்வாமியான பராபதவிஷயத்திலே ஒதுக்கு” என்று அங்குஸவருபததையும் அங்குங்களாலே அங்கி ஸித்தித்துஸையையும் அருளிச்செய்தது இப்பாட்டாலே வெளியிட்டருளிஞா அதெங்ஙனையென்னில், வித்யையே மோக்ஷஸாதநமென்று பரதூமாதிகரணததில் நிரூபித்த அாததும்—“இறையுள்ளிலொடுங்கே” “அவன் விஷயத்திலே நயஸதபுரனாயிரு” என்று ஸித்தித்தூபாய ஸவீகார ரூபமான ஜனாநவியேஷதததையே தஞ்சமாக அருளிச்செய்கையாலே உகதமாயிற்று சதூததபஞ்சமநவமாதிகரணங்களில் — வாகபரஸதூ பரிவராஜகாகளுக்கு ததததூஸரமோசிதமான காமங்கள் வித்யாநங்குங்களென்றும், கருஹிகளுக்கு ஸ்வாஸரமோசிதமான யஜனாதிகுள் அங்குமென்றும், விதூராதிக்குக்கு தூநாதிக்கம் வித்யாநங்குமென்றும், நிரணயித்த அாததும்-அகிஞ்சநனா நயாஸவித்யா நிஷ்டானுக்கு பரயோஜநாதரஸாதநாதரவைமுக்யதததை “உள்ளமுரைசெயல், உள்ளவிமமூனறையும், உள்ளிககெடுத்தது” என்று அங்குமாக விதிக்கையாலே, தநமுகேந ததததூதிக்காரா நுகுணங்காநுஷ்டாநததாலே வித்யாநிஷ்பத்தி வருமென்று சொல்லிறருய, அததாலே ஸூசிதமாகிறது

ஷஷ்டூதிக்கரணததில்—பரவருத்தி நிவருத்திரூபங்களான காம ஸமாதிகளுக்கு விஹிதநிஷித்தூபேதேந விரோதமில்லையென்று நிரணயித்த அாததும்—“உள்ளமுரைசெயல்” இத்யாதி்யாலே பரதிகூலவிஷயநிவருத்தியையும், அநுகூலவிஷய பரவருத்தியையும் விதிக்கையாலே வயகதமாக ஸூசிதம் மனோவாககாயங்களை அநுசித விஷயங்களினின்றும் மீடகவேணுமென்று விதிக்கிற இச்சநதையாலேதானே ஸபதமாதிகரணைகதமான நிஷித்தூபூக்ஷணம் பரிஹாநயமென்கிற அாததும் ஸூசிதமாயிற்று அஷ்டமாதிகரணததில் ஒரு தூமததுக்கே வித்யாநங்குதவமும் ஆஸரமாநங்குதவமும் கூடுமென்று நிரூபித்த அாததும் இதரவிஷயங்களிலுள்ள மனோவாகுவருத்திகளையே புகுவதூவிஷயத்திலும் ஒடுக்கச்சொல்லி விதிக்கையாலே ஸூசிதமாகலாம்

தூசுமாதிக்ரணத்தில் - ஆசுரம் புரஷ்டாசுரங்களுக்கு வித்யாதிக்காரமில்லை என்று நிரூபித்த அதம-“உள்ளமுரைசெயல், உள்ளவிமமுனறையும், உள்ளிக் கெடுதது” என்று நிபித்துவிஷயங்கள் அவசிய பரிஹரணீயங்களென்று தத கரௌயம் உகதமாய அததாலே ஸூசிதம் துவாதூசாதிக்ரணத்தில் நிரணீத மான ஸூபூசரய ஸமஸீலநததினுடைய காததவயதவமும்—இதரவிஷயநிஷ்டு மான மனோவருததிபை பூசுவதூவிஷயமாககசசொல்லி விதிசகையாலே ஸூசித மென்று காணலாம் தரயோதூசுரத்தில்—காமசாரம் பூலயஸபூதூராததமன்று, ஸவமாஹாதமபாநாவிஷ்கரணமே பூலயஸபூதூராததம் என்று நிரூபித்த அதத மும், கைவநதபடி செயயவொண்ணுதென்று நிஷித்து நிவருததிபை பாதிபாதிக்கிற இசசாதையாலேதானே ஸூசிதமாகலாம் சதூதூசபஞ்சதூசங்களில் நிரூபித மான — ‘அங்குநிஷ்பததயநதரமே பரதிபூநதகமுண்டாகில் அங்சி நிஷ்பநநமாக மாட்டாது, பரதிபூநதசம் அறருல் அங்கி நிஷ்பநநமாக எனசிற அதத மும்- நிஷித்துவிஷயநிஷ்டு மனோவாகுவருததிருப பரதிபூதகமற்றே பூசுவதூசர யணம் பண்ணவேணுமென்று சொல்லுகையாலே ஸூசிதம் ஆக இப்படி எட்டாம் பாட்டுக்கும் அங்குபாதததகும் ஐகமத்யமுண்டென்று ஸூகமதூஸிகளுக்கு ஸூகூரஹமாக அறியலாமபடி ஸங்கூரஹேண உபபாதிதமாயிறு

இனிமேல், சதூததூத்யாயதததகும் மேலிரண்டு பாட்டுக்கும் ஐகமதய முண்டானபடியைத் தெளிவிககிரேம இதில் ஒன்பதாமபாட்டு பரதமதூவிதீய பாதூராததமாகவும், பததாமபாட்டு தருதீயசதூததூபாதூராததமாகவுமிருக்கும்

இதில் பரதூமபாதூ பரதூமாதிக்ரணத்தில்—மோக்ஷஸாதூபூதஜ்ஞாநம் ஸகருதூவருததமென்று ஸங்கிதது, நிரநதரதூயாநரூபமான ஜ்ஞாநமே மோக்ஷ ஸாதூநமென்று ஸருதிஸித்துமாகையால் அஸகருதகாததவயமென்று நிரண யிததார தூவிதீயாதிக்ரணத்தில்—1 “ஆத்மேதயேவோபாலீத இதி வாகய விசேஷ பரதிபநநமான உபாஸநவிசேஷத்தில் அநயதவேந பூரஹமம் உபாஸய மென்று ஸங்கிதது, அவவிடததிலும் ஆத்மதவேநைவ உபாஸயமென்று நிரண யிததார தருதீயாதிக்ரணத்தில்—2 “மனோ பூரஹமேத்யுபாலீத” இதயாதி பரதீகோபாஸநங்களில் பூரஹமோபாஸநதவஸாமயததாலே உபாஸிதூராதமதவேந பூரஹமம் உபாஸயமென்று ஸங்கிதது, அநத உபாஸநங்களில் பரதீகமான மந பர பூருதிகள உபாஸயமாகையாலும், பூரஹமம் உபாஸயமல்லாமையாலும், இவவிடங களில் ஆத்மதவேந பூரஹமம் உபாஸயமென்றென்று நிரணயிததார சதூததூதி க்ரணத்தில்—‘பூலஸாதூநதவேந உதகருஷ்டமான உதூகீதூதிதூருஷ்டி ஆதித யாதிக்களில்’ என்று ஸங்கிதது, ஆதிதயாதிக்களே பூலபரதூதயா உதகருஷ்டஙக ளாகையாலே உதூகீதூதிக்களில் ஆதிதயாதிதூருஷ்டியே உள்ளதென்று நிரணயிததார பஞ்சமாதிக்ரணத்தில்—உபாஸநாநுஷ்டூரநம் ஆஸீநதவ ஸயாநதவ

ஸ்திதிக்குமநாத்யவஸதைகளிலும் விசேஷாபூவாத உபபநமென்று ஸங்கிதது, ஸயநாத்யவஸதைகளில் ஏகாகூரதவஸம்படவம் அநுபபநமாகையாலும், ஆஸீந தவாவஸுத்யுயிலொன்றிலுமே கடிக்குமொன்றாகையாலும், தத்யவஸதையிலேயே உபாஸாராறுஷ்டாநமென்று நிரணயித்ததா ஷஷ்டாதிசுரணத்தில்—பூவம் நிரணீதோபாஸநம் ஏகாஹமாதர ஸம்பாத்யமென்று ஸங்கிதது 1 “ஸ கல்வேவம் வர்த்தயந யாவத்யாபுஷம் எனகிற ஸருதியின்படியே ஆபரயாணம் அநுவாததநீய மென்று நிரணயித்ததா ஸபதமாதிசுரணத்தில்—வித்யாபபுலதவேந ஸருதங்களான பூவோததராகங்களினுடைய ஆஸலேஷ விநாஸங்கள் 2 “நாபுகதம்” இதயாதி, வசந விரோத்யததாலே வித்யாபரஸமஸாராததங்களென்று ஸங்கிதது, ஆஸலேஷ விநாஸங்கள் வித்யாபபுலதவேந ஸருதிபரதிபநங்களாகையாலும், 2 “நாபுகதம் இதயாதிவசநங்கள் பூலஹநஸகதி துரடிமபரதிபாதூந பரங்களாகையாலும், பரஸம ஸாராததங்களன்றென்று நிரணயித்ததா அஷ்டமாதிசுரணத்தில்—ஸுகருதம் ஸாஸதரஸித்யுமாயகையாலே வித்யா விரோதியென்றென்று ஸங்கிதது, ஸுகருத மும் அதிகாரி பேதேந வித்யாவிரோதியென்று நிரணயித்ததா நவமாதிசுரணத்தில்—ஸாவபூவாகங்களும் வித்யாமாஹாதமயததாலே விநாஸங்களென்று ஸங்கிதது, அநாரபுத்ய காயங்களாகே அதுள்ளதொன்று என்று நிரணயித்ததா துஸமாதிசுரணத்தில்—அகூநிஹோதராத்ய நியை நைமித்திக வாணஸரமத்யாமங் களுக்கும, தத்யுலததுக்கும ஆஸலேஷோகதயா அநுஷ்டாநம் அபராபதமென்று ஸங்கிதது, வித்யோதபாத்யங்களான ஸவவாணஸரமோசித காமங்களுக்கு பூலா ஸலேஷமில்லாமையால் அநுஷ்டாநம் பராபதமென்று நிரணயித்ததா ஏகா துஸத்தில்—பராரபுத்ய காமவிநாஸம் வித்யாயோநிஸரீராவஸாநத்திலே நியமேந வருகிறதென்று ஸங்கிதது, தசசுரீராவஸாநத்திலேயாகிலும், ஸரீராதராவஸாநத் திலேயாகிலும் அநியமேந வருமென்று நிரணயித்ததா துவிதீயபாத்ய பரத்யமாதிசுரணத்தில்—3 “வாங்மநஸி ஸம்பத்யதே” என்று வாகுக்கு மநஸஸம்பத்தியை பரதி பாதிக்கிற ஸருதி-வாகு மநஉபாதூநமல்லாமையாலே மநஸஸிலே வாகஸவருப ஸம்பத்தியைச் சொல்லுகிறதென்று, வாகுவருத்தி - மனோஜீநைபாகையாலே தத்யவருத்திஸம்பத்தியைச் சொல்லுகிறதென்று ஸங்கிதது, மநஸஸிலே வாகஸவ ருபஸம்பத்திபரதிபாதூநமானாலே ஸம்பத்திஸருதிஸவாரஸயம் ஸித்யுதிசுரணத்திலும், வாகுக்கு மநஸஸு உபாதூநமல்லாமையால் லயம் கூடாதேயிருந்தாலும், மநஸ ஸோடு வாகஸமயோக்யததைச் சொல்ல வாததாகையாலும், மநஸஸிலே வாக ஸவருப ஸம்பத்தியை பரதிபாதிக்கிறதென்று நிரணயித்ததா துவிதீயாதிசுரணத்தில்—4 “மந பராணே” எனகிறவிடத்தில், அநநபரகருதிகமாகச் சொல்லப் படுகிற மநஸஸுக்கு அநநபரகருதிகபூதாபரகருதிகமான பராணன காரண மாகக் கூடுகையாலே பரமபரயா ஸவகாரணே லயருப ஸம்பத்தியைச் சொல்லுகிற தென்று ஸங்கிதது, மந பராணங்கள் அஹங்காராகாஸ விகாரங்களாகையாலும், அநநாபுவிசாரங்களல்லாமையாலும், பரமபரயா காரண லயஸம்பத்தி பரதிபாதூந

பரமனறு, பூரவோகதரீதயா ஸம்போகமா தரததைச சொல்லுகிறதென்று நிரணயித்தாரா தருதீயாதிக்கரணத்தில்—1 “பராணஸதேஜஸி” எனகிறவிடத்தில், கேவலதேஜஸஸிலே பராணஸமபத்தியென்று ஸங்கிதது, ஜீவனோடேகூட, தேஜஸஸிலே பராணஸமபத்தியென்று நிரணயித்தாரா சதுரத்தாதிக்கரணத்தில்—தேஜஸஸப்துமாதர ஸரவணத்தாலே ஜீவஸமயுகத பராணனுக்கு கேவலதேஜஸஸமபத்தியென்று ஸங்கிதது, தேஜ உபலக்ஷித ஸாவபூதங்களிலும் ஸமபத்தியென்று நிரணயித்தாரா

பஞ்சமாதிகரணத்தில்—புரஹ்மநிஷ்டுனுக்கு அதரைவ அமருத்தவ வசந்ததாலே உதகராநதியிலலாமையால அபுரஹ்மநிஷ்டுனுக்கே உதகராநதியென்று ஸங்கிதது, புரஹ்மநிஷ்டுனுக்கும் நாடிவிசேஷத்தாலே உதகரமணம் ஸருதிஸித்துமாய்கையாலே அவனுக்கும் அது உண்டென்று நிரணயித்தாரா ஷ்ஷ்டாதிக்கரணத்தில்—ஜீவபரிஷ்வகதங்களான பூதஸூக்ஷ்மங்களில் ஸுகூது ககோபபேகூரூபகாராயம் காணாமையாலே, அவற்றுக்குப் பரமாதம் ஸமபத்தியிலையென்று ஸங்கிதது, ஸுஷுபதிபரளயதுஸைகளிற்போலே பரமாதம் ஸமபத்தியால ஸுகூது ககோபபேகூரூபாஸவீஸரமரூபகாராயம் உதகரமணதுஸையிலும் உண்டாகையாலே, 2 தேஜ பரஸயாம் தேவதாயாம் என்று ஸருதிபரதிபந்மான ஜீவஸமயுகத பூதஸூக்ஷ்மங்களுக்குள்ள பரமாதம் ஸமபத்தியை இலலைசெயப்பவொண்ணதென்று நிரணயித்தாரா ஸபதமாதிகரணத்தில் — பூரவோகதமான பரமாதம் ஸமபத்தி காரணபத்திரூபையென்று ஸங்கிதது, 3 “வாங்மநஸி ஸமபத்யதே” எனகிறவிடத்தில் 3 “ஸமபத்யதே” எனகிற பதும் ஸமஸாகக்ஷ விசேஷவாசியாகையாலும், அநுஷ்கதமான அநதப் பதத்துக்கு அபிபூதநவையுபயத்தில் பரமாணமில்லாமையாலும், ஸமஸாகக்ஷவிசேஷபத்தியைச் சொல்லுகிறதென்று நிரணயித்தாரா அஷ்டமாதிகரணத்தில் — ‘ஸுதாதிக்கையான மூரூபநாடிபாலே நிஷ்கரமணமெனகிற நியமமில்லை தோன்றிறறெரு நாடியாலே நிஷ்கரமணமுள்ளது’ என்று ஸங்கிதது, 4 “தயோர்த்வமாயநந்மருத்தவமேதி” என்று மூரூபநாடிபாலே நிஷ்கரமணமென்று ஸருதி சொல்லுகையாலே, நியமேந மூரூபநாடிபாலே நிஷ்கரமணமென்று நிரணயித்தாரா

நவமாதிகரணத்தில்—‘உதகரமணநதரம் ரஸமயநுஸாரேண கூதியெனகிற நியமமில்லை, நிஸீமருதனான புரஹ்மநிஷ்டுனுக்கு அது கிடையாமையாலே’ என்று ஸங்கிதது, நிஸீயிலும் ரஸமிஸம்பவபரதிபாதுகஸருதி இருக்கையாலே, நிஸீமருதனாகிலும் புரஹ்மநிஷ்டுனுக்கு ரஸமயநுஸாரேண கூநம் நியதமென்று நிரணயித்தாரா துஸமாதிகரணத்தில்—நிஸாமரணம் ஸாஸதரகூஹிதமாகையாலே, அப்போது மருதனுக்கு புரஹ்மபராபதியிலையென்று ஸங்கிதது, காமஸம்பூநத்யயாவதுதேஹபூவியாகையாலே காமவிநாஸாநதரம் ஸமஸாரம் கூடாமையாலும், நிஸாமரணகூஹை அவிதூவதுவிஷயையாகையாலும், நிஸாமருதனுக்கும் புரஹ்மபராபதி உண்டென்று நிரணயித்தாரா ஏகாதூஸத்தில்—தூக்ஷினுயந்மருத்

னுக்கு சந்திரபராபதிஸரவணததாலும், சந்திரபராபதியுடையவாசகங்களுக்குப் புநரா வருத்தி ஸருதையாகையாலும், அக்காலத்தில் மருதாங்களுக்குப் புரஹம்பராபதி யிலையென்று ஸங்கிதது, பிதருயாணபத்துததாலே சந்திரபராபதி உடையவா களுக்கே புநராவருத்திபொழிய சந்திரபராபதி உடையவாசகங்களுக்கெல்லாம் புநரா வருத்தி உணடெனகிற நியமமில்லாமையாலே புரஹம்பராபதியுணடென்று நிரணயித்தாரா

இதில் பரதம்பாத்யத்தில்—முதலதிகரண ஷடகததாலே உபாஸந ஸவருப ஸோத்யநததைபணணி, ஏழாமதிகரணம் தொடங்கி மேலுள்ள அதிகரணபஞ்சகத தாலே ஏதத்தேஹுஸம்பநத்ய துஸையிலுள்ள வித்யாபூலததை நிருபித்தாரா, த்விதீயபாத்யத்தில் உதகராதநிருபணம் பணணிநா இப்படி பாத்யத்யவயத தாலே நிருபித்த அாதத்ததை—‘ஒடுங்க அவனகண, ஒடுங்கலுமெல்லாம், விடும பினனுமாககை, விடுமபொழுதெண்ணே’ – “ஸவாமியானவனிடத்திலே அபருத்யக ஸித்தத்ய பரகாரதயா அநதாபபூவிககவே, ஆதமாவினுடைய அஜஞானாத்ய ஸவபூவ ஸங்கோசமும் தத்தேதுவான அவித்யாதிசுருமெல்லாம் விடுக கழியும். பினனையும் ஆரபூத்யஸாரவீஸேஷத்தினுடைய முடிவைப் பார்த்து, அததை விடும பொழுது எண்ணவேணும்” என்று ஆழவாரும் வெளியிட்டருளினா அதெவ்வனே யெனனில், ‘ஸவாமியானவனிடத்திலே அபருத்யகஸித்தத்யபரகாரதயா அநதாப பூவித்தத்ய பூஜிககவே’ என்று சொல்லுகிற—“ஒடுங்க அவனகண” எனகிற முதலடி யாலே, பரதம்பாத்யாதிகரணஷடக நிருபிதமான உபாஸந ஸவருபஸோத்யநம் பணணின் அமஸம் ஸூசிதமாயிற்று “ஒடுங்கே” எனகிற அமஸத்தை உரை யிலே பூஜநபரமாகவும் யோஜித்தமை ஸபஷ்டமாயிருக்கும் ஈடு, சதுரவிமஸதி ஸஹஸரம் முதலான வயாக்யாநங்களிலும் – “பூஜநம் எளிதானாலும்” என்றும், “பூஜநமாவதுதான தனக்காகத் தந்த கரணங்களை அவனுக்குக் கொடுக்கை” என்றும் உகதமாகையாலே, இச்சநதை பூஜநபரமாகவே முன்புள்ள முதலிகளும் வயாக்யாநம் பணணின்மை ஸித்தத்யமாயிருக்கும் “*வீடுமினமுற்றவும் பரபத்தி பரம், *பததுடையடியவா பூகதிபரம்” எனகிற வயவஸத்தைக்கு இது விருத்தத்ய மனரோவெனனில், பூஷ்யகாரருக்கு முன்புள்ள முதலிகள் இப்படி நிரவஹித்தாரா களையாகிலும், பூஷ்யகாரருக்கு இவ்வருளுள்ள முதலிகள் இரண்டும் பூகதிபர மென்று நிரவஹிக்கையாலும், வயாக்யாதாக்களைவரும் பூஜநபரமென்று தோற்றும்படியே வயாக்யாநம் பண்ணுகையாலும் விரோதமில்லை ஆனால், *வீடுமினமுற்றவும் – பூகதிபரமாயும், இச்சநதை-பூஜநபரகார பரதிபாத்யந பரமாயும் இருந்ததேயாகிலும் “ஸாத்யபூகதி பரதிபாத்யநபரம் இததிருவாயமொழி” என்று *வீடுமினமுற்றவும் பரவேஸத்திலே க்ரந்தகாரார தாமே நிரணயம் பண்ணுகை யாலே, இச்சநதை ஸாத்யந பூகதிபரகாரபரதிபாத்யநபர அதிகரண ஷடகாதத்த

ஸூசகமானபடி எங்ஙனெயெனனில், நாதமுநி பரபுருதிகளான நம பூவாசாராயா கள அநுஷ்டிதத ஸாத்யபுகதிகும, உபாஸகன அநுஷ்டிககிற ஸாத்யபுகதிக கும, ஸாத்யநவ புத்திராஹிதய ஸாஹிதயங்களால வந்த பேத்யுமொழிய ஸவரூப வைஸ்க்ஷணயமில்லாமையாலும், யம் நியம பராந்யாயமாதிக்களென்ன, கீர்த்தா யஜந நமஸ்காராதிக்களென்ன, ஸூசிதேயுஸாவஸ்தாபித சேலாஜிந குசோததர ரூபா ஸநமென்ன, ஏகாகூரசித்ததாவஸ்தாநமென்ன இவை முதலான அநுஷ்ட்யாநமும இரண்டுக்கும் ஒத்திருக்கையாலும், இச்சகதை ஸாத்யபுஜநததைச் சொன்னாலும் ஸாத்யபுஜந பரகார ஸூசகதவமுண்டாகத் தட்டிலலை

இனி, ஏழாமதிக்கரணம் தொடங்கி மேலுள்ள அதிகரண பஞ்சகததாலே நிருபித்த ஏதத்யுதேஹஸம்புநத துஸையிலுள்ள வித்யாப லாமஸமும—“ஒடுங்கலு மெல்லாம விடும” – “ஆகூநதுங்களாய, ஸவரூபபரபுகதமன நிககேயிருக்கிற அவித்யாகாமவாஸநாருசி பரகருதி ஸம்புநதங்களுல்லாம விட்டுப்போம்” என்று வித்யாபுலமான ஸகலவிரோதிநிவருததியை பரதிபாதிக்கிற இச்சகதையாலே பரகாஸிதமென்னுமிடம் ஸபூடமாக அறியலாம

“ஸரீரவிஸலேஷ துஸையை எண்ணுங்கோள்” என்று விதிக்கிற—“ஆககை விடுமபொழுதெண்ணே” என்கிற சகதையாலே, உதகரநதி பாத்யாததம காரதஸநயேந ஸூசிதமாயிற்று இதில் பரத்யுமாதிகரணம் தொடங்கி அஷ்டமாதி கரணபாயநதம் நிருபித்த ஸாவேநதூரிய பூத ஸம்பததிரூப – உதகரமனாமஸம் “ஆககைவிடும” என்கிறவளவாலே உகதமாயிற்று நவமாதிக்கரணம் தொடங்கி மேல மூன்று அதிகரணததாலே, பராரபுத காமாவஸாநகாலமே மோக்ஷகாலமென்று நிரணயித்த அமஸமும, கருதகருதயனான அதிகாரிகரு “ஸரீரவிஸலேஷ காலததை விஸேஷமினறிககே எப்போது வருகிறதோவென்று சிந்தி” என்கிற—“விடும பொழுதெண்ணே” என்கிறவளவாலே ஸூசிதமாயிற்று இப்படி ஒன்பதாம் பாட்டுக் கும சதூர்த்தத்யாய பரத்யு த்விதீயபாத்யங்களுக்கும் ஐகமத்யமுன்னென்னுமிடத்தை உபபாதித்தோம்

இனிமேல், தருதீய துரீயபாத்யங்களுக்கும் பததாமபாட்டுக்கும் ஐகமத்யமுண டாமபடியைத் தெளிவிககிரேம தருதீயபாத்ய பரத்யுமாதிகரணததில், பூரஹம் பராபதியில் அாசசிராதிமாக்கமும, பின்னையும் சில மாகக்யாநதரங்களும நைர பேக்ஷயேண சூநதேயாக்ய வஜஸநேயாதிக்களில் ஸருதங்களாகையாலே, மாகக்யங்கள விகலபேந வருகிறதென்று ஸங்கிதது, ஸாவஸ்துலங்களிலும் அாசசி ராதிபூதங்களான ஆதித்யாதி புருஷாகளே வழிநடத்துகிறவாக்களாகக் காண்கையாலே, அாசசிராதிமாக்கமும பரத்யபிஜஞாதமாகையாலே மாகக்யம் ஏகமென்று ஸித்திக்கையாலும், அததால் அநயதரோகதங்களுக்கு அநய தரோபஸம்ஹாரம் பராமானிகமாகையாலும், அாசசிராதிமாக்கேணவ முகதஸ்ய

புரஹ்மபராபத்யாதத்யுசுமநமென்று நிர்ணயித்தாரா த்விதீயாதிசுரணததில்—
 அாசசிராதிபுருஷபரதிபாதுநமத்யே ஸாசுாபேதேந ஸருதங்களான தேவ
 லோக வாபு ஸப்துங்கள அபிநநாரதத ந்களாகையாலே, தேவலோகஸப்து
 வாசயமும, வாபுஷும அாததுநதரமனறென்று நிர்ணயித்தாரா தருதீயாதி
 சுரணததில் — பாடசுரமததாலே வருணேநதூர பரஜாபதிகளுக்கு வாயவநதரம
 நிவேஸம யுகதமென்று ஸங்கிதது, பாடசுரமாபேக்ஷயா அாதது சுரமம
 பூலிஷ்டுமாகையாலே மேகேதூர வாததிதவருபஸம்பநதததாலே வித்யுபுத
 உபரி வருணேநதூராகிசுக்கு நிவேஸம யுகதமென்று நிர்ணயித்தாரா
 சதுாததூதிசுரணததில் — அாசசிராதிசுள மாககசுநஹங்கென்று ஸங்கிதது,
 கும்பிதருதவம ஸருதமாகையாலே, அாசசிராதிசுள ஆதிவாஹிக புருஷாக
 ளென்று நிர்ணயித்தாரா பஞ்சமாதிசுரணததில் — புரஹ்மோபாஸகனுக்குப பரி
 பூரண புரஹ்மபராபத்யாதத்யும தேஸாநதரகும்நம அநபேக்ஷிதமாகையாலே,
 புரஹ்மோபாஸகாளுக்கு அாசசிராதி மாககசுமிலலை, பரதீகோபாஸகாளுக்கே
 அாசசிராதிமாககமுள்ளதென்று ஸங்கிதது, தேஸாவிசேஷாவசசிந புரஹ்ம
 பராபதியுடையவனுக்கே அவித்யாநிவருதி ஸருதையாகையாலே, நிஷ்கருஷ்ட
 புரஹ்மஸரீர ஜீவோபாஸகாளுக்கும், ஜீவஸரீரபுரஹ்மோபாஸகாளுக்கும்
 அாசசிராதி மாககமுள்ளதென்று நிர்ணயித்தாரா

முகதைஸவாய பரகாரசிநதநம பண்ணுகிற துரீயபாத் பரதூமாதிசுரணத
 தில் — புரஹ்மஸம்பதியுடையவனுக்கு ஸவருபம் நிதயாவிபூதமாயிருக்கையால,
 அதுக்கு ஆவிாபூவம சொல்லவொண்ணது, அபூவமாயிருப்பதொரு ஆகார
 நிஷ்பத்தியே உள்ளதென்று ஸங்கிதது, அபஹத பாபமதவாதிசுருணகா தமஸவருபம்
 அவித்யாதிரோஹிதமாகையால, தநிவருததயா எப்போதுமுள்ள ஆதமஸவ
 ரூபாவிாபூவமே உள்ளதென்று நிர்ணயித்தாரா த்விதீயாதிசுரணததில்—‘முகதன
 புரஹ்மாநுபுவத்யுஸாயில, புரஹ்மதை விபுகதமாக அநுபுவிககிருனென்ன
 வேணும், ஸருதி ஸதங்களாலே தத்யுஸாயிலும் பேதும் சாணகையாலே’ என்று
 ஸங்கிதது, பரகாரபரகாரிபேதத்தால வநத பேதத்தை ஸருதிஸதங்கள் சொல்ல
 வநதொழிய, ததவமஸயாதி ஸருதிஸித்தூவிஸிஷ்டைகயத்தை பூதிசுக்கவநத
 தல்லாமையாலே, ததபரகாரதயா அவிபுகதமாயே அநுபுவிககிருனென்று நிர்ண
 யித்தாரா தருதீயாதிசுரணததில்—முகதனுக்கு அபஹதபாபமதவாதிசுருணவதத
 வநதான, ஜஞாநதவநதான, ஸவருபமென்று மதபேதத்தாலே ஸங்கிதது, உபய
 மும ஸருதி ஸித்தூமாகையால, உபயமும ஸவருபமென்று நிர்ணயித்தாரா

சதுாததூதிசுரணததில் — முகதனுக்கு ஸருதையான ஜஞாதயாதிபராபதி
 யில பரயதநாநதரஸாபேக்ஷதை உண்டென்று ஸங்கிதது, ஈஸவரணைப்போலே
 பரயதநிரபேக்ஷமாகவே ஜஞாதயாதி பராபதியுள்ளது என்று நிர்ணயித்தாரா.

பஞ்சமாதிகரணத்திலு — காமஸ்மபூநத்யுமில்லாமையால் முகதன அஸரீரனாயே
 யிருப்பனென்றும், காமஸ்மபூநத்யுமில்லாவிடிலும், சேவலேசச்யா ஸஸரீரனாயே
 யிருப்பனென்றும் ஸங்கிதது, ஸங்கலபமுண்டாகில் ஸஸரீரனாயிருக்கிறான்,
 அதிலுபாகில் அஸரீரனாயிருக்கிறான் என்று நிரணயித்தாரா ஷஷ்டாதிகரணத்
 தில்—பரமஸ்மாயபத்திஸுருதிபாலே ஐக்யதீஸவரதவமும முகதனுசகுணடென்று
 ஸங்கிதது, அதுள்ளது ஐக்யதகாரணபூதபூரஹமாதரததுககேயாகையாலே, பேபாக்ய
 மாதரஸாமயமே உள்ளதென்று நிரணயித்தாரா சரமஸூதரம் அதிசரணாதர
 மான பக்ஷத்தில், ஸபதமாதிகரணமான அதில்—ஸவதநதரனா ஸஸவரன கதூசித்
 புநராவருத்தியையும் பண்ணக்கூடுமென்று ஸங்கிதது, அநாவருத்தி ஸுருதிஸித்யுத்
 மாகையாலும், ஸத்யஸங்கலபனா ஸஸவரன ஸவஸங்கலப விருத்த்யுமாகப் புநரா
 வருத்தியைப் பண்ணாமையாலும், புநராவருத்தி வாராதென்று நிரணயித்தாரா

இப்படி இவ்விரண்டு பாத்யுததாலேயும் நிஷ்காஷிதத அாசசிராதிமாமாக்யம்
 தொடங்கி, பரமவயோம பரவேஸாநதரபூவி பூரஹமாநுபூவபாயநதமாயுள்ள
 பூலததை—ஆபூவாரும் “எண பெருக்கநதது, ஒண்பொருளில், வண்புகழ்
 நாரணன், தினகழல் சேரே” - “ஆநததுவல்லியிற் சொல்லுகிற கணக்கிலே
 எண்ணுக அுவருகே பெருகியிருப்பதாய், அநத பூரஹமாநததுதோடு ஸமான
 மான ஆநததூதிக்குணததையுடைய அகாமஹத ஸரோதரிய ஸபூத்யவாசயமாய்,
 ஆவிபூதஸவருபமான விலக்ஷணதமவாக்யமென்ன, அஸங்க்யேயமாய், அபரிச
 சிநநமான கலயாணகுணங்களுன்ன, இவற்றையுடையவனாகையாலே நாராயண
 ஸபூத்யவாசயனா ஸவாமியினுடைய - ஆஸரிதரைக கைவிடாதபடி ஸதீரமான
 திருஷ்டிகளை ஆஸரியி” என்று வெளியிட்டருளினா இதில் “நலம்” என்று
 ஸஸவரனோடொத்த ஆநததுததையுடையனாக முகதனைச் சொல்லுகையாலே, ஸாவ
 ஸதகாரததால் வநத ஸஸவரநததுஸாமயம் உகதமாய், அததாலே அாசசிராதி
 புருஷஸதகாரபரயுகதநததுமும சொல்லிறருக லபிகையால், இச்சநதையாலே
 அாசசிராதிபாத்யுதததும் ஸூசிதமாகலாம்

சரமபாத்யு பரதூமாதிகரணத்தில்—ஸவருபாவிபூவமே முகததுஸாயிலுள்ள
 தென்று நிரணயித்த அததும் — ஆவிபூதபஹதபாமதவாதிக்குணகாதம்
 ஸவருபததைக் காட்டுகிற “ஒண்பொருள்” என்கிற சநதையாலே ஸபூடமாக
 ஸூசிதமாயிற்று “நாரணன்” என்கிற ஸபூத்யம்—ஸாவகாலத்திலும் சேதோஸ
 வராகளுக்குள்ள அபருதுகஸித்யுத் ஸமபூநததுததைக் காட்டுகையாலே, முகததுஸா
 யில் அபிபூகேந பூரஹமாநுபூவமே உள்ளதென்று நிரணயித்த தூவிதீயாதிகர
 ணாததும் ஸூசிதமாயிற்று “ஒண்பொருள்” என்கிறவிடத்தில் ஆதமவஸதுவுக்கு
 ஒணமையாவது — அஸங்கோசாத அபஹதபாமதவாதிசுளும் ஐனாந ஸவருப
 தவமுமாகையால் உபூயம் ஸவருபமென்கிற தருதீயாதிகரணாததும் இச

சுந்தையாலே ஸூசிதம் இது உரையில் ஸப்துராதது நிவாஹபரகாரத்திலே கணடுகொளவது ஈடு முதலான வயாக்யாநங்களில், “நலத்தொண்பொருள்” என்கிற பதங்களுக்கு ஜஞாநாதிக்ருணகதவமும் ஜஞாநஸவருபதவமும் அாதது மென்று வயாக்யாநம் பண்ணுகையாலே இப்பத்யதவயததாலும் உபயமும் ஸவருப மென்கிற அதிக்ருணாததம் சொல்லப்பட்டதென்று ஸப்தமாக அறியலாம்

ஒணமைக்கு அபஹதபாபமதவாதி குணஷடகாநதாகுதமான ஸதயஸங் கலபதவமும் அாததுமாகையாலே, ஸங்கலபாதேவ ஜஞாதயாதி பராபதியென்கிற சதுரததாதிக்ருணாததம் இச்சுந்தையாலே ஸூசிதம் “ஒண்பொருள்” என்கிற ஸப்துததாலே - அபஹதபாபமதவாத்யநதாகுதமான ஸதயகாமதவம் உகத மாயிற்று ஸதயகாமதவமாவது — இச்சையுண்டாகில் அபரதிஹதமாயிருக்கை இப்படி ஸதயகாமதவோகதயா ஐச்சுமாக ஸஸரீரதவாஸரீரதவங்கள் முகதனுக்குக் கூடுமென்கிற பஞ்சமாதிக்ருணாததமும், “ஒண்பொருள்” என்கிற சுந்தையாலே தானே ஸூசிதமாகலாம் ஷஷ்டாதிக்ருண நிருபிதமான - ‘ஐக்யதவயாபாரமின றிககே, போகுமாதரஸாமயமே உள்ளது’ என்கிற அாததம்—அநத புரஹமா நதததோடொதத ஆநதததை உடையவெனென்று ஆநதமாதர ஸாமயததைக் காட்டுகிற “அநதம்” என்கிற பதத்தாலே ஸூசிதம் சரமஸூதரம் அதிக்ரு ணாதரமென்கிற பக்ஷத்தில், ஆஸரிதரை ஒருநாளும் வழுவவிடாத திணமையை யுடைய திருவடிகளென்று சொல்லுகிற “திணகழல்” என்கிற பதத்தாலே — ஈஸவரஸவாதநதாய ஸங்கிதபுநாவருத்தியை, ஸதயஸங்கலப காரணயாதி குண வஜீஸவர ஸவபாவததாலே பரிஹரிககிற இவவதிக்ருணாததம் ஸூசிதம் இப்படி பத்தாமபாட்டுக்கும் இப்பாத்யதவததக்கும் ஐகமதயமுண்டெனனுமிடம் லித்தம்

இனி நிகுமநத்தில்—“சோததததென்குரு கூாச்சடகோபன சொல, சீாத தொடையாயிரத்தோரத்த இப்பததே”-“தடாகங்கள் சோநத திருநகரிகு நிவாஹ கரான ஆழவா அருளிச்செய்த புகுவத்யபிகுமபதவ பராபயதவெளபயிகங் களான கலயாணகுணங்களால் தொடுக்கப்பட்டிருந்துள்ள ஆயிரம் திருவாயமொழி யிலும் வைத்துக்கொண்டு இப்பததை நிருபியுங்கோள்” என்று உததரதவிகபரதி பாத்யமான புகுவத்யபிகுமபதவ பராபயதவ பரதிபாத்யம் இததிருவாயமொழி யென்று தலைக்கடியருளிநா ஈட்டிலே “உபாஸகாநுகுரஹததாலே உபாஸய னுடைய கலயாணகுணங்களைத் தொடுதத” என்றிறே “சீாததொடை” என்கிற சுந்தைக்கு வயாக்யாநம் செய்தருளினது இப்படி *விடுமின முற்றதததக்கும் உததரதவிகததததததததத ஐகமதயமுண்டெனனுமிடம் லித்தம் ஆக, அத்யாய சதுஷ்டயாதமகமாய, ஷோடஸ பாதாதமகமாய, ஷடபஞ்சாஸத்யதிகுஸதாதி, க்ருணதமகமாயிருந்துள்ள ஸாரீரகமீமாமஸா ஸாஸதரததததததத, துவாவிமஸதி க்ராதாதமகமாயிருந்துள்ள பரதம் துவிதீய துஸகங்களுக்கும் கலிவாரி நிகுமாநத

தேசிக பரபுருதிகளான பூவாசாராயாசளுடைய பரதிஜ்ஞாவாகபங்களிறபடியே ஐகமதயம் அநதிஸங்குரஹவிஸதரேண உபபாதிதமாயிறறு இனி * பததுடை யடியவா தொடங்கி * முனிபே நானமுகனளவும் இவவிரண்டு திருபாயமொழிக கும விவரணமென்னுமிடம் ஸுதீகசனுககு ஸுவபகதமாக அறிபலாம்

பாரமபரீபுவபயோநிதிபாத்ரபாதரஸிஷடேதரேஷ்வஸுலபும மம தேசிகாநாம |
தேயாததுயாநிதிபுரமாஸக பாத்யுகுமருக்மாதிபுவந விஸுததுஸமஸதபோதம ||
ஐயது வகுளதா? தேசிகோ தேசிகாநாம ஐயது யதிவராயோ மாயிமததேபு லிமஹ |
ஐயது கலிலிதூயோ வயாஸஸமபுஞோ விபஸித் ஐயது ஐயது நிதயம்

இதி

வேங்கடாசாயயுகுமம் ||

ஸ்ரீமதுவாதுலகுலதிலகயோ காஞ்சியதீஸஜநிபூமிகாதாவதாரயோ ஸ்ரீமதுவேங்கட தேசிகயோ

அஹேதுக்கருபாலபுதோபய வேதுநதஹருதுயேந ஸ்ரீ காஞ்சேவரவரயோகிநா

ராமாநுஜதாஸேந விவிசிதம் ஸாரீரகதூரமிடோபநிஷைதுக்கண்டயம் ஸமாபதம்

அழகியமணவாளசசியர் திருவடிகளே ஸரணம்

ஆழ்வாராசாரயாகளின் அருளிச்செயலகனுககு எனிய
தமிழ் விரிவுரைகளுடன் வெளிவரும் சிறந்த
ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மாதபபததிரிகை

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம்

வேதம், ஸமருதிகள், இதிறாஸங்கள் முதலியவற்றிலிருந்து ஸ்ரீமந் நாராயணனின் பெருமையை விளக்கும் விஷ்ணுசித்தவிஜயம் என்னும் சிறந்த கரந்தமும், தமிழில் கீதா வயாகயானமும், திவ்ய பரபந்தங்க ளுக்கு எனிய விவரணங்களோடு கூடிய பூர்வாசாய வயாகயானங்க ளும், குருபரமபரபரபுவத்தை விளக்கும் பரபந்தமருதமும், விசிஷ்ட டாத்தை பரகரணகரந்தமான விவரண ஸஹித சாரீகாரிகாவளியும் மற்றும் பல விஷயங்களும் வெளிவருகின்றன

ஆசிரியர் —

ஸ்ரீ S கிருஷ்ணஸவாமி அய்யங்கார, அடவகேட,
3, புத்தூ அகரஹாரம், திருச்சி-17

28-வது வருடச சந்தா ரூ 8-00

ஸாவஜித மாகழி 28-உ (12-1-1948) முகல
தொடரத்து நடைபெறுகிறது.

ஸ்ரீஸூக்திமாலா வெளியீடுகள்

**பதவுரை, அருமபதவுரை, பரமானத்திரட்டு
முதலானவற்றோடு கூடிய பெரியவரசாஸ்பிள்ளை முதலான
பூவரசார்யர்களின் க்ரந்தங்கள்**

க்ரந்தங்கள்		விலை-தபால	
1	பரந்த ரஹஸ்யங்கள் முதலான எட்டு ரஹஸ்யங்கள்	1-50	-40
2	ஸதோதரரதநசது ஸலோகீ ஜிதாதே வயாகயானங்கள் [அச்சில்]		
3	திருப்பல்லாண்டு வயாகயானம்	1 50	-40
4	முதல திருவந்தாதி வயாகயானம்	1 85	-50
5	பெருமாள் திருமொழி வயாகயானம் [அச்சில்]		
6	திருமாலை வயாகயானம் [அச்சில்]		
7	திருவாசிரியம் பெரிய திருவந்தாதி வயாகயானம்	1-63	-45
8	சது சலோகீ வயாகயானம் [நாயனூராச்சானபிள்ளை]	1 50	-40
9	கதய வயாகயானங்கள் [அச்சில்]		
10	நாச்சியாரா திருமொழி வயாகயானம் [அச்சில்]		
11	திருச்சநதவிருத்த வயாகயானம்	3 00	65
12	நானமுகன் திருவந்தாதி வயாகயானம் [அச்சில்]		
13	ஸ்ரீராமாயண தனிசலோகம் [விவரணததுடன்] Part I	3-50	75
	ஷே இரண்டாம் பாகம் [விவரணததுடன்]	7-00	1-35
14	திருப்பள்ளியெழுச்சி வயாகயானம்	50	-20
15	பாசுரப்படி ராமாயணம் [விலையிலலை தபால கூலி 0-10]		
16	அமலனாதிபிரான வயாகயானங்கள் [அச்சில்]		
17	கண்ணினுண சிறுத்தாமடி வயாகயானம்	2 75	-70
18	சிறியதிருமடல வயாகயானம் [அச்சில்]		
19	முழுக்ஷுப்படி வயாகயானம்	3 00	65
20	பெரியதிருமடல வயாகயானம் [அச்சில்]		
21	முதல திருவந்தாதி, அப்பிள்ளையுரை[விவரணததுடன்]	3 00	-65
22	இரண்டாந்திருவந்தாதி வயாகயானங்கள் [,,]	4-00	-85
23	ஆருயிரப்படி குருபரம்பராபரபாவம்	12 00	1-50
24	ஸ்ரீவசநபூஷண வயாகயானம்		
	4 அருமபதவுரைகளுடன் முதல பாகம்	6 00	1 20
25	மூன்றாந்திருவந்தாதி வயாகயானங்கள்		
	[விவரணததுடன்]	4 00	-85
26	அருளிச்செயல ரஹஸ்யம் [பூஷணததுடன்]	2 50	65
27	திருவெழுகுற்றிருக்கை வயாகயானங்கள்		
	[விவரணததுடன்]	1 00	35
28	கைசிகபுராணம்	1 00	35

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதாசனம் வெளியீடுகள்

(ஸுதாசன பதிகையில் வெளிவந்த எளியநடை நூல்கள்)

1	திருப்பாவை வயாக்யானம்	4 00	85
2	[போதாபந] ஸந்தயாவந்தநம் பதவுரைபுடன்	0 50	-20
3	[போதாபந] உபாகாமவிதி	0 50	20
4	புருஷஸூகத வயாக்யானம்	0 75	35
5	நாராயணஸூகத வயாக்யானம்	0 75	35
6	ஸ்ரீஸூகத வயாக்யானம்	2 00	50
7	பூ நீளா விஷ்ணுஸூகத வயாக்யானங்கள்	1 75	-45
8	தேஹஸீஸ ஸுபரபாதம்	0 25	20
9	ராமாநுஜதேசிச ஸதோதரங்கள்	1 00	40
10	விசிஷ்டாதவைதவிஜயம் [முதல பாகம்]	10 00	1 50
	ஷெ இரண்டாம் பாகம்	5 00	1 00
11	சாதிமத ஆராய்ச்சி	2 00	-50
12	ஸ்ரீலக்ஷ்மீ நருஸிம்ஹஸ்தவம்	0 50	20
13	ஸநமதகாரிகாவளி [முதல பாகம்]	1 75	45
14	விஷ்ணுசித்தவிஜயம் [முதல பாகம்]	5 00	1 00
	ஷெ இரண்டாம் பாகம்	7 00	1 50
15	கம்பனின் சமயம் முதல பாகம்	1 00	40
16	சாரீககாரிகாவளி [முதல பாகம்]	3 00	-65
17	பெரியாழ்வார பரபாவம்	4 00	85
18	ஸாதவிகவிஜய ஸாவஸவம் [தபால உளபட]	0 75	—
19	ஸந்தயாவந்தநபுஷ்யம்	3 00	75
20	திருப்பல்லாண்டு வயாக்யானம்	2 00	50
21	மகரநெடுங்குழைக்காதா பாமாலைநதாதி	1 50	45
22	ஸ்ரீகேசவமணிமாலை	0 75	35
23	மாமுனிகள் அறுநூருவது ஆண்டுமலா	1 50	50
24	சங்கரரும் வைணவமும் [தபால உளபட]	0 75	—
25	ஸித்ததோபாய விஜயம் [ஸ்ரீரங்கராஜ விஜயம்]	3 00	80
26	திருப்பாவை, திருப்பள்ளியெழுச்சி மூலம் மட்டும்	0 20	10
27	கதயதரயம் மூலம்மட்டும்	0 25	15
28	கீதா வயாக்யானம் முதல ஷடகம்	10 00	1 50
29	அகநிஹோதரியும் வைணவமும்	2 50	85
30	காட்டுமனனாகோவில் வீரநாராயணப்பெருமாள், நாதமுனிகள், ஆளவந்தாராட்டவைபவம்	0 50	20
31	சோலைமலைக்குறவஞ்சி	3 50	75

கிடைக்குமிடம் — ஸ்ரீ S கிருஷ்ணஸுவரம் அய்யங்கார, அடவகேட
8, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி 17

